



Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 1.

Lørdag den 4de Januar 1912.

45de 9 N

Nytaarshilsen i Jesu navn

Prof. H. H. Elstad
916 College ave

Dit navn, o Jesus, lokker mig,
At jeg skal komme trostelig,
Og trykke dig med troens arm
I kjerlighed til bryst og barm.

Naar verden giver sorg og graad,
I Jesu navn er trost og raad,
Er jeg bedrøvet efter Gud,
Saa bær dit navn mig fredens bud.

Saa kommer jeg og bærer mig,
En lynder arm, herved for dig,
Dit navn, det søde Jesu navn,
Jeg kysker i mit hjertes favn.

Som ilden gjør det haarde blødt,
Som honning gjør det sure sødt,
Saa gjør dit navn mit hjerte glad,
Og smelter, hvad os skiller ad.

Dit navn jeg al tid kalder paa,
Ihvor jeg skal i verden gaa,
Dit navn er mig den stille borg,
Hvor jeg gaar ind med al min sorg.

O Jesu navn, o søde ord,
Et paradys paa denne jord,
En rose fuld af livsens kraft,
En drue fuld af himmelsaft!

Naar jeg det fat i bønnen faar,
Straks himlen aaben for mig staar,
Jeg bær det med i sjæl og sind,
Og det bær mig i himlen ind.

Om nat og dag og hvor jeg gaar,
Til dig mit hjertes attraa staar,
Bed dig jeg har i livet ro,
Bed dig jeg gaar til døden fro.

Nyttaarsbetragtning.

(Af past. J. A. Zerogl.)

Du leder mig ved dit raad, og derefter optager mig i herligheden. Salme 73: 24.

„Fremad er verdens vilde røst
Med damp og med vind til vinge;
Sjemaad er hjertets milde trøst,
Den hvisser saa varmt derinde.“

Fort gaar vore aar; det ene efter det andet. „Livet forsvinder i haft som en drøm.“ Hastigt blev vi drevene fremad, vi fløi afsted.“ Vor tid er rasfløs. En svar travelsked overalt. Men alle tænkende menneffer maa vel standse lidt ved aarsstiftet og komme ihu, hvor hurtigt vor tid svinder. Og denne tanke er meget nær. Snart er alle vore aar talte. „Herre lær os at tælle vore dage, at vi kunne saa visdom i hjertet.“ Vi ved ikke hvormange dage end sige aar vi faar; men vi ved, de gaar forfærdelig fort. Mange af disse kostbare naadens aar har Herren git os allerede. Svordan har vi brugt dem?

„Kom hjerte tag dit regnebræt,
Skriv op dit livets dage,
Se til, at du kan sandse ret
Og tænke lidt tilbage!
Svad har du gjort de mange aar,
Du har i verden levet?
Tænk sikre sjæl, at alting staaar
I Herrens bog opskrevet.“

Det er alvorsfuldt dette opgjør med Herren—smerteligt og ydmygende for os;—men nødvendigt er det og velsignet. Enhver forstandig forretningsmand har aarsoppgjør. Maatte vi være ligesaa forstandige i vort forhold til Gud, saa vi faar det klart hvordan vore sager staaar med ham. Kan vi end ikke svare ham et til tusinde, saa faar vi dog tro syndernes forladelse. I vor svagbed faar vi høre hans velsignede ord: „Min naade er dig nok, thi min kraft fuldkomnes i frøbelighed.“ Da kan vi fortsætte i Jesu navn og vandre den ukjendte fremtids vei med den glade forvisning: „Herren leder

mig,“ og da gaar vi trygt.

1. Man er kommen langt i oplysning og fremfærd i vore dage. Nar efter aar har man gjort nye opfindelser, der ikke alene har bragt store overraskelser, men ogsaa store omvæltninger. Past. Funcke fortæller, at han flere aar siden reiste paa toget sammen med en mand, som prælede om hvilke fremfærd man havde gjort og hvilke muligheder der var paa electricitetens omraade, og saa tilføjer han spottende: „Snart har vi ikke mere brug for ham deroppe.“ Det ser ud til at mange deler hans syn. De indbilder sig, de kan greie det noksaa godt foruden Gud. Vi ved at disse er aandelig blinde. De vandrer uden haab og uden Gud i verden. De har øine og ser ikke, øren og høre ikke. De søger ikke Guds ære, men sin egen. De erkjender ikke i ydmyk taknemmelighed, at al god gave kommer ovenfra, men brammer af sin egen fløgt og sætter menneskeanden i højsædet. Guds ord faster de bag sin ryg. Det er trist og alvorfuldt at betragte de myldrende skarer, som i kold ro og sløv ligegyldighed for sin frelse iler afsted paa den brede vei til fortabelsen. Der fortælles om vor kjære Frelser: „Han ynkedes inderlig over dem.“ Noget af det findelag har ogsaa enhver Jesu efterfølger. Det vi trænger mer end noget andet i vort land er, at Herrens herold igjen maa raabe ud over landet fra hav til hav, saa det høres ind i enhver affrog og ethvert hjerte: „Land, land, land, hør Herrens ord!“

Mange udsætter med sin omvendelse. De ved de har det ikke godt. De tørster efter den levende Gud; de bær paa en svar en lønlig smerte; men de venter paa en beleiliger tid, og det ene aar gaar efter det andet, men altid det samme svar, naar de hører Herrens kald til omvendelse: Ikke enda, haster ikke. „Nu er den behagelige tid, nu er frelsens dag,“ siger Herren. Svag er naa- I hører Herrens røst saa forhærd ikke eders i hører Herrens røst saa forhærd ikke eders hjerte. Du lever kun et nu. Kjære sjæl udsæt ikke med at gi dig personlig hen til Gud.

Der fortælles om en persisk prins, som var færdig med sin skoleuddannelse og da la planer for fremtiden: De første ti aar vilde han rejse i de forskjellige lande, de næste ti aar vilde han studere statsvidenskab, derpaa vilde han benytte ti aar til fornøielse, derefter vilde han søge Gud og hengi sig til hans tjeneste; men han døde før de første ti aar var omme, og det havde han ikke beregnet. Maatte ingen la sig bedrage af sjælefienden. Dette ikke enda kan saa let bli et aldrig. Og det vil bli forfærdelig for dem, som har havt saa mange naadens aar, og saa tilslut faar høre fra ham som elskede dem og gav sig selv hen for dem: „Seg kjendte eder aldrig.“ Han har banet os en ny og levende vei til Gud faders hjerte. Kom til ham i bøn og tro. Han siger: „Den som kommer til mig, vil jeg ingenlunde støde ud.“

Det er ndmygende at bli ledet. Smaa børn som ikke kan gaa selv maa jo lade sig lede. Gamle folk, halte, blinde o. s. v. lige-
saa. Moody fortæller om sin lille pige. Hun skulde saa være med papa en spadseretur, og det var glat. Papa vilde lede hende; men hun mente hun kunde gaa selv. Hun faldt flere gange og endelig fik papa lov til at holde hendes lillefinger; men saa faldt hun og slog sig dygtig. Da var hun glad ved at lægge sin lille haand i papas store, stærke haand, og siden gif det godt hele veien. Saadan er det med mange. Vor kjere himmelske far har meget arbeide med os før han faar os i sin ledelse. „Seg er veien,—der kommer ingen til faderen uden ved mig,“ siger frelseren. „Omvend eder og bliv som børn.“ Det er dette Jesu navn, som Herren har mødt os med ogsaa iaar. Dette navn saa dyrt og kjert har lydt til os alle vore aar. Han er retfærdighedens sol med lægedom under sine vinger for alle som frygter hans navn. Han er verdens lys. Den som tror paa ham skal ikke vandre i mørke, men have livsens lys. Den sjæl, som hengiver sig til Gud i sand bod og tro paa sin frelser, faar komme ind under den almægtiges trofaste ledelse, faar sidde i den høie-

ites skjul og bo i den almægtiges skygge, og da synger den sjæl: „Svor tryg en vei er du o Jesu god, sig ikke nei min sjæl og kvid dig ei om det gjælder liv og blod.“ Herre led mig, er et stadigt suk i den sjæl. Saa faar han ogsaa løfte blikket opad og sige med troens glade frimodighed: Du leder mig. Ved sit ord, som er lys for vor fod og lyfte paa vor sti, leder vor far os hjemover. Vor fremtids vei er ukjendt og farlig. Nogle af os min-des, naar vi skulde over store bølgende hav, i en ukjendt verden. Svor det søltes utrøgt og uhyggeligt; men vi kom ihu, vi havde kaptein ombord, vi stoled paa ham og reisen gif godt, skibet kom vel i havn. Fremtiden er skjult for os. Vi ved ikke, hvad der møder os af glæde eller sorg, medgang eller modgang, liv eller død. Svor godt at vide: Du Gud leder mig. Du er min Gud. I din haand er mine tider. Seg vil ingenlunde slippe eller forlade dig, siger Herren.

2. Han leder mig ved sit raad. Guds forsyns vei med sine børn er ofte underlig. Herrens raad ei støv udgrunder. Det bør os gjennem megen trængsel at gaa ind til Guds rige. „De kristne har sørgt, naar verdens daarer ler, en værdig himlens borger hver dag sin møie ser.“ Ogsaa ved dette nytaar er der mange, som bær paa en eller anden tung sorg. Man ser tilbage paa det aar som svandt med vemod. I mangt et hjem er der en tom plads. Den kjere, som var med sidste nytaar ved hjemmets lune arne er ikke mere blandt de levendes tal. Sjertet hævder i savn og smerte. Det er saa nær at spørge, hvorfor, Herre. Eller det er knuste forhaabninger, kulkastede planer, alt syntes gaa paa tværs.

Eller du er fattig, syg, forladt, forurettet. Ja hvem kan nævne al den sorg som kan trykke et Guds barns hjerte. Verdens børn lever i leg og lyst, herlighed og glæde; saa vil atter dette knugende „hvorfor“ komme frem. „Dog spørg ei hvorfor, men læg dig ned indunder hans banner af kjerlighed; er dunkel hans mening for dig og for mig, alt skal opklares i himmerig, vor frelse Guds vilje mon være.“

Alle ting tjener dem tilgode som elsker Gud. Hvor det lysner over alle livets gaader, naar man faar eie den faste tro: Gud leder mig ved sit raad. Er Gud for os, hvo kan være mod os? Han som ikke sparede sin søn, men gav ham hen for os, hvorledes skulde han kunne andet end give os alle ting med ham. Endog her lader han os se mer og mer, at al hans vei med os er naade. Og det vi ikke forstaar nu, skal vi forstaa her-efter. Han baner vei for os, der vi ingen indvei ser. Han taler kjerligt til os. Som en fader forbarmer sig over sine børn, forbarmer herren sig over dem, som frygte ham.

„Guds raad han vælger gjøre,

Det staar som fjeld saa fast,

Og det skal han udføre,

Om jord og himmel brast.“

Vi som er forældre har ofte lært noget ved at lægge merke til vore børn. Fordi vi elsker dem, tugter vi dem. Men naar lille gut, som faar føle det smertelige tugtens ris kommer og slynger sine smaa arme om papas hals, kysser ham og er glad i ham, da banker faderhjertet varmt imod den lille. Kjere medfølelse, maa vi i dette nye aar „agte naadens tugt.“ Har vi agtet den ringe før eller knurret og flaget, saa lad os takke ogsaa for det tunge, for prøvelserne og lidelserne, hvorigennem vor kjere far vil lede os ved sit raad og opdrage, lutre og rense os for sin himmelske herlighed.

„Saa bed Guds aand og lyd hans røst,

Og tag hans tugt og nyd hans trøst,

Han lægger dig ved Jesu hjerte,

Der dør for evigt al din smerte.“

„Af dine naades lys omstraalet,

Ved os du paa vei til maalet,

Mens vi vandre her paa jord;

Og naar prøvens tid er omme,

Til din himmel lad os komme,

Hvor i herlighed du bor.“

3. Saa det er maalet. Det er den troendes herlige haab. Saa var det ogsaa for den gamle sanger Afas: „Derefter optager du mig i herlighed.“ Der er megen tale om, at vi skal stille det sig, at vi faar him-

melen her paa jorden. Men det lærer ikke Guds ord. Vi er fremmede og udlændinge paa jorden—gjester som alle vore fædre. At vi som Guds folk skulde arbejde for at forbedre de fattiges og undertrygtes faar ogsaa i det timelige er klart; men aldrig vil Guds sande folk føle sig rigtig hjemme her, men længes efter at fare herfra og være med kristi; thi det er saare meget bedre. Herren har git os meget at gjøre her. Lad os takke ham for aar som gaar og aar som kommer, og følge vor store mester som fa: „Mig bør at gjøre hans gerning, som har udsendt mig, saalænge det er dag, natten kommer snart, da ingen kan arbejde.“

Han arbeidet haardt, dog vandred han her i majestætlig ro trods foragt og forfølgelse. Flere gange prøvede hans fiender at gribe ham; men de kunde ikke, ti hans time var enda ikke kommen. Han forundte os at arbejde med flid i hans tjeneste og bære ham megen frugt. Da vor tid gaar saa fort, behøver vi ikke tidsfordriv; da vor tid er saa kort, har vi ikke raad til at kaste den bort i sandsejls leg og lyst. Den ubudne gæst kan snart banke paa. Kan hænde dette nye aar blir vort sidste. Vi ved ikke naar, vi ved ikke hvor og ikke hvorledes dette alvorsbud kommer til os; men naar Gud leder os, kan vi være rolige. „Alle eders hovedhaar ere talte.“ Han tæller sikkert ogsaa vore dage og ordner, hvad der sker; derfor lad os trygt overlade os i hans haand. „Lever jeg saa lever jeg i Herren, dør jeg, saa dør jeg i Herren, enten jeg lever eller dør, hører jeg Herren til.“

Det, som bringer verdens børn haabløs sorg og fortvivlelse, det er for Guds børn herligt og lyst. Vi salmer som løbet; men vi har set skogen om høsten,—hvilket skønt farvespil! Den kristnes haab straalet klarere i dødens nat. Den sidste kamp kan være bitter og tung; men det er afslutningen paa veien her i taaredalen, og derefter optar Gud sine i herlighed. En bekendt fritænkter her i landet holdt en tale ved sin brors baare. Han lignede dette liv ved en trang grøn dal; paa begge sider af denne er evig-

hedens øde golde fjelde. Intet haab.

Hvor ganske anderledes lyder gudsbarnets beklendelse: „Om jeg end skulde vandre gennem dødsfjergens dal, frygter jeg ikke for ondt; thi du er med mig, din kjæp og din stav de trøste mig.“

„I min faders hus er der mange rum.“
Gjem, hjem, mit kjære hjem! Her skilles vi med taarer, der mødes vi med smil.

„Da glemmes den hyrde paa jorden vi bar,
Da slukner saa mildelig sorgen,
Da bliver opklaret hvad gaadefult var,
Da rinder den nye dags morgen.“

Vi skal bli ham lig, thi vi skal se ham, som han er. Hvem har jeg ellers i himmelen, og naar jeg har dig, har jeg ikke lyst til noget paa jorden. Gud gibe os at være bestandige indtil enden, saa skal vi altid være med Herren, ja i al evighed. Hvad intet sie har set, hvad intet øre har hørt, hvad der ikke er opkommet i noget menneskes hjerte, har Gud gjemt for dem, som elsker ham.

„Derfor kun fremad i Jesu navn,
Saa gaar det og hjemad tillige;
Da er hver glæde og hvert savn
Et trin paa vor himmelfste.“

Amen.

Jøde-gade-mission.

(Følgende er rapport for 1912.)

Sidste baar har jeg en tur til vennerne i Kansas. Jeg en taknemmelig for de hyggelige dage og det kjære sambær, jeg fik dese baade i hjemmene blandt vennerne og i menigheden. Det staar ikke godt til i menigheden, naar gjæstfriheden bliver glemt. Og var det ikke for gjæstfriheden, saa var det vanskeligere for nogle af os at gjøre menighederne besøg. De tjene ogsaa vel i menigheden, som øne den.

Fra Kansas gif reisen nordover til Syd Dakota. Paa vei til past. Skarpsnes i Centerville, S. D., mødte jeg paa gaden, en for mig ukjendt lægprædikant, Ole Tuntland. Indtrykket jeg fik fra ham, om lægmænd, og den gave de have til at omgaaes folk, har siden fulgt mig i hver erindring, og jeg

glæder mig over denne naadegabe, som Herren har givet sin menighed til alle tider. Og maa han vedblive at opreise lægmænd i menigheden! Og derom lader os bede!

Af denne ven og broder blev jeg indbudt at overvære aarsmødet til Ellingianerne. Det holdtes de første dage i Juni i Centerville, S. D., og paa dette aarsmøde blev jeg opfordret at fremholde jøde-gademissionen. Og jeg takker disse venner for den velvilje og støtte, jeg nød saabel som for kjærlig sambær.

Fra dette sted reiste jeg efter min bestemmelse til Thief River Falls, til Kristifrens aarsmøde; thi jeg er kristifremmand, og har modtaget gaver af dem, især de som er her i øst; men der er ogsaa de, som er paa vestkysten, som har været med og ydet til jøde-gademissionen. Og jeg haaber, at disse linier vil naa frem til dem. Under aarsmødet i Thief River Falls fik jeg præster og lægfolk med at holde missionsmøder paa gaden, og det paa det norske sprog hver kvæls mellem 7 og 8.

Fra Kristifrens aarsmøde drog jeg igjen til arbejdsmarken i Chicago. Jeg havde vært ude en seks ugers tid. Her fortsatte jeg en fem maaneder med følgende: Gjennem sommeren og høsten har jeg regelmæssigen fire og fem dage i ugen, krydset visse dele af Chicago, paa langs og paa tværs, for at finde, hvor jøderne havde bosat sig. Paa disse grænsevognninger fik jeg uddelte Mathæus' evangelium paa det jødiske sprog. Og en 200 eksemplarer er bleven udstrøet, og det over hgens længde og bredde. Enkelte dage var der flere som neget at modtage ordet end der var dem, som tog imod det. Og mere end 8 eksemplarer blev ikke uddelt nogen dag. Ja, der var dage jeg fandt ikke den jøde som vilde tage imod det uforfalskede ord. Men jeg tror paa denne udjaalen af sæden. Brødre, ordet hjælper baade den som jaar og dem, det jaes iblandt, jøder og hedninger.

Paa gaden blir der prediket hver Søndag fra midten i Juni til sidst i Oktober.

Regn forhindrede os kun en Søndag. Naar jeg prediker paa gaden, har jeg frivillig hjælp af tre mænd. C. W. Purdy og E. Sorenson har jeg kjendt siden 1907. Gadepredikant har jeg været siden 1906. Den 3die mand, G. R. Fitz Gerald, kom med 3die sommer. Jeg har lært at elske disse mænd. De hylder eller er medlemmer af den reformerte menighed. Over Søndag kl. 3 samledes vi paa butikken hos E. Sorenson. Han har nemlig kompagniskab i en malerbutik. Her havde vi en hønsestund før vi gik ud paa gadehjørnet. Derpaa gik vi sammen til jødefarteret, til et hjørne, hvor vi regelmæssig staar. Vi begynder med at synge en aandelig vise for eksempel: „Dare to be a Daniel,“ eller: „I love to tell the story,“ og derpaa fortsætter en af os med at tale til børnene. De var de første at samles, og helst jødiske børn fra nabolaget. Naar disse var komne, saa blev det ikke længe før de ældre jødiske mænd og kvinder og forældrene samlede sig for at vide, hvad der blev talt til børnene. Det hændte, at nogle af disse kjendte paa børnene og prøvede at fræmme dem bort, fordi Guds ord blev talt. Men da pleier vi med alvor tage saadanne i skole og det medens de forsamlede høre derpaa. Nogle bliver arg, andre skamfulde og gaar sin vej. De fleste gange var vi alle fire ude og tog del, og dog gik det godt enkelte gange, om vi var bare to. Vor fremgangsmaade har været at bede, at synge, at predike Guds ord. Min erfaring er den, at intet virker bedre paa gaden iblandt jøderne end en tro forkyndelse af Guds ord. Sangen er nok egnet at saa samle de adspredte, men intet har magt til at holde dem staaende som ordet. I almindelighed var det halv syv om kvelden før end gademødet var slut. Enhver taler var et nyt midtpunkt, hvorom folk samlede sig og kom og gik de ind imellem uafsladelig. I disse tre timer lød ordet for jøder og hedninger, enten de samlede var saa eller mange. Naar ordet lyder med aands og krafts bevisning bliver jøderne og andre som forundret.

Derimod, naar vidnesbyrderne er uklare og kraftløse brød ofte urolighederne ind over mødet, helst af jøderne. Seraf ville i kunne fatte med hvilken frygt og bæven jeg gaar og staar indtil ordet haar lydt og jeg lader folket fare. Jeg elsker denne gjerning, jøde-gade-mission, jeg er bleven velsignet i den.

I sommer da indianer-missionæren, E. D. Morstad, gjorde mig et besøg indbød han mig at komme paa høstmødet til Ellingianerne i Taylor Falls, Wis. Der fik jeg ogsaa komme og jeg takker brødrene for den anerkendelse og støtte, de der ogsaa gav jøde-gade-missionen.

Fra der reiste jeg til La Crosse, Wis. Paa veien fra Chicago til høstmødet i Taylor, Wis., mødte jeg paa toget past. Marvik og lovede at tjene for ham i Trefoldigheds og Vest Salems menigheder den 10de November. I disse dage skulde La Crosse freds af den forenede kirke holde møde i Mt Dale, Wis. Og jeg bestemte mig at reise med past. Marvik.

I Roche a Cree menighed blev jeg optagen som raadgivende medlem af fredsmødet og indbudt af formanden at deltage i samtalen. Fredsmødet blev interesseret for jøde-gade-missionen, og en kollekt blev optagen. Dette var kjert for mig at erfare, og jeg takker brødrene og vennerne i den forenede kirke for fællesskab. Jeg bringer ogsaa hermed i erindring det kjere samvær jeg fik dele med menighederne og vennerne i La Crosse, Chippewa Falls, Menominee og omegn.

Den 2den December reiste jeg med past. Opseth til Superior fredsmøde af den lutheriske Trifirke og blev optagen som æres-medlem af mødet og opfordret at tale en halv time om jøde-gade-missionen. Og jeg takker Herren for de velsignede stunder jeg fik dele med menigheden i Sand Creek.

Saaledes har jeg været ude seks uger i høst og er atter hjemkommen. Paa denne tur besøgte jeg menighederne og vennerne i det vestlige Wisconsin. Og medens jeg var i La Crosse, Chippewa Falls og Eau Claire

fik jeg opjæge nogle af jøderne og uddelte ordet iblandt dem. Som jøderne er i Chicago saaledes fandt jeg dem ogsaa i disse byer. En del modtog ordet paa det jødiske sprog og lyttede opmærksomt til vidnesbyrdet. Andre forargedes over at ordet blev uddelt. Tjorten eksemplarer af Mattheus evangelium blev givet jøder, og jeg fik vidne for flere i hver af disse steder.

Bed julefester 1912 er det 12 aar siden jeg rejste til Chicago for at berede mig for denne gerning. De sidste 5 aar har jeg udelukkende holdt mig til jøde-gade-mission. De 7 aar som gik forud prøvede jeg at komme i besiddelse af et missionslokale, havde ogsaa et i 7 maanedes; men siden lagde jeg det helt ned. Og siden har jeg kun haft lyst til at bruge mine kræfter paa gaden. Og eftersom Gud giver naade og kræfter, vil jeg fortsætte dermed. Jeg skammede mig i førstningen men jeg gør det ikke mere.

Past. R. N. Rudie var ogsaa i Chicago de dage, da indianermissionær E. D. Mørstad saa indom sidste sommer. Og begge disse mænd var med og tog del paa gaden, hver sin Søndag. Tak for besøget, brødre! Kom igjen.

Disse linjer er og en hilsen til de norske protestantiske venner i Chicago, som har været med og støttet jøde-gade-missionen med gaver.

Med tak til Herren for 1912 være jøde-gade-missionen anbefalet menighederne og vennerne paa det hjerteligste. Selbredden har været udmerket, og det staar vel til hjemme.

Eders i troen forbundne,

Zno. H. Eliassen.

710 Bickerdike street, Chicago, Ill., den
16de December 1912.

Troens hemmelighed.

En ung mand skaaede sin nød for en ven, at han ikke trods alle sine anstrengelser, kunde komme til fred og hvile i Gud.

„Kan du svømme?“ spurte den ældre, erfarne ven.

„Ja — men hvorfor spørger du om det?“

„Faldt det dig let at lære det?“

„Nei, det tog tid.“

„Og hvorfor tog det tid? Hvad var det i grunden, det tog Tid med at lære?“

Den unge mand tænkte sig om. Ja, hvad var det? Det var ikke svømmetægene. Hvad var det? I begyndelsen var det, som om vandet slet ikke kunde bære ham, skjønt han arbejdede voldsomt. Han tænkte, at om end andre kunde lære det, saa lærte han det nok aldrig. Da gik det tilfaldt op for ham, at han skulde være mere stille og betro sig anderledes til vandets bærekraft. Da alt som han fik mod hertil og arbejdede mindre for at holde sig oppe, des villigere bar vandet ham oppe. Og det endte med, at han kunde være ganske stille i tillid til vandets bærekraft, og kun bruge sine kræfter for at bevæge sig fremad i vandet. Da kunde han svømme.

„Saaledes er det netop med troe: s kunst og troesslivets hemmelighed“ forklarede venen. „Du kan ikke komme til hvile i Gud, fordi du arbejder for meget. „Vi gaar ind til hvilen, vi som tror.“ At tro er at forlade sig paa Gud og betro sig til hans evangelium og hans naade i Kristus. Hold op med dine anstrengelser og bliv ganske stille. Jo mere du arbejder for at frelse dig selv, des dybere vil du synke. Men alt som du faar mod til at blive stille og hvile dig i naaden, skal du til din store forundring erfare, at da bærer den dig oppe og vugger dig sødt som et barn i sin moders favn. Freden og hvilen er en Guds naadegave i Kristus. „Jeg giver dem et evigt liv, og de skal ingenlunde fortabes, og ingen skal rive dem af min haand“, Og da først kan du begynde at arbejde med frugt og gjøre fremskridt, hvilende i Gud og baaret oppe af hans kraft“.

Dette billede hjalp den unge mand til rette. Naafte det ogsaa kan hjælpe en anden bekymret sjæl, som arbejder og er besværet og ikke kan finde fred, fordi den arbejder paa urette vis, og derved netop modarbejder sin frelse, som gives for intet, uforstkyldt af naade og aldrig paa andet vilkaar.

Kredsmøde.

Mayville kreds af Hagues Synode holdt møde i Grafton, N. D., J. J. Jacobsens kald den 30te Nov. til 3die Dec. 1912.

De besøgende prester var bare Langehang, Løhre, Haugen, Glesne. Men da der var flere lægbrødre tilstede, og de hjalp til med vidnesbyrd, gik det rigtig godt alligevel. Ja det ser endog saadan ud, at det er ikke hvor mange, men hvor villige man er, som gjør udslaget.

Thema for samtalen var 2 Kor. 5, 17—21.

Pastor N. J. Løhre indledede samtalen, som gik ud paa at vise nødvendigheden af at vi er i samfund med Kristus og virker for Kristi rige her paa jorden.

Uden at være i Kristo er det tungt at være i arbeidet. Men med Kristi sindelag gaar arbeidet saa bra.

Denne virksomhed er mangeartet. Ikke som man tildels har tænkt, bare i prediken bestaar denne tjeneste, men ogsaa i søndags-skolearbejde, kvindeforeninger, samt i sine hjem og under arbejde i sit kald.

Mandagsaften var det ungdomsforedrag ved Past. N. J. Løhre. Det var en stor og opmærksom forsamling, som lyttede til foredraget, som holdtes i det engelske sprog. Det var et godt foredrag, og det vilde have været ønskeligt om endnu flere folk kunde faat hørt det.

Et offer optoges til kredsen der blev \$26.10.

Da sekretæren ikke fik være tilstede ved dette møde, saa var T. J. Hagen saa venlig at indsende referat til sekretæren. Disse linjer er altsaa et uddrag af nævnte referat.

Med det samme, som jeg indsender disse ord, vil jeg ogsaa faa lov at rette paa en forglemmelse. Der blev paa vort aarsmøde i Burton udtalt taksigelse baade for de to prester, Resvig og Mona, som havde forladt kredsen, samt Løhre og Tidness, som var komne. Og at Gud vilde velsigne baade dem, som kom, og dem, som gik.

Maa Gud velsigne vor kreds virksomhed til sit navns ære og mange sielses frelse.

Paa kredsens vegne,

H. M o e, Sekr.

Ny kirke.

Søndagsaften, den 22de Dec. var en høitidsstund for Trefoldigheds menighed i Thief River Falls, Minn., idet den da for første gang tog sin nye kirke ibrug. Da vort samfund optog det kirkelige arbejde her, fikret man sig en kirketomt. Men da mange ting forandres, især paa nye steder, saa viste det sig, at denne tomt ikke var paa det rette sted nu.

Da menigheden sidste sommer havde anledning at faa kjøbe en hjørnelot paa 1st Str., og La Bree Ave., et meget centralt og passende sted, kjøbte man den og folgte den gamle. Da man nu havde faat det rette sted beslattedes at bygge. Ved hjælp fra nabo-menighederne i kaldet fik vi snart basementet gravet og murene opført. Kontrakten for selve kirken blev givet til Thief River Falls Bldg. Co., der opførte kirken til alles tilfredsstillelse til en billig pris.

Kirkens størrelse er 30X36 med en udbygning paa den ene langvæg 10X18 som kor, og en taarnspid 10X10 paa det ene hjørne. Kirken har „raised floor“ og basement under hele gulvet. Den er bygget af træ og plastreret indvendig med „woodfiber“ plastring. Da det andet gulv ikke var med i kontrakten, samlede menigheden to aften og lagde dette gulv selv, saa vi kunne faa tage kirken ibrug til Jul. Foruden basementet, som endnu ikke er indredet, er der meget ugjort ogsaa i selve kirken hvad indredning angaar. Men med enigt samarbejde vil ogsaa dette komme. Vi er nu glade over, at være komne saafarngt, at vi kan holde vore gudstjenester i vor egen kirke. Det er en hovedbetingelse for en bymenighed at have sit eget gudshus. Med Guds naadige bistand tror vi, at menighedens fremtid nu er sikret.

Vi vil gierne faa siage til vort samfunds folk og andre, som vil flytte hid, vi vil giern staa eder til tjeneste.

Korr.

Et Kredsmøde i Bethel Menighed.

Kredsmødet i Bethel Menighed undertegnedes Rald, begyndte, som forud bekendt, den 19de November 1912. Mødet aabnedes med Salmen 298 i Landstads og Prediken af Emissær Chrislof. Da hverken Kredens Formand eller Viseformand var tilstede valgtes undertegnede til Formand for dette Møde.

Sessionstiden bestemtes saaledes: Bønnemøde fra Kl. 10 til 10:30; Samtalemøde fra 10:30 til 12; Middagshvile til 1:30; Samtale til Kl. 4; Prediken om Aftenen Kl. 8. Den første Sektion afsluttedes med „Herrens Bøn“ og „Skriv dig Jesus paa mit Hjerte.“

Eftermiddagssessionen aabnedes med Salmen 635 og Bøn af N. Paulson, samt Salmen 227. Pastor N. S. Trygstad indledede derpaa det af Menigheden opstillede Emne, Joh. 3: 16.

Som Ledetraad for Samtalen opstillede han følgende Punkter:

I. Guds Kjærlighed. a) bestaar i at han fra Ewighed ofrede sin Søn. b) Åbenbarede: 1) i Paradiset. (Åvindens Sæd skal knuse Slangens Hoved. 2) i Tidens Fylde. Gal. 4: 4; 1 Joh. 4: 9; Rom. 8; 32.)

II. Hvem Kjærligheden gjælder: Den hele Verden, den faldne Mennekeslæg.

III. Hensigten med Guds Kjærlighed er: at skjænke dem, som tror Sønnen, et evigt Liv.

Emnet var rigt, Indledningen god og Samtalen over Emnet fortattes til Kl. 4.

Om Aftenen predikede Pastor Trygstad. Emnet var „Den samaritaniske kvindes Møde med Jesus.“

Gud gav os den Aften en særdeles vellykket Stund. Onsdagsmorgens Bønnemøde aabnedes af Emissær Chrislof, som læste Efaias 40: 27 til Enden. Bønnemødet varede den Morgen til Kl. 11. Den Time som da var igjen optoges for det meste af Pastor Trygstad med Undtagelse af nogle indledende Ord af Formanden.

Sektionen paa Eftermiddag aabnedes

med Salmen 696 og Andagt ved Ole Sigmundstad fra Minnewauton. Pastor Trygstad fortsatte. Pastor Oppedahl var nu ankommen og tog saa fat med os. Sessionen afsluttedes med Bøn af Ole Bralien og de to sidste Vers af Salmen 305. Om Aftenen predikede Pastor Oppedahl. Hans Tekst var: „Og Visdommen er retfærdiggjort af sine Børn.“ Herren var os nær. Pastor Trygstad afsluttede med Bøn, og saa sang vi: „Herre vær os evig nær.“ Den sidste Dags Bønnemøde aabnedes med de fire første Vers af Salmen 664 og den 72de Davids Salme. Det var den sidste Sektion Pastor Trygstad var med os; han fik da Ordet først for at aflægge sit sidste Vidnesbyrd paa dette Møde i Bethel. Br. Ole Sigmundstad aflaa et kort, men alborligt Vidnesbyrd. Ogsaa han drog fra os sammen med Trygstad straks Sessionen var ude. Saa reiste vi os og sang: „O Jesus, gid du vilde,“ og bad sammen Herrens Bøn.

Den sidste Sektion aabnedes med Salmen 151, de tre første Vers, og Bøn af John Hjertan.

Pastor Oppedahl blev opmuntret til at bruge det meste af Tiden den Eftermiddag; det var usikkert, naar han fik Tid at aflægge os Besøg igjen. Tilslut aflagdes Vidnesbyrd af Brødre og Søstre, og saa sang vi 94 i Landstad. Og det er at haabe, at de fleste sang med det Hjertens Onke at saa samles hos Gud paa den store „Gøitidsdag.“ Saa gibe da Gud, at dette Møde maatte ogsaa i nogen Mon bidrage til at saa maa fle!

Paa Grund af at flere endnu holdt paa med Træffningen, var Mødet ikke saa godt besøgt, som det ellers havde villet vært. Af Kredens Prester var bare to tilstede og deltog i Samtalen, nemlig Trygstad og undertegnede. Pastor N. Aune jaes paa Mødet den sidste Dags Formiddagssession. Det ser ud til, at det er paa Tide, at vi faar en Bestemmelse, som kan raade Bod paa dette, at næsten ingen af Kredens Prester møder op paa et Møde, som Kredsen selv har været med at bestemme. Af Emissærer var kun Chrislof med os. Men vi takker de Brø-

dre som kom, og beder at Guds Kjærlighed ikke maa være forgjæves og spildt paa nogen af os og eder.

Denne Menighed har holdt paa at bygge Kirke isommer. Den er endnu ikke færdig, men den var kommen saapas langt, at vi fik holde dette Møde i den.

J. B. Falkanger.

Som det kunne være.

Pastor Jærdell havde møde med trustees-erne.

„Nu skal vi have kassjererens rapport.“ sagde pastoren.

„Jeg er bedrøvet ved og berette, at kassjen er saa tom, som sidste aars fuglerede,“ svarede kassjereren.

„Det var uheldigt,“ sagde presten, „thi renten paa kirkegjelden er 'due' og vi har endnu ikke gjort noget med det, vi er lignet til samfundets gjøremaal.“

„Sa renten maa betales og det faar ikke hjælpe, om vi ikke kan samle ind ligningen. Forresten synes jeg det, at ligningen er for høi, under de omstændigheder, som vi er i,“ svarede kassjereren.

„Er ikke saa aldeles vis paa det, at dette ikke kan hjælpes. Jeg anser ikke ligningen for høi,“ svarede presten.

„Vel det er just denne vei,“ svarede hr. Carry, som just ikke var den mest liberale giver i menigheden. Denne idelige harpen paa penge-spørgsmaalet skader menigheden. Det holder bore medlemmer horte og andre fra at slutte sig til. Det er sandt, de har selv fortalt mig det.“

„Sa det er kun en vei at faa denne 'harpen' standset og det er at faa folkene til at give, saa at denne 'harpen' blir unødvendig.“

„Men nu sagde hr. Ames: Naar vi tænker over det, saa har vi gjort det godt, siden vi begyndte. Virkelig har jeg ofte undret mig over, hvorifra alle pengene har kommet. Du bed vi er ikke 'rige.' Jeg tror vi har gjort det udmerket godt.“

„Sa kanste vi har, men du er ikke villig

at medgibe, vi kunde have gjort det bedre?“ svarede presten.

Den følgende eftermiddag finder vi pastor Jærdell staaende ved vinduet af sit studerværelse betragtede plastrægnet og det isbelagte fortaug. Istedensfor at gjøre husbesøg besluttede han at blive hjemme. Han vendte sig om og rørte op ilden i den lille fulovn, saa at det brendte rigtig godt, saa satte han sig ved bordet. Han tog op den tanke, som havde besjefstiget ham en lang tid, saa tog han frem ministeriel-bogen for at se navnlisten af menighedens medlemmer. Han fandt et antal af 325. Af disse strøg han ud 25, som var af ingen støtte for menigheden hverken finansielt eller nogen anden vei. Han læste over listen igjen, saa strøg han bort 50. Blandt disse var ungdommer, som ingen ting fortjente. Igjen gik han nogle dør, listen og tog af 50 til, som var saadanne der intet kunne yde. Nu var der 200 igjen. Af disse var der 50, som var familie-hoveder. To af dem vidste han havde forretning der indbragte mindst \$2,000 aarlig. Han vilde nu være sikker og ikke overdribe det. En havde indtægt af \$1,500 om aaret; to en løn af \$1,000 og fem mindst \$600 hver for deres arbejde. Tyve af de resterende 40 medlemmer en løn af \$500. Indtægterne af de andre varierede fra \$250 til \$400; han vilde sette det \$300 overhovedet; 150 navne repræsenterede forskellige klasser. Der var tjenere, der havde kun en indtægt af \$75 for aaret. Piger, som arbejdede paa fabrikker, hersker, skrivemaskin-piger, butikbetjente o. s. v. Nogle saa havde nok saa god privat indtægt; ja de tjente omkring en \$150 aarlig hver.

Ved at slaa det sammen saa fandt han en sum paa \$44,500. Dersom hvert medlem vilde give en tiende del af sin indtægt til vor Herres sag, saa vilde de have en pen sum paa \$4,450. Ved siden deraf havde de en 30 hustruere, hvis mænd ikke tilhørte menigheden. De kunde naturligvis ikke ventes at give tiende, da deres husbonder ikke tilhørte, men sæt at de giver \$10 hver aarlig,

jaa vilde det alt komme til den pene sum af \$4,750.

Som regel samlet de i menigheden en 17 a 18 hundrede dollars. Om medlemmerne vilde give tiende af deres indkomme, saa vilde de have betalt sin skyld paa kirken om en to tre aar ved siden af at betale sin lignede del til samfundets gjøremaal. Denne alvorlige predikant blev saa optaget og indtaget, i dette spørgsmaal, at han besluttet at fremstille det for menigheden neste Søndag—dog ikke uden lidt angstelse for, hvad udfaldet maatte blive. Han blev givet den største opmærksomhed. I upoleret form satte han iagen frem for menigheden. Fra bibelen blev fremholdt, hvad Gud ventet af dem, og henledet deres opmærksomhed paa de delige løfter, til dem, som var rige paa denne begavelse at give. (Mal. 3: 8—10; Moj. 27: 30—32; 4 Kor. 9: 7—8, 11—13; 5 Moj. 8: 18; 1 Krøn. 29: 14—16; 3 Moj. 27: 30—36; 1 Kor. 16: 2; 2 Kor. 8: 1—14; 2 Kor. 9: 6; Ap. Gjer. 20: 30; Ordsp. 9: 10.)

Han sagde: „at med den nerværende gang, saa var der ikke stor udsigt til nogenfinde at komme sig ud af gjælden. Vilde de bære denne mællesten om sin hals hele sit liv? Han argumenteret baade kjerligt og alvorlig. Vilde de ikke forsøge om ikke mere end et aar? Og saa dele da „tienden,“ i forhold, paa alle kirkelige gjøremaal. Og dette ber jeg eder om kjerligt, ikke bare for gjeldens skyld, men forat i maa vokse i naaden. Med glød og varme fremstillet han, hvorledes de kunde bli fri for „fairs,“ bazars og lignende tilstelninger, for at faa penge til kirkelige øiemed. Menigheden var bevæget. Hans hjerte hoppet af glæde, naar der kom svar paa hans spørgsmål: „Om de ikke alle vilde love at give tiende for et aar,“—hele menigheden reiste sig.

Det varte ikke længe før velsignelsen af det viste sig. Menigheden tribeses som aldrig før. Presten var fri for den nedslaaende tanke: „Hvor skal pengene komme fra?“ Han kunde nu ofre sig helt for den aandelige pleie af sine medlemmer, istedenfor som før at maatte

te „tjene ved bordene.“

Ved enden af aaret kaldte pastor Gardell sammen for at de skulle fortælle sine erfaringer det sidste aar. Han ønsket at vide, om de havde lidt nød eller skadeligt savn paa nogen maade.

Dr. Symon var den første til at rejse sig paa mødet. „Saa langt fra at være fattigere af at give tiende, saa er vi \$75 rigere ved enden af aaret. For at give 'tiende' maatte vi hyntemajere være indfjøs, før gif det paa 'lykke og fromme.' Naar vi trængte noget, saa kjøbte vi det, uden videre og som følge af det, var vi som regel \$25 a \$50 underbalance. Min hustru og jeg er blit enige om, at 'tienden' saa langt fra har gjort os fattigere, som vi har nu et 'nest egg' paa \$75 at begynde det nye aar med.“

Da hr. S. havde sat sig rejser hr. Condon sig: „Min erfaring bærer i sig en bekræftelse. Da jeg besluttede at give 'tiende' saa vilde jeg ikke, at min hustru skulde lide noget javn for det. Men jeg var vandt at gaa paa theater, naar der var noget godt (?) skuespil. Men jeg sluttede det og ved at længe det til, hvad jeg var vandt at give, kom det til saa meget som min 'tiende.' Og jeg har ikke savnet det. Glæden i hjemmet iblandt hustru og børn er bedre end theateret,“ idet han saa kjerligt paa sin hustru og børn.

„Og jeg,“ sagde hr. Kell, „sparet min 'tiende' let ved at slutte brugen af tobak. Min læge havde forbudt mig brugen af det længe siden, men jeg troede ikke, jeg kunde. Men sandheden var, jeg vilde ikke. Det var dog ikke saa haardt, som jeg troet,—og jeg har ikke haft saadan helbred paa længe.“

Saaledes lød det ene vidnesbyrd efter det andet fort væk. Kvinderne var ligesaa ærlige i at fortælle om sine oplevelser med tienden. Medlemmerne af missionsforeningen havde ikke alene fordoblet sit antal, men naar der nu kom opraab fra missionsmarken, saa havde de altid penge paa haand, fordi de påstod altid paa at missionen fik sin del af tienden. Presten vognede fra sin drøm ved hans lille pige kaldte paa ham.

Tænk om alle vilde lægge tilside en tiende

i Hanges synode. Der er dem, som gjør det. Sæt at vi gjorde det for et aar.

Hr. Colgate, den bekjendte „sæbe koger“ eller fabrikant, giver tiende. Da han begyndte sin fabrik i Buffalo, N. Y., saa lobet han at give ærlig vægt og at give tiende af al fortjeneste. Det gik godt. Efter en tid gav han det halve af indtægten, og nu giver han al fortjeneste til kirselige siemed. Hvorfor betror Gud ikke mere til somme folk? Er ikke det tildels, fordi han ser de vil ikke bruge det rigtig?

I New York er der en menighed som gav \$30,000 for hedningemissionen sidste aar. Hanges synode har gjort meget for hedningemissionen, mere end noget af de større norske lutheriske samfund i Amerika. Er vi blit fattigere. Er det ikke saa at vi er rigere, end nogensinde før? Hvorfor kan vi ikke da, naar det lønner sig godt, og give mere end før baade til indre- og ydre missionen?

(Frit oversat af N.)

Kredsmøde.

Turtle Mountain kreds afholdt møde i North Brairie menighed, Belva, N. Dak., pakt. N. S. Meloms kald fra 28de Nov. til 1ste December.

Mødet aabnedes hver morgen med bønemøde. Søren Pettersen indledede samtaleemnet: den 32te Davids salme.

En læresalme.

Talen dreiede sig om hvori syndernes forladelse bestaar. Salmen taler om 4 onde Ting:

1. Overtrædelse. 2. Synd. 3. Misgjerning. 4. Svig. Saligt er det menneske, hvis synd er skjult.

De, som har faaet syndernes forladelse, de er lykkelige. Alt som er menneske er lige godt for Gud. De behøver ikke at være rige. Vi Guds børn, vi er for store til at leve for det, som er her paa jorden. Du maa hyde os noget som er ovenfra.

Saligt er det menneske, som Herren

ikke tilregner misgjerning. Mariagen til at Gud ikke tilregner os synd er at der er sket en forsoning. Forsoning for al verdens synd. Havde ikke et saadant offer sket, saa havde alle mennesker gaaet til helvede. Han gav os en lov. Gud vilde frelse alle mennesker.

Kvindens sæd skal knuse slangens hoved. Loven maatte opfyldes, og maa opfyldes.

Alt det som var loven umuligt, opfyldte Jesus. Uden Jesus opfyldte loven, kunde Gud ikke have forladt synden. Rerimbed er, hvad tvinger Gud til at frelse os mennesker. Saligt er det menneske der ikke er svigagtig. Da jeg taug hentæredes minde ben osv.

Synd og Naade.

David vidste, at han ikke var frelst, fordi han var gaaet bort fra Herren. Han maatte paa knæ denne store mand. Somme vei for David som for os andre mennesker.

Det er mange som lider overmandet ved, at de ikke vil bekjende sine synder. De kan fare fint med en synd, men er dog ikke narre Gud.

Gud gjør ikke mere for os end vi fortjener. Det er bare for os at tage imod frelsen som er. Jesu Kristi blod renses fra alle synd. Renselse og fred kommer ikke saalænge som mennesket ikke vil bekjende sine synder.

Bare det kunde blive syndet i livet iblandt.

Hesten har ingen forstand. Men menneskets smykke. Saa skulde det ikke være mennesket.

Kan du lægge nogen bedrøvelse paa end den, som Gud har lagt. Men jeg ikke, den er uden feil. Den unge har mange smerter, men den som har tro har mange glæder. Glæder eders i Herren og i hans nåde. I retfærdige og jubler alle i os glæde af hjertet.

Det var et velsignedt møde. Der var dem, som tog den beslutning og vilde leve for Herren.

Miss Emma Rundgaard, sek.
Ruso, N. Dak.

Im ersten Theil

Daglig skriftlæsning for ugen
Jan. 1—8.

Onsdag. Nov. 1, 1-7: Stomarbrev
og dødsbrev og apostelen's brieve

T h o r s d a g, Rom. 1. 8—17: Apostle-
lens forhold til menigheden og brenn. t. s. tema.

Reebag, Mon. 1 18-32. 3406 at
 1000 ft. on a hillside overgrown.

2000 g. Rom. 2, 1-10: Ved Gud
der er, tror han ingen forfærdelse mellem jøde
og hedning.

See e.g., *Science* 86.

M a n d a g, Nov. 2, 11—Der Jøder
nes fortrin og deres betjæning.

Tirsdag, Rom. 3, 9—20: Jo større
anledning, desto større ansvar.

Enkelte Rom. 3, 21—31: Guds
retfærdighed ved troen, som den ene fælles
vej til frelse for jøde og hedning.

Efterat Michal, Davids hustru, har firet ham ned fra vinduet og han har reddet sig, er flugt i nattens mørke, blev spørgsmålet for den unge, uerfarne, haardt prøvede David: Hvor skal jeg nu hen?

Herren faar dog lede ham til det rette!
 Herredøles hjertet i bøn, (Sal. 59), der
 han hrer han sin gang ad Rama til, hvor
 den gamle Guds mand, Samuel opholder sig.
 Her vil han høre om den gamle profet og om
 hans bøn til Gud for det gamle Israels
 frelse. Han vil høre om den gamle profet
 og om hans bøn til Gud for det gamle Israels
 frelse. Han vil høre om den gamle profet
 og om hans bøn til Gud for det gamle Israels
 frelse.

Gode spøragsmaal er der vel
 ikke den forbindelse, der nu rø-
 rer sig i hans sind!

Man søger raad og vejledning hos den gamle, prøvede troens mand. Her er et blivende eksempel til dig, du unge kristen!

Samuel og David i forening begir sig
straks paa vei til Nebajoth, den lille by oppe

mellem fjeldrebnerne, hvor livsarmen ikke naaede hen. Prøv, læser og sæt dig litten-
de mellem de to villakirke—den gamle og
den unge—og prøv at opfange deres samta-
le og bøn.

Men David faar heller ikke her være i fred!

Ikke før har Saul faaet nys om hans opholdssted, før han sender sine bødler efter ham. Og da disse, gjentagende, maa reise med uforrettet sag, begic han sig selv paa vei,—hans hjerte brændende af helvede og hans tunge tørstende efter blod. Læs herom 1 Sam. 19, 12—24.

Under denne situation forfattedes salme 86. Salmen fandtes i 3 selvstændige strofer: 1-6, 7-10, 11-16.

I første og tredie beder diateren til Herren. I første strofe bedes om frelse naade, liv.

Stredie, bedes 'om undervisning om veien, om kraft, samt om et „tegn til det gode“.

3 anden strofe udtaler David den erkjendelse af Gud, som han nu har vundet, og som ligger til grundlag for bønnen, samt forventning om bønghjælp.

I vers 16 lader David os få et lidt indblik i barndomshjemmets forhold; thi „tjenerinden“, som der nævnes, kan kun hentyde til hans moder.

3 vers 17 stiger bønnen op til den højeste driftighed: „et tegn til det gode“, til tydelig bevis paa, at min bøn er hørt hos dig — give du mig.

Guds svar udeblev ikke. Se 1 Sam.
19, 22—24.

En saadan form kan bønnen kun skjæden, og kun under bestemte forholdte antage. (Vi finder ikke de samme udt og gjentaget senere af David.) Men bønnen var denne gang, helt efter Guds vilje, og kan, under samme, eller lignende omstændigheder være det endog idag.

Dødsfald.

Herren formaner os til at vaage og være beredte, naar Herren kommer. Vi ved ikke, naar han kommer, enten det sker i den tidlige morgenstund af vort liv, eller senere hen i aarene. Men det er sikkert, at Herren kommer, og naar han kommer, maa vi følge med. Saaledes har han ogsaa kommet til St. Peters Menighed, Moscow, Idaho, og ved døden flyttet to unge venner fra dens midte hjem til sig.

Den første som Herren i sin naade forløste fra striden hernede var Carrie Grøndahl, en datter af Mr. & Mrs. Halvor Grøndahl. Hun døde den 18de September 1912, 19 Aar og 22 dage gammel.

Om hendes udgang af tiden har vi det haab, at hun fik komme hjem, hvor striden sig ender og kjerlighedsluen evindeligt brænder.

Den anden, som Herren kaldte hjem til sig var Ernest Egland, en søn af Mr. & Mrs. Hans Egland. Han døde den 29de October, 1912, 20 aar, 10 maaneder og 22 dage gammel. Han var syg en længere tid. Herren fik ved denne sygdom draget ham til sig, saa han for Kristi skyld fik tro syndernes forladelse. Han fik ogsaa naade til at aflægge vidnesbyrd for sine forældre og nærpaaørendende om det salige haab, som Gud havde beredt for ham. Lykkelig er hver sjæl, som dør i Herren.

J. F. A.

Fred.

Og retfærdighedens gierning skal være fred, og retfærdighedens frugt skal være hvile og tryghed, saa at mit folk skal bo i fredens boliger, og i megen trygheds roligbed. Es. 32, 17, 18.

Hvor længe skal det vare, førend dit arme hjerte maa komme til roligbed, og hvor længe skal din bæængstede samvittighed forstyrre din fred? Se retfærdighedens frugt skal være fred. O, kære hjerte! for hvem frugter du dig, og for hvem er du bange? Gud er her, som retfærdiggjør. Hvo vil fordømme? Det er egentlig det, kære sjæl! hvor-

ved du kan glæde dig hos Jesus, som er din retfærdighed, at han har forhvervet dig fred med Gud. Har du nu engang antaget Jesus, som den der har udsløttet dine synder; har du i hans blod faaet dine synders forladelse: saa er du retfærdig, saa maa Guds brede, lovens forbandelse, satans anklage, og din samvittigheds fordømmelse lade dig være med fred. Finder du det ikke saa i dit hjerte, føler du endnu en hob urolighed, saa ved jeg ikke noget andet og bedre raad at give dig, end at du holder dig til ordet. Her staar det. Du maa nødvendig i retfærdigheden finde fred, som frugt af et godt træ, der vokser frem af sig selv; men maaft det feiler paa din fide? Maaft du endnu ikke fuldkommen har ladet dig forløse med Gud; thi til freden hører altid to ting: At være kjædeligssindet er fiendskab imod Gud; at være aandeligssindet er liv og fred. Det er saameget som sagt: naar du i dit hjerte endnu hemmelig holder med synden, og tænker: kunde jeg ikkun gjøre det uden synd, saa gjorde jeg det gerne; saa er dit sind kjædeligt; saa taler du hemmelig ondt om og mod Gud, fordi du ikke maa gjøre, hvad du vil; saa staar du under loven; saa anklager og fordømmer din samvittighed dig. Deraf kommer det ofte, at man siger: Loven er saa streng. Men hvad Raad er her imod? Lad dig først ganske forlige og forløse med Gud, saa at du intet videre har imod ham. Hvorledes gaar det til? Naar du i troen antager Jesus, som din retfærdighed for det ganske syndebæsen, eller for din ganske syndige fordærvelse, saa faar du en ny aand og bliver aandeligssindet. Da ser du først, hvor godt og vel den kære Gud mener det med dig; og efterdi du har ingen lyst mere til synden, saa maa den saavel som loven lade dig have fred; og kunne de ikke forstyrre eller fratage dig din samvittighed, som er renset og gjort fuldkommen, eller bragt til roligheds maal i Kristi forsoning. Ebr. 9, 9—14. Kap. 10, 22, saa falder anklagen, fordømmelsen og al uro bort af sig selv, og saa kommer freden frem af retfærdigheden ved vor Herre Jesus Kristus.

Bogasth.

Ogsaa en nyttaarskilpen.

Kjære redaktør af „Budbæreren“.

Red Wing, Minn.

Idet jeg herved indsender betaling for „Budbæreren“, saa tillad mig at saa give et tilbageblik paa broderstabet.

I min ortografi-album heder det:

„Smerten er kun vrangen

Al salighedens dragt,

I dybets dunkle kilder

Sig speiler lysets pragt“.

A. W e e n a a s.

„Angest, jammer, trængsel, kør og nød

Er alle kristnes daglig brød,

Saa de med smerte møttes maa,

Saalænge de paa jorden gaa.“

C. C. H o l t e r.

„Og naar du fredens havn har naaet,

Forglemt er livets usselhed.

Har du da her med sorg end faaet,

Der har ei sorgen mere sted.

Tillykke da, o kjære ven!

Paa veien op til himlens hjem.

O. O. B e r g h.

„Jeg vil elste Gud og lammet,

Jeg vil følge Lammets Gang

Al den kjerlighed opflammet,

Som har sat min sjel i sang.

Reiser sig end trængsels bølge,

Truer undergang og død,

Jeg vil dog min Jesus følge,

Snart jeg slipper al min nød“.

„Se hvor herligt Kronen vinker ved ha-
nens ende“.

M. G. H a n s o n.

Foruden disse, har jeg ogsaa følgende
navne: G. O. Brohaugh, J. B. A. Dale,
Lh. Skiei, P. C. Rømo, M. Stensland,
H. H. Elstad, H. A. Hanson, J. C. Gilbert-
son, L. L. Nervig, B. B. Haugan, J. O.
Kasa og H. H. Bergsland.

Brødre Herren siger: „bliv tro indtil
enden, saa vil jeg give dig livsens krone“.

Et glædeligt og velsignet nyttaar!

Eders i Kristo forbundne

Joh an C. M. A b r a h a m s e n.

Fra Mødet i Lake Mills.

Fælles Samtale-møde afholdtes i Lake
Mills, Iowa fra 19de til 21de November.

En talrig Skare mødte frem fra Nabo-
menighederne, fra alle Kanter, saa at Kirken
var fyldt til Trængsel alle tre Dage. Nabo-
menighedernes Brexter var ogsaa vel repre-
senteret.

Al tilreisende var blot to, nemlig: Pa-
stor L. O. Wigdal fra Ruthven, Iowa og
Pastor Skaar fra Vestkysten som reiser for
Tiden i Osten i St. Stefan Foreningens
Interese. Der optoges et Offer under Mø-
det til Støtte for St. Stefan Foreningens
Arbeide.

Forhandlingsgjenstande for Mødet var:
„De tre sidste Ved af den tredie Artikel, ind-
ledet ved Pastor A. J. Lee og Math. 11,
29 indledet ved Past. Granstau. Begge
Referenter skuldes Tak for de vel udarbejde-
de og grundige Indledningsforedrag.

De to første Dage af Mødet benyttedes
til Samtale over det første Emne.

Som man skjønner fører dette Emne-
lige ind paa omstridte Lærespørgsmaal.
Samtalen førtes dog rolig, i al Broderlig-
hed og Venlighed. Det skal ogsaa med
Sandhed siges, at man ikke var bange for at
gaa lige ind paa Sagen.

Det lover godt for Fremtiden at man
paa offentlig Møde kan behandle disse Sa-
ger paa den Maade, som blev gjort under
Mødet i Lake Mills.

Past. C. Hanson fra Forest City forre-
tede ved Gudstjenesten Tirsdags Aften og
Past. L. O. Wigdal fra Ruthven, Ia. for-
retted Onsdags Aften.

Pastor Okerlund af Hauges Synode
som skulde have prediket Tirsdags Aften var
paa grund af Skydom, hindret fra at være
tilstede.

Naar Gud hjælpe vor norff lutheriske
Kirke i Amerika til at kjæmpe sig frem til
Alarhed og Enhed i hans Ords Sandhed og
give den Maade til at staa nediagennem Tiden
som Staden paa Bjerget og Lyset paa Lyse-
stagen.

Efterslægten vil visseelig trænge et saa-
dant Hyrtaarn i de onde Tider som forestaar.

H. Ingebritson, Sek.

Kinas missionen

Fra Mrs. Rabland.

Sinneh, Honan, China, Nov. 2den. 1912.
Kjære missionsvenner:

Jeg har længe tænkt at skrive nogle linjer til „Budbæreren.“ Men før man kommer ind i arbeidet, er det ikke saa meget, som kan være af interesse for missionsvennerne der hjemme.

Vi var glade, at saa komme hjem til Sinneh igjen. Gandt alle ting, som vi forlod dem især høst. Det er nok underligt at stationen ikke blev plyndret under denne oprørske tid. Da saa mange af de rige kinesere har mistet alt, saasom sølv og andre kostbarheder. Vi har begge faaet være friske, siden vi kom til Kina, og det takker vi Herren for. Naar man have hilsen og være med i arbeidet, er det opmuntrende at være i Kina, især nu da her er foregaaet en saa stor forandring. Om det forandres saa meget de to kommende aar, som det har forandret sig disse to aar, vi har været i Kina, vil det være vanskeligt for dem, som har været borte nogle aar at kende sig igjen, naar de kom tilbage. For to aar siden hang den lange haarfletten ned over ryggen paa kineserne, og landets flag havde da en fin drage paa, nu er disse borte og nu har alle som kan have udfommet dertil udenlandske hatte. Somme lover dem selv, og da bliver de nok saa billige, og i deres øine ser de nok pene ud kan I tro. I Kancheng kan man ogsaa faa se Mand i udenlandske klæder. Her i Sinneh er de ikke kommet saa langt endnu. Bort haab og bøn er, at kristendommen ogsaa maa gaa frem med raske skridt. Det ser nok ud til, at folket her i Sinneh er meget interesseret, og vore møder er velbesøgte. Siden vi kom tilbage her har været en masse af baade mænd og kvinder, som har kommet til stationen. Mange af mændene som kommer, er af den bedre klasse, saasom studenter, byens ældste og andre høitstaende

iblandt kineserne. Tænk om disse mænd, som er folkets ledere kunde mindes for Herren. Ja om det blot var nogle faa af dem, hvilken indflydelse vilde det ikke have paa den lavere klasse. Vor trost er, at hos Herren er ingen ting umuligt. Vi har faaet søndagsskolen begyndt igjen. Der kommer en mængde børn, og de er meget snille. De ser ud til at være nok aa interesserede.

Her i Sinneh er ikke saa mange som kan synge de rette toner paa sangene som bruges ved gudstjenesterne, men enhver har sin egen tone. Vi har da prøvet at samle nogle af de kristne en kvæl i ugen for at øve dem i sang. Det er mere opbyggeligt, naar alle synger den samme tone, og da høres det ogsaa bedre ud for dem, som kommer til møderne. Vi har været nok saa mange iage om at lære dem og bedt om hjælp. De som vi har fundet hjælpe, har vi hjulpet. De andre har vi sendt til Kancheng.

Mrs. Groseth er nu i Kancheng som bibelskolen, som holdes for evangeliserende bibelskoinder der. Naar skolen slutter kommer hun herop igjen. Kjære missionsvenner, jeg og min hustru bønner

Deres trofulde
venner Mrs. Rabland

Den viseite. Den viseite, som sin havde tre vise Mænd hos sig. Den var fra Indien, den anden var en Araber, den tredje en Araber. Kongen var meget høit og lod dem ofte komme ind til sig at lære af deres Klogskab og gode Ord. Engang blev der Spørgemaal om, hvem der vel kunde være den største Ulykke for et Menneffe.

Grækeren sa: „Det er at blive gammel og lide Nød i sin Alderdom“.

Den indiske vise derimod sagde: „Det haardeste er at falde i en lang søvn og ikke have Taalmodighed til at vågne op.“

Men Araberen sagde: „Det værste kan kaldes et Menneff, som har en Dødsfengslen og ikke mindst at have en god Liv og ikke ha mange Taalmodige.“

Baade Kongen og de andre var ham meget høit.

Mindegaven til Norge.

Saa skal den samles. En æres-
sag.

Mindegave komiteen opfordrer til almindelig
deltagelse.

Norste mænd og kvinder i Amerika!

Saa er det mindegaven skal samles.
Nu er den tid kommen, da arbeidet for den-
ne sag maa sættes igang med fuldt alvor og
ansvar for enhver af os.

Norste mænd og kvinder overalt i ver-
den bereder sig nu til at fejre hundreaarsda-
gen til minde om vore fædres frihedsværk
paa Gidsvold. Vi skylder at holde vore na-
tionale minder i ære. Det er vor pligt baa-
de mod vore fædre, mod os selv og mod vor
efterfølgte. Der ligger velfort i de store min-
der.

Fra alle verdensdele hører vi i disse
dage, at nordmænd vil være med og bringe
det gamle fædreland sin tak og hyldest paa
hædersdagen. Af hendes jord er vi komne,
alle vi, som har norst blod i vore aarer, en-
ten det nu var vor egen bugge, som stod hos
hende, eller det var vor fars eller mors eller
vore bedste forældres. Vi er alle glade over,
at vi med vore frænder hinsides havet kan
fejre tilblivelsen af det grandløbsværk, un-
der hvilket folkefrihedens frugter har vokset
frem, til varig velsignelse baa de for hjemlan-
det og for os, som drog ud.

Vi norste i Amerika har ogsaa erklæret,
at vi vil være med og bringe vor Norge vor
hædersbevisning. Vi vil vise, at vi erkjen-
der, hvad vi skylder hende for den arv, som
hun gav os med ud i verden. Uden vore fæ-
dres tro og de nedarbejdede karaktertræk, som
er eiendommelige for det norste folk, dets
virkelyst og seige udholdenhed, dets alvor og
fæsthed og dets kundskabstrang—uden denne
arv kunde vi nordmænd i dette land ikke have
naaet saa langt i velvære, oplysning og vort
fæstelige liv.

Vor erkjendtsghed har vi bestemt at vise
i form af en gave, som vi alle kjender under
navn af mindegaven til Norge. Denne vil vi
overrække som en tak og hilsen
paa hædersdagen den 17de Mai 1914. S

den anledning er det som bekjendt bestemt at
samle et større fond, som blir permanent, og
hvis renter aarlig anvendes til almennyttige
og humane gjøremaal.

Først og fremst vil et saadant fond tjene
til at hjælpe de smaa i samfundet, de nødli-
dende og trængende. Herunder vil særlig
komme i betragtning slige formaal som hjælp
til forulykkede fiskers og sjømænds efterladte
modarbejdelse af tuberkulosen og understøt-
telse til begavede, ubemidlede unge mænd og
kvinder, som søger sig en uddannelse. En
del af midlerne anvendes desuden til gjen-
reisningen af Trondhjems domkirke. Og
slige formaal kan vi alle med glæde være
med paa.

Her spørges ikke først og fremst efter de
store bidrag, men meget mere efter en al-
mindelig deltagelse. Vi har alle
her baa de en ret og et ansvar, og alle bør
derfor tage del. Send ind dit bidrag, stort
eller lidet, og du har gjort din pligt. Og
kom med din gave saa snart som muligt,
helst nu i træks, da du derved vil bi-
drage til at sætte fart i indsamlingen.

Lad os se stort paa denne sag, hvilket
den ogsaa i saa høi grad fortjener. Minde-
gaven er vor nationale æresdag, lige meget
for os selv indbyrdes som for os i vort for-
hold til Norge. Derfor bør vi alle være
med at fremme den. Lad den høifindede
tanke, som ligger bag denne gave, saa vokse
sig stor og stærk blandt os og vise, at vi har
hjertet paa rette sted.

En national mindegave til Norge
kalder paa os bare denne ene gang i vort liv.
Dette er ogsaa kanske den eneste anledning,
hvorved vi som et samlet norst-amerikanskt
folk kan bringe vor hyldest til det gamle fæ-
dreland.

Enhvert bidrag, ligegyldig hvor stort,
modtages med tak. For at paaskynde arbei-
det og for at kunne række hver enkelt har vo-
re aviser velvilligt lovet at være behjælpeli-
ge med indsamlingen.

Paa mange steder er indsamlingen i god
gang. De bidrag, som hidindtil er kommet
ind gjennem lokale komiteer, vil der blive

kvitteret for i aviserne, efterhøvert som disse indsamlinger afsluttes.

L. D. Thorpe, Willmar, Minn., form.

H. G. Haugan, State Bank of Chicago, Ill.

Dr. H. G. Stnb, St. Paul, Minn.

Hon. D. D. Sageng, Dalton, Minn.

Konsul H. Bendese, Grand Forks, N. Dak.

Prof. George Sverdrup, Wpls., Minn.

Rev. Th. Eggen, Minneapolis, Minn.

A. C. Flvan, St. Paul, Minn.

G. T. Ueland, Brooklyn, N. Y.

Hans E. Oftebal, Chicago, Ill.

D. M. Oleson, Fort Dodge, Ia., v. ceform.

H. Afteland, 310 N. Y. L. Bldg Wpls.

Minn., sekretær.

E. D. Mørck, Minneapolis, Minn.

M. F. Hegge, Hatton, N. Dak.

Dr. I. Stabo, Decorah, Ia.

Dr. J. DeBefche, Milwaukee, Wis.

Rev. N. J. Vohre, Grand Forks, N. Dak.

Prof. Julius Olson, Madison, Wis.

H. B. Rude, Seattle, Wash.

Prof. H. Ustrud, Sioux Falls, S. Dak.

Otto Eversen, Spring Grove, Minn.

Renere Juleglæde.

Vi prøver at synge vor Julejang
Til Gæster for Gam i Stalden.
Men Tonerne taber sig Gang paa Gang
Og døbes af Brøl og Bagerklang,
Og Salmer af Vakkus-Skjælben.

Vi prøver, at glædes, som Kristne bør
I Julens de glade Dage;
Men Jublen, som høres fra Aneipens Dør
Samt Graaden fra Drankerhjemmet gjør,
At Glæden slaar om til Nage.

Vi prøver i Julen, at lindre Nød.
Vi lægger vor Skjærb i Risten,
Mens Aneipegjæsten med Snude rød
Han ofrer til Vakkus sit Smørrebrød
Og kalder sig dog en Kristen.

Naar kommer, o Gud! den nye Tid
Med renere Skik og Sæder?
Mon Julens Rønge ei kommer hid,
At føre til Seir vor Kamp og Strid
For renere Juleglæder?

Silvana, Wash. i Dec. 1912.

D. S. Sneve.

Fra Arbeidsmarken

Vi forstaaar, at en del menigheder i Hauges Synode stemmer imod coeducation ved Red Wing seminar men samfundet har jo allerede en skole, hvor der drives coeducation. Rorr.

Pastor H. S. Hanson har resigneret fra sin menighed i Soliet, Ill. og har antaget kald fra en engelst menighed i Chicago tilhørende General Synoden. Menigheden i Soliet har stillet kald til kandidat T. J. Alvestad.

Past. G. Eversen holdt sin afskedsprediken i Trefoldigheds menighed, Kingsbury, S. Dak paa juledag. Menigheden har stillet kald til pastor Gaard som sin fremtidige prest, og han har antaget kaldet og skal tiltræde en gang i Januar.

St. Paul i menighed, Minneapolis skal holde en uges vækkelsesmøder. De begynder den 12te Januar og fortsætter til den 18de. Man forbereder sig for nærværende for disse møder. Pastor J. J. Lee fra Stoughton skal være behjælpelig med møderne.

De lutheriske menigheder sammen med de fleste andre protestanter i Minneapolis har sluttet sig sammen for at modarbejde indførelse af dans i de offentlige skoler. Det ser ud til, at tiden kommer meget hurtigt da det gjelder for det kristne folk at slutte sig tætte sammen for at forsvare sin tro og fælles modarbejde det onde.

Fra Davis, S. Dak., berettes at man i Melhus menighed har haft besøg af missionsær H. A. Hanson fra Grafton, N. D. Han har holdt møder og formænet folk til at afstaa fra synden og til at søge Gud paa frelsens dag, paa det de maatte undfly den evige ild og vinde det evige liv. I samme menighed har man holdt sit aarlige menighedsmøde og blandt andet tilstemt coeducation ved Red Wing seminar.

Landstads menighed ved Berley, Minn., af pastor A. A. Dahls kald havde missionsprediken og auktionsudsalg af det, som kvindeforeningerne i menigheden havde oparbejdet i aarets løb, i slutningen af Nov. dette aar. Auktionen, som indbragte \$281.00, holdtes i basementet i menighedens nye kirke. Kvinderne havde med sig sine vellydte madkurve og bespiste den store forsamling. Det var en hyggelig dag.

Korr.

I St. Paul staar vore menigheder og præster just nu i begreb med at aabne en ny missionsmark mellem St. Paul og Minneapolis. Det er Immanuel's menighed som med endel ekstra udlæg tænker at holde sine søndag aften møder samt en ny søndagsstole derude. Denne midway mission vil bli det fjerde sted i St. Paul, hvor vort samfund nu har fast virksomhed. Desuden har Solør menighed ved Webster, Minn. ogsaa sin betjening derafra.

Seste No. 6 af Tidsskrift for kirke og samfund, er netop udkommet med følgende indhold: Aarsoppgjør; Jul paa prairien i gamle dage, af Pastor Bersvend Anderson; foreningsagen, af Pastor Peder Torgjerd; Absolution II, af Pastor J. W. Wick; „Hvorledes skal dette forstaaes?“ af W.; „The recent election and the catholics; Recent translations, by Pastor J. C. Caspersen.“ Heftet sendes portofrit for 20 cents—6 hefter for 1 dollar.

Den første uge i Dec. havde vi her i Ada, Minn., en meget hyggelig tid, da menigheden havde et tiert besøg af pastor Quello fra Beresford, S. D. Guds ord lød baade i sit enfold og i sit alvor et par gange hver dag. Følgen var, at Guds folk blev meget opbygget af baade tugten og trøsten, som Guds ordet bragte; og mange af de som endnu ikke havde givet sig over til Herren, følte hans kraftige dragen paa sit hjerte, og jeg haaber de faar ikke ro, førend de tager skridtet over paa Jesu side. Saadan besøg og saadan virksomhed er til stor velsignelse baade for prest og menighed. Vi føler os taknemlig baade til pastor Quello og hans me-

nigheder for, at de lod ham gaa. Kom igjen broder!

A. A. Dahl.

Læs over igjen.

„Et vaagent lægfolk“ i „Budbæreren“ no. 50 har man godt af at læse over igjen. Undertegnede finder i den afhandling mange anvisninger og formaninger, som han gjerne vilde andre ogsaa skulde læse og sætte i udøvelse. Det er som med den daglige bibellæsning, den styrker vort troesliv.

D. R. Gaaland,
Clarkfield, Minn.

Bekjendtgjørelser.

Bardo menighed af Hagues Synode indbyder herved til et fælles samtalemøde for alle lutheriske kristne i Alberta. Samtaleemnet bliver Ef. 4, 1. 6. Mødet begynder Fredag den 17de Januar og fortsætter mindst tre dage eller længere om forsamlingen ønsker det. Ligeledes ønsker menigheden, at forsamlingen vilde tage sig tid til at forhandle om afholdelsen. Vi venter et stort og godt møde. Derfor kom saa mange som muligt og kom med bøn om Guds velsignelse. Skyds vil møde ved Bardo Fredags morgen og aften og Lørdags morgen. Og ved Vodd's Torsdag, Fredag og Lørdag.

Paa menighedens vegne
John B. Anderson.
J. R. Jeving.

Sion menighed, pastor R. R. Syrdalskald, Shelly, Minn., indbyder herved Ottertail, Goose River og Red Riverdalens indremissionsforeningerne til et fælles samtalemøde fra 13—16 Februar. Thema Luk. 19, 1—10. Et talrigt møde ønskes. Skyds møder i Shelly aften og morgen før mødet.

Paa menighedens vegne
B. V. Rørnes.

Forandret Adresse

Prof. D. R. Wold
The Union Lutheran Theol. Sem.,
She Row, Hupeh, China.

Kvitteringer

Til indremissionen:

Bed past. A. O. Mortvedt:	
Fra Miss Marie Munson, Newark, Ill.	\$25.00
Bed Mahme Stevens, Radcliffe, Ia.:	
Fra Dorcas society	25.00
Bed past. O. Andresen, Osian, Ia.:	
Konf. offer i Stavanger mgh.	31.00
Bed past. J. N. Dordal, Mt. Goreb, Wis.:	
Fra missionsoffer i Perry mgh.	21.00
Bed past. E. S. Hobland, Maddock, N. D.:	
Fra J. Rogelstad, Bethel mgh., Heim-	
dal, N. D.	8.00
Bed Mrs. G. O. Skelbeck, Sacred	
Heart, Minn.:	
From The Ladies Aid of Hoff Congre-	
gation	50.00
Bed past. E. J. Gaftbold:	
Fra kvinde. i Jewell, Ia.	130.20
Fra kvinde. i Zions mgh.	9.40
Bed past. J. J. Lee, Stoughton, Wis.:	
Fra Vor Frelfers mgh.	161.29
Bed Mrs. Peder Larson, Clarion, Ia.:	
Spandes kald	7.05
Bed Mrs. S. S. Wenfett, Slater, Ia.:	
Fra Lincoln mgh. kvinde., past. P. O.	
Wees kald	65.00
Bed past. E. J. Gaftbold:	
Halvt offer fra Zions mgh.	17.96
Bed past. A. O. Mortvedt:	
Fra S. Knudson, Plattville mgh., Platt-	
ville, Ill.	10.00
Bed past. E. S. Westby:	
Konf. offer i St. Paul mgh., Edinburg,	
N. D.	25.85
Bed past. B. A. Barstad, Dawson, Minn.:	
Taffigelsesoffer i Lac qui Parle mgh.	168.07
Bed past. J. M. Wick, Madison, Minn.:	
Taffigelsesoffer i Næs mgh.	130.92
Bed past. U. D. Johnson, Rothsah, Minn.:	
Fra Lille Bethania mgh.:	
O. B. Olson, \$7.50; B. S. Bjelland,	
\$5.00	12.50
Fra Mrs. A. M. Queenland, Slater, Ia.	2.00
Bed past. J. S. Halvorsen, Burton,	
N. D.:	
Fra Mrs. G. Knudsbjg	5.00
Fra L. Buglesten	4.00
Fra D. Afheim	3.00
Fra Erick Moe og hustru, Astoria, S. D.	10.00
Bed O. L. Jacobson, Pelican Rapids,	
Minn.:	
Fra Norwegian Grove mgh. kvinde., U.	
D. Johnsons kald	15.00
Bed L. S. Overton, Decorah, Ia.:	
Fra Gauges mgh., Winnesbief Co., Ia.:	38.37
Bed O. M. Johnson, Gayles, Ia.	
Fra Lincoln mgh., past. P. O. Wees kald	57.56
Fra O. A. Haaland, Clarkfield, Minn.	4.00
Bed past. M. B. Loffesmoe:	
Taffigelsesoffer fra Lator mgh., Platte,	
S. D.	11.75
Fra Christ A. Gran, Bottineau, N. D.	5.00
Fra H. A. Witte, Chicago, Ill.	2.00
Bed Christ. Simonson, Newman Grove,	
Neb.	
Offer i Shell Creek mgh.	28.50
Bed Helge Fosse, Radcliffe, Ia.:	
Fra Stavanger mgh., Garden City, Ia.	46.40
Bed Wm. Godnefield, Radcliffe, Ia.:	
Fra Nazareth mgh. kvinde.	25.00
Bed past. D. L. Worgen, Taylor, Wis.:	
Fra Mrs. Martha Johnson, Curron	
Valley mgh.	20.00
Bed past. M. J. Westphal:	
Offer i Arendahl mgh.	40.40
Offer i Peterson mgh.	14.87
Bed past. O. G. Eltiad, Morrisville,	
Wis.:	
Fra Lodi mgh. kvinde.	30.00
En del af et offer i Lodi mgh.	20.00
Fra Pigef. i Morrisville	10.00
Bed past. J. C. Gjelmervitz, Osseo, Wis.:	
Fra Mrs. Lars Jhle	2.00
Bed past. P. S. Steneron, Pierpont,	
S. D.:	
Fra Landford mgh. kvinde.	15.00
Bed past. H. Lund, Minot, N. D.:	
Taffigelsesoffer fra Norwich mgh.	57.46
Taffigelsesoffer fra Ebenezer mgh.	33.25
Bed past. J. J. Ekse:	
Halft offer i Singsaas mgh.	20.60
Ellef Svore, Hendricks, Minn.	5.00
Mrs. P. J. Knutson, Hendricks, Minn.	1.50
Paul Rasmussen og hustru, Astoria, S. D.	2.50
Bed past. J. M. Wick, Madison, Minn.:	
Fra den østre kvinde. af Næs mgh.	30.00
Fra Eidsvolbs kvinde. af Næs mgh.	50.00
Bed Henry Knutson, Dexter, Minn.:	
Konf. offer i Zions mgh., past. Lars	
Dordals kald	13.50
Fra prof. G. M. Bruce og hustru, Ned	
Wing, Minn.	2.50
Bed Jacob Aasen, Clarkfield, Minn.:	
Fra Israels mgh., paast. Oppedals kald	12.43
Bed past. E. J. Gaftbold:	
Fra Bethesda mgh., Jewell, Ia.	48.00
Bed Mrs. Ed. Quellan, Alden, Ia.:	
Fra en liden kvinde.	10.00
Fra L. A. Torgerson og søn, Normanna,	
Texas	5.05

Bed past. M. G. Hanson:	
Ordinationsoffer i Hauges mgh., Ken-	
yon, Minn., \$35.46; fragaar reise-	
udgifter til præsterne, \$11.15	24.31
Bed Søren Peterson, Rolette, N. D.:	
Fra Syber Nien, \$2.00; Mathias	
Slarphol, \$2.00; en ubenævnt, \$2.00	6.00
Bed past. S. S. Westby:	
Fra Ole Nien, Hvidest mgh.	10.00
Bed Torsten Olsen, Rothsay, Minn.:	
Fra Lilla Bethania mgh., past. U. D.	
Johnsons kald	17.91
Bed Mrs. O. N. Grefshheim, Sharon,	
N. D.:	
Fra Trøndenes mgh. Kvindes., past. L.	
Langehaugs kald	20.00
Fra A. Moren, Sharon, N. D.	3.00
Fra prof. J. A. Berg, Ned Wing,	
Minn.	5.00
Bed C. E. Rindberg, Lakefield, Minn.:	
Fra den vestre kvindes. i Belmont mgh.	
past. Wees kald	30.00
Fra Annie Marland, Madcliffe, Ia.:	
From The Kings Daughters Society of	
Nazareth congregation, past. L. J.	
Knutsens kald	30.00
Bed past. J. S. Galvorson:	
Fra Ny Stavanger mgh. Kvindes. Bux-	
ton, N. D.	50.00
Bed past. A. L. Stueland, Rah, N. D.:	
Fra Rainbow Valley mgh., halft offer.	14.15
Fra Rah mgh., halft offer	8.05
Fra Wheelock mgh., halft offer	9.35
Fra Epping mgh.	5.85
Bed C. S. Erfjord, Garbey, N. D.:	
Fra Bethel mgh. pigeforening, past. C.	
S. Sovlands kald	26.83
Fra Martha L. Erfjord, Garbey N. D..	5.00
Fra Ole H. Dace, St. Paul, Minn.	2.50
	\$1,885.33
Før kvitteret for	4,687.39
	\$6,572.72

A. O. Oppegaard, kassierer.

Kvitteringer for Missions Duen.

Mrs. Edw. Duea, Blue Earth, Minn. . .	\$ 1.00
Mrs. O. S. Meland, Ned Wing, Minn. . .	1.00
Mrs. O. Andresen, Oslian, Ia.	1.00
Mrs. R. Oerlund, Frost, Minn.	1.00
Mrs. G. O. Mona,	1.00
Mrs. L. Langehaug, Sharon, N. D.	1.00
Mrs. S. H. Brette, Muskegon, Mich.	1.00
Mrs. P. O. Wee, Slater, Ia.	1.00
Mrs. L. J. Spande, Eagle Grove, Ia. . .	2.00

Mrs. S. C. Simonson, St. Paul, Minn. . .	1.00
Mrs. J. Johnson, Eagle Grove, Ia. . .	1.00
Mrs. Th. Gimle, Santa Rosa, Cal.	1.00
Mrs. A. O. Mortvedt, Newark, Ill.	1.00
Mrs. J. J. Melom, Newman Grove, Neb. .	1.00
The Girls Aid, Og Creek mgh., Rolette,	
N. D.	15.00

\$30.00

Mrs. Sufie W. Stageberg, kassierer.

Til Church Extension Fund: Kvitteret i	
Budd. 18de Mars 1911 og 25de Mai 1912.....	78.81
Fra S O Grove, St. Paul, Minn.	5.00
Indbundne Renter	1.63
	85.34

Overgivet til Pastor J. J. Elde, kassierer.

A. O. Oppgaard.

Chicago Kred: Modtaget fra Pastor Mortvedt;	
Blatteville Mgd.s Kvf.	20.00
Newark Mgd.s Kvf.	20.00
Hauges Mgd.s Kvf.	15.00
	55.00

J. N. Walstead.

Denne Sum gaar til Afbetaling paa Note. Send alle
Benge til Rev. A. J. Evenson, Rio, Wis. kassierer.

Modtaget fra Ovdals Mgd.s Kvf., Pastor S B Verbig's
Kald, Bolin, S. Dal., ved Mrs. O B Engen \$20.00 til hjælp for
fattige hge i Høbitalerne.

J. Sether.

Kvitterer: 3 kvitteringerne i „Budd.“ No. 50 for 14de
Dec. Aaar: For kinamissionen, den almindelige kasse, A B
Solem og hustru, Storby City, Ia. Skal være: Roland, Ia.

Til Central China Union Lutheran Theol. Sem. er ude-
ladt to navne, nemlig: Rolsb Emmerson \$5.00 og Ole Støffe
50c.

Til madagaskarmissionen Aaar: For kvitteret for \$5.00.
Skal være: Rør kvitteret for \$10.00.

J „Budd.“ No. 41 for 12te Oktober: Til jødemissionen
Aaar: Fra Mrs. T T Hagen \$1.00: Skal være Mrs. T T Hauge
A. O. Oppgaard.

THE APOSTLE OF ALASKA

The Story of William Duncan of Metlakahtla
By JOHN W. ARCTANDR, L. L. D.
Illustrated. 395 pages. Nicely bound.
Price 1.50 net.

A TOKEN OF OUR WEDDING. A beautiful
booklet, containing certificate, oblong shape.
Made up of six heavy cardboard leaves. Rich-
ly illustrated in delicate colors. The certifi-
cate itself occupies the two middle pages and
is preceded and followed by well selected de-
signs, symbols, hymn verses and Scripture
passages. The last page is prettily arranged
for name of guests. Furnished with a pretty
embossed cover and bound with a heavy silk-
cord. Single copy 25 cents, per 100 \$2.40 net.

HAUGES SYNOD BOK & PAPIR

REF AND MINN

Illustreret Bibelhistorie

med lidt af Kirkens Historie. Af Volrath Vogt. Revideret efter den nye Bibeloversættelse. Trykt paa fint Papir, med et Kart og 53 Illustrationer. I Silt Cloth med sort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til
Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Illustreret

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

- 3 Ester paa 125 Stuffer 30 Cents.
- 3 Ester paa 250 Stuffer 50 Cents
- 3 Ester paa 500 Stuffer 80 Cents
- 3 Ester paa 1000 Stuffer \$1.50

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

„Børnenes Harpe“ med Musik

Børnenes Harpe med firstemmig Musik, arrangeret af Kristian Nelsøn. Bogen har 243 Sange og er særdeles stillet for Søndagskolen og Hjemmet og Ungdomsmøder, Mrs. Prof. E. W. Schmidt, Past. O. Juul med flere har anbefalet Bogen. Har du en Søn eller Datter eller Ven, som spiller Orgel, saa køb denne Bog og forær dem.

Indbunden i Skrinusbind 60c.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

History of the Great Reformation in the times of Luther and Calvin. Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy. By J. H. Merle D'Aubigne, D. D. 1096 pages. Nicely bound. Price \$2.50.

Hauges Synod Book Dept.,
RED WING, MINN.

Festkriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmerkede Billeder af Stolens Bysgninger, S. M. Sande, Past. O. Hanson, Andrew Ekington og af alle Bystyrere ved Skolen lige fra dens Aabning samt en Gruppe af Stolens Direktører. Sælt er der 22 andre Billeder. Festkriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Skolen. Til Brestre og Agenter gives almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

„Andelige Sange for Søndagsskolen“, forfattet og efter Opfordring udgivet af Chr. Dick, Prest. 112 Sange. (Pastor Prohaugh's sidste Arbejde.) Pris 30c.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

En norsk Familie i Syd Afrika

Af Sofie Mørgaard.

En interessant Fortælling om Forfatterindens Oplevelser i det fjerne Land. Bogen er paa 194 Sider, trykt paa godt Papir og forsynet med mange Billeder. Indbundet i Omflag med Titelen trykt paa Siden. Pris 50 Cents.

Hauges Synod Book Dept.,
RED WING, MINN.

SUNDAY-SCHOOL CARDS & TICKETS.

CARDS, with beautiful floral designs, Bible picture or landscape in colors and a scripture passage on one side and a hymn or poem printed on the other side. Fancy cut edges. Size. 4x5 in. Price per card 2 cents.

No. 1311. Come unto Me. Fine designs, Pilgrim, Sower, Ruth and Boaz, etc., with Texts in colours. Price per card 3 cents

No. 1595. Peaceful Dwellings. Very fine children designs, with Texts in full colours Price per card 3 cents.

No. 1597. Crowning Mercies. Very fine landscape designs, with selected Texts in full colours. Price per card 3 cents.

TICKETS. SCRIPTURE GEMS

No. 47. Thirty-six tickets. Birds and branches. In book form, 10 cents.

No. 48. Thirty-six tickets. Country and lake scenes. In book form, 10 cents.

No. 49. Fifty-four tickets. Country scenes with flowers. In book form, 10 cts.

No. 50. Ninety-six tickets, floral design, 10c.

No. 51. Seventy-two tickets, floral " 10c.

Søndagskolekort med Bibelsprog paa norsk til 1c, 3c og 5c pr. Stykke, Rettopris.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Lær mig, Herre, din Vel.

En Bog til Konfirmanter. 72 Sider. Smukt indbunden. Pris 25c.

Send Ordres til Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

BE TRUE

A few words to the confirmed youth of the Ev. Lutheran Church. By Rev. G. T. Cooper-rider, A. M.

Contents: I. Be true to your parents. II. Be true to your church. III. Be true to your Lord. 100 pages. Bound in cloth. Price 25 cents, net.

“FOLLOW ME”

Words of Guidance for the Way of Life. Dedicated to the Luthéan Young People of America. By Benevolus. Prettily bound in heavy paper cover with gilt title and ornament. 48 pages. Price 15 cents, net.

Denne Bog haves ogsaa paa norsk a 15c.

HAUGES SYNOD BOOK DEP.

Dr. 74 RED WING, MINN

FORGET ME NOT

BIBLE PASSAGES AND VERSES FOR

EVERY DAY IN THE YEAR

SMALL SIZE.—Texts and hymns nicely printed on one page, the opposite page being blank for entering names, birthdays, etc. The book is illustrated with 6 pictures of flowers executed in finest chromo-lithography, with Scripture text. Bound in cloth with title and forget-me-nots in colors, gilt edges.

Price, bound in cloth, gilt edge, 40 cents.

" " leather " 60 cents.

MEDIUM SIZE.—This book contains carefully selected passages from the Holy Bible and from the best Engl. and American poets for every day in the year. There are as many blank leaves added for inserting the birthdays of relatives and friends. Twelve floral cards, with different colors, increase the luxurious appearance of the edition. The beautiful cloth cover with golden stars and beams, with many-colored floral decorations, entreats the purchaser to present it to his friends.

Price, bound in cloth, gilt edges 65 cents

" " leather, " \$1.00.

LARGE SIZE.—Links of Love. A book of friendship, containing carefully selected scripture passages, and memorial verses from the best English and American poets. The lower half of each page is left unprinted for insertion of names of relatives and friends under the proper dates, each page having marginal decoration. At the first day of each month a full page landscape scene in colors, headed by scripture passage in large gilt and colored letters, is inserted. Printed on heavy white paper with full gilt edges. On first page of cover a beautiful landscape scene in colors, framed in gilt and floral decoration. Very appropriate as gift for any occasion.

Price \$1.40.

Address: HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

STORIES BY G. W. LOSE.

These books contain very interesting stories for old and young. They are nicely bound and beautifully illustrated.

Dorothy Price 15 cents.
Sowing and Reaping..... Price 15 cents.
A Good Investment..... Price 15 cents.
Ralph, the Orphan..... Price 15 cents.
The Better Way..... Price 25 cents.
Promises Fulfilled..... Price 25 cents.
Melnore Parish Price 30 cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. Housé udkommet engelsk Udgave af Johan Goshners Statist. Denne Bog er af vort norfke Kirke- og Kristensfolk saa vel kjendt og elsket, at nogen Anbefaling Bogen er neppe paastræbet. Vi glæder os kun over at Augsburg Publ. Housé har vist den Foretagelse at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Skriftsbinding og koster portofrit tilsendt 75 Cents. Bestillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.

Red Wing, Minn

Endel simplere Kort med Billeder fra Norge. Red Wing og Omegn, Red Wing Sem. osv., — 2 Kort for 5c eller 25c pr. 2 uin.

Bisshop Bangs Grindringer.

Indhold: 1. En nordlandsk Vettejaga.—2. Nordlandsk Julefest.—3. Barndom og Ungdom.—4. Væreenaar.—5. Min Kjerlighedshistorie.—6. Breft.—7. Profetier.—8. Statsraad.—9. Bisshop.

476 Sider. Indbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

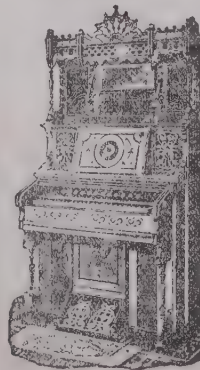
RED WING, MINN

Et godt Billede

af Hans Nielsen Haugé. 3 Rabin-Størrelse. Pris 10 Cents.

Hauges Synod Book Dept.,

Red Wing, Minn



Bianco og Orgler

Stort Væger.

Strid idag efter Katalog og navn, hvad som ønskes, Piano, Kirkeorgel eller Husorgel, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et udmærket Instrument til Dagens aller laveste Priser. Navn dette Blad.

THE NORTH WEST-ERN MUSIC HOUSE,
CARL RAUGLAND, Pres

520 2nd Ave. S.,

MINNEAPOLIS MINN.

Folketalenderen for 1913

er nu færdig.

Da vi tror, at den vil bli i gesaa let at fælge iaar, som før, vilde vi gjerne anbefale, at man ordrede saa mange som mulig med engang. Derved spares både Arbejde og Postporto.

Send Bestillinger til Hagues Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Konstitution

for Hagues Synodes Ungdoms forbund

er nu færdig. Den er given i baade norsk og engelsk Tekst. Den er paa 8 Sider befestet og koster 5 Cents Stykket enkeltvis. 3 Partier sendes den portofrit til følgende Priser: 25 Eksemplarer for \$1.00, 50 for \$1.75 og 100 for \$3.50. Alle Ordres sendes til

Hagues Synod Book Dept.,

Red Wing, Minn.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norste Landstaber og Nationalbilleder.

Af disse Kort har vi et større Oplag og mange forskellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende: Juleaften; Nærøyaalen; Præstlandsøalen i Ryghite; Højsjæld; Nordfjord; Verfossien; Paa Sti; Paa Kjælle; Paa Habet i Storm; Paa Habet i Stille; Peer Gynt (4 forskellige Billede); Gjøterpige. Pige og Gjed. Høje og Hund. 3 Nationaldragter (flere forskellige Billeder). Binterbillede (mange forskellige). Juleneg. Søsinner ved Ulsefjord. Væppeleir. Pige i Baad. Seilbaad paa Habet. Paa Jagt om Vinteren. Fra Opfyrelsen til Holmentollen. Fra Nordland. Fjosen ved Ulsefjord. Svøbær. Buarbreven. Raftland. Fra Hardanger. Torghætten. Beninder. Hestmands. Svartien. Geiranger. Digermulen i Lofoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virkeligt Bragtbillede i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. 3 dusinvis forretet 50Cents portofrit.

Hagues Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

"The Lutheran Intelligencer",

et engelsk Kirkeblad med god opbyggende Læsning og mange kirkelige Efterretninger baade fra Hagues Synodes Arbeidsmark og Kirkens Arbeidsmark i Almindelighed. Bladet udkommer en Gang om Maanedes i Red Wing, Minn., og redigeres af Prof Gustav M. Bruce. Det koster 50 Cents pr. Aar, forfrubovis. Agenter ønskes til at virke for Bladets Udbredelse. Send for Prøvenumre og Agentskiftaar.

THE LUTHERAN INTELLIGENCER
Red Wing, Minn.

Ønskes

En kristeligfindet Tjenestepige ønskes med det første ved Børnehjemmet i Beresford, S. Dak. Man henvende sig til Betsheida Børnehjem, Beresford, S. Dak.

Hilsen paa Silkebaand.

Si har i vor Boglade følgende Hilsener træn paa vane Silkebaand, væsende for Bogmærker:

"Julehilsen", "Nytaarshilsen"; "Hilsen til Amerika", "Venlig Hilsen"; "Hilsen til Fader", "Hilsen til Moder", "Hilsen til Søster", "Hilsen til Broder", "Hilsen til Onkel", "Hilsen til Tante", "Til min kjære Son", "Til min kjære Datter", "Hjertelig Velsigning", "Herren er nær", "Uder Kors ingen Krone", "Barnefang", "Hjertelig Hilsen", "Sdag vil jeg prise Herren", "Tro Haab og Kjerlighed", "Til kjære Bedstemoder";

"Christmas Greeting", "New Year Greeting", "A Greeting to Father", "A Greeting to Mother", "A Greeting to Sister", "A Greeting to Brother", "Faith, Hope, Charity".

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

Hagues Synod Book Dept.,

Red Wing, Minn.

Bedes erindret.

Naar vore Venligheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende

Benge til Professorens, Synodelassen, heri indbefattet Stolelæsen, Fondstassen og Jewell Ruth. College sendes til Mr. L. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Indremissionen, Kinamissionen, og andre Hedningemissioner, sendes til Rev. A. D. Oppegard, Madison, Minn.

Benge til Betsheida Børnehjem sendes til Rev. J. A. Quello, Beresford, S. D.

Benge til Church Extension sendes til Rev. J. K. Ekke, Hendricks, Minn., R. 3, B. 6.

"Buddbæreren"

udgives af Hagues norsk evangelist lutheriske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forfrubovis \$1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

Hagues Synod Book Dept.,

Box 74 Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor E. C. Solter, Red Wing, Minn. Indsendelser og alt bedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Nytaarshilsen i Jesu navn; 2. Nytaarsbeeragtning; 3. Jødegave-mission; 4. Troens hemmelighed; 5. Kredsømpe; 6. Ny kirke; 7. Et kredsømpe i Bethel menighed; 8. Som det kunne være; 9. Kredsømpe; 10. Ungdomsforbundet; 11. Døbsfald; 12. Fred; 13. Ogsaa en nytaarshilsen; 14. Fra mødet i Lake Mills; 15. Kinamissionen; 16. Fra arbeidsmarken; 17. Renere juleglæde; 18. Betjentgjæfser; 19. Rytteringer.



Det kan ikke blive noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet 1 Kor. 2. 2.

21. 8.

Torsdag den 24de Februar 1912

44de Aarg

Spar dig selv.

Dette Ord var og er menneskeligt, men ikke guddommeligt, ikke kristeligt.

Paa dette ubetænksomme Raad fulgte en knusende Tilrettevisning.

Jesús begyndte at give sine Disciple tilkende, at det burde ham at gaa hen til Jerusalem, at lide meget af de Jødske og Øpperstepresterne og de Skriftlægere og ihjelslaaes og opstaa paa den tredje Dag.

Dette syntes Peter gift forvidt, det hør ingenlunde ske. Han lagde ikke i Hasten Mærke til dette Jesús „b u r d e.“

Og saa ser det jo virkelig sælt ud, hvad Mesteren siger, skal hende ham i Hovedstaden, i Kongestaden. Det kan jo sætte Blodet i Bevægelse paa en nidker og ellers velment Discipel.

Tænkte sig de ældste, Folkets Fædre, og Øpperstepresterne, Sjælesørgerne? og de Skriftlægere, Lærerne skal udspre en saadan Riddingdaad!

De har vist ikke læst Guds Ord, Moses og Profeterne, „med Bøn til Gud om den Helligaands Oplysning.“ Om de havde, saa maatte de have fundet, at det „burde“ ham, at gaa hen til Jerusalem osv., og bære det tilbage fra at udspre en saadan Bloddad.

Men Offeret skulde ofres, og naar disse Menneſter i sin Blindhed og Forhærdelse ikke undser sig for at lægge Haand paa den salvede, saa tillader den almægtige at Ofri- ngen sker paa denne Maade.

Det begynder nu at hobe sig op paa „det Guds Lam“ alt som tungt er ikke alene fra Fienderne, men ogsaa Vennerne har en Sten til Byrden. „O Byrde, som paa dig var kast, Al Verdens Skam og Last.“

Spar dig selv, siger Peter. Vig bag mig, Satan! siger Jesús. Dette, som du der kommer med er satanisk. Jeg er kommen for at arbejde, lide, ofres, dø for din og al Verdens Synd. Jeg drives til dette af min inderlig, brændende Guds Kjerlighed. Intet skal og intet kan standse mig paa denne min Gang og i denne min Dyring. Her er ikke Tanke eller Tale om at spare sig, men at give alt, ofre alt.

Menneskets Natur, Rjødets, siger ofte spar dig selv, tag det mageligt, tag det med Ro, det haster ikke. Du er nok træt nu og da maa du hvile dig, æde og drikke godt og sove længe, sove til langt paa Dag! O du dorſte og lade Menneſte! Skulde du ikke arbejde medens det er Dag og arbejde slittig. Natten kommer snart, og da kan ingen gjøre mere.

Og saa skulle der ofres. Spar dine Skillinger, siger Satan. Hvem ved, du kunde snart blive udgytig til Arbejde, bli for gammel eller paa anden Maade komme i Trang. Væs derfor paa, at du ikke giver for meget. Du holder alſaa Guds Forjættelser for gode nok at bede, synge og tale om, men du tror ikke, at de er praktiske. Du sandser kanske helst, hvad Menneſtenes er og min- gen.

Guds er. Vøgt dig du, at ikke

GTU Library

2400 Pike Road

San Jose, CA 94709

For tel. (510) 649-2500

den samme Jesus, som ofrede alt for at redde dig fra evig Fortabelse alligevel tilsidst for dine Synders Skyld skal komme til for evigt at vise dig bag sig!

I mit Hjerter, paa min Tunge Lad dit Ord om Seier sjunge, Da tilraabe Satan vi i! Medens Engle fra dit Rige I den haarde Stund nedstige, Paa dit Bud at tjene mig!

Salig.

Salig er det Menneske, som altid frygter. Ord. 28, 14. Glad Hjerter er stadt Gjestebud. Ord. 15, 15.

Som: Hvor salig er den lille Flok.

Hvor salig er den lille Hjord,

Som hører Herren til,

Som ret tør tro ham paa hans Ord,

Som vil, hvad Jesus vil.

Han leder dem til Græsgang god

Og lædsker dem ved Livets Flok.

Selv er han jo det Livsens Brød.

Som stiller al vor Nød.

Hvor salig er den Menighed,

Hvis Hjerter Herren er,

Som ret i Mandens Enighed

Fuldkommer Løbet her.

Med ham, der kom som Støvets Gæst,

Vi daglig holder Frydefest;

Vi er paa Jord hans kjøbte Brud

I Hellighedens Skrud.

Hvor salig den Familie er,

Som altid frygter Gud.

Som har hans Ord og Vilje kjer

Og vandrer i hans Bud.

Da Glæden ei kan jages ud;

Thi Herrens Frygt er Gæstebud!

Og deres Hjem er ganske lig

Et lidet Himmerig.

Hvor saligt er hvert enkelt Lem

Paa Jesu Legem her;

I Lyd og Kraft de skal gaa frem

Med ham, som os har kjer.

I Hellig-Mandens Ledebaand

Vi vandrer hjemad Haand i Haand.

I Lyd og Nød vi følge ham:

Det slagtede Guds Lam.

Brechen.

Brev.

Decorah, Iowa, 15de Feb. '12.

Hr. Redaktør,

Jeg synes „Budbæreren“ blir bedre for hvert Nummer som kommer, No. 6 overgaar alle de foregaaende. Jeg læste og læste, og jeg kan ikke bare mig for at indsende nogle Bemærkninger. Især lagde jeg Mærke til Stykket: „Kaster al eders Sorg paa Herren.“ Ja det er stort at faa samles til fælles Gudsdyrkelse i Kirke og Lytte til en alvorlig og kraftig Prediken. Men dette Møde op paa Loftet eller i en anden Braa er de fornemste af alle. Jeg tror, at de Menneske, som aldrig trænger et saadant Møde med sin Gud har ikke begyndt at søge Frelse for Alvor. Hvad kan veie op den Glæde, Naar mit Hjerter Naade faar, Til med Bøn for Gud at træde op. Jeg læste dernæst Stykket, om Dans i Kirke og Skole. Jeg kastede Blikket bort til vor lille Huges Kirke og der gik en Gysen igjennem mig, og jeg tænkte, skal Herren flytte Lyset bort ifra os. Er det muligt at vort Guds Hus som er indviet i den hellige treenige Guds Navn, og som har været vort bedste Sted at mødes med Gud nogen Gang skal vanhelliges paa en saadan Maade. Der staar dette lille Tempel og peger mod Himmelen. Skal et saadant Hus forvandles til en Dansesal? Gud hjælpe os alle som vil være med til Himmelen engang, at blive mere ivrige og gaa oftere op paa Loftet, og vi vil faa mere og mere at bede om. Jeg har hørt Folk sige: Jeg kan ikke bede. Men begynd du, kast dig ned for din Gud og sig: Herre lær mig at bede. Han underviser enhver, som vil lade sig undervise.

Mrs. M. J. R.

Saa længe et Menneske maa anse Gud for sin Fiende, ønsker han i sit Hjerter, at der ikke var nogen Gud.

Baumgarten.

Engdomsforbrudet

Mar. 3: WITH JESUS WITHOUT THE CAMP.

Text; Hebr. 13: 10—13; Math. 16. 24—25; Luk. 14: 27.

Calvary, the place where Christ was crucified is compared to the place of the altar in the Old Testament, where the sin-offering was consumed. How vastly superior the New Covenant is as compared with the old, we see from the fact that the Christian enjoys in substance, that which the Jew in the Old Covenant could not enjoy even in shadow. The most highly privileged officials of the Old Covenant were not entitled to eat of the sacrifice, which was but a type of the sacrifice on which we Christians feast. Christ is both a sacrifice for our sins and our never failing means of support. He is „the life” and the „bread of life”. By His death He atoned for us. His life imparts itself to us. The crucifixion of Christ on Golgatha outside the city's gate was foreshadowed by the victim whose body was burned as a sin-offering without the camp. Thus Christ was consumed under the fires of divine wrath and divine love outside the gates of Jerusalem that He might sanctify the people by His own blood. All this He has done for us to save us and set us free.

„Let us go forth therefore unto Him without the camp, bearing His reproach.” In this letter written to the Hebrews, who had believed in Christ, the author contends that it is impossible for them to adhere to the old system under the Mosaic law and the power of Judaism, which had rejected Christ, and yet have part in His atoning sacrifice. They must quit the old camp and come to Jesus without. The Jews as a people had rejected Him. Those who had believed Him must be willing to leave all for Him, bearing His reproach without the camp.

So must we, if we would live for Christ, leave the camp of the old life of sin and pleasure in the world and come out definitely for Christ. Leave no connecting link to bind you to the world still while you endeavor to follow Jesus. Burn every bridge behind, as did the Roman general of old, so as to give no chance for retreat. To go back to the world means eternal loss, eternal death. Think at what sacrifice Christ has redeemed you from sin and death and hell. „You are bought

with a price. Glorify God therefor in your body and your spirit.” Jesus suffered without the camp. Will you go out to Him and bear reproach with Him?

„Must Jesus bear the cross alone
And all the world go free?”

Yes He must. He alone can do that. A man cannot redeem his brother but „Christ hath redeemed us from the curse of the law being made a curse for us.” Jesus must tread the wine press alone. We cannot help Him. Yet „There is a cross for you and there is a cross for me.” We must go forth unto Him without the camp, willing to suffer if need be for His cause, willing to sacrifice, willing to bear reproach and shame for His sake, willing to confess Him.

Young people are especially tempted to be ashamed to own the fact that they desire to live for Christ. What! Ashamed of Jesus Ashamed of the Son of God!

„Jesus, and shall it ever be,
A mortal man ashamed of thee?
Ashamed of thee, whom angels praise
Whose glories shine thro' endless days!

Ashamed of Jesus, that dear friend
On whom my hopes of heav'n depend!
No; when I blush, be this my shame,
That I no more revere His name.”

We would not go without the camp with Jesus. When we but remember what He has done for us. „Whosoever doth not bear his cross and come after me, cannot be my disciple.” „If any man will come after me, let him deny himself and take up his cross and follow me.” O, that our young people could realize the absolute necessity of taking a definite stand for Christ in all things: in their conversation, their friendship, their pleasures, their business relations, in the use of their time and their money. What a blessing it would be to themselves and what a blessing it would prove to others!

There are many reasons why we should go forth with Jesus without the camp of the world's sin. Jesus did so. „He suffered for us and gave us an example, that we should follow His footsteps. We should go forth with Him without the camp for our sanctification. Only as we follow Him can we be holy in our lives. We should go forth with Him that finally we may win the crown. The crown of glory will follow the cross of separation

After all, this ought not be so hard for us

to do. If we read the 14th vers in Hebr. 13 the argument is brought forth that we have not here a continuing city, but seek one to come. These brief years are soon ended—but eternity! Who can grasp it? The yoke of Christ is easy and His burden is light. The hope of being with Christ in His glory should inspire us to go forth boldly to Him without the camp. The condition must be fulfilled here on earth if we shall be with Him in heaven.

A. O. Mortvedt.

Nordre Minnesota Kreds Ungdomsforening af Nauges Synode.

Ved flere Møder inden Kredsens har det været paa Tale at faa istand et Ungdomstevne. Ved Kredsens sidste Aarsmøde nedsattes en Komite til at forberede denne Sag.

Zions Menighed, Fergus Falls, Past. J. J. Rendahls Kald, har indbudt Kredsens Ungdom til at holde sit første Stevne der fra 26de—28de Juni, 1912. Dette vil da blive et Organisations Møde, og alle inden Kredsens, som er særlig interesseret i denne Sag, vil venligst møde op. Foredrag over tidsmæssige Emner vil blive holdt af Mænd inden og udenom Kredsens. Hr. M. L. Nelson, Fergus Falls, har lovet at overtage Ledelsen af de forskellige Kor, saa meget godt kan ventes ogsaa fra det Hold. Dette til midlertidig Dødslysning. Fuldstændigt Program senere.

Maa denne saa betydningsfulde Sag faa den tilbørlige Anerkjendelse og Støtte ogsaa inden vor Kreds.

J. L. Lassefson.

Gud forstaar alle Sprog, naar blot Bønnen kommer fra Hjertet.

Henri Arnaud.

Min Gud, forund mig at vilje, hvad du byder mig, og byd mig, hvad du vil!

Augustinus.

Fra Red Wing Seminary.

Det er nu en Stund, siden vi lod høre fra os i „Buddbæreren“. Grunden er ikke den, at der ikke er nok af Interesse at berette om; men heller at Korrespondenten lig de andre Arbeidere ved Skolen har det saa travelt, at Korrespondance saa let glemmes den ene Uge efter den anden.

Efter Juleferien ankom ikke saa faa nye Elever, og ved det andet Semesters Begyndelse forøgedes Tallet lidt mere. Smidlertid burde her være mange flere.

Tirsdag Aften den 6te Februar holdtes den aarlige Veltalenhedsprøve under Afholdsligaens Auspicier. Fire unge Mænd deltog i Konkurrencen: A. R. Thompson, Morris Bakken, Ole S. Olson og J. M. Snesrud. De to første er Sophomores, medens de to sidste er Seniors. Morris Bakken vandt første Plads og J. M. Snesrud blev No 2. Som Dommere fungerede Pastor J. L. Fulton, Prof. Mc Carthy og Advokat Fred Putnam alle her af Byen. De som bedømte Stilen er alle Alumni af vor Skole: Prof. R. S. Saby ved Cornell Universitet, Prof. S. P. Kirkevold ved Sewell Lutheran College og Prof. Geo. D. Brohaugh, Lambertson, Minn.

Den følgende Fredags Aften gav „the Choral Union“ en særdeles vellykket Koncert, assisteret af „the Glee Club“, Enoch Johnson og Sigurd Hjermstad, Violinister, Miss Lillian Seebach, Pianistinde, og Frederik Schmidt, som spillede Klarinet. Sangforeningen staar under Prof. J. Arndt Berghs Ledelse: Den Maade, hvorpaa Griegs „Landkjending“, Rincts „Aftensang“ og Borgs „Aftenrøster“ blev udført, viste hvor ihærdig og forstaaelsesfuld Indøvelsen havde været. Prof. Bergh har al Være af sine Elever. „Buddbæreren“ Korrespondent, som desværre ikke selv er Musikfjerner, har hørt flere, der virkelig forstaar sig paa Musik, udtale sig meget smigrende om Koncerten.

Skoledirektionens Besøg, som varede flere Dage denne Uge, var til stor Gynge baade for Fakultetets Medlemmer og for

Studenterne. De af Direktørerne som mødte frem var Pastor Sandhven, Pastor Paulsrud, Pastor Oppedahl, Prof. Eitheim og Prof. Schmidt. Onsdag Aften holdt Pastor Oppedahl en Missionsprediken i Forsamlingsalen. Han talte om den Kraft og Visdom, der staar bag Missionen, knyttet til 1 Kor. 1, 24. Samme Dags Eftermiddag havde Direktionen og Fakultetet Møde sammen. Saa vidt vides var dette noget enestaaende i vor Skoles Historie. Man konsekrerte om det forbedrede og udvidede Kursus, som Fakultetet nylig har tilstemt, væsentlig efter Prof. Bruces Udkast.

Næste Uge holdes en Række Opbyggelsesmøder ved Skolen med Pastor J. A. Quello som Hovedtaler.

Korr.

De fundamentale bibelske Sandheder bør predikes. Der er i vor Tid en Tanke retning som gaar ud paa, at de fundamentale Lærdomme ikke skal predikes, men saadant, som kilder og behager Menneskene i Almindelighed. Vi har lagt Mærke til, at de Prestes, som har de største og rigeste Menigheder iblandt Amerikanere, er de, som holder frem de fundamentale Sandheder, holder frem baade Lov og Evangelium i det klareste Lys og skarpeste Talemaader. En meget fremragende Prest og som vinder mange Sjæle over paa Herrens Side, samt opbygger Menigheden gav for faa Dage siden det Vidnesbyrd, at Predikener, som indeholder de simple, gamle, fundamentale, bibelske Sandheder, er ikke alene de, som den almindelige Forsamling synes bedst om, men har den Indflydelse til at opbygge Guds barnets andelige Liv, og tillige til at vække Syndere af Syndesøvnen. Der er mange Predikere, som det synes ikke forstaar dette. Forkundelsen bør være saadan, at den, som taler, han tale som Guds Ord. Taleren bør klargjøre og ikke forbynde Herrens Ord.

H. „Den Ar. Talsm.“

Fra Jewell College.

Da flere har spurgt, hvorledes det gaar ved Skolen her og ønsker at faa høre lidt fra os gjennem „Budbæreren“ skal jeg herved efterkomme det udtalte Ønske. Skolen er over al Forventning vel besøgt. Vi har en Skare af unge Kvinder og Mænd, som er samlet næsten udelukkende fra vore lutherste Menigheder af de forskjellige Samfund. Deres daglige Opførsel og Omgængelse giver os Indtryk af, at de kommer fra gode Hjem, hvor de har lært at have Respekt for sine overordnede og har modtaget dybe Indtryk af sand Kristendom. Seet ifra denne Side synes vi, at vi befinder os i godt Selskab. Det mener vi ogsaa er af overmaade stor Betydning for de unge, som sendes bort fra Hjemmene, at de kan befinde sig i gode Omgivelser. Saa langt har ingen vist nogen saa daarlig Opførsel, som har gjort det nødvendigt at anvende nogen strengere Disciplin. Det er os en stor Glæde og Betselse i vort ellers noksaa bekymringsfulde Arbeide. Helbredstilstanden har været meget god. Kun nogle ganske faa Sygdomstilfælde, som snart har gaaet over igjen. Klassearbeidet har saaledes gaaet stadigt og regelmæssigt.

Herren har saaledes bevist os en usigelig stor Betsjæring, hvorfør vi ville love og takke hans hellige Navn.

Vi er nu ialt 9 Lærere, Musiklærerne indbefattet. Alle har for nærværende Hænderne fulde. I det sidste har vi haft lidt ekstra Hjælp i Musikafdelingen. Klassearbeidet begynder hver Skoledag Kl. 8.

Kl. 10 Formiddag samles vi alle i Skolens Kapel til Skriftlæsning, Sang og Bøn. Disse Andagter ledes vekselvis af Lærerne, en Dag paa norsk og en Dag paa engelsk. Tirsdag og Fredags Aften samles vi til Bønnemøde og Torsdags Aften holdes Bønnemøde i Menigheden, hvor Skolens Lærere og Studenter gives Anledning at være med. Disse Møder holdes ogsaa af og til ved Skolen. Vi tror nemlig, at det skulde være godt for de unge ved Skolen af og til at have fælles Møder med de ældre kristne. Vi tror

ogsaa, at en hvis Forbindelse med den kristne Menighed, som saadan vil hjælpe til en bedre kirkelig Opdragelse af vor Ungdom. Hver Mandags Aften har Studenterne sine literære Møder i Skolens Kapel. Ligeledes har de et opbyggeligt Møde ved Skolen Søndags Eftermiddag. Hver Søndag er der Prediken i vor Kirke, hvor Lærere og Elever samles med Menigheden omkring Ord og Sakrament. Det er ogsaa efter Menighedens Ønske. Iblandt saa mange i dette travle Liv lader det sig ikke gjøre at øve meget privat Sjælepleie; men Lærerne søger alle i sit Arbejde ved given Leilighed at komme de unges Hjerte nær med Raad og Formaning til Gudsfrugt. Med andre Ord: Vi prøver hver Dag paa at saa en god Sæd i Tillid til, at Herren vil give Bæst. Vi beder, at Herren vil være iblandt os med sin Ånd og drage de unge Hjerter til sig ved sand Omvendelse og en levende Tro.

Hvor store Frugeterne nu er i denne Retning, kan vi ikke saa godt svare paa. Tiden vil vel vidne om det. Vi synes dog, at vi ogsaa kan mærke Tegn paa Herrens Arbejde paa Sjelenes. Ethvert Tegn paa Bodfærdighed og hvert Udtryk for Længsel efter et levende Samfund med Gud, som vi kan saa mærke iblandt de unge, glæder vore Hjerter og styrker os i vort Haab og Tillid til Herrens Ord og Forjættelse. Ikke saa saa iblandt Studenterne er med og beder offentligt til Herren. Ja, nu er mit Stykke allerede blit længer end jeg tænkte. Jeg mente nemlig, at det var bedst at meddele noget fra vort daglige Liv ved Skolen.

Saa vil jeg da ved samme Anledning saa sende en særskilt Hilsen til alle Hjem, som har et eller flere af sine Børn her, samt til alle andre, som har os i venlig Erindring. Vi føler daglig Ansvar i den Stilling, vi staar og vor Usuldkommenhed i vore Bestræbelser. Dersom Herren kan saa give Lykke og Velsignelse til vort Arbejde, saa gjør han det af sin Raade og Godhed, hvorfor Vren og Tæffen skal tilhøre vor Gud. Det er min inderlige Længsel og Bøn til Gud, at vore Skoler maatte blive Arnesteder for sand og alvorlig Kristendom, hvorfra en levende

Strøm kunde flyde ud til vort Folk i denne, som det synes mig, i aandelige Ting, noksaa fattige Tid. Maatte den kraftige Ånd, som til andre Tider i Kirken har vist sig saa mægtig, ogsaa lade sig tilkjende hos os!

Herren vi ville vente paa dig!

C. J. Gaistvold.

Brev fra J. Krogstad.

Kjære Past. Holter!

Vi har nu været i vor Fødebygd snart i 3 Uger. Har haft Opbyggelser omtrent hver Dag, siden vi kom hid. Noksaa mange Folk samles. Men Norge, iallesald her, har sin Aannetid om Vinteren. Skoven er Bondens væsentlige Indtægtskilde paa disse Trakter.

I Norge høres ikke mange rosende Talemaader om Amerika. Bladene her fortæller ikke andet end Myrdehistorier, Røverier af værste Slags, Skilsmisier i Maskevis, Fattigdom og Hungerensnød. Ja endog Emisærer som reiser over Skriver sorte Artikler om Amerika baade om det timelige og aandelige, saa det er forargeligt at høre. Jeg har tænkt, de burde sendes hjem igjen saa fort, som muligt.

Det er noksaa trist her i vor Hjembygd ogsaa som over hele Norge.

Det er Sekter uden Tal. Her er to Lægmand Albert og Johannes Lunde. De har begge døbt sig om, er altsaa Baptister, men de reiser som Udsendinger for den luth. Indremission. Sligt gaar ikke i Amerika.

De troende staar noksaa spændte mod hverandre. Noget tilhører Indremissionselskabet andre Missionsforbundet. Forstjellen kjenner jeg ikke, men Selskabet siger, det er en lettere Åandsretning i Forbundet. Prof. Odland staar som Leder for Forbundet og det har vakt Sorg iblandt selskabstroende.

Det er en Mængde Prester, som er Rationalister, som paastaar, at Jesus er Guds Søn, som ethvert andet Guds Barn. Her arbejdes for Folkekirke. Presterne ansees nu ikke længere, næsten som Paver, saa jeg tror det er værre at være Prest her end

Hjemme. Absolution er faldt rent bort her i dette Prestegjeld. Nadversgjefterne gaar ikke frem til Alteret før de skal modtage Sakramentet. Presten staar i Nordøren og holder Skriftetalen. Saa vi Haugianere bliver nok Moderkirkens retteste Børn. Og saafremt de andre Samfund vil rette sig efter Moderkirken, kan det ikke for den Sag være nogen Fare for Forening. Den 6te Febr. skal der holdes Stiftsmøde i Kristiania, hvor der skal forhandles og bestemmes Forandringer i det kirkelige. Did har jeg tænkt at reise, om Gud vil.

Tilslut en kjerlig Hilsen til Redaktøren og alle „Budbæreren“ Læsere. Mine Menigheder hilses hjertelig fra eders

J. R. og Stad og Hustru.

Fra A. A. Dahls Virkefelt.

Torsdag efter Jul mødte en hel Skare af troende Brødre tilfammen i Landstads Menighed ved Perley, Minn. Og naar Menigheden fik saa mange Besøgende, saa blev det bestemt et kirkeligt Samtalemøde i deres nye Kirke. De som var med os af fremmede Brødre var: Studenterne O. Hansson og T. Tolleson fra Ned Wing Sem., B. B. Hviding fra Canada, Johnson fra Grand Forks og Pastor Byberg fra Fairdale, N. Dak., og saa de Vægtræfter som Menigheden selv havde i sin Midte, saa var det en stor Flok. Som Samtaleemne blev valgt Sal. 32, som blev samtalt over i næsten 6 Dage. Jeg og de nævnte Studenter var der ikke mere end 4 Dage, men de andre Brødre fortsatte. Her var virkelig et godt Møde fra først til sidst. Det var som Himlens Sluser var aabne og levende Vand Løb i Strømme. Paa Grund af den svære Kulde, som satte ind, saa blev ikke Fremmede som det ellers vilde været.

Torsdag efter Nytaar begyndtes et lignende Møde i Trefoldigheds Menighed, Ada. Her var Samtalen over Ef. 2: 1—10. De før nævnte Studenter var ogsaa med her, ligedan B. B. Hviding, Johnson, Past. Byberg, Hans Lee, Nels Hoff, J. Eastvold og

Hegreberg af den f. e. K. Det var lidet Folk fra Begyndelsen, men efter som Mødet fortsattes, saa øgede Folkefaren og det varmedes op under Samtalen over det deilige Guds Ord. Det var godt at lytte til de mange alvorlige Bidnesbyrd, som lød fra Bidnerne. Tiden svinder saa fort ved saadanne Møder, saaledes ogsaa her. Søndag, som var den sidste og store Dag af Mødet, blev vel benyttet. Prediken og Altergang paa Formiddag. Paa Eftermiddag fortsattes Samtalen og om Aftenen var det Afstedsfest med Sang og Bidnesbyrd af de tilreisende Brødre.

Hvad Arbeidet ellers angaar paa disse Trakter, saa gaar det sin jevne Gang. I Juletiden havde vi Juletræer baade i Landstads og Trefoldigheds Menigheder. Gode Program var leverede og Gaver til de smaa—og Presten var heller ikke glemt. Menigheden i Crookston, som jeg midlertidig betjener, havde ogsaa et pent Juletræ med godt Program og mange Smaabørn. Herren velsigne Arbeidet baade iblandt store og smaa og ogsaa der!

A. A. Dahl.

Om Foreningsagen.

Ja, der er nu skrevet meget for og imod denne for vort Folk saa vigtige Sag, saa at man kunde tænke, at den Sag nu maatte være debateret tilende, saa at man nu saart burde være færdig til at skride til Handling. Imidlertid, dersom vi skal som Hr. Stueland, gjøre Fordring paa mit og dit. Nei min Ven, om Forening kommer istand, vil der ikke blive Spørgsmaal om mit og dit, da vil vi, som Guds Ord siger, have alle Ting tilfælles og vil selvfølgelig kunne omgaaes hverandre med mere Hensynsfuldhed og Broderkjerlighed, end som Tilfellet nu er.

Hr. Stueland synes at besværes meget over, hvad man skal gjøre med alle disse prægtige Kirker og Seminarier, og hvilken af disse der skulde nedlægges. Dette tror jeg slet ikke vil volde nogen Bankefælde; thi som et Samfund, vil visse alle Ting ordnes af Samfundet, netop ligedan som

Kirkens ydre Ting ordnes nu i de forskjellige Samfund. At vi som det nu er, har formange Kirker, ja deri har Stueland ret. Men disse, om Forening kom istand, tror jeg slet ikke vilde volde os noget nævneværdigt Bryderi. Der findes Steder, hvor der er 2 a 3 lutheriske Kirker, som svært godt kunde flyttes sammen og udgjøre en Kirke og en Menighed og kunde da, som en Familie, knæle sammen ved det samme Alter og nyde Herrens Gaver og Goder. Nogen Prest, om der blir Forening, tror jeg slet ikke behøver at nedlægge sit Embede. Her er vist Arbeidsmark nok. Høsten er stor, men Arbejderne er faa, vil vist blive det samme som før.

Dr. Stueland synes, at en Omordning af disse Ting kunde ske i kristelig Enighed, det overstrider hans indskrænkede Begreber. Nu hvad siger Skriften os i disse og lignende Ting. Vi læser, at vi formaar alting i Kristus, som gjør os stærk. Dersom vi er villig, at lade ham faa lede og styre, vil disse og mange flere Anstødstene, som maatte ligge i Veien for en Gud velbehagelig Forening bortfalde. Jeg synes, at det kommer fra Stueland, som fra andre, der modarbejder Forening, at de drager i Tvil, om det kan være Guds Vilje, at vi som er udprungen af et Folk og en og den samme Rod, virkelig bør være et; ja, vi faar søge ham i Ordet med villige Hjerter, at ville høre, gjøre, handle og leve efter Ordet, saa vil vi finde om Foreningsagen er Guds Sag eller ei. Og ve dig, hvem du end er, der forsættelig trodser hans Vilje. Det vil blive dig haardt at stampe imod Brodden. Venligt

B. R. Johnson.

Stedt til Hvile.

Mrs. Sven Johnson, Stanton, Nebr. hvis Pigenavn var Sigri Iversdatter Berg, var født den 15de Juni, 1844 i Nordre Aurdal, Valdres. (Svennes Aney). I 1865 blev hun gift med Sven Johnson. Deres Ægteskab blev velsignet med seks Børn: John S. Johnson, gift og lever i Newman Grove, Nebr.; Mrs. J. Stangeland, Albin, Nebr.; Iver S. Johnson, gift og lever paa Hjemmefarmen; Sarah M. Johnson, hjem-

me; Mrs. Theodor Ringer, Tilden, Nebr.; Ida B. Johnson, hjemme.

De udvandrede til Amerika 1868 og bosatte sig paa Homestead i Stanton Co., Nebr., hvor hun havde sit hjem til sin Død. Paa dette Sted kjæmpet hun trofast ved sin Ægtefælles Side gennem Næbhgaerlibets Vanstefeligheder. Her har denne Familie boet disse mange Aar, langt fra Troesjæfken; men ikke destomindre en Hvileplads og et Stoppested for Prester og Vægfolk, som reiste. Altid blev man her mødt med et hjerteligt Velkommen. Stille og beskedne, men med moderlig Omsorg sørget Mrs. Johnson for alt og alle. Familien har altid i onde, som i gode Dage tilhørt Hanges Synodes Menighed i Wisner, Nebr., endda de levet omtrent 24 Mil derfra.

Omtrent fire Aar siden sit Mrs. Johnson et Slagtilfælde og har siden været Invalid. Døtrene Ida og Sarah har været hjemme disse Aar og pleiet sin Moder med største Omhu og Kjærlighed. Søndag Eftermiddag 28de Januar sidstleden, blev hun værre og døde af Hjerterfeil, stille og rolig, saa Timer senere. Hendes sidste Ord var: Gud vær mig Synder naadig. Hun har i det sidste ofte talt om og ventet paa at faa gaa hjem til Sabbatshvilen.

Begravelsen fandt Sted 1ste Februar. Alle Børnene var tilstede og hendes to Brødre, boende her iland: Helge J. Bergh, Brædish, Nebr., og Pastor Rikis Berg af nordste Synode, Trenton, Iowa. (En Broder Engebrecht Bergene lever i Norge.) Fjerne Slegtninge og en Skare af Venner fra nær og fjernet var kommen for at vise hende den sidste Væ. Pastor Melom fra Newman Grove, Nebr., talte paa engelsk over Heb. 13, 8 og undertegnede paa norsk over Joh. 6: 39—40, samt forrettede ved Graven. Pastor Berg, den afdødes Broder talte paa Familiens Begne.

Sven Johnson var ikke hjemme da Hustruen døde. Han var paa en Reise til Hooper, S. Dat. Han stod og talte Guds Ord da det tunge Budskab kom. Det er godt at findes i Faderens Forretning, naar Sorg og Modgang møder. Johnson er mange Steds, hvor han har reist, kjendt under Navnet: Johnson fra Nebr.

Saa Farvel kjære Søster og velsignet være dit Minde iblandt os.

Maa Gud velsigne gamle Broder Johnson og Børnene og trøste dem over Tabet af en kjer Ægtefælle og Moder.

D. J. Lundby.

Frimodighed.

Har vi den eller er den bortkastet?

Hebr. 10, 35.

(R. R.)

J 1ste Joh. 3, 22, se vi, at det kun er, naar vort Hjerte ikke fordømmer os, at vi har denne herlige Gave som vor Eiendom. Frugten af denne Gave er, at hvad vi bede om, det faar vi. Dette stemmer paa en Brev med den troendes Erfaringer, som siger Amen dertil. Var det ikke slig du Guds barn, da du redningsløs fortabt gav dig helt over til Herren paa Naade og Unnaade. Da skeede hvad Herren i sit Ord lovede dig. Du fik en fuld Syndsforladelse for alt, ja Naade over Naade. Men denne Naade efterlod en Frugt i det Hjerte, som heder Frimodighed i Gud og til Gud, og du erfor, at det Hjerte der før fordømte dig, blev med engang saa stille, roligt, som det ikke mere eksisterede, det mukkede ikke, endfige førte det fordømmende Sprog mod dig. Men du saa nu ikke Herren som den strenge Dommer, men som din i Kristo forsonede fæder, som du kunde gaa til med alle dine Anliggender, der ikke stødte dig bort, men tog imod dig med Glæde. At Frimodigheden kan tabes, ser vi af Formaningen om ikke at kaste den bort. Har vi den, eller er den bortkastet? Hovordan kommer den bort? J Almindelighed paa to Maader. Ved at der kommer Synd imellem os og vor Fader, som ikke blir bortrenset og forladt af ham, fordi den ikke blir erkjendt, som Synd, der fører Fordømmelse med sig. Den anden Maade er, naar Sjelen kommer ind i en Labyrint af Fristelser.

Sikkert er det, at Synderuss mellem Sjelen og Herren gjør, at Frimodigheden sætter alle Seil til og flyr fra os, og vi staar tilbage med en dømt Samvittighed, der kun kommer til Ro, Stilhed og Hvile ved at det som gjorde Skilsmisse mellem os og vor Fader kommer aldeles bort ved, at vort Hjerte blir renset fra en ond Samvittighed.

Den anden Maade hvorved vi taber den er, naar vi kommer ind i store Sjelekampe, som Herren tillader Satan at føre os ind i uden at vi har Anelse om, hvorfor og til hvil-

ken Nytte for os, men som det synes til vor Ruin eller Undergang haade legemlig og aandelig, fordi vi ved intet med os selv, endstjønt vi dermed ikke er retfærdiggjorte. Fristelsen til at kaste Frimodigheden bort blir større under denne Form ved, at der kan komme Troessøftende som af Mangel paa Erfaring velment skal forsøge at trøste og hjælpe tilrette ved at citere—„Den Herren elsker, tugter han“ osv. Den der tager det i Brug er Djævelen, og Anfegtningerne blir store, som med Job, eller med andre Ord just derved, at man intet ved med sig selv, hvorfor Herren særskilt vil tugte dem, medens han lader de ryggesløse fare, saa det gaar dem vel i Verden. Naar Sagen er klar for den der fristes, at skulde Herren straffe os efter vore Synder, saa maatte han sende alle til Fortabelsen.—Var det hans Straf der rammede Job og flere—eller var det Herren, som tillod Satan at plage ham, for at vise Satan, at Job var en retfærdig Mand? Naar f. Eks. Bonden i flere Aar paa hinanden ikke faar Høst trods sit strævsomme Arbeide og stadige Bøn om Velsignelse—mindede Herren om, at han har sat sig i Sjæld for Heste, Redskaber, Sæd, Foder og Føde for sig og Familie i Haab om, at han vil lægge sin Velsignelse til hans Strævs, forviisjet om, at han er til og er deres Belønner, som søge ham, og derfor haaber paa Høst fordi Sjelen er forviisjet om, at nu har jeg gjort og gjør, hvad Far har befaleet mig og hvad der er behagelig for ham venter han Dag og Uge, ja Maaneder paa Regn, men trods al Flid, Bøn og haardt Arbeide er Himlen tillukket og det som skal bringe Sæden til at spire udeblir. Han ligger vaagen om Nætterne og taler med sin Far om dette, beder og venter, for atter og atter at staa op og lægge sig uden at høre eller se nogen Forandring. Tørke og kun Tørke medens Dyrene asmagres og Gielten øges ved de store Renter, og Agerkarlene presser paa og Djævelen hvisker: forgjæves har du renset dine Bønder i Usthyldighed, forgjæves har du bemøiet dig, ser du det ikke? Kom saa og sig: „den han elsker, revser han.“ Vær vis paa du hermed giver

Satan begge dine Hænders Hjælp til, at en saadan anfegtet Sjæl kaster sin Frimodighed bort, fordi han ved, at Herren lader det regne baade over retfærdige og uretfærdige, naar han vil, og det er kun ved fortsat Ugudelighed i Israels, at han holdt Regnen tilbage fra dem, medens han her holder det tilbage for dem der vil og har fulgt ham i Sandhed. Se paa en nidkjer Sjælsyrger, der arbejder, beder og stræber ventende, at de, som han ved om er vakte skal komme helt over, men isteden blir de haardere og kommer, som det synes, længere bort fra Herren end nærmere til ham, og han blir plaget af, at han staar i Veien for Herrens Gjerning istedenfor at fremme den. Dertil kommer, at han ikke faar begge Enden til at række sammen, og idelig blir plaget af at skulde gaa i Graven som en Bedrager og hans lide Nød, da han stadig ser at Indtægterne ikke strækker til for at dække Udgifterne, hvormegit han sparer og piner sig.

Er der nogen som kan vente, at en retskaffen Herrens Tjener skal faa det ind i sit Hjerte, at Herren hudstryger ham paa denne Maade, fordi han elsker ham. Hvorfor har da ikke alle Prester, som hører Herren til samme Aar? Eller er det bare ham, som Herren elsker?—Forfærdelige Tanker! Nei og attet nei, alt dette vilde have hjulpet til at fæste Frimodigheden bort og give op alt Arbejde for Herren, som Forsængeligheds Forsængelighed altsammen. Spørger du, hvad hjælper da, naar denne Trøst ikke naar sit Maal? Den naar ikke sit Maal, fordi den ikke er paa rette Plads anvendt, saa god som den ellers er i sig selv.

Priset være Herren, der er Hjælp, fikker og grundig Hjælp. Den bedste jeg og du kan hde er, at minde en saadan om, at der bedræbes den retfærdige mange onde Ting, men Herren skal fri ham fra dem alle i sin Tid. Hvad jeg gjør nu forstaar du ikke, men du skal forstaa det herefter. Jeg vil ingenlunde slippe dig og ikke forlade dig. Hvorfor er du nebbøiet min Sjæl og bruser over mig? Vi efter Gud; thi jeg skal endnu prise ham for Frelse fra hans Afsyn. Staa Satan imod, saa skal han fly fra eder. Jeg

har været ung og er bleven gammel, men aldrig set en retfærdig forladt eller hans Sæd mangle Brød.

Kommer saa Djævelen med den Indbending, hvad hjælper alt dette? Du kommer nok til at mangle Brød baade til dig og dine uden at du tigger, og havde Gud villet, saa kunde han givet dig Lykke i og med dit Arbejde. Staar der ikke skrevet, at de som hører Herren til er plantede ved Vandbække og ikke et Blad falder af dem, og alt det de gjør skal de faa Lykke til. Jo det er en forfærdelig Lykke du har haft—ikke sandt? Ser du ikke klart, hvor det bærer hen? Nøden strækker dig imøde paa alle Hold. Giv alt en god Dag. Du har forgjæves bemsiet, dig osv. Naar Satan blir saa fræt har det for mig været bedst, at minde ham om, hvordan han behandler sine Dfne eller Tjenere. Der er nok af dem i alle Fængsler, foruden alle de levende Brag der er paa fri Fod, finere og simpleere klædte. Men hvordan var du mod mig, da jeg tjente dig saa troelig, som jeg desværre gjorde? Kanste du mener, jeg har glemt det? Hvad Tid var du fornøiet med min Tjeneste? Hvem kan have det værre ondt end de, som lyder dig og gjør din Vilje? Har du glemt, at de, som forlader Herren og kaster bort sin Frimodighed er i denne Stilling. Fra Fodsaaalen indtil Hoved er der intet helt paa dem, Saar, Bylder og frikke Slag. Der er ikke udtrykke og ikke forbunden og ikke udblødte med Olje. En forvendt Samvittighed og en grusfuld Død med et strækeligt Grin fra dig i Døden, det er den Løn du uddeler til dine Tjenere og alle dine Løkkemidler er Blindverk, Løgn, Falskhed og den samme grusfulde Fortabelse, som du selv er absolut hjemfalden til, det blir deres Del som lyder og tjener dig.

Nei da vil jeg heller lide ondt med Guds Folk end at have Syndens timelige Nydelser. For lider jeg med Kristus saa skal jeg ogsaa herliggjøres med ham. Han gik gennem Lidelse til Herlighed og Discipelen er ikke større end sin Mester og de samme Lidelser fuldburdes paa hans Brødre i Verden. Se Hebr. 11. Men alle disse vandt frem uden at opnaa at leve og se den

Dag da Frelseren var kommet i Rjødet, men de saa hen til denne Dag.

Stulde da jeg nu forsaage? Nei langt fra. Snart er vi hjemme og staar for Troen. Min Frelser er nærmere end da jeg blev troende. Jeg vil leve for Dagen, for Timen. Vil han saa forkaste mig, har han Ret til det. Vil han frelse mig af Naade, vil jeg i Evigheden prise ham derfor. Ja af Naade er vi frelst fremdeles Troen og det ikke af os, Guds er Gaven. Tak og Pris for det, trofaste Frelser, ogsaa for Trængslerne, for de virker Taalmodighed, Taalmodigheden et prøvet Sind og det virker Haab. Ja saar vi handle sliq, saa saar vi erfare at Frimodigheden er kommet tilbage, og vi udbryder: Nei for al den Ting jeg vidste, kan jeg ei min Jesus miste. Ham tabt alt tabt, ham bundet alt bundet, og med ham Sønnen ikke mindst for udstaaet og overvundet Fristelse. Herrea kommer.

Fra Aarsmødet i Turtle Mountain Kreds.

Paa Indbydelse fra Bethania Menighed Benson Co. N. D., Past. Hovlands Kald, afholdt Turtle Mountain Kreds sit Aarsmøde der fra 9de til 12te Nov. '11.

Mødet aabnedes med Prediken af Past. Hauglum af den forenede Kirke over 2 Pet. 1, 19. Stedets Prest ønskede de ankomne velkommen til Mødet og Sessionstiden bestemtes. Past. Krogstad valgtes til Viceformand pro tem. Formandens Indberetning læstes og overlevedes til Indstillingskomiteen, som indbragte følgende Indstilling, som blev antagen af Kredsen.

I. a) Turtle Mountain Kreds af Hauges Synode udtaler sin Tak til Gud for hans naadige Bistand i Arbeidet for sit Riges Fremme iblandt os, og vi glæder os ved at kunne sige, at han har vedkjendt sig Arbeidet til Sjeles Frelse ogsaa i det sundne Aar, tiltrods for vor Svaghed og Uduelighed i dette store og ansvarsfulde Arbeide.

b) Vi henvender os fremdeles med Bøn til Gud om mere Naade til at udføre denne Gjerning med mere Trofast i det kommende

Aar til hans Børns Opbyggelse og Fremvækst i Naaden og Synderes Bættelse og Omvendelse.

II. Kredsen glæder sig over, at der har været afholdt saa mange Kredsømøder i Aarets Løb og opmuntrer Menighederne til fremdeles at holde saamange Kredsømøder som muligt.

III. a) Vi foreslaar, at de Emisærer, som reiser i Kredsens Tjeneste, indsender Beretning til Kredsens Formand saasnart de er færdige med Arbeidet.

b) Kredsens Sekretær paalægges at sende Virkeschema til hver Emisær, Kredsen vælger.

IV. Kredsen ønsker Pastor H. N. Bakke velkommen og ønsker ham Guds rige Naade og Velsignelse i sit Virke i Kredsen.

V. Vi foreslaar, at Kredsen kalder og udsender sine Emisærer.

VI. Vi foreslaar, at Kredsen henstiller til Hauges Synode, om at saa repræsentativt Aarsmøde, saavidt det ikke strider mod Synodens Orden.

VII. Foreslaaet at Kredsbestyrelsen underhandler med Hauges Synodes Indremissionsbestyrelse, om de kunde dele Udgifterne og ansætte en Missionsprest ved Ambrose og Omegn.

Forslag undertegnet af Pastorerne D. S. Barud, A. H. Melom, Edw. S. Hovland, A. L. Stueland og Hr. S. S. Erffjor, at Kredsen henstiller til Nordvestens Indremissionsforening om det var muligt at undgaa at Kredsen og Nordvestens Indremissionsforeningsmøder blir paa samme Tid, da dette er mindre heldigt.

Balg af Embedsmænd havde følgende Udfald:

Viceformand, Past. Edw. S. Hovland. Sekretær, undertegnede.

Kasserer, Past. A. L. Stueland.

Finanssekretær, Past. J. B. Falkanger.

Til to Medlemmer af Bestyrelsen, H. H. Lybek og Hr. J. Waagen.

Til Indstillingskomite valgtes Past. D. S. Barud, Past. A. D. Aune og Hr. S. S. Erffjor.

Til Revisionskomite, Pastorerne Krogstad, Falkanger og Stueland.

Et Brev fra Past. A. A. Dahl, Aida,

Minn., blev læst med følgende Indhold: Til Turtle Mountain Kreds, Naade og Fred. Da det ikke faldt sig saa, at jeg fik være med paa noget Møde i T. Mt. Kreds efter at jeg havde bestemt mig paa at flytte fra N. Dak. og saaledes ikke fik byde et mundtligt Farvel med Folket i Kredsen, saa saar jeg gjøre det i denne Skrivelse. Jeg maa sige, at jeg litte mig godt i Kredsen; jeg følte mig som hjemme baade blandt Prestebrodrene og Folket. Presterne i Kredsen forkynder et helt Guds Ord, hvilket er glædeligt. Haaber at de fremdeles vil altid fortsætte i de samme Spor. Det er saa godt i en Kreds at Vidnerne staar paa den rette Side. Slaar paa den samme Streng er ensfinede, mener et. Dak for den Tillid Kredsen bevisste mig den Stund, jeg var iblandt eder. Var mødt med Agtelse af alle. Maa Gud være med os paa vore Veie, saa vi vel maa mødes i vort hjemmeste Hjem. Stevn frem Brødre og Søstre, saa ingen blir tilbage. Jeg befinder mig vel paa mit nye Virkefelt og trives godt i vort nye Hjem. Maa I saa have et godt Møde under Herrens rige Betsignelse. En broderlig Hilsen fra mig og Familie.

A. A. Dahl.

Undertegnede og Past. D. S. Varud blev valgt til at skrive Svarskrivelse af følgende Indhold:

Broder i Herren, Guds Fred!

Turtle Mountain Kreds af Hauges Synode samlet til Aarsmøde i Bethania Menighed, Esmond, N. Dak., takker herved Past. A. A. Dahl for hans venlige Hilsen til Kredsens Aarsmøde. Kredsen beklager, at vort Betsjendskab i Kredsen var saa kort; men da han saa sig kaldet til at forlade her og gaa et andet Sted, hvor vi tror, at Herren har sat ham til at virke for sit Riges Fremme, ønsker vi ham Herrens rige Betsignelse paa det nye Feldt og beder at han, som har kaldet os ind i Arbeidet, vil rigelig opholde og velsigne os sælles indtil Herren kalder os som tro Tjenere, ud af Striden og ind i Fredens Land. Paa Kredsens Vegne

D. S. Varud
A. H. Melom.

Emisærvirksomhed

Foreslaaet at det overlades til Kredsbestyrelsen af komme med Forslag angaaende Emisærvirksomhed.

Følgende Forslag blev antaget:

I. Bestyrelsen foreslaar 12 Maaneders Emisærvirksomhed.

II. Emisæren lønnes med \$25.00 pr. Maaned og frie Reiseudgifter og om Kreds-emisæren tager med sig en Hjælpeemisær, har han frie Reiseudgifter.

III. Der optages Offer i hver Menighed inden Emisæren forlader Menigheden.

IV. Foreslaaet at Kredsen kalder Hr. J. Oberg Grafton, N. Dak., til at virke i Kredsen saa lang Tid som muligt.

Følgende Emisærer kaldes: For Past. Bakkes Kald, Hr. J. Oberg, Grafton, N. D. Past. J. L. Krogstads Kald, Hr. T. Overland, Harvey, N. D.

Kredsen anbefaler, at han tager Hr. Ole Rødne, Manfred, N. D., som Hjælpeemisær.

Past. R. J. Strands Kald, Hr. J. Oberg en Uge og Hr. S. Absolonson, Battinean, N. D.

Past. P. Svingsens Kald, Hr. L. Christock, Toga, N. D.

Past. A. H. Meloms Kald, Hr. H. Lybet, Esmond, N. D.

Kredsen anbefaler Hr. J. Jonason, Norwich, N. D., som Hjælpeemisær.

Past. D. S. Varuds Kald, Past. Norheim, Maddock, N. D.

Kredsen anbefaler H. J. Solberg, Roy, N. D., som Hjælpeemisær.

Minot og Norwich Menigheder Hr. S. Pederson, Rolette, N. D. og Hr. A. D. Noraberg, Battinean, N. D., Past. D. T. Nelsons Kald.

Hr. C. Heltne Esmond, N. D., en Uge ved Belden, N. D. Kredsen anbefaler Hr. L. T. Erickson, Belva, N. D., som Hjælpeemisær.

Past. A. Aunes Kald samme som for Past. Nelsons Kald.

Pastorerne Stuelands, Falkangers og Berntsons Kald, Hr. Ole Bliske, White Earth, N. Dak.

(Fortsættes.)

Kinamissionen.

Vidnesbyrd fra indfødte Arbeidere.

Evangelist Jeh Ch'uen-shen skriver fra Pehkiachih: „Maa Guds overvættes Naade være dig og dine tilbed, og at alle fra det kostbare Rige nyde Fred.

Da jeg kom fra Bibelskolen i Fancheng reiste vi om Taipingtien, hvor jeg standsede i 20 Dage hos min Fader. Jeg var ham behjælpelig med en Del Arbeide, men selv studerede jeg Jesu Gjerninger og Paulus Epistler.

Her i Pehkiachih taler jeg over de opskrevne Tekster. En Mrs. Uang sagde til mig: Før du kom hjem havde Huseieren Selvfab for den hemmelige Forening. Dette hørte jeg hende fortælle, men lagde ikke Mærke til det.

Jeg arbejdede paa Rom. 8de Kap. 6te Vers, da en 20 a 30 ukjendte Mænd kom ind og gik ud, foruden at bruge Høflighedsformer. Man spurgte efter Huseieren og talte som over høie Fjælde og spottede. Jeg gik da til Mr. Bo, en af Byens Eldste og lagde frem Sagen. Det var Ustale før Missionen flytted ind i Bygningen at alle Døre, som ledet ud til Nabohuset og Gaden skulde mures igjen, og man udlatte til 6te Maaned med at flytte. Her er meget daarlig Tale blandt Folket, men vi anede ingen Fare.

En Dag kom gamle Mrs. Chang, en Kristen fra Ukhiao og sagde: Lærer, hvad skal vi gjøre? Man siger at Udlændingerne skal dræbes, fordi de nu vil dele Kina. Jeg trøstede hende og bad hende stole paa Gud og ikke snakke om disse Ting til nogen. Liv og Død er bestemt!

Siden kom en Ben, Cheo Hung-ki og fortalte, at man havde været dristig nok til at opklippe Plakater ved de store Veistjel, og Folk sagde: Dræb Udlændingerne og brænd Stationerne.

Selv gik jeg da til Lungbangti for at undersøge og der fortalte man at saa var

Tilsælde. Plakaterne var da nedrevet, men en Ben, Apoteker Chen fortalte mig deres Indhold: „Den femte Dag i sjette Maaned er Udlændingernes Sorg. Da skal Stationerne rives og Telegrafstolperne splittes. Vi bevæges af Kjærlighed; thi Himmelen vil tilintetgjøre Udlændingerne, som man løfter Jld med en Haand, skal Stationerne brændes. Snarlig, snarlig tilintetgjøre Udlændingerne! Alle Ledere er som otte Tigre i Faareflokk (i en Faareflok.)

Jernsmeden Uang arbejder Baaben for Oprørerne. To af Lederne, Byens Eldste, vilde skrive om dette til Mandarinen, men er bange Oprørerne.

Nu er her Tørke og Folket er haarde. Børn vover ikke at komme til Skolen.

Min Hustru og Datter vil reise til Taipingtien. Vi har ingen Penge, og saa er de ængstelige. Maatte Gud forbarme sig og bevæge Øvrigheden til at tilintetgjøre Oprørerne og sprede dem.“

Nogle Dage senere skrives det fra Pehkiachih (Bokiati): „Dagen er bestemt da Oprørerne skal begynde at bevæge sine Hænder. Foreningen har Møder Nat og Dag. Smeden Uang arbejder og Nat og Dag for at gjøre Baaben. En fremstaaende Eldste har forbudt ham, men han adlyder ikke.

Selv om dette fra Begyndelsen er en liden Sag, saa maa man alligevel være paa Vagt, og man bør underrette Mandarin itide. Jeg ser efter Hjælp, enten man vil udstøde Proklamationer eller ogsaa sende Mænd til at undersøge dem.

Vil man høste Avling, maa Ugræsset væk. Kan der ventes Fred iblandt Folket, saalænge Røverne faar leve og styre? At være for godslig i disse Tider er ikke at gjøre gode Gjerninger. Dersom vi ikke handler nu, saa er vi lig dem, som ser Jlden i Straahaugen og ikke slukker.

Fordi jeg er i Evangeliets Tjeneste, og er et med eder, derfor føler jeg, at jeg maa fortælle det til Hyrden.“

Den onde tænder Jld her og der, for at

stode Herrens Sag, som Luther siger: „Stor Magt og Argelyst Han bruger mod os vist, Paa Jord er ei hans Lige.“

Bed for de indspøjte Medarbejdere, at Gud maa bevare dem i Sandheden, og dermed forherlige sit Navn. Evangelist Tseh arbejder i et vildt Distrikt. I de senere Aar har Folket været meget venlig mod os. Jeg har reist derover paa kryds og tværs, baade ved Dagens Lys og i Nattens Mørke, men man har aldrig gjort mig nogen Fortræd. Vi ved dog, at alle Ting skal tjene dem til gode, som elste Gud; og saa faar det gaa, som Gud vil. Det er nu ganske stille derover igjen.

C. W. L.

Anmærkning: Evangelist Tseh Ch'uen-shan lønnes delvis af D. S. Haugen, Wanamingo, Minn.

A. D. D.

* * *

Lidt Oplysning om vore indfødte Missions-
Arbejdere i Kina.

„Li Shao-tsung er fra Hsiang-yang-fu, Hupeh og er 62 Aar gammel. Gik 10 Aar paa Skole, hvorefter jeg holdt 18 Aar Skole.

Da Pastor Landahl aabnede Missions-Station i Taipingtien gik jeg ind for at høre Prediken, og jeg troede det var den sande Lære. Det var Guds Aand som bevægede mit Hjerte til at tro, forkaste alt ondt og omvende mig fra Synden og tjene den sande Gud.

Paa Vinteren samtalte Pastor Landahl med mig om at aabne Friskole efter Nytaar. Jeg skulde delvis undervise og delvis formane Folk til at omvende sig, og jeg var villig med Flid at tjene. Nu er det 15 Aar siden.

I 1900 blev vi forfulgt for Evangeliet. Paa Høsten blev jeg døbt af Pastor Himle.

Min Søn fik Læring og det har slidt paa mit Hjerte i 5 Aar. Ifor døde han. Hans Enke og Barns Omsorg hviler nu paa mig.

Jeg synes min Synd er tung som Fjeld, og i denne og i den tilkommende Verden kan jeg ikke betale, og jeg anraaber derfor, allestedes og alle Vegne, at Gud for Jesu Skyld maa tilgive mig mine Synder.

Mit Hus er ogsaa troende.“

Anmærkning: Evangelist og Lærer Li Shao-tsung lønnes af „The Young Peoples Improvement Society“, Horace, N. D.

A. D. D.

„Llei Hsieh'en er fra Llei-tia-shan, Ku-cheng. Begyndte ved 7 Aars Alderen paa Skole hos min Bestefader. Læste til jeg var 16 Aar. Fra jeg var 18 Aar har jeg holdt Skole.

Kuang Hsueh 27de Regjerings-Aar (1901) kom jeg til Taipingtien for at høre Evangeliet. Jeg hørte Evangelist Tseh tale. Pastor Wold havde Tilsyn med Arbeidet i Pastor Landahls Gravær. Han bad os være oprigtige. Blev sat i Arbejde i Tszho som Skolelærer, men selv lærte jeg Evangeliet. Siden blev jeg og mit Hus døbt.

Blev sendt til Udstationer for at predike Guds Ord, og nu er jeg i Chaokiatien, en nylig aabnet Udstation i Fjeldene, under Tszho, hvor jeg forkynder Herrens Lære. Der er 8 Familier som har gaaet ind til os og Byens Eldste har givet Missionen en Tabél, hvorpaa de har skrevet: „Dyktens Lyd paavirker Manchang Rige“.

Dette er i korte Træk min Livsførelse. Anmærkning: Evangelist Llei Hsieh-ch'en lønnes delvis af Jens A. Hauglum Heygate, Montana.

A. D. D.

„Chang Shih-ch'iao er fra Lung-tia-long, Taipingtien, Kucheng-hsien og er 35 Aar gammel.

Jeg holdt Skole i Taipingtien i 1900 og da gik jeg ofte til Missionsstationen for at høre Læren. Den var vidunderlig uden Grændse; frelser store Syndere fra alt ondt og dertil giver dem Udsigt til at faa evigt Liv.

Saa begyndte jeg at modtage Undervisning (i 1901) af Pastor Landahl. Af Guds Naade blev jeg døbt.

I Kungtia-hang aabnede vi Udstation, hvor vi forkyndte Herrens Veie og mange blev bevæget. Det var et Værk af Guds Naade.“

Anmærkning: Evangelist Chang Shih-ch'iao lønnes af Ny Stavanger Menigheds Kvindeforening, Buxton, N. Dak.

A. D. D.

* * *
Fra Landahl.

Kjære Past. C. C. Holter! Fred!

Det var en Tid at vi tænkte paa eder derborte i Amerika, som om I havde været bortom Verdens Ende. Langt bort paa en anden Planet, med et uoverkommeligt Svælg imellem os. Og det kunde let blit uover-

kommelig for en Stund! Herren hægned om os. De 3—400 Mil Vandvei til Hankow var den uoverkommelige Afstand.

Vi forsøgte at række eder med Breve, men Bøsten standsede straks nedensfor. Vi prøvede at sende Telegram; men den var afstaaen, og med engang blev det Stagnation i alle Kommunikationer. Vi blev siddende i Mørket, som da Lyset slutner. Vi spurgte hverandre om Efterretninger, men ingen vidste noget bestemt. Saadan gik vi og famlede om i Mørket. Vi skrev til Missionerne og fik Svar; men intet kastede Lys over Stillingen ved Hankow. Vi sendte vor egen Mand ned med Breve for at bringe paalidelige Efterretninger hjem igjen. Men Budet kom tilbage med de Breve vi sendte. Vi sendte atter Breve ned, men ad en anden Wei, som vi haaber kom frem og vil bringe os noget paalideligt fra vor Konsul og ellers om Stillingen fra Hankow og andre Hold af Landet.

I dette Forvirringens Raos snakker Hedningerne i Munden paa hverandre om Tab og reise fra Krigen i Hankow, Mangoler var dræbt og Byer indtaget. Her er fuldt af haarreisende Fortællinger.

Saa begyndte Røverier og Plyndring udover Landet og Rygterne spredtes som Ild, at man vilde komme herforbi for at ødelægge, plyndre og dræbe. Det blev Panik blandt Landfolket især, som ingen Udvei havde til at beskytte sig. Man grov ned sit Korn, Bomuld, Penge og Kostbarheder i Jorden og gjorde sig særdig til Flugt, og mange satte over Floden og søgte Skjulested i Fjeldene. De større Landsbyer og Byer rustede sig til Forsvar, man tilvirkede store Knive og Sphd og Skydevaaben. Der hvor man ikke havde Jern skulde man lave Kanoner af Træ. Det blev en forvilet Opstand. Mandarin, som rigtignok var Revolutionær i Hjertet under Manchurerens Flag, sendte ud det strengeste Paabud, at alle Byer og Landsbyer nu maatte forberede sig til Kamp med engang.

Mange af dem som flygtede blev overfaldt og røbet, og da de kom tilbage til sine Hjem tomhændede saa fandt de, at Røverne ogsaa der havde forsynet sig i deres Fravær.

Til Missionsstationerne sprang man Dagen lang og spurgte om paalidelige Efterretninger. Vi vidste jo ingenting heller, men alligevel forsøgte vi at trøste dem, saa godt vi kunde.

Vi gik ude paa Gaden saa Hedningerne kunde saa Anledning til at se os. Det var en Trøst, at ikke Udlændingerne havde forladt Landet.

Fra først var vi meget uviste med Hensyn til vort Liv, vi tænkte paa 1900 og vi blev alvorlige!!!

Jeg fik fat paa en Proklamation udstedt i Wuchang af Revolutionens Ledere, som endnu i al Hemmelighed cirkulerede blandt Folket. Den indeholdt 8 Punkter Belønning og 8 Straf. En af disse var Belønning for dem som beskyttede Missionerne, en anden Belønning for dem, som beskyttede de udenlandsk Konfessioner.

Dette var jo en Trøst for os, saaledes, hvadenten de seirede eller tabte, saa havde vi Garant for Beskyttelse.

Men vi vidste ogsaa at en saadan radikal Omvæltning blandt 400,000,000 Menneker, vilde udskæle, tiltrods for den allerbedste Dygtighed fra de ledende i Wuchang. Vi var ængstelige for Missionærerne i Kinas Indland. Nei det vilde været for ilde, dersom værgeløse Mænd, Kvinder og Børn skulde bli nedhugget ved denne Anledning.

Vor største Sorg og den som blev langvarig var Pengeskiben. Man kan sige, hvad man vil om de kristne Kinesere, de hjalp os i denne Forlegenhed og Gud skal signe dem.

Men jeg maa sige at jeg flere Gange blev modløs over Hedningerne. De forsøgte at faa al mulig Hjælp af os, men de er bange at laane os Penge. Mange af dem tænkte, at vi vilde komme til at reise herfra, og at Stationerne vilde bli brændt. Og mange tror, at vi skal bli dræbt som Manchurerne.

I over en Maaned levede vi under spændende Forholde. Hvorfor skulde ikke det ta paa vore Nerver? Vi maatte ha Omsorg for Sjel og Liv og Missionens Velvære, at staa pengeløse i et Hedningeland, hvor man har Revolutionskrig er ingen hyggelig Affære.

Den som nogensinde har været i saadanne Omstændigheder vil visseelig sympatisere med os. Men nu haaber jeg Tiden er over og da skal vi glemme det.

Vi har nu sammen med Kommissionserne sendt til Hankow efter Penge. Man bringer op Sølv, som man veksler heroppe for Robbermynt.

Her er nu ganske stille. Forretningen her i Byen er lidlig som altid, men i flere Byer heromkring er det ganske Stilstand. Vi hører daglig om Røverier og Indbrudstyverier. Dette har været en Maaned Lovløshed. Øvrigheden har ingen Magt, og de bryr sig heller ikke. I disse Tider faar hver sørge for sig selv. De gode blandt Folket har været opkræmt og ængstelige over Stillingen. De onde har brugt Anledningen til Ondskab.

Man har, Gud ske Lov, intet ondt at sige om Udlændingerne. Forud var man ængstelige for at de udenlandske Magter skulde dele Kina. Det er man ikke mere bange for.

I vort Gadekapel har man de sidste to Maaneder lyttet til de forskjellige Predikanter med Opmærksomhed. Fra først var de urolige og vilde helst høre om Kinesernes glimrende Seier. Nu har de hørt Historier og Skrytner saa mange Gange, at de er lei af det. Evangeliet kommer da som Balsom i de aabne Saar.

Revolution griber om sig og den ene By lægges til efter den anden. Man heiser hvidt Flag.

Na gid at Evangeliet saadan fik Tilslutning! Imidlertid skal vi hænge ud vort Flag, saa Folk kan vide paa hvilken Side vi kristne er. Heis et rent Flag, saa Verden ved, hvor du er. Da skal din Sag respekteres.

Den 29de Nov. tidlig paa Morgen kom der Tilbud fra Laohokeo, en stor Forretningsby, 25 Mil nord herfra, at en liden Officer var dræbt af Revolutionisterne. Folket her i Byen blev meget ængstelige. Mange spurgte, om vi ved Missionsstation havde faaet Brev fra Missionæren i S. H. K. Men vi viste intet uden det, som gik fra Mund til Ore paa Gaden.

Udpaa Eftermiddagen faar vi høre et forfærdelig Skrig og Folket løb fra vest mod øst. De raabte: Luk Dørene og læt op Vordvæggene til Gaden, Soldaterne kommer.

Den som kom først til Byen af Soldaterne havde et hvidt Flag og hvide Baand om Armene. Han raabte: Vær ikke bange, gjør eders Forretning. De var komne med Fred til Folket!

2 af Byens Poliser gik frem Østgaden og raabte: Vær ikke bange! Den som har Forretning, gjør Forretning. De som dyrker Jorden, dyrk Jorden. Ingen maa strige osv. Og Folket sandede sig.

Soldaterne havde reist 25 Mil tilhøst id , nu skulde de fødre Dyrene lidt og selv spise for siden at fortsætte til Uoskeo, hvor de skulde møde Soldaterne som kom ned med Haad for sammen at indtage Liang-Ton Byerne imorgen.

Distriktmagistraten der er Manchu og han har nogle Manchu Soldater. Imorgen Aften vil vi saa Budskabet om Sing-Tan Byernes Fald.

Da Soldaterne kom hertil indtog de Taipingtien foruden Blodstand, „No life lost!“

Det tog ikke lang Stund før der hang hvide Flag udenfor hver Dør. Man rev Tøistykker og bandt til Bambostænger og stak op over Døren. Det saa ud som om Byen laa i sorg. Det var rent ud vemodigt. Fattige Folk! De hang ud sine hvide Flag, men bærer fremdeles paa sine sorte Hjerter inde i Byerne.

Man taler i Kina om sorte Hjerter, krogede Hjerter, fordærvede Hjerter og det er sandt. Det er intet i Verden som er saa ødelagt, som Menneskets Hjerter. Det vil ikke hjælpe Kineserne stort at hænge ud hvide Flag ved Døren, saalænge Hjerterne er fulde af Had, Ligt, Løgn og Uretfærdighed.

Før Klokken fem var Kineserne Tjindynastiets Underaatter, med Keiser Huen-tung til Hoved, og straks efter fem er de Pandynastiets frie Republikanere, men uden Hoved! De har endnu ikke valgt sin President.

Jeg er bange, at dette nu begejstrende

Folk skal faa mange Skuffelser fra det nye Etyre. De er for det meste uerfarne Bovehalse. De blir opblæste! Og Hovmod staar for Fuld! De er nu ikke ulig sine Brødre i Japan. Og de er verdensberømte for Stolt-
hed og Svig, ved Siden af en Del Dyder og Begavelse.

Jeg haaber dog at den evangeliske Mis-
sion faar større Fart herefter. En Ting er
aldeles sikkert, de vil komme til at arbejde
mod Selvfændighed. Den Aand er vaag-
net og den er i god Jordbund, og Lykke til!
Gud signe dem med Visdom og Ridtjerhed
for sit Folks Frelse og Guds Ære.

C. W. L.

Fra Arbeidsmarken.

Den nye College i Camrose, Al-
ta, Canada har omtrent 60 Studenter.

Past. L. R. Jacobs har op sagt sin
Menighed ved Rodaway, Ia. og agter at
fratræde i Juni.

Pastor J. A. Johnson i Mt. Ho-
reb har antaget Kaldet fra Creston Menig-
hed Ill. og tilflytter i April.

Pastor E Benson i Rio, Wis.,
havde nylig tre Ugers Ophbyggelsesmøder i sin
Menighed ved Hjælp af Raboprester.

Missionær Himle er ude paa
Reise i de nordligere Egne af Staterne i
Kinamissionens Interesse. Gud velsigne
Virksomheden.

Emissionscererne Hammersand og
Østren har nu en kort Tid virket i Past.
Nervigs Kald med Guds Ord. „Vi har
hadt velsignede Møder til Vækkelse for de
troende og andre.“

Past. J. Sether giver noksaa ud-
førlige Beretninger om den aandelige Pleie
ved Hospitaler op i Minneapolis;—Maaske
vi kunde faa lidt fra andre Storbys Hospi-
taler ogsaa? Korr.

Past. Thompson har op sagt Me-
nigheden i Yankton, S. D. Om det ordnes

faa, at Pastoren forbliver vides endnu ikke.
J Volin Menighed ønsker man at han fort-
sætter Virksomheden. Korr.

St. Peters Menighed i Red
Wing besluttede paa sit Aarsmøde at indbyde
Red Wing Kreds af Gauges Synode til at
holde sit Missionsmøde der den første Uge i
Mars. Dette som foreløbig Oplysning da
ingen offentlig Betjendtgjørelse endnu er
kommet.

Menigheden i Santa Rosa, Ca-
lifornia, har udstedt Kald til Missionær
Himle, som sin Prest og med det Maal for
Die at begynde Missionsvirke paa et par an-
dre Steder i Forbindelse med dette Kald.
Hvorvidt Pastoren antar Kaldet er endnu
ubekjendt.

Broder Past. Skarpnes
vil ogsaa finde at det er sandt, hvad der
staar i den gamle Salme: „Lykke og Ulykke
de gange par Kald.“ Han skriver: „For en
Stund siden blev jeg glædelig overrasket med
en Pengegave paa over \$50.00 fra St. Johns
Menighed. Det kom særlig vel med nu, da
jeg inden kort Tid har mistet begge mine
Heste—og maatte saaledes kjøbe et andet
Team.

Fr. G. S. Grefeth fra Roscoe,
Goodhue Co. Minn., hilste indom hos Ven-
ner og kjendte i Red Wing sidste Lørdag.
Han var paa Reise til Peterson, Minn.,
hvor han skulde virke et par Uger som Emis-
sionær i Pastor Westphals Menigheder. I
Mars tænker han efter Anvisning at virke et
par Uger i Past. L. C. Jacobsens Kald ved
Wiroqua, Wis.

Past. L. T. Carlson som før
Jul havde et alvorligt Sygdomstilfælde skrev
i Slutten af Januar, at han var meget til
Forbedring, men langtfra stærk som før.
Han sølte faa mat og var blevet saa tynd, at
Ålæderne var rent for store. Han vilde til
at predike igjen, men var ikke sikker paa
om det vilde gaa enda den Tid. Han glæ-
det sig imidlertid over, at Missionær Røn-
ning havde været flittig i at besøge Menighe-
derne og prediket og holdt Missionsforedrag
og haabede sikkert, at den Sæd som ved Mis-

fioncøren ogfaa i denne Tid var udsaaet vilde høre megen Frugt baade for Menighederne og Missionen.

J e g l æ s t e i „Buddbæreren“ No. 1 dette Aar om Tanken at lade trykke Billeder fra Kina i „Buddbæreren“ nu og da. Nu vil dette sikkert glæde Missionsvennerne, og jeg talte med en Troesven om denne Tanke. Han sa: Jeg vil være med og sende noget ekstra. Hermed gik det til No. 4, 27de Januar kom og bragte Billedet af Hauge's Syn des Missions Gravlund i Fancheng, Hupeh, Kina. Da vaagne de Tanken paa nyt, at her maa det ikke bare blive i Tanken, men komme til Handling i dette gode Niemeh. Behag at finde vedlagt Moneyorder \$1.00. Nu haaber jeg mange af „Buddbæreren's“ Læsere vil være med og bidrage til denne gode Sag. Broderligt

R. D. Roe.

I Brev af 15de Feb. hører vi, at Pastor R. Rasmussen har i længere Tid været noksaa alvorlig syg. Han lider af flere Slags indvortes Sygdomme. Smerterne har været haarde og Nætter og Dage falder lange. Smidlertid ønsker og beder ham om at faa være fornyet, som Gud vil. Da nævnte Skrivelse sendtes var han lidt i Forbedring. Tilstanden derude forøvrigt er noksaa prøvjom. Flere mister Heste og Kreature, som Følge af den haarde Vinter og de høie Priiser paa alle Ting og lidet eller intet at købe for. Mange mangler det allernødvendigste til Mad og Klæder. Ja saadan staar det til paa visse Trakter paa Indremissionsmarken.

Den 14de Feb. og følgende Dage holdt Foreningskomiteerne af den norske Synode og den forenede Kirke Møde i Madison, Wis. Medlemmer paa disse Komiteer er følgende Prestes fra Synoden: J. Nordby, G. T. Lee, R. Malmin, J. D. Mavisater, J. E. Jørgensen, samt N. Vøe som Suppleant. Fra Den forenede Kirke: P. Tangjerd, H. Engh, S. Gundersen, G. Rasmussen og M. S. Hegge. Ved forrige Møde nedjattes en Subkomite til at udarbejde om muligt, en fælles Indstilling til Hel-

komiteens Møde. Dette er lykkedes. Medlemmerne af Subkomiteen er: Tangjerd, Gundersen, Lee og Malmin. Søndag forud var Foreningsdagen, og dette Møde af Fælleskomiteen Gjenstand for Forbøn ved Gudstjenesterne i begge de nævnte Kirkesamfund.

Fra Madison, Minn. Da alt er saa stille og intet høres herfra, kunde det muligens interessere nogen af „Buddbæreren's“ Læsere om vi lod høre lidt fra os. Søndag den 15de Oktober havde vi Konfirmanthereunion her. Vi likte at se dem endnu engang i samlet Flok før vi forlod dette Sted. Vi har konfirmeret 137 i de 8 Aar vi har virket her. Af disse er tre døde og endel udslyttet, alligevel var der 80 som svarede ved Navneopraabet endstjønt det regnet hele Dagen. Past. Oppegaard holdt en Tale til den store Forsamling. Konfirmanterne erindret undertegnede med en større Pengegave, for hvilket skulde kjøbes en Grindring. Høsten er Tiden for Kvindeforeningernes Aarsmøder og da Regnskaberne skulde opgjøres viste det sig, at disse ved Siden af Pigeforeningen havde tilveiebragt i Aarets Løb \$760.00 hvilket er det største Beløb i Menighedens Historie. En af Kvindeforeningerne gav Prestefolkene en Paaskjønnelse af \$25.00. Af det samlede Beløb tilfaldt Byggefondet \$362.00. Resten gik til Mission og Barmhjertighedsanstalter. Bort Taksigelsesoffer blev ikke fuldt saa stort iaar \$180.00. Men da Past. Oppegaard nylig før havde optaget Indremissionsoffer paa ca. \$80.00 og Høsten her var liden, maa vi kalde det bra. To Uger før Jul fik undertegnede Brev fra Norge med Begjær om at reise hjem til Vaaren og optage Arbeide i den norske luth. Frikirke; det var et i alle Henseender meget fristende Tilbud, men da flere af vore Børn er store og ikke kunde reise med vilde det blevet vanskeligt at forlade dem, hvorfor vi gav op den Tanke for det første. Efter at have modtaget Raldbrev fra Minot og Norwich, N. Dak. for 3die Gang, har vi bestemt os til at antage Raldbet og tilflytte 1ste Mai alt om Gud vil. Hermed en broderlig Hilsen til Bladets Læsere og Redaktør. Eders i Herren forbundne, T h e o. J. L u n d.

Statskirken i Norge flækker mere og mere paa forskjellige Gaand, som ogsaa følgende viser:

Kvindens Afgang til at tale i Kirkerne. I Henhold til Grundlovens §16 og Kirkelovens §47 er der i Statsraad den 22de December anordnet følgende Tillæg til den fgl. Resolution af 24de Oktober 1906 om Kirkernes Benyttelse udenfor de regelmæssige Gudstjenester og kirkelige Handlinger:

Kvinder kan af Kirketilsynet gives Afgang til under de i nævnte Resolution forøvrige foreskrevne Betingelser:

a) At optræde paa de Forhandlingsmøder angaaende kristelige og kirkelige Anliggender som i Henhold til Resolutionen Post III nr. 4 kan afholdes i Kirken, og at holde saadanne Foredrag i Kirken som hviler paa Guds Ords Grund og figter til Menighedens kristelige Oplysning, herunder ogsaa indbefattet Foredrag om indre og ydre Mission, Arneopdragelse, Sedelighed, Vedruelighed og lignende;

b) At deltage i den religiøse Undervisning for Børn som i Henhold til Resolutionens Post III Nr. 3 holdes i Kirken.

Naar en Prest overensstemmende med Resolutionens Post I benytter sin Menigheds Kirker til Afholdelse af kristelige og kirkelige Foredrag, kan han lade Kvinder bistaa hermed, forsaavidt Kirketilsynet samtykker heri.

„Luth. Kirketid.“

Mærk!

Hermed anmodes Presterne af Iowa Kreds at indsende sine Beretninger for Parokialrapporten til undertegnede snarest mulig.

Venligst G. D. Heidal.

Folketalender er udsolgt.

„Folketalender“ for 1912 er udsolgt og vi kan ikke flække et eneste Eksempel mere af dem. Skulde nogen i de sidste Dage have sendt os Ordre og Betaling for samme bedes man venligst om at underrette os om, hvad vi kan sende dem istedet.

C. L. Lethun.

Bekjendtgjørelser.

Pastor Breidablik begynder en Række Opbyggelsesmøder i Lincoln Menighed, Pastor P. O. Wees Rald, Slater, Iowa den 3die Mars. P. O. W.

Turtle Mountain Kreds af Hauges Synode afholder et kristeligt Samtale-møde i Zions Menighed, Maddock, N. D. Past. Hovlands Rald fra 6—8 Mars. Samtale-emne: Lukas 20, 9—18. Kom mange i Herrens Navn. R. T. Strand, Form. A. S. Melom, Sek.

Ray Menighed, Ray, N. Dak., Past. A. L. Stuelands Rald, indbyder Turtle Mt. Kreds af Hauges Synode til at komme og afholde et kristeligt Samtale-møde fra 1ste til 3de Mars førstkommende. Samtale-emne: Luk. 19, 1—10. Kom mange og kom i Herrens Navn. R. T. Strand, Form. A. S. Melom, Sek.

Syd Dak. Indremissionsforening holder Møde i North Preston, S. Dak. Past. Dahls Rald fra 12—14 Marts. Tema: Ef. 5, 15—21. Skyds Dagen før i Lake Preston. Kom Prester og Menighedsfolk, med Bøn om et velsignet Møde.

J. J. Daftland, Form.
L. A. Badheim, Sek.

I følge Indbydelse afholder Red Riverdalens Indremissionsforening Samtale-møde i Past. D. N. Berghs Menighed, Climax, Minn. fra 29de Febr. til 3die Mars, og i Gruen Menighed, Past. T. J. Grønningens Rald, Burton, N. Dak., fra 5—7 Mars. Skyds møder i Burton og Climax Mandag den 4de Mars. J. J. Eastbold.

B. W. Mornes.

Mayville Kreds af Hauges Synode, afholder, om Gud vil, sit Missionsmøde i Kongsvinger Menighed, Past. Monas Rald fra 27—29 Febr. førstkommende. Thema for Samtalen Gal. 6: 2—3. Skyds møder i Manville, N. Dak. den Dag. Mødet begynder, og i Oslo, Minn. Dagen før Mødet. Kom mange, og lad os bede Gud om, at vi maa faa et i Sandhed godt Møde.

L. Langehaug,
S. Moe.

Om Gud vil afholder Nordøstlige Syd Dakota Indremissionsforening Møde i Sisleton, S. D. Past. Rubies Rald fra 1ste til 3die Mars. Samtaleemnet blir Matt. 25, 1—13.

J o h n J. E n s t a d.
D. J. S l e t t e n.

Følge Indbydelse fra Zions Menighed i Luverne, Minn. Pastor Elias Pedersons Rald vil den sydvestlige Minn. fælles luth. Indremissionsforening afholde et Møde der, om Gud vil, fra 1ste til 3die Mars 1912. Samtaleemnet bliver Hebr. 12, 1, 15. Paa Foreningens Vegne

A n d r e w J o h n s o n, Form.
J a k o b S. V i k, Sekr.

Midtre Iowa Indremissionsforening vil holde et Møde i Salems Menighed, Roland, Ia. Past. J. M. Sandvins Rald, den 27—29 Feb. om Gud vil. Kom mange og kom med Bøn om Herrens Velsignelse over Mødet.

J. J. L u t h r o.
L. C. L a r s o n.

Paa Indbydelse fra Past. M. B. Micaelssons Menighed i Willmar, afholder Central Minn. Indremissionsforening et Samtaleemne der fra 5te til 7de Mars førstkomende. Samtaleemnet blir: Efeserne 6, 10—18. Lad os samles mange. Ved om Velsignelse. F r a n t z W e l t z i n.

J. S t r a n d n e s s.

E t s t o r t F æ l l e s m ø d e.

Immanuel's Menighed af den forenede Kirke, Past. Th. Heimard's Rald og Bethel Menighed af Hauges Synode, Past. G. D. Paulsruds Rald, har besluttet at have et større Fællesmøde i Immanuel's Kirke, Story City, Iowa 3—5 Mars, under Ledelse af de Samfund's Komiteer som paa sidste Sommers Aarsmøde blev valgt til at ordne med saadanne Fællesmøder. Pastor G. J. Eastbold begynder med Prediken Søndag den 3die Mars. Kl. 11. Past. H. M. Hegge indleder Samtaleemnet: Akta 2, 42. Vi venter et godt besøg og velsignet Møde.

Paa Komiteernes Vegne,

H. M. H e g g e.

G. D. P a u l s r u d.

L æ g m a n d s I n d r e m i s s i o n s m ø d e.

Des Lac's Valley Menighed, Carpin, N. D. indbyder herved til et Indremissionsmøde, som tænkes afholdt i Menighedens Kirke i Byen fra 17de til 19de Mars førstkomende. Themaet blir: 2 Kong. 7, 3—9. En af Hensigterne med Mødet er at om mu-

ligt organisere en Indremissionsforening Lighed med andre slige. De i nærliggende Strøg, som er interesseret for denne Sag, bedes særlig at komme. Vi maa benytte den gode Budstabs Dag, saa der ikke falder Skyld paa os. Gud give os et velsignet Møde!

Paa Menighedens Vegne

T o b i a s S e v e r s e n.

J o h n A l a n d.

O l e R ø i s e t h.

D. S w e n s o n.

P. S. De, som maatte komme med Togene bedes underrette Past. Swanson derom nogle Dage i Forveien for Indlogeringens Skyld.

Bemidji Kreds af Den Forenede Kirke indbyder herved gennem sin Foreningskomitee Prester og Menigheder af de forskellige nord lutheriske Samfund inden Kredsen til et Foreningsmøde i St. Johannes Menighed, McIntosh, Minn. den 28de og 29de Februar førstkomende. Som Samtaleemne for Mødet henstilles følgende Punkter:

1. Er fælles Anskuelse i Form af Lære og Praktis nødvendig til kirkelig Forening mellem vore lutheriske Samfund?

2. Er Enhed i Opgave uden Fællesorganisation tilstrækkelig for Forening?

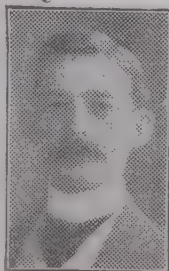
3. Kan en kirkelig Forening bestaa i det Samfund, som giver sine Menigheder Frihed til selv at bestemme sin Kultus?

Alle, som vil deltage i dette Møde, anmodes om at indsende sine Navne til Hr. Martin Tveten, McIntosh, Minn. inden 25de Feb. Paa Kredens Vegne

J. B. A. D a l e, Sekr.

M æ r k !

Bestyrelsen for Mahville Kreds Ungdomsforbund ønsker gjerne at bestemme Tid og Sted for det aarlige Stevne snarest mulig. Vil derfor de af Kredens Menigheder som ønsker at indbyde til Stevnet underrette Forbundets Formand, Rev. A. H. Berger snarest mulig.



Paaskefange:

Sange for blandet Kor med nord eller engelsk Tekst, Sange for en Stemme og Piano, Musik for Orgel, Violin eller Piano.

THE JOHN SETHER

MUSIC Co.,

520 2nd Ave. So.,

MINNEAPOLIS, MINN

Send efter Prisliste D.

Kvitteringer

Finamissionen, den almindelige Kasse: For Kolt-tevet	924.93
Bed Bakk. I S Halvorson fra Ns Stabanger Mgd.s Kvf., Buxton, N. D. 40.50, fra Ole D Fols, Reynolds, N. D. 8, Mrs. Ole Olson, Buxton, N. Dak. 1.....	44.50
Fra S D Haugen, Bumbrota, Minn.....	10.00
Bed Pastor O S Ekstad fra Henri Nelson, Lodi, Wis.....	2.50
Fra Ida Wal, Irene, S. D.....	14.04
Bed Pastor J M Bick fra Blom Prairie Primgd.....	25.00
Fra J S og Anna Melom, Newman Grove, Neb. 5, fra Mrs. Meloms, "Benny Bank" 3.35.....	8.35
Bed Pastor I S Oppebahl, Dawson, Minn. fra Mr. Valen 3, fra Ed. Edmundson 5.....	8.00
Bed Pastor U D Johnson, Rothlag, Minn. fra Norwegian Grove Mgd.....	25.00
Bed Mrs. E Samuelson, Grace, N. D. fra Fjorens Mgd.s Kvf.....	8.00
Bed Mrs. A U Enge fra Salems Mgd.s Kvf., Roland, Ia. Bed Fjolehyine Sorum fra Kvf. i Kasion, Minn.....	103.00
Bed Pastor R S Olson, Veddes, S. D. fra Mrs. W S Hegg 2, fra en ubenevnt 2.....	4.00
Bed Pastor E S Paulsrud fra Randall Kvf. 80, fra Orlan Kvf., Randall, Iowa 35, Mr. og Mrs. Lars Hanan-son, Wallingford, Iowa 10.....	125.00
Bed J B Deayton fra Ole Kubb, Fergus Falls, Minn.....	5.00
Bed Pastor J J Hendahl fra Bang Mgd.s Kvf., Fergus Falls, Minn.....	16.42
Bed Pastor H D Duggaard, Madison, Minn. fra O J Steiei 5, Lars S Sjellseth 5.....	10.00
" Pastor J N Ekse fra Syd Lake Hendricks Kvf., Hendricks, Minn.....	25.00
Bed Mrs. S Brand fra Hauges Mgd.s Kvf., Chicago, Ill.....	15.00
" Pastor H A Dahl fra Marb. Olson, Ida, Minn.....	5.00
" Pastor H Haugland, Clark, S. D. fra Clark Center Mgd.s Kvf.....	29.56
Bed Ole J Moen, Weresford, S. D., fra Romsdahl Mgd.s S. D.....	12.00
" J S Sunderson fra Nathanael Mgd.s Kvf. i Wallingford, Iowa.....	50.00
" J J Hagen fra Tref. Mgd.s Kvf., Grand Forks, N. D.....	20.00
" Pastor J J Jacobson fra "Vor Frelsers Mgd.s Kvf., Crafton, N. D.....	25.00
" M A Nelson fra "Young People's Society", Eagle Bend, Minn.....	25.00
" Mrs. Robt Larson fra Hauges Mgd.s Kvf. i Kenyon, Minn.....	22.00
Bed Mrs. J E Anderson, Hawley, Minn., fra afdøde J E Anderson.....	50.00
" Mrs. T V Torgeison fra Emmanuel Søndagskole, Weresford, S. D.....	5.75
" Mrs. Anna Sheldahl fra Hauges Kvf. i Sheldahl, Ia.....	50.00
Bed Mrs. A Bergelson, Saul Center, Minn., fra Randsbota Kvf.....	25.00
Bed Pastor H D Oppegard fra Hege Mgd.s Kvf., Lac qui Parle Co., Pastor E Orelands Kalf.....	20.00
" Oscar Berg, Sabena, Ill. fra Sam Annon.....	40.00
" H D Norberg fra Nordlands Mgd., Bottineau, N. D.....	5.00
" Mrs. Lars Klette fra nordre Kvf. af Stabanger Mgd. ved Olfan, Iowa.....	15.00
Fra C C Hendrickson, Roland, Iowa.....	3.00
Bed Annie Marland fra "Kings' Daughters Society", Nazareth Mgd., Madcliffe, Iowa.....	20.75
" Pastor D E Bergen fra Trempealeau Valley Mgd.s Kvf. 30, fra Curran Valley Mgd.s Kvf. 25.....	55.00
" Minnie Wolf fra Ladies Aid Society of the East Emmanuel Church, St. Paul, Minn.....	10.00
Fra D H Thompson, Bart River, N. D.....	15.00
Bed B S Dayland fra søndre Kvf., Zion's Mgd., Hardin Co., Iowa.....	75.00
Bed Chr. Simonson fra Kvf. i Newman Grove, Neb.....	50.00
" Pastor D H Johnson, Dell Rapids, S. D. fra Stør-dahls Mgd.s Kvf. 25, fra Highland Mgd.s Kvf. 25, fra Salems Mgd.s Kvf. 10.....	60.00
" Mrs. D B Engen fra Oppebahl Kvf., Volin, S. D.....	30.00
" Miss Anna Lee, Offer i Dell Rapids, S. D.....	10.20

" Miss Anna Lee, Offer i Centerville, S. D.....	7.5
" Mrs. E D Ringstad fra St. Peters Mgd.s Kvf., Ned Wing, Minn.....	50.00
" Pastor S J Brette fra "Vor Frelsers" Mgd.s Kvf., Mustegon, Mich.....	20.00
" Ben Vorwick fra Bethania Kvf., Madcliffe, Iowa.....	33.00
" Pastor C J Castibod fra Clear Lake & Ellsworth Mgd., Hamilton Co., Iowa 50, fra John Zeig, Jewell, Ia. 20.....	70.00
" Mrs. S D Sogge fra Hauges Mgd.s nordre Kvf., Jackson, Minn.....	50.00
Bed Pastor D H Johnson, Dell Rapids, S. D. fra "Sei-ershaab" Piget. af Størdahls Mgd. 15, fra en ubenevnt i Highland Mgd. 75.....	90.00
" Pastor S D Jacobson fra St. Petri Mgd.s Kvf.....	40.00
" Pastor M O Hanlon, Kenyon, Minn., fra Martin Lee 6, fra Anna Berg 5, fra O S Dahlen 5.....	16.00
" Pastor J J Ekse, Hendricks, Minn., fra Bethania Mgd.s Kvf. 100, fra Dat Lake Kvf., Albia, S. D. 22.....	122.00
" Pastor J S Olson, Veddes, S. D., fra Morningside Mgd.s Kvf.....	10.00
Fra R T Halsne, Williams, Iowa.....	1.00
Fra Mr. og Mrs. D J Statum, Sacred Heart, Minn.....	20.00
Bed Pastor J J Hendahl fra Mrs. D D Haugen, Fergus Falls, Minn.....	5.00
Fra Jacob Folsaa, White Earth, N. D.....	3.00
Bed Pastor J R Sandben fra Søndagskolen i Beth. Mgd., Norway, Iowa 8.71. Bed Mrs. Brundeland fra en ubenevnt 5, ubenevnt i Hardin, Ia. 19.....	23.71
Bed Pastor H D Mortvedt fra "Vor Frelsers Mgd.s" Kvf., Sandwich, Ill.....	25.00
" Pastor J E Hjelmervic fra Albert Larson, Osseo, Wis.....	1.00
" Pastor M J Melby fra Peterson Mgd.s Kvf. 30, fra Mrs. M S Berge 5.....	35.00
" Pastor J M Wick fra S V Limolin, Ellaline, S. D.....	10.00
" Mrs. M Ulving fra Solos Mgd.s Kvf., Webster, Minn.....	40.00
" Mrs. C H Doe fra Bethlehems Kvf., Pierpont, S. D.....	22.00
" Miss Johanna Nelson fra Henners Mgd.s Kvf., Christine, N. Dak.....	14.00
" Mrs. J B Johnson fra Tref. Kvf., Chicago, Ill.....	12.00
" S C Hanlon fra Trondhjem's Vest Prairie Kvf., Kolin, S. D.....	20.00
Bed Pastor O B Evingen, Bottineau, N. D., fra Lars Lathen.....	5.00
Bed M J Behne, Weresford, S. D. fra Noleni Mgd.s Mandst.....	10.00
" Pastor Edward Dues fra Blue Earth City Mgd.s Missionsf.....	25.00
" Mrs. S V Sjellseth fra Hauges Kvf., Mayville, N. D.....	25.00
" J D Thompson fra Bethels Mgd.s Missionsf., Ashby, Minn.....	10.00
" Mrs. D Underson fra Clear Lake & Ellsworth vestre Kvf., Jewell, Iowa.....	11.00
" Pastor B S Baxstad, Dawson, Minn. fra Lac qui Parle Mgd.s Kvf. 75, fra Lac qui Parle Mgd.s Piget. 25, 100.00.....	12.50
" Bakt. O D Mona fra Mrs. Griffin, Grand Forks, N. D.....	25.00
" Mrs. T T Stordale fra Norway Hauges Mgd.s Kvf., Eagle Grove, Iowa.....	23.71
" Mrs. S D Holland fra Grant Mgd.s Kvf., Thompson, Iowa.....	26.00
" Mrs. M V Roffesmoe fra Tabor Mgd.s Kvf., Blatte, S. D.....	10.00
" Pastor I S Oppebahl, Dawson, Minn., fra en Søn-dagskolekassie: Eddie Thorion 50c, Erling Stageberg 56c, Oliver Bergsland 15c, Mandford Hanlon 50c, Ar-thur Dahl 80c, Sam Stangeland 50c, H Stangeland 45c, Melvin Rvermoen 15c, Jacob Halvorson 45c, Ebon Thorion 30c, Oliver Hanlon 25c, Lars Mele (Lærer) 1.....	5.23
" O S Steenson fra Riberfide Mgd.s Kvf., Dawson, Minn.....	80.00
" Paul Grinde, Portland, N. D., fra Tref. Mgd.s Kvf.....	25.00
" Ida Bat, Irene, S. D. fra Melbahl's Mgd.s Kvf.....	50.00
" J B Deaton, Fergus Falls, Minn. fra Mrs. Sophia Bramfeth, testamenteret Gave.....	50.00
Fra Pastor S D Heidal, Madcliffe, Iowa.....	5.00

Bed Pastor J S Olson, Geddes, S. D. fra Franklin Mgd.s Kvf.	25.00	" do. fra Newark Mgd.s Bigef., Newark, Ill. til Løn for Ehang. „Ch'en Hing-chai"	30.00
" S H Bertnefs, Heron Lake, Minn. fra Salems Mgd.s Kvf.	15.00	" do. fra D M Diefon, Eagle Grove, Iowa, til Løn for Høiskolelærer „Chang Hiu t'ang" 50, til Underhold for Student „Li Chao-tuang" 15.	65.00
" Mrs. S D Stalbeck fra Hoff Mgd.s Kvf., Sacred Heart, Minn.	50.00	" do. fra St. Johns Missionsf., Sioux City, Iowa, til Løn for Ehang. „Suen T'ong-hien" 50, fra S D Steensland, Veresford, S. D., til Løn for Ehang. „Suen Hien-tao" 50.	100.00
" Die B Olson, McCallsburg, Iowa fra Bethania Mgd.s Kvf.	22.00	Bed S H Bertnefs, Heron Lake, Minn. fra Salems Mgd.s Kvf. til Dphold for Pigen Chao Chun.	7.50
" S Moe fra Mrs. Maren Larsen, Kulm, N. D.	10.00	" Pastor A D Dvbegaard fra Silo Mgd.s Bigef., Elmore, Minn. til Løn for Lærer „Chang Teh-ch'uan"	25.00
" Pastor A Langehaug fra Thronbjems Mgd., Charon, N. D.	50.00	" do. fra Størabals Mgd.s Bigef., Galesburg, N. D. til Underhold for Skolepigen „Siu Min'ing" 15, fra Vor Frelses Mgd.s Søndagskole, Muskegon, Mich. til Underhold for Student „Ch'eng Chao shan" 25.	40.00
Fra Paul Solli, Canby, Minn.	5.00	Bed C Klingenberg fra Manger Mgd.s Kvf., Bottineau, N. D.	25.00
Fra Marie Lindblad, Naples, S. D.	2.50	Bed Pastor A D Dvbegaard fra D S Haugen, Wanamingo, Minn. til Løn for Ehang. „Teh Ch'uen-shan" 25, fra Mrs. D S Haugen til Underhold for Skolepigen „Hong Shuh-hsin" 15.	40.00
Fra John Edington, Red Wing, Minn.	10.00	Bed Mrs. Otto Peterson fra Og Creek Kvf., Rollette, N. D.	30.00
	11836.15	Bed Past. J M Wiel fra Blom Prairie Mgd.s Ungdomsf., Toronto, S. D.	25.00
Hospital i Kina: Før kvitteret.	58.00	Bed Pastor A D Dvbegaard fra Bethania Mgd.s Missionsf., Winfor, Minn. til Løn for Bibelev. T'hiu-Gi-niang.	25.00
Bed Pastor J S Halvorson fra Ny Stabanger Mgd.s Kvf., Buxton, N. D.	10.00		2576.00
" Mrs. A U Enge fra Salems Mgd.s Kvf. i Roland, Ia.	25.00	Høiskolen og Presteseminarium i Kina: Før kvitteret.	494.50
" B S Hayland fra Søndre Kvf. i Lions Mgd., Harbin Co., Iowa.	20.00	Bed Mrs. A U Enge fra Salems Mgd.s Kvf., Roland, Ia.	61.74
" Mrs. D B Engen fra Dvbahts Kvf., Volin, S. D.	15.00	Bed B S Hayland fra Søndre Kvf. i Lions Mgd., Harbin Co., Iowa.	60.00
" Mrs. C D Ringstad fra St. Peters Mgd.s Kvf., Red Wing, Minn.	50.00		616.24
" D S Steenfon fra Riverfide Mgd.s Kvf., Dawson, Minn.	15.00	Personlige Gaver: Før kvitteret for.	75.20
	193.00	Bed Pastor D F Johnson, Dell Rapids, S. D. fra Highland Mgd.s Kvf. 10, fra Salems Mgd.s Kvf. 10.	20.00
Børnehjem i Kina: Før kvitteret.	169.67		95.20
Bed Pastor J S Halvorson fra Ny Stabanger Mgd.s Kvf., Buxton, N. D.	15.00	Til Jødemissionen: Før kvitteret.	553.35
Bed Chr. Simonson fra Kvf. i Newman Grove, Neb.	18.00	Bed Past. J S Halvorson fra Ole D Jois Reynolds, N D.	1.00
Bed Pastor Edward Duea fra Blue Earth „Little Billing Workers", Blue Earth, Minn.	14.00	Bed Pastor J M Wiel fra Blom Prairie Frimdb. Toronto, S. D.	25.00
Bed Pastor A D Mortvedt fra Newark Mgd.s Bigef., Newark, Ill.	22.00	Fra J F og Anna Melom, Newman Grove, Neb.	5.00
	229.67	Bed Pastor C D Paulsrud fra Randall Kvf. 10, fra Dalfland Kvf., Randall Iowa 5, fra Mr. og Mrs. Lars Alanson, Wallingford, Iowa 10.	25.00
Bibelskolen i Kina: Før kvitteret.	193.17	Bed J B Trarten fra Ole Rud, Verous Falls, Minn.	5.00
Bed Pastor M G Hanson fra Huges Mgd.s Bigef., Kenyon, Minn.	25.00	Bed A S Gunterfon fra Nathanael Mgd.s Kvf. i Wallingford, Iowa.	15.00
	218.17	Bed Mrs. John Larson fra Huges Mgd.s Kvf. i Kenyon, Minn.	22.00
Changelister, Lærere, Bibelev. og Børn: Før kvitteret.	1620.00	Bed Mrs. Anna Ehelbahl fra Huges Kvf. i Ehelbahl, Ia.	25.00
Fra Gena Ensberg, Minneapolis, Minn.	25.00	Bed Mrs. A Klevpe fra nordre Kvf. af Stabanger Mgd. bed Osian, Iowa.	5.00
Fra Mrs. M R Hill, Jewell, Iowa, til Mrs. „Kang Si-niang"	25.00	Bed Mrs. D B Engen fra Dvbahts Kvf., Volin, S. D.	20.00
Bed Pastor J F Melom, Newman Grove, Neb. fra nogle kvinder i Shell Creek Mgd. til Dphold for en Bibelev.	2.50	" Mrs. S D Soage fra Huges Mgd.s nordre Kvf., Jackson, Minn.	22.15
" D M Johnson, Hurley, Iowa fra Lincoln Mgd.	50.00	Bed Pastor J J Elke fra Bethania Mgd.s Kvf., Hendricks, Minn.	32.20
Fra Mathias Starphol og familie, Souris, N. D.	35.00	" Mrs. C T Eide fra Lincoln Mgd.s Kvf., Slater, Iowa	15.00
Bed Pastor J J Jacobson fra „Vor Frelses Mgd.s" Kvf., Wrafton, N. D.	36.00	" M J Lehn fra Koeni Mgd.s Mandshf. Veresford, S D	10.00
" Pastor A D Dvbegaard fra Huges Mgd.s Søndagskole, Chicago, Ill. til Løn for Chao T'eng-ian 15, fra St. Peters Mgd.s Søndagskole, Clay Co., S. D., til Løn for Bibelev. Mrs. Pan Nai-nai 25.	40.00	Bed Baul Grinde, Worland, N D, fra sam selv 10, fra Mrs. M D Sando 5, fra Anna Sando 1, fra Tref. Mgd.s Kvf 15.	31.00
" Mrs. S Hanson fra „Betr Missionary Society", Radcliffe, Iowa, til Løn for Bibelev. Ch'ang.	35.00	Bed Pastor J S Olson, Geddes, S. D. fra Franklin Mgd.s Kvf.	20.00
Fra Gust Munquilt, Herbert, Saff., Can. for Pan-Hsiop len.	30.00	" I Dvredo fra Bethlehems Mgd.s Kvf., Hooker, S. D.	12.00
Bed Pastor A D Dvbegaard fra „The Little Girls' Society of Song Lake", Bethania Mgd., Randolph Co., Minn. til Underhold for Skolepigen T'ing Feng-ing.	25.00	Fra Marie Lindblad, Naples, S. D.	2.50
" Pastor A D Dvbegaard fra „The Young Peoples' Improvement Society", Horace, N. D. til Løn for Lærer „Li Chao-t'ung"	25.00		846.20
Fra Mr. & Mrs. P A Berg, Kenyon, Minn., Løn for Lei-fang Ia.	40.00	Santa Imisjonen: Før kvitteret.	373.55
Bed S C Hansen fra Trondhjems West Prairie Kvf., Volin, S. D.	25.00	Bed Mrs. A U Enge fra Salems Mgd.s Kvf., Roland, Ia.	25.00
" Mrs. A C Gcorud fra Bethania Mgd.s Kvf., Spicer, Minn.	25.00	Bed Pastor C D Paulsrud fra Randall Kvf., Randall, Ia.	10.00
Fra C Fredrikson, Sacred Heart, Minn.	30.00		
Bed Pastor A D Dvbegaard fra Pastor D O Bergh, Volga, S. D. til Løn for Ehang. „Ting Hua-t'ang"	35.00		
" do. fra Pastor D S Ellad, Morrisville, Wis. til Løn for „Chi-Tao-tin", Einbehl	30.00		
" do. fra Alendahl Mgd.s Ungdomsf., Peterson, Minn. til Løn for Ehang. „Chu S C"	30.00		

Bed Mrs Lars Klebbe fra nordre Kvf af Stabanger Mgd.	
ved Eslian, Iowa.....	5.00
Bed B S Gayland fra søndre Kvf i Zion's Mgd, Gardin	
Co, Iowa.....	20.00
Bed Mrs C D Ringstad fra St Peters Mgd's Kvf, Red	
Wing, Minn.....	10.90
Bed B J Etse fra Bethania Mgd's Kvf, Hendricks, Minn	
32.20	
Bed D S Steenfon fra Riverside Mgd's Kvf, Dawson,	
Minn.....	15.00
	490.75
Madagaskarmissionen: For tvitteret.....	138.21
Bed Pastor J J Etse fra Syd Lake Hendricks Kvf, Gen-	
dricks, Minn.....	15.00
Bed do. fra Bethania Mgd's Kvf, Hendricks, Minn.....	50.00

203.21

C. C. Holter, Kæst.

The Red Wing Seminary received \$50.00 which were bequeathed to it by Mrs. Sophia Bramseth of Fergus Falls, Minn.
Edw. Schmidt.

Gaver til Bethesda Kirke, Duluth, Minn.	
Pastor Esftvolbs Kald: B Williams.....	1.00
Willie Williams.....	1.00
Ele Hanson.....	5.00
Mrs E Dyvig.....	3.00
J R Sænsgaard.....	6.00
D Raig.....	5.00
A Kalsheim.....	5.00
A S Anderson.....	5.00
Mary Holland.....	50
T T Nerboe.....	2.00
M Monjon.....	1.00
John Engelsby.....	5.00
T T Olson.....	2.00
S J Jevick.....	1.00
D M Mortenson.....	5.00
S S Iversen.....	1.00
S Swanfon.....	3.00
Berwin Brødre.....	3.00
A Olson.....	2.50
A Sunnes.....	1.00
L L Henriksen.....	1.00
G Wing.....	5.00
J J Obe.....	5.00
Anna Westre.....	1.00
J J Johnson.....	50
Mrs D J Knutson.....	50
J Halvorson.....	1.00
Erick Iwert.....	2.00
J D S Johnson.....	1.00
J L Lonar.....	1.50
Jens Larson.....	2.00
J J Herrem.....	1.00
Ole Madison.....	2.00
Mrs J Olson.....	1.00
S Seland.....	1.00
G Knudson.....	5.00
G W Knudson.....	2.00
S Østrem.....	3.00
D Kleveland.....	2.00
S S Iversen.....	50
J E Maland.....	50
R B Knutson.....	50
C A Ferdeman.....	2.00
M G Solbrak.....	1.00
B C Hanson.....	2.00
S D Hanson.....	1.00
A B Espe.....	1.00
Mrs Carrie Alvestad.....	1.00
Mrs E Jafobson.....	1.00
Pastor C J Castvold.....	3.00
Mrs C Jafobson.....	1.00
A Madsen.....	1.00

C H Skare.....	1.00
S Steenerfon.....	1.00
R Nelson.....	1.00
H Olson.....	1.00
A Kleveland.....	1.00
Knute Knutson.....	2.50
T Hobersten.....	50
Pastor R Oerlund's Kald, Frost, Minn., Be-	
thania Mgd., Offer.....	32.25
Emerald Mgd., Offer.....	14.50
Gaber fra Benner i Frost.....	15.50
Pastor Edw Dueas Kald, Blue Earth, Minn.	
Blue Earth Mgd. Offer.....	9.75
Pastor Thomas Hansons Kald, Frankfir, Minn.	
Greelfior V. B. S.....	5.00
John Hogstad.....	1.00
H Mangseth.....	1.00
A S Peterson.....	2.00
Edw Berg.....	2.00
A J Olson.....	3.00
M A Neseth.....	50
A D Nesberg.....	1.00
G Nesberg.....	1.00
Thea Raigbein.....	1.00
S D Bohum.....	1.50
S Ebanfon.....	40
J Jafobson.....	1.00
J D Jafobson.....	1.00
A S Nesjeth.....	2.00
S Nelson.....	1.50
A Hanson.....	3.00
M Norby.....	3.00
B Nelson.....	1.00
A D Mundahl.....	1.00
R G Reinde.....	1.00
C D Knudson.....	1.50
S S Gompolen.....	1.00
R B Nelson.....	3.00
D S Grasmo.....	50
G S Grasmo.....	1.00
S D Grasmo.....	50
C Hanson.....	1.00
D B Batte.....	25
G Olson.....	1.00
J Nestander.....	4.00
J Jafobson.....	50
B Peterson.....	1.00
Unni Bohum.....	50
S Peterson.....	50
C Lund.....	2.00
S Jensen.....	50
J Brandjord.....	5.00
A A Wigen.....	2.00
Ed Kellh.....	50
M Kellh.....	5.00
J Thompson.....	3.00
M A Wigdahl.....	1.00
D Dahl.....	2.00
S Gompolen.....	1.00
J S Ræfs.....	1.00
L L Ræfs.....	1.00
S E Mundahl.....	1.00
S Iversen.....	1.00
Mary Iversen.....	50
Josephine Iversen.....	50
Clara Iversen.....	50
S Frickson.....	2.00
Mrs S Frickson.....	1.00
Stub. Frickson.....	6.00
S D Mundahl.....	4.00
D Hablestad.....	2.00
A Hablestad.....	75
M Odegaard.....	1.00

H Olson.....	2.00
D S Bohum.....	3.00
L Odegard.....	4.00
L West.....	2.00
H Peterson.....	3.00
H Mundahl.....	3.00
H Elftad.....	5.00
Mrs Pastor T Hanson.....	4.00
L Overton.....	1.00
L Bohum.....	1.00
D Korsimo.....	1.50
Hauges Kvf.....	10.00
Mrs O Bohum.....	1.00
A S Johnson.....	2.00
Tref. Kvf.....	5.00
O Nelson.....	2.00
O Nelson.....	1.00
O Simonson.....	25
O Nelson (N. S.).....	1.00
H Jacobs.....	1.00
A O Lund.....	1.00
Mrs A Peterson.....	1.00

(Fortsættelse.)

Hjertelig Tak. Paa Red.s Begne
Theo. J. A. Elftad.

"The Lutheran Intelligencer",

et engelsk Kirkeblad med god opbyggende Læsning og mange kirkelige Efterretninger baade fra Hauges Synodes Arbeidsmark og Kirkens Arbeidsmark i Almindelighed. Bladet udkommer en Gang om Maanedn i Red Wing, Minn., og redigeres af Prof. Gustav W. Bruce. Det koster 50 Cents pr. Aar, forskudsvis. Agenter ønskes til at virke for Bladets Udhævelse. Send for Prøvenumre og Agentskiftaar.

THE LUTHERAN INTELLIGENCER,
730 10th str., Red Wing, Minn.

Margrethe. Anna Helsing. Billeder fra Vælfælsesstiden i Femtiaarene. Skirtingsbind 75c.



Pioneer
og
Orgler

Stort Lager.

Skriv idag efter Katalog og navn, hvad som ønskes. Piano, Kirkeorgel eller Sundorgel, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et udmærket Instrument til Dagens aller laveste Priser. Navn dette Blad.

THE NORTH WEST-
ERN MUSIC HOUSE,
CARL RAUGLAND, Pres.

520 2nd Ave. S.,
MINNEAPOLIS, MINN.

Det hellige Band Fugleperspektiv

Et meget vakkert Billede, passende at sætte i Kamme. Pris 30c.

Ordres indsendes til

C. Villet hun, Red Wing, Minn

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bognærter:

"Fulehilsen", "Nytaarshilsen"; "Hilsen fra Amerika"; "Venlig Hilsen"; "Hilsen til Fader"; "Hilsen til Moder"; "Hilsen til Søster"; "Hilsen til Broder"; "Hilsen til Onkel"; "Hilsen til Tante"; "Til min hære Søn"; "Til min hære Datter"; "Hjertelig Velsigning"; "Herren er nær"; "Uden Hørs ingen Krone"; "Barnefang"; "Hjertelig Hilsen"; "Ven"; "Idag vil jeg prise Herren"; "Tro, Haab og Kjærlighed"; "Til hære Bedstemoder"; "Christmas Greeting"; "New Year Greeting"; "A Greeting to Father"; "A Greeting to Mother"; "A Greeting to Sister"; "A Greeting to Brother"; Faith, Hope, Charity".

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Villet hun,
Red Wing, Minn.

Bedes erindret

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorløn, Synodetasken (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Mr. O. A. Albin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Bedningemissioner sendes til Rev. C. E. Holter, Red Wing, Minn.

Benge til Indremissionen sendes til Prof. H. S. Elftad, Red Wing, Minn.

Benge til Bethe's da Barnhjem sendes til Rev. J. A. Duello, Beresford, S. D.

"Budbæreren"

udgives af Hauges nordlænge lutheriske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forsendt \$1.00 om Aaret. Til Canada, Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Villet hun,
Drawer 74, Red Wing, Minn

Redaktør: Pastor C. E. Holter, Red Wing, Minn. Indsendelser og alt vedkomende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Spar dig selv; 2. Salig; 3. Brev; 4. Ungdomsforbundet; 5. Nordre Minnesota Kreds Ungdomsforening af S. S.; 6. Fra Red Wing Seminar; 7. Fra Jewell College; 8. Brev fra J. Kroglund; 9. Fra A. A. Dahls Kirkefæst; 10. Om Foreningsagen; 11. Stedt til Hvile; 12. Frimodighed; 13. Fra Varsningsbet i Turtle Mt. Kreds; 14. Kinamissionen; 15. Fra Arbeidsmarken; 16. Betjentgjørelser; 17. Rbitteringer.



Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. I Kor. 2, 2.

No. 13 }

Lørdag den 30te Mars 1912

{ 44te Aarg

Vor sagtnodige Konge.

(Gosjner.)

Ligesom Jesus engang kom sagtnodig til sit Folk Israael, saaledes kommer han endnu sagtnodig hver Dag til alle, som vilde mo'tage ham. Han har sagt: Jeg kommer til eder, jeg vil ikke forlade eder faderløse, jeg er hos eder alle Dage indtil Verdens Ende, jeg staar for Døren og banker, og hvo, som hører min Stemme og lukker op for mig, til ham vil jeg gaa ind og holde Nadværelse med ham. Ja sandelig, han kommer til ethvert Hjerte, saa vist som han vil, at alle Mennesker skulle blive salige, saa vist som han er kommen til Verden og er død for alle Syndere. Han overser ingen. Han er endnu den Dag idag saaledes findet mod alle nu levende, som han var findet mod alle da levende. Han søger endnu den Dag idag at gjøre alle Syndere salige, og indhyder dem til sig, at de skulle tage Naade hos ham. Enhver Zakæus, fra hvilket Træ han end ser sig om efter ham; enhver Magdalena, som kaster sig for hans Fødder; enhver Røver, der beder ham om at tænke paa ham i sin Herlighed; enhver Petrus, der bitterlig græder over sit Fald, erholder af ham Tilgivelse og Himmerige. Enhver Syndepedalskhed, enhver Sjelblindhed, enhver Hjertets Sygdom helbreder han, enhver Død opvækker han af Syndens Grav, enhver Djævel driver han endnu ud af Sjelen, enhver Sorg og Byrde borttager han endnu fra alle dem, der tage imod

ham, der annamme ham,—der tro. O viselig, han kommer, han kommer til dig; han har sikkert allerede ofte været der og banket paa, har raabt i din Sjæl: Hvo, som tror paa mig, har det evige Liv! Den, som kommer til mig, vil jeg ikke støde ud. Hvo som hører mit Ord, han er det, som elsker mig, til ham vil jeg komme med min Fader, og gjøre Bolig hos ham." Hvorledes modtog du din Gud og Frelser? Hvorledes annammede du ham? Hvorledes modtager den store Hob af kristne ham, hvorledes modtage vore Dages Farisæer og Skrifstjæle ham? Er han ikke endnu den Dag idag for mange en Anstødssten og Forargelsens Klippe? for mange en Daarskab og Taabelighed? Hvor mange skamme sig ikke over ham og hans Kors og hans Saat! Hvor mange bekiende ham vel med Munden, men fornægte ham med deres Liv og Levnet! Hvormange have vel Gudsfrygtigheds Skin, men mangle dens Kraft! Hvor mange raabe: „Herre, Herre!" men gjør ikke Faderens Villie! Hvor mange af dem, som i det udvortes var hans Bekjendende, stille sig ikke nu lige med Verden og raabe med Verden: Korsfæst ham, korsfæst ham! idet de ikke, som hans rette Tilhængere, korsfæste deres eget Rjød med dets Vyster og Begjæringer, ikke fornægte sig selv og efterfølge ham, og ikke stræbe at ligne hans Forbillede!

Dette er sørgeligt. Derfor mine kjære, lad os ikke følge de gamle og nye Dages onde Eksempler, men de gode. Lad os med bort gaaende Hjerte modtage den kommende

GTU Library

2400 Ridge Road

Berkeley, CA 94709

For renewals call (510) 649-2500

All items are subject to recall.

00 Filtr m
12

Frelser, som man endnu, som fordom, hver Dag kan have og annamme. Lad os gaa ham imøde og indføre ham i vore Hjerter, saaledes som vort Evangelium idag fortæller os, at Disiplene, Børnene og Israels Folk modtog ham og indførte ham i Kongestaden. Vort Hjerter er ogsaa en Kongestad, hans Kongestad, hvor han vil opreise sin Throne og regjere. Lad os annamme ham, ligesom alle Syndere og Synderinder paa hans Tid annammede ham, som en Zakæus, en Marthaæus, en Magdalena, som de tre Søskende i Bethanien, som alle Syndere og Toldere, der have faaet Naade og Syndsforladelse af ham. Lad os lukke vore Hjerters Døre og Porte vidt op, for at Vrens Konge kan drage derind og tage sit Sæde og sin Bolig i os; thi Kongen kommer til os sagtnodig, og af Frelse og Salighed med ham. I frelsebegærlige, griber til! Nærmer eder til ham, han kommer for eder, han raaber til eder, som til Zakæus paa Træet: Skynd dig at stige ned, thi jeg maa idag komme ind i dit Hus, og bringe det Frelse." I, der sørge over eders Synder, I, der er fulde af den guddommelige Sorg, der virker Ombendelse til Salighed, der ikke fortrydes, modtager eders Konge og Frelser; han kommer for at bringe eder en Trøst og en Glæde, som ingen kan tage fra eder. Gaar han imøde, og annammer ham med Tro og Tillid, han vil trøste eder, som en Moder trøfter; thi kunde end en Moder forglemme sit diende Barn, saa kan han dog ikke forglemme og forlade eder; i hans Hænder, i eders korsfæstede Konges Hænder er I tegnede. Hvor god vil han være mod eder! I, der hungre og tørste efter Retfærdighed, slutter eder til deres Tog, som idag indføre deres Konge, Vrens Konge, i det nye Jerusalem, som lægge deres Gjenretfærdigheds Klæder for hans Fødder, og give Herren, der er vor Retfærdighed, Vren; der synge Hosanna, og love Davids og Guds Søn, der kommer i Herrens Navn. Han vil mætte og stille eders Hunger og Tørst efter Retfærdighed; thi i ham have I Retfærdighed og Styrke. Kommer alle, som arbejde og er besværede, annammer eders Konge; thi han kommer for at vederkvæge

eder, han tager eders Byrde paa sig og bærer den bort, saa at I aldrig i Evighed mere skal føle den. Kommer alle, som smægte efter Naade og Forbarmelse, som Dag og Nat raabe: „Alt, hvor skal jeg finde Jesum! alt, var han da ogsaa min Frelser!“ Kommer! saadanne Folk vil Kongen have, hos eder er det han vil drage ind, som han vil meddele af sin Frelse. Kommer, I troende, I Guds Børn, som in'et andet Navn vide i Himlen eller paa Jorden, i hvilket I kunne blive salige, uden det Navn over alle Navne, eders Konge kommer, gaar han imøde, annammer ham i eders Hjerter; hvor skulde han drage ind, uden hos eder, hvor han allerede har bestilt sig Bolig, og hvem han har givet sin Aands Pant. Er han saa festlig draget ind i Jerusalem, denne Profeternes Morderstad, hvor kun Stjændsel og Kors og Død ventede paa ham, hvor meget mere vil han drage ind i eders Hjerter, som kun længes efter ham og Dag og Nat omslutte ham og raabe ham imøde: Du er min og jeg er din, jeg vil ingen anden tilhøre! Kommer, I Børn og diende! eders er Himmeriges Rige og dette Riges Konge. Synger Hosanna for ham, møder ham, som hine Børn fra Jerusalem, bærer ham eders Hjerter imøde og indelukker ham i dem; han tager eder i Favn, han velsigner eder, han bliver hos eder og giver eder Magt til at blive Guds Børn.

O maatte Vrens Konge drage ind hos os allesammen! Maatte alle med Glæde i Troen annamme ham og lade ham bo i Hjerter! Maatte dog ingen iblandt os, ingen i den hele Kristenhed, være som hans Fiender i Jerusalem, der modtog ham for at korsfæste ham, der fangede ham, hudstrøg ham, for-dømte ham, tornekrønte ham og dræbte ham. O maatte ikke alene alle kristne, men alle Mennekster, den hele Verden, modtage ham! Han er jo kommen for den ganste Verden, som den ganste Verdens Frelser, ikke for at dømme den, men for at saliggjøre den! Dette være nu stedse vor uafslidelige Bøn, at ikke alene vi gjerne annamme ham, men at han ogsaa maa faa Indgang i alle Menneksters Hjerter.

D, salig er den Stad forvift,
 Hvis Konge er den Herre Krist;
 Saa vel det hvert et Hjerte gaar,
 Hvor denne Konge Indgang faar!
 Gjør Døren høi, gjør Borten bred:
 Til Tempel Hjertet tilbered,
 Gudsfrygtighedens Palmegren
 Bær ud mod ham med Andagt ren,
 Saa drager Kongen ind med Fred
 Og Frelse, Liv og Salighed.
 O kom, min Frelser, Jesus Krist!
 Se, Hjertets Dør dig aaben est.
 O lad det ved din Naade ske,
 At vi din Venlighed maa se!
 Og ved din Helligaand os led
 Paa Veien frem til Salighed!
 Amen.

„Han saa ham og gif forbi.
 Luk. 10, 31.

Han laa der ved Alfarseien—
 Falden i Røverbøld
 Alene paa vilde Heien
 Med Livet knapt i Behold.
 Da kommer som Hjælp i Nøden
 En Mand paa den samme Sti;
 Vil han redde en Sjæl fra Døden?
 Han ser ham, men—gaar forbi.

Der ligger paa Gader og Veie
 Saa mangen en halvdød Sjæl,
 Ribbet for alt sit Eie,
 Saaret fra Isse til Hæl.
 Vi møbte af slige saa mange,
 Og vi skulde redde dem, vi!
 O ve os for alle de Gange
 Vi saa dem, men—gif forbi.
 Vi ved det, at han som til Døden
 Os elste og gav sig hen
 For os at redde af Nøden,
 Han hød os at elste igjen.
 Og derfor hver Sjæl, som blev revet
 Bort fra hans Faaresti,

Skal engang af os blive krævet,
 Som saa ham, men gif forbi.

Du selv jo og engang laa der
 I Jammer og vaande stedt;
 Du vaagned og saa ham staa der,
 Din Frelser, til Hjælp beredt.
 Men tænk, om han da i din Naade
 Havde ladet dig liggende bli,
 Nægtet dig Hjælp og Naade,
 Seet dig, men gaa't forbi!

Hvo Naaden ydmøgt ei ærer,
 Han vift staar for dybeste Fald;
 Men de „ved Veie og Gjerder“
 Skal fylde Guds Brylluppsal.
 Der dækket er Bord for dem alle,
 Og ingen vil udstødt bli—
 Tør vi da, som skulde dem kalde,
 Se dem og gaa forbi?

O lad i Støvet os ligge
 I dag for vor Frelser's Fod
 Og om Barmhjertighed tigge
 I hjertelig Bøn og Bod!
 Saa gaar vi langs Veie og Gjerder
 For fangne Sjæle at fri',
 Og hjem til Herberge dem bærer
 Og—gaar ikke nogen forbi.
 —Evangelisten.

Hvad Jesus vil.

Naar Jesus kommer til et Menneſke,
 kommer han som en Renjer. Han kommer
 med det Maal at saa Slagget bort fra Søl-
 vet og gjøre det fine Guld endda renere.

Vi synes da ofte, at hans Behandling
 er haard; og saa er det bare Kjærlighed; han
 vil os intet andet end godt. Hans Hensigt
 er at gjøre os evig lykkelige.

Derfor kommer han ikke for at frelse os
 i vore Synder, men for at frelse os fra vore
 Synder. Som det ogsaa hed: „Du skal kal-
 de hans Navn Jesus; thi han skal frelse sit
 Folk fra dets Synder.

Rigdomsforbundet

April 7: Den aabne Grav. Joh. 20: 1—14; 1 Kor. 15: 17—20.

„Han er ikke her; thi han er opstanden, som han har sagt. Kommer hid, ser Stedet, hvor Herren laa!“ Math. 28, 6.

Meget aarle Paaskemorgen kom Maria Magdalena og den anden Maria for at bese Graven. Langfredags Aften havde de fulgt Nikodemus og Josef af Arimathea did for at jorde den Herres Jesu Legeme. Paa Golgatha havde de været Vidner til hans Lidelse, Kval og seierlige Død. Bedrøvede og under Følelsen af Forladthed danner de hans Ligfølge. Med Kjerlighedens vemodige Smerte iagttager de hvorledes Legemet svøbes i Vinklæder, lægges ind i den ny udhugne Grav og den store Sten væltes foran Indgangen. De sad overfor Stedet, hvor deres Herre blev lagt. De dvælede ved Graven saalænge de kunde. Men for Sabbattens Skyld maatte de forlade den og under Sabbatten holde sig rolige. Det var for dem en lang Sabbat uden Hvile og Høitidsstemning. Deres Tanker, Længsler og Haab, forsaavidt der endnu fandtes noget Haab, var samlet om og i Graven; thi der laa deres Herre. Saa snart Sabbatten var over, drog de derfor didud. Naar de kom did kunde de da faa græde ud og saaledes faa give sine beklemte Hjerter Luft. Vare det at faa græde ved Graven og om muligt, at salve Legemet, vil lindre noget af den Smerte, som Skilsmislen og Savnet har bragt dem.

De kommer til Graven. Foran dem har Herren jendts fine Engle forat bebude dem den Glædens Trøst, som altid lyder fra Kristi aabne Grav: „Han er ikke her.“ Han blev laqt der; der laa han da Kvinderne forlod Graven og der mente og ventede de at finde ham nu. Men nei, deres Herre og Mester, som frivillig af sig selv havde sat sit Liv til, han havde ogsaa taget det igjen. Han havde løst Dødens Smexter, brudt dens Bomme og spærngt Gravens Fængsel. Dø-

den og Graven kunde ikke holde ham; thi han er Livet og han lever. Dette havde han sagt sine, før han gik bort fra dem ved Døden og dette er det Englene nu siger Kvinderne fra hans Grav: „Thi han er opstanden, som han har sagt.“ Naar Jesus forudsagde sin Lidelse og Korsdød, forudsagde han altid samtidigt sin Opstandelse. „Opstaa tredie Dag.“ Saaledes lød Opstandelsens Profeti fra Jesu Læber.

Den aabne Grav er Bevis for, at han er ikke der, hvor Nikodemus og Josef lagde ham og hvor Kvinderne havde seet ham ligge. Han har reist sig fra sit Gravleie og forladt de dødes Tilholdsted. Herom skal den aabne tomme Grav være et fr. stigt Vidnesbyrd. „Kommer hid“, siger Englene til Kvinderne, „ser Stedet, hvor Herren laa!“

Den aabne Grav, Kristi aabne Grav, er et kraftigt Vidnesbyrd om og Bevis for, at Kristus er opstanden. Hans Opstandelse er Forsoningsværkets Fuldbendelse; den Korsfæstedes Seierstrofæ, den fuldkomne Grundvold for vor Tro og Haab til Salighed. Paa den Sandhed, som lyder fra Kristi aabne Grav, er den kristne Kirke bygget. Det er Klippen mod hvilken Helvedes Porte ikke skal faa Overhaand.

Fra Jesu aabne Grav lyder det os imøde: „Jeg lever og I skulle leve.“ „Jeg er Opstandelsen og Livet; hvo, som tror paa mig, om han end dør, skal han dog leve.“ Han, som tog sit Liv igjen og opstod og forlod Graven, skal ogsaa stjænte os Livet, det evige Liv ved Troen paa ham, og han skal ogsaa vække os af vort Støv og stjænte os vort naturlige Liv tilbage og kalde os frem af Graven. Den Grav, som lukker sig over vore kjære og den Grav, som lukker sig over os, skal ved den Opstandnes Magt aabnes og tømmes, naar Dverngelens Røst og Guds Basun lyder til Dømedagsstevne. Ved Troen paa den Herre Jesus er vi lykkelige og salige i Livet og frimodige mod Døden. I Lyset af Jesu aabne Grav svinder Gravmærket for Troens Blis fra vore Grave. Fra Jesu aabne Grav ved Opstandelsens Budskab oprinder Livets Sol med Trøst og salig Glæde. Vi synger med Guds Menighed vort

Paasteord: „I Døden Jesus blundet, I Graven lagdes ned, Har nu dog overvundet Al Dødens Bitterhed. Nu rinder op saa klar Den Sol med Lys og Glæde, Som i sit Jordeklæde Saa fuldt formørket var.“

„Tak for al din Fødsels Glæde,
Tak for dit det Guddomsord,
Tak for Daabens hellig Væde,
Tak for Naaden paa dit Bord,
Tak for Dødens bitre Be,
Tak for din Opstandelse,
Tak for Himlen du har inde,
Der skal jeg dig se og finde!“

M. G. H.

En venlig Henvendelse til Lægfolk i den norske Synode, den forenede Kirke og Hauges Synode fra Lægfolk.

Det lutheriske Lægfolk i Amerika længes og sukker efter en Sammenlutning af de respektive Samfund, som til uberegnelig og ubødelig Skade for Guds Riges Udbredelse og Befæstelse i dette Land har været og fremdeles er sønderrevne og opsplittede i forskjellige Kirkeafdelinger.

Gud være lovet! Det lyksnere. De gamle saavelsom de nye Komiteer, valgte af Samfundene for at komme til nærmere Forstaaelse og, om muligt, Enighed i de omtvistede Lærespørgsmaal, har rapporteret de mest opmuntrende Resultater, ja fuld Enighed. Af Herren er dette gjort og det er underfuldt i vore Dine!

Brødre! hvad staar nu i veien for Forening af de konfererende de Samfund?

Herren har hørt vore Bønner, ja har som tydeligt Svar paa dem givet os endog over Forventning: fuld Enighed i alle Lærepunkterne. De første Komiteer blev enige om Absolutionen, Lægmandsvirksomheden, Kaldet og Omvendelsen, og ved det for nylig afholdte Møde i Madison, Wis., kom de nye Komiteer til fuld Enighed om Udvælgelsen.

Som Lægfolk, repræsenterende de konfererende Samfund i vor lille Kreds paa disse Kanter, henvender vi os i al Ærbødighed til Lægfolk i den norske Synode, den forenede Kirke og Hauges Synode med den inderligste, alvorligste og mest indtrængende Bøn om, at de gjør alt som gjøres kan, hver i sit Samfund, for at den gode Gjerning, som nu har faaet saa herlig og forhaabningsfuld Begyndelse fremover paa Foreningsvei, for alting ikke maa strande, hverken paa Grund af Egentjerlighed, Ærgjerrighed, Egenrædighed, Særinteresser eller Snæversyn, men maa, til Guds Ære og bort adspredte lutheriske Kirkefolks Vel baade for Tid og Evighed, fuldføres.

Det er vor faste Overbevisning, at Lægfolk i Samfundene v i l forening. Vi tror, at paa Grundlag af den fulde og enstemmige Forstaaelse og Enighed som Komiteerne, efter langvarig, grundig og alsidig Behandling, har opnaaet i de omstridte Lærespørgsmaal, er mindst 90 Procent af Lægfolk i færdige til at række hverandre Broderhaanden.

Vi Lægfolk har en uimodstaaelig Trang til at saa udtale, at vi begynder at gaa trætte af denne langvarige og uhyggelige Kirkestrid. Kunde vi endda forstaa, at den var paa krævet! Men som Stillingen nu er, kan vi med vor bedste Vilje ikke indse dens Berettigelse. Derjom enkelte Prester og Professorer endelig vil holde paa i det uendelige med dette fine Haarkløveri og disse kunstlede og indviklede Lærediskussioner, saa burde de staae os Lægfolk derfor; thi Faktum er, at de fleste af os har hverken Tid, Ansæg eller Inclination til at følge med i Udviklingerne. De ligger for høit og for dybt for os. Luthers Katekismus, Pontoppidans Forklaring, ja tilmed den augeburgske Konfession kan vi fatte og forstaa, og dermed lynger vi: „Ved denne Grund jeg fast vil blive, saalænge jeg paa Jorden gaar“, og—det faar være nok for os.

Det er ganske uforstaaeligt for os Lægfolk, tilhørende de forskjellige Samfund her omkring, hvorfor vi fremdeles skal staa og gaa i hver sin Kirkeleir. Og mon ikke for

holdene er ensartede paa de fleste Steder i de norske Settlementer i dette Land? Vi undertegnede har kjendt hverandre i mange, mange Aar. Noget af os har i denne Tid tilhørt den forenede Kirke, andre den norske Synode, og andre Hauges Synode. Vi har været op i Striden, hver i sit Samfund; men hør nu her: Til trods for at vi har Præster tilhørende de forskjellige Samfund, og vi gjentagende Gange har hørt disse Præster predike, saa har vi dog aldrig kunnet opbære nogen Væreforskjel i Predikenerne; men den store Sandhed, at Jesus er Veien til Salighed for alle troende Sieler, har været klart forkyndt af alle. Vi synger de samme Salmer i Kirkerne, bruger de samme Lærebøger i Religionsundervisning, sender vore Børn til den samme Religionskole, staar paa den samme Troesbekjendelses Grund, bærer hverandre til Graven med det samme Opstandelses Haab i vore Hjerter, og venter at tilbringe en hel Evighed i den samme Himmel,—hvorför, ja hvorför kan vi ikke tilhøre det samme Samfund og som Troesbrødre „kjerlig vandre og lægge Haand i Haand, og holde af hverandre i dette Trængsels Land“?

Vi har simpelthen ikke Raad til at staa paa Krigsfod med hverandre længere. Det gjælder for meget, Brødre! Tabet er for stort. Vi har Brug for hverandre. I denne skeptiske og materialistiske og aandelig sløve Tid maa vi staa i sluttet Flok, forat den lutheriske Kirke kan løse sine store Opgaver i dette Land. „Adskillelsen af Samfundene“, siger Past. G. T. Lee, Medlem af den norske Synodes Foreningskomite „afficerer de aandelige og til en Grad de materielle Interesser af en halv Million Menneſker. Forening vil sandsynligvis brynde fornyet Liv i Kirken“. Hvilken Stormagt den norske lutheriske Kirke i dette Land kunde blive, om alle i Forening kunde arbejde til fælles Opbyggelse og modarbejde vore fælles Fiender!

Det er vor Bøn til Gud, at ingen, hverken Præst eller Lægmand, vil føle sig opfordret til at slaa koldt Vand paa Foreningsilden, som i disse Dage blusser op fra tusende Hjerter i de forskjellige norsk-lutheriske Sam-

fund iblandt os. Det er let, faare let at lægge Hindringer iveien; men faar blot Kierligheden, som er den hypperste af alle Aandens Gaver, raade, saa tviler vi ikke paa, at Foreningsveien skal udjevnes, saa at Foreningstanken blandt vort oprevne norsk-lutheriske Kirkefolk i Amerika kan realiseres. Ja, det skal blive en Høitidsdag!

Hensigten med denne Henvendelse er at puste lidt til Foreningsilden som brænder i Lægsfolkets Hjerter, saa at ingen skal formaa at udslette den. Og lad os huske paa, at vi som sidder i Kirkestolene, ogsaa bærer vort Ansvar, naar det gjælder Foreningsagens Løsning og Tilveiebringelse. Vi vil Forening. Lad os med fuldt Alvor bede om Forening, af al Kraft arbejde for Forening og ikke give os til Ro, før der bliver Forening; thi Gud vil Forening.

I Verbodighed

John Sölberg, H. E. Glasoe, S. A. Nelson, C. H. Schmäberg, tilhørende den forenede Kirke.
G. B. Sættre, John Rustad, Peter Abrahamsen, Henry Elstad, tilhørende den norske Synode.
D. E. Bohum, E. J. Torgersen, tilhørende Hauges Synode.
Lanesboro, Minn., den 8de Mars 1912.

Norgebrev.

Da det er umuligt at skrive til alle, som jeg skulde og vilde skrive til, saa maa jeg bede om en liden Blads i „Buddbæreren“. Først maa jeg sige „Buddbæreren“ Tak for den er saa snild og oplyser og besøger os her. Aldrig har den været saa kjer som nu. Jeg har ikke fundet saa godt Blad i Norge som „Buddbæreren“. Den 5te Januar forlod vi Stien og reiste til vor Fødebygd Aremark. Min Hustru har en Broder der som tog vel imod os. Søndag gik vi til Kirken og vi glædede os ved Tanken paa, at saa træffe og hilse paa mange kjendte, men ikke en eneste en, kunde vi se, som var kjendt; 30 Aar gjør store Forandringer. De gamle var borte, og de unge var blit gamle. Det var underligt, at komme ind i den Kirke, hvor vi havde

fibdet saa mange Gange og ved dette Alter lovede jeg Gud Trostaa. Jeg syntes det var næsten umuligt at tro, at jeg var i Norge og i denne Kirke.

Det blev snart spurgt, at der var kommet Amerikanere hjem. En Dag fik vi Bud fra gamle Halesby, en Pille i Guds Stad. Der var det mange troende samlet og nu blev vi kjendte, og havde det meget hyggeligt blandt Vennerne. Den 24de forlod jeg min Hustru hos hendes Broder og drog ud med Kristiania som Maal. Der skulde jeg møde min Rejsekammerat, Mr. Varberg. Det var Marked i Byen og et Stiftsmøde, som begyndte 6te Februar, saa Byens Hoteller var overfyldt. Jeg var paa mange af Byens største Hoteller, men fik ikke Plads før jeg kom did, hvor Varberg var. Det var rart at træffes igjen.

Til Stiftsmødet var samlet en Mængde Folk. Mødet aabnedes med Prediken af Stiftsprovst Taranger. Til Derigent valgtes den bekjendte Sogneprest Ch. Knudson. Past. Klæves holdt det første Foredrag og udtalte sig imod, at Kirken løses fra Staten og som Grund gav han, at det norske Folk ikke var modne til Selvstyre. Og saa var han svært bange for, at det vilde blive smaat idet økonomi fte for Prester. Og det tror jeg ogsaa for manges Vedkommende; thi her er mange Slags Prester. Den anden Side blev alvorlig fremholdt af Past. Tandberg og flere.

Til sidst vedtoges et Forslag, som kaldtes Kirkekommissionens Forslag. At som det første Skridt til Gjennemførelse af kirkelige Reforme, at Kongen indkalder et raadgivende Kirkemøde.

Mange alvorlige Røster hørtes om en fri Folkekirke. Saa Statskirken staar vist paa svage Fødder. Fra Kristiania reiste Varberg og jeg isølge til Bosa, hvor vi stand set over Søndag og havde Ophbyggelse Søndag Eftermiddag. Fortsatte saa over Fjorden til Hardanger. Det er det underligste Sted, jeg har seet. Omtrent 80 Akre Land omringes af 1000 Ft. høie Fjeld og nede paa Bunden bor der 30 Familier. Det ser ikke forslagent ud, men et udmerket hyggeligt Folk.

Saa skiftes Varberg og jeg. Han drog til Stavanger for saa at begive sig paa Veien hjem. Jeg reiste til Bergen for at gaa paa den meget omtalte Bergensbanen. Mødte min Hustru i Moss, og da havde jeg været borte over en Maaned, nu er vi i Skien igjen og befinder os vel. Men hvor vi kommer finder vi ingen Plads som hjemme.

Det er nu en svær Prestestrid i Drammen. Biskop Bang ordinerte for en Tid siden en Kandidat, som skulde være Kapelan til Pastor Bockman i Drammen. Naar Biskoppen spurgte: Tror du Jesus er Guds Søn? Svarede han: Nei. Biskoppen sagde: Da kan ikke jeg ordinere dig. Da svarede han: Jeg tror da. Han blev ordineret, men Menigheden vil ikke have ham. Nu har Sognepresten opslagt sit Kalb, for at Menigheden skal slippe Kapelan.

En Dag var det Altergang her foruden baade Skriftetale og Haandspaalægelse. Er ikke det underligt. Om en Stund vil Kirken herhjemme være fuldstændig lig Hauge's Synode. De troende er imod de gamle Skikke og ønsker den mere lig en Del af vore amerikanske Samfund. Kvinderne har kommet langt frem i Norge. Der er en i Stortinget, en er blit Police og det er kun et Tidsspørgsmaal, sagde en, saa er de Prester. Jeg tror ikke det er det mindste bedre med det kristelige og kirkelige her end hjemme. Religion i Skolerne er det smaat med. Druktenkskab er en forfærdelig Ting i Byerne og siden alle Synder som den Lasten føder af sig. Dakota ligner isaahenseende et Paradis imod Skien, Norge. Gud forbarme sig over alt sit Folk, saa de maa vogne op medens det er Dag, og saa Kraft til at træde paa Slanger og Skorpioner og al Fiendens Hær og tilslut saa staa seirende. Det give Gud for Jesu Skyld. Kjerligt hilset Børn, Menigheder og alle „Budbærernes“ Væfere fra eders i Kristo

J. Krogstad og Hustru.

Naar vi dømmes, revses vi af Herren, forat vi ikke skulle fordømmes med Verden. 1 Kor. 11, 32.

Vandret bort.

Martin Andersen var født den 19de April, 1849 i Aremark, Norge. Han blev cægteviet den 10de Juni 1877. Døde den 14de og blev begravet den 17de Februar 1912.

Andersen efterlader sig Enke, 4 Sønner og 3 Døtre. 3 Sønner og 2 Døtre var til stede ved Begravelsen. En Søn og en Datter er i Washington. Vi tror, Andersen fik dø i Troen paa sin Frelser. Han var vant i Norge. Men han havde mange Prøver at gjenneaa i dette Land. En af de Ting, som paaførte ham mange Ubehageligheder var: Han begyndte i sin Ungdom at læse Romaner og blev saa indtagen i den Slags, at han ofte benyttede det meste af Natten til den Slags Læsning. Derved fordærvede han sine Nerver og sine Dine. Følgerne af det Slags Læsning fulgte ham hele Livet. Det var godt om enhver Ungdom vilde tage Advarsel og ikke paadrage sig et Kors, som vilde følge en til Graven.

Andersens Bekjendelse var: „Jeg tror paa ham, som retfærdiggjør den ugudelige. Jeg har intet andet end Daarlighed. Men jeg tror, at Jesus er kommen for at gjøre mig fortabte Synder salig. Jeg maa have en hel Jesus, skal jeg naa frem.“

Han tilhørte en Tid M. G. Hansons og Brøhaughs Kald i St. Paul og var godt kjendt iblandt mange af Hauges Venner.

Undertegnede talte nogle Ord over Sal. 103, 12, i Huset om Storheden i at Jesus har gjort det saa, at Synden er saa langt borte som Osten er fra Vesten.

I Kirken taltes over Ef. 38: Hvorledes en Synder lærer at opgiøre sit Regnskab med Gud, og lig Esajas begynder at prise Gud for hans store Naade, at en for dømt Synder kan faa tro, at al Synd og Skyld er baaren af Jesus i vort Sted.

Tilslut talte William G. Badley nogle Ord paa engelsk.

Bed Graven mindedes om den Pagt, som Josias og Folket gjorde for Herren ifølge 2 Kong. 23, 3. At en saadan Mindpagt maatte gøres for os i det vi siger An-

dersen det sidste Farvel. Gud hjælpe og trøste de efterladte! Det ønskes af Deres.

B. Reitan.

Altter en af de gamle vandret bort.

Peder Nilsen var født den 2den Februar 1827 i Fierland, Norge, paa Gaarden Teigen af Forældrene Nils Johnson Teigen og Guri Pedersdatter Ramnæs. I Aaret 1852 indgif han i Egtteskab med Mari Hermansdatter Jarnefs. De bosatte sig paa Gaarden Rødbotten, hvor de boede til Aaret 1856, da de forlod sit kjære Fædreland Norge og drog over til Amerika. De kom først til Norway Grove, Wis., hvor de boede et Aar. Da flyttede de til Arendahl, Fillemore Co., Minn., hvor de forblev boende i henved 10 Aar, altsaa indtil Aaret 1867. Da flyttede de vestover til Kenville Co., Minn., og bosatte sig her, hvor de forblev boende paa sit Hjemsted i omtrent 38 Aar. Aaret 1905 flyttede de ind til Byen Fairfax. Her boede de det første Aar i et Hus alene, men for gamle og for svage til at tage pas paa sig selv flyttede de et Aars Tid efter til N. B. Nilsson, hvor de nød Opvartning og Pleie til sin Død. Her døde Mrs. Mari Nilsen Døsten 1909. Peder Nilsen overlevede hende lidt over 2 Aar. Han døde den 10de Feb. 1912. Han var ved sin Død 85 Aar og 8 Dage gammel. Hans Børn begræder Tabet af en kjer og elsket Fader.

Hans Børns Navne er: Sjur Nilsen, Sackatchawan, Can., Mrs. Julia Brøhaugh, Washington, D. C., Herman Nilsen og N. B. Nilsen herboende, Mrs. Sigrid Larson, Marietta, Minn., og Mrs. Brita Korsmo, som før ham er vandret hjem.

Spredte viden om er de gjenlevende Børn. Maatte de alle engang samles til et Sted hos den gode Gud, hvor ei Skilsmisse og Sorger mere er og der saa Møde sin elskede Fader igjen og med ham evig faa være hos Herren.

Hans sidste Ønske og Begjær var, at vi skulle møde ham i Himmelen.

N. B. Nilsson.

Fælles Rapport fra Synodens og Den forenede Kirkes Foreningskomiteer. *)

Samledning af Læren om Udvælgelsen er Foreningskomiteerne blit enige om at tilstemme følgende:

1. O p g i v r .

1. Synodens og Den forenede Kirkes Foreningskomiteer anerkjender enstemmig og uforbeholdent den Lære om Udvælgelsen, som er fremstillet i Konkf. Art. XI (den saakaldte første Læreform) og Pontoppidans „Sandhed til Gudsfrygtighed“ Spørgsmaal 548 (den saakaldte anden Læreform).

2. Da begge de konfererende Samfund erkjender, at Konkf. Art. XI fremholder Guds Ords og den lutheriske Kirkes rene og rette Lære om Guds Børns Udvælgelse til Salighed, saa ansees det ufornuddent til kirkeelig Enighed at opstille nye og videregaaende Læresætninger om denne Troesartikel.

Da der imidlertid i Læren om Udvælgelsen bitterlig har været brugt to Læreformer, som begge har bundet Hævd og Anerkjendelse indenfor den rettroende lutheriske Kirke, idet enkelte med Konkf. lader Læren om Udvælgelsen omspænde hele den udvalgte Frelse fra Kalbellsen og indtil Herliggjørelsen—Konkf. grundig Forklaring Art. XI, 10—20—og lærer en Udvælgelse „til Salighed gennem Aandens Helliggjørelse og Sandheds Tro,“ medens andre som Pontoppidan, i Righed med Joh. Berghard, Sriver og andre anerkjendte Læresædne, bestemmer Udvælgelsen nærmest som Beslutningen om

den endelige Herliggjørelse med den af Aanden virkede Tro og Bestandighed som sin nødvendige Forudsætning og lærer, at „Gud har bestiftet alle dem til det evige Liv, som han af Evighed har seet at ville antage den tilbudne Naade, tro paa Kristus og i denne Tro blive bestandige indtil Enden“, og da ingen af disse to Læreformer, saaledes fremstillet, modsiges nogen i Guds Ord aabenbaret Lære, men lader Saliggjørelsens Orden, saaledes som denne ellers er fremstillet i Guds Ord og Kirkens Bekjendelse, komme til sin fulde Ret, saa finder vi, at dette ikke bør blive kirkeadskillende og forstyrre den Aandens Enhed i Fredens Baand, som Gud vil, der skal være iblandt os.

4. Da der imidlertid under Kirkestriden iblandt os er fremkommet Ord og Udtryk—med rette eller urette tillagt de respektive Parter—der forekom den anden Part at være eller føre til Fornegtelse af Bekjendelsen, saa er vi blit enige om at forkaste alle Vilsfarelser, som søger at bortforklare Udvælgelsens Hemmelighed (Konkf. Art. XI 39—44) enten paa synergistisk eller paa calviniserende Vis, med andre Ord, enhver Lære, som enten paa den ene Side vilde berøve Gud hans Ære som eneste Frelser eller paa den anden Side svække Menneffets Følelse af Ansvar ligeoverfor Naadens Annammelse eller Forkastelse.

5: Paa den ene Side fortafter vi:

a) Den Lære, at ikke Guds Barmhjerlighed og Kristi allerhelligste Fortjeneste alene er Aarsagen til vor Udvælgelse, men at der ogsaa i os er en Aarsag dertil, for hvis Skyld Gud har udvalgt os til det evige Liv.

b) Den Lære, at Gud i Udvælgelsen er bleven bestemt af eller har taget Hensyn til eller har rettet sig efter Menneffets gode Forhold eller noget, som Menneffet er eller gjør eller lader „af sig selv og sine egne naturlige Kræfter.“

c) Den Lære at den med Udvælgelsen uopløselig forbundne Tro paa Kristus helt eller delvis skulde være et Produkt af, eller bero paa Menneffets eget Valg, Kraft eller Evne. (Slg. dog Konkf. grundig forkl. Art. II, 35, 44.)

*) „Budbæreren“ har det sidste Aars Tid indeholdt ligesaa meget om ikke mere om Foreningssagen end noget andet Kirkeblad, og bort Folk viser sig virkelig meget interesseret i Sagen. Nu vil vi ogsaa give vore Læsere den udkomne Rapport om Forhandlingerne mellem Komiteerne af den norske Synode og den forenede Kirke, som holdt Møde i Madison, Wis., fra 14de til 22de Februar. De korte Bidnesbryd, som disse to Samfunds Formænd udtaler angaaende Resultatet, som Komiteerne kom til, lader vi ogsaa følge med. Alt ajen gives her efter „Lutheraneren“ og „Evangelisk Lutheraner.“ „Budb.“ Red.

d) Eller at denne Tro skulle være Resultatet af en ved Raadefaldet meddelt og derfor nu det ugenfødtte Hjerte iboende og tilhørende Evne og Kraft til at bestemme sig for Raaden.

6. Paa den anden Side forkafter vi:

a) Den Lære, at Gud i Udvælgelsen handler vilkaarlig eller umotiveret, saa han udpeger og tæller et vist vilkaarligt Antal af hvilkeshvemst Individuer og bestemmer dem til Omvendelse og Frelse med Forbigaaelse af alle de andre.

b) Den Lære, at der er to forskellige Slags Frelsesvilje i Gud; en aabenbaret i Skriften i den almindelige Frelsesorden, og en fra denne forskellig og for os ubekendt, som angaar kun de udvalgte og bringer til disse en inderligere Kjærlighed, et kraftigere Råd fra Gud og en større Raade end til dem, som forbliver i sin Vantro og Fortabelse.

c) Den Lære, at naar den Modstand—som Gud i Omvendelsen faar borttaget hos dem, som frelles—ikke borttages hos de andre, som tilslut fortabes, saa skulde et saadant forskjelligt Resultat have sin Grund i Gud og en forskjellig Frelsesvilje i hans Udvælgelse.

d) Den Lære, at en troende kan og skal have en absolut Visshed om sin Udvælgelse og Salighed istedetfor en Troesvisshed, øst af Guds Forjættelser, forenet med Frygt og Bæven og med Mulighed for Frafald, hvilket han dog ved Guds Raade tror, ikke skal blive til Virkelighed for ham.

e) I en Sum, alle Meninger og Lærdomme om Udvælgelsen, som direkte eller indirekte vilde komme i Strid med Saliggjorelsens Orden og ikke vilde give alle en fuld, og det lige store Anledning til Frelse, eller paa nogen Maade vilde krænte det Guds Ord, som siger, at „Gud vil, at alle Mennesker skal blive salige og komme til Sandheds-erkjendelse“—i hvilken naadige og barmhjertige Vilje hos Gud al Udvælgelse til det evige Liv har sin Rilde.

Paa Grundlag af ovenstaaende Opgjør henstiller Foreningskomiteerne til sine respektive Samfund at tilstemme følgende:

II. Forslag.

Da vore Bekjendelseskrifter fastslaar, at „til Kirkens sande Enhed er det nok, at man stemmer overens om Evangeliets Lære og Sakramenternes Forvaltning“, og

da vore forrige Komiteer ved Guds Raade har opnaaet Enighed i Læren om Raldet, Omvendelsen og Saliggjorelsens Orden i det heletaget, og vi alle bekjender som vor Hiertens Tro, at vi frelles af Raade alene uden nogen Medvirken fra vor Side, og

Da vore nye Komiteers Forhandlinger har ført til et tilfredsstillende Opgjør angaaende Læren om Udvælgelsen og til en uforbeholden og enstemmig Anerkjendelse af den Lære om Udvælgelsen, som er fremstillet i Konf. grundig Fork. Art. XI og Pontoppidans „Sandhed til Gudsfrygtighed“, Spørgsmaal 548“,

saa erklærer vi herved, at den væsentlige Enighed angaaende disse Lærdomme, som nu er opnaaet, er tilstrækkelig til kirkelig Forening.

Den almægtige Gud og vor Herres Jesu Kristi Fader give sin Helligaands Raade til, at vi alle maa være enige i ham og altid blive fast i saadan kristelig og ham velbehagelig Enighed! Amen.

Konfordinformelens grundig Forklaring Art. II vil bli trykt sammen med denne Rapport for Aarsmøderne.

Madison, Wis., 22de Febr. 1912.

Peder Tangierd
Gerhard Rasmussen
S. Gundersen
H. Engb
M. H. Hegge
J. Nordby
R. Malmin
J. E. Jørgensen
G. L. Lee
J. D. Nilsen.

Fra Den forenede Kirkes Formand.

Idet jeg paa Foreningskomiteens Opfordring offentliggjør ovenstaaende Udbytte af dens Forhandlinger, vil det kanke ikke

være ubestemt, at jeg med et par Ord udtaler min hjertelige Tilslutning til Komiteens Rapport.

Vi har Grund til at takke Gud for det opnaaede Resultat.

Bisnoks maa det indrømmes, at Opgjøret ikke stænger for al forskjellig Forstaaelse i Væren om Udvælgelsen, men det bør vel heller ikke kræves, hvor der spørges om, hvad som er nødvendig til kirkelig Enighed. Den Tid vil vel neppe nogensinde oprinde, da alle Lutheranere hylder nøiagtig samme Lærebegreb om Udvælgelsen i alle dens Detaljer.

Med Bængsel og under Bøn har dette Dokument været ventet, og det skuffede os ikke, da det kom.

Vi har stor Grund til at glæde os og med lysere Haab se henimod det herlige Maal: En norsk lutherisk Kirke i Amerika.

Den Enighed, som opnaaedes af de forrige Foreningskomiteer i de andre omstridte Lærespørgsmaal og den nu opnaaede Enighed af de nye Komiteer bør anses nok til kirkelig Enighed og Forening.

„I det nødvendige maa der være Enhed, i det tvilsomme kan der være Frihed, i alt maa der være Kjærlighed.“

Maa Hjertene i begge Samsund bøies sammen i Sandhedens Erkjendelse og i Jesu Kristi Kjærlighed! T. H. Dahl.

* * *
E t G l æ d e n s B u d s k a b .

Paa den i vort Lands Historie saa betydningsfulde Dag — Washingtonsdagen den 22de Februar — modtog jeg fra Madison, Wis., et Telegram, undertegnet af Pastorerne J. Nordby, og M. H. Hegge, Formænd for de respektive Foreningskomiteer, saaledes: „The committee on church union fully agreed.“ Et kort, men stort Budskab, som, da det om Aftenen blev meddelt den Forsamling der fejrede sin aarlige Feste under Twin City Luther College Club's Auspicier, blev hilset med intens Begeistring.

Hvor maa vi ikke takke Gud, som saaledes har hørt de mange Bønner der er blevene opsendte til Naadens Trone baade offentlig i Kirkerne og i de tusend Hjem, for den Sag

der har staaet for de fleste inden de to konfererende Samsund som en Sag af størst mulig Betydning for vor norsk-lutheriske Kirke herover!

Efter at have modtaget og gennemgaaet Komiteernes Fællesrapport, sendt mig som Formand for det ene af de konfererende Samsund, med den Forstaaelse, at den kan offentliggøres før vore Aarsmøder — den vil blive det med det første, — kan jeg kun sige, at vi allesammen har al Grund til at takke Gud, som har ladet det saa vel lykkes for de Mænd som de respektive Samsund havde kaaret til sine Talsmænd i denne Sag.

Nu vil det visse blive forstaaet, hvor viselig den norske Synode handlede ved under sit Møde i St. Paul sidste Sommer, til trods for Tilliden til den gamle Komite om nogen Modsigelse, at nedsætte en ny Komite, som i Forening med den nye Komite af den forenede Kirke under langt gunstigere Vilkaar kunde bygge videre paa Fællesrapporten om Kaldet og Omvendelsen. Resultatet er altsaa, at disse Komiteer i Fællesskab har fundet en for begge Parter tilfredsstillende Løsning.

At der i begge Samsund tør være en elser anden som ikke er tilfreds med dette Resultat, ligesom der var dem som var utilfredse med Fællesrapporten om Kaldet og Omvendelsen, vil ikke være underligt. Men ligesom jeg efter mit Kjenndskab til Stemningen baade inden vort Samsund og ogsaa inden den forenede Kirke tør sige, at Fællesrapporten om Kaldet og Omvendelsen i det store og hele blev modtaget med inderlig Glæde og Tak, saaledes nærer jeg ingen Tvil om, at det samme vil blive Tilfældet med Komiteernes Fællesrapport om Udvælgelsen. Det skal maatte siges: „Dette er Skædet af Herren.“ Derfor er vi glade, og takker Herren vor Gud i vor Herres Jesu Kristi Navn.

H. G. Stubb.

Kristus er givet hen for vore Overtrædelser og opreist for vor Retfærdiggjørelse. Rom. 4, 25.

Jubelfest.

Den 13de Febr. samlede Vor Frelser's Menighed i Stoughton, Wis. til Aarsfest. Pastorerne A. P. Lee fra Madison og N. O. Peterson fra Deersfield, samt Emisjær Hansen fra Grafton, N. Dak. var tilstede og holdt for Anledningen passende Taler.

Man samlede paa Eftermiddag Kl. 2 for at lytte til Taler og Sang, saa serveredes fri Aftensmad. Naar man var færdig med Spisningen, samlede man atter til Gudstjeneste i Kirken. Noget af det interessanteste

elle Sager for en Menighed? Derfor syntes det at være i sin Orden, om muligt at se noget af den aandelige Frugt. Der er flere end de, som var nærværende, som kan give det Vidnesbyrd: „Jeg var født der.“

Menigheden har nydt en stille, men stadig Velfærd. Den har optaget nye Medlemmer ved hvert Menighedsmøde og tæller nu 600 Medlemmer. I disse ni Aar har der været døbt 215, 183 konfirmerede, 47 Bægtede, 62 jordsættede og 1613 Nadverds-gjester.

Vi skylder Herren først og fremst Tak



ved denne Anledning var Brændingen af Obligationspapirerne. Men det mest opmuntrende af alt var vistnok da over 30 Personer reiste sig paa Opfordring fra Stedets Prest om at alle de, som var kommet til Livet i Gud under denne Menigheds Virksomhed vil behage at reise sig. Tænk saapas mange, som vi ved om, og saa alle dem, som ikke var tilstede og de, som vi ikke ved om, og de 215 Børn, som har blit igjen ødte ved den hellige Daab. Nu siger vel omme, det er Sværmeri. Ja, Ja, men det synes altfor lidet at glædes kun over materi-

for, at han har ladet det lykkes saa vel. Det skal ogsaa siges til Ros for Menighedsmedlemmerne, at de har arbejdet haardt og trofast. „Naar vi gjør det gode, lader os ikke blive trætte.“

Vor Frelser's Menigheds Historie.

Vor Frelser's ev. luther'ske Menighed, Stoughton, Wis., blev organiseret af Past. J. A. Johansen den 13de Feb. 1903. Det var 83 Medlemmer som mødte i Byens Auditorium og valgte følgende Embedsmænd: Til Diaconer valgtes Erik Hagen og

Karl Hansen for 2 Aar; Hans Lee og Jor-
dan Pedersen for 3 Aar; Magnus Johnson,
Ever Eversen for 1 Aar; Som Trustees
valgtes Lars Vingum og Andrew Norman
for 1 Aar; Knut Viken og Lars Rutlin for
2 Aar, Morten Christensen og Knut Vinde-
dahl for 3 Aar; Sekretær for 1 Aar, Adolph
Jacobson; som Søndagskole Leder, Erik
Hagen for 1 Aar. Derpaa blev Pastor J. A.
Johansen valgt som midlertidig Prest for
Menigheden.

Søndagskole og Kvindeforening blev
stiftet samtidig.

Søndagskolen blev holdt nogle Søn-
dage i Auditoriet og Kvindeforeningen holdt
sine Møder i Husene.

Men nu var gode Raad dyre. Menig-
heden havde ikke noget Lokale, hvor den
kunde holde sine Møder. "Herrens Veie er
ikke vore Veie." Herren styrede det saa, at
Menigheden fik leiet "Williams Hall" som
da blev indrettet saaledes, at den kunde tages
i Brug for Menighedens offentlige Gudstje-
nester, saavel som andre Møder saasom Kvin-
deforeningens og Søndagskolen.

Saa mødte Menigheden sammen i sit
Lokale den 1ste Mars og valgte Pastor J. A.
Johansen til Menighedens faste Prest, og paa
samme Møde blev der optaget ikke saa faa
nye Medlemmer.

Denne Menighed gjorde hurtige Frem-
skridt, for allerede den 30te Mars 1903 blev
der valgt en Komite til at finde ud, om der
kunde være en beleilig Lot til Kirketomt til-
kjøbs.

Paa Menighedsmøde afholdt den 27de
Juli 1903 blev det besluttet at købe Kirke-
tomt, saafremt den ikke oversteed \$2000.00. En
Komite blev valgt til at samle Penge til
Køb af Lot. En Lot blev kjøbt af Søstre
Mrs. Ole Kroten og Mrs. Hans Olson for
\$2000.00. Den 25de Nov. blev det oplyst,
at Loten var betalt og Penge tilovers.

Paa Menighedens Aarsmøde den 15de
Febr. 1904 blev det besluttet at bygge Kirke,
saa snart det kunde lade sig gjøre. Den
28de Mars 1904 blev der valgt en Byggeko-
mite til at ordne med Kirkens Bygging.
Baaren 1904 blev Arbeidet paa Kirken

ibærksat. Paa et Menighedsmøde afholdt
den 27de Juni 1904 blev det oplyst, at der
var indkommet \$2000.00 til Kirkens Byg-
ging.

Grundstenen blev lagt den første Søn-
dag i Okt. af Pastor Paulson af Frikirken.
3 Begyndelsen af Aaret 1905 blev Kirkebase-
mentet taget ibrug af Menigheden, saa nu
havde den eget Hus for alle sine Møder.

Den 18de Mars samme Aar blev Me-
nigheden inkorporeret under Statens Love.

Arbeidet paa Kirken gik raft fremad,
saa den blev færdig at tages ibrug til Jul,
1900. Den 29de Mai 1906 blev Kirken ind-
viet af Pastor C. J. Eastvold, Formand for
Hauges Synode. Der var 6 Prester tilstede,
som deltog i Indvielsesceremonierne: 3 af
Hauges Synode: Formand Eastvold, Span-
de og Lee; 2 af Frikirken, Pastorerne Hal-
vorsen og Sletten og Stedets Prest J. A.
Johansen.

Paa Menighedsmøde den 20de Mai,
1907 indleverede Pastor Johansen sin Resig-
nation som Prest for Menigheden. Paa
samme Møde besluttede Menigheden at kalde
Prest fra Hauges Synode. Paa Menig-
hedsmøde den 27de Mai samme Aar blev
Pastor J. J. Lee valgt til Prest for Menig-
heden. Pastor Lee antog Kaldet og tilflytte-
de samme den 4de Nov. 1907, og blev ind-
ført i Menigheden af Kredens Formand
(H. S.) Pastor J. J. Skarpsnes den 19de
November samme Aar. Lee er fremdeles
Menighedens Prest.

Dette er et kortfattet Uddrag af Menig-
hedens Historie.

Naar vi ser tilbage til den Tid Menighe-
den blev stiftet, som da ingenting havde g-
t begynde med, men nu har et prægtigt Kirke-
hus, som har kostet \$17,000.00, saa maa det
vel siges, at være et enestaaende Arbeide,
som denne Menighed har udført. Saa maa
vi da sige: "Af Herren er det skeet og under-
ligt er det for vore Dine". Men saa vil vi
bemærke, at næst Gud skal Kvindeforeningen
have Ære for deres utrættelige Arbeide idet
de har arbeidet i Enighed og god Forstaaelse
hele Tiden. Kvindeforeningen har samlet en
Sum paa \$8,409.75 i disse ni Aar. Der er

ogaa andre Foreninger saasom: Ungdomsforeningen, Pigeforeningen, Smaapigeforeningen og Syforeningen, som alle har arbejdet rosværdigt for samme Maal og det for at fremme Guds Rige paa Jorden. Paa samme Tid har alle Menighedsmedlemmer af denne Menighed været villige og hjælpsomme med at yde Bidrag til Kirkens Gjæld og løbende Udgifter.

Paa et Menighedsmøde holdt den 15de Mai 1911 blev det besluttet at gjøre et Forsøg paa at iværksætte en Pengeindsamling, saa vi om mulig kunde samles til Aarsmødet gjældfri paa Kirken. Pastor J. J. Lee blev valgt til dette Arbejde. Og det gik godt. Han oplyste, at han blev mødt med Velvillie og Forekommenhed; derfor kan vi nu samles til Fjert gjældfri paa vor Kirke.

Maas Gud fremdeles saa være med os med sin Betsignelse.

Forfattet af Karl. A. Hansen
og Herman Gullickson.

En letfindig og barnagtig Leg med det hellige.

For ikke længe siden stod der et Stykke i „Budbæreren“ om religiøs Overtro. Det var en Prest i Norge, som fortalte om, at der kom en Mand til ham og bad ham om, at han vilde meddele ham Åsterens Sakramente, men da Presten kjendte ham og vidste, at han var uværdig til at faa Sakramentet, saa nægtede Presten at meddele ham. Men da Manden hørte det, saa tog han op fem Dollars og vilde give ham, om han vilde meddele ham Sakramentet. Denne Slags Overtro paa Sakramentet og Absolutionen er meget almindelig blandt lutheriske Kirkesfolk ogaa her iblandt os. Skal vi ikke engang naa jaalangt i sand, bibelsk, kristelig Oplysning, at vi indser, at slikt er ubibelsk, ukristeligt, og bare O v e r t r o .

Men det var nogle Ord om en anden Sag, som staar i et vist Slægtskab med denne Overtro, som jeg her i Korthed vilde sige nogle Ord om, og det er en Sag, som jeg har kaldt l e t f i n d i g L e g m e d d e t

h e l l i g e . Efter min Mening bestaar den blandt andet deri, at de slaar op Bibelen, saaledes paa det rent uviste og det første Steed eller Ord, som deres Die falder paa, det skal for dem have en særdeles Betydning. Paa denne Maade holder de paa at lege med det hellige og gjør Bibelen til en mystisk Trolleformular, eller noget i Lighed med Hedningernes Drakel i Delfi!

Jeg kjender et Eksempel paa, hvortil en en slikt Brug af Bibelen kan føre. Her var en Gut, som var vakt og mente det vist ærligt; men saa havde han begyndt med denne Leg med Bibelen og holdt paa med det indtil han blev rent tullet, eller forvirret. Og andet kan det jo ikke blive, naar de paa denne Maade vil finde ud, hvad Guds Villie er i dette eller hint Tilfælde; thi det er jo klart, at deres Die først kunde falde paa et Ord, hvor de forfærdeligste Domme over de ugudelige udtales. Lad os vogte os for saadan Leg; men læs Bibelen paa den Maade, som Børnelærdommen lærer os. Det lyder som bekjendt saaledes: „Sukke til Gud om hans Aands Oplysning og læse med Andagt og et villigt Forsæt til at leve derefter. Saa skal du saa erfare, at denne Lære er af Gud. En anden Omgang med Bibelen, som ligner denne omtalte er den, at de slaar op Bibelen, saa paa det uviste, og læser et eller kanske flere Kapitler. Dette er ogsaa letfindigt eller tankeløst Brug. Læs helst Bibelen fra Begyndelsen til Enden, eller iallefald en Bog eller et Brev af Bibelen fra Begyndelsen til Enden.

Endnu en Ting. Det er mange, som har en liden Æske fuld af bitte smaa Papirlappe, hvorpaa der staar et Bibelford. Nu kommer de frem med denne Æske og saa skal du tage dig et af disse Papirlappe og det Bibelford, som staar derpaa, det skal være af en særegen Betydning for dig. Ja, saa har vi jo spillet Lotteri med Guds Ord! De kalder disse Papirlappe for M a n n a k o r n , og det har jeg ikke noget imod; thi alt Guds Ord er som Manna, hvorefter vort aandelige Liv faar sin Næring.

Lad os vogte os for barnagtig og letfindig Brug af Herrens Ord.

Broderligt S. Pettersen.

Kinamissionen.

Fra Landahl.

Shanghai 27de Jan. 1912.

Kjære Broder i Herren! Past. A. D. Oppegaard! Guds megen Fred!

Tak for Brev just modtaget. Det har været to og en halv Maaned paa Veien. Det var gammelt, men lige kjert for det.

Telegrammet De sendte, har vi ikke faat.

Vi forsøgte ogsaa at rætte eder med Telegram, men kunde ikke. Vi var aldeles afstaaet fra den hdre Verden en Tid. Vi var som omkommet i en forfærdelig Storm. Men Veien til Guds Trone var aaben. Der mødte vi de bedende Benner og saa lod vi vore Tanker og Bængsler svinge sig over dette oprørte Folkelag og gjøre eder Besøg. Vi viste og at de kjære Missionsvenner hjemme var ængstelige og saa i Forbøn for os.

Vi var i Pengemangel i Missionen. Ingen vilde veksle vore Bankanvisninger, og til en Tid var det ganske umulig at faa laane Penge.

Omkring os løb de forfærdeligste Rygter om Krig, Oprør og Mord paa værgeløse Manchurer, medens Røvere, Hovdingerne overalt samlede Folk omkring sig for at angribe Byer og Landsbyer. Fængslerne aabnede man og Forbryderne fik Frihed. Endel af dem blev Revolutionister, endel fulgte Røverne og endel benyttede Anledningen til at gaa til sine Hjem for at hævne sig paa sine Fiender.

Paa mange Steder maatte Folket gribe til Selvforsvar. Hvor de fik Overmagten, dræbte de Røverne og alle som var i deres Følge. I Tszho dræbte de 106 paa en Dag, og omkring Taipingtien halshuggede man Røvere fort væk. Og mange, sørgelig nok, maatte sætte Livet til for gammelt Had og mange uskyldige blev dræbt.

Det er frygtelig paa en Oprørsdag i Kina, da Landet er uden Lov.

Den eneste Straf for store og smaa Forbrydelser var: „Dræb paa Flekken!“

Vi gik som i spændt Forventning.

Konsulen gav os Raad at forlade, men vi ønskede at standse i Arbeidet. Og det var og en Trøst for Hedninger saavel som for de kristne, at Missionærerne fremdeles gik ind og ud iblandt dem.

Vi holdt ud til det værste var over. Da Revolutionisterne havde indtaget Hovedstæderne og indsat sine Embedsmænd oprettede de Fred efterhvert.

Men Krigen i Hankow fortsattes. Og hvorledes Stillingen inde i Landet vilde bli, dersom Revolutionisterne tabte eller blev saa drevet tilbage for en Tid, dette var Spørgsmaalet der satte tænkende Folk til at handle. Atter saar vi Ordre fra vor Konsul om at komme os til aaben Havn og vi fulgte hans Raad, og saaledes er vi nu her.

Jeg behøver ikke at fortælle Bennerne at det var tungt at forlade Arbeidet, en virkelig Forsagelse var det. Men jeg tror, det var det eneste rette for os at gjøre.

Vi kunde jo ha standset i Hankow, men der var Husleien meget dyr. Det blev fortalt os at Fødevarerne var steget svært i Priser deroppe.

Det er Fordele at bo i Shanghai en Tid. Her har man Møder, hvor baade religiøse og videnskabelige Emner blir behandlet. Her er bestemt en Maanedes Kursus hvor Missionærer som maatte ønske det kan faa Bink og Raad i det kinesiske Sprogstudium. Lægerne skal opta en Maanedes Arbejde i Lægevidenskab.

Det er jo prægtige Anledninger, som Missionærerne kan benytte sig af medens de venter paa at faa gaa tilbage igjen.

Vi som kom ned fra Kinas Indland maatte naturligvis kjøbe adskillig med Klæder. Og det saar vi billigere her, Hankow er jo nedbrændt og Arbeidsfolket er spredt til alle Hold. Forøvrigt var Stillingen deroppe meget usikker, da vi gik forbi.

Det er en Del Missionærer, som har Tro for at standse i Indlandet, trods Konsulernes Raad at komme til en aaben Havn, hvor de kan faa sit Lands Beskyttelse. Man tror mere paa Gud end Menneker. Jeg tror dog, at man vilde tjene sig selv og Missionen allerbedst, dersom man var Dyrighe-

den Iydig. Skulde noget ondt hænde dem, vil de være Aarsag til Magternes Indviklinger og paadra Missionen en ubarmhertig Kritik fra dem som er mindre venligstemt til den kristne Mission. Man maa være forsigtig, saa man ikke blander isammen hellig Midtjerhed og forbøven Dumdriftighed.

Det er dem i Kinas Indland som ikke kunde komme ud, og det er undskyldt.

Vi maa ikke glemme, at dette er en Revolutionskrig og ikke en Kristendomsfølgelse.

Kineserne har det nu saa travelt med at bekæmpe sine Fiender og ordne med sit Lands Anliggender, at vi kan ikke vente at de skal faa Tid tilovers til at beskytte værgelse Missionærer.

Saa langt har de gjort sit bedste. At de vil beskytte Missionen er en Ting, om de kan er en anden Ting. Forholdsviis saa er dræbt. Venlig Hilsen. Skal skrive mere.

C. W. L a n d a h l.

* * *

Fra Aadland.

Shanghai, China. Feb. 1, 1912.

Kjære Missionsvenner:

Vor Gud han er saa fast en Borg. Det er trøstefuldt for de kristne i alle Land at vide, at d e r e s G u d er en saadan fast Borg. Ikke mindre trøstefuldt har dette været for os Missionærer i Kina i disse Dage, naar hele Landet synes at være i ikke saa lidt Oprør.

Naar vi kom ned fra Fjeldet sidste Høst, var Tilstanden blandt Folket meget fredelig og stille. Agerbrugerne arbejdede paa sine Agre og Forretningen i Bjerne gik sin vante Gang. Ingen af os anede da at inden nogle faa Maanedes skulde vi være paa Wei til Shanghai, arundet paa Order fra vor amerikanske Konsul. Vi saa heller fremover til en frugtbringende Arbejdshøst. Nogle af os med Sprogstudie og andre med andet Missionsarbejde foran sig.

Vi er dog korthynte vi Mennesker, naar det gjælder Fremtiden og af forskellige Grunde er det godt, at vi er det.

Maaste Herren saa at det endnu gik saa altfor sent at faa sin Ager indsaet herude,

og at der endnu var formange Stumpe og Stene iveien, og saaledes maatte sætte igang en ekstra „Brefkings Blog“ forat rydde bort endel af disse Hindringer. Ageren vil da blive saa meget større.

At dette sidstnævnte maatte blive Udfaldet af den nuværende Krig i Kina er, hvad vi Missionærer haaber og ber om. Vi vilde ogsaa gjerne opmuntre de kristne i Hjemlandet, at I tilsammen med os, beder inderlig for Kineserne i denne, for dem saa kritiske Tid.

I Indlandet var Folket i Almindelighed meget venlige mod os lige til vi reiste, men Landet var opfyldt med bevæbnede Røverbander, som drog omkring fra Sted til Sted og plyndrede, dræbte og ødelagde Eiendom, hvor de gik frem. Disse tog Anledningen nu, naar Regjeringen byttede Hænder, og af den Grund var lidt usto paa forskellige Steder. Disse Røverbander var Aarsag til megen Sorg og Skræk iblandt de almindelige Folk i Indlandet, naar vi reiste. Dette vil dog rettes paa, saasnart Krigen ophører og paalidelige Embedsmænd bliver indsat.

Turen nedover fra Fancheng til Shanghai var, efter Omstændighederne, meget god. Herren førte os vel gennem alle Farer og Vanskeligheder paa vor Rejse.

For nærværende stanser vi i Shanghai. Haaber dog at Krigen vil udvikle sig derhen, at vi snart kan faa vende tilbage til vore Stationer igjen.

Her er enkelte Missionærer, som paa Grund af det nuværende Oprør i Kina, har maattet sætte sit Liv til, eller med andre Ord, har modtaget Martyrkronen. Iblandt disse kan jeg nævne min unge Ven og Broder Mr. Watne fra Cooperstown, North Dakota, som var ifølge med os fra Minneapolis og herud til Kina et Aar ihøst siden.

Mr. Watne var sendt herud af den Skandinaviske Alliance Mission, forat være Lærer for Missionærernes Børn i nævnte Mission. Han var en af de otte Ublændinger, som blev dræbt i Hi-Kangsu Shenfi. De andre som satte sit Liv til var en Mrs. Beckman og seks Skolebørn.

Den sidste Tjeneste Mr. Watne fik gjøre

hernebe var at staa Vagt ved Missionsstationen. Nu er han hjemme. Maatte vi findes vaagne, naar Herren kommer.

Eders for Kinejerne

N. S. A d l a n d.

Brev til Kina.

Denne Gang vender vi Overkriften. Næsten altid har det lydet: „Brev fra Kina.“ Nu den 19de Mars modtog „Budbæreren“ Brev fra Missionær Landahl og han vedlægger nedenstaaende Brev, som er et „af de mange vor gamle Missionsformand har sendt Arbejderne herude paa Missionsmarken.“ Landahl tror det kunde være godt, om Missionsvennerne ogsaa fik se et af de Breve, som sendes fra Amerika til Kina. Og vi synes ikke der kan være noget i dette Brev, som skulde være til Ginder for, at det offentliggjøres. Den gamle Missionsveteran vil nok undskylde, at det Brev han for en Tid siden sendte til Kina er kommet tilbage til Amerika, har været „i Pressen“ og drager atter ud baade over Amerika, Kina og andre Land.

J Tillid til Gud, som styrer alt til det bedste, er det, at jeg ogsaa i disse urolige Tider nedskriver dette mit Hjertens Ønske.

Hvorfor larme Hedningerne og pønse Folkene paa det, som saafængt er? Den Krig, som nu paa gaar i Kina vil visseelig blive til Gavn baade for Kirke og Stat, men det er at beklage, at saa meget Blod flyder.

De larmende og omstreifende Røverbander, udretter intet godt, men det kan ikke undgaaes. Det er heller ikke at undres over i et saadant Land som Kina. Hec i Amerika, som er et kristent Land, er der fortiden en forfærdelig Masse af Mord, Røveri og Tyveri, hvad kan man da vente i et Land med fire hundrede Millioner Hedninger.

Saa gielder det under almindelige Omstændigheder, at Missionæren er vis i sine Handlinger, hvor meget mere under saadanne Omstændigheder, som J nu er oppe i.

Sygdom, Sorg, Krig og Ulykke er en Følge af Synden. Det er meget Mærte alle vegne, o! hvilket Belmørke der maa ruge

over Hedningerne. Intet uden Evangeliet, som bringer Jesus, kan redde Kina. Ulykkelig den, som faar være med i dette Arbejde, det største paa Jorden.

Den vestlandske Civilisation kan vel løfte Kina, for en Del, men den kan ikke frelse Kina, eller noget andet Land. Er Menneffene villige til at ofre sit Liv for Keiserdømme, Kongedømme og Republic, hvor meget mere burde de kristne, Guds Folk, være villige til at ofre sit Liv for det himmelske Keiserdømme. Ræmper Kinejerne forat blive fri fra det manchuriske Aag, og det vil visseelig lønne sig, da bør en kristen være villig til at kæmpe og ofre for Befrielse fra det Aag, som er langt værre, end det Manchuriske.

Ulykkelig er hver Mand og Kvinde, som af Hjertet kan sige: Jeg glæder mig i Guds Ord. Jeg elsker Guds Ord; thi det har lært mig at falde Gud min Gud, det har lært mig at elske Gud.

Herrens Ord er stærkere end Verden, det beskytter mig, naar den truer; det advarer mig, naar den lokker; det læger mig, naar den saarer. Herrens Ord er Livsaanden for min Sjel; det er Brødet, som nærer mig, det er Vinen, som bederbrøgger mig. Herrens Ord er Pagtens Segl mellem min Sjel og Gud, min Fuldmagt, naar jeg beder, min Fører paa Veien til Himmerig; min Nøgle til den snevre Port ind til Helligdommen.

Trods, at vi ved, at Gud holder de syv Stjerner i sin høire Haand og vandrer midt imellem Ulystagerne, saa kan jeg ikke frigjøre mig fra Uengstelser. Vi ved jo ikke, hvad Morgendagen vil bringe, skulle ikke heller bekymre os for den Dag imorgen, men lade hver Dag have nok i sin egen Plage; dog tror jeg, at Gud ikke vil tilregne det som Synd, om jeg er ængstelig for eder. Naar et Lem lider, saa kan vi ikke undgaa at føle Medlidenshed og Omsorg.

„Paa Herren forlader jeg mig“ og er vel hjerget, idet jeg stuler mig under hans Vingers Skjgge, „hvorledes kunne J da“, J, som vel mene det godt med mig, men ikke sandse, hvad Guds, men hvad Menneffens er, „sige til min Sjel: Flyr“, med dine tro-

fastes Flok „til eders Bjerg som en Fugl“, der bliver forfulgt nede paa Sletten, flygter til de skovbevoksede Bjerge.

Fra et mennekeligt Synspunkt er Forholdene i denne Tid vistnok saadanne, nemlig en fortviblet Slette. „Thi se, de ugudelige spænde Buen, de lægge sin Pil paa Strengen for at skyde i Mørket paa de oprigtige af Hjertet.

Tilstanden er saadan, som en Følge af en fuldstændig Forrykkelse af alle Retsforholde i Staten. „Naar Grundvoldene nedbrydes“ af de ugudelige, „hvad udretter da den retfærdige, selv om han er udrustet med den bedste Vilje?

Dog maa man ikke bare se paa det, som er paa Jorden, men i Troen vende sit Blik andensheds hen. „Herren er i sit hellige Tempel“, som han har oppe over Jorden, „Herrens Rønge- og Dommerthrone er i Himmelen“ og derfra træffes den sidste Afgjørelse med Hensyn til alle jordiske Ting. „Hans Dine Skue“ med et gjennemtrængende Blik ned paa det, som sker herne, „hans Blik prøver Menneskenes Børn“, baade de retfærdige og de ugudelige.

„Herren prøver den retfærdige“, opdager i hans Sjæls Dyb det retskafne Væsen, som bestaar Prøven, og skjærmer ham med lige saa megen Kjærlighed, som den retfærdige hænger med Kjærlighed ved ham, „men den ugudelige og den, som elsker Vold, „hader hans Sjæl“ med sit hellige Væsens hele Styrke.

„Herren skal lade et Regn af Snarer falde paa de ugudelige“, naar de tro sig sikre for hans Domme. „Sid og Svovel og glødende Vind er deres Bægers Del“, hvis Indhold de maa drikke indtil sidste Draabe. „Thi Herren er retfærdig, elsker Retfærdighed“, og har derfor Behag i at se den hos Menneskenes Børn, „paa den oprigtige ser hans Ansigt“ og han skal ogsaa skue Guds Ansigt i Glæde og Salighed til evig Tid.

Hjertelig Tak for alle Breve og Underretning om vore indspøjte Arbejdere. Det vil virke godt og vække Interesse for Missionen.

Er det sandt, at vore Missionærer nu er i Hankow, spørges der. Jeg maa svare, at jeg forstaa det saaledes af Bladene.

Ja, Gud være Tak! Jeg haaber, at vore Missionærers Liv er sparet og da vil snart Veien aabnes for eder, saa I kan komme tilbage.

Hermed en hjertelig Hilsen fra mig og mine. Broderligt

A. O. Oppeggaard.

Dåkkelsesmøder.

Pastor J. J. Breidablik har nu besøgt os her i Hurley og Slater, Ja. en Uge paa hvert Sted i Past. M. D. Wees Kald. Herren har været nær med sin Helligaand og velsignet os storligen.

Mange Sjæle er blevne vakte under disse Møder, og vi faar tro at flere af dem har fundet Fred med Gud. Og vi som ældre Kristne har ogsaa blevet opfrisket igjen og det er, hvad vi trænger. Vi staar alle i Fare for at blive aandelig sløve. Det er glædeligt, at se naar unge Mænd og Kvinder falder ned ved Korsets Fod for Jesus og raaber om Frelse. Ja det er stort, naar vi faar erfare, at Herren hører vore Bønner. Vi har nu en Tid holdt paa og bedet om Vækkelse og naar nu baade gamle og unge er grebne af Aanden og Ordet, saa vil vi prise Herrens Navn derfor.

Naar nu Herren saa bevare os alle indtil Høsten, saa skal vi arve Livsens Krone. Ja alle Guds Børn er glade, naar de faar flere med sig paa Veien til Himmelen, det burde være alles Opgave at samle for Herren. Den, som ikke samler med mig, siger Jesus, han adspredes.

Det er glædeligt at høre unge Egtefolk sige: Nu har vi det saa godt efter vi blev vakte, vi læser og beder, og er saa glade, og alt er nu blit nyt i vort Hjem. Ja det betaler sig godt, at bli en kristen, hverken jeg eller nogen anden, som Gud har frelst vil bytte for hele Verden.

Vi har ogsaa en hyggelig Sjelesørger i vor Midte som arbejder ivrig for Sjæles Frelse. Vær hjertelig hilset alle som læser „Budbæreren“ Kom os ihu i eders Bønner til Gud. Lev vel. Deres i Herren.

D. A. Fritz.

Hurley, Ja.

Fra Arbeidsmarken.

I B r e v fra Landahl stemplet i Shang-
hai den 12te Februar hedder det: „Det lys-
ner herude nu. Missionærerne er alle i
bedste Velgaaende, og vi haaber snart at
faa reise tilbage til vore Arbeidsfelt.“

M i s s i o n æ r H i m l e skriver fra
Rog, N. D., den 22de Mars, at han da var
kommen did fra Past. Falkangers Kald,
hvor han havde holdt 6 Møder og kjørt 40
Mil i 25 Grader under Nul. Han følte
træt og slidt, men var ellers nok saa vel.

R e d W i n g R e d s Missionsmøde
som afholdtes i Red Wing forleden Uge var
besøgt af syv Prestes foruden dem, som bor i
Byen, men ikke alle kunde overvære hele
Mødet. Enkelte udenbys Lægmænd var og-
saa tilstede. Mødets Sekretær vil levere Re-
serat af Mødet i „Budbæreren“.

En Opfordring til kristne Folk
rundt omkring i vort Samsund. Minnea-
polis er et centralt Sted for vort Samsunds
Kirke, og mange af vore Folk er mere og
mindre kjendt, samt har maaske en eller flere
af sine egne her i Byen, som de er særskilt
interesset i, og da vi har Møder her netop
i disse Dage, samt Ungdomsfestene for Red
Wing Kreds i vor Kirke i Midten af April,
som vil blive af omfattende Betydning, saa
beder vi om Vennernes Forbøn om at Her-
ren maa velsigne vore Møder.

E. J o h n s o n .

M e n i g h e d e r af fire Samsund,
Hauges Synode, Frikirken, Forenede Kirke
og Brodersamsundet holder disse Dage Mø-
der sammen. Møderne er en Frugt af de
troendes Forbønner i flere Aar, samt en Føl-
gelse af Nødvendigheden af fælles Virksomhed
imod voksende Bantro og tiltagende Onber,
som truer Kirken paa alle Sider i Storbjerne.
Hidtil har stille, dybt Alvor hvilet over de
store Forsamlinger som møder op hver Aften.
En og anden er kommen frem, bekjendt deres
Synder og bedt Herren forlade for Jesu
Skyld. Det er vort Haab og Bøn til Gud,
at disse Møder maa bære megen Frugt.

E. J o h n s o n .

S y d D a k. Indremissionsforening
har i Vinter, tror jeg, holdt fire Møder.
Som man ved bestaar denne Forening af
Folk fra Hauges Synode og den forenede
Kirke, som nu snart er et Samsund. Disse
Venner har i al Enfoldighed arbejdet tilsam-
men med det Maal for Øie, at sovende Syn-
dere maatte vaagne og de vakke maatte ledes
til Troen paa Gud ved at holde sig til hans
Ord og Forjættelser. Og de troende har
været opmuntret til at gaa frem i Helliggjø-
relse. Dette tror vi, er vort Kald og efter
Guds Villie i Ordet. Det berettes nu fra
det sidste Møde, som holdtes i North Preston
Menighed, Past. Dahls Kald, at mange kom
i Sjelenød og bad om Syndernes Forladel-
se. En Prest her sagde: I maa holde paa
og lade Træet kjendes paa Frugten. Man-
ge synes nemlig, at denne Virksomhed er
unødvendig. Saa har det været og saa er
det vel endnu. Maa Gud saa velsigne alle
Venner, saa de maatte blive af et Sind og
en Mening i Kristus Jesus, Herren til Vore
og sig selv til Frelse. J. J. D.

Bekjendtgjørelser.

Hauges Synodes Aarsmøde afholdes i
Red Wing, Minnesota fra 5te til og med
12te Juni førstkommende. Mødet holdes i
Seminariets Kapel. Program og nærmere
Bekjendtgjørelse senere.

Bestyrelsesmøde.

Medlemmer af Bestyrelsen for Hauges
Synodes Ungdomsforbund indkaldes herved
til Bestyrelsesmøde 4de April førstkommende
kl. 9 Form. i „The Lutheran Hospice“,
828 6th St., S. Minneapolis, Minn.

M. D. Wee Form.

Red Wing Kreds Ungdomsforbund vil
paa Indbydelse holde Stjerne i St. Pauli
Kirke 15 Ave. & 4th St., S. Minneapolis
Minn. Past. Edw. Johnsons Kald den 14de
og 15de April. Et godt Program er ordnet
for Anledningen. Enhver Ungdomsfore-
ning i Kredsen bør saavidt muligt være re-
præsenteret. Kom Ungdom med Bøn om
Herrens rige Velsignelse!

S. C. S i m o n s o n , Form.

L. D o r d a h l , Sekr.

Alle som bestemmer sig til at komme til
Ungdomsmødet i St. Pauli Kirke bør melde

fig paa Forhaand til undertegnede. Man bør nævne, hvilken Jernbane og hvilket Tog man kommer paa ellers kan vi ikke møde dem paa Stationen.

E. Johnson.

1811—10th Ave. S. Minneapolis.

Fællesopbyggelsesmøde.

Ifølge Indbydelse af Arendahls Menighed af Hauges Synode, Past. M. J. Westphals Kald og North Prairie Menighed af Den forenede Kirke, Past. H. Roalkvams Kald, afholdes et fælles Opbyggelsesmøde i North Prairie Menigheds Kirke 19—21 Mai. Mødet aabnes Søndag Formiddag med Prediken af Past. G. D. Paulsrud. Et Offer optoges, som fordeles ligelig mellem de to Samfunds Hedningemissioner. Samtaleemne: 1 Pet. 2, 4—10. Past. H. Engh indleder. Gud velsigne Mødet!

G. D. Paulsrud.

M. H. Hegge.

} Komite.

Den nordlige Iowa Indremissionsforening holder et tre Dages Samtalemøde i Graettinger, Iowa, Past. S. D. Sandes Kald den 26—28 Marts 1912. Mødet begynder Kl. 11.30 den 26de. Samtaleemnet: Ej. 55, 1—7. Past. L. D. Wigdahl indleder. Kom, Brødre og Søstre med Bøn om Herrens Velsignelse over Mødet.

B. B. Olsen.

A. Shaw.

Mærk.

Korsange for Mayville Kredts Ungdomstjerne ligger færdige og venter paa Ordre. De koster 15c. Alle Kredtsens Kor og Sangere anmodes om straks at indsende sin Bestilling til D. J. Mesheim, Lisbon, N. D. Box 132. De indeholder 8 Numre af hvilke et er engelsk og 3 er af Lindemanns Koraler. Kor og Sangere udenfor Kredsen har samme Anledning saalænge Oplaget varer. Det vilde være godt om vore Kor vilde mere indøve Koralsange.

D. J. N.

Til vore Abonnenter.

Fra 1ste April førstkommande vil saavel „Buddbæreren“ som „Børnevennen“ og „The Childrens Companion“ blive standset til alle dem, der ikke har betalt Bladene fuldt ud

mindst til Udgangen af 1911. Vi haaber derfor, at enhver vil betale, hvad de skylder til Udgangen af 1911 ligesom vi ogsaa venteligt vil anmode vore Abonnenter at betale Bladene for 1912 da Postloven kræver, som vore Læsere sikkerlig ved, Forstudsbetaling, og vi haaber, at man vil hjælpe os til at opfylde dette Lovens Krav.

Se derfor efter paa Adresselappen, hvad Tid Bladet er betalt for. Staar der 10, da betyder det, at Bladet er betalt fuldt ud for 1910 eller 11 da er Bladet betalt for det Aar, altsaa til 31te Dec. 1911.

„Buddbæreren“ eller „Børnevennen“ sendes ikke til Norge uden at være betalt i Forstud.

Endvidere skal vi atter gjøre opmærksom paa, at Penge for Bladene og Begjering om Adresseforandring og alt, der angaar Bladenes Ekspedition, sendes til E. Lillet h u n, Drawer 74, Red Wing, Minn. mens alle Indsendelser for „Budd.“ og „Børnevennen“ sendes til Rev. C. C. Holter, Red Wing, Minn. Indsendelser for „The Childrens Companion“ sendes til Rev. A. D. Mortvedt, Newark, Ill. Derfor man vilde efterkomme denne vor Begjæring vilde man betydelig lette vort Arbejde.

Kvitteringer

Til Synodekassen: Betalt Signing til Afbetaling af Synodens Gjæld. For kvitteret	27151.57
Bed Oscar Olson, Independence, Wis., Evanger Mag., Pastor Mag., Pastor Hjelmervik's Kald	184.90
Bed Pastor D S Elstad, Morrisville, Wis., Lodi Mag., Lodi, Wis., in full	325.80
Bed J J Underdahl, Elmore, Minn., Bethania Mag., Pastor Oerlund's Kald	514.00
Bed Pastor J C Hjelmervik, Osseo, Wis., Osseo Mag.	205.00
Bed Pastor S C Jacobson, Siroqua, Wis., Immanuel's Mag.	32.00
Bed W Monson, Bottineau, N. D., Manger Mag., Pastor Svengens Kald	50.00
	28463.27
Gaver: For kvitteret for	283.35
Bed Oscar Olson, Independence, Wis., fra S B Knutsen, Rente paa Fonds Note	2.00
Bed Pastor J J Rendahl, Fergus Falls, Minn. fra Dr. J O Wigen, testamentarisk Gave til R B. Sem. efter hans afdøde Fader, Gunder J Wigen	200.00
Edwin Ehnson, Watrous, Sast. Canada Gave til Synodalkassen, Skolekassen og Fondskassen	15.00
	500.35
Betalte Notes: For kvitteret for	333.00
W Monson, Bottineau, N. D.	15.00
	318.00

2 s b e n d e U d g i f t e r o g S t o l e r n e s D r i f t : F ø r k v i t - t e r e t f o r	6728.38
B e d J s C i t a d , F r a n k l i n , M i n n . , F r a n k l i n M g d . , B a s t o r E b . H a n s o n s K a l d	34.00
B e d S R L e e , M o s c o w , I o d a , S t . P e t e r s M g d . , B a s t o r A b r i a n s o n s K a l d	15.00
B e d B a s t o r M J W e l s h p a l , P e t e r s o n , M i n n . , A r e n d a h l M g d	196.50
B e d C l e M O l s o n , M e G a l l s b u r g , I o w a , B e t h a n i a M g d . , B a s t o r S a n d b e n s K a l d	35.00
B e d B a s t o r A M u n e , P o w e r s L a k e , R . D . , K r i s t i a n i a n d s M g d . , W h i t e E a r t h , R . D	5.00
A r e f . M g d . , M a n d o n , R . D	8.80
S a r o n s M g d . , W h i t e E a r t h , R . D	5.00
B e d B a s t o r J N S a n d b e n , R o l a n d , I o w a , B e l l e b e h e m s F r i m a d . , N o r w a y , I a	32.00
B e d B a s t o r M O H a n s o n , R e n d o n , M i n n . , I m m a n u e l s M g d . , M e l u n d	172.75
B e d M N G r o v e , R o l a n d , I o w a , S a l e m s M g d . , B a s t o r S a n d b e n s K a l d	536.00
R e t t e l s e : K v i t t e r i n g e n f r a F o r G r e l l e r s M g d . , N o r w a y , J U . , B a s t o r M o r t b e d t s K a l d , S i d e 235 B u d b . s t a a r 10, I k a l v æ r e 15 , t i l l æ g g e s	5.00
B e d B a s t o r J C H j e l m e r v i t , O s j e o , W i s . , O s j e o M g d	48.50
E b a n g e l i e M g d	39.00
B e d B a s t o r J R B e r o h l , D a k t o n , M i n n . , S w a n L a k e M g d . i n f u l l	44.60
B e d B a s t o r S J J a c o b s o n , B e r e s f o r d , S . T . , H a u g e s M g d . , W a l . i n f u l l	8.00
B e d C l e P i n n e , M e v i l l o , S . D . , R e c u b o t h M g d . , B a s t o r J T B e s K a l d	33.00
B e d C l e H a n s o n , S t a n h o p e , I o w a , C l e a r L a k e & E l s - w o r t h M g d . , B a s t o r C a s t b o l d s K a l d	76.00
B e d A M o n t o n , B o t t i n e a u , R . D . , M a n g e r M g d . , B a s t o r E b i n g e n s K a l d	21.00
B e d B e d e r J W e l l b y , F a i r d a l e , R . D . , S i l v e s t a M g d . , B a s t o r B y b e r g s K a l d	35.00
B e d B a s t o r C J O l s e r g , F r e n e , S . D . , E l i m s M g d . , i n f u l l	33.00
B e d J ø r g e n J W i g e n , L a C r o s s e , W a s h . , S e l b u M g d . , i n f u l l	25.00
B e d C H S e t h e r , J a c k s o n , M i n n . , H a u g e s M g d . , B a s t o r S E H a n s o n s K a l d , i n f u l l	166.00
A D H a l l e r , R e n d o n , M i n n . , B a s t o r M O H a n s o n s K a l d , f r a h a m s e l v b e r o n l i g	5.00
B e d G e n r y J T h o r e b y , S w i c e r , M i n n . , G r e e n L a k e M g d	70.50
B e d R J S t i l b r e d , W a i r s b u r g , I a . , L a b i t h a M g d . , B a - s t o r C a s t b o l d s K a l d	177.00

8555.03

D . A . U l b i n , K a s k e r e r .

I n d r e m i s s i o n e n : B e d B a s t o r S H B e r g f r a C l e O B i f f e , S t r a n d e r , M i n n	5.00
F r e d D a v i d s o n , M a b d o c k , R . D a t	10.00
B e d B a s t o r S J O b l a n d f r a T h e l e m a r k e n P i g e s . , W a l l a c e , S . D a t	10.00
J o h n S t a r k a d , V i r o q u a , W i s	1.50
B e d R A O s w a l d , C h e s t e r , I a . , f r a R b f . i B e t h l e h e m s M g d . , B a s t o r S J B e r g s K a l d	20.60
B e d B a s t o r R O t e r l u n d f r a J o h n S t a d e n , F r o s t , M i n n	6.00
B e d M i s s K a t h e r i n e B e r g s l a n d f r a d e u n g e P i g e r s F o r e - n i n g a f S t . P e t e r s M g d . , R e d W i n g , M i n n	79.33
B e d B a s t o r J T B e e f r a M i s s i o n s b u e n , M a r i e t t a , M i n n	6.40
L u b i s W a t e , P i e r p o n t , S . D a t	5.00
M r . & M r s . C a r l G o m m e f e l d , W i n d o m , M i n n	5.00
B e d B a s t o r A D O p p e g a a r d s a m l e t i T a y l o r , W i s . , B a - s t o r D T B o r g e n s K a l d : S e b e r J C S t u t l e y 1 , M a r t i n S a n s o n 1	2.00
S O v e r b y 1 , J ø r e S t u t l e y 50c . M T O l s o n 50c	2.00
C L a r s o n 1 , C h e f t e r W a l l e n 35c , M r s . A I n g e b r e g t s o n 25c , J A L a r s o n 25c , S R B e r g l e t h 25c , G e n r y S e n d r i c k s o n 1	1.50
E d w . S t i f e d a h l 50c , M r s . S e b e r S t u t l e y 50c	1.00
M i s s R e s e W i l k i n s 25c , M r s . C A n d e r s o n 25c , u b e n æ v n t 5c S a m l e t i C u r r a n V a l l e y M g d . , s a m m e K a l d : J a c o b N e l s o n 5 , T H o m p s o n 5	55 10.00

S H D a k l a n d 2 , G a l f o r d D a k l a n d 10c , M i n n D a k l a n d 5c	2.15
J e n s J E n e r 2 , A u g . K e i s e r s o n 1 , O D F a g e r l a n d 1	4.00
G O B e r g 1 , M r s . R N N e l s o n 1 , S y d e r b o r n 1	3.00
C J W a l l e n 1 , H a l b o r O l s o n 1 , J o h n J K a l d s t a d t 1	3.00
A n d S t u t l e y 1 , M e i s F a g e r l a n d 1 , L e n i s P e t e r s o n 50c M B F o r n e s 50c , B r o w n N e l s o n 75c , M r s . N H a u g - l a n d 65c	2.50 1.90
J o h n S c h e l 50c , P S P e t e r s o n 25c , J o s e p h J o h n s o n 50c J A T h o m p s o n 50c , L u d v i g W e s t h 50c , E l m e r N e l s o n 25c V e r t i e & S t e l l a M e l l a n d 10c , B e r t h i n e P e t e r s o n 10c	1.25 1.25 20
R a y N i l s o n 10c , N o r d a h l N i l s o n 5c , A r t h u r N i l s o n 5	20
M r s . A K e i s e r s o n 25c , C a r l O l s o n 25c , A u g u s t i n e O l s o n 10c , U b e n æ v n t 5c , E u n i c e S e b e r s o n 5c	60 10
T o m H a l b o r s o n 5 , M r s . A n n a A n d e r s o n 1	6.00
G a n n a h J o h n s o n 1 , R N N e l s o n 5	6.00
M i s s D a k l a n d 5 , S H D a k l a n d 2.25	7.25
F r a B e a v e r G r e e f M g d . , s a m m e K a l d : J u l i u s S J o h n - s o n o g G u f t r u 5 , L e n i s T N e l s o n 2	7.00
T o l l e f N e l s o n 2 , M r s . A D a k l a n d 1 , M r s . P N e l s o n 1	4.00
H e l m e r J o h n s o n 1 , C o . B i e n 1 . A J D a k l a n d 1	3.00
S C H a l b o r s o n 1 , M r s . S C H a l b o r s o n 75c , C l e D B i e n 50c M r . P G u l m o n 30c , M r s . P l o m e d a l e n 25c , M a g l i n d a B e r g	2.25 80
M r s . F o s s e 25c , A m a n d a F o s s e 25c , E l e f J o h n s o n 25c M r . F o s s e 25c , M a n f r e d J o h n s o n 25c , M r s . E d . A n - d e r s o n 25c	75 75
S a m l e t i T r e m b e a u V a l l e y M g d . , s a m m e K a l d : C h r i s t e n T C h r i s t i a n s o n 5 , B T B e r n t s o n 4	9.00
H a n s N C h a m b e n 3 , J C H a l b o r s o n 50c	8.50
C O S e b e r s o n 2 , J P S t r ø m m e 1 , B e n P J e r m s l a d 1	4.00
A l b e r t V i n d a s 1 , J o h n D D a h l e 5 , M T C h r i s t i a n s o n 5 , S y d e r H a l b o r s o n 1 , A O p p e g a a r d 1	11.00 2.00
U b e n æ v n t 8.45 , H e l m e r S J o h n s o n 5	13.45
C H H a l b o r s o n 1 , N o r d g a a r d 25c , H a n s R ø d b a k k e n 1	2.25
B e d M i s s T h e a B e e n f r a S ø n d r e W e l m o n t R b f . , B a s t o r S E H a n s o n s K a l d , J a c k s o n , M i n n	25.00
B e d C H S e t h e r f r a H a u g e s M g d . , J a c k s o n , M i n n . , B a t . S E H a n s o n s K a l d	19.70
B e d B a s t o r D S S a r u d , B e r t h o l d , R . D a t . f r a R o s e V a l - l e y j ø n d r e R b f . a f h a n s K a l d	5.00
B e d M r s . D H o l m e n f r a T h e G i r l s ' S o c i e t y , P r i m t r o f e , W i s	70.00
B e d B a t . J T S h a n d e f r a J o s e p h & A l b i n E n g e , H o l m e s , I a . 10 , I m m a n u e l s M g d . , M a d i s s i f e , I a . 7.60	17.60
B e d M r s . C D K u l l o f r a S t e r b a l M g d . s R b f . , C a l e s b u r g , R . D . , B a s t o r M a l t e i v i c t s K a l d	15.00
B e d B a s t o r A D O p p e g a a r d : S a m l e t i E l f G r e e f V a l l e y M g d . , B a s t o r J C H j e l m e r v i t s K a l d : S H L e n i s 4 , A l - b e r t J h l e 3 , M r s . S e l f J h l e 2	9.00
M r s . A l b e r t J h l e 1 , G u f t a v G u l o r d 2 , A R F r e n g 2	5.00
J o h n H o l m e n 2 , J O C h r i s t i a n s o n 1 , A u g u s t N O l s t a d 1 A T o l l e s s o n 1 , T o r g e r G u n d e r s o n 1 , J o h n A B r e t t e - g a a r d e n 1	4.00 3.00
T i n a G u n d e r s o n 1 , A n t o n A m u n d s o n 1 , S a m G u n d e r - s o n 1	3.00
M r s . S G u n d e r s o n 50c , T O G u n d e r s o n 50c	1.00
M J L u n d e 50c , H e l e n e L e r e n g 40c , M r s . T G u n d e r s o n 25c J E n g e n 25c , C a r l N e l s o n 25c , O s c a r N e l s o n 25c	1.15 75
C h a r l e y C a l l 15c , M r s . G u f t G u l o r d 10c , U b e n æ v n t 4.25 S a m l e t i E b a n g e r M g d . , s a m m e K a l d : J o h n P a u l s o n 5 , O s c a r O l s o n 2 , D J R u d e 2	4.50 9.00
J o h n J M o l l a n d 2 , P a u l s o n B r o s . 1 , C l e P R i n s e s 1 O S K e m r e i t t e 1 , D S N o r d b y 1 , S i m e n P e d e r s o n 1 C l e R o l a n d 50c , M y r o n L e e 50c , N o r a L e e 50c	4.00 3.00 1.50
M r s . L i n a C H e f t e l i n d 50c , K a t i e M o l l a n d 50c	1.00
O r r y e O l s o n 25c , O t t o O l s o n 50c , E s t e r O l s o n 25c	1.00
G e n r y N o r d b y 25c , L e n i e N o r d b y 25c , U b e n æ v n t 20c	70
S a m l e t i O s j e o M g d . , s a m m e K a l d : M r s . W a l l e r 1.50, P S P e t e r s o n 1 , C A J h l e 1	1.50
M r s . C A J h l e 50c , M r s . J P S o m m e r i n 1	1.50
M r s . T h o m a s 50c , J e n e t t e T a n g 50c , M r s . C H L a r - s o n 50c	1.50
E r i c k N e l s o n 50c , L i n a P e t e r s o n 25c , J a m e s P e t e r s o n 15c M r s . N e l s o n 25c , M r s . C l e L a r s o n 25c , M r s . F r e d R o t t 20c	90 70

Mrs. Ed. Edmundson 10c, Ole Carlson 25c, Ubenævnte 50c	85	S. Sambson 20c, Ubenævnte 2.45	2.65
Pastor Hjelmervik og Hustru 2, Mary J S Eagen 50c	2.50	Mrs. B. Wolvers	5.00
Bed Mrs. Andrew Nels fra den søndre Kv. i Clarissa Mgd., Clarissa, Minn.	15.00	Bethel Mgd., Mt. Goreb, Wis., samme Kald	13.75
Bed Pastor J K Zerohl fra Mrs. B. Nelson, Vibby, Minn.	1.50	Berry Mgd., Mt. Goreb, Wis., samme Kald	20.72
1. Mr. & Mrs. J K Zerohl, Dakon, Minn.	2.50	J K Johnson af Hoff Mgd., Sacred Heart, Minn.	5.00
Bed Pastor O S Elstad fra Mrs. Randi Rydland, De Forest, Wis.	2.00	Bed Pastor A D Oppegard: Berry Mgd.s Kv., Pastor J A Johnsons Kald	10.00
Bed Johnnie Flom fra Broderbaandets Ungdomsf., Mil-ton, N. D.	10.17	Tref. Mgd., Madison, Wis., Pastor A B Lees Kald	8.00
Bed Mrs. Julia Nelson fra Trøndenes Mgd.s Kv., Sha-ron, N. Dak., Pastor J Langehaugs Kald	20.00		1098.07
Bed Pastor A A Dahl Konf. offer fra Tref. Mgd., Ada, Minn.	22.23		8223.50
Bed Pastor A D Oppegard fra Cambridge, Wis., Past. N D Petersens Kald: Martin Jerlsberg 2, Anton Mi-chelson 2	4.00		9321.67
C K Nordlie 1, Mrs. C K Nordlie 1, Ole Ambie 1	3.00		S. S. Elstad.
J J Baage 1, Mrs. J J Baage 1, Christ Care 1	3.00		
Mrs. O J Baage 1, S M Seberion 1	2.00		
Hannah Kvile, Mabel Nordlie hver 50c.	1.00		
B S Seberion, Ludvig Gunderion hver 50c.	1.00		
Carl Gunderion, O G Gunderion hver 50c	1.00		
Olaf Johansen, Oscar Seberion hver 25c	50		
Mahelle Olson, Mrs. B S Seberion hver 25c	50		
Samuel Gunders 25c, Mrs. Gunderion 20c	45		
Ubenævnte	55		
Samlet i Deerfield, Wis., samme Kald: Mr. & Mrs. Thomas Rectellon 2, N. S. 2	4.00		
N Lindos 1, Ella Holmen 1, Jens Johnson 1	3.00		
O T Thompson 1, Nils Jensen 1, Andrew Briction 1	3.00		
Mrs. M Seberion 1, Wm. Nelson 50c	1.50		
Anna Raffen, Mrs. And. Briction hver 50c	1.00		
John R Nedman, Mrs. Hanson hver 50c	1.00		
J B Anderson 50c, Mrs. Jensen 25c	75		
Mrs. Schultz, S Johnson Eben, Henry Hanson hver 25c	75		
Mrs. Carlson 10c, Helma Johnson 10c, S Doe 2	2.20		
Eric Waldeman 3, S Holmen 2, Thea Briction 50c	5.50		
Bed S M Seberion fra St. Pauli Mgd., Minneapolis, Minn.	15.80		
Bed J J Underdahl fra Bethania Mgd.s Kv., Frost, Minn. Pastor Oerlund's Kald	25.50		
Bed Pastor J S Halvorion fra Bions Mgd.s Kv., Rey-nolds, N. Dak. 50. Gunter Gunderion, Burton, N. D.			
3, L Ramsfield, Reynolds, N. D. 1	54.00		
Bed Dr. J G Egen Gave fra hans afdøde Fader, Gun-der J Egen, Fergus Falls, Minn.	200.00		
Edwin Ewenion, Watrous, Saff., Canada	10.00		
Bed Pastor O D Paulsrud fra Randall nordre Kv., Ran-dall, Ia.	40.00		
Bed Mrs. M T Nelson fra Bions Mgd.s Kv., Fergus Falls, Minn. Pastor Rendahls Kald	33.83		
Bed N A Johnson fra St. Paul Kv., Lakeside, Minn., Pastor O M D Wees Kald	28.04		
Bed Pastor A D Oppegard: Fra Primrose Mgd., Wis., Pastor J A Johnsons Kald: Ole B Gustad 2, M K Pe-ters 2	4.00		
Mrs. S B Skuldt 1, Mrs. T Wallen 1	2.20		
John Wallen 1, Edw. E Skuldsby 1	2.00		
A D Anderson 1, A D Broten 1.50	2.50		
C J Wolvers & B A Samson	50		
S B Skuldt 1, Mrs. A Nesheim 50c	1.50		
Mrs. C S Engen 1, Mrs. Julia Durst 1	2.00		
Selma Gustad 1, Mrs. S Reis 1	2.00		
John Johnson 1, Nels Johnson 50c	1.50		
Albert Nesheim 1, A C Gustad 1	2.00		
A B Skuldt 1, A C Anderson 1	2.00		
M D Tollefson 1, O Holmen 1	2.00		
Mrs. Gyda Gunhus	50		
J S C Engen 50c, D S Pundsvick 50c	1.00		
C Danielson 50c, A Anderson 50c	1.00		
D Danielson 25c, Mrs. D Holmen 50c	75		
Mrs. A Ranum 50c, Nils B Judd 10c	60		
Mrs. M Judd 10c, Britha Wolvers 25c	35		

Konstitution

for Hauges Synodes Ungdoms-
forbund

er nu færdig. Den er given i baade norsk og engelsk Tekst. Den er paa 8 Sider heftet og koster 5 Cents Stykket enkeltvis. 3 Par-tier sendes den portofrit til følgende Priser: 25 Eksemplarer for \$1 00, 50 for \$1.75 og 100 for \$3 50. Alle Ordres sendes til

C. Lilletun,

Red Wing, Minn.

En norsk Familie i Syd Afrika

Af Sofie Mørgaard.

En interessant Fortælling om Forfatter-indens Oplevelser i det fjerne Land. Bogen er paa 194 Sider, trykt paa godt Papir og forsynet med mange Billeder. Indbundet i Omflag med Titelen trykt paa Siden. Pris 75 Cents. Hauges Synod Book Dept.,

RED WING, MINN.

„Børnenes Harpe“ med Musik

Børnenes Harpe med firstemmig Musik, arrangeret af Kristian Nelsjon. Bogen har 243 Sange og er særdeles skiftet for Søn-dagskolen og Hjemmet og Ungdomsmøder, Mrs. Prof. E. W. Schmidt, Past. O. Juul med flere har anbefalet Bogen. Har du en Søn eller Datter eller Ven, som spiller Orgel, saa køb denne Bog og forær dem.

Indbunden i Skriftbind 60c.

Hauges Synod Book Dept.,

Drawer 74 Red Wing, Minn.

Illustreret Bibelhistorie

med lidt af Kirkens Historie. Af Volrath Vogt. Revideret efter den nye Bibelover-sættelse. Trykt paa fint Papir, med et Kart og 53 Illustrationer. 3 Silf Cloth med sort Titel paa forghidt Grund paa Siden. Pri-sen er 45 Cents sendt portofrit. 3 Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. Lilletun,

Drawer 74 Red Wing, Minn.

FORGET ME NOT.

BIBLE PASSAGES AND VERSES FOR

EVERY DAY IN THE YEAR.

SMALL SIZE. — Texts and hymns nicely printed on one page, the opposite page being blank for entering names, birthdays, etc. The book is illustrated with 6 pictures of flowers executed in finest chromo-lithography, with Scripture text. Bound in cloth with title and forget-me-nots in colors, gilt edges.

Price, bound in cloth, gilt edge, 40 cents.

" " leather " 60 cents.

MEDIUM SIZE.—This book contains carefully selected passages from the Holy Bible and from the best Engl. and American poets for every day in the year. There are as many blank leaves added for inserting the birthdays of relatives and friends. Twelve floral cards, with different colors, increase the luxurious appearance of the edition. The beautiful cloth cover with golden stars and beams, with many-colored floral decorations, entreats the purchaser to present it to his friends.

Price, bound in cloth, gilt edges 65 cents.

" " " leather, " \$1.00.

LARGE SIZE.—Links of Love. A book of friendship, containing carefully selected scripture passages, and memorial verses from the best English and American poets. The lower half of each page is left unprinted for insertion of names of relatives and friends under the proper dates, each page having marginal decoration. At the first day of each month a full page landscape scene in colors, headed by scripture passage in large gilt and colored letters, is inserted. Printed on heavy white paper with full gilt edges. On first page of cover a beautiful landscape scene in colors, framed in gilt and floral decoration. Very appropriate as gift for any occasion.

Price \$1.40.

Address: HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

STORIES BY G. W. LOSE.

These books contain very interesting stories for old and young. They are nicely bound and beautifully illustrated.

DorothyPrice 15 cents.

Sowing and ReapingPrice 15 cents.

A Good Investment.....Price 15 cents.

Ralph, the Orphan.....Price 15 cents.

The Better Way.....Price 25 cents.

Promises Fulfilled.....Price 25 cents.

Melnore ParishPrice 30 cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn

Hans Nielsen Hauge og hans Samtid
af

N. Chr. Bang.

Et Tidsskrift fra omkring Aar 1800 Med mange Billeder og Facsimiler. 512 Sider. Smukt og godt indbundet. Pris \$2.70

Denne Bog har i flere Aar været udsolgt men er nu udkommet i nyt Oplag. Den er i det væsentlige uforandret men indeholder en hel Del flere Billeder.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn

Biskop Bangs

Erindringer.

Indhold: 1. En nordlandst Vettesaga.—2. Nordlandst Fjellstev.—3. Barndom og Ungdom.—4. Læreaar.—5. Min Hjerlighedshistorie.—6. Prest.—7. Professor.—8. Statsraad.—9. Biskop.

476 Sider. Indbundet \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
D WING, MINN.

Himles Bog.

En Beretning om Bøgersoprøret og Kristensfølgelsen i Kina 1900, samt en Oversigt over de Skandinaviske Missioner i Kina. Bogen er paa 380 Sider, og har 62 Billeder. I Skriftingsbind koster den \$1.00. Du tjener Missionen ved at købe Bogen. Send Ordres til
C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Lær mig, Herre, din Vel.

En Bog til Konfirmanter. 72 Sider. Smukt indbundet. Pris 25c.

Send Ordres til C. Lilletun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

BE TRUE

A few words to the confirmed youth of the Ev. Lutheran Church. By Rev. G. T. Cooper-rider, A. M.

Contents: I. Be true to your parents. II. Be true to your church. III. Be true to your Lord. 100 pages. Bound in cloth. Price 25 cents, net.

"FOLLOW ME"

Words of Guidance for the Way of Life. Dedicated to the Lutheran Young People of America. By Benevolus. Prettily bound in heavy paper cover with gilt title and ornament. 48 pages. Price 15 cents, net.

Denne Bog haves ogsaa paa norsk a 15c.

HAUGES SYNOD BOOK DEP..
Dr. 74 RED WING, MINN.

SUNDAY-SCHOOL CARDS & TICKETS.

CARDS, with beautiful floral designs, Bible picture or landscape in colors and a scripture passage on one side and a hymn or poem printed on the other side. Fancy cut edges. Size, 4x5 in. Price per card 2 cents.

No. 1311. Come unto Me. Fine designs, Pilgrim, Sower, Ruth and Boaz, etc., with Texts in colours. Price per card 3 cents

No. 1595. Peaceful Dwellings. Very fine children designs, with Texts in full colours. Price per card 3 cents.

No. 1597. Crowning Mercies. Very fine landscape designs, with selected Texts in full colours. Price per card 3 cents.

TICKETS. SCRIPTURE GEMS

No. 47. Thirty-six tickets. Birds and branches. In book form, 10 cents.

No. 48. Thirty-six tickets. Country and lake scenes. In book form, 10 cents.

No. 49. Fifty-four tickets. Country scenes with flowers. In book form, 10 cts.

No. 50. Ninety-six tickets, floral design, 10c.

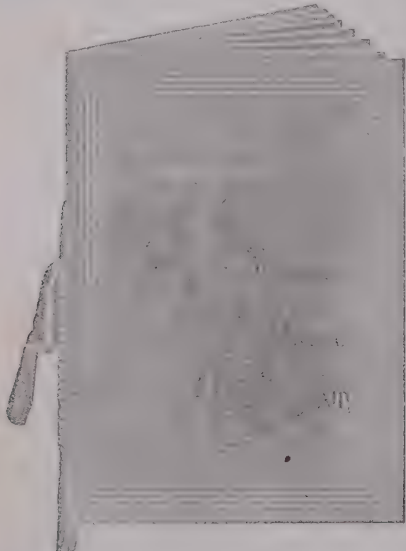
No. 51. Seventy-two tickets, floral " 10c.

Søndagsfølefort med Bibelsprog paa norsk til 1c, 2c og 3c pr. Stykke, Nettopris.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

MEMENTO AND CERTIFICATE OF BAPTISM.

Et ualmindeligt fint Daabsminde i Bogform. Både Daabsattesten og Omflaget er lithograferet i mange Kulører. Billeber, Bibelskeber og Salme-



vers er lithograferet i brunt og sort. 12 Sider og Omflag paa tykt Papir og heftet med fryndset Silkefnor. Det hele er paa engelsk.

Pris pr. Stykke 25 Cents eller \$2.40 pr. Dussin net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Et godt Billede

af Hans Nielsen Hauges Synod. 3 Rabine-
Størrelse. Pris 10 Cents.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bogmærker:

„Gulehilsen“, „Nytaarshilsen“; „Hilsen fra Amerika“; „Venlig Hilsen“; „Hilsen til Fader“; „Hilsen til Moder“; „Hilsen til Søster“; „Hilsen til Broder“; „Hilsen til Onkel“; „Hilsen til Tante“; „Til min kjære Søn“; „Til min kjære Datter“; „Hjertelig Blyndstning“; „Herren er nær“; „Uden Kors ingen Krone“; „Barnefang“; „Hjertelig Hilsen“; „Bøn“; „Idag vil jeg prise Herren“; „Tro, Haab og Kjerlighed“; „Til kjære Bedstemoder“;

„Christmas Greeting“; New Year Greeting“; „A Greeting to Father“; „A Greeting to Mother“; „A Greeting to Sister“; „A Greeting to Brother“; Faith, Hope, Charity“.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Silletun,
Red Wing, Minn.

Bede er indret

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorløn, Synodetasken (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Mr. D. A. Ulbin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Bedningemissioner sendes til Rev. C. E. Holter, Red Wing, Minn.

Benge til Indremissionen sendes til Prof. S. S. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Betheesda Børnehjem sendes til Rev. J. A. Duello, Veresford, S. D.

„Buddbæreren“

Udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forlænsvis \$1.00 om Aaret. Til Canada, Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Silletun,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. E. Holter, Red Wing, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Vor jagtmobile Konge; 2. „Han saa ham og gik forbi“; 3. Ungdomsforbundet; 4. En venlig Henvendelse til Bøgfølsket osv.; Norgebrev; 5. Vandret bort; 6. Utter en af de gamle vandret bort; 7. Fællesrapport fra Synodens og Den forenede Kirkes Foreningskomiteer; 8. Jubelfest; 9. Et letfindig og barnagtig Beg med det hellige; 10. Kinamissionen; 11. Bøstelsesmøder; 12. Fra Arbeidsmarken; 13. Betjentgjørrelser; 14. Bitteringer.

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 17.

Lørdag den 27de April 1912

{ 44de Aarg

Det opbyggelige i Prediken.*)

(Af F. S. H. Brochmann.)

I.

At kunne predike til Guds Menigheds Dybyggelse er vor største Opgave som Ordets Forkyndere. Jeg vil først forsøge at forklare, hvad jeg mener med at predike til Opbyggelse.

Den Tid er vel for længe siden kommen, da vi har indseet, at en Prediken ikke er det samme som et kristeligt Foredrag, enten et undervisende eller et underholdende. Hvor Prediken nyder sig med at gjøre et kristeligt Bærestykke klart for Forstanden eller sige kristelige Sandheder, der ender det med, at Tilhørerne i Længden siger: Hvad har jeg igjen for at reise en lang Vej til Kirken, at anvende en Formiddag der? Det som Presten siger, det ved jeg jo altsammen før. Presten kan kanske sige det paa en interesserantere, klarere, vakrere Maade; men jeg ved det før.

Saa længe det Ord lyder, kan Predikenen ikke have løst sin Opgave. Predikens Opgave er at skabe eller styrke Troen og dens Kjærlighedsliv, gjøre Haabet om Kristi Komme og overhovedet det kristelige Eghedsmaal levende i Hjerterne.

Men med den kristne Tro mener man som bekendt to forskellige Ting, enten Tro-

ens Gjenstand,*) Troessandhederne og Erkjendelsen af dem, eller Troen selv, min Forvisning om, at Gud er min og jeg er hans, og at ingen kan tage ham fra mig eller rive mig ud af hans Haand.

Troen i den første Betydning, den kristelige Erkjendelse eller Kundskab, selv den mest fuldstændige,—det er ikke den, som gjør et Mennekte saligt, og det er heller ikke den, som min Synd og Utrofasthed dræber hos mig. Thi den Tro har, som Apostelen siger, ogsaa Djævelen. Enhver kan selv erfare det direkte. Jeg kan have den klareste kristelige Kundskab og dog gaa med Dømmen i mit Hjerte, ja føle Dømmen desto sterkere over mig, jo mere jeg ved.

Nei, Troen som gjør salig og glad, er Forvisningen om, at den Gud og Fader, som jeg ved Bested om og erkjender, er min, at han trods mine Feil og Synder elsker mig, som en Fader elsker sit eget Barn trods dets Mangler,—at jeg er en af dem, som Jesus kalder Venner,—at Guds Aand er bleven min Aand.

Svarende til de to forskellige Betydninger af Ordet Tro har vi Troesbekjendelse af forskjellig Karakter. Det ene Slags Troes-

*) Foredrag ved Presteforeningens Generalforsamling i Norge i 1911. Indsendt til „Budb.“ den 3. 2. 2.

*) Det som her menes, kalder man ofte Troens Indhold; men det er vilkårligt, fordi Modsatningen til Troens Indhold er Troens Form, og med Indholdet venter man naturlig at have det vigtigste. Men det, som her tales om, kan jo ogsaa kaldes Troens Form. Klarere bliver Sagen, naar man siger Troens Gjenstand; thi da faar man Modsatningen Troen selv, som er Hovedsagen.

bekjendelse lader Troesfandhederne være fremtrædende,—f. Eks. den apostoliske Troesbekjendelse og Kirkens andre symboliske Bekjendelser. Det andet Slags er den troendes jublende Bekjendelse af Guds Naade mod ham. Skal jeg nævne et Eksempel, saa lad mig nævne den vist ikke tilstrækkelig kjendte Salme af Brorson, som hos Hauge begynder saa: Jeg er tegnet i Guds Haand. Den er saa typisk, at den bør læses hel:

Jeg er tegnet i Guds Haand,
Født paany af Vand og Aand,
Gud er Fader, Lys og Trøst,
Jeg hans Billed, Barn og Lyst.
O jeg arme Jord og Ler,
Kristus selv min Broder er,
Kunde nogen ønske mer!

Gud har mig retfærdiggjort,
Aabnet for mig Himlens Port
Jesús er min Salighed,
Gud er aldrig paa mig vred;
Aldrig bliver jeg forladt,
Jeg er Gud i Skjødets fat,
Han er min, og jeg hans Skat.

Hvad jeg beder, kan jeg saa,
Det er sødt at tænke paa;
Himlen den er Guds og min,
Jesús gjør mig ren og fin
Til Guds Helligdom og Kor,
Anden i mit Hjerte bor,—
O, hvad er min Glæde stor!

I min Sjæl Guds Kjærlighed
Flyder uophørlig ned;
Jesús længesiden alt
Udi Daaben mig har valgt,
Mig, et vildt og slemt Ufrud,
Til sin egen Rose ud,
Elsker mig som Brudgom Brud.

Uforandret er min Ro,
Uforfærdet er min Tro;
Ewig skal min Sag bestaa,
Thi mig ingen Dom kan naa.
Jesús er den fuldtro Ven,
Som sig gav i Døden hen
For at kjøbe mig igjen.

Derfor er jeg veltilfreds,
Jesús har mig allesteds,

Uophørlig elsker mig.
Han er min evindelig.
Tak da Gud, min Sjæl, med Flid
Syng mod Himlen mild og blid:
Gud er min til evig Tid!

Vil vi hente dette Slags Troesbekjendelser af Skriften selv, saa kan vi tænke paa Marias Lovsang hos Elisabet, eller paa Paulus mange Bekjendelser af det Slags: Guds Naade mod mig har ikke været forgæves. Mig er Barmhjertighed vederfaaren. Hvo vil anklage Guds udvalgte. Kristus retfærdiggjør, hvem fordømmer? Jeg er vis paa, at intet i Himmel eller paa Jord kan stille mig fra Guds Kjærlighed i Kristus Jesus vor Herre.

Lad os være opmærksomme paa dette Slags Troesbekjendelse. Den Tro, som taler i dem, den er det, som gjør Menneſket saligt, den er det nye Livsvæld i os, som Gud har givet os i sin Søn og med sin Aand, og som vi ikke kan tage os til ved Flid, Fornuft eller Mandevilje. Den er det Klenodie, som udsættes for Fare ved Synd og Utroſkab. Den er det, som David beder Gud om at saa tilbage, da han var falden: Giv mig igjen din Frelſes Fryd! Gudserkjendelsen havde han ikke tabt, men Frelsen.

At Ordet Tro bruges i dobbelt Betydning: fides quæ og fides quæ, Tro i objektiv og subjektiv Betydning,—intet er os Præster mere gammelt og bekjendt end det.

At der til Troen i denne dobbelte Betydning ogsaa svarer og maa svare Troesbekjendelse i dobbelt Betydning, ved jeg ingenſteds at have ſeet udtalt; men er vi fortlørlige med det, da lad os gjøre vore Konfirmanter og vore Menigheder fortlørlige med det, for at det ſaavidt muligt kan blive forbi med den Selvfuffeſe, at alt er i Orden, naar man med Forſtanden og Huſommelfen har tilegnet ſig Troesfandhederne.

Den Prædiken, ſom tænder, fornyer eller ſtyrker Troen i subjektiv Forſtand, den er det, ſom efter mit Begreb er opbyggelig. Den bygger, gjenopbygger eller befæſter levende Stene i de helliges Samfund's aandelige Bygning. Derfor kalder vi jo ogsaa den

gudelige Forsamling, som har dette til Dilemma og Virkning, en „Opbyggelse.“

Den Prediken, som fremkalder Troen i den her brugte Betydning af Ordet, den har ikke leveret Tilhørerne en vakker Buket af skaarne Blomster, som visner, naar-de kommer hjem,—mangen af mine Predikener kan have gjort det,—men den har plantet selve Veksten ind i Hjertet, Veksten som lever videre og udfolder sig til Kjerlighedsliv og levende Evighedshaab og Længsel efter Jesu Kristi Komme.

Der, hvor Predikenen udretter dette, der er det gamle Ræsonnement om, at man ved før, hvad Presten siger, bragt ud af Verden; der vil Tilhørerne merke, at de fik, hvad de trods al Viden dog manglede, og at det var godt at være i Kirken. Vil vi predike saa, at der er Haab om, at drage Folk til Kirken, da sker dette ikke ved ydre Midler, som f. Eks. at gjøre Predikenen kort, at lade den optage Tidens Tanker til Overveielse, anlægge den efter de Dannedes Tankegang, faa nye og atter nye Tekster at tale over osv. Det er kun den Prediken, som opbygger i Ordets sande Mening, den som giver Tilhørerne Troens Liv,—det er kun den, som trækker Menigheden til sig.

Red Wing Seminary.

Nylig havde vi Besøg af ingen ringere end Statens Guvernør. Det var vistnok første Gang i vor Skoles Historie, at Statens høieste Embedsmand har gæstet os. Knute Nelson besøgte vor Skole nogle Aar tilbage; men det var efter, at han havde ombyttet Guvernørstolen med Senatørens. Aftenen forud overbar Guvernøren en Banket ved Lutheran Ladies' Seminary. Efterat have gjort en Rundtur til Byens Skoler og Statens Tvangsskole kom han til os sammen med Prof. Allen, Rektor ved Ladies' Seminary, Supt. Silvernale, Overlærer ved Byens Skoler, og Dr. Smith, Medlem af Red Wings Skolestyre. Prof. Schmidt hilste Guvernøren Velkommen og præsenterede ham for Lærerne og Studenterne. Guvernøren

holdt en kort Tale, hvori han paapegte Kirkeskolernes anerkjendte gavnlige Indflydelse paa den offentlige Moral og lagde desuden Studenterne paa Hjerte de kællige Borgerpligter, som særlig paahviler Kirkeskolernes Bænd. Overlærer Silvernale, som gjorde nogle faa Slutningsbemærkninger, udtalte sig i samme Retning og mente, at det er især deres Pligt, som er uddannet ved Kirkens Skoler, at indprente hos den opvoksende Slægt, at Kristendom og Moral er Samfundets bærende Kræfter.

Fredag Aften holdt Skolens Sangkor („Choral Union“) sin anden Koncert dette Skoleaar, og den var i alle Henseender lige saa vellykket som den første. Det viste sig igjen, at Prof. Bergh ikke alene forstaaer at undervise i Tonekunstens Teknik, men ogsaa at give Sangerne en dybere Forstaaelse af Musikkens Mening, noget som klart kommer tilsyne under hans dygtige Ledelse. Programmet giengives her:

1. „Fanevagt“ (Ole Olsen) af Koret.
2. „Sword Farrara“ (Bullard) Solo af Prof. McCarthy ved Byens Høiskole.
3. „Sunset“ (Van de Water) af Skolens „Glee Club“.
4. „Ramenoi-Dirow“ (Rubinstein) Piano Solo af Miss Clara Allen.
5. „Judge me“ (Mendelssohn) af Koret.
6. „Serenade“ (Schubert) Trombone Solo af Alfred Grinde.
7. „Naar Fjordene blaaner“ (Paulsen) af „the Glee Club“.
8. „Send Out Thy Light“ (Gounod) af Koret.
9. „Nottingham Hunt“ (Bullard) Solo af Prof. McCarthy.
10. „Om Avelb“ (Møhring) af „the Glee Club“.
11. „Hungarian Rhapsody No. 8“ (Liszt) af Miss Henrietta Groth.
12. „Rosary“ (Nevin) af „the Glee Club“.
13. „Sextet from Lucia de Lammermoor“, Trio—Klarinet, Kornet, Trombone—af Fredreick Schmidt, Joseph Eastvold og Alfred Grinde.
14. „Ossian“ (Beschnitt) af Koret.

R o r r .

Rigdomsforbudet

"RIGHT USE OF THE LORD'S DAY."

(3rd Commandment.)

Texts: Ex. 20: 8—11; Mark 2: 23—28.

- I. Who instituted the Lord's day?
- II. To whom was the commandment given?
- III. For what purpose was it given?

I. Who instituted the Lord's day?

And God blessed the seventh day, and sanctified it; because that in it He had rested from all His work which God created and made. Gen. 2:3.

For He spake in a certain place of the seventh day on this wise, and God did rest the seventh day from all His work. Heb. 4:4.

But the seventh day is the Sabbath of the Lord thy God. Ex. 20:10.

It is a divine institution. Instituted by Him, who is from eternity to eternity, the only true God. Who was before all time. He who created time. That set division between day and night; darkness and light. Who created man and "made the Sabbath for man."

II. To whom was the commandment given?

It was given to man who was created in His image after His likeness, "who should have dominion over the fish of the sea, and over the fowls of the air, and over the cattle, and over all the earth, and over every creeping thing that creepeth upon the earth."

When it is said, it was given to man, it means man in general; old and young, father, mother, son, daughter, yea, servant and stranger.

The Lord's day was not instituted only for old people, but also for the young. So when it says, "Remember the Sabbath day, to keep it holy, it means all.

Being it is a divine institution and the command is given to man, it must be given for some purpose.

III. For what purpose was it given?

There is something higher, nobler for man than to subdue, have dominion over the earth. Man is created with a soul, and that is of more worth than the whole world. "What does it profit a man, if he gains the world, but loses his soul." There is a desire of worship in the soul of man. If man has no knowledge of the only true God, he will worship something else. He will worship gods made by his own hands. But God says,

thou shalt have no other Gods before me. Ex. 20: 3.

Now God is a jealous God. God wants man to serve, worship, and love Him. Thou shalt love the Lord thy God with all thy heart and with all thy soul, and with all thy mind. Matt. 23: 37.

It seems that in the very foundation of creation, when God puts the crown on His work, He sets aside, sanctifies and blesses a day for this purpose. "The sabbath is the only season of worship to which the catalogue makes any reference and it stands first among the "feasts" in the catalogue contained in Lev. 23. For the cultivation of this high spirit a holy day is needed. There is made a provision for a soul-rest. Sabbath is given. Keep it holy. Remember it.

Therefor the "right use of the Lord's day" is a holy meditation and communion with God. "Man shall rest, even the brute creation." It is not only part of the day, but the whole day. It is not only for about two hours during worship, and then go fishing, to picnic parties, base ball games etc. That is not to remember to keep the day holy. The word remember is purposely put there, because we are so prone to forget to keep the day holy, and make the right use of it.

I believe we live in a time when it is timely for us to do as the prophets of old, exhort, call a warning to the people to keep the day holy.

We notice and see there is much disrespect, disregard and misuse of the Lord's day. The church of today may be more or less cause to these conditions. We foster in our Sunday schools a spirit among our children, that Sunday school is for the children, the service, preaching of the Word of God is for the old people. In many places we have not the Sunday school children with us during the services, the preaching of the Word of God. When the Sunday school hour is over, the children are on the streets. Thus we give our children one twentyfourth of one seventh of the time ordained by God to keep holy. Is that the "right use of the Lord's day?" Certainly not.

S. L. JACOBSON.

Mine Saar høre min Røst, og jeg kjen-
der dem, og de følge mig, og jeg giver dem
et evigt Liv, og de skulle slet ikke fortabes
evindeligt, og ingen skal rive dem ud af min
Haand. Joh. 10, 27. 28.

Forbund af norst lutherst Ungdom i Amerika og Norge.

I No. 22 af „Kristelig Ukeblad“ (redigeret af Sogneprest Godal og Prof. Taran-ger) tager Pastor Sigurd Folkestad af den Norstke Synode Ordet for Stiftelsen af et Forbund mellem Ungdomsforeningerne inden de norst-lutherstke Samfund herover og „Norges kristelige Ungdomsforbund.“ Det var med Glæde jeg læste Pastor Folkestads Indlæg, da han i dette giver Udtryk for en Tanke, som jeg har baaret paa i flere Aar. Imidlertid har jeg ikke været klar over, hvilket Skridt kunde lede henimod dens Realisation; men naar jeg nu har seet den i Form af Forslag i Pressen, ønsker jeg at gjøre, hvad jeg kan for at bringe dette til vor Ungdoms Rundskab. Ja, jeg vilde gjerne gjøre mere. Derfor tillader jeg mig ogsaa, at henstille til Styret for vor Synodes Ungdomsforbund at overveie denne Sag.

Den gjensidige Binding ligger vistnok klart i Dagen; men jeg skal alligevel faa Lov til at pege paa nogle af de Fordele, som et saadant Forbund uden Tvil vilde bringe begge Sider. Lad mig først nævne det næiere Kjendskab, som paa denne Maade vilde gjøres mulig. Flere af vore unge har Søskende og Barndomsvenner blandt Hjemlandets Ungdom; andre har nære Slegtninge, som de maaske aldrig har seet, men som de dog gjerne vilde like at kjende lidt til. Og de allerfleste af os søler, at Blod ts Baand binder os til vore Frænder over Havet. At Norges kristne Ungdomsflok har samme Følelser overfor os, tviler jeg ikke paa. Om vi nu gik i Forbund, kunde vi veelsø Tanke og fortælle om hvers Arbeidsmaader i vore respektive Blade, sende hinanden Udsendinger og Talere, og saaledes og paa mange andre Maader faa bort Fordommene baade paa den ene og den anden Side og istedet lære at forstaa og sætte Pris paa hverandre. Desuden figer det sig selv, at en sliq Forbindelse vilde skabe og stadig øge en større Interesse for Norstedom og mere Kjærlighed til Frædrenes Land, maaske ikke mindst hos dem, der aldrig har seet Norge.

Men der er en anden og større Binding end denne. Aandslivet i begge Leire vilde fordybes og udvides. Med Aandsliv mener jeg baade det religiøst-kristelige og det mentale, det intellektuelle indre Tankeliv. Herover har Omgivelser og Omstændigheder lært os Lutheranere at satte vor Kirkes Bekjendelse, det vil sige i det hele taget da.

Her tror jeg, at vor Omgang kunde være vore norstke Brødre til Nytte; mens igjen deres friske, freidige Begeistring vilde være os en gavnlig Modvægt mod en mulig Hang til Sneversyn. Maaske den ogsaa kunde hjælpe os til at blive af med vor nervøse Frygt for Indfald fra andre Bekjendelser, og istedet give os større Lyst og Vilje til at bringe Sandheden fra Gud, sliq som vi har den i vor lutherstke Bekjendelse, ud saa langt som mulig. En Styrket, enet og udvidet Hedningemission kan vi ogsaa vente os af et saadant Forbund.

Paa det intellektuelle Omraade er Bindingen lige selvindlysende. Thi naar en sliq Forbindelse knyttes, kan vi jo vente os, at norst Ungdom paa begge Sider af Havet vil efterhaanden faa større og større Anledning til at nyde godt af de to Landes, Amerikas og Norges, Kultur og Litteratur. Dette vi herover bidrage til at jevne en Kløft, som nu og da truer med at aabne sig mellem den norst fødte og den amerikansk-fødte Ungdom i vore Menigheder.

Den gjensidige Binding er imidlertid ikke det største ved et Forbund som det nævnte. Bagenfor ligger den store Tanke, det løstende Haab at faa se Skarerne af Ungdom, som er runden af samme Rod og forenet i samme Tro, i sluttet Fylking om Jesu Kristi Banner. Derfor er det, at jeg ønsker herved at gjøre andre unge kjendt med og om mulig begeistret for Pastor Folkestads prægtige Forslag. H e r m a n . E . J ø r g e n s e n .

Disse er dem, som er komne ud af den store Trængsel og har tvættet sine lange Kiortler og gjort dem hvide i Lammets Blod. Joh. Ab. 7, 14.

Et Hauges Minde ved Red Wing.

Ja, det synes at være en skøn Tanke. Norges Troeshest og aandelige Banebrøder bør vi baade minde og hædre. Men at sætte en Bauta eller Sten til Minde om en sliq virksom Mand, som Hauge, det er alt for daarligt af os, som kristne Folk, som gierne vil være med og fremme Guds Sag i Verden. Det synes mig det vilde være meget bedre, at gjøre som Mrs. Russell Sage. Naar hun vilde sætte et Minde om sin afdøde Mand, saa byggede hun et stort Samlingskapel ved Northfieldskolen. Paa samme Tid, som det er et kært Minde, saa er og blir det tusinder til Velsignelse. Og hvis Hauge kunde have talt til os idag, saa vilde han sikkert have sagt: Gjør noget til Velsignelse!

Lad os sætte et værdigt Minde i Red Wing om H. N. Hauge. Og det kan vi gjøre ved at bygge et *Ladies Dormitory*. Det trænger vi og det vil blive til Velsignelse for vore Døtre, for Religionskolen i Menighederne og for Børneopdragelsen i vort Samfund.

Mange vil sige: Men vi har jo ikke Coeducation ved Red Wing. Ikke endnu, men det er bare nogle Aar om at gjøre, saa faar vi det. Og det vil glæde alle kvindelige Studenter i vort Samfund.

Det er ingen Tvivl om, at vi svække vort eget Samfunds religiøse Kraft og vor egen Skole i Red Wing, ved at negte vore kvindelige Studenter Afgang til vort eget Seminar. En Del af vore mest begavede Kvinder maa nu gaa til andre Skoler. Der faar de sin Uddannelse og Særpræg og gaar som oftest tabt for vort eget Samfund. Kunde den tykke Missouri Synode her i Amerika, sætte et udbødeligt Præg paa den norske Synode ved at uddanne en Del af deres første Prestes, saa kan en Skole den Dag idag have sin store Indflydelse paa Uddannelsen af de unge.

De allerfleste Lærere, baade ved de engelske Skoler saavel som ved Religionskoler, ne rundt omkring i vort Samfund, er Kvinder. Er det da forsvarligt af et kristent Samfund, at negte vore Kvinder Afgang til

vor bedste Skole? For mig synes det uretsfærdigt; thi desto mere vi kan gjøre for at uddanne de unge Kvinder, desto mere faar vi igjen som Lærere, som dygtige Arbeidere i Kirken, som kristelige og oplyste Mødre.

En anden Ting er, at istedenfor vi nu har omtrent 150 Studenter ved Red Wing Sem., saa vil vi, naar Dørene aabnes for de unge Kvinder, saa mellem 4 a 500 Studenter i Red Wing. Dette er ikke overdrevet. Hvad er det, som hjælper Søgningen ved Jewell College, om ikke Coeducation? Tag Anledningen bort for de unge Kvinder at komme til vor Skoler i Jewell, og du kan være forvisset om, at Søgningen vil reduseres til en Trediedel mod, hvad vi har nu.

Vi taber \$6 a \$7000 i Tuition i Red Wing ved ikke at lade vore Kvinder faa Afgang til vore Skole. Lad os bygge et *Ladies Dormitory* i Red Wing, som Minde om H. N. Hauge. Det vil blive et kært og velsignet Minde, som vil have sin store Betydning for vort Samfunds Trivsel. Til et saadant Minde vil jeg give alt jeg kan; men blot til en kold Graasten kan jeg ikke være med at give noget. Lad os saa høre fra flere, som vil være med at rejse et saadant Minde.

* * *

Ja, det skal Broder Skarpness ha Tak og Ære for, som han siger om Coeducation ved Red Wing, Sem. Det er forresten ikke nyt; thi de samme klare og begribelige Grunde, hvorfor vi burde have Coeducation ogsaa i Red Wing har været fremholdt før. Men hvorfor saamange har havt imod en saadan Skoleordning er slet ikke begribeligt. Det er nu engang saa i denne Tid, at Dørene ogsaa vil have en højere Skoleuddannelse, men de skal allsaa ikke faa Lov at faa den ved sit eget Kirkesamfunds Skole, men maa bort til ulutheriske eller religionsløse Skoler og faa sin Uddannelse og, som Broder Skarpness siger, „som oftest gaar tabt for vort Samfund.“ Men er det ikke Fare for, at de ogsaa kan gaa tabt for Gud og Himlen? End om vi tænkte lidt ogsaa paa den Sag! Vi har mange dygtige Lærere, flere af dem er graanet i Herrens Tjeneste, og Klassevær-

relser har vi til Overflod, og mange Forældre har ment og haabet, at det skulde være et trygt, fredet, kristeligt og godt Sted at jende sine Børn til, enten det var Søn eller Datter, som jo for Far og Mor bør være lige kjære. Men kjære Datter, du maa ikke komme der, har man hidtil sagt. Du maa ud i den vide Verden og finde dine Veiledere eller Billedere, som bedst du kan!

Med Hensyn til en „Kold Graasten“, har vi ikke netop den samme Anskuelse, som Br. S. Man har vist helst tænkt paa en Billedstøtte af H. N. Hauge og kan vi ikke saa noget bedre, saa lad os give til en slig. Men enes man nu om at bygge et Ladies Dormitory istedet, saa skal vist ikke vi staa iveien; thi det tror vi burde været gjort for længe siden og heller om nødvendigt indskrænket paa andre Omkostninger. Men tror du Br. S., at det endnu skal tage „nogle Aar“ før der blir Coeducation i Red Wing? Kan virkelig Samsfundets Døtre, Fædre og Mødre, Lærere og Ledere have Haad til at vente i „nogle Aar“ endnu?

Nogle Bemærkninger til en Skrivelse i „Budb.“ No. 13 undertegnet af nogle Mænd i 3 af de lutheriske Samsfund.

Nævnte Stykke er meget pent skrevet, og som dets Indhold lægger Vægt paa at vise, undertegnet af Mænd, som vil det skal blive bekjendt for hele den lutheriske Kirke, at de er meget interesseret og dertil Bønnefolk, som kan bekjende for hele Verden, at deres Bønner er bønshørte. Dette er i sig selv noget stort, og ingen troende vil laste en saadan Bekjendelse.

Det er dog en Ting vi isølge Guds Ord har Ret at kræve af dem, som aflægger en saadan Bekjendelse om sig selv, at de er kjendte i sit Nabolag og Menighedene som troende, ja som Bønnemænd.

Skulde derimod det modsatte være Tilfældet, saa vil denne Erklæring og Bekjendelse staa kolbt Vand over hele nævnte Stykke. Hvad vor Herre synes om det, behøves

vel ikke at nævnes, det ved enhver, som har læst sin Bibel og Børnelærdom og som elsker Sandhed.

Saa staar der at 90 Procent af Vægfolket er færdige til at række hverandre Broderhaanden. Kan saa være at det er saa i de andre Samsfund, vi kjender ikke til det, men 90 Procent af Hauges Samsfund er vist ikke færdige dertil. De troende i vort Samsfund og andre lutheriske Samsfund har været og er et aandeligt Broderskab, et Hus bygget af levende Stene, (ikke døde og levende) og der er formange af uomvendte baade i vort og de andre Samsfund til at denne Statistikk kan være paalidelig. Broderhaanden kan kun rækkes til dem, som er Børn af samme Fader og sødt i en Moders Skød.

Vi elsker vort Samsfund og de Principer, vi arbejder for. Vi tror, at de er i Overensstemmelse med Guds Ord, og vi har ikke noget som vi kan give Slip paa, vi paastaar, at høre til de mere lovkelige end de Samsfund, som vil Forening med os, og om enige i Læren, saa er der ikke saa liden Forskiel ellers, det ved enhver, som vil vide det.

Af nævnte Grunde synes vi at Henvendelsen i No. 13 er noget overfladisk, og om der er megen Begeistring, og som det kan synes velment, saa vil Alben meget mulig slutne ganske fort, om Forening, saa som Samsfundene nu er, skulde komme istand.

Hauges Synode har ikke ligget i Strid med nogen af de andre Samsfund paa lang Tid, saa at Kirkestriden, som omtales i nævnte Henvendelse, har vi sluttet med for længe siden.

Om Forening nu kommer istand, er det meget muligt det vil blive en Forening til Strid. Lad os leve i det gode Forhold, som vi nu er i en Tid.

Vi synes det vilde være meget viseligere, om vi mere samarbejdede først, samt fik en Ordning istand, saa den ene ikke gik iveien for den anden, især ude paa Missionsmarken. Nu mens vi staar i hvert vort Samsfund har vi Anledning at vise, om vi mener noget med det vi siger, at vi er enige i Lære og Liv, først da har vi Tro for Forening, og da vil vi Forening.

Kæmper alt lad os søge at komme i et aadant Forhold og Forening med vor Herre, at vi kan faa Aandens Vidnesbyrd af Guds Ord om, at vi er indbesattet i Jesu hyppersteprestelige Bøn. Joh. 17, 21.

B. A.

Aldeles enig.

I „Budbæreren“ No. 15, 13de April, fremsætter en, som tegner sig, Fra en Haugianer, F. A. S., sine Foreningstanter, som falder fuldstændig tilsammen med mine Tanker i Foreningsagen, og de er ikke nye, men Gang paa Gang har jeg været særdig at tage Pennen og nedskrive dem—men nu kom de frem som mit fulde Hjertens Udtryk. Paa den Basis, at alle de norske lutheriske Afdelinger var med i Foreningsarbeidet, skulde jeg med fuld Hjertens Lyft være med og arbejde; thi vi kunde da i Haabet nøie et godt Resultat.

Men den Tanke at Hauges Synode skal forene sig med den forenede Kirke, kan jeg ikke godt blive fortrolig med; thi det forekommer mig, at Resultatet vilde blot mene en Splittelse i Hauges Synode, og der vilde da ikke blive ferre Samfund end før. Og om jeg kjender Haugianismen ret, saa kan den ikke forenes med alt, som bruges i d. f. A. og trives, som ofte har været paapeget.

Til Stadfæstelse af disse Tanker, kan til Eksempel nævnes, at jeg har hørt, at Mænd af ikke saa liden Betydning hos os har sagt, „at hvis Hauges Synode forener sig med d. f. A., saa gaar jeg til Frikirken,“ og mange lignende Udtryk.

Derfor—hvorfor ikke omfatte alle norske lutheriske Brødre i Amerika; thi da kunde det mene noget, baade for det „aandelige og timelige Velvære“, at saa en norsk lutherisk Kirke i Amerika. Enighed gjør stærk.

Med disse saa Bemærkninger tegner jeg mig—
En Foreningsmand.

Alle Ting tjene dem til Gode, som elste Gud. Rom. 8 28.

Brev fra O. T. Nelson.

Stanley, N. D., 12te April, 1912.

Kjære Broder Holter:

Den 11te Mars reiste jeg til Northwood, N. Dak., forat underkaste mig tre Operationer. Dr. O. T. Pettersen er en samvittighedsfuld Læge, som vil sige de syge den fulde Sandhed, og der skal ingen angre, at de søgte ham i Sygdomstilfælde. Hospitalet i Northwood er et meget pent og godt indrettet Hospital i alle Maader. Dr. Pettersen gaar rundt til de syge to Gange daglig og har altid et Smil og Opmuntringsord til de lidende. Der har været Bækkelse i Pastor Runsvolds Menighed i Northwood og denne har assat en velsignet Frugt for Hospitalet. Man kan næsten glemme, at man er syg og i Hospital, naar Søster Magrete sammen med Sygepleiersterne samles i Trappen mellem begge Gulv, Aften og Morgen, læser Guds Ord, synger og beder saa høit og tydeligt, at det høres i alle Sygeværrelserne paa begge Gulv. Herlige Stunder er det ogsaa, naar Bestyreren leder Andagten i Trappen. At de lidende syge faar saadan aandelig Pleie kan ikke siges om alle Hospitaler. Af mellem fem a seks hundrede Operationer, af en af de vanskeligste Sygdomme, som Dr. Pettersen har foretaget er alle kureret. De mange, som gaar og kvæder sig og tænker, at deres Sygdom er uhelbredelig, burde gaa til Dr. Pettersen. At de gaar til katolske Hospitaler er efter min Mening uforvarligt.

Det er noget saa kvægende og saligt, at saa Sielen løftet mod Himlen, mens Legemet lider og læges.

Jeg kom hjem den 29de Mars, og uagtet Klokken var 10 om Aftenen, var en Mængde af Menigheden samlet for at ønske den syge velkommen hjem. Det var godt paa Hospitalet, men det var bedre at komme hjem igjen. Hvor liden man ofte blir i Livets Kamp og ikke mindst paa Hospitalet under Smerterne, men hvor stort, naar man kan sige: Enten vi leve eller dø, saa høre vi Herren til. Jeg har begyndt at optage Arbeidet igjen og søger, efter Omstændighederne, meget vel. Med hjertelig Hilsen i Herren

Deres O. T. Nelson.

Red Wing Kreds Missionsmøde.

Red Wing Kreds afholdt sit Missionsmøde i St. Peters Kirke, Past. D. S. Melands Kald i Red Wing den 19de til 21de Mars.

Kredsens Formand, Past. S. C. Simonson aabnede Mødet med Prediken, og talte meget belærende om Eedemanden og de fire Slags Eedejord. Og da Past. Meland paa Grund af en Begravelse ikke kunde være tilstede ved Mødets Aabning, udtalte Past. Holter paa Menighedens Vegne et Velkomstord til de besøgende.

Past. D. I. Borgen holdt Indledningsforedrag til Mødets Samtale, som blev knyttet til Joh. 6, 22—40, og da Mødet besluttede at faa Indledningen trykt i „Buddbæreren“ vil dens gode Indhold tale for sig selv. Af de, der tog Del i Samtalen kan nævnes, Professorerne Wee og Bruce, Pastorerne Holter, Borgen, Simonson, Jacobson, Dordahl, Westphal, Hjelmerwik, Andresen, Rasmussen, Meland, samt Samfundets Formand, Past. W. G. Hanson. Ligeledes deltog Vægbrødrene D. H. Dace, G. S. Gre-feth og D. C. Boyum, samt Missionær Anna Lee.

Past. Westphal holdt ifølge en Beslutning, en Tale om Indremissionsarbeidet, særlig i Red Wing Kreds. Miss Anna Lee talte meget interessant og belærende om kinnesiske Forholde. Ligeledes holdt Past. C. C. Holter, ifølge en tidligere Beslutning et Foredrag om Børnenes og Ungdommens Undervisning. Og da ogsaa dette Foredrag blev besluttet trykt i „Budd.“ skal det ikke nærmere berøres her.

Ogsaa ved dette Møde blev der aflagt mange Vidnesbyrd om det Brød, som kom ned af Himmelen for at give Verden Liv; det er Jesus, han som ikke vidste af Synd, men blev dog gjort til Synd for os, paadet at vi ved hans Offerblod og Død for Synd, skulde faa Forligelse med Gud og arve Saligheden. Maatte Gud den Helligaand faa levendegjøre Sandheden i Hjerterne til hyggelig Bod, og give om muligt, alle Kroens Raade til Re særbidighed og evigt Liv, og

Gud tilkommer Gien og Prisen i al Evighed. L. C. Jacobson, Sekr. pro. tem.

* * *

Past. Borgens Indledningsforedrag.

Joh. 6, 22—40.

Dette Kapitel begynder med at berette om at Jesus bespiste 5000 Mænd foruden Kvinder og Børn med 5 Brød og 2 smaa Fiske. Dette Under fandt Sted paa den østlige Strand af det Galilæiske Hav. Vor Tekst er en Del af en Tale Jesus holder i Synagogen i Kapernaum, Dagen efter, hvori Jesus forklarer Bespisningsunderets dybe Indhold og Mening. Dette mægtige Under gav vistnok et kraftigt, levende Bevis paa Jesu Kjærlighed og Undermagt, men Hensigten med Underet var fornemmelig at give et levende Billede paa, hvad Jesus i aandelig Henseende er for Menneffene, nemlig den Føde, der alene magter at mætte Menneskesjelen til evigt Liv, den sande Sjæleføde.

Da Jesus havde sendt sine Disciple over til den vestlige Side af Søen veg han op paa Bjerget, hvor han var alene i Bøn til Gud. De tusinde Galilæiske Festpillegrimme blev saaledes alene. De fleste af dem fortsatte derfor sin Reise til Jerusalem. Men der var nogle, som var saa alvorlig grebne af Jesu Undermagt, at de blev igjen, og hele Natten holdt de ud forvæntningsfulde, de vilde gribe Jesus og om det var nødvendig bruge Magt for at formaa ham til at modtage Kongekronen. Den næste Dag staar disse Folk endnu paa Strandbredden, men da de blev overbeviste om, at Jesus ikke længer er der, griber de Anledningen, som bydes at komme over til den anden Side, og søger Jesus i Kapernaum, og her i Kapernaums Synagoge finder de ham. Jesus var her for at lære. Det var ikke Sabbat, efterdi Baade roedes frem og tilbage over Søen; men dette ville været et voldsomt Brud paa Lovten om Sabbat. Spørgsmaalet som disse Galilæere retter til Jesus naar men især hvorledes, er du kommen hid? er stillet nærmest for at aabne Samtalen. Det er andre, langt vigtigere Ting, som fylder deres Sind, nemlig Ønsket om, at faa Jesus til at erklære

re sig, eller om han er uvillig dertil da at udraabe ham for missionst Konge. Det er derfor disse deres Tanker Jesus svarer paa, uden at cendse Spørgsmaalet. Disse Galilæere søgte Jesus; men de søgte ham ikke af de rette Bevæggrunde, for dette rebser han dem. De søgte ham for timelig Bindings Skyld. De aad af Brødene og blev mætte. Den legemlige Mættelse var for dem Hovedsagen. Undrene, som Jesus havde udført forat hjælpe dem til i ham at se Messias havde ikke naaet sit Maal. De saa kun Underet, men ikke Tegnet, som skulde aabenhare for dem Jesu Persons høie Stilling og Betydning.

Jesus var ikke kommen for blot at tilfredsstille deres legemlige Trang og berede dem al mulig timelig Medgang og Lykke, var ikke kommen forat give forgiængelig Mad, men den Mad, som varer til et evigt Liv. Han kom, ikke forat lade sig tjene, men forat tjene, og give sit Liv til en Igjenslæsningsbetaling for alle. Gud gav ham hen for vore Overtrædelser og opreiste ham for vor Retfærdiggjørelse. Hans Navn skal du kalde Jesus; thi han skal frelse sit Folk fra deres Synder. Han kom ikke forat oplyse Mennesket om hvorledes det skulde redde sig selv. Mange store Mænd før og efter Jesus har været udraabt som Hyrder, men alle har havt det fælles, at de vilde kun lære om Veien til Lykke. Alle var blinde for, at der ingen saadan vei fandtes, at Veien maatte bane. Gjør som vi lærer dig og alt skal gaa vel. Min Være skal mætte din Sjæls Hunger, min Være skal slukke din Sjæls Tørst. Ingen af dem alle har nogensinde fordristet sig til at sige: Jeg giver dig mig selv som Mættelse for din hungrige Sjæl. Jeg gir mit Liv for dig. Jesus faar være alene om at sige: „Jeg er Livsens Brød, fordi han er den eneste som kunne sige: „Jeg giver mit Liv for Faarene. Det Brød som jeg vil give er mit Kød, som jeg vil give for Verdens Liv. Dette er Faderens Gave til Verden, B. 32 men min Fader giver eder det sande Brød fra Himmelen. Det Brød, som mætter til evigt Liv er ikke blot Være eller Eksempel, men et Lam som er ofret,

et Lam, som blev lydig indtil Døden, ja Korsets Død. Dette Lam var Jesus. Som saadan har ogsaa Faderens Befrættelse med sig B. 27.

Faderen har erkjendt og bevidnet ham som sin Søn. „Denne er min Søn den elskelige hører ham. Denne Besegling har han dels gennem det gamle testamentlige Profetier om Messias, dels gennem disse Profetiers Opfyldelse og de mange Undere, som han lod Sønnen udføre, men fornærmelig ved at opreise ham fra de døde, det kraftigste Bevis for, at Jesus er Guds Søn, som har tilintetgjort Døden og bragt Liv og Uforærlighed for Lyket.

For os har Faderen beseglet Sønnen end videre nemlig gennem Kirkens Historie og i den enkeltes Erfaring, som har været Gjenstand for det store Raadens Under, den nye Fødsel, hvorved han er overført fra Mørket til Lyet, fra Satans Magt til Gud. Alle disse vidner om det samme nemlig at Jesus er den eneste som kan gjøre Frelsens Gjerning for Sjælene, den eneste som mætter med den Mad, som varer til evigt Liv. Der er slet ikke Frelse i nogen anden. Men heraf følger med Nødvendighed at Menneskets vigtigste Opgave blir dette at søge og faa Del i Jesu Frelse, i hans Naade og Gave, eller som Jesus siger i B. 27 arbejder for den Mad som varer til evigt Liv. Men den, som for fuldt Alvor skal tage fat paa dette Arbejde, maa først komme til en levende Erkjendelse af, at dette er det vigtigste Arbejde. Saalænge denne Erkjendelse ikke er blevet levende, vil Mennesket arbejde kun for den Mad, som vel er nødvendig til Legemets Op-
holdelse og Næring, vie hele sin Kraft og Evne derpaa, rive ned sine Værelser og bygge dem store, udvide sine Aare, samle sig Skatte som Møl og Røst fortærer, altid sørge for den Dag imorgen, men glemme og sørge for den Ewighedens uendelige Dag, som ikke kjender noget imorgen. Dette er Daarers Virke, eftersom den legemlige Næring saavel som Legemet, som underholdes deraf, er forgiængelige, men Aanden uforgiængelig. Nei fra denne Daarstab maa Mennesket reddes, og det første Viddoms Skridt er sin Daarlig-

hed at kjende. Der maa bli Bættelse, Syndens tunge Skyld og deraf følgende tunge Byrde maa bli kjendt, Samvittigheden gribes og bindes af Guds hellige Lov, Guds Brede's Torden bringe alle Tilskøtters i Verden til Tausshed, som en har sagt, vi maa bli alene med Gud, saasom alle skal bli alene med ham paa Dommhedag. Men da vil Klagesangen lyde: Hvorhen skal jeg dog fly, for Lovens Tordenfly, med mine Synder mange, hvor skal jeg Trøsten fange; thi hele Verden vide, ei lette kan min Røide. Ihs siger somme af denne Tids vil være store Ihs og vil være aandelige Veiledere, tal ikke til denne Tids oplyste og finfølsomme Børn om Syndens og Syndesorg iallesald ikke som en nødvendig Forudsætning forat faa Del i Jesu Frelse. Det kan komme siden; du skræmmer Folk bort med disse mørke Skildringer af en trang Port osv. Nu vi skal lokke Folk til at søge Jesus, sige at de skal faa Lov at tro paa Jesus, bare tro, saa kommer alt i sin Tid og alt er vel. Ja det skal villigt indrømmes, at dersom man vilde ndelutte af sin Forkyndelse dette samme Punkt om Synd og Skyld og Brøde, Anger og Bod skulle nok mange flere ville høre os, Kristus skulle nok faa mange flere Betsjendere, men ogsaa desto færre Efterfølgere. Jeg tror, der er mange, som ikke ville have det mindste imod at slutte sig til de Kristnes Hob, naar de bare slap at bekjende sin Synd, men uden videre Tro og saa haabe paa at slippe bort fra Fordømmelsen, naar de engang maa bort fra denne Verden.

Nei Venner, disse er falske Røster, det er daarlige Veiledere, blinde som leder blinde og begge ender i Graven.

Jesus talte ikke saa. Vor Tekst og det følgende i dette Kapitel viser netop at Jesus ikke betænkte sig paa at vidne den hele Sandhed, selv om han dermed risikerer at bli forladt af den største Del af dem som med tilsyneladende Alvor havde søgt ham. Han vidner om sig, om sin Person's høie Herkomst og Betydning, som den der alene kan møtte Menneskesjælens Hunger og Tørst, samt om hvorledes Mennesket kan komme i Besiddel-

se af denne Mættelse, saa at mange ja de allerfleste forlod ham og gik bort.

Mennesket er ikke saa uvillig til at høre om gode Gjerninger, om Krav paa Dyd og Opofrelse for at vinde Guds Velbehag. Arbeid for den Mad, som varer til evigt Liv havde Jesus formået. Denne Formaning vil de straks efterkomme, derfor beder de sig oplyst om, hvilke Gjerninger de skal gjøre. De tænker paa en Flerhed af sædelige, Gud velbehagelige Gjerninger. Jesus henviser dem til en eneste ganske enkelt Gjerning, der dog lægger Beslag paa hele Mennesket og bestemmer hele dets Skikkelse. Jesus siger: Dette er Guds Gjerning at I skulle tro paa den, som han har udsendt, B. 29 og 35 hvor der kommer til mig, skal ikke hunge, og hvor der tror paa mig skal ikke tørste. Den som altsaa skal faa Del i den Mad, som varer til evigt Liv, maa gaa Troens Vej. Troen er det vigtigste i vor Kristendom. Uden Tro er det umulig at behage Gud.

Pontoppidan: Hvad er Troen? Troen er den bodsferdige Sjæls Tilflugt til Guds Naade i Kristi Fortjeneste, hvilken begjærlig antages, tilegnes og bygges paa med fortrolig Tillid. Godet siger: Troen er den højeste af alle Gjerninger; thi ved den hengir Mennesket sig selv og det er det største et frit Væsen kan gjøre.

Den som i Sandhed tror, tager sin Tilflugt til Jesus som sin eneste Frelser og Redder, giver op alt Haab om at kunne frelse eller redde sig selv, giver op al Tanke paa selv at kunne gjøre noget, selv at gjælde noget, alle drømme om sin egen Dyd og Fortræffelighed. Men dette er en trang Port for det hovmodige og stolte Menneske, det er Døden for den gamle Adam. Jeg døde siger Paulus—Jøderne syntes at Jesus fordret alt for meget. De forstod nemlig saameget, at han fordrer at de, dersom de vil gjøre Guds Gjerning, for derved at faa Del i den Mad, som varer til evigt Liv, maa opgive Forestillingen om at kunne faa Del i Messiasriget paa Grund af egen Fortjeneste, opgi sin egen Retfærdighed og det deri grundede Haab om at være Gud velbehagelige og vende sig til Jesus for hos ham, i hans Person faa den

Guds Gave, som skulle vinde dem Guds Velbehag. Derfor siger de: Hvad gjør du da for Tegn, forat vi kunne se det og tro dig? Hvad Gjerning gjør du? Jøderne har seet mange Gjerninger og Tegn, men disse var ikke nok. Dersom Jesus kræver, at de skal opgi sig med alt de er og har og søge og vente alt fra ham, da maa han give hyderligere Beviser for sin Ret til at stille et saa høit Krav. Aarsagen hertil er den, at de er blinde for sin egen virkelige Tilstand. Jesus tilbyder dem Nad som varer til evigt Liv, dette var et godt Tilbud, men dersom dette Tilbud kan antages kun med den Forudsætning at de opgiver sig selv, da synes de Offeret blir for stort i Forhold til den tilbudte Gave.

Disse Folk blev mægtig grebne af Jesu Undermagt. De søger ham, ja gjør sig Møie for at finde ham og dog ender det med at de misfornøiede, dybt skuffede vender sig bort fra ham. De knurrer, B. 41, de lyses indbyrdes B. 53 og i B. 60 heder det: Dette er en haard Tale hvo kan høre den. De saa Jesus og hørte hans venlige Indbydelse, men troede ikke paa ham, fordi de kunde ikke hengive sig selv. Den Tro, som skal fatte Kristus, maa opkomme i vor syndige Sammers Følelse. Matt. 9, 12: De Karste have ikke Lægen Behov, men de, som have ondt. Dette Ord af Pontoppidan er ikke en forældet Frase, som somme endog saakaldte Lutheranere i vor Tid synes at mene, det er ikke et uvilkaarligt Udtryk for saa eller manges Opfatning om Sagen, men det er et andet Udtryk for en Virkelighed, som er dybt begrundet i Guds Ord og derfor ogsaa tillige i de troendes Erfaring. Intet Menneſte kan eller vil tro paa Kommando, fordi intel Menneſte hengir sig selv paa Kommando. Derfor siger Jesus: Ingen kan komme til mig, uden at Faderen, som har udsendt mig, faar draget ham osv.

Men naar Guds Aand gennem Ordet faar føre Menneſket til Erkendelse af sin forfælt Tilstand, sin Blindhed, Møgenhed, Jammer og Glendighed, den hovmodige Indbildning om egen Dybd og Fortræffelighed osv. giver Plads for den

forlorne Sønns Bektendelse. Jeg har syndet mod Himmelen og for dig—og Tolderens Bøn, Gud vær mig Synder naadig, da blir det for en saadan et godt Budskab, naar Indbydelsen lyder: Kommer thi alle Ting er rede. Ja kom hid du finder Rum hos mig, ingenlunde jeg bortstøder dig, kast dig i min aabne Naadefavn, se i mine Hænder staar dit Navn. Den syge velkommer Lægen, den syntende sin Nedder, den dødsdømte sin Befrier, den forladte velkommer sin Brudgom. Nu er man villig til at hengi sig selv, nu spørges: Er der Rum for en som tidt forbrød sig imod din Lov og ei fortrød Synden som burde, sig o, sig! er der Rum for mig i Himmerig. Jesu Svar har vi i B. 37: den som kommer skal jeg ingenlunde støde ud. O hvor det lysner i bange Sind, Sinai viger tilbage, Naade jo Naade osv.

Sjelens Livstrang tilfredsstilles, den dødsdømte fristendes, den syge læges, den hungrige mættes, den tørstige bedrøvettes, den trætte faar hvile, den arme vildfarende finder Husly i Jesu Bunder og Saar. Den troende Sjæls Lykke i Tiden er stor, men det er blot Begyndelsen. Jesus lover den, som tror en Lykke, som begynder her, men fuldendes først hieset, og jeg skal opreise ham paa den hyderste Dag.

Fem Trin.

I en Fængselscelle, hvor en dødsdømt Morder havde siddet, fandt man et Billede der forestillede et Skafot. Did førte fem Trin; paa det første stod: „Ulydighed mod Forældre.“ Paa det andet: „Misbrug af Søndagen.“ Paa det tredie: „Drukkenſkab“, paa det fjerde: „Mord“, og paa det femte: „Skafot.“

Hvad man nu end vil sige til dette Billede, en Ting er dog evig sandt: Bliver ikke Synden standset ved sand Omvendelse, fører den sit arme Offer saa sikkert videre, til det ender med—Selvede.

Vi kan protestere derimod, saa meget vi vil, det forandrer dog ikke Sagen. Kun da er der Hjælp, naar vi omvender os og i Kristus faar et nyt Liv.

Fra Vestkysten.

(Ved Th. Simle.)

Past. Stavneys Hjem paa Den Boshan ligger ualmindelig vakker til og har en henrivende Udsigt. Han burde gi sit Hjem et rigtig fint Navn som Valhal, Breidablik eller noget slikt. Og at der er sundt deroppe bærer hans fire rødkindede Børn Vidnesbyrd om. Raskterne hans trivedes ogsaa. Han havde en hel Flok af dem.

Nede i Viken lige ved Søen bor Mr. Edwards. Hans Hustru er Søstendebarn til Missionsør Lyder Kristensen. Der havde vi Bønnemøde, en velsignet Stund. Overnattet hos Vandhandler og Postaabner, E. D. Rendal. Hans Hustru nedstammer fra det historisk bekjendte Dalasfolk i Sverige. I den nette, lille Kirke, som Menigheden har faaet op, havde vi Møde senere, og de kjære Venner bragte ogsaa her sin Gave til Missionen. Herfra drog jeg da over til Seattle, hvor jeg tog ind hos vore kjære Venner, Iversons, der i 1907 paa vor Gjennemreise til Kina beredte os saa megen Glæde ved den Hjertelighed og Gjæstfrihed de bevisste os. Gud velsigne dem, deres Hjertelag var det samme nu. Mr. Jacobson, der netop var kommen tilbage fra Canada, fik jeg ogsaa hilse paa og takke for sidst. Næste Dag var det Søndag. Past. Larson, Frikirkens Distriktsformand paa Kysten, talte over Dagens Evangelium, og saa blev jeg opfordret at tale lidt tilslut. I Hjemmene, saavel som i Menighedens Forsamling kunde man merke et dybt, smerteligt Savn over deres nylig afdøde, elskelige Sjælesørger Past. Iversen. Maa Vennerne derborte hædre sin Hyrdes Minde ved at følge hans Raad til Frelse og Salighed.

Talte i Ungdomsmøde Eftermiddag Kl. 5 og om Aftenen i Frikirken. Næste Dags Formiddag besøgte jeg mine Venner B. Nelson, P. Wigen og Molberget i Ballard. Samme Dags Aften havde Missionsforeningens Frem sit Møde, som jeg havde lovet at være tilstede ved. Saa tilbage til Seattle, hvor Mødet holdtes hos Mr.

Mjelve. Stjont denne Forening arbejder hovedsagelig for en anden Mission, var disse Venner saa liberale, at de tog op en Kollekt paa \$10.25 til vor Mission. Maa Herren fremdeles velsigne den snille Ungdomsfloks Bestræbelser. I Ballard havde jeg først Møde hos P. Wigen, der opmuntrede mig med en Gave paa 50 Dollars til Missionens almindelige Drift. Hvad han vil give til Fællesskolen i Kina til Høsten, har han endnu ikke bestemt. To Møder havde vi i Frikirken, et hos Molberget og saa var jeg med og talte i en Kvindeforening hos Mr. Hagre.

I Frikirken i Paulsbo havde man bestemt Møde for mig til Søndag. Efterat Br. Wigen havde vist mig de Forberedelser, der er gjort til Kanalarbejdet mellem Indsøen, Washington og Havet, ledsaget han mig til Dampskibet, der skulde tage mig over til Paulsbo. Saa maatte jeg sige Farvel til min Ven, P. Wigen. Skulde ikke have noget imod at ha en slikt Kar med paa mine Reiser; thi saalænge han var med, kostet det mig ikke en Cent at rejse, heller ikke havde jeg noget Besvær med min Badsæk. Gik ombord Kl. 3 Eftermiddag paa „Gyal“, der i nordvestlig Retning gik over Sundet henimod Den Bainbridge, hvis østlige Bred den fulgte til den ved Gate Point styrede i sydvestlig Retning gennem et smalt Sund ned til Seabold, hvorfra den igjen satte i nordvestlig Retning indimod Paulsbo, der ligger ved den vakre Liberty Bugt. Her mødte Br. J. B. Moe mig paa Bryggen og tog mig til sit hyggelige Hjem lige ved Kirken. Havde Formiddag og Aften Møde i Frikirken og Eftm. Kl. 3 paa Gamlehjemmet efter Opfordring af Stedets Prest, Past. Chr. Mohn. Det var mig en Glæde at faa tale til de gamle, som var samlede her og en Opmuntring at lægge Merke til den Opmerksomhed og Interesse de lagde for Dagen. Under Miss Larsons Ledelse har de gamle det godt her i det koselige Hjem med den delige Udsigt over Fjorden.

Mandagmorgen var jeg som snarest indom hos Past. Nordby og et par andre Ven-

ner. Tilfaldt ogsaa indom Børnehjemmet, som jeg havde lidt Penge til fra Kent. Søstrene som arbejder her har vist ogsaa Hænderne fulde. Maa Herren velsigne dem med megen Taalmodighed, Kjærlighed og Visdom. Saa Farvel til Vennerne i Paulsbo og tilbage til Seattle igien.

Paa State Bank af Seattle gik jeg ind for at kjøbe en Væksel til vor Missionskassere, Past. C. C. Holter. President i denne Bank er Ned Wing Manden Cinar E. Grondahl. Det er en Tilfredsstillelse at vide denne dygtige Mand er Graduent fra Ned Wing Seminarium. Da han fik vide, hvad min Reise gjaldt, sa han: „De har ikke en Hjerdedel af, hvad De burde ha i Løn, og om De ikke forsmaar, saa vær snil at modtage en liden Grindring til Dem og Familie.“ Det var pent gjort af Grondahl, og Tak skal han ha.

Fra Eureka, Kansas.

I St. Pauli Kirke i Eureka, Kansas, holdtes nylig Konfirmation. Der var fire unge Bøiger, som den Dag afgav Løfte om Forjagelse og Tro. To af disse blev døbt, en paa 16 Aar og en paa 23. En af forrige Aars Konfirmanter er en ung Mand paa 21 Aar, begyndte med Skriftlæsning og Bøn. Afstedshilsen paa Konfirmanternes Begne blev given og særlig lagt Vægt paa af en af Klasjen.

Det var i Sandhed en Glædens Dag for alles Bedkommende.

Vi mindedes Englenes Ord og Formaning til Kvinderne ved Graven, kommer ihu, hvorledes han talte til eder, medens han endnu var i Galilea.

Ja, kom ihu den Tid du var hos ham. Kom ihu da du ogsaa lovede at være med ham. Har du brudt dit Løfte, saa glem ikke, at det var et dobbelt Løfte. Et ifra dig og et fra Gud. Gud er trofast. Hans Løfter svigter aldrig. Han staar endnu med aaben Favn og venter paa at den forlorne skal komme igien. Han elsker dig med en evig Kjæ-

rlighed. Han elsker dig nu omend du har glemt ham, omend du aldrig har elstet ham. Vil du ikke komme Jesu Ord og Gjerninger ihu? „Dette gjorde jeg for dig, hvad gjør du for mig?“ Gid vi kunde i Tro sige: Jeg vil hver Dag konfirmeres. Jeg vil altid være din, o Jesus—altid være med dig.. Til hvem kunde vi gaa undtagen til dig, du som er selv Livets Ord, du som alene kan hjælpe os i vor Nød og Trængsel; du som alene kan borttage Aarsagen til al Sygdom, Nød og Død. Du, som alene kan frelse. Maa Gud give os Naade til i vor Ungdoms Tid, at søge efter Jesus, ikke i en Verdens Lømlighed, men der, hvor han er at findes.

Ederes ringe Broder i Herren

S. S. Hanson.

Paa Reise.

II.

Tredag Morgen forlod jeg Pastor Castbølds gæstfrie Hjem. Det næste Sted var Roland, Pastor Sandbøns Kald.

Roland, Iowa er en trivelig norsk By i et gammelt norsk Settlement. Byen er beliggende i et lidet lunt Dalføre, beplantet med skyggefulde Løvtræer, Furu og Gran. I Sandhed et hyndigt Sted og hele Befolkningen er norsk med Untagelse af tre Familier. Byen har lidt over 600 Indbyggere. Af de forskellige norske Kirkesamfund er Hauge's, den forenede Kirke og den norske Synode repræsenterede og de har alle opført vakre Gudshuse.

Her er et af de største Kald i Hauge's Synode. Pastor Sandbøen har betjent dette store Kald i 15 Aar. I denne Tid er mange Sjæle bundet for Gud. Det er en stor Betsignelse for en Prest, at have mange troende i sine Menigheder; thi Arbeidet gaar da saa meget lettere. Maatte Herren saa vinde mange flere for sin store Sag.

Søndag Morgen oprandt med deilig Solskin. Veiene var ganske gode efter den sidste Snestorm. Ved Formiddagsgudsstjefesten var der en ganske stor Forsamling.

der med Interesse lyttet til Dagens Evangelium, som Gud gav mig Naade til at fremlægge om den Vei, som han har banet for den faldne Mennekeslæggt ved Jesus Kristus.

Om Aftenen holdt jeg mit Foredrag over Slumarbeidet i N. Y. for en stor og opmærksom Forsamling. Foredraget gjorde sin Virkning; thi mange kom og takkede og sagde: „Dette var interessant og belærende.“

Mandag Morgen var det til Mc Callsburg. I denne By er en Menighed, der tilhører Pastor Sandvæns Kald. Her havde jeg Møder to Aftener og stiftet Betjendtskab med mange, som jeg ikke kjendte før.

Onsdag reiste jeg til Story City. I disse Dage var det, at Hauges og den forenede Kirkes Menigheder havde Møder isammen der i Byen.

Jeg blev anmodet af Pastor Paulsrud og af Menighedsmedlemmer om at standse over Søndag. Dette bestemte jeg mig for. De der deltog i Mødet var Pastorerne Paulsrud, Heimark og undertegnede, samt en hel Del Lægbrødre. Ordet løb med Kraft om Synd og Naade. Og der var dem, som høiet sig for Korsets Fod: Mange var alvorlig paavirket. Være Guds Aand fik lede disse til at tage det afgjørende Strid.

Mandag den 1ste April var det at sige Farvel med mange kjære Venner, som jeg havde lært at kjende i disse saa Dage.

Paa Vei til Frost, Pastor Oerlunds Kald, standset jeg nogle Timer i Blue Earth og hilste paa Pastor Duea, som stod midt oppe i Arbeidet angaaende Saloonspørgsmaalet. Saloonen har været udvotet i denne By i to Aar efter hinanden. Og han troede paa Seiet ogsaa dette Aar. Siden læste jeg i et Blad, at Byen gik tør med over hundre Stemmer Overvægt.

Ved Ankomsten til Frost mødte Pastor Oerlund mig og vi kjørte da sammen til hans Hjem, fire Mil ud paa Landet

Pastoren har et vidstrakt Kald med mange Menigheder. Flere af disse er stiftet siden han optog Arbeidet der. Tirsdag var der bestemt Foredrag i Bethanien Kirken, men paa Grund af, at Veiene var saa sølet,

saa ventet vi ikke nogen stor Forsamling. Men til vor Overraskelse og Glæde var der ved Forevisningens Begyndelse en ganske stor Forsamling. Saa jeg var vel fornøjet med Resultatet. Den sidste Forvisning blev afholdt i Frost Afholdslokale. Frost Afholdsforening er næsten den største i Staten Minnesota. Nu vil jeg sige et hjerteligt Tak til alle Præster og Menigheder for Samværer.

En broderlig Hilsen

R. U. E bjenth.

Smaaavink!—Opbyggelsesarbeidet.

(Indsendt ved Mrs. Christoff.)

Guds Folk bør Møde frem saa flittig som muligt. For sin egen Del bør de gjøre det og for andres Del. Ja flere troende der er i en Forsamling, desto større Betsignelse og aandelig Varme kan man vente. De troende bærer Aand ind i en Forsamling. Glem ikke dette, I som tror paa Gud! Vent ikke meget af Predikanten, men vent meget af Gud. Bed saa om det du venter. Er der lidet Folk i Bedehuset, saa bør Tilhørerne komme frem paa de forreste Bænke og sætte sig sammen. Ofte kan de i sige Tilfælde være en Fordel, at Predikanten ikke gaar paa „Stolen“. Er det svært saa og de sidder spredt omkring, saa er det ligesom saa afsløende.

Kommer en Predikant med store Tanker om sig selv, og han lægger det for Dagen, saa man kan bli opmærksom paa det, saa vis en saadan hjem igjen. Lad han være hjemme til han har ydmøget sig.

Forkyndelsen bør være enkel og klar. Tag et bestemt Sigt i din Tale og hold det, da træffer du kanske nogen. Tag ikke alt med i en Tale. En Side om Gangen.

Lad Tilhørerne saa Indtryk af, at du har et Budskab ifra Gud at forkynde den Timen Opbyggelsen varer. Har du ikke et Budskab ifra Gud at bringe dine Tilhørere, da ti stille. Lad Guds Aand saa raade.

„Synden“.

Kinamissionen.

FROM MISS PETERSON.

Shanghai, Feb. 17, 1912.

My dear Miss Lee:—

As you know, we are still in Shanghai, having been here since about the 30th of December. During all this time there has been much wondering how long we would have to stay here. It is uncertain. Sometimes we feel that we can soon go back, and then again there seems to be a hitch. On the 12th, about four months since the trouble started in Hankow, China was declared a republic. This is working quite fast. Do you not think so? Yuan Shih Kai has received a telegram from Sun Yat Sen and the Nanking Assembly informing him of his election as president of the Provisional Republican Government. Nanking is indicated as the provisional capitol. Mr. Yuan is unwilling to go to Nanking declaring that the situation in the north requires his presence there. Yuan mentions the unstable conditions in Mongolia and Manchuria and says that the foreign diplomats desire the capitol to remain in the north. The consuls do not agree, it seems, regarding allowing missionaries to leave treaty ports. Our American consul some two weeks ago said that no one would be allowed to go into the interior until everything is settled. How long this will take no one knows. At the table this noon we were talking about sending someone to the consulate to find out just what the consul's plans are for the future. Just think if we have to stay on here for several months more! But we hope that the time is not far distant when we can go back.

On the 7th five of us girls, together with Mr. and Mrs. Aadland joined the Union Language School for missionaries. There are about 165 enrolled now, far beyond the expectations of the committee. They looked for about a third of that number; so have had a time getting teachers for all. Mr. Matson is helping in the first class. Miss Hodnefield, Elsie, Miss Groseth and I are taking "wen-li", mind you. It is very interesting—it is easy wen-li. There are to kinds, you know. Dr. Bryan of the Baptist Theo. Seminary is our teacher, and he is fine. We are studying the first chapters of Acts. From 10 to 11 our class goes to Mr. Vale for character writing. From 11 to 12 we have Dr. Bryan again, and are now studying "Conversations of Educat-

ed Men", by Macklin. We have recitations around the class, each one reading a sentence and then translating it, just as it comes in the book. Then we talk about difficult expressions, words, etc. Oh, I wish I had had it three years ago. It is so helpful. This school is just an experiment, but I am sure it will be permanent. Just think of the missionaries that spend say the first six months under the instruction of a foreigner! Mr. Wold was saying yesterday that the new missionaries that come out after this should have one of the older missionaries help them with the language. There is newspaper reading in the afternoon 3 or 4 times a week. Study hours from 2 to 4 for those who wish help from the foreign teachers. I tell you with the house-keeping coming in now and then, we rush from morning till night. The school is held in the Y.M.C.A. building.

Do you know we have two additions to our family? Wold's son was born on January 11th and Trygstad's will be two weeks on Monday. Wold's baby was baptized two weeks ago tomorrow. Kilen's mission was present. You know they are our neighbors. Baby's name is Oswald Rudolph. The Trygstads have not yet decided on a name for their little one. I think it is the 11th of next month that the Trygstads expect to leave for home. They will go to San Francisco and from there to Colorado, I think.

We have some big treat down here in Shanghai, getting acquainted with so many missionaries. There is the missionary social once a month. Then the prayer meeting every Monday night. The Y.W.C.A. have arranged a social evening for foreigners, like ourselves, and we have been there after the Monday prayer meeting and spent some very pleasant times together. On Sundays we go here and there. The speakers are announced in the papers. Have heard Bishop Bashford preach twice and lecture once. I have been attending the C. I. M. Mandarin services the last two or three Sundays, from 9:30 to 10:30. It seems like home to get into a Chinese service, I mean like home in Fancheng and Taipingtien. The first Sunday I attended Union Church. I just cried every time the organ was played, as it was so beautiful. It reminded me so much of our services in Chicago. Must close, as have many other letters to write. Think I will go to the Rydbergs tomorrow for morning services. All the Swedish friends are well. Miss Rydberg went up to Hankow I think, a few days ago, to see about doing some relief work. Mr. Stockstad went a couple of weeks ago, but from what I hear, the work up there is not very pressing.

We heard yesterday that Chu-mu-chuin (Huang-long-tang) is mandarin in Siangyang. What do you think of that? I hope we will not have to start all over again when we get back to our work. They say that some one came to see Mr. Chu about some troubles in Paokang (one of our Christians) but he would not give the man an audience. It was too small an affair for him apparently.

May the Lord lead us and guide us all the way. How good He has been to us all along the way. Oh, that I could thank and praise Him as I ought. The Lord surely has His hand in all these troubles, and I am sure that His name will be glorified in the end.

Your devoted Friend,
THERESE PETERSON.

Foreningsagen.

I „Buddæreren“ af 6te Apr., findes et sandhedstjærligt Stykke af „En Broder“ om Forening. Han er nok ikke den eneste, som har slige Tanker; men man ræddes for, at alt, som Foreningsfolket ikke liker, gaar i Kurven eller blir lemlestet, saa man ikke kan kjende det igjen derfor tier og taaler man. At Herrens Folk burde leve som Herrens Folk, det er klart; men at overse den Kjendsgjerning, at der iblandt os Lutheranere har været, er og vil vedblive at være Høikirkelighed og Lovkirkelighed, det er Uforstand. Forening vil taale den første; men vil komme til at tage Livet af den sidste, ved at paalegge den et Snørlov, der vil ende dens Tilværelse. Man klager over, at store lutherske Bykirker staar tomme, imedens de reformerte er fulde. Hvorfor overser man, at enhver trænger noget for sit eget Hjerte? Dette kan ikke mættes ved Form og Høikirkelighed, men maa have sund lovlig Føde for sin arme Sjæl. At Tilliden til „Sjælesørgere“ tabes, det er klart. Prestevældet er vist paa sine Steder tungt nok, imedens man sover saa sødelig den aandelig Søvn. Brødre! deltag aldrig i, at nægte en at betjende sin Frelser. „Hvad I gjøre imod en af disse mine mindste, have I gjort mod mig.“

Ogsaa en Broder.

*

*

*

Alle synes nu at ville være „en Broder“ eller „en Foreningsven“, men naturligvis hver paa sit Vis og „som jeg vil“.

Sig os nu, hvor er det broderlige i en Skrivelse, som ovenstaaend? Har det, som Modstanderne af Foreningsagen har skrevet det sidste Ar, „gaaet i Kurven“? Vi maa medgive, at en hel Del, som selv ikke en verdslig Avis vilde se sig istand til at optage, er landet i Kurven, men vi har da sandelig haat nok af mod Forening i „Buddæreren“. Og hvad mener en Broder med, at „det blir saa lemlestet, at man ikke kan kjende det igjen“? Er det det store Stræb, som vi maa have med at gjøre de høist paastræbte Rettelser i de mange meget daarligt skrevne Artikler, han mener, saa er det Tak for velgjort. Fremdeles: „At Tilliden til Sjælesørgere tabes; er klart.“ „Prestevældet er vist paa sine Steder tungt nok.“ Hvem skal nu tage dette til sig, er det Katolikene igjen, eller er det den forenede Kirke, eller er det Hauges Synode, som har slige Prester? Med slig Tale og Skrivning og nogle religiøse Sætninger indimellem kan man nok saa Folk til at tabe Tilliden til Presterne, men det som værre er, de kan saa dem til at tabe Tilliden til Gud og hans Ord ogsaa; thi „At saa Fortræd og Misforstand iblandt Guds Børns udvalgte Flok, Saa ved han, han har bundet nok.“

Om nogen skulde synes, vi ogsaa kunde sendt denne Artikel „i Kurven“ heller end at gjøre saameget Væsen af den, saa kan dertil bemærkes, at vi trode, det maatte kunde have sin Nytte, at Læserne fik se en af de mildeste af dette Slags og paa samme Tid ogsaa saa et lidet Indblik i, hvad vi har at stræbe med under denne langtrukne Diskussion.

Brev fra Kønning.

Barbo, Alta, Canada, 15de April, 1912.
Kjære Broder Holter!

Saa er jeg atter i vort kjære Barbo. Veiret og Klimatet var saa ugunstigt, Veiene saa ufremkommelige og min Gigt blev saa slem, at jeg maatte reise hjemover lidt tidligere end tænkt.

Der ligger jeg nu paa Ryggen og forsøger at sende dig og Vennerne denne lille Hilsen.

Er nu noget bedre, saa jeg haaber snart at være paa Fødderne igjen.

I Syd Dakota Kreds havde vi en vel-signet Tid. Var tænkt at skrive noget mere om Rejse og vort kirkelige Arbejde, og da især sagt lidt om: Mon ikke Guds Aand ved et Herrens Vidne kan virke ligesaa kraftigt ved privat Samtale med sine Tilhørere om deres Siels Frelse, ja maaske kraftigere og mere nærgaaende end ved den offentlige Prediken? Eller er saadant privat Arbejde, at nøde Folk at gaa ind i Guds Rige, eller nøde dem at begynde at bede til Gud, bare overspændt Aandelighed og kun menneskelig Baa-virkning? Hvordan praktiserede Hauge? Hvordan praktiserede Kristus? Paa samme Tid vilde jeg sagt lidt om det daarlige, ja skadelige ved uvifelig Fremgangsmaade, men jeg fik ikke Tid. Ved at have 2 Møder og gjøre flere Husbesøg hver Dag var det ingen Anledning. Nu formaar jeg kun at gjøre Spørgsmaal?

Besøgte følgende 11 Prestekald i S. D. Pastorerne Bergh, Evenson, Gaard, Mannes, Olson, Nordbæk, Rokkesmoe, Olberg, Nervig, Skarpsnes, Quello og Jacobson. Talte over 50 Gange. Gjorde en Mængde Husbesøg. Tror vi havde gode Møder. Mange Folk. Bra Offer til Missionen. Herren være Lov og Pris! Chefter er atter paa Skolen i Camrose og bliver bedre, men endnu svag. Doktoren har sagt, at han maa være ude af Skolen i flere Maaneder. Ellers alt i bedste Velgaaende. Efter en meget mild Vinter fik vi en tidlig Vaar. Mærkeligt. I Nebraska var der flere Fod med Sne, da jeg reiste fra S. D. Tre Dage senere var jeg her i Vardo, hvor man var i fuld Gang med Vaarbeidet. Langfredag holdt gamle Pastor Anderson en lang, grundig og kraftig Prediken. Han talte 1½ Time. Om Søndag tog man op Offer for de nødlidende i det vestlige S. Dak.—\$21. 50.

Hermed en hjertelig Hilsen og Tak især til Vennerne jeg traf i S. Dakota.

Eders til Forbøn trængende

H. N. Rønning.

Gra Arbeidsmarken.

Søndag den 14de April besøgte Student G. A. Carlsson Menighederne ved Mt. Foreb, Wis., og predikede i Primrose paa Formiddag, i Perry paa Eftermiddag og i Bethel om Aften.

Past. T. H. Lund holdt Konfirmation i Madison, Minn., Søndag den 14de April, hvorved 15 unge gientog sit Daabsløfte. Søndag den 28de April agter han at holde sin Afstedsprediken der i Menigheden.

Past. R. C. Holter har resigneret fra Solør Menighed i Rice Co. Minn. og agter at fratræde den første November til Høsten, ved hvilken Tid det bliver 13 Aar siden han antog Kald og begyndte Arbejdet i denne Menighed.

Mrs. S. P. Hanson i Joliet, Ill. afgik ved Døden den 9de April. Den 21de skulde der holdes Begravelsesgudstjeneste i Kirken i Joliet hvorpaa den efterladte Ægtefælle Past. S. P. Hanson reiser med Liget til Bergen, Norge, hvor Jordfæstelsen vil finde Sted.

Past. J. G. Aschimi, Berthold, N. Dak. afgik ved Døden efter en længere Tids Sygelighed Torsdag Eftermiddag den 18de April. Liget blev taget til Viroqua, Wis. for at begraves der Onsdag den 24de. Haaber at nogen vil indsende en udførligere Beretning om afdødes Liv, Sygdom og Død for et senere Nummer af Bladet.

Samsfundets Prester bedes venligt merke at der er sendt dem to Former for Parokial Rapporter. Den ene for Menigheder der ikke tilhører Samsundet,—den er trykt i rødt,—og den anden for Menigheder der tilhører Samsundet,—den er trykt i sort. Dersom nogen ikke har modtaget Schemaer, da skriv til Sekretæren Box 372, Vermillion, S. Dak.

Past. A. J. Evenson i Rio, Wis. skriver blandt andet: „Vi har stemt ud Saloonerne her i Rio iaar. Vi har kjæmpet haardt hvert Aar, siden jeg kom hid, og iaar

lykkedes det. For tre Aar siden vandt de med 26 Stemmer, og for to Aar siden med 19, og for et Aar siden med 9, men iaar vandt vi med 25. Vi er glade, men de truer med baade dette og hint. Med Arbejdet i Menigheden gaar det som vanligt. Jeg har ikke havt en Begravelse paa over 17 Maanedere i mit Kald og der er vel saa Kald i Synoden, hvor der ikke har indtruffet Dødsfald paa saa lang Tid. Jeg har besøgt Newport og Lewiston et par Steder ca. 30 Mil herfra. Jeg har ikke havt Kald derfra. Kaldet var kun fra Hauges Menighed her. Men der har været nogle Hauges Folk derborte, som ønskede Betjening, og saa har Menigheden her ladet mig at gaa did af og til. Men nu er de saa saa, at de synes ikke, de kunde give noget til Understøttelse, og da der ikke har været nogen Organisation paa 30 Aar, og andre Besjendelser kommer ind, og de synes ikke det gjør nogen Forskel for dem, hvem som prediker. I Newport har flere Børn efter Past. Gill boet og hans Hustru har været med der, men nu er de flyttet til Oregon, saa der er kun en Mand igjen der. I Lewiston er der fire Familier, men de bryr sig ikke saa stort om, hvem som kommer undtagen et par af dem vilde helst have Hauges Prest. Saa nu i Aar har jeg ikke gaaet did. Denne Menighed her i Rio er siden, men er villig saa den har gjort meget baade her og for Synoden. Sidste Aar samlede de til kirkelige Diemed omtrent \$10.00 pr. Medlem stor og liden. Men ikke saa at forstaa, at jeg tror, de gjør formeget. Gaar vist slutte for denne Gang med venlig Hilsen fra Hus til Hus.

A d r e s s e f o r a n d r i n g.

Rev. M. L. Nesvig,
1710 N. Central Park Ave., Chicago, Ill.

Rev. A. Hjortaa,
Sylvan Lake, Alta, Canada.

Rettelse: I „Budd.“ No. 16 Side 376, 1ste Spalte, 8de Linie fra oven staar Husmand, skal være Lænsmand.

Besjendtgjørelser.

Hauges Synodes Aarsmøde.

Om Gud vil afholder Hauges nordl. evangeliske lutheriske Synode i Amerika sit 67de Aarsmøde i Red Wing Seminariums Kapel, begyndende med Gudstjeneste Onsdag Formiddag den 5te Juni og fortsætter om nødvendigt, til Onsdag Aften den 12te Juni, 1912.

Følgende ansføres som Forhandlingsprogram:

- I) Organisation af det 67de Aarsmøde.
- II) Indberetninger.
- III) Valg af Arbeidskomiteer.
- IV) Valg af Beshjelsesmedlemmer.
- V) Behandling af Indstillinger bedrørende følgende Sager:

1. Samfundets Breve.
2. Formandens og Sekretærens Indberetninger.
3. Kirkeaaadets Indstillinger.
4. Indstillinger fra Board of Trustees.
5. Missionen:
 - a) Den Indre og Church Extension.
 - b) Den Ydre.
 - c) Det engelske Arbejde.
 - d) Ungdomsagen og Børnenes Undervisning.

6. Samfundets Skoler:

- a) Red Wing Seminarium.
- b) Jewell Lutheran College.

7. Trykkeriet og Boghandelen.

- a) Boghandelen (og den engelske Salmebog.)

b) Bladene:

- a) Budbæreren.
- b) Børnevennen.
- c) Det engelske Børneblad.

8. Bethesda Børnehjem.

9. Resolutionskomiteens Indstillinger.

VI) Kasserernes Rapporter og Revisionskomiteens Indstillinger.

1. Synodaskassereren.
2. Hedningemissionskassereren.
3. Indremissionskassereren.
4. Kassereren for Bethesda Børnehjem.

VII) Foredrag over Emnet „Presteudannelse“ ved Formand M. G. Hanson.

VIII) Det religiøse Samtaleemne.

IX) Andre foreliggende Sager.

M. G. Hanson, Form.

M. J. Pöhre, Sekr.

Mær!

Presten, Delegeren, samt besjgende til Aarsmødet underrettes Herved om, at isald de ønsker Rum enten i Skolebygningerne eller hos Privatfolk udenfor Skolen, maa de sende Beshjed berom til Komiteen her i Red Wing. Som Godtgjærelse for Rum betales en Dollar for hver Person. Saa-

danne som agter at bo i Skolebygningerne bedes om at tage med sig Lagen, Pudevar og Haandtkæder. Komiteen paatager sig intet Ansvar for saadanne, der kommer til Mødet uden at have sendt Komiteen Bsted. Enhver søge at gjøre det saa betids som muligt ved at sende sin Anmeldelse til A. Ellingson, 828 East Ave., Red Wing, Minn.

Program

for Organisation af Ungdomsforbund i Chicago Kreds af Hauges Synode.

Mødet skal afholdes fra 22de til 24de Mai, d. A. i Creston Menighed, Creston, Ill. Past. J. A. Johnsons Kald.

Den 22de Formiddag Aabningsprediken ved Past. J. J. Lee, Stoughton, Wis. Kl. 10.30.

Eftermiddag.

Tema: "Bønnelivet blandt de unge." Indledet ved Pastor A. J. Ekenjon, fra Rio, Wis. Samtalen fortsættes ved Past. D. S. Elstad fra Morrisville, Wis.

Aftenen.

Tema: "Trang til Vættelse blandt de unge, indledet ved Nels Carlson fra Racine, Wis. Samtalen fortsættes ved Past. L. Ekromme fra Pontiac, Ill.

The 24th.

Prayermeeting conducted by the local pastor, Rev. J. A. Johnson 9:30.

Topic: "What part shall the young people take in the congregational work?" by Rev. J. N. Walstead, discussion followed by Rev. S. J. Brekke, Muskegon, Mich.

Afternoon.

20 min. sermon by Rev. A. P. Lee, Madison, Wis.

Topic: "Why is it necessary to organize a federation of young people within a district", by Rev. H. A. Hanson of Chicago, Ill., discussion continued by Rev. L. M. Sagen of Grand Rapids, Mich.

The organization will follow.

Evening.

"The catechumen after the confirmation" by Rev. A. O. Mortvedt of Newark, Ill., discussion continued by Rev. A. E. Distad, Milwaukee, Wis.

Den 24de Formiddag.

Kl. 9.30, Bønnemøde ledes af Brødrene S. S. Myrebo, W. Oland, fra Northveds Kald.

Samtaleemne: Joh. 35-52, indledes af Past. M. L. Nesvig fra Chicago, Ill. Student theol. Mundal fra Chicago fortsætter Samtalen.

Eftermiddag.

20 Minuters Prediken ved Past. R. D. Peterson fra Deerfield, Wis.

Striftetale ved Past. L. Harrisville fra Chicago, Ill. Rabbergang paafølger.

Aften.

Afstedseft—Past. Ludb. Ellingson aabner ved Tale paa 15 Minuter. De øvrige fortsætter med Taler paa 10 Minuter.

Tilreisende kan komme enten til Malta eller Creston paa Northwestern R. R. og saa til Shabona, Lee eller Stewart paa C. B. & F. Lee og Creston ligger nærmest. Kom mange med Bøn om Herrens Velsignelse.

J. J. Lee.

H. A. Hanson.

Nels Carlson.

Komite.

Nærsmødet for Hauges Synodes Ungdomsforbund afholdes, om Gud vil, 2-3 Juni førstkommende i Bethesda Menighed, Jewell, Ia., Pastor C. F. Eastvold's Kald. Ungdomsforeninger tilhørende Forbundet, saavel som andre, der interesserer sig for vort Samfunds Ungdomsarbejde, anmodes om at lade sig repræsentere. Programmet for Mødet vil bli offentliggjort senere.

M. D. Wee.

S. C. Simonson.

S. D. Kreds afholder om Gud vil et Møde i Bion's Menighed af Past. Kervigs Kald, den 21de til 23de Mai. Samtaleemnet bliver efter Kredsens Bestemmelse, Søndagsskolen, Religionskolen og Ungdomsagen. De besøgende mødes i Bolin Dagen før Mødet.

D. D. Bergh, Form.

J. S. Olson, Sek.

Syd Dakota Kreds afholder, om Gud vil et Møde i Redfield, S. D. den 4de Mai og følgende Dage. Samtaleemne: Luf. 19, 1-10. Paa Søndag indvies Kirken i Redfield og paa Mandag Kirken i Fallshton. De som tænker at komme bedes venligt om at sende Past. A. R. Gaard et Card derom. Gud give os et godt Møde.

D. D. Bergh.

Fællesopbyggelsesmøde.

Ifølge Indbydelse af Arendahls Menighed af Hauges Synode, Past. M. J. Westphals Kald og North Prairie Menighed af Den forenede Kirke, Past. S. Roalkvam's Kald, afholdes et fælles Opbyggelsesmøde i North Prairie Menigheds Kirke 19-21 Mai. Mødet aabnes Søndag Formiddag med Prediken af Past. G. D. Paulsrud. Et Offer optages, som fordeles ligelig mellem de to Samfunds Nedningemissioner. Samtaleemne: 1 Pet. 2, 4-10. Past. S. Engh indleder. Gud velsigne Mødet!

G. D. Paulsrud.

M. S. Hegge.

Komite.

Til Opbyggelsesmødet i Arendahls og North Prairie Menigheder 19-21 Mai vil Gæster behage at komme med Dag train paa Northwestern R. R. til Utica, og paa Milwaukee R. R. til Peterson Lørdag den 18de Mai, hvor der vil møde Skids. Alle som ønsker at faa Skids, vil melde sig inden 10de Mai enten til Rev. M. J. Westphal, Peterson, Minn., eller til Rev. Halvard Roalkvam, Whalan, Minn.

Fællesopbyggelsesmøde.

Følge Indbydelse af Lands og Trefoldigheds Menigheder af den forenede Kirkes Past. S. J. Nummedals Rald og Romedals Menighed af Hauges Synode. Past. J. A. Quellos Rald afholdes et fælles Opbyggelsesmøde der fra 29de Mai til 2den Juni; i Romedals Menigheds Kirke 29—30 Mai og i Lands Menigheds Kirke 31 Mai til 2den Juni. Samtaleemne paa førstnevnte Sted Rom. 10, 5—13, sidstnevnte Sted Ab. 2, 1—7. Tilreisende mødes Dagen for Mødet i Beresford og Canton. Fælleskomiteen vil gerne faa opmuntre Presten og Lægsfolk til at bivaane disse Fællesmøder, da de er af stor Betydning for vor lutheriske Kirke. M. S. Hegge } Komite.
G. D. Paulsrud }

Jowa Kreds af Hauges Synode vil afholde et kristeligt Samtaleemne i Østrander Minn. Past. H. J. Bergs Rald, den 21de til 23de Mai. Past. L. J. Knutson holder Abningsprediken og Pastor S. D. Heidal indleder Menighedens Samtaleemne: 2 Kor. 5, 17—21. S. D. Heidal.
L. J. Knutson.

Syd Dakota fælles Indremissionsforening vil afholde sit 24de Aarsmøde i Lake Madison, Past. Andersons Rald den 28de til 30te Mai 1912. Samtaleemne: Titus 2, 11—14. De tilreisende vil blive mødt med Skyds i Madison og Rutland Dagen før Mødet. J. J. Dakland.
L. A. Badheim.

Mayville Kreds af Hauges Synode holder Møde i Mayville Menighed, Mayville, N. D. 28—30 Mai 1912. Kom mange med Bøn til Gud om et velsignet Møde. S. Langehaug, Form.
H. Moe, Sekr.

Mayville Kreds af Hauges Synode holder Møde i S. Langehaugs Rald, Norway Menighed med Kirkeindvielse 20—23 Juni 1912, og i Trøndenes Menighed, samme Rald, 24—26 Juni. Det er Folkets Ønske at ret mange Mennecker maa komme til alle disse Møder. Maatte Vederkvælgelsens Tider oprinde for vore Dine. Samtalethema og Mødested skal senere blive bekendtgjort. S. Langehaug, Form.
H. Moe.

Nordre Minnesota Kreds af Hauges Synode afholder sit Missionsmøde i Lille Bethania Menighed af Pastor U. D. John-

sons Rald fra 21de til 23de Mai. Samtaleemnet er Ap. Gj. 16, 25—34. Past. V. A. Dahl begynder Mødet med Prediken og Past. G. C. Gjerstad holder Foredrag over Themaet: "Materialismen som den største Hindring for Guds Riges Fremgang i vore Menigheder, samt Midlet mod den." Skyds møder den 20de Mai i Lawndale for besøgende fra Syd og Øst, og den 21de Mai i Barnesville, Minnesota for besøgende fra nord. Bed at Herren maa give os et godt Møde. J. J. Kendahl.
M. S. Dahl.

Den sydvestlige Minn. fælles lutheriske Indremissionsforening afholder et Møde om Gud vil, den 1—3 Juni i Mabelia, Pastor C. M. Tolleffsons Rald. Samtaleemne: Matt. 16, 21—28. Paa Foreningens Bægne Andrew Johnson, Form.
Jakob S. Wit, Sekr.

Den nordlige Jowa Indremissionsforening holder et Møde i Immanuel's og Nathanaels Menigheder ved Wallingsford, Ia. i Past. L. Sivertsens Rald, om Gud vil, den 3, 4 og 5 Mai 1912. Samtaleemnet: Joh. 1, 8—9 og 2, 1—2. Skyds møder i Wallingsford og Gruver Dagen før Mødet. B. B. Olsen.
A. Shaw.

Indremissionsmøde.

Paa Indbydelse fra først norst evangelist lutherisk Menighed af den f. K. og St. Petri Menighed af H. S. i Moscow, Idaho, afholder om Gud vil, Østre Wash. og Idaho's Indremissionsforening sit Aarsmøde der den 30te Mai til 2den Juni. Samtaleemnet er Esajas 55, 1—7. Alle hjertelig velkommen. Kom med Bøn om Herrens rige Velsignelse over Mødet. J. J. Wigen.
Peder Dahl.

Om Gud vil afholder den sydvestlige Minn. fælles luth. Indremissionsforening et Møde i Windom, Past. F. C. Normans Rald den 14de til 16de Mai 1912. Tema: Matt. 13, 44—50. Andrew Johnson, Form.
Jakob S. Wit, Sekr.

Til Presten og Menigheder i Madison Kreds.

Jeg kan herved oplyse, at det andet aarlige Ungdomsfestne for Madison Kreds holdes ved Lake Hendricks, Minn. Past. J. J. Eksses Rald, fra Thorisdagen den 27de til og

med Søndagen den 30te Juni. De tilreisende vil blive mødt med Skjds baade ved Lake Hendricks og i Toronto. Menigheden, som saa venligt har indbudt til dette Stevne, vil ogsaa skaffe os et Telt, saa der skal blive rigeligt med Rum for Mødet. Dette er et heldigt valgt Sted for Mødet. Menigheden er den næststørste i vort Samfund og man skal finde nok baade Husrum og Hjerterum. Nu ønskes det ogsaa, at man kommer Mandstærke til Mødet. Program o. a. m. skal blive ophøjt senere. Vaa nu Ungdommen i alle Kredens Menigheder gjøre sit bedste for at organisere sig til Sangkor og komme forberedt til Mødet. Ved Mødet vil man ved Siden af de lokale Kor ogsaa danne et Skælleskor. Antageligt vil "Tryde oner" blive brugt dette som forrige Aar. Ederes for Sagen interesserede

T. J. Oppedahl.

The Fifteenth Annual Convention of the South Dakota State Luther League will be held in Lake Preston, S. Dak., May 3-4-5. All Luther Leagues, or Young People's Societies connected with Lutheran Church organizations within the state, are urged to send delegates. Convention Theme: "Thy Will Be Done."

Kvitteringer

Synodalkassen: Til Afbetaling af Samfundets Gjeld. Før kvitteret for	28463.27
Ved Pastor A O Mortvedt, Newark, Ill., Gauges Mgd., Norway, Ill., Bal in full	47.00
Newark Mgd.	25.00
" Beber U Sundt, Corfica, S. D., Ebenezer Mgd., Pastor Loffesmoes Kald	75.00
" T J Sagen, Grand Forks, N. D., Tref. Mgd., Pastor Maltewicks Kald	303.60
Grue Mgd., Pastor J Moes Kald	41.00
St. Pauli Mgd., Pastor Westhys Kald	128.00
Pomona Valley Mgd., Pastor J Moes Kald	40.00
Walldheim Mgd., Pastor Bergers Kald	24.70
" Pastor A J Skomme, Pontiac, Ill., Root's Creek Mgd., in full	40.00
" Pastor J M Walthead, Chicago, Ill., Spring Prairie Mgd., Pastor D S Elshads Kald	141.60
" Pastor D J Johnson, Dell Rapids, S. D., Størvals Mgd.	50.00
" Pastor J K Verohl, Dalton, Minn., Ten Mile Lake Mgd.	85.00
	29461.57
Gaver: Før kvitteret for	500.35
Ved R B Foot, Red Wing, Minn., Com. Club, Subsc. Fund	10.00
" Pastor J M Wic, Toronto, S. D., Ethelene Frimgd., til Gjelden: Salomon Alseike	10.00
Thom. Hatlestad	10.00
G M Thompson	10.00
Charley Thompson	10.00
G B Hjertstad	10.00
A G Turner	10.00
A G Nelson	10.00
G U Doffen	3.00
John Watne	5.00
Peter Dahl	1.00

589.35

Aabenbe Udgifter og Skolerens Drift: Før kvitteret for	8555.03
Ved Pastor D I Borgen, Taylor, Wis., Denver Creek Mgd.	15.25
Trempealeau Valley Mgd.	62.00
Ved S U Knutson, Dexter, Minn., Zions Mgd.	24.00
Ved R R Gresteth, Jumbrota, Minn., Størvals Mgd., Pastor M G Hansons Kald	68.50
Ved Lars O Olnefs, Peterion, Minn., Peterion Mgd., Pastor M J Westhys Kald	56.00
Ved Pastor D F Johnson, Dell Rapids, S. D., Størvals Mgd.	5.00
Ved J D Amundson, Radeliffe, Iowa, Immanuel's Mgd., Pastor T J Svandens Kald	32.00
Ved G Danielson, Mt. Horeb, Wis., Bethel Mgd., Pastor J A Johnsons Kald	20.25
Ved T J Sagen, Grand Forks, N. D., Kongsvinger Mgd., Pastor Monas Kald	67.15
Stillestad Mgd., Pastor Bergers Kald	21.00
Norway Mgd., Pastor Langehaugs Kald	57.00
Grue Mgd., " Moes Kald	10.25
Froens Mgd., " Johansons Kald	113.65
Tref. Mgd., " Maltewicks Kald	113.65
Tref. Mgd., " Monas Kald	67.15
Pomona Valley Mgd., Pastor Moes Kald	16.15
Ved Knute Nelson, Odham, S. D., Tref. Mgd., Pastor Ebenjens Kald	43.60
Ved B J Westhys, Fosston, Minn., Emanuels Mgd., Pastor B Olsons Kald	11.00
Ved Past. U Gaugland, Clark, S. D., Clark Center Mgd.	103.00
Ved J G Steem, Berlin, S. D., Trondhjems Mgd., Pastor Nervigs Kald, in full	198.00
Ved C G Lundberg, Lakefield, Minn., Belmont Mgd., Pastor D M D Bees Kald	25.00
Ved S B Selvig, Radeliffe, Iowa, St. Petri Mgd., Pastor T J Knutsons Kald	56.00
Ved Pastor J K Verohl, Dalton, Minn., Zions Mgd., Pastor U D Johnsons Kald	8.25
Tref. Mgd., Pastor Lassejens Kald	7.50
Joar Mgd., " " "	9.00
Immanuel's Mgd., Pastor Lassejens Kald	9.00
	984.28

D. U. Ullin, Kasserer.

Jndremissionen: Ved Pastor A O Svagaard fra Spring Prairie Mgd., Wis., Pastor D S Elshads Kald:	
Lewis Anthon 5, U D Gamre 3	8.00
Gb. Gamre 1, Andrew J Kendall 50c	1.50
Melvin Kendall 50c, Jos. Island 25c, Ubenevnte 8.30	9.05
Fra Morrisonville Mgd., samme Kald: Anna C Dahle 5, Mattie L Nelson 5	10.00
Mrs. G Emerson 2, Esther Johnson 2	4.00
Mrs. J K Gamre 2, Miss Dora Gamre 1	3.00
Mrs. D S Elshad 1, Alvin Elshad 50c, Leonard Elshad 5c	1.55
Peter Mattson 1, Mrs. A U Johnson 50c	1.50
Jba Johnson 50c, Mary Mattson 25c	.75
Tom Johnson 5, Ubenevnte 68c	5.58
Fra Lodi Mgd., Lodi, Wis., samme Kald: Ole Seggestad 20, D B Loff 10	30.00
John L Duam 5, Mrs. Anna Seggestad 5	10.00
S Nelson 5, Nels Duam 5	10.00
Nels Barsnes 4, Anna Seggestad 2	6.00
Henry Nelson 2, Lewis J Thompson 1	3.00
Mrs. Hillestad 1, Peter Wagsbahl 1	2.00
And. Johnson 1, Chris. Knutson 1	2.00
Lawrence Hillestad 1, Mrs. Otto Loff 1	2.00
T Peterion 1, Ole Barsnes 1	2.00
Thomas J Thompson 1, Dina Barsnes 50c	1.50
Gora Thompson 1, Mrs. J U Thompson 60c	1.60
Peter Moe 50c, Mrs. Eide 25c, Mrs. Feten 25c	1.00
Anna Feten 25c, Chas Thompson 25c	.50
Clarence Galverson 25c, Mabel Eide 10c, Ubenevnte 80c	1.15
D S Dace, St. Paul, Minn.	2.00
Ved Pastor M G Hanson fra Mrs. G Steem, Renbort, Minn.	5.00

Bed Bæltor G D Mona Offer i Rongsvinger Mgd., Polt Co., Minn.	26.71
Bed Bæltor A D Oppegaard fra Hanges Mgd., Columbia Co., Wis. Bæltor A J Svensons Kald: Bæltor A J Svenson og Hustru	10.00
Mrs. John D Storing 5, John R Johnson 5	10.00
Mathias Tollefson 5, Ole Semonson 3	8.00
Semon Semonson 1, Annie Semonson 50c	1.50
Albert Semonson 50c, Anna R Nelson 2	2.50
James J Johnson 2, Theodore Halvorson 1	3.00
Mrs. Anna Wilson 1, Mrs. S D Staret 1	2.00
C M Wilson 1, Martin Tweten 1	2.00
C B Johnson 1, Andrew Benson 1	2.00
Mrs. D Semonson 1, Mrs. Johan Jacobson 1	2.00
Johan Jacobson 1, John Beven 1	2.00
C D Coll 1, Mrs. T R Johnson 1	2.00
T R Johnson 1, Mrs. Coll 50c	1.50
Mrs. Jurgenson 50c, Mrs. J J Johnson 25c	75
Bert J Johnson 25c, Mildred John 25c	50
Alvin Tweten 25c, Sarah Ann Johnson 25c	50
Joa Coll 25c, John Rødborg 15c, Ubenaævnte 4.53	4.93
Bed G D Nordmarken fra Bethel Mgd., Beltrami, Minn. Bæltor Gjerhads Kald	9.25
C J Grimrud, Crafton, N. D	50.00
Bed Bæltor J F Abrianson fra Dalvor Grandahl, Moscow, Idaho	2.50
Bed Bæltor C J Galtvold fra Cornelius Olson, Jewell, Ia	5.00
Bed Bæltor C E Holter fra Mrs. G Graven, Santa Rosa, Cal.	5.00
Bed Bæltor R Oerlund fra Ole E Begvold, Briceflyn, Minn.	5.00
Bed Bæltor A D Oppegaard fra Robt Mgd., Robt, Wis.: A Feten 10, Mrs. Anders Johnson 1	11.00
Tillie Feten 1, Rose Johnson 1	2.00
Sena Johnson 1, Anna Anderson 1	2.00
Bæltor D S Elstad	5.00
Fra Roche a Cree Mgd., Wis., Bæltor D T Borgens Kald: Mrs. B Arvola 5, Willie Arvola 1	6.00
S Auland 5, Mrs. J Holen 1	6.00
Pauline Harris 5, Mrs. Marie Erickson 5	10.00
B B Olson 3, Oscar Erickson 1	4.00
Anna Erickson 1, Mrs. Anna Ronn 1	2.00
Bed Bæltor J M Wick fra Karen Olson, Toronto, S. D. Fra en ubenaævnt, Kroft, Minn.	125.00
Bed T J Hagen fra Tref. Mgd., Grand Forks, N. D. 50, halvt Offer ved Kredsmødet i Rongsvinger Mgd., Polt Co., Minn. 29.39	79.39
Bed Bæltor D S Nels fra St. Petri Mgd. 3 Rof., Minneapaulon, N. D., Bæltor J T Krogtads Kald	41.02
Bed Bæltor D T Borgen fra Roche a Cree Mgd. 3 Rof., Arkdale, Wis.	25.00
Bed Bæltor A S Oppegaard fra Franklin Mgd., Bæltor L C Jacobsons Kald, Viroqua, Wis.: Ole R Svendsso, John D M Anderson hver 5	10.00
Mrs. Martha Stegane, Gunhilde Erickson hver 2	4.00
Andrew Sherry, Miss Carrie Dregne, Christ Dregne, C T Fortny, D T Fortny, S D Fortny, Soren C Anderson, S Pederson, Ole Solverson, Sam Solverson, Mrs. Eaten Monson, Eaten Monson hver 1	12.00
Mons Guttormson, Roy Elack og Hustru, Mrs. Maria C Anderson, Seber Sundahl, Mrs. Henry Anderson, Ole B Johnson, Arne F Anderson, Anders Skaar, Elius Volstad, Oscar Fortny, Andrew Krogen, Gust Anderson, John Skaar, Cora Fortny hver 50c	7.00
Martin L Hanson, John Stabe, Henry Stegane, Julius Fortny, Mrs. D B Fortny, Mrs. Christine Svenson, Henry J Anderson hver 25c	1.75
Anette E Rono, Arne A Fortuen hver 1	2.00
Solveit Dregne	5.00
Sauca, Beber, Eufanna og Annael A Sherry, Anna Dregne, Christ Petri, Nels Volstad hver 50c	3.50
Martin A Krogen, Douglas Nelson, Henry Volstad, Arne C Fortny, Anders S Fubr hver 25c	1.25
Albert Brekegaard 75c, Christ Stegane 50c	1.25
Albert R Simonson 5c, Nordahl Fortny 4c	09

Bed Bæltor C J Galtvold br. C E Holter fra Rof. i Clear Lake & Ellsworth Mgd., Ia	20.85
Bed Bæltor A D Mortvedt fra Daniel Erickson, Minnosta, Ill. 5, S Knudson 5	10.00
Bed Bæltor A D Oppegaard fra Emma Pederson af Berry Mgd., Mt. Greb, Wis. 5, (heraf er 50c indbefattet i Rutteringen fra Berry Mgd. i Budd. No. 13)	4.50
Fra West Prairie Mgd., Wis., Bæltor L C Jacobsons Kald: Offer	9.60
Nels A Nelson og Hustru	5.00
Ole Hagen 2, Mrs. Uni Grinde 1	3.00
Albert E Kunice 1, Sophia Nelson 1	2.00
Thomas R Johnson 1, Sam Hatland 1	2.00
B M Kunice 1, Mrs. Martha Kunice 1	2.00
Osten Erickson 50c, Martha Hatland 50c	1.00
Theodore Lee 50c, Ludvig Erickson 50c	1.00
N J Johnson 50c, Sam Lem Jr. 25c	75
Louis Hendrickson 25c, Thomas Volstad 25c, J Hauge 50c	1.00
Fra Rions Mgd., Jamme Kald: Mrs. T Thoreson 2, Albert Hanson 1	3.00
S E Hanson 1, S E Larson 1	2.00
Ingværet Larson 1, B Hanson 1	2.00
Emil S Hanson 1, Ole Christoferson 1	2.00
Mrs. Henry Larson 1, Miss Lena Hanson 75c	1.75
Hannah Hanson 75c, Alfred Dahl 50c, Albert Hanson 50c	1.75
Mrs. Ole Ruber 50c, C E Merdrum 50c, D E Dahl 50c	1.50
Mrs. Ole Ruber 50c, C E Merdrum 50c, D E Dahl 50c	1.50
Mrs. A E Larson 50c, Alma Larson 50c, Arnt Larson 50c	1.50
S E Larson 50c, Ole Ruber 50c, Henry Ruber 40c	1.40
Mrs. E Hanson 35c, Aron Thoreson 30c, Mrs. Hans Nelson	90
Mrs. Paul Hanson, Lena Ruber, Miss Minnie Hanson, Emil J Hanson, Edward Dahl, Andrew Mattson, Jonnie Mattson, Albert Walters, A Larson, S Weithelmsen, Jennie R Larson, C R Hanson, Caroline Thoreson, Mrs. Hans Hanson, Martha A Hanson hver 25c	3.75
Della Hanson, Miss Vera Dahl, Mrs. A Larson, Esther Pederson hver 10c, ubenaævnte 1.75	2.15
Immanuel's Mgd., Viroqua, Wis. Jamme Kald	18.75
Bed Bæltor D S Elstad fra Tom Almen, Dane, Wis.	2.50
Bed Bæltor Theo. J Lund fra Gunhild Staaen, Bobb, Minn.	10.00
Bed Bæltor J V Johnson, Erickson, N. fra en ubenaævnt	25.00
Bed Bælt. B S Stenerfon fra Nels Solum, James, N. D.	25.00

818.22

Før Bitteret for 9321.57

10,139.79

S. S. Elstad.

I i l B e t h e s d a B ø r n e h j e m: Fra Mrs. N A Gimre, Ellsworth, Ia. 6 hds Gingham, 6 hds Silkebaand. Bed D Klanderud 2 Bails of Candy fra Bibelklassen, Sioux City, Ia. Bæltor Krogtads Kald: Fra Mrs. Hannah Meim, Jackson, Minn. \$1 for Væler; Mrs. Vergitta Kee, Jackson, Minn. 6 Bar Vanter; Mrs. E J Reeve, Herdricks, Minn. 2 bar Strømber, 1 bar Budevar; Mrs. M Olson og Mrs. M Opsahl, Blatte, S. D. 1 Quilt; Fra Bæltor S L Jacobsons Kald, Roieni Mgd., Veresford, S. D. Mrs. E P Sveeggen 8 hds Tøi, 6 qts. Sauce, 2 qts. Jellu, Mrs. A D Sveeggen et Stykke Tøi, Cookies, 4 qts. Sauce, 1 qt. Jellu; Mrs. A Solem 2 Chikens, 1 qt. Sauce, Mrs. Anton Anderson 2 qts., Mrs. Andrew Storm 4 qts., Mrs. D Sten 4 qts., Mrs. G Stebe 3 qts., Mrs. Ole Mervick 1 qt., Mrs. Anton Vormdahl 1 qt., Mrs. J P Væbjeit 1 qt., Mrs. R Dahle, Moe, S. Daf. 2 qts., Mrs. S P Larson, Veresford, S. D. 2 qts., from Friends in Rev. Duclous Charge, Immanuel's & Romsdahl's Congregations 28 qts., fra Mrs. Alnes, Romsdahl's Mgd., endel Børnklæder, fra Bæltor J J Starnefs 1 Quilt, 2 qts. Sauce, Mrs. P Sæverberg 1 Quilt, 2 qts. Sauce, Mrs. J Johnson 1 Quilt, 2 qts. Sauce; From St. John's Church Mrs. G Jaacon 1 Quilt, 2 qts. Sauce; From Immanuel's Church M. Skonon 2 qts. Sauce, Mrs. John Skonon 2 qts. Sauce; From Bethlehems Church Mrs. Beber Stofa 2 qts. Sauce, Mrs. S Olson, Gabbille, S. D. 3 bar Vanter, 3 bar

„Whifflets“, 1 Matte, 1 Bude, 3 par Budebar, 1 „Bieequilt“ Overtræt, 1 Stykke Outing, 1 Babyquilt Overtræt; Mrs. Ole Solem, Bolin, S. D. 1 par Strømper, 2 Kjøler, 5 Forklæder; Ved Miss Balla, Horace, R. D. 1 Quilt fra Pigef., 2 Blankets og et par Strømper fra Mrs. Olava Nilson; Ved Miss Selma Johnson fra Hoff's Mgd.s Søndagskole, Sacred Heart, Minn. omtrent 52 Bæller Julegaver til Børnene; Fra Rdf. paa samme Sted indsendt ved Mrs. Clara Stalbeck, Mrs. A. H. Erickson \$1.50, 2 par Vanter, 1 Coat; Mrs. A. Roiden 1 par Sto, 1 Sue, 6 Bommetørklæder, Haarbaand; Mrs. B. Fjeldhammer til to Lagen; Mrs. J. Anderson et Stykke Gingham; Vertha Overgaard 1 Sue, Haarbaand; Mrs. Rice Haarbaand, Mrs. O. J. Elattum \$2.00, Mrs. H. Dmolt \$2.00, Mrs. B. Boge 2 Suits Underklæder, 2 Skjorter, Mrs. Paul Kelly 4 par Vanter, Mrs. H. Fjeldhammer 1 par Sto, Mrs. A. Arntsen \$1.00, Mrs. Miss Svensen \$1.00, Mrs. C. Rustad 1 par Vanter og Strømper, Mrs. H. B. Helgeson 4 par Troujers, 2 Skirts, Mrs. Varestad 1 par Vanter; Mrs. Clara Stalbeck Haarbaand, Mrs. Oskar Stalbeck \$1.00, Mrs. Martin Hanson 1 Shirt, Haarbaand; Mrs. B. Schneis 1 Shirt, Haarbaand; Germina Die 3 bds. Outing; Mrs. C. Hagen 3 par Bentslæder; Mrs. A. G. Rud 50c. Volai Angelsgaard 25c, Glad's Angelsgaard 25c, Mrs. T. Jordet 50c. Hjertelia Lat.

Amanda E. Hendricksen.

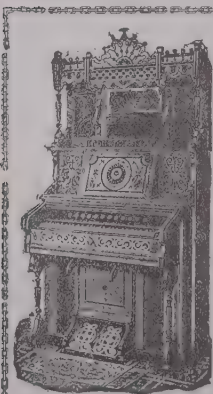
Rbittering: Ved Pastor M. J. Westphal fra en Søster i Herren, Whalen, Minn. 1.00
Ved Beber Agrimmon, Peterion, Minn. fra hans Fader... 5.00
Ved Mrs. O. Holmen, Belleville, Wis. fra „The Girl's Society“, Primrose, Wis. 10.00
Fra Louis Carlson, North Bend, Oregon. 1.00
En Bbl. brugte Klæder samlet ved nu afpøde Miss Karen Johnson, Lake Preston, S. D. Broderligt
A. M. Danielson.

“The Lutheran Intelligencer”.

et engelsk Kirkeblad med god opbyggende Læsning og mange kirkelige Efterretninger baade fra Hauge's Synodes Arbeidsmark og Kirkens Arbeidsmark i Almindelighed. Bladet udkommer en Gang om Maanedn i Red Wing, Minn., og redigeres af Prof. Gustav M. Bruce. Det koster 50 Cents pr. Aar, forstudsvis. Agenter påstkes til at virke for Bladets Udkredelse. Send for Prøvenumre og Agentskiftaar.

THE LUTHERAN INTELLIGENCER,

730 10th str., Red Wing, Minn.



Pionær

og

Orgler

Stort Lager.

Skiv idag efter Katalog og navn, hvad som ønskes, Piano, Kirkeorgel eller Husorgel, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et udmærket Instrument til Dagens aller laveste Priser. Nævn dette Blad.

THE NORTH WEST-ERN MUSIC HOUSE,
CARL RAUGLAND, Pres.

520 2nd Ave. S.,
MINNEAPOLIS, MINN.

Et godt Billede

af Hans Nielsen Hauge. I Kabine-
Størrelse. Pris 10 Cents.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Bogslede følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bognærker:

„Julehilsen“, „Nytaarshilsen“, „Hilsen fra Amerika“, „Venlig Hilsen“, „Hilsen til Fader“, „Hilsen til Moder“, „Hilsen til Søster“, „Hilsen til Broder“, „Hilsen til Onkel“, „Hilsen til Tante“, „Til min kjære Søn“, „Til min kjære Datter“, „Hjertelig Lyønsknning“, „Serren er nær“, „Uden Kors ingen Krone“, „Barnefang“, „Hjertelig Hilsen“, „Bøn“, „Idag vil jeg prise Herren“, „Tro, Haab og Kjærlighed“, „Til kjære Bedstemoder“, „Christmas Greeting“, „New Year Greeting“, „A Greeting to Father“, „A Greeting to Mother“, „A Greeting to Sister“, „A Greeting to Brother“, Faith, Hope, Charity“.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Silletun,
Red Wing, Minn.

Bede er indret.

Naar bore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorløn, Synodetasken (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Bedningemissioner sendes til Rev. C. C. Holter, Red Wing, Minn.

Benge til Indremissionen sendes til Prof. H. C. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Betjendsda Børnehjem sendes til Rev. J. A. Duello, Veresford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Hauge's nordlævangelske lutheriske Synode i Amerika Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forstudsvis \$1.00 om Aaret. Til Canada, Norge og Danmark \$1.25.

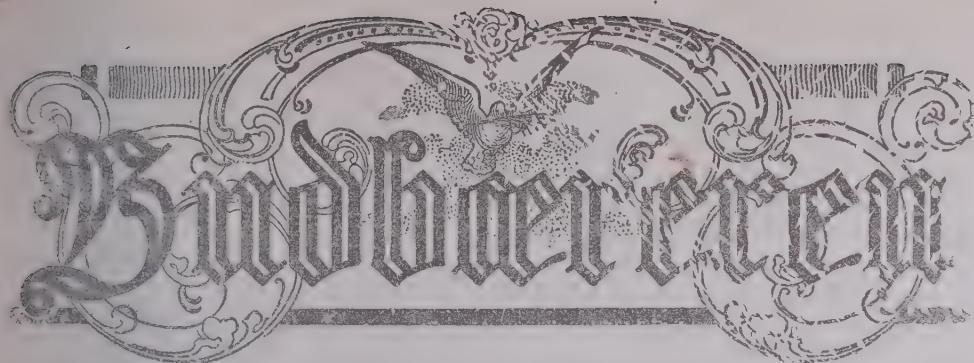
Alle Bestillinger indsendes til

C. Silletun,
Draver 74, Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Det opbyggelige i Prekenen; 2. Red Wing Seminary; 3. Ungdomsforbundet; 4. Forbund af nordlæ lutherisk Ungdom i Amerika og Norge; 5. Et Hauge's Minde ved Red Wing; 6. Nogle Bemærkninger til en Skrivelse o. s. v.; 7. Aldeles enig; 8. Brev fra D. T. Nelson; 9. Red Wing Kreds Misionsarbejde; 10. Fra Vestkysten; 11. Fra Cureta, Kansas; 12. Paa Reise; 13. Smaabint-Oppbyggelsesarbejde; 14. Kinamissionen; 15. Foreningsagen; 16. Brev fra Rønning; 17. Fra Arbeidsmarken; 18. Betjendtgjællere; 19. Rbitteringer.



Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 18 }

Lørdag den 4de Mai 1912

{ 44de Aarg

Det opbyggelige i Prekenen.

(Af J. S. S. Brochmann.)

II.

Saa langt er det ikke vanskeligt at tale tydelig. Vanskeligere bliver det at svare, naar der spørges: Hvorledes bærer jeg mig ad med at predike opbyggelig, hvorledes vinder jeg det opbyggelige ud af Predikenteksterne?

Vanskeligheden hænger sammen med, at dette er en Inspirationens Sag, altsaa tilsidst Guds Aands Sag. Til Inspiration kommer man ikke gennem Regler, og der kan ikke gives Regler for den. For Guds Aand fører en Uendelighed af Veie og Midler til Maalet, og hvor Guds Aand mangler, der fører ikke selv de bedste Midler eller Veie frem. Egentlig bliver der derfor kun den ene Hovedregel, at vi maa tragte efter selv at blive fyldt af Aanden, for at vi kan blive Aandens Redskab, hvilket ingen bliver uden gienne Bøn.

Men opfyldes denne ene uomgængelige Betingelse at tragte efter selv at blive Aandens Redskaber i Ord og Liv, Vidner, som forkynder, hvad vi selv kjender, da kan vel ogsaa Regler gjøre Rytte, da kan der vel peges paa enkelte Ting, som det er gavnligt at have for Sie.

Allerede det at være sig Maalet bevidst, Maalet at fremkalde eller styrke Troen (Gjertets personlige Troesliv), gjøre Evighedshaabet og Længselen efter Herrens Kom-

me levende, gjøre Kjærligheden brændende,—allerede at tage Sigte paa dette Maal er en stor Hjælp. Naar man tager Sigte, saa styrer man bent; da siger det sig selv, om Korpinden skal have Trykket til Styrbord eller Bagbord.

Fremdeles: være sig Vanskeligheden bevidst, at Troen, som skal fremstilles, ikke bare er et ufrugtbart Kendskabsforhold, end ikke bare et Begejstringsforhold, end ikke et virkelig Kjendskabsforhold, som blot bliver en Begyndelse uden Forisættelse (saml. de tre første Slags Agerjord), men et saadant Selverkjendelses- og Kristusforhold, at Tilhøreren føler, han ikke nogenfinde kan undvære Jesus eller miste ham af sit Hjerte,—allerede med denne Bevidsthed er man et Stykke paa Veie, fordi den driver hen til Jesus i Bøn. Predikanten kan selv ikke mere undvære ham til sine vanskelige Opdrag, end Tilhøreren kan undvære ham til sine. Der skal tales, saa Tilhørerne ikke blot siger; idag var det interessant at være i Kirken; men de skal sige: idag var det godt at være i Kirken. Naar Toldere og Syndere holdt sig nær til Jesus for at høre ham, saa var det, fordi det var godt at høre ham; men af hvem skal vi lære at tale som han uden af ham selv?

Fremdeles: være sig Ansvar bevidst, at ingen Gang, man prediker, maa spildes, ingen Leilighed maa tabes, naar et Menneske er kommet til Kirke,—i en saadan Bevidsthed er der Hjælp paa samme Maade.

GTU Library

2400 Ridge Road

Hayward, CA 94709

For more info call (510) 649-2500

Subject to recall.

Hjælpen er hos Herren selv, med andre Ord: i Bønnen. Naar det gaar tilgavns op for os, hvad Biskop Thorkildsen saa gjerne fremholdt i sine uforglemmelige Ordinationstaler, at vi ikke maa tæne paa at gaa til Folket med vor Kurv, før vi har været hos Herren og bedt ham fylde den med Livets Brød,—fylde os med sin Raade og Sandhed—da merker vi straks, at det gaar bedre med at tale opbyggelig.

Jeg mener, vi i Presteforeningen skulde enes om at bede for hverandre om Lørdage-ne.

* * *

Opbyggelsesmidlet er Ordet, Teksten. Men Teksten har sin ydre Side, Bogstaben. Den er Røddens Stal. Lad os ikke predike saa, at vi ligner den, der leverer et vakkert udstaaret Stal til at se paa, men ligner den, der bryder Stallet itu og leverer Kjernen til at spise. Det opbyggelige i Ordet ligger bag Bogstaven; det opbyggelige er Realiteten bag Ordene, og den sukker sig op for Predikanten kun i samme Grad, som han selv lever Troens Liv. Mangelen deraf kan ikke erstattes af Predikehaandbøger med deres færdige Themaer og Dispositioner. Det opbyggelige er ikke af den Væbskaffenhed, at man kan pege paa visse Stykker af Teksten og sige: se her eller se der!

Hvor er det opbyggelige? Enten er Svaret ubegrænset mangfoldigt, eller ogsaa er det kun et eneste: det opbyggelige er Kristus i Predikenen. „Vi vil se Jesus.“ Det er ikke hans Portræt, selv om det er aldrig saa godt tegnet, man vil se; men ham selv vil man møde. Man kan tale om ham saa, at det kun er hans historiske Billede, man tegner. Man kan forkynde hans Ord saa, at det ikke bliver væsentligt, at det er ham, som siger dem. Bjergpredikens Bud har baade Filosofer og andre Religionsstiftere end Jesus sagt. Men de bliver noget andet, naar Jesus siger dem.

Naar Jesus siger: Kom! Da kan Peter komme, selv om det er Vandet, han skal gaa paa. Havde en anden sagt det, havde han ikke kunnet det. Men „Herre, dersom det er dig, da bød mig“.

Naar Jesus siger: Frygt ikke! saa har han Myndighed og Ret dertil, han vor Herre og Dommer. Ogsaa Verden siger: Bær ikke rødt! endog naar den frister til det onde; men den har ingen Ret til at sige det.

Naar Jesus siger: Bliver i mig! saa er det ikke, som naar en anden vilde forme til at blive i Jesus. Thi det vilde kun virke som en anden Moralsforstift. Men i Jesu Mund er Ordet en Indbydelse; han „giver Ret til at blive Guds Barn“.

Naar Jesus siger: Hvad gavner det et Menneſte, om han vinder hele Verden, men tager Stade paa sin Sjæl? Hvad Bederlag kan et Menneſte give for sin Sjæl?—da er det noget andet, end naar en Moralist i eget Navn gjør dette indlysende for os. Thi det sidste virker kun paa Erkjendelsen, men giver ingen tilstrækkelig Kraft. Men naar vor Frelser siger det og dermed viser, hvor høit han vurderer og elsker vor Sjæl, da giver det Kraft, der kan overvinde Fristelser.

Naar Jesus helbreder syge, (f. Eks. den blodsoitige Kvinde) da forkynd ikke Helbredelsen eller Helbredelsen som Hovedsagen; thi den har ofte ogsaa en Læge. Men forkynd det, som for Jesus er Hovedsagen: at han kan saa se Kvinden i Diet og sige: Datter, vær frimodig! Den timelige Hjælp varer kun for en Tid, men at se sig elsket af Jesus og saa frimodig Tillid til ham, det er nok for Tid og Ewigheid. Naar derfor Jesus opvækker Jairus Datter, da løsriv det ikke fra Ordene: Frygt ikke, tro kun! Thi det salige Troesforhold til Jesus er Hovedsagen. Til den verkbrudne sagde han: Søn, vær frimodig, dine Synder er dig forladte. Og de tilstedeværende spørger han: Hvilket er størst, dette eller Helbredelsen? Da de anfaa hans Ord for Gudsbespottelse uden Realitet, da traadte Underet tjenende til. Saa overalt; ikke Underet er Hovedsagen, men Forholdet til Jesus personlig. Til den spædalske Samaritan hed det: Din Tro har frelst dig. Nemlig fordi han ikke nøiede sig med Helbredelsen; Jesus selv var ham større.

Overhovedet, desom Forkyndelsen af Jesu Ord og Gjerning skal blive opbyggelig,

maa J e s u s s e l v træde frem af dem. „Da bliver Disciplene glade, naar de ser Herren". Han s e l v e r O r d e t, og det Ord, som ikke er uløseligt fra ham selv, er ikke Livets Ord.

Derksom vi forkynder Jesu Ord saaledes, at det bliver haan, som siger dem, m. a. D. derksom det er J e s u s s e l v, vi forkynder, da behøver vi ikke længere at være rædde for at sige: Hvad han siger eder, det g j ø r! Næmlig fordi det bliver noget andet end Lov, naar han siger det. Med al kristelig Viden om ham, og hvad han har sagt, ligner Tilhørerne kun færdige, optrukne Ubre,—som staar. Det, der behøves, er intet andet, end at Pendelen faar et Skub og sættes i Bevægelse, ligegyldigt fra hvilken Side; Bevægelsen til den anden Side følger af sig selv. Det er ligegyldigt, med hvilket Ord, man begynder sin Lydighed, om det s. Eks. er dette: Afslæg Løgn, og tal Sandhed,—eller dette: Hold op med at retfærdiggjøre dig selv,—eller dette: Forslig dig med din Broder osv. Det ene fører det andet med sig, bare man kommer i Gang.

* * *

Til at gjøre en Prediken opbyggelig er ofte anbefalet at gjøre Talen anskuelig ved F o r t æ l l i n g e r. Ja, naar de bare er enkle og har Egthedens Præg. Mange af de fra Udlandet indførte Fortællinger gjør paa mig et kunstigt og utilforladeligt Indtryk, saa jeg for min Del helst bruger Træk af egen Oplevelse, de være saa enkle, de vil.

Et andet Middel til at gjøre Talen anskuelig er Billeder, jeg mener Sammenligninger. Ogsaa her er Kunsten at lade dem være ukunstlede og slaaende.

Der gives en gammel Udgave af Johan Arndts „Sande Kristendom" ledsaget af enkelte Sammenligninger i smaa Kobberstik. J. Eks.: Et Barn, som Moderen, før hun gik fra det, har bundet fast med Baand frem og tilbage over Buggen, for at det ikke skal falde ud og slaa sig. Underskrift: I Kjerlighedens Baand. Guds Barn forstaar her straks, hvorfor Gud lægger Baand paa det.—En Alger med kneisende og nedbøjede Aks. Underskrift: Jo mere bøiet, jo fuldere.

Forklaring overflødig; saa simpelt er Billedet.—Et Brændglas, som ved Solens Straalet sætter noget Tønder i Brand. Underskrift: Ved Kraft fra oven. Hvor enkelt og slaaende. Hvad vil det fineste slaaende Brændglas udrette uden Ilden fra oven! D. s. v.

Lad os forsøge at finde ligesaa enkle Sammenligninger.

Skal vi gjøre det klart, at vi ikke kan slaa os til Ro med, at Gud elsker os, da kan vi pege paa en Moders opofrende Kjerlighed til sit Barn. Lykkelige Barn! tænker man let. Og dog er Barnet slet ikke lykkeligt, hvis det ikke elsker Mor igjen, og Mors Kjerlighed er forgæves.

Gjælder det at trøste dem, som synes, de ingen Fremgang gjør, men stadig falder tilbage, da kan vi pege paa Bægghret. Bendelens Bevægelse synes frugtesløs: frem og tilbage er lige langt. Men inde i Uhret, skjult for vore Øine, er Bevægelsen bare rettet fremad. Viernes Bevægelse er umerkelig liden i Dieblirket; men naar en Tid er gaaet, sees den.

Gjælder det at vise det, som mange har ondt for at forstaa, at Troen ikke er vor Beslutnings Sag, men gives os af Gud og derfor aldeles ikke er Selvindbildning, men grundet Overbevisning, da kan vi pege paa, hvorledes al Tro gives os. Tror jeg, det bliver godt eller ondt Veir imorgen, da er det, fordi Veirmerker har givet mig den Tro, ikke fordi jeg bestemmer mig til at tro, at Veiret bliver saa eller saa. Naar et Barn tror paa sin Mor som den trofasteste og bedste af alle, saa er det, fordi Mor ved sit Væsen har givet det den Tro, ikke fordi det har besluttet at tro paa Mor.

Gjælder det at vise Forskjellen i Kraft hos begge Slags Tro, den som er min Beslutnings eller Antagelses Sag, og den som er givet mig, da kan vi pege paa Styrken i vort Omdømme om dem, vi kun kjender af Omtale, og dem vi kjender personlig. Det første skal der kun et Rygte til for at rokke. Det andet rokkes ikke; vi møder Bagtaalsen sieblittelig med: Du kjender ham ikke! Kjendte du ham som jeg, da sagde du ikke saa.

Gjælder det at fratage Folk den Mening, at Kristendommen er tung, fordi den medfører Offer af, hvad der er os kjært, da kan vi pege paa to elskende. Synes de, det er tungt at ofre noget for hverandre? Er de ulykkelige eller lykkelige, er de tyngede eller lette og glade, ved at de elsker hverandre?

Jeg nævner saa mange Eksempler for at vise, hvad jeg mener. Mesteren er dog her som overalt Jesus: Kan en blind lede en blind?—De friske har ikke Løge behov, men de som har ondt.—Ligesom Grenen ikke kan bære Frugt, uden den bliver i Vintreet, saaledes heller ikke I, uden I bliver i mig.

Eller Skriften selv er Mesteren: Dit Ord er en Lygte for min Fod er et Lys for min Sti. Brug den enkelte Vignelse! Hvor meget af Veien lyser Lygten os? Kun saa meget, som i Dieblisset er nødvendigt. Hvem lyser hele Veien op for? Kun for den, som gaar efter dens Skin. Vil jeg ikke gaa efter det Lys, den viser, saa brænder den ned, og jeg staar i Mørke. Saaledes bliver ingen i Evighed flog paa Veien til Salighed, vil han ikke lyde Guds Ord i det, han til en Begyndelse forstaar. „Mandens Aabenbarelse gives enhver til det, som er nyttigt“, ikke mere end vi ad Gangen har Brug for. Saa skal da heller ikke Predikanten sige alt med en Gang, men saa meget som Tilhørerne kan beholde og har Brug for ad Gangen.

*

*

*

Ingen Regler hjælper dog, uden hvor den store Forudsætning er tilstede, at man ser Opbyggelsens Maal og Middel i at forkynde Kristus selv. Hvor den Forudsætning er tilstede, kommer resten af sig selv. Da bliver det forbi med Tagt efter saadanne ydre Midler som nye pikante Synsmaader, nye Themaer osv., og man faar nok med at vidne ensfoldig hos Kristus og lære den ene store Kunst at lade ham tale gennem os, saa man hører ham og ikke os.

Det er bedre at sætte sin Lid til Herren end at forlade sig paa Menneffene.

Sal. 118, 8.

Red Wing Seminary.

Den femte aarlige Veltalenhedsprøve under Alumniforeningens Auspicier holdtes Fredag Aften den 26de April. Prof. Ellingson fungerede som Formand. Programmet bestod af to Musiknumre, Trombone Solo af Alfred Grinde og Sang af en Kvartet, og syv Taler („Orations“). Erik Espelien talte om „Et Ulykkeligt Folk“ (Finnerne), Ernest Eftensen om „Et nationalt Problem“ (Regjeringskontrol over Forretningskombinationer), Albert Anderson om „En Anledning for den kristne Kirke“ (at evangelisere Kina), Ole Aune om „Amerikanske Idealer“, Arthur R. Thompson om „Den hvide Slavehandel“, Ole H. Olson om „Vore internationale Pligter før og nu“, og Anfinn Wecks om „Amerikas Anledninger i Kina.“

Ernest Eftensen blev tilkendt første Præmie, Arthur R. Thompson anden og Anfinn Wecks tredje, et Udsald, der syntes at vælte almindelig Tilfredshed.

Dommere for Stil og Indhold var Prof. C. M. Melom ved Statsuniversitetet, Pastor H. N. Bakke, Cando, R. D., og Advokat R. T. Moen, Fergus Falls. Foredrag blev bedømt af Prof. F. M. Karig ved Statsuniversitetet, Dommer Albert Johnson og Bankkasserer Robert Putnam, begge her af Byen.

Afholdtslige Medlemmer holder i disse Dage paa med store Forberedelser for den Veltalenhedsprøve, som skal holdes her den 10de Mai, hvori Repræsentanter fra ni Stater vil deltage. Vi venter os en meget vellykket Prøve, noget man jo ogsaa har Lov til, naar man ved, at hver af de ni Talere har før seiret i to andre Prøver. Missouris Repræsentant er en ung kristen Japaneser. Hvilken Skam for vort Land at tillade et Onde, som en Mand fra et hedsst Land maa hæve Røsten imod! Gud give, at disse mange unge Afholdstalere maa kunne udrette noget godt for vor By!

R o r r.

Ungdomsforbundet

Hvormeget skal vi give Herren.

2 Krøn. 31: 2—10. Mark. 12, 44.

2 Kor. 8, 1—15.

En Frugt af sandt Troesliv er Gavamildhed. Herren paaminder herom i sit Ord: „Glemmer ikke at gjøre vel og at meddele; thi saadanne Offre behager Gud vel.“ En feilagtig Opfatning, der har skadet Herrens Sag, er denne, at Evangeliets Sandhed og et helt Naadesamfund med Gud ingen Forpligtelser fører med sig.

Det er maaske sandt, at den bedste Maade at yde paa er den mest frivillige. Men vi bør ikke glemme at meddele og svare Barmhjelpheder, der vil vise sig skjæbningsvangere for Guds Sag. Kjærlighed og Pligt haade kan og bør forenes i dette Tilfælde. En Ting er sikkert, at er vi kristne Laantagere, vil vor Herre saa Renterne idetmindste.

Det Menneſke, den Person, som er slig stillet, at den kan yde, men ikke gjør det, vil før eller senere lande i Ligeegyldighed for alt undtagen sit eget Selv. Men dette er da Døden.

Der er Personer og Menigheder, hvis største Lyſt er at nyde. Det at meddele, give, er fremmed for dem. Denne Tilſtands Resultat kan illuſtreres ved et Natursfenomen. Hvad er Aarsagen til, at det Døde Hav er og forbliver dødt? Jo, Jordan rinder ind fra nord, Arnon fra øst, Redron og mange andre Bække fra vest og Bered fra syd. Men ſaa vidt mig bekjendt ſtaar det ikke i Forbindelse med Havet ved Udløb. Derfor Døden. Det er en Livsnødvendighed at meddele. Ikke før at vinde Gudsbehag. Men fordi det er en Livsyttring, der ikke kan ſættes ud af Beſtagning.

Det er jo en meget kjendt Sag, at de Menigheder, ſom ſelv yder rigelig til Guds Riges Fremme, i ſæregen Grad blir velſignet, medens de, der lukker Hjerte og Haand for Herrens Sag, blir ſiddende i aandelig Tørſte og dør i Selſorgudſe. Heller ikke er det en gudvelbehagelig Given kun at ofre

Spærefillinger. „Giver, ſaa ſkal eder gives“. Enſens Stjært i Evangeliet er et uovertruffet Ekſempel paa, hvad et gudhengivent Hjerte kan frembære paa Herrens Alter. Gaven, Offret, er Kjærlighedens Afglans og dens Væſens udtrykte Billede. — Med Gaven, Offeret, ſtort eller lille, følger det, ſom er mere end Gaven ſelv, det nemlig, et Hjerte, der elſter Gud.

Der gives mange Veiligheder i Verden at gjøre vel. Den kristne har ogſaa her noget at rette ſig efter, det nemlig, at gjøre vel mod alle, men meſt mod Troens egne.

Med Henſyn til Syſtem eller Maaden, hvorpaa vi ſkal give, ſaa er der mange ſaadanne. Tienden ſynes at være den meſt henſigtsmæssige. Nogen indvender, at den er gammeltestamentlig og afſlægt. Ja, ſaa! Er der nogen bedre Maade, end den Herren ſelv paabød i den theokratiſke Tid, ſaa bør vi ſaa vidt om en ſaadan. Bringes hele Tienden ind i Forraadshuſet, forat der maa være Føde i mit Huſ, osv. Mat. 23, 10—11.

Vi kan ikke andet end glæde os over den Gavamildhed, ſom udviſes i de forſkjellige Kirker og Kredſe ſaavelſom Samfund.

Vort eget kjære Samfund er ikke ſtort. Men ved at lægge ſammen de forſkjellige Udgiſtspoſter ſom Indre- og Ydremiſſionen, Skoler og Barmhertighedsanſtalterne, og meget andet, da er det iſandt højt ſtort, hvad der gjøres. Et aarligt Budget af henved \$70.000. Dernæſt alt, ſom behøves til det totale Menighedsarbejde. Det blir Summer af anſelig Størrelſe. Alt frivilligt fra dem, der beſølgere en eller anden Methode, ſom de har ſat ſig for Herrens Anſigt. De gamle Rydningsmænd har ſat de unge et herligt og varigt Ekſempel. Lad os efterfølge den i Kjærlighed, Troſtkab og Offervillighed for Herrens vor Guds Sag og ſaaledes blive rigge paa al god Gjærning. M. L. D.

Fra Ungdomsſtevnet.

Ungdomsſtevnet for Red Wing Kredſ, ſom afholdt Møde i St. Pauli Menighed, Minneapolis, den 14de og 15de April var godt beſøgt. Det var et godt Møde, godt for

baade Legem og Sjæl. De tilreisende blev mødt med udsøgt Venlighed, Gjæstfrihed og Forekommenhed. Flere vigtige Emner blev behandlet paa en interessant, opbyggende og belærende Maade. Nedenfor gjengives kun nogle faa af de mange Sandheder og nyttige Vint, der kom frem.

Mennesket trænger Jesus. Han kan alene tilfredsstille dets dybeste Trang. I ham er der Liv, evigt Liv. Mennesket faar Del i ham ved Omvendelse og Tro. Omvendelse er Sindssforandring. Troen er en Hjertesag. Ved Troen tilegnes Jesus. Ved at tro Ordet nyder man de himmelske Goder.

Men det er ikke bare at nyde, vi maa og saa virke. Først nyde og saa virke. Gud har et stort Arbejde at udføre ved og gennem os. Han kalder til Arbejde gennem sit Ord og sin Kirke. Vor Tid er en vanskelig. Det er en Kampens Tid. Gud kalder til Kamp mod Mørket. Kalder Iyder særskilt til de unge. Ungdom! giv dit Hjerte til Jesus. Kom saa, vær med for at fremme Guds Rige.

Det er af stor Betydning at træffe det rette Valg. Vor fremtidige Lykke og sande Vel afhænger af Valget vi træffer. Vælger vi at vandre med Gud, vælger vi det rette. Den, som vælger Gud, siger Synden og Verden Farvel. Det nye Lys, det nye Princip, det nye Liv vil sætte en istand til at vælge re hele Livet igennem. Men skal dette nye Liv beholdes ubeskåret, maa en adlyde den Røst, som det læber mod alt Ietsindigt og verdsligt. Mange har tabt Livet igjen, fordi de ikke agtet Røsten, men begyndte at argumentere med Fristeren. Der er Tegn til Fare, naar man begynder at spørge: hvor langt kan jeg gaa og alligevel være en kristen? Den levende kristne spørger: hvor langt bort fra Synd kan jeg komme?

Men Livet, det aandelige Liv, maa ikke bare holdes vedlige, det maa ogsaa vokse. Skal det vokse, maa det have Næring. Det faar vi i Guds Ord og Alterens Sakramente. Den rette Brug af disse Midler maa til, skal vi saa en livsfrisk og troestærk Ungdom. Her gjelder det for alle, som har mennesskeljes Frelse paa Hjerte og har med Barn og

Ungdom at gjøre, at tilskynde, opmuntre og foregaa med godt Eksempel.

Lars Dordal, Sek.

Coeducation.

Det var paa en Maade næsten overraskende at saa se Coeducation blive behandlet igjen. Man har nu diskuteret Forenings-sagen jaalænge, at man næsten kunde blive træt af det, og enda er man ikke kommen svært langt. Derfor var det isandhed en Forfriskelse at saa se denne for vor Skole saa vigtige Sag igjen diskuteret. Da Sagen for nogen Tid siden blev fremholdt, var de næsten bare Coeducationen Modstandere, som havde Ordet, medens Sagens Venner tiebe stille. Det er nu paatide, at Bennerne vaagner op og gaar til Handling i denne Sag. Der har været filosoferet nok; og nragtige, ja rent ud latterlige Argumenter imod Coeducation har været brugt, saa Folk i vor Synode skulde tro, at det var noget af det værste, som tilfaldt en Skole. Mange af Modstanderne har argumenteret i denne Sag i Selvinteresse og saaledes ført vort Samfundsfolk bag Lyset, saa Samfundsiinteresserne har gaaet nedad, istedenfor den skulde stige opad. Det viser sig i flere Tilfælde, at dersom der er en Sag, som er tjenlig for Samfundet, saa maa der filosoferes og beregnes i Aarevis, førend nogen bestemt Beslutning kan tages. Det er ret og forstandigt at overveie en Ting, dersom det skal blive til Gavn og Nytte for Samfundet. Men man kan resonere og tænke og udsætte en Ting indtil det blir forsent. Saaledes ogsaa med Coeducation. Enhver, som er interesset i Synodens Gjøremaal og som vil fremme dens Vækst, burde være glad, at Sagen dukker op igjen til Behandling. Alle, som elsker vort Samfund og vor Ungdom burde nu reise sig som en Mand, forat saa denne vigtige Sag gennemført førend vor Ungdom helt forlader os. Vi tænker kun paa vore unge Mænd, at saa dem til ægte Haugianere, medens vore unge Kvinder skal maatte søge til andre Skoler og paavirkes af

denne Tids Aand, som er saa løs i alle Maader. En hel Del i Synoden ser paa dette med Sorg, og det skal være bære fordi vi har en Del Bagstrævere i Samfundet, som er imod en Udvikling. Man prøver at gjøre de unge begejstret og interesseret i Synoden; men stænger den kvindelige Ungdom ude fra dens egen Skole, hvor den Aand hersker, som de gamle havde, da de grundlagde Red Wing Seminarium. Vi kan ikke vente andet, end vore unge Kvinder mister Interessen for Samfundets Gjøremaal, naar de blir behandlet paa en saadan Maade. Hvem kan undres over at de, som søger en højere Uddannelse, søger hen til andre Samfundsstoler og erhverver sig den der. Det er jo en Selvfølge, at deres Forældres Opmærksomhed blir henvendt til de Steder, hvor deres Børn er, og bort fra vore egne Interesser. Vi hører jo ofte disse Udtalelser, at dersom den kvindelige Ungdom vil have nogen Uddannelse, saa kan de gaa til Jewell. Ja, det høres noksaa flot. Men dermed saa forfremmer vi ikke vore Interesser, ei heller naar vi bort Maal.

Vi hører ikke saa sjelden, at man undrer sig over, hvorfor Interessen er saa slap lige overfor vort Seminarium. Men har vi ret at undres derover? En stor Del af vort Samfunds Folk ønsker bære at Red Wing Seminarium var aabent for deres unge Kvinder saavel som for deres Sønner, saa de kunde komme i Berøring med Kristendommen, og hvor dens Principer besøges. Men hvad kan de gjøre, saalænge vi skal ligge i Døbandet og ikke komme nogen Vej. Her er Rum nok ved Red Wing Seminarium godt Folk for eders Døtre. Hør ikke paa dem, som vil indbilde eder noget andet. Vi som en Synode er i en saadan Forfatning, at noget maa gjøres for vor Skole og det straks. Skolen bærer sig ikke, med mindre vi faar flere Studenter. Ifjor var der omkring 25 mindre end Aaret før. Jaar er der omkring 50 mindre end ifjor, og hvordan det vil gaa til næste Aar, er et stort Spørgsmaal.

Modstanderne af Coeducation har flere Gange før fremholdt den daarlige Stilling

ved andre Stoler, hvor Coeducation drives. Den største Del af disse Argumenter har været undersøgt og fundet, at det er aldeles en Feiltagelse. Men det har været gjort forat kaste Blaar i Vinene paa godtroende Folk. Folk har godmodig nok lyttet til slige Argumenter og ladet sig forlocke af baade endel Prestes og andre til at stemme imod Coeducation. Ungdommen som baade hører og læser saadant, og som ønsker at have sin højere Uddannelse ved vor egen Skole taber derved Interessen for Skolen og Samfundet, og ser sig om efter Stoler i andre Samfund forat faa sin Uddannelse. Dette er et Faktum, og de ærede Modstandere kan ikke nægte Sandheden heraf.

Man har gruet forat det skulde blive for kostbart at have Coeducation. Men hør her Venner. Vi skyder altfor høit. Det behøves slettes ikke at blive kostbart. Det har været Stoler indenfor de lutheriske Samfund, som har drevet Coeducation i en længere Tid uden at have noget ekstra for Pigerne fremfor Gutterne, med Undtagelse af lidt Musik og Syarbejde. Hvorfor kunde vi ikke prøve det her ogsaa. Vi har Kræfter i Hauges Synode til at lære i Musik, hvis bære Synoden vil aabne Anledning baade for dem og Pigerne der paa Haugen. Prøv da et Aar og se, hvordan det vil gaa. I vil maaske finde ud, at det skal blive langt over Forventning. Men nu har vi jo theologiske Studenter der, siger nogle, og derfor kan vi ikke have Coeducation. Men hvilken Daarlighed at stille Samfundets Theologer i saadant Lys. Det turde være, at slige Udtalelser kunde føre Tingene derhen, at de tager Hatte og siger Farvel, og drager til andre Steder, hvor Folk har bedre Tanker om dem.

Ved næste Aarsmøde burde Sagen komme frem til Behandling. De Menigheder og de enkelte Talsmænd imod Sagen skal ifandhed faa høre Ansvarer baade for vort Samfunds Ungdom og Samfundet som et hele. Ja maatte vi nu faa Sagen frem til Samfundets bedste og Gud til Være, som har givet os en saadan herlig Anledning til at gjøre noget godt.

En Haugianer.

„Idræt ved vore Skoler.“

I „Budb.“ No. 16 findes en Afhandling med Overskrift, „Idræt ved vore Skoler.“

Vi er ganske enige med Professor Jørgenson, at nyttige Legemsøvelser er nødvendige for en sand Udvikling, og at den maa have Plads ved vore Skoler. Men med det Kendskab vi har til Sagen, kan vi ikke andet sige, end at Professorens Stykke er misvisende. Ved at læse Skrivelsen kan vi faa den Forstaaelse, at Idræt er forbudt ved vore Skoler, hvilket ikke er Tilfældet. Som Bevis for vor Paastand skal vi citere fra Hauges Synodes Aarsberetning for 1911. Paa Side 169 findes følgende:

„Hauges Synode anmoder Skoledirektionen om at indskrænke Sportsøvelsen ved vore Skoler kun til nyttige Legemsøvelser og ikke tillade vore Studenter at deltage i Rappestrid udenfor Skolerne.“

Idrætsforeningen ved vor Skole har gennem dette Skoleaar faaet de Midler den har krævet for at vedligeholde og opøve Idræt. Taler dette mod Idrætsøvelser ved vor Skole?

Vi har Idræt ved vor Skole nu som før, og den er ikke i Aftagende, men heller i Tiltagende.

Det kan altsaa ikke være, hvad vi allerede har, Professorens sægter for; thi det vilde være selvmodsigende. Vi maa derfor læse ind i Skrivelsen, at Skriveren kæmper for den interkollegiale Sport (Rappestrid med andre Skoler) og Stykket vil derfor blive en Kritik over Synodens Bestemmelse paa sidste Aarsmøde. Det kommer dog ikke klart frem i Afhandlingen, at det er den interkollegiale Rappestrid, der skrives i Fævd af, og den er derfor misvisende.

„At den gjængse Maade at tale om Idræt paa iblandt os er, at al Idræt er Synd“, er en Beskyldning mod vort Folk, som ikke holder. Der kan være dem, som har et slegt Syn, men „gjængse“ er det ikke. Vort Folk er ikke saa uforstandige at de tænker og taler sliq.

Det er sandt, at vi iaar ikke har det Antal Studenter, som vi har havt de senere

Aar, men mon Aarsagen er, at vi ved vor Skole ikke har den nødvendige Idræt? Kæppe det.

At flere „bekjendende unge kristne“ har forladt vor Skole paa Grund af, at interkollegial Sport er forbudt (Det kan nemlig ikke være paa Grund af Mangel paa Idræt ved Skolen, da vi har lige meget nu som før) er visseelig en for sterkt Paastand. Salsald saa kjender ikke vi til saadanne. Nogle af dem som spillet paa „Basket Ball Team“ forleden Aar kom ikke tilbage; men saavidt os er bekjendt, var der ingen som spillet paa det saakaldte „Team“, som bekjendte sig for kristne.

Vi kan ikke dele Syn med Skriveren i den Tanke, at Skolernes økonomiske Trivsel er til en vis Grad afhængig af Idræt. (Interkollegiale“). Ikke heller kan vi tro, at lærelystne Studenter vil reise til andre Skoler paa Grund af, at den nævnte Sport er forbudt. Sætter vi ikke Idealet lidt for lavt, naar vi bruger Sport som Løkkemiddel for at vinde Studenter? Vi tror, at naar vor Ungdom vil søge højere Uddannelse ønsker de at frekventere en Skole, hvor der i det ydre hersker god Orden, og hvor Religion sættes som det største og vigtigste paa Programmet. Da først er det, at vi ifandhed kan være stolt af vore Skoler. Vi tror ogsaa, at naar en kristelig Far og Mor skal sende en Søn eller Datter bort fra Hjemmet for at modtage Skoleuddannelse, vil de ikke se efter det Sted, hvor der er mest Sport, men den Institution, som de tror bedst vil tage vare paa deres Børns aandelige Vel. Skal vor Skole have Fremtid, saa lad os ikke sætte interkollegial Sport som en Sten i Grundvolden. Det er derfor at haabe, at Hauges Synode aldrig vil omgiøre den Bestemmelse, som er fattet angaaende nævnte Sag. Tilslut vil vi nævne, at Professorens Afhandling ikke giver Sentimentet af de fleste troende Studenter ved vort Seminar og hvad Lærerne angaar, saa er det bitterligt at ikke alle af dem heller deler Forfatterens Syn paa Sagen.

T. J. Alvestad.

B. D. Løvseth.

T. G. Sandeno.

J. R. Dordal.

Hvem er Jøde eller Israels Folk?

Israels Folk er alt Guds Folk. Patriarken Jakob blev kaldt Israel, fordi han kjæmped med Gud og fik Overhaand. Derfor bør ethvert Menneſte kjæmpe Guds Kamp for at blive en sand Israelit. Israels Folk er derfor „Den kjæmpende Skare.“ Jesus har sagt: Fra Døberen Johannes Dage indtil nu trænger man sig med Magt ind i Guds Rige, og de, som trænge sig ind, river det til sig. Math. 11, 12. De troende af Israels Folk før Kristi Tid ventede baade paa Kristi første og andet Komme, endſkjønt mange af dem ikke forstod det tilfulde; thi Herren lod Profeterne spaa begge Herrens Komme ſammen, forat det ved Troen og Haabet ſkulde blive dem til Frelſe; thi Herren ſiger hos Eſaias: Se, Herren lader det høre til Jordens Under: Siger til Zions Datter: Se, din Frelſer kommer; ſe, hans Søn er med ham, og hans Gjengjældſe gaar foran ham. Ef. 62, 11: 40, 10. 11. Og hos Sakarias: Se, din Konge kommer til dig, retfærdig er han og fuld af Frelſe, og han ſkal tale Fred til Hedningerne, og hans Herredømme ſkal være fra Hav til Hav og fra Floden indtil Jordens Under. Sak. 9, 9. 10. Og hos Malakias: Se, han kommer, ſiger Herren Hærſkarenes Gud.

Men, hvo udholder den Dag, han kommer, og hvo kan blive ſtaaende, naar han lader ſig ſe? Mal. 3, 12. De troende af Israel eller kristne efter Kristi Tid bør ligesaa vente paa Kristi Gjenkomst til ſine Sjæles Frelſe; for ſaa læſer vi i Hebræerbrevet: Anden Gang ſkal Herren aabenbares uden Skynd til Frelſe for dem, ſom venter ham. Heb. 9, 28. Og i første Peterbrev: At I maa vinde frem til Endemaalet for eders Tro, Sjelenes Frelſe, da eders prøvede Tro maa findes til Lov og Pris og Ære i Jesu Kristi Aabenbareſe. 1 Pet. 1, 7. 9.

Frelſen er at opſtaa i den første Opſtandelse. 1 Theſ. 4, 16. Sande Israel, ſande Jøder og ſande kristne er det ſamme Folk, nemlig Guds Folk; hi ſaa læſer vi i Romerbrevet: Ikke er den Jøde, ſom er det i det Aabenbare; heller ikke er det Omſkjærel-

ſe, ſom ſker i det Aabenbare paa Kjød; men den, ſom er Jøde i det ſkjulte, han er Jøde, og Omſkjærelſe er Hjertets Omſkjærelſe i Aanden og ikke i Bogſtaven; en ſaadan har ſin Røs, ikke af Menneſter, men af Gud. Rom. 2, 28. 29. Altsaa er ethvert gjensødt Menneſte en Guds Jøde eller Israelit; thi der er jo ingen Forſkjel paa Jøde og Græker, de har alle den ſamme Herre. Rom. 10, 12.

En Jøde, ſom ikke tror paa Kristus, er ingen Jøde, men Hedning; men en Hedning, ſom tror paa Kristus, er Jøde og ikke Hedning; thi Herren ſiger hos Hoſeas: Det Folk, ſom ikke er mit Folk, vil jeg kalde mit Folk, og hende, ſom ikke er elſket, vil jeg k. lde min elſkede. Hoſ. 2, 23. Og det ſkal ſke paa det Sted, hvor det blev ſagt til dem: I er ikke mit Folk, der ſkal de kaldes den levende Guds Børn. Hoſ. 1, 10. Troende Jøder og troende Hedninger udgjør Kristi Legeme; thi vi er jo alle døbte med en Vand til at være et Legeme, enten vi er Jøder eller Græker, enten vi er Trælle eller Frie. 1 Kor. 12, 13. I Kristus har baade Jøder og Græker Udgang til Faderen i en Vand. Se Ef. 2: 11—22.

Troende Jøder og troende Hedninger udgjør Kristi Menighed eller Herrens Hjord; thi Kristus elſkede Menigheden og gav ſig ſelv for den. Ef. 5, 25. Se, jeg kommer og vil ſpørge efter min Hjord og efterſe den. Ligesom en Hyrde efterſer ſin Hjord paa den Dag, han er midt iblandt ſine Faar naar de er adſpredte, ſaaledes vil jeg redde dem fra alle de Steder, hvor de er adſpredte paa Skyers og Vulkans Dag. Ez. 34, 11. 12. Herren ſelv ſkal komme ned fra Himmelen med et bydende Raab, med Verengels Røſt og med Guds Basun, og de døde i Kristus ſkal først opſtaa, derefter ſkal vi, ſom blive tilbage, ſammen med dem rykkes i Skyer op i Luften for at møde Herren, og ſaa ſkal vi altid være med Herren. 1 Theſ. 4, 16. 17: Ab. 20, 4. 5. 6. Hvo er diſſe, der kommer, flyvende ſom Skyer, og ſom Duer til ſine Dueſlag? Ef. 60, 8. Hvo er hun, ſom kommer op fra Orkenen ſom Røgſtøtter omduftet af Myrra og Virak. Høiſ. 3, 6.

Opløst dine Dine og se trindt omkring. De samle sig allesammen, de komme til dig; dine Sønner skulle komme fra det fjerne og dine Døtre skulle bæres paa Armen. Es. 60, 4. Dine Børn komme i Hast, og de, som nedbrøde dig og ødelagde dig, de skulle drage ud fra dig. Es. 49, 16. Se, jeg aabner eders Grave og lader eder mit Folk stige op af eders Grave, og jeg fører eder til Israels Land. Ez. 37, 12. Jeg vil tage eder fra Folkene og samle eder fra alle Landene, og jeg vil lade eder komme til eders Land. Ez. 36, 24. Og mange Folkelag og talrige Hedningefolk skulle komme for at søge Herren Hærskarernes Gud i Jerusalem og for at hilsne Herren. Sak. 8, 22. Og Riget og Magten over Rigerne under den hele Himmel gives den højestes hellige Folk; dets Rige er et evigt Rige og alle Herredømme skal tjene og lyde det. Dan. 7, 27. I disse Kongers Dage vil Himmelens Gud oprette et Rige, som ikke skal ødelægges i al Evighed, og hvis Herredømme ikke skal overlades til noget andet Folk; det skal knuse og gjøre Ende paa alle hine Riger, men selv skal det staa fast evindeligt. Dom. 2, 44; Ab. 19, 19—21. Herren skal vorde Konge over hele Landet; paa den Dag skal Herren være en og hans Navn et. Sak. 14, 9.

Israels Indsamling vil saaledes ikke ske, førend Herren selv kommer. Den Indvandring af Jøder til Kanaans Land, som nu foregaar, er ikke af mere Betydning end det, at mange Jøder strømmer ind i mange andre Lande; thi naar Herren kommer, farer Halvdelen af Folket i Jerusalem ud i Landsflygtighed. Sak. 14, 2. Nei, Herren skal udsende sine Engle med Basunens vældige Røst, og de skal samle hans udvalgte fra Himmelsbryn til Himmelsbryn. Math. 24, 31.

Den Læser, som ønsker at vide mere om disse Ting, kan læse Bogen, „Den forlorne Søn gaar hjem“. Den faaes indbunden i godt Tøibind, portofrit tilsendt for \$1.00 hos Forfatteren

R. A. L i s e t h,
Grand Forks, N. D.

Tidens Tegn.

Det gjorde mig godt at læse Prof. M. D. Wees Artikel i „Budbæren“ No. 11, om den sidste Tids Fæer for den moderne Religion. Og saameget mer, som det kommer ifra Lærerstandens. Man er ofte fristet til at tro, at den geistlige Stand er kommen ganske meget paa Drift i den sidste Tid. Og da er det for den, som ser den overhængende Fare paa dette Omraade en stor Trøst, at der dog endnu findes nogen Vægtere paa Zions Mure, som med Kraft raaber et betimeligt Varsko ud iblandt Folk, saa de om muligt kunde vaagne op, først til fuld Bevidsthed om den Fare, de svæver i, og dernæst til en kraftig Protest imod Vildfarelsen.

Der er vel ingen, som tør nægte, at vi lever i den sidste Tid, og vi har Guds klare Ord for, at den sidste Tid skal bli en mørk og vanskelig Tid. Og den, som har sine Dine aabne og læser sin Bibel med uhyldet Blik og paa samme Tid giver Agt paa Tidens Tendenser, saa behøver ingen at være i Vildrede om i hvilken Tid, vi lever, endstjønt Mængder af Mennekter, ja hele store Kirkesamfund har bliit blændet med den falske Forestilling, at vi gaar en gyllden Tid imøde, og at Mennekteslægten skal forædles og kultiveres og raffineres, saa der tilsidst skal fremstaa en fuldkommen ren og for Gud tækkelig Slægt. Ja, saa fuldkommen, at Kristus skal af denne rene og forædlede Slægt oprette sit Tusinaarsrige paa Jorden. O hvilket Blændverk af Mørkhedens Fyrste dette dog er. Hvor finder vi Støtte for en saadan Paastand i Bibelen? Og der er vel ingen anden Bog, som er antaget for Autoritet for Tro, Lære og Liv i den kristne Kirke, saavidt jeg ved.

Jeg hører nogen spørge: Hvad lærer da Bibelen om Tilstanden i den sidste Tid? Vi skal se. I Matt. 24, 37—42, læser vi: Og ligesom Noas Dage var, saaledes skal Mennektespennens Tilkommelse være; thi ligesom de i Dagene før Vandflommen aad og drak, tog tilægte og gav tilægte ligetil den Dag da Noa gik i Orten. Og de vidste ikke

for Vandflommen kom og tog dem alle bort. Saaledes skal ogsaa Menneskesønnens Tilkommelse være osv. tyder dette paa en herlig Tid? Enhver som har læst Historien om Syndfloden ved, hvorledes Tilstanden var da. Og du, som ikke har læst den, saa gjør du vel i at læse 1 Mosebog 6, 5—13, hvor Herren har malet et klart Billede for os, hvad vi har i vente.

Men saa har jeg hørt nogen floge Hoveder, som indvender og siger: Na ja, der er nu delte Meninger om, hvad der menes med Kristi Tilkommelse. Ja der er desværre nok af delte Meninger af snart sagt alt Guds Ord nu for Tiden. Det ser ud til, at man prøver mere og mere paa at faa Bibelen til at sige sig efter deres eget Sind istedetfor at høre sig for Guds Lov. Men med Hensyn til Kristi Tilkommelse, saa synes det for mig at være klart nok fremstillet i Ap. Gj. 1, 11. Denne Jesus, som er optagen fra Eder til Himmelen, skal komme igjen paa samme Maade, som I have seet ham fare til Himmelen. Jeg synes der kan ikke være Rum for saa mange delte Meninger her. Vi ved, hvorledes Jesus opfor til Himmelen, der var ikke Tale om nogen Aandeliggjørelse i dette Tilfælde, som mange vil prøve at faa det til nu for Tiden. Naar der er Tale om Kristi Gjenkomst, saa menes det ikke saaledes, som det staar, siger de. Men han kommer saadan bare i aandelig Forstand eftersom vi er villig at modtage ham. Na ja, det var jo mere behageligt for mange, om saa var Tilfældet. Men Sagen er, at de ogsaa i dette Stykke bedrager sig selv; thi her staar den samme Jesus og paa samme Maade, som han for op, skal han ogsaa komme igjen. Han var virkelig og synlig for alle, som var rundt ham og han talte med dem paa en ganske naturlig Maade. Og hvad han talte, har vi ganske greit nedskrevet. I Aabenb. 1, 7, staar der: At han skal komme, saa at alle skal se ham. Ja endog de, som have gjenmestunget ham.

Det næste Skriftsted jeg vil anføre er: Luk. 18, 8: Men naar Menneskesønnen kommer, mon han skal finde Troen paa Jorden? Her taler atter Jesus om sin Gjen-

komst og Tilstanden ved den Tid. Og saa dette er alt andet end opmuntrende for Fremtiden. Men det er Herren selv som taler. Og fiden i 2 Tes. 2, 2, 3, her er ogsaa Tale om Kristi Gjenkomst eller Herrens Dag. At Frafaldet maa først komme, Frafaldet fra Troen paa Kristus, og Frafaldet fra den sunde Lære. Og i 1 Tim. 1, 1. Men Anden siger udtrykkelig at i de sidste Tider skal nogle falde fra Troen og hænge ved forføreriske Aander og Djevles Lærdomme. Formedelt falske Læreres Hytleri, som er brændemærkede i sin egen Samvittighed. Og tilsidst i 2 Tim. 3, 1, og følg. Her mæler Apostelen et greit Billede. Men som mere end noget andet fremstiller den sande Tilstand i vor nuværende Tid, og enhver som ikke vil lade sig bedaa af falske Røster, læs dette Afsnit af Guds Ord. Og særskilt læg Mærke til det 5te Vers: Som have Gudfrygtigheds Skin, men fornægte dens Kraft. Fly disse! Ja maa Gud hjælpe os og bort Folk at fly disse Giftblandere paa Religionens Omraade. Jeg ser med Gru hvilke Farer der ligger for den opvoksende Slægt. Og vi kjender ofte selv, hvorledes den giftige Atmosfære vil trænge sig ind i vor Sjæl. Saa jeg maa ofte sige med Bisk. Laake. Giften i Tidens Veir og Vind, søger at røbe mig-Livet.

Kjære Venner, som læser disse simple Bemærkninger, og som elsker Sandhed og længter efterlys paa dette Omraade, randsag Guds Ord, og giv Agt paa Tiden og læg nøi Mærke til, hvad du hører og ser, og hvad som foregaar omkring dig. Og se saa om det ikke er betimeligt, hvad Broder Wee siger: At vi staar i Fare for Paavirkning af den moderne Rationalisme. Al! Jo vi staar ikke alene i Fare for at bli paavirket. Men en stor Masse er allerede stærkt paavirket. Og Paavirkningen griber om sig, som dødt Rjød. Og hvorledes kan vi vente andet, naar saadant Giftstof indprentes i Børn og andre paa Stolebænken, ifra Kateterne og Predikestole, fra dem, som har den største Indflydelse, fra dem, som har den bedste Anledning til at faa sin fordærvelige Sæd i den mest modtagelige Jordbund, Ungdomsindet

og Ungdomsljelen, og disse Ungdomme igjen gaar ud som Rærere og forfætter Udbredelsen og Plantningen af den samme Slags Sæd. Jeg spørger igjen: Kan vi vente noget bedre? O Brødre! Op paa Vagt imod den listige og forføreriske Mand, som holder paa at undergrave Grundvolden af vor dyrebare Tro, som vore Fædre har kjæmpet for og lidet for og blødt og dødt for. Og som de ogsaa feierig har gaaet ind i Herligheden paa. Lad alle kristne Venner reise sig som en Mand til Protest imod den polerte Raaddenskab og kjæmpe for den gamle prøvede Sandhed, som skal staa, naar Himmel og Jord forgaar.

Eders medstridende Broder

A. Rjorsvilt

Olds, Alberta.

Den brandlidte.

En Mand, som anden Gang maatte se paa, at hans Hus og Eiendom gik op i Røer, havde i sin Bedrøvelse næsten tabt al Frimodighed og Tillid til Gud; saa nedbøjet i Sindet stod han en Dag foran Brandstedet og spurgte Gud, hvorledes han skulde faa sit Hus opbygget. Derpaa begyndte han at forsage og mente, at Gud kunde ikke mere hjælpe ham. Han vilde allerede overgi sig til den dybeste Kummer, da hans Dine pludselig faldt paa den fattigste Mandes Børn i Byen, der sang og sprang saa glade omkring, uden at tænke paa den Bekymring for det daglige Brød, som saa tidt havde fundet Veien til deres Faders Hus.

„Disse Børn,” sagde den brandlidte Mand ved sig selv, „har en fattig Fader, men er alligevel saa glade og fornøiede, og du har en rig Fader her oven til og vil dog forsage? Nei, det vil jeg ikke.”—

Med denne Beslutning gik han glad til sit Arbeide, begyndte alt med Herren i hans Navn, og den guddommelige Hjælp lod ham ikke blive tilfamme. Hans Arbeide blev rigelig velsignet, og hans Tab fuldstændig erstattet.

Foreningssagen.

Skal vi ha mod hinanden stridende „Fylkesting“ eller et fælles, samarbeidende „Eidsivating“?

Mellemting, Kirkeskikke, Lægmandsvirk-somheden.

Det lysner over Brynet,

Det skinner op til Dag.

Sa deiligt blir for Synt

Endrægtig Brødreslag.

(F. L. Trønsdal.)

Over to tusinde Aar er det nu siden Forfædrene vore fandt Veien nordover til „Thule.“ I Oldtiden kaldte man nemlig Norge Thule. Til dels gik ogsaa Island, Shetland og Orknøerne under samme Benævnelse. Veien didnord kaldte man den nordlige Veien eller „Norvegr“ og deraf er Navnet Norge fremstaaet. Vore gjeve Fædre gravet vel først Tufterne paa Strænderne langs de smilende Fjorde. Senere bar det udover Dalstrøgene og indover langs Elve- og Bækkedragene: Her bygdes Grænder; her blev norst-norst Nybygge af de, som havde fundet frem langs den nordre Veien til „Norvegr“.

Ludvig den 14de pleiede at sige: „Riget det er jeg.“ Disse første Nordmænd, de var vel saa at sige en Stat for sig selv, hver for sig selv, hver for sig, de og. Som Individer slog de sig ned hist og her uden at staa under noget velordnet Samsunds- eller Fællesskifte. Afsondret var de ogsaa fra hverandre af de forskjellige Dalsfører med Ruter og Fjælde imellem. Senere slog et eller flere Bygdslag sig sammen til „Fylker“ eller smaa Kongeriger med hver sine Smaakonger. De havde ogsaa en Slags lovgivende Forsamling kaldet „Fylkesting.“ Men Kongerne og Fylkerne var modstridende Partier. Saa var der Bygde-Fylke- og Mannejevninger. Alle vilde være sværeste Karlene, alle Fylker og Smaakonger de gjeveste. Mannejevningerne endte ofte med, at man under Øfsehug og Pileregn jevnet hinanden med Marken. Folket dræbtes under disse Tvistigheder og Landet udarmedes. Man bekjæmpede hverandre og fun-

de ikke optræde i Fælleskab mod fælles Fiender. Under saadanne Forholde blev Individualismen udviklet, men det skede paa Samlingstankens Bekostning. Men saa vokset der frem en Afslægger af den saakaldte Ynglinge-æt ved Navn af Halfdan Svarte. Han er det, som er Stamfar til den norske Konge-æt. Han var intet velt Individ,—langtfra. Havde han været det, saa vilde han ikke blot den gjevste og mest fremstaaende af Datidens Smaafonger. Men han var ikke bare Individualitet, han havde ogsaa Samfundsaand, han havde Syn for Foreningssog Samlingstanken. Derfor var det ogsaa at han istedenfor disse „Smaating“, de ofte mod hinanden stridende „Fylkesting“, fik et Fællesting, det saakaldte „Eidsiva-ting“. Dette var egentlig det første norske „Storting“. Men Samlings- og Foreningstanken havde nok ikke rigtig staaet igjennem hos Folket, især hos „Hærkongerne“ og „Hærfolket“. De gjorde ligesom Fordring paa ham hvert Fylke. Men han var for stor Mand til at la sig dele i levende Live. Saa hændte det, at han førte gjen- nem et Hul i Isen i Ramssjorden, hvor han druknede Aar 860. Men, jo nu blev han parteret. Liget blev delt i fire Dele for at fordeles mellem ligesaa mange Fylker. Samlings- og Foreningstanken blev dog fortsat af Halfdan Svartes Søn, Harald Haarfaagre. Man har git Kongedatteren Gyda Wren for, at anspore Harald til at samle Norge til et Rige, da han erklærede, at hun ikke vilde gifte ham før han havde fuldført denne Stordaad. Hun var vistnok bare en medvirkende Aarsag. Hans Far, som samlede de forskellige Fylker til et fælles „Eidsiva-ting“ var vistnok den oprindelige Aarsag.

Men hvorfor denne historiske Oversigt, naar jeg skal skrive om Foreningsagen mellem den Forenede Kirke, den Norske Synode og Hauges Synode? Jo for at vise, at vi historisk slægter paa Fædrene vores i Naturel. Den norske Natur har sat Mærke paa vor Nationalkarakter. Indestengt mellem disse høie Fjælde dannede vi saa at sige

et Fylke hver for sig. Inde i disse dybe Dale, under det hårde nordlige Klimats Paavirkning, dannedes haardsjøre Karakterer og stærke Individer. Baa de Arven fra Fædrene vores, Naturomgivelserne—de isolerede Dalsfæder — udviklede Individualismen, ja i den Grad, at det sker paa Samlings tankens Bekostning. Hvorfor er det vi har 6 norske-lutheriske Kirkesamfund iblandt os, nemlig den Forenede Kirke, den Norske Synode, Hauges Synode, Frikirken, Brodersamfundet og Ellingianerne, naar vi i det væsentligste har samme Betjendelseskrifter? Hvorfor da ikke flytte til samme Rum og spare Husleie? Hvorfor samles disse norske lutheriske Kirkesamfund i smaa Aarsmøder i et forholdsvist lidet Følkesting—istedetfor et stort, fælles Eidsiva-ting? Er det fordi, vi er saa forskellige med Hensyn til Betjendelsen? Nei man er blot saa nogenlunde enig i, at det er ikke Troesforskjellen, som stiller ialfald de konferrerende Samfund, den Forenede Kirke, den Norske Synode og Hauges Synode? Hvorfor skal saa disse Samfund staa adskilte? Montro om det ikke er den paa Samlingstankens Bekostning stærkt udviklede Individualisme, som er ulæmpen? Mon tro om det ikke igjen er Smaafonge og Hærkongerættens, som igjen gjør sig bred paa Samlingstankens Bekostning? Mon tro om vi ikke har manglet Dmuyghed, idet vi har syntes den Fylkning vi tilhørte var saa framsfra, at vi havde Tillid til dem, som stod under en anden Fylkning? Undres paa, om vi ikke har staaet imod hverandre stridende Partier, fordi vi har gaaet med Parti-skyggelapper og seet kun paa vor egen Omegn? Ja de er underlige disse Partislyggelapperne. De kan dække over og skjule det vrang og skæffe hos os selv og de, som tilhører vort Parti—der ser vi kun det gode og prisværdige. Men ser vi over i den anden Veir, saa dækker de selvsamme Skyggelapper til alt det skønne og ædle, saa vi ikke ser det. Hos dem „som ikke hører os til“, men ser ofte kun det vrang og daarlige. Montro om vi ikke staa adskilte, fordi det stygge Partitroldet har syntervet os? Ja, men der er forskjellige

Aandætreninger blandt os; siger man, og saa angir man det, som Grund for, at „være sig selv nok“. Den lutherste Kirke gir og har bestandig git Rum for forskjellige Opfatninger i „Mellemting,“ (adiaphora) dersom man er enig i det centrale—i Betsjendelsen. (Se „Grundig Forklaring“.)

Juist som jeg sidder og skriver dette bringes Hauges Synodes Blad „Budbæreren“ af 6te April. Her lægger jeg Mærke til en Indsendelse med Overskriften, „F o r e n i n g s s a g e n“ og underskrevet af „En Broder“. Tillad mig i al Venlighed at spørge: Hvorfor tildækker denne „Broder“ Ansigtet med Anonymitetens Slør? Det er saa godt, at saa se en Broder lige i Ansigtet. Lad dem, som skriver for eller imod „Foreningsagen“ gjøre Digterens Ord til sine:

„I alle de Riger og Lande,
Hvorhen jeg i Verden for,
Jeg sægted med aaben Bænde
For hvad jeg for Alvor tror.“

Her gives Tid og Blads rum, at berøre nogle saa Ting i nævnte Indsendelse. „En Broder“ siger blandt andet: „Hvad er nu den egentlige Aarsag til dette forferte Jag efter lirkelig Sammenslutning mellem vore norst lutherste Samsfund. I første Instans er det en Misforstaaelse af Kirkens Enhed eller Anvendelsen af Jesu Ord i hans hyperstefrestelige Bøn, se Joh. 17, 21.“ „Første Instans“ siger Forfatteren. Hvad er nu den „første Instans“ i Foreningsarbeidet. Hvis nogenting er den første Instans, saa maa det vel være Valget ved Aarsmøderne af „Foreningskomiteerne“. Har den Tiltro til alle Samsfund, at de handle i god Tro, da de valgte disse Komiteer, at de valgte dem for at svare til Navnet „Foreningskomiteer—“, altsaa Komiteer for at fremme Forening. En saadan Komite valgte ogsaa Hauges Synode og saavidt vides var der overvældende Majoritet for at en saadan Komite skulde vælges. Men skal vi tro „En Broder“, saa er denne „første Instans“ en Følge af en Misforstaaelse af Joh. 17, 21. Denne Beskyldning lægger han først og fremst for sit eget Samsunds Dør. Hauges Synode, men den rammer ogsaa de andre konfererende Samsfund. „Den Enhed,

som Jesus ber om, er en aandelig i Tro og Betsjendelse“, siger han. Sandt er det som han siger: „Alle sande troende er i Aandens Enhed et og udgjør Kristi Legeme“.

Der, hvor der er Aandens Enhed, hvorfor kan disse ikke ogsaa tilhøre samme Kirkesamsfund? De, som stræber at naa frem til samme Hjem hjaeset, hvorfor ikke ogsaa tilhøre samme Kirkehjem? Tror ikke at Jesus mente bare dette Sindelagets og Aandens Enhed, tror ogsaa han mente y d r e E n h e d. Dette fremholder ogsaa Apostelen Paulus i det første Brev til Korintierne. Apostelen adresserer dette Brev først „til den Guds Menighed, som er i Korint, de i Kristus helligede“. Andet „Tilligemed alle dem, som paakalde vor Herres Jesu Navn, p a a h v e r t S t e d“. (1 Kor. 1, 2.) Otto von Gerlach siger om Tillægget „t i l l i g e m e d a l l e d e m.“ „Apostolen vilde med disse Ord for den indvortes splittede Menigheds Die, fremstille det vidt udbredte Samsfund af alle dem, der paakalde Jesus Kristus, som sin Gud og Herre“. Altsaa det vedrører alle Tider og alle Forholde under samme Betingelser. Der blev Strid og Splid i Menigheden i Korint, idet den stillede sig under forskjellige Partislykninger. Paulus kalder disse i „Jesus Kristus helligede“, han gir dem den Attest, at de „paakalder Kristi Navn“ og forsaavidt var der a a n d e l i g E n h e d i T r o o g B e t s j e n d e l s e. Efter denne Indsenders Mening skulde man tro, at Paulus ikke vilde tage det saa nøie om der var Splid og Partier—om det var Mangel paa ydre Enhed, hvad kom det Sagen ved, „alle sande troende er dog i Aandens Enhed et og udgjør Kristi Legeme.“ Men hvad siger Apostelen. Jo efter han i Indledninggen har git sin apostoliske Autoritet tilkjende og a d v a r e t d e m m o d „S p l i d“, og efter at ha formanet dem til at „være fast forenede i det samme Sind og samme Mening, siger han: „Jeg taler om dette, at enhver af eder siger: Jeg holder mig til Paulus, jeg til Apolos, jeg til Refas“ osv. Er Paulus død for eder eller er I døbte til Paulus Navn. Ordet „S p l i d

i 1 Kor. 1, 10 synes Fortolkerne at opfatte, som ensbetydende med „Splittelse“, Otto von Gerlach kalder dette „En almindelig Formaning mod Splittelse“. Apostelen vilde at de ogsaa skulde staa sammen i det ydre, han vilde ikke ha en Gruppe her af Paulus Tilhængere og en anden Gruppe der af Kefas. Han formaner ikke alle til „Forening, men til „at være fast forenede“.

„En Broder synes at være mod kirkelig Forening blandt de norske Lutheranere af følgende Grunde: Der er forskjellig Opdragelse og ikke saa liden Forskjel i kirkelige Cereemonier.“ Synes virkelig denne Indsender, at dette er tilstrækkelig Grund for at staa skilt? Hvad siger „Grundig Forklaring“ herom? Jo under Overkriften: „Om Kirkeskifte, som man kalder Abiadora eller Mellemting“, staar der blandt andet:

„Vi tror, lærer og bekiender, at Guds Menighed paa hvert Sted, naar Leilighed fordrer det, har god Frie, Magt og Myndighed paa en ordentlig Maade, uden Letsindighed, at forandre, formindste og forøge dem, alt efter som det til enhver Tid ansees nyttigt, gavnligt og bedst til god Orden, kristelig Disciplin og Tugt, evangelisk Velstændighed og Kirkens Opbyggelse.“ Det Samfund jeg er Medlem af, den Forenede Kirke, har ogsaa rettet sig efter denne Regel. Dette Samfund har ikke ens Cereemonier. I saadanne Mellemting (Abiadora) retter den sig efter stedværende Omstændigheder. I saadanne Mellemting bør heller intet Samfund dominere, men overlade den lokale Menighed at bestemme efter som Tid og Forholde kræver.

Men saa er man igjen bange for, at Høikirkeligheden vil forstrænge Lægmandsvirksomheden i det paatænkte sammen sluttede Samfund. Hvad skal vi da gjøre, „hvordan kan vi da arbejde sammen“, spørges der. Dette er et vigtigt Spørgsmaal og jeg takker „En Broder“ for, at han skriver om denne Sag paa en saa rolig og sindig Maade. Jeg tror nu ikke, at det vordende, sammen sluttede Samfund vil hindre Lægmandsvirksomhe-

den. Den forenede Kirke har ialfald paa sine Aarsmøder offentlig anbefalet den. Paa Spørgsmaalet: „Hvad skal vi gjøre med Lægmandsvirksomheden“, vil jeg svare Vennerne i Hauges Synode: Jo, I skal gjøre lig som han, jers Samfund er opfaldt efter, gjorde. Som Hans Nilsen Hauge skal I sætte Lyset paa Lysestagen, „saa det skinner for alle, som er i Huset.“ (Math. 5, 15.) Var det fordi Hans Nilsen Hauge blev opfordret af den norske Statskirke, at han begyndte at virke som Lægpredikant? Nei, det modsatte var nok Tilfældet. Han stængte sig imidlertid ikke ud fra Samfundet (Statskirken) og blev Leder kun for en Flok Venner. Nei, han blev Leder for hele det norske Folk. Nei, han var ingen Separatist. Han var derimod Foreningssmand deri, at han samlede istedet for at sprede og splitte. Det var det, som var det store ved Hans Nilsen Hauge. Derfor skinnede ogsaa det Gudsordets Lys, som han satte paa Lysestagen for „alle i Huset“, lige fra den ene Landsende til den anden. Kjære Lægmandsvenner i Hauges Synode! Det er vel ikke Meningen, at man skal sidde med en blafrende Braas i et lidet kofeligt Hjørne for sig selv med kun nogle udvalgte Venner? Nei, op med Gudsordets Lys paa Lysestagen „saa det skinner for alle, som er i Huset!“ Det er noget man kalder paa engelsk for „to create a demand“—„at skabe Efterspørgsel.“ Det er det man med Guds Hjælp maa gjøre paa baade den indre og ydre Missionsmark. Paa samme Maade maa vel ogsaa Lægmandsvirksomheden arbejde sig frem mængstedes blandt vort Folk. Just fordi der er saamange bra, dygtige Lægmande i Hauges Synode og just fordi dette Samfund repræsenterer denne Retning, er der mange af os, som saa hjertelig ønsker, at Hauges Synode maatte bli med i den kirkelige Sammenlutning.

„Rives ikke paa Veien“, sa Josef til Brødrene sine. Na, naar jeg tænker paa alt det „Broderliv“, som har eksisteret blandt Troesbrødre af de forskjellige norske lutheriske Kirkesamfund, saa stammer jeg mig.

„Du skal ikke slaa i hjel.“ Det er ikke bare den blinkende Revolveren eller den opløstede Klubbe, som er Mordbaaben. En rusten Staalpen dyppet i Galde, kan bli det. „Had, Brede, Skjeldsord og krænkende Adfærd mod vor Næste er ogsaa Mord.“ Jeg undres paa, hvor mange „Kirkemord“ den bittre Kirkefeide har paa sin Samvittighed?

En Ven af mig kom til at stikke Overløben sin med en rustet Staalpen. Blodforgiftning satte ind. Om nogle Dage var han død. Tænk alle de uborne, rustne, bittre Staalpene, som har kradsjet op og ned Spalterne, endog i vore Kirkeblade. De kirkelige Modstandere har været tillagt uedle Motiver. Fintfølsende, ædle Naturer har været seigpinet. Man har i Stridens Hede glemt at man var „gentlemen“ for ikke at sige kristne „gentlemen“. Na hvormegen aandelig Blodforgiftning har ikke disse uborne, rustne Stridspene forvoldt! Men just her vil jeg værgе mig mod en Misforstaaelse. Jeg mener ikke her at fæste mørke Refleksioner paa Hauges Synode. Den har været et af de fredeligste Samfund og Hæder og Ære skal den ha for det! Men her er en anden Ting, som ikke bør lades ud af Betragtning. Der kommer for Eksempel en Predikant fra et andet Samfund til nogen af de norske lutheriske Samfund. Predikanten kan være saa aandsfyldt, han være vil, kan predike Guds Ord purt og rent, der er intet andet at udsætte paa ham end „han hører ikke os til.“ Der er ligesom en ond Aand, som holder paa og hvisker fra Mund til Ore i Forsamlingen: „Han er alligevel ikke af vore egne han hører til et andet Samfund, han.“ „Paa denne Maade stærker Samfunds Skillevæggene baade for sand Bættelse og er Hindringer for Guds Aands Virken. Hvor maa ikke Trætten om de aandelige Græsgange blandt norske Lutheranere, ha bedrøvet Guds Aand.

Den praktiske, finansielle Side af Sagen bør heller ikke lades aldeles ud af Betragtning. Nylig reiste jeg i et norsk Settlement i Wisconsin. Længs den samme slagne Landevei og inden en Mil stod 3 Kirker. En

Hauges Synodes, en forenede Kirkens og en Synodens. Længs samme Veien stod disse Kirker. Taarnene pegte mod samme Himmel og Forkynderne pegte paa den samme Frelsesveien. Og alligevel stod 3 Kirker her, hvor en kunde ha rummet alle ved Gud Faders Hjerte. Og til saadanne rivaliserende Kirker gaar en hel Del af de indre Missionspenge! At et tredie norsk lutherisk Samfund f. Eks. bygger en Kirke, hvor der har været to norske lutheriske Kirker før—ja det har man givet den misvisende Bencævnelse: Indremission. Paa samme Tid, som Penge paa denne Maade har været misbrugt i Splittelsesarbejde under Navn af „Indremission“, dør tusinder baade paa den indre og ydre Missionsmark uden at Guds Ord har naaet frem til dem. Kan man da ikke se, at slikt er meningsløst. Saadanne Ulemper vil for en stor Del afhjælpes ved Sammenlutning. Saa Skole- og Barmhjertighedsarbeidet! Hvor meget mere kunne vi ikke udrette om vi sluttede os sammen til et planmæssigt Arbejde. Og ikke mindst behøves det, at staa Skulder til Skulder i Kampen mod Kirkens Fiender. Vi behøver at skjærpe Hærpil, ikke for at bruges mod Troesbrødre, men for at bruges mod de onde Magter i Stat og Kirke.

Vi behøver at kalde sammen til Stevne ikke bare i mindre Folketing, men til større fælles kirkelige Gidsivating. Vi behøver fælles Raadslagning og fælles Kamp mod fælles Fiender.

Samstemmigheden i Foreningskomiteen kom, som Svar paa fælles Bønner. Maatte der fremdeles bli varme og indtrængende Bønner om, at det Arbejde, som er begyndt maa fuldføres, saa der kan bli en Gud velbehagelig Sammenlutning af evangeliske Troesbrødre—og da skal der bli Forening. Da skal det ogsaa sandes, hvad vi saa vakkert synger, nemlig:

„Kom lad os kjerlig vandre
Og lægge Haand i Haand,
Og holde af hverandre
I dette Trængsels Land!
Søn Børn vi være maa,
Paa Veien ikke stride,
Guds Engle ved vor Side.
Som vore Brødre gaa.“

F. V. Trønssdal.
Gau Claire, Wis.

Foreningslagen

er nu et brændende Spørgsmaal, heder det i No. 16 af Budb. Det er mange, som tror, at nu kan der vel ikke være noget iveien, naar de Lærde er bleven enige om Læren. Ja, det var jo en nødvendig Sag; thi det vilde jo være meningsløst at tale om Forening uden at være enige i Læren. Men det, som er skeet, er jo ikke andet end, at de lærde var bleven kjed af at vandre omkring i denne Labryrint, som de selv havde dannet. Men der findes nogle vigtige Punkter, hvori jeg neppe tror, at de er enige med alle lande kristne, og det er blandt andet: At Bægmandsvirksomheden er bibelsk berettiget, og den maa være fri og ikke staa under Presternes Kontrol, at den Slags Absolution, som bruges i de fleste norsk lutheriske Samfund er absolut ubibelsk, og at meget af de Ceremonier, som mange saakaldte Lutheranere bruger, er katholske, og derfor ogsaa ubibelske. Og ligeledes Brugen af den særegne Prestedragt. Alt dette kan jeg med Lethed bevise af Bibelen og Kirkehistorien. Og jeg tror derfor ikke, at nogen sand kristen kan gaa ind paa noget Kompromis, om disse Ting forat faa Forening, thi at gaa ind paa Kompromis, naar det gjælder Guds Ord, det er noget, som ingen sand kristen kan indlade sig paa. De timelige Fordele ved Foreningen forstaar vi godt, men det kan ikke blive det afgjørende for en kristen. Dette til Overveielse.

S. P e t t e r s o n.

Brev fra Himle.

Velva, N. Dak., 12de April, 1912.

Kjære Br. Holter!

Mange Tak for kjert Brev med Kvittering og opmuntrende Ord.

Baaskedag havde jeg tre Møder, For middag i Berthold, Kl. 4 i Zion's Frimenighed, 11 Mil ude paa Vandet og om Aften Kl. 8 i O. Sverfens Menighed af Frikirken i Carpio. Mandag til Minot, hvor jeg havde 2 Møder, saa Tirsdag til Norwich, hvor jeg ogsaa havde to Møder.

Onsdag til North Prairie et Møde og saa hid til Velva, hvor jeg ogsaa har havt to Møder. Vennerne har været flinke at møde frem; men nu er Vaaraannen i fuld Gang,

og vi kan ikke vente saa godt besøgte Møder.

Med Undtagelse af Washington har jeg næsten udelukkende reist gennem Strøg, hvor de to sidste Aaringer var mindre gode. Naar dette tages i Betragtning, kan jeg ikke andet sige, end Folket har været svært flinke. Det har mangen Gang været rigtig opmuntrende at se, hvor villig man har været at række Missionen en hjælpende Haand.

Til Fællesskolen i Rina optar jeg Subskription. Det gaar meget godt. Har nu en Subskription paa 1800 Dollars, betalbar til Høsten. Skal snart sende en Liste over Bidragshydre. Under nærværende Omstændigheder, kan man ikke vente at faa begyndende Byggearbejdet før et godt Stykke ud paa Høsten, derfor vil en Subskription betalbar til Høsten være i sin Orden. Vi haaber at faa et godt Aar, og Pengene vil komme. Enkelte har ogsaa betalt Kontant.

Til denne Skole har Selbu Menighed, Wash., hidtil ydet det største Bidrag. Paa mindre end 10 Minuter tegnet jeg der over 400 Dollars. Herren har velsignet disse Venner baade i timelig og aandelig Henseende og han vil vissevis ogsaa herefter velsigne.

Pastor Aschim er meget daarlig med Hilsen. Om Sygdommen ikke snart tar en Vending, holder han det ikke ud ret længe. Maa Jesu Kristi Kraft fuldkommes i hans Skrøbelighed.

Med Broderhilsen

T h. S i m l e.

Hjemlov.

Mrs. Oliver J. Lee fik den 13de April sidstleden Hjemlov. Hun var født den 18de August 1883 i Goodhue County, Minnesota, af Forældrene Mr. og Mrs. L. A. Walzvik. Den 14de April 1906 blev hun ægteviet til Oliver J. Lee. Hun efterlader sig Mand og to Sønner, den yngste blot nogle Dage gammel. Hun efterlader sig ogsaa syv Søstre og en Broder. Hendes Forældre har begge gaaet forud, hendes Moder for flere Aar siden, hendes Fader forledent Aar.

Mrs. Lee var af et stille, elstværdigt og bestedent Væsen, tjenestvillig og hjælpsom.

Hun elskede sit Hjem og sine og søgte med Trost og Flid at gjøre Hjemmet hyggeligt. Under Modgang og Prøver, som denne Familie har haft meget af de senere Aar, har hun alt stille og overladt og søgte mest muligt at se alt fra den lyse Side.

Hun var en from Kvinde. Ved Guds Naade troede hun paa Jesus, som sin personlige Frelser, hvorfor hun ogsaa søgte Trang til at gjøre noget for Guds Riges Fremme, naar og hvor Anledning gaves. Særlig sidste Vinter kom hun til Klarhed over sit Gudsforhold og til Visshed om sin Naadestand.

Hendes Bortgang var en bevidst Hjemgang til Gud. Klar og bestemt lod hendes Bekendelse paa Dødsleiet, baade for hendes Sjelesørger og hendes Omgivelses, at hun hvilede i Troens Forvisning om Syndernes Forladelse, for Jesu Skuld og, at han var fast forvisset i Haabet om Herlighed hos Gud.

For de sørgende efterladte er dette en stor Trøst. Salige er de døde, som dø i Herren.

Den 18de April lagdes hendes Støv til Hvile paa Imanuel's Kirkegaard, Apselund, Minnesota. Fred med Støvet og velsignet være hendes Minde. S.

Sven Johan Anderson har forladt os.

Sven Johan Anderson var født den 17de Juli 1860 paa Falkenberg, Hallan, Sverige. Han døde den 24de Februar dette Aar 51 Aar, 7 Maanedes og 7 Dage gammel. Han efterlader sig Hustru og 2 Sønner. En Søn er i Pennsylvania, den anden er i U. S. Navy. Broder Anderson kom her ud til S. Dak. i 1907 og tog Hjemstead. Broder Anderson var en bekjendende kristen, som levede det stille Liv med sin Gud. Han var et aktivt Medlem af Lodgepole Menighed, Pastor Rasmussens Kald. Han har været en af Menighedens Ældste siden den blev stiftet. Var ogsaa en af dens Trustees. Han var altid villig til at vidne om sin Frel-

ser. Vi savner ham i Menigheden, men mest er han savnet af sin sørgende Hustru. Men ogsaa hun har lært at kjende ham, som har sagt: Raster al eders Sorg paa mig, thi jeg har Omhu for eder.

Vor Broder var daarlig siden sidste Høst. Vi kunde næsten se, hvorledes Støvhytten gik ned til hver Dag. Det glædet ham meget, naar nogen kom og talte om Gud og bad med ham. Saa er han da hjemme og fri fra Jordelivets Rav og Møje. Hvor skjønt det er, naar vi skal dø, at faa sovne ind som et Barn i Moders Skød og saa vaagne der hjemme hos Gud. Ja, salig er de døde, som dø i Herren. De skal hvile fra sine Gjerninger ligesom Gud hviler fra sine.

Vor fjere Pastor Rasmussen har været svært syg i Vinter. Vi havde ikke tænkt, vi skulde faa se ham iblandt os igjen, men vor Herre gjør Undere endnu. Rasmussen har nu bestemt Gudsstjeneste her næste Søndag 14de April. Det er med Glæde vi ser, at Benner i Østen kommer denne vor høit agtede Pastor ihu. Han trænger det godt. Men vi herude har ikke saameget af denne Verdens Guds, at vi kan hjælpe os selv, langt mindre andre, og derfor gjør det os glad, naar vi ser, at der er dem, som har Hjerte til at hjælpe, saa vi kan faa høre det gode gamle Evangelium til Frelse og Salighed. Ja, Høsten er stor, Arbejderne faa, siger Frelseren. Derfor lad os tage fat med Lyst og Alvor. Vor Fører har ikke erklæret Vaabenstilstand endnu. Nei, nu vil han ha alle Mand i Felten, og saa vil han selv gaa i Spidsen, og da skal vi sikkert seire, ja mer end seire, siger Apostelen. Og hvo, som er tro indtil Enden, skal faa Livets Krone.

Brødre, hold ud!

J. Thompson,
Haley, N. Dak.

Adresseforandring.

Rev. J. M. Wick,
Madison, Minn.

Fra Arbeidsmarken.

Past. J. J. Rendahl har efter omtrent 18 Aars Virksomhed i Zions og Vangs Menigheder i og ved Fergus Falls, Minn. nylig indleveret sin Resignation som Prest for disse Menigheder. Hvad Pastorens Plan for Fremtiden er, vides ikke endnu.

De seneste Efterretninger fra vore Arbeidere i Kina er skrevet den 25de og 29de Mars. Alt var da vel med vore Venner derborte. De er nu ifærd med at begynde Opførelsen af Fællesseminariet i Hankow. Om den Sag vil vi meddele lidt mere maaske i næste Nummer.

I Bethlehem's Menighed, Past. Trygstad's Kald, holdtes Konfirmation 2den Søndag efter Paaske. Fire Gutter og 3 Piger afslagde den gode Bekendelse for mange Vidner. Lokalet var vel fyldt med andægtige Tilhørere. Lffer optoges til Værnehjemmet, stort \$16.75. Maa Herren hjælpe de unge til at følge Jesus. T.

Den 14de Mars modtog Missionær Wold i Kina følgende Telegram fra Everett, Wash. „Rev. Wold 18 Baikel Road, Shanghai: Elected President Bethania College—Laurhammer.“ Denne Nyhed er just modtaget fra Kina og er alt vi for nærværende ved om Sagen. Bethania College højer, saavidt vi ved, Frikirken til, og Prof. B. D. Laurhammer er Skolens nuværende Bestyrer.

Det lader til at blive mange ledige Prestekald i Hauges Synode i Vaar; thi flere Prester har resigneret i det senere. Det turde derfor være i sin Orden at nævne, at der ved dette Skoleaars Udgang vil blive udeksamineret flere teologiske Kandidater fra Red Wing Seminar, og det er vist ikke mange af dem, som har Kald endnu. For Kandidaterne vilde det naturligvis være bedst, om de fik Kald med det første, saa de efter sin lange Skoletid fik optage det Arbejde, de har forberedt sig til.

Past. Svingen skriver fra St. Paul den 23de April: Jeg har været her

under Lægebehandling siden den 8de Mars, men er endnu ikke saapas, at jeg kan klæde mig selv, og ikke kan jeg gaa over Gulvet uden Krykker, og efter som det er meget ubist, om jeg nogen Gang kan blive stærk nok til at optage Arbejdet i Menighederne igjen, saa har jeg nu indsendt min Resignation til dem, regnet fra den Tid, som jeg af Sygdom maatte slutte. Ja, jeg er ingen Steds umistelig. Gud kan fremme sin Sag mig foruden. Med broderlig Gilsen etc.

Det er ganske vemodigt at høre om Broder Svingens langvarige Sygdom, og om vi ikke kan noget andet, saa kan vi dog ønske og bede, at den kjære Gud maatte styrke og opmuntre denne sin prøvede Tjener og hans Familie og lade dem stedse saa erfare „som dine Dage er, skal din Styrke ogsaa være“.

Ved Udgangen af April manglede der \$4000.00 paa det ifjor bevilgede Beløb til Kinamissionens Drift det sidste Aar. En Tid i Winter havde vi næsten det Haab, at naa Maalet, men nu ser det meget tvivlsomt ud. Sagen er den, at nu paa Vaarsiden er Indtægterne meget mindre, end de var i Begyndelsen af Aaret. Var det ikke for den gamle Gjæld, Kassen er i, saa skulde vi ikke sige saameget, men med denne Gjæld og en Underballance nu igjen, blir det en ikke liden Sum vi trænger. Vennerne vil derfor undskyld, om vi atter ber om Pengene til denne Kasse. Ved at ret mange, om muligt alle, hjælp til lidt fra nu og udover til Aarsmødet, vilde det blive betydeligt bedre. Hermed Sagen anbefalet.

C. C. Holter, Kasserer.

Bekjendtgjørelser.

Hauges Synodes Aarsmøde.

Om Gud vil afholder Hauges norske evangeliske lutherske Synode i Amerika sit 67de Aarsmøde i Red Wing Seminariums Kapel, begyndende med Gudstjeneste Onsdag Formiddag den 5te Juni og fortsætter om nødvendigt, til Onsdag Aften den 12te Juni, 1912.

Følgende ansføres som Forhandlingsprogram:

I) Organisation af det 67de Aarsmøde.

II) Indberetninger.

III) Valg af Arbeidskomiteer.

- IV) Valg af Vestyrelsesmedlemmer.
- V) Behandling af Indstillinger vedrørende følgende Sager:
1. Samfundets Breve.
 2. Formandens og Sekretærens Indberetninger.
 3. Kirkeaaedets Indstillinger.
 4. Indstillinger fra Board of Trustees.
 5. Missionen:
 - a) Den Indre og Church Extension.
 - b) Den Ydre.
 - c) Det engelske Arbejde.
 - d) Ungdomsagen og Børnenes Undervisning.
 6. Samfundets Skoler:
 - a) Red Wing Seminarium.
 - b) Jewell Lutheran College.
 7. Trykkeriet og Boghandelen.
 - a) Boghandelen (og den engelske Salmebog.)
 - b) Bladene:
 - a) Budbæreren.
 - b) Børneberetningen.
 - c) Det engelske Børneblad.
 8. Bethesda Børnehjem.
 9. Resolutionskomiteens Indstillinger.
- VI) Kassernes Rapporter og Revisionskomiteens Indstillinger.
1. Synodalkassereren.
 2. Bedningemissionskassereren.
 3. Indremissionskassereren.
 4. Kassereren for Bethesda Børnehjem.
- VII) Foredrag over Emnet „Presleuddannelse“ ved Formand M. G. Hanson.
- VIII) Det religiøse Samtaleemne.
- IX) Andre foreliggende Sager.
- M. G. Hanson, Form.
N. J. Løhrre, Sekr.

Mærk!

Presten, Delegeret, samt besøgende til Mødet underrettes herved om, at ifald de ønsker Rum enten i Skolebygningerne eller hos Privatfolk udenfor Skolen, maa de sende Bæst ved dem til Komiteen her i Red Wing. Som Godtgørelse for Rum betales en Dollar for hver Pers n. Saa-danne som agter at bo i Skolebygningerne bedes om at tage med sig Lagen, Budevar og Haandklæder. Komiteen paatager sig intet Ansvar for Saa-danne, der kommer til Mødet uden at have sendt Komiteen Bæst. Enhver søge at gjøre det saa betids som muligt ved at sende sin Anmeldelse til N. Ellingson, 828 East Ave., Red Wing, Minn.

Program

for Organisation af Ungdomsforbund i Chicago Kreda af Hauges Synode.

Mødet skal afholdes fra 22de til 24de Mai, d. N. i Creston Menighed, Creston, Ill. Past. J. N. Johnsons Kald.

Den 22de Formiddag Aabningsprediken ved Past. J. J. Vee, Stoughton, Wis Kl. 10.30.

«ftermiddag.

Tema: „Bønnelivet blandt de unge.“ Indledet ved Pastor N. J. Evenson, fra Rio, Wis. Samtalen fortsættes ved Past. D. S. Elstad fra Morrisville, Wis.

Aftenen.

Tema: „Trang til Vælfærd“ blandt de unge, indledet ved Nels Carlson fra Racine, Wis. Samtalen fortsættes ved Past. L. Stromme fra Pontiac, Ill.

The 24th.

Prayermeeting conducted by the local pastor, Rev. J. A. Johnson 9:30.

Topic: “What part shall the young people take in the congregational work?” by Rev. J. N. Walstead, discussion followed by Rev. S. J. Brække, Muskegon, Mich.

Afternoon.

20 min. sermon by Rev. A. P. Lee, Madison, Wis.

Topic: “Why is it necessary to organize a federation of young people within a district”, by Rev. H. A. Hanson of Chicago, Ill., discussion continued by Rev. L. M. Sagen of Grand Rapids, Mich.

The organization will follow.

Evening.

“The catechumen after the confirmation” by Rev. A. O. Mortvedt of Newark, Ill., discussion continued by Rev. A. E. Distad, Milwaukee, Wis.

Den 24de Formiddag.

Kl. 9.30, Bønnemøde ledes af Brødrene S. N. Myrebo, H. Omland, fra Northwicks Kald.

Samtaleemne: Joh. 35—52, indledes af Past. M. P. Nesvick fra Chicago, Ill. Student theol. Mundal fra Chicago fortsætter Samtalen.

«ftermiddag.

20 Minuters Prediken ved Past. N. D. Peterson fra Deerfield, Wis.

Skriftetale ved Past. L. Harrisville fra Chicago, Ill. Aabergang paafølger.

Aften.

Affedselsfest—Past. Ludv. Ellingson aabner ved Tale paa 15 Minuter. De øvrige fortsætter med Tale paa 10 Minuter.

Tilreisende kan komme enten til Malta eller Creston paa Northwestern eller ogsaa til Shabona, Lee eller Stewart paa C. B. & F. Lee og Creston ligger nærmest. Kom mange med Bøn om Herrens Velsignelse.

J. J. Vee.

H. A. Hanson.

Nels Carlson.

Komite.

Mødet for Hauges Synodes Ungdomsforbund afholdes, om Gud vil, 2—3 Juni forfkomende i Bethesda Menighed, Jewell, Ia., Pastor E. J. Eastvolds Kald. Ungdomsforeninger tilhørende Forbundet, saavel som andre, der interesserer sig for vort Samfunds Ungdomsarbejde, anmodes om at lade sig repræsentere. Programmet for Mødet vil bli offentliggjort senere.

M. D. Vee.

S. C. Simonson.

S. D. Kreda afholder om Gud vil et Møde i Zions Menighed af Past. Nerviaks Kald, den 21de til 23de Mai. Samtaleem-

net bliver efter Kredens Bestemmelse, Søndagskolen, Religionskolen og Ungdomsskolen. De besøgende mødes i Volin Dagen før Mødet.

D. D. Bergh, Form.
J. S. Olson, Sek.

Syd Dakota Kreds afholder, om Gud vil et Møde i Redfield, S. D. den 4de Mai og følgende Dage. Samtaleemne: Luk. 19, 1—10. Paa Søndag indviæs Kirken i Redfield og paa Mandag Kirken i Fallshton. De som tænker at komme bedes venligt om at sende Past. A. R. Gaard et Card derom. Gud give os et godt Møde.

D. D. Bergh.

Fællesopbyggelsesmøde.

Følge Indbydelse af Arendahls Menighed af Huges Synode, Past. M. J. Westphals Rald og North Prairie Menighed af Den forenede Kirke, Past. H. Roalkvams Rald, afholdes et fælles Opbyggelsesmøde i North Prairie Menigheds Kirke 19—21 Mai. Mødet aabnes Søndag Formiddag med Prediken af Past. G. D. Paulsrud. Et Offer optages, som fordeles ligelig mellem de to Samfunds Fædningemissioner. Samtaleemne: 1 Pet. 2, 4—10. Past. H. Engh indleder. Gud velsigne Mødet!

G. D. Paulsrud. }
M. H. Hegge. } Komite.

Til Opbyggelsesmødet i Arendahls og North Prairie Menigheder 19—21 Mai vil Gæster behage at komme med Dag train paa Northwestern R. R. til Utica, og paa Milwaukee R. R. til Peterson Lørdag den 18de Mai, hvor der vil møde Skyds. Alle som ønsker at faa Skyds, vil melde sig inden 10de Mai enten til Rev. M. J. Westphal, Peterson, Minn., eller til Rev. Halvard Roalkvam, Whalan, Minn.

Fællesopbyggelsesmøde.

Følge Indbydelse af Lands og Tresoldigheds Menigheder af den forenede Kirkes Past. S. J. Nummedals Rald og Romedals Menighed af Huges Synode, Past. J. A. Quellos Rald afholdes et fælles Opbyggelsesmøde der fra 29de Mai til 2den Juni; i Romedals Menigheds Kirke 29—30 Mai og i Lands Menigheds Kirke 31 Mai til 2den Juni. Samtaleemne paa førstnævnte Sted Rom. 10, 5—13, sidstnævnte Sted Mat. 2, 1—7. Tilreisende mødes Dagen før Mødet i Beresford og Canton. Fælleskomiteen vil gjerne faa opmuntre Prester og Lægsfolk til at bivaane disse Fællesmøder, da de er af stor Betydning for vor lutheriske Kirke.

M. H. Hegge } Komite.
G. D. Paulsrud }

Jowa Kreds af Huges Synode vil afholde et kristeligt Samtaleemne i Ostrander Minn. Past. H. J. Bergs Rald, den 21de til 23de Mai. Past. T. J. Knutson holder Aabningsprediken og Pastor S. O. Heidal indleder Menighedens Samtaleemne: 2 Kor. 5, 17—21.

S. O. Heidal.
T. J. Knutson.

Syd Dakota fælles Indremissionsforening vil afholde sit 24de Aarsmøde i Lake Madison, Past. Andersons Rald den 28de til 30te Mai 1912. Samtaleemne: Titus 2, 11—14. De tilreisende vil blive mødt med Skyds i Madison og Rutland Dagen før Mødet.

J. S. Dalland.
L. A. Vadheim.

Mayville Kreds af Huges Synode holder Møde i Mayville Menighed, Mayville, N. D. 28—30 Mai 1912. Kom mange med Bøn til Gud om et velsignet Møde.

S. Langehaug, Form.
H. Moe, Sekr.

Mayville Kreds af Huges Synode holder Møde i S. Langehaugs Rald, Norway Menighed med Kirkeindvielse 20—23 Juni 1912, og i Trøndenens Menighed, samme Rald, 24—26 Juni. Det er Folkets Ønske at ret mange Mennesther maa komme til alle disse Møder. Maatte Bederværgelsens Tider oprinde for vore Dine. Samtalethema og Mødested skal senere blive bekendtgjort.

S. Langehaug, Form.
H. Moe.

Nordre Minnesota Kreds af Huges Synode afholder sit Missionsmøde i Lille Bethania Menighed af Pastor U. D. Johnsons Rald fra 21de til 23de Mai. Samtaleemnet er Ap. Gj. 16, 25—34. Past. V. A. Dahl begynder Mødet med Prediken og Past. G. C. Gjerstad holder Foredrag over Themaet: "Materialismen som den største Hindring for Guds Riges Fremgang i vore Menigheder, samt Midlet mod den." Skyds møder den 20de Mai i Larnedale for besøgende fra syd og øst, og den 21de Mai i Barnesville, Minnesota for besøgende fra nord. Bed at Herren maa give os et godt Møde.

J. J. Hendahl.
M. L. Dahl.

Den sydvestlige Minn. fælles lutheriske Indremissionsforening afholder et Møde om Gud vil, den 1—3 Juni i Madelia, Pastor C. M. Tollefsons Rald. Samtaleemne: Matt. 16, 21—28. Paa Foreningens Begne Andrew Johnson, Form.
Jakob S. Vik, Sekr.

Indremissionsmøde.

Paa Indbydelse fra først norst evangelist lutherist Menighed af den f. R. og St. Petri Menighed af S. S. i Moscow, Idaho, afholder om Gud vil, østre Wash. og Idahos Indremissionsforening sit Aarsmøde der den 30te Mai til 2den Juni. Samtaleemnet er Esaias 55, 1—7. Alle hjertelig velkommen. Kom med Bøn om Herrens rige Velsignelse over Mødet.

J. J. W i g e n.
Peder Dahl.

Om Gud vil afholder den sydvestlige Minn. fælles luth. Indremissionsforening et Møde i Windom, Past. F. C. Normans Rald den 14de til 16de Mai 1912. Tema: Matt. 13, 44—50.

Andrew Johnson, Form.
Jakob S. Wit, Sekr.

Til Prester og Menigheder i Madison Kredss.

Jeg kan herved oplyse, at det andet aarlige Ungdomsstevne for Madison Kredss holdes ved Lake Hendricks, Minn. Past. J. J. Elses Rald, fra Thursdagen den 27de til og med Søndagen den 30te Juni. De tilreisende vil blive mødt med Skyds baade ved Lake Hendricks og i Toronto. Menigheden, som saa venligt har indbudt til dette Stevne, vil ogsaa skaffe os et Telt, saa der skal blive rigeligt med Rum for Mødet. Dette er et heldigt valgt Sted for Mødet. Menigheden er den næststørste i vort Samsund og man skal finde nok baade Husrum og Hjerterum. Nu ønskes det ogsaa, at man kommer Mandsterke til Mødet. Program o. a. m. skal blive oplyst senere. Maa nu Ungdommen i alle Kredssens Menigheder gjøre sit bedste for at organisere sig til Sangkor og komme forberedt til Mødet. Ved Mødet vil man ved Siden af de lokale Kor, ogsaa danne et Fælleskor. Antageligt vil „Fryde oner“ blive brugt dette som forrige Aar. Eders for Sagen interesserede

T. J. D y p p e d a h l.

Paa Indbydelse fra Selbu Menighed Past. J. F. Adriansons Rald, La Crosse Wash., vil Østre Washington og Idahos Indremissionsforening afholde et fristeligt Samtale-møde der fra 23de til 30de Mai 1912. Samtaleemne: 1 Pet. 2, 1—10. Alle hjertelig velkommen. Kom med Bøn om Herrens Velsignelse over Mødet. Skyds vil møde i La Crosse Dagen før Mødet.

J. J. W i g e n.
Peder Dahl.

Kvitteringer

Subscription til Fællestolen i Kina: Geo. J. Wigen, La Crosse, Wash., J. C. Carlson, do., E. Herbig do., John Aune do., Hans Chalm, Moscow, Idaho, J. J. Wigen do. hver 100.....		600.00
Ehver A. Den. Minot, R. D., Ole E. Hestekind, Norwich, N. D. hver 50.....		100.00
Hans Eglund.....		30.00
J. J. Emerson, E. J. Carlson, Aug. Gustafson, Peter Stoffe, Lars Jacobson, Theodor Tobiasson, P. J. Underdahl, E. H. Kognstad, E. A. Solli, S. Barberg, Peder Laalum og Odin Severson hver 25.....		300.00
John Emerson.....		20.00
J. J. Wigen, S. Barberg, S. R. Lee, Thomas Røssgaard, E. J. Røstestad hver 15.....		75.00
Geo. J. Wigen Jr., O. J. Walle, J. H. Wigen, Henry Herbig, Alfred E. Carlson, E. Wentzon, J. O. Hill, R. I. Whitley, A. Whitley, Pastor J. F. Abrianson, Eben J. Lee, Mrs. Jagerland, Vertinus Madsen, E. G. Brandt, E. A. Erickson, A. A. Pederson, J. Peterson, J. J. Daley, Ole O. Foss, S. E. Grifjord, E. O. Olson, Hans E. Herbig, Andrew E. Herbig, Andreas Fogstad, Rikis Hovde, Dr. O. J. Vikstad, John O. Solberg, O. J. Røis, Ven Ingebrekton, Paul Holte, Jeppe Thomson, Mrs. Anna Orton, Albert Hauge, Anton Skar, W. R. Pederson, Halvor Johnson hver 10.....		360.00
S. G. Aune, Halvor Herbig, Geo. Henderson, John Walf, Severt Emerson, Ole Kroglund, John O. Rjøsnes, Brown Emerson, Joseph Emerson, Carl Røndahl, Martin Eglund, E. A. Whitley, A. Grønstad, Eling Teigen, O. O. Duffelt, J. H. Nordby, O. R. Rasmussen, S. B. Ostrom, Mrs. Anna J. Herbig, M. Erickson, Eibert B. Rasmussen, E. A. Rønvang, S. E. Segrenes, Thorvald Nelson, S. O. Sætre, D. E. Jacobson, S. A. Hanson, Mrs. A. Dyrud, A. J. Rognes, Torger T. Hauge, A. B. Solberg, A. O. Bundy, Geo. Kallat, E. B. Heltn, Jørgen Watterud, Ingebrekton, Anna Wæver, Anna Høgelstad, John Kjekstrøm, S. E. Dillerud, M. O. Moen, Joseph Hovland, Olaf Laalum, Carl Martinson, Carl S. Larson, Ole Johnson, O. J. Hovde, Gust Nielson, Hans Hovde, E. R. Lofgren, Ole Lerohl, Peder Warbahl, Alfred Røscott, John Uggstad, Andrew Pauls, Casper Olson, Jonas Astevik, Roald Byre, Thorvald Rud, S. J. Rude, Grelland B. Røstestad, P. Quickstad hver 5.....		310.00

T. H. Simle.

Mærk! Medens T. J. Sagen er i Norge vil R. A. Høsto, Grand Forks, N. D., være Kasserer for Mayville Kredss.

Norge.

Historisk Mindebillede fra Begivenhederne i Norge den 7de Juni 1905. Øverst paa Billedet vises Norges Flag og Baaben i Farver. Midtgruppen viser Norges provisoriske Regjering efter Unionsoppløsningen, og paa Siderne og nedenunder sees Fotografier af alle 117 Stortingemænd, som deltog i Syvende Juni Beslutningen. De tre mindre Billeder, hvorom Stortingemændenes Fotografier er grupperet, er Fotografier af Edsboldsmændene, Edsboldsbvgningen og Stortingssbygningen. Nederst paa Billedet er Ravnestegetegnelse med Henvisninger. Billedet er arrangeret og udført af en fremragende norsk Kunstner og vil bære en Prægt i ethvert norst hjem. Størrelsen er 22x27 Tommer. Pris 75 Cents, portofrit tilsendt.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

FORGET ME NOT.

BIBLE PASSAGES AND VERSES FOR

EVERY DAY IN THE YEAR.

SMALL SIZE. — Texts and hymns nicely printed on one page, the opposite page being blank for entering names, birthdays, etc. The book is illustrated with 6 pictures of flowers executed in finest chromo-lithography, with Scripture text. Bound in cloth with title and forget-me-nots in colors, gilt edges.

Price, bound in cloth, gilt edge, 40 cents.

" " leather " 60 cents.

MEDIUM SIZE.—This book contains carefully selected passages from the Holy Bible and from the best Engl. and American poets for every day in the year. There are as many blank leaves added for inserting the birthdays of relatives and friends. Twelve floral cards, with different colors, increase the luxurious appearance of the edition. The beautiful cloth cover with golden stars and beams, with many-colored floral decorations, entreats the purchaser to present it to his friends.

Price, bound in cloth, gilt edges 65 cents.

" " " leather, " \$1.00.

LARGE SIZE.—Links of Love. A book of friendship, containing carefully selected scripture passages, and memorial verses from the best English and American poets. The lower half of each page is left unprinted for insertion of names of relatives and friends under the proper dates, each page having marginal decoration. At the first day of each month a full page landscape scene in colors, headed by scripture passage in large gilt and colored letters, is inserted. Printed on heavy white paper with full gilt edges. On first page of cover a beautiful landscape scene in colors, framed in gilt and floral decoration. Very appropriate as gift for any occasion.

Price \$1.40.

Address: HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

STORIES BY G. W. LOSE.

These books contain very interesting stories for old and young. They are nicely bound and beautifully illustrated.

Dorothy Price 15 cents.
Sowing and Reaping Price 15 cents.
A Good Investment Price 15 cents.
Ralph, the Orphan Price 15 cents.
The Better Way Price 25 cents.
Promises Fulfilled Price 25 cents.
Melmore Parish Price 30 cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn

SUNDAY-SCHOOL CARDS & TICKETS.

CARDS, with beautiful floral designs, Bible picture or landscape in colors and a scripture passage on one side and a hymn or poem printed on the other side. Fancy cut edges. Size, 4x5 in. Price per card 2 cents.

No. 1311. Come unto Me. Fine designs, Pilgrim, Sower, Ruth and Boaz, etc., with Texts in colours. Price per card 3 cents

No. 1595. Peaceful Dwellings. Very fine children designs, with Texts in full colours. Price per card 3 cents.

No. 1597. Crowning Mercies. Very fine landscape designs, with selected Texts in full colours. Price per card 3 cents.

TICKETS. SCRIPTURE GEMS

No. 47. Thirty-six tickets. Birds and branches. In book form, 10 cents.

No. 48. Thirty-six tickets. Country and lake scenes. In book form, 10 cents.

No. 49. Fifty-four tickets. Country scenes with flowers. In book form, 10 cts.

No. 50. Ninety-six tickets, floral design, 10c.

No. 51. Seventy-two tickets, floral " 10c.

Søndagskolekort med Bibelsprog paa norsk til 1c, 2c og 3c pr. Stykke, Rettoppris.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Lær mig, Herre, din Vel.

En Bog til Konfirmanter. 72 Sider. Smut-indbunden. Pris 25c.

Send Ordres til C. Lillietun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

BE TRUE

A few words to the confirmed youth of the Ev. Lutheran Church. By Rev. G. T. Cooper-rider, A. M.

Contents: I. Be true to your parents. II. Be true to your church. III. Be true to your Lord. 100 pages. Bound in cloth. Price 25 cents, net.

"FOLLOW ME"

Words of Guidance for the Way of Life. Dedicated to the Lutheran Young People of America. By Benevolus. Prettily bound in heavy paper cover with gilt title and ornament. 48 pages. Price 15 cents, net.

Denne Bog habes ogsaa paa norsk a 15c.

HAUGES SYNOD BOOK DEP..

Dr. 74 RED WING, MINN.

En norsk Familie i Syd Afrika

Af Sofie Norgaard.

En interessant Fortælling om Forfatterindens Oplevelser i det fjerne Land. Bogen er paa 194 Sider, trykt paa godt Papir og forsynet med mange Billeder. Indbundet i Omflag med Titelen trykt paa Siden. Pris 75 Cents. Hauges Synod Book Dpt.,

RED WING, MINN.

„Bågeren“, 427 opbyggelige Sange, gamle og nye. Denne Bog har bundet en stor Udbredelse iblandt det lutheriske Kirkesolk. Udbredt i over 12,000 Eksemplarer. I mygt Bind og Guldsnit, Pris 80c.

Sendes til Norge for samme Pris.

Hauges Synod Book Dept.,

Drawer 74 Red Wing, Minn.

„Børnens Harpe“ med Musik

Børnens Harpe med firstemmig Musik, arrangeret af Kristian Nelsøn. Bogen har 243 Sange og er særdeles skiftet for Søn dagskolen og Hjemmet og Ungdomsmøder, Mrs. Prof. E. W. Schmidt, Past. D. Juul med flere har anbefalet Bogen. Har du en Søn eller Datter eller Ven, som spiller Orgel, saa køb denne Bog og forær dem.

Indbunden i Skriftingsbind 60c.

Hauges Synod Book Dept.,

Drawer 74 Red Wing, Minn.

Harpelegeren med Guitarskole.

Harpelegeren, 110 Sange med Musik og let udførligt Guitarakkompagnement og Praktisk Guitarskole til Brug ved Selskabsstudium i Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt indbunden i Skriftingsbind med forgyldt Titel paa Siden \$1.00. Denne Bog er den eneste i sit Slags i det norske Sprag. Begge Bøger udgjør tilsammen 122 store Sider. Bogen er anbefalet af Fru Walboorg Hovind Stub, Prov. Søren Ostebøl, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Tekstbogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelsøn. Guitarskolen er ogsaa udarbejdet af ham.

Send Ordres til E. Lillethun, Drawer 74 Red Wing, Minn

Konstitution

for Hauges Synodes Ungdomsforbund

er nu færdig. Den er given i baade norsk og engelsk Tekst. Den er paa 8 Sider heftet og koster 5 Cents Stykket enkeltvis. I Partier sendes den portofrit til følgende Priser: 25 Eksemplarer for \$1.00, 50 for \$1.75 og 100 for \$3.50. Alle Ordres sendes til

E. Lillethun,

Red Wing, Minn.

Afleverbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

3 Væster paa 125 Stykker 30 Cents.

3 Væster paa 250 Stykker 50 Cents.

3 Væster paa 500 Stykker 80 Cents.

3 Væster paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.,

Red Wing, Minn.

Et godt Billede

af Hans Nielsen Hauge. I Kabinetsoprethæft. Pris 10 Cents.

Hauges Synod Book Dept.,

Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bogmærker:

„Gulehilsen“, „Nytaarshilsen“, „Hilsen fra Amerika“, „Venlig Hilsen“, „Hilsen til Fader“, „Hilsen til Moder“, „Hilsen til Søster“, „Hilsen til Broder“, „Hilsen til Onkel“, „Hilsen til Tante“, „Til min kjære Søn“, „Til min kjære Datter“, „Hjertelig Gæstmønstning“, „Herren er nær“, „Uden Røds ingen Krone“, „Barnefang“, „Hjerteig Hilsen“, „Gn“, „Gdag vil jeg prise Herren“, „Tro, Haab og Kjærlighed“, „Til kjære Bedstemoder“;

„Christmas Greeting“, „New Year Greeting“, „A Greeting to Father“, „A Greeting to Mother“, „A Greeting to Sister“, „A Greeting to Brother“, Faith, Hope, Charity“.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

E. Lillethun,

Red Wing, Minn.

Bede-erindret

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorens, Synodetasken (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jervell Luth. College) sendes til Mr. O. A. Ulbin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Annamissionen og andre Bedningemissioner sendes til Rev. E. C. Holter, Red Wing, Minn.

Benge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Betheesda Børnehjem sendes til Rev. J. A. Quella, Veresford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Hauges norske evangeliske lutheriske Synode i Amerika Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forfridtsvis \$1.00 om Aaret. Til Canada, Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

E. Lillethun,

Drawer 74, Red Wing, Minn

Redaktør: Pastor E. C. Holter, Red Wing, Minn. Indsendelser og alt bekomme Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Det opbyggelige i Prekenen; 2. Red Wing Seminary; 3. Ungdomsforbundet; 4. Co-education; 5. „Færdet ved vore Skoler“; 6. Hvem er Jøde eller Israels Folk? 7. Tidens Tegn; 8. Foreningslagen; 9. Brev fra Himle; 10. Hjemlov; 11. Even Johan Anderson har forladt os; 12. Fra Arbeidsmarken; 13. Befjættgjørelser; 14. Kvitteringer.



Thi jeg vilde ikke bide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2.

No. 22 }

Lørdag den 1ste Juni 1912

{ 44de Aa

Nikodemus.

Naar Sind og Sjel plaques af Synd og Tvil, er det ikke greit at faa sove. Det blir „vaagne Nætter“. Det hjælper ikke om man er rig eller sidder i høie Embeder heller. Ikke kan en saadan laane Sjælefred af andre, og ikke kan han faa kjøbe den paa Markedet. Fred er ikke en Handelsvare. Syndernes Forladelse kan ikke faaes for Penge.

Slægtninge, Venner og Kamerater sover, men Nikodemus vaager. Han „faar ikke sove“; thi Selvlabet, det store, men usynlige Selvskab af „mange Tvilens Tanker“ holder ham vaagen. Har du prøvet noget saadant? Ja det har du vist. Hvad skal saa Nikodemus tage sig til; thi noget maa gøres. Her maa gøres noget snart. Det er farligt at gaa længe med en nagende Samvittighed, med Uro i Sjelen. Naar nu ikke andre Midler skaar til, andre Mennesker kan ikke godt adspørge.

(Mennesket vil i Almindelighed først prøve alt og alle undtagen den rette Hjælper og de rette Hjælpemidler.) Hvorledes vilde det da være at gjøre et Besøg til Jesus af Nazareth?

Som tænkt saa gøres. Nikodemus drager afsted „om Natten“. „Nød bryder alle Love“. Tænk den fornemme Lærer i Israel paa Ve i til den af mange saa foragtede Jesus—om Natten! Hvorledes mon han føler, hvorledes mon han ser ud, og hvorledes mon han blir modtaget. Paa disse

Spørgsmaal svarer Landstad ganske fortræffeligt:

Hos dig, o Jesus, sent om Nat
En Mand paa Døren banker,
Han kommer hungrig, træt og mal
Af mange Tvilens Tanker.

Du bredest ikke, at han kom,
Men lader op saa mild og from,
Og tender Lys, som Nat og Nød,

Ja Dom og Død

Med Livsens Straaler gennembrød.

Her kom den bekymrede Synder til den, som ikke støder nogen ud. Han, som har sagt, „Kommer hid til mig, alle, som arbejde og er besværede, og jeg vil give eder Hvile!“

Det var Frelseren og Synderen, som mødtes hin Nat, og da er det god Udsigt til, at „den største blandt Syndere“ kan hjælpes og reddes. Men ikke gaaes her løseligt tilværks eller fares med noget Kvaksalveri ligeoverfor den syge Sjel. Sandelig sandelig siger jeg dig: Uden at nogen bliver født paa ny, kan han ikke se Guds Rige.

Af Naturen er Menneskehjertet stolt og haardt og sidder ofte saare fast i Egenretfærdighedens Snarer og det koster ikke saa lidet at bryde med alt og bli en fattig Bettler ved Naadens Dør, men aldrig skaar Herren af paa sine Fordringer i det Stykke. Og hvorfor skulle en stakkels Synder prute med Herren. Han har ikke mange, men en Ve i til Frelse, og den er lig for stor og liden, høj og lav, for fattig og rig.

Han siger dig, du arme Flok,

Som efter Freden længes:

En Lærdoms Form er dig ei nok,
 Nytt Liv er det, som trænges;
 Thi hvad af Kjød er fød, er Kjød,
 Ser ei Guds Rige, men kun Død;
 En Fødsel kun af Anden dig gjør
 aandelig
 Og paa nytt Liv i Kristus rig.

Jo, om du skal Guds Rige se,
 Da maa paany du fødes;
 Af Vand og Aand, saa maa det ske,
 Den gamle Adam dødes.
 Du ved ei, hvordan det gaar til,
 Men vist det sker, hvad Gud han vil,
 Og Aandens B. i du ei forstaar,
 I Vøn den gaar,
 Og ved Guds Ord sin Agt den naar.

Det blir en underlig og indgaaende Underhandling mellem Sjælsøgen og den i mange Maader saa floge, men i det allervigtigste saa uvidende Mikodemus. „En Lærer i Israæl" sættes her i Kristendom mens A B C Klasse. Han maa ogsaa ned paa dette lave Trin: „Det første Viddoms-skridt er sin egen Daarlighed at kjende". Men lad Adam dødes, saa kan Kristus komme til at leve og ho formedelst Troen i Menneffets Hjerte.

Det var ikke alene i den naturlige Nat Mikodemus var ude og gif, men han tumlede omkring i sin egen aandelige Nats tykke Mørke. Men nu, naar han har været hos Jesus, kommer han hjem til en ny Naturens og Aandens Dag. Da kan det siges: Det gamle er forliganget og alt er blevet nytt.

Guds Aand frembringer Tro, og Liv i Hjertet, tænder,
 En ny og ukjendt Jld i alle Evner brænder;
 Ei nogen syndig Qvst da mere er din Ven,
 Og neppe du dig selv kan kjende mer igjen.

Nu er du Barret lig; det leger med sin lige,
 Alt om det og er født som Arving til et Rige;
 Du kjender ei Foragt, men i en ydmyg Aand
 Med Brødre knytter du det søde Samfund
 Baand.

Rigdomsforbundet

LUTHERAN SCHOOLS FOR LUTHERAN
 YOUNG PEOPLE.

Sunday, June 9.

1. Scripture basis: 2 Pet. 3: 14—18.
 2. The value of Christian schools in general.

3. Are the Lutheran academies and colleges up to the standard of those of other denominations? The Lutheran church in this country has twenty-seven theological seminaries, forty-two colleges, and fifty-two academies, having a total value of \$10,000,000. A comparison of these institutions with those of other denominations will reveal the fact that our Lutheran institutions are not taking a back seat.

4. Why should the Lutheran young people attend Lutheran institutions of learning?

b) Because they have been established and are maintained by their own church especially for them.

c) Because the religious atmosphere of these institutions are in harmony with that of their own homes and local churches.

d) Because they need the support of the Lutheran young people.

e) Because they are able to give them as thoro and up-to-date education as other institutions.

f) To avoid being led astray in doctrine.

5. Why should the young people of Hauge's Synod attend Red Wing Seminary and Jewell Lutheran College?

The reasons given above will apply here too. The young people of our Synod can and should do a great deal more for the schools maintained by the Synod. Before considering this topic, write to the presidents of our own schools and secure a copy of catalogs issued, that you may learn what our own schools have to offer.

"The Lutheran Intelligencer".

— — — — —

Ja, jeg kommer snart. Amen, ja kom,
 Herre Jesus! Joh. Ab. 22, 20.

Red Wing Seminary.

Skoleaaret er nu endt. Eksamen og Afslutningshøitideligheder er over, og de fleste Studenter er reist. Blot nogle faa, som har isinde at overvære Aarsmødet, er tilbage. Naar vi ser bagover paa Aarets Virke, maa vi sige, at Gud har været god imod os, og at vi har merket hans Velsignelse.

Den iyttende Mai, bort Fædrelands store Frihedsdag, blev og'aa iaar festligholdt ved vor Skole. Den norste Forening „Edda“ og Luther Ligaen fra St. Peters Kirke var sammen om Ledelsen. Følgende var Programmet for Anledningen: Sang af St. Peterkirkens Kor. Tale af Prof. Bruce, Solo af Miss Ophelia Ommundson, Sang af en Kvartet, Tale af Prof. Jørgensen, Violinsolo af Miss Thelma Allen. Efterpaa serveredes „Ice Cream and Cake“, ude paa Grønsjøeret, medens Musikkorpslet spillede norsk Nationalmusik.

Søndag Aften, den 19de Mai, holdt Pastor Rorstad Bakkalaureat-predikenen for dem, der havde bestaaet Afgangseksamen i College-afdelingen. Hans Emne var „Menneskesønnen“.

Begyndende med den følgende Onsdags Aften havde vi saa en Række Afslutningsfestligheder (Graduation som vi hertilands oftest kalder det efter det engelske.) Først var det deres Tur, som iaar tog Eksamen fra Middelskolen (Academy). Der var ialt tretten: Edwin S. Brye, Paul Fløgstad, Otto Franze, Henry F. Johnson, Kalmer Jacobson, Abel Hogen, Ola Kelly, Henry L. Mogaard, Andreas Myrseth, Silas Marland, Peder Rødsletten, Leander Riba og Joseph Waage. To fra Handelskolen: Oscar R. Boraas og Peter Pederson.

Programmet var som følger: Salme sunget af Forsamlingen, Bøn af Prof. Staegerberg, Solo af J. W. Carlson, Velkomsttale af R. Jacobson, Klarinet-solo af Frederick Schmidt, Tale af Prof. Ringstad, Piano-solo af Miss Theodora Bergsland, Afstedtale (Valedictory) af Edw. S. Brye, Uddeling af Diplomer og Lyssning af Velsignelsen ved Prof. Schmidt.

Den næste Aften var det College-mandens Tur. Deres Navne er: August Herman Andresen, Ole Aune, Halfdan L. Bergsland, Thomas Andrew Goodmonson, Albert Marinus Nelson, Andrew Arthur Ness, Ole Neseth, Ole H. Olson, Justin Millian Snæsruud og Arthur Rudolph Thompson. Følgende Program blev udført: Salme af Forsamlingen, Bøn af Prof. Dr. Brohaugh, Pianofolo af Miss Emma Ho ter, Velkomsttale af O. H. Olson, Tale af Pastor J. R. Whitman, Præst ved St. Pauls eng. luth. Kirke her i Byen, Sang af en Kvartet (Mrs. Schmidt, Mrs. Ellingsor, Mr. C. Magnussen og Mr. B. Ommundson), Afstedtale af A. R. Thompson, Solo af Prof. McCarthy, Uddeling af Diplomer ved Prof. Schmidt. Pastor Whitman lyfte Velsignelsen.

Festen for de theologiske Kandidater holdtes Fredag Aften. Der var ti af dem: Thorvald J. Alvestad, Gustav A. Carlson, John Wm. Carlson, Jacob R. Dordal, Lars Dordal, Christian Høversten, Arthur Sothen, Edwin O. Munkvold, Thomas G. Sandeno, Thorvald A. Tollefson. Programmet var: Salme af Forsamlingen, Solo af Pastor L. G. Jacobson, Bøn af Prof. Bruce, Duet af Mrs. Sandeno og Mrs. Munkvold, Tale af Prof. Wæ, Solo af Prof. Berg, Tale af Pastor Jacobson, Sang af en Kvartet (Professorerne Wæ og Staegerberg med Fruer) Uddeling af Diplomer ved Prof. Schmidt. Pastor Holter lyfte Velsignelsen.

Hermed er saa dette Skoleaars Arbejde endt.

Korr.

En Forklaring.

Vi glemte i forrige No. af Bladet at oplyse, at vi under Trykningen af No. 20 havde et Uheld, idet Pastor Aschims Billede blev ødelagt i Pressen og gjort aldeles ubrugeligt, efterat omkring 1,000 Eksemplarer var trykt. Vi maatte derfor tage Billedet ud og ombrække hele Stykket, hvilket gjorde at Bladet blev forsinket en hel Dag, som vi bede vore Læsere venligt at undskylde. Feilen var ikke vor, men et daarligt Arbejde af den, som gjorde Billedet, var Aarsag til det helse..

En Kristens Afstedsfang og Testament.

Seg gjerne herfra stilles,
 Min Du fra Verden staar.
 Min Længsel kun da stilles,
 Seg Zions Røjer faar;
 Men da nu Afstedstunden
 For ingen er bekjendt, —
 Før Glasjet er udrunden,
 Saa hør mit Testament.

Min Sjæl, min Gud og Fader,
 Jeg lægger i din Haand,
 Naar Verden den forlader,
 Før den til Fredens Land,
 Den du jo mig har givet,
 Din atter nu den vær,
 Saa jeg i Død og Livet
 Kun din alene er.

Hvad er det, som jeg finder,
 Som Jesus Krist har kjær?
 Al, tag du mine Synder,
 Mit Testament de er;
 I røde Hav de svinde,
 Det er jo Bunden din,
 Saa vil jeg Frelse finde
 Og sover saligt ind.

A n d over alle Aander,
 Dødsbliffet gi'er jeg dig,
 Naar jeg i Sved mig vaander,
 Se du igjen paa mig;
 Raab da ind i mit Hjerte,
 Naar jeg ei rører mig.
 Kun Jesus i min Smerte
 Du stille frem for mig.

I E n g l e, tag min Taare,
 Som flyder paa min Kind,
 Jeg ved, I længes saare
 At trøste bange Sind,
 Naar Sjæl og Legem' stilles,
 Vær mig til Abrahams Skjød,
 Saa skal hver Smerte stilles,
 Hver Taare, som her flød.

Lil eder, mine kjære,
 Som sørge over mig,
 Gud overdraget være,
 En Ven saa god og rig,
 Velsignelsen modtager,

— Den nu min sidste er—
 Gud sikkert saa det lager,
 Hverandre vi gienfer.
 Til sidst, o J o r d, jeg giver
 Mit Legem, hen til dig,
 At dit igjen det bliver,
 Hvad du har givet mig,
 Med Støvet du dig møtte
 Til Gud det kalder frem,
 Thi Troen siger dette:
 „Gi Graven er dets Hjem.“

Det er min sidste Vilje,
 Gud sætter Seglet paa,
 Jeg ventier glad og stille,
 Indtil mit Løb jeg maa
 Ved Kristi Død fuldende,
 Nu Døden er mig kjær,
 Jeg ved, ved Livets Ende
 Jeg Himlens Arving er.

Foreningsagen:—Spørgsmaal.

„Der er tre Ting, som er mig forunderlige, og fire, som jeg ikke skjønner“. Ordsp. 30, 18.

Udifra somme Skrivelser og Taler angaaende Foreningsagen maa man næsten slutte; at Hauges Synode begaar en Døds-lynd, om den ikke forener sig med den forenede Kirke, det har jo været sagt i aabne Møder, at vi ikke har Ret til at eksistere slig alene.

For di disse Sager er mig noget „underlige“; vil jeg saa spørge?

1. Hvad er det, som gir et Samfund kristelig Eksistensret? Er det Trostab mod den hellige Skrift: I Form af at erkjende, sanktionere eller tilstemme dens guddommelige Autoritet?

Hvis saa, har da ikke alle norske lutheriske Samfund her i Landet Eksistensret?

2. Er det Samfundets Størrelse? Hvis H. S. havde haft „Storheden“ til Maal og brugt en Del af de Maader og Midler, som de store Samfund gjør, kunde den vel have været større end noget af de andre; thi den har havt Tid og Anledning dertil.

Har da H. S. forsynet sig paa dette Punkt, saa det derfor maa opløse sig?

3. Er det at et Samsund er først i Marken? Hvis saa, hvori har H. S. forsynet sig saa det maa opløse sig? Eller op hæver det et bestaaende Samsunds Eksistensret, at der dannes nye Samsund, som har, saakaldt, samme Tro og Bekjendelse? Hvis saa, hvad Stabilitet har vi at vente, om der nu dannes Forening, af to eller tre Samsund?

Nu den fjerde Ting, som jeg ikke kjønner.

4. Skal man nu, overhovedet, ikke tale om „Ret“, men ene samle sig om Kjærlighedsbudet, og som nogle forstaar, Enhedstanken i Jesu yppersteprestelige Bøn, hvorledes kan man saa kristeligt og logisk forklare, at dette Kjærlighedsbud kun omfatter Den Forenede Kirke, og maaske Den Norske Synode, men udelukker de andre norske lutherske Kirkeafdelinger?

Naar man i f k e bare tænker paa Lære, men og Praxis, er da ikke „Frikirken“ og H. S. nærmere hverandre, end de nu konferrerende Samsund? Var det ikke gavnligt, om ogsaa den F. K. og Frikirken kunde tilbede under samme Tag, før de dør?

Og har da Næstekjærlighedsbudet og Enhedstanken noget med Ellingianerne og Brodersamsundet at gjøre?

Disse Spørgsmaal er ikke fremsat for at ægge til usund Strid, og hvis ingen kan svare uden i Bitterhed, saa kjære lad det være.

Men kunde der ikke gives lidt mere Uds over nogle af de Tanker, som er fremsat?

Maa det ikke være Person, men Sagen vi faar Svar paa. og af den Grund tegner jeg mig kun M.

Ogsaa lidt om Foreningsagen.

Jeg skulde ønske, om der kunde gives Plads i „Budbæreren“ for disse Linjer i Anledning af Foreningsagen.

Jeg blev glad, da jeg saa, at „Budbæreren“ Redaktør tog imod og trykte Indlæg og Tanker om den længe omtalte Forenings-

sag. At Redaktøren tog imod saadanne Udtalelser, som kanske ikke stemte med hans Syn paa Sagen, gjorde, at jeg for min Del kom til at holde endnu mere af ham for det. Dersom han skulde have omdannet alle Stykker, som jeg forstod somme hentydet til, saa havde det blevet bare en Mening, som var kommen i Bladet; men det har han ikke gjort, og derfor synes jeg, han har handlet meget viselig. Han har alligevel et stort Besvær med at saa alt til, saa det kan gaa ud i Offentligheden.

Nu til det jeg vilde sige om Foreningsagen. Skal vi sige, at nu er vi forenet, saa maa vi være forenet, før vi kan sige det.

Vi, som er fødte og for det meste opdragne i Norge og havde de samme Lærebøger at lære, har vist omtrent den samme Forstaelse af Guds Ord, saa jeg tror ikke, det vil holde os fra hverandre saa meget, men vi har forskjellige Anskuelser og Aandsretninger, som vi har levet os ind i, som kanske kan blive værre for os at komme over. Jeg skal bare nævne nogle.

Brødre, vi ved alle, at vi praktiserer ikke ligt og har ikke samme Fremgangsmaade, naar vi kommer sammen. Guds Ord siger: En har en Bøn, en anden en Sang, en en Formaningstale. Hauges Synode har forsøgt at indrette sig herefter.

Den forenede Kirke og Hauges Synode driver paa med Lægmandsvirksomhed, med Opbyggelser og Bønnemøder. Er Synodetolket enige heri, eller er vi her uenige? For en kort Tid siden talte jeg med en Synodemand. Han sagde, at saadant som Lægmandsvirksomhed, Bønnemøder og saadant burde ikke eksistere, og han er ikke alene om den Anskuelse. Jeg spurgte ham, hvorledes vi da kunde blive enige. Hauges Synode hylkede disse Ting og bestod for en hel del af saadanne Folk. Han sagde, at det var latterligt.

Siden 1872 har jeg været med i dette Land og deltaget i det kirkelige og altid fundet, at her er Skillevæggen.

Brødre, lad os ikke hykle for hverandre. Er dette Smaating, som vil falde bort, efter at Forening er sket? Opelskede ikke Jesus

Lægmandsbirtksomheden, da han sendte ud de 70? Var det høilærde Folk, de, som sad paa Mose Stol, eller var det almindelige Arbeidsfolk? Dere, som har Kundskab, kanste kan vejlede os lidt her.

Eller kanste Jesus gjorde galt, naar han sendte ud de 70?

Benner, jeg mener det ærligt, hvorledes? End opfatter det. Er det ikke nødvendigt, at vi forstaar hverandre?

Hvorledes skal vi have det i det nye Samfund angaaende Haandspaalæggesse ved Absolution, skal Presten have Lov til at gaa klædt nogenlunde som andre Folk?

Kjære, jeg siger ikke dette i nogen ond Hensigt. Hvem skal give efter her? Nogen siger, dette bliver alt frivilligt, som hver Menighed vil have det. Kanste det.

Hjertelig hilset alle.

Venligt Martin Larsson,
Eagle Grove, Iowa.

Et lidet Vidnesbyrd.

Jeg har med Interesse læst Foredraget om Børnens og Ungdommens religiøse Undervisning. Det ser virkelig mærkt ud for Ungdommen i vort Land. Fuldt op med Skoler blottet for kristelig Undervisning! Ja, er ikke Undervisningen i Landets Skoler til og med besmittet af en antikristelig Aand? Staar ikke Evolutionstheorien endnu høit og i Vre? Hvor blir ikke den bibelske Beretning sat tilside for Menneftets Urhistorie? Som Botemiddel faar vi Søndagsskole, og hvor Menighederne er saapas vel ordnet, lidt anden Religionskole paa den hedeste, mest ubelæilige Tid af Aaret! Hvor bærer det hen?

Vort Folks evige Vel staar paa Spil! Noget maa gøres og det snart. Ja, og skal noget gøres med Held, da er det bedst vi staar sammen. Samfund og Samfund, Menighed og Menighed, Kvinde og Mand. Vi trænger baade Forening og Coeducation.

D. H. D.

Fra Santa Rosa, California.

Iver Magnus Albertsen døde her den 28de April d. A. efter at han i de sidste halvandet Aar har lidt meget af Tæring.

Han var født den 21de Juni, 1880 i Nordland, Tromsø Stift, Norge. Kom her til Landet i 1903. Arbejdede som Husbygger og kom her til Santa Rosa i 1907, blev i Juli, samme Aar ægteviet til Miss Mali Dahl. Han var en alvorlig kristen, en trofast Husbader og øm Egtfælle.

Han gik bort fra dette jordiske Hjem, for at indtage sin Plads i det evige himmelske, hvorhen Jesus er gaaen hen for at berede Sted.

Han vil savnes i Menigheden, men mest vil jo Savnet føles af den efterladte Enke og de to faderløse Børn.

Lste gaves der Anledning for mig, at have opbyggelige Samtaler med den afdøde, om det aandelige Liv og Livets Vel. Det vakte min Forundring, at en saa ung Mand baade i legemlig og aandelig Henseende kunde have saa klar Forstaaelse af den hellige Skrift baade om Synd og Naade.

En kort Tid før han døde var han og Hustruen Gjester ved Herrens Bord. Dagen før han døde, var jeg hos ham og spurgte: „Tror du, at Herren har forladt dig alle dine Synder?“ Hvorpaa han svarede: „Ja, for Jesu Videlse og Døds Skyld“. „Jeg længes hjem“ sagde han og løstede Hænderne mod Himmelen og raabte: „Jeg kommer, jeg kommer snart“. Nogle Diebliske før han døde vinkede han til sin Hustru og sagde: „Jeg dør, Farvel.“

Begravelsen fandt Sted fra Kirken den 1ste Mai Kl. 2. Der var forholdsvis mange samlet. Undertegnede talte nogle Ord om Guds Børns sande Lykke i Livet og i Døden. Mange fulgte med til Graven, hvor ogsaa undertegnede forrettede.

En Del af Folket her, har hjulpet den haardt prøvede Familie baade med Raad og Daad. Gud velsigne dem derfor.

J. Tellefsen.

Fra Vestkysten.

(Af Th. Himle.)

Fra Seattle drog jeg over til Everett og tog ind til min Ven Chr. Wold, en ældre Broder af Missionær D. H. Wold. Senere under mit Ophold i Everett stanset jeg hos Prof. Laurhammer, der Høsten 1907 ogsaa viste mig megen Gjæsteventlighed.

Zions Ungdomsforening, der havde bestemt Forretningsmøde til Onsdagkveld, var saa snil at indstille sine Forretninger til et senere Møde, og Pastor P. M. Fosse var saa venlig at overlade mig Bruget af Kirken til et Kinamissionsforedrag. Det var mig en Glæde at se saamange af Studenterne ved Bethania College med sine Professore, Bestyreren Bardon, Laurhammer og Bestuel tilstede. Opmuntrende var det ogsaa tilslut at tælle en god Kollekt til Missionen. Lad mig saa takke alle for venlig Imødekommenhed. Her traf jeg Miss Carlson, en Niece af Missionær Landahl. Miss Geo. Wigen og Miss P. Wigen, der studerer ved Bethania College.

Her i Everett var det Missionær Wold under sin Shgdom for tre Aar siden opholdt sig. Det var mig en Glæde at erfare den Kjærlighed, hvormed Frikirkefolket her omfattede Broder Wold med Familie.

Herfra til Englissh, hvor jeg blev vel modtaget i Mr. Nelsons Hjem. Menigheden stræver med at saa istand sin halvfærdige Kirke. Man sendte straks Bud rundt, at vi skulde ha Møde om Kvelden. Selv gik jeg ned til et Sagbrug og bekendtgjorde Mødet blandt Arbejderne. Der traf jeg en troende ung Mand, som blev svært glad ved at høre, vi skulde ha Opbyggelse om Kvelden. Her er det eneste Sted paa hele min Reise, jeg saa en beruset Mand i Forsamlingen. Da det blev lidt varmt, begyndte han at smaa knurre og luffet paa Dør. D, maatte ogsaa denne Mand komme til sig selv, før det er forsent. Maa Gud velsigne Menighedsarbejde ogsaa blandt dette Folk.

Saa til Silvana, hvor Pastor Ellingson var saa snil at møde mig paa Stationen og tage mig hjem til Middag. Han

havde ordnet Bestemmelserne sliq, at jeg skulde være i Stanwood Søndag Formiddag og Søndag Aften og Mandag Formiddag i Silvana.

Dette var Fredag, og det passedt svært godt for mig. Jeg fik da Anledning at besøge mine Venner fra Santa Rosa. Tog saa det første Tog til Stanwood, hvor John Skaane mødte mig og tog mig til sit hyggelige Hjem med en trivelig Udsigt, borte i en Bakkehældning.

Et lidet Stykke længere borte bor gamle Mrs. Skaane med sine Døtre. Snedkeren holdt netop paa at indrede det nye, pene Hus, de har opført.

Danielsen agter at bygge sin Alderdoms Bolig lige oppe paa en Haug med Udsigt over hele Dalen. Gulbrandsen gaar der og stræver alene enda. Maa Herren velsigne Vennerne derborte med Naade til at komme nærmere det himmelske Hjem Dag for Dag.

Pastor Christenson af Den norske Synode var jeg kjendt med fra den Tid han var Prest i Oakland, Calif. Paa Bei til en Pigeforening hos Mr. Holden blev jeg hos Past. Christenson til Middag. Han vilde gjerne jeg skulde tale i Gamlehjemmet her, for hvilke han er Bestyrer, men paagrund af allerede gjorte Bestemmelser var dette umulig for mig.

Frikirken i Stanwood var under Reparation, men Den forenede Kirkes Menighed var saa venlig at lade os bruge sin Kirke. Past. Moe af D. f. K. fik jeg ogsaa hilse paa. I den f. Kirkes Ungdomsforening paa Søndags Eftermiddag maatte jeg ogsaa fortælle lidt fra Missionsmarken. Saa snart jeg var færdig her, maatte jeg afsted for at række Toget til Silvana, hvor Møde var bestemt til Kvelden. Næste Dags Formiddag havde vi ogsaa Møde i Silvana. Her havde jeg hos Past. Ellingson den Glæde at saa hilse paa Mrs. og Miss Sneve. Poeten selv var daarlig, saa han ikke kunde komme ud.

Saa nordover til Bellingham, hvor Past. Moen og E. D. Johnson mødte mig. Johnson er indflyttet fra Kongsvinger Me-

nighed, M. Daß. for fem Aar siden. Hans Hustru er en af Melings mange Adoptivdøtre. Blev med Johnson hjem og havde en hyggelig liden Stund sammen med disse Venner. Aften havde vi Møde i Kirken. Var nu Past. Moens Gæst. Møde blev bestemt for mig til Kl. 3 næste Dags Eftermiddag i Ferndale. Det er bare otte Mil fra Bel-
 lingham did. Her bor Emisærerne Fredrikson og Brekke. Fredrikson er Fritirke-
 mand og Brekke Haugianer, men saavidt jeg forstaar, arbejder de slet ikke „paatvers“ for hinanden men i god Harmoni. Derfor sad de heller ikke i hver sin Krog og surmu-
 let, men som Brødre og gode Venner Side om Side i Forsamlingen. Lad Brø-
 dre og Søstre af de forskellige Samfund begynde at møde sammen, læse, bede og syn-
 ge sammen, saa vil de ogsaa komme til at arbejde sammen, og vi vil saa en kristelig, solid og varig Forening. Blev som inarest med hjem til Broder Brekke. Han bor en
 Mils Wei fra Ferndale i en meget vakker Egn og har saat sig et pent og koseligt Hjem. Han bad mig hilse Vennerne om de kom saa langt ud paa Vestkysten, saa var de velkomne. Baagrund af nogen Upasfeligbed havde Brekke ikke været saa meget ude paa Rejse i den senere Tid. Under Guds Aands Ledelse vil Broder Brekke saavel som andre Guds Børn vokse i Visdom, Naade og Erkjendelse eftersom Aarene blir mange. Gud velsigne ham og hans og alle Vennerne derborte.

Kristus, vor Herre, siger saaledes til os:
 I kalde mig Mester og spørge mig ikke,
 I kalde mig Dyet og se mig dog ikke,
 I kalde mig Veien og gaa mig dog ikke,
 I kalde mig Livet og begjere mig ikke,
 I kalde mig vis og I følge mig ikke,
 I kalde mig skøn og I elske mig ikke,
 I kalde mig rig og I bede mig ikke,
 I kalde mig ædel og tjene mig ikke.
 I kalde mig almægtig og ære mig ikke,
 I kalde mig retfærdig og frygte mig ikke,
 Om jeg eder fordykker, saa bebreid mig det ikke.

Fra Frost, Minn.

For nogen Tid tilbage havde vi den Glæde at faa have Miss Lee iblandt os. Hendes Besøg var ganske kort, saa hun fik ikke Tid til at besøge alle Menigheder i Pastor Oerlund's Kald. Den Tid, hun kunde afse, var benyttet til at tale Missionsagen i Bethania og Emerald ved Frost. I begge disse Menigheder har der været optaget Offer til Hedningemissionen som beløb sig til omtrent et hundrede Dollars.

Kristi Himmelfartsdag var disse to Menigheder samlet til Formiddagsgudstjeneste. Denne Gang betænkte de vor Indremission med et Offer der beløb sig til omtrent fem og seksti Dollars.

Efter Gudstjenesten samlet man sig i Kirkens Basement for at nyde den af Kvindeforeningen medbragte Middag. Saasnart de alle havde faaet Mad, samlet man sig i Kirken til Feste.

Det var en Festedag i dobbelt Betydning. Først blev vi mindet om Dagens Betydning for en kristen Menighed, og hvad Nytte den har af Kristi Himmelfart. For det andet var der Feste fordi Kvindeforeningerne i disse to Menigheder havde bestræbt sig paa at gjøre det saa festligt og hyggeligt som muligt og det især for sine kjære Prestefolk, da de havde faaet greie paa, at det var Prestens Geburtsdag. Efter nogen Tale og Sang blev der af Bethania og Emerald Menigheders Kvindeforeninger overrakt Prestefolkene en Pengegave paa omtrent et hundrede Dollars. Naar vi skiltes var vi alle enige om at have tilbragt Dagen paa en meget sømmelig Maade. Vi tror forvist, at ogsaa denne Dag vil bidrage sit til, at Prestefolkene vil knyttes med end stærkere Baand til sit Menighedsfolk, og tillige opmuntre dem til at fortsætte med deres vanstelige Arbejde i deres vidstrakte Kald. Vi haaber, at Herren vil forunde dem en lang Virketid i vor Midte. Maatte han, som er Overhyrden saa velsigne sin Hyrdegjerning paa dette Sted til mange Sjæles Frelse. Og han gibe ogsaa denne sin Underhyrde en tro Tjeners Løn.

P. L ø v s e t h.

Efter din Frelse bier jeg, Herrel
 1 Mos. 49, 18,

Dommedag.

Jeg drømte at Dommedags-Morgen,
 Var kommen og Trompeten løb;
 Jeg drømte Nationer var samlet,
 For Tronen, til Doms Herren bød.
 Fra Tronen fremkommer en Engel,
 I Klædedragt skinnende hvid;
 Og sværger med Haanden mod Himlen,
 Nu gives ei mere Tid.

Kor:

Men o, hvilken Graad, hvilken Jammer,
 Da dømtes sin Skjæbne blev kjendt,
 De raakte til Bjerger og Klipper,
 De bad, men for evigt forsent.

Den rige var der med sin Rigdom,
 Men Rigdom for Dommen ei gjaldt,
 Han stod der saa fattig; thi Gjælden,
 Ei kunde med Guld bli betalt.
 Jeg Stormanden saa, men hans Størhed,
 Da Dødsenglen kom, brat forsvandt;
 Og Engelen som aabnede Vogen,
 Ei Spor af hans Størhed der fandt.

Jeg saa Enker og Faderløse,
 Gud huffer paa deres Graad;
 Med Triumf til Himlen de iler,
 Hvor Rinden ei mere er vaad.
 Jeg saa Spillere, Drankere og Skjøger,
 Og dem som her solgte dem Drik,
 Samt Folket, som tillod dem at sælge,
 De sammen til Helvede gif.

Den moralske Mand saa jeg komme,
 Men selvgjorte Værk duer ei,
 De Mænd, som korsfæstede Jesus,
 Gik Egenretsfærdigheds Bei.
 De Sjæle, som ei lod sig frelse,
 Ugudelighed vilde strø,
 Sagde: „Vi har ei Tid til at bede“,
 Til sidst fik de Tid nok at dø.

„Søger Herren medens han findes, falder paa ham den Stund han er nær.“ Ef. 55, 6.

Helvedes Vished.

Af R. A. Torrey.

Det er fuldstændig sikkert, at der er et Helvede. Der er Menneker som vil fortælle dig, at alle lærde Prester har forladt Troen paa det ortodokse Helvede. Det passer simpelthen ikke. Den slags Argumenter er saa yndede af Menneker, som ved, at det staar daarlig til med dem, og som prøver paa at stive deres Daarlighed om af med kraftige Wildfarelser. Det er uden al Tvil sandt at nogle lærde Prester har opgivet Troen paa det ortodokse Helvede, men Grunde har aldrig været at finde i det græske eller i det nye Testamente. De forlod den af Grunde, der kun havde med deres egne Følelser og Beregninger at gjøre. Der er ingen, der kan gaa til det nye Testamente for at finde ud af, hvad det virkelig lærer, uden at se, at hvor meget han end vender og dreier paa det, for at faa det til at passe med de Meninger, han har dannet sig og gjerne vil tro paa, vil det dog ikke lykkes ham at blive Helvede kvit i det nye Testamente.

Men sæt nu, at det var sandt. Sæt nu, at enhver lærd Prest havde opgivet Troen paa det Helvede Kirken lærer: det vilde dog ikke bevise det ringeste; thi enhver, som er godt bekendt med Verdenshistorien og Kirkehistorien ved, at Gang paa Gang og igjen og igjen har de lærde helt opgivet Troen paa Læresætninger, som efter alt naar Tiden kom, viste sig at være sande. Der var ingen lærde Folk i Noahs Dage uden Noah selv, som troede, at Syndfloden vilde komme, men Syndfloden kom alligevel. Der var ingen lærde i Lots Dage undtagen Lot selv, som troede paa, at Gud vilde ødelægge Sodoma og Gomora, og dog gjorde han det. Jeremias og en af hans Venner var de eneste levende Mænd i hele Jerusalem som troede paa, hvad Jeremias lærte om Jerusalems Ødelæggelse under Nebudkanezar, men Historien udenfor Bibelen saa vel som Bibelens Historie siger os, at det skede, just som han havde sagt, og det skönt der ikke var en eneste lærd, der troede det. Alle de levende theologiske Skoler paa Jesu Kristi

Tid, Farisæerne, Sadusæerne Herodianerne og Essenerne, alle lod de haant om Jesu Kristi Forudsigelse af den Dom, Gud vilde sende over Jerusalem; men aarchundreders Historie lærer os, at tiltrods for, at alle de lærde var af en anden Mening, gik alt i Opfyldelse, netop som Jesus Kristus havde forudsaagt. Der var ikke et Universitet i hele Verden, ja der var neppe nok nogen fremragende lærer, der ikke i Martin Luthers og Hufs Dage havde opgivet Læresætninger om Reisfærdiggjørelse ved Tro, førend Luther og Huf kom med samt deres Tilhængere, og de maatte oprette et nyt Universitet til at forsægte Guds Sandhed. Men idag ved vi, at Martin Luther havde Ret, og at hvert Universitet i Tyskland, Frankrig, England og Skotland havde Uret. Saa hvis det derfor var sandt, at hver eneste Predikant paa hele Jorden havde opgivet Troen paa det ortodokse Helvede, vilde det dog ikke bevise noget som helst.

Jeg siger, at det er sikkert, at der er et Helvede. Hvorfor? Først og fremmest fordi Jesus Kristus siger det, og Apostlerne siger det, Gud siger det. Hvis du ønsker at se Jesu Kristi Ord, da slaa op paa Matt. 25, 41: „Da skal han ogsaa sige til dem ved den venstre Side: Gaa bort fra mig, I forbandede! til den evige Ild, som er beredt Djævelen og hans Engle.“ Hvis du ønsker at se Apostelen Paulus Ord, slaa da op paa 2 Tim. 1, 7—9: „Den Herre Jesus skal blive aabenbaret fra Himlen med sin Krafts Engle med Lueild, naar han tager Hævn over dem, som ikke kjenner Gud, og over dem, som ikke lyde vor Herre Jesu Evangelium, de som jo skulde lide Straf, evig Undergang, bort fra Herrens Ansigt og fra hans Vældes Herlighed.“ Hvis du ønsker at se Apostelen Johannes Ord, da slaa op i Aab. 20, 15: „Og dersom nogen ikke fandtes skreven i Livets Bog, blev han kastet i Ildsjøen“. Og vil du se Apostelen Peters Ord, slaa da op 2. Pet. 2, 5—9: „Thi naar Gud ikke sparede Englene, da de syndede, men nedstjærte dem i Afgrunden og overgav dem til Mørkets Huler for at bevogtes til Dom.... da ved Herren at udfri gudsfrgtige af Fristelse,

men at straffe og bevogte uretsfærdige til Dommens Dag. Og hvis du ønsker at høre Apostelen Judas Ord, kan du slaa op Judas 14 og 15. „Se, Herren skal komme med sine hellige tusinder for at holde Dom over alle og straffe alle de ugudelige for alle deres ugudelige Gjerninger, som de har bedrevet, og for alle de formastelige Ord, som de have talt imod ham, de ugudelige Syndere!“ Og hvis du igjen ønsker at høre Jesu Ord, efter at han var død, efter at han var gaaet ind i Dødens Bolig, efter at han var faret op til sin Faders høire Haand—og han ved sikkert, hvad han taler om, nu da han selv har været der—vil du finde i Aab. 21, 8: „Men de feige og utro og Morderne og Skjærbøerne og Troldkarlerne og Afgudsdyrkerne og alle Løgnere, deres Lod skal være i Søen, som brænder med Ild og Svovel; dette er den anden Død.“

W. T.

Lidt om Aanden.

(Af afdøde Rueben S. Høstvedt, Bergen, Alberta).
(Indsendt ved R. R. G.)

„Prøver Aanderne, om de er af Gud.“

Vi hører og læser meget i vore Dage angaaende den Helligaand. Og jeg er bange for, at der ikke er saa lidet af denne Tale og Skrivning, som er misvisende og vildledende. Der er mange Slags Aandsretninger nutildags og mange Slags Meninger om den Helligaand. Derfor er det saare nødvendigt for os at bedømme ret angaaende, hvad der er af Guds Aand, og hvad er af den onde Aand, og hvad er vor egen Aand. Derfor har Gud ogsaa givet os denne Formaning, at „prøve Aanderne, om de er af Gud.“

Vi læser i Guds Ord om Ondskabens aandelige Hær og om at Satan gaar omkring i en Uhyets Engels Stikkelse. Ja, han kan ogsaa føre pene, lokkende Talemaader om Guds Riges Sag, ja endog om den Helligaand, og naar vi saa ogsaa har et be-
dragerist, fordærvet Hjerte, saa er det let at blive vildledet og forført, og det blev vi vist alle, dersom ikke Herren havde sørget for at

give os en grei og klar Veileder i sit hellige Ord.

Naar vi tager i Betragtning Satans forførfiske Magt og vor egen Uduelighed til at bedømme ret, hvorledes skal vi da efterkomme Herrens Befaling at bedømme eller prøve Aanderne, om de er af Gud? Efter vore Følelser mon?

Det er vist alt for mange som saa gjør. En Ting kan du være sikker paa, dersom du bedømmer efter dine saa ofte foranderlige Følelser og Fornemmelser, saa bliver du forført og bedragen. Hvor ofte er det ikke at disse menneskelige, naturlige Følelser og Stemninger er holdt for at være Guds Aand? Hvor ofte hører man ikke af kristne, naar de har været paa et Møde og var behagelig rørt og oplivet, at Guds Aand var saa kraftig tilstede; og igjen, naar de selv var tørre og ubevægede, dømte de, at Mødet var tørt og uden Aand? Saaledes kan man dømme efter Følelserne.

Der er dem, som dømmer for meget efter de ydre Tegn paa Guds Aands Nærværelse. Er der nogenlunde Bevægelse i Forsamlingen, saa mener de, at Guds Aand er kraftig tilstede; er der derimod ingen mærkbar Bevægelse men Stilhed, saa er Aanden borte. At hvor dette kan være misvisende. Alt for megen Bægt er lagt paa ydre Tegn af Aandens Arbeide, og alt for lidet Kredit er given den Helligaand for hans utrættelige Arbeide i Stilhed, igjennem Ordet og Sakramenterne.

Jeg tror, der kan være lige saameget, ja maaske enda mere af Aandens Nærværelse og Paavirkning under et Møde, som slutter med et stille Alvor, end under et Møde, hvor der er adskillig Bevægelse og som synes at have mærkbare, Tegn paa Aandens Udgydelse. Ja, jeg maa sige, at jeg foretrækker Møder, hvor der hersker et stille, dybt Alvor over Forsamlingen, fremfor Møder, jeg har været paa, som kaldes Bærkelsesmøder og om hvilke det blev sagt, at Guds Aand var saa kraftig der. Det forekom mig, at det var mer af Forvirrings Aand end noget andet. Og Frugterne i Længden har bevist det. Jeg mener ikke herved at alle

ydre eller mærkbare Tegn og Fornemmelser som synes at bevidne Aandens Nærværelse er falske og vildledende. Nei, langtifra; men jeg mener, at disse ydre Tegn og Fornemmelser er ikke altid Bevis for Guds Aands Virkning, og jeg mener, at der, hvor der er ingen for vore Dine mærkbar Virkning, kan der være meget af Guds Aands Nærværelse: Det er saa naturligt at bedømme Aandens Nærværelse og Virkning efter vore menneskelige Følelser. Her maa vi tage os i vare og tænke paa Herrens Ord: Døm ikke efter Synet, men døm en retfærdig Dom. Joh. 7, 24.

Dersom vi ikke altid sikkert kan dømme Aanderne efter vore Følelser og Fornemmelser, hvorledes skal vi da gjøre det?

Takket være Gud, han har ikke ladet os være raadvilde. Vi har hans useilbare Ord, som alene kan give os den rette Veiledning og Bedømmelse. „Dit Ord er en Lygte for min Fod og et Lys paa min Sti. Men siger du, er det ikke just Guds Ord alle Sekter beraaber sig paa? Jo desværre. Det synes som man nutildags vil saa om trent hvilken som helst Lære ifra Guds Ord, men mærk, alene ved at misbruge det. Den som læser Guds Ord paa den rette Maade, læser det med en hungrende, tørstende, i sig selv fattig og frygtagtig Aand, han vil bli ledet forbi alle Afveje og ifra alle vildfarende Aandsretninger, ind paa den sunde, rette Wei. Hvad vi som troende allermost behøver at gjøre, er at vi mere i Stilhed tager Tid til at sidde ved Jesu Fodder og lære af ham, og samtidig bede ham, at vi ikke maatte vildledes af Følelser, naar vi læser hans Ord. Thi ogsaa vore Følelser kan hindre os i at faa den rette Forstaaelse af Guds Ord, naar vi sætter formeget Tillid til dem. Jeg kan ogsaa tillægge, at det vilde ikke sta de en, om han havde mindre Ringeagt for det Lys, mange af vore gamle prøvede, aandsfulde Kirkesædne havde i Guds Ord, og gjorde Brug af det Lys, som Gud derigjennem havde tilkænt Menigheden.

Kjære Venner, lad mig gjentage det, tag mere Tid til i Stilhed og med Alvor at fordybe dig i Herrens Ord. Mindre af al

denne rastløse Tjeneste, og lade dig tjene mere af ham. Nyde Herren mere i stille Betragtning af hans Kjærlighed og hans Opofrelse for dig.

Verden er saa fuld af Farer,
Veien—af, den er saa smal,
Og paa Satans mange Snarer,
Er der ikke noget Fal.
Og saa gaar det, og saa gaar det,
Endligt gennem Dødens Dal.

Jesús gjør mig stille, stille,
Gjem mig dybt i dine Saar,
Der kan det ei gaa mig ilde,
Hvor det end i Verden gaar,
I dit Rede, i dit Rede,
Duen salig Hvile faar.

Eders himmelske Fader ved, at I har alle disse Ting behov.

Math. 6, 42.

Shvorvel Jesus egentlig udtalte disse Ord om jordiske Ting, saa kan dog et Guds Barn tage dem til sit Valgsprog under alle Livets Drabelslinger, og hvorledes vil de ikke bortjage al Dvil og lindre al Utaalmodighed og bringe os til stille og ydmygt at underkaste os Guds vise Tilskikkelser. Min himmelske Fader ved, at jeg har alle disse Ting behov. Hvor kan vel et Barn være tryggere end ved sin Faders Haand, hvor kan vel en troende have det bedre end ved Guds Haand? Vi selv forstaar lidet, hvad som er bedst for os, men under den useilbare Visdoms Vedelse kan vi være trygge, om vi i et eller andet tungt Dieblif fristes til at sige: Alting gaar mig imod, saa maa vi ihukomme Jesu Ord og lade det forjage en saa forhastet og uværdig Tanke, Guds Alvidenhed og Faderkjærlighed er os Sikkerhed for, at vi har alle disse Ting behov.

Min Siel, er der noget, som forstyrrer din Fred? Er Guds Styrrelse uforstaaelig eller Korset tungt? Borttages dine Troestøtter, er du berøvet al jordist Trøst? Skriv over alt dette: Eders Fader ved vel, at alt dette gjøres behov. Det er ham, som paa lagde dig Byrden, og hvorfor? Jo, fordi alt dette gjøres behov. Det var ham, som ned-slog din Afgud, og hvorfor? Jo fordi dette

gjordes behov. Den trængte ham ud; han maatte borttage den. Det var ham, eders Fader, som tilintetgjoree dine jordiske Planer og ned-slog dine kjereste Forhaabninger, og hvorfor? Jo fordi det gjordes behov. En Faldgrube laa skjult for dig paa den Wei, du vilde betræde, du fik ikke gaa den, men du fik en høiere aandelig Betsignelse istedet. Han forekom dig med Betsignelser af det gode, Sal. 21, 4. Søg at erholde en mere barnlig Fortrøstning til din himmelske Faders Vilje. Du er ikke overladt til ensom at trodse Livets Storme, men du har faat en Ven. Medgang saavel som Modgang sendes af ham (se Job). Styktøtten gaar foran dig. Følg den i Solskin og Storm. Den vil maaste lede dig en anden Wei, men ikke en uret Wei. Uudsigelig Kjærlighed gaar igjennem alle hans Tilskikkelser. Lovet være Herrens Navn, siger en berømt troende, han gjør mine Fødder ligesom Hindernes, Sal. 34, 18. Han giver altid den Styrke, som er nødvendig for at komme over hver Forhøining og hver Fordybning.

Og hvem er det, som taler disse trøstelige Ord? Det er ham, som selv under sin store Lidelse erfor Værdien af denne Forsikring, og at alt var Guds Vilje, at der fra Krybben i Betlehem til Korset paa Golgatha ikke var en eneste oversflødig Torn i den Lidelseskronen, som han, Smerternes Mand, bar. Hver Draabe i hans Lidelsers Kalk var blandet af hans Fader: Stal jeg ikke drikke den Kalk, som min Fader gav mig? Joh. 18, 11. O, kunde han i den ubeskrivelige Angstens Time finde Trøst i Tanken om, at hans Fader tilstillede ham alt dette, hvilken Trøst maa der saa ikke ligge deri for alle hans lidende Efterfølgere. Hvad? En Draabe formeget? Et unødvendigt Slag? Et unødvendigt Kors? Ihs, du hemmelige Gudsfornegtelse. Han gav sin Søn for dig! Han kalder sig selv din Fader! Under hvilken som helst Prøvelse du end sukker, lad din naadefulde Frelser's Ord være som Olje paa det urolige Hav. Lad det borttørre hver Utaalmodighedens Taare. Han, den alvise Fader, ved vel, at dette saavel som alt gjøres dig behov.

Josephine Lura.

Kinamissionen.

Fra Wold.

En Tur til Hankow.

Forstanderskabet for Fællesseminariet nær Hankow havde bestemt Møde den 4de November 1911; men Krigen umuliggjorde Reisen for os dengang. Først den 15de dennes efter lang Korrespondance fik vi en delig Telegram om, at Mødet var bestemt for den 18de Mars. Det var midt op i vor Konference, Telegrammet kom, men hermed var ingen Raad. Vi arbejdede haardt og blev saavidt færdig med vore Forhandlinger, at jeg uden at forspømme noget kunde komme ifra.

Den 16de tog jeg Toget, 3die Klasse, til Chinkiang, for at tage Flodbaaden derfra. Toget ankom Kl. 5:30 Aften; men Baaden vilde ikke være inde før ved 8—9 Tiden. Jeg fik derfor lidt Tid til at se mig om og tale lidt med Folket paa Stedet.

En mærkelig Forandring var at alle Haarfletter var forsvundne. Forretningsfolket havde forklippet Haar; men Landsfolket saad som udsupne Fanger; thi de havde alle mere eller mindre langt Haar, der saa ud som om det havde været hugget af en par Tommer neden for Frakketraven. Over alt saaes, her som i Shanghai, Avertissementer om Haarclipperstuer. Nogle har det: „Chinesisk og Udenlandsk Haarclipperi.“ Andre: „Kunstnerisk Haarclipperi“ og atter andre: „Ualmindelig flinke Haarclipperere“. Veien fra Jernbanestationen til Floden var fuld af Tiggere. De sprang efter os, som vi kom af Toget, raabte og bad om Hjælp, som vi ikke turde give; thi det vilde have samlet hele Hoben om os. Flere af dem saa forhungrede ud og alle var gule og gule som vifte, at de boede i usunde Huse og spiste daarlige Mad. Foruden at bede om Hjælp opførte de sig dog venligt og syntes ikke have noget ondt i Sinde mod nogen.

En Juleender, som har boet i Chinkiang i 19 Aar, var venlig nok til at tage mig ind i

sit Hjem og lod mig faa lidt Aftensmad. Hans Hustru var i Shanghai med to Døtre, som maatte være der for Skoleundervisning. En Chinesisk Kof tog Vare paa Husarbeidet og det saa ikke ud, som der manglede noget paa Renslighed og Orden.

Jeg spurgte ham, hvad han troede om den nuværende Stilling i China. Han svarede med at berette en Tildragelse; som han selv havde observeret. Ikke langt fra Chinkiang ligger en By, Yochow, hvor en Magistrat har boet og hvis Arbejde har bestaaet i at indkræbe Told paa Saltet, som har kommet til og gaaet gennem Byen. Saa snart som Sen Yotjen blev President, forsøgte han at faa Kontrol over denne By og faa fat paa Indtægterne fra denne Toldstation. Han indbød Magistraten til at tage imod en anden Stilling under det republikanske Styre paa et andet Sted, forat ansætte sin egen Mand i Yochow. Magistraten nægtede ikke alene at forlade Stedet; men ogsaa at overgive Pengene, han havde modtaget, siden Krigen brød ud—flere tusind Taels. Presidenten truede med at sende Tropper og tage Magistraten til Fange. Denne hvervede Tropper paa egen Haand og truede med, at hvis Presidenten forsøgte at drive ham ud af hans Stilling, maatte han ogsaa være forberedt paa at tage Følgerne af en Folkerejsning. Sen ønskede ikke at det Rygte skulde komme i Omløb, at det var uroligt i hans egen Provinds. Han har derfor Tropper liggende uden Yochow, er selv i Pengetnibe, men tør ikke fjerne en Thy fra et offentligt Embede, udenfor sin egen Dør.

Rutwu ankom Kl. 8:30 og jeg gik ombord, hvor Dr. Anderson af vor Mission og Pastor Oscar Johnson af det svenske Forbunds Mission var, da de havde gaaet med denne Baad fra Shanghai. De tænkte sig til Fancheng og Hsianghang forat tilse Arbeidet og om muligt arrangere for vor Tilbage-reise.

Vi ankom til Hankow Tirsdag Morgen efter en meget behagelig Reise og her maatte Dr. A. og jeg stille Lag, da han havde at gjøre sig færdig for Reisen op Floden, og jeg

maatte gaa til Forstanderskabsmødet, som begyndte Kl. 9 samme Dag.

Dr. Anderson fik Pas af Mr. Greene, den amerikanske Konsul. Foruden Pastor Johnson blev ogsaa Pastor John Peterson (af det svenske Forbund) med opover. Maa Herren bevare vore kjære Medarbejdere paa denne Færd! Det glædede mig, at Dr. A. fik gaa opover; thi hans Uegennyttighed og Venlighed gjør ham en velkommen Gæst baade blandt Udlændinger og Chinese. Vore kristne vil blive glade ved at se ham. Om vort Arbejde i Forstanderskabs Mødet vil Referatet berette, saa jeg skal ikke sige noget derom her uden at nævne, at inden dette læses vil Byggearbejdet forhaabentlig være paabegyndt, og til Høsten 1913 bør Seminariet være færdigt til at modtage Studenter.

Jeg havde ikke megen Tid under mit Ophold i Hankow. Komiteen mødte hver Dag, og da Sekretærarbejdet paahvilede mig, maatte jeg arbejde udenom Sessionstiden ogsaa.

Jeg tog mig dog en par Turer op i Hineser Byen forat se Ruinerne. Hvilket Syn! Ingen kan se Hankow, som det nu er, uden at tænke paa Profeternes Spaaedomme om de store Verdens Stæder paa deres Tid. I vor Klasse, som vi igjennemgik Esajas Bog, kom jeg til, ved en vis Anledning, at sige at Profetien om Babylons Ødelæggelse var ligesaa usandsynlig for Folket paa hin Tid, som det vilde være utroligt for os om nogen skulde sige, at Verdens Staden Hankow kunde blive ødelagt. Selv ansaa jeg det for saa umuligt, at jeg har ikke kunnet undlade at tænke paa, hvad jeg sagde, siden Byen virkelig blev ødelagt.

Jeg gik op den storartede Bei nordensfor Byen anlagt paa den gamle Bymur; men hvilken Forandring siden min Hustru og jeg sidste Mai kjørte op samme Gade! Da var den belyst med elektriske Lys, saa Ratten var lys som Dagen, Beien i god Stand, gode Rikshaas at kjøre i og en pæn Udsigt over Byen med Huse saalangt Øiet kunde se, paa den ene Side og Vandet paa den anden; men nu! Ikke en Lampe langs Beien; Telegraftraadene behængt med stidne, jodbedækkede

Træer, saa de saa ud som Reb over en Skorstenspipe, Beien godt som aldeles ødelagt, Rikshaerne ruinerede saa Hjulene vinglède i alle Retninger, og Statet af smaa Jernstængler, som stængte Udsigten paa begge Sider.

Beien var dog om noget endnu mere fuld af Færdsel end før. Folk kom og gik. Nogle velklædte, andre i Traaser, Soldater, Soldater, overalt—de, som andre, endel i pene Uniformer, andre stidne og fillede; men ingen drukkten Mand var at se og ingen Optøier. Nogle af Tvergaderne var saavidt oprensket, at man kunde komme frem. Jeg gik opover en og havde i Tanke at gaa indover Ruinerne paa en liden Undersøgelsesfærd paa egen Haand; men et Blik fra en udhungret Riksha Coolie, som syntes at sige: „Lad denne Mand komme bag en staaende Husvæg og jeg kunde klare ham“, fik mig til at opgive min Hensigt og istedet fulgte jeg den ganske fuldt befærdede Gade. Grusdynger op til 10—12 Fod høje laa midt i Gaden saavelsom paa begge Sider. Hst og her stod en Væg eller et Hjørne af et Hus. Her og der saaes Bygninger at staa tilsyneladende ganske uskadede; men saa igjen store Bidder af brullet Mursten med stenlignende Stykker sammensmeltet og forstenet af Glas, Mursten, Jern og andre Gjenstande.

Børn, Mænd og Kvinder ledte i Ruinerne efter Gjenstande af Værdi. Paa flere Steder var Huse opbygget midlertidigt for at drive Handel og Folk var beskæftiget overalt med at rydde Grunden. Chinesiske Studenter har tegnet Plan for det nye Hankow med brede Gader, en fredfuld moderne By. Folket er dog ikke glad i den og under mit Ophold i Hankow holdt Forretningsfolk et Massemøde forat protestere imod den. Hvad Resultatet kan blive, er ikke godt at sige; thi Planen var sendt ned til President Sun til Anerkjendelse.

Sammen med H. Rilen og Mr. Wærbahl af Brodersamfundets Mission besøgte jeg senere Wesleyanernes Mission i Hankow. Mærkelig nok ingen af denne Missions Huse har lidt nogen synderlig Støde. Huser var skudt i Bygningerne; men disse kan lettelig

repareres. Rundt omkring Stationen med to store Hospitaler og en Skole for blinde ligger alt i Ruiner; men disse Bygninger staar som om de vilde sige: „det som Herren bevarer er uden Fare“.

Vi besøgte ligeledes Baadene fra Fan-cheng, som laa i Hanfloden. Denne er atter fuld af Baade. Op og ned saaes en Skov af Master. Dog er Floden neppe saa fuld af Baade, som den var før. Hvor kjendeligt, det var, at høre Folk tale vor Dialekt. Jeg hilste paa flere Baadmænd; nogle kjendte Himle, en anden Rønning, en tredie Tryghed og en havde udført Arbejde for mig for et Aar siden. Ingen Tyve og ingen Røvere langs Floden mere. Kanonbaade er stationeret ved hvert Stoppested som før, saa man kan reise op og ned med største Tryghed, sa de. Det fik os til at længe hjem endnu mere, men Kansulen negter os at reise ind i Landet. Jeg talte med ham den 27de dennes. Han sagde han havde nylig modtaget Instruksér fra Legationen i Peking om ikke at tillade amerikanske Borgere at gaa ind i Indlandet.

Han raadede os til at leie Huse enten paa Chi Kung Shan eller Kuling og slaa os til Ro Sommeren over. Det er ikke med glade Hjerter, vi kommer til at følge et saadant Raad dog er det muligens det viseste, at gjøre det alligevel og det af følgende Grunde.

1. Nord og Syd er endnu ikke enig om, hvem bør være President. Norden er hange for Syden og Syden hange for Norden.

2. Centralstyret har endnu ingen Magt. Provinserne er praktisk talt aldeles selvstændige.

3. En uhyre Hær af Soldater, som for de flestes vedkommende er daarlige Subjekter, som vil blive aldeles hjælpeløse efter sin Afstjødelse og som har, i de fleste Tilfælde gaaet ind i Hæren, fordi de haabede paa, at saa Anledning til at hjælpe sig selv til anden Mandes Eiendom.

Hvad gjør Stillingen endnu værre er, at Regjeringen er uden Penge og Lederne er aldeles i Hænderne paa sine Underordnede. Det er Tilfældet med Yuan Shi kai, det er sandt om Sun Yat sen og det er sandt om Li Yuan hung.

5. Og saa Udlændingernes kjendte Stilling. Japan er ræd en heldig Republik i China for sin egen Forfatnings Skyld, og ønsker at saa Manchuriets tre Provinser. Rusland frygter ikke mindre for den store Republik om det skulde gaa dem vel og saa vil hver have Mongoliet. England er hange for at Chineernes lette Undtomst fra Manchurernes Styre skal virke foruroligende paa Indien og ønsker af al Magt at saa Tibet. Kan saa de andre Magter blive enige om at insistere paa at Chinas Integritet skal vedblive uforstyrret og Landet forblive udeelt? Det er Spørgsmaalet. Imidlertid har det nye Styre at løse alle Vanskeligheder i Landet, alle Forviklinger med Udlændingerne. Og alt dette uden Magt til at gennemføre sine Beslutninger og uden Penge til at betale sin store Hær med. I Lys af disse Kjendsgjerninger er Stillingen alt andet end lovende; men vi tror, at vor Herre Kjemper for Chineerne, og at de vil vinde; men det tør tage Tid. Imidlertid bør vi skærpe vore Baaben og forberede os for et Angreb paa Sydens og Satans Rige saasnart Veien og Dørene atter aabnes for os. Maa Herren lede dette store Land med sine myldrende Millioner og os, sin lille Vidnefare, saa hans Navn maa blive stort og kjendt over al Jorden.

Med hjerteligste Hilsninger

Eders hengivne D. R. W o l d.

Yangtse Floden nær Nanking,
29de Mars, 1912.

* * *

Fra Dr. Anderson.

25de Mars 1912.

Kjære Bost. Oppegaard;

Bare en liden Hilsen fra Ring-chowfu. Den 15de dennes forlod jeg Shanghai for at reise tilbage til bort Missionsfelt. Reiser sammen med Pastorerne Peterson og Johnson af det svensk amerikanske Missionsforbund. Efter syv Dage ankom vi til Shasi; og saa to Timer med kinesisk Baad til dette Sted. Kom hertil Lørdag, og imorgen agter vi at begive os paa Reisen nordover. Om alt gaar vel, saa haaber vi at

være i Fancheng efter fem Dagsreiser over Land.

Stansede en Dag i Hankow for at faa „Passport.“ Naar jeg kom ind til den amerikanske Konsul og bad om Pas, læste han først et Brev som netop var ankommet fra den amerikanske Legation i Peking. Blandt andet stod der:

„The return of American citizens to inland places, outside of treaty ports is looked upon with disfavor by the legation. More trouble expected.“

Jeg blev lidt bange for at jeg intet Pas skulde faa. Men naar vi havde samtalt lidt spurgte han, om det var nødvendigt for Arbeidets Skyld at jeg reiste tilbage. Jeg svarede at det var meget ønskeligt at jeg skulde reise. Saa sagde han at han skulde forsøge at faa Pas, og samme Dags Aften fik jeg det.

Den amerikanske Konsul i Hankow er en meget god og dygtig Mand. Vi amerikanere er stolt af ham.

Kvinder og Børn kan for nærværende paa ingen Maade faa hans Tilladelse at reise tilbage. Efter det sidste Opstyr i Peking, da Yuan-Shi-kais Soldater tog Magten i sin egen Haand, plyndret og revet, saa er Konsulerne blevet mere forsigtig igjen.

Denne store Hær, Størstedelen raa og uvøvede Mænd, er nu sikkerlig en af dette Lands største Farer. Være i disse to Byer, Shasi og King-chow, siges der at være 18,000 Soldater. De har nu 10 00 i Løn pr. Maaned, og næsten ingenting at bestille. Hvilken Kineser vil da ikke være Soldat! Naar de ikke sin Løn er der Fare for at de vil følge Peking Soldaternes Eksempel. Stakkels Kina med disse store Masser af jaakaldte Soldater og i Pengemangel!

Den østre Del af King-chow var for fire Maaneder siden en stolt Manchu Stad. Flere tusind Manchuer boede der. Naar de „gik over“ til Republikanerne lovede de sidste at beskytte dem og betale dem Løn for seks Maaneder. Men de har ikke holdt sit Løfte. Nu er de stakkels Manchuer i noksa stor Nød. Hungeren stirrer dem i Ansigtet. De sælger nu sine fine Møbler for at kjøbe Ris. Fem hundrede Byrder Ris er nu paa Wei

hid isra Hankow. Man haaber ogsaa at faa en Del Penge fra „The Central China Famine Relief Fund“ til at afhjælpe Nøden til en Del. Dette Arbejde varetages af Missionærer og indsøgte kristne.

Nu er en gyllden Anledning at bringe Evangeliet til disse Folk. Afguderne har de kastet ud, fordi de ikke kunde beskytte og forsørge dem. Missionær Tannkvist saa mange af disse ituslaaede Afguder sidste Lørdag, naar han gjorde en Tur igjennem Staden. Hvem skal nu tage Afgudernes Plads? Det beror meget paa dem som kjenner Jesus.

Haaber at Vennerne hjemme ikke glemmer at bede flittigt for Kina i disse Dage. Vi venter paa lyse Dage for Missionsarbeidet naar der bliver Fred i Landet. En Ting er sikkert og det er, at der bliver fuld religiøs Frihed. Ja, maatte det „Nye Kina“ snart lære ham at kjende, som vi elsker og tjener!

Jeg er glad og lykkelig for at faa være hans Bidne her, men ofte føles Ansvar tungt. Ved for mig.

Mange Tak for Nytaarshilsen! Mere naar jeg kommer til Fancheng.

Med hjertelig Hilsen.

Deres i Herren

Robert A. Anderson.

En liden Sang.

1. Fra Tabor's Bjerg til Botims Dal,
Slig ofte gaar min vei—
Dog stærke Haand med Naglegab
Pris Gud, du slipper ei!
2. Du holdt mig, da paa Syndens Vei
Jeg vandred Aar for Aar,
Du drog mig op af Syndens Dyb
Og lægde mine Saar.
3. Indtil idag du ledet har
Paa Livets trange Sti,
Overgang jeg tvivlede, snublede, faldt,
Du Maade gav paany.
4. Slig hold mig, led mig, Maade giv,
Til jeg har bundet frem
Til Himlens søde Paradis,
Til Herlighedens Hjem.

L. M. S.

Fra Arbejdsmarken.

Past. Falkanger organiserede Søndag den 19de Mai en Menighed ved Scott P. O. R. Dal. Han har prediket der ca. 1½ Aar. 8 Familier ialt 37 Sjele var Medlemsantallet til at begynde med.

Past. H. B. Rildahl som i 10 Aar har været Rektor for det nord luth. Diaconiskehjem i Chicago har nu resigneret fra denne Bestilling og har antaget Kalb fra en Menighed i Milwaukee, Wis. og agter at tilflytte samme i August Maaned.

Fra Jewell, Iowa berettes, at man der den 2den og 3die August vil have et kristeligt Samtalemøde og paa Søndag den 4de vil der blive 25 Aars Jubilæumsfest for Bethesda Menighed. Den egentlige Bekjendtgørelse og Program for Sammenkomsten vil senere blive offentliggjort i „Budbæreren.“

South Creek Menighed af Past. D. H. Olsons Kalb ved Kadoka, S. D. har der været holdt en Maanedes nord Religionskole. Prestens Hjem tjente som Skolehus, og om vi ikke misforstaar det, var Presten selv Skolemester. Nok er det, det blev da lidt Religionskole i denne Ryhgyd, hvor der har været saadan Tørke og Misvæksel i det senere. Samtidig berettes, at der i Vaar har været bra med Regn og at det nu ser lovende ud paa Markerne.

De otte Dages Møder i 5 Kirker ved Mt. Vernon, S. Dal. var godt besøgte, hyggelige var de ogsaa. Tre af disse Kirker tilhører Den Forenede Kirke og to Hauge's Synode. Det gjør mon at arbeide til Forening paa saadan Maade. Vi maa nu ikke slutte, men komme ihu at Arbeidet i Herrens Gjerning skal ikke være forgæves. I kan altsaa skjønne, at vi er blevet meget snillere, end vi var for ca. 24 Aar siden. Man ønskede at faa lignende Møder paa samme Sted til Høsten.

J. J. D.

Past. J. A. Johnson har optaget Arbeidet i sit nye Kalb i og ved Creston, Illinois. Menighederne er glade over atter

at have en Sjelesørger i sin Midte. Dette har de ogsaa forsøgt at vise ved forskellige Leiligheder. Kort Tid efter at Prestefamilien var kommen der, fik begge Menigheder isaa en fælles Modtagelsesfest. Ved denne Leilighed blev de nye Prestefolk overrakt en Gave paa 60 Dollars. Lørdag den 18de Mai kom Theodor Berg kjørende for at besøge Presten. Da han om en kort Tid reiste igjen efterlod han en ny Surrey. Forklaringen var nok den, at den nye Surrey var en Gave til Prestefamilien fra Menigheden ved Creston. Prestefolkene har modtaget flere Beviser paa Menighedernes Velvilje og er meget glade over den Modtagelse, som de har faat. Vi ønsker Broder Johnson med Familie Herrens rige Velsignelse i deres nye Virkefelt.

Mærk dette!

Kjære Missionsvenner!

Vil de, som har været saa venlig at forberede Udstyr for Hospitalet, se til og indsende sine Sager inden den 10de Juni; thi jeg haaber at pakke straks efter Aarsmødet, og affende Kasserne til Kyften med Fragt.

Om der er nogen, der ønsker, at sende Pakker eller Kasser til sine Slægtninger eller kjendte paa vort Missionsfelt, da kan det sendes til 1215 East 35 St. Minneapolis og jeg skal med Glæde bringe dem frem. Ved Aarsmødet i Red Wing er jeg villig at modtage Sager der ønskes sendt til Kina.

Venligst Anna Lee.

Nordt Barnehefte.

(Redigeret af Rev. P. Langseth.)

Her er noget nyt for store og smaa som interesserer sig for nordt eller som vil være med at støtte det nordt Sprog iblandt os.

For kortest og bedst at kunne faa en Forstaelse af, hvad dette er, anfører vi her

„Barneheftet“ Indhold:

Rydningsmænd — Fortælling.

Kort Julius.

Blaaveis. — Digt.

Børn. — Digt.

Kristensen. — Fortælling.

Lille Dagmar. — Fortælling.

Luren. — Stikse.

Rumpetroll. — Fortælling.

Til Norge — Digt.

Solweig og Blomsterne. — Fortælling.

Preftegaarden — Billede.
 Rapjagt. — Stilbring.
 17de Maatale for Barn af norffe Forældre i Amerika. — Af Dr. Thomas Warloe, Chicago, Ill.
 Baarkvad. — Digt.
 En Mattrol. — Biografi.
 Peder Chriftian Aabjörnfen — Biografi med Portræt.
 Sundhed. — Digt.
 Jnger Johanne. — Biografi.
 Lifer du Hiftorie?
 Norffe Bærehøger. — Maren Michelet
 Hvorfor fkal vi ældre læfe den norffe Barneliteratur.
 Norff i Skolen.
 Prøver paa Stil. — Skrevet af Elever i Sydhøiftolen i Minneapolis: Et amerikantf Football-Spil. — Min Eløgt. — En Gaard i Nord Dakota. — Den første Kirkefloffe. — Min Familie.
 Baarbrud. — Digt.
 Det norffe Sprogs Væghning i dette Land. — Maren Michelet med Portræt.
 Norffe Skolebørn paa Stogplantning. — Fortælling.
 Kom lad os lege!
 Kan du fmafte norff? — Billede.
 Mamas store Rige. — Digt.
 Ola Telemarking.
 Fortælling til Bogliften.
 Boglifte.
 Billeder fra Barneverdenen. Naar det gaar i Stykker for en. Luther underbifer fine Børn i Sang. Fra Venegid. En forferdelig Forthvrelfe. Det fan bli en farlig Veg. „Staa op! ftaa op! du Sydfover!“ Nu faar du ftaa op Gut! Efter det første Snefald. Godmorgen, Smaagutter og Smaajenter!
 Om dette Foretagende binder Tilflutning, fom det er at haabe, at det gjør, faa er det Meningen at udgive flere Hefter i Aaret.
 Heftet faaes hos R. C. Holter Pub. Co., Minneapolis, Minn., for 25 Cents. Naar 5 eller flere beftilles paa en Gang gives Rabat.

Befjendtgjørelfer.

Hauges Synodes Aarsmöde.

Om Gud vil afholder Hauges norff evangeliſke lutherske Synode i Amerika fit 67de Aarsmöde i Red Wing Seminariums Kapel, begyndende med Gudstjenefte Onsdag Formiddag den 5te Juni og fortſætter om nødbvendigt, til Onsdag Aften den 12te Juni, 1912.

Følgende anfæres fom Forhandlingsprogram:

- I) Organisation af det 67de Aarsmöde.
- II) Indberetninger.
- III) Valg af Arbeidskomiteer.
- IV) Valg af Beftjrelſesmedlemmer.
- V) Behandling af Indstillinger vedrørende følgende Sager:
 1. Samfundets Breve.
 2. Formandens og Sekretærens Indberetninger.
 3. Kirkeraadets Indstillinger.
 4. Indstillinger fra Board of Trustees.
 5. Miffionen:
 - a) Den Indre og Church Extension.

- b) Den Ydre.
- c) Det engelfte Arbeide.
- d) Ungdomsfagen og Børnenes Underviſning.
6. Samfundets Skoler:
 - a) Red Wing Seminarium.
 - b) Jewell Lutheran College.
7. Trykkeriet og Boghandelen.
 - a) Boghaubelen (og den engelfte Sal me bog.)
 - b) Bladene:
 - a) Budbæreren.
 - b) Børnevennen.
 - c) Det engelfte Børneblad.
8. Bethesda Børnehjem.
9. Refolutionskomiteens Indstillinger.
- VI) Kaffernes Rapport og Reviſionskomiteens Indstillinger.
 1. Synodalkafferen.
 2. Hedningemiſſionskafferen.
 3. Indremiſſionskafferen.
 4. Kafferen for Bethesda Børnehjem.
- VII) Foredrag over Emnet „Preſteuddannelſe“ ved Formand M. G. Hanſon.
- VIII) Det religiøſe Samtaleemne.
- IX) Andre foreliggende Sager.

P r o g r a m.

- 1) Aabningsprediken. Paſt. R. C. Holter.
- 2) Indremiſſionsprediken. Paſt. E. Johnson.
- 3) Kinamiſſionsprediken. Paſt. J. J. Dee.
- 4) Den křiſtelig-kirfelige Forthvndelſe,
 Paſt. D. S. Meland.
- 5) Menighedens Opgave. Prof. M. D. Wee.
- 6) En Hiſen fra vor Miſſionsmark ved vore Miſſionærer.

Hvis det for Tidens Styb fan ordnes:

- 1) Afholdsfagen og vort Forhold til den.
 - 2) Aſtureret Foredrag ved Paſt. Ejenth.
 - 3) Andre Sager efter nærmere Beſtemmelſe.
- En Sanggudstjenefte afholdes Mandags Aften.
 M. G. Hanſon, Form.
 N. J. Løhre, Sekr.

Märk!

Preſter, Delegater, samt beſøgende til Aarsmödet underrettes herved om, at iſald de önfker Num enten i Skolebygningerne eller hos Privatfolk udenfor Skolen, maa de ſende Beſted berom til Komiteen her i Red Wing. Som Godtgjærelſe for Num befales en Dollar for hver Verf n. Saa-danne fom agter at bo i Skolebygningerne beſeds om at tage med fig Lagen, Budevar og Haandflæder. Komiteen paatager fig intet Anſvar for ſaa-danne, der kommer til Mödet uden at have ſendt Komiteen Beſted. Enhver ſøge at gjøre det ſaa betids fom muligt ved at ſende ſin Anmeldeſe til M. Ellingſon, 828 Caſt Ave., Red Wing, Minn.

Trusteeſjerne af Hauges Synode indfaldes herved til Möde i Seminarieets Bygning i Red Wing, Minn. den 4de Juni 1912 Kl. 1 Eftermiddag.

Anton A. Melum.

Members of the Alumni Association of the Red Wing Seminary are hereby notified that the association will hold its bi-ennial meeting at the Seminary June 7, 1912, with banquet in the evening. Please notify the committee in case you expect to be present. A good attendance is expected.

A. J. EVENSON
O. O. STAGEBERG } Committee.
EDW. O. RINGSTAD }

Narsmødet for Hauge's Synodes Ungdomsforbund afholdes, om Gud vil, 2—3 Juni førstkommande i Bethesda Menighed, Jewell, Ia., Pastor C. J. Castvolds Rald. Ungdomsforeninger tilhørende Forbundet, faa velkomne andre, der interessere sig for vort Samfunds Ungdomsarbejde, anmodes om at lade sig representere. Programmet for Mødet vil bli offentliggjort senere.

W. O. Wee.

S. C. Simonson.

Program for Ungdomsforbundet:

Søndag 2den Juni.

10:30 A.M. Aabningsgudstjeneste.

3 P.M. Ungdomsforbundets Opgaver. W. O. Wee.
Det kristne Ungdomsliv—dets Farer og Privilegier. J. J. Breidablik.

7:30 P.M. (Engelsk) Three 20 minute addresses
by J. J. Lee, M. Norstad, & S. C. Simonson.

Mandag 3die Juni.

10—12 A.M. Bibellektur ledet ved L. J. Oppebahl.

2 P.M. Ungdommen og Samfundet—Privilegier og Pligter. G. O. Paulsrud.

How should the Y. P. S. be conducted?

P. O. Wee.

7:30 P.M. Afslutningsmøde—Taler paa norsk og engelsk.

Korforlange dirigeres af Prof. Abrahamson.

Red Riverdalens Indremissionsforening afholder si 28de Narsmøde i St. Petri Menighed, Past. D. J. Lutnes Rald, Nielsville, Minn., fra 20—23 Juni. Samtaleemne Titus 2, 11—15. Et talrigt Møde ønskes. Kom mange med Bøn om Guds Velsignelse.

J. J. Castvold.

B. B. Rornes.

Om Gud vil, afholder Walsh County Indremissionsforening Samtale-møde i Garfield Menighed ved Edinburg, N. Dak. fra 4de til 6te Juni. Mødet begynder den 4de Kl. 10.30 Formiddag. H. C. Bode.

S. Dak. Indremissionsforening vil holde Møder som følger: Salems Menighed, Past. Olbergs Rald fra 18—20 Juni. Samtaleemne: Ab. 3, 14—22.

Immanuel's Menighed samme Rald, 21de—23de Juni. Samtaleemne: Efes. 4, 1—15.

St. Pauli Menighed, Past. Reinertsons Rald 26—28 Juni. Samtaleemne: Efes. 5, 14—21.

J. J. Dafland.

L. A. Vadheim.

Nordre Minnesota Kredss af H. S. afholder Ungdomsfevne i Zions Menighed, Fergus Falls, Minn., fra 26—28 Juni førstkommande. Flere Talere og Sangforventes til Mødet. samt mange unge, der interessere sig for kristelige Foredrag, Sang og Samtale. Program for Stevnet skal blive offentliggjort senere.

J. L. Lassefson.

J. E. Rendahl.

Ifølge Indbydelse afholder Red Riverdalens Indremissionsforening et Samtale-møde i Hellelands Mgd., D. J. Lutnes Rald, Beltrami, Minn., fra 17—18 Juni. Thema Ef. 4, 3—5. Skyds møder i Beltrami Aften og Morgen før Mødet og i Shelly ogsaa for dem, som underretter B. B. Rornes.

J. J. Castvold.

B. B. Rornes.

Mayville Kredss af Hauge's Synode holder Møde i S. Langehaugs Rald, Norway Menighed med Kirkeindvielse 20—23 Juni 1912, og i Trøndenes Menighed, samme Rald, 24—26 Juni. Det er Folkets Ønske at ret mange Menneker maa komme til alle disse Møder. Maatte Bederkvæggens Tider oprinde for vore Dine. — Thema for Samtalen i Norway Mgd.: 1 Kor., 3 Kap., 10—15de Vers. Thema for Trøndenes Mgd.; Math. 7de Kap. 24—29de Vers.

Skyds møder i Aneta før og efter Middag den 19de og før Middag den 20de Juni.

L. Langehaug, Form.

H. Moe, Sekr.

Turtle Mountain Kredss har sit Ungdomsfevne i Rolette, N. D. Past. Strands Rald fra 7de til og med 10de Juli. Unge og ældre, maa mærke sig dette og komme. Vi venter et velsignet Møde. Andre Betjendtgjævelser siden.

R. T. Strand, Form.

A. H. Melom, Sekr.

Om Gud vil afholder Turtle Mountain Kredss Møde i Beauty Valley Menighed, Past. Falkangers Rald fra den 30de Juni til og med 2den Juli. Emnet for Samtalen blir Mark. 10: 46—52. Skyds vil møde de tilreisende Dagen før Mødet i White Earth, mødende Togene fra øst No. 3 og 5 og samme Dag som Mødet begynder, møder Skyds i Tioga Togene fra vest No. 4 og 6. Kom mange, kom bedende. Gud vil velsigne Mødet!

R. T. Strand, Form.

A. H. Melom, Sekr.

Den sydvestlige Minn. fælles lutheriske Indremissionsforening afholder et Møde om Gud vil, den 1—3 Juni i Madelia, Pastor

C. M. Tolleffsons Kald. Samtaleemne:
Matt. 16, 21—28. Paa Foreningens Beg-
ne Andrew Johnson, Form.
Jakob S. Bit, Sekr.

Til Prester og Menigheder i Madison Kreds.

Jeg kan herved oplyse, at det andet aar-
lige Ungdomsstevne for Madison Kredts hol-
des ved Lake Hendricks, Minn. Vast. J. J.
Eskes Kald, fra Thorstaden den 27de til og
med Søndagen den 30te Juni. De tilrei-
sende vil blive mødt med Skyds baade ved
Lake Hendricks og i Toronto. Menigheden,
som saa venligt har indbudt til dette Stevne,
vil ogsaa staae os et Telt, saa der skal blive
rigeligt med Rum for Mødet. Dette er et
heldigt valgt Sted for Mødet. Menigheden
er den næstførte i vort Samsund og man
skal finde nok baade Husrum og Hjertelum.
Nu ønskes det ogsaa, at man kommer Mand-
sterke til Mødet. Program o. a. m. skal
blive oplyst senere. Naar nu Ungdommen
i alle Kredsens Menigheder gjøre sit bedste
for at organisere sig til Sangkor og komme
forberedt til Mødet. Ved Mødet vil man
ved Siden af de lokale Kor ogsaa danne et
Fælleskor. Antageligt vil „Fryde'oner“
blive brugt dette som forrige Aar. Eders
for Sagen interesserede

I. J. Dyppe Dahl.

Minnesota Afholdelselskab's
27de Aarsmøde afholdes efter Indbydelse af
Aurora Afholdelsforening og den lokale Me-
nighed i Little Norway Kirke, nær Øyen
Fertile, Polk County, Fredag, Lørdag og
Søndag den 14de, 15de og 16de Juni 1912
Alle til Selskabet hørende lokale Foreninger
har Ret til at sende en Deleгат og i Tillæg
hertil en Deleгат for hver 50 Medlemmer
Foreningen tæller. Alle Lokalforeninger
bør lade sig repræsentere. Alle tilreisende
køber Billet til Fertile, Minn. Derfor det
nødvendige Antal tilreisende kommer til Mø-
det, saa venter vi at faa „reduced rates“ og
derfor bør alle som kommer endelig erindre
at faa Kvittering af Agenten, naar de kjøber
sine Billetter. For nærmere Oplysninger
bedes man tilskrive Selskabets Sekretær.

D. Løkensgaard, Form.

Gustav Eide, Sekr.

3346—17th Ave. S.

History of the Great Reformation in the
times of Luther and Calvin. Comprising Ger-
many, Switzerland, France, England and Italy
By J.H. Merle D'Aubigne, D. D. 1096 pages.
Nicely bound. Price \$2.50.

Hauges Synod Bock Dept.,

RED WING, MINN.

Kvitteringer

Synodetassen: Løbende Udgifter og Skolernes Drist: Før Kvitteret for.....	9804.28
Ved Pastor J J Skarvnes, Centerville, S. D., Scandia Mgd.....	19.60
Ved B I Haugland, Irene, S. D., Salems Mgd., Pastor C J Olbergs Kald.....	39.50
Ved Pastor D T Borgen, Taylor, Wis., Roche a Cree Mgd., Arkdale, Wis.....	20.00
Ved Pastor M Riist, Cooperstown, N. D., Gabe fra ham seld.....	5.00
Ved C Danielson, Mt. Spred, Wis., Primrose, Mgd., Pastor J A Johnsons Kald.....	44.50
Ved Pastor S N Bakke, Cando, N. D., Cando Mgd.....	15.00
Ved Pastor D S Elftad, Morrisonville, Wis., Spring Prairie Mgd.s Kvl.....	10.00
Ved Pastor N O Peterion, Deerfield, Wis., Deerfield Mgd. Cambridge Mgd.....	48.90 30.90
Ved A O Grudt, Irene, S. D., Melbahi's Mgd., Pastor A A Merbigs Kald.....	55.50
Ved Pastor Edw. Gohlant, Waddest, N. D., Sions Mgd. Bethania Mgd.....	18.00 1.00
J J Johnson af Hoff Mgd., Sacred Heart, Minn., per- sonlig Gabe.....	25.00
Ved B V Olson, Storm City, Iowa, Bethel Mgd., Pastor C O Paulsruks Kald.....	80.60
Ved And. O Ryg, Frost, Minn., Emanuels Mgd., Pastor N Osterlunds Kald.....	34.65
Ved Pastor Edw Duea, Blue Earth, Minn., Blue Earth City Mgd.....	21.50
Nazareth Mgd., Armstrong, Ia.....	18.00
Ved Pastor A Dahl, Uba, Minn., Hauges Mgd., Crook- ston, Minn.....	13.95
Ved Pastor C J Olberg, Irene, S. D., Immanuel Mgd.....	17.00
Ved Mrs. S J Reque, Chicago, Ill., Hauges Mgd.....	60.00
Ved Beder Bjelstad samlet ved J Lgtad, Sions Mgd., Pastor Lunes Kald, Bowers Lake, N. D.....	8 60
Ved Pastor M J Westphal, Peterion, Minn., Vrendahl Mgd.....	7.00
Ved Pastor A I Stueland, Ray, N. D., Ray Mgd.....	20.00
Wheelock Mgd.....	11.00
Spring Mgd.....	10.00
Anton A Melum, Chicago, Ill., personlig Gabe.....	12.50
Ved Pastor J Skarvnes, Centerville, S. D., Betlehem's Mgd., Douker, S. D.....	18.00
Ved S S Hagen, Geddes, S. D., Morningtide Mgd., Pastor J S Olsons Kald.....	30.00
Ved Anton Blittr, Bowers Lake, N. D., Beauty Valley Mgd., Pastor Falkangers Kald.....	10.00
Ved J A Stangeland, Osian, Iowa, Stavanger Mgd., Pastor D Andreassens Kald.....	158.05
Ved B I Sunderson, Wallingford, Ia., Nathanael Mgd., Pastor Paulsruks Kald.....	60.00

10726.13

Synodetassen: Betalt Ligning til Afbe- taling paa Gjelden: Før kvitteret.....	28463.27
Ved Pastor A O Mortveit, Newark, Ill., Hauges Mgd., Norway, Ill., in full.....	47.00
Newark Mgd., Newark, Ill.....	25.00
Ved Beder A Sundbe, Corfica, S. D., Ebene- zer Mgd., Pastor Hoffsmoes Kald.....	75.00
Ved T J Hagen, Grand Forks, N. D., Trej. Mgd., Pastor Makkewicks Kald.....	302.00
Grue Mgd., Pastor S Roes Kald.....	41.00
St. Pauli Mgd., Pastor Westbys Kald.....	126.00
Pomona Valley Mgd., Pastor S Roes Kald.....	40.00
Valdheim Mgd., Pastor Bergers Kald.....	24.70
Ved Pastor L J Skomme, Pontiac, Ill., Rooks Creek Mgd.....	40.00
Ved Pastor N J Walstead, Chicago, Ill., Spring Prairie Mgd., Pastor D S Elftads Kald, in full.....	141.60

Bed Pastor O F Johnson, Dell Rapids, S. D., Størtdals Mgd.	50.00
Bed Pastor J R Lerohl, Dalton, Minn., Ten Mile Lake Mgd.	85.00
Bed Carl H Rien, Red Wing, Minn., St. Peters Mgd., Pastor D S Melands Kald	307.90
Bed Pastor J J Skarpsnes, Centerville, S. D., Bethlehems Mgd., Hooker, S. D.	20.50
Bed Pastor D I Borgen, Taylor, Wis., Beaver Creek Mgd., Taylor, Wis.	30.00
Roche a Cree Mgd., Arkdale, Wis.	52.00
Trempealeau Mgd., Taylor, Wis.	166.00
Bed S H Berkenes, Heron Lake, Minn., Salems Mgd.	140.00
Bed Pastor J C Hjelmerovit, Osseo, Wis., Elk Creek Mgd. in full.	260.00
Bed Amos Emberson, Dawson, Minn., Riverhills Mgd., Pastor T J Oppebahl's Kald	878.00
Bed N H Shydes, Slater, Ia., Lincoln Mgd. Pastor B D Wees Kald.	508.00

32057.47

Geraf var betalt og kvitteret for for. Mar 3463.55

Modtaget til Gjeldens Afbetaling dette Mar 28593.92

G a v e r: For kvitteret for. 500.35

Bed Pastor J M Wick fra Venner i Estelline Luth. Frimgd. til Gjeldens Afbetaling:	
Salomon Alfseide.	10
Thom. Hatlestad.	10
G M Thompson.	10
Charley Thompson.	10
E B Jyerstad.	10
E C Turner.	10
A G Nelson.	10
C A Doffen.	3
John Ratnem.	5
Peter Dahl.	1
	79.00

Sal. proceeds of sale of Todd Co. land. 1157.68

Bed Pastor J M Wick fra Venner i Bloom Prairie Frimgd. til Gjelden: S G Svensrud.	15
Peter Gilbertson.	10
H B Limohn.	10
S Hammer.	10
Christian Anderson.	10
	55.00

Matit Borsgaard, Garfield, Minn., tror ikke, at Forening vil gavne vort Samfund

Gustaf A Gram, Dell Rapids, S. D. In favor of Co-ed. at R. W. Sem. 1.00

Anton A Melum, Chicago, Ill. Gave til Synodaskassen. 12.50

Bed Pastor M G Hanson fra Miss Skaar, Madison, Minn. Gave til Gjeldens Aff. 10.00

(Dette sidste var indsendt 1911, men Brevet var overset til nu).

1826.53

Betalte Notes: For ibitteret for. 348.00

P B Olson, Arkdale, Wis. 5.00

Sans Sether, Taylor, Wis. 10.00

363.00

D. A. Ulvin, Kasjerer.

Indremissionen: Bed Torger J Thedt Offer fra Bethania Mgd. til for Crookston, Minn. 4.70

Bed Pastor A D Oppegaard fra Melchor Nelson, Ferryville, Wis. 12.50

Fra Peterjon Mgd., Peterion, Minn., Pastor Westbals Kald: Mr. & Mrs. J D Ensberg 5. Mr. & Mrs. C J Denton 3. 8.00

J C Dayton 2. Ed. Agrimfon 1. 3.00

Mrs. N J Steble 1. Mrs. Inga Denton 1. 2.00

J A Bohum 1, L D Dinefs 1. 2.00

A R Satre 50c. Elizabeth Thompson 50c. D J Færbig 50c	1.50
E Halvorson 1. Mrs. E Halvorson 50c. Ida Hille 25c.	1.75
Mrs. Dayton, C A Luckason, Mrs. A D Bohum hver 25c.	75
L D Simonson 25c. Floyd Dayton 10c. ubenævnte 4.	4.35
Mrs. S Jordal 5. Johannes Martinson 50c.	5.50
G B Haslerud 1. R J Ambie 1. D Reitrum 50c.	2.50
N H Neshad 1. S A D Moen 2.	3.00
Fra Arendahl Mgd., samme Kald: Mr. & Mrs. A J Agrimfon 10. fra deres Børn 2.	12.00
Mrs. A A Bremmer 5. Ida Bremmer 1.	6.00
Anna Bremmer 1. O B Bohum 5.	6.00
Mrs. M H Berge 5. Mrs. J M Berge 1.	6.00
Sars Knudson 5. Christian Knudson 2. Sarah Knudson 1	8.00
T B Varsvold 5. S D Madland 4. Lizzie Hermanfon 1	10.00
Anna Hermanfon 1. Mrs. J D Hill 1. John E Sviggum 1	3.00
Mrs. O B Bohum 1. Andrew Bremer 1. Mrs. Jacob Agrimfon 1.	3.00
Erik J Sviggum 1. Eling Bohum 1. Mrs. D Sande 1	3.00
Mrs. John Agrimfon 50c. E M Bohum 1. Andrew Ma-	land 1.
Mrs. C A Madland 25c. Jacob A Agrimfon 50c.	2.50
Ubenaevnte 26.10. Bernhard Bohum 25c. Aubit Boh-	um 10c.
	26.45
Peter Haghum 5. Anna Moen 5. John Marlegaard 2.	12.00
Gebert Kenneh 2. M Bohum 1. Sars Strunde 1.	4.00
Bed Pastor S J Brette fra Rvf. i Bor Frelsers Mgd.,	Waukegan, Mich.
	20.00
Bed Pastor J R Melom br. C Billethun fra Mrs. A D	Carson, Newman Grove, Nebr.
	5.00
Bed Pastor A D Oppegaard fra Stavanger Mgd., Oshtan,	Ia., Pastor D Andreffens Kald: J L Oerhus, Tollef
L Gauge, M R Kleppe, John Walbatne hver 2.	8.00
B. A. 150. Knut Oerhus, B Peterfon, S C Stange-	land, L Oerhus, John Stangeland, S R Kleppe, Sars
Kleppe, Sars B Wange, Levey Evinnefs, Mrs. Ber-	ge Umbahl, S E Umbahl, E N Eversen, D Risvold, J
A Stangeland, Halvor Ganion, Die Kleppe, S R Paul-	son, T D Gauge, Sars Tollesfon, Thore Larson, Carl
Carlson hver 1. R R Kleppe 150.	24.00
Henry Ganion, Martin Mort, J R Osmundfon, Die	Tollesfon hver 50c.
	2.00
John L Kleppe, Leonard Gauge, Mrs. M Mort, Eliza-	beth Walbatne, Clara Kleppe hver 25c.
	1.25
Ubenaevnte 7.48. F. R. 10c.	7.58
A Elingfon, Red Wing, Minn.	5.00
Bed John D Umlife fra Ber Ringdal af Bethania Mgd.,	Pastor N Dierlund's Kald.
	25.00
Bed Pastor J S Halvorfon fra D Alsheim, Burton, N. D.	5. R Billebo, Burton, N. D. 3.
	8.00
Gunnild Dahl, Viroqua, Wis.	1.00
Bed J D Erickfon fra Norman Mgd.s Wandfs, Flaming,	Minn., Pastor Gjerkhads Kald.
	8.50
Bed Pastor A D Oppegaard fra Bethlehem Mgd., Fill-	more Co., Minn. Pastor S J Bergs Kald.
	9.67
Fra Bethania Mgd., samme Kald.	9.35
Fra Skranden Mgd., samme Kald.	22.00
Bed S J Ree fra Mr. & Mrs. S J Ree, Jackson, Minn.	10. Mrs. Vergitta Ree 2.50.
	12.50
Bed Pastor A D Mortvedt fra Geinar Peterfon, Reioarl,	Ill. 3. Red. A D Mortvedt 5.
	8.00
Fra Reiums, Jackson, Minn.	5.00
Bed Pastor A D Oppegaard br. Pastor D S Elfrad fra	Lodi Mgd., Wis., Raste A Thompson 5. E Gide 5. Mrs.
Anderson 1.	11.00
Bed Clara B Carlson fra Ungdomsf. i Bethlehems Mgd.,	Holmes, Ia., Pastor Spandes Kald.
	25.00
Bed Pastor Oppegaard br. Pastor Westbhal, Peterfon,	Minn. Mrs. D Sande 5. Pastor M J Westbhal 5. Carl
Batten 50c.	10.50
Mrs. N J Spien, Cottonwood, Minn.	5.00
C S Sether, Jackson, Minn.	7.35
Bed Pastor T J Oppebahl fra Israels Mgd.s Rvf., Clark-	field, Minn.
	13.00
Bed Pastor Oppegaard br. Pastor Eversen, Rio, Wis.,	Gundie Tweten 5. Olga Tweten 25c. Ubenaevnte 25c.
	5.50

Bed Pastor J J Lee, halvt Konf. offer fra Bor Frelvers Mgd., Stoughton, Wis.	48.81
Bed Pastor W D Ovegaard fra Die Sjelle, Whalan, Minn.	3.00
Mr. og Mrs. S H Elstad, Red Wing, Minn.	5.00

	470.26
Før kvitteret for	10189.79
	10610.05

Hermed affattes Regnskaberne for dette Regnskabsaar.
Red Wing, Minn. 20de Mai 1912.

S. H. Elstad.

Kinamissionen, den almindelige Kasse: Før kvitteret. 14929 26

Bed Pastor J A Duello fra Immanuel's Mgd., Væresford, S. D. 37.17, Romsdals Mgd., Væresford, S. D. 45, Strefjord Mgd. 18, C N Birmland 25	125.17
---	--------

Fra C R Groth, Thor, Iowa. 5.00

Bed Pastor J F Aldrianon fra Halvor Grønshals, Moscow, Idaho. 2.50

Bed Past. N Oerlund fra Die E Begbold, Bricebyn, Minn. 10.00

Fra en ubenevnt, Frost, Minn. 125.00

Bed Pastor D T Borgen fra Roche-a-cree Mgd.s Kvj., Arkdale, Wis. 25.00

Bed Pastor Th. Himle fra Stillwater Mgd., Kalispel, Mont. 17, Feather ev. luth. Mgd., Kalispel, Mont. 16.30, Bethlehem og Swan River Samtalemds 35, Mr. Dultet 1, Anna J Brandt (6 Aar gl.) 25, Farmington Skolehus, Pastor Hall's Kalb, Mont. 10.75, Solur Mgd., Pastor Hall's Kalb, Mont. 13.01, Conrad, do. Kollet 2.25, Vallier, do. Kollet 2.35, Frances Seights, do. Kollet 3.25, Bethel Mgd., Pastor Hoblands Kalb 25.35, Bions Mgd., Kredsmøde dp. 40.28, Bethania Mgd., do. 20.57, Immanuel's Mgd. Samtalemds, Krogkads Kalb 49.50, Mrs. Chr. Saby 2, Mrs. Barberg 5, Sofie Tognad 2, Mrs. D S Water 5, St. Peters Mgd., Pastor Krogkads Kalb 11.15, Stony Lake Mgd., Pastor Krogkads Kalb 7.60, Rainbow Valley, Pastor Stuelands Kalb 7, Sandy Creek Mgd., Pastor Stuelands Kalb 11.80, Wheelock Mgd., do. 10.70, Ray ev. luth. Mgd., do. 12.50, "De unge's Vel", Pastor Falkangers Kalb 3.15, Bloom Creek Mgd., do. 10.55, Gauges Mgd., do. 4. 320.81

Bed Pastor D S Elstad fra Mrs. Ranbi Myhland, De Forest, Wis. 2.50, Mrs. Tom Alme, Dane, Wis. 2.50. 5.00

Bed Anna Lee, Offer optaget under Vejsig i Pastor Odlands Kalb, Wallace, S. D. 6.02, Telemarten Mgd. 13.15, Strably 3.40, St. Paul Mgd. 15.90, St. Anskar 16, Betanien 26.41. 80.88

Bed Pastor A D Ovegaard fra Melchor Nelson, Perryville, Wis. 12.50

Bed Pastor Theo. J Lund fra Gunhild Standen, Vobd, Minn. 10.00

Bed Pastor J A Johnson fra en ubenevnt, Creton, Ill. 25.00

Bed Pastor S J Brekke, Muskegon, Mich. Offer i "Bor Frelvers Mgd." 21.84, En ubenevnt 10. 31.84

Bed A H Nesbitt, Red Wing, Minn. fra nogle Stndenter 3.50

Bed Pastor B S Stenerson fra Miss Solum, James, S. D. 50.00

Fra A Stgle, Radcliffe, Iowa. 5.00

Bed Pastor A H Dahl fra Carl Brandt, Borup, Minn. 10.00

Bed M R Johnson fra "Emerald Ladies Aid", Frost, Minn. 60.00

" Pastor D S Elstad fra Spring Br. Mgd s Kvj., Morisonville, Wis. 11.00

Fra T Christlanien, Sacred Heart, Minn. 1.00

Bed Pastor J S Johanson fra Jver Sorenson, Grace, N. D. 5.00

Fra S J Berg, Willmar, Minn. 10.00

" John Almle fra Jver Ringdal, Bricebyn, Minn. 25.00

" Andrew O Ree, Offer fra Emerald Mgd., Frost, Minn. 20.91

" Pastor J J Lee fra Mr. & Mrs. Falklein Johnson, Stoughton, Wis. 5.00

Bed J J Underdahl Offer fra Bethania Mgd., Frost, Minn. 60.64

Bed Helge Roske fra Stavanger Mgd.s Kvj., Radcliffe, Ia 60.00

Bed Pastor J C Hjelmervik, Oslo, Wis. Offer i Oslo Mgd. 32.51, Offer i Elk Creek Valley Mgd. 18.85. 51.38

Fra Prof. og Mrs. S H Elstad, Red Wing, Minn. 6.00

Bed Pastor Th. Himle: Gando, N. D., fra Carons og Beauty Valley Mgd. 22.41, Kristianlands Mgd. 3.85, Tref. Mgd. 9.50, Bions Mgd. 13.40, Powers Lake 10.14, Bethel Mgd. 4.05, Beauty Valley Kvj. ved Mrs. Srefstad 26, Kollet hos Christof 3.25, Moie Valley Mgd. 16.40, Bions Mgd., Berthold 19.60, Bions ev. luth. Frimgd. 6.45, Fritikens Mgd. i Carpio 11.31, Bethania Mgd., Minot. 17.73, Mrs. Hans Vagelsen 85c, Normich Mgd. 11.80, North Prairie Mgd. 10.20, North Prairie Mgd.s Kvj. 10, Veiba Mgd. 7.30, Rujo Mgd. 9.45, South Prairie Skolehus 2.95, Sesja Mgd. 20.92, Bethesda Mgd. 16.65, Bethesda Mgd s Kvj 10, Mangers Mgd. 4.10, Nordlands Mgd. 24.50, Salems Mgd. 4.75, Vefslands Mgd. 11.66, Cr Creek Mgd. 24, Egelands Mgd. 3.65, Kollet hos J Abelsgaard 5.60, Gando Mgd. 7.85, Salems Mgd. 16.95, Beber Bederion, Carpio 3. 369.47

Fra Gunnild Dahl, Biroqua, Wis. 1.00

Bed J D Erickson, Flaming, Minn. fra Norma Mgd.s Mandsh. 8.50

Fra John Lindland, Clark, S. D. 10.00

Bed Pastor S R Rønning fra Mrs J Haugem, Corfica, S. D. 2.00

Fra Mr. og Mrs. P D Berreid, Twin Lake, Minn. 5.00

Fra Mr. og Mrs. J H Ree, Jackson, Minn. 10, Mrs. Bergitta Ree 2.50. 12.50

Bed Past. J S Johanson, Horace, N. D. fra "en Ungdom" 5.00

Bed Pastor M J Westphal, Peterion, Minn. Offer optaget ved Miss Anna Lees Vejsig i Alrendahl Mgd. 76.40, Peterion Mgd. 17.66. 94.06

Fra T O Meium, Jackson, Minn. 5.00

Bed Pastor A O Mortvedt fra Heinar Peterion, Newark, Ill. 3.00

Bed Pastor S S Westby fra R Christopherson, Edinburg, N. D. 50.00

Bed Mrs. Carl Eliason fra Hill River Lake Mgd.s Kvj., Mc Intosh, Minn. 15.00

Fra C H Sether, Jackson, Minn. 7.35

Bed Pastor S R Rønning Offer i Roseni Mgd., Væresford, S. D. 53.60, fra Et. Petri Mgd. do. 25.60. 79.20

" Pastor T R Jacobs fra Mrs. Lars Peterion, Hayes, Iowa. 5.00

Bed Pastor T J Opedahl fra J Brnells Mgd s Kvj., Clartfield, Minn. 12.00

Bed Pastor A D Ovegaard fra Mrs. Carl Hegna, Madison, Minn. 5.00

Bed Pastor D T Borgen, Ofre under Miss Lees Vejsig i Taylor, Wis. 11.20, Curran Valley Mgd. 10.85, Beaver Creek Mgd. 8.20, Trempealeau Mgd. 11.56. 41.81

Bed C R Nordby fra ham selv 2.50, fra Andrew Bratland 1, fra S D Rjokstad 2.65. 6.15

Bed J C Vlegen, Fritikens Missionskasser til Ganges Synodes Kinamission. 13.65

Fra R A J Hvg, Volin, S. D. 5.00

Fra J C Johnson, Sioux City, Iowa. 3.00

Fra Jnger Agimlion, Sioux City, Ia. 5.00

Bed J J Lee, halvt Konf. offer fra "Bor Frelvers Mgd.", Stoughton, Wis. 48.81

" A R Stogorhoe, Konf. offer fra Midland Mgd., Gaug, Minn. 15.40, Gustav Adolf Mgd, Strathcona, Minn. 8.05. 23.15

" Edward Duea fra Bethlehems Mgd.s, Kvj, Sveva City, Ia. 25.00

" A H Berger Offer i Balbheim Mgd, Oakville, N. D. 28.65, fra do Kvj. 25. 53.65

" B D Bee Offer optaget under Miss Lees Vejsig i Hans Mgd. 121.15

17,116.82

Bibelkoloni i Kin: Før kvitteret 243.17

Bed Pastor C J Eastvold fra Kvj. i Jewell, Ia. 86.60

329.97

Evangelister, Lærere, Bibelb. og Børn: Før Kvitteret.....	3032.00
Bed Pastor C J Saltoth fra G A Kallum, Jewell, Ia.....	30.00
Bed Pastor A D Ovsagaard fra Geo. J Wigen Sr., La Croix, Wis., til Løn for hans Lærer 35, Søsterbaan- det, Grand Forks, N. D., til Løn for deres Evang. 50. Er udenæbnt i Elk Creek Valley Mdg., Oslo, Wis. til Løn for hans Evang. 30. Ole Voraas, Appleton, Minn. til Løn for Evang. Si Shi-Chian 25.....	140.00
Bed Pastor A D Ovsagaard fra Hauges Mdg.s Bifig., Norway, Ill., til Underhold for deres Bige 15, A Mh- gaard, Bierpont, S. D. til Underhold for Stolegut Ban- hui-an 15, Eben J Lee, Creston, Mont. til Løn for Evang. Chen Kuang-huai 25, A A Dahl, Ada, Minn. til Løn for hans Evang. 25, Peter Jon Mdg.s Ungdomsf., Peterson, Minn. til Løn for deres Bibelkvinder 30, W Stavanger Mdg.s Kv. og Bifig. til Løn for deres Bi- belkvinder 60.....	170.00
Fra R J Grote, Hendrum, Minn., til Løn for Lærer Rei-Chi-toen.....	30.00
Bed Pastor Ovsagaard fra Dorcas Bifig., Bergen, Alta, Canada.....	10.00
Bed C S Sether fra Hauges Mdg.s Ungdomsf., Jackson, Minn., til Løn for Evang., "Guang-Teh-Lu".....	50.00
Bed C J Carlson fra "The Mission Band" of Selbu Mdg. La Croix, Wis.....	33.00
Bed A D Ovsagaard fra "The Bible Bible Class", Ma- dison, Minn. til Underhold for "Hu-Fu-mei".....	15.00
Fra Mrs L S Stangeland, Chicago, Ill.....	56.00
	3566.00

Højskolen og Presteseminarium i Kina: Før Kvitteret.....	621.24
Bed D C Gorcheth, Greene, S. D. fra Nordbrairie Kv.....	50.74
Bed S Roalkvam, halvt Offer optaget i North Prairie og Vrenbal Mdg. Peterson, Minn. til den nye fælles Presteskole i Kina.....	94.08
	766.06
Til Søndemissionen: Før Kvitteret.....	957.55
Bed Pastor D S Ekland fra Mrs. R Mjhlund, De Forest, Wis.....	2.60
Bed Pastor B S Stenerson fra Nils Holm, James, S. D.....	25.00
Bed John Almke fra Iver Ringdal, Wicelgn, Minn.....	25.00
Bed Mrs L M Torgeon, Veresford, S. D. fra en udenæbnt	40.00

Disse kvitteringer gaar op til 20de Mai og afsluttes her-
ved for dette Regnskabsaar,

C. C. Solter, Kass.

Harpelegeren med Guitarstole.

Harpelegeren, 110 Sange med Musik og
let udførligt Guitarakkompagnement og Præ-
stift Guitarstole til Brug ved Selvstudium i
Guitarstil, i et Bind, stort Format og smukt
indbundet i Skirtingsbind med forgyldt Titel
paa Siden \$1.00. Denne Bog er den eneste
i sit Slags i det norske Sprog. Begge Bøger
udgjør tilsammen 122 store Sider Bogen er
anbefalet af Fru Walborg Hovind Stub, Prof.
Eben Oftebal, Pastor L. M. Bjørn m. fl.
Lektibogen koster bare 25 Cents, Musik og
Akkompagnement arrangeret af Kristian Nels-
son. Guitarstolen er ogsaa udarbejdet af ham.

Send Ordres til C. Lilletun, Drawer 74
Red Wing, Minn

„Vægteren“, 427 opbyggelige Sange, gamle og
nye. Denne Bog har bundet en stor Udbredelse
iblandt det lutherske Kirkefolk. Udbredt i over
12,000 Eksemplarer. I mgt Bind og Guldsnit,
Pris 80c.

Sendes til Norge for samme Pris.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Himles Bog.

En Beretning om Boreroprøret og Kri-
stenforfølgelsen i Kina 1900, samt en Over-
sigt over de skandinaviske Missioner i Kina.
Bogen er paa 380 Sider, og har 62 Billeder.
I Skirtingsbind koster den \$1.00. Du tie-
ner Missionen ved at kjøbe Bogen. Send
Ordres til C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norske Landskaber og National-
billeder.

Af disse Kort har vi et større Dplag og mange
forskjellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende:

Zuleasten; Nordøsten; Bratlandsdalen
i Ryghste; Østfjeld; Nordfjord; Verfosjen;
Paa Sti; Paa Kjelte; Paa Habet i Storm;
Paa Habet i Stille; Peer Gynt (4 forskjell. e Bil-
leder). Gjæterpige. Bige og Gjed. Bge og
Hund. I Nationaldragter (flere forskjellige Bilt.).
Vinterbilleder (mange forskjellige). Zuleneg.
Sjønner ved Ulsefjord. Vappeleir. Bige i Baad.
Seilbaad paa Habet. Paa Jagt om Vinteren.
Fra Optjørelsen til Holmentollen. Fra Nordland.
Kjøsen ved Ulsefjord. Esvolvær. Buatbræen. Raft-
sind. Fra Hardanger. Torghætten. Beninder.
Hestmand. Svartisen. Geiranger. Digermulen i
Lofoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virke-
lig Prægtbilleder i mange forskjellige Farver og
med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr.
Stykke. I dusinvis forreret 50Cents portofrit.

Endel simplere Kort med Billeder fra Norge,
Red Wing og Omegn, Red Wing Sem. osv., — 2
Kort for 5c eller 25c pr. Dufin.

C. Lilletun, Red Wing, Minn.

Den historiske Udvikling af Lærebegrebet om For-
søningen.

I 3 Foredrag. Af H. H. Bergsland,
Prof.

Denne Bog er paa 100 Sider og koster
heftet i godt og stærkt Omflag 35c. Et me-
get bakfært Billede af Prof. Bergsland pry-
der Bogen.—Enhver Prest og ellers enhver
anden, der ønsker et klart Indblik i det vigtig-
ge Spørgsmaal, som Bogen behandler, gjør
vel i at forskaffe sig dette Prof. Bergslands
sidste Arbejde.

Faaes i Hauges Synod Book Dept.

Box 74 Red Wing, Minn.

Festkriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmærkede Billeder af Stolens Bygninger, S. M. Sande, Past. D. Sanjon, Andrew Eklingson og af alle Betskrivere ved Stolen ligesaa dens Aabning samt en Gruppe af Stolens Direktører. Sælt er der 22 vakre Billeder. Festkriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Stolen. Til Prestes og Agenter gives almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. Lilletun, Red Wing, Minn

THE LIFE OF Dr. MARTIN LUTHER.

Represented in 48 historical engravings. By Gustav König. 100 pages. Nicely bound, cloth back. Colored cover, with portrait of Dr. M. Luther reproduced from the famous painting by Lucas Cranach.

Price per copy 25 cents.

Hauges Synod Book Dept.,

Red Wing, Minn.

Illustreret Bibelhistorie

med lidt af Kirkens Historie. Af Volrath Vogt. Revideret efter den nye Bibeloversættelse. Trykt paa fint Papir, med et Kart og 53 Illustrationer. I Silk Cloth med sort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. Lilletun,

Drawer 74 Red Wing, Minn.

Allerbrød

have altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

3 Væser paa 125 Stykker 30 Cents.

3 Væser paa 250 Stykker 50 Cents.

3 Væser paa 500 Stykker 80 Cents.

3 Væser paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.,

Red Wing, Minn.

Det hellige Land i Fugleperspektiv

Et meget vakker Billede, passende at sætte i Ramme. Pris 30c.

Ordres indsendes til

C. Lilletun, Red Wing, Minn

"The Lutheran Intelligencer",

et engelsk Kirkeblad med god opbyggende Læsning og mange kirkelige Efterretninger baade fra Hauges Synodes Arbeidsmark og Kirkens Arbeidsmark i Almindelighed. Bladet udkommer en Gang om Maanedes i Red Wing, Minn., og redigeres af Prof. Gustav M. Bruce. Det koster 50 Cents pr. Aar, forstudavis. Agenter ønskes til at virke for Bladets Udbredelse. Send for Prøvenumre og Agentavilkaar.

THE LUTHERAN INTELLIGENCER

730 10th str., Red Wing, Minn.

Et godt Billede

af Hans Nielsen Hauge. I Kabinetsstørrelse. Pris 10 Cents.

Hauges Synod Book Dept.,

Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bognærter:

"Fulehilsen", "Kjærlighedsbilsen"; "Hilsen fra Amerika"; "Venlig Hilsen"; "Hilsen til Fader"; "Hilsen til Moder"; "Hilsen til Søster"; "Hilsen til Broder"; "Hilsen til Onkel"; "Hilsen til Tante"; "Til min kjære Søn"; "Til min kjære Datter"; "Gjertelig Bystandning"; "Herren er nær"; "Uden Kors ingen Krone"; "Barnefang"; "Gjertelig Hilsen"; "Bøn"; "Idag vil jeg prise Herren"; "Tro, Haab og Kjærlighed"; "Til kjære Bedstemoder"; "Christmas Greeting"; "New Year Greeting"; "A Greeting to Father"; "A Greeting to Mother"; "A Greeting to Sister"; "A Greeting to Brother"; Faith, Hope, Charity".

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lilletun,

Red Wing, Minn.

B e d e s e r i n d r e t .

Naar bore Menigheder indsender Penge til Synodenp Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn, Synodetaksen, (heri indbefattet Skoletaksen, Fondstaksen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Bednigemissioner sendes til Rev. C. C. Holter, Red Wing, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. S. H. Ekblad, Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. J. A. Quello, Beresford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Hauges nordt evangeliske lutheriske Synode i Amerika Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forstudavis \$1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,

Drawer 74 Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn.

Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold 1. Nifodemus; 2. Ungdomsforbundet; 3. Red Wing Seminary; 4. En kristens Afsteds og Testament; 5. Foreningsagen:—Spørgsmaal; 6. Uglaa lidt om Foreningsagen; 7. Fra Santa Rosa, Cal.; 8. Fra Betshtien; 9. Fra Frost, Minn.; 10. Dommedag; 11. Helvedes Billed; 12. Lidt om Aanden; 13. Gode himmelske Fader ved, at I har disse Ting behov; 14. Kinamissionen; 15. En liden Sang; 16. Fra Arbeidsmarken; 17. Betshtjævelser; 18. Kvitteringer.



Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 24 }

Lørdag den 15de Juni 1912

{ 44de Aarg

Om Hauges Synodes 67de Aarsmøde.

I.

Der kan ikke være en behageligere Tid af Aaret til Afholdelse af Aarsmødet end første Del af Juni Maaned. Naturen staar da i sin fulde og skønneste Pragt. Vinter og Vaarkulden er over og den stærkeste Sommerhede enda ikke begyndt. En Udflugt paa denne Aarstid kvier man sig gjerne ikke saameget ved som til andre Aarstider. Og den, som har Die for, hvad den største Ruusner kan gjøre, hvad Parkanlæg angaar, finder det gjerne ogsaa fra den Side seet afstikkelig interessant at gjøre en Tur til Red Wing, hvor „paa et af Bjergene“ (rettere Høiene) Hauges Synodes Seminar ligger. Fra dette Sted er der en storlagen Udsigt og paa dette Sted gives der ogsaa „Indsigt“ i mangt og meget, saa det er ikke forgæves at opholde sig der en kortere eller længere Tid.

Den 5te Juni var Mødets første Dag iaar, men allerede den 4de var flere ankomne. Samsfundets Trustees havde bestemt Møde til den 4de. Man maa nemlig ikke glemme, at der er en hel Del i Samsfundet som maa arbejde baade sent og tidlig ogsaa under Aarsmøderne. De, som er Medlemmer af en eller flere af de mange Bestyrelser i Samsfundet, har med Regnskaber at gjøre eller maa gjøre meget Skriverarbejde og samtidig deltage i Forhandlingerne har nok

„Hænderne fulde“ ogsaa under Synodemødet. En Del af Kvinderne i Mødets umiddelbare Nærhed slipper heller ikke ørkesløst fra det.

Men det er jo det som gjør Livet interessant, godt og nyttigt, at man kan give, ofre og tjene, ikke bare modtage og have.

Altjaa begyndte Mødet Onsdag Formiddag den 5te med Gudstjeneste. Past. R. C. Holter fra Minneapolis predikede over Joh. 4, 35—38. Denne Prediken kan vi senere kan saa optage her i Bladet, saa vi skal ikke forsøge at gjengive noget af den her.

Efter Gudstjenesten oplæste Formanden et Skriftsted, hvortil han knyttede nogle paasende Bemærkninger og bød Forsamlingen velkommen, hvorpaa han udnævnte en Fuldmagtskomite og flere Tellingsskomiteer, og Mødet hævedes for at samles igjen Kl. 2 Eftermiddag.

Paa Eftermiddag oplæste Formanden sin Indberetning. Det var en udførlig Overfikt over Samsfundets Virksomhed og Tilstand. I Slutningen af sin Indberetning omtaler han Foreningslagen og da saa mange andre har i „Budd.“ faat udtale sig baade for og imod den Sag, saa synes vi, at ogsaa disse Formandens sunde og saglige Ord om det saa vigtige Emne bør komme for vore Læsere. Formandens Udtalelser om Sagen er følgende:

Foreningsagen.

Det Resultat, Foreningsbestræbelserne

har ført til saa langt, er langt større og herligere, end man fra først af ventede og næsten vovede at haabe. Selv om dette Resultat endnu nærmest er et Komite Resultat, uden at have faaet de respektive konfererende Samsunds officielle Stempel, ved en almindelig synodal Afstemning, saa tør den dog betragtes som et overmaade stort Stridt fremover henimod, ikke bare en bedre Forstaaelse og Anerkjendelse af hverandre, men en Tilnærmelse, mange har sukket og bedet om i alle disse Samsund. At de tre konfererende Samsund gennem deres respektive, samsundsvalgte Komiteer erklærer, at de anerkjender hverandre som Brodersbrødre og rette Lutheranere, er dog virkelig en Merkebegivenhed i den nord-lutheriske Kirkehistorie i Amerika. At dette bebuder en lysere Fremtid for vor lutheriske Kirke i dette Land, vil vi tro og haabe.

At der inden de respektive konfererende Samsund næres forskellige Opfatninger og Følelser med Hensyn til denne Sag, er saa ganske naturligt. At saa er, bør ikke forundre nogen; det bør heller ikke give Alarsag til nogen Broderspaltning inden det enkelte Samsund. Med Hensyn til Opfatning af Sag kan man altid gjøre Regning paa forskellige Syn og Opfatning. Det gjælder blot at ingen enkelt sætter sig selv som eneste Norm og Autoritet, naar det gjælder en Sags rette Forstaaelse, men, at man i Odmængd og broderlig Velvilje giver sig Tid til at overveie, hvad andre Brødre, der kan have ligesaa megen Kristendom, Lys og Raadegave til at prøve haade Aander og Ting, som en selv,—kan have en forskellig Opfattelse af. Hovedsagen er, at man vil og søger Sandheden i enhver Sag; at Guds Vilje, hans Riges Fremme og hans Kirkes sande Vel altid er den bestemmende Hensigt og det tilstræbte Maal, ikke egne, selviste Særinteresser.

Saa os er ogsaa denne Forskjel i Opfatning med Hensyn til omhandlede Sag kommet tilforde. Det er ogsaa at vente, at den fremdeles vil komme. Dette bør vi gjensidigt være forberedt paa, saa vi for den Skyld ikke taber Ligevægten; men, som Brødre søger at

komme til Klarhed over, hvad Guds velbehagelige Vilje er ogsaa i denne Sag, som vi er kommet ved Udviklingens Medfør i et saadant Forhold til, at vi ikke uden videre kan komme den forbi. Tror vi paa Guds Følelser i smaat og stort, kan vi ikke lukke vore Øine for de Foreteelser, der under denne Sags Behandling efter hvert alt mere og bestemtere synes at pege mod et bestemt Maal.

Enighed i Læren og en gjensidig Anerkjendelse af hverandre, er jo en nødvendig Forudsætning og Betingelse for en større Samsundstilnærmelse. Vort Samsund har dog ikke seet den største Vanskelighed med Hensyn til Læren, da disse Samsund alle konstitutionelt antager Guds Ord og den lutheriske Betsjendelse. Vi har heller ikke kunnet se den Læreforskjel, som for de to andre Samsund har havt saa indgribende Følger. Vi har derfor heller ikke taget nogen Del i de Lærestridigheder, der har spillet en saadan Rolle i den kirkelige Udvikling herover. Ligeoverfor de stridende Parter har vi altid staaet neutral; vi har hverken forsvaret eller fordømt nogen. Det, som derimod fra Begyndelsen og fremdeles, for vor Bevidsthed, har berettiget os at eksistere som et selvstændigt Samsund ved Siden af de øvrige nu konfererende Samsund, trods det, at vi dog egentlig alle udgjør den ene og samme Kirke, er fornemlig den Aandsretning, vi mener at repræsentere. Denne Aandsretning, den lutherske nemlig, har vi frygtet for ikke vilde føle sig hjemme eller endog finde sig tilrette inden de andre Samsund, hvor efter vor Opfatning en mere høitidelig Retning er raadende. Med denne Forskjel i Aandsretning er med det samme ogsaa antaget de forskellige i Opfatning og kirkelig Praksis, som i de respektive Samsunds Ritual og executiv Virksomhed har faaet Udtryk.

Vi glæder os over de vundne Resultater til bedre Forstaaelse og et broderligere Forhold Samsundene imellem; thi vi tror ikke at det er Gud velbehageligt, at de kristne, som har den samme Tro og Betsjendelse og, som

burde og kunde staa sammen i enigt Samvirke for Guds Sag, staar adskilte.

Paa samme Tid som vi glæder os herover, føler vi at der endnu er Ting, som for os har den Betydning, især med Hensyn til den kirkelige Praxis, at man bør komme til Forstaaelse og Enighed om dem, for at man med fuld Tillid og Frimodighed kan gaa videre.

Den almindelige Mening med Hensyn til Foreningstankens Realisation synes at være den, at de konfererende Samsund opløses og danner en eneste Organisation. Dette burde vel ogsaa være det ideale. Kan dette realiseres, er vistnok intet bedre og mere ønskeligt. Spørgsmaalet kan dog blive om det bør sættes som første Maal. Flere har tænkt sig midlertidige Ordninger, som for nærværende og under Forholdene vilde være lige saa heldige. Dette saa meget mere som den første Foreningshistorie synes at peges i denne Retning. En midlertidig Ordning, under hvilken disse nu konfererende Samsund kunde arbeide sig sammen: et begrænset Fællesskifte uden at Samsundene opløstes for det første: et Samsundsforbund, som til Ets. General Council eller lignende kunde være at forsøge. Herved kunde man da saa delvise Prøver paa et større kirkeligt Samliv. Disse Tanker har været udtalt fra flere Hold og kan fortjene en Smule Overveielse.

Som af Fællesskomiteen henstillet til den Forenede Kirkes og vort Aarsmøde ifjor, og af disse Møder tilfremt, har flere Fællesskopsbyggelsesmøder af disse to Samsund været holdt i Aarets Løb. Disse Møder har uden tvil været til Velsignelse for de to Samsunds Folk og bidraget til Foreningssagens Fremme. Udenfor disse Møder, har vort Samsund dette Aar ikke deltaget i de første Forhandlinger mellem den Norske Synodes og den Forenede Kirkes Komiteer kun angik disse to Samsund paa første Haand.

Hvad her nu videre for os, som Samsund, er at gjøre i denne Sag, paa det Stadium den nu befinder sig, er for os under Bøn til Gud, samvittighedsfuldt og i fælles

broderlig Raadslagning at overveie og bestemme. At Foreningsforhandlingerne fremdeles bør fortsættes, er vi forhaabentlig enige om. Hvorledes disse, særligt for vort Vedkommende, bør fortsættes; de Krav og Betingelser, vi vil stille, haaber jeg ogsaa, at vi ved Guds naadige Bistand kan enes om.

Sagen er stor og overmaade vigtig for Kirkens Fremtid. Ansvarer ligeoverfor den er meget vidtrækkende baade med Hensyn til vort Samsund, de andre konfererende Samsund og den lutheriske Kirke i Almindelighed, ja, Guds Rige, som et hele. Det sømmer sig for os at spørge, som Saulus forud: „Herre, hvad vil du, at jeg skal gjøre?“ Og med ham, naar dette blider os klart, ikke at være det himmelske Syn ulydige; ikke raad spørge Kjød og Blod, men gjøre Guds Vilje.

Herved være da denne Sag Gud og Brødrenes alvorlige Overveielse anbefalet i vor Herres Jesu Kristi Navn. Gud lede os ved sin Aand og give Raad for os ved sit Vie.

Det turde være os tilladt at antyde, som en Maade at lette disse Forhandlinger paa, at Aarsmødet nedsetter en Komite til at forberede Sagens Behandling under dette Møde. En Komite af samme Størrelse som Foreningskomiteen, muligens en saadan Komite sammen med den nuværende Foreningskomite, kunde være at anbefale.

Onsdag Eftermiddag foretoges en hel Del Valg af Komiteer og Arbeidet kom godt paaglid. Det blev ogsaa bestemt at have en Aftensession til Forretninger allerede den første Dag, og det var en betimelig Beslutning; thi det har vist sig saa ofte at ved Slutningen af Mødet blir det meget travelt og man maa ofte gaa fra Sager uden at saa behandlet dem, hvorledes man end skynder sig. Ved Aftensessionen foretoges mange Valg og en Del andre Forretninger fik man ogsaa fra Haanden.

Onsdag Morgen holdtes efter Bestemmelse Bønnemøde fra Kl. 6 til 7. Disse tidlige Morgenandagter eller Bønnemøder er blevet omtrent til en staaende Regel under Aarsmøderne. Det er da ogsaa en god og kristelig Maade at begynde Dagen paa. Da

der er jo altid ved Aarsmøderne en hel Del som iust da ikke har det saa travelt, uden de kan deltage i disse Møder og ofte er de ogsaa nok saa godt besøgte. Fra disse Møder gaar man altsaa til Frokost. Og som det er ordnet, naar Mødet holdes ved Seminariet, gaar Bespisningen nok saa rafft; thi i Spisefalen er der stort Rum og mange Hjælpere. Iblandt kan det være noget trangt, men forresten god Orden.

Glanpunktet ved dette Aarsmøde var Besøget af den norske Statskirkes Repræsentanter til de norske Kirkesamfund i Amerika, Biskop Peter Wilhelm Kren Dahl Bockmann fra Trondhjems Stift og Sogneprest Hans Nilson Hauge, en Sønnesøn af Norges store og bekendte Vægprebikant Hans Nielson Hauge. Disse ærværdige Herrer var ankomne Tirsdag Aften og havde under sit Besøg i Red Wing sit Logis hos Skolens Bestyrer Prof. Edw. W. Schmidt. Onsdag Formiddag Kl. 10 traadte de ind i Forsamlingen og blev af Formanden paa Synodens Begne budt velkommen og Forsamlingen hilste dem velkommen ved Reisning.

Biskop Bockmann talte først og sagde blandt andet: „Kjære Venner og Landsmænd her i Amerika; sammen med Sogneprest H. N. Hauge har jeg den Ære og Glæde at bringe eder den norske Statskirkes Broderhilsen og Tak for det Arbejde I har nedlagt blandt det norske Udflytterfolk i dette Land. Den norske Kirke føler sig ikke løst fra eder; thi det Baand som knytter os sammen lige fra den hellige Daab holder endnu.

Den norske Kirke har ganske vist ikke ligesom kunnet gjøre, hvad den burde have gjort for sine udflyttede Børn, men den har gjort hvad den har kunnet. Og hvad den norske Kirke ikke har kunnet gjøre, det har de norske Kirkesamfund selv gjort.

Disse Kirkesamfund er Afslæggere af den norske Kirke. Dette gjælder alle Samfund herover.

Vi har staaet at se paa eder, og hvad I har gjort i at bygge den norske lutheriske Kirke i Amerika, og det glæder os at erfare, hvorledes eders Arbejde i Herren ikke har været forgjæves. Vi kommer sent med vor Bro-

derhilsen og Tak, men det er ikke fordi den norske Kirke har glemt eder. Vi er noget tunge og og sene i Vendingerne. I herover har lært at være mere „smart.“ Men vi er da endelig komne saalangt.

Mit Hjerte er blevet varmt ved at træffe sammen med eder kjære Brødre, og vil saa hilse eder med Apostelen Paulus store Kapitel 1 Kor. 15, især 58 Vers. Derfor, mine kjære Brødre! bliver faste, ubevægelige, altid rige i Herrens Gjerning, vidende, at eders Arbejde er ikke forgængeligt i Herren.

Den faste, urokkelige Grund, som vi bygger paa, er Jesus Kristus, og naar vi bygge paa denne Grund, skal Arbejdet ikke være forgjæves. Det skal bære Frugt. Ja det skal bære megen Frugt. Paa den første Pinsedag har det megen Frugt. Det største er, naar Livet er frugt bærende. Det elendigste er, naar Menneket ikke er til Nytte hverken for sig selv eller andre.

En saar og en anden høster. Ikke vil den, som saar altid selv saa se Frugt af sin Udsæd, men der er en indre Frugt, og den vil spire og vokse i sin Tid. Jesus som det levende Hvedekorn lagdes i Jorden og bar megen Frugt. Tror vi paa ham, som var død men lever igen, da skal ogsaa vi bære megen Frugt. Derfor vær faste, urokkelige, altid rige i Herrens Gjerning.

Enten vi ser det eller ei, vil der blive Frugt af et i Tro paa den Herre Jesus udført Arbejde.

Jeg har ikke personlig set meget af, hvad I har udført, men lidt har jeg set, og mere har jeg hørt. Vi kan se de mange Skoler og Kirker I har bygget. Indenfor dette synlige Arbejde findes det, som staar og varer. Det er det store Arbejde, som drives i Verden. Den største Opgave vi har, er at holde Jesu Kristi Kors høit.

Under alt eders ydre Stræev i dette Land har I ikke glemt det, som høiere og værdifuldere er, det nemlig, at Menneket lever ikke alene af Brød, og for dette være I ogsaa takket. Maa eders Arbejde i Herren fremdeles velsignes og lykkes. Ja maa det lykkes eder at samle mange Sjæle ind i Guds Rige!”

Biskopen sluttede med en hjertelig Bøn, hvori han takkede Gud for hans store, ømme Faderhjerter ligeoverfor alle sine Børn, spredt som de er over den hele Jord. Han nedbad Guds Velsignelse over Mødet og Synoden.

Sogneprest H. N. Hauge holdt en kort Tale og sagde blandt andet, at han ikke havde noget at lægge til Biskopens Tak og Hilsen. Han vilde i Korthed omtale, at Hans Majestæt Kong Haakon vilde bringe sin personlige Hilsen til Synoden, og dette lod sig nu gjøre ved disse Udsendinge. Kongen tænker paa de her i Amerika bosatte norske med Afsindighed. Han vil saa takke de norske Samsund for det Arbejde, de har udført og udfører herover. Denne kongelige Tak og Hilsen var det en Glæde at frembære, sagde Sognepresten.

Men det var ikke alene en Tak og Hilsen i Ord Kongen vilde frembære, han vilde ledsage sine Ord med et synligt Tegn. Derpaa henbødte Sognepresten nogle batre og anerkjendende Ord til Synodens Formand for det betydningsfulde Arbejde han har udført baade ved Seminarier og ellers i Samsundet og overrakte ham paa Kongens Vegne St. Olavs Ordenen. Formanden takkede for Væresbevisningen og bad de besøgende frembære hans Tak og Hilsen til den norske Konge, naar de kommer hjem, hvilket de med Glæde vilde gjøre.

Om Aftenen Kl. 6.45 var Kapellet fyldt til Trængsel for at lytte til Sogneprest Hauge, som er en god Sanger, synge nogle norske Salmer, hvortil Mrs. Past. Støve akkompagnerede paa Pianoet. Pastoren talte ogsaa nogle hjertevarme og opbyggelige Ord til den store Forsamling. Det var et høitideligt Slutningsmøde. De flere fremmede Gæster drog samme Aften paa Vej vestover til Fargo, hvor de vilde være tilstede ved den forenede Kirkes Aarsmøde.

Om Aftenen Kl. 8 holdt Past. D. S. Meland Foredrag over Emnet: Den kristelige og kirkelige Forskyndelse.

De, som saa med Graad, skulle høre med Fryderaa. Sal. 126. 5.

Minde om Mor.

(M. C. M.)

Medens Dagene skrider,
Tænkes ofte paa Barndoms Tider,
Om end Aarene er i Evighed glemte,
Aldrig Mindet om Mor blir glemt.

Derfor vil Mindet saa gjerne
Beskrive Mor som en Stjerne,
Og fortælle om min trofaste Mage
Det, som kan Hjertet behage.

Saa længe som Barn jeg paa Moders Kne
Sad,

Da var jeg vel ofte dit Hjertes Behag.
Ulykkelig jeg var, da du tænkte med Smerter,
Mon han vil give Jesus sit Hjerte.

Sa Moder du aarlig begyndte at bede,
At Herren mig daglig ved Haanden maa lede,
Saa at ei Syndens og Verdens Behag.
Skal føre mig bort i det verdslige Lag.

I Ungdommens Dage min Evne saa svag,
Jeg søgte at gjøre mit eget Behag.
Kjødets og Tankernes Vilje jeg elsket,
Og ofte i Synden mit Hjerte var fængslet.

Du ofte formanede mig med Suk og med Graad
Du advarede mig ofte om Syndens Udaad,
Ofte du sagde vær lykkelig mit Barn,
Jeg sagde dig nei! og saa ikke Fare.

Bønner jo ofte til Herren blev sendt,
Dog Sønnen fik Hjerte til Vreden var vrent
Dog i ensomme Etunder Taarerne ømme
Randt isra' Diet paa Rinden i Strømme.

Sønnen fik skue, hvad Bønnen begjærte,
Jesus at elske med Sjæl og med Hjerte.
Lykkelig jeg blev, da jeg Jesus fik kende,
Maa altid mit Hjerte ved hannem fun hænge.

Burde ei elskes en Moder saa tier,
Som for mig havde et saadant Besvær?
Bønner og Sukke og Taarer saa mange,
Samt vaagne Nætter, mørke og lange.

Sa Mor hav Tak for Formaning og Ord
Gud give dig Lykke og Helbred paa Jord,
Saa at Jesus ved Haanden kan lede dig frem,
Indtil du naar dit evige Hjem.

Guds Fred og Guds Naade tilønskes dig da,
Tro at Guds Løfte er Amen og Ja.
Her gaar du med Sukke og Taarer saa mange,
Men snart skal du staa for Tronen at prange.

Vær da frimodig og Tak ske sin Gud,
Som snart dig vil føre af Trængselen ud.
Ja Tak ske vor Gud, som har lavet det sliq,
At han har Plads for fattig og rig.

Atter igjen siges Tak til dig Mor,
Maatte vi sees ei mer her paa Jord.
Haab at i Himlen vi sees igjen
Fader og Moder og Børnene fem.

Fra Fællesmødet i Romsdals og Lands Menigheder, S. Daf.

I Romsdals og Lands Menigheder, S. Daf., Pastorerne Quellos og Nummedals Aalb, holdtes et særdeles vellykket, opfriskende og opbyggeligt Fællesmøde fra den 29de Mai til den 2den Juni. Ferring Thompson talte til Opbyggelse over Matt. 12, 28, Kl. 10 Formiddag og derpaa forfattedes med Bøn af flere tilreisende. Rom. 10, 5—13 var valgt til Samtaleemne i Romsdals Kirke og blev indledet af Pastor Sandven fra Roland, Ja. Han betonet greit og indgaaende Lovens Betydning og Evangeliets Nødvendighed for et sandt Troeslivs Bættelse, Næring og Udførelse. Der blev talt om to Slags Retfærdighed, Lovens og Troens: a) den første Umulighed paa Grund af Synden; b) den andens Urimelighed for vor Fornuft; c) derfor Hjertets Beredelse for en troende, Ordet maa annammes, Troens Ord kan gjøre vore Sjæle salige; d) Mundens Bektendelse betegner Saliggjørelse; e) derfor skal alle bekjende (B. 12); f) Salighed gives den, som bekjender med Munden og trer med Hjertet. Deltagelsen i Samtalen var almindelig.

Fredag Morgen Kl. 10 blev Mødet

fortsat i Lands Kirke to Mil øst for Romsdals. Samtaleemnet der var Aab. 2, 1—11. Pastor G. D. Wigdahl indledet Samtalen. Følgende Punkter blev behandlet: Herrens Tilsyn med og Omsorg for sin Menighed saavel som hvert enkelt Medlem af samme viser sig derved:

- 1) At han er nærværende;
- 2) At han iagttager Gjerningen;
- 3) At han aabenbarer den Fare der truer Menigheden;
- 4) At han viser dem, hvorledes de kan komme bort fra Faren;
- 5) Den Straf der venter dem, der ikke vil følge hans Raad;
- 6) Den Salighed som venter dem, som seirer.

En stadig stigende Interesse var merkbar og en gjensidig god Forstaaelse lagdes for Dagen under hele Mødet. Det var godt at saa tale sammen om disse guddommelige Sandheder. Maatte Herren saa lægge sin Velsignelse til, saa Ordet kunde saa virke det som Gud vil i vort Hjerte. Kor.

Rom. 14, 8.

„Vaade naar vi lever, lever vi for Herren, og naar vi dør, dør vi for Herren; derfor enten vi lever, eller vi dør, tilhører vi Herren.“ Lykkelig den, som kan være med blandt disse „vi.“

„Naar jeg dør“, sagde engang den bekjendte tyske Prest Bengel, „saa maa I ikke gjøre stort Væsen deraf. Det er ikke stort andet end, at jeg gaar fra mit Studerværelse ind i et Siderværelse og lukker Døren i efter mig, saa I ikke ser mig.“

En anden Guds Mand mente: „Naar jeg dør, flytter jeg bare en Etage høiere op. Jeg bliver altid under det samme Tag og hos den samme Husherre.“

Saa er det for den kristne. For dig og saa, Læser?

Lidt om Aanden.

Artiklen i No. 22 om Aanden af Reuben Hastad gjorde mig godt. Vi kan høre Tale om mangt og meget, men ikke saa ofte hører vi Tale om Aanden. Fædrene havde et klart Syn paa den Sag om Aanden, om hvor nødvendigt det var at have og være drevet af den rette Aand. Nutidens Fædre synes ikke at være saa nøie med, hvilken Aand der er den regjerende, og det er et Dade som har sit Udspring fra Djævelen, Verden og vort eget Kjød. Disse Fiender arbejder altid paa at faa Mennesket bort fra Guds Aand. De har altid noget, som de vil sætte istedet for Guds Aand. Ofte bliver Hjertet, som skulde være et Guds Tempel, den urene Aands Bolig. Dette burde ikke saa være. Men det gaar, som det hedder i et Vers:

Der kom snart en Tid, da jeg tog min Skat og drog bort fra mit Fædrenehjem. I et fremmed Land ind i Dødens Nat gif jeg længere og længere frem. Af Verden, Kjød, Satan drog mig med sin List. Nu min Arv forsvandt, for den Lyft jeg fandt, Skam og Nød jeg fik tilsidst.—Dette er Sang om den forlorne Søn. Jeg var ogsaa engang en saadan og maa med Sorg se tilbage paa den Tid. Og saa liden Hjælp som jeg havde fra mine nærmeste til at standse for Guds Aand. Som Fædre burde de have mere Omsorg for sine Børn i at hjælpe dem til at søge Gud som ene kan frelse og hjælpe baade Børn og voksne, saa de kan bestaa i Fristelser og Farer.

Lad os, kjære Kirkefolk, tænke paa det, som stod i Foredraget af C. C. H. i „Budbæreren“ No. 22 om Børneopdragelsen; thi om vi det gjør, saa vil vi som Guds Folk mere hjælpe til, at ikke de unge skal falde som Ofre for Fristelser og Synder.

Synden har været og er en rægtig Fiende, men den kan overvindes om vi faar den rette Aand i og iblandt os. Vi befjender og synger:

Vor formørkede Forstand
Kan jo ikke Sandhed kjende,
Uden din den gode Aand
Vil sit Lys i os optænde;
Godt at tænke, tale, gjøre,
Dertil maa din Aand os føre.

Saa denne Aand maa føre os indtil den fører os hjem der, hvor alle frelst findes og da skal vi synge den nye Sangen, som vi begyndte at lære paa herne.

Gæds til det salige Sted længtende
Broder Oscar Hope.

Tænk paa dette.

„Den største Feil, jeg har begaaet i mit Liv“.

I Trerars-Biblioteket i Chicago findes der en Bog, hvori 500 arbejdsløse Mænd har skrevet om „den største Feil, jeg har begaaet i mit Liv“. Indholdet er samlet af Dr. Carl Pratt. Her er nogle faa af dem:

„Jeg sparede ikke, hvad jeg tjente“.

„Som ung forstod jeg ikke Betydningen af Uddannelse“.

„Derfor, jeg havde påset bedre paa mine Benge, saa vilde jeg have været bedre stillet saavel med Hensyn til Sundhed som til Moral“.

„Jeg forstod ikke Vigtigheden af at blive ved i en og samme Bestæftigelse“.

„Den største Feil, jeg har begaaet i mit Liv, var, da jeg tog mit første Glas“.

„En af de største Feil, jeg har gjort mig skyldig i, var, at jeg ikke satte mig fuldstændig ind i et eneste af de Arbejder, jeg begyndte paa at lære“.

„Min største Feil begik jeg, da jeg forlod Skolen for tidlig“.

„Vendepunktet i mit Liv var, da jeg i 15-Aarsalderen løb bort fra Hjemmet“.

„Jeg bortdødslet mine Benge paa uforstandig Vis, da jeg havde god Løn“.

„Da jeg lod mig forlede til at tro, at det ikke var nødvendigt at holde sig til det bestemte Arbejde, jeg havde for“.

„Indbildskhed og Uvillighed til at give Agt paa mine Forældres Raad“.

„Jeg anvendte min Tid til Unytte, naar jeg var i Skole“.

Fra Ungdomsstevnet i Creston, Ill.

Ungdomsstevnet i Chicago Kreds som afholdtes i Creston, Ill., den 22-24 Mai fik vi tro var et meget vellykket Møde. Programmet, som Komiteen havde udarbejdet, blev fulgt. Det saa lidt mørkt ud idet Pastorerne Elstad, Evenson, Hanson, Peterson, Nesvig, Ellingson og Hr. Myrebo og Omland var borte skjønt de alle skulde deltaget med og indledet flere Numre. Men saa var vi saa heldige, at de som skulde fortsætte Samtalen var tilstede og vel beredte. Det viste sig, at de alle var interesseret. Det var ikke almindelig menneskelig Interesse, men Guds Ånd havde velsignet Vidnerne — ført dem ind i Guds Ord, saa nu blev der en gjensidig Velsignelse. Saadanne Møder er usfattede. Det var ikke nogen menneskelig Underholdning for at ad mere eller mindre Blanding af Følelser og Kristendom at kunne vække Lyst og Interesse i vor Ungdom for Samfundet eller slige Stevner, men i Ånds og Krafts Bevægelse lod Ordet og Vidnesbyrd baade af Mænd og Kvinder. Der var endel Delegater tilstede, men ikke saa mange som ønsket.

Menigheden viste, at de satte Pris paa Mødet, skjønt de ikke var særlige med Plantningen af Møder, saa mødte de frem ganske godt. Ungdommen fyldte ind i Bænke ganske bra. Veiene var udmærkede, saa at Farmerne kjørte med sine Automobile op til „speed limit“. Tænk, naar alle som har Raad til at bruge slige hurtige Befordringer, kunde bruge dem for at kjøre sig og sine til Guds Hus til de bestemte Opbyggelser! Men som oftest dannes der „automobile og cycle clubs“, hvor de i Flok og Følge rejse bort fra Guds Hus, og ofte for at fordærve haa- de Sjæl og Legeme for Tid og Evighed.

En gjensidig Forstaaelse og Fortrolighed herskede i Mødet. Der var heller ikke et „særskilt Ord til de unge“ og saa „et andet Ord til de gamle, men det samme Ord lod til dem begge. Det Ord som vakte Alvor hos den yngre, havde samme Virkning paa den ældre. Det som bragte Trøst og Fred til den ældre havde samme Virkning paa den yngre. Dette er vist Årsagen til at vi i Hauges Synode ogsaa liker at have vore særskilte Ungdomsforeninger og Forbund,

saa at de unge ikke skal drage en Vej, ofte ikke blot til andre Møder, men gjerne endog bort i andre Aandsretninger. Dette er ikke Smaating. Det er underligt, at vi kristne ikke har mærket Tendensen i de tyssk-amerikanske Ungdomsforbund før, men at man har været saa villige at drage i Åg med dem uden videre, og det medens Hauges Synode har vist aldrig endnu haft den mindste Attraa at gaa ind i de Samfund som har den største Indflydelse i disse Foreninger. Det kan gjerne hændes, at en norsk Lutheraner saar Embeder og Ledelse ind i disse Stevner, men Literaturen og endog Ritualerne som bruges er fremmede. De ældre iblandt os føler sig ikke hjemme, de synes at det ofte gaar op i Formalisme og af og til i Følelseshed. Dette kan ikke andet end gjøre Skilsmisse mellem de ældre og yngre.

Creston Menighed og Prest gjorde vel i at indbyde til dette Stevne, og de skal ha hjertelig Tak. De Prester og Delegater som rev sig løs for at overvære Mødet skal ogsaa ha Tak. Og Tak skal de alle ha, fordi de tilstømte et Ungdomsforbund af Hauges Synode i Chicago Kreds og at de sendte Delegater til Hauges Synodes Forbund i Jewell, Iowa. Flere baade yngre og ældre har udtalt Ønske om at nogen Menighed i Kredsen vilde straks indbyde til et lignende Stevne.

Haugianerne er ikke flygtige, de er ikke snare til at ville opløse sig ei heller er de godtroende ligesom for andre Retninger saa at de straks tager imod, hvad som bydes paa det aandelige eller religiøse Marked. De tro, at alle Ting maa prøves, for at de kan forkaste det daarlige og beholde det gode.

Tilreisende Prester var: A. O. Mortvedt, L. Skromme, J. N. Walstead, L. M. Sagen, S. J. Brekke, A. E. Distad; A. P. Lee, J. J. Lee, Student Theol. Mundal og undertegnede.

Følgende Embedsmænd valgtes:

J. J. Lee President
L. M. Sagen Vicepresident
Miss Lillian Olson Sekretær
Mr. Walter Geist Korr. Sekretær
Miss Edith Sanderson Kassierer.

Nels Carlson,
Sek. for Mødet.

Om Foreningsagen.

Da undertegnede endnu ikke har lagt Beslag paa noget af „Buddæreren“s Spalterum vedkommende Foreningsagen, ønsker jeg at faa sagt nogle- saa Ord. For nogle Uger siden var der en som skrev i „Buddæreren“, (eller om det var i „Skandinaven“, er jeg ikke sikker paa) han var meget begejstret over den Fremgang Foreningsagen havde faaet, og som Følge deraf opfordrede han Menighederne til at instruere sine Delegationer til Synodemødet at sterme for Forening. Dette var kanhænde i sin Orden. Dog finder jeg, og flere med mig, at dette var forhastet.

Guds sande Børn er vist træet af Kirkestriden og gjerne vilde være med og slutte Fred; jeg vilde nok ogsaa være med, ja ønsker ogsaa, at dette maatte ske, naar det bare kunde blive til Kristi Navns Forherligelse og Evangeliets Seier. Der er to Ting især, som var behandlet i Foreningskomiteerne i Minneapolis, disse var Lægmandsvirksomheden og Absolutionen. Folket fik nok vide, at de var enige; men paa hvilken Maade disse saa vigtige Faktorer i den lutheriske Kirke skulde og burde praktiseres, derom har vi endnu intet hørt, saavidt jeg har fulgt med i Tankeudvekslingen.

Derfor nu til Eksempel Lægmandsvirksomheden blev sat ind i de samme Spor som Hedningernes Virksomhed iblandt Israels Folk; de skulde nemlig hugge Ved og drage Vand, Jos. 27. Det vil omtrent være og sige det samme som, Lægfolkets Mund skal være lukket; deres Virksomhed skal bestaa i at skaffe tilveie det finansielle. Derfor som det er paa saadanne Vilkaar, de er blevne enige, saa vilde det ikke være heldigt at stemme for dette Punkt. Jeg haaber dog det ikke er saa ilde nu som det har været.

Saa kommer Absolution og ventelig dens Brug, som de blev enige om. Vi ved intet om paa hvilken Basis de bleve enige.

Det ser dog saaledes ud for os, at den Praktis som i Almindelighed bruges, ei har nogen Hjemmel i den hellige Skrift. Da er det ikke bare et men omtrent alle Samfund, som misbruger den paa forskjellige Maader. Naar de var samlet saa mange Gange og havde saa megen Tid, saa skulle vi kunne vente at saa høre eller se noget om, hvorledes det, som er os givet af Gud, kan blive Sjæle til Nytte og Jesu Navn til Ære og Pris.

Hvis man nu i det store Samfund vil vedblive at formane og tilskynde den verdsligssindede og døbe Verden til sammen med Nadværens Nydelse at lade sig afsløvere, saa laver man derved en behagelig Sovepude for den uomvendte og sikre Verden; og da synes jeg ikke, det vilde være heldigt at slaa sig sammen til et; thi det kunde let hænde, at Banens Magt vilde tage Overhaand, saa alle sovne ind. Det som var givet os til Bemyndelse og Liv er ved Misbrug bleven Kirkens Ligbaare. Vi har nok af dette i vort eget Samfund.

Det maa vel være forstaaeligt for enhver, som ved, at Absolutionen er det samme som Afsløsning, og der som skal faa Afsløsning maa vel vide og kjende sig bunden og være sig det bevidst; thi ellers bliver jo det hele et Abespil. Og ved denne Misbrug udelukkes Belysningen, som dette dyrebare Naademiddel har i sig. Derfor er Absolution paa sin Plads, naar den bruges privat mellem den erkjendende og bekjendende Synder, og den troende kristen, som vedkommende har Tillid til. Jeg havde nok meget at sige herom, men faar indskrænke mig til at sige dette: Jeg har ikke fundet noget i Herrens Ord om Brugen af Absolution tilsammen med den hellige Nadværs Nydelse. Til Slutning vil jeg saa sagt saa meget, at derfor den forlorte Kirke eller Kristenhed kom til sig selv, det er, blev sig bevidst sit Fald, da skulde man finde den rette Plads for Absolution, og nogen Brug for den troende Lægfolks Vidnesbyrd; det vilde da ikke længere

blive nok med en Efterbelse af det helligste, nei, vi havde da Brug for alle de Midler den kjere Gud har betroet Menigheden. Maa Gud faa ved sit Ord og sin Aand faa aabne Dinene paa den døde Kristenhed, da vil den spørge efter noget andet, som kan læge Sjele-lesaaene end den overfladiske Veg med det hellige. Jeg ønsker om dette kommer for Offentligheden, at de troende og bedende ogsaa vilde opsende en Bøn til Raadetronen for mig. Hermed en broderlig Hilsen til „Buddbæreren“s Læsere.

O l e F y s t a d,
Galesburg, N. D.

Vaagn op du, som sover.

Mel.: Den himmelske Lovsang.

Vaagn op du, som sover, staa op fra de døde,
At Kristus kan lyse for dig,
Nu saa kjerlig han kommer dig arme indpøde,
Han søger dig op paa Fortabetsens Bei.

Ror: O! kom i hans Arme, han kalder ad dig,
Vend om, ja vend om fra Fortabetsens Bei.

Det kostede Jesus vor Synd at indløse,
Det kosted ham Smerte og Bøn.
For ved Døden erhverve Retfærdigheds Krone
Til hver, som vil blive hans Smerte til Løn.
Ror:

Saa kom nu til Jesus i unge og gamle,
Og lyt til hans kaldende Røst;
Thi nu Hyrden de adspredte Faar vil indsamle,
Ja samle dem ind til den evige Høst.
Ror:

Ja, salig hver Sjel, som til Jesus vil ile,
Og kaste sig ind i hans Favn.
Om end arm og besværet han der finder Hvile
Og bliver af Frelseren nævnet ved Navn.
Ror:

A d o l p h J a c o b s o n.

Nogle Foreningstanter.

Der har været skrevet meget om Forening i den senere Tid, og det er ikke at laste; thi det viser, at Folk er interesseret for dem for vor Kirke saa vigtige Sag. Det er jo ikke alt som har været skrevet i den Aand, som mange af os kunde ønske, men det er jo menneskeligt at tænke forskjelligt og handle forskjelligt, saa ogsaa, naar det gjelder Foreningsagen.

Der synes at være mange som ser saa store Farer i Forening, men at staa adskilte og opdelte, det synes at være som det skal. Ja, man kan blive forbauset over, hvor mange Ting Folk kan spinde sammen, naar det gjelder at undergrave Forening og fremme sine egne Interesser. Vi hører saa ofte, at vi Hauges Folk er saa faa, at vi kommer bort i den store Masse. Vi blir bare et Nul og mister det Salt og den Kraft, som vi nu eier som Samfund. Men er vort Salt og vor Kraft som Samfund og som Individer af den Bestaenhed, at det ikke kan staa sig og være til Velsignelse om vi kommer iblandt andre, ja da er ikke Kraften af den rette Slags. Vi kalder os Hauges Efterfølgere, men jeg finder ikke, at Hauge var ræd at gaa ud blandt sin Tids Børn, og han var til Velsignelse endog da, naar han sad indom Fængslets Mure. Lad mig saa spørge, naar det er saa haardt at taale hverandre her, hvordan skal det blive hidsjet bag Død og Grav? Vi, som er født saa at sige i en Kirke, oplært i den samme kjere Børnelærdom, bruger de samme Lærebøger, synger de samme kjere og kjernefulde Salmer, hvorfor skal vi staa adskilte og ikke lægge Haand i Haand og holde af hverandre i dette Trængselsland?

Hvad vilde vi sige om Dntel Sam, om han vilde dele sin Hær op i smaa Flokke, naar han sendte dem ud paa Slagmarken at værne vort Land mod Fienden, som enig gjorde Angreb paa os? Du svarer, det vilde være taabeligt at handle saa i det Tilfælde.

Men vilde det være taabeligt at staa adskilte, opdelte og uenige, naar det gjelder at bevare og beskytte vort Land og vort Folk fra de fremmede Magter, som er efter os, hvor meget mere da, naar det gjelder at værne og bevare os mod alle de Fiender, som skjulte og aabenbare lægger Planer for at røbe fra os Guds Sandheds Ord. Ja, men synes jeg nogen sige, er der nogen, som vil røbe fra os denne dyrebare Skat og denne Arv? Ja, der er, og de er saa mange og af saa mange Slags, at Tiden og Rummet tillader ikke at nævne dem alle. Og du, som følger med Strømningerne i din Tid og har et vaagent Øie, ved, at har det uogensinde været nødvendigt at holde sig til Børnelærdommens enfoldige Sandhed, saa er det idag. Derfor skulde jeg ønske af hele mit Hjerte, at den Dag snart maatte oprinde, og Gud være Tak det lysner. Hvilken Dag? Jo den Dag da alle vi som nu kaldes med det lutherste Navn, men staar i forfjellige Synoder, kunde faa række hverandre Haanden som Brødre og Søstre og kaldes med et Navn, den nye norske lutherste Kirke i Amerika. Men skal dette ske, saa maa vi bøie os i Støvet for ham, som er Kirkens Tilhynsmand og Biskop, Jesus Kristus og bede: Tag os, don os, brug os til din Ære og vore Medmennesker til Betsignelse og Gavn for Tid og Ewighed. Først da kan vi være og blive et enigt og stærkt Folk, som kan være til Betsignelse. Gud lad det ske, at din Kirke kunde blomstre og blive enig og stærk. Det ønskes af mig

En ringe Broder.

Den, som feirer, han skal isøres hvide Klæder, og jeg vil ikke udslætte hans Navn af Livsens Bog, og jeg vil bekjende hans Navn for min Fader og for hans Engle.

Joh. Ab. 3, 5.

Smeden som blev Evangelist.

(Af Evangelist Chas. W. Alexander.)

J Tennessee blev en Smed en meget enfoldig Mand omvendt.

En af mine Venner havde mødt ham paa Gaden og sagt til ham:

„Hvorfor søger De ikke Bættelsesmøderne?“

„De skjøtter Deres Arbeide og jeg mit“, svarede han.

„Men“, fortsatte min Ven, „jeg er Predikant og vil have Dem med paa Møderne.“

„Jeg er Smed. De ivaretager Deres Predikantembede og jeg mit Smedehaandværk“, indvendte Manden.

Min Ven vedblev:

„Godt, men kom alligevel. De kan sætte Dem paa en ubemærket Plads og gaa, naar De vil.“

Smidlertid gav han intet Øfte. Men han kom til Mødet, og da de bedrøvede indbødes til at komme til Jesus, var han den første som overgav sig. Han blev virkelig omvendt. Han pleiede at gjøre alt tilgavns og det gjorde han ogsaa nu.

Da det rygtedes, at Tom Sexton var blevet en kristen, var der mange som lo; men selv afslagde han uforfærdet og hdmgyg Vidnesbyrd om den Naade, der var vederfaret ham.

Han begyndte at holde Bønnemøder i Husene. En af mine bekjendte, som ikke er en sand kristen, har fortalt mig, at Tom en Dag vendte sig til ham og sagde:

„Fr. Professor, jeg maa forsørge min Familie ved Arbeide i Smedjen. Jeg eier intet af Værdi, undtagen en gammel, graa Hest; nu vil jeg gjerne lære at læse i Bibelen. Jeg har aldrig før bryd mig om at læse; men hvis De nu vil hjælpe mig til at lære at læse i den dyrebare Bog, skal De faa den gamle, graa Hest.“

„Godt, Tom“, svarede min Ven, „naar du saa gjerne vil lære at læse, skal jeg hjæl-

pe dig; din gamle, graa Hest kan du beholde selv. Naar jeg er færdig med Skoleundervisningen om Eftermiddagene, skal jeg give et Tegn med Skoleklokken, og da kan du komme.“—

Min Ven sagde, at han aldrig havde drømt om, at Smeden kunde lære paa saa kort Tid, som han gjorde. Efter en Maanedes Forløb kunde han allerede paa egen Haand læse i Bibelen.

Om Vinteren begyndte han at lede smaa Sammenkomster i Skolehuset paa Landet. Han arbejdede haardt hele Dagen i sin Smedje, og om Aftenen gik han hen og ledede Mødet. Og Folk samledes i store Skarer. Mange kom noksaa langveis fra for at høre den mærkelige Smed. Han kunde tale om det samme, Aften efter Aften, hvorledes Jesus havde frelst ham. Men alligevel blev Huset stadigt fuldt af Tilhørere. De, som var kommet for Moro Skyld, blev vundne for Jesus. Endog lærde Mænd blev ført til Kristus ved den gamle enfoldige Tom Sextons Virksomhed.

Senere begyndte han at holde Møder i Nabobyerne, og da jeg sidst var hjemme, læste jeg udenfor et stort Lokale i Knorville, en By med mellem 40 og 50,000 Indbyggere, følgende Bekjendtgjørelse: „Pastor Thomas Sexton vil lede en Serie Bækkelsesmøder her.“ Det var da tredie eller fjerde Gang han skulde did.

En Mand har fortalt mig, at han tilfældigvis havde hørt Tom Sexton i Catersville i Georgia, hvor Sam Pones hvert Aar ledede store Møder. Sexton havde da talt om Paulus og Silas i Fængslet i Filippi. Og den Skildring, denne Mand hørte, var enestaaende. Tom Sexton skildrede paa følgende Maade:

„Jeg forestiller mig Paulus og Silas med Fødderne i Jodblokken og Ryggen hudslettet og blodig. Alt syntes at være dem imod, og de syntes at være Dødens sikre Bytte. Men Paulus sagde: „Stem i en

Sang, Silas.“ Og Silas svarede: „Kjære Broder Paulus, min Ryg smerter saa og Blokken klemmer mine Ben saa svært. At synge nu det kan jeg ikke.“ „Vel“, svarede Paulus, „jeg tror, at en Sang vil gjøre os godt, og saa begynder jeg selv.“

„Jeg ved ikke“, sagde Tom Sexton, „hvilken Sang, Paulus valgte; men jeg tror, at havde Paulus kjendt den, var det blevet denne Sang:

Skal Jesus bære Kors allen’,

Dg Verden al gaa fri?

Nei, Kors der er for hver og en,

Dg derfor et for mig.

Manden sagde, at han aldrig havde seet en Forsamling saa greben som denne.

(„Misf.“)

Naade og Sandhed.

Naade og Sandhed er bleven ved Jesus Kristus.

I disse Ord ligger hele Gjenløsningsbegrebet. Paa samme Tid som det minder om, at uden Jesus Kristus findes ikke den Sandhed paa Jord, saa gjælder for Gud. Naade og Sandhed kan ligesaa lidt skilles, som Sandhed og Løgn kan forenes. Og ligesom Sandhed og Løgn er stik imod hinanden, saa er ogsaa Naade og Løgn. Naade forudsætter altid Brud eller Overtrædelse. Guds Ord lærer os, at Sandheden alene kan gjøre os fri. Herren Naar ikke af paa Sandheden, og Sandhed findes jo ikke i os, hvad da? Vøier vi os for Guds Aand og Ord, saa kan vi komme til Sandheds Erkjendelse, komme i Berøring og Samsund med ham, som er Sandhedens fuldkomne Gjører. Han opfyldte, ikke for sig selv men for os, hvad Lov og Sandhed krævede. I hans Samsund blir man ikke hverken Syndeslave eller Lovtræl; thi den, som Sønnen faar frigjort, er virkelig fri, ikke ved Gjøren, men ved Troen paa ham, som retfærdiggjør den ugudelige. J. M. A l m e n.

Hvad Lærken sang.

Kristian Iversen var en lykkelig Mand, afholdt som han ogsaa var af alle.

Han havde forpagtet et Stykke Jord, og det var hans Lyst og Være at arbejde op denne Jord til noget af det bedste, der fandtes.

Flint var han; skulde han kjøre op en Blougfure, vor den saa ret og lige, at man gjerne „kunde styde en Kanontugle efter den“, som Folk sagde.

Han tog altid fat med Lyst og Iver, med Alvor og Kraft, og da ved vi, Livet har en forunderlig Glæde til saadanne, der røgter sin daglige Gjerning med Iver og Kjærlighed.

Men han blev ogsaa en velhavende Mand, saa han kunde skaffe sin Hustru og sig selv et rigtig pent Hjem.

Lykkelig var han ogsaa; thi han havde en Hustru, der var hans Dines Lyst og Glæde. Anna var da ogsaa værd at elske; snil og brav var hun, og dertil en udmerket flink Husmoder, der havde et godt Ord og et Smil til alle.

Børnene voksede ogsaa op, sterke og glade, buttede, rødkindede Gutter og Piger i dette gode Hjem.

Var ikke Kristian da en lykkelig Mand? Jo, sandelig, og der var nok mere end en, der syntes det.

Ja, for han Kristian Iversen er der ingen Sag“, sagde Folk, „han har slaaet sig rigtig godt op i det sidste; er rigtig en Velstandsfarl.“

Naar han var i Byen, kom han altid ædru og pen Hjem; ikke som mange sjanglende—hel= og halvsulde, og med Spækestilingerne sat Overstyr.

Ja, Kristian var en lykkelig Mand, og nu tænkte han paa, saa fortalte man da ialfald, at kjøbe Eiendommen, han havde forpagtet, og blive Selveier.

„Det kan man kalde Geld“, sagde en.

„Ja, Kristian har Lykken med sig.“

„Na ja, men saa ligger han heller ikke paa Ladsiden som visse andre“, svarede en.

„Og han kommer heller ikke fuld hjem

fra Byen, sætter ikke Penge til paa Restaurationer“, sagde en anden.

Men alligevel manglede der dog et i det Hus. Og hvad var det?

Jo, vi gietter det naturligvis straks, og det var om dette, Lærken sang.

Tidlig en Morgen gik Kristian ud paa sit Arbejde. Det var saa vakkert omkring ham. Solen skinne saa deilig, og Duggen laa som Perler glinsende i Solskinnet.

Bludselig støi en Lærke op af Græsset og steg lyngende og jublende op mod Himmelen.

Kristian maatte uvilkaarlig stanse og se op. Han fulgte Lærken, der steg stadig høiere og høiere, til den blev bare en liden sort Prik høit oppe under Himmelen. Men jublende løb Tonerne ud over i den klare Luft.

„Lærke!“ tænkte han, „Ja, du gjør nok her, som Predikanten sagde“.

Kristian blev staaende en Stund ganske stille og takkesfuld.

Hvad havde Predikanten sagt?

Kristian og Kone havde været paa Opbyggelse nylig, og der havde Predikanten talt om hvor godt Guds Børn har det, at de kan saa tro, at Gud er deres Fader, og at de har det Sind, at de maa takke og prise Gud.

Saa havde Predikanten talt om den store Forskjel, der er paa Menneffene, og hvilken Synd det er at gaa saaledes uden Tak og Bøn til Gud, uden at give ham sit Hjerte.

„Se paa Lærken,“ havde han sagt, „hvor den priser og takker om Morgen, hvor den jubler ud sin Tak til sin Gud. Og du—et Menneffe, du der allerede som Barn blev optagen i Guds Rige ved Daaben, og som senere har hørt saa meget om Guds Kjærlighed, hørt om, at han tager Syndere til Naade i Kristus Jesus, du takker ikke, du beder ikke!“ — — —

Dette slog ned i Kristian idag.

„Den lille Fugl takker Gud“, sagde han til sig selv, „og du har ikke takket ham!“

Han gik langsomt videre, optagen af disse Tanker. Det var, som vilde de ikke forlade ham.

„En Fugl — takker Gud — du du, et

„Menneſke takker ikke! Du har glemt din Gud og Staber, du har glemt din Gud og Frelſer!”

Denne Tanke optog ham ſom ſagt hele Dagen, og da han kom hjem om Aftenen, var han tauſ og ſtille.

Aftenſmaaltidet var endt, og Børnene i Seng. Anna havde det travlt med at ſtryge. Men Kriſtian var tauſ og tankesuld.

„Men Kriſtian,” ſagde Konen, „hvad feiler dig? Er du ſyg? Du ſiger ikke noget til mig?” ſpurgte hun halvt ſpøgende, halvt alvorlig.

Han ſaa op paa hende, og hans Blik var ſaa underlig alvorligt.

„Ja, Anna,” ſagde han. „Det er noget iveien med mig, og jeg forſtaar nu, at det har været meget iveien med mig—længe”.

„Hvad mener du?” ſpurgte Konen og ſatte Strygjernene fra fig. „Er du ſyg?” ſpurgte hun bekymret.

„Nei, det er nok det, ſom er værre.”

„Værre?”

„Ja. Sagen af os har gjort det, vi ſkal.”

„Hvad ſiger du, Kriſtian? Jeg har vel ikke altid gjort det, jeg ſkulde, men paa dig, Kriſtian, ſkal ingen kunne ſige noget,” ſagde hun med ſunklende Dine og harmbluſende Kinder. „Er der nogen, der ſiger noget ondt om dig, Kriſtian, ſaa er det bare—Vagn og Bagvaſtſe!”

„Nei, det er nok ikke, ſom du mener,” ſagde Kriſtian ſtille. „Og vi er nok begge ſkyldige!”

„Skyldige?” Annas Anſigt fik et bekymret Udtryk. Var Kriſtian ikke vel bevareret længer? Han ſkulde da vel aldrig begynde at blive rar?

Hun blev rent hange.

„Vi er ſkyldige for Gud, Anna,” ſagde han langſomt, ſom han talte med ſig ſelv.

„Men Kriſtian!” raabte Anna og tog et Skridt tilbage, „hvad — —”

„Og vi er ſkyldige ligeoverfor Hans Nifſen og Anders” —

„Hans og Anders—men ſnille dig da, Kriſtian, „hvad mener du?” Hun blev nu alvorlig bekymret. „Havde han ſaaet nogle farlige Griſer? Han maatte være ſyg.

„Ja, vi er nok ſkyldige, Anna”, vedblev han og ſaa ind i Varmen.

Anna blev ſtaaende og ſe paa ham uden at ſaa et Ord frem.

„Ser du, Anna,” ſagde Kriſtian, „jeg tænker paa det, vi hørte af denne Predikant her om Dagen” — —

„Ja, det var da ikke noget galt der”, ſagde Anna ſynlig ſettet. „Det var da viſt en bra Mand” — —

„Ja, men jeg tænker paa, hvad vi er. Og da maa jeg nok ſige, at vi har ſlet ikke gjort vor Pligt. Gud har ſkabt os—ikke til bare at arbejde for os ſelv og for vore Børn. Han har ſkabt os til at tjene ham og elſke ham” — —

„Ja, men det gjør da vi, Kriſtian”, ſagde Anna troſkyldig.

„Nei, Anna, det gjør vi ikke” — —

„Ja, men vi baade læſer og beder vel? Vi holder os da ikke borte fra Kirken heller, og vi gaar ogſaa paa” — —

„Ja, men er det Kjerlighed i dette? Og er det Kjerlighed til Gud og til Næſten i alt vort Liv? Jeg tænker bare paa det, jeg tog mig i her idag.” — — Og ſaa fortalte han hende om Værken og hvad han havde tænkt over.

Anna blev ſtille og eftertænkſom. Hun begyndte at ſjønne, at der nok var noget i det, Kriſtian ſagde.

Og ſom Kriſtian tog alt med Alvor, ſaaledes ogſaa her. Han lod ſig ikke nøie med bare at tale om Sagen; nei, han maatte have Sagen med Gud paa det rene. Derfor begyndte han ogſaa at bruge flittig ſin Bibel ikke ſom før bare til Pligt og for dog at gjøbe noget fromt og pent, men for at ſaa noget for ſin ſyge Sjel.

Naar han nu kom i Kirken, var det ogſaa paa en anden Maade. Før gik han uden at tænke ſtørre over det, og derfor gik han ogſaa uden at ſaa noget ſtørre.

Han var en Kirkegjænger ſom ſaa mange, uden nogen Trang til at ſaa. Og derfor blev det heller ikke til noget.

Nu derimod had han Gud om Beſignelſe til at høre hans Ord, bad om, at han maatte ſaa noget for ſin Sjel.

Dg den, som beder, han faar. Det er Jesu eget Ord. Saa ogsaa her.

En Dag var han paa Arbejde sammen med en lidt ældre Mand, og denne, der selv var en kristen, forstod, at der rørte sig noget hos Kristian.

„Kristian,“ sagde han derfor, „jeg tror, du er paa god Vei nu.“

„Na jeg ved ikke jeg“, sagde Kristian, „jeg synes, det bliver vansteligere og vansteligere. Og Synden bliver da ikke mindre“, sagde han sukkende. „Jeg synes, jeg bliver en større og større Synder, efter som jeg ser mig“.

„Ja, ja,“ svarede den anden, „men den, som tror paa Jesus,—er frelst. Det er evigt vist det.“

„Ja, den som tror. Men jeg er nok ikke nogen troende“—

„Men det er det, du skal være. Hvorfor ikke? Et skal du vide, Kristian—Jesus er død for dig—for din Skyld kom han—din Synd tog han paa sig, for at du skal være fri, være Guds Barn“—

„Ja, Guds Barn! Den, som var det!“

„Hvor tror du, en bliver det da?“, spurgte den anden.

„Ja, jeg ved ikke, men det maa vel blive anderledes med mig først“—

„Ja, det er det, Satan vil faa dig til at leve i. Er du ikke en Synder?“

„Jo.“

„Trænger du ikke Syndernes Forladelse?“

„Jo, det er vist det.“

„Er du ikke bekymret for din Synd, be. drøvet over den ogsaa? Om du ikke havde Synd!“

„Ja, det, ja!“

„Men hvad er Jesus for en?“

„Vor Frelser.“

„Ja netop. Vor Frelser—din Frelser. Dg hvad menes dermed? At du skal frelse dig selv? Bente med at gjøre dig selv til Guds Barn? Nei, Kristian. Saa underlig en Gud har vi, og saa underligt et Evangelium er det, vi faar, at den, som tror paa Jesus, er Guds Barn. Er Guds Barn, hører du? Dg hvorfor? Alene for Jesu Skyld.“

„Men“—

„Nei, her skal vi enfoldig tro. Dg derfor: lad Gud med sin Aand hjælpe dig til at tro og gribe dette: Jesus Kristus er død for ugudelige. Sæt Fingeren paa det—Kristus er død for ugudelige—jeg er en ugudelig—altsaa død for mig!“

Det begyndte at lysne for Kristian, og han fik gribe det velsignede, glad Budskab: Frelst af Naade ved Troen paa Jesus Kristus.

„Dg nu,“ sagde han senere til sin Hustru, „nu er vi for Alvor lykkelige“.

„Ja, det er Vykke at høre Gud til“, sagde hun smilende. „Bymissionæren“.

Speilet.

Det gaar mange Mennesker med Guds Ord, som bliver prediket for dem, som hin Nyzeelænder med Speilet, som han saa første Gang hos en Missionær. Nyzeelænderen har nemlig for Stik at sønderflænge og bemale Ansigtet for at skræmme sine Fiender mest mulig. Paa hans Spørgsmaal: „Hvad er det for en besynderlig Ting“, svarede Missionæren: „Det er et Speil.“ Da bad Nyzeelænderen: „Gad mig faa se mig i det.“ Dg da han saa i det og betragtede sit Ansigt, som saa saa frygtelig ud blev han vred og slog Speilet istykker.

Saa gjør mange Mennesker. Naar Guds Ord siger dem Sandheden bliver de forbitret og vil ikke taale det mere. De lægger det tilside. Naar en Prest taler om sin Menigheds Synder, hvor er de da ikke snare til at tage det personlig. De mener, Presten vil blotstille dem for andre. De tager ham det ilde op og kommer ikke mere til Guds tjenesten. Det er rent galt. Skal da Presten gjøre surt til sødt og Mørke til Lys! Derfor er Guds Ord forat vi skal se vore Mangler og lære at afhjælpe dem. Først da opnaar det sin Hensigt, naar vi bliver ryistet i Samvittigheden, naar vi bliver drevet til Synderfjendelse. „Derfor modtag Ordet med Sagtmodighed, hvilket kan gjøre eders Sjæl salig.“ „Luth. Missionær.“

Forsøg bare.

Læser, der taarner sig op mange Bannsfeligheder, naar en Mand tar det alvorlig med sin Kristendom. Det ved jeg godt. Men lad dig ikke stanse af disse Bannsfeligheder. Prøv at tjene Kristus. F o r s ø g b a r e.

Der er nok Bannsfeligheder; men Gud vil give dig Naade til at komme over dem. Gud er ikke nogen streng Herre. Han vil ikke som Farao befale dig at lave Mursten og saa ikke give dig Halm. Han har aldrig befaleet Menneffene noget uden samtidig at give dem Kraft til at udføre det. F o r s ø g b a r e.

Læser, prøv at tjene Kristus. Staa Djevelen imod, naar han vil indbilde dig, at det er umuligt. Forsøg, og Jesus vil hjælpe dig. Det er ham en Glæde at komme dem imøde, som kjæmper for at komme til ham, og han vil møde dig og give dig den Kraft, du trænger. Bliv lig den Mand, som Bunyans Pilgrim saa i Fartolkerens Hus; gaa frimodig frem og sig: „Skriv mit Navn“. Disse vor Herres Ord er sande, skjønt jeg ofte hører dem gjentaget af ufølsomme Tunger: „Veder, og I skal finde; banker paa, saa skal der lukkes op for eder.“ Math. 7, 7. Bannsfeligheder, der syntes os som Bjerge, skal smelte som Sne om Vaaren. Hindringer, der synes os som Bjerge i det taagede fjerne, skal svinde ind til intet, naar du frimodig møder dem. Løven paa din Vej viser sig at være lænket. Hvis Menneffene troede mere paa Forjættelserne, vilde de ikke være hange for sine Pligter. Men husk det lille Ord, som jeg indprenter dig, og naar Satan siger: „Du kan ikke blive en kristen“, saa svar ham: „Vig bort Satan! Med Guds Hjælp vil jeg prøve.“

Stol paa det, at naar Gud hjælper, er intet umuligt. Hvor der er Vilje, er der en Vej.

Tag frem din Bibel og begynd at læse i den. Søg Gud alvorlig i Bønnen. Jeg siger igen: „F o r s ø g b a r e!“

Naar vor sidste Time kommer.

Her er Manden med Ljaanen stor,
Den høieste Guds Magt i ham bor,
Ljaanen har han kvæstet,
Bedre stær' den Græstet;
Snart vil han til at slaa,
Vi vel det taale maa.
Vogt dig, skøn Blomsterlil!

Hvad friskt og grønt idag der staar,
Imorgen Manden alt afslaar.
Den ædle Narcisse,
Engsmukke tilviise,
Hyacinthen saa skøn,
Han ei agter dens Bøn.
Vogt dig, skøn Blomsterlil!

Mange tusinder er ei talt,
Som for Ljaanen den skarpe faldt.
Ja Rosen den røde
Og Vilsen maa bløde,
Stolt Keiserkronen staar.
Dog Staaansel den ei faar.
Vogt dig, skøn Blomsterlil!

Og Vrenpris saa himmelblaa,
Tulipaner, som der mon staa,
Kjeseda, Leoksjer,
Smaa Forglemmigejer,
Til Jorden synker alt,
Hvad blev af det, der faldt?
Vogt dig, skøn Blomsterlil!

Lavendel deilig og Rosmarin,
Stedmorsblomsten saa fløielssin,
Tirlitung, Soløje,
Blaavejes, Atteleje,
Og Violen saa stær,
I Dødsens sikkert er.
Vogt dig, skøn Blomsterlil!

Død, jeg trodsler, frygter dig ei,
I du kun den hurtigste Vej.
Om du mig nedraeier,
I Himlen jeg eier
I Guds Have et Sted,
Der tilvinker mig Fred.
Glæd dig, skøn Blomsterlil!

Dødstimen er en saa alvorlig Stund,
fordi vi da med en Gang blive fri for alt
ondt, men kunne ogsaa let styrtes i det største
onde, i den evige Død. Derfor bed bestandig:

Min Gud, gjør dog ved Kristi Blod
Min sidste Afstedstime god.

B r e v .

Red Deer, Alta, Canada, 27de Mai 1912.

Igaar Pinsebadag havde vi her i Menigheden en meget alvorlig Konfirmationsforetning af Pastor Hjortaas. 6 unge gjentog sit Daabsløfte, og dertil vidnede de med Klarhed om sin Kristentrost. Det lod til, at Presten har benyttet Tiden vel den korte Stund vi har havt ham, ikke blot her i denne Menighed, men overalt hvor han færdes og nu er Distriktet næsten engang til saaa stort, som det har været før, efterat de to nye Jernbaner som vi har faaet gennem Missionsfeltet, hvor Byer og Postoffices kommer op for hver Tid. Og Hjortaas er parat paa Stederne og undersøger om der er Stændigheder at finde, og selv har han nu opslaaet sit Paulun i den nye By Sylvan Lake, hvor de to nye Baner løber ind nemlig Canada Northern og Alberta Central.

Dette vil blive en af Albertas skønneste Byer.

Til Slutning har jeg en liden Begjæring til dig gamle Ven, Pastor Breidablik, som er paa Farten alligevel, skulde du ikke have Lyft til at aflægge os et Besøg engang heroppe i Alberta, saa jeg og flere med kan faa høre din Røst, og du var jo ogsaa min første Huges Prest, og jeg glemmer vist ikke den Dag du og 7 af os havde Møde hos Mr. Hans Slapgaard i Ft. Ransom, N. Dak. og begyndte den nu eksisterende Stillestads Menighed. Ja vi syntes nok, at det var lidt studselig, da vi var saa faa, og mange Slags Spaadomme var ogsaa, at baade Prest og Menighed skulde sulke ud, men den har levet godt med sit troende Presteskab. Og Gud kan være inderlig lobet. Det har ogsaa været mig og mine til Velsignelse, og det har heller aldrig forekommet mig, at det er nogen Synd i, selv om man gaar ud fra, hvor der hersker aandelig Død og gaar did, hvor der haves en troende Prest, som vil røgte sine Samret. Og mange Tak, og Gud velsigne

dig Huges Synode for, at du atter har sendt os en troende Kristen til vores Sjelesørger og en Missionsprest i Ordets fulde Betydning. Undskyld om jeg faar Lov til at sige saameget, at det maa være en stor Opmuntring for Huges Synode at se alle disse rørende Skrivelser i „Budbæreren“ i denne Tid, især fra Lægfolket, hvor inderlig de elsker sit Samfund. Vær Venner hilset i Jesu Navn. Deres ringe D u s t E g g e n .

Fra Arbejdsmarken.

Fra den forenede Kirkes Presteseminar udeksamineredes 19 Kandidater dette Aar.

Mrs. Sarah Sampson fra Wiota, Ia. har nylig sendt til Bethesda Værnehjem den store Gave af \$1000.00.

Past. T. J. Oppedahl har nyligt opsaat sit Kald ved Dawson, Minn. Ved Aarsmødet i Red Wing just afholdt blev han valgt til Indremissionssuperintendent.

Bed Red Wing Seminar tog 10 Studenter teologisk Eksamen ved sidste Skoleaars Afslutning. Disse er nu altsaa færdige til at optage Arbejde i Kirkens Tjeneste, hvor de maatte blive anvist en Plads.

Past. G. D. Olson og Familie havde den 21de Mai den Sorg ved Døden at miste deres lille Søn Eleanor Florence, som døde af Rieghofte der gik over til „pneumonia.“ Den lille var to Aar, syv Maanedes og fem Dage gammel. Han blev begravet den 23de.

Henry Olson, Søn af Pastor og Mrs. G. D. Olson, vandt den 19de April dette Aar Guldmedalje ved en Betsalenhedsprøve (County Declamatory Contest) i Lake Mills, Iowa. Hans Emne var: „Replacing the Flag on Ft. Sumpter.“ Mr. Olson er kun 18 Aar gammel.

I St. Pauli Menigheds Kirke i Minneapolis, Past. Edw. Johnsons Kald,

er der nylig indsat et godt Pibeorgel. Det er de unge Kvinders Forening, som hovedsagelig har forestaaet og udført dette Arbejde. Orgelet blev ved et for Anledningen arrangeret Møde taget i brug Mandag Aften den 3die Juni.

Under Aarsmødet i Red Wing modtoges Telegram fra Missionærene i Kina, at de var paa Vej tilbage til sit Arbejdsfelt, og at Anledningerne nu var større og bedre end før til et frugtbringende Missionsarbejde.

Jødemission vinder frem lidt og lidt mere blandt vort Kirkefolk, men endnu har den neppe faaet den Plads og Støtte, som den burde have i vore forskellige Samfund. Den saa vel og fordelagtig bekjendte Pastor Gurland, rigtig en Pioner i Jødemission, har udgivet en Bog „J T v e n d e B e r d e n e r“. Denne Bog oversættes nu paa norsk, og vil blive af mere end almindelig Interesse og vil uden Tvil give Jødemissionen et kraftigt Fremstød. Se Majnumret af „Zions Røst“, som omhandler nævnte Bog og du vil blive en Subskribent baade paa Bladet og Bogen og fremfor alt en Jødemissionsven. De, som subskriberer paa Bogen før 1ste Juli faar den for \$1.00 siden blir den \$1.25. Bogen faaes hos vor Jødemissionær Rev. C. R. Heimann, 1466 Carmen Ave., Chicago.

Bekjendtgjørelser.

Og Creek Menighed; Past. R. T. Strands Kald indbyder R. T. Kreds til Kredsmøde den 25—27 Juni. Samtaleemne: Esajas 1, 18—20. Kom mange og kom med Bøn om et velsignedt Møde.

R. T. Strand.

Nordvestens Indremissionsforening afholder et Samtalemøde i Hauges Menighed, Norwich, N. Dak. den 16de til 18de Juni. Samtaleemne: Mark. 10, 46—52. Kom mange. Paa Foreningens Vegne,

S. G. Haugen.

D. P. Nordfletten

Et kristeligt Samtalemøde afholdes, om Gud vil, i Volga, Bethania Menighed den 3die til 5te Juli. Samtaleemne: Den 32de Salme. Besøgende mødes i Volga og i Sinai om Aftenen den 2den Juli. Paa Menighedens Vegne D. D. Bergh.

Nordre Minnesota Kreds af H. S. afholder sit regulære Sommermøde fra 18—20 Juni førstkommende i Bethania Menighed, Twin Valley, Minn. Past. G. E. Gjerstads Kald. Samtaleemnet er Rom. 5, 18—21. Ved om Raadestrømme over Mødet.

J. J. Rendahl.

M. A. Dahle.

Mayville Kreds af Hauges Synode holder Møde i S. Langehaugs Kald, Norway Menighed med Kirkeindvielse 20—23 Juni 1912, og i Trøndenes Menighed, samme Kald, 24—26 Juni. Det er Folkets Ønske at ret mange Menneker maa komme til alle disse Møder. Maatte Bedertvægelsens Tider oprinde for vore Dine. — Thema for Samtalen i Norway Mgd.: 1 Kor., 1 Kap., 10—15de Vers. Thema for Trøndenes Mgd.: Math. 7de Kap. 24—29de Vers.

Styds møder i Aneta før og efter Middag den 19de og før Middag den 20de Juni. S. Langehaug, Form.

H. Moe, Sekr.

Paa Indbydelse fra Immanuel's Menighed, Camrose, Alta, afholder Alberta Kreds af H. S. et Samtalemødeder. Mødet begynder Søndags Aften den 14de Juli med Prediken. Mødet fortsættes Mandag og Tirsdag med Samtale over 2det Korintier, 5, 11—21. Kredens Præster er herved anmodet om at bivaare disse Møder. Alle er hjertelig velkomne.

P. B. Anderson, Sek.

T. T. Carlson, Form.

Nordvestens Indremissionsforening afholder et Samtalemøde i Sions Menighed ved Barton, N. Dak. Pastor Bangs Kald, fra den 5te til 7de Juli.

S. G. Haugen,

D. P. Nordfletten.

Nordøstlige Syd Dakotas Indremissionsforening afholder om Gud vil et Missionsmøde i Langford, S. Dak. Past. Steffersons Kald den 18—20 Juni, 1912. Samtaleemnet bliver Matæus 20, 1—16. Dette bliver ogsaa Foreningens Aarsmøde, saa et talrigt Møde af Foreningens Medlemmer ønskes.

John Enstad, Form.

D. J. Sletten, Sekr.

Red Willow Indremissionsforening holder sit 12te Aarsmøde i Bethania Menighed, Winford, N. D. af Past. Hallings Rald, fra 7de til 9de Juli. Samtaleemne: 1 Joh. 3, 1—3. Der vil blive Valg af Bestyrelse og andre Ordninger som maatte findes nødvendige vil blive behandlet engang under Mødet. Kom mange til Mødet baade af Foreningen og andre. Kom med Bøn!

I h o s. A. B r e k k e.
S. S. Q u a n b e c k.

Salems Menighed i Ringman, Alta, og Bethlehems Menighed ved Pretty Hill, Alta, Pastor Jothens Rald, indbyder til Samtalemøder som følger: I Ringman 27de og 28de Juni og ved Pretty Hill 29de—30te Juni. Nædbergang holdes Søndag Form. Kl. 11. Samtaleemne er, Efeserne 6, 10—18. Lutheriske kristne er indbudte til at deltage i Samtalen. Under Mødet vil der ogsaa blive gjort Forsøg paa at faa dannet en Lægmandsforening for Alberta.

E. L. J o t h e n.

Turtle Mountain Kreds har sit Ungdomsstevne i Rolette, N. D. Past. Strands Rald fra 7de til og med 10de Juli. Unge og ældre, maa mærke sig dette og komme. Vi ventet et velsignedt Møde. Andre Bekjendtgjælfser siden.

R. T. S t r a n d, F o r m.
A. H. M e l o m, S e k.

Om Gud vil afholder Turtle Mountain Kreds Møde i Beauty Valley Menighed, Past. Falkangers Rald fra den 30te Juni til og med 2den Juli. Emnet for Samtalen blir Mark. 10: 46—52. Styds vil møde de tilreisende Dagen før Mødet i White Earth, mødende Dogene fra øst No. 3 og 5 og samme Dag som Mødet begynder, møder Styds i Tioga Dogene fra vest No. 4 og 6. Kom mange, kom bedende. Gud vil velsignede Mødet!

R. T. S t r a n d, F o r m.
A. H. M e l o m, S e k.

S. Dak. Indremissionsforening vil holde Møder som følger: Salems Menighed, Past. Olbergs Rald fra 18—20 Juni. Samtaleemne: Ab. 3, 14—22.

Immanuel's Menighed samme Rald, 21de—23de Juni. Samtaleemne: Efes. 4, 1—15.

St. Pauli Menighed, Past. Reinertsons Rald 26—28 Juni. Samtaleemne: Efes. 5, 14—21. Til førstnævnte Møde tager man til Irene og til sidstnævnte til Elk Point, S. D.

J. J. D a k l a n d.
L. A. B a d h e i m.

Nordre Minnesota Kreds af S. S. afholder Ungdomsstevne i Zion's Menighed, Fergus Falls, Minn. 26—28 Juni førstkomende med følgende Program:

Past. Berge Olson: Aabningsprediken første Dags Formiddag Kl. 10.30.

Prof. M. D. Wee: Den kristelige Undervisning, som nødvendigt Grundlag for sand Dannelse.

Past. M. Norstad: Søndagsskolen.

Past. G. D. Paulsrud: Thema ukjendt.

Past. J. L. Lassefson: Ungdommens Betydning for Menighedens Trivsel og Vækst.

Past. M. L. Dahle: Vor Tids Ungdom, dens Farer og Midlerne derimod.

Samtale vil blive ført over de forskellige Foredrag med afvekslende Sang af Sangforene.

De besøgende bedes melde sit Komme inden 22de Juni til Mr. M. H. Stang, Fergus Falls, Minn.

L. L. L a s s e f s o n.
J. J. R e n d a h l.

Mayville Kreds Ungdomsforbund afholder sit aarlige Stevne i Kroens Menigheds Kirke, Pastor Johannessons Rald, Horace, N. D., 28—30te Juni 1912.

Et godt Program er ordnet for Aftensningen. Flere Sangkor vil være tilstede.

Kredsens Ungdomsforeninger anmodes om at sende fine Repræsentanter. Kom Ungdom med Bøn om Guds Velsignelse over Mødet.

Programmet er som følger:

1. Aabningsprediken ved Past. Eidnes.
2. Velkomsthilsen ved Past. Johanson.
3. Organisation.
4. Forretningssession.
5. Missionsforedrag, Miss Anna Lee.
6. Foredrag ved Prof. Lohre.
7. Foredrag ved Prof. Bruce.
8. Tale, Miss Amanda Hendrickson.

Søndag Formiddag Prediken af Prof. Lohre.

Søndag Eftermiddag, Samtale.

Søndag Aften. Afslutningsfest.

Glem nu ikke Stevnet ved „Horace.“

Kom Sangere og Ungdom fra Mayville Kreds og fra andre Kredse. Vi ønsker at se alle Kredsens Præster der.

A. H. B e r g e r, F o r m.
H a n n a h S l a p g a a r d, S e k.

Red Riverdalens Indremissionsforening afholder sit 28de Aarsmøde i St. Petri Menighed, Past. D. J. Lutnes Rald, Rielsville, Minn., fra 20—23 Juni. Samtale-

emme Titus 2, 11—15. Et talrigt Møde ønskes. Kom mange med Bøn om Guds Velsignelse.

J. J. Castvold.
B. B. Mornes.

Ifølge Indbydelse afholder Red Riverdalens Indremissionsforening et Samtale-møde i Hellelands Mgd., D. J. Lutnes Rald, Beltrami, Minn., fra 17—18 Juni. Thema Es. 40, 3—5. Skjds møder i Beltrami Aften og Morgen før Mødet og i Shelly ogsaa for dem, som underretter B. B. Mornes.

J. J. Castvold.
B. B. Mornes.

Ifølge Indbydelse afholder Red Riverdalens Indremissionsforening Samtale-møder i Ny Stavanger Menighed, Past. J. S. Halvorsens Rald, Buxton, N. Dak. fra 25—28 Juni; Thema: Joh. 15, 1—8, og i Reynolds, N. Dak. samme Rald, fra 29—31 Juni. Thema: Mark. 12, 1—12.

J. J. Castvold.
B. B. Mornes.

Nordre Minnesota Kreds af H. S. afholder Ungdomsstevne i Zions Menighed, Fergus Falls, Minn., fra 26—28 Juni første. Flere Talere og Sangkor ventes til Mødet, samt mange unge, der interesserer sig for kristelige Foredrag, Sang og Samtale. Program for Stevnet skal blive bekendtgjort senere.

J. L. Passjeson.
J. J. Rendahl.

Paa Indbydelse fra Wisnora Menighed Past. John H. Hansons Rald, vil den sydvestlige Minn. fælles luth. Indremissionsforening afholdes et Møde om Gud vil den 2den til 4de Juli 1912. Der vil blive Skjds i Adrian og Wisnora Dagen før Mødet.

Paa Foreningens Vegne
Andrew Johnson, Form.
Jakob S. Wit, Sekr.

Ifølge Indbydelse fra Westbrook Menighed, Past. J. Lewis Rald vil den sydvestlige Minn. fælles luth. Indremissionsforening afholde et Møde der om Gud vil den 18de til 20de Juni 1912. Samtaleemnet bliver den forlorne Søn. Der vil være Skjds i Storden og Lamberton den 17de Juni. Paa Foreningens Vegne

Andrew Johnson, Form.
Jakob S. Wit, Sekr.

Til Prestere og Menigheder i
Madison Kreds.

Jeg kan herved oplyse, at det andet aarlige Ungdomsstevne for Madison Kreds hol-

des ved Lake Hendricks, Minn. Past. J. J. Ekkes Rald, fra Thorøsdagen den 27de til og med Søndagen den 30te Juni. De tilreisende vil blive mødt med Skjds baade ved Lake Hendricks og i Toronto. Menigheden, som saa venligt har indbudt til dette Stevne, vil ogsaa skaffe os et Telt, saa der skal blive rigeligt med Rum for Mødet. Dette er et heldigt valgt Sted for Mødet. Menigheden er den næststørste i bort Samfund og man skal finde nok baade Husrum og Hjerterum. Nu ønskes det ogsaa, at man kommer Mandsterke til Mødet. Program o. a. m. skal blive oplyst senere. Maa nu Ungdommen i alle Kredens Menigheder gjøre sit bedste for at organisere sig til Sangkor og komme forberedt til Mødet. Ved Mødet vil man ved Siden af de lokale Kor ogsaa danne et Fælleskor. Antageligt vil „Fryde oner“ blive brugt dette som forrige Aar. Ederes for Sagen interesserede

T. J. Oppedahl.

Biskop Bangs

Grindringer.

Indhold: 1. En nordlandst Ektefaga.—2. Nordlandst Folketip.—3. Barndom og Ungdom.—4. Bæreaar.—5. Min Kjerlighedshistorie.—6. Bæreaar.—7. Profesfor.—8. Statsraad.—9. Biskop.

476 Sider. Indbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
RED WING, MINN

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House udkommet engelsk Udgave af Johan Gøzners Statistiske. Denne Bog er af bort norste Kirke- og Kristenfolk saa vel kendt og elsket, at nogen Anbefaling Bogen er neppe paafræbet. Vi glæder os tun over at Augsburg Publ. House har vist den Foretagssomhed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Skriftsbinding og koster portofrit tilsendt 75 Cents

Bestillinger sendes til
Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn

Det hellige Land i Fugleperspektiv

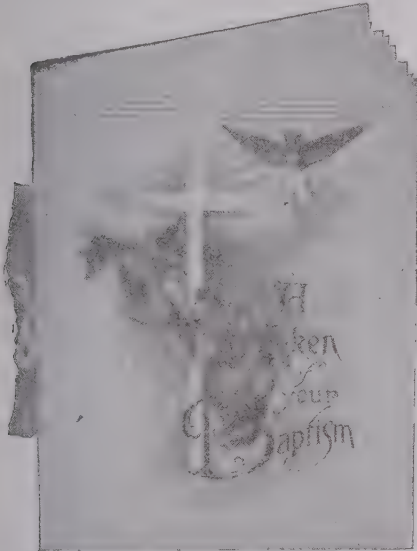
Et meget vakkert Billede, passende at sætte i Ramme. Pris 30c.

Ordres indsendes til

C. Villetun, Red Wing, Minn

A TOKEN OF YOUR BAPTISM.

Et ualmindeligt pent Daabsminde i Bogform
 Baade Daabsattesten og Omslaget er lithograferet
 i mange Kulprer. Billeber, Bibelsteder og Salme-



vers er lithograferet i brunt og sort. 12 Sider og
 Omflag paa tykt Papir og heftet med fryndset Sil-
 kesnor. Det hele er paa engelsk.

Pris pr. Stykke 25 Cents eller \$2.40 pr. Dussin net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Drawer 74, Red Wing, Minn.

A TOKEN OF OUR WEDDING. A beautiful
 booklet, containing certificate, oblong shape.
 Made up of six heavy cardboard leaves. Rich-
 ly illustrated in delicate colors. The certifi-
 cate itself occupies the two middle pages and
 is preceded and followed by well selected de-
 signs, symbols, hymn verses and Scripture
 passages. The last page is prettily arranged
 for name of guests. Furnished with a pretty
 embossed cover and bound with a heavy silk
 cord. Single copy 25 cents, per doz \$2.40 net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.

RED WING, MINN.

Bibelske Billeder

i mangefarvet Olfetryk, passende at sætte i Ram-
 me. 1. Jesus blesigner de smaa Børn; 2. Jesus i
 Gethsemane; 3. Den tornetronebe Jersler; 4. Je-
 sus paa Korset; 5. I Midten den opstandne Jers-
 ler og rundt omkring 14 Billeder fra Bibelseshisto-
 rien; 6. „Rock of Ages“; 7. „In loving Remem-
 brance“. Dette Billede forestiller ogsaa „Rock of
 Ages“, og nedenunder er trykt nogle andre Vers
 (paa engelsk) til Minde om de afdøde; der er ogsaa
 trykt Linjer, hvor man kan nedskrive Navn osv
 Størrelsen paa disse Billeder er 19X20 Tommer
 De selges for 10c pr. Stykke.

Hauges Synod Book Dept.,

Red Wing, Minn.

Illustreret Bibelhistorie

med lidt af Kirkens Historie. Af Volrath
 Vogt. Revideret efter den nye Bibelover-
 sættelse. Trykt paa fint Papir, med et Kart
 og 53 Illustrationer. I Silf Cloth med sort
 Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Pri-
 sen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier
 almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. Lilletun,

Drawer 74 Red Wing, Minn.

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til føl-
 gende Priser, portofrit tilsendt:

3 Ester paa 125 Stykker 30 Cents.

3 Ester paa 250 Stykker 50 Cents.

3 Ester paa 500 Stykker 80 Cents.

3 Ester paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.,
 Red Wing, Minn.

„Børnens Harpe“ med Musik

Børnens Harpe med firestemmig
 Musik, arrangeret af Kristian Nelsøn. Bogen
 har 243 Sange og er særdeles skikket for Søn-
 dagskolen og Hjemmet og Ungdomsmøder,
 Mrs. Prof. E. W. Schmidt, Past. D. Juul
 med flere har anbefalet Bogen. Har du en Søn
 eller Datter eller Ven, som spiller Orgel, saa
 tilsøb denne Bog og forær dem.

Indbunden i Skirtingsbind 60c.

Hauges Synod Book Dept.,

Drawer 74 Red Wing, Minn.

History of the Great Reformation in the
 times of Luther and Calvin. Comprising Ger-
 many, Switzerland, France, England and Italy
 By J.H. Merle D'Aubigne, D. D. 1096 pages.
 Nicely bound. Price \$2.50.

Hauges Synod Book Dept.,

RED WING, MINN.

Festkriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmerkede
 Billeder af Stødens Bøgninger, S. M. Sande, Past.
 D. Ganjon, Andrew Ellington og af alle Bestyrere
 ved Støden ligesaa dens Abning samt en Gruppe
 af Stødens Direktører. Satt er der 22 andre Bille-
 der. Festkriftet er smukt udtrykt og trykt paa godt
 Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og selges
 til Indtægt for Støden. Til Prestes og Agenter
 gives almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. Lilletun, Red Wing, Minn

THE LIFE OF DR. MARTIN LUTHER.

Represented in 48 historical engravings.
 By Gustav König. 100 pages. Nicely bound,
 cloth back. Colored cover, with portrait of
 Dr. M. Luther reproduced from the famous
 painting by Lucas Cranach.

Price per copy 25 cents.

Hauges Synod Book Dept.,

Red Wing, Minn.

FORGET ME NOT.

BIBLE PASSAGES AND VERSES FOR

EVERY DAY IN THE YEAR.

SMALL SIZE. — Texts and hymns nicely printed on one page, the opposite page being blank for entering names, birthdays, etc. The book is illustrated with 6 pictures of flowers executed in finest chromo-lithography, with Scripture text. Bound in cloth with title and forget-me-nots in colors, gilt edges.

Price, bound in cloth, gilt edge, 40 cents.

" " leather " 60 cents.

MEDIUM SIZE.—This book contains carefully selected passages from the Holy Bible and from the best Engl. and American poets for every day in the year. There are as many blank leaves added for inserting the birthdays of relatives and friends. Twelve floral cards, with different colors, increase the luxurious appearance of the edition. The beautiful cloth cover with golden stars and beams, with many-colored floral decorations, entreats the purchaser to present it to his friends.

Price, bound in cloth, gilt edges 65 cents.

" " " leather, " \$1.00.

LARGE SIZE.—Links of Love. A book of friendship, containing carefully selected scripture passages, and memorial verses from the best English and American poets. The lower half of each page is left unprinted for insertion of names of relatives and friends under the proper dates, each page having marginal decoration. At the first day of each month a full page landscape scene in colors, headed by scripture passage in large gilt and colored letters, is inserted. Printed on heavy white paper with full gilt edges. On first page of cover a beautiful landscape scene in colors, framed in gilt and floral decoration. Very appropriate as gift for any occasion.

Price \$1.40.

Address: HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Drawer 74, Red Wing, Minn.

STORIES BY G. W. LOSE.

These books contain very interesting stories for old and young. They are nicely bound and beautifully illustrated.

DorothyPrice 15 cents.

Sowing and ReapingPrice 15 cents.

A Good Investment.....Price 15 cents.

Ralph, the Orphan.....Price 15 cents.

The Better Way.....Price 25 cents.

Promises Fulfilled.....Price 25 cents.

Melnore ParishPrice 30 cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Drawer 74, Red Wing, Minn

SUNDAY-SCHOOL CARDS & TICKETS.

CARDS, with beautiful floral designs, Bible picture or landscape in colors and a scripture passage on one side and a hymn or poem printed on the other side. Fancy cut edges. Size, 4x5 in. Price per card 2 cents.

No. 1311. Come unto Me. Fine designs, Pilgrim, Sower, Ruth and Boaz, etc., with Texts in colours. Price per card 3 cents

No. 1595. Peaceful Dwellings. Very fine children designs, with Texts in full colours. Price per card 3 cents.

No. 1597. Crowning Mercies. Very fine landscape designs, with selected Texts in full colours. Price per card 3 cents.

TICKETS. SCRIPTURE GEMS

No. 47. Thirty-six tickets. Birds and branches. In book form, 10 cents.

No. 48. Thirty-six tickets. Country and lake scenes. In book form, 10 cents.

No. 49. Fifty-four tickets. Country scenes with flowers. In book form, 10 cts.

No. 50. Ninety-six tickets, floral design, 10c.

No. 51. Seventy-two tickets, floral " 10c.

Søndagskolefort med Bibelsprog paa norsk til 1c, 2c og 3c pr. Stykke, Nettopris.

Hauges Synod Book Dept.,

Red Wing, Minn.

Lær mig, Herre, din Vel.

En Bog til Konfirmanter. 72 Sider. Smukt indbunden. Pris 25c.

Send Ordres til C. L i l l e t h u n ,

Drawer 74 Red Wing, Minn.

BE TRUE

A few words to the confirmed youth of the Ev. Lutheran Church. By Rev. G. T. Cooper-rider, A. M.

Contents: I. Be true to your parents. II. Be true to your church. III. Be true to your Lord. 100 pages. Bound in cloth. Price 25 cents, net.

"FOLLOW ME"

Words of Guidance for the Way of Life. Dedicated to the Lutheran Young People of America. By Benevolus. Prettily bound in heavy paper cover with gilt title and ornament. 48 pages. Price 15 cents, net.

Denne Bog hæves ogfaa paa norsk a 15c.

HAUGES SYNOD BOOK DEP.,

Dr. 74 RED WING, MINN.

En norsk Familie i Syd Afrika

Af Sofie Morgaard.

En interessant Fortælling om Forfatterindens Oplevelser i det fjerde Land. Bogen er paa 194 Sider, trykt paa godt Papir og forsynet med mange Billeder. Indbundet i Omflag med Titelen trykt paa Siden. Pris 75 Cents. Hauges Synod Book Dpt.,

RED WING, MINN.

Referatet for 1911.

Beretningen over Forhandlingerne af Hauges Synodes Aarsmøde for 1911 er endnu at faa. Foruden de almindelige Indberetninger indeholder Referatet et af Pastor T. J. Oppedahl under Mødet givet Foredrag paa 17 Sider samt de vanlige Parokial-rapporter. Referatet er paa 250 Sider og sendes portofrit for 25c. Til Prestes og andre, der vil hjælpe os til at faa Referatet solgt, gives almindelig Rabat, 25 pro cents. Bestillinger bedes indsendt snarest muligt til Hauges Synod Book Dept.

Red Wing, Minn.

Gans Nielsen Hauge og hans Samtid
af

A. Chr. Bang.

Et Tidsskrift fra omkring Aar 1800. Med mange Billeder og Facsimiler. 512 Sider. Smukt og godt indbundet. Pris \$2.70

Denne Bog har i flere Aar været udsolgt men er nu udkommet i nyt Dplag. Den er i det væsentlige uforandret men indeholder en hel Del flere Billeder.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

THE APOSTLE OF ALASKA

The Story of William Duncan of Metlakatla
By JOHN W. ARCTANDER, L. L. D.

Illustrated. 395 pages. Nicely bound.
Price 1.50 net.

„Vägrten“, 427 opbyggelige Sange, gamle og nye. Denne Bog har bundet en stor Udbredelse iblandt det lutherske Kirkefolk. Udbredt i over 12,000 Eksemplarer. I meget Bind og Guldfnit, Pris 80c.

Sendes til Norge for samme Pris.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Harpelegeren med Guitarskole.

Harpelegeren, 110 Sange med Musik og let ubeforlig Guitarakkompagnement og Praktisk Guitarskole til Brug ved Selvfundium i Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt indbundet i Skirtingsbind med forgyldt Titel paa Siden \$1.00. Denne Bog er den eneste i sit Slags i det norske Sprag. Begge Bøger udgjør sammen 122 store Sider. Bogen er anbefalet af Fru Walborg Hovind Stub, Prof. Sven Oftedal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Læsebogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Relsøen. Guitarskolen er ogsaa ubearbejdet af ham.

Send Ordres til C. Lilletun, Drawer 74 Red Wing, Minn.

Himles Bog.

En Beretning om Bøgeroprøret og Kristensforfølgelsen i Kina 1900, samt en Oversigt over de skandinaviske Missioner i Kina. Bogen er paa 380 Sider, og har 62 Billeder. I Skirtingsbind koster den \$1.00. Du tjener Missionen ved at købe Bogen. Send Ordres til C. Lilletun, Red Wing, Minn.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norste Landskaber og Nationalbilleder.

Af disse Kort har vi et større Dplag og mange forskellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende: Juleaften; Nærøysdal; Bratlandsdalen i Røgholte; Østfjeld; Nordfjord; Berjosjen; Paa Ski; Paa Kjelke; Paa Habet i Storm; Paa Habet i Stille; Peer Gynt (4 forskellige Billeder). Gjæsterpige. Pige og Gjed. Pige og Hund. I Nationaldragter (flere forskellige Billeder). Vinterbilleder (mange forskellige). Juleneg. Sjøfinner ved Ulsefjord. Vappeleir. Pige i Baad. Seilbaad paa Habet. Paa Jagt om Vinteren. Fra Optjærelsen til Holmenkollen. Fra Nordland. Kjøsen ved Ulsefjord. Svøbær. Buarbræen. Raftind. Fra Hardanger. Torghøtten. Beninder. Hestmandø. Svartfjell. Geiranger. Digermulen i Lofoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virkelige Pragt-billeder i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. I dusinvis sorteret 50 Cents portofrit.

Endel simplere Kort med Billeder fra Norge, Red Wing og Omegn, Red Wing Sem. osv., — 2 Kort for 5c eller 25c pr. Dussin.

C. Lilletun, Red Wing, Minn.

Fountain-Penne.

Vi har en god Forskning af de belstjendte Moore's Non-Teatable Fountain Penne. De sælges for \$2.50, 3.00, \$3.50. Dette er ubetinget den bedste Fountain Pen i Markedet for nærværende. Hvis en Pen ikke er tilfredsstillende, kan den byttes igjen. Dgib, enten der ønskes en fin, grob eller „fub“ Pen.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

„Andelige Sange for Røgholte“, forfattet og efter Opfordring udgivet af Chr. Dick, Prest. 112 Sange. (Pastor Frohaug's sidste Arbeide.) Pris 30c.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Forlovelsen. Af Pastor T. J. Skarpsnes. 30 Sider. Hestet 10c.

Illustreret Katalog

over Bøger i Hauges Synodes Boghandel vil blive tilsendt frit paa Forlangende.

Adresse: C. Lilletun Red Wing, Minn.

Landstads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

L o m m e f o r m a t.

I almindeligt Stindbind med de 3 Tekstrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kalk samt
sprængt Snit 70c

Im. Morocco med Kors og Kalk samt
sprængt Snit 1.00

I Morocco og Guldsnit, mygt Bind..... 1.40

I Morocco og Guldsnit Prægtbind..... 1.50

I Kalvestind og Guldsnit, mygt Bind.... 1.75

I Kalvestind og Guldsnit, Prægtbind 2.00

Bare Salmerne.

No. 5. I almindeligt Stindbind..... 50c

No. 6. I almindeligt Stindbind med for-
gyldt Kors og Kalk 60c

No. 7. I Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c

No. 8. I ægte Morocco, Prægtbind.... 1.25

No. 9. I ægte Morocco og Guldsnit, mygt
Bind med Jærfringer 1.40

Dyford Indbinding, ægte flexible Mo-
rocco, med omphiede Kanter og
Guldsnit og Futeral..... 2.50

D. Indb. i fort præstet Kalvestind, mygt
Budebind, med forgyldt Kors paa
Siden og omphiede Blomster..... 2.25

F. Indb. i blaat flexible præstet Kalve-
stind med Guldsnit og Futeral.... 1.80

G. Indb. i fort flexible præstet Kalve-
stind med Guldsnit og Futeral.... 1.80

Storstile.

No. 1 I stærkt præstet Stindb. med Futeral 1.40

No. 2 " " " med Beslag 1.65

No. 3 " " " med Kors og
Kalk og Guldsnit og Futeral 2.00

No. 4 Do. Do. med Beslag 2.25

No. 5 I ægte Morocco, forgyldte Sider
og Ryg, med Guldsnit og Futeral 3.00

No. 6 Do. Do. med Beslag 3.25

Alle 3 Tekstrækker særskilt, Skirtingsbind 50c

Do. i Morocco og Guldsnit..... 80c

Hauges Synod Book Dept.,

Drauer 74 Red Wing, Minn.

"The Lutheran Intelligencer",

et engelsk Kirkeblad med god opbyggende
Læsning og mange kirkelige Efterretninger
baade fra Hauges Synodes Arbeidsmark
og Kirkens Arbeidsmark i Almindelig-
hed. Bladet udkommer en Gang om
Maanedn i Red Wing, Minn., og redigeres
af Prof. Gustav M. Bruce. Det koster 50
Cents pr. Aar, forskudsvis. Agenter ønskes
til at virke for Bladets Udbredelse. Send
for Prøvenumre og Agentskiltaar.

THE LUTHERAN INTELLIGENCER.

730 10th str., Red Wing, Minn.

Et godt Billede

af Hans Nielsen Hauges I Kabinets-
Størrelse. Pris 10 Cents.Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt
paa pene Silkebaand, passende for Bognærker:

"Julehilsen", "Nytaarshilsen"; "Hilsen fra
Amerika"; "Venlig Hilsen"; "Hilsen til Fader";
"Hilsen til Moder", "Hilsen til Søster", "Hilsen til
Broder", "Hilsen til Onkel", "Hilsen til Tante";
"Til min kjære Søn", "Til min kjære Datter";
"Hjertelig Blyndstning"; "Herren er nær"; "Uden
Kors ingen Krone"; "Barnefang"; "Hjertelig Hil-
sen"; "Bøn"; "Idag vil jeg prise Herren"; "Tro,
Haab og Kjerlighed"; "Til kjære Bedstemoder";

"Christmas Greeting"; "New Year Greet-
ing"; "A Greeting to Father"; "A Greeting
to Mother"; "A Greeting to Sister"; "A
Greeting to Brother"; Faith, Hope, Charity".

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Silletun,
Red Wing, Minn.

Bedes erindret.

Naar vore Menigheder indsender Penges til
Synoden paa Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn, Synodetask-
sen, (heri indbefattet Skoleklassen, Fondsklassen og
Jewell Luth. College: sendes til Dr. D. A. Ulbin,
906 East Ave., Red Wing, Minn.

Penge til Indremissionen, Kinamiss-
sionen, og andre Hedsnngemissioner
sendes til Rev. A. D. Oppegaard, Madison, Minn.

Penge til Betjendsbørnene sendes
til Rev. J. A. Quells, Beresford, S. D.

„Buddbæreren“

udgives af Hauges nordl. evangelist. lutheriske Synode i Amerika
Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster
forskudsvis \$1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Silletun,

Drauer 74 Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Solter, Red Wing, Minn.
Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til
ham.

Entered at the Post Office at Red Wing,
Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Om Hauges Synodes 67de
Aarsmøde; 2. Minde om Mor; 3. Fra Fællesmø-
det i Romsdals og Lands Menigheder, S. D.; 4.
Lidt om Aanden; 5. Tænk paa dette; 6. Fra Ung-
domsfestnet i Creston, Ill.; 7. Om Forenings-
sagen; 8. Naagn du, som sover; 9. Nogle Fore-
ningsstanter; 10. Smeben som blev Evangelist; 11.
Naade og Sandhed; 12. Svad Lærten sang; 13.
Speilet; 14. Forsøg bare; 15. Naar vor sidste Li-
me kommer; 16. Brev; 17. Fra Arbeidsmarken;
18. Betsendtgjævelser; 19. Kvitteringer.



At jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2.

No. 26 }

Lørdag den 29de Juni 1912

{ 44de Aarg

Om Hanges Synodes 67de Aarsmøde.

III.

Fredag Eftermiddag holdt Pastor Ed. Johnson fra Minneapolis Indremissionsprediken, men da den Prediken om kort Tid vil blive trykt her i Bladet, skal vi ikke forsøge at gengive noget af den i denne lille Omtale af Mødet. Offeret som optoges til Indremissionen lige efter Prediken beløb sig til \$163.55. Om Aftenen holdt Pastor Eviénth Foredrag og foreviste Lydbilleder i Kapellet. Samtidig holdt „The Alumni Association“ Møde med Taler, Musik, Sang og Bevertning i Seminariets Spisefæl.

Paa Lørdag blev en hel Del Forretningsager afgjort, og paa Eftermiddag holdt Past. Lee fra Stoughton, Wis. Kinamissionsprediken, hvorefter optoges Offer til Kinamission der beløb sig til \$203.26.

Saa blev man ikke færdig til at holde Prestoordination paa Søndag, men vort Samsunds Prester predikede baade i St. Peters (Hanges) og flere andre af Byens Kirker baade Formiddag og Aften.

Søndag Eftermiddag Kl. 3 holdt „Missionsduen“ Møde i Kapellet, der ved den Anledning var fyldt til Trængsel. Foruden Skriftlæsning, Sang og Bøn holdtes Taler af de nylig hjemkomne Missionscerer Pastor og Mrs. G. Thastad og Miss Anna Lee, som nu har været hjemme et Aar. Ved Mødets Slutning og paa Formand Hansons Opmuntring blev der ogsaa ved denne Anled-

ning optaget Offer, som Missionsduen skulde benytte i sit Arbejde i Missionen. Offret beløb sig til \$82.02.

Efter den solskinke og deilige Søndag med de mange opbyggelige Predikener i de forskellige Gudshuse var man paa Mandag Morgen atter i fuld Virksomhed og meget Arbejde blev udført.

Paa Eftermiddag holdt Formand Hanson et Foredrag om Presteuddannelsen. Dette Foredrag er ogsaa et af dem, som vi vil se at finde Rum for her i Bladet, saa mange flere kan faa Gavn af det.

Past. D. P. Svingen, som i flere Aar har lidt meget af Gigt, saa han nu er saa at sige en Krøbling, var ved Benner's Hjælp ankommen fra Minneapolis, hvor han har opholdt sig en lang Tid for at søge Lægehjælp, fik fem Minuter til at tale til den store opmerkommne Forsamling. Broder Svingen sad i en Stol og talte griðende over Jesu Ord: „Hvo, som tørster komme til mig og drikke“. Tilslut sang han, hvad han kaldte sin Gravskrift. Den lød saaledes:

„Saa skriv da paa min Grav kun disse Ord:

Her hviler Støvet af
En Synder stor,
Som er af Naade frelst—
Ja, skriv da allerhelst:
Af bare Naade frelst
Ved Lammets Blod.“

Takker Herren.

En liden Stund toges til fælles Bøn og

Tak til Gud for, at han saa naadig havde skaaet vore Missionærer og vor Mission i Kina i det forløbne Aar, som har været en fuldstændig Oprørstid. Flere deltog i Bøn og Tak. Om denne Sag kunde være meget at sige, men for Rummets Skyld gjør vi det kort her, men vi tør senere kunne give vore Læsere i allefald en Del af Kinamissionsbestyrelsens Formands Indberetning, som vist vil læses med Interesse og Tak til Gud.

Onsdag den 12te var en travet Dag, meget Arbejde blev udført og før Eftermiddags-sessionen var ganske ude, var man færdig til at afslutte dette meget betydningsfulde 67de Aarsmøde for Hauges Synode. Formanden talte nogle hjertelige Ord, takkede for Samvær og nedbad Guds Velsignelse over Mødets Deltagere, de Beslutninger, som var fattede og Samfundets Virke i det kommende Aar.

Til Afsted reiste Forsamlingen sig og sang:

Saa vil vi nu sige hverandre Farvel,
Og ønske: Guds Fred over eder!
Guds Fred med os alle om Morgen og Aften,
Saa mange som hjertelig beder,
At Kristus, Guds Søn,
Maa være vor Løn,
Naar vi skal af Verden udvandre!

O hjælp os Gud Fader,
O hjælp os Guds Søn,
Saa glade vort Løb vi fuldende!
Gud Helligaand, himmelske Trøster i Aon,
Lad Kjærlighedsluene brænde,
At vi kan med Lyst og Mod i vort Bryst
Saa kæmpe, at Kronen vi vinde!

K o r t O v e r s i g t.

Prof. Edw. W. Schmidt blev gjenvalgt til Bestyrer for Red Wing Seminar.

Prof. R. D. Gittreim blev valgt til Bestyrer for Jewell Lutheran College.

Prof. Vergh er Musiklærer ved Red Wing Seminar og Prof. Abrahamson ved Jewell Luth. College. De to Fakulteter er saaledes fuldtallige for kommende Aar.

B e v i l g n i n g e r.

„Storkomiteen“ (en Komite bestaaende af de forskellige Bestyrelser) fremlagde sin

Overfugt over Samfundets finansielle Stilling, og foreslog for følgende Aar:

Til Kinamissionen.....	\$20,000.00
Til Indremissionen.....	\$14,000.00
Til Synodetassen.....	\$ 5,000.00
Til Børnehjemmet.....	\$ 4 000.00
Til Skoletassen.....	\$14,000.00

Efter adskillig Diskussion blev Komiteens Forslag tilsteemt. \$200.00 bevilgedes til at udstyre Seminariets gymnastik Lokale med.

\$250.00 bevilgedes for kommende Aar til den nye Skole i Camrose, Canada.

Fire Menigheder optoges i Synoden ved dette Møde.

P r e s t e o r d i n a t i o n.

Tirsdag Aften den 11te Juni holdtes Presteordination. Syv unge Mænd fremstillede sig til Ordination. Deres Navne og respektive Virkefelt er: J. W. Carlson, St. Paul, Minn.; G. A. Carlson, Missou-ri Slope, N. Dak.; Chr. Hovrsten, Alberta-Canada; D. J. Mundahl, Ebenezer Menighed, Chicago, Ill.; E. G. Sandeno, Grand Marais, Minn.; Eli Landy, Eureka, Kansas, og Arthur Sothen, Alberta, Canada.

I en passende Indledningstale over Herrens Møde med de syv Disciple ved Tiberias Søen fremstillede Pastor C. J. Eastvold disse syv unge Mænd for Forsamlingen og opfordrede den til Deltagelse i den paafølgende Forbøn, som forrettedes ved Alteret.

Pastor H. A. Hanson fra Chicago holdt en kort og god Ordinationstale over Ordene „Lær af mig; thi jeg er saftmodig og ydmyg af Hjerter“, hvorpaa Ordinationen forrettedes af Formand M. G. Hanson med Bistand af Presterne Ekse, Warstad, Worgen, Eastvold, Moe og H. A. Hanson.

P r e s t e r s o m h a r f l y t t e t i A a r e t s L ø b.

Følgende Prester var flyttet i Aarets Løb:

M. L. Nessvig til Hauges Menighed, Chicago; J. A. Johnson til Creston Ill.; G. M. Bruce til Red Wing, Minn.; R. D. Gittreim til Jewell, Ia.; Th. Lund til Minnot, N. D.; J. M. Wick til Madison, Minn.; G. D. Mona til Toronto, S. Dak.; A. A. Dahl til Ada, Minn.; P. E. Eidnes

til Ritchville, N. D.; N. J. Løhre til Grand Forks, N. D.; A. L. Forhen til Bardo, Alta, Cau.

To Præster, Midtbo og Aschim, er det forløbne Synodaljaar afgaaet ved Døden.

Præs. B. M. Rastesaet er traadt ud efter kun to Aars Arbejde i Forbindelse med Hauges Synode.

Foreningskomite valgt ved dette Møde:

Formand, M. G. Hanson,

Prof. M. D. Wee,

Præs. J. L. Vassesen,

Præs. C. J. Gaastvold,

Præs. T. J. Oppedahl.

Hr. C. Lillethun indleverede sin Resignation som Bestyrer for Samfundets Trykkeri og Boghandel. Mødet modtog hans Resignation og takkede ham for lang og trofast Tjeneste. Synoden paalagde Trykkeribestyrelsen at finde og ansætte en Mand i Lillethuns Sted, naar hans Tjenestetid om seks Maanedes er udløben.

Besluttede at „Budbæreren“ sendes til alle Præster og Profesorer baade i og udenom Hauges Synode for 50c. pr. Aar.

Coeducationsspørgsmaalet har, som før nævnt i det senere bundet megen Tilslutning ogsaa for Red Wing Seminars Vedkommende. Mødet henstillede til Menighederne at overveje det videre indtil næste Aarsmøde.

V æ k k e l s e og F o r k y n d e l s e .

De, som fik udtale sig i Anledning dette Emne den ene Time, som dertil blev givet, syntes alle at være enige i den gamle haugianske og pietistiske Maade at betragte Sagen paa og den store Nødvendighed som altid er tilstede til mere aandelig Vækkelse og Maaden at virke paa. Men det var jo ikke at vente, at mange kunde faa udtale sig i denne for det aandelige Liv saa vigtige Sag paa saa kort Tid. Om der er de fleste Meninger, saa kom de ikke frem i denne korte Samtale. Guvernør Eberhardt paa Synodemødet.

Da Statens høieste Embedsmand var i Byen, kom han ogsaa ind i Mødet en Stund og paa Opfordring holdt en kort Tale. De norske Mænd han ogsaa her vidste at nævne var Bjørnson, Sjøsen og Bergeland og saa

læste han et par norske og svenske Salmeverse og talte rosende om os og vort Arbejde baade som Borgere og Kirkesfolk, og det lyste vi naturligvis noksaa godt. Dog i Forbindelse med vort kirkelige Arbejde og ved vore kirkelige Møder tænker flere af os paa andre norske Navne og Personer end de ovenfor nævnte. Men enhver faar vel tænke og tale som de kan og tror.

S t e m m e b e r e t t i g e d e .

Aarsmødet bestod af 120 af Menigheder valgte Delegater og 98 Præster og Profesorer.

V e i r e t .

Under hele Mødet var det særdeles dejligt og behageligt, hvad Veiret angik, og det har ogsaa sin store og gode Betydning for saadanne Sammenkomster; thi det hænder iblandt paa denne Aartid, at det kan være overmaade varmt eller ogsaa regnsfuldt.

Herved afslutter vi vore spredte Bemærkninger om Hauges Synodes 67de Aarsmøde og takker for Opmerksomheden.

Uabningsprediken

ved Hauges Synodes Aarsmøde i Red Wing, Minn. i Juni 1912.

(Af R. C. Holter.)

V o r O p g a v e og A n s v a r .

Dersom jeg paa Forhaand skulde vide, at jeg ikke kunde sige noget, som kunde være til Nytte for denne Forsamling, saa burde jeg intet sige.

Dog er det mit Haab, at det, jeg siger, maa blive til Gavn og Nytte.

Det er nødvendigt for en Predikant at have nogenlunde Greie paa, hvad Slags Tilhørere han har, dersom han skal kunne sige noget, som passer for dem.

Den almindelige fiendte Sandhed „Synod og Maade“ passer det at forkynde for hvilken som helst Forsamling, men jeg vil trods dette dog gjøre en Undtagelse og ikke egentlig tale om dette just nu. I er ikke først og fremst komne hid til dette Aarsmøde for at høre og nyde, men I er komne hid for at udføre et Arbejde, og af den Grund vil vi ogsaa læse

nogle Vers af Guds Ord som Grundlag for vor Betragtning i den Retning, og Ordene lyder saaledes i vor Herres Jesu Navn:

„Siger ikke I, at der er endnu fire Maa-
neder til, saa kommer Høsten? Se, jeg siger
eder: Opløfter eders Vine og se Markerne,
de er allerede hvide til Høsten!

Den som høster faar Løn og smuler
Frugt til et evigt Liv, for at baade den, som
saar, og den, som høster, kan glæde sig sam-
men; thi her er det et sandt Ord, at en saar
og en anden høster.

Seg har udsendt eder for at høste det,
som I ikke har arbeidet med; andre har havt
Arbejde, og I er komne ind i eders Arbejde.
Joh. 4, 35—38.

Saa vil vi tale om vor Opgave og An-
svar i Forhold til Fortiden, Nutiden og
Fremtiden.

Saadant som det er nu paa alle Omraa-
der er det fordi andre har levet før os og
nedlagt sit Arbejde, som de ofte saa liden
Frugt af, men de udførte sin Gjerning ofte
under vanskelige Forholde og med smaa
Midler i alle Henseender, og vi maa beundre
dem for deres Trostaa og Udholdenhed. Og
om vi slaar af en hel Del for Mangler og
Strøbeligheder og Forseelser, saa bliver der
enda nok igjen at ære og agte dem for. Og
vi har stor Aarsag til at skamme os over os
selv, naar vi sammenligner os med vore
Forsædte; thi de udførte et stort Arbejde un-
der vanskelige Forholde. Det er ingen ube-
tydelig Sag dette, hvorledes vi betragter
dem, som har levet før os og deres Arbejde.
Men den Tid, som for os er den vigtigste er
Nutiden, men det er den vanskeligste at for-
staa. De forrige Tider har den senere Tids
Historie ialfald delvis kastet lys over, men
den nærværende Tid har alle Muligheder i
sig for Fremtiden, og man ved ikke, hvad
Udviklingen vil føre det til, man er sin egen
Tid for nær og det bliver som man siger,
„ser ikke Skoven for Træer.“ „I forstaa
det ikke nu, men I skal forstaa det senere“,
siger Jesus. Vor Tid, den nuværende Tid,
og er det nogen Gang vanskelig at „udlægge
Tidens Tegn“ saa er det nu, og derfor gjæl-
der det desto mere at studere sin Tid, vor

Tid, og aldrig være tværsikker paa, at man
forstaaer det ret; thi det er bedre at ingen
Menig have end at have en gal og falsk
Menig. Paa det kirkelige og kristelige
Omraade, som det ligger os nærmest at tæn-
ke paa her, er vor Tid ogsaa i særegen For-
stand en mærkværdig Tid. Men hvorledes
det end er, saa har vi sikre Løfter paa, at
Gudriget skal seire. Vi har her intel uvist
og usikkert at arbejde for; det er sagt os med
klare Løfter, at dette Rige skal seire. Tænk
derfor aldrig, endog i de mørkeste Stunder,
at det vil gaa tilgrunde.

Historien viser, at Guds Gjerning og
Guds Sag har gjort det største Fremstid,
naar det for Mennekenes Vane har staaet
stille, gaaet tilbage, eller aldeles tilgrunde.
Det, som er det vigtigste for os er at se og
forstaa Guds Vilje og gjøre efter hans Vilje,
og dersom vi skal gjøre det, maa vi være
villige til at ikke bare høste, men fornemlig
at være villige til at saa.

Det er en let Sag at høste det, som man
ikke har Arbejde med, men det er tungere at
arbejde og ingen Høst se, men det er til en
stor Grad Regelen i Guds Rige paa Jorden
og kan ikke være anderledes; thi vort Liv
er for kort til at være med baade i Sædeti-
tiden og Høstetiden. Vi tager her Hensyn
til Gudsriget i dets Udvikling og Fremgang
paa Jorden og ikke den enkelte Person, In-
divid. Men just paa dette Omraade raa-
der der altfor megen Forskyndhed, Misfor-
staaelse og vildfarende Begreber, som afsted-
kommer en hel Del Ubehageligheder til stor
Skade for Guds Sag.

Gaar det frem, ser du Frugter, vær ikke
straks færdig til at tilegne dig Væren derfor;
thi du høster det, som du ikke har arbeidet
med.

Mange lægger ned et langt og tungt
Arbejde i Gudsrige, men for liden Frugt.
Det er det største at være tro og holde ud
trods dette. Der er en hel Del Arbejde,
som maa udføres som ikke kan sees Frugter
af i den nærværende Tid, og saadanne Gjer-
ninger er ganske vist af de største, som kan
udføres; thi de har Betydning for Fremti-
den.

Den store Gudsmand Moses udførte et Storbær i Gudsrigets Historie paa Jorden. Han arbejdede, han bad, han kæmpede med Herren og for Folket, men andre og ikke Moses fik Gæden, Glæden og Berømmelsen og høstede Frugten af en stræbsom fyrrethve Aars Orkenvandring.

Døberen Johannes var en meget stor og indflydelsesrig Mand, men der kommer en efter mig, siger han, som er større end jeg. Tænk, han siger større end jeg. Ja, det er det store i Gudsriget paa Jorden at kunne sige, han er større end jeg. Han havde arbejdet for Fremtiden, „gjort Herrens Veje“ og saa er han særdig og det bliver saa sandt: „mig at forringes“. Han faar ikke engang Lov at dø som et andet Menneske.

Men saa træder han frem som er Herrens Herre og Kongernes Konge og som Johannes kalder det Guds Lam, som bærer Verdens Synder.

Hele hans Liv er ført i Arbejde og Møje og saare liden er Frugten, som han ser. Hans Arbejde er i særegen Forstand et Arbejde for Fremtiden. Han havde arbejdet, prediket og bedet i tre Aar, men paa det sidste staar han der grædende og tør vi sige det—stuffed, og ser paa et Folk, som ikke vilde gøre, som han saa inderlig havde bedt dem om. Og endelig dør han den forsmædelige Korsdød overladende det til andre, syndige og strøbelige Mennesker at gøre større Ting end dem, han selv havde gjort. Der er intet som viser at nogen af Jesu Predikener havde den Virkning som Peters Prediken paa Pinsedag. Men hvem er den, som tør sige eller endog tænke at Johannes og Jesu Predikener havde været frugtesløse! Johannes og Jesus havde arbejdet og Peter var kommen ind i deres Arbejde og høstede det, som han ikke havde høstet Arbejde med.

Kom nu derfor ihu, at vi staar i stort Ansvar og laa til Fremtiden og Fremtidens Folk og Fremtidens Kirke. Om vi og dem, som nu lever, gør hvad Gud vil vi skal gøre, vil vi arbejde og saa den gode Sæd, som kommende Folk og Slægter skal høste. Og det kan vi være forvisset om at Gud er mægtig til at føre sin Sag igennem til Seier. Og du maa agte det som en stor Naade fra Gud, at du faar være med i dette Arbejde, som skal bære Frugt i sin Tid. Amen.

Englandsforbuden

July 4th.

“TRUE LIBERTY.”

John 8, 31–36; Gal. 5, 1; James 1, 25.

Introduction: Sin made slaves of the human race. Humanity feels that it is subject to enslaving, hindering conditions. It tries in various ways to become free, to gain more liberty all around. In other words: There is within the heart of the world a tremendous desire to reach “some” ideal. Having reached our ideal we are free—absolutely, if our ideal is big enough and true.

History is largely a record of the progress of freedom. Many bloody struggles are recorded, fierce have been the contests. But on one side or the other in this progressive conflict have been VOLUNTEERS, usually on the side of God and the best interests of man. Liberty never comes by itself. It is always a fruit of ceaseless and conquering action against the wrong.

Of course, there have been different opinions as to what constitutes true liberty. This is natural and inevitable. Some have thought that people are most free, when they can do as they please. This is the “personal liberty” thought. But it is all wrong. You may discuss different problems of freedom, but they are sub-problems. You may discuss social freedom, political freedom, freedom of conscience, freedom of thought, freedom of speech, freedom of the press, etc., etc.—but you never get to the core of the matter, until you touch the main problem: Freedom from the domination of sin. That is liberty in a nut shell—true liberty. John 8, 36.

I. WHAT IS TRUE LIBERTY? Not to do as we please, but to be able and willing to do, what God pleases—that is true liberty. To be free means to be saved—every day.

II. HOW IS THIS LIBERTY OBTAINED?

1. Through Christ and His atonement. Gal. 4, 4–5; 1 Peter 1, 18–19; Acts 4, 12.

2. Through faith in Christ. John 3, 16–18; 1 John 5, 4–5; 1 Peter 5, 8–9. True liberty, then, is not a product of my own endeavors. The atoning work of Christ, when by faith accepted, is what sunders the prisoner's chain.

III. FOR WHAT PURPOSE DO WE OBTAIN THIS LIBERTY?

1. That we might glorify God. Matt. 5, 16.
2. That we may be happy, hopeful and helpful.

3. That God's kingdom may come, that His will may be done, THROUGH US. A prisoner cannot fight for his king, but a free man can. And when God liberates a soul from bondage, He liberates it to christian service.

IV. HOW MAY THIS LIBERTY BE MAINTAINED?

1. It must not be misused. Gal. 6, 13; 1 Peter 2, 16.

2. It must be used. (See passages under IV, 1).

3. The liberty by faith must not be exchanged with selfrighteousness by the law. Gal. 5, 1-6.

4. It must be defended against the devil, against Pharisees, against the pride of self. The price of getting it is the price of keeping it—yourself on the altar of God, every day.

All the liberty we enjoy comes from God. Licentiousness is from the devil and is not liberty but bondage. But these our enjoyed liberties are the fruits of former sacrifice and practical idealism in action. "Sacrifice is the victory spirit." A thoughtful consideration of this truth is needed for our pleasure-loving generation.

H. N. BAKKE.

En Husfader kaldet bort.

Peder Pedersen Trælstad var født af Forældrene Peder og Berit Trælstad i Øvre Stordalen, Hegre Prestegjeld, Trondhjems Stift, Norge den 28de Mai 1850. Han blev døbt og konfirmeret af Pastor Frich. I tyve Aars Alderen kom han sammen med Forældrene og tre af sine Søskende til Amerika. Den 19de Juni 1877 indgik han i Ægteskab med Marit Johansdatter Kolsæng fra samme Prestegjeld i Norge. I 1880 flyttede de fra Goodhue Co. til Lac qui Parle Co., hvor de fandt sig et godt Hjem. Deres Ægteskab blev velsignet med ni (9) Børn, fire (4) Sønner og fem (5) Døtre. To af de sidstnævnte døde som små. De, som nu er hjemme hos Moderen, er: John, Melvin, Maria, Bertram og Oscar. De, som er gifte og bortreist, er: Mrs. A. Skaar Dahl, Goodhue Co., Minn., Mrs. E. Foss, Lac qui Parle Co., Minn., Mrs. E. Rydland, Chicago, Ill., og Mrs. Pastor A. Lee, Madison, Wis.

Broder Trælstad var efter sin egen Be-

kjendelse en af dem, som desværre en Tid af sit Liv vandrede borte fra Gud. Det første kraftige Raadefald mødte ham, da hans ældste Bror blev ved et Lynnedslag hastigt revet ud af Tiden. Fra den Stund kom der Alvorstanke i hans Siel. Det var dog først i 1895, at han ved Guds Raade kom helt over paa Herrens Side og fik tro sig frelst. Peder Trælstad var en meget stille og beskedet Mand. Han var slet ikke lidet begavet, men det var mindre let for ham at faa frem i Tid



Peder Pedersen Trælstad.

det, som hans inderlige Kristenhjerte følte og tænkte. Han brugte ofte at sige: Det er saa smaa med mig; jeg burde vel helst holde mig tilbage, men jeg kan ikke tie. Jeg maa sige lidt om den tjere Frelser". Og Vidnesbyrdet var godt. Det kom fra Hjertet og gik til Hjerte. Som Bevis paa, at Menigheden satte Pris paa det, kan nævnes, at Broder Trælstad det sidste af sit Liv fik tjene som en af Lac qui Parle Menigheds Eldste.

Hans Forhold til Ægtefælle og Børn var saa godt, at det fortjener at blive nævnt, til Selbprøvelse for os alle. En Dag kort Tid før sin Død, medens jeg sad og talte med ham, siger han: „Nu er jeg færdig, jeg er

løst fra alt. Det er bare den der igjen." Dette sagde han, idet han pegte paa sin Hustru, som sad paa Sengenanten, medens Taarerne strømmede ned over begges Kinder. Ja det var nok kun Døden, som kunde løse det Baand. Om sine Børn sagde han: "Jeg ved aldrig, at nogen af mine har sagt mig imod eller været opstædig." Børnesklokken hørte jeg sige: Der har aldrig været et ondt Ord veksllet mellem os og Far.

Intet Under, at Skilsmisken var tung. Dog sørger vi ikke uden Haab. Vor kjære Broder Trælstad fik efter en kort Tids Lidelser gaa hjem til Gud. Dette skedte den 29de Jan. 1912. Begravelsen foregik den 3die Februar. Det var en af de koldeste Stormdage forleden Vinter, men trods det, var der ikke saa saa samlet for at sige den kjære afbøde et sidste Farvel. Undertegnede talte ved Anledningen over Ordene i 1 Sam. 20. 18: „Og Jonathan sagde til ham (David): Imorgen er det Nymaane; da vil du blive savnet, da din Plads er tom". Vi mindte hverandre om Savnet, det bitre. En Plads var tom i Hjemmet, i Menighed og Kibolag, men en ny Plads var fyldt der hjemme hos Gud, hvorfor vi midt i Sorgen glæder os.

Kjære efterladte! Kom ihu, Herren har sagt: Jeg er Enfers Forsvar og de faderløses Fader.

Søster, Mrs. Trælstad, du har fundet den samme Frelser, som du saa kunde føre din kjære Mand saa sikkert frem. Han vil ogsaa styrke og hjælpe dig, indtil du faar komme efter. Kjære Søstendotter! Eders elskede Fader døde i Troen paa Jesus, og før sin Død udtalte han til mig den lykkelige Forvisning: „Jeg faar tro, at alle mine skal bli frelst".

Maa I nu ikke stole paa Fars Tro, men selv klynge eder til Frelseren, saa vil I alle engang saa sees igjen hos Gud.

Beslignet være Beder Trælstads Minde.

Eders i Herren

B. K. Barstad.

Saa lige er de døde, som dø i Herren. Joh. Ab. 14, 13.

Gaaet ind til den evige Hvile.

John Hanson Holmen var født i Gudbrandsdalen, Norge, den 22de Juni 1837. Den 29de Jan. 1863 indgik han i Egteskab med Bereth Hanson Branden. De kom til Amerika i 1868 og efter 2 Aars Ophold i Wisconsin kom de til Otter Tail Co. og har siden boet paa sin Homestead nær Pelican Rapids. I Aaret 1873 var han med og organiserede Norwegian Grove Menighed og har tjent som Viceformand og ældste i Menigheden til sin Bortgang. I Norge kom han til Bættelse og sandt efter en Tids Forløb Fred med Gud ved Troen paa Guds Søn. Og da den Gjerning, som var begyndt i hans Hjerte, var af Herren, saa blev den ogsaa fuldført af ham, saa han blev tro mod Gud i disse mange Aar, og denne Herrens Gjerning kom altid og allesteds tilsyn. Holmen var en af disse ædle Karakterer, som man dybt savner, naar de er borte; thi han var en retskaffen Nabo, en trofast Ven, en omsorgsfuld Familiefader og en oprigtig og alvorlig Kristen. Man slap at lede med Lys og Lygte for at finde ud, hvem han var, og hvilken Side han stod paa. Han havde et klart Syn paa sin egen Fordærvelse men ogsaa paa Friggjørelsen i Kristo. I de 4 Uger han laa syg længtede han efter at saa fare herifra, og var forvisset om at saa omstifte dette Livs Glendighed med Himmels Herlighed.

Han døde den 11te og blev under stor Deltagelse begravet den 16de Mai 1912. Hans Ublændigheds Dage blev altsaa 74 Aar, 10 Maanedes og 10 Dage. Støvet hviler nu paa Norwegian Grove Menigheds Kirkegaard til Opstandelsens Morgen.

Afbøde efterlader sig foruden sin Hustru, som er noksaa gammel, følgende Børn: Mrs. A. Hjort, New England, N. Dak., M. S. Holmen, Frontier, Minn., Mrs. D. S. Fjeld, Pelican Rapids, Pastor S. S. Holmen, Chicago og S. Holmen, Antler, N. D.

Fred med hans Støv og velsignet være
Solmens Minde.

U. D. Johnson.

Fra et Samtalemøde i Vesten.

Efter forudgaaende Betjendtgjørelse af-
holdt østre Washington og Idaho skand. ev.
luth. Indremissionsforening et kristeligt
Samtalemøde fra 23de til 26de Mai 1912 i
Selbu Menighed, Pastor J. F. Adriansons
Kald.

Mødet aabnedes Kl. 10 Form. med
Sang og Bøn, samt Prediken af E. Arntzen.
Menighedens Prest ønskede Foreningen og
de tilreisende Velkommen til Mødet.

Foreningens Formand, J. J. Wigen,
taktede for Indbydelsen med disse Ord som
Grundlag: „Men han sagde: Salige ere de
som høre Guds Ord og bevare dem.“

Pastor M. H. Kittelson indledede det
valgte Guds Ord: 1 Pet. 2, 1—10 og frem-
holdt, at dette var især til de troende, at de
særligt skulle aflægge al Synd. „Kommer
til ham, den levende Sten, som vel blev for-
skudt af Menneſker, men er udvalgt og dyre-
bar for Gud, og vorder selv som levende
Stene opbyggede til et aandeligt Hus, et
helligt Presteskab til at frembære aandelige
Offre, velbehagelige for Gud ved Jesus Cri-
stus! Hvo der tror paa ham, skal ingenlunde
bestjemmes, men for de vantro er denne Sten,
som Bygningsmændene forstjød, bleven til en
Hovedhjørneſten og en Anstødsſten og en
Forargelſesklippe.“

Det første blev at se sin Synd og kom-
me til Jesus, søge i Guds Ord efter Føde
og vokse i Erkjendelsen af Synd og Naade.

Herren var nær med sin Helligaand, vi-
ste os klart vor store Syndestyld og sin store
ubegribelige Naade og Kjærlighed som ind-
byder alle at komme til sig.

Brødrene lagde Sandheden nær til Hjer-
terne og drog Syndere til Jesus. Nødven-
digheden blev klart fremholdt at blive et med

Jesus, Synderes Ven, og et med hverandre
sammenbundne i en Tro, et Haab og en Kjærlig-
hed.

Kjærligheden bliver Bindematerialet i
Bygningen, fordi den bestaar, naar Tro og
Haab forgaar.

Vi kom ikke langt med Behandlingen af
Temaet, da Tiden blev for kort.

Mange udtalte: „Her var godt at væ-
re.“ Den Helligaand blev Syndere for-
sterkt. Man begyndte at fortælle sin Nød og
paa Knae søge ham, for: er Synderes Ven og
Frelser.

Søndags Formiddag predikede M. A.
Hall og der blev givet Anledning at nyde
Jesu Legeme og Blod. Offer optoges til
Foreningens Kasse.

„Eftermiddagen blev benyttet til at fort-
sætte Samtalen og sige et Ord til Farvel.

Man fortsatte om Aftenen som var den
sidste Anledning at sige et Ord til Farvel
ved dette Møde. De unge især benyttet Ti-
den til at tale om, hvor nødvendigt det var
at komme til Jesus, hvordan de kom, og hvad
Jesus har gjort for dem til deres Frelse,
trods deres Gjenstridighed og Ulydighed.

Den Helligaand var virksom! Endog
en Del af Børnene benyttet Anledningen til
at den ene efter den anden i Sømmelighed
og Orden høiet sine Knae og paakaldte Herren.

En hellig Fred og Ro var over de for-
samlede, vi blev tydelig mindet om Profeten
Joels 3, 1.

Af Foreningens Bestyrelse var tilstede
paa dette Møde: J. J. Wigen, U. D. Tol-
lefsrud, R. T. Helland, G. E. Christiansen,
E. Arntzen.

Af fremmede Prester var Pastorerne M.
H. Kittelson og M. A. Hall tilstede, samt
Stedets Prest J. F. Adrianson.

Maatte Gud have sit Behag i denne vor
Forening og velsigne det Virke den udfolder
til sit Navns Forherligelse og Vre og
Sjæles Frelse.

J. E. Carlson.

Kirkeligt Fællesmøde i Hanley Falls.

Presten, Professorer, Lægmand og andre Menighedsfolk fra de tre Samsund, den norske Synode, Hanges Synode og den norske Kirke har et godt Møde sammen i to Dage i Hanley Falls, Minn.

Menigheden i Hanley Falls, Minn. og dens Prest, Pastor D. Løfensgaard havde allerede fra sidste Aar planlagt og gjort Forberedelser til at faa et Foreningsmøde istand der i Aar. Men saa kom det store Baarbud, at Foreningskomiteen var blit enige og dette Møde blev da ombestemt til et Samtalemøde. Mødet blev bestemt til den 14de og 15de Mai Indbydelse blev sendt til Presten, Professorer og Menighedsfolk af de tre ovennævnte Samsund. Tiltrods for, at vi fik Regn den første Dag, saa havde dog en ikke liden Forsamling indfundet sig til Mødets Begyndelse. Den unge Frk. Løfensgaard spillede et meget vakkert Præludium og Mødet begyndte med Gudsordstjeneste. Pastor H. D. Swan af den norske Synode, Prest i Granite Falls, Minn., forrettede ved Alteret og predikede. Hans Tekst var Ap. Gj. 1, 1—16. Klart og greit fremholdt han de uroffelige Beviser for Jesu Opstandelse; det latterlige i at tro det modsatte. Men endelig, at enhver troende havde det sterkeste Bevis, Erfaringsbeviset i sig selv. Frigjort fra Dødsjævnens Baand, opreist med Kristus til et nyt Liv, kjendte denne den Kraft, hvorved Kristus opstod fra de døde. „Ved denne Grund jeg fast vil blive“, sagde Presten. Der vilde han selv ha sin Troesgrund, der vilde han ha os. Vi sølte vist alle der hørte paa denne Prediken, at Presten havde ført os paa den rette Foreningsgrund og at en god Begyndelse til et godt Møde var lagt. Eftermiddagen samledes man igjen. Mange var nu komne til. Pastor T. E. Bø af Hanges Synode aabnede Mødet med Skriftlæsning og Bøn. Stedets Prest, Pastor D.

Løfensgaard bød Forsamlingen Velkommen med følgende Vers:

„Guds Ord det er vort Arvegods,
Det skal vor Afkom være;
Gud giv os i vor Grav den Ros,
Vi holdt det høit i Vre!
Det er vor Hjælp i Nød,
Vor Trøst i Liv og Død;
O Gud, ihvor det gaar,
Lad dog, mens Verden staar,
Det i vor Vt nedarves.“

Han vilde lægge os to Ting paa Hjerte: Først, at „Guds Ord“ maatte blive for os alle vor „rige Skat“. Det havde været saa for de gamle. Ved dette Ord havde de naaet frem til Gud. Dette Ord maatte blive vor „rige Skat“ i alle Livets Dage. For det andet maatte det blive vores Skat til vore Børn og de kommende Slægter. Maatte det siges om os af kommende Slægter: „Vi holdt det høit i Vre.“ Mødet organiserede sig ved at vælge Stedets Prest til Formand og undertegnede til Sekretær. Pastor Nils Giere af den norske Synode Prest i Sacred Heart, Minn., blev forestillet Forsamlingen som den der skulde indlede det opstillede Guds Ord: Joh. 8, 31—32. Men først holdt han følgende vakre Tale: Vrede i Herren forsamlede!

Det er en Høitidsstund, en Glædestund, Merkedag, en Anledning, mod hvilken ikke alene de levende, men mange af de bortvandrede med Bøn har stuet hen, en Begivenhed, som vi neppe havde ventet at komme saasnart, at vi Medlemmer af de tre norske lutherske Samsund her i denne Kreds kunde komme sammen til Fællesmøde for at forhandle om det, som er til Kirkens Bedste, til Guds Vre og til vor Troes Opbyggelse. Vi har et Møde her, som vi aldrig før har oplevet, ialfald ikke jeg—for min Del.

Saameget mere blir Festligheden stor, som Rapporten fra Samsundenes Forhandlingskomite virkelig tyder paa, at den forønskede „Forening“ tør ikke være fjern. Da

Budstabet om Komiteopgjøret kom os for Øren, da var det, som det lyhnet op i Sind og Hu, lyhnet op over vore Kirkeblade og alle vore norffe Blade, det kom som et Vaarbud om en ny Tid. Vor Samsunds Formand Dr. Stub var en iblandt de første til at hilse dette Glædesbudstaf med inderlig Tak til Gud. Viceformand Ellestad af den forenede Kirke mødte Budstabet med en saa overstrømmende Glæde, at hans Hilsen til det norff lutherffe Kirkefolk blev en Del af hans Svanesang. Netop som han stod ved Dødens Porte, taler han med saadan Forvisningsstyrke om Forening som om han allerede havde skuet en ny Morgendæmring her for vort norff lutherffe Folk i Amerika.

Men om jeg aldrig vilde antyde mere hverken hvad denne eller hin har sagt, saa maa jeg saa Lov at spørge: Hvad mener I, som sidder her idag? Hvad mener du og jeg?

Her i Aorenes Løb har Indflytterfolket fra de skandinaviske Lande strømmet hid og bosat sig i saa overvældende Mængder, at vi ikke paa langt nær har magtet at yde dem den nødvendige Betjening,—her staar vi omgivne af sælles Fiender, sælles Fæder, og endda flere tør det bli herester,—skal vi da, idet vi bekjemper de sælles Fiender ogsaa maatte bekjempe hverandre? Skal vi da for at betjene vort Folk maatte gaa iver i en for hverandre og rive fra hverandre, gjøre tre Menigheder af det, som var knapt nok til en Menighed? Gjøre fire Prestekald af det, som kanste to lige let kunde betjene? Springe efter hverandre, forbi hverandre i Smaakredse saa længe til trætte af Rødraabet mange i Flokke rundt omkring af vore Landsmænd maa gaa bort ifra os? Skal vi vedblivende maatte gaa ud—gaa ud i tre, fire, fem Leire med den ene og samme Katekisme og sige til Folk: Katekismen er den samme men ikke Læren? Skal de oprevne Familier blandt vort norff lutherffe Folk maatte fortblivende møde hverandre i Tanken over Afstillelsens Mellemvæg-

ge—fra Dag til Dag, fra Aar til Aar, ja lige til Graven? Ikke sandt? Hvad skal vi svare til dette? Skulde vi ikke svare efter Herrens Ord, som Apostelen Paulus siger: „Er der nogen Formaning i Kristus, er der nogen Kjerlighedens Opmuntring, er der noget Aandens Samfund, er der nogen inderlig Kjerlighed, da fuldkommes min Glæde, saa I mene det samme, have den samme Kjerlighed, ere enssindede, mene et?“ Er der nogen Tanke i den norff lutherffe Kirke idag, som har ret til at leve, saa er det denne Tanke: Enhed—fuldt ud Enhed efter Jesu Forbøn: „At de alle maa være et, ligesom du Fader i mig, og jeg, i dig forat ogsaa de maa være et i os, forat Verden maa tro, at du har udsendt mig!“ Alle I, som her er forsamlede, vil jeg haabe kommer her med denne Bøn i eders Hjerte: „O, at det maatte dages for vor norff Kirke herover! O, at vi maatte lægge Haand i Haand forat være forenede til et, saaat vi kunde løfte i Flok, arbeide med og ikke mod hverandre!“

Nu vel, lad os da idag ikke komme sammen for at oprippe gamle Stridigheder, ikke forat mistænkte hverandre, lægge ind i hinandens Ord, de Tanker, som ikke er der, men tværtom efter vor Katekismes Ord: „Mene og tale vel om hverandre og tage alle Ting i den bedste Mening.“ I det oplæste Skriftsted faar vi Anvisning til den rette Foreningsbæsis, den Bæsis, som er Guds Ord. Lader os se, hvordan vi vil staa til dette Jesu Ord og Formaning. Lad os alvorlig prøve os selv. Staar vi ret til Guds Ord. Faar det en saadan ubestridelig, enevældig Ret over vore Hjerter, at vi fuldt ud i Samuels Sind og Aand kan sige: „Herre tal din tjener hører!“ Hvorledes kan vi da undgaa at være og blive andet end et? Vi kunde behandle dette Skriftsted under forskjellige Tæmaer. Her faar vi Svar paa Spørgsmaalet om, hvori en kristens Trostab for alt maa bytte sig, Spørgsmaalet om, hvor høit Guds

Orð for alt maa bli agtet af os.—Men kanste det simpleste vil være her at opstille Te-maet: „Jesu Formaning til de troende.“ Joh. 8. Og saa skal jeg ikke komme med Satser idag, men simpelt, naturligen lade Skriftstedet dele sig selv under følgende fire Punkter:

1. „Dersom I blive i mit Orð.“
2. „Er I isandhed mine Disciple.“
3. „Og I skal erkjende Sandheden.“
4. „Og Sandheden skal frigjøre eder.“

Dersom I blive i mit Orð.

Guds Orð maa otter sættes høit. Jesus gjorde dette. Blive i Orðet er den store Betingelse baade for Lære og Liv. Her blaafer idag mange Vinde, det gjælder for enhver at holde fast paa Je'u Sandhed i Ordet. Tro alt Guds Ord. Det er Grunden hvorpaa vi maa staa. Det gjælder at bli i Ordet med vort ganske Liv. Vores Hjerteliv, Tankeliv maa blive i Ordet, saa at Herren ved sin Aand gennem Ordet faar bygge op sit Vilde i os. Vi maa bruge Ordet. Jesus brugte Ordet. Som det maa være Lyset og Lygten for Foden, maa det være vor Mad, Rustkammer og vores Sværd. Klaget over var det her, at saa fåa brugte Ordet. Derfor saa daarlign Kristendom i Hjemmene og i Menighederne. Derfor saa daarlign Kristendom iblandt de unge. Far og Mor havde det travlere med andre Ting end med at lære sine Børn. Selvfølgen blev da den, at det blev saa tungt for Presten at bringe Barnet frem til en ret Konfirmant og en værdig Nadvergæst. Her er Feilen med den kristen der ikke gaar frem i Kristendommen. Han bruger ikke Ordet, derfor tørker han bort. At vi alle maatte lære at forstaa, hvad vi dog har i Ordet. Vi maa blive Bibelkristne, da skal vi blive varme kristne. Og varmere kristne og en mere brugt Bibel i Hjemmene vilde bringe større Velsignelse over Ungdommen. En Taler nævnte, at han erindrede sin Far, at han maatte omend meget træt dog have sig en Stund med sin Bibel. Engang mærkede han, at Faderen lyfte Bibelen der han foldede sine Hænder i

Bøn. Dette satte Minder, dybe Minder i ham.

Bækkende, tunge og alvorlige løb her Vidnesbyrdene til den der var kommet bort fra Ordet, glemt Ordet, om at høre Ordet, igjen at komme tilbage til Ordet og i Ordet finde sin Gud igjen med aaben Favn, ventende sit Barn. Men at det gjaldt for den der er i Ordet, at grunde paa det. Gjør vi dette skal vi finde, at det er Aand og Liv. Da siger vi med David: „Hvor er dine Ord søde for min Gane, mere end Honning for min Mund. Og da faar vi Oplysning, da skrider vi frem, da vokser vi, da siger vi med Salmisten: „Jeg er bleven klogere end alle mine Lærere.“ Hvorfor? Fordi han grundede paa Herrens Vidnesbyrd“. Vi maa være Ordet lydig. Der er dem der begynder godt, men falder fra. De adlyder ikke Ordet. Saalænge Adam og Eva var Herrens Bud lydig var de i Samsundet med ham, der de satte sin Vilje over Herrens Bud faldt de fra Herren. Vi maa ikke blive færdig med at adlyde Ordet. Skal vi vokse i vor Herres og Frelser Jesu Kristi Naade og Kundskab, maa vi være Ordet lydig.

Vi maa holde fast ved Ordet. Der er saa meget der vil ta Ordet fra os. De gamle holdt fast ved Ordet. Beseglede det med sit Blod. Det var ved dette Orð Luther stod saa uroffelig fast. Paa dette Guds Ords Prøvesten prøvede han alt. Ville de ikke holde fast ved Ordet, var de af en anden Aand. Faren for at vi kan miste Ordet mente en Taler, burde skynde os sammen, saa vi til fælles kunde kjæmpe for det vi havde kjert. Men en kunde sige dette er bare ydre Ting, dette var intet at holde fast paa. Eksempel. Den Augsburgske Konfession, Barnelærdommen, Daaben, Nadverden osv. Men, hvorledes vilde det gaa om vi her var slap. Her gjaldt det Hold fast ved hvad du har, at ingen skal ta din Krone. Her gjaldt intet Kompromis. Men en kunde sige det blev bare Bane. Dumt. Hvorfor ikke sige: „Bedst jeg slutter at spise; thi ellers kunde det bli til en slem Bane.“ Solen kunde sige: „Bedst jeg slutter at lyse ellers blir det en gammel Bane. Her gjaldt det at

holde fast ved den rette Form af de sunde Ord. Det gjælder at vi blir fast ved den hellige Skrift som kan gjøre os vis til Salighed ved Troen paa Jesus Kristus.

Og I skal erkjende Sandheden.

Her gjaldt det at kjøbe Sandhed, hvad det saa end kostede. Ondt at være blind, værre ikke at kjende Sandheden. I Løgners Rige, ingen Sandhed. Men her har vi en Forjættelse, om at dersom vi blir i Ordet, skal Jesu rene Sandhed oplyse os. Denne Sandhed har en overmaade stor Magt til at oplyse os om os selv, om Gud, at han er en ikke bare kjerlig Gud; men ogsaa en fortærende Ild. Da skjælv vi, da Rød, da Raab, da vil vi ha Frelse, da faar vi Frelse, da er der Frelse for alle, for den værste og største Synder. Her er vi ikke bedragne. Da løses Gaaden paa Golgata. Den Sandhed blir for dig Sandhed, at Jesus er Veien, Sandheden og Livet. Du anammer, du tror Sandheden.

Og Sandheden skal frigjøre eder.

„Fri“. Dette er Tidens Slagord. Paa at gjøre sig fri arbeides der paa mange Maader. Alle vil være fri; men aldrig bliver vi fri, om vi ikke lærer Jesus at kjende, saa vi smelter sammen med han. Han gjør dig fri. Den som Sønnen har frigjort er virkelig fri. Han gjør dig fri fra Syndens Herredømme. Fri fra Satans Rige. Fri fra en ond Samvittighed. Dog ikke ra at du ikke mere bliver anslaget, dette blir du; men da er Jesus større end dit Hjerte. Da er du fri fra Verden. Jeg har udvalgt eder af Verden. Denne Frihed gjælder alle Dage. Og ved en salig Død blir du fri fra alt og gaar da ind til den evige Frigjørelse.

Du er fri fra Sorgen, fri fra Nøden,
Fri fra Synden, fri fra Døden.

O, hvor vil jeg være fro

I Guds Engles Samkvems Ro.

At Mødet har et i alle Maader godt Møde er vist og sandt. Alle talte de om hvor velsignet og hyggeligt det havde været for dem under Mødet. Følgende Vidnesbyrd er fra to Pastorer, et fra hvert Samfund: Past. T. H. Haugen sagde: „Jeg er meget glad over dette Møde. Det er noget saa

stort for mig at se Pastorer og Menighedsfolk til et Møde som dette fra tre Samfund. Og jeg tror, at en ny Tid vil komme for os, om Forening kan ske. Pastor Sven sagde: „Mødet har været godt for mig. Men det mest interessante for mig er dette, vi er af samme Aand. Her er Harmoni. Vi mene det samme. Men Past. Oppegaard satte Kronen paa Verket da han havde hørt paa Indlederens greie og varme Vidnesbyrd, og da han blev kaldt paa til at tale, saa sagde han: „Pastor Gire har reist med alt hvad jeg havde og vilde sige. Og havde han nu før været beshyldt for at være Synodaprest, saa var han det mere nu. Han havde tænkt at reise hjem om Eftermiddagen, men paa grund af det gode Møde opstod han Reisen til om Natten. Nævner dette bare for at vise Harmonien og Aandens Enhed i Mødet. At det vil bære sine Frugter baade for Tid og Evighed, derom ingen Tvivl. Prest og Menighedsfolk fortjene stor Tak for Hygge og Gjæstfrihed.

Tilstede fra den Forenede Kirke var følgende Pastorer og Professorer: Professorerne R. Løkensgaard og Strand, John Sæhus, T. H. Haugen, A. B. Hinderli, R. E. Hinderli, J. Tharaldson, R. Thorstenson, A. Østedahl, E. Eide, M. N. Aarens, D. T. Storaasli, D. Ericksen og Stedets Prest D. Løkensgaard.

Fra den norske Synode, H. D. Sværi, Nils Gire, A. Berg.

Hauges Synode: A. D. Oppegaard, T. T. Bøe, A. D. Næs. Følgende Lægebødre kan nævnes: Den For. Kirke: Ingebrigt Simonson, Paul Paulson, E. E. Bjørdo, Evensen, Ivar Larson, A. Hopland, R. Knudsen, J. Haaland.

Norske Synode: Gabriel Nilsen, Mette Løkensgaard, Lars Arvola.

Hauges Synode: Tobias Madsen, E. Hendriksen, H. Homme, E. Thorsen og Abelvær.

Venligst,

J. A. Johanson.

Tro paa den Herre Jesus Kristus, saa skal du worde salig, du og dit Hus! Ap. Gj. 16, 31.

Spørgsmaal og Svar.

Ved man, hvormange Jøder, der er bleven døbt i det sidste Aarhundrede?

Pastor de la Roi anslaa—efter en omhyggelig Undersøgelse—Tallet paa de jødiske Mænd og Kvinder, der i de sidste 100 Aar er bleven døbt i de forskjellige Kirkesamfund, til 224,000. Man har regnet ud, at der ved Begyndelsen af dette Aarhundrede levede omtrent 50,000 kristne Jøder, et forholdsvis stort Antal.

Hvilket Forhold er der mellem Antallet paa dem, den kristne Kirke har vundet fra Jødommen, og dem, den har vundet fra Hedenskabet?

Hele Verden over er der forholdsvis tre Gange saa mange Jøder som Hedninger, der er blevet kristne. Dette er ogsaa hvad man skalde vente, da Jøderne som Nation tror paa de tre Fjerdedele af Bibelen, og det Nye Testamente er ingen Anstødssten for Jøderne, naar de bliver ledet af Helligaanden til at se den forjættede Messias i vor Herre Jesus. Sammenlign ogsaa Rom. 11, 24: „Hvor meget mere skulle disse (Jøderne) indpodes i deres eget Oljetræ, som de af Natur tilhøre.“ Der er større Mulighed for, at Jøder skal blive omvendte og levende end Hedninger, som før Omvendelsen er „uden Gud i Verden.“

Hvad har jødekristne gjort for Kristi Kirke?

Ved Slutningen af det andet Aarhundrede var der i Rom 44 jødekristne Menigheder, og mange af dem var kjendt for deres Iver for Kristi Sag. For 200 Aar siden omtaler Wolfius i sit Biblioteca Hebraica Navnene paa mere end 160 jødekristne, som havde skrevet til Gavn eller til Forsvar for den kristne tro. Da David Strauss skrev sit „Jesu Liv“, som den Gang kaldtes „et Meesterlag af en Meesterhaand“, saaledes at

det rystede selve Kristendommens Grundvold, da var det en kristen Jøde, Dr. Neander, som efter Opfordring af Kongen af Preussen, skrev sit „Jesu Liv“, som var en fuldkommen Gjendrivelse af Strauss og Tübingerskolens Bildfarelser. „Messias Liv og Tid“ af Dr. Edersheim, der er skrevet fra et andet Synspunkt, siges at være det bedste „Jesu Liv“, der er skrevet siden Evangelierne. Andre jødekristne har skrevet om det samme Emne med store Evner til at overbevise mange Jøder om Sandheden, og deres Skrifter er anvendt til Missionsliteratur. Mange andre er kjendte for deres dygtige Forklaringer til de hellige Skrifter som Dr. Saphir, Crosby, Veit, Kalkar, Capadose, Biesenthal, Herschjohn-Vichstein, Leitner, Caspari, Casfel, Benshey og Heinemann og andre, hvis Skrifter om Guds Ord har bragt Frelse til mange Jøder.

(Danste „Israelsm.“)

Kredsmøde.

Nordre Minnesjota Kreds af Hauges Synode afholdt et specielt Møde i Immanuel's Menighed, Pastor B. Olsons Kald, Mai 28—30.

Mødet aabnedes med Prediken af Past. M. L. Dahle. Samtaleemnet, Esaias 55, indlevedes af Pastor J. L. Laksjeson.

Af Kredsens øvrige Prester var følgende tilstede: Rendahl, Laksjeson, Rømo, Olsson, County Superintendent E. M. Mostue, samt Lægbrødrene Strøm og Bernt Olsson.

Mødet var vel besøgt og Herrens Ord lød med Kraft. Særlig blev der lagt Vægt paa at høre, hvad Gud Herren vil tale til os, saa vi kunde saa noget Kjendskab til Herrens Tanke til vor Frelse.

M. L. Dahle, Sekr.

Samtale-møde i seks Dage.

Paa Indbydelse fra Past. Egges og Past. Mannes Rald ved Mt. Vernon, S. Dak. holdt S. Dak. Indremissionsforening Møde som begyndte Mandag den 13de Mai 1912 og varede hele Ugen. Mødet holdtes vekselvis i 5 Kirker. Talere var de paa Stedet hjemmehørende Prester og Lægsfolk. Af Tilreisende kan nævnes Nilsen, S. Skjei, J. Langbak, J. Snøen, T. Dvrebø, og A. Bigdal.

Til de to første Dages Møde var Emnet Markus 4, 1—20 de 4 Slags Sædejord indledet af Past. Mannes. Aftensmissionerne holdtes i Mt. Bernons Kirke.

Onsdag den 15de Mai holdtes Mødet til Victor Kirke, hvor Past. Egge indledede. Emnet var Luk. 15, 11—32, Den forlorne Søn og hans Broder. Fredag og Lørdag holdtes Møderne i den østre og den vestre Trefoldigheds Kirke, hvor Emnet var de 3 sidste Vers af Mattæus 11. Kommer til mig alle I, som stræber og har det tungt, og jeg vil give eder Hvile osv. Isandhed en alvorlig Indbydelse til Syndere om at komme til Jesus og finde Hvile. Pastor Egge indledede.

Hele Tiden var vel benyttet. Tror ikke, at nogen kunde forstaa, at her var to forskellige Samfunds Folk tilstede. Alt var i kristelig Aandsenighed og god Harmoni og til stor Velsignelse for mange. Visselig den mest praktiske Maade at arbejde til at fremme Kristendom og sand Forening. Saa takker vi hverandre for Broderbaandet og tænker paa at mødes igjen i Fremtiden paa samme Vis, om vi lever.

A. H o m m e r s a n d, Mødets Sefr.

Kinamissionen.

Miss Peterson af Hauges Synodes Mission i Kina sender en Bamslet om Hungersnøden i Kina, hvorfra nedenstaaende Smaastrykker er taget. Det kan have sin Rytte at høre og se om den store Nød, som andre Folk er stedt i, medens vi har nok, ja mere end nok. Det burde i det mindste bevæge os til mere Taknemmelighed, og om det kunde gjøre os lidt mere gavmilde og ofervillige, saa var det saameget bedre.

* * *

THE FAMINE IN CHINA

It is raining and has rained all night and during much of the last two days. Though well provided with strong boots and waterproof, the sodden roads and inclement weather make the return journey to the coast an undertaking better postponed. Yet outside are hundreds and thousands with nothing but filthy rags for clothing, dripping mud huts for shelter, and cold, damp soil for a couch or chair. But were this all, they would be thankful. In addition—and how great is that addition—they are underfed, hungry and starving. During the night, as one lay in warmth and comfort, the cry of the starving outside could be heard. Yet nothing could be done even for those who huddled in the rain outside the Mission Compound, for relief given to a few would have brought thousands around in the course of a few hours. Heartless as it seems, all such work had to be rigorously suspended until funds were in hand and the needed workers had arrived, and the cessation of civil war has only just made access to these parts possible.

As one looks upon the need, it is difficult to know whether sympathy for the suffering or indignation against the guilty predominates, for the greater part of this suffering lies at the door of those who have neglected the government of the land. The soil is good, the rainfall has been plentiful, but the cruel greed of officialdom has grasped the money which should have been spent upon the conservancy of rivers and the prevention of floods. Mr. C. D. Jameson, the official engineer appointed to China by the American Red Cross Society, declares, after a careful survey of the famine regions that "there is no reason

I a d e r! jeg vil, at hvor ieg er, skulle ogsaa de, som du har givet mig, være hos mig, forat de maa se sin Herlighed, som du har givet mig. Joh. 17, 24.

why they (the floods) should not be done away with entirely."

As things are at present, the ruins of dykes planned and built by former dynasties, bear silent but condemnatory evidence to the culpable neglect of some of China's rulers during the last century, and more. Solid stone facings to the dykes have been allowed to collapse. The banks, even higher than the surrounding country, have become soaked to disintegration, with the inevitable consequence that to-day some millions of people are face to face with impossible conditions and certain famine.

The sights seen by the writer during the last few days constitute an indictment of those who have been responsible. Men, women and children, formerly respectable agriculturists, are now dying on the streets or in mud hovels throughout this and other regions, while a few millions spent on engineering works during the last hundred years would have preserved these regions as a well-watered garden. Little wonder that the Chinese Christians, during last November, looked upon the appointed Sunday School lessons, which dealt with the fall of Babylon and the divine message to its ruler, "Thou are weighed in the balances and found wanting, thy kingdom is divided and given to another," as prophetic of what has since come to pass in their own country. And now the hope of better days is inspiring the hearts of many, but ere the new government can be expected to do anything, the large majority of those afflicted must die unless help comes from other sources.

The few pictures which have been taken by the writer during the closing days of February illustrate the conditions today and yet these must become more and more acute until the scanty harvest of June brings partial relief, for all the granaries have been depleted for years past. It is the help before June that is necessary to save life.

Only those who have seen the people dying around them, who have heard them piteously appealing for help, can appreciate how terrible and harrowing the facts really are. And the hardest part of all is that, up to the present, where relief has not yet been organized, it has been necessary to turn a deaf ear to such appeals and even forcibly to repel those who cling to the clothes of those to whom they look for relief.

*) I den Pamflet, hvoisfra denne Beretning er taget, leveres endel Billede af Børn og voksne, som gaar Hungerdøden imøde. Svillet Syn bare at se Billeberne — men Virkeligheden!

Budb. Reb.

The misery and more than misery presented by men, women and children crying for bread and huddled together in holes or corners of the streets to die defy the power of pen or camera, for the worst is beyond description or public exhibition. A hardened war correspondent, who visited this region some time ago, said, "I have seen life and death in their crudest forms and with the lid off; battle, murder and sudden death—and worse—but never before have I seen such concentrated misery, such indescribable horrors." And yet, in the judgment of those resident upon the spot, the conditions this year are worse than before.

Among these surroundings, noble-hearted men and women have been labouring for years. One medical missionary said to the writer that much as he desired to have his wife and family back with him, he could not bring his children into such an environment again. A lady worker, who had laboured in these parts some fourteen or fifteen years, recently returned after a four months' absence ordered by the Consul because of the Revolution, to find that some thirty or forty persons personally known to her had directly or indirectly died of famine during her absence, and yet she labours on unobtrusively and uncomplainingly, and the secret of it all is revealed by two lines written in the corner of her Bible which, as it lies by my side, I can see—

"Only one life, it will soon be past,

Only what's done for Jesus will last."

—M. Broomhall.

THE FAMINE

A TYPICAL CASE

The following is a typical case of a family in the famine districts of China. Mr. Chang was forty-five years old, had one married son with a wife and three children, five other sons and daughters from seven to twenty years old, and an old mother of seventy—twelve mouths in all. They had a little plot of land, fourteen *mu* (about two acres). By economy and hard work, they managed to live in an ordinary year. Year before last, they could not make ends meet, so sold two *mu* of land. During the famine last year, they sold six *mu*, so that they had only six *mu* left. Last summer and autumn nearly all the small crop they had was destroyed by floods.

About the first of November, counting all they had saved and all they had gleaned from other fields, they had enough grain to last the whole family if they should eat "dry" (i. e., bread as distinguished from gruel) for just six weeks. By mixing what they have with turnips, turnip tops, sweet potato vines, and other herbs which

they have been able to raise or gather, and eating their gruel very thin, they have enough for the whole family to exist on for three months. But it is seven months till harvest. To talk of men or women finding work is out of the question. It would be hard to find in a good year, and this is a famine year, with revolution thrown in.

THE FAMILY BROKEN UP

They hold a family council and decide that the man Chang, the acting head of the house, with his oldest daughter, a girl fifteen years old, and two others of the younger children, together with the oldest of the grandchildren, shall remain at home. The married son will take his wife and two little children, two brothers and one sister, and the old grandmother and go where they can. They leave most of the little store of grain at home, as they hope to get down to Chinkiang or Nanking and live at the gruel kitchens there, if they cannot find work to do. They start out with a wheel-barrow, the man pushing, the woman pulling, two of the little ones, a lot of millet stalks for fuel, the kitchen pot, and the large reed mat, which is to be their cover at night, on the barrow. The others trudge along behind. Day after day they go on, foot-sore and sick, and beg from the villages as they go.

At Tsingkiangpu they camp awhile and try to beg a living. They fail. With crowds of others, they pile on to an old rotten boat and float down the Grand Canal to Yangchow. From here they are driven back by official orders. The little baby has already died and been thrown out on the canal bank. Soon the old grandmother dies. They beg a mat and wrap her up and bury her by the roadside. The children cry all day and all night with hunger, and their little bare feet are pinched with cold. The young mother is sick from exposure and the food she has been eating, and would wish to die if it were not for the remaining child and the one she left at home. They now have absolutely nothing to eat.

THEY SELL A DAUGHTER

There is nothing left to do but starve or sell the sister, who is just eleven years old. She, though a sweet-looking girl, brings just two dollars. This, however, provides them with considerable grain, and they are able to reach home. They went out eight, and they come back five.

It is now late in December—Christmas time. With all those at home, the food they have is quickly eaten up. The wolf never moves from the door. He knows that sooner or later he will get most of them. They know it, too, but they do not die easy. During the first weeks in January, the second grandchild dies. Then

the head of the house and two unmarried sons go out to beg. They wander up into Shantung, where they hear the crops have been better. But beggars are many this year—they beg, and receive not.

THE FOURTH DEATH

In an old temple just outside a southern Shantung city, one exceptionally cold morning in February, a number of dead beggars are found. One of them is the father of this family. Towards the end of February, one of the sons comes limping home—a ragged beggar. He does not know where his brother is, has not seen him or twenty days.

There is no more grain in the house. The herbs, even, are nearly all gone. Snow covers the ground. No food is to be gotten anywhere. The young mother's face is bloated and her eyes are puffed. She is drowsy now, like one sleepy from freezing. She does not much care whether she lives or dies. Her one remaining child does not look so bad, he has always been given the best. The husband is sallow and bloated, too, and the fifteen-year-old sister is the picture of misery. All winter they have been trying to sell their six remaining *mu* of land, but the report has been spread abroad that, after the Revolution, there is to be a re-distribution of land, and no one will buy.

THEY SELL ALL BUT TWO ACRES

At last an old land-holder agrees to run the risk and add this little plot to his broad acres; but whereas the land was worth fifteen thousand cash a *mu* in good years, he will now give them only five thousand. But if they part with all their land, they will be homeless when the famine is over. They decide to sell three *mu*. This provides enough grain to keep alive the remaining members of the family another two months. Their wretched existence is stretched out till June. Then famine fever attacks them. All but one are sick. Another *mu* of land is sold. The young mother is not strong enough to rally from the fever, and—there is one less to feed.

Of this family of twelve, five died, one is sold, another is gone and they know not whether he be alive or dead. Five are left to reap the harvest. But there are only two *mu* of land left to yield any harvest, and before them for all the coming years is a life of want and misery.

The Famine Relief Committee is employing famine sufferers on drainage works which will reclaim the farms of thousands of families like this, and not only save their lives this year, but make it possible for them to make a living in the future.

The famine is at its worst as you read this.
Promptness in sending money will save life.

Jndremissionen.

Missionspresten vil ogsaa være med.

Ja det var virkelig opmuntrende! Men det er for godt til, at vi beholder det for os selv; vi maa lade andre faa nyde Glæden med os. Maaſte der kan være nogen anden, som ved dette Missionspust kan bevæges til at gaa hen og gjøre ligedan.

„Radoka, S. Dak., Juni 10de 1912.
Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Naade og Fred! Jeg kommer ikke til Synodemødet og beder om Undskyldning. Jeg ønsker at give lidt til Jndremissionen og indlægger Check for \$25.00. Om de ønsker, saa læg det frem, naar Offer optages til Jndremissionen paa Mødet.

Her er det tørt igjen; men vi haaber det snart vil regne.

Med bedste Ønsker for et godt Møde er jeg eders
D. H. Olson.

Fem hundrede og seksti saadanne „Checks“ vil dække Aarsmødets Bevilgning til Jndremissionen.

Broderligt

A. D. Oppgaard,
Missionskasserer.

En Rettelse.

„Buddæreren“, som en Del andre Blade, havde for kort Tid siden en liden Bemærkning om vor agtede Ven Prof. Saby, men den var saa kort og ufuldstændig, at den ikke giver den unge fremadstræbende Mand den Kredit, som han er berettiget til. Vi vil derfor have sagt følgende, som vi tror svarer mere til Virkeligheden i Forbindelse med Saby:

Prof. A. S. Saby graduerte først fra den forberedende Afdeling og i 1904 fra den theologiske ved vort Seminar. Siden studerte han ved Minnesota Universitet, hvor

han erholdt flere „Scholarships“ samt Magistergraden. Senere studerte han ved Cornell, Wisconsin og Pennsylvania Universiteter. Ved sidstnævnte Skole erholdt han Graden Doktor i Philosophi to Aar siden. De to sidste Aar har han været Lærer ved Cornell Universitet og iwaar blev han forfremmet til assisterende Professor i Statsvidenskab (Political Science). Næste Aar kommer han til at overtage blandt andre Fag: „International Retsskæven“, „Bystyrets Opgaver“, samt „Regjerings- eller Styreform i Byerne“.

At dette kan kaldes en smuk Karriere for saa ung en Mand som Prof. Saby maa vel siges uden at bli mistænkt for mindste Gentydning til Ros. Cornell Universitet er blandt de mest anerkjendte i Landet og den Afdeling, som Prof. Saby staar i Forbindelse med, er af dem, der vokser hurtigst ved alle Universiteter. Vi lykønsker ham med den ærefulde og ansvarfulde Stilling, som han netop er indtraadt i.

Hilsen.

L. J. Hagen og Hustru fra Grand Forks, N. D., som i Sommer er paa Besøg til Norge, sender en Hilsen til Hagues Venner fra Hans Nielsen Hagues Grav. Graven er vanskjøttet, siger Hagen, men de har lovet, det skal blive bedre. Paa et kort jees Gravstøtten noksaa tydelig og Inscriptionen er af følgende Indhold og ser sliq ud:

HERUNDER
HVILE
DE JORDISKE
LEVNINGER
AF VOR
MEDCHRISTEN,
BRODER OG VEN,
HANS
NIELSEN
HAUGE
FØDT PAA
ROLESØEN
I THUNØE SOGN
D. 3 APRIL, 1771,
DØD PAA
GAARDEN
BREDTVED
I AGGERS SOGN
D. 29 MARTS 1824.

fra Arbeidsmarken.

Prof. M. O. Wee har lovet at betjene Menigheden i Etter hver tredje Søndag. Det norske og engelske Sprog skal benyttes vekselvis.

I den lille Knyhed i No. 24 om en Gave af \$1000.00 til Børnehjemmet siges det, at Giverens Navn er feilagtigt. Istedet for Mrs. Sarah Sampson skal det være Mrs. Jnger Sampson.

Past. T. R. Jacobs predikede i Past. O. Andresens Menighed ved Dsian, Ja. Søndag den 16de Juni. Past. Andresen med Familie har nu sidste Uge brudt op fra Red Wing og tilflyttet Menigheden ved Dsian.

Student Theog. Johan Arnesen har netop avsluttet sin to og en halv Maanedes Religionskole i Roseni Mgh., Pastor Jacobsons Kald, S. Dal., med en vellykket Skolefest Søndagen den 16de Juni. Han er nu tilbage til Wisconsin, i Bethlehem, Pastor Wielands Mgh., hvor han fortsætter med Skolegjerningen.

Miss Anna Lee er nu paa Reise tilbage til Kina efter et Aars Ophold i Norge og her i Amerika. Hun lægger Veien over Norge ogsaa tilbage, som da hun kom ifjor. Efter nogle saa Ugers Ophold blandt Slekt og Venner derhjemme fortsætter hun Reisen til sit Virkefelt i Taiping-tien, Kina. Hendes Reisesølge det meste af Veien vil blive Pastor A. Martinson og Familie, der efter et Aars Ophold her reiser tilbage til den forenede Kirkes Missionsmark i Honan, Kina.

Sogneprest Hans Riessen Hauge predikede ved en Gudstjeneste Søndag Eftterm. den 16de Juni i den svenske Augustana Kirke, 11th Ave. S. og 7th St., Minneapolis. Gudstjenesten var arrangeret af Prestier ved de fleste norske-lutherske Menigheder i Byen. Den store Kirke var fyldt til sidste Blads. Pastor Hauge predikede over Texten „Den store Rådver“. Formand T.

H. Dahl af den Forenede Kirke holdt før Gudstjenestens Begyndelse en Velkomsttale til Pastor Hauge. Pastor A. O. Aasen af den norske Synode læste Indgangsbønnen og Pastor Edward Johnson af Hauges Synode læste Udgangsbønnen. Immanuel's Menigheds Kor sang.

En ny Lov om Konfirmationen blev den 15de August forrige Aar vedtaget i Norge, og nu er dennes Bestemmelser udfyldte ved en kongelig Anordning om Konfirmationen af 15de Mars 1912. Det nye heri er fornemmelig følgende: I Lovens § 4 heder det; „Ved Konfirmandsforberedelsens Slutning meddeles enhver af de unge en Attest, som giver Vidnesbyrd om deres Deltagelse i Forberedelsen“. Om selve Konfirmationen siges i Loven intet. Derom gives Bestemmelser i den kongelige Anordning. I dens § 1 heder det, at naar Presten giver de af ham til Konfirmation forberedte den nævnte Attest, skal han „samtidig tilfjendegive dem, at deres Deltagelse i Konfirmationshandlingen er en frivillig Sag, og at fremmøde til den offentlige Overhøring (Samtale) i Kirken ikke paahviler dem, som ikke ønsker at lade sig konfirmere“. Hvad vi har været vant til at kalde Overhøring eller Katekisation, kaldes nu „en opbyggelig Samtale om Børnelærdommen med Konfirmanderne“, og om den bestemmes, at den „kan af et Menigheds-møde besluttet henlagt til en Høimesse eller Aftensangsgudstjeneste paa en Søndag før Konfirmationsdagen“. Foruden paa den i Alterbogen foreskrevne Maade kan Konfirmation ogsaa foregaa saaledes, at Presten læser Forjagelsen og Troesbekjendelsen, og derpaa siger: „Kjære Konfirmander! Paa denne Tro er I døbte. I denne Tro er I oplærte: Lad den saa leve i eders Hjærter og bære Frugt i eders Liv. Strid Troens gode Strid, grib det evige Liv, hvortil I blev kaldede. Træd nu frem til Herrens Alter, og modtag den kristne Menigheds Velsignelse til et Liv i Forjagelse og Tro.“ Konfirmanderne gaar op til Alteret, og knæler paa Alterfoden. Presten lægger sin Haand paa enhver's Hoved, nævner ham (hende) ved

Navn og alder: „Den treenige Gud, som har taget dig til sit Barn i den hellige Daab, og gjort dig til en Arving til det evige Liv, han give dig at fuldende Løbet og bevare Troen, at du kan arve Livsens Krone! Amen.“ Hvor den ældre Form for Konfirmationshandlingen beholdes, kan det tredje Spørgsmaal til Konfirmanden samt Haandslaget bortfalde. „Ev. Luth. Kirket.“

Den 4de Juli og Missionen.

Et frit Folk i et frit Land. Den Kristus har frigjort er virkelig fri. Mange af vore Brødre og Søstre er bunden med Syndens Baand og sidder i Hedenkæbets Mørke. Kristi Evangelium kan frigjøre dem. Gaa ud i al Verden og predik Evangelium for alle Folk. Alle kan være med i at efterkomme denne Jesu Befaling ved at give til Missionen. Vis din Taknemmelighed for Friheden den 4de Juli ved et Offer, enten personlig eller isammen med andre, til Missionen. Fortæl til hvilken Mission eller Missioner, det skal gaa og send det saa snart som mulig til

Rev. A. D. Oppegaard,
Missionskasserer,
Madison, Minn.

Mærk dette!

Past. A. D. Oppegaard er nu Kasserer baade for Indremissionen, Kinamissionen og andre Hedsningemissioner. Send alle Missionsbidrag til ham til Madison, Minn.

Forandret Adresse.

Rev. D. Andrejzen,
Ossian, Iowa.

Rev. G. D. Mona,
Toronto, S. Dak.

Bekjendtgjørelser.

Red Wing Kreds holder sit Sommermøde i Wanamingo Kirke, Pastor M. G. Hansons Kald, 2—4de Juli. Thema: Math. 22, 1—14. S. T. Simonson.
J. J. Dahle.

Bethel Menighed, Wells Co., N. D., Pastor E. S. Hovlands Kald, indbyder T. M. Kreds til et kristeligt Samtalemøde fra 15de til 17de Juli 1912. Samtaleemne senere.
R. T. Strand, Form.
A. H. Melom, Sekr.

Turtle Mountain Kreds har sit Ungdomskæverne i Rolette, N. D. Past. Strands Kald fra 7de til og med 10de Juli. Unge og ældre, maa mærke sig dette og komme. Vi venter et velsignedt Møde. Andre Bekjendtgjørelser siden.

R. T. Strand, Form.
A. H. Melom, Sekr.

Program for Ungdomskævet i Turtle Mt. Kreds som agtes afholdt i Rolette, N. D. Past. Strands Kald fra 7de til og med 10de Juli. Søndag:

1. Abningsprediken Kl. 10 Form.
2. Kl. 2 Eftermiddag, Engelsk Ungdomskævedrag ved Past. H. H. Bakke og fri Samtale efter til Kl. 4.
3. Prediken ved Past. A. L. Stueland Kl. 8 Aften.

- Mandag den 8de Juli.
4. Forretninger Kl. 10—12 Form.
 5. Missionskævedrag ved Miss Anna Lee, Kl. 2—4 Eftermiddag.
 6. Ungdomskævedrag Kl. 8 Aften, Tirsdag den 9de Juli.

7. Forretninger Kl. 10—12 Form.
8. Kl. 2 Eftermiddag, Kævedrag ved Past. T. J. Oppedahl. Om nogen Tid blir tilovers hæves fri Samtale til Kl. 4.

- Onsdag den 10de Juli.
9. Indledningskævedrag ved Past. Edw. S. Hovland over Emnet for Samtalen, Tit. 2, 11—14. Resten af Dagen tilbringes i Samtale over det opstillede Emne.

10. Afskedsfest Kl. 8 Aften.
R. T. Strand.
Edw. S. Hovland.
A. H. Melom.

Nordvestens Indremissionsforening afholder et Samtalemøde i Sions Menighed ved Barton, N. Dak.. Pastor Wangs Kald, fra den 5te til 7de Juli.

S. G. Haugen,
D. B. Nordfletten.

Om Gud vil afholder Turtle Mountain Kreds Møde i Beauty Valley Menighed, Past. Falkangers Rald fra den 30te Juni til og med 2den Juli. Emnet for Samtalen blir Mark. 10: 46—52. Skyds vil møde de tilreisende Dagen før Mødet i White Earth, mødende Togene fra øst No. 3 og 5 og samme Dag som Mødet begynder, møder Skyds i Tioga Togene fra vest No. 4 og 6. Kom mange, kom bedende. Gud vil velsigne Mødet!
R. T. Strand, Form.
A. S. Melom, Sekr.

Et kristeligt Samtalemøde afholdes, om Gud vil, i Volga, Bethania Menighed den 3die til 5te Juli. Samtaleemne: Den 32de Salme. Besøgende mødes i Volga og i Sinai om Aftenen den 2den Juli. Paa Menighedens Begne D. D. Bergh.

Alberta Kreds af H. S. vil afholde to Samtalemøder som følger:

I Skandia Menighed, undertegnedes Rald, fra den 12te til og med 14de Juli Formiddag. Samtaleemne: Den forlorne Søn, Luk. 15, 11—24.

I Immanuel's Menighed, samme Rald, fra Søndags Aften den 14de Juli til og med Tirsdag den 16de og længere, om det sees betimeligt. Samtaleemne: 2 Kor. 5, 11—21.

Kredens Prester er anmodet om at være tilstede ved disse Møder. Kom med Bøn til Gud om rig Velsignelse. Alle er velkomne til disse Møder.

T. T. Carlson, Form.

P. B. Anderson, Sekr.

Red Willow Indremissionsforening holder sit 12te Aarsmøde i Bethania Menighed, Winford, N. D. af Past. Hallings Rald, fra 12te til 14de Juli. Samtaleemne: 1 Joh. 3, 1—3. Der vil blive Valg af Bestyrelse og andre Ordninger som maatte findes nødvendige vil blive behandlet engang under Mødet. Kom mange til Mødet baade af Foreningen og andre. Kom med Bøn!

T. H. S. Brette.

J. S. Quanceck.

Mayville Kreds af Hauges Synode holder Møde i Nordland Menighed, Rutland, N. D. den 2, 3, og 4de Juli 1912. Thema for Samtalen er Filippenferne 2 Kap. 1—13. Skyds vil møde dem, som kommer fra vest paa "Soo Line" den 1 Juli om Aftenen. De som kommer fra øst og syd tager Great Northern til Rutland.

L. Langehaug, Form.

H. Moe, Sekr.

I Amist Menighed, Past. Satres Rald, Alta, Canada holdes Samtalemøde fra 29de Juni til 1ste Juli. Samtaleemne: Joh. 15, 1—8.
E. D. Eliason.

Den nordlige Iowa Indremissionsforening vil holde Møde i Palestina Menighed ved Dolliver, Iowa fra 3die til 5te Juli. Samtaleemne: Ef. 2, 1—10. Skyds møder tilreisende i Gruver.

C. J. Carlson.

A. Shaw.

Paa Indbydelse fra Falnes Menighed, Past. Ellis Rald, Pierpont, S. D. vil nordøstlige Syd Dakota lutheriske Indremissionsforening holde et Møde der, om Gud vil, den 2den til 4de Juli. Samtaleemnet er den 73de Salme. Maa Gud velsigne ogsaa dette Møde til sit Navns Forherligelse.

John J. Enstad.

D. J. Sletten.

Følge Indbydelse afholder Red Riverdalens Indremissionsforening et Samtalemøde i Rødenes Menighed, Past. E. M. Betterjons Rald, Mentor, Minn. den 2den og 3die Juli. Skyds møder i Mentor og Erskine.

J. J. Eastvold.

B. B. Norne.

Paa Indbydelse fra Wisnora Menighed Past. John H. Hansons Rald, vil den sydvestlige Minn. fælles luth. Indremissionsforening afholdes et Møde om Gud vil den 2den til 4de Juli 1912. Samtaleemne: den 3die Artikkel. Der vil blive Skyds i Adrian og Wisnora Dagen før Mødet.

Paa Foreningens Begne

Andrew Johnson, Form.

Jakob S. Wit, Sekr.

M æ r t!

De, som ønsker at deltage i Fællesforet ved Ungdomsstevnet i Rolette, N. D. fra 7de til 10de Juli bedes praktisere følgende Sange i Frydetoner: 1ste Bind, No. 72, 83 og 122; 2det Bind, No 37, og 66.

Venligst, Edw. S. Hovland.

THE LIFE OF Dr. MARTIN LUTHER.

Represented in 48 historical engravings. By Gustav König. 100 pages. Nicely bound, cloth back. Colored cover, with portrait of Dr. M. Luther reproduced from the famous painting by Lucas Cranach.

Price per copy 25 cents.

Hauges Synod Book Dept.,

Red Wing, Minn.

Landstads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

L o m m e f o r m a t.

- I almindeligt Stindbind med de 3 Tekstrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kalk samt
sprængt Snit 70c
3m. Morocco med Kors og Kalk samt
sprængt Snit 1.00
I Morocco og Guldsnit, mygt Bind.....1.40
I Morocco og Guldsnit Pragtbind.....1.50
I Kalvestind og Guldsnit, mygt Bind.....1.75
I Kalvestind og Guldsnit, Pragtbind.....2.00

B a r e S a l m e r n e.

- No. 5. I almindeligt Stindbind.....50c
No. 6. I almindeligt Stindbind med for-
gyldt Kors og Kalk 60c
No. 7. I Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c
No. 8. I ægte Morocco, Pragtbind....1.25
No. 9. I ægte Morocco og Guldsnit, mygt
Bind med Forfringer 1.40
Også Indbinding, ægte flexible Mo-
rocco, med ombøjede Kanter og
Guldsnit og Futral.....2.50
D. Indb. i sort presset Kalvestind, mygt
Budebind, med forgyldt Kors paa
Siden og ophøjede Blomster.....2.25
E. Indb. i blaat flexible presset Kalve-
stind med Guldsnit og Futral....1.80
G. Indb. i sort flexible presset Kalve-
stind med Guldsnit og Futral....1.80

S t o r s t i l e t.

- No. 1 I stærkt presset Stindb. med Futral 1.40
No. 2 " " " med Beslag 1.65
No. 3 " " " med Kors og
Kalk og Guldsnit og Futral 2.00
No. 4 Do. Do. med Beslag.....2.25
No. 5 I ægte Morocco, forgyldte Sider
og Ryg, med Guldsnit og Futral 3.00
No. 6 Do. Do. med Beslag.....3.25
Alle 3 Tekstrækker særskilt, Skriftingsbind 50c
Do. i Morocco og Guldsnit.....80c

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Bisfop Bangs

Erindringer.

Indhold: 1. En nordlandsk Vettesaga.—2. Nordlandsk Folkeliv.—3. Barndom og Ungdom.—4. Væreaar.—5. Min Kjærlighedshistorie.—6. Præst.—7. Professor.—8. Statsraad.—9. Bisfop.

476 Sider. Indbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
RED WING, MINN

A TOKEN OF YOUR BAPTISM.

Et ualmindeligt pent Daabsminde i Bogform
Daade Daabsattesten og Omslaget er lithograferet
i mange Kulprer. Billeder, Bibelssteder og Salme-



vers er lithograferet i brunt og sort. 12 Sider og
Omslag paa tykt Papir og heftet med fryndset Sil-
kefnor. Det hele er paa engelsk.

Pris pr. Stykke 25 Cents eller \$2.40 pr. Dussin net.
HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

A T O K E N O F O U R W E D D I N G. A beautiful
booklet, containing certificate, oblong shape.
Made up of six heavy cardboard leaves. Rich-
ly illustrated in delicate colors. The certifi-
cate itself occupies the two middle pages and
is preceded and followed by well selected de-
signs, symbols, hymn verses and Scripture
passages. The last page is prettily arranged
for name of guests. Furnished with a pretty
embossed cover and bound with a heavy silk
cord. Single copy 25 cents, per dozen \$2.40 net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.
RED WING MINN

Bibelske Billeder

i mangefarvet Oljetryk, passende at sætte i Ram-
me. 1. Jesus velsigner de smaa Børn; 2. Jesus i
Gethsemane; 3. Den tornetrødede Frelser; 4. Je-
sus paa Korset; 5. I Midten den opstandne Frel-
ser og rundt omkring 14 Billeder fra Bibelskhisto-
rien; 6. „Rock of Ages“; 7. „In loving Remem-
brance“. Dette Billede foreskriver ogsaa „Rock of
Ages“, og nedenunder er trykt nogle andre Vers
(paa engelsk) til Minde om de afdøde; der er ogsaa
trykt Vinjer, hvor man kan nedskrive Navn osv.
Størrelsen paa disse Billeder er 19X20 Tommer.
De sælges for 10c pr. Stykke.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Hans Nielsen Hauge og hans Samtid

af

A. Chr. Fang.

Et Tidsskrift fra omkring Aar 1800 Med mange Billeder og Facsimiler. 512 Sider. Smukt og godt indbundet. Pris \$2.70

Denne Bog har i flere Aar været udsolgt men er nu udkommet i nyt Oplag. Den er i det væsentlige uforandret men indeholder en hel Del flere Billeder.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn

THE APOSTLE OF ALASKA

The Story of William Duncan of Metlakahla
By JOHN W. ARCTANDR, L. L. D.

Illustrated. 395 pages. Nicely bound.
Price 1.50 net.

„Bjergeren“, 427 opbyggelige Sange, gamle og nye. Denne Bog har vundet en stor Udbredelse iblandt det lutheriske Kirkefolk. Udbredt i over 12,000 Eksemplarer. I nygt Bind og Guldsnit, Pris 80c.

Sendes til Norge for samme Pris.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Harpelegeren med Guitarskole.

Harpelegeren, 110 Sange med Musik og let udtaligt Guitarskolepaaenget og Praktisk Guitarskole til Brug ved Selvstudium i Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt indbundet i Skriftingsbind med forgyldt Titel paa Siden \$1.00. Denne Bog er den eneste i sit Slags i det norske Sprog. Begge Bøger udgør tilsammen 122 store Sider. Bogen er anbefalet af Aar Walborg Hovind Stub, Bror. Sven Ostedal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Lefsebogen koster bare 25 Cents, Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelsøn Guitarskolen er ogsaa udarbejdet af ham.

Send Ordren til E. Pillethun, Drawer 74
Red Wing, Minn

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House udkommet engelst Udgave af Johan Goshners Statistiske. Denne Bog er af borte norske Kirke- og Kirkefolk saa vel kjendt og elstet, at nogen Anbefaling Bogen er neppe paastræbet. Vi glæder os kun over at Augsburg Publ. House har vist den Foretagsomhed at udgive denne Bog paa engelst. De yngre iblandt os vil være glade ved at saa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Skriftingsbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents

Bestillinger sendes til
Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn

FORGET ME NOT.

BIBLE PASSAGES AND VERSES FOR

EVERY DAY IN THE YEAR.

SMALL SIZE. — Texts and hymns nicely printed on one page, the opposite page being blank for entering names, birthdays, etc. The book is illustrated with 6 pictures of flowers executed in finest chromo-lithography, with Scripture text. Bound in cloth with title and forget-me-nots in colors, gilt edges.

Price, bound in cloth, gilt edge, 40 cents.
" " leather " 60 cents.

MEDIUM SIZE.—This book contains carefully selected passages from the Holy Bible and from the best Engl. and American poets for every day in the year. There are as many blank leaves added for inserting the birthdays of relatives and friends. Twelve floral cards, with different colors, increase the luxurious appearance of the edition. The beautiful cloth cover with golden stars and beams, with many-colored floral decorations, entreats the purchaser to present it to his friends.

Price, bound in cloth, gilt edges 65 cents.
" " " leather, " \$1.00.

LARGE SIZE.—Links of Love. A book of friendship, containing carefully selected scripture passages, and memorial verses from the best English and American poets. The lower half of each page is left unprinted for insertion of names of relatives and friends under the proper dates, each page having marginal decoration. At the first day of each month a full page landscape scene in colors, headed by scripture passage in large gilt and colored letters, is inserted. Printed on heavy white paper with full gilt edges. On first page of cover a beautiful landscape scene in colors, framed in gilt and floral decoration Very appropriate as gift for any occasion.

Price \$1.40.

Address: HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

STORIES BY G. W. LOSE.

These books contain very interesting stories for old and young. They are nicely bound and beautifully illustrated.

DorothyPrice 15 cents.
Sowing and ReapingPrice 15 cents.
A Good Investment.....Price 15 cents.
Ralph, the Orphan.....Price 15 cents.
The Better Way.....Price 25 cents.
Promises Fulfilled.....Price 25 cents.
Melnore ParishPrice 30 cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn

Illustreret Bibelhistorie

med lidt af Kirkens Historie. Af Volrath Vogt. Revideret efter den nye Bibeloversættelse. Trykt paa fint Papir, med et Kart og 53 Illustrationer. I Silt Cloth med sort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. Lilletun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

3 Ester paa 125 Stykker 30 Cents.

3 Ester paa 250 Stykker 50 Cents.

3 Ester paa 500 Stykker 80 Cents.

3 Ester paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

„Børnens Harpe“ med Musik

Børnens Harpe med firstemmig Musik, arrangeret af Kristian Nelsøn. Bogen har 243 Sange og er særdeles skikket for Søn- og Datter-skolen og Hjemmet og Ungdomsmøder, Mrs. Prof. C. W. Schmidt, Past. D. Juul med flere har anbefalet Bogen. Har du en Søn eller Datter eller Ven, som spiller Orgel, saa køb denne Bog og forær dem.

Indbunden i Skirtingsbind 60c.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

History of the Great Reformation in the times of Luther and Calvin. Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy By J. H. Merle D'Aubigne, D. D. 1096 pages. Nicely bound. Price \$2.50.

Hauges Synod Book Dept.,
RED WING, MINN.

Bestkriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmerkede Billeder af Stolens Hygninger, S. M. Sande, Past. D. Hanson, Andrew Ellingson og af alle Bestyrere ved Stolen lige fra dens Aabning samt en Gruppe af Stolens Direktører. Bogen er der 22 vakre Billeder. Bestkriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Stolen. Til Prestes og Agenter gives almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. Lilletun, Red Wing, Minn.

„Andelige Sange for Lægeskolen“, forfattet og efter Opfordring udgivet af Chr. Dick, Prest. 112 Sange. (Pastor Brohaugh's sidste Arbejde.) Pris 30c.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

SUNDAY-SCHOOL CARDS & TICKETS.

CARDS, with beautiful floral designs, Bible picture or landscape in colors and a scripture passage on one side and a hymn or poem printed on the other side. Fancy cut edges. Size, 4x5 in. Price per card 2 cents.

No. 1311. Come unto Me. Fine designs, Pilgrim, Sower, Ruth and Boaz, etc., with Texts in colours. Price per card 3 cents

No. 1595. Peaceful Dwellings. Very fine children designs, with Texts in full colours. Price per card 3 cents.

No. 1597. Crowning Mercies. Very fine landscape designs, with selected Texts in full colours. Price per card 3 cents.

TICKETS. SCRIPTURE GEMS

No. 47. Thirty-six tickets. Birds and branches. In book form, 10 cents.

No. 48. Thirty-six tickets. Country and lake scenes. In book form, 10 cents.

No. 49. Fifty-four tickets. Country scenes with flowers. In book form, 10 cts.

No. 50. Ninety-six tickets, floral design, 10c.

No. 51. Seventy-two tickets, floral " 10c.

Søndagskolekort med Bibelsprog paa norsk til 1c, 2c og 3c pr. Stykke, Nettopris.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Lær mig, Herre, din Vel.

En Bog til Konfirmanter. 72 Sider. Smukt indbunden. Pris 25c.

Send Ordres til C. Lilletun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

BE TRUE

A few words to the confirmed youth of the Ev. Lutheran Church. By Rev. G. T. Cooper-rider, A. M.

Contents: I. Be true to your parents. II. Be true to your church. III. Be true to your Lord. 100 pages. Bound in cloth. Price 25 cents, net.

“FOLLOW ME”

Words of Guidance for the Way of Life. Dedicated to the Lutheran Young People of America. By Benevolus. Prettily bound in heavy paper cover with gilt title and ornament. 48 pages. Price 15 cents, net.

Denne Bog habes ogsaa paa norsk a 15c.

HAUGES SYNOD BOOK DEP..

Dr. 74 RED WING, MINN.

.En norsk Familie i Syd Afrika Af Sofie Morgaard.

En interessant Fortælling om Forfatterindens Oplevelser i det fjerne Land. Bogen er paa 194 Sider, trykt paa godt Papir og forsynet med mange Billeder. Indbunden i Omflag med Titelen trykt paa Siden. Pris 75 Cents. Hauges Synod Book Dept.,
RED WING, MINN.

Himles Bog.

En Beretning om Bøgeroprøret og Kristensforfølgelsen i Kina 1900, samt en Oversigt over de skandinaviske Missioner i Kina. Bogen er paa 380 Sider, og har 62 Billeder. I Skriftingsbind koster den \$1.00. Du tjener Missionen ved at købe Bogen. Send Ordres til
C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norske Landskaber og Nationalbilleder.

Af disse Kort har vi et større Oplag og mange forskellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende: Juleaften; Norddalen; Bratlandsdalen i Kjøfste; Østfjeld; Nordfjord; Verfossen; Paa St.; Paa Kjøfste; Paa Habet i Storm; Paa Habet i Stille; Peer Gynt (4 forskellige Billeder). Gæsterpige. Pige og Gjed. Pige og Hund. I Nationaldragter (flere forskellige Billeder). Vinterbilleder (mange forskellige). Juleneg. Sjofinner ved Ulsefjord. Vappleir. Pige i Baad. Seilbaad paa Habet. Paa Jagt om Vinteren. Fra Opførelsen til Holmentollen. Fra Nordland. Kjøsen ved Ulsefjord. Svalvær. Nuarbreven. Rastland. Fra Hardanger. Torghætten. Beninder. Gjestmandsp. Svartisen. Geiranger. Digermulen i Vofoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virkelige Pragt-billeder i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. I businvis forrøret 50 Cents porto frit.

Endel simplere Kort med Billeder fra Norge, Red Wing og Omegn, Red Wing Sem. osv., — 2 Kort for 5c eller 25c pr. Dussin.

C. Lilletun, Red Wing, Minn.

Fountain-Penné.

Vi har en god Forhning af de velbekjendte Moore's Non-Leakable Fountain Penne. De sælges for \$2.50, 3.00, \$3.50. Dette er ubetinget den bedste Fountain Pen i Markedet for nærværende. Hvis en Pen ikke er tilfredsstillende, kan den byttes igen. Dgib, enten der påstes en fin, grov eller „stueb“ Pen.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

"The Lutheran Intelligencer",

et engelsk Kirkeblad med god opbyggende Læsning og mange forskellige Efterretninger baade fra Hauges Kirkes Arbeidsmark og Kirkens Arbeidsmark i Almindelighed. Bladet udkommer en Gang om Maanedene i Red Wing, Minn., og redigeres af Prof. Gustav M. Bruce. Det koster 50 Cents pr. Aar, forstubsvis. Agenter påstkes til at virke for Bladets Udbredelse. Send for Probenumre og Agenttilfar.

THE LUTHERAN INTELLIGENCER
730 10th str., Red Wing, Minn.

Et godt Billede

af Hans Nielsen Hauge. I Kabine-Størrelse. Pris 10 Cents.
Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bøgmærker:

"Gulehilsen", "Rydaarshilsen"; "Hilsen fra Amerika"; "Venlig Hilsen"; "Hilsen til Fader"; "Hilsen til Moder"; "Hilsen til Søster"; "Hilsen til Broder"; "Hilsen til Onkel"; "Hilsen til Tante"; "Til min kjære Søn"; "Til min kjære Datter"; "Hjertelig Velsignning"; "Herren er nær"; "Uden Kors ingen Krone"; "Barnesang"; "Hjertelig Hilsen"; "Jdag vil jeg prise Herren"; "Tro, Haab og Kjærlighed"; "Til kjære Bedstemoder";

"Christmas Greeting"; "New Year Greeting"; "A Greeting to Father"; "A Greeting to Mother"; "A Greeting to Sister"; "A Greeting to Brother"; Faith, Hope, Charity".

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Bredes erindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorens Synodskasse, (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College), sendes til Mr. D. A. Albin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Penge til Indremissionen, Kinamissionen, og andre Hjemmingsmissioner, sendes til Rev. A. D. Oppegaard, Madison, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. J. A. Duello, Veresford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Hauges norske evangelist lutheriske Synode i Amerika Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forstubsvis \$1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,

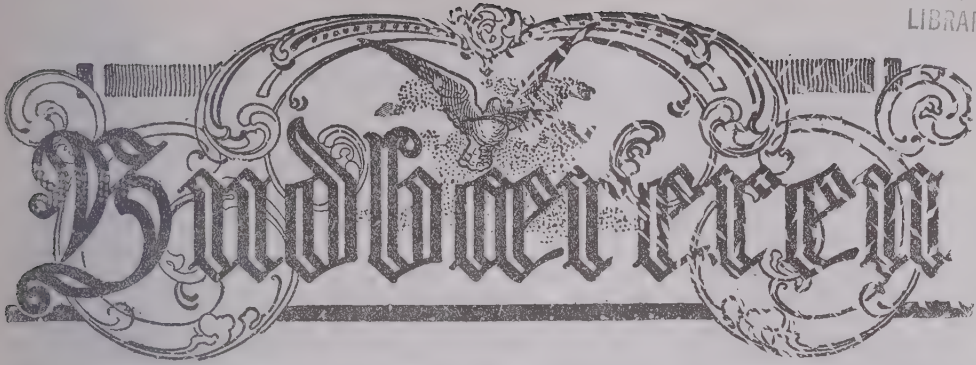
Dravner 74 Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn.

Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Om Hauges Synodes 67de Aarsmøde; 2. Nævningsprædiken; 3. Ungdomsforbundet; 4. En Husfader laides bort; 5. Fra et Samtalemøde i Vesten; 6. Kirkeligt Aarsmøde i Hantley Falls; 7. Spørgsmaal og Svar; 8. Aarsmøde; 9. Samtalemøde i seks Dage; 10. Kinamissionen; 11. Indremissionen; 12. Rettelse; 13. Hilsen; 14. Fra Arbeidsmarken; 15. Betjendtgjælder; 16. Avitteringer.



Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 27 }

Lørdag den 6te Juli 1912

{ 44de Aarg

En Sang.

Mel: Hvo ene lader Herren raade.

O, Jesus lad din Død og Bunder
Faa komme mer mit Hjerter nær,
For hver en Dag, som du forunder
Mig i Udlandigheden her,
Thi udi dine Bunders Ly,
Der er din Raade hver Dag ny.

Det er den Salighedens Klippe
Der skal bestaa, naar alt forgaar.
Naar alle falske Haab maa glippe,
Er det en Grund i dine Saar,
Ja de er mig et sikkert Pant
At du en evig Seier vandt.

Lad mig med Paulus ikke vide
Af andet til min Salighed,
„End Jesus Kristus maatte lide
Og ham korsfæstet i mit Sted“.
Der er Guds Kraft saa dyb og stor
Til Salighed for hver, som tror.

Om Støvet's Hytte da nedbrydes,
Jeg har en Bygning hist hos Gud,
Hvor jeg i Evighed skal frydes,
I Himlens Hjem som Kristi Brud,
Der Sorg og Nød skal være endt
Og alt til Fryd og Glæde vendt.

Adolph Jacobson.

„Kom og se“.

(Joh. 1, 47).

Med sit „Følg mig!“ havde Jesus draget Filippus til sig, gjort ham til en troende Discipel, hvem det nu var magtpåaliggende at træde i Mesterens Fodspor, følge ham efter. Men Filippus gav sig ikke tilro med, at han selv endelig havde fundet Jesus, var bleven hans Discipel; tvertimod, det var ham nu ogsaa om at gjøre, at andre tillige skulde føres til Frelseren, faa erfare Jesu dragende Kjærlighed og saliggjørende Virksomhed. Foruden at være Discipel, blev han ogsaa Missionær, Arbejder i Guds Vingård. Thi hans første Gjerning, saavidt det fremgaar af Johannes Beretning, var at vinde en gammel Ven for Jesus.

Filippus traf, straks efterat han havde fundet „Raadens Sol og Sæde“, en gammel bekjendt ved Navn Nathanael. De begyndte da ogsaa en livlig Samtale, idet Filippus uden videre fortalte, at han, og andre med ham, „havde fundet den, om hvilken Moses haver skrevet i Loven, ligesom og Profeterne, Jesus, den Josefs Søn, den fra Nazareth. Nathanael, der sikkerlig var en af de Sieler, der længedes efter Freløsning og haabede paa „Tidens Fylde“, hvilket klart nok fremgaar af Jesu Ord om ham: „det er sandelig en Israelit, i hvilken der ikke er Svig“, plagedes dog af Døvel og Vantro, var tillige betydelig hidet i de gjængse traditionelle Fordomme, og fandt det saale

GTU Library

2400 Ridge Road

Berkeley, CA 94709

For more books call (510) 649-2500

All items

des vanskelig at fæste nogen Tillid til Filippi frimodige, glade og trostærke Ord. Nazareth! Det ringe, usle, foragtede Nazareth! „Kan der være noget godt fra Nazareth?“ kaldt Nathanael ham ind i Tælen. Hertil kunde jo Filippus svaret ved at henvise sin Ven, Nathanael, til Skrifterne; Spaadomsmene, henvist til Esaias, som taler om „den lille Kvist, der fremspirer af en tør Jordbund“. Men Filippi Glæde var for stor til, at han saaledes skulde gaa ind paa en Undersøgelse af Skrifterne; han siger til Nathanael kun: „Kom og se!“ Rimeligvis tænkte han ved sig selv som saa: Faar Nathanael bare se ham, Jesus, vil nok alle mørke Tvilster flygte bort, alle de gamle Fordomme mod Nazareth forsvinde, og han vil indrømme, at det, jeg har sagt om Jesus, virkelig er sandt. Og Filippi Tro blev ikke tilfamme; hans Haab stufede ham heller ikke. Thi knapt havde Nathanael faaet Die paa Jesus og bekslet nogle Ord med ham, før han fuld af Tro frimodigen bekjender: „Rabbi! du er den Guds Søn, du er den Israels Konge.“

Nu, kjære Læser, hvorledes er det med dig? Er du endnu fremmed for slige Filippi- og Nathanael-Nærfæller og Længsler i dit Hjerte, eller har du virkelig med Alvor søgt og dertil fundet „den Guds Søn, den Israels Konge?“ Har du i Sandhed lyttet til faaelsom med Glæde annammet den inderlige Kalbelse og Indbydelse: „Følg mig!“ Hvis saa er, har du ogsaa Del i den samme Glæde, som Filippus sølte over sit herlige Fund; og denne din usigelige Glæde vil tillige drive dig til idelig og altid at synge for Herren i dit Hjerte:

„Nu har jeg fundet, det sig grunder
Mit Salighedens Anker paa;
Det er en Grund, der evig staar,
Naar Jord og Himmel selv forgaar“.

Nu, vel og godt, at du saaledes er en Filippus, der har mødt Frelseren og paa hans Indbydelse fulgt ham. Men dette er dog ikke nok, langt fra alt. Har du tillige søgt at lede en eller anden Nathanael hen til Jesus med et freidigt, troende, kjærlighedsfuldt: „Kom og se!“ Dette gjorde Filippus. Denne Gjerning fordrer ogsaa Gud af dig.

Har Gud af Naade bragt dig til Jesus, saa du har faaet se hans Herlighed, vil han tillige, at du skal øve en Kjærlighedsogjærning mod dine Medmennesker. Gjør du det ikke, men sover paa din Naadespude, gjør du dig skyldig i samme Forseelse som hin Mand, hvem Gud havde anbetroet et Pund, der gik hen og gravede det ned i Jorden. Det er Guds Vilje, klart udtalt i hans hellige Ord, at den, som har et Lys, ikke skal sætte det under en Skjeppe, men lade det skinne for mange. Filippus blev et Lys for Nathanael; blev du et lignende for andre. Søg først selv med Alvor at se Jesus og hjælp saa andre, som gaa i Mørke, at de med dig kan se og glæde sig i Jesus. Og det er sikkert, faar du virkelig dit Die opladt for din egen Udelighed til alt godt, faar du saa føle Længsel efter en, der kan hjælpe dig af al Nød, og du i den Tilstand faar se Jesus som din Frelser fra Synd, Død og Satans Rige, da vil du tro paa ham og elske ham. Ja, lad os altid bede den skønne Bøn:

„Lær mig at elske, Herre,
Lær mig at elske dig!
Mit Hjerte det vil være
Kun d i t evindeligt!
Kun dig saa vil jeg følge
Alt over Dydets Bølge,
O, drag og hold du mig!“

„Opbyggelsesblad“.

Nogle Bemærkninger.

I „Buddbæreren“ No. 23 dette Aar finder vi et Stykke, som bærer Overskriften: „Et Spørgsmaal til alle Haugianere“. Artiklen er underskrevet af S. Petterson. Ved sine mange Reiser omkring iblandt vort Folk er den gamle Broder blit bekjendt i vide Kredse. Jeg har ogsaa nydt godt af hans Besøg baade i mit Hjem og i Menighederne, hvor jeg har været Prest. Jeg har ogsaa været med ham i ikke saa faa Opbyggelsesmøder og haft Opbyggelse af hans Bibnebyrd om Synd og Naade. Han har ogsaa ret ofte ladet høre ifra sig i „Buddbæreren“

især i den senere Tid. Det er os altid en Glæde at høre ifra vore gamle Medarbejdere og saa se, at de fremdeles er levende interesserede i Kirkens Arbejde. Det er ogsaa paa sin Plads, at gamle, som sidder inde med et langt Livs Erfaring, skulde være Veiledere for de yngre. Det er saa rimeligt, at „Budbæreren“s Læsere lægger særskilt Merke til saadanne Stykker, som kommer fra en saa gammel, kjendt Mand med godt Vidnesbyrd iblandt Folket. Jeg har ogsaa fra Tid til anden merket hans Stykker i „Budd.“, og det er især i Anledning af hans sidste Stykke, som ovenfor hentydet til, jeg nu føler mig opfordret til at gjøre nogle Bemærkninger, da jeg nemlig tror, at hans Stykke ikke kaster det rette Lys over den Sag, som han behandler. Hans Opraab til alle „Haugianere“ er nemlig foranlediget ved de Resultater, som er kommen fra Foreningskomiteen. Det er dog særligt i Anledning af det Punkt om Vægmandsvirksomheden. Her mener Broder Petterson, at Komiteen vil lede Kirken ind i de samme Forholde, som den befandt sig i, da den gamle Konventikelsplakat af 13 Jan. 1741 var ved Magt. Saaledes læser Broder Petterson Foreningskomiteens Rapport. Deresom Broder Petterson oprigtigt har den Forstaaelse, saa undres jeg ikke paa, at han kommer med et kraftigt Opraab til alle Haugianere at ruste sig til Kamp. Man kan da heller neppe vente, at Broder Petterson skulde føle sig rigtig broderligt stemt imod disse Mænd, som han noget ubroderligt betitler som „kloge Herrer“ i Modsetning til „flige Smaagutter som Biskop Bang, Prof. Gisle Johnson, Biskop Jakob Sverdrup og endelig Prof. G. Sverdrup.“ Hr. Petterson vidner om en stor Mistillid til Foreningskomiteen, naar han siger: „Men disse kloge Herrer skulde vel gjerne ville have en saadan Konventikelsplakat, saa vilde de vel ikke forspømme at anvende den, naar vi havde tilladt os at overtræde dens Bud.“

„Derfor Hauges Synode vil antage

Komiteens Satser, saa kan vi ikke længer kalde vort Samsund Hauges Synode; thi da vilde dette Navn blive forandret til en bespottelig Ironi.“

Det forbauser mig virkelig, at vor gamle Ven og Herrens Vidne kan tillade sig at sende ud saadant i vort Samsunds Organ imod sine Samsundsbrødre, vort Samsunds Formand, som nyder vores alles Tillid og Agtelse, samt imod Mænd af andre Samsund, som har godt Vidnesbyrd. Jeg kan ikke andet end udtale min store Bedrøvelse herover. Ved sidst afholdte Aarsmøde udtalte Hauges Synode sin Glæde over Foreningskomiteens Arbejde samt sin Tilslutning til Komiteens Rapport. Der var Broder S. Petterson tilstede og sad den største Del af Tiden paa den forreste Bænk i Samlingslokalet. Ny Foreningskomite blev valgt med det Mandat at forhandle om praktiske Spørgsmaal for Sammenslutning. Alt dette gik igjennem med den største Enstemmighed. Ja, endog to af de samme Medlemmer, som var paa den gamle Komite, som Broder Petterson har sat frem i et saa ufordelagtigt Lys, blev nu igjen indvalgt i den nye Komite. Hvordan kan det saa hænge sammen, at Broder Petterson ikke da lod høre et eneste Ord ifra sig?

Er hans Opraab i „Budd.“ til alle Haugianere et Udløb for tilfældige personlige Følelser, eller er det Ord til Udtryk for et personligt Syn?

Lad os se lidt nærmere paa det nævnte Punkt, og se, om det virkelig er af den samme Mand, som hin Konventikelsplakat af 13 Jan. 1741. Eller om det taler for den Vægmandsvirksomhed, som vi Haugianere elsker og hylder.

Saa staar der i det omtalte Punkt: „Gud vil ogsaa, at de særegne Naadegaver, han maatte have givet visse Personer i Menigheden og, som derfor er Menighedens Eiendom, skal tages i Brug af Menigheden, saaledes ogsaa særlig den Naadegave at kun-

ne forkynde Guds Ord for en Forsamling." Denne Del af Punktet taler altsaa om de særegne Naadegaver, som Gud har stænket Menighedens forskjellige Lemmer. Vægmandsvirksomhedens Modstandere har ikke brugt at lægge Vægt paa Brugen af de forskjellige Naadegaver i Menigheden og mindst paa den Naadegave at kunne tale Guds Ord for en Forsamling. Det var netop det H. N. Hauge gjorde, og derfor blev han fængslet. Havde Konventikelflataten talt saa, som dette Punkt taler, saa havde nok den norske Regjering ladet Hauge gaa i Fred. Saa langt mener jeg ogsaa, at Broder Pettersen ogsaa maa være enig. Jeg har en Mening om, at det maa være i det flg. Pettersen helst ser Faren.

Der læser vi: „Følge Guds Ord skal den, som har faaet denne Naadegave, kaldes til denne Tjeneste i Menigheden ved dens Opfordring eller Samtykke, og bruge Gaven under Tilsyn af Menigheden eller dem, som Menigheden har kaldet til at føre Tilsyn med Arbeidet i Menigheden, saaledes som Guds Ord og vor Kirkes Bekjendelse siger."

Efter saadan Regel, siger Pettersen, er Vægmandsvirksomheden umulig. Ja, mon han virkelig mener det? Pettersen hævder, at Vægmandsvirksomheden maa være fri og kontrollere sig selv. Deri er vi vist enig. En tvungen Vægmandsvirksomhed kunde vist aldrig faa nogen Betydning. Fri maa den være. Og saa maa den kontrollere sig selv, siger Pettersen, og mener da at have mange store Mænd med sig. Ja, hvad menes saa med at kontrollere sig selv, og hvad menes her med Frihed? Pettersen synes at mene, at da kan der ikke være tale om noget Slags „Kald“, „Opfordring“, „Samtykke“, eller „Tilsyn“ fra Menighedens Side. Det skal bare det til, at en er „Vægmand“ og at han mener, at han skal ud og predike, saa prediker han, hvor han vil, og hvad han vil. Ingen maa kontrollere ham eller have noget Tilsyn med ham. Vægmanden er hævet over al kirkelig

Orden og Menigheds Tilsyn. Derfor advarer Pettersen alle Haugianere for Foreningskomiteens Satser, fordi de peger paa, at kristelig Vægmandsvirksomhed bør staa i Harmoni med den kristne Menighed, og siger, at „dersom Hauges Synode antager Komiteens Satser, saa kan vi ikke længer kalde bort Samfund Hauges Synode; thi da vilde dette Navn blive forandret til „en bespottelig Ironi“.

Efter dette ser det nu ikke rart ud med Hauges Synode, saasom den udtalte sig om Komiteens Arbejde paa sidste Aarsmøde.

Jeg vil tillade mig at udtale, at jeg tror, at Foreningskomiteens Punkt om Vægmandsvirksomheden her netop staar i stjern Harmoni med det Syn, som H. N. Hauge havde paa denne Sag. Jeg skal citere nogle Udtalelser af ham i hans Testamente til sine Venner: „Derfor maa I tilholde alle, men især dem, som ville lære andre, at de først selv omvende sig af ganske Hjerte. Tillige vil jeg hjertelig formane eder i Herrens Navn, I sande Medtroende, især de ældste og mest begavede paa ethvert Sted, at I holde v a a g e n t D i e m e d d e m, som opbygge andre; thi disse bør fortrinlig vise deres Tro i et gudeligt Levnet og gode Gjerninger, at de have en grundig Kundskab i Guds Ord, saa at det kan erfares, at de ere styrkede af vor Herre Jesu Aand til at føre en ren og sund Værdom.“ — — „Den, som skal lære eller undervise andre, og især reise omkring i saadant Grinde, burde selv ikke nylig være bleven en troende, dog kan saadant tillades under O p s y n a f d e æ l d s t e; men ingen bør lære andre, førend det er bevist, at han selv er i Sandhed omvendt og har i sit Levnet bevist Omvendelsens værdige Frugter. Dog maa han fremdeles staa under de Æ l d s t e s T i l s y n o g n ø i a g t i g e P r ø v e l s e, om han daglig gaar ned i sig selv og dybt erkjender ikke alene sine Synder; men og sin Afmagt, og at han tillige er prøvet i Fristelse og afskillige Træng-

fler, samt har god Grund og Forklaring i Guds Ord, saa intet er modsigende." Saa taler han fremdeles om saadanne, som vil løsrive sig fra Samfundet og intet Tilsyn vil vide af: „Reiser han fra eder, saa eftersøg, hvor han reiser hen; skriv saa did eller besøg disse for at standse den, som fører de enfoldige Hjerter, der ikke ere onde, men heller ikke have annammet Kraft nok af Gud til at modstaa Bedrageren." Saaledes taler den gamle Guds Mand, hvis Navn Hauges Synode bær. Enhver fordomsfri Læser vil sikkert erkjende, at Foreningskomiteens Punkt, som Broder Pettersen advarer Haugianerne for, er ganske aandsbeslægtet med den af Hauge anviste Bei i sit Testamente til sine Venner. Saavidt som jeg kan forstaa Broder Pettersens Fremstilling af sit Syn paa fri Lægmandsvirksomhed, som skal kontrollere sig selv, saa synes det mig, at dersom det skal besværges, saa vil heller det bringe den „bespottelige Ironi“ som han nævner og ikke Komiteens Anvisning. Komiteen mener, at vore frie lutheriske Menigheder har et Ansvar og en Ret ligeoverfor den kristelige Virksomhed i sin Midte. Punktet minder den om, at Gud har givet den forskjellig Gaver, og at det er dens Ret og Pligt at se til, at de Gaver, som bruges, kan tjene til virkelig Opbyggelse. Komiteen har været forsigtig i sin Udtalelse om Raldet. Punktet siger, at det skal ske „ved dens Opfordring eller Samtykke“. Det er altsaa ikke Meningen, at der maa holdes Menighedsmøde og udstedes Rald. Tanken er altsaa den: Der kommer en troende Broder, som har Naadegaver til at opbygge Menigheden, til den Menighed, hvor Pettersen bor, og tilkendegiver, at han føler sig drevet af Gud til at vidne om sin Frelser. Han søger nu at faa Samtykke i Menigheden for saadan Virksomhed. Han kommer derfor til Pettersen som en troende eller ældste i Menigheden. Pettersen skal nu faa Lov til at gjøre sig lidt nærmere bekendt med denne Mand og faa

lidt Røde paa, om hans Liv og Bekjendelse stemmer overens med Guds Ord og vor Kirkes Bekjendelse. I saadanne Tilfælde pleier man i vore Menigheder at samraade sig lidt med sin Prest ogsaa som en, der er sat til Tilsynsmand i Menigheden, eller de ældste sig imellem. Punktet vil sige, at en Menighed paa denne Maade ogsaa har Ret til at negte ogsaa en Lægmand Afgang til at virke i en Menighed, dersom de finder ham uskiftet. Der skal være et Samtykke eller Opfordring fra Menighedens Side. En saadan Praksis brugtes iblandt Bennefredsen i Norge, hvor jeg voksede op, og en saadan Praksis har været brugt i alle Menigheder i Hauges Synode, hvor jeg har noget Kjendskab. Med Hensyn til dem, som deltager i Vidnesbyrdet i sin egen Menighed sker det altid ved Brødrenes Samtykke eller ogsaa Opfordring. Da jeg kom til Amerika, 17 Aar gammel, deltog jeg i Vidnesbyrdet i Menigheden paa saadan Opfordring og senere ved at predike. Det var netop for saadan Praksis Komiteen søgte at finde Udtryk, og jeg var endog selv med i en Subkomite, som lavede Formen for dette Punkt, og som den hele Komite siden tilstemte. Vor Komite holdt klart og tydeligt frem i Forhandlingerne om dette Punkt Haugianernes Syn paa Brugen af Naadegaverne i Menigheden og vor brugelige Praksis. Som et Eksempel skildrede en af vor Komite en opbyggelig Sammenkomst af Lægfolk i sine Enkeltheder og pegte paa den frie Deltagelse ved Vidnesbyrd, Formaning, opbyggelig Læsning og Bøn. Dertil sagde Prof. Kildahl: „Saadanne Opbyggelser tror jeg der altid vil findes i de Menigheder, hvor der er noget aandeligt Liv.“ Han var ogsaa med i den Subkomite, som lavede Formen for dette Punkt. Haaber, at Professorens ikke tager det fornærmeligt, om jeg her citerer hans Udtalelse, som han vistnok udtalte mere privat. Det skal vel være indrømmet, at Punktet maaske kunde have været endnu mere klart, men den Insinuation,

som Broder Pettersen spører imod Komiteen, at de „Kloge Herrer skulde vel gjerne ville føre Lægmandsvirksomheden ind under Konventikelflatatens trange Kaar“, det vil jeg bestemt fritage mig fra, og jeg tror, at jeg kan sige det paa hele Komiteens Vegne. Saadan Tanke havde vi ikke. Vi tænker heller ikke at gjøre det saa trangt som muligt for vore troende Brødre, som vil være med og vidne om Gud. Vi ønsker hellere: Gid, at alt Herrens Folk vare Profeter! Vi spørger over den store Verdslighed, som findes i vore Menigheder, og at de ere saa faa, som vil komme til Lægfolkets opbyggelige Sammenkomster. Forresten vil jeg sige, at jeg tror ikke, at der er størst Fare for, at et Punkt i Foreningsartikler eller en Konstitutionsparagraf vil gjøre Ende paa Lægmandsvirksomheden. Faar Herren skabe sandt aandeligt Liv i vore Menigheder, saa vil nok de Kræfter røre sig. Det viste sig nok i H. N. Hauges Dage i Norge.

Jeg vil ogsaa saa sige, at jeg har lagt Mærke til flere Spark, som Broder Pettersen har rettet imod de Brødre, som Samsfundene har valgt til at arbeide i Foreningskomiteer, som jeg tror det havde været bedre for ham selv og for andre, om han havde ladet være. Jeg skulde gjerne have ønsket, at Synoden havde stemt for ham som Medlem af denne Komite, da han var oppe som Kandidat ved sidste Aarsmøde. Kanste baade han og Samsfundet havde haft Nytte af det. Det sidste, som han siger i sit Indlæg vil jeg give min hjertelige Tilslutning:

„Nei, Venner, troende Prester og Lægfolk, lad os arbeide i Enighed; thi endnu er det nok saa, at Høsten er stor og Arbeiderne faa.“

Nu har jeg for en Gangs Skyld udtalt min Mening i denne Sag. Dermed faar det være nok. Jeg har ikke Tid at skrive meget i Bladene. Jeg anser det for unyttigt at trækkes om Ord og Udtryk. Det, som opfordrede mig denne Gang at give dette Indlæg, er et Forsøg paa at saa frem en ret og velment Forstaaelse af det nævnte Punkt i en saa vigtig Sag.

Broderligst

C. F. Castvold.

„Dødsenglen falder, og da maa vi gaa ind gennem Evigheds Port“.

Mange, baade store og smaa, af vore Kirkesfolk her ved Jackson, er i det senere blevne kaldte bort ved Døden. Om alle disse tør jeg ikke berette, da jeg derved maatte lægge Beslag paa formeget af Budbærerens Spalterum. Men tillad mig at berette lidt om et par af de Uldre.

Om Mrs. Andrina Nyre skulde jeg gjerne ville sige lidt, da hun har erindret Hauges Synode i sit Testamente med en Gave, som om den blir os tildelt ubestaaet, er nok saa anseelig. Men jeg mangler ganske Bekjendskab og ingen kan underrette mig, saa angaaende hendes Levetidsløb kan jeg intet mere berette end som følger.

Andrina Hansdatter Sanvik blev født den 25de Desember 1829 i Sogn, Norge. Som ung Pige udvandrede hun til Amerika. Hendes første Opholdssteder var Spring Prairie og Koshtonong, Wis. Omfiden blev hun ægteviet til Erik Nyre. De bosatte sig først i Emmet Co., Iowa, og siden i Graettinger, Palo Alto Co., Iowa. Her døde hendes Mand, og siden har Mrs. Nyre stoppet omkring blandt Slægtninge og andre bekjendte, sidst hos D. Myrland, Jackson, Minn., hvor hun døde efter et kort Sygeleie den 7de Marts 1912 — 82 Aar, 2 Maaned og 11 Dage gammel.

Hvad hendes religiøse Liv angaar, da maa det vidst siges, at hun havde strævet paa sit Wis i flere Aar. men selv bekjendte hun paa paa det sidste, at det havde aldrig blevet rigtig Alvor af før. Hendes største Hindring, sagde hun, havde været Verdensfjerlighed, Dette angred hun dog med Smerte, og hun bad os hilse hendes bekjendte, at de ikke maatte elske Verden mere end sin Siels Frelse. Hun døde flyngende sig fast til dette Ord: „Den, som kommer til mig, skal jeg ingenlunde støde ud“, Joh. 6, 37. Hun blev begravet fra Hauges Menigheds Kirke, hvor undertegnede holdt Vigpredikenen, og derpaa blev hendes Støvhytte stiedt til Hvile paa Byens Gravplads.

*

*

*

Dobbel Begravelse.

Mandag den 13de Mai var en alvorlig Dag for Landsmenigheden her. Foran os i Kirken stod 2 Skrin, et sort og et hvidt. Det sorte indeholdt det affjelede Legeme af vor kjære Søster Mrs. Berthea Wiger, det hvide af hendes lille Datterdatter Hilda Ovidia Staal.

Mrs. Berthea Wiger var født af Foreldrene Gudmond og Goro Høgrud i Eidsfjogen, Norge, den 18de Mai 1843. Om Aarene 1872 udvandrede hun til Amerika. Hun ankom først til Blue Earth Co., Minn., hvor hun det samme Aar indgik i Egetestab med Ole E. Wiger. De boet ved nævnte Sted i 2 Aar og flytted saaa til Jackson Co., Minn., hvor de forblev til sin Død. Deres Egetestab blev velsignet med 9 Børn, hvoraf 8 lever. En 11 Aar gammel Gut døde for omtrent 27 Aar siden. Hendes Mand døde den 2den Sept. 1905.

Mrs. Wiger var en hjertevarm kristen Kvinde, som længe vil blive savnet iblandt os. Ved Gudstjenesterne og i Opbyggelsesmøderne forsamte hun aldrig, uden tvingende Omstændigheder, at indtage sin Plads. Af Kvindeforeningen var hun et virksomt Medlem. Altid var hun munter og havde gjerne et godt Ord til enhver. Var hun selv tung om Hjertet, forsøgte hun gjerne at synge det bort med en eller anden god Salme. Hun elsket sit Hjem og havde et ømt Hjerte for alle sine. Det blev derfor ganske tungt for hende, da de ivaar maatte bryde op Husholdningen og sætte Hjemstedet bort til fremmede. Hun sølte sig meget hjemløs og vidste ikke rigtig, hvor hun vilde være. Hun længtet efter Gutterne (Obert og Gerhard), som havde reist til Canada; men hun syntes ogsaa det var tungt at reise fra dem, som var tilbage paa disse Trager. Og af Hensyn til sin haardt prøvede Datter, Mrs. Staal, (hun var nemlig nylig bleven Enke og sad igjen med flere smaa, hvoraf de 3 mindste var syge og lille Ovidia mest daarlig) foretrak hun at bo hos hende her i Jackson indtil videre, — endelig maatte hun hjælpe til at tage Bære paa lille Ovidia, syntes hun. Saa kjørte hun endog (Fredag den 3die

Mai, tror jeg det var) ud til Hjemstedet for at hente lidt „Feed“. En ældre Rabokone hjalp hende at læsse op, og saa kjørte hun — vistnok noget tung om Hjertet — bort fra det kjære Sted. De hørte hende synge: „Vor Gud han er saa fast en Borg osv.“, og det blev nok sidste Sang, de fik høre hende synge her paa Jorden. Kommen ind til Byen i Aftenstumringen blev Hesten skræmt af noget og løb afsted med det Resultat, at hun faldt af og forsløg sig saa, at hun bevidstløs maatte bæres hjem. Efter en Stund kom hun sig dog til Sans igjen, og Mandag var hun tilsyneladende noksaa vel. Og endog Tirsdag, efter at Lægen havde erklæret, at hun ikke kunde leve, sølte hun noksaa vel og sa: „Jeg kan nu ikke forstaa, at dette er Døden, jeg da“, „men“, sagde hun, „vi skal være beredte“. Paa Spørgsmaal om hun havde Jesus med sig, svarede hun, smilende, et freidigt „Ja“. Fra nu af gik det dog fort nedad, og hendes Sans svandt efterhvert. Onsdag den 8de Mai Kl. 5 var alt over. — Bud var sendt til Sønnerne i Canada, og man udsatte med Begravelsen til Mandag, for at de skulde saa Tid til at komme. Men endog Telegrafbud gaar sent paa Wildmarkerne i Canada, og de fik vist intet vide før efter Mor var stedt til Hvile paa „Hauges“ Kirkegaard.

Lille Hilda Ovidia havde imidlertid ogsaa faaet Hjemlov. „Hun har Moder (Bedstemoder) fulgt til Himmelen“, der, hvor ingen mere er syg, og hvor ingen Taare mere rinder. Ei skulde Bedstemoder mere behøve at bugge sin syge, grædende Datterdatter; men nu skulde hun saa hende med sig til Paradis for at lege der med Engle og Børn i Evighed.

I Kirken talte undertegnede lidt om Nødvendigheden af at være altid beredt, — og saa bærer de to Skrin ud og sænkedes ned i hver sin Grav. „Fred med deres Støv, velsignet være deres Minde“.

Maa den gode Gud og kjærlige himmelske Fader saa trøste alle de kjære Børn og Børnebørn!

“If you love your Mama, meet her in the skies”.

„Budbærerens“ Læsere hilses med den
23de Davids Salme.

Ederis ringe

Simon E. Hanson.

Hjalgrim Larson død.

Trefoldighed Mgh., Roseville, N. Dak., har atter haft den Sorg at være samlet om en af sine Stifteres Baare. Hjalgrim Larson blev født ved Hesper, Fillmore Co., Minn., den 10de Mars 1856 af Forældrene Margretha og Lars Hjalgrimson Tollevsgar. Han blev ægteviet til Miss Martha Rockney og reiste i 1877 til Dakota, hvor de tog sig „Homestead“ i Traill Co., i det Town, som senere fik Navnet Roseville. Han var med i at organisere Trefoldighed Mgh. og har indehavt flere vigtige Tillidshverv inden samme. Deres Ægtefælle blev velsignet med 6 Børn. I 1902 havde Larson den tunge Sorg, at Hustruen døde. Senere døde hans ældste Søn og en voksen Datter, saa døde endnu en Søn. De ti sidste af hans Leveaar var saaledes Aar med Sorg paa Sorg. Dog var ogsaa disse Aar blandet med Glæde. I 1904 den 20de Juli blev han ægteviet til Mrs. Inga Ness. Deres første men lykkelige Ægtefælle blev velsignet med 4 Børn.

I forleden Oktober fik Larson Slag. Dette igjentog sig flere Gange igjennem Vinteren og gav saaledes sikkert Forbud om, at Enden var nær. Dette vidste han om og så til sin Hustru, at Skilsmisken kunde snart komme. Paa hendes Spørgsmaal om han troede, at han fik blive salig, om han døde nu, svarede han: Ja, det tror jeg! Til undertegnede sagde han, kort før han døde: Det er aldeles forgæft, at man skal opsætte med sin Salighedsfag, til man bliver syg og ikke formaar noget. Han vidste, at Enden var nær, og vi tror, at han tog sin Tilflugt til Gud i Jesu Navn.

Skjærtorsdag Form. den 4de Mai 1912 sluktede Livslampen ud. Hans Levedage blev saaledes 56 Aar og 24 Dage. Han overleves af sin Hustru og Døtrene Lovise, Mrs. A. Anderson. Nora, Mrs. Toenling,

Effie, Mrs. Knutson, Myrtle, Lillie, og to Sønner, Loyd og Norris, samt Broderen Lars ved Plaza, N. Dak. Disse søler dybt Savnet og sørger over Tabet af sin kjære hengangne. Menighed og Benneris udelte Sympati er med dem. Jordbæstelsen fandt Sted den 6te Mai.

Fred med Støvet, velsignet være Fars kjære Minde!

D. J. M.

Kort Referat.

Nordre Minn. Kreds af H. S. afholdt sit Missionsmøde i Bethania Menighed, Bakt. G. C. Gjerstads Kald den 18de til 20de Juni sidstleden.

Mødet aabnedes med Sang, Skriftlæsning, Bønnet og Vidnesbyrd. Da Kredens Formand og Sekretær ikke kunde være tilstede blev Stedets Prest G. C. Gjerstad valgt til Formand og undertegnede til Sekretær.

Samtaleemnet Rom. 5, 18—21 blev indledet af Past. J. R. Verohl af Dalton, Minn. Han holdt frem Syndefaldet og dets forfærdelige Følger, formedelt ens Ulydighed men ogsaa de manges Opreisning formedelt ens Ulydighed. De første Forældres Fald, hvori vi alle er delagtige, men ogsaa Opreisningen igjen i Kristus Jesus for alle som tror og forlader sig paa ham. Men hvor Synden blev stor, blev Naaden endda større, for at, ligesom Synden herskede ved Døden, saa skulde ogsaa Naaden herke ved Retfærdighed til et evigt Liv ved Kristus.

Der fortsattes med Vidnesbyrd om Synd og Naade, Fald og Opreisning. Der blev meget sagt, og godt sagt, maatte det saa gaa ind i Hjernerne og gribe rigtig fast og Guds Betsignelse være med dem som var ved Mødet og andre, som de kommer i Berøring med. Pastorerne G. C. Gjerstad, Verohl, A. A. Dahl, Høversten, Student Mjelle, Emisær M. T. Wold, S. Peterson og andre tog Del i Samtalen. Past. Dahl predikede den første Aften, Verohl den næste og S. Peterson paa Torsdag Aften.

Offer optoges til Kredsen, paa \$11.40. Der var Altergang paa Formiddag den sidste Dag af Mødet. Mødet var godt besøgt og den Felligaand var nær Hjernerne.

Christian Høversten. Sekr.

Kunde man ikke hvile lidt?

Det sidste Aar har været overmaade travelt med at tale og skrive om Forenings-sagen. Dette Emne er forresten saapas stort og vigtigt, at det krænger en grundig Overveielse. Noget Hastværksarbeide i en slig Sag buer naturligvis ikke. Men om der nu skulde blive Forening i en nær Fremtid, saa kunde det vel just ikke siges, at den kom istand i en Haandoending; thi Foreningsarbeidet tog sin Begyndelse længe før den forenede Kirke blev organiseret og nu har dette store Kirkesamfund nylig holdt sit 23de Aars møde.

Men, hvad vi ville minde om i denne Sag just nu er, om det kan være nødvendigt at holde paa at skrive i „Budbæreren“ og saa i dette Aar, som i det forløbne. Og naar vi ser paa alt det Stof om Forenings-sagen, som vi har liggende, saa ser det ikke ud til, at vi skulle behøve mere paa længe. Dog kan vi ikke love at optage saa langt nær alt, som er indsendt i denne Sag. Og vi tror, det var bedre, at man nu pustet en Stund; thi at drive paa, som man har gjort, kan neppe tjene hverken til at hemme eller fremme Forenings-sagen; thi med alle disse Argumenter mød og med blir det staaende i samme Staa-re. Og mange af dem, som skriver om Forenings-sagen skulle vi ville tilraade, at de skriver om andre Emner; thi som vi før har hørt er det neppe hver Mands (og Kvindes) Sag at skrive om Forening, Kirkeforfatning, Absolution osv. Derimod kunde det ligge meget nærmere for hvemsomhelst at tale og skrive om, hvilke Erfaringer han og hun har af Guds Mands Virkning paa sit eget Hjerte til at lære at kjende sig selv og lære at kjende Gud og den han udsendte Jesus Kristus. Tal og skriv om, hvad vi gjør, og hvad vi burde gjøre for vore Børn og vor Ungdom, om Opbyggelsesarbeidet iblandt os, om Søndagens Brug og Misbrug osv.

I disse vigtige Spørgsmaal, Forening, Coeducation, Skoleplan osv. hører vi nok, at mange er ganske sikre i sin Sag og ved, hvad de vil. Efter deres egne Udtalelser vil de ikke, at der skal blive Forening mellem

Samfundene især at ikke Hauges Synode skal forene sig med nogen af de andre Samfund. De er ogsaa ganske sikre paa, at der ikke bør blive Coeducation ved Red Wing Seminar osv. Ellers kan jo Landet være fyldt af Skoler med Fællesundervisning. At der findes dem, som ikke kan saa det saa klart for sig og ikke kan blive saa sikre paa, at Forening og Coeducation er skadelig er ogsaa Tilfælde. De kan ikke indse, at Guds Riges Sag paa Jorden skal staa og falde med et Kirkesamfund. Herren har havt sin Menighed paa Jorden før mange af disse Kirkesamfund sit Navn, og han kan komme til at have det, og er at mange Navne paa Personer og Samfund er glemte.

Det er heller ikke ligetil at indse hvorfor ikke Foreningsbestræbelserne og Samlings-tanken skulle staa langt foran Splittelsesar-beidet og Adspredelsestanken. Enten vi vinder langt eller kort, saa vil vi dog saa Lov at have den Mening, at det at bede og arbejde for at samle og stifte Fred er det bedste for os, naar det endelige Regnskab skal aflægges og den stridende Kirke har fuldført sin Mission og den triumferende er bleven de rette Kirkemedlemmers fælles Hjem.

Indremissionsforeningsmøde.

Ottertail Indremissionsforening afholdt ifølge Indbydelse sit Aarsmøde i Swan Lake Menighed af Pastor Verohls Rald fra 30te Mai til 2den Juni 1912. Mødet aabnedes med Sang og Skriftlæsning, hvorefter en Stund blev benyttet til Bøn om Herrens Velsignelse.

Formanden takkede derpaa for Indbydelsen og Sessjonstiden blev bestemt.

Det opstillede Samtaleemne: Peters Tale paa Pinsedag blev indledet af Pastor Barstad, som var saa snil at komme den lange Vej og var os til megen Velsignelse. Maa Herren rigelig velsigne ham igjen, det var hyggelig at træffe den kjære Broder igjen, og især glædede det os at erfare, at han fremdeles holdt fast ved sin haugianste Maa-

de at forkynde Guds Ord om Synd og Naade paa.

Indledningen, som var os til Lærdom, Trøst og Opmuntring, lød med Liv og Varme, saa vi følte vist alle mer eller mindre noget af det samme, som der følte paa hin Pinsefestdag.

Samtalen fortsattes nu over dette Emne og enhver af dem der deltog forsøgte ved den Naade Gud gav at give Basunen en tydelig Lyd, som saa hellig trænges i denne Tid, og vi fik (Gud til Ære) ved Mødets Slutning, erfare at Ordet havde fundet Hjertenum hos nogle der gav tilkjende, at de fra den Tid vilde leve for Herren. Maa nu han, som har begyndt Gjæringen, fuldføre den.

En Del af Mødets 3die Dag blev benyttet til Forretningsmøde, samt Valg af Embedsmænd for det kommende Aar.

Foreningens Formand G. D. Nordmarken berettede, at der i det forløbne Aar var afholdt 9 Møder, og at det kunde siges til Guds Ære, at Herren havde velsignet Arbejdet til Sjeles Frelse, saa at vi ikke bør blive trætte og forslagne, om det synes at gaa smaat, og om endog nogle søger at tilintetgjøre denne Virksomhed; men i Bøn til Gud om hans Bistand fortsætte, om muligens nogen ogsaa dette Aar kunde reddes fra den evige Fortabelse, som saa mange gaar imøde. G. D. Nordmarken gjenvalgtes til Formand og K. K. Evabold til Viceformand, H. C. Sætre til Kassierer og undertegnede til Sekretær.

Der blev bestemt at have 4 Maaneders Gennemsnitsvirksomhed og Nordmarken, Evabold, Draxton og Glende valgtes til Gennemsnitsvirksomhed.

Til Medlemmer af Bestyrelsen valgtes J. B. Draxton, Knut Olsson og J. Strinden.

Søndags Formiddag predikede Pastor Barstad for fuldt Hus og en Del døde Ben syntes ved hans Tale at begynde at vise Tegn til Liv. Maatte vi kun have ret mange, der saaledes vilde raabe af Struben, saa kunde vist ikke saa mange af vort Folk sove Syndens tunge Søvn.

Offertoptoges til Foreningen, og Mødet afsluttedes Søndags Aften efter et 4 Dages

hyggeligt Samvær med Brødre og Søstre om Guds Ord. Maa Herren velsigne eder alle, saa at vi engang kunde mødes i evig Fryd og Glæde for aldrig at stilles.

Mandags Aften predikede Pastor Barstad i Zions Kirke, Fergus Falls. Tak skal du have for at du kom og var os til saamegen Velsignelse. Haaber du snart besøger os igjen.

Paa Foreningens Vegne
D. G. M o l d e n, Sek.

Fra S. Dakota Kreds møde.

S. Dakota Kreds af H. C. holdt Møde i Zions Menighed, L. L. Nerviogs Kald den 21de til 23de Mai 1912.

Mødet aabnedes med Prediken af M. B. Løftesmoe over Joh. 21, 15—18.

Som før betjendgjort, blev paa dette Møde, Søndagsstolen, Religionsstolen og Ungdomsagen behandlet.

Over disse Emner holdtes 8 Foredrag. J. F. Meloms Foredrag vedføjtes Referatet.

Af Prestier var følgende tilstede, Bergh, Nerviog, Skarpsness, Quello, Løhre, Olberg, Mannes, Løftesmoe, G. D. Vit, S. L. Jacobson, D. F. Johnson, Trygstad, J. G. Melom, og J. C. Olsson.

Beslutninger fattede.

S. Dak. Kreds kalder Missionær H. R. Rønning til sin Evangelist til at virke efter som hans Kræfter tillader paa Kald fra Kredens Menigheder. At han lønnes med frivillige Offere paa de Steder, han virker. At Kredens Formand modtager Indbydelse og udarbejder Reiserute.

At Kredens Formand udnævner en Komite paa tre Medlemmer, som bemyndiges til at modtage Indbydelse og bestemme Sted for et Ungdomsstevne, som skal bli afholdt i Kredsen i Sommer eller engang til Høsten og at udarbejde Program for samme.

Formanden udnævnte J. F. Melom, Mannes og Quello.

Den Komite, som udnævntes af Formanden for S. D. Kreds, paa Kredens Aarsmøde, i Roseni Menighed forleden Høst, med det Formaal, om muligt, at udarbejde

en heldigere Ordning for Lægmandsvirksomheden i Kredsen, havde Møde i Immanuel's Kirke i Beresford, S. Dak. den 24de April 1912. Alle Medlemmer bestaaende af Pastorerne Skarpsnes og Mannes og Lægbrødre Ole Mørk, Ole Stene og Ole Thompson var tilstede.

Komiteen enedes om at fremsætte følgende Forslag for Kredsen.

1. Istedet for den nuværende Lønningen i Gmiskervirksomhed, hvor Enkeltmænd sendes alene, sendes Lægbrødre ud to og to, og faar Reiseudgifter Godtgjærelse.

2. Saavidt muligt sendes to til hvert Prestekald og de virker der, saalænge som Presten og Menigheden begjærer det.

3. Kun saadanne sendes som har godt Vidnesbyrd inden sine egne Menigheder.

4. Lægbrødrenes Reiseudgifter udredes af Kredskassen og Menighederne anmodes om at optage Offer til denne Kasse under Lægbrødrenes Besøg eller ved en anden belejlig Tid.

5. Kredsen kalder to Mænd at reise sammen vestenfor Missouri River og godtgjør dem med \$25.00 pr. Maaned hver og Reiseudgifter.

6. Det er Komiteens Mening, at ved Udsendelsen af Lægbrødre i Kredsen bør i alle Fald en af dem have Sanggave. Ligesledes, at de ikke sendes en længere Vej end som er høist nødvendig. Paa Komiteens Vegne,
A. M. Mannes.
J. S. Olson.

* * *

Hvorledes skal Ungdomsarbejdet drives til største Velsignelse i Landsmenigheder?

(J. F. Melom.)

Vi har nu diskuteret Søndags og Hverdagskolen og har overvejet, hvad vi bør gjøre for vore Børn. Det var velsignet og nyttigt. Det følger med Nødvendighed og i sin rette Orden, at gaa et Skridt længere frem, og her finder vi lige for os, den konfirmerede Ungdom, og hvad vi kan gjøre for dem. Dette Spørgsmaal er omfangsrigt og stort. David spør i Salme 119: 9. „Hvorved skal den unge bevare sin Sti ren?“ og

svarer: Ved at holde sig efter dit Ord, o Herre.

Tar vi i Betragtning Menigheden, dens Kald og Midler, samt den Stilling i hvilken den befinder sig, saa finder vi der det, som trænges. Den har Sandheden, Guds Ord og Sakramenter. Det er dette man underviser Børn i. Det er dette, man prediker og forkynder for Menighedens ældre Medlemmer. Hvad gives os som et Middel for den konfirmerede Ungdom? David svarer: Middel er Guds Ord.

Vi følger almindelig vore Børn til Konfirmationen og saa forlader dem. Forældrene flest er ligegyldige og anser sine Børn for voksne, naar de er konfirmeret. Hermed blir de altfor ofte overladt til sig selv, i den vanskeligste og farligste Tid. Far og Mor bør være Far og Mor endog efter Konfirmationen.

Overladt til sig selv, falder den unge let som Rov for Synden i Verden og Gudsforglemmelsen drager med sig de flemme Følger over hvilke Forældre og Menighed græder. De har seet det som hændte og græmmer sig uden at tørre bruge de Midler, der alene kan lede unge ind i de rette Spor. Men her trænges Visdom og kristeligt Mør.

Man har efterabet forskjellige Ting og forsøgt Midler der kun har bragt nye Prøver og nye Skuffelser. Man har letfindig behandlet de unge og fremstket en Kristendom, som var for Børn og ældre Folk, men ikke for Ungdom. Man var ræd for at sige den unge Sandheden, de ville ikke taale den og derfor gaa. Men heri tog man Feil. De unge vil vide Sandheden, og hvorfor hyle for dem fordi de er konfirmeret.

En anden Feil var, at man stillet de gamle og de unge ad. Gudstjenesten var for de gamle, og de unge skulle ha noget for sig selv. Havde man Ungdomsmøder, saa dreves de i en letfindig for ikke at sige ugunstelig Aand, der ikke gik det julevindende og opbyggende Arbejde til haande, og blev derfor ødelæggende. Som Eksempel paa, hvad man i mange Tilfælde havde, kan tjene. Som ung Prest kom jeg ind i en Menighed, som vel havde en Ungdomsforening. En

Paragraf i dens Konstitution lød: „Dans og Kortspil tillades ikke paa samme Tid og Sted, hvor Ungdomsmøde holdes. Dette var jo yderliggaaende. Naar vi saa ville saa rettet paa Uvæsenet raabte man: „Den nye Presten er en Reformator.“ En kristelig Ungdomsforening, med sine Møder i Kirken, erstattet den gamle, og er til Velsignelse for Menigheden, som Ophbyggelsesmøde. Var ogsaa Medlem af en Ungdomsforening, som nu har eksisteret i 14 Aar, og saalænge jeg var kjendt med den holdt vi ikke en eneste „Social.“ Man gnyet og kritiserede i Begyndelsen. Man var ræd for, at det ville bringe noget usundt med sig. Men snart fik man se, at denne farlige Organisation var Middel til at de unge kom mere regelmæssigt til Gudstjenesten. De gamle og de unge kom sammen i Ungdomsmøderne til gjensidig Ophbyggelse. Deres fælles Opgave blev erkjendt, og denne Erkjendelse et fælles Virke, mod et fælles MaaL.

Den ungdommelige Fyrighed trænger den gamle Erfaring som Skibet trænger Rodsen i fremmed Havn. Men her maa andet til end Hug og Slag. Her maa bruges Taalmodighed og Milddhed; thi den unge skal ledes ud, ikke trampes ned. Man trænger ikke derfor at slaa af paa Sandheden, eller bruge uholdbare Løftemidler. Ungdomsmøder der bestaar i at foredrage daarlig Musik, letfindige Stykker, i Deklamationer og Væsning, i Raffekogning og ugudelig Leg, er en Forbandelse, hvor de end findes; man kan begynde med Guds Ord, Bøn og Salmesang, saa meget man vil.

Vi maa ha Ungdomsmøder, hvis Formaal er kristelig Underholdning og Ophbyggelse. Sang, Forelæsning, Deklamationer og Taler bør være af kristelig, religiøs Indhold. Man har her Anledning til at tale til Ungdommen paa Sandheds Grund, om forskellige Livsspørgsmaal. I de bibelske Karakterer og Fortællinger er noget for alle, og ikke mindst for Ungdommen. Alt vedrørende Ungdomslivet og dets mange Spørgsmaal maa tales om. Bekjendelser, Livs-tal, Ægteskabsforbindelser, og andre socia-

le Spørgsmaal kan her tales om, som fra intet andet Sted.

En kristen Pige kom til mig efter en Tale til Ungdommen og sa: „Du skal ha Tak for, hvad du sa, omendstjont du traadte dygtig paa mine Vigtorne.“ Hun var forlovet med en Fritæinker. Efter et lignende Møde sa engang en gammel Mand: „Mellem var dygtig haard med os, men vi maa ha et Møde til, mens han er her.“ Dette var paa et Sted, hvor man var blit træet af udfiskeiende Ungdomsmøder. Nu er der en kristelig Ungdomsforening, der arbejder til Ophbyggelse for gammel og ung.

En ung Pige, hvis Mor var Enke, løb ude Aften efter Aften med formentede Elskere. En Aften som hun og hendes Elsker sad sammen i Kirken, fik hun se sin Naboens Pige sammen med sin Mor. De to saa lykkelige ud. Hun begyndte nu at se sig om, efter sin egen Mor. Hun sad nede ved Døren, ensom, sørgmodig og forladt. Spørgsmaalet kom til Pigen om ikke hendes Mor ogsaa var værd en saadan Opmærksomhed, som den Naboens Pige gav sin Mor. Resultatet var, at ved Mødets Slut, vender hun sig til sin Ven og byder ham Farvel med den Bemærkning, at hun maa til sin Mor, og løber i det samme hen for at finde sin Mor. Hun følger hende i Stilhed hjem. Kommen hjem spør hun sin Mor, om Lov til at gjøre hende bekjendt med sin nye Elsker. Mor ser forundret hen paa sin Datter, mens denne løber hen og omsavner sin Mor, udbrydende under Taarer: „Tilgiv mig Mor, men fra nu af er du min Elsker“ og i det samme gir hun sin Mor et Forsikringens Kys. De fandt hinanden igjen.

Kristen Menighed, Far og Mor, vi maa arbejde sammen, og løfter vi blot sammen skal vi saa se det hjælper. Se til, at I kan glemme Gigten et lidet; gjør færdig eders „Chores“ i betids og kom sammen med eders Ungdom til et kristeligt Ungdomsmøde. Ta fat med eders Sjælesørger i dette ansvarfulde og tunge Arbejde. Tal et Ord til de unge, har du intet andet saa lad din kristne Erfaring lede dig ved Guds Ord og- saa her, og I skal se Velsignelsen skal ikke

udeblive. „Men“, siger en: „vi har kristen Ungdom og ugudelig Ungdom i vor Menighed; skal vi blande dem sammen?“ Bent frem, „skal alle deltage i Programmet?“ Lad Ungdommen forstaa at I vil ha et kristeligt Program, og I skal saa se Følgerne. De vil være ligesaa nærieregne som du. Men vær heller ikke her ræd for at sige din Mening. „Da skaber man jo Hyklere“, siger en anden. Skulle vi udsøndrende begynde at sige til en almindelig Menighedsforsamling: „Du er en bekjendende kristen, du faar synge“, og til hans Sideskammerat: „Du er ingen bekjendende kristen“, hvad havde vi da gjort? Vor Ungdom har Kristendomsbevidsthed nok til at vide, at det frelsende er Troen paa Kristus, og ikke, hvad vi i det ydre gjør. Lad blot Sandheden om Synd og Naade lyde klart og uforbeholdent, saa skal den frigjøre eder siger Guds Ord. Det hele blir da ikke en Formsig, men en Nødvendighed. Unge og gamle samles da som en Menighed, om en fælles Sag og til fælles Velsignelse.

Hilsen fra Vesten.

Vil sende en liden Hilsen gennem vort kjære Blad „Budbæreren“ til kjendte og ukjendte Brødre og Søstre, som tjener og elsker vor Herre og Frelser og som synes det gaar ofte saa sent fremover paa Helliggjørelsens Vej. Lad os ikke bli forlagte. Vi kan ikke med vore bedste Gjerninger gjøre noget til vor Frelse, men ene og alene ved Jesu Fortjeneste.

Her i den sydvestre Del af Nord Dakota, hvor vi bor, har ikke været satset mange Aar med undtagelse af Rancherne, hvor Kvægstøngerne har boet i mange Aar og havt Landet til sin Raadighed; men som maatte flytte ud, naar Setlerne tog Landet i Besiddelse.

Her er ikke saa faa Skandinaver og en Hauges Menighed blev stiftet og betjenes af Past. R. Rasmussen fra Cog, S. Dak.

Han har ogsaa betjent fire Menigheder til, og har trodsjet baade Veir og Vind og kjørt 30 a 40 Mil for at komme til sine Menigheder til bestemt Tid, og det har taget haardt paa hans Kræfter i Herrens Tjeneste. Han elsker sin Gjerning og er elsket af sine Menigheder. Herren har ogsaa velsignet hans Arbejde disse tre og et halvt Aar, som han og hans Familie har været her. Guds Ord har faaet Magt over mange Hjerter, og Syndere har faaet Fred med Gud. Nu ligger Pastor Rasmussen syg, har ligget paa det norste Diaconisehjem i Minneapolis i fire Uger. Han har været Døden nær. Hans Hustru er med ham og har været Søstrene behjælpelig med at pleie ham. Nu er han lidt til Forbedring. Saa gjerne som vi alle vil ha denne Herrens Tjener iblandt os endnu en Stund, saa vil vi bøie os under Herrens Vilje, saa som han ser det tjenligt for os. Vort Ønske er, at flere Hauges Folk vilde flytte hid. Her er Land at saa kjøbe til rimelige Priser. Her har været tørt i to Aar, men iaar ser det ud til at bli et Kroneaar. Har havt rigeligt med Regn. Min Mand er ikke Landagent, men er der nogen, som ønsker nærmere Oplysning angaaende Landet her, saa vil han gjerne give den Oplysning han kan.

En ringe Søster

M r s. J. M. S a b e

Scranton, N. Dak.

Et Barns Værdi.

Der er ikke liden Sandhed i, hvad et Blad for nogen Tid siden bemærkede: „Om en gammel Ko, hvis Værdi ikke overstiger \$20.00 skulde komme bort, vilde maaske baade Far og Mor gaa ude halve Natten og lede efter den. Men om en Søn eller Datter blir borte om Aftenen, og de ikke ved, hvor de opholder sig, og de ikke kommer hjem til almindelig Sengetid, træffer det, at baade Far og Mor gaar tilfjælds og sovner rolig ind.“

Har du, Far og Mor, nogengang tænkt paa, hvormeget dit Barn er værd?

Kinamissionen.

Kinesiske Siendommeligheder.

„Morst Missionstidende“.

(Af Missionær J. Flod.)

Meget er helt anderledes hos det „sort haarede Folk i Midtens Rige“ end hos os, „de vestlige Haves Menneſker.“ Rigtignok gaar de 400 Millioner Kinesere ikke paa Hænderne og ſtaar ikke paa Hovedet, og hellerikke ſer vi dem gjøre noget ſæregt i Søvne, uden forſaavidt de ligger paa haarde Brætter, hvorpaa der er lagt en Siv- eller Straamatte, og at de ofte fylder ſine Hovedpuder med Avner, Hovedpuder, ſom er forarbejdet af Træ, Læder eller lignende. Derfor finder de det ogſaa ganſke naturligt, at Jakob tog en „Sten paa det Sted og lagde den under ſit Hoved, lagde ſig paa den og ſov“, ſaaledes ſom der ſtaar ſkrevet i 1 Moſ. 22. Hellerikke kan man paa nogen Maade holde Kineserne for dumme. Der gives og der har altid været et ſtort Antal af høitbegavede Mænd og Kvinder blandt dem. Ja en har vovet at ſige: „J Kina finder man ingen Jøder af den Grund, at en Kineſer er ſluere end 9 Israels Sønner“. Men dermed ſkal det ikke være ſagt, „at Folk under den kinesiske Himmel brændes gamle af Solen“. Der gives da ogſaa ſaadanne, ſom har 4 Dele Klogskab og 6 Dele Dumhed, og ſom den kinesiske Folkevittighed taler Gaafens eldte Broder“.

Allerede for 2000 Aar tilbage—, medens den ſtørſte Del af Europa, endnu for det meſte var en ſtor Urſkov, og vore Forfædre friftede ſin „kolde“ Tilværelſe i Beſkygninger eller i Huler, levede for en ſtor Del af Jagten og lagde ſig paa Bjørnehuder—ſom de tiloversblevne Rødhuder i Nordamerika gjør det den Dag idag—, havde man i Kina dygtige Reifere, gode Statsindretninger, blomſtrende Markter og ſmilende Landſkaber, der tog ſig ud ſom Semiramis's hængende Have. Og medens Cimbrerne og Teutonerne, Sveberne og Raurakerne, eller hvad nu alle germanſke Folke-

ſtammer hed, gik omkring halvnøgne og indhyllt i Dyreſkind, forſærdigede man allerede under det „himmeliſke Dynaſti“ ſine Silkeſtoffe, i hvilke de ſmaa kinesiske Mænd og Kvinder prangede nokſaa ſelvbevidſt og gratiøſt omkring, netop ſom de gjør det den Dag idag. Sønderriver nu en ſaadan „Gulddreng“ eller „Gøldſtenſpige“ ſin „Lappetjole“ eller ſine „Længdebukſer“, ſaa ſætter Skrædderen eller Fru Mama ſtadigt en Nap paa Gullets D e r ſ i d e.

J Begyndelſen kan det være vanſkeligt nok for en fremmed at ſtille mellem det mandlige og kvindelige Kjøn, og man bliver ofte erindret om hin latinſke Regel, ſom ſiger: „communis er det, ſom kan bethyde en Mand eller Kvinde;“ thi hos Kineſerne findes der ikke nogen ſærdeles ſtor Forſkiel i Mændenes og Kvindernes Klædedragt. Kvinderne bærer nemlig ogſaa Benklæder og Fraſk, ſom hos de fattigere Klaſſer kun adſtiller ſig fra Mændenes ved ſit kortere Snit. J vore Klæder har vi kommer overalt, baade foran og bag, baade ovenil og nedentil; i en kinesisk Dragt derimod ſøger vi forgæves efter en Lomme. Smidſertid har Kineſeren en Erſtaining for Lomme i ſine vide Wrmer, ſom indeholder utrolig megen Plads, og hvor meget, ſom med Rette ikke hører hjemme der, bliver ſtult. Kommer en ſaadan Kineſerherre „for at oplyſe din Græſſtraahytte“ og „at formere Lyſet“ for dig, ſaa gjør du vel i at have et vaagent Die med hans lange Wrmer, Fingernegle og Fingre; thi ellers kunde du let komme til at gjøre den ubehagelige Opdagelſe, at en eller anden værdifuld Gjenſtand er kommen dig udaf Hænderne. Paa Grund af diſſe lange Wrmer bruger hverken Herrer eller Damer i det „ſtore Øſten“ Gaſter eller Muſſe, eſterdi Wrmene jo rækker ndover ſelv de tommelange Fingernegle, ſaa at man godt kan anbringe ſaadanne Ting ſom Viſte og Paandklæde, og hvad man ellers har Brug for, der.

J det „ſtore Veſten“ finder man forholdsvis ſaa Damer med Armsmykker; derimod ſmykker enhver Kineſerinde, ſelv om hun er „fattig til Døden“, ſig med Armspæn-

der af Sølvs, som hun beholder paa sig selv under de simpleste Arbejder, og som først bliver irukket af hende, „naar hun ingen Aande mere har i sin Næse“; thi disse Spænder er Kjendtegn og Merker paa en ulastelig Kvinde. Har hun derimod forgaet sig paa nogen Maade, saa bliver hun til Tegn paa sin Vancere berøvet sine Arm- og Hovedsmykker. Ikke sjelden træffer man ogsaa paa Mænd, som pryder sig med Armringe, og brede Fingerringe af Sølv kan man efter kinesiist Stik se baade hos Mænd og Kvinder.

Nedens vi sværter vore af Væder for færdigede Sko sorte, bemaler Kineseren de tykke Saaler paa sine for det meste af Løv forarbejdede Sko med en hvid Farve, da man jo blot bruger dem til Stads og kun trækker dem paa i vakker Veir. Bliver man pludselig undervejs overrasket af Regn, trækker man hurtigt mulig Sko og Strømper af og vandrer videre paa de „bare brune Fødder“. Strømperne er ikke strikket af Uld eller Bomuld, men sammensyet af Linfluder. Skoene bliver heller ikke forarbejdet efter Foden, saa de kan egne sig bedst mulig at gaa med. de vilde langt heller egne sig til at foretage Vandsøvelser og Valfarter med; derfor har man ogsaa et Ordsprog, som siger; „Der gives ikke i denne Verden nogen Sko, som passer en nøie“, samt Mencius Udtalelse, at om en Skomager ikke frembringer nogen nøiagtig Sko, saa gjør han dem dog ikke som Kurve.

Efter god kinesiist Stik er det ikke flogt, at Mand og Kone viser at de holder af hinanden; det maa mest mulig holdes hemmeligt. Derimod er det ingen Sjældenhed, at den „Husfrenge“ prygl sin „gamle Kone“, og mere end en Kineserinde finder dette i sin Orden, som f. Eks. hin, der kom ind paa mit Studerværelse og haardt anklagede sin Mand med stor Tungefærdighed med sin „haardbult Mund“ for, at han allerede nogle Gange har tildelt hende „7 Dele Liv og 8 Dele Død,“ saa hun allerede var „død to Gange.“ Hun afsluttede sin mindeværdige Tale med den Erklæring: „Han prygl mig en eller to Gange om Maaneden, det behøver jeg.“ Og dermed gik hun ligesaa stram ud,

som hun var kommen. En Kristen paa vor Station „i Risedalen“ kom engang til Missionæren og spurgte ham for ramme Alvor, om han vilde tillade ham at prygle sin Kone. Ofte er gode Raad dhre; thi der syndes baade indenfor og udenfor Murene paa en Gang, ligesom begge Parter har Ret og Uret paa samme Tid. Selv den vise Konfucius synes efter en Udtalelse at dømme ikke at have gjort gode Erfaringer med Hensyn til sin Tids kinesiske Kvindeverden. Han siger nemlig: „Kvinder og Slaver er vanstædigt at behandle, er man fortrolig med dem, hugger de Snoren over; er man tilbageholdende, er de vred paa en“. Naar en Kineser taler med nogen om sin Hustru, siger han ikke: „Min Kone siger saa og saa“, men „mit Hus“ siger osv. Hun derimod omtaler ham simpelthen som en tredie: han er syg; han er gaaet ud osv. Har hun Børn, saa kalder hun ham altid „mit Barns Fader.“ Hun kalder ham aldrig „min Mand“. Er han noget tilaars, betitler hun ham min Husbonde. Ved Maaltider spiser Mænd og Koner sjelden med hinanden; de sidstnævnte spiser gjerne efterpaa sammen med Pigerne og de sædvanligt i det mørke Kjøkken. Giver man en Festmiddag, saa kan Værten ikke forlade Bordet, førend alle er færdige; ved Maaltidet drikkes den hede Vin altid først og den varme Kjødsuppe tilsidst. Indbydelsen udgaar fra den „tosfede yngre Broder“ til den „høie Herre“ „om at drikke den smagløse Vin.“ Har man ingen Appetit, undskylder man sig med: „Min Mave har endnu ikke aabnet sig.“ Men den, hvem Maden smager, „æder tre Fæde ved to Ganges Indskulpen i Munden,“ eller „han sluger de fire Himmelegne“.

Istedetfor at spørge: „Hvorledes gaar det dig?“ spørger Kineseren: „Har du allerede spist Ris?“ thi han tænker særdeles meget paa Spisning, og et Maaltid uden Ris er for ham intet Maaltid. Deltagende forholder han sig om du „indtager to eller tre Maaltider“ om Dagen. I Tilfælde af at du har spist før Spørgeren, maa du ydmygt bekjende: „Jeg er ikke værdig til at spise først“. Han spørger dig ogsaa, om du bader dig „i

koldt eller varmt Vand," og da du paa Grund af Varmen bader dig i koldt Vand, har du givet ham det bedste Bevis for, at du er en „fremmed Djævel"; thi Kineserne vasker hver Morgen Ansigt og Hænder i varmt Vand, som maa have en Varme af fra 30 til 35 Grader R., og bader hver Aften i Varmetiden i Vand af samme Varmegrad.

Medens vi, „det vestlige Havs" Menneſker, ved et Besøg eller ved Hilsning tager Hatten af, sætter Kineseren, saasnart du nærmer dig hans Hus, Hatten paa for at kunne modtage dig rigtig værdigt; Brillerne derimod tager han af, selv om han er noksa nærhnt. Og ifstedetfor at række dig sin Haand til Hilsen, ryfter han sine egne Hænder. Han sætter dig ikke ved sin høire, men ved sin venstre Side; thi denne er i Kinas 18 Provinser Værelsespladsen, da den venstre Haand har mere Ro og ikke maa yde saa meget som den høire. Derpaa rækker han dig ikke med den ene Haand, men altid med begge, en liden Kop The samt høist elſtkærdigt sin egen stoppede „Røgkanal" og indbyder dig til at „æde Røg". Du svarer da paa det høfligste: „Seg æder ikke Røg". Derimod hyder god Tone dig at modtage Theen, dog ikke uden Formaliteter; thi du maa svare høfligt: „Seg er ikke værdig," hvorpaa Bærten forſikrer dig „ganske værdig". Og naar du nu begynder at gribe den lille Staal med begge Hænder, saa gør du det med de Ord: „Seg drikker din Rigdoms The," eller: „Seg forſnyder mig mod dig".

Derpaa forhører den „oplyste Herre" sig om din „betydelige Kredsſtad", dit „uforglignelige Palads", dit „ophøiede Ravn" (Tegn), efter Antallet paa dine „Baar og Høst", efter dine Formuesomſtændigheder, hvad dine Klæder koster, hvormeget du har i aarlig Indtægt osv. Ligeledes ønsker han dig „af sin Hjertelængdes hele Fuld, at du maa forvandle dig til en længe levende Halvgud, som ikke bliver gammel". Kort og godt, han spørger dig ud paa Ryds og Dørs, kun ikke efter din Hustru og dine Døtre, for at forſkaffe sig den mest nøiagtige Indſigt i dine Livsomſtændigheder, ſaaledes som det kan ſke hos os ved et Forhør. Det

begavelige ved det er kun, at du ligeoverfor din Vert kan gjøre Gjengæld. Taler han til dig om sine „Adelsprinser", gjør du bedſt i ikke at roſe dem; thi ſkulde en af dem pludſelig blive ſyg efterpaa, ſaa har du ganske viſt „talt ham ſyg". Du maa heller ikke ſtraks ſige, af hvad Aarsag du egentlig er kommen. Selv om man spørger: „Hvad har du for et vigtigt Anliggende"? maa du forſt ſvare: „Seg har intet Anliggende". Man taler „om 3 og 4", om „Himmel og Jord", gjen-tager det ene efter det andet, ſtuder ſaa „Munden bliver tør og Halsen ſaar", og forſt til ſidſt forebringer du—ligesom rent tilfældigt—dit Anliggende for rette Bedkommen-de. Derfor har man ogsaa meget træffende ſagt: „Medens Menneſket har ſit Sprog for at give ſine Tanker Udtryk, har mange Kineſere ſin „ſtarpe Tunge" for at ſkjule ſine Hjerters Tanker".

Hvad de kinesiske Bøger angaar, ſaa er de i Sammenſigning med vore aldeles bagvendt; Enden er Begyndelsen, og Begyndelsen Enden, ſaaledes ſom Tilfældet er med den hebraiſke Bibel. Kineseren læſer nemlig ikke ſom vi fra venſtre til høire, men lige ſom Hebræerne fra høire til venſtre, og ovenfra nedad; thi Linjerne løber ikke vandret men lodret. Vore Bogſtaver anerkjender han overhovedet ikke for Tegn; men de er for ham nogle høiſt forunderlige ſi-le-tio-lo-Hiſtorier, med hvilke man umulig kan give Udtryk for en „ſtor Være". „Thi hvorledes kan det være muligt at ſkrive noget med 24 „barbariſke Tegn", da vi „Kineſermenneſker" dog behøver mange tusinder af „kineſiſke Tegn" for at give Udtryk for vor „ſtore Være", ſaaledes ſagde en kinesisk Bogkyndig med en Selvføleſe, ſom om han med et Drag havde tømt Wangho (den gule Flod.) Mod en ſaadan Røglſkab tæmper man for-giæves, og man ſiger heller ſom Gellert i ſit „grønne Veſel": „Thi Tiden kommer og lærer Daarerne, hvad enten de vil eller ikke".

(Fortſ.)

Nogle Ord om Gjelden.

Hauges Synode har endnu en Gjæld paa omtrent \$25,000. Vi har nok udestaaende paa Rigningen til Gjeldens Afbetaling og for Professorenløn og løbende Udgifter til at betale hele denne Gjæld dersom hver Menighed betaler sin ilignede Del.

De fleste Menigheder har vist besluttet at betale sin Del men det tør vel maaske være Menigheder, som endnu intet har gjort. Et par af vore Professore Bruce og Gittreim, har lovet at komme saadanne Menigheder til Hjælp, hvor det maatte ønskes. Dersom der altsaa er Menigheder, som ønsker Besøg af nævnte Professore, saa vær af den Godhed at lade mig vide det med det første, saa vi kan arrangere Reiserute og sætte disse Mænd i Arbeide. At disse Professore ogsaa vil arbeide for vore Skoler og forsøge at vinde Studenter følger af sig selv.

Lad mig saa med det samme saa Lov til at sige til alle Menigheder, som endnu ikke har betalt Rigningen til Gjelden, flere tag fat paa Sagen nu og gjør, hvad I kan, saa skal I se, at det ogsaa kan gøres og saa vil vi kunne glæde os sammen over at have klarret denne Gjelden, som har bragt os alle Sorg og Betyrning. Mange Menigheder har betalt hele sin Del, og naar nu de andre træder støttende til, saa vil alle anspores til mere ihærdigt Arbeide for vort kjære Samfund og dets mange og store Gjøremaal.

Hermed være denne Sag anbefalet til de enkelte Menigheders Velvilje og maa det lykkes snart at Hauges Synodes Gjæld er betalt!

Deres for Sagen interesserede
D. A. U l v i n .

Nogle Ord om „The Lutheran Intelligencer.“

Det er nu omtrent et Aar siden jeg gjen- nem „Budd.“ anmeldte Udgivelsen af „The Lutheran Intelligencer“ som et engelsk Kirkeblad, hvis Formaal det vilde være at virke i Hauges Synodes Interesse, især iblandt

den engelsktalende og engelsklædende Ungdom i vort Samfund. Lidt efter hvert har Bladet banet sig Vej til mange Hjem, og eftersom det bliver bedre kjendt, vinder det stadig baade Folkets Tillid og Tilslutning. Det er ikke saa let at paabegynde noget nyt, og at begynde et nyt Blad er en af de vanskeligste Ting nogen kan paatage sig. Jeg er meget taknemmelig for de mange opmuntrende og anerkjendende Ord, som Bladets Læsere har betænkt det med, og det er mit oprigtige Forsæt at gjøre alt hvad Evner, Tid og Penge, som staar til min Raadighed, kan gjøre, for at Bladet kan vedblive at staa i Læsernes Yndest og stadig vinde nye Venner. Naar nu det nylig afsluttede Aarsmøde gav Bladet sin Anerkjendelse og anbefalede det til dem i vort Samfund, som ønsker et engelsk Kirkeblad, vil jeg saa Lov at give nogle Oplysninger om Bladet, som om muligt kunde bidrage til at flere vilde slutte sig til dets Læsefæds.

„The Lutheran Intelligencer“ er et seks- tenfidigt Maanedsskrift med fem Afdelinger. Den første Afdeling indeholder Redaktions- artikler, der behandler kirkelige Spørgsmaal vedrørende vort eget Samfund eller Kirken i Almindelighed. Den anden indeholder opbyggelige og belærende Stykker af forskellig Art. Den næste indeholder Udkast til Behandling af de Emner, der er opstillede for Ungdomsforeninger. Disse Udkast udkommer saaledes, at Emnerne for hver Maaned behandles i det foregaaende Nummer. Til Eksempel Emnerne for hver Søndag i Juli behandles i det nys udkomne Junihefte. Den fjerde Afdeling meddeler kirkelige Efterretninger fra Hauges Synodes Arbeids- mark i Almindelighed.

Det nylig udkomne Junihefte indeholder et sammentrængt Referat over Aarsmødets Forhandlinger, historiske Oplysninger om Hauges Synode, Navnefortegnelse over Synodens Embedsmænd og Betyrrelser, samt deres Embedstid, og Synodens Presters og Professorers Navne og Adresse. Det indeholder ogsaa flere andre Billeder, deriblandt et Billede af Formand Hanson og Lærerpersonalet ved Red Wing Seminar.

Dette Hefte sendes portofrit til hvilkensomhelst Adresse for ti Cents. Enhver som indsender 50 Cents for et Aars Subscription paa Bladet, vil blive tilsendt et Eksemplar af Juniheftet saalænge Oplaget varer.

Forældre, hvis Børn foretrækker at læse engelsk, abonner paa „The Lutheran Intelligencer“ for dem. De vil ikke angre det. I unge, kom dette Blad ihu, naar I ser efter et engelsk Kirkeblad. Bladet er særdeles nyttigt for Ungdomsforeninger. Prøvenummer sendes frit paa Forlangende. Skriv til „The Lutheran Intelligencer“, Red Wing, Minn. Erhøbdigst

Gustav M. Bruce.

„Budbæreren“

ønsker at faa slippe ind i mindst et tusind Hjem, hvor den ikke har faat være ugentlig Gjest før. Og dette ønsker den at faa fra nu og til Udgangen af dette Aar. Dette kan godt ske paa den Maade, at de, som har Bladet søger at faa nogen af dem, som ikke har det til at abonnere. Det er nok mange, som kunde gjøre lidt i denne Retning, naar de bare tog sig fore. Det trænges ogsaa dette saavel som alt andet fælles Arbejde i Samfundet. Der er en Del Prestes og andre, som har gjort saameget for Bladet, at det vilde næsten være ubeskedent at bede dem gjøre mere, men det er nu helst saa, at de som gjør mest, tager gjerne en ny Opmuntring til sig og gjør mere, og derfor skal de have Tak. Tænk saa, hvad som kunde udrettes om de efterladne begyndte at røre paa sig haabe i denne og vore andre Gjøremaal.

Kom nu med i Rækken blandt dem, som samler Subskribenter paa Bladene og som samler og giver til vore Skoler og Missioner. Som vi undertiden før har nævnt, kan man ved at forsøge faa nye Abonnenter selv i gamle Wienigheder, hvor man ved første Dietkast kan tro „hver Mand holder „Budd.“ Men ser man nøiere efter, saa findes nok nogen, ja ofte mange, som ikke har det. Ja nu er disse Ord sagt, trods det er varmt og liden til „den travle Tid.“ Men vi kommer igjen senere ogsaa senere; thi det nytter ikke hverken at tie eller hoile.

Mrs. Anna Marie Eide død.

Atter et Dødsfald. Denne Gang var det Mrs. G. T. Eide som fik Hjemlov.

Anna Marie Eide var født den 17de Januar 1869, af Forældrene Mr. og Mrs. Lars Thompson, nær Slater, Story Co. Iowa. Hun forblev hos sine Forældre indtil den 23de Marts 1887, da hun indgik i Ægteskab med Gunder T. Eide. De bosatte sig paa en Farm nær Slater, hvor de levede lykkelig sammen til Døden stilte dem ad. Deres Ægteskab var velsignet med 6 Børn: Belle, Liza, Martha Karine, Tina Kristine, Edith Alma og Alvin som adopteredes. Alle Børnene tilsammen med hendes Mand var hos hende de sidste Dage.

Mrs. Eide var sygelig de sidste 18 Aar, stundom meget syg og tilskyndende Døden nær. Trods Sygdom fyldte hun dog Mors Blads i Hjemmet og forholdsvis saa er de Mødre som fylder sin Blads sliq, som Mrs. Eide gjorde. Til Æts. i de sidste 16 Aar, med nogle saa Undtagelser, knælede hun hver Aften ved sine Børns Seng og bad. Gud give der var mange saadanne Mødre!

Mrs. Eide havde et meget roligt og stille Temperament. Hun talte ikke meget. Udover Vaaren dette Aar kunde man ikke faa hende i Samtale om verdslige Ting naar nogen begyndte en saadan Samtale blev hun taus; men saasnart Samtalen dreied sig om aandelige Ting, saa havde hun altid et Ord med. Jesus, Naaden, Blodet, Frelsen, Himlen, Herligheden! Det ligesom lyfte af hendes Ansigt, da hun fik tale om disse Ting.

Hun blev balt og omvendt 16 Aar før sin Død. To Aar siden havde hun, hvad man nærmest kunde kalde en Aabenbarelse, og fra den Tid blev hun gladere, lykkeligere og mere frimodig til at være med og deltage i Bøn og Vidnesbyrd.

Hun var syg tilsæns det meste af Tiden udover Vaaren og Sommeren, saa at naar Døden kom Mandag Aften den 3die Juni 1912, saa kom den ikke uventet. Hun havde sin Sands til det sidste og gif hjem med Glæde.

Hun efterlader sig ved Siden af sin Husbond og de nævnte 6 Børn, 5 Søskende: Nils, Tom og Sarah Thompson, Mrs. S. Mickelson og Mrs. R. Gaard.

Sørgedagstjeneste holdtes i Lincoln Kirke under stor Deltagelse Thorødag den 6te Juni og Begravelsen fandt Sted samme Dag paa Slater Gravlund.

„Fred med hendes Støv, velsignet hendes Minde.“

P. D. Wee.

Fra Arbejdsmarken.

Sogneprest Hans Nilsson Hauge fra Stien, Norge, predikede i Hagues Kirke, Mayville, N. Dak. Søndag Aften den 23de Juni. Det var et herligt Bidnessbyrd han afslagde. M.

Mrs. P. A. Rasmussen, Enken efter afdøde Past. P. A. Rasmussen afgik ved Døden den 18de Juni hos Sønnen, Past. S. Rasmussen i Lanesboro, Minn. 82 Aar gammel. Liget blev bragt til Lisbon, Ill. og begravet paa Familiens Gravsted, hvor Støvet af den gamle Hædersmand og Pionerprest P. A. Rasmussen og saa hviler. Disse Prestefolk overlever af en Datter, som boede sammen med Moderen samt fire Sønner, som alle er Prester i den forenede Kirke og i Nærheden af hverandre i sydøstre Minnesota.

Mærk dette!

Past. A. D. Oppegaard er nu Kasserer baade for Indremissionen, Kinamissionen og andre Hedningemissioner. Send alle Missionsbidrag til ham til Madison, Minn.

Forlovelsen. Af Pastor J. J. Skarprejs. 30 Sider. Hestet 10c.

Hauges Synod Book Dept.

Red Wing, Minn.

Betjendtgjørelser.

Bethania Menighed, Esmond, N. D. indbyder til et kristeligt Samtalemøde fra 12te til 14de Juli. Skjeds vil møde tilreisende i Esmond og Knox Dagen før Mødet. Samtaleemne: Matt. 9, 9—13. Past. A. S. Berger anmodes om at indlede. Paa Menighedens Vegne

Edw. S. Hobland.

Alberta Kreds af S. S. vil afholde to Samtalemøder som følger:

3 Skandia Menighed, undertegnedes Kald, fra den 12te til og med 14de Juli Formiddag. Samtaleemne: Den forlorne Søn, Luk. 15, 11—24.

3 Immanuel's Menighed, samme Kald, fra Søndag Aften den 14de Juli til og med Tirsdag den 16de og længere, om det sees betimeligt. Samtaleemne: 2 Kor. 5, 11—21.

Kredsens Prester er anmodet om at være tilstede ved disse Møder. Kom med Bøn til Gud om rig Velsignelse. Alle er velkomne til disse Møder.

I. T. Carlson, Form.

P. B. Anderson, Sek.

Paa Indbydelse fra North Prairie Menighed, Past. Meloms Kald afholder Turtle Mountain Kreds Møde der fra 12te til 14de Juli. Samtaleemne: Joh. 1, 35—52.

R. T. Strand, Form.

A. S. Melom, Sek.

Bethel Menighed, Wells Co., N. D., Pastor E. S. Hoblands Kald, indbyder I. M. Kreds til et kristeligt Samtalemøde fra 15de til 17de Juli 1912. Samtaleemne senere.

R. T. Strand, Form.

A. S. Melom, Sekr.

Turtle Mountain Kreds har sit Ungdomskæbne i Rolette, N. D. Past. Strands Kald fra 7de til og med 10de Juli. Unge og ældre, maa mærke sig dette og komme. Vi ventet et velsignet Møde. Andre Betjendtgjørelser siden.

R. T. Strand, Form.

A. S. Melom, Sek.

Program for Ungdomskæbet i Turtle Mt. Kreds som agtes afholdt i Rolette, N. D. Past. Strands Kald fra 7de til og med 10de Juli. Søndag:

1. Abningsprediken Kl. 10 Form.

2. Kl. 2 Eftermiddag, Engelsk Ungdomsforedrag ved Past. S. S. Bakke og fri Samtale efter til Kl. 4.

3. Prediken ved Past. A. L. Stueland Kl. 8 Aften.

Mandag den 8de Juli.

4. Forretninger Kl. 10—12 Form.

5. Missionsforedrag ved Miss Anna Lee, Kl. 2—4 Eftermiddag.

6. Ungdomsforedrag Kl. 8 Aften, Tirsdag den 9de Juli.

7. Forretninger Kl. 10—12 Form.

8. Kl. 2 Eftermiddag, Foredrag ved Past. T. J. Oppedahl. Om nogen Tid blir tilovers høves fri Samtale til Kl. 4.

Onsdag den 10de Juli.

9. Indledningsforedrag ved Past. Edw. S. Hobland over Emnet for Samtalen, Tit. 2, 11—14. Resten af Dagen tilbringes i Samtale over det opstillede Emne.

10. Aftedsfest Kl. 8 Aften.

R. T. Strand.

Edw. S. Hobland.

A. H. Melom.

Red Willow Indremissionsforening holder sit 12te Aarsmøde i Bethania Menighed, Winford, N. D. af Past. Hallings Rald, fra 12te til 14de Juli. Samtaleemne: 1 Joh. 3, 1—3. Der vil blive Valg af Bestyrelse og andre Ordninger som maatte findes nødvendige vil blive behandlet engang under Mødet. Kom mange til Mødet baade af Foreningen og andre! Kom med Vøn!

T hos. A. Bække.

J. S. Duanbeck.

M æ r k !

De, som ønsker at deltage i Fællestoret ved Ungdomsforeningen i Rolette, N. D. fra 7de til 10de Juli bedes praktisere følgende Sange i Frydetoner: 1ste Bind, No. 72, 83 og 122; 2det Bind, No 37, og 66.

Venligst, Edw. S. Hobland.

Kvitteringer

Kinamissionen, den almindelige Kasse: Balance, overleveret til mig den 13de Juni 1912.....	538.82
Offer ved Synodens Aarsmøde, Red Wing, Minn.....	203.27
Ved M S Etang: Ole Forseth, Bergus Falls, Min.....	1.00
Ved Pastor L Langehaug: Vernet Strand, Sharon, N. D.....	5.00
Ved Pastor J S Melom: L Waage og Gustri, Newman Grove, Nebr. 10, Hans Johnson, Newman Grove, Nebr. 10.....	15.00
Ved Past. D T Borgen: Rons. Trempealeau Valley Mgd., Taylor, Wis.....	46.25
Ved Anna Lee: Stabanger Mgd., Garden City, Iowa.....	61.41
Petri Mgd., Radcliffe, Iowa.....	20.35
Bethania Mgd., Hamilton Co., Iowa.....	33.00
Nozareth Mgd., Hamilton Co., Iowa.....	47.26
Mrs. Balfer, Slater, Iowa.....	1.00
Ved Pastor T. J. Simle: S Langehaugs Rald, Trøndenes Mgd.....	35.30
Norway Mgd. 24.83, St. Petri Mgd. 13.12.....	37.95
S S Westbys Rald: St. Peter Mgd. 25.65, St. Paul Mgd. 03. Svithes Mgd. 20.70, Stefani Mgd. 11.32.....	63.40

J B Byberg's Rald: Silvestra Mgd. 24.06, St. Hans Mgd. 6, St. Ansgar Mgd. 6.45, Bangs Mgd. 10.95.....	47.46
Vor Frelser's Mgd., Grafton, N. D.....	38.20
Kongsvinger Mgd., Wolf Co., Minn.....	27.07
J S Halvorsons Rald: Ny Stabanger Mgd. 52.25, Bions Mgd. 12, Mayville Mgd., Trail Co., N. Dak. 37.03.....	101.28
D J Wallericks Rald: Tref. Mgd. 23.70, Blanchard, Trail Co., N. Dak. 5.50, Esterdal Mgd. 45.10.....	74.30
M D Johnson, Mecklin, S. Dak.....	15.00
Ved Mrs. D D Laathe, Elmore, Minn.: Silo Mgd. 12.36, Silo Mgd. 3 Rvf. 26.64.....	39.00
A Wigdahl, Burbank, S. D.....	10.00
Ved Mrs. S D Stalbert, Sacred Heart, Minn., Hoff Mgd. Rvf.....	44.00
Ved Pastor I J Knutson, Madcliffe, Iowa, en ubenævnt.....	10.00
B G Mathison, Toronto, S. Dak.....	25.00
Ved Pastor A D Mortvedt, Daniel Erickson, Minooka, Ill. 5, Mrs. I Kittelson, ds. 3.....	8.00
Anton A Trygstad, Stanhope, Iowa.....	10.00
Ved Prof. J S Blegen, Missionsvenner i Fritriten.....	35.00
Christ Underforn, Jackson, Minn.....	5.00
Ved Clara B Larson, Clarion, Iowa, Bethlehems Mgd. 8 Ungdomsf., Holmes, Iowa.....	25.00
Ved S Hanson, Offer i Emanuel's Mgd., Milwaukee, Wis.....	17.50
Ved Gunna Paulson, fra Stolebørn i Lands og Romsdahl Mgd., Lincoln Co., S. Dak.....	3.25
Ved Pastor B D Wee, Slater Søndagskole.....	25.00
	1669.07

The Central China Union Luth. Theol. Sem.: Ved Pastor T. J. Simle: Lars Jacobson, Moscow, Idaho.....	25.00
G Vinton, Moscow 10, M Erickson, Flathead 5.....	15.00
T A Kovang, Kalispel 5, L A Peterion, Conrad, Mont. 10.....	15.00
L D Sætre, Farmington, Mont. 5, G E Dillerud, Minneapaul 5.....	10.00
Anton Beel 3, Olaf Balum 5, Jvar Thompson 25.....	33.00
Lars D Solberg 10, Alfred Lindell 10.....	20.00
R Kristensen 10, Ole Ekenforn 25.....	35.00
T E Hiltan 20, D Rinde 10, Ole D Myrbvil 5.....	35.00
John Bergman 1, John Hillard 1, Miss Hillard 50c.....	2.50
Pastor J S Halvorson 10, D A Eastvold 5.....	15.00
Mrs. A Bratlee 2, Ubenaemt 25c.....	2.25
Marit Wangnild, Kendrit, Idaho.....	25.00
	232.75

Indfødte Arbeidere: Amanda Hendrickson, Beresford, S. Dak. til Løn for Bibelkvinden „Si Si-niang“.....	10.00
Gauges Mgd. 8 Søndagskole, Chicago, Ill., Løn for Evangelist „Cha Tseng-san“.....	35.00
Ole Opland, Santa Rosa, Cal., Løn for Bibelkvinden „Euen Si-niang“.....	25.00
Cornelius Olson, Carbon, Iowa, til Løn for Hing Chui-ching.....	25.00
St. Pauli Mgd. 8 Søndagskole, Minneapolis, Minn., til Underhold for Stud. theol. „Kuan Tai-tai“.....	35.00
Pastor L Langehaug, Sharon, N. Dak., Løn for Hospital-assistent „Chang Shao-t'ing“.....	37.00
Nogle Kvinder i Newman Grove, Nebr., Løn for Bibelkvinden „Ting Si-niang“.....	27.50
Lincoln Mgd., Slater, Iowa, til Løn for Lærer „Chang Tuh-chai“.....	50.00
	244.50

Pigeskolen ved Chien-go: Michal Anderson og Gustri, Mayville, N. Dak. til Underhold for „Song Shuh-iong“.....	12.00
Salems Mgd. 8 Rvf. ved Beets, N. Dak., til Underhold for „Chao Sin-chen“.....	15.00
	27.00

A. D. Oppeggaard, Kass.

Indremissionen: Balance i Kassen, overleveret til mig den 12te Juni 1912.....	220.86
Christ Andersen, Jackson, Minn.....	5.00
Mrs. Karen Wigdahl, Burbank, S. Cal.....	10.00
Bed Pastor T S Opedahl fra Iver Balem, Dawson, Minn.....	10.00
Bed J S Dragne fra Solfest Dragne, Biroqua, Wis.....	50.00
Fra en ubenævnt.....	50.00
Bed Mrs. A S Funning fra Immanuel's Mgd.s Kbf., Madcliffe, Iowa, Pastor Spandes Kald.....	51.00
Bed Pastor Barud fra Kbf. i Zion's Mgd., Berthold, N. Dak.....	10.00
Bed Past. J A Duello fra Ole J Meen, Beresford, S. D.....	5.00
Bed Pastor D S Elstad fra Robt Mgd., Wis., Nils Thompson 5, Sven Johnson 1, Mrs. Baranes 1.....	7.00
Bed Pastor B Olson fra Lauritz M. Berner, Minn.....	10.00
Bed Pastor T J Knutson fra en ubenævnt, Madcliffe, Ia.....	10.00
Bed S Hanson halvt Offer fra Immanuel's Mgd., Milwaukee, Wis.....	17.50
Offer ved Synodens Varsnøbe, Red Wing, Minn.....	164.55
Bed J J Underdahl, Offer i Bethania Mgd., Oerlund's Kald.....	64.70
Ole Johnson, Newman Grove, Nebr.....	1.0
Halvt Konf. Offer i Zion's Mgd., Ighen, Minn.....	10.00
Bed Pastor D D Bergs fra Ellsborough Mgd.s Kbf.....	25.45
Pastor D S Olson, Kadoka, S. Dak.....	25.00
Bed Pastor J M Wiet fra Bloom Prairie Mgd., Toronto, S. D.....	30.00
Bed Mrs. J J Croseth, Centerville, S. Dak., fra Melhus Kbf., Pastor Skarvne's Kald.....	10.00
Bed Pastor J M Sandben fra Axel Stromme, Roland, Iowa.....	50.00
Mrs. E Logan, Roland, Iowa.....	1 0 0

847.09

A. D. Dyvegaard, Kasi.

Kbittering for Gaver til Hospitalet i Kina: Fra Mrs. Bernt Bollum, Red Wing, Minn., 2 Sheets; Mrs. Ole Hanson, Newman Grove, Neb., 2 Sheets, 1 Pair Pillowcases; Mrs. Steensland, Red Wing, Minn., 1 Quilt, 1 Sheet, 2 Pair Pillowcases; Bed Pastor Johnson, Dell Rapids, S. D., fra Seiers Gaas Bigef, 4 Blankets, 2 Dqs. Towels, 2 Sheets, 2 Pair Pillowcases; Fra Emma Luam, Roland, Iowa, 1 Piece Sheeting; Fra Roland, Ia.: 1 Piece 5 yd. Sheeting, 1 Piece 10 yd. Sheeting, 1 Piece 2 yd. Toweling, 1 Piece 5 yd. Toweling, 1 Piece 7 yd. Sheeting, 2 Pieces 5 yd. Sheeting, 2 Spools Sewing Cotton, uden Navnefortegnelse; Mrs. Skogerboe, Mrs. Solbract, Mrs. Rebecca Johnson, Roland, 1 Piece Toweling, 1 Piece Sheeting; Inga Lura, Roland, 1 Piece Toweling; Fra Pastor Nervigs Kald, Volin, S. D., Mrs. Peter Carlson 3 Pairs Pillowcases, 2 Sheets; Mrs. Peter Møen 2 Towels, 3 Pairs Pillowcases, 2 Sheets; Mrs. Peter Johnson, Irene, S. Dak. 4 Sheets, 8 Towels; Fra Volin, S. D., Mrs. Martin Anderson 2 Sheets, 2 Pillowcases, Mrs. Marth J Lee 2 Sheets, 2 Pillowcases, Mrs. S O Hanson 1 Quilt, 1 Piece re; S Knutson, Peteron, Minn., 4 Sheets, 4 Pair Pillowcases; Ubenævnt 2 Sheets, 1 Pair Pillowcases; Fra Sacred Heart, Minn. Mrs. Bert Hysterud 2 Pair Pillowcases, 1 Sheet; Mrs. Clara Estaback 2 Sheets, Mrs. S H Selgeon 2 Sheets; Mrs. Rev S O Mona, Toronto, S. Dak. 1 Piece Linen; Miss Gertie Hagen, uktjendt Adresse, 1 Pair Curtains, 3 Doilies, 1 Pair Pillowcases, 2 Towels; Fra Norway Mgd.s Kbf., Aneta, N. D., indkjendt ved Mrs. D O Solberg, 8 Sheets, 12 Pillowcases, 14 Towels, 1 Centerpiece, 1 Bedspread; Mrs. A Peterson, Chicago, 6 Towels; Good Hope Society Bigef., Nervigs Kald, Chicago, 4 Pair Pillowcases, 6 Sheets; Mrs. B Mathison, Toronto, S. D., 6 Towels, 4 Pair Pillowcases; Mrs. John Lien, uktjendt Adresse, 1 Binnen Doily, 1 Cotton Blanket, 4 Bath Towels; Fra Peteron, Minn., Mrs. A Agimison 2 Sheets, 2 Pillowcases, Mrs. A J Sjoes 3 yds. Toweling, 2 Pillowcases, 1 Sheet; Fra Roland, Ia., Hannah Olson 2 Sheets, 2 Pair Pillowcases, Martha Schelbahl 2 Towels, Emma B Schelbahl 2 Pair Pillowcases, Mrs. Nellie Hermanon 1 Sheet, 1 Pair

Pillowcases, Mrs. Wilson 1 Sheet, Mrs. J A Handelsand 10 yds. Sheeting, 5 yds. Toweling, Mrs. Andrew Skjold 10 yds. Sheeting, 1 Towel, Mrs. Tom Spren 5 yds. Toweling, 2 og en halv yd. Linen, Ubenævnt 1 Piece Curtain Goods, 2 Towels, Mrs. R J Hill 10 yds. Sheeting, 4 yds. Curtain Goods, Ubenævnt 1 Quilt; Fra Oslo, Wis.: The Young Ladies Aid 14 Pillowcases, 20 Towels, 10 Sheets, Hagen & Wallers 2 Bureau Scarfs, 2 Tablecloths, 16 Doilies, Mrs. S Nelson 12 Towels, Mrs. Tang 2 Sheets, 2 Pair Pillowcases, 2 Towels; Fra Story City, Iowa: Mrs. Hermanon 2 Pieces Toweling, 2 Towels and a Piece of Cheese Cloth from Mrs. Walter Hermanon's Aunt, Stina Heggan 10 yds. Toweling; Mrs. Ole J Johnson, uktjendt Adresse, 1 Cotton Blanket, 2 Towels, 3 Pair Pillowcases; Mrs. J S Ree, Jackson, Minn. 1 Dqs. Turkish Bath Towels; Mrs. S Nelson, Robt. Wis. 3 Towels, 1 Pair Pillowcases; Mrs. S Denion, Kenyon, Minn., 1 Pair Pillowcases, 1 Center Piece, 1 Towel; Mrs. Charles Ramley, Brookings, S. D. 2 Sheets, 1 Towel, 1 Pair Pillowcases; Fra Peteron, Minn. Mrs. Rev. Bethsal 2 Sheets, 1 Pair Pillowcases, Mrs. S Jordal, 2 Sheets, 1 Pair Pillowcases; Fra Sherman, S. D.: Mrs. Christina Olsen 2 Pieces, 3 Pillowcases, Mrs. Magot Berg 4 Towels; Mrs. Oline Sande, Knithford, Minn. 2 Sheets, 1 Pillowcase; Ubenævnt 2 Sheets, 4 Towels; Ubenævnt 2 Pair Pillowcases; Sophia Watne, uktjendt Adresse, 1 Pair Pillowcases, 1 Towel; Abelaide Solem, uktjendt Adresse, 2 Towels; Mrs. Anenjon, uktjendt Adresse, 1 Towel; Mrs. Henry Nelson, uktjendt Adresse, 2 yds. Toweling, 2 Pair Towels; Mrs. Elisabeth Hanson, Irene, S. D., 54 yds. Sheeting; Mrs. Gust. Carlson, Red Wing, Minn. 3 Pair Pillowcases; Mrs. Gurine Melhus, Madison, Minn. 1 Sheet, 2 Pillowcases; Celia Hoveland, uktjendt Adresse, 1 Pair Towels; Mrs. Anenjon, uktjendt Adresse, 3 Pair Pillowcases; Josephine Lenora Ebenlon, uktjendt Adresse, 1 Pair Towels; Mrs. D J Olson, Mrs. D T Thompson, uktjendt Adresse, 13 yds. Sheeting.

1 Box Muslin from Dak. Irene, S. Dak. This last box came too late to be taken in invoice of, therefore I can not state either names or number of articles.

As many of these packages were not labeled with complete address, I trust errors will be overlooked.

Anna Lee

By Karen D. Finseth, Oslo, Minn.

Norge.

73 vakre Billeder fra de mest kjendte og vakreste Turiststragter i Norge. Det er Sommerbilleder og Trykningen er tielsen godt udført. Indbundet i bakkert komponeret Bind. Størrelse 9½x12 Tommer. Pris... 1.75

Vinterliv i Norge

32 Hellsides og 14 Halbsides, samt 38 mindre Vinterbilleder fra Norge. De er fra de vakreste Strøg og Trykken er brillant udført efter Fotografier af A. B. Ise. Det er nylig der er taget en syn til den henrivende vakre norske Vinter og Billederne maa sees for at paastaaes. De er indbundne til en Bog 9½x12 Tommer med en Indledning af Rojentkantz Johnson. Pris... 1.50

Norges Byer.

Billeder fra Norges Byer. Kunsttryk af Fotografier paa bertil færdigt forarbejdet Papir. Sjelden vakre. Størrelse 8½x12. Hellsides Billeder 6½x9 Tommer. Billeder fra følgende Byer: Kristiania: Karl Johans Gade, Udsigt fra Slottet, Nationaltheateret og Akershus; Drøbak, Moss 3 Billeder; Fredrikstad 7 Billeder; Sarpsborg, 3 Billeder; Fredrikshald, Fredrikstens Fæstning; Hamar 2 Billeder; Gjovik, Lillehammer, Kongsvinger

Rørøs, Drammen, Kongsberg, Holmestrand, Hønefoss, Horten, Tønsberg, Sandefjord, Larvik 4
 Billebeer; Borsgrund, Skien, Brevik, Vangesund,
 Kragerø, Risør, Lyngør, Tvedestrand, Arendal,
 Grimstad, Villesand, Christiansand S., Flettefjord,
 Mandal, Farund, Egersund, Sandness, Staban-
 ger, Hangesund, Bergen, Kisteborbet, Florø, Vale-
 sund, Molde, Christiansund N., Levanger, Sten-
 fjer, Trondhjem, Trondhjems Domkirke, Ramsø,
 Bødø, Mosjøen, Kabelvaag, Harstad, Trondenes
 Kirke, Narvik, Tromsø, Hammerfest, Bardø og
 Badsø. Indbundet i bakkert komponeret Bind,
 \$1.75. Send Ordres til

C. Lilletun, Red Wing, Minn.

Guitarlegeren. Aandelige San-
 ge satte med Akkompagnemang for
 Guitar. Samlede, oversatte og for-
 satte af M. M. Gimse. 205
 Sider. Schirtingsbind.....0.70

Guitar-toner. En liden Samling
 af aandelige Sange udsatte for Gui-
 tarspil. Samlede og udgivne af H.
 Vangeland. 88 Sider. Schirtings-
 bind.....0.35

Storjohann, Pastor. Kong David,
 vid, hans Liv og hans Salmer.
 416 Sider.
 Hefstet.....1.25
 " Salmernes Bog i oprindelig poetisk
 Form.
 Hefstet......10

Missionslæsning. Af Past.
 Peder Dreher. Med nogle Bidrag
 af andre Forfattere. Med en Ras-
 se Billebeer, hovedsagelig hentet fra
 Missionsmarken. 478 Sider.
 Smukt indbundet.....1.00

**Hans Nielsen Huges Ud-
 valgte Skrifter.** Ufor-
 andrede, saaledes som han selv skrev
 dem. 406 Sider. Indbundet.....1.00

**Paa de to Veie, eller Billebeer fra
 Reisen mellem Buggen og Gra-
 ven.** 1ste Del 87 Fortællinger,
 128 Sider. 2den Del 65 Fortæ-
 llinger, 128 Sider. Udgiven af
 O. M. Andersen, Minneapolis,
 Minn. 3 Schirtingsbind 0.50

**Sømanden paa Hav og i
 Havn.** Af Pastor R. Ras-
 mussen. 240 Sider. Papbind 0.60
 Do. 3 Schirtingsbind.....0.75

Hauges Synod Book Dept.,
 Drawer 74 Red Wing, Minn.

**Livet efter Døden og
 Gudsrigets Fremtid**
 af Pastor L. Dahle.

Forord af Biskop J. C. Heuch.

496 Sider. Hefstet \$1.90.

Indbunden \$2.25.

Send Ordres til

C. Lilletun,
 Drawer 74 Red Wing, Minn

Hans Nielsen Hauge og hans Samtid
 af

A. Chr. Vang.

Et Tidsskrift fra omkring Aar 1800. Med mange
 Billebeer og Facsimiler. 512 Sider. Smukt og
 godt indbundet. Pris \$2.70

Denne Bog har i flere Aar været udsolgt men
 er nu udkommet i nyt Oplag. Den er i det væ-
 sentlige uforandret men indeholder en hel Del flere
 Billebeer.

Hauges Synod Book Dept.,
 Red Wing, Minn

Harpelegeren med Guitarstole.

Harpelegeren, 110 Sange med Musik og
 let udførligt Guitarakkompagnement og Præk-
 tist Guitarstole til Brug ved Selvstudium i
 Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt
 indbundet i Schirtingsbind med forgylt Titel
 paa Siden \$1.00. Denne Bog er den eneste
 i sit Slags i det norske Sprog. Begge Bøger
 udgiver tilfammen 122 store Sider. Bogen er
 indbealet af Fru Walborg Hovind Stub, Prof.
 Sven Østedal, Pastor L. M. Bjørn m. fl.
 Testibogen koster bare 25 Cents, Musik og
 Akkompagnement arrangeret af Kristian Nels-
 son. Guitarstolen er ogsaa udarbejdet af ham.

Send Ordres til C. Lilletun, Drawer 74
 Red Wing, Minn

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bi-
 ble meditations for each day in the year with
 devotional songs to the furtherance of family
 prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House ud-
 kommet engelsk Udgave af Johan Goszners Slætti-
 ke. Denne Bog er af bort norste Kirke- og Kristen-
 folk saa vel kjendt og elsket, at nogen Anbefaling
 Bogen er neppe paatræbet. Vi glæder os kun over
 at Augsburg Publ. House har vist den Foretagsom-
 hed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre
 iblandt os vil være glade ved at saa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Schir-
 tingsbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents
 Beskrivelser sendes til

Hauges Synod Book Dept.
 Red Wing, Minn

Illustreret Bibelhistorie

med lidt af Kirkens Historie. Af Volrath Vogt. Revideret efter den nye Bibeloversættelse. Trykt paa fint Papir, med et Kart og 53 Illustrationer. I Silf Cloth med sort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. Lillethun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

3 Ester paa 125 Stykker 30 Cents.

3 Ester paa 250 Stykker 50 Cents.

3 Ester paa 500 Stykker 80 Cents.

3 Ester paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

„Børnens Harpe“ med Musik

Børnens Harpe med firstemmig Musik, arrangeret af Kristian Nelsson. Bogen har 243 Sange og er særdeles stillet for Søn- og Datter-skolen og Hjemmet og Ungdomsmøder. Mrs. Prof. E. W. Schmidt, Past. O. Juul med flere har anbefalet Bogen. Har du en Søn eller Datter eller Ven, som spiller Orgel, saa køb denne Bog og forer dem.

Indbunden i Skriftbind 60c.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

History of the Great Reformation in the times of Luther and Calvin. Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy By J. H. Merle D'Aubigne, D. D. 1096 pages. Nicely bound. Price \$2.50.

Hauges Synod Book Dept.,
RED WING, MINN.

Festkriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmærkede Billeder af Stolens Bygninger, S. M. Sande, Past. O. Hanson, Andrew Eklingson og af alle Bystyrelser ved Stolen ligesaa dens Aabning samt en Gruppe af Stolens Direktører. Sælt er der 22 andre Billeder. Festkriftet er smukt udtrykt og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Stolen. Til Prestes og Agenter gives almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. Lillethun, Red Wing, Minn

„Andelige Sange for Bøggfallet“, forfattet og efter Opfordring udgivet af Chr. Dick, Prest. 112 Sange. (Pastor Brohaug's sidste Arbeide.) Pris 80c.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

En norsk Familie i Syd Afrika

Af Sofie Mørgaard.

En interessant Fortælling om Forfatterens Oplevelser i det fjerne Land. Bogen er paa 194 Sider, trykt paa godt Papir og forsynet med mange Billeder. Indbunden i Omflag med Titelen trykt paa Siden. Pris 75 Cents.

Hauges Synod Book Dept.,
RED WING, MINN.

SUNDAY-SCHOOL CARDS & TICKETS.

CARDS, with beautiful floral designs, Bible picture or landscape in colors and a scripture passage on one side and a hymn or poem printed on the other side. Fancy cut edges. Size, 4x5 in. Price per card 2 cents.

No. 1311. Come unto Me. Fine designs, Pilgrim, Sower, Ruth and Boaz, etc., with Texts in colours. Price per card 3 cents

No. 1595. Peaceful Dwellings. Very fine children designs, with Texts in full colours. Price per card 3 cents.

No. 1597. Crowning Mercies. Very fine landscape designs, with selected Texts in full colours. Price per card 3 cents.

TICKETS. SCRIPTURE GEMS

No. 47. Thirty-six tickets. Birds and branches. In book form, 10 cents.

No. 48. Thirty-six tickets. Country and lake scenes. In book form, 10 cents.

No. 49. Fifty-four tickets. Country scenes with flowers. In book form, 10 cts.

No. 50. Ninety-six tickets, floral design, 10c.

No. 51. Seventy-two tickets, floral " 10c.

Søndagsskolekort med Bibelsprog paa norsk til 1c, 2c og 3c pr. Stykke, Nettopris.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Lær mig, Herre, din Vel.

En Bog til Konfirmanter. 72 Sider. Smukt indbunden. Pris 25c.

Send Ordres til C. Lillethun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

BE TRUE

A few words to the confirmed youth of the Ev. Lutheran Church. By Rev. G. T. Cooperider, A. M.

Contents: I. Be true to your parents. II. Be true to your church. III. Be true to your Lord. 100 pages. Bound in cloth. Price 25 cents, net.

“FOLLOW ME”

Words of Guidance for the Way of Life. Dedicated to the Lutheran Young People of America. By Benevolus. Prettily bound in heavy paper cover with gilt title and ornament. 48 pages. Price 15 cents, net.

Denne Bog findes ogsaa paa norsk a 15c.

HAUGES SYNOD BOOK DEP.

Dr. 74 RED WING, MINN.

Himles Bog.

En Beretning om Vogeroprøret og Kristensforfølgelsen i Kina 1900, samt en Oversigt over de skandinaviske Missioner i Kina. Bogen er paa 380 Sider, og har 62 Billeder. I Skriftingsbind koster den \$1.00. Du tjener Missionen ved at købe Bogen. Send Ordres til
C. Lillietun,
Red Wing, Minn.

Det hellige Land i Fugleperspektiv

Et meget billedt Billede, passende at sætte i Ramme. Pris 30c.

Ordres indsendes til
C. Lillietun, Red Wing, Minn.

Fountain-Penne.

Vi har en god Forskning af de velbekendte Moore's Non-Leakable Fountain Penne. De sælges for \$2.50, 3.00, \$3.50. Dette er ubetinget den bedste Fountain Pen i Markedet for nærværende. Hvis en Pen ikke er tilfredsstillende, kan den byttes igen. Dvgiv, enten der ønskes en fin, grov eller "stueb" Pen.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

"The Lutheran Intelligencer",

et engelsk Kirkeblad med god opbyggende Læsning og mange kirkelige Efterretninger baade fra Hauges Synodes Arbeidsmark og Kirkens Arbeidsmark i Almindelighed. Bladet udkommer en Gang om Maanedes i Red Wing, Minn., og redigeres af Prof. Gustav W. Bruce. Det koster 50 Cents pr. Aar, forstudsviis. Agenter ønskes til at virke for Bladets Udbredelse. Send for Provenumre og Agentensvilkaar.

THE LUTHERAN INTELLIGENCER

730 10th str., Red Wing, Minn.



Pianoer
og
Orgler

Stort Lager.

Skriv idag efter Katalog og navn, hvad som ønskes, Piano, Kirkeorgel eller Husorgel, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et udmærket Instrument til s aller lave Priser. bette Blad.

THE NORTH WEST-
ERN MUSIC HOUSE,
CARL RAUGLAND, Pres.,
520 2nd Ave. S.,
MINNEAPOLIS MINN

Et godt Billede

af Hans Nielsen Hauge. I Kabinetsstørrelse. Pris 10 Cents.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa vane Silkebaand, passende for Bogmærker:

"Julehilsen", "Nytaarshilsen"; "Hilsen fra Amerika"; "Venlig Hilsen"; "Hilsen til Fader"; "Hilsen til Moder"; "Hilsen til Søster"; "Hilsen til Broder"; "Hilsen til Onkel"; "Hilsen til Tante"; "Til min kjære Søn"; "Til min kjære Datter"; "Hjertelig Dyktning"; "Herren er nær"; "Uden Kors ingen Krone"; "Barnefang"; "Hjertelig Hilsen"; "Idag vil jeg prise Herren"; "Tro, Haab og Kjerlighed"; "Til kjære Bedstemoder";

"Christmas Greeting"; "New Year Greeting"; "A Greeting to Father"; "A Greeting to Mother"; "A Greeting to Sister"; "A Greeting to Brother"; Faith, Hope, Charity".

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lillietun,
Red Wing, Minn.

Bedes erindret.

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kassjer vil man erindre følgende:

Benge til Professorløn, Synodetaskjen, (heri indbefattet Skoletaskjen, Fondstaskjen og Jewell Luth. College sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Indremissionen, Kinamissionen, og andre Hedningemissioner sendes til Rev. A. D. Oppegaard, Madison, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. J. A. Quello, Veresford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Hauges nordl. evangelisk lutherske Synode i Amerika Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forstudsviis \$1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillietun,

Drawer 74 Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor E. C. Solter, Red Wing, Minn. Indsendelser og alt bedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. En Sang; 2. „Kom se“; 3. Nogle Bemærkninger; 4. Dødsenglen kalder, og da maa vi gaa ind gennem Evigheds Port; 5. Høst og Vinter; 6. Kort Referat; 7. Kunde man ikke hvile lidt? 8. Indremissionsforeningsmøde; 9. Fra S. Dakota Kreds; 10. Hilsen fra Vesten; 11. Et Barns Bærdi; 12. Kinamissionen; 13. Nogle Ord om Gjelden; 14. Nogle Ord om „The Lutheran Intelligencer“; 15. „Budbæreren“; 16. Mrs. Anna Marie Eide; 17. Fra Arbeidsmarken; 18. Betsendtgjærelser; 19. Bitteringer.



Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2.

No. 28 }

Lørdag den 13de Juli 1912

{ 44de Aarg

Den kongelige Lov.

I den første og vigtigste Paragraf i den kongelige Lov hedder det: Du skal elske din Næste som dig selv. Det er Borgerne i den himmelske Konges Rige, som skal lægge sig dette paa Minde.

Kjerlighed er Lovens Fylde
Og Juldkommenhedens Baand,
Den er hvad vor Gud vi skylder,
Den er Frugten af hans Aand,
Derfor med Guds Kjerligheden
Vokser op omkring Guds-Freden,
Vorde kan vi og ved den
Et med Sjælens bedste Ven.

Stræber vi alle, alt vi kan, for at faa det til sig i vor Familie, i Menigheden og i Samfundet? Om vi saa gjør, „da gjør I vel“, siger Kongen.

Vor Konge elskede alle uden Persons Untersøelse og det samme vil han vi skal gjøre. Vi skal ikke gjøre et Udvalg efter eget Tykke og elske en og anden her og der, som vi synes særlig bra om, eller som vi haaber vil elske os igjen. Vi skal elske alle „til Frelse og Salighed“. Vor Natur vil nok protestere mod en saadan almindelig Næstekjerlighed, men det hjælper ikke, denne gamle Lovparagraf maa ikke overtrædes. De kristnes Næstekjerlighed maa overgaa Hedningens.

Den Værdom er saa beest og sur
Som Døden selv for vor Natur,

Det synes alt for tungt og svært
For Adams flintehaarde Art.

Dog gjelder her slet intet Nei,
Saa sandt du vil den rette Wei;
Alt elske dem, som elske dig,
Det kan en Hedning magelig.

Gud udmaalte ikke Salighed procentvis, saa du blir saa meget jalig, som du har gjort godt til, eller din Salighed blir saameget „discounted“, som du har gjort ondt til. Her skal du høre: Thi hvo, som holder den hele Lov, men støder an i et Bud. er bleven skyldig i dem alle.

En Kjæde er fordærvet, naar et Led er brudt. Det behøves ikke at hvert Led i en Ankerkjæde brydes for at miste Ankeret et er nok. Du mister dit Saligheds Anker ved at bryde et af Guds Bud. Mange har mistet Himlen og vundet Helvede ved at kjæle for en Synd — en Stjødeshynd. Har du nogen Stjødeshynd? Se efter, kjend efter. Vil du sætte din Sjæl og Salighed paa Spij for en — en Synd?

Paa dit eget Navn og din egen Person er du vist ikke betroet noget; men du kan faa dig en Kontionist. Men hvem vil vel „gaa god“ for mig siger du. Den Herre Jesus vil.

For Synden gjorde Jesus Bod;
Tro det, saa bliver Gud dig god!
Gjør siden du dit bedste,
Bevis din Tro i ålten Stund
Med Kjerligheden mangelund
Imod din Gud og Næste!

GTU Library

24 July 1912

Box 1111

For more info call (415) 892-2500

Allen County Public Library

Lægmanden Hans Nilsen Hauge og Presten Hans Nilsen Hauge.

N. N. N. i „Ungd. Ven.“

Hans Nilsen Hauge—han og Lincoln og Presten i Nabobygden vor var de tre største Menneſter i Verden, tænkte jeg, da jeg var liden. Jeg fik en Bog eller et Blad om Lincoln. Under det store Vbletræ i Haven laa jeg i Græsſet en vakker Sommerdag og læste om ham. Det forekom mig som et Eventyr, hvad jeg læste, og dog forstod jeg, at det ikke var et Eventyr, men en virkelig Tilbragelse. Hvor jeg syntes det var kjætt, at Gutten som var født langt ude i Bildnisſet blev Preſident for en stor Nation og at han ſatte i Frihed flere Millioner Slaver; men hvor ſkrækkeligt, at denne Mand, som var ſaa ſnil, ſaa taalmodig, ſaa overbærende og tilgivende ſkulde falde for Morderhaand! Da jeg var ſærdig med Historien, laa jeg der i Græsſet og hulkede. Det var den første, men ikke den ſidſte Gang jeg har grædt ved at læse om Lincoln. Siden den Dag var han en af mine ſtore Helte.

En Vinterkveld holdtes der Opbyggelse i Hjemmet vort. En Preſt fra Nabobygden talte. Han var ſtor og høi og lys. Da han læste Ordene: „Trøſter, trøſter mit Folk, ſiger Herren“ følte jeg for første Gang i mit Liv den elektriſke Strøm, der dirrer gjennem Legemet og sætter Manden ibrand, naar en Mand med Beltaalenhedens Gave ſtaar foran en Forſamling og tager alle Sjele ivold. Der var noget ved hele hans Perſonlighed, noget i Stemmen ſaa blødt og dog ſaa ſterkt, noget der greb, noget der brandt. Jeg har glemt, hvad han ſagde i ſin Prediken, men endnu den Dag idag ſer jeg ham lys levende for mig og jeg kan høre Ordene: „Trøſter, trøſter mit Folk, ſiger Herren“ akkurat ſom om han havde ſagt dem i dette Dieblif. Siden den Tid har jeg hørt Bryan, Ingersoll, W. W. Irvin, Chas Northrop, Gjermund

Høyme og Sven Oſtebal, men ingen har talt ſom Preſten fra Nabobygden.

Hans Nilsen Hauge fik tidlig Hædersplads i mit Guttehjerte. Der var tre eller fire Ting mit Barmſind heftede ſig ved. Det første var, at han kom til Fred med Gud ved at ſynge det overmaade deilige Vers, ſom jeg tidlig lærte udenad og ſom mere end noget Vers, jeg kjender, tolker de af Naturen melantoliſke Bondefolks inderſte religiøſe Følelſer: „Jesu din ſøde Forening at ſmage, længes og trænges mit Hjerte og Sind.“ Hvergang vi læste eller ſang det Vers, syntes jeg at ſe en kjæ, vakker, ung Bondegut ſtaaende med Riven i Haanden ude paa Eugen, en ſtraalende Sommerdag. Der duftede af nyſlagent Hø. Verken ſlog ſine Triller høit oppe i Solſkinnet, men endnu vakrere løb Salmen fra Bondeguttenes Læber. Og under Sangen fik han ſmage den ſøde Forening. Det andet var, at han ſom var Bondegut, talte Guds Ord og at Folk kom til Vækkelse, at de begyndte at læse og bede med hverandre. Hauge's Vækkelse kom ikke til vor Bygd, ſaa da jeg var liden, vidſte jeg ikke om Bønneøder, men alt ſiden jeg hørte, at Hauge's Venner bad høit ſammen, har jeg—i Parentes være det ſagt—aldrig kunnet forſtaa, at det er paſſende for nogen at tale ringeagtende om Bønnefolk og Bønneøder. Og jeg kommer viſt aldrig til at forſtaa, hvorledes man kan tale vakre Ord om Hauge og paa ſamme Tid trække lidt paa Skuldrene, naar der tales om, at almindelige křiſtne Mænd og Kvinder beder ſammen. Hvis man ſynes man bør gjøre, hvad man kan, for at der ikke blir Bønneøder i Menighederne, kan man gjerne lade være at „ære“ Hauge. Ja, dette var ſagt i Parentes.

For det tredie gjorde det et dybt Indtryk paa mig, at han ved ſin Mildhed kunde afvæbre baade Preſter og Lensmænd, og for det fjerde syntes jeg det var ſkrækkeligt, at man i Kirken's Navn ſatte ham i Fængſel og pinte Livet af ham.

Da nu hans Sønnesøn kom hid til Vandet, maatte jeg naturligvis se og høre ham. Det var en passende Anledning der bragte ham hid. Beundrere af Bættelsespredikanten og Sønemanden Hauge havde reist ham en Støtte ved Concordia College, Moorhead, Minnesota. Og særdeles passende var det ogsaa, at Sønnesønnen kom hid dette mærkelige Aar, da det norske Folks Trang til Fred og Forstaaelse paa det kirkelige Omraade er saa kraftig kommet til orde ved alle de kirkelige Aarsmøder. Thi der kan ikke være stor Tvil om, at varig Fred og helbigt Samvirke kommer istand, naar Folket er naaet hen til den Forstaaelse, at Grundlaget for Forening maa være den lutherste Børnelærdom, som den blev forstaaet og praktiseret af Hauge og at ydre Former har en meget underordnet Betydning. Ren Bære, aandeligt forstaaet, forkyndt og levet, er det første. Med Tiden vil man rette sig efter hverandre i broderlig Forstaaelse angaaende Prestedragt, Messing og Forsatningspørgsmaal forresten. Hauge blev staaende i Statskirken, men saavidt jeg ved, saa hverken forgubede eller fordømte hans Skikke. Det vigtigste for ham var, at Folk omvendte sig, kom til en levende Tro paa Kristus og vidnede om ham—enten man var læg eller lærd—ved Mundens Besejndelse og gode Gjerninger—ledet af Aandens Drift. Derjom vi norske Lutheranere har det Syn,—og det tror jeg vi har i ikke ringe Udstrækning—da kan vi vente store Ting i Fremtiden.

Fra denne Side betragtet var det et forunderligt Træf, om ikke mere, at Hagues Sønnesøn kom paa Besøg til os og at hans Vidnesbyrd blev lyttet til med Glæde overalt hvor han talte.

Han talte i den svenske Augustana Kirke for fuldpakket Hus. Mænd og Kvinder fra alle lutherste Menigheder var tilstede. De sad om hinanden og ingen tænkte eller sagde til sin Nabo: „Hvad vil du her, du er

ikke lutherst, jeg kan ikke tilbede under samme Tag med dig.“

Det søltes visnok ydmygende for os alle, at vi som en Følge af Splittelsen ikke kunde finde en norsk Kirke der var stor nok at samles i.

Saa snart jeg sit Die paa Hauge, fandt jeg Forklaring paa noget, jeg aldrig før har forstaaet, og det er, hvoraf det kom, at Lægmanden Hauge vandt overalt det simple Folks Tillid, og at Prestes og Lensmænd sølte sig—stjont de vel ikke vil tilstaa det—som Smaahvalpe i hans Nærhed. Sønnesønnen er en Personlighed, og jeg tænkte mig, at Bedstefaderen var det ikke mindre.

Det er mærkeligt med en Personlighed. En stor eller liden Flok sidder i et Bærelse. Saa kommer en Mand ind, og med engang fylder han hele Bærelset. Alle betragter det som en Vre at saa hilse paa ham. Naar han taler, tier de andre. Hvor han gaar og staar, glider alles Bine bort paa ham. Vi er paa et Synodemøde. Den ene efter den anden er oppe og taler, men Forsamlingen lægger ikke stort Mærke til dem. Saa forlanger en Prest eller Lægmand Ordet. Der er noget i Stemmen der vækker Opmærksomheden, og alle vender sig i den Retning, Stemmen kom fra. Naar han stoar op og taler, har han alles Opmærksomhed, selv om det han siger ikke er noget særdeles nyt. Det er Mandens Personlighed som gjør det.

Lægmanden Hauge maa have været en slig Personlighed. Havde han været født her i Landet, vilde han blit en stor Forretningsmand, Formand for et Samfund, en Kongresmand eller Senator. Det vil ikke sige, at alle som er det, er Personligheder, men er de Personligheder, kommer de lettere frem.

Sogneprest Hauge fyldte i mere end en Forstand Kirken. Da han vendte sig imod Forsamlingen og stod der, stor og værdig og dog mild og godslig, og lod etpar rolige men skarpe Bine glide fra den ene Side af Kirken

til den anden og op til Gallerierne, da gik det pludselig op for mig, hvorfor hans Bedstefader vækkede Respekt hos høje og lave.

Der var flere Ting, der fik os til at føle, at vi ikke er vandt med at være sammen og at vi i mange Aar har været borte fra hverandre. Vi kunne ikke synge Salmerne godt sammen, undtagen to særdeles velkendte. Vi stod ikke op, da vi skulde staa op, og nogle satte sig fortidlig. Vi vidste ikke alle, naar vi skulde synge „Og med i din Aand“ og tre Gange Amen.

Messingen lirkte vist alle, thi kan man messe med sliq Stemme og Foredrag som Hauge, saa er det opbyggeligt. Mange af os som ikke hører Messing ofte, kom kanske ihu første Gang vi var i Kirken i Norge sammen med Far og Mor. Og et saadant Minde skader os ikke.

Formand Dahl af Den forenede Kirke bød Presten velkommen. En Synodeprest læste Klotterbønnen til Indgang og en Haugeprest læste den til Udgang. Da ingen af de andre Samsunds Prester var i Byen tog altsaa ingen af dem Del i Gudstjenesten. Klotterbønnen er en indholdsrig Bøn. En fri Bøn har den Fordel, at den kan—til sine Tider—være endnu mere passende for Anledningen. (Nei, det er bedst jeg slutter med dette, ellers kan jeg komme i „Trubbel“.)

Det var en Prediken som vistnok alle syntes om. Den var bibelsk, lutherisk, grundig, logisk, varm og vækkende.

Da vi gik ud af Kirken, ved jeg ikke, hvorledes de andre følte, men jeg skulde ikke have noget imod at tage alle og enhver i Haanden og sige Tak for sidst, skjønt det var forholdsvis saa jeg kjendte. Enhver Nordmand som ærer Bægmanden Hauge med Mund og Hjerte og som tror, at om han havde levet paa Huges Tid, vilde han været med ham og ikke mod ham, kan jeg godt gaa sammen med i det kirkelige, enten han tilhører det ene eller det andet Samsund, eller alle seks Samsund.

Fra Camrose, Alta.

Det turde være af Interesse for en Del af „Budbærerens“ Læsere at høre lidt om det norske Folks Bjøremaal ogsaa i Canada; og vi skal derfor forsøge at give en kort Betretning særlig om Høistolen her.

Som mange vel ved, har Foreningstanken udviklet sig saa langt her oppe, at man bestemte sig for at gjøre et Forsøg med en fælles Høistole. Tanken var stor og krævede en hel Del Arbeide, Forsagelse og Imødekommehed. Men Kravet for Skole og Trangen til broderlig Forstaaelse har ansporet til Ihærdighed og Oprigtighed i Arbeidet, og vi har det Haab, at „The Alberta Norwegian Lutheran College Association“ skal blive et kraftigt Middel i Guds Haand, hvorved han kan faa forene alle, som har samme Tro og samme Maal. Endnu er det bare Den Forenede Kirke og Huges Synode, som har slaat sig sammen, men Anledningen staar aaben for alle norske lutheriske Menigheder at være med.

Med Hensyn til Skolearbeidet kan vi ikke andet end sige, at det har gaat over al Forventning godt i det forløbne Aar. Der er jo mange Vanskeligheder forbundet med Opprettelsen og Driften af en Kirkeskole, og paa Missionsmarken maa man vel vente dette mere end andre Steder; men naar vi ser tilbage paa det forbigangne Skoleaar, det første i Stolens Historie, saa maa vi nok være Gud storlig taknemmelig for Udfaldet.

Vi begyndte sidste Høst med et leiet Hotel som „Dormitory“ og to Kirker til Klasse- rum. Udgifterne var store, da næsten alting er dyrere her end i Staterne, og Elefantallet var ikke særlig stort den første Termin, bare 35, saa Udsigterne var ikke meget lyse til at begynde med. Men igjennem Vinterterminen øget Tallet til omtret 90. Vaarterminen derimod var mindre søgt igjen; bare omtrent 40 Elever holdt ud. Dette Resultat viser dog at Skolen er paatræbet og maa fortsætte, dersom ikke vor norske Ungdom i Canada skal lide Nød. Dette er da ogsaa Meningen og vi følger at Interessens er stigende hellere end aftagende.

Det sidste Aarsmøde af Skoleforeningen, den 26de Juni, var godt besøgt af Repræsentanter og besøgende fra de fleste Menigheder i nordre Alberta. Der sagdes at det var det mest begejstrede Møde i Foreningens Historie. Det var oplyst, at Den Forenede Kirke vilde overlade til Foreningen at holde Kontrakten for Eiendommen her, og man vil „incorporere“ saa snart, som Legislaturen træder sammen til Høsten. Smidlertid maa man nu fortsætte med Bygningsarbejdet, som blev nedlagt isjor paa Grund af Penge-mangel. Der blev subskriberet \$1075.00 blandt Medlemmer af Mødet her, og Lærerne lovet at gaa ud i Ferien for at samle Penge. Vi maa under enhver Omstændighed have en Bygning færdig til Høsten. Men det kræver Midler og om dette skulde blive læst af nogen, som er særlig velsignet med jordisk Gode, saa lad mig minde om, at Pengegaver til Bygningsfondet modtages med megen Taknemmelighed fra hvilken som helst ærbar Kilde.

Officererne for Foreningen er: Pastor L. L. Carlson, Formand; Pastor J. H. Lavik, Viceform. Hr. M. H. Gullefson, Sekretær; Prof. M. H. Odegard, Kassierer. Pastor Lavik er Kassierer for Bygningsfondet og Pastor Jacob Tanner, Finansagent.

Fakultetet bestaar af: Prof. J. P. Tandberg, President; Prof. M. H. Odegard; Prof. A. H. Solheim; og Miss Mina Lyfeng. Da Mrs. Hohme resignerede fra Musikafdelingen, blev det paalagt Direktionen at fylde denne Balance.

Skolen affluttedes for iaar den 28de Juni. Der var naturligvis ingen Graduerter dette Aar; men man samlede i Hauge's Kirke, hvor et Afskedsprogram af Taler og Sang udførtes. Ved Siden af Lærerne tog ogsaa Pastorerne L. L. Carlson, J. H. Lavik og J. Tanner Del. Der var mange gode Tanker fremholdt baade af Opmuntring og Formaning og et helligt Alvor syntes at hvile over hele Forsamlingen. Man sølte, at Skolens Fremtid er ikke helt ud sikret endnu. Vi er som Udlændinge i et fremmed Land og vor Opførelse og Fremgangsmaade er stærkt

iagttaget af dem, som vi er kommet for at bo iblandt. Vor Stilling som Borgere i dette Land er for en stor Del afhængig af, om vi nu er istand til at vise, at vi er et Folk med Principer, et Folk med Tro paa vor Gud og Kjærlighed for den Sag, som vi arbejder for, et Folk der staar enigt, naar det gjælder et tungt Løst for Samfundets Vel. Kan dette opnaaes og vor Skoles Fremtid blive sikret ved frivillige Pengegaver og Forbønner, da har vi opnaaet to Ting for vort norske Folk i Canada; vi har sikret os en hæderlig Stilling i det Samfund, som vi frivillig har valgt som vort Virkefelt, og hvor vi ønsker at bringe ind en Del af vor Nationalkarakter og vore Principer; men vi har ogsaa opnaaet et højere Maal, vi har da formaaet at oprette en Institution, hvor denne Nationalkarakter og disse Principer kan forplantes til Efterfølgten saa længe, som norsk Blod skal vedblive at pulser i vore Efterkommere's Arter. Det er vort Haab, at „Camrose Lutheran College“ skal blive et Arnested for norsk Sprog, norsk Urbæthed, norsk Kultur og norsk lutherisk Kristendom i Alberta. Lad os da forene os om dette store Maal. Lad os staa enigt sammen og løfte i Flok, saa skal nok Gud velsigne alt det, som gøres for hans Riges Fremme og Samfundets Vel.

A. H. S.

Lidt fra en Homesteadshytte.

Det kom for mig, at gi et lidet Vidnesbyrd gennem „Budbæreren“. Det er noksaa træffende at læse om Jesus, at han ofte søgte Ensomhed. Han erfor, at det var godt nu og da at være alene med sin himmelske Fader. Jeg, som en af hans ringeste Efterfølgere har ofte erfaret det samme.

En enkelt Person, som Homestead har ogsaa rig Anledning dertil. Det kan endog bli alt formegen Ensomhed. Somme Folk synes det er saa forferdelig slemt og kjedeligt at være lidt alene. Disse er, som en Regel, meget overfladiske Folk. Det er en stor Velsignelse at mødes om Guds Ord med andre; men det er ogsaa godt at møde med Gud

alene. En som ikke føler Trang til at komme sammen med andre, er ikke en ret Kristen og normal Person. Men det kan træffe sig under visse Omstændigheder, for Ets. med en enslig Hjemstæder, at han maa være alene. Men hvis en er et sandt Guds Barn, saa kan man synge:

„Er jeg i min stille Ensomhed
Jeg en stille lislige Glæde ved“.

En Glæde som ikke Verdens Børn eier og som ikke Livets Bekymringer kan ødelægge.

„Jesus Kristus er min Ven saa nær;
I min Ensomhed er han mig nær“.

En Ven sig som man ikke kan finde blandt Menneſter; ja, hvis Trofasthed og Kjærlighed overgaar endog det af en Kjer Kristen Moder.

Hvem har ikke Bekymringer af et eller andet Slags nu og da? men,

„Om Bekymringer jeg kommer i,
Kan jeg nok et lidet nedstemt bli;
Men naar jeg faar tale med min Ven,
Bliir jeg glad og lykkelig igjen“.

Og saa kan jeg freidigt sige:

„Lad da komme, hvad som komme vil!

Jesus Kristus vil jeg høre til.“

Lad timelig Modgang komme, lad Had, Misforſtaeſe og endog Forfølgelse komme, et Guds Barn ved at alt blir ret og godt tilslut. Ja, det er godt at høre Jesus til; men hvor vanskelig det er i vor Tid, da Bantro og Skeptisisme ytrer sig paa alle Hold.

Hvad vi norske Folk paa dette Sted angaar, saa lever vi som almindeligt. Vi har baade Regn nok og Solſkin nok, bare vi havde Kjærlighed nok. Pastor Wagnhild har nylig konfirmeret tre unge Piger, to af dem hans egne Døtre.

Hvad de Canadiske Kirkefolk angaar, saa er jeg meget misforſnøjet med dem. De er yderst verdslige. Kortspil og Dans præfiseres af de fleste og forsvares af mangen en Prest og Predikant. Theologien holder man paa at forandre forat faa den „up-to-date.“ Det at være en Kristen, er at „prøve at leve saa godt og ſikkelig, man kan“.

Predikemaaden er som en Regel yderst overfladisk. Synd og Naade og Nødvendig-

heden af den nye Fødsel nævnes ſjelben. Rationalismen ytrer sig frit og uforærbet baade i og udenom Predikeſtolen. Man maa ofte med Bedrøvelse spørge: Hvor ſkal det bæres hen?

Folk, som for Ets. de Norske Lutherſke, til hvem Guds Ord forkyndes rent, fuldt og klart, forſtaar sig ofte ikke paa hvilken uvurderlig Skat de eier. Men endog diſe kan man ofte ſe rives med af Nutidens farlige Malſtrøm.

Det gjælder for alle, som ønsker at ſaa Livſens Krone at ſtaa urokkelige paa Sandhedens Grund.

„Ingen finder frem til den evige Ro,
Som ſig ei vældig fremtrænger.

Sielen maa udſtaa en Kamp for den Tro,
Hvoraf vor Salighed hænger“

M. J. Bredſhall,

Denzil, Caſt, Can.

Uddrag af en Indberetning
til Kredſformanden fra en af vore Preſter paa Indremiſſionsmarken.

Kjære Kredſformand! Guds Naade og Fred!

Og dette er Kjærligheden; at vi vandre efter hans Gud. Dette er Budet ſaaledes ſom I hørte det fra Begyndelſen, at I ſkal vandre efter det. 2 Joh. 6. Naſaa dette Aar har vi forſøgt at gjøre Gjæringen for Herren efter denne Regel. Og hans Veſſig- nelse har vi erfaret. Hans Navn være pris.

Hvad Arbeidet i mit Kald angaar ſaa er det ikke ſtort forſkjelligt fra før.

M. M. Menighed har jeg betjent under ganſke ſamme Forholde ſom før. Herren har været med og veſſignet. Det er almindelig Interesſe for Guds Ord. Søndagsſkole og Ungdomsmøder, ſamt Kvindeforeningsmøder har været drevet gjennem Aaret ved Siden af de almindelige Gudſtjenester og Huſbejøg. Og jeg ſaar tro, at nogle i Stilhed er draget ind i den gode Hjerdes Faareſold. Konfirmantunderviſningen har viſt ſig en vigtig Faktor og været til ſtor Veſſig- nelse. Kjærlighed og god Forſtaeſe er raadernde.

J. N. N. Menighed er ogsaa Forholdet som før. De saa som er, er flittig til at komme sammen, naar der er Ophbyggelser, Børneundervisning og Avindeforeningsarbejde saavel som til de offentlige Gudstjenester. Husbeføg har været gjort gjennem Aaret. Nogen mærkbar Bættelse har her ikke været; men den gode Sæd har været udsaaet, og vi saar med Haab, at den skal bære Frugt til Høsten.

Hvad N. N. Menighed angaar saa opfaa jeg den ifjor Sommer, grundet paa, at de saa som var igjen (en Del har flyttet bort) vilde leve paa hedensl Vis. Jeg fortalte dem, at jeg ingen Forpligtelse vilde ha paa mig som deres Prest, naar de ikke vilde respekttere Menighedsordningen, til i det yderste idet mindste at leve et nogenslunde retskaffent Liv. Jeg har dog fortsat, tildels at holde Ophbyggelser, naar det har været Anledning. De vilde ikke bøie sig for Sandheden, og da virker den jo Forhærdelse og Dom. Maa Gud i sin Kjærlighed ogsaa saa Tag i disse spredte Faar. Det er nu et par Familier til, ved Siden af et par som levet der før, som ikke er længere unda, end om de vilde, kunde de godt være med, om det bare var nogen Interesse. Jeg har git disse Folk al den Anledning, som det er muligt. Om det med Tiden vil føre til noget eller ei, ved jeg ikke. For nærværende er det, hvad Menighed angaar, omtrent ingenting. Da jeg betjente dem var det jo frit, vilde de gi noget eller ikke saa var det jo efter som de fandt det for godt. Saa min Indtægt i N. N. og N. N. vil da alt i alt, bli omtrent \$175.00 Aaret, og det meste af dette gaar med til Reiseudgifter. De to sidste Aar har været ganske liden Avling her. Og det er da ikke saa godt.

Jeg synes ikke, at jeg kan overlade disse Folk til sig selv, disse som jeg har arbeidet iblandt saa mange Aar, bare fordi de er saa uheldig stillet at være saa.

Men om det kunde ordnes saa, at de fik sin Betjening fra noget Sted, eller om Indremissionen kunde sende dem nogen som kunde betjene dem, vilde det være mig en Glæde at opgive Kalbet naarsomhelst. Det er ikke

godt for mig at være borte saa meget, da jeg omtrent udelukkende maa stole paa mit Arbejde paa Farmen, til Ophold for Familien. Det blir jo ikke noget at leve for heller paa denne Maade. Jeg skulde ønske meget at kunde fortsætte som jeg har gjort disse to sidste Aar, og lettet Indremissionen fra den Byrde. Men stadig Udgift uden Indtægt gaar jo ikke. Om du muligens vil lede Opmærksomheden hen paa dette. Maa Guds rige Betsignelse være over os alle i de kommende Dage.

Presten.

Smaating.

For en svær og ofte afgjørende Betydning, Smaating kan have.

Her i Sommer skulde en Bonde i Bestfold kjøre til Byen med Frugt. Men saa gik en Sælepinde i Stykker; Hesten blev roed og løb ud, og Manden slungedes ud af Vognen med Hovedet mod en Bergtnaus og døde efter saa Minuters Forløb.

Vare en Sælepinde slog Feil—det voldte Mandens Død.

4 Damer kjørte nedover en brat Bakke paa en anden Kant af Landet; det var ogsaa i Sommer. Gutten sad paa Buxken, alt var Sommer og Sol og Vin. Men saa midt i Bakken løsnede et Par Skruer, Vognstangaen faldt ned, og saa.....Ja, mærkværdig nok blev ingen dræbt; men et Par af Damerne blev lemlestet paa det frygteligste.

Vare et Par Skruer gjorde det.

Vare en liden Feil i en eneste Løkke i Ankerfjættingen. En Stormaat brækker Rjættingen ved den lille Feil, og—Studen driver paa Land og knuses.

Vare en ubetydelig liden Feil ved Benzinholderen ombord i Motorbaaden. Benzinholderen lækker en bitte liden Smule. Et Lys føres ned i Maskinrummet, og—hele Maskinen gaar i Lusten ved en voldsom Eksplosion.

Vare en Raabe efter en asfød Læringspatient. Næsten nu; for god til at brennes. Den passer saa udmærket til den snille

Veninden, som saa trofast havde seet til den syge; Raaben skulde hun have til et Minde. Men med Raaben fik hun Vacillerne, og—de tog hendes unge Liv.

Bare et Glas og—Lodsen blev søvrig og Skuden stødte.

Bare en Dram og—Gutten blev modig og uborren og heiste Seil i Top i Rastevinene og seilte sig lige ind i Evigheden.

Bare en Piolter, og — Manden kjørte gratis og kjørte sig til Krøbling.

Bare en Loddh, bare en Ol, bare en Snaps og bare en Bedøvelse af de fineste Hjernesuktioner,—og Ulykken er der, fordi Sporveiskuffen eller Lokomotivføreren eller Stationsbetjenten ikke skarpt og nøie passede sin Dont.

Ala lad os aldrig tale haantlig om Smaatingene. Hele Tilværelsen bestaar af Smaating. Hele Verden ligesaa; bare Atomer og Molekyler og Gasarter altsammen.

Overse aldrig Smaatingene. Den, som overser de smaa Ting, overser snart ogsaa de større. Den, som ikke tager sig iagt for de smaa Ting, vil snart heller ikke tage sig iagt for de større. Den, som ikke passer sig for de smaa Feil, ligger omsider i de store Syn-der.

Den som mener at kunne have Raad til at overse eller foragte Smaating, han viser derved bare, at han er enten en overfladist tankeløs Daare eller et samvittighedsløst ondt Menneſte.

„Menneſte.“

En forlorn Søn.

Et dristfældigt Menneſte, i Almindelig-
hed fjendt for sin flette Karakter, kom til en Kolportørs Hus. Denne Mand var i det britiske og udenlandske Bibelselskabs Tjeneste. Paa Drukkenboltens Begjæring om Penge, sagde Bibelagenten: „Kan De læse?“

„Ja.“

„Vil De være saa snil at læse nogle Ord i denne Bog.“

„Hvilken Bog er det?“

„Guds Ord—det nye Testamente.“

„Nei Tak, jeg vil helst ikke.“

„Na, gjør det—jeg beder Dem.“

„Ja, ja, for at sige Dem.“

Ikke før havde han taget Testamentet, før hans Haand begyndte at ryste, og da han læste, skjalv hans Stemme. Med et stansede han.

„Videre, min Ven“, sagde den anden overtalende.

„O, Herre“, raabte Manden, „det bringer mit hele Væge til at ryste. Det er tredive Aar siden, jeg havde en Bibel. Den var Arv efter Far. Jeg pantsatte den for Brændevin og har aldrig indløst den siden.“

„Har de aldrig senere læst i Bibelen?“

„Nei, Herre, jeg har forsøgt at glemme Fars Bibel; men Erindringen om den Gjerning staar altid levende for mig.“

„Har De lyst til at beholde dette Nye-testamente og læse i det?“

„Hvor snilt af Dem. Mange, mange Tak! Ja, jeg lover at læse i det.“

„Jeg skal saa Lov at sætte Mærke ved dette Kapitel (Luk. 15), der vil jeg gjerne De skal begynde.“

„Atter mange Tak. Farvel min Herre.“

„Farvel, min Ven, og Gud velsigne Dem.“

*

Nogen Tid efter skulde Kolportøren til et Møde for at predike. Hvem skulde han se sidde ved Beikanten med sit Barn og læse Nye-testamentet uden hin Mand.

„God Aften, min Ven, de synes at anvende Deres Tid godt“, raabte Kolportøren frydefuld.

„Na, Herre, er det Dem? Hvorledes kan jeg takke Dem for den dyrebare Bog? Dette Kapitel læser jeg nu for sjette Gang. Hvis der endnn findes en saadan Fader, sidder den forlorne Søn ved Beikanten.“

„Ja, Faderen venter. Staa op og gaa til ham, som den forlorne Søn gjorde, og De vil saa det herligste Velkommen.“

B o r Trængsel, som er stækket og let, bringer os over al Maade en evig og veltig Herlighed. 2 Kor. 4, 17.

Hvad er det, som især hindrer Fremkomsten af nye Vækkelser og nyt Liv.

Af Pastor H. Bjørnesen.
(I Dansk lutherisk Kirkeblad.)

Es. 59, 1—4: „Se, Herrens Haand er ikke forkortet, at han ikke kunde frelse; og hans Øre er ikke tunghørt, at han ikke kunde høre. Men eders Misgjerninger gjør Skilsmisse imellem eder og imellem eders Gud; og eders Synder gjør, at han skjuler Ansigtet for eder, saa at han ikke hører. Thi eders Hænder er besmittede med Blod, og eders Fingre med Misgjerning; eders Læber tale Løgn, eders Tunge udsiger Uret. Der er ingen, som paakalder i Retfærdighed, og ingen, som gaar irecte med Redelighed; man forlader sig paa Tomhed og taler Løga, undfanger Løgn og føder Udaad.“

For nogen Tid siden (se J. Mt. Nr. 18) skrev jeg et Stykke med Overskrift „Om Vækkelse.“ I Anledning af dette Stykke har jeg fra en Prest faaet følgende Brev.

„Tak for Deres Stykke 'Om Vækkelse' i Den indre Missionstidende. Jeg var glad ved det og kan i det hele ganske samstemme med det. Men det giver mig Anledning til en liden Bemærkning.

Jeg kan saa godt forstaa, at en liden Kreds af varme, troende Menninger kan bede om Livets Udbredelse ved Vækkelse mellem dem, der staar udenfor, og at en saadan Kreds kan saa, hvad den beder om og derigjennem selv i rigere Maal saa Del i Herrens Velsignelse. Herom skriver De saa godt og rigtigt.

Men saa skriver De ogsaa om, at der trænges til nye Vækkelser blandt dem udenfor, naar Lunkenhed og Sløvhed, Bagvaskelse og ikke Godvaskning, Riv og Splid er trængt ind i et Samsfund, for at alt dette grimme kan blive feiet ud ved den nye, friske Vækkelse—altsaa en ny Vækkelse blandt dem udenfor til Gavn for dem indenfor. Fol- jeg ved, at det kan ske og er sket, thi det er

en underlig Herre, vi har. Han kan endog aabenbare sig for dem, der ikke søger efter ham. Men var det ikke den naturlige Vej efter Herrens Ord, at Vækkelsen begyndte inde i et saadant Samsfund og derfra bredte sig ud udenfor, og vilde der ikke ske ganske anderledes store Ting iblandt os, naar Herrens Folk blev som Staden paa Bjerget, der kunde lyse ud i Mørket. Og er det ikke den Vej, Herren selv anviser i Ap. Gjer. 1, 8: „I skulde være mine Vidner i Jerusalem, i det ganske Judæa og Samaria og indtil Jordens Ende.“ Er det ikke den Vej, Paulus taler om i Rom. 11, 14: „At jeg kunde vække mit Folk til Nidkerhed, og Peter taler om i sit 2 Brev 1, 3: „Jeg agter at vække eder (Herrens Folk, de hellige) ved Paamin-delse. Smgl. 2 Petr. 3, 1 og 2 Tim. 1, 6. Jeg mener, at denne Vej er den sikre Vej, thi vækkes Samsfundet til dybere Erkjendelse af Synden, til Fjernelse af Selvfærdighed og til dybere Grib i Naaden, saa det blir som Staden paa Bjerget, saa vil der altid følge Vækkelse med blandt dem udenfor. Derimod, naar et Samsfund lever i det før omtalte grimme, kan det virkelig saa i Sandhed bede om Vækkelse udadtil, og kan det vente en saadan Vækkelse? De vilde gjøre mig en stor Tjeneste, om De i et senere Nr. af Indre-Missionstidende vilde skrive noget til os om Vækkelse iblandt Guds Folket. Det er jo dog fra Hjertet, at Livet udgaar.“

Hvad Brevskriveren her spører frem, er jeg ganske enig med ham i: Efter Herrens Ord er det „den naturlige Vej, at Vækkelsen begynder inde i de troendes Samsfund og derfra breder sig ud til dem udenfor, og der vilde sikkert ske ganske anderledes store Ting iblandt os, naar Herrens Folk blev som Staden paa Bjerget, der kunde lyse ud i Mørket“, istedet for at nu kun altfor ofte Herrens Navn for Guds Folks Synder bespottes blandt dem udenfor (smgl. Rom. 2, 21—24). Og det er meget tvivlsomt, om et Samsfund virkelig for Alvor kan bede om Vækkel-

se for dem udenfor, før de troende selv ville ud af den aandelige Glendighed og det daarligere Bæsen, hvori de i Tidens Løb er blevne bundne. Til Oplysning om denne Side af Sagen vil jeg anføre, hvad den bekjendte engelske Præst F. B. Meyer fortæller i en af sine Bøger (se „Indad—Opad—Fremad“ Side 48—51):

„For nogle Aar siden traf jeg en gammel Præst, der fortalte mig følgende Historie fra sit eget Liv:

„Jeg blev efter min Studietid sendt ud for at tage et Arbejde op i et fjernt forsømt Landdistrikt. Der havde ikke været nogen Bættelse, intet Aandens Røre i disse Egne i mange Aar. Jeg samlede da nogle troende Menneſker hver Fredag Aften for at bede om en Bættelse. Vi vedblev dermed i 15 Maanedere, men Himlen var lukket som en Røberport over os.

En Dag bestemte jeg saa, at vi skulde have et almindeligt Bønnemøde. Mit Hjerte jublede, da jeg saa Bønderne komme med hele deres Familie, og Skolestuen bag Rækket blev fyldt.

Jeg forklarede, at vi havde samlet os for at bede om en Bættelse. Vi sang vore Salmer og bad, og Ordet blev derpaa givet frit. En Dødsstillehed lagde sig over Forsamlingen.

Endelig reiste en anset, gammel Mand af Menighedsrædet sig og sagde:

„Hr. Pastor, jeg tror ikke, at der kommer Bættelse her, saalænge Broder J. og jeg ikke kan tale venlig med hinanden.“ Han forlod sin Stol og gik hen over Gulvet til J. og sagde:

„Broder J.! Du og jeg har ikke ret talt sammen i fem Aar. Lad os slutte Forlig. Her er min Haand!“

Den gamle vendte tilbage til sin Plads og satte sig.

En Hullen brød frem fra Forsamlingen, og saa blev der Stillehed igjen.

Saa reiste en anden sig og sagde:

„Hr. Pastor! Der bliver ingen Bættelse her, saalænge jeg siger Dem behagelig Ting, mens De hører derpaa, og stemme Ting om Dem, naar De vender Ryggen til. Vil De tilgive mig?“

Vi gav hinanden Haand, og der blev stille igjen.

Og Præsten fortalte mig, at saa blev han Bidne til et af de mærkeligste Optrin i sit Liv. I ti Minutter gik Mænd og Kvinder lydløst om i Bærelset og jernede gamle Uenigheder ud,—og saa begyndte Herren at besøge Menigheden.

Arbejderne i en Fabrik i Nærheden hørte, hvad der foregik i Skolehuset, og ved Mellemmadstid kom de til i et saa stort Antal, at man maatte gaa over i Kirken. Præsten predikede da for dem det ensfoldige Evangelium, og knap fem Minuter efter bad fire af Ansprererne i Ondskab og Splid i dette Samfund Gud om Naade.

En Bættelse brød frem, der gik over Egnen i hele tre Aar.

Jeg fortalte denne Historie i Wandsworth i England. Da jeg saa Uger efter predikede for en Forsamling af Præster i Bondon, fortalte jeg den igjen, og en Præstebroder reiste sig og sagde, at en Mand i Wandsworth, der havde hørt min Historie, og som skulde ham femogthve Dollars, gik hen til ham ved Mødets Slutning, tog hans Haand og sagde: „Tilgiv mig, at jeg ikke har betalt de Penge før. De skal saa dem i Morgen.“

Saaledes maa vi gaa tilbage til den dybeste Grund. Vi kommer kun til at staa i et ret Forhold til Gud usigtigt i samme Grad, som vi staa i et ret Forhold til Menneſker omkring os. Lad os derfor prøve os selv, ikke efter, hvad vi er om Søndagen i Kirken. Men efter hvad vi er overfor det Menneſke, vi holder mindst af. Det er den sande Maalestok.

Er i kristne Menneſker rede til at udjevne gamle Stridigheder? At opgive Ting

i eders Forretning, som I ved ikke stemmer fuldkomment med Kristi Bud? osv., osv.

Er dette Tilfældet, saa giv hverandre Haand, skriv saa det Brev, betal de Penge, bort med den Rilde til Gnavenhed osv. Lad Guds Kjærlighed udghe sig i eders Sjæl, og Glæden vil komme.

Men spørg du kan saa det bedste af Gud, maa du lade ham undersøge din Sjæl og vise dig de urene Ting, der gik ind i dig maasse for flere Aar siden."

Hvad der her af J. B. Meyer siges om Grunden til, at der ingen Bæffelse sker, stemmer ganske med det Ord i Ef. 59, 1—4, som jeg har sat over dette Stykke: Det er Guds Folks Synder, de Synder, som Guds Folk ikke ærligt ville bekjende, ikke helt ville bryde med, men bæffer over, det er vore Synder, der sætter Skilsmisse mellem os og vor Gud. Det er vore Misgjerninger, der gjør, at han skjuler Ansigtet for os, saa at han ikke hører: det er fordi vore Hænder er besmittede med Blod (smkn. 1 Joh. 3, 15: „Hvo som hader sin Broder, er en Manddraber, og I vide, at ingen Manddraber har det evige Liv blivende i sig"), det er fordi vore Læber taler Løgn, fordi vor Tunge udfiger Uret, det er, fordi der er ingen, som paakalder i Retfærdighed og ingen, som gaar irecte med Redelighed, det er fordi man forlader sig paa Tomhed og taler Løgn, undfanger Uret og spæder Ubaad, ja, derfor er det, at det er som Himlen er lukket, som om Guds Haand er forkortet, som om hans Øre er tunghørigt. —Dg især er det Uenighed og Twist, gammelt Nag og Uvilje og Bagtalelser imellem de troende, som her gjør de største Ulykker. Det mindste, der kommer frem i den Retning og sætter sig fast i de troendes Hjerter, lukker Himlen til og sætter Skilsmisse imellem os og vor Gud. Guds Ord taler tydelig nok herom. Vi ville henvise til nogle af de Ord i den hellige Skrift, som angaar dette.

1 Joh. 3, 14: „Hvo som ikke elsker sin Broder, bliver i Døden." Matt. 5, 22:

„Hver den, som er vred paa sin Broder uden Aarsag, skal være skyldig for Dommen; hvo som siger til sin Broder: Raka! skal være skyldig for Raadet, men hvo som siger: Du Daare! skal være skyldig til Helvedes Ild."

Den, som ikke vil forbarme sig over sin Medtjener og forlade sin Broder hans Brøst, han kan ikke leve med Fred og Glæde i sit Hjerte i Visshed om Syndernes Forlædelse (se Matt. 18, 33—35, se ogsaa den femte Bøn i Fadervor, Matt. 6, 9 følg., hvor der i V. 14—15 med Eftertryk gjøres en Tilføielse til den femte Bøn: „Thi forlade I Menneskene deres Overtrædelser, skal eders himmelske Fader og forlade eder; men forlade I ikke Menneskene deres Overtrædelser, skal eders Fader ikke heller forlade eders Overtrædelser."

Dg det var noget af det, som Herren allersidst og eftertryffeligt formanede sine Disciple til baade ved Ord og Eksempel, at de ikke maatte glemme, at de var skyldige at to hverandres Fødder (Joh. 13, 14—17)—altsaa Fødvaskning i Stedet for Bagvaskning. Dg endelig siges der i Jak. 4, 11: „Taler ikke ilde om hverandre, Brødre! Hvo, som taler ilde om sin Broder og dømmes sin Broder, taler ilde om Loven og dømmes Loven."

Der er saaledes næsten ikke noget, som Guds Ord advarer de troende eftertryffelige imod end alt, hvad der paa den ene eller den anden Maade er en Forsyndelse mod Broderkjærlighed, men der er vel heller ikke noget, som Djævelen, Bagvaskeren, Manddraberen fra Helvede, mere arbejder paa at faa listet ind i de troendes Samfund end netop alt dette grimme, som hører herhen, og han finder Leilighed nok og Tjenere nok til at faa sin onde Gjerning besørget.—Sag vil med et par Ord nærmere stille frem i Lyset en af de almindeligste Macder, hvorpaa Mistro, Uvilje og Nag ikke sjældent kan listet sig ind i de helliges Hjerter overfor hinanden, saa at det ofte ikke ret opdages, at der er noget i Veien, før Ulykken er sket i stor Ud-

strækning. Vi danske er i Regelen ikke meget handfærdige, vi er ikke dygtige til kras-tig og udholdende Virksomhed ved Ord eller Gjerning, men vi er des mere stærke til at kritisere, hvad andre siger og gjør, og vi er ofte meget ubetænksomme og uforsigtige med at udtale vor Kritik og vore Domme over, hvad andre gjør, blandt andet, fordi vi nok kunne have Lyst til i al Godmodighed at være morsomme og vittige paa andres Bekostning. Naar derfor en liden Kreds af nogle faa troende Mennesker er kommer sammen, kan det ofte ske, at en eller anden letmundet Mand eller Kvinde ved Omtale af en Person, der ikke er tilstede, udtaler, at det var da underligt, at den omtalte Person vilde sige eller kunde gjøre det eller det, osv., osv. Det, der saa bliver sagt derom, er maa-ske ikke andet, end hvad der ogsaa vilde blive sagt, hvis omtalte Person var selv tilstede, men nog'e Dage efter træffer en af dem, der hørte, hvad der blev sagt, den omtalte Person og fortæller saa, hvad der blev sagt om ham, og derved kommer ofte det, som blev sagt, til at tage sig helt anderledes ud, og der bliver udsaaet en Sæd til Mistro og Uvilje mellem de to Mennesker, der tidligere saa paa hinanden med Tillid og Kjerlighed, og et Nag begynder at sætte sig fast, som bliver des bitrere, jo større den tidligere Tillid og Kjerlighed havde været. Jeg har selv set flere Eksempler paa, at det kan gaa saaledes; og der sker sikkert rundt omkring mange Ulykker paa den Maade, for der er gjerne paa ethvert Sted enkelte Personer, som har Lyst til paa den Maade at løbe med Sladder og høre Mistillidens og Uviljens onde Udsæd vidt omkring iblandt de troende. De er sig maa-ske ikke selv fuldt bevidst, hvilken ond Gjerning de gjør med deres Sladder, de gjør det maa-ske mest for at indvinde sig, ja de bliver sig maa-ske endogsaa ind, at de gjør det af ren Kjerlighed til det Menneske, der er bleven omtalt, men den ubændige Lyst, som saadanne Mennesker mere og mere faar til

at løbe med Sladder paa en saadan Maade, at der kommer ondt Sind ud deraf, viser tydeligt nok, i hvis Tjeneste de løber, uden maa-ske selv ret at vide det. Derfor:

Troende Mennesker burde aldrig udtale sig nedsettende om andre, hvor flere er tilstede, uden at de bagefter gif til vedkommende Person selv og talte med ham derom.

Og troende Mennesker burde aldrig tage imod saadanne Meddelelser om, hvad der er sagt om dem, men de burde vise dem fra sig, og de burde aldrig stoe paa saadanne Beretningers Paalidelighed.

Derved vilde megen Anledning til Misforstaaelse, Bitterhed, Uvilje og Splid kunne undgaaes.

Men hvor paa den ovenfor antydede Maade i det skjulte det broderlige Kjerligheds- og Tillidsforhold lidt efter lidt gjen-nem et længere Tidsrum mere og mere er bleven undergravet og nedbrudt, der behøves der ikke meget, for at der kan udbryde ligesom frem aabenlys Strid og Uvenskab paa Grund af Meningsforskjel i ofte ubetydelige Spørgsmaal, og hvor Forholdet saaledes bliver daarlige mellem de troende, vil der ogsaa snart vise sig Halvhed og Deltthed paa andre Punkter i de troendes Liv. Kjerlighed til den nærværende Verden og denne Verdens Væsen tager gjerne til samtidig med, at Kjerligheden mellem de troende tager af, Kræften til frimodig Betjendelse lammes, den levende Fred og Glæde i Hjertet fordunkles, det bliver som om Himlen er lukket, som om Guds Haand er forfattet, som om hans Øre er bleven tunghørigt; man fastholder nok de gamle Meninger, men den levende og varme Tro skrumpner mere og mere ind til blot at være en død og kold Kundskab.

Derfor paa Steder, hvor det er, som om Guds Gjerning er gaaet istaa, hvor Guds Folk sukker: „Vi er, som om du ikke havde regjeret over os fra gammel Tid, og som om vi ikke vare kaldede efter dit Navn; gib du vilde sønderrive Himlens og fare ned med

Kraft fra det høie!" (Ef. 63, 19), der gjel-
der det om, at de troende, idet de saaledes
staar over for Gud med Suk i deres Hjerter
efter, at den levende Guds Kraft maa aaben-
bares, tillige siger som David: Kantsag os,
o Gud! og kjend vore Hjerter, prøv os og
kjend vore Tanker og se, om vi er paa en
Vei, der fører til Smerte for os, og led os
paa Troghedens Vei!

Saa, gid Guds Børn vilde staa saaledes
i Selvsprøvelse for Herrens Ansigt, rede til
at adlyde Aanden og gjøre, hvad han hyder,
saa de gamle Baner og de gamle Veie helt
forlades, saa vil der ske det samme, som der
skede ved det ovenfor omtalte Bedemøde: En
dyb og varig Bættelse vil udgaa fra de hel-
liges Samfund til dem, der staar udenfor.

Saa, om Guds Børn stod som et enigt
Folk i inderlig Broderkjerlighed, saa alle
maatte sige: „Se, hvor de elsker hverandre!“
Om Guds Børns Liv helt og holdent aflag-
de Vidnesbyrd om, at Guds Rige ikke be-
staar i Snof, men i Kraft, saa vilde der kom-
me Bættelse for Alvor, saa vilde Guds Rige
bryde igjennem alle Hindringer, og Gud vil-
de vise sig som den, der er mægtig til at frel-
se (Saf. 4, 12); thi Herrens Haand er ikke
forfortet, at han ikke kunde frelse, og hans
Øre ikke tunghørigt, at han ikke kunde høre.
Men eders Misgjerninger gjør Skilsmisse
imellem eder og mellem eders Gud; og eders
Synder gjør, at han skjuler Ansigtet for eder,
saa at han ikke hører. Men om vi vilde ag-
te paa hans Bud, da skulde vor Fred vorde
som Floden og vor Retfærdighed som Havets
Bølger (Ef. 48, 18).

Vi maa nøie huske paa, at der staar
skrevet: „Dersom da I, som er onde, vide at
give eders Børn gode Gaver, hvor meget
mere skal den himmelske Fader give dem den
Helligaand, som han bede“ (Luk. 11, 13);
men vi maa heller ikke glemme, at der staar
ogsaa skrevet, at „Gud giver dem den Hellig-
aand som han lyde“ (Ap. Gjer. 5, 32); „at
adlyde er bedre end Offer“ (1 Sam. 15, 22).

„Lad os da rense vore Sjæle i Sand-
heds Lydighed formedelfst Aanden til ustrøm-
tet Broderkjerlighed, og elste hverandre in-
derligt af et rent Hjerter.“ (1 Petr. 1, 22).
Amen!

I Jesu Arme.

Der er et Sted saa godt at hvile,
Naar jeg er træt og trænger Ro,
Der er en Røst, som kjerligt siger:
Kom trætte Sjæl hos mig at bo.

Naar Verdens Børn omkring mig larme,
Og Ondstabs Ord mit Øre naar;
Naar onde Tanker sig indfinde,
Da er det godt paa Gud at tro.

Det saarer tidt mit unge Hjerter
At stue Verden, hvor den er ond;
Saa mangel Ungdom som Brag de ligger
Og vil ei fly til sin Frelseres Favn.

I Ørten høres der Røster mange,
Som alle mener, de have ret.
Mig arme Synder, jeg vil dog følge
Den Røst som siger: „Jeg har dig kjer.“

Naar Modet svigter og Røsten bærer
Og Rejsens Ende den tager slut,
Da skal vi føle hans Kraftes Arme
De vil os føre til Himmels Havn.

Hør Ungdom kjere den milde Stemme,
Se Lammets Blod som til Frelse flød;
Vil du staa frelst, naar vor Brudgom kommer
Da tro paa Jesus i Barndoms Aar.

H i l b e r g P e d e r s o n .

Naar vi dømmes, revses vi af Herren,
først at vi ikke skulle fordømmes med Verden,
1 Kor. 11, 32.

Kinamissionen.

Kinesiske Blindommeligheder.

(Af Missionær J. Flab.)

(Slutning.)

Paa kinesiske Bøger skriver man heller ikke Titelen paa Bagsiden, men nedenunder paa Bogens Snit, da man ikke opstiller Bøgerne rækkevis, men lægger dem ovenpaa hverandre lagvis i Bogreolerne. Hellerikke bliver Bladene opstaarne, da man gjennemgaaende kun beskriver den ene Side af de tynde Blade. Ord-bøgerne er ikke ordnet alfabetisk—dette er en i „Literaturens Land“ ukjendt Fremgangsmaade—, men efter de 214 Grundtegn, efter hvilke de tusinder og atter tusinder af Tegn er sammenfat. Vil man for Eks. opsløge et ubekjendt Tegn i et Ord, maa man først og fremst finde „Hovedtegnet“, hvorved man har at iagttage den Hovedregel—i særdeleshed ved sammenfattede Tegn—, at dette for det meste staar til venstre. Derpaa tæller man „Streger og Hager“ og finder saaledes endelig det søgte, en Fremgangsmaade, som er forbundet med meget mere Tidsspilde end den hurtige Efterslaaen i vore Leksika og Ordbøger.

I Kina kysser man ikke hinanden, hverken Brudgommen sin Brnd eller Moderen sit Barn. Noget saadant forekommer ikke hos de gule Kinesere; de maa, som en har ment, have rødt t o l d t Blod. Det vilde ogsaa stride altformeligt mod „Kettesnor og Cirkel“, saaledes som det kinesiske Ord Kwui-ti ordret betynder, om man skalde forgaa sig heri.

Sin sammenslaaede Paraphy bærer ikke Kineseren ved dens øverste, men nederste Ende. I de varme Maanedes bruger faavel Mænd som Kvinder Bister; har man ingen Haand, saa man kan bære den, fæster man den ved Nakken, saaledes som man fæster den lille røde Table til en dødsdømt Forbryders Nakke. Enhver Kineser lader i det mindste hver 14de Dag $\frac{1}{2}$ af sit Hoved rage, og kun Haaret paa Baghovedet lader han staa, som han da bærer i Form af en Haar-

pist, der er ligesaa lang som hans Kones, kun at hun ikke bærer den nedhængende, men fæster den i sit Haarsmykke af Sølv. Ogsaa hans „smule Stjæg“ afrages pent, og først efter 40 Aarsalderen, naar man er bleven „rigtig Bedstefader“, lader man Knebelsharten staa.*) Ved Synet af en „rødhåret Barbar“ vakre Overstjæg er Kineseren høilig forbauset. Han forundrer sig over, at Haaret paa denne vokser i en saadan Fylde paa Forsiden, medens det hos den „forhærede Nation“ vokser bag og nedad.

Har nogen forsynet sig mod ham, saa har han ikke „noget Ansigt mere“, og „den, som har forsynet sig, maa give ham hans Ansigt tilbage igjen.“ Hos Kineseren kaldes Kompasset: „Naalen, som peger mod Syd“, og ikke mod nord saaledes som i andre Lande. Heller ikke siger Kineseren: nord-vest, nordøst, sydøst og sydvest, men: vest-nord, østnord, østsyd og vestsyd. - Og istedetfor at sige: Fire Sjettede, siger han: „Afsjeks Dele fire“,

Selv sit Navn fordreier Kineseren. Først kommer det „høie Slægtsnavn“ og derpaa det „høiværdige Egennavn“. Det første Spørgsmaal lyder altid: „Hvilket er dit høie Slægtsnavn?“ Og da først følger det andet Spørgsmaal: „Hvilket er dit høiværdige Navn?“ Af Herr Møller gjør Kineseren: Møller Herr, og istedetfor at sige: Onkel Meyer, siger han: Meyer Onkel. Ved Datering skriver han først Aaret, derpaa Maanedagen og tilsidst Dagen.

Kineserne tror, at Tranen blir et tusind Aar og Skildpadden endog ti tusind Aar gammel. Hans Himmel er ikke blaa, men grøn, og han sværger „i den azurblaa Himmels Ansigt“. Sorgens Farve er ikke sort, men hvid, blaa og graa. Brevportoen blev tidligere betalt af Modtageren og ikke af Afsenderen, ellers kunde man løbe den Risiko, at „Tusind-Måls-Hesten“ (Brevbæreren) slet ikke afleverer Brevet, men simpelthen kaster

*) „Rigtig Bedstefader“ er man i Kina, naar Himlen har bestaaet en en Sønne- eller Datterføn, „tom Bedstefader“ derimod, naar man efter Himmels Bestemmelse har faaet en Vige eller, som jeg engang hørte, „en liden Kalb“ som Barnebarn.

det bort. Og de mange Tusinder, som ikke „kender de blindes Tegn“. d. v. s. som ikke selv forstaar at skrive sine Breve, gaar til de „tre Korsveie“ og lader sit Brev skrive der af en offentlig Brevskriver „i den store Mængdes Paasyn“; der lader man sig ogsaa spaa i alles Paahør. Gravstenen bliver altid opstillet ved den afdødes Fødder. Vedemanden „heretter om den afdødes Liv.“ Vighærerne kalder man de „otte Halvguder“.

En kinesisk Rytter bestiger ikke sin Hest fra den venstre, men fra den høire Side. Staldkarlen gaar foran for at „aabne Veien“. Den plumpe, tunge Sadel—den veier fra 40—50 Pund—er kostbarere end Hesten, og derfor har man da ogsaa Ordspøget: „Det er let at kjøbe en Hest, en Sadel derimod svært“. Gaar en kinesisk Bonde ud for at arbejde paa sin Ager, saa driver han sin „Vandbøffel“ eller sin „gule Ko“ ledig foran sig, medens han selv sammen med sin „gamle Kone“ bærer Aag, Plov og Harv. Sin Kineser havde saaledes ikke saa ganske Uret, naar han mente, at vi egentlig ikke skulde kalde os „Kineser men e n n e s k e r“ men Kineser, o k s e r paa Grund af vort „byrdefulde Liv“, fordi vi maa gjøre vort „lange Liv“ vore Skuldre til „Bogne“. Den, som i Kina har Slægtsskabet „Gul“, kalder sin „gule Ko“ „Sandko“, fordi han ikke vil bære det „lige Slægtsskabet“ med sin „Markkat“.

Den kinesiske Natvægter slaar ved bestemte Tider paa Trommen, forat „Natthvæne“ kan vide nøiagtigt, hvor han netop opholder sig, istedetfor at han skulde bevæge sig stille og hemmeligt for at kunne fange dem. Det samme gjør ogsaa de vagthavende Soldater paa de mange Vagtskibe, som er plaseret paa de kinesiske Søer og Kanaler, Strømme og Floder, thi der er det „let at gribe Thyven, at løslade ham derimod vanskeligt“. Man fanger dem derfor heller ikke, forat man ikke „skal komme i den vanskelige Knibe at faa Herrerne løs igen“.

I Kina er det heller ikke Skik at spadse re. Vil en Kineser forfriske sig, finder han det meget fornøiigere „at sætte sig hen til Rødderne vokser“, at drikke sin The og „spise Røg“, eller ganske bekvemt at lægge sig ned.

Naar en kinesisk Skoleelev fremstiger sine Lektier, „vender han Ryggen til Bogen og Læreren“, istedetfor at vende sig imod og se paa den sidste. Næsten enhver Kineser er Konfucianist, Buddhists og Taoist paa en og samme Tid og bekender sig i et og det samme Andedrag til disse tre Religionshyster, men foretrækker dog snart dette og snart hint, alt eftersom det synes ham raadeligt under „den hundrede Slags Nød og de tusindfoldigt ophobede Betyrninger“. I hans Afgudstempel staar ikke sjældent Stifterne af hine „tre Religioner“ ved Siden af hinanden i den „største Benfælsighed“. Dog saaledes, at der aldrig opstilles en Billedstøtte af Konfucius. Han erindres stadig ved en Tavle med indgravede Tegn og Tankesprog, som henpeger paa den store hellige Mand. Salmindelighed have sær egne Templer for ham.

Den føleligste Hevn bestaar deri, at man begiver sig ind i sin Dødsfiendes Hus eller lægger sig ned foran dets „store Dør“ (Govedindgang) og berører sig der, „ham til Vregelse“, Livet. „Sag skal dø til din Vregelse“, er derfor en skrækkelig Trudsæl. Paa Grund af Mangelen paa Aviser og Lokalblade opslaar man Bekjendtgjørelser i Form af Plakater paa offentlige Bygninger og Bladse. Paa samme Maade bekjendtgjører man ogsaa Størrelsen af de frivillige Bidrag til Opførelsen af Afgudstempler, Theaterforestillinger, „Fattigdyvelsester“, Brobygning, Veireparationer og lignende. Ved enhver bedre Bro er der sat en Tavle i en Sten lige ved Siden af Flodgudens lille Tempel, og paa den er Størrelsen af alle de „store Herrer“ Bidrag indgravet til stadig Ihukommelse. Paa denne Maade offentliggøres ogsaa Takkeadresser, keiserlige Forordninger og Mandarinernes Befalinger, altid med den stadigt tilbagevendende Slutning: „Enhver adlyde med Bæven, ingen maa vise Gjenstridighed!“ En uretfærdig Mandarin, en haardhjertet Borger kan en vakker Morgen finde en Plakat paa sit Hus, paa hvilken den ukjendte Forfatter noksaa drøit siger ham Sandheden, for det meste paa flette Vers. Og den, som er saa fattig, at han ikke har

Raad til at bestride Trykningen af et saadant Skrift sætter sig ganske ugeneret i dagervis foran sin Plageaands Hus og meddeler enhver forbigaende paa den mest indgaaende Maade sin Glendighed.

En, der sender sin Fiende et Sincædebrev, tager gjerne to eller tre „Hjertens Venner“ til Hjælp, og saa skrives da hvert Tegnet af tre eller fire forskellige Hænder, saa den fornærmede ikke skal kunne kjende Haandskriften. „Himmelsfoden“ eller „Ikke-bind-Fodselfskabet“, som har dannet sig for ikke længe siden, forfattede en Sang, hvori de fornemme Pigers Fodbinding blev hudflettet. Forat saa Sangen udbredt blandt Mærkerne, blev blinde Tiggere brevet sammen i Skarevis og Sangen banket ind i dem. Derpaa drog da disse ud og foredrog i høie Fjeltetoner deres Singsang i de kinesiske Byer og Markedspladse. Den store Mængde blev staaende, spærrede Mund og Næse op, spidsede Øren, lo og sang snart Sangen efter. Hensigten var naaet.

Stilten paa de kinesiske Butikker, Apotheker, Thehuse og Mattheberger er ikke anbragt tværs over ovenil, men hænger næsten nede ved Jorden, og heller ikke bærer de Eierens Navn, men er et Mønster paa kinesiske Talemaader. Husenes Spærre bliver lagt paa Straa, Taglæggerne derimod efter Vang siden. De „store Gader“ i de fleste af de kinesiske Byer er saa smale, at man neppe kan se Himmelen, naar man ser op, og naar der hertil hænges Klæder, der er vævet uden Sæbe, paa de ovenil anbragte Stænger til Tørring, ser man ikke noget mere af den „grønne Himmel.“

Skulder nogen dig Penge, saa vilde det være høist uhyørligt, om du ved Leilighed bad ham om at saa dem tilbage. Den finere Anmodning er at forsøge, om han kan laane dig en Pengesum. Gjæld synes overhovedet ikke at trykke en Kineser. Selv om han har kontante Penge, driver han hellere en „liden Handel dermed eller laaner dem ud til 30 pCt., ja dør endog, før han tænker paa at afgjøre sin „gamle Gjæld.“ Man har engang spurgt en døende Kineser, om han endnu skulde have en „sidste Vilje“ at

give tilkjende. Derpaa skal han have fremaaendat: „Jeg skylder endnu min Nabo „Bjørn“ 10 Kr., og han tror, at han ikke mere vil saa dem tilbage, hvilket jeg ogsaa tror“, og—derpaa skal han være „bleven stiv.“

Naar en overordnet taler med en Kineser, vilde det være meget upassende at se ham i Øinene; man sætter Blikket enten paa hans Hals, Knæer eller Fødder. Ingen Tjener tør ligesaa lidt vise sig for sin Herre med „Haarpistlen“ snøet om Hoved eller Hals som for Mandarinen eller Afguden. Haarpistlen maa i al sin Pragt hænge ned, og naar dens Bærer stolt spadserer omkring, saa gjør Haarpistlen Svingninger som Berpendikelen paa en Klokke. Geraader en Kineser i en pludselig Opbrusning, og han ikke har noget andet for Haanden, griber han straks sin Haarpist og slaar med den efter sin „Hund“ eller „Hundebarn“ (Sønnen.) Sender man dig en Gave, saa vilde du ikke have „en Smule Opdragelse“, om du beholdt alt; du maa kun udjage dig noget og saa sende Resten tilbage til Giveren med en Gjengave.

I Europa leger Børn med Papirdrager, i Kina fordriver de dem med Ynglinge og Mænd. Tiden dermed, medens Børnene er Tilskuere.

Bliver den kinesiske Keisers Udfæstelseslege syg, saa mister hans Livlæger sin Løn, indtil de har faaet den „yngre Broder fra Solen og Maanen“ frisk igjen. Dør din Fader, har du at melde, at „desværre har Døds sygdommen truffet ham paa Grund af den store Synder“, og du maa ertjende dig for den „vanartigste og mest pietetsløse Søn under Himmelen“, selv om det modfalte er Tilfældet.

Man ser heraf, hvorledes det ogsaa gjælder om Kina—og i særegen Grad—„andre Lande, andre Stikke.“ Men dette er noget, som ogsaa Missionæren maa regne med, dersom han skal finde Indgang blandt Folket; han maa der som andre Steder forstaa at leve sig ind i dette gamle Kulturfolk, saa fælsomme Tænk- og Anskuelsesmaade, saa at han til en vis Grad kan blive Kineser en Kineser. Thi kun saaledes vil han være istand til at naa Hjærterne med sit Budskab.



En stor Klasse.

Miss Anna Lee havde lovet at skrive lidt til dette og nogle andre Billeder, men hun havde det bift for travelt med Rejser og andet Arbejde og saa kan det hændes, at hendes Tilbagerejse til Kina blev lidt snarere end hun engang tænkte. Vi leverer derfor de Billeder vi har uden nogen videre Beskrivelse. Dette Billede er da især vækkert, saa lange Foredrag og Bladartikler kan neppe være mere opmuntrende til Missionsarbejde. Om vi kunde saa lidt mere Penge til Billeder, skulde vi give nogen her i Bladet lidt oftere.

The Thomas Hospital.

Minneapolis, Minn., July 3, 1912.

Kjære Red. og Læser!

Da flere af disse som har ydet Bidrag til Thomas Hospital's Hjælpekasse (samlet ved Mr. Seglem) hører til Hauges Synode, ønsker vedkommende at saa Kvittering i „Budbæreren“.

Her ved dette Læringshospital, hvor vi har Repræsentater for omtrent alle kirkelige Samfund, glæder vi os meget over „Freningssagens Fremgang“! — Glæder os ogsaa over, at der er nogen, som har Tid og Hjerte til at samle lidt til vor Hjælpekasse. Den samme gode Gud, som siger: „Giver, saa skal eder gives“, vil nok lønne eder.

Dette Læringshospital burde udvides med det allerførste. Her er Pastor Sethers Ord i Anledning denne Sag.

Thomas Hospital's Udvidelse.

Der er stor Trang til, at dette Hospital udvides. For det første er det den eneste Hospital for læringslyge under kirkelig Tilsyn i Nordvesten, og for det andet saa forliden Rum, at en hel del Ansøgninger om Plads maa ligge og vente. 338 er sendt ud siden Åbningen af Hospital; endel helbredet, andre meget forbedret. Derfor om Hospital var større, vilde mange af de lyge,

som gaar og venter, være kureret, før det blir for sent. Ca. 2,000 læringslyge dør hvert År i vor Stat og ligeaa mange i andre Stater, om ikke flere.

Thomas Hospital har en vækkelig Betilgenhed, er sanitært og moderne i alle Retninger. Sund og kraftig Føde serveres for de lyge.

Thomas Hospital prøver ogsaa at ivaretage de lyges aandelige Trang og kommer de lyge tilhjelpe i sin aandelige Kamp og Strid, ved Gudstjenester hver Søndag, desuden Sang og Læsning af Guds Ord, samt ugentlig Besøg af Hospital's Missionsprest, som uddeler Bøger med Guds Ord og Traktater til enhver af de lyge. Kirkens Opgave er at tage sig af de lyge og fattige til Dagens Ende, for derved at ligne Hovedet, Kristus, den, for enhver nødsiddende, barmhjertige Samaritan. Sand Kristendom bestaar saavel i at yde, som modtage. Og har vi begyndt at gjøre det gode, lader os ikke blive trætte; thi hvad har du, som du ikke har annammet?

Saa tænk nu over: Hvem vil bygge et Rum for de lyge? Hvem vil kjøbe en Seng eller Sengklæder for en lyg? Glem ikke det: At den, som giver den fattige, faa den Herren; og han skal gjengælde dig den Belgjerning.

Gaver kan sendes til Erik Waldbland, Augsburg Publishing House, Minneapolis, Minn.

At hjælpe disse Hospitaler med Gaver vil ogsaa hjælpe Indsamleren, Pastor T. Høverstad, i hans Arbejde. Som saadan vil jeg varmt anbefale denne Sag til alle ofervillige Venner.

Med venlig Hilsen, eders for Sagen,
J. Sether.

Minneapolis, Minn., Februar, 1911.

Forlovelsen. Af Pastor J. J. Skarpsnes. 30 Sider. Hestet 10c.

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn.

Hyggelig Skolefest.

Det lille Ord „Fest“ klinger godt i næsten alles Øren. Naar man skal samles til Fest, vil alle være med. Dette viste ogsaa at være Tilfælde Søndag den sidste Juni, da Student Olaf Austad afsluttede en Termin Religionskole med en meget hyggelig og vellykket Fest. Været var meget varmt, men alligevel kom Folk isra alle Kanter, saa der vist var flere hundre Mennesker tilstede.

Festen holdtes 6 Mil nord og en Mil øst fra Rothsay, Minn. i Skoglunden hos L. T. Sørensen. I dette Skoledistrikt var der Børn fra 5 forskellige Menigheder og som repræsenterede tre forskellige Samfund; og betjenes af Presterne, U. D. Johnson af Hauges Synode, E. B. Austvold af den Norske Synode og A. Meland af den forenede Kirke.

Festen begyndte Klokken 11 Form. med Prediken efter hvilken Student Austad ønskede alle hjertelig velkommen. Det næste paa Programmet var Middag og den ene efter den anden af de vellydte Madkurve blev frembragt, saa alle blev vel forsynede. Kl. 2 Eftermiddag begyndte Børneprogrammet, som var meget interessant. Børnene var flinke, og vi maa gratulere baade Lærere og Børn med deres gode Program. Lille Bethania Sangkor, Past. U. D. Johnsons Menighed, var tilstede for at hjælpe til med Sang. Et „Brass Band“ fra Norwegian Grove var ogsaa tilstede og opvartede med megen deilig Musik. Efter Børneprogrammet talte Pastor E. B. Austvold. Han pegte paa Nødvendigheden af at lade de unge faa Undervisning i den kristelige Religion, og lagde Vægt paa det Ansvar, som enhver Fader og Moder bærer ligeoverfor sine Børn, saavel som ethvert Menighedsmedlem ligeoverfor Menighedens Børn i denne Henseende.

Foruden Past. Austvold var ogsaa Past. U. D. Johnson og theol. Student John Ronsberg tilstede om Eftermiddagen. Da Klokken var fem begyndte man at drage hver til sit Hjem med Tøllelsen af at have haft et hyggeligt Samvær og en deilig Fest.

L. J. Alvestad.

Fra Arbeidsmarken.

Prof. G. M. Bruce kommer til at betjene St. Pauli Menighed i Minneapolis gjennem Inli Maaned, medens Menighedens Prest, Past. Edw. Johnson er ude og virker for St. Johns Hospital i Sioux City, Ia.

„The Lutheran Hospice“ 828 6th Street S. Minneapolis er et trykt, kristeligt Sted, hvor Kvinder, ældre og yngre, kan finde et Hjem medens de søger efter Arbejde eller af andre Grunde agter at opholde sig i Byen en Tid. Der gives de fremmede paalidelig Veiledning og Hjælp. Vort Menighedsfolk bør søge dette Sted, naar de er i Byen.

Den norske Synode tænker nu ogsaa paa at begynde egen Mission i Kina. Flere af de ledende Mænd i dette Samfund talte varmt for Kina missionen ved Synodemødet i Glenwood. Det vil sikkerlig glæde alle Missionsvenner, at ogsaa dette store og kraftige Samfund kommer med i Arbejdet for Kinas Evangelisering og Kinesernes Frelse.

Past. J. Krogstad og Hustru som nu har været paa Besøg i Norge i nogle Maanedes skriver fra Aremark den 12te Juni, at de da var begyndt at længe hjem til Amerika, og at de var bestemt paa at forlade Norge i Begyndelsen af Juli. I Odemark var bestemt et stort Møde til i Slutten af Juni, hvortil Krogstad var indbudt, og han glædet sig over, at faa være paa dette Møde, før han drager paa Hjemvei. Da Krogstad skrev var han hos Prof. Hallsbys Fader, som han kalder „en Pille i Guds Stad.“ Past. Sander som i ca. 20 Aar var Prest i den norske Synode herover og som flere af os kjendte er nu Prest derborte. Han heder Krogstad hilse kjendte her i Amerika. Sander er en flittig Prest ikke alene i Kirken og ved de offentlige Gudstjenester, men ogsaa med Opbyggelsesmøder rundt i Husene. Til Slut vil Krogstad faa hilse til alle kjendte og kjære, som de nu har været borte fra en Stund.

Festdage i Story City, Iowa. Der er mange fra Skaaenevikkanten bosat i og rundt Story City, Iowa. Det var da ligesom selvagt, at dette Sted maatte være et af dem, som Biskop Bockman maatte aflægge Besøg under sit Ophold herover. Og Fredag den 21de Juni om Aftenen var der Fest i den livlige By Story City. Der holdtes en stor Banket til Ære for den hviagtede Gæst fra Norge. Taler holdtes af Nabolagets Præster af de forskellige Samsund, af Dr. Hærem og Hædersgæsten fra Norge. En stor Forsamling var tilstede, af hvilke mange var personlig kjendt med Biskopen fra Norge og glædet sig meget ved at faa hilse paa sin foruds Væn og Sjelesyrger. Samsundsgæenserne laa nebe ved denne Anledning. Haaber de ikke faar reise sig igjen heller i den Styrke, som de før har havt. Den paafølgende Søndag var der Gudstjeneste med Prediken af Biskop Bockman og derom vil vi laane en lidt udførligere Beretning fra „Viser gutten“.

Den 28de Juni var ca. 500 Personer tilstede ved en Banket i Donaldsons Spisefal i Minneapolis til Ære for Biskop Bockman fra Trondhjem og Sognepræst H. N. Hauge fra Stien, Norge. Kirkefolkets „Vort“, „mit“ og „dit“ lagde man væk og faa ved denne Anledning og holdt denne Fest sammen, Præster og andre, af den norske Synode, den forenede Kirke, Hauges Synode og Friskirken. Begge de fremmede holdt Taler ligesom Pastorerne D. H. Norem, G. Østedal, Chr. Anderson, R. C. Holter og D. H. Sletten holdt en Tale hver. Dr. H. G. Stub overrakte paa Minneapolisavensnernes Vegne de to fremmede hver sit amerikanske Flag. De fik ogsaa hver et Gulduhr, som de skulde tage med, et til Fru Bockman og et til Fru Hauge. Det var en Feststund som Deltagerne glædet sig meget over og vil have i Hæde Erindring i lang Tid. Disse fremmedes Besøg herover indtraf paa rette Tid just nu, medens Foreningsbestræbelserne paagaar og synes at have en Fremgang som aldrig før. De besøgende viste ogsaa, ved alle Anledninger, at de var Fredens Budbæ-

rere i mere end en Henseende, og derfor vil de være og blive æret og takket af tusinder af deres Landsmænd herover.

Den 26de Juni Kl. 12 Middag feiredes Bryllup i Mt. Horeb, Wis., idet at Pastor Elias Lundy fra Slater, Ia., og Theodora Bowers fra Primrose, Wis., ægteviede. Pastor J. J. Lee fra Stoughton forrettede. Miss Delia Anderson fra Stoughton spillede Brudemærken. Brudepiger og Brudesvende var følgende: Miss Alice Melby fra Madison, Miss Jennie Lundy fra Slater, Ia., Mrs. Mabel Hansen Bowers, Martin Bowers, Eugene Bowers fra Primrose og Olin Bowers, De Forest, Wis. Efter Vielsen blev de mange (henved 100) Gæster indbudt til en storartet Middag, hvor man nød godt ikke alene af Retterne, men under Pastor A. P. Lees dygtige Ledelse som Røjgemester, blev underholdt med flere korte Taler. Blandt Gæsterne var Pastor N. D. Pettersen fra Deerfield, Pastor A. P. Lee fra Madison, Mrs. Pastor M. G. Hanson fra Kenyon, Minn., Kand. Dordahl fra Red Wing, Minn., Mr. og Mrs. Lundy (Brudgommens Forældre) fra Slater, Ia., samt Slegtninge og Venner fra Chicago, Madison, De Forest, Windsor, Deerfield og omliggende Steder. Pastor og Fru Lundy reiste næste Dag til Slater, Ia., for saa derfra at drage til Cureta, Kansas, hvor han skal betjene Hauges Synodes Menigheder. De bedste Ønsker og Bønner om Held og Lykke i deres Gjerning ledsager det unge Ægtepar. 3.

American United Presbyterian Mission begyndte sin Virksomhed blandt Hedningerne, i Indien i 1855, med en Missionspræst og hans Hustru, i Nord Punjab Provinsen. Ved Guds Raade er denne Gjerning lykkedes saa godt at 22 mandlige og 34 kvindelige Missionærer, foruden 34 indfødte Præster og 395 Lægsmænd, nu staar i Arbeidet derude. Resultatet af disse Arbejde er 43 organiserede Menigheder med 24,352 Medlemmer. Der er 181 Søndagsskoler i Virksomhed med 8,369 Børn; 201 Religionskoler der besøges af 11,003 Børn. Arbeidet mellem en af de

mest ringeagtede Klasser, Chuftras, er bleven særdeles velsignet. Missionær Dr. Martin læstede særlig sine Dine paa disse stakkels Menneſter. Han beſtemte ſig til at opofre ſig for dem, at de maatte annamme Kristus. Han brugte alle mulige Midler, der ſtod til hans Raadighed for at bringe dem Evangeliet. Skoler oprettedes for Børn, ligeledes for Uddannelse af Lærere. Endelig oprettedes en theologisk Skole for Uddannelse af indſpøgte Preſter. Synlig Velsignelse udeblev ikke, han døbte op til 400 i et Aar. Ved hans Død i 1910 viſte det ſig, at han havde døbt 7,200 af diſſe Menneſter. Herrens Velsignelse hvile fremdeles over denne rige Høſtmark.

„Kirke og Folk.“

Bekjendtgjørelſer.

Bethel Menighed, Wells Co., N. D., Paſtor E. S. Hovlands Raib, indbyder T. M. Kreds til et kirkeligt Samtale møde fra 15de til 17de Juli 1912. Samtaleemne ſe-
nere. R. T. Strand, Form.
A. H. Melom, Sekr.

Samtale møde og 25 Aarsfeſt.

Fra 2den til 4de Aug. afholdes et Samtale møde i Beheſda Menighed, Jewell, Ia. Søndagen vil blive benyttet til Jubilæumsfeſt for 25 Aarsdagen ſiden Menighedens Stiftelse. Synodens Formand prediker paa Søndag Formiddag. Paſt. N. G. Peterson, Menighedens førſte Preſt, er Hovedtaler paa Eſtermiddag. Flere af Brødrene vil deltage paa Eſtermiddag og Aften. Menigheden byder alle velkommen, ſom vil komme og være med. Maa Herren velsigne Mødet!

Paa Menighedens Begne,
E. J. Caſtbold.

Adreſſe:

Rev. J. W. Carlſon,
200 17th Ave. S., S. St. Paul, Minn.

Adreſſe forandring.

Rev. Arthur Joſhen,
618 Ottawa Ave., Edmonton, Alta, Can

Kvitteringer

Jødemissionen: Indſamlet ved Emissioner Paſt. J. J. Breidabliſt: Ofre Bethlehem Mgd., Ia., Paſtor J. N. Sandvends Raib.....	16.15
Bethlehem Mgd s Rof, do.....	50.00
En Sen af Jødemissionen, do.....	20.00
Samuel J. Klebbe, do.....	20.00
Thorvald Tolv, do.....	1.00
Martha Roe, do.....	1.00
R. D. Roe, do.....	1.00
Andrew Linn, do.....	25.00
Sam Sampſon, do.....	60.00
Sjur Carlson, do.....	25.00
Andrew J. Holland, do.....	50.00
Johnannes Holland, do.....	1.00
Gunnar Carlson, do.....	3.00
Mrs. Sophie Johnson, do.....	5.50
Ubenaemt, do.....	3.00
Ole S. Johnson, do.....	5.00
Jacob Jacobſon, do.....	5.00
Mrs. Karen D. Finleth, Veresford, S. D., Paſtor Ouelſos Raib.....	5.50
J. Paſtor Wees Raib, Slater, Ia.: Ubenaemt ved G. S. Worland.....	100.00
D. J. Verhoon, do, Raib.....	25.00
R. R. Ebdnes, do.....	10.00
J. E. Sheldahl, do.....	5.00
Andrew Anderson, Hurley, Ia.....	5.00
D. M. Johnson.....	10.00
E. S. Sheldahl.....	5.00
Mrs. E. R. Ebdnes.....	10.00
Rasmus Egenes.....	5.00
E. E. Rattland.....	5.00
Mrs. D. A. Kritz.....	2.00
Dan Lewis.....	1.00
Henry Sheldahl.....	50
Helge Thompson.....	50
Henry Vederton.....	1.00
Rier Ebdnes.....	1.00
Lincoln Mgd. s Rof, Hurley, Ia.....	25.00
Ofre Roſe Grove, Ia., Paſtor Heidal's Raib.....	61.75
Joer D. Thompson, do.....	2.00
Lars Albeſtad, do.....	10.00
Oven S. Hall, do.....	10.00
Rnut D. Roe, do.....	10.00
Keder Rief, do.....	25.00
Bennie M. Hall, do.....	5.00
B. K. Hill, do.....	25.00
Michael Hall, do.....	10.00
R. T. Halsne, do.....	10.00
R. A. Johnson, do.....	10.00
E. E. Johnson, do.....	10.00
Mail Halsne, do.....	10.00
Alfred Lindell, Edinburg, N. D., Paſtor Weſtby's Raib.....	5.00

Lars Lund,
Gionſt, Kaſeleren.

G a b e r til Thomas Hoſpitals Hjelpekaſſe: Samlet ved Carl Seglem i og omkring Garden City og Abcliff. Ia.: Carl Seglem 1, T. D. Bjerkstrand 1, Chriſt. Thorsen jr. 1, E. E. Lyſball 50c, Lars Jorveland 25c, John Chetland 50c, R. J. Weſter 50c, Chriſt. Thorsen Sr. 50c, J. T. Oſtre 50c, B. W. Denison 1, G. D. Newhall 50c, Arthur Knutſon 25c, W. M. Wierſon 25c, G. M. Buſcumbe 25c, D. J. Rierſon 50c, John W. Rattow 25c, Thomas Hettland 1, Osmund Olson 50c, Oread Reſetter 50c, Lewis D. Reſetter 25c, Elmer Hinderaker 50c, Søren Eſke 50c, T. T. Wicks 1, F. M. Weſtler 25c, R. J. Hanſon 50c, T. J. Thorsen 25c, Lars G. Meling 25c, Gabriel Thorsen 25c, F. W. Fieſte 50c, J. A. Amundſon 50c, B. S. Luning 50c, J. Hanſon 50c, D. E. Seglum 25c, Johnnie Sampſon 25c, Joe Sampſon 25c, Erick Quam 25c, Chriſt. Sampſon 25c, Peter Simonſon 50c, Rnut Olson 50c, Albert Seglem 25c, Mrs. P. Seglem 25c, T. D. Chertland 50c, Thore Bartved 1, T. D. Langeland 50c, Thomas Lel-
neſ 1, A. Stole 1, Ed. Michaellſon 1, Oſcar Sampſon 1, Lars Knutſon 1, D. A. Hendrickſon 1, John D. Roſie 1, J. J. Vallem 50c, J. E. Michaellſon 25c, M. S. Luning 50c, Chriſt. Sampſon 50c, Mrs. Chriſt. Sampſon 25c, S. S. Berzvolb 25c, Ole Gabriellſon 25c, Theodor Houde 25c, Claus Langeland 1, Tiff. 32.00.
Hjertelig Tak! Beſtbrøſten.

Landkads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

L o m m e f o r m a t .

- 3 almindeligt Stindbind med de 3 Tefstrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kalf samt
sprængt Snit 70c
3m. Morocco med Kors og Kalf samt
sprængt Snit 1.00
3 Morocco og Guldsnit, mygt Bind.....1.40
3 Morocco og Guldsnit Pragtbind.....1.50
3 Kalvestind og Guldsnit, mygt Bind....1.75
3 Kalvestind og Guldsnit, Pragtbind 2.00

Bare Salmerne.

- No. 5. 3 almindeligt Stindbind.....50c
No. 6. 3 almindeligt Stindbind med for-
gyldt Kors og Kalf 60c
No. 7. 3 Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c
No. 8. 3 ægte Morocco, Pragtbind....1.25
No. 9. 3 ægte Morocco og Guldsnit, mygt
Bind med Forskringer 1.40
Ogford Indbinding, ægte flexible Mo-
rocco, med ombøjede Kanter og
Guldsnit og Futral..... 2.50
D. Indb. i fort præstet Kalvestind, mygt
Budebind, med forgyldt Kors paa
Siden og opbjædede Blomster..... 2.25
F. Indb. i blaat flexible præstet Kalve-
stind med Guldsnit og Futral.... 1.80
G. Indb. i fort flexible præstet Kalve-
stind med Guldsnit og Futral.... 1.86

Storstilet.

- No. 1 3 stærkt præstet Stindb. med Futral 1.40
No. 2 " " " med Beslag 1.65
No. 3 " " " med Kors og
Kalf og Guldsnit og Futral 2.00
No. 4 Do. Do. med Beslag 2.25
No. 5 3 ægte Morocco, forgyldte Sider
og Ryg, med Guldsnit og Futral 3.00
No. 6 Do. Do. med Beslag 3.25
Alle 3 Tefstrækker særstilt, Skirtingsbind 50c
Do. i Morocco og Guldsnit.....80c

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Bisshop Bangs**Erindringer.**

Indhold: 1. En nordlandsk Vettesaga.—2. Nordlandsk Folkeliv.—3. Barndom og Ungdom.—4. Læreaar.—5. Min Kjerlighedshistorie.—6. Præst.—7. Professor.—8. Statsraad.—9. Bisshop.

476 Sider. Indbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
RED WING, MINN

A TOKEN OF YOUR BAPTISM.

Et ualmindeligt pent Daabsminde i Bogform
Daade Daabsattesten og Omflaget er lithograferet
i mange Kulører. Billeder, Bibelskeber og Salme-



vers er lithograferet i brunt og sort. 12 Sider og
Omflag paa tykt Papir og heftet med fryndset Sil-
kefnor. Det hele er paa engelsk.

Pris pr. Stykke 25 Cents eller \$2.40 pr. Dufin net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Drawer 74, Red Wing, Minn.

A TOKEN OF OUR WEDDING. A beautiful
booklet, containing certificate, oblong shape.
Made up of six heavy cardboard leaves. Rich-
ly illustrated in delicate colors. The certifi-
cate itself occupies the two middle pages and
is preceded and followed by well selected de-
signs, symbols, hymn verses and Scripture
passages. The last page is prettily arranged
for name of guests. Furnished with a pretty
embossed cover and bound with a heavy silk
cord. Single copy 25 cents, per doz \$2.40 net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT

RED WING MINN

Bibelske Billeder

i mangefarvet Oljetryk, passende at sætte i Ram-
me. 1. Jesus velgiver de smaa Børn; 2. Jesus i
Bethsemane; 3. Den tornekrønedes Frelser; 4. Je-
sus paa Korset; 5. I Midten den opstaaende Frel-
ser og rundt omkring 14 Billeder fra Bibelskehisto-
rien; 6. "Rock of Ages"; 7. "In loving Remem-
brance". Dette Billede forestiller ogsaa "Rock of
Ages", og nedenunder er trykt nogle andre Vers
(paa engelsk) til Minde om de afdøde; der er ogsaa
trykt Verser, hvor man kan nedskrive Navn osv.
Etpræksen paa disse Billeder er 19X20 Tommer.
De sælges for 10c pr. Stykke.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Illustreret Bibelhistorie

med lidt af Airlens Historie. Af Volrath Vogt. Revideret efter den nye Bibeloversættelse. Trykt paa fint Papir, med et Kart og 53 Illustrationer. I Silk Cloth med sort Titel paa forghldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. Lilletun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Altetbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

3 Ester paa 125 Stykker 30 Cents.

3 Ester paa 250 Stykker 50 Cents.

3 Ester paa 500 Stykker 80 Cents.

3 Ester paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

„Børnens Harpe“ med Musik

Børnens Harpe med firstemmig Musik, arrangeret af Kristian Nelsøn. Bogen har 243 Sange og er særdeles stillet for Søndagskolen og Hjemmet og Ungdomsmøder, Mrs. Prof. C. W. Schmidt, Past. O. Juul med flere har anbefalet Bogen. Har du en Søn eller Datter eller Ven, som spiller Orgel, faa kjøb denne Bog og forær dem.

Indbunden i Skriftingsbind 60c.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

History of the Great Reformation in the times of Luther and Calvin. Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy By J. H. Merle D'Aubigne, D. D. 1006 pages. Nicely bound. Price \$2.50.

Hauges Synod Book Dept.,
RE WING, MINN.

Festkriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmerkede Billeder af Stolens Bygninger, S. M. Sande, Past. O. Hanson, Andrew Ellingsen og af alle Bestyrere ved Skolen lige fra dens Nabning samt en Gruppe af Stolens Direktører. Jalt er der 22 andre Billeder. Festkriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Skolen. Til Prester og Agenter gives almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. Lilletun, Red Wing, Minn

„Andelige Sange for Vægfolket“, forfattet og efter Opfordring udgivet af Chr. Dick, Prest. 112 Sange. (Pastor Brøghaug's sidste Arbejde.) Pris 80c.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

En norsk Familie i Syd Afrika

Af Sofie Mørgaard.

En interessant Fortælling om Forfatterindens Oplevelser i det fjerne Land. Bogen er paa 194 Sider, trykt paa godt Papir og forsynet med mange Billeder. Indbundet i Omflag med Titelen trykt paa Siden. Pris 75 Cents. Hauges Synod Book Dpt.,

RED WING, MINN.

SUNDAY-SCHOOL CARDS & TICKETS.

CARDS, with beautiful floral designs, Bible picture or landscape in colors and a scripture passage on one side and a hymn or poem printed on the other side. Fancy cut edges. Size, 4x5 in. Price per card 2 cents.

No. 1311. Come unto Me. Fine designs, Pilgrim, Sower, Ruth and Boaz, etc., with Texts in colours. Price per card 3 cents

No. 1595. Peaceful Dwellings. Very fine children designs, with Texts in full colours Price per card 3 cents.

No. 1597. Crowning Mercies. Very fine landscape designs, with selected Texts in full colours. Price per card 3 cents.

TICKETS. SCRIPTURE GEMS

No. 47. Thirty-six tickets. Birds and branches. In book form, 10 cents.

No. 48. Thirty-six tickets. Country and lake scenes. In book form, 10 cents.

No. 49. Fifty-four tickets. Country scenes with flowers. In book form, 10 cts.

No. 50. Ninety-six tickets, floral design, 10c.

No. 61. Seventy-two tickets, floral " 10c.

Søndagskoleforti med Bibelsprog paa norsk til 1c, 2c og 3c pr. Stykke. Rettopris.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Lær mig, Herre, din Vel.

En Bog til Konfirmanter. 72 Sider. Smukt indbunden. Pris 25c.

Send Ordres til C. Lilletun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

BE TRUE

A few words to the confirmed youth of the Ev. Lutheran Church. By Rev. G. T. Cooper-rider, A. M.

Contents: I. Be true to your parents. II. Be true to your church. III. Be true to your Lord. 100 pages. Bound in cloth. Price 25 cents, net.

“FOLLOW ME”

Words of Guidance for the Way of Life. Dedicated to the Lutheran Young People of America. By Benevolus. Prettily bound in heavy paper cover with gilt title and ornament. 48 pages. Price 15 cents, net.

Denne Bog habes ogsaa paa norsk a 15c.

HAUGES SYNOD BOOK DEP..

DR. 74 RED WING, MINN.

„Bægteren“, 427 opbyggelige Sange, gamle og nye. Denne Bog har bundet en stor Udbredelse iblandt det lutheriske Kirkefolk. Udbredt i over 12,000 Eksemplarer. I mygt Bind og Guldsnit, Pris 80c.

Sendes til Norge for samme Pris.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Himles Bog.

En Beretning om Bøgeroprøret og Kristensforfølgelsen i Kina 1900, samt en Overblik over de skandinaviske Missioner i Kina. Bogen er paa 380 Sider, og har 62 Billeder. I Skirtingebind koster den \$1.00. Du tjener Missionen ved at kjøbe Bogen. Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Det hellige Land i Fugleperspektiv

Et meget værdt Billede, passende at sætte i Ramme. Pris 30c.

Ordres indsendes til

C. Lilletun, Red Wing, Minn.

Fountain-Penne.

Vi har en god Forskning af de velbetjendte Moore's Non-Leafable Fountain Penne. De sælges for \$2.50, 3.00, \$3.50. Dette er ubetinget den bedste Fountain Pen i Markedet for nærværende. Hvis en Pen ikke er tilfredsstillende, kan den byttes igjen. Døgn, enten der ønskes en fin, grov eller „fin“ Pen.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Konstitution

for Hauges Synodes Ungdoms forbund

er nu færdig. Den er given i haade norsk og engelsk Tekst. Den er paa 8 Sider bettet og koster 5 Cents Stykket enkeltvis. I Portier sendes den portofrit til følgende Priser: 25 Eksemplarer for \$1.00, 50 for \$1.75 og 100 for \$3.50. Alle Ordres sendes til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

„The Lutheran Intelligencer“.

et engelsk Kirkeblad med god opbyggende Læsning og mange kirkelige Efterretninger baade fra Hauges Synodes Arbeidsmark og Kirkeens Arbeidsmark i Almindelighed. Bladet udkommer en Gang om Maanedes i Red Wing, Minn., og redigeres af Prof. Gustav W. Bruce. Det koster 50 Cents pr. Aar, forstudsvis. Agenter ønskes til at virke for Bladets Udbredelse. Send for Provenumre og Agentskifte at

THE LUTHERAN INTELLIGENCER

730 10th str., Red Wing, Minn.

Et godt Billede

af Hans Nielsen Hauges. I Kabinestørrelse. Pris 10 Cents.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Begmærker:

„Julehilsen“, „Nytaarshilsen“, „Hilsen fra Amerika“, „Venlig Hilsen“, „Hilsen til Fader“, „Hilsen til Moder“, „Hilsen til Søster“, „Hilsen til Broder“, „Hilsen til Onkel“, „Hilsen til Tante“, „Til min kjære Søn“, „Til min kjære Datter“, „Djertelig Velsignelse“, „Herren er nær“, „Uder Kors ingen Arone“, „Farelang“, „Djertelig Hilsen“, „Idag vil jeg prise Herren“, „Tro, Haab og Kjærlighed“, „Til kjære Bedstemoder“.

„Christmas Greeting“, „New Year Greeting“, „A Greeting to Father“, „A Greeting to Mother“, „A Greeting to Sister“, „A Greeting to Brother“, Faith, Hope, Charity“.

Baandene koster 1hc eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Hedes erindr.

Naar vore Næmheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorien, Synodskassen, heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College sendes til Mr. C. A. Ulbin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Penge til Indremissionen, Kinamissionen, og andre Hedningamissioner sendes til Rev. A. D. Oppegaard, Madison, Minn.

Penge til Betjendsbarnene sendes til Rev. J. A. Quells, Berckford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Hauges norsk evangelisk lutheriske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forstudsvis \$1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,

Drawer 74 Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Gøtter, Red Wing, Minn.

Indsendelser og alt bedkomende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Den kongelige Lov; 2. Vægtmanden Hans Nilsen Hauges og Breven Hans Nilsen Hauges; 3. Fra Camrose, Alta; 4. Lidt fra en Hjemteadsdygtig; 5. Udbrag af en Indberetning; 6. Smønting; 7. Hvad er det som ier hindrer Fremkomsten af nye Vælfælder og nyt Liv; 8. I Jesu Arme; 9. Kinamissionen; 10. Ths Thomas Hospital; 11. Glædelig Skolefest; 12. Fra Arbeidsmarken; 13. Betsindigprædiker; 14. Kvitteringer.



Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2.

No. 33 }

Lørdag den 17de August 1912

{ 44de Aarg

Toldere og Skjøger gaar før eder ind
i Guds Rige.*)
(Mat. 21, 28—31.)

„Sandelig siger jeg eder, at Toldere og
Skjøger gaar før eder ind i Guds Rige.“

„Før eder!“ Før dig, du ærbare, men
vantro og egenretsfærdige. Før dig, som
pynter dig med Andagtens og Gudstjene-
stens Skin, men fornægter dens Kraft, før
dig, som vel beholder Navn af troende, men
som Herren for din Lunkenheds Skyld truer
med at udspy af sin Mund, før dig, som
siger: Jeg er rig og har Overflod og fattes
intet, og ved ikke, at du er elendig og jam-
merlig og fattig og nøgen og blind. Mat. 3,
17. Sandelig siger jeg eder, at Toldere og
Skjøger gaar før eder ind i Guds Rige.

Men skal jeg da, spørger du, staa uden-
for Guds Rige, medens Toldere og Skjøger
gaar ind? Skal jeg maasse først træde
Guds hellige Lov frækt under Fødder, for
saa angrende at kunne gribe Guds Naade.
Skal jeg blive ved i Synden, for at Naaden
kan blive des overflødiggere? Det være
langt fra! I intet Tilfælde vil Herren, du
skal trods ham. Det var jo ikke det Frel-
seren sandt bifaldsværdigt, at den første Søn
sagde: Jeg vil ikke! Men han glædede sig
over, at den ulydige Søn skiftede Sind, og
angrende kom og tjente sin Fader. Det er
heller ikke det Frelseren bebrejder den anden

Søn, at han sagde: Herre, jeg vil! Men
han bedrøves over og finder det sørgeligt, at
nogen kan sige: Herre jeg vil og dog afvige
fra Guds hellige, gode og naadige Villie.
Heller ikke vil Frelseren sige, at alle Toldere
og Skjøger bliver salige. Frelseren var
korsfæstet mellem to Røvere; den ene bad,
den anden spottede. Der gives mange Tol-
dere og Syndere, som i fræk Trods, haa-
nende og spottende Guds Ord og hans lof-
tende, venlige Indbydelse til Naade vedblive
at vandre Lastens brede Vej helt tilende.

Naar det ser ud til, at flere og flere
vælger at leve paa Tolderes og Skjøgers
Vis, da ved den himmelske Fader, at dette
har sin dybe Rod i Hjertets Ubøielighed for
ham, der vil, at alle Syndere skal blive salig-
ge. Men det ved han ogsaa, at al den Gul-
hed og alt det Skin, som dækker et uldydigt
Hjerte, kun tjener til Selvbedrag. Ja, han
ved, at Toldere og Syndere ligefrem tager
Anledning af al denne sørgelige Navntri-
stendom, der kun dækker Egenretsfærdighe-
den, dækker et syndigt Hjerte.

Der gives mangan en, der aabenbart
tjener Synden og har drevet det til at anfæ-
sig for en noksaa god Kristen. I egen hov-
modig Indbildning trøster han sig med, at
han ikke er værre end andre; hvis det var
dette, Herren krævede, da var alt vel; thi
der gives dog meget saa paa Jorden, der i
Virkeligheden er saa slette og ugudelige, at
de ikke skulde finde en eller anden, med hvem
de kunde sammenligne sig, om de dog kunde
blive salig derved. Men her kommer de:

*) Lidt af en Prediken paa 11te Søndag efter
Trefoldighed af Trængselspredik. A. Svane

ikke an paa at være slet eller slettere, men paa at vilse, hvad Gud vil. Her kommer det an paa, at enhver Synder angrende erkjender sin Synd for Gud, alvorlig griber Naaden og i Naadens Kraft tjener ham af et oprigtigt Hjerter. Der gives endog aabenbare Syndere, som—og det med rette—fører Anklage mod Egenretfærdigheden inden Guds Menighed. De har ligesom den egenretfærdige selv et skarpt Syn, ikke for sine egne, men for andres Synder. I andres Synder finder de Næring eller Undskyldning for sig, og det ikke mindst i Sykkleriet og Egenretfærdigheden. Mangen en aabenbar Synder har med fuld Troværdighed kunnet sige, at han midt i sin Ulykke under Syn- dets Magt forgjæves har søgt Støtte netop hos dem, som er ærbare og stikkelige, hos dem, som gaar for at være bordsfærdige og troende. Forgjæves har de paa kaldt Kristen- ligheds Hjelpe til at reises af sit Fald.

Ja, der gives dem, som forbander Gud og Menneſker, fordi netop de, som siger sig at tjene Gud, „i Mand og Sandhed“ dog al- drig har vist dem et Glimt af Guds forbar- mende Kjærlighed, men saameget mere af Af- sky, Kulde og Hjertesløshed. Saa dømmes da Gud selv for eders Mangel paa Kjærlig- hed!

Er det ikke just Kristi Troende, som skal arbejde, arbejde i Vingaarden, arbejde paa ved Guds Naades Kraft at reise det faldne, at lægge det sønderbrudte? Her kræver Her- ren ikke Ord, men Hjerter og Gjærning.

Taler saaledes og gjører saaledes, som de, der skal dømmes efter Frihedens fuld- komne Lov! Thi der skal gaa en ubarm- hjertig Dom over den, som ikke gjør Barm- hjertighed; men Barmhjertigheden roser sig mod Dommen. Joh. 2, 12—13. Mine Børn! Lad os ikke elske med Ord, ei heller med Tunge, men i Gjærning og Sandhed!

Venner, lad os tage Sagen alvorligt! Thi Herrens Villie er alvorlig. Har du al- vorligt prøvet dig selv, saa har du nok for- længst fundet, at du for Gud ingenlunde er bedre end den aabenbare Synder. Der gi- ves ikke den Synd, som ikke har sin Spire i dit Hjerter. Og disse Spirer følger dig paa

alle dine Veie; de gror lettest i et egenretfær- digt Hjertes Jordbund; der bærer de modne, men bitre Frugter. For Gud staar du visse- lig som den Søn, der har sagt: „Jeg vil ik- ke“, som Toldere og Sjøger, der trodsig ved- blive i Synden. Hvad Herren venter er, at du angrende vender tilbage til ham. For Gud er du som den næsende eller endog uvil- lig staar ligeoverfor hans Naade. Det staar tilbage, at du kaster dig til Faderens Bryst, at du lytter til hans Hjertes Slag, at du ind- drækker hans Kjærligheds Kraft til at tjene ham, saa du higende spørger: „Herre, hvad vil du, at jeg skal gjøre?“

Og naar vi saa i levende Tro og Kjæ- lighed har lært at tjene ham, naar vi i stadig Frygt for „at gjøre den Ondskab at synde mod ham“ tjener ham i Trostid til Livets sidste Stund, naar vi beredvilligen har ind- drukket den sidste Draabe, han har rakt os; ja, naar hans Nidkjerhed for Herrens Hus har fortæret os, hvad skal vi sige? Mon han saa er skyldig at takke, fordi vi gjorde, hvad der var os befalet? Nei, vi er unytti- ge Tjenere; thi vi har gjort det, som vi var skyldige at gjøre?

Men naar vi i vor sidste Nød staar som Syndere, modtager hans sidste Haandsræk- ning, naar han fører os gennem Dødens Trængsel ind til Livets Herlighed, o, da skal vi mødes af tusinder af frelste Syndere, hvis Munde skal juble til Herrens Pris: „Lovet være han, som gav Naade og Kraft til at modtage den!“ O, da skal det blive aaben- baret, at kun angrende Syndere gif ind i Guds Rige.

Nu vel, alle I, som tørste, komme til Vandene, og I, som ingen Penge have! Kommer, kjøb uden Penge og uden Beta- ling! Ef. 55, 1.

F o r m i g er at leve Kristus, og at dø en Vinding. Jeg har Lyft til at vandre herfra og være med Kristus, thi dette var saare meget bedre. Fil. 1, 21. 23.

Angdomsforbundet

August 11, 1912.*)

NEGLECTING OUR OPPORTUNITIES.

Prov. 1, 24—33.

An opportunity is a combination of circumstances which make certain actions possible with a strong probability of success.

How to succeed in life has been the great problem of ages. Men desire success. No one wishes to be a failure. But in order to succeed we must make use of the opportunities that come to us. It is folly to delay action when opportunities are present, because opportunities are not stationary. They come and go. Neglected opportunities are past opportunities that may not return.

Many realize this to be a fact and are anxiously waiting to seize opportunity by the forelock fearing she may pass away from their midst. Yet, wideawake as people may be in certain activities, they may be equally dull in matters that involve great and serious consequences. Temporal opportunities are eagerly sought and often unduly hastened but spiritual opportunities are frequently neglected. We are so prone to forget, that the seizing of spiritual opportunities insures temporal success, and that "Godliness is profitable unto all things, having promise of the life that now is, and of that which is to come." 1 Tim. 4, 8.

Spiritual opportunities come to us through

I. GOD'S CALL. Verse 24.

Whenever God calls there is always an opportunity placed before us. The will of God towards us is not hid away as it were in a mist. The call comes tenderly, urgent and inviting. He can truly say: "I have stretched out my hand." V. 24.

God's call is

1. A call to salvation.

Is not this a great opportunity? We are dead in trespasses and sins and yet the opportunity to receive and possess eternal life is fully and freely offered. Who would die when life is offered? Who would desire to be lost when they might be saved. Why remain in the far off desolate country when the call comes: "Erring child, come home!" Why suffer want when there is food for the hungry

and rest for the weary. The greatest opportunity that can come to one who is lost is that of salvation. Do not neglect so great an opportunity.

To the saved God's call is

2. A call to service.

The opportunity is extended to serve the King of kings, and the Lord of lords. This is preeminently a position of

a) honor that we might be tempted to covet. We can serve no better nor greater master. But it is also a position of

b) training that we need very much to successfully meet life's every day duties and to become a "prepared people for a prepared place."

These great opportunities are neglected by

II. REJECTING GOD'S CALL.

God's help that we need so much, will be refused those who reject his call. V. 26—28.

We may here note how man continually may reject God's call and thus continually neglect his opportunities. God is patient and longsuffering.

1. God's repeated and manifold admonitions work to a climax. Note the advancing steps:

a) God calls,—man refuses. V. 24.

b) God stretches out his hand, inviting urgently,—man regards it not. V. 24.

c) God's councils and reproofs are multiplied that we may heed,—but they are set at naught. V. 30.

2. Rejecting God's call and neglecting our opportunities always brings loss. The squandered fortune of the spendthrift cannot be regained. The drunkard's shattered constitution cannot be restored. Lost reputation cannot be recovered. We reap what we sow.

3. Continual rejection brings its own doom. God's interposing influence is withdrawn. His restraining hand is taken away. Man is left to reap the natural results of his folly. V. 31.

4. There is a "too late" when opportunities are past. V. 28.

"Of all sad words by tongue or pen,
The saddest are these: It might have been."

We make the right and best use of all our opportunities when

III. WE ACCEPT GOD'S CALL. V. 33.

1. He "shall dwell safely."

The home is built upon the rock,
We are protected by "the everlasting arms."

2. We "shall be quiet from fear of peril."

The conscience has peace. The soul has rest. In God's way we can safely trust in the mighty hand of God. J. N. W.

*) Dette kom forsent til at blive optaget i orrigte No., hvor det var Meningen, at det skulde været. Red.

Referat af Ungdomsstevnet i Fergus Falls, Minn.

Nordre Minnesota Kreds afholdt Ungdomsstevne i Zions Menighed, Fergus Falls, Past. Rendahl's Kald den 26—28 Juni. Allerede ved Begyndelsen af Mødet var en stor Skare af unge fra de forskellige Dele af Kredsen samlet. Past. B. Olson holdt Abningsprediken; hans Tekst var Luk. 7, 14—15. Stedets Prest, Past. Rendahl holdt derpaa en Tale og ønskede de fremmede et hjerteligt velkommen.

Eftermiddagsmødet aabnedes med Andagt ved Past. Gjerstad, Dernæst sang af et Kor fra Afa. Past. Lassefson holdt en Velkomsttale i Tilknøytning til Salme 110 og 127. Derefter havde man Forretningsmøde.

Følgende Forslag blev enstemmig antat: Besluttet at Nordre Minn. Kreds organiserer et Kredsforbund. Bestyrelse valgtes som følger:

Formand, Pastor Lassefson, Viceformand, Past. Gjerstad, Sekretær, Past. Verohl, korresponderende Sekretær, Mr. Joseph Hamre, Kassierer, Mr. J. L. Wold.

Programkomite, Pastorerne M. L. Dahle og A. N. Skogerboe samt Hr. M. T. Nelson. Musikdirektør, M. T. Nelson. Revisionskomite S. Nelson og M. H. Stang.

Følgende Komite blev valgt til at udarbejde Udkast til Konstitution og rapportere ved dette Møde: Past. U. D. Johnson, J. R. Verohl og Student J. D. Ronsberg.

Resten af Sessionen blev benyttet til Samtale om Ungdomsjagen. Past. Lassefson opstillede to Punkter om hvilke Samtalen væsentlig dreiede sig. Punkterne er følgende: 1. Hvem af de unge kan vi gjøre Brug af i Ungdomsarbeidet. 2. Hvad er det tilladelige ved vore Ungdomsmøder.

Onsdag Aften holdt Prof. M. D. Wee et Foredrag over Temaet, „Den kristelige Undervisning som nødvendigt Grundlag for sand Dannelse.“

Torsdag f. M. Konstitutionskomiteens Rapport behandledes. Komiteens Indstilling blev antat med en Del Forandringer, og den hele Konstitution blev enstemmig antat.

Besluttet at dette Kredsforbund slutter sig til Samfundets Ungdomsforbund.

En Musikkomite af tre blev valgt: J. L. Wold, S. Nelson og Miss Ronsberg. Musikdirektøren er selvstreven Medlem af denne Komite og tjener som dens Formand.

Past. M. L. Dahle valgtes til Litterærdirektør. Besluttet at Sekretæren paalægges at udgive en Pamflet med Referat af dette Mødes Forhandlinger. Foredragene holdt ved Mødet samt Forbundets Konstitution, og at denne Pamflet sælges for 10c pr. Stykke.

Torsdag Eftermiddag: Foredrag, Ungdommens Betydning for Menighedens Trivsel og Vækst, Past. J. L. Lassefson.

Torsdag Aften holdt Past. M. L. Dahle et Foredrag over Emnet: Vor Tids Ungdom, dens Farer og Midlerne derimod.

Fredag Formiddag: Fortsat Samtale om Ungdomsjagen. Mange deltog. Samtalen var interessant og lærerig, og mange praktiske Vink blev givet med Hensyn til Arbeidet for og med de unge.

Eftermiddag: Foredrag om Søndagskolen ved Past. Martin Norstad. Efter Foredraget Samtale om samme Emne.

Fredags Aften Afskedsfest, hvor mange af de tilreisende afslørte Vidnesbyrd. Mødet var belystet fra først til sidst. Vi havde Anledning til at lytte til deilig Sang ved hver Session, og denne bidrog meget til at gjøre Mødet opbyggeligt. Det store Kor under M. T. Nelsons dygtige Ledelse sang meget godt; ligeledes de besøgende Kor, som ved Siden af at deltage i Fællesskoret ogsaa gav flere Sange tilbedste. Af Kredsens Prester var følgende med: Lassefson, Olson, Gjerstad, Johnson, Verohl og Stedets Prest, Rendahl. Vi havde den Glæde at ha flere fremmede Brødre med ved Mødet.

Foruden de allerede nævnte, der holdt Foredrag, nemlig Prof. Wee og Past. Norstad, var Past. H. J. Berg fra Østrander med og deltog flittig i Samtalen, ligeledes Past. O. H. Haugen. Prest og Menighed gjorde alt muligt for de besøgende. Torsdag Eftermiddag havde man arrangeret en Autombiltur, og de allerfleste tilreisende fik

en meget behagelig Kjøretur ud til Dayton Dam en fem seks Mil fra Byen. Maatte da ogsaa dette Møde, det første i sit Slags i vor Kreds, hidrage til at Arbeidet i Herrens Menighed særlig for de unge maa lykkes, saa vi i Sandhed kunde anvende Salmistens Ord paa vor Ungdom: „I hellig Brydelse kommer din Ungdom til dig, som Dug udaf Morgenrødens Skjød.“

J. K. P e r o h l, Sek.

Ungdomssteve.

Det andet aarlige Ungdomssteve for Madison Kreds Ungdomsforbund afholdtes i Singaas Menighed, Past. J. J. Ekæs Kald, fra 26de til og med 29de Juni sidstleden.

For Anledningen var et ganske stort Telt reist mellem Menighedens gamle Kirke og Prestegaarden. Dette var et fortræffeligt Sted. Grenene af de store skyggefulde Træer, som omgav Teltgrunden, gav Ly og Skygge ogsaa for dem af Forsamlingen, som til sine Tider ikke fik Rum under Teltets Hvælving.

Mødet var godt besøgt af Ungdom fra de forskellige Menigheder indenfor Kredsen. Forresten var det ikke bare Ungdom, som besøgte Stevnet. Mange ældre baade Mænd og Kvinder var blandt de besøgende. Og Menighedsfolket i Singaas og tilstødende Menigheder lagde sin Interesse for Dagen ved flittig at besøge Møderne. Og det er, som det skal være. De kan ikke godt være hverandre foruden de ældre og de yngre.

Stevnet aabnedes med Prediken af Past. G. O. Mona over 2 Mos. 32, 17.

Følgende Foredrag var holdt under Stevnet:

Past. Breidablik over Themaet:

Det kristelige Ungdomsliv—

Dets Farer og Privilegier.

Past. T. J. Oppedahl over Themaet:

Eliejer — Hvorledes grundlægges et sandt kristeligt Hjem.

Past. A. Haugland over Themaet:

En ideal Ungdomsforening.

Prof. M. O. Wee over Themaet:

Hvorfor er jeg en Kristen?

Pastor Oppedahl og Prof. Wees Foredrag besluttedes trykket i „Budbæreren“.

Past. Breidablik holdt ogsaa et Jødemissionsforedrag, hvorefter Offer optoges til denne Mission. Prof. Wee holdt ved Siden af sit Foredrag ogsaa en Tale om „Det kristelige Ungdomsarbejde“.

Der var ingen tilreisende Sangkor, men Singaas Menighed har flere Kor, og disse opvartede rigelig med Sang. Og det var god Sang. Man behøvede ikke at klage over, at man ikke kunde høre Ordene, naar disse Kor sang. Fælleskoret var ganske stort og sang to Sange. Hvor det løfter at høre de unge synge sig til Herrens Pris.

Følgende Embedsmænd blev valgte:

Formand—T. J. Oppedahl.

Næstformand—G. O. Mona.

Sekretær—A. Haugland.

Kassierer—Arthur Kittelson.

Korrespond. Sekr.—Tilda Orrestad.

Litteratur Direktør—Gina Nelson.

Musik Dirigent—J. M. Wick.

Musikkomite: Miss Oppegaard, J. Rognes og J. Talsstad.

Hver Aften holdtes Møder i Menighedens tre Kirker. Søndag, den sidste Dag af Mødet, predikede Past. J. Johanson Formiddag over 1 Kor. 15, 55 fl., hvorefter Offer optoges til Ungdomsforbundets Kasse. Ofteret beløb sig til \$80.00.

Om Eftermiddagen holdtes Afkædsfest. Korte Taler holdtes af Prestes og Lægsfolk og imellem disse Sang. Vidnesbyrd lød til Velærvelse, Opmuntring og Formaning for Unge og Gamle.

Af Kredsens Prestes var tilstede: T. J. Oppedahl, B. K. Barstad, J. J. Ekse, T. T. Bøe, J. Johanson, G. O. Mona og undertegnede. Desforuden havde vi den Glæde at have med os Prof. M. O. Wee, Pastorene J. J. Breidablik, O. Bergh og R. Okerlund, samt Past. Chr. Jørgensen af Frikirken.

Madison Kreds andet aarlige Ungdomssteve hører nu til det forbigangne, men Velsignelsen af alt det gode, vi der hørte i Tale

og Sang, haabes for de Unge og Ældres Bedkommende ikke at være gaaet tabt.

Saa siger vi fremdeles Tak til Prest og Menighed for Gjestfrihed og Hygge.

A. S a u g l a n d.

Skolefest og Ungdomsfest.

Student Daniel Halvorson fra Red Wing, som holdt 6 Ugers Religionsstole i Pastor T. J. Oppedahls Kald, Dawson, Minn., afsluttede Søndagen den 28de med en meget vellykket Skolefest ude i A. B. Lunds naturskjønne Skov'und. Barneprogrammet begyndte Kloffen 10 Formiddag, og det maa siges, at de alle var vel indøvede og Programmet udførtes meget godt. Særlig maa det nævnes, at alt udførtes paa norsk. Saa det gaar an ogsaa i vor Tid at lære Børnene norsk, dersom vi elsker det og vil det skal leve.

Læreren talte lidt tilslut, varmt og indtrængende til baade Børn og Forældre og udtalte Ønske om, at den Sæd han ved Guds Naade havde forsøgt at faa i de unges Hjerte maatte vokse og bære Frugt for Evigheden.

Pastor Oppedahl sluttede med en kort og gripende Tale, hvori han udtalte sin store Glæde over Religionskolen og det Arbeide, som var udført af Læreren og ønskede, at han kunde fortsætte sit Arbeide her ogsaa næste Aar og derved udtalte han vistnok hele Menighedens Ønske. Som Paaskjønnelse for hans trofaste Arbeide baade blandt unge og ældre optoges et noksaa rundeligt Offer til Læreren.

Efter at den store Forsamling nu havde haft sin Middag ude i det frie i det behagelige Veir, samledes man igjen Kloffen to for at lytte til et meget godt Program arrangeret af Ungdomsforeningen. Under Mr. Olsons og Mr. Hansons dygtige Ledelse sang Ungdommen mange vakre Sange. Pastor T. M. Wick var tilstede og holdt et greit og tankevækkende Foredrag over, hvad gjør

os til rette Mænd og Kvinder. Paa sin klare Maade skildrede han for Ungdommen, at hvad vi faar det skal vi og høste. Han lagde særlig Vægt paa, at skulde vort Liv være og blive til Velsignelse, saa maatte vi tage os god Tid til at bruge Guds Ord, saa det maatte faa danne vor Karakter og vort Liv. Først da kunde vi gjøre noget i Livet. Han nævnte som Eksempel Luther, Hauge, Gladstone og Lincoln. Foredraget lyttedes til med den allerstørste Opmærksomhed. Efter Pastor Wick talte Pastor Barstad. Varmt og alvorligt talte han om, at vore Børn maatte blive og vokse op med Herren ligesom Samuel i sin Tid. Men skulde det ske, da gjaldt det, at vi baade tog dem med til Guds Hus og til Søndagsstole og anden Religionsstole.

Pastor Oppedahl udtalte sin Tak til Prestebrodrerne og sin Glæde over Dagens Program og ønskede at alt maatte tjene til at vække og bevare Interesse hos de Unge for Kirkens Arbeide. Kirken behøver de Unge og de Unge behøver Kirken. Vi skiltes med den Følelse, at her var det gjildt at være. Af Væghæder, som ogsaa tog Del, kan nævnes gamle Broder Retrum og D. S. Berke. Tak, Benner, for Samværet.

D. R.

Red Wing Seminars nye Katalog.

Den nye Katalog er nu færdig og vil blive sendt til alle, som ønsker den, baade ældre Studenter og saadanne, som tænker at begynde paa Skole i Høst. At de, som har skrevet efter Katalog, ikke har faaet den før, grunder sig paa, at den Komite som havde den under Arbeide maatte vente til den fik se, hvad Synoden vilde gjøre med det foreslaaede nye Kursus. Ellers gif Arbeidet med at faa Bogen færdig saa fort, som det kunde ventes. De som har maattet vente lidt længe paa Svar vil heraf vide Marsagen og venligt undskyldte, at vi ikke har svart før.

Det er kanske ikke bekjendt for alle, som interesserer sig for vor Skole, at ved at Synoden paa sidste Aarsmøde antog det nye Kursus har vi nu et fireaarigt akademisk og et fireaarigt Colledgekursus. Studenterne vil behage at mærke sig dette og lægge sine Plaaner derefter. Læs forøvrigt Reglerne paa Side 23. De akademiske Studenter vil ikke have nogen Banstelighed med Hensyn til Fagene hvad det hele Kursus angaar. Se Side 25.

Academigraduerter fra 1912 vil regnes som Freshman, men ingen Credit, der gives for Graduation i Akademiet, vil anden Gang blive regnet som Credit i Colleet.

De Fag som er foreskrevet Collegestudenterne for 1912—13 findes paa Side 26 og 27. Videre Underretning vil gives ved Skolens Aabning.

Vi vil ogsaa henlede Opmærksomheden paa det teologiske Kursus. Se Side 16—22, hvor en fuldstændig Timetabel og Beskrivelse af Fagene findes.

De, som ønske at vide, hvad Skolen byder af religiøs Undervisning vil finde det angivet paa Side 28. Ifølge det nye Kursus er der nu syv Aars tvungen Religion imod fem og et halvt Aar efter det gamle.

Efter det nye Kursus giver Fakultetet det bedste det har kunnet faa istand under vor indskrænkede Dristskapital og uden Forøgelse af Lærerkrafter. Det betyder mere Arbejde for de Lærere, som er, uden forøgede Udgifter paa Synoden.

Vor eneste Hensigt med at gjøre, hvad vi har gjort, er at sætte vor Skole paa lige Fod med andre Læreanstalter af samme Slags, hvad de forskjellige Kursus angaar.

For flere Aar siden fattede Synoden den Bestemmelse at have et fuldstændigt akademisk og Colledgekursus, og nu glæder vi os over at have naaet dette Maal.

Om vi i Fremtiden finder, at vi kan forbedre denne Plan, skal vi med Glæde gjøre det.

Skulde nogen have faaet en Katalog men som ikke er særlig interesseret i Skolen, saa giv den til nogen anden, som maaske ønsker at have en.

E d w. W. S c h m i d t.

Hilsen.

Som Vennerne vel ved, har jeg nu været syv af denne forfærdelige Gigt i fem Aar og er omtrent lig hin Kvinde, om hvilken det siges, at hun havde kostet bort alt det, hun havde paa Læger, og til liden Nytte. Jeg har været i Hot Springs. Saa har jeg prøvet, snarstagt alt jeg ved her i Minneapolis. Nu sidst har jeg været en Tid her i et Sanatorium paa 2627 Nicollet Ave. og taget Dr. Kohnes elektriske Bad; og saa for de sidste to tre Uger har jeg taget Behandling af Dr. Ostby ved Siden af. Naar jeg ærligt skal sige min Mening, saa er den Behandling, som jeg har faaet her, det allerbedste, som jeg endnu har prøvet.

Men det, som jeg nu egentlig tænkte at skrive om, var det velsignede ved at finde Vensteband og Broderskab, hvor man er. Man taler om Surpriser, men er nogen blevet surpriseret, saa blev jeg det vel her paa sidste Lørdag Kveld, da Doktorerne sammen med en hel Del andre Venner overraskede mig her. De bragte med Mad og Kaffe og en hjertelig velkommen Pengегave paa \$20.00, og vi tilbragte en rigtig hyggelig Aften sammen udover til Kl. 11 med Taler og Samtaler. Det er i Sandhed opmuntrende at se og erfare noget saadant, naar man er borte fra sit Hjem blandt fremmede og dertil syg. Guds Kjerlighed og Kjerligheden til Brødrene brænder nok i Hjernerne udover vor Jord endnu. Og jeg vil her saa Lov til at sige allesammen et hjertelig Tak for, at I kom. Naar Støvhytten falder, skal vi alle sikkert saa mødes hjemme i det store Faderhus, hvor han, som er Kjerlighed, skal blive alt i alle,

og hvor hverken Gigt eller andre Plager skal være mere. Gud velsigne mig og mine og eder alle, at ingen af os da er borte fra den store Sammets Bryllups Nadver. En kjerlig Hilsen ogsaa til alle, som læser dette, fra eders Broder i Herren

D. P. Svingen.

Hjælp trænges.

„Buddbæreren“ har nylig modtaget en Skrivelse fra Pastor R. Rasmussen, hvori han beretter forskjelligt baade om sig selv og Forholdene derude. Han synes det er stort og takker Gud for, at han har faaet saapas Kræfter igjen, at han kan komme rundt til Menighedederne, dog venter han ikke, at det kan være ret længe, men glæder sig over det, som er.

Fremdeles ønsker og beder han om, at vi maa minde Vennerne i vort Samsund om den Nød, som flere af Folket derude er stedt i. Han er bange for, at nogen kan komme til at synes, at de er for fordringsfulde derude, men han tør sige, at der er virkelig Nød; thi i to Aar var der saadan Tørke, at de intet høstede, og nu, naar de haabede paa og glædede sig til en god Høst, saa kom der en Haglskur og ødelagde alt for mange.

Der er til Gks. flere Enker med en Varnesflokt hver og intet at høste eller at stole paa til den lange Vinter. Saa det er vist ikke Tvil om andet, end at der er Nød og Trang og at Hjælp fra bedrestillede vilde være særdeles velkommen.

Mrs. Amalia Johnson hviler.

Mrs. Amalia Johnson døde stille og rolig i Troen paa sin Frelser den 2den Juni 1912 efter et Sygdeleie af otte Uger, hvoraf 7 tilbragtes paa St. Lukes Hospital i Fargo. Hun led af Kræft i Maven og maatte underkaste sig en Operation. Men det viste sig snart, at hendes Sygdom var til Døden, kjendt Operationen løb heldig af, og hun kom sig til Kræfter saapas, at de sidste 4 Dage, hun levede, kunde hun løstes frem i en

Stol en Stund hver Dag, og det var vort Haab at faa hende hjem, endog vi vidste, at vi kunde vente, at Sygdommen vilde bryde om en Tid. Den Dag hun døde var hun saa bra som hun havde været de øvrige Dage, og ønskede ogsaa da at faa sidde oppe i en Stol en Stund. En Sygepleierke og en af hendes Døtre som stadig var hos hende paa Hospitalet holdt just paa at sætte iftand Stolen for at sætte hende op, med et saa fik hun saa ondt for Brystet. Læge blev tilkaldt straks, men intet kunde gøres, det var Hjertelammelse, og Døden indtraadte inden omtrent 20 Minutter. Hun var sig fuldt bevidst til det aller sidste, men var saa haardt syg, at hun kunde neppe tale men bad til Gud, og det sidste man hørte hende sige var: „Jesus kom snart“. En Uges Tid før hun døde begjærede hun at faa nyde Nadveren, som blev hende meddelt, hvorefter hun blev saa glad og takkede Gud for hans store Naade mod hende; saa læste hun det første Vers af Salmen 298 i Landstads Salmehog, og sagde: Dette Vers udtrykker hvad jeg nu vilde sige. Men igjen, somme Tider, maatte hun gennemgaa Kampe og Fristelser, dog opholdt Gud Troen i Hjertet.

Mrs. Johnson var født i Hardanger, Norge, den 22de Febr. 1846. Mrs. Johnsons Mand var præget af en stille, kristelig Aand. Hun var interesseret i Guds Riges Fremme. Var en flittig Læser af „Buddbæreren“ især Missionsberetninger. Paa sit Dødsleie udtrykte hun Ønske om at sende en Gave til Kinamissionen. Og idag sendes efter hendes Begier \$50.00 til Pastor Oppegaard. Hendes Mand, Halvor Johnson, døde for 26 Aar siden. Af hans forrige Ægtefælle er der 5 Børn ilive og i Ægtefælle med Amalia havde de 7 Børn, hvoraf 6 nu lever. Hun var en kjerlig og om Moder og vil savnes dybt, fordi man knyttes til hverandre med Livets sterke Baand. De sidste 5 Aar har hun haft sit Hjem hos sin Datter Mrs. A. M. Lunde, Christine, N. D. Lige bragtes til Mayville, N. D., for at jordfæstes ved Siden af 2 Børn. En stor Skare mødte frem af Slægt og Venner. Fred med hendes Støv, velsignet være hendes Minde.

Mrs. A. M. L.

Blandt de syge.

(Af Pæst. J. Sæther.)

„Derfor, se jeg vil løkke hende og føre hende hen i Ørtenen, og jeg vil tale venlig til hende.“ Hos. 2, 14.

Mel.: Paa Gud alene.

J Trængsels Timer

Kaar Dagen er saa mørk,

Og Livet bliver

J Verden lig en Ørk. 1 Mos. 16, 6—10.

Mit Sind er bange

Og Hertet ængstelig, Sal. 25, 17.

Ja lig en Fange,

Som ved, han ei er fri.

Bemodig Tanke:

Hvad skal vel Enden bli? Luk. 15, 17.

Langt bort fra Grændser,

Hvor Brød ei findes kan,

Og ingen Kjendsler,

Hvor her er Kildevand. 1 Mos. 21, 15. 16.

Min Kraft er svunden

Hvert Lem er sygt og mat. 1 Kong. 19, 4.

Jeg staar som bunden—

Hvor er vel dette fat?

Skal jeg bli funden

Som død i denne Nat?

Nu alt er stille; 1 Kong. 19, 5.

Jeg lytter for og hør,

Og Taarer trille—Joh. 20, 11.

Da lyssner det mod Dag. Mat. 28, 1; Sal. 30, 6.

Rei, hør den Loffen, 1 Kong. 19, 5—7.

O, hvilken deilig Lyd!

Lig Englesloffen,

Der sang om Juletid. Luk. 2, 14.

En hvad er Kløffen—(Al. 5 Morgen).

Mon det er Jesu blid?

O Jesu kjære,

Din Røst at høre her

J Ørtenjæde,

Jeg faar dig dobbelt kjær. Hos. 2, 19, 20.

Det er min Lykke,

Du førte mig herud, Hos. 2, 14.

Min Tro at styrke Matt. 15, 25—28.

Paa dig som Barn og Brud. Joh. 20, 16. 17.

O, du mit Smykke

Og Klædning indfor Gud. Es. 61, 10.

Nu klart jeg kjender

Din vise Gang med mig, 1 Kong. 17, 24.

Og Hertet brænder

J Kjerlighed til dig. Sal. 84, 3.

Kaar faar jeg flytte

Til Himlen som din Brud, Sal. 42, 3.

Og der ombytte

Min Strid med Seiersstrud,

Og evigt lytte

Til Lovsang hos min Gud? Ab. 5, 9—13.
7, 10—12.

Tat, Abba Fader,

For Gaven i din Søn. Rom. 8, 32.

Hvor skönt det lader

J Vds som og i Vdn

At faa omringe

Din dyre Naadestol, Joh. 20, 19. 20.

Bort Liv tilbringe

J Kraft af Livets Ord, Jer. 15, 16. Luk. 24, 32—36.

Dit Navn lovsynge

Her og i Himmels Kor. Sal. 96, 1—2.

Hvem og hvad beder du for?

So du beder for dine Forældre og Søskende, og det er rigtig snilt af dig. Du maa ikke slutte med det. Og J, som har Børn, beder for dem. Ja kan der være nogen Far eller Mor med en Smule Kristendomserkjendelse, som ikke beder for sine Børn? Vi har hørt Tale om „varme Bønner“; det maa vel være dem, som opsendes til Gud fra omsorgsfulde Forældres Hjerter for deres Børn.

Du beder vel ogsaa for dine Naboer? Du maa ikke glemme, at du er skyldig at elste din Næste som dig selv, og da kan du vel ikke lade være at bede for ham.

Men hvorledes er det med din Prest da? Beder du for ham? Kanste han faa klare sig med lidt Kritik han. Men var det ikke kristeligere, at du bad mere og kritiserede mindre? Hvad tror du?

Missionærerne glemmer du naturligvis ikke i dine Bønner. Rei det vilde være unaturligt at bede om at Guds Rige maa

blive udbredt i Verden og saa ikke bede for dem, som er gaaet ud for at „gjøre alle Folk til Disciple“. Jo du beder for Missionærer-
ne.

Barmhjertighedsanstalterne da. Erinder du dem i Bønnen for Naadens Trone? Der er en Del ogsaa ved saadanne Anstalter, som særlig trænger de troendes Forbønner. Tænk paa dem, som maa have Ansvar, have Betyrninger og gjøre Arbeidet ved et Barnehjem til Eksempel! Ligesaa er det ved andre Slags Anstalter, hvor man søger at tjene Gud ved at pleie og sørge for syge eller fattige Medlemmer af Menneffesamfundet.

Du beder naturligtvis for de kristelige Skoler med Lærere og Elever. Du ved jo, at Lærerne har et vigtigt Arbeide og stort Ansvar. Du maa erindre dem i Bønnen.

Foreningsarbeidet. Vi undser os ikke for at nævne det heller. Der er mange, som ber til Gud for det. Gjør du? Du hør nu ikke spørge med det. Det kunde en Dag bli dig en dyr Spøg. Lad os bede for de kjære Brødre, som Samfundene har kaaret og lagt det Arbeide og de Betyrninger paa, at arbeide med Foreningsagen.

Hvad tror du om Øvrigheden? Ja, vi hører, at Presten sommetider efter Prediken beder for Øvrigheden, men beder du? Bedder du om, at vi maatte faa kristelige Øvrigheds personer? Eller er det bare en Bane, et Mundsvær, at nævne Øvrigheden i Bønnen. Er „kristen Øvrighed“ og „kristent Land“ af nogen Betydning? Men da beder du vel ikke for en kristen Øvrighed og stemmer for Kristusfornægtelse og dem som staar og gaar i Ledtog med Mørkhedens Magter, gjør du? Nei saa taabelig og forvendt kristen og Borgers kan du vel ikke være. Vi blander ikke Kristendom og Politik sammen, siger nogen, og saa mener de at være fri. Og saa kan de bede i Øst og stemme i Vest. Stakkels parti-blinde Menneffer, enten det er paa det kirkelige eller borgerlige eller begge Omraader. Vi kunde fortsætte længe og langt her, men skal slutte for denne Gang.

Børn — Arv.

Rom. 8, 17.

Bed Vand og Aand blev vi født til Guds Børn i Daaben, som er stort og ret, Gud være Tak! Men skal vi ha Trøst deraf og Visshed om Arv, da maa vi daglig i personlig Tro tilegne os og bruge den Naade, som Herren gav os i den. Og her bliver den trange Port for mange. De var Børn, men hvad er de nu, og hvor gaar de hen? Det Spørgsmaal vil Guds Aand kaste ind i hvert Hjerter. „Dersom vi ere Børn“, ikke var engang, h stemmer vor Udsigt til Arv. Sønnen bliver i Huset, men Trællen kastes ud.

Guds Børn har sit alt i Jesus og Ret til Gud Faders hele Hus. Det at være kjendt af Herren og bevares i den barnlige og fortrolige Omgang med ham, det er Arven i Barneffabet.

Det er godt og meget beskyttende at være med i den kristne Flok, men det er ikke nok. En maa være født og leve sit Liv i indre Omgang med Jesus. Og hvor velsignet at være anerkjendt af de kristne, men Herrens Anerkjendelse og Indsigt er det afgjørende. Det er let at flyde paa og med de andre, men det er en rodløs Kristendom, som aldrig giver Sjelen Hvile. Og Arbeidet i Guds Rige bliver der aldrig formeget af. Gud vil ha Arbeidsfolk! Men det maa aldrig træde istedetfor det daglige Møde og Opgjør hos Herren, hvorved vi faar ny Naade til bedre at tjene ham. Intet maa skjule Kristus for os og intet maa faa Lov at dække over et naadetomt Hjerter. Her gælder Aarvaagenhed og Lydighed mod Guds Aand, at vi under alt bevares i Aandens Fattigdom og Hjertesamfund med Herren, som for Jesu Skyld tilgiver Synden og giver os Ret og Magt at være Guds Børn. Da styrkes Hjertet ved Naaden og der bliver Glæde over det vi har i Jesus her og Arven hjemme. Og hvorledes Veien gaar did, det ved Gud, som har maalt den og talt vore Dage.

„Gaar min Ve i mørke Dale,
Dog mit Maal er Himlens Sale
Skuer Diet fro og frit.“

Tænk hvilket Maal! Om nogle Dage bytter vi alt det nærværende og smertefulde bort med en evig, ufattelig Herlighed og Glæde. Da ser vi Jesus med utilbækket Dø og blir ham lig. Det er Børnenes store Arveløb. A.

Verdslig Fornøielse.

Spørgsmaalet om verdslige Fornøielser kommer op atter og atter. Banffeligt er det mangen Gang at Skielne mellem Fornøielser, som en Kristen kan deltage i, og, som han bør fky. Thi den ene Kristen kan gjøre Ting med god Samvittighed, som den anden ikke kunde gjøre uden at faare sin Samvittighed. Man kan derfor ikke drage en tydelig Grændse mellem hvad som i alle Tilfælde er ret og hvad som er galt.

Det kan jo hælde at det, som ansees for uskylldige Fornøielser er modbydeligt i Guds Øine; thi Gud ser til Hjertet og ikke til de ydre Gjerninger alene. Men det er ogsaa sandt, at vort ydre Liv er en Afspeiling af vort Hjertes Tilstand.

Hvis man tager Del i Fornøielser som er af den Art, at de istedet for at være en Hvile for Tanken og til Bederbvægelse, bliver til Næring for det kjødelige Sind og drager Hjertet og Sindet ned til de Ting, af hvilke Gud er en Fiende, saa volder man sig selv en ubodelig Skade. Og ofte hænder det, at man imod Samvittighedens Advarsler fortsætter dermed og saaledes bedrøver Guds Aand, faarer sin Samvittighed og undergraver sin evige Velfærd indtil man styrter ned i evig Ruin.

Vi vil her særskilt faa nævne tre meget farlige Fornøielser, og vi gjør det fordi de har ført saa mange i Ulykke, og der alligevel er dem, som forsvare dem. Disse tre er Theater, Dans og Kortspil.

Er der nogen som har hørt om en flittig Theatergjænger, Kortspiller eller Danser og som har været en flittig Kirkegjænger, Bønemand og en alvorlig Kristen? Vi kjender ikke nogen saadan, har heller ikke hørt om nogen. Disse Ting er heller ikke af den Art,

at de opløfter eller endog er uftadelige; thi efterhvert som man hengiver sig til dem mere og mere, drages man mere og mere ned i Kjødighed. Og da ingen nogenfinde er bleven forbedret ved disse Fornøielser, men mange er bleven ruinerede, saa vil vi give det Raad til alle, som læser disse Linjer, at de ganske afstaar fra disse Fornøielser. Ved Gud om Naade dertil.

S. K. T. i „Den Luth. Missionær.“

En Hilsen fra Platte, S. Dak.

„Herren er barmhjertig og naadig, langmodig og rig paa Misfandhed.“ Disse Ord af Salmisten har vi ogsaa faaet sande her i Platte og Omegn. I allefald er det saa for min egen Del. Har nu igjen faaet Kræfter til at virke, som en ringe Herrens Tjener paa dette Sted. Af Herren er det skeet alt sammen. Det er underligt for vore Øine. Herren er med os, og vi tror ogsaa, at hans Aand er virksom baade her i Platte og Ebenezer, saavel som i de omliggende Menigheder.

Nu har vi just havt Besøg af Missionærinde Miss Ida Grøseth. Hun kom til Douglas Co., fra Canada forleden Torsdag (Juli 25de.) Hun er nu saa at sige paa Bei til Kina igjen. Kom her forbi nærmest for at hilse paa Slægt og Venner, men har ogsaa bragt os Budskab fra den himmelske Fader. Fredag talte hun ved Kvindeforeningen i Ebenezer Menighed og var ligeledes tilstede ved Sangøvelsen om Aftenen. Søndag Formiddag talte hun i „Morningtide“ (Pastor Olsons Kald) og om Aftenen her i Platte. Offer optoges her i Platte der beløb sig til \$32.75. Kinas Bængiel efter Evangeliet, saavel som Kræften af Korsets Brediken til at omstabe et Menneftsbarn blev inderligt og alvorligt lagt os paa Hjerte. Ja vi behøver at opvarmes for Herrens Sag. Vi var glad ved at faa Besøg. Søster, Guds Fred paa din Bei. Maa Herren faa uddrive flere Arbeidere der vil være med at indjamle Regene i det fjerne Kina.

M. B. L o f t e s m o e.

Fra Fællesmødet i Bisbee.

Det var et stort og velsignet Møde vi havde der fra 20de til og med 23de Juni.

Der var Folk fra flere Samsfund og alle fem Indremissionsforeninger i Nord Dakota var repræsenteret, nemlig Goose River, Red Willow, Nordvesten, Walsh County og Boar.

Tilstede under hele Mødet var Menighedsens Prest, H. D. Høfseth, ligesaa Pastor Solheim, Strand, Carl Bang og Nylreim tog Del i Samtalen. Pastor Silnes var ogsaa tilstede en Del af Tiden. Over 20 Lægebrødre tog mer eller mindre Del.

Mødet aabnedes med Andagt ved undertegnede. Pastor Strand skulde ha holdt Aabningspreken, men kunde ikke række fremtidsnot.

Pastor Solheim predikede over en Del i Lukas 9de Kap.

Pastor Carl Bang holdt Indledningsstuen over Emnet 1 Ap. Gjer. 16, 11—34.

Mange belærende og alvorlige Sandheder blev lagt os nær, haade af Indlederen og de andre.

Bidnesbyrdene om Synd og Naade blev alle Dage lyttet til af flere hundrede Mennesker.

Pastor Nylreim sagde tilslut, at han havde været i Amerika i 40 Aar, men det var det bedste Møde, han havde været paa.

Fra øst og vest fra syd og nord

Vi sammen var om Herrens Ord,

Og ledet af den Helligaand,

Vi sammen var i Fredens Baand.

Den store Skare tilreisende blev under Jakob Nilson og Pastor Høfseths Vedselse godt herbergeret.

Søndag den sidste store Dag i Høitiden, var der Radværgang, og mange tog Del. Samsfundsnavnene glemtes, og vi søgte os alle tilhørende de helliges Samsfund.

Et Forslag blev tilfremt, at disse fem Indremissionsforeningers Formænd blir at anse som en Komite til at modtage Indbydelse, som maatte komme for et slikt Møde ogsaa næste Aar.

Sven Hestlin fra Portland valgtes til

Formand under dette Møde og D. Nordsløtten Sekretær.

Der var god Afveksling med Sang; Hans Jensen fra Portland sang tilbøds paa Maalet. To Augsburg Studenter sang et par Gange. Et Sangkor i Menigheden sang ogsaa. Søndags Kveld var der en Skare Ungdom tilstede og de talte Høfseth varmt og indtrængende til Ungdommen. Der er Haab om, at nogle fra dette Møde af begyndte at søge Gud. Ja maatte det bli som Pastor Bang sa, at bort Valgsprog er: Alt for Jesus.

D. P. Nordsløtten.

Kredsmøder i Mayville Kreds af Høges Synode.

Da fire Kredsmøder har været afholdt saa nær indpaa hverandre, saa skal vi i af Korthed saa indsende Beretninger fra alle paa en Gang. Disse Møder blev afholdt som følger.

I Mayville Menighed, Mayville, N. D., 28de—30te Mai.

Norway Menighed, Aneta, N. D., 20de—23de Juni.

Trøndenes Menighed, Sharon, N. D., 24de—27de Juni.

Nordland Menighed, Rutland, N. D., 2den—4de Juli.

Dette var altsaa Tiden, da disse Møder afholdtes. Angaaende Tiden for Møderne kan vel ikke være saa meget at sige. Den ene Tid er vel næsten saa bra, som nogen anden. Mennesket er nu engang slikt, at de affter Tid, dersom de har Vilje. For „Farmeren“ er der vel lidt forstjelt paa Tiden; det maa vi nok medgive. Og alligevel har vi al den Tid som Gud har givet os. Der kommer nok en Gang da her paa Jorden ikke gives nogen Tid. Naar Dødsengelen falder, da maa den enkelte følge med. Lykkelig er da den Sjæl, som er reiseferdig. Paa alle disse Møder var det særskilt fremhævet, hvor nødvendigt det er at staa i det rette Gudsforhold. Der var ogsaa synlige Virkninger af Guds Ords Kraft, idet at Sjæle

for første Gang aabenbart søgte Gud om Raade. Et glædeligt Tegn var det, at Møderne var godt benyttede. Store Forsamlinger paa alle Steder.

Det bør ogsaa særskilt bemærkes, at Norway Menighed ved Aneta fik sin Kirke indviet den 23de Juni. Formand M. G. Hanson var der. Det var nok haardt for ham denne Gang, da han var plaget af Tandpine. Den, som har følt Tandpine og dertil reist om Natten flere hundrede Mil, saa ved man, hvad det betyder. Men hvad gjør man ikke alligevel, naar man faar være i Guds Gjerning.

Indvielsen blev udført ved Formanden med Bistand af følgende Prestes: Overbø og Skjæi af den Forenede Kirke, Langehaug, Halvorsen og Moe af Hauges Synode.

Det er en Bestemmelse, at man skal holde et Foredrag om Søndagsskolen og Religionskolen ved hvert af Kredens regulære Møder. Denne Gang blev det paalagt Pastor Moe at holde samme. Dette gjorde han paa Søndag den 22de Juni. Vi skal ikke forsøge her at giengive Indholdet af dette Foredrag eller Taler. Det vilde optage altformegat Rum i Bladet. Imidlertid var der nogen som udtalte Ønske om at faa dette Skoleforedrag ind i „Budbæreren“.

Skulde Redaktøren ønske det, saa kunde det muligens lade sig gjøre.

Angaaende Foreningsagen er der nok delte Meninger iblandt Haugianerne. Det er glædeligt at erfare, at de rette Haugianere er selvstændige, tænkende Menneffer. De lader sig ikke faa let henrive hverken af dette eller hint. Og det vil nok erfares, naar denne Forening Samfundene imellem er kommen istand, at Haugianerne vil komme til at staa paa sin Ret og forsvare den ogsaa.

Det var i Sandhed velsignede Møder alle disse, og vi fik erfare, at Guds Aand var i Forsamlingerne.

Offer blev optaget ved alle Møder.

Hvad Offeret beløb sig til i Mahville, Halvorsens Kald, har jeg ikke rede paa, men om jeg ikke misforstaar det, saa var det nok ikke saa lidet—

I Norway Menighed, Langehaugs

Kald, indkom \$64.16 til Kredskassen. I Trøndenes, samme Kald, \$21.50. I Nordlands Menighed, Møes Kald, \$22.00.

Gud være Tak for, hvad han forbruger os til at udføre i Guds Rige.

G. M o e, Sek.

Kredsmøde.

Alberta Kreds af Hauges Synode afholdt Kredsmøder i Scandia og Immanuels Menigheder fra 12te til 16de Juli 1912. Mødet aabnedes i Scandia den tolvte Kl. 10 Form. med Prediken af Pastor Arthur Jøthen. Om Eftermiddagen begyndte Samtalen over „Den forlorne Søn“ indledet af Pastor T. T. Carlson. Nogle faa Træk af Samtalen giengives her.

Den forlorne Søn er et Billede af enhver Synder der søger sig uformøiet i Guds Menighed og Samfund. Ligesom han, vil enhver Synder, der gaar bort fra Gud, lide ondt uanset hans Stilling. Den som kommer bort fra Gud lider Rød i Sjelen enten han er en grov eller fin Synder. Manges haabefuld ung Mand og Kvinde begiver sig ud paa Syndens Veie rig paa Gvner og fuld af Livsmod og Kraft, der om kort Tid finder sig ruineret til Sjel og Legeme. Gvnerne er udslidt, Legemskraften og Livsmodet er borte, Vennerne er forsvundne og Haabet om Redning holder paa at svigte. Da blir det Spørgsmaal om man vover at komme hjem igjen. Kan man vente at Faderen skal anerkende sig en saadan Synder? Nei, men Guds Kjærlighed overgaar vor Forstand, og om du vil vende om og kaste dig paa Guds Naadearme, skal du finde og erfare det utroslige—at Gud omfavner dig og din Synd er borte. Du faar en ny Klædning paa iftedes for dine Pjalter, en Ring paa Fingeren til at minde dig om din Pagt med Gud, Sko paa Fødderne at du ikke skal bli træet og faar paa den knudrede Himmelvei, og Del i det himmelske Gjæstebud, hvor Jesus er baade Vært og Gjæst.

Mødet var bra besøgt naar man tager i

Betragtning, at det regnet hele Lørdags Formiddag. Af besøgende Prester var C. L. Jøthen, A. Jøthen og A. E. Hanson tilstede den første Dag. Pastorerne Breidablik og Hjortaa kom den anden Dags Eftermiddag.

Søndag den 14de predikede Pastor Breidablik og nævnte Jødemissionen. Da var Beiret straalende og Kirken vel fyldt. Efter Predikenen holdtes Nadvergang, hvorpaa et Offer optoges der beløb sig til \$40.00, og beltes ligeligt mellem Indre- og Jødemissionen.

Søndag Aften begyndte Mødet i Immanuel's Menighed, Camrose med korte Læser af Pastorerne D. J. Wagnhild, A. Jøthen og J. J. Breidablik. Samtalen indledes Mandag Formiddag af Pastor C. L. Jøthen. Emnet var 2 Kor. 5, 11—21. Og man dvælte hovedsagelig ved de Psigter, der paahviler Guds Bidner, at gaa ud og indbyde Verden til at forlige sig med Gud. Dette gjorde man ogsaa ved dette Møde og Guds Aand var med og hjalp til, saa at flere gav sig over og vilde lade sig forlige med Gud. Det var et velsignelsesrigt Møde, baade for troende og for uomvendte, der nu erkjendte sin Synd og fattede et andet Sind. Gud var kraftig tilstede og virkede ved sin Aand til Optugtelse og Bækkelse, saavel som til Trøst og Opmuntring, og vi har det Haab, at ogsaa denne Ordets Sæd skal høre rige Frugter, og til Velsignelse og Herren til Ære og Pris.

I Camrose var ni Prester tilstede foruden Stedets Prest, T. T. Carlsson, nemlig: B. Anderson, J. J. Breidablik, A. E. Hanson, A. Th. Hjortaa, A. Jøthen, C. L. Jøthen, T. E. Knutson, H. R. Rønning og D. J. Wagnhild. Pastor Davik af den For. Kirke var ogsaa tilstede om Aftenerne.

Pastor Breidablik gav et Jødemissionsforedrag Mandag Aften og fik et Offer beløbende sig til \$27.30 til samme Mission.

Det var et velsignet Møde og Menighederne takker først og fremst Gud for Velsignelsen han gav; dernæst takker vi ogsaa de besøgende Prester og Lægsfolk for hyggeligt Samvær og ønsker Guds Fred over eder.

A. H. Solheim.
Sec. P. I.

Kostbar i Herrens Vine er hans frommes Død.

Sal. 116, 15.

Det er os fortalt i Guds Ord, at der er Fryd i Himmelen over en Synders Omvendelse. Luk. 15, 10. Guds Børn paa Jorden glæder sig ogsaa, naar der lægges nogen til, som lover Gud for Frelsen. Englene i Himlen og Guds Børn paa Jorden glæder sig i et saadant Tilfælde over det samme. O det er stort. Himlen og Jorden i Harmoni. Anderledes staar det til, naar nogen af disse kjære paa Jorden gaar fra os. Da sørger vi. Det var gjerne nogen, som vi syntes, vi ikke kunde undvære, og enda kom vor Herre og tog dem fra os. Og saa staar vi igjen med Sorg og Savn, naar disse gik hjem. Nu kan vi ikke glæde os. Nu er vi i bitter Sorg, uagtet vi ved, at der i Himlen er Glæde og stor Jubel, thi en Sjæl har vundet en evig Seier. Slig fik nok vore Venner Thomas Østrem med Familie erfare det, naar Hustru og Stedmoder saa hastig maatte forlade dem. Hun var en stille Kvinde, from og retsaffen. Det var ret underlig at se hende i Omgang med sine Stedbørn. Hjemme som ude var hun den, som de thyet til. Det var altid „Mama“. hos den største som hos den mindste. Hun kunde være „Mama“, og de kunde være „Børn“. Hun gav dem sig selv, og til Gjengjæld fik hun dem alle igjen. Hun var sømhjertet, men bestemt. Hendes moderlige Omhu for Børnene kom frem i alt. Hendes huslige Omsorg viste alle vegne. Men ikke bare her var hun slig. Det var hendes Opgave at ofres for alle, hun kom sammen med, som hun ogsaa vandt alle ved sin stille og bestedne Fremgang. Som Kristen var hun blandt de saa, der saa det uendelig store i Guds Naade. Hendes Syndserkjendelse var dyb, hendes Betsjendelse klar, hendes Tillegnelse af Naaden stor. Hendes Syn paa Kristendommen kom helst frem i et selvopofrende Liv. Meget kunde siges, men det huet hende ikke at bli rost, thi alt var Naade og Naade blot.

Mrs. T. G. Østrem, hvis Pigenavn var Ingeborg Siursdatter Bjergø, var født

paa Vofs i Norge den 10de Sept. 1865. Her blev hun opfostreret i et kristent Hjem og fik almindelig Kristendoms Uddannelse. Her blev hun ogsaa ombendt i 20aars Alderen og har siden levet Naadelivet med sin Gud. I 1892 reiste hun til Amerika og standset i Chicago, hvor hun i flere Aar arbejdede, og hvor hun var vel kjendt blandt Guds Børn. Paa Foraaret 1908 kom hun til Nebraska og blev i Ostrens Hjem, indtil hun den paafølgende 16de Mars blev hans Hustru. I dette korte men lykkelige Ægteskab fødtes to Børn. Et Høsten 1909, men som døde en Maaned gammel. Det andet Barns Fødsel blev hendes Død. Hun døde nemlig under Doktorens Nærværelse ved Bedkomsten. Før end hun blev bedøvet (hun maatte nemlig under Anæstesi), sa hun sin Gaand i sin Mand, mens han trøstede sa: „Jesus er med dig, Mama“. Herpaa svarede hun et betryggende „Ja“. Dette blev hendes sidste Ord paa Jord. Hun vaagnet aldrig mere i Trængselsens Land.

Hun døde den 10de Juli 1912, 46 Aar og 10 Maaned gammel. Hendes sidste Barn hvilede ved hendes Side i Kirken. Det var underligt at se og herligt at tænke sig dem begge vel bevaret hjemme hos Gud. Atter en Paamindelse, et Naadefald fra Gud. Undres om nogen sa sig det paa Hjerte, saa det kunde bli til Velsignelse, som det var til Advarsel. Gud give det.

Saa sidder Ostrem for anden Gang Enkemand og hans Børn igjen foruden Mor. Sandelig Gud fører baade op og ned. Han alene kan trøste og hjælpe ogsaa nu. Se da paa ham, I, som søger over og saaner en kjer Hustru og Moder. „Jorden har Sorger, men Himlen ved Naad“. Vær blot tro i Beden og Baagen, som han selv har sagt, saa skal I ikke bare saa se disse igjen, men tænk! ogsaa ha ham i hans Herlighed. Da skal vi glemme alt paa Jord.

Saa hviler Støvet paa Shell Creek Kirkegaard, hvortil det blev fulgt af en stor Sørgeffare af deltagende Slegtninge og Venner. Undertegnede talte i Kirken over Ab. 14 13 og forrettede ved Graven.

J. J. M e l o m.

Mrs. E. M. Berg død.

„Hvor han mig fører op og ned. Hans Bei er alt Barmhjertighed.“

Dette er ofte vanskeligt for os at fatte. Især da, naar alle vore Planer knuses og tilintetgjøres.

Nogen af disse Følelser, som er udtrykt i ovenanførte Ord kom umiddelbart over os, naar det Sorgens Budskab bragtes pr. Telefon den 16de Juli sidstleden, at Mrs. E. M. Berg i Long Prairie, Minn., var død. Hun var i sine bedste Aar, og levede et lykkeligt Liv baade med sin Familie og sin Gud. Hendes stille Væsen og alvorlige Liv gjorde dybt Indtryk paa alle, som kom i hendes Nærhed. Derfor havde hun de kristnes Kjærlighed, og en Vennekæres udelte Agtelse. Hun var født i Hickson, N. Dak., den 31te Aug. 1880. Kom hid til Todd Co., Minn. i '88 sammen med sine Forældre Mr. og Mrs. J. L. Ramstad. Her i Clarissa, n. ev. luth. Mg. har hun havt sit Kirkehjem. Her blev hun konfirmeret af Past. Blessum. Hendes aandelige Liv kom, efter Benner og Slægtningers Vidnesbyrd, fra den Tid klarlig for Dagen.

I 1903 indtraadte hun i Ægteskab med nuværende County Auditor E. M. Berg. Under hendes Sygdom blev intet Middel sparet for at redde hendes Liv. Hun blev angreben af Lungebetændelse sidste Aar, men en Tid næredes Haab om, at hun skulde gjenvinde Helbredden. Men en Vending til det værre indtraa. Hendes Mand tog hende til et Sanatorium i Denver, Col. i Haab om at klimatisk Forandring vilde hjælpe; men det viste sig snart, at intet hjalp. Hun blev bragt hjem og døde i Troen paa sin Frelser, hendes umistelige Del og Skat, den 16de Juli efterladende sin Ægtefælle og tre Børn, Forældre, 2 Søstre og en Broder.

Hun skedtes til Hvile paa Familiens Gravsted paa den nordste Gravplads ved Clarissa. En stor Skare af kjendte og Venner var tilstede og bevidste afdøde den sidste Vre.

Undertegnede talte kortelig ved hendes Baare over Fil. 1, 21.

At leve er mig Kristus, at dø er mig en Binding.

Midt igiennem Sorgens Smerter kom¹ mer Haabet om saligt Gensyn og Naar Bro over Dybet mellem Tid og Ewigbed. Hvad ingen anden Ting formaar, det magter Haabet, det sande, den kristnes Haab, lindrer Smerter og stiller Bover der ellers knuser Sjelen.

Hendes Minde vil leve med os i Mgd. og Rabolag, og vi takker Gud, som har friet en af sine ud af Tidens Farer og ført hende ind til Hvilen i Abrahams Skjød.

Ederes ringe Broder

M. V. Dahl e.

Til Hr. Trønsdal.

Kun nogle faa Ord som Svar paa Deres Skrivelse i „Budd.“ No. 29. De synes nok, at jeg skriver imod Foreningen, men det er jo ikke Tilfældet; thi det er om Lægmandsvirksomheden, jeg har skrevet. Men det er jo klart, at denne Sag vil blive en vigtig Faktor i Foreningsarbeidet, som de nok er nødt til at tage Hensyn til, om Hauges Synode skal gaa med.

Jo, Hr. Trønsdal, jeg forstod meget godt, at Komitemedlemmerne af H. S. ogsaa havde tilstemt disse Satser, og det var netop det, som forekom mig lidt underligt. De synes ikke om Ordet Ivangstrøje. Det er et Slags Klædningsstykke, som de tilbels især urolige sindssyge Folk. Denne Trøje dræber dem ikke, men den hindrer dem i at bruge sine Lemmer og Kræfter frit, og jeg kan ikke forstaa det anderledes, end at, dersom der skal praktiseres efter denne omtalte Sats, saa hindrer det den sunde frie Lægmandsvirksomhed, om den ikke helt ud dræber den. Jeg er en af disse gamle Haugianere, som ikke tør regne sig blandt de lærde, som det ser ud til, at De kan; thi at dømme efter Deres Difination af Ord fra forskellige Sprog, saa maa De vist være en dygtig Filolog, men alligevel tror jeg ikke, at Deres Difination af Ordet Prest er rigtig; thi saavidt jeg ved, saa betyder det en, som ofrer og som træder frem med Forbønner for Folket. Dette var den gamle Bagts Presters Gjerning, men

da han kom, paa hvem alle Ofringer pegte hen, da var der ikke mere Brug for saadanne Prester. Men det har De Ret i, at det omtrent er det samme, som de kaldte Presbyter i Kirkens første Tid, som vi nu kalder Prester. At dette Navn blev anvendt paa Presbyterne eller Pastorerne, det kom af, at den Retning, som kaldes Judaisme, lagde Vind paa at føre ind i den kristne Menighed noget af den gamle Bagts Ceremonier. Det er ogsaa den oprindelige Aarsag til, at Presterne vil bære en særegen Dragt, som de tilbels har taget Mønster efter den gamle Bagts Prestedragt. I det nye Testamente er der derfor ingen særegen Prestestand. Den eneste Betydning, som Ordet Prest har i det nye Testamente, det er, at alle sande kristne kaldes Prester, og det er, fordi de ofrer. „Derfor formaner jeg eder. Brødre, ved Guds Barmhertighed, at I fremstiller eders Lege-mer som et levende, helligt og Gud velbehageligt Offer, hvilket er eders aandelige Gudsdyrkelse“, Rom. 12. 1. „Og vorder selv som levende Stene opbyggede til et aandeligt Hus, et helligt Presteskab til at frembære aandelige Ofre, velbehagelige for Gud ved Jesus Kristus“, 1 Pet. 2, 5. Mange flere Vidnesbyrd baade fra Bibelen og Kirkehistorien kunde citeres, men jeg haaber, at Hr. Trønsdal tror, at Bibelen er Guds Ord. Men et velment Raad vil jeg give Dem: Læs Hebræerbrevet. Saa siger De, at jeg citerer af G. Sverdrup forat gjøre den f. R. og den n. S. til Busemænd. Nei langt ifra, Hr. Trønsdal; thi dersom ikke Komitemedlemmerne af H. S. havde skrevet under paa dette Produkt, saa havde jeg vist aldrig sagt et Ord om denne Sag. Sats 4 er derimod noksaa skriftnæssig. Der kunde været meget mer at pegt paa i Deres lange Skrivelse, men da jeg agter at komme tilbage til dette Emne senere, saa faar det være nok med dette.*) Broderligt

S. Peterson.

*) * Men nu er der ogsaa dem, som tror, at det kan „være nok med dette“ om det slet ikke kommer mere af samme Slags fra samme Hold i dette Blad. Der maa vist snart tages Hensyn ogsaa til det. R e d.

Kina missionen.

Fra Landabl.

T. 15, 6-12.

Ærede Redaktør!

Allerede tidlig sidste Aar modtog vi flere Breve fra Vennerne heroppe, at man vilde faa istand „en storartet Modtagelse“ for os da vi nu kom tilbage. De maatte faa udtrykke sine Hjerters Følelser ved at faa istand noget ekstra denne Gang. Vi sendte dem Brev tilbage og bad dem ikke at gjøre det, og det første Bud der kom os imøde sendte vi hjem igjen med det samme Ønske, at man ikke maatte arrangere for nogen Modtagelse. Vi gav Grunden, hvorfor vi nu især ikke ønskede deres „særdeles Gæstebemærkning“. De kunde heller gjøre det en anden Gang—da det engang blir stille i Landet.

I disse Tider, da Leberne i Kina, og da især heromkring, kæmper paa Livet om Magt og Ære, da er det bedst, at den kristne Missionær gaar frem i al Stilhed og Udmøghed for ikke at vække den Slags Opmærksomhed. Her for Tiden gaar den ene frem paa den andens Beføstning. Den ene bygger sig op paa den andens Ruiner.

I Fancheng fik vi en hæderlig Modtagelse af Liu gong. Denne store Mand sendte ud en mindre Militærmandarin med Soldater i „udenlandsk Uniform“ for at hilse os velkomne, da vi landsteg. Vi fortalte dem naturligtvis, at vi var uværdige til al denne Ære, men de svarede, at det var bare deres Pligt.

Paa Formiddagen fik Liu gong Bud om, at vi kom og han udkommanderede Soldaterne for at møde os. Vi havde da en klingende Søndenvind og seilede omkring 6 Mil i Timen. De beregnede, at vi skulde være fremme ved Middag. Men da vi kom op til den svære Bøining, femten Li øst af Fancheng blev Søndenvinden stærk imod os

og Baadfolkene maatte dra Baaden mod Vind og Strøm, derfor kom vi ikke til Fancheng før sent paa Eftermiddagen. Soldaterne stod der i brændende Junisol paa Sandbanken. De var hungrige og trætte og det skal ikke forundre mig det mindste, om de og var grættne. Men en saadan Modtagelse er især ensidig. De fik jo ogsaa vise den nye Republikks Soldater i Mundering—Rifle, Bajonet og Bælte med Rugler om Livet, og saa var det Motiver, som vi da ikke kjendte.

I Byen blev der proklameret Beskyttelse for de ankomne amerikanske, protestantiske Missionærer. Dette var da aldeles overflødigt; thi vi var klare over, at ingen vilde gjøre os noget ondt. Vi forlod Folket som Venner, da vi reiste, og vi mødte dem som Venner, da vi kom igjen.

Vi havde Besøg af flere Militærmandariner og naar det gaves Anledning fik ogsaa de kristne komme og hilse paa os. De ønskede os et hjertelig Velkommen. Tro mig, det var gjensidig Glæde da!

Nu var det en ny Tid for Kina. De var nu Republik og lig Amerika! (U. S. A.) De havde nu Frihed. Mange af Leberne var kristne. Soldaterne kom til Gudstjenesterne og mange af de velstaaende vilde nu bli undervist i Evangeliet. De var storlig begejstret, thi Evangeliet vilde herefter faa stor Fremgang o.s.v.

Ev. Chang fortalte, at ved et Møde spurgte han, om der var nogen i Forsamlingen der ønskede at aflægge et Vidnesbyrd. Da stod en ung Soldat op og vidne med saadan Kraft og Kjendskab til Skriften, at det var en Fryd at høre det. Tænk at være Soldat i Kina og være kristen. Det var en ny Tid.

Chang mente, at nu var det Tid at arbejde og det mener flere end Chang.

Men her er nok mange Ting, som vi skulde ønske anderledes. Øvrigheden tvinger Folket til at abonnere over Gyne. Det har Ravn af, at det gaar til Vønning for Sol-

baterne, men Sagen er, at en stor Del af det gaar i Embedsmændenes egen Lomme. Staten begynder at bli tung og mange har maattet lukke sine Forretninger.

Kinesernes Hjerter blir ikke gjenfødt ved, at de drev ud Manchurerne. Men det er nu det samme hvormeget daarligt det er iblandt dem! De er fri, de er sine egne, og nu vil det snart bli bedre. De tror og haaber stort. De vil saa Religionsfrihed, og nu vil alle ta Del i at bære Landets Byrder, som de alle faar Del i Landets Velsignelser.

Den første Indhøstning iaar er aldeles udmærket. Det siger Kineserne er et Bevis paa, at Himmelen bifalder det de har gjort med Manchurerne. „Forud var her Vaar og Dyretid i Landet, der var Pest og Rød. Forud var der ingen Grændse for Regn og Landet oversvømmedes. Nu regner det da det regner, men saa klarer det op og Solen skinner igjen. Vi har spist dyr Føde men nu er alt billigt.“

Tre glæder sig over det, som er hændt:

1. Himmelen glæder sig og velsigner.
2. Ublændingerne glæder sig og hjælper os.
3. Vi selv glæder os og er tilfreds

Det blir nu en travel Tid for Missiøneren. Her er saa mange Ting at se efter og ordne med. Maa nu Gud gi os Visdom og Styrke til Arbeidet som ligger for os.

Vi forløb vore kjære Medarbeidere i Fancheng og fortsatte opover Hansfloden til Taipingtien, hvor vi og sit en venlig Modtagelse af de Eldste og Folket. Men det skal jeg skrive om næste Gang.

Vi er alle glade og frimodige, thi vi er der, hvor vi føler, Gud vil vi skal være.

C. W. L.

Fimles Bog.

En Beretning om Boxeroprøret og Kristnens forfølgelsen i Kina 1900, samt en Oversigt over de skandinaviske Missioner i Kina. Bogen er paa 380 Sider, og har 62 Billeder. I Skriftsbinding koster den \$1.00. Du tjener Missionen ved at kjøbe Bogen. Send Ordres til
C. L. Lethun,
Red Wing, Minn.

Røster fra Indremissionsmarken.

(Indsendt ved Missionskassereeren.)

„Tak for modtaget Brev og Oplysningen angaaende Indremissionens Beslutning om Hjælp til dette Kald.“

Saa vil jeg paa Menighedens Begne takke Dem for de sendte os en saadan Mand som Past —. Det er en elskelig Mand og kommer uden Tvivl til at gjøre meget her.“

Deres Brev med Underretning om Understøttelse fra Missionen er rigtig modtaget. Mange Tak. Som sagt, det har været tørt her de to sidste Aar og gjort det vanskeligt for Folk paa Grund af knap Vanding og Nybygge. Nu glædet vi os imidlertid til et godt Aar, da vi har haft bra Regn. Men sidste Søndag den 7de Juli sank vort Mod noget, da en ødelæggende Hagelstorm af usædvanlig Udstrækning og Voldsomhed rammet her. Den tog alt paa sin Vej. Vi kunde kun sige: Herren gav, Herren tog, Herrens Navn være lobet.“

E v i g N a t. Voltaire gjentog ofte paa sit Dødsleie disse to Ord: „Evig Nat.“ Der er sagt, at han engang blev mindet om, at der hinsides var en evig Nat og en evig Dag. Men han vilde ikke tro det, og i Livet forfægtet han ganske andre Anskuelser. Nu da Dødens Stygger la sig over hans Sjel, dæmret hine Ord frem i Grindringen, og hvad vilde han vel ikke ha git, om han hadde kunnet leve Livet om igjen? Men det var for sent. Dødens Rædsel greb ham, han var dens Bytte, og han gik til sit eget Sted. Der gik sikkert intet frygteligere, end naar et Menneffe, der ligger paa sit Dødsleie, opdager, at hans Liv er forfeilet, at han har forspilt al sin Naadetid; thi det er noget af de fortable Sjæles Rval i Evigheden. Du, som læser dette, se til, at du ikke forspilder din Naadetid, og den eneste Maa-de, hvorpaa dette ikke sker, er ved at tro paa den Herre Jesus og give ham hele dit Liv.

Fra Arbeidsmarken.

Kandidat E. D. Munkvold har antaget Kald fra Menigheden ved Strand, Iowa.

Det var høitideligt for Menigheden i Irene, S. Dak. Past. Olbergs Kald, Søndag den 4de August; thi paa den Dag blev den kaldt sammen til Gudstjeneste ved Aangen af en ny Kirkeklotte.

Past. Edw. Johnson fra Minneapolis farer fra Hus til Hus og fra Menighed til Menighed i sin Automobil og virker for Hospitalet i Sioux City. Han beretter, at det gaar taalig bra med Kjøringen og Arbeidet.

Miss Trina Holter, Datter af Pastor og Mrs. C. C. Holter, Red Wing, blev 1ste Aug. ægteviet til Thos. Albert Brattvet af Kenyon, Minn. Brudevielsen udførtes af Brudens Fader. Gratulerer!
W.

Lydia Lilleshun, Mr. og Mrs. C. Lilleshuns Datter, afrejser fra Philadelphia Lørdag til Berlin, hvor hun agter at fortsætte sin musikalske Uddannelse. Hun er i Følge med 4 andre, hvoriblandt hendes forrige Lærerinde fra Konservatoriet i Minneapolis, hvorfra hun graduerede forleden Aar.
W.

Past. J. F. Melom og Hustru blev i Midten af Juli behagelig overrasket af Ungdommen i Shell Creek Menighed, Newman Grove, Neb. En ny „Buggy“ blev overrakt Prestefolkene som en Tak og Paaskjønnelse for deres Stræb ogaa blandt de unge.
R.

Miss Reede fra Flaming, Minn., holdt tre Maaneders Religions-skole i Zions Menighed, Past. Nervigs Kald. Religions-skolen i Menigheden er en Nødvendighed og den giver grundigere og langt mere Undervisning i Guds Ords Salighedsundskab end Søndagsskolen.
L.

Vi ser af Bladet, at Past. G. D. Wil afflog Synodens Kald som Missions-

prest i Canada og det af Hensyn til Skole for sine Børn. Desværre, der er vistnok flere Prestekald inden Synoden, hvor der er ubeqvemt hvad Skole angaar for Prestens Børn. Naar som Tilfældet er, Presten i Almindelighed er fattig og har hverken Færm at sætte dem paa eller Midler at hjælpe med, er en god Uddannelse det bedste han kan give dem.
Korr.

Pittende Søndag efter Trefoldighed blev Past. D. J. Mundahl indsat i Ebe-Menighed, Chicago af Kredsfornand A. D. Mortvedt. Pastorerne Walstead og Næsvig var ogsaa tilstede og deltog. Det var en Alvorsstund baade for Prest og Menighed. Menigheden har forskaffet sig ny Byggetomt og agter i en nær Fremtid at faa flytte længere Syd, hvor de fleste af Medlemmerne nu bor.

Referatet af Hauges Synodes Aarsmøde er nu at faa for 25c pr. Eksempplar ved at henvende sig til C. Lilleshun, Red Wing Minn. Send nu ind saa mange og saa store Ordres som mulig og saa snart som muligt. Det gjælder nemlig at faa solgt alle disse noksaa store Bøger, som det koster meget at faa istand. Det, som ikke kan sælges af Dplaget er Synodens Tab. Enkelte Aar er alle Referater solgt paa kort Tid. Hjælp nu til at faa blir Tilfælde og-
saa iaar.

Oluf Eggen ved Red Deer, Alta, Canada beretter at de i Juli havde et meget kjert Besøg af Pastor Breidablik, som de ikke havde set eller hørt paa henimod 20 Aar. De glædet sig meget over Pastorens Besøg og de alvorlige Vidnesbyrd, om Synd og Naade, som han afslagde iblandt dem. De sætter Pris paa saadanne Besøg saa langt ude paa Samsfundets Udtanter. Om „Budbæreren“ siger Broder Eggen, at han synes den blir bedre og bedre. Vi siger mange Tak for dette og andre saadanne Vidnesbyrd.

Miss Peterson skriver fra Tai-pingtien den 1ste Juli:

Det er godt at være hjemme igjen. Her har været uroligt de sidste Dage, da flykten-

de Soldater har reist opover, og paa Veien har de gjort rene alle de større Butikker paa Gaden. De havde sine Beværer saa de mødte ingen Modstand fra Folket, som stod hjælpeløse, glade at gi dem alt for at beholde Livet. Ja, nu sidder de igjen med tomme Hænder, Kvinder græder og vrider sine Hænder. Være de nu vilde vende sig til den levende Gud, som alene kan hjælpe. Matt. 6, 19—21. Skal reise til Haishan, naar Vennerne i Fancheng kommer op. Hjertelig Hilsen, Therese Peterson.

Bogannmeldelse.

„Al Verden for Kristus“
Prof. J. H. Blegen.

„Budbærerens“ Læsere er før blit gjort opmærksom paa denne Bog, men jeg har en sterkt Fornemmelse af, at mange endnu har undladt at forstaffe sig den, og som burde ha den.

Bogen fortjener virkelig at bli læst. Endstjøndt jeg havde den Lykke at være tilstede ved flere Sessjoner af Konferensen, bragte dog Bogen mig mange vigtige saavel som interessante Nyheder fra dette store Missionsmøde.

Bogens Indhold er af saadan Art, at man ikke blot faar et Overblik over de mange og store Missionsmarker, saadan udenfra, men man føres indenom Forhænge. Opgaverne, saaledes som disse virkelig ligger for Missionærerne, ikke bare paa et eller andet Sted, men overalt, hvor Missionsarbeide drives, føres frem for Læseren. Hvorledes skal disse Opgaver løses bedst? Ja, det var det Deltagerne ved hint Møde søgte at gi Svar paa. Somme Tider lød Svarerne enstemmig; andre Tider igjen gjorde forstjellige Synsmaader sig gjældende. Men under det hele herskede Broderenhed og Samdrægtigheds Aand. Er ikke saadant i n s p i r e r e n d e?

Ved at læse Bogen blir man fremdeles kjendt med en Række af virkelig store Aandder. Først og fremst Missionsveteranere men ogsaa Videnskabsmænd og Politikere.

Jeg vil saa anbefale Bogen, — især til

Ungdommen af Ungdomsforbundet. I a g og l æ s, — saa er du snil!

Man kan henvende sig direkte til Forfatteren, Prof. J. H. Blegen, Augsburg Seminar, Wps., Minn., eller ogsaa saa den gjennem vor egen Boghandel.

M. D. W e e.

Besjendtgjørelser.

Red Wing Seminar.

Undervisningen ved Red Wing Seminar begynder, om Gud vil, i alle Stolens Afdelinger den 10de September førstkommande.

Den theologiske Afdeling.

Anspøgning om Optagelse i den theologiske Afdeling maa inden første September indsendes til undertegnede.

Anspøgningen maa ledsages af en kort Overigt over vedkommenes Livsforløb, en Redegjørelse for hans Forhold til Herren, og de Grunde, der bevæger ham til at optage det theologiske Studium, samt Attester fra kristelige Mænd, som kjender Ansøgeren.

Det fordrer nemlig som Betingelse for Optagelse i denne Afdeling at man a) har gode, paalidelige Vidnesbyrd om levende og alvorlig Kristendom og ubetinget antager den lutherite Kirkes Lære.

b) I Regelen har gennemgaaet det forberedende Kurus eller har dertil hørende Kundskaber.

Theologiske Studenter, som tilhører Hauges Synode, har Undervisning og Vogi i Stolens Dormitory frit, men maa betale for Lys og Varme. De som bor udenfor Stolen maa selv betale for Vogi.

De forberedende Afdelinger.

De, som ønsker Optagelse i de forberedende Afdelinger eller agter at fortsætte sine Studier der, bør melde sig til undertegnede inden den 1ste September.

De Ansøgninger maa være ledsaget af Attester fra en Prest eller en anden kjendt Mand.

Optagelsesbetingelser.

Til Optagelse i de forberedende Afdelinger fordrer: a) At man besidder en vel forberedt Konfirmands Kundskaber.

b) Fører en moralsk Vandel og ubetinget underkaster sig Stolens Regel og Disziplin.

c) I Regelen ikke er under 14 Aars Alderen

Udgifter.

Undervisningen betales i Forstud Semesterbis med \$17.50 og \$1.00 Library Fee, som erlægges ved første Semester.

Bærelse, Lys og Varme betales med 60c pr.

Uge og nedover. Enkeltbærelser betales med 85c pr. Uge.

Indemnity Fee.

En Indemnity Fee af \$2.00 betales af dem, som bor i Bygningerne. Disse Penges tilbagebetaling, naar man forlader Skolen, hvis man har al i den Orden det var, naar man flyttet ind.

3 Stolens Boardingclub faaes Kost til billig Pris.

Alle Ansøgninger om Optagelse, Ordning af Num osv. sendes til undertegnede.

Skolens Katalog og andre Oplysninger gives paa Forlaugende ved at henvende sig til Undertegnede, Red Wing Seminary, Red Wing, Minn.

E. W. B. Schmidt, Bestyrrer.

Shell Creek Norrk Ev. Luth. Menighed, indbyder herved til et kristeligt Samtalemdøde at afholdes i Newman Grove, Nebr., fra den 24de til 27de September næstkommande. Samtaleemne: Kol. 3: 1-4. Lutheriske kristne, læg og lærde, er hjertelig velkomne til Mødet. Paa Menighedens Vegne

J. F. Melom.

Direktionsmøde.

Skoledirektionens samtlige Medlemmer indkaldes herved til Møde i Jewell, Iowa ved Skolens Aabning den 10de Sept. Direktionsmødet kaldes til Kl 1 Eftermiddag den Dato. A. D. Mortvedt.

Følge Indbydelse fra Bergens Menighed, Past. G. Smedals Kald, Roland, Ia. vil Story City Synemissionsforening afholde sit 18de Aarsmøde i nævnte Menigheds Kirke den 20de og 21de August. Mødet begynder den 20de, Kl. 10 Formiddag med Prediken af Past. P. C. Bjerkelo. Som Samtaleemne opstilles Ezechiel 37, 21, 22, indledes af Past. C. R. Solberg. J. J. Breidablik holder Missionsprediken. Alle er velkomne indbudne, isærdeleshed vil vi bede alle Prestes, som kan afse Tid og interesserer sig for Gjerningen, at komme til Mødet. Paa Foreningens Vegne,

A. D. Severeide, Form.
J. I. Heggen, Sekr.

Hans Nielsen Hauge og hans Samtid
af

A. Chr. Bang.

Et Tidsskrift fra omkring Aar 1800. Med mange Billeder og Facimiler. 512 Sider. Smukt og godt indbundet. Pris \$2.70

Denne Bog har i flere Aar været udsolgt men er nu udkommet i nyt Oplag. Den er i det væsentlige uforandret men indeholder en hel Del flere Billeder.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn

Kvitteringer

Synodalkasse: Professoreløn og Bøende Udgifter:	
Ved Pastor Edw. Duea, Blue Earth, Minn., Bethlehems Mgd., Svea Cith, Iowa.....	21.00
Ved H B Hanson, Kandala, Iowa, Elms Mgd., Pastor G O Pauls Kald.....	254.00
Ved D A Brette, Faribault, Minn., Markers Mgd., Pastor M G Hansons Kald.....	15.00
Ved Pastor T R Jacobs, Rodaway, Iowa, Strand Mgd., Ved Pastor D J Berg, Okrander, Minn., Bethesda Mgd., Le Ron, Minn.....	15.50
Ved Otto D Lane, Minneapolis, Minn., St. Pauli Mgd., Pastor C Johnson.....	62.00
Ved T T Stofedal, Thor, Iowa, Norway Mgd., Pastor T J Spande.....	50.00
Ved E M Beletch, Etter, Minn., Emanuels Mgd., Pastor D Andresen.....	52.25
Ved Ole Penning, Solmes, Ia., Bethlehems Mgd., Pastor T J Spandes Kald 1910-11.....	12.00
Ved D W Hanson, Beltrami, Minn., Bethels Mgd., Pastor G C Gjerfads Kald.....	125.00
Ved C A Glenion, Sherman, S. D., Salems Mgd., Pastor D F Johnsons Kald.....	4.00
Ved Pastor D J Giffard, Morrisville, Wis., Robi Mgd., Morrisville Mgd.....	30.00
Spring Prairie Mgd.....	62.00
Ved J A Stangeland, Oshtemo, Ia., Stabanger Mgd., Pastor D Andresens Kald.....	23.60
Ved C J Thompson, Pontiac, Ill., Rocks Creek Mgd., Pastor L J Strommes Kald.....	20.00
Ved Pastor G Moe, Dakes, N. D., Norway Mgd.....	42.50
Ved Pastor T J Spande, Eagle Grove, Ia., Samuels Mgd.....	15.00
Ved Pastor V M Sagen, Grand Rapids, Mich., Bethlehems Mgd., Umble, Mich.....	12.00
Ved G A Ulvin, Bay Cith, Wis., Gidsbolbs Mgd., Pastor D S Melands Kald.....	42.00
Pastor J V LaSelton, personlig Gave.....	9.75
Ved Past. J C Jacobson, Birroqua, Wis., Franklin Mgd., Rions Mgd.....	5.00
Ved Pastor T J Luikab, Duluth, Minn., Bethesda Mgd., Ved Pastor D J Giffard, Morrisville, Wis., Spring Prairie Mgd.....	2.00
Ved D J Dace, St. Paul, Minn., Emanuels Mgd., Pastor S C Simonson.....	25.00
Ved Pastor T I Bøe, Marietta, Minn., Potens Mgd. Kbf.....	26.30
Necaboth Mgd.....	2.00
Ved M Ohholt, Sacred Heart, Minn., Hoff Mgd., Pastor Neils.....	40.00
Ved Otto D Lane, Minneapolis, Minn., St. Pauli Mgd., Pastor C Johnson.....	10.00
Ved D S Namot, Elmore, Minn., Efoe Mgd., Pastor R Oerlund.....	3.00
Ved Ole S Hilde, Ublen, Minn., Jebranger Mgd.....	100.00
Ved Pastor A D Mortvedt, Newark, Ill., Newark Mgd., in full.....	50.00
Ved Pastor S J Brette, Muskegon, Mich., Bor Frelzers Mgd.....	34.50
Ved Pastor M G Hanson, Kenyon, Minn., Immanuel's Mgd.....	20.70
Ved Pastor A C Dikab, Milwaukee, Wis., Immanuel's Mgd.....	38.75
Ved Pastor A Haugland, Great Hope Mgd.....	34.00
Ved Ole Larson, Artesian, S. D., Israels Mgd., Pastor D S Olson.....	3.00
Ved Pastor D F Johnson, Dell Rapids, S. D., Størdaals Mgd.....	26.50
Ved P S Vee, Minneapolis, Minn., St. Pauli Mgd., Pastor C Johnson.....	20.00
Ved M J Rud, Centerville, S. D., Melhus Mgd., Pastor J J Starbuefs.....	30.00
	16.50
	11.00
	22.75

Bed Pastor L C Jacobson, Viroqua, Wis., Franklin Mgd.	56.50
Bed Pastor M G Hanson, Kenyon, Minn., Gauges Mgd.	42.00
Estadals Mgd., Roscoe, Minn.	50.00
Bed Past. J M Quello, Veresford, S. D., Remsbal Mgd.	90.00
Immanuel's Mgd.	45.00
Strefskud Mgd.	11.50
Bed Past. J K Serchl, Dalton, Minn., Bethlehems Mgd.,	
Pastor J L Askefion	11.85
Stons Mgd., do.	12.00
Bed Pastor J J Dable, Grantsburg, Wis., Tabitha Mgd.	6.50
Tabitha Mgd & Rvf.	8.00
Bed R U Hoffo, Burton, N. D., Ny Stavanger Mgd.,	
Pastor J S Halvorson	33.50
Bed J J Underdahl, Elmore, Minn., Bethania Mgd.,	
Pastor M Okerlund	155.00
Bed Ole U Stensrud, Madison, Minn., Nels Mgd., Pa-	
stor J M Bick	350.00
Bed M R Eshnes, Slater, Iowa, Lincoln Mgd., Pastor	
B O Wee	276.00
Bed Pastor S C Simonson, St. Paul, Minn., skre Im-	
manuel's Mgd.	40.00
Bed J M Dregne, Viroqua, Wis., Immanuel's Mgd.	5.00
Bed Jacob Alen, Clarfield, Minn., Israels Mgd., Pa-	
stor L J Oppedahl	37.25
Bed Alfred Bold, Dunlap, S. D., Stavanger Mgd.	15.00
Bed L S Carlson, Bottineau, N. D., Nordlands Mgd.,	
Pastor O B Evingen	40.00
Bed Mrs. O Danielson, Decorah, Iowa, Gauges Mgd. &	
Rvf.	25.00
Bed U Emerson, Dawson, Minn., Riberfide Mgd., Pastor	
J J Oppedahl	289.74
Bed U S Haugen, Irene, S. Dak., Irene Mgd., Pastor	
C J Oberg	24.50
Bed John Worre, Tilden, Neb., North Branch Mgd., Pa-	
stor J K Melom	75.00
Bed U M Duam, Ushland, Wis., personlig Gave til Prof.	
Løn	5.00
	3187.94
Detakt Signing til Samfundets Gield:	
Bed R U Hoffo, Grand Forks, N. D., Mayville Mgd.,	
Pastor J S Halvorson	111.20
Bed Gunber Gunderlon, Burton, N. D., Ny Stavanger	
Mgd., Pastor J S Halvorson	390.00
Bed C M Weleth, Etter, Minn., Emanuel's Mgd., Pastor	
O Andrefsen	32.00
Bed John H Dobnefield, Lakefield, Minn., St. Pauli	
Mgd., Pastor O M O Wee	160.00
Bed Ole Benning, Holmes, Iowa, Bethlehems Mgd.,	
Pastor L J Spande	200.00
Bed Pastor U O Mortvedt, Newark, Ill., Newark Mgd.	25.00
Bed Pastor S Moe, Oakes, N. D., Norway Mgd.	51.00
Bed Past. L C Jacobson, Viroqua, Wis., Franklin Mgd.	109.50
Bed Christ. Simonson, Newman Grove, Nebr., Shell	
Creek Mgd., Pastor J K Melom	75.00
Bed Pastor U O Mortvedt, Newark, Ill., Newark Mgd.	75.00
Bed Pastor O S Johnson, Dell Rapids, S. D., Estadals	
Mgd.	58.50
Bed John Johnson, Eagle Grove, Ia., Samuel's Mgd.,	
Pastor L J Spande	100.00
Bed C M Lien, Red Wing, Minn., St. Peters Mgd., Pa-	
stor O S Meland	18.00
Bed Pastor M G Hanson, Kenyon, Minn., Gauges Mgd.,	
Kenyon	151.00
Immanuel's Mgd., Ushelund, Minn.	136.50
Bed J J Underdahl, Elmore, Minn., Bethania Mgd.,	
Pastor M Okerlund	106.00
Bed Pastor A M Manneß, Mt. Vernon, S. D., Victor	
Mgd.	200.00
Bed Mrs. U Danielson, Decorah, Iowa, Gauges Mgd. &	
Rvf.	25.50
Bed S B Knudson, Armstrong, Iowa, Nazareth Mgd.,	
Pastor Edw. Auea	28.00

2051.70

Gaber, Renter, o.l.v.: Bed Pastor Jacobson, Viro-	
qua, Wis., Mrs. Kari Oberg, West Prairie Mgd., Gave	5.00
Bed A K Dahl, Broderick, Saff., Can., indsendt ved Past.	
Askefion, Gave	10.00
Bed Mrs. D S Etalbeck, Sacred Heart, Minn., fra Hoff	
Mgd. & Rvf. for at kjøbe „Mattreises etc.“ for N. B. S.	30.00
Bed O M Duam, Ushland, Wis., personlig Gave til Syn-	
odetassen	29.00
Bed Gunber Gunderlon, Burton, N. D., Ny Stavanger	
Mgd., Pastor J S Halvorson, Renter	8.15

32.15

Detakte Notes: A K Dahl, Broderick, Saff., Can.	50.00
N M Walla, Horace, N. D.	30.00

80.00

D. U. Uibin, Kasserer.

Til Madison Kredt: Bethlehem Mgd.	9.90
Gauges Mgd., Franklin	12.85

T. T. Høe, Kasserer.

Med Taf erkjendes følgende Gaver modtaget ved R	
Kloster: O Olson	1.00
S Haberly	50
Jacob Jacobson	50
O Haberly	1.00
Mrs. Bobile Olson	50
Miss Anna Kloster	1.00
Mrs. Christoverlon	1.00
S Erickson	1.00
T T Thompson	50
J O Kloster	1.00
C Thompson	50
C M Anderson	1.00
O Kalevit	1.00
J Thovrig	50
J O Klablon	1.00
U Hamnes	50
Oscar Jacobson	1.00
U M Thompson	1.00
Rev. J U Johanson	50
Svar Jacobson	1.00
R Kloster	1.00

N. Rasmussen.

THE LIFE OF Dr. MARTIN LUTHER.

Represented in 48 historical engravings. By Gustav König. 100 pages. Nicely bound, cloth back. Colored cover, with portrait of Dr. M. Luther reproduced from the famous painting by Lucas Cranach.

Price per copy 25 cents.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. Huse ud-
kommet engelsk Udgave af Johan Goszners Statti-
ste. Denne Bog er af bort norste Kirke- og Kristen-
folk saa vel tjendt og elstet, at nogen Anbefaling
Bogen er neppe paatræbet. Vi glæder os kun over
at Augsburg Publ. Huse har vist den Foretagssom-
hed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre
iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Shir-
tingsbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents
Bestillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn

Illustreret Bibelhistorie

med lidt af Kirkens Historie. Af Volrath Vogt. Revideret efter den nye Bibeloversættelse. Trykt paa fint Papir, med et Kart og 53 Illustrationer. I Silk Cloth med sort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. Lillethun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

3 Væster paa 125 Stykker 30 Cents.

3 Væster paa 250 Stykker 50 Cents.

3 Væster paa 500 Stykker 80 Cents.

3 Væster paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

„Børnens Harpe“ med Musik

Børnens Harpe med førstestemmig Musik, arrangeret af Kristian Nelsøn. Bogen har 243 Sange og er særdeles stikket for Søn- og Datterskolen og Hjemmet og Ungdomsmøder, Mrs. Prof. C. W. Schmidt, Pastor D. Juul med flere har anbefalet Bogen. Har du en Søn eller Datter eller Ven, som spiller Orgel, saa køb denne Bog og forer dem.

Indbunden i Skriftbind 60c.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

History of the Great Reformation in the times of Luther and Calvin. Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy By J. H. Merle D'Aubigne, D. D. 1096 pages. Nicely bound. Price \$2.50.

Hauges Synod Book Dept.,
RED WING, MINN.

Festkriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmærkede Billeder af Støtens Bygninger, S. M. Sande, Pastor. N. Hanjøn, Andrew Ellingson og af alle Betskrivere ved Støten lige fra dens Aabning samt en Gruppe af Støtens Direktører. Sait er der 22 andre Billeder. Festkriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Støten. Til Prestes og Agenter gives almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. Lillethun, Red Wing, Minn.

„Andelige Sange for Bøgsøller“, forfattet og efter Opfordring udgivet af Chr. Dick, Prest. 112 Sange. (Pastor Brohaug's sidste Arbejde.) Pris 30c.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

En norsk Familie i Syd Afrika

Af Sofie Mørgaard.

En interessant Fortælling om Forfatterindens Oplevelser i det fjerne Land. Bogen er paa 194 Sider, trykt paa godt Papir og forsynet med mange Billeder. Indbundet i Omflag med Titelen trykt paa Siden. Pris 75 Cents.

Hauges Synod Book Dept.,
RED WING, MINN.

SUNDAY-SCHOOL CARDS & TICKETS.

CARDS, with beautiful floral designs, Bible-picture or landscape in colors and a scripture passage on one side and a hymn or poem printed on the other side. Fancy cut edges. Size, 4x5 in. Price per card 2 cents.

No. 1311. Come unto Me. Fine designs, Pilgrim, Sower, Ruth and Boaz, etc., with Texts in colours. Price per card 3 cents

No. 1595. Peaceful Dwellings. Very fine children designs, with Texts in full colours. Price per card 3 cents.

No. 1597. Crowning Mercies. Very fine landscape designs, with selected Texts in full colours. Price per card 3 cents.

TICKETS. SCRIPTURE GEMS

No. 47. Thirty-six tickets. Birds and branches. In book form, 10 cents.

No. 48. Thirty-six tickets. Country and lake scenes. In book form, 10 cents.

No. 49. Fifty-four tickets. Country scenes with flowers. In book form, 10 cts.

No. 50. Ninety-six tickets, floral design, 10c.

No. 51. Seventy-two tickets, floral " 10c.

Søndagsfølefort med Bibelsprog paa norsk til 1c, 3c og 5c pr. Stykke, Nettopris.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Lær mig, Herre, din Vel.

En Bog til Konfirmanter. 72 Sider. Smukt indbunden. Pris 25c.

Send Ordres til C. Lillethun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

BE TRUE

A few words to the confirmed youth of the Ev. Lutheran Church. By Rev. G. T. Cooper- rider, A. M.

Contents: I. Be true to your parents. II. Be true to your church. III. Be true to your Lord. 100 pages. Bound in cloth. Price 25 cents, net.

“FOLLOW ME”

Words of Guidance for the Way of Life. Dedicated to the Lutheran Young People of America. By Benevolus. Prettily bound in heavy paper cover with gilt title and ornament. 48 pages. Price 15 cents, net.

Denne Bog habes ogsaa paa norsk a 15c.

HAUGES SYNOD BOOK DEP.

Dr. 74 RED WING, MINN.

Konstitution

for Hauges Synodes Ungdomsforbund

er nu særdiv. Den er giben i haade norst og engelsk Tekst. Den er paa 8 Sider heftet og koster 5 Cents Stykket enkeltvis. 3 Partier sendes den portofrit til følgende Priser: 25 Eksemplarer for \$1.00, 50 for \$1.75 og 100 for \$3.50. Alle Ordres sendes til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

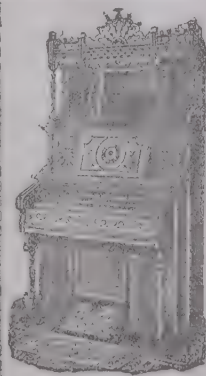
A TOR N OF OUR WEDDING. A beautiful booklet, containing certificate, oblong shape. Made up of six heavy cardboard leaves. Richly illustrated in delicate colors. The certificate itself occupies the two middle pages and is preceded and followed by well selected designs, symbols, hymn verses and Scripture passages. The last page is prettily arranged for name of guests. Furnished with a pretty embossed cover and bound with a heavy silk cord. Single copy 25 cents, per doz \$2.40 net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
RED WING MINN

"The Lutheran Intelligencer",

et engelsk Kirkeblad med god opbyggende Læsning og mange kirkelige Efterretninger baade fra Hauges Synodes Arbeidsmark og Kirkens Arbeidsmark i Almindelighed. Bladet udkommer en Gang om Maanedene i Red Wing, Minn., og redigeres af Prof. Gustav W. Bruce. Det koster 50 Cents pr. Aar, forstudsvis. Agenter ønskes til at virke for Bladets Udkredelse. Send for Prøvenumre og Agentavifaar.

THE LUTHERAN INTELLIGENCER
730 10th str., Red Wing, Minn.



Pianoer

og
Orgler

Stort Lager.

Skriv idag efter Katalog og navn, hvad som ønskes, Piano, Kirkeorgel eller Salsorgel, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et udmærket Instrument til s aller laveste Priser. Dette Blad.

THE NORTH WEST-
ERN MUSIC HOUSE,
CARL RAUGLAND, Pres.,

520 2nd Ave. S.,

MINNEAPOLIS MINN

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bogmærker:

"Gulehilsen", "Nytaarshilsen"; "Hilsen fra Amerika"; "Venlig Hilsen"; "Hilsen til Fader"; "Hilsen til Moder"; "Hilsen til Søster"; "Hilsen til Broder"; "Hilsen til Onkel"; "Hilsen til Tante"; "Til min kjære Søn"; "Til min kjære Datter"; "Hjertelig Blyndstning"; "Serren er nær"; "Uden Kors ingen Krone"; "Barnesang"; "Hjertelig Hilsen"; "Idag vil jeg prise Herren"; "Tro, Haab og Kjerlighed"; "Til kjære Bedstemoder";

"Christmas Greeting"; New Year Greeting"; "A Greeting to Father"; "A Greeting to Mother"; "A Greeting to Sister"; "A Greeting to Brother"; Faith, Hope, Charity".

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

B e d e s e r i n d r e t.

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorløn, Synodelasssen, (heri indbefattet Skolelæsen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Mr. D. A. Ulbin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Indremissionen, Kinamissionen, og andre Hedningemissioner, sendes til Rev. A. D. Oppegaard, Madison, Minn.

Benge til Betjendsa Børnehjem sendes til Rev. J. A. Quello, Veresford, S. D.

Benge til Church Extension sendes til Rev. J. F. Effe, Hendricks, Minn., R. 3, B. 6.

,,B u d b æ r e r e n"

udgives af Hauges norst evangelisk lutheriske Synode i Amerika Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forstudsvis \$1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,

Drawer 74 Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Indsendelser og alt bedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Toldere og Stjgger gaar for eber ind i Guds Rige; 2. Ungdomsforbundet; 3. Referat fra Ungdomsstevenet i Ferguson Falls, Minn.; 4. Ungdomsstevene; 5. Skolefest og Ungdomssteven; 6. Red Wing Seminars nye Katalog; 7. Hilsen; 8. Hjælp trænges; 9. Mrs. Amalie Johnson hviler; 10. Blandt de syge; 11. Hvem og hvad heber du for? 12. Verdselig Fornøjelse; 13. En Hilsen fra Platte, S. Dak.; 14. Fra Fællesmødet i Bisbee; 15. Kredsens møde i Mayville Kreds af Hauges Synode; 16. Kredsens møde; 17. Kjøbbar i Herrens Dine er hans frommes Døb; 18. Mrs. C. M. Berg døbt; 19. Til Fr. Tronsdal; 20. Kinamissionen; 21. Kjøber fra Indremissionsmarken; 22. Fra Arbeidsmarken; 23. Betjendtgjæreller; 24. Røtteringer.



Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 34 }

Lørdag den 24de August 1912

{ 44de Aarg

Uddrag af en Prediken over Matt. 24. (Af Pontus Wikner.)

Dette var Menneskens Søns første Gjenkomst (det er Jerusalems Forstyrrelse) til Dom over dem, som først forfæstede ham. Det udgjorde nu et Forpil til Verdens yderste Dom. I saa Henseende er Historien om Jerusalems Ødelæggelse et Ord til Menneskeheden i det hele. Men ogsaa hvert særskilt Folk, hvilke just saasom Folk har havt Tilbud eller endog været i Besiddelse af noget af Messiasrigets Velsignelser, og forspmt disse, kan i denne Historie læse saasom Udforskrift sit eget Mene, Mene, Tefel, Upharsin. Det var paa den rigt smykkede Gjestebudssals Væg, som den østerlandste Konge læste denne hemmelighedsfulde Skrift, og følgende Nat b'ev han ihjelstagen og en anden fik Riget. Men ikke blot Kongerne kunne fraadse i Gjestebudssalen, saaat Riget glider dem af Hænderne, endog almindelige Folk kunne fraadse i selvtagen Gudsforghlemmelse i det store, lægge voldsom Haand paa Menneskens Søn og ud af sit store Samfundshjerte forjage hans Billede af Lydhighed for Guds Villie af selvopofrende Menneskefjendelighed og ydmyg Mildhed, og der, hvor sligt sker, der Menneskens Søn engang har været og er bleven udjaget, did skal han komme tilbage saasom et Syn som udgaar fra Østen og skinner indtil Vesten og paa Væggene af det

Folks Festsale kaste det hemmelighedsfulde Skin af disse Dommens Ord: „Gud har tallet dit Rige og endet det!“—Maa vi betænke dette! Der Madslet er forsamles Ørnene. Der Madslet er—ja, hvor er det? Jeg agter ikke at besvare dette Spørgsmaal, maatte bare enhver søge at besvare det for sig selv! Men om jeg sagde, at i den nuværende Dannelsens Lust kunde fornemmes Stanken af Madslet og denne ikke altfor langt borte, da skulde jeg ikke lyve. Dytter kun til de Røster, som tale gennem den senere Tids Literatur: Er det ikke som om enhver af disse Forfattere som nu har Ordet, sige: Her er Madslet? Enhver tror, at de har fundet det og mange elsker lige til Modbydelighed at beskrive det. Dette er vel ikke et sikkert Bevis for, at de har fundet det virkelige Madslet, men det er et Bevis paa, at de fornemmer det og om saa er, mon ikke allerede Ørnenes Vingeslag høres i det fjerne? Hvor mon den slaar ned? Du Herrens Folk! Skaffer bort alt af Madslet som du finder hos dig selv. Jeg kjenner ikke Retningen af Ørnens Flugt, men at den i denne Stund flyver over Europa, det kjenner jeg. Maa Gud bevare dig! Ja, maa Gud bevare dig ogsaa for ham som er Ørnens Veileder: den falske Messias. Tro ikke, at din Messias er i Kamrene i det filosofiske Studerkammer, i det politiske Raadkammer, i den forfinebde Dannelses Salonstif. Tro ei heller, at han

er i Ørkenen—paa Skuepladsen for Rovdyrenes Frihed, at fraadse og dræbe og give frit Løb til sine Lidenstaber. Messias har engang gaaet sin Vej over Jorden, den Vej han gik gennem Ørkenen, der Jesus hungrede og fristedes, eller gennem Kamrene i Jerusalem, der han anklagedes og dømtes har han et eneste Navn: Dydighed for den himmelske Faders Villie, en Dydighed indtil Døden, ja indtil Korsfættelsens Død. Derfor har og Gud høit ophøiet ham og givet ham et Navn, der er over alle Navn. Fil. 2, 9. Der findes ingen anden Messias end denne.

Men det findes hos hans Disciple og Efterfølgere. Der har sandtes saadanne, som har elsket ham nok til at kunne leve og dø for ham.

Over en stor Del af Kristenheden feires i denne Tid Mindet om en saadan Mand. Det er en Fryd, at her nu saa nævne hans Navn. Det er Martin Luther. Man kan vel sige, at han vovede sit Liv for Kristi Sag, ihvørvel det Offer ikke blev udkrævet, men det beror ikke paa, hvad af os tages: Bægten ligger derpaa, hvad vi i Jesu Navn er villige til at give. Og i Worms tilhød Luther sit Liv. Han vidste vel, at det kunde gaa ham saasom forud med Hus. Vi maa vel takke Gud for en saadan Mand. En saadan Mand er et Sendebud fra Menneftens Søn. Vi fejrer nu Luthers Minde og det er ret og tilbørligt. Men hvor er nu Luthers Aand? Vi er ikke aldeles uden den Aand som siger: „Her staar jeg og kan ikke andet“, men vi have meget lidet af den Aand som lægger til: „Gud hjælpe mig. Amen.“

Oversat fra svensk og indsendt af
S. Pettersen.

Herren styre eders Hjerter!

2 Thes. 3, 5.

Meget kan Menneftene styre. De kan lægge Tømme og Bidsel paa Hestene og styre dem, de kan styre Skibene over Havet, de kan styre de forstjellige Besordringsmidler i Kommunikationens Tjeneste, ja, endog Luststibe kan styres af Mennefter, men Hjerterne kan de ikke styre.

Hjertet kan intet Mennefte styre selv. Kunste ikke alle vil være enig i dette, men det er dog lige fuldt en Sandhed.

Naar Jakob i sit Brev taler om Tungen, saa siger han bl. a.: Men Tungen kan intet Mennefte tømme, et ustyrligt Onde, fuld af dødelig Forgift.

Er det umuligt at styre Tungen, saa maa det være enda mere umuligt at styre Hjertet; thi Tungen er da bare et Redskab for Hjertet. Af Hjertets Overflødighed tæller Munden.

Naar vi her fremholder, at et Mennefte ikke kan styre sit eget Hjerter, saa er det en overmaade alvorlig Sag. Det er jo fra Hjertet Livet udgaar; sthyres derfor Hjertet galt, er det galt med hele Livet og det søres frem mod et feilagtigt Maal.

Og viser ikke Menneftelivet i sine mangfoldige Variationer, hvor Menneftehjernerne sthyres hid og did. Og i alle Tilfælde, hvor ikke Herren har faat tat Styret i sin Haand, der sthyres Hjerterne bort fra Gud.

Dette er en af Livets frøgtelige Kjendsgjærninger.

Naar Sogen stiller sig sli, da maa det staa klart for os alle, at skal det gaa os godt, skal vi opnaa Lykke for Tid og Evighed, saa maa Herren saa styre vore Hjerter.

Og hans Navn være lovet! det som er umuligt for Mennefter, det er muligt for ham.

Herren kan styre Menneftehjertet og han vil saa gjerne gjøre det. Og skulde vi ikke da allesammen overlade Styret til

F o r l a d e r eder paa ham til enhver Tid, I Folk! Udøser eders Hjerter for hans Naamn! Gud er vor Tilflugt. Sal. 62, 9.

ham. Styrer vi selv, saa styrer vi os bort i evig Nød og Sammer. Nei, lad Herren saa styre dit Hjerte, da er du sikker paa, at det styres den rette Ve.

Der er to Ting Herren vil styre vore Hjerter til, efter det Ord vi har sat over disse Betragtninger: 1) at elste Gud og 2) vente paa Kristus med Taalmodighed.

Han styrer Hjerterne til at elste Gud.

Det er det saligste Forhold et Menneſke kan komme ind i paa denne Jord: Baade vide sig elsket af Gud og elste ham igjen. Det er den fuldkomne Kjærlighed som driver Frygten ud. Vi elste ham fordi han elskede os først.

Den Veien styrer Herren Hjerterne, naar han faar styre.

Skulde vi ikke da være villig til at lægge Styret i hans Haand? Der er alt at opnaa ved det, alt af Lykke og Salighed baade for Tid og Evighed. Selv om du skulde synes, at det koster for dig, saa læg alt paa Herrens Alter, læg dit H j e r t e der og sæt ham til Herre i dit Livs Centrum.

Han styrer Hjerterne til at vente paa Kristus.

Der er Sammenhæng mellem disse to Ting: elste Gud og vente paa Kristus.

Jo mere Hjerterne drages til Gud i Gjentkjærlighed, desto mere blir der af den rette Længsel og Forventning, Brudens Længsel efter Brudgommen.

Det kan ikke være anderledes: elsker vi Herren, saa vil vi gjerne se ham som han er.

*

*

*

Naar vi her har fremholdt, at vi ikke selv kan styre vore Hjerter, men at Herren baade vil og kan gjøre det, saa er der en Ting vi ikke vil undlade at gjøre opmærksom paa.

Skal Herren saa styre vore Hjerter, saa er der bestemte Ting, vi maa iagttage. Vi kan nemlig hindre ham fra at saa styre Hjerterne, selv troende Menneſker kan ofte hindre ham i det af forskjellige Grunde.

Naar vi skulde sige noget om det, som vi maa iagttage for ikke at hindre Herren fra at styre vore Hjerter, saa var der mange Ting som kunde peges paa, men vi skal indskrænke os til at nævne, hvad Apostelen Paulus siger i Filip. 4, 6—7:

Vær ikke bekymrede for noget, men lad i alle Ting eders Begjeringer komme frem for Gud i Bøn og Takbødsel og Bøn med Taksigelse; og Guds Fred, som overgaar al Forstand, skal bevare eders Hjerter og eders Tanker i Kristus Jesus.

Alle Ting frem for Gud! Alle Begjeringer frem for Gud i Bøn og Takbødsel og Bøn, det er hvad vi aldrig maa glemme, men altid praktisere. Da skal Hjerterne bevares, siger Apostelen.

Praktiserer vi dette?

Fører vi alle Ting, alle Begjeringer frem for Gud?

Det kan koste noksaa meget ofte at gjøre det, men det vil altid ende med Taksigelse, som Apostelen siger.

Lad os endelig ikke glemme dette, saa faar Herren styre vore Hjerter og da styres vi mod det rette Maal, Herligheden i Guds Rige!

„Kr. Folkebl.“

Kan en Kristen lade være at gaa paa Bønnemøder?

Der er mange i disse Dage som gjør dette Spørgsmaal. Guds Aand har ved Ordet vaft Bønneliv rundt om i Menighederne, og der holdes Bønnemøder baade i Byer og paa Landet. Men til mange af Bønnefolkets Forundring, saa stiller en Del, som vel kalder sig for troende Folk, paa Afstand, ja imod Bønnemøderne og lader Bønnefolket forstaa, at de kan være gode kristne uden at gaa paa Bønnemøderne. Kjære Ven, du, som vil være en sand kristen uden at glæde dig ved Guds Børns Bønneforjamling, du har det betænkelige Vidnesbyrd, at Verden

lifer denne din Kristendom, men naar Verdens Børn omvender sig, saa gaar de helst til Bønnefolkene forat saa vide, hvad de skal gjøre for at blive salig, og der søger de Opbyggelse og Trøst. Du ser altsaa, at naar Folk kommer rigtig under Ordets og Aandens Paavirkning, saa føler de en saadan inderlig Trang til at komme sammen for at formane og belære hinanden og bede med og for hverandre. Dersom du bor i en Menighed, hvor der holdes Bønne møder, og du ikke er med paa disse, saa har du den største Grund til at underkaste dit Liv den allerstrengeste Prøve efter Guds Ord under alvorlig Bøn i Enrum. Tænk, hvor alvorligt det er at stille sig paa Verdens Side og i Ufjerlighed kritisere de nyfødte, ofte svage og famlende Guds Børn. Enten maa du være en Døvtrel, som ikke taaler Guds Børns Glæde og Frihed, ligesom den ældste Søn i Rigelsen ikke taalte at høre Glæden over den yngstes Hjemkomst, eller saa maa det mangle dig betydelig paa, at den Helligaand har faaet gjort dig rigtig lidende og barnlig i din Kristendom. „Ja“, siger du, „jeg gaar til Kirke og til Menighedens Gudstjeneste.“ Men tænk nu lidt over dette, hvilken Guds tjeneste er Gud mest behagelig, enten den, som foregaar efter den norste Kirkes Alterbog og Ritualer, ifølge kongelig Resolution af 1865 og 1889, eller den, som i al Simpeltid foregaar, saavidt Aandens Gaver tillader det, efter Guds Ord i 1 Kor. 14, 26—32 og Kol. 3, 16, og efter de apostoliske Eksempler i Ap. Gj. 1, 13—14 og Ap. Gj. 4, 23—31. Dog, paa den anden Side, maa ingen tro, at han er en kristen fordi han gaar paa Bønne møder, men kan han uden Behbreidelse holde sig aldeles borte fra Bønne møderne naar de holdes i ens Nærhed, saa bør en saa lidt Betænkelse ved sin Kristendom. Det foreholder sig med dette, som med Kirkegangen; ingen er en kristen, fordi han gaar til Kirke, mange uombendte gaar noksaa flittig did, men dersom en slet

ikke gaar til Kirken, saa kan en selv og andre have god Grund til at tvivle paa en saadan Kristendom. Du, som ikke har Brug for Bønne møder, se vel efter i Guds Ord, der tales baade om Bøn i Enrum og Bøn i Fællesskab. Jesus holdt ofte Bønne møder med Disiplene i Bethsemane Have.

Indsendt ved J. M. Oerholm.

Kjerlighedsprøve.

For stedse er Kjerlighedsprøven Tjeneste. „Simon Peter, elsker du mig?“ spurgte Jesus. Herre! du ved alle Ting, du ved, at jeg elsker dig. „Tjen mig da“, sagde Jesus, „vogt mine Lam, vær Hyrde for mine Faar, vogt mine smaa Faar“.

Tjeneste er den Prøve, der adskiller den tomme og forsængelige Kjerligheds overdrevne Følsomhed fra dens Virkelighed og ædle Spændkraft.

Denne er den almindeligste Sandhed, og dog er det en Sandhed, om hvilken vi i Religionen stadig behøver at paamindes. Der, i hint store Digt af Spenker „Fedronningen“, da den tapre Ridder, som ledsagede den blide Dame og beskyttede hende, og kjæmpede for hende, blev slemt saaret i Kampen for hende, og da hun saa havde den yderste Omjorg for ham og sit sine smukke, hvide Fingre tilstænkede med Blodet fra hans Saar, og som Svar til dem, der bebreidede hende, fordi hun saaledes besmittede sit smukke Udseende, er det et naturtro Træk, naar Spenker lader hende sige: „Udelt Kjerlighed hader pænere Hænder“.

Naturligvis, det er et naturtro Træk. Du erkjender det som saadant med en Gang. Det er ikke Kjerlighed, det er bare en hyggelig Strømt og Følsomhed, en Esterligning af den, det, som vil nægte at gjøre vanskelige Ting for den, som er Gjenstand for Kjerligheden. En udelst Kjerlighed „hader altid pænere Hænder“. Den tænker ikke paa sig selv, uden for saa vidt Selvet kan bruge sig selv i noget Slags Tjeneste for den elskede Gjenstand.

Nubel, det, som er sandt om virkelig Kjerlighed overalt, er lige saa sandt om virkelig religiøs Kjerlighed. Det er ikke religiøs Kjerlighed, hvis Hænder er for pæne til at bruges til anstrængende, vanskelig, ja endog smertefuld Tjeneste.

Hun var en omvendt Hedning. Hun var en enlig Lampe brændende i det Mørke. Hun havde sit Testament, det var alt—ingen Menighed, ingen Skole, ingen kristen Ven. Men da den store Missionær Moffat kom til hin Landsby ved Bredden af Orangefloden i Sydafrika, og da Byens hedenste Folk barst hød ham og hans Ledfagere, hungrige, tørstige og trætte, at gjøre Holdt paa Afstand og vilde hverken sælge dem Føde eller Vand, og da denne fattige, sorte, omvendte Kvinde bragte dem Mælk, Vand, Kjød og Ildbrændsel, og idet Taarerne rullede ned ad hendes mørke Kinder hulkende sagde: „Jeg elsker ham, hvem I tilhører, og sikkert er det min Pligt at give eder et Bæger koldt Vand i hans Navn; mit Hjerte er fuldt, derfor kan jeg ikke udtale den Glæde, jeg føler paa dette verdensøde Sted“, hvad, da gav denne fattige, sorte, omvendte Kvinde en virkelig Prøve paa den Kjerlighed, hun nærede til sin Herre, i Tjeneste for dem, som ogsaa elskede ham, i Tjeneste for ham, men ydet dem. Naturligvis, siger du, det er sandt. Jeg tror hende, hun var virkelig omvendt: thi hun havde sand Kjerlighed, og hun lagde Prøven paa Kjerlighed for Dagen i Tjeneste.

Og Prøven paa Kjerlighed er endog en vanskelig Tjeneste. Visselig er det ikke mesterlig Kjerlighed, som hindres i sin Tjeneste af Vanskelighed. Visselig vilde det ikke altid være let for Peter at være Hyrde for Kristi Faar. Undertiden vilde Faarene fare vild og blive ustyrlige og forville sig ind paa forbudne Steder, og han maatte saa vanskeligt selvfornægtende omkring efter dem og vinde dem tilbage ved Omhu og Bønner. Visselig vilde det ikke altid være let for Peter at finde Kristi imaa Faar. Somme Tider er Ungdommen stæiende, misfornøiet med at styres, trodsig mod Myndighed, og Peter maa holde sin egen naturlige Fjerthed og sit opfarende Gemt i Tømmen og være selb-

herskende og kjerlig og særdeles blid. Det var ikke meget let Tjeneste, som Jesus gjorde til Prøve paa Peters Kjerlighed. Men Kjerlighed, som ikke vil tage fat paa endog haard Pligt, er ingen Kjerlighed i den Forstand Jesus mente, da han sagde: „Simon Jonas's Søn, elsker du mig?“

Han bekjender at elske, men han opgav sin Søndagsskoleklasse, fordi han ikke kunde se, at han udretteede noget godt deri. Han var ikke villig til taalmodig at saa for Kristi Skyld og stole paa ham med Hensyn til Høsten. Jeg undrer paa, om slig Handlen og Grund røbede sand Kjerlighed.

Han bekjender, han elsker, men han opgav sin Klasse, fordi hans Elever plagede ham, det var haardt Arbeide at interessere dem, og han syntes ikke om det haarde Arbeide for Kristi Skyld. Jeg undres, om slig Handlen og Grund røbede sand Kjerlighed.

Han foregiver at elske, men han opgav sin Klasse, fordi Skoleforstanderen usforsætlig saarede hans Følelser, han syntes ikke det var behageligt, og han vilde ikke taale Ubehageligheder for Kristi Skyld. Jeg undres, om slig Handlen og Grund røbede sand Kjerlighed!

Han foregiver, han elsker, men han opgav sin Klasse, fordi han ikke fik netop den Plads han ønskede i Skolen og ansaa sig selv forbigaaet og underbueret. Han kunde ikke arbejde paa en ringe Plads for Kristus. Jeg undres om slig Handlen og Grund røbede sand Kjerlighed.

Han bekjender at have Kjerlighed, og han kan virkelig undervise, han har særegne Gaver til at lære, han har Tid, hans Herre hør rigelig velsignet ham i mangehaande Retninger, men han vil ikke lære. Han synes altfor vel om en ledig Søndag-Eftermiddag, eller han er naaet ud over saadant Arbeide i de senere Aar, eller han ønsker at hengive sig til noget, som ikke vilde sætte hans Elever et godt Eksempel, om han skulde undervise, eller han har en ubestemt Uvisshedsfjæls, til hvilken han ikke kan eller ikke ønsker at angive nogen bestemt Grund. O, jeg undres om slig Handlen og Grund røber en sand Kjerlighed!

Og alle Tider er Kjerlighedsprøven Tjeneste, kan intet andet være. „Efter du Frelseren, Jonas's Søn?" siger Jesus; „då gjør noget for mig; vogt mine Lam, vær Hyrde for mine Faar, vogt mine smaa Faar.“

O, det er en alvorssfuld Sandhed. Derfor vi ikke begrunder vor Forsikring om Kjerlighed med virkelig Tjeneste, da er vor Kjerlighed uægte, den er eftergjort, den er Efterbælle, den er Forstillelse, den er Forklædning, den er Skin, den er Skrømt—den er ikke Kjerlighed.

Missionslæsning.

Hans Nicolaisens Grav paa
Zion.
(Joh. Flood.)

Paa Zions Bjerg staar en afbrudt Mar-
morstøile med et Fodstykke ved en Grav, som
indeslutter en nordisk Missionær. Det er
Dansten Hans Nicolaisen. Paa hans Grav-
sten er indridset paa hebraisk og engelsk
Skriftstederne Math. 5, 9: Salige er de fred-
sommelige, thi de skulde kaldes Guds Børn,
og Ordspr. 10, 7: Den retfærdiges Ihukom-
melse er til Betsignelse, men den ugudeliges
Ravn smuldrer hen, og desuden Es. 57, 1
paa Bagstiden. Forstiden fører følgende en-
gelske Indskrift: „Pastor Nicolaisen, født
1ste Juni 1803, i 23 Aar en trofast Vægter
paa Zions Mure, frygtløs midt i Farer og
Krig, Pest og Jordstjælv, en Mester i al Un-
dervisning for Jøder og Araber, Grundlæg-
ger af det engelske Hospital og Bygger af den
protestantiske Kirke, levede elsket og døde
begrædt af kristne, Jøder og Muhamedaner
den 6. Oktober. 1856.“

Han var født i Sønderjylland. Hans
tidlig afdøde Fader var en Haandwerker.
Hans Moder var en sand kristen, der besad
særlige Gaver til at opdrage den rigt begave-
de Gut. Hun var som saa mange i vor nor-
diske Kirkeafdeling paavirket af Brødre-
menigheden, ved hvis Missionsfester i Kristi-
ansfald hnn ofte hentede Opmuntringer og
blev selv til Betsignelse for mange. Rundt

om havde hun liden Forstaaelse blandt Ste-
dets Hyrder, som endda var fangne i Ratio-
nalismens Vænter undtagen den til Brødre-
menigheden heldende Pastor Windesild, til
hvem hun efter hans Fraskyttelse fra Omeg-
nen sendte sine Børn for at forberedes
til Konfirmationen. Her forblev de i 2 a 3
Aar og fik af den fromme Mand omhyggelig
Forberedelse og konfirmeredes af ham. Hans
skulde gaa ind i sin Moders Forretning, der
var en bethdelig Kniplingsforretning. Det
vilde dog ikke gaa rigtig for den begavede
Gut. Ved en Missionsfest 1820 hørte han
en alvorlig Missionsprediken over d: Ord:
Høsten er stor, men Arbejderne er faa, der
med et kaldte tillive hos ham et uudsletteligt
Ønske om at blive Missionærer. Længe saldt
det Moderen tungt at give sit Minde hertil,
dels fordi hun frygtede, at det kunde være en
blot ungdommelig Begejstring, der snart kun-
de dunste bort, og dels kunde hun nødig und-
være ham som sin Medhjælp—han var hendes
 eneste Søn! Hun maatte dog i Ungling-
gens bestemte Vilje se Herrens Vink, og
Hans blev sendt til den bekjendte Pastor
Jänicke i Berlin, der havde ham i 2 Aar paa
sit Missionsinstitut, medens Moderen betalte
alt ved hans Ophold og Undervisning for
ikke at falde Missionskassen til Byrde.

I Berlin hørte han for første Gang om
Jødemissionen, og den greb ham med uimod-
staaelig Magt. Da just samtidig den engel-
ste Gesandt i Berlin fra Londonerselskabet
anholdt om to af Jänicke's bedste Elever til
Jødemissionen, udpegede Jänicke som den
ene Nicolaisen, og 1823 afgaar han til Lon-
don, hvor han i 2 Aar forberedtes til Jøde-
missions-tjeneste. Efter Dr. Güllaffs Ønske
bestemtes han for Jerusalem, og den 3die
Januar 1826 satte den 23aarige Missionær
første Gang sin Fod i det forjættede Land.
Det var urolige Tider dernede, og det lyk-
kedes ikke Nicolaisen straks at vinde Fodfæste
i Hovedstaden, men han virkede blandt Jø-
der i Adspredelsen paa flere Steder i Nord-
afrika, indtil han 1833 atter kom i den helli-
ge Stad, hvor han nu forblev til sin Død.
Han blev gift med Enken efter en Missions-
læge blandt Jøderne. Her havde han en

vanfselig Stilling. De i Jerufalem levende Jøder beftjæftigede fig meget lidt med Handedforretninger og Haandverk, men levede af de rige Pengegaver, der ftømmede ind fra Jøder fra alle Jordens Egne. Rabbi-erne foreftod diſſe Pengefordelinger, og ſporedes der nogen Tilbøielighed til Kriſtendommen, ſaa ophørte ſtraks al Underſtøttelse, og den viſſe Nød gabede Proſelyten imøde. Selv var Jøderne meget fanatiſke mod de Kriſtne og opildnede end mere ved de mange Pilgrimme, ſom aarlighaars ſtømmede op til Jeruſalem. De ſørgelige Stridigheder, der har været imellem de talrigſt repræſenterede Kriſtne Kirker, den græſt-katholiſke, den romerſt-katholiſke og den armeniſke og koptiſke, foruden diſſe Bekjendelſers ſtrøbelige baade Være og Liv ſkulde heller ikke anbefale Kriſtendommen ſynderlig. Særlig tykkes Villeder af Helgener at være Jøderne en Afſtyelighed ſig Afguderi. Der maatte, mente Nicolaiſen, fiſt bygges en evangeliſt Kirke, hvor der kunde predikes om Jeſus Kriſtus paa hebraiſt. For at ſaa dette iſtand reiſte han til Vondon og fik der Miſſionſſelskabet's Tilladelse til at kjøbe en Tomt og bygge en Kirke, ligesom han ſelv ordineredes til Præbiter i den angliſtanſke Kirke. Den forrøftede Tomt indkjøbtes for Kr. 14,400, og Nicolaiſen opnaade hos Mehemed Ali, ſom da var Syriens Gubernør, at anerkjendes ſom Borger af Landet, hvilket er nødvendigt, for at blive Eier af Grund. Han havde derpaa mange Forhindringer, da han vilde bygge en Kirke, men overbandt dem alle ved ſin Sindighed og Klogſkab. Der kom nu til hans hebraiſke Predikener flere Jøder, og de ſølte ſig tiltrukne baade af Vidnet og Vidneſhyrdene. Særlig var 4 unge Rabbi-ere Simon, Joſef, Elieſer og Benjamin i ſtadig Underviſning. Iffe alene fik diſſe ſine Troeſſøller imod fig, men deres høit elſkede Huſtruer truede beſtemt med at forlade dem, om de forlod deres Fædrenetro og blev udfødt af Synagogen. Simon og Joſef blev døbt udenfor Jeruſalem, men de andre to og en tredie, Abraham, blev ſtillet under den ſkarpeſte Kontrol, ligesom flere unge, der antoges at helde til Kriſtendommen, blev

indſtevnede til Forhør hos Synagogeforſtanderne, og Pengeſtraffe ſaſſattes for flere, hvis de holdt ſig til Miſſionæerne.

I Begyndelſen af 1840 var Jøderne udfat for en ſtor Fare. Der var, ſom ſaa ofte, udfpredt falſke Rygter om dem, ſaaledes at de i Anledning Paaftefeften ſkulde have dræbt en Munk, ſom juſt forſbandt, og blandet hans Blod i Paafteaaaltidets Brød. Der var ſtor Ophidſe, og man enedes om at afſende en af Miſſionæerne, Pieriz, til Damaskus for at forſvare ſig for Gubernøren og en Jøde til Aleksandria for at forſvare ſig for de europæiſke Konſuler. Den ſidſte medhavde en udførlig Erklæring fra Nicolaiſen, at det hele Rygte var aldeles ugrundet og opfundet i ond Hensigt for at ſtade Jøderne. Begges Sendeſe havde den forrøftede Virkning, og den gunſtigſte Stemmning begyndte at viſe ſig mod Nicolaiſen.

De engeliſke og tyſke evangeliſke Kirker enedes i 1840 om Oprettelſen af en Biſpeſtol i Jeruſalem. De ſkulde vælge efter Tur, fiſt Englænderne, ſom valgte Proſelyt Salomon Alexander, tidligere Profeſſor i Hebraiſt. Han ankom 1842. Den paabegyndte Kirke arbeidedes der videre paa, men ſamtidig oprettedes der en Induſtrikole, hvor der blev meddelt Underviſning i Religion og flere praktiſke Færdigheder, ligeledes et Hoſpital, en Pigekole og et Arbeidshuſ, hvor man ſtaffede de fattige, kriſteligſindede Jøder Arbeide. Ved Hoſpitalet havde de dygtige Læger, der vandt meget Indpaa hos Jøderne. Allerede 2 Dage efterat Hoſpitalet var aabnet, var dets 10 Senge optagne af Jøder, trods der var truet med Banlyſning, hvis nogen Jøde benyttede dem. Ja, der negtedes en Jøde, ſom var død paa Hoſpitalet, Begravelſe. Kun 3 Aar beholdt Nicolaiſen denne dygtige Støtte. Biſkopen døde paa en Reiſe til England ſaa Zimers Bei fra Kairo, og hans Lig førtes til Jeruſalem, hvor det er begravet lige ved Nicolaiſens. Han efterfulgtes af den af Tyſterne udkaarede, Samuel Gobat, der tidligere havde virket ſom Miſſionær i Abæſſinien og var godt hjemme i de øſterlandſke Sprog. Af hans Indberetning ſees det, at der var døbt i 1839

—47, 31 voksne Tøder og 26 Børn af Tødekristne. Den 21de Januar 1849 indviedes Zionskirken, bygget i Korsform i gothisk Stil. Den har Siddepladse til 500 Personer og kostede 240,000 Gylden. Gøbat indviede den med en Tale over Ordene: „Mit Hus skal kaldes et Bedehus for alle Folk.“ En kjendelig Lustning begyndte at gaa gennem Menigheden i Jerusalem. Hellige Skrifter fandt villig Afhætning og flittig Læsning, omend der forekom ikke saa faa Eksempler paa seig Modstand og Forsælgelse for Sandhedens Skjld.

I 1852 var Nicolaisen i Besøg i sit Fædreland. Han længedes dog ud til sin Missionsgjerning og fortsatte sit Missionsarbejde, som nu mere og mere krævede sin Mand. Han var den ældste i Gjærningen paa Stedet og besad fuld personlig Tillid til alle Sider. Herrens Raad ere dog uransagelige. Den 24de September 1856 blev han angreben af hidsig Feber, der endte hans Dage 6te Oktober 1856. Han døde med fuld Bevidsthed og lydelig Bekjendelse af sin Tro paa Syndernes Forladelse og Glæde over at komme hjem til Gud. I Mands Minde var ikke seet et saa talrigt Digsfølge. Paschaen sendte en Gæsbagt, som stod opstillet foran Kirken. Alle europæiske Konsuler, en græsk Biskop, mange Tøder og Araber foruden Menighedslemmerne og sandhedssøgende Israellitter vilde gjerne vise den høit agtede Mand den sidste Kjærlighed.“

Til Hvile.

Hans Hansen Hjermstad døde paa HOSPITALET i Heron Lake, Minn., Fredag den 9de Aug. i en Alder af 87 Aar, 3 Maanedes og 8 Dage.

Hjermstad var meget sterk for sin Alder, indtil han for en Maaned før sin Død blev angrebet af en alvorlig Sygdom, som krævede Operation. Efter sit eget Ønske blev han bragt til HOSPITALET i Heron Lake, Minn., han blev opereret af Dr. Moe, som er en meget dygtig Læge. Operationen gik godt og

han begyndte at komme sig igjen; men blev saa angreben af Stensmerter, hvorunder han led frygtelig. Lægen erklærede, at han i den høie Alder ikke ville kunne staa en Operation til, og saa var det ikke andet end at overlade sig til Gud og vente paa hans Time. Han havde den bedste Pleie og Hjælp, som kjærlige og kyndige Hænder kunde yde; men Døden lader sig ikke tilbagevise, og Hjermstad var villig til at følge.

Begravelsen foregik under stor Delta-gelse Tirsdag den 13de Aug.

Trods denne for Farmeren saa travle Tid var Ellsborough Menigheds Kirke fyldt den Dag.

Pastorerne G. D. Wik, Axel Bergh af Ruthton og Aardahl af den svenske Augustana Menighed hjalp undertegnede med at vidne for Folket om den rette Forberedelse til Døden. Det viste sig ved Begravelsen, at Hjermstad havde mange Venner. Han besad ogsaa en meget efterfølgelsesværdig Godgjørenhed. De fattige glemte han ikke, det kirkelige forsamte han ikke og imod Missionen var han meget rundhaandet. Jeg ved jo ikke saa meget om, hvad han ned igjennem Tiderne har ydet; men jeg ved, at han i Aaret 1911 gav \$200.00 med en Gang til Fællesseminar i Kina. Det var under Synodens Øbde i Red Wing. Gud give, at mange gjorde ligedan.

Eftergangnes 85aarige Enke samt tre Børn, Mrs. A. Myhre fra Estherville, Iowa, Mathilde og Morton Hjermstad fra Ellsborough Menighed, sørger over Tabet af en kjærlig Egteskælle og Fader.

Beslignet være hans Minde.

D. D. B e r g h.

L i g e s o m v i have haaret den Jordfæstes Billede, saa skulle vi og bære den Him-melskes Billede. Thi det bør dette Forkrænkkelige at isæres Uforkrænkkelighed, og dette Dødelige at isæres Udbødelighed. 1 Kor. 15, 49. 53.

Enheden i Kristus.

Tale af Albert Lunde ved Evang. Alliances Mærsmøde den 29de Jan. 1911.*)

(Indsendt.)

Men jeg beder ikke alene for disse, men ogsaa for dem som ved deres Ord tro paa mig, at de maa være et, ligesom du, Fader i mig, og jeg i dig, at ogsaa de skulde være et i os, forat Verden maa tro, at du har udsendt mig. J. h. 17, 20—21.

Da Jesus talte sidste Gang til sine Disciple før sin Afdøelse, var det meget trøstefuldt at høre paa.

Men det var dog ikke bare Trøst, men ogsaa Veiledning. Og da han havde sluttet at tale til dem, afsluttede han med denne Bøn, som vi pleier at kalde hans hypperste-prestelige Bøn.

Vi lægger dog Mærke til, at i denne Bære, og endog i disse sidste Timer, er der lidet som Jesus beder om for sig selv—det er mest for os, han beder, og om, at denne Gjerning, som han var kommen for at udrette, at den maatte lykkes, og at han maatte fuldende den. Resten af denne forholdsvist lange Bøn, gjælder Disciplene, og derfor ogsaa dem, som ere hans Disciple idag.

Vi mærke os ogsaa, at i denne Bøn for Disciplene synes der særskilt at være to Ting, der hviler tungt paa Messiasens Hjerte ogsaa i disse sidste Timer.

Den ene Ting er de Ord, som han gien-tager flere Gange, om at Faderen vil bevare dem fra Verden. Det synes, som om Jesus der saa, hvor vanskeligt det vilde være for Disciplene at blive bevaret ubesmittet gennem Verden. Derfor siger Jesus „Fader jeg beder ikke at du skal tage dem ud af Verden, men jeg beder dig, at du skal bevare dem fra det onde“.

Det andet han beder for er, at Disciplene maatte være et med ham, og at de ogsaa maatte være et indbyrdes. Det er denne Bøn, som jeg har tænkt at stanse ved Resten af Aftenen.

Det synes klart at fremgaa, at Jesus

saa, hvor vanskeligt det vilde være for dem, virkelig at være et med ham. Han havde sikkert mærket det paa Vandringen den Tid, han havde været sammen med dem.

Der var Tilbøieligheder hos dem til Splittelse, saaledes kom de til at staa snermt fra hverandre. Lad os, for at tage et Eksempel, blot minde den Dag, da Disciplene gik sammen paa Veien og talte om, hvem der skulde være den største iblandt dem. Kanste Johannes var den største, eller Peter, eller maaste Andreas er den største; thi han kaldte jo Jesus først.

Jesus saa det, og det smertede ham, og endnu denne sidste Aften saa han, at det var meget af det hos dem, og at hvis det skulde saa Blads og Rum i deres Hjerte, saa vilde de ikke kunne komme til at holde sammen som et. Men jeg tænker ogsaa, at Jesus ved at se Fremtiden og se lige ud til denne Dag saa hvor vanskeligt det vilde være isandhed at staa sammen og være et. Det jeg nu gierne vilde vi skal se i denne Bære, er at just derved, at Jesus saa gjentagne Gange fremhæver Tanken om Enheden, er just fordi han saa, hvor vanskeligt det vilde være. Men dernæst vilde jeg pege paa, at han havde aldrig bedt Faderen om det, dersom det ikke var muligt, og derfor vilde jeg gierne, at vi skulde indrømme begge disse Ting.

Vi vil indrømme den første Ting, fordi han har bedt om det, og fordi vi ogsaa har set det og erfaret noget af, hvor vanskeligt det er, virkelig som troende at være et. Lad os ikke sige os bedre end vi er. Lad os indrømme, at vi forstaar det vanskelige ved det.

Men dersom vi nu indrømmer dette, lad os saa ogsaa indrømme det andet. Han havde aldrig bedt Faderen om det, dersom det ikke ogsaa skulde ske. Kristus har ikke begjæret noget af sin Fader, som ikke Faderen vil give. Han bad altid efter Guds Vilje, og inden det Omraade, som han vidste, at det var muligt for Faderen at give. Lad os da se lidt nærmere paa denne Bøn: „Fader, at de alle maa være et!“

*) Denne Tale er taget fra Bogen „Taler af A. Lunde.“

Jeg vil her gjøre et Spørgsmaal. Hvilken Enhed mon det var, Jesus bad om?

Jeg er vis paa, at der er mange, mange Menneſter, der har liden Fortaaeſe af, hvad Enheden i Kristus er. Der er mange Slags Enhed paa Jord, og det er derfor vel, om vi blir klar over, hvilken Enhed Jesus tænkte paa, og bad om.

For bedre at ſaa det frem, vil jeg ſige: Jeg finder flere Gange i Bibelen, at Folk, ſom ellers ſtod ſom Fiender, kunde forenes naar det gjaldt om at ſtaa imod Jesus. Der var f. eks. de to Partier, Farisæerne og de ſkriſtkloge—de rakte hinanden Haanden for at være imod Jesus. Derfor bør vi ikke tro, at alt det, ſom kan holde Haand i Haand, er den Enhed, ſom Jesus har bedt om. Der tales ikke bare om Farisæerne og Sadducæerne, men der tales ogsaa om Herodes og Pilatus og der var endog hvor diſſe, ſom ellers ſtod ſjernt og ſtipt overfor hinanden, kunde være et, og det var da de ſtod imod Jesus.

Dernæſt kan vi tale om Enhed, ſaaſom Menneſter kan love den iſtand efter menneſkelige Beſtemmelſer og Begreber, men jeg er ogsaa klar over, at det er heller ikke den Enhed, Jesus taler om.

Der er noget, ſom igjennem Aarhundreder har gaaet for at være Enhed, og ſom jeg ikke kan finde noget bedre Navn for end den katoliſke Kirkes Enhed. Der, hvor der kun maa ſiges ja til, hvad Autoriteterne ſiger. Tror du, det var den Enhed, Jesus bad om?

Jeg ved, det var det ikke, og jeg haaber at kunne gjøre det klart. Der er en Dødens Enhed—en Enhed paa Grund af Død, ikke paa Grund af Liv, og jeg er viſs om, at det var Livets Enhed, og ikke Dødens Enhed Jesus bad om, og kunde det nu bare nogensinde blive klart for os, hvad Jesus mener om denne Enhed. Lad os da ſe lidt nærmere igjen paa det ſamme Ord, og ſe det i Lyſet af andre Guds Ord.

Det tales om en Enhed iblandt Guds Folk, og i Kristi Menighed, ſom han kalder et Legeme med mange Lemmer, og hvor Kristus er Hovedet.

Det var denne Enhed han bad om: „Fader, gjør dem til et med os, og udſtra det ogsaa til et med hverandre.

Enhed betyder at være forenet under det ſamme Hoved, i det ene Legeme, men paa ingen Maade at det ſkulde ſe ud ganſte ens. Det tror jeg er et af de vanſkeligſte Punkter for mange idag, naar de tænker paa denne Bøn. Lad os derfor huſte, at vi er delagtige i Kristus, at han er vort Hoved, og vi hans Lemmer. Vi har ikke alle ſaaet den ſamme Tjenefte og den ſamme Plads, men vi er dog et i ham. Jesus havde nylig brugt et andet Billede, nemlig ſammenlignet ſig ſelv med et Træ, hvor han var Stammen og hvor der var mange Grene. Naar du ſer paa et Træ, kan Grenene være meget ulig hverandre, men dog kan de alle være ſaa ganſke et med Stammen, og ſaaledes mener han ogsaa at Guds Børn—ſelv om de er forſkjellige, kan være ganſke et i Kristus. For at ſaa denne Tanke klarere frem, vilde jeg gjerne pege paa Diſcipelſtaren ſaaledes ſom deres Skikkelſer kommer frem for os i det nye Testamente. De er jo meget ulig hverandre. Gjør dig en Tanke om Peter, mal for dig ſelv et Billede af ham, og hvem finder du da i Diſcipelſtaren, ſom egentlig ligner ham — Peter — den uforfærdede han, ſom ofte tænker ſaa kort, men handler ſnart. Jeg ſer en anden i Diſcipelſtaren, og ſkulde jeg male hans Billede, ſaa vilde det blive Billedet af en Mand, der giſ ſangt bagefter i Flokken, han tænker ſent, han kommer ſnart. Det er Thomas — han er ſaa forſkiellig fra Peter.

Men finder du paa et enefte Punkt, hvor Jesus ſøger at gjøre Thomas til Peter eller Peter til Thomas?

Der er en ſaa ſtor Feil ved os i vore Dage, vi vil ſaa gjerne ſtøbe andre i den Form, ſom vi ſelv er i, iſtedet for at lade Peter være Peter, og Thomas være Thomas—og begge i Følge med Jesus.

Eller lad mig tage et par af de andre Diſiple, og der vilde jeg gjerne tænke paa Johannes. Han var, ſom vi gjerne vilde ſige paa norſk, han var ſom bare Hjerte.

Bare han kunde komme nær til Jesus,

og naar Johannes saa senere skulde tale og skrive, saa blev det dette, som han mest havde erfaret, om Kristi inderlige Kjærlighed, og tilsidst, da han ikke længere kunde holde nogen Tale, saa ser vi, at de bærer ham frem ved Møderne og han beholdt dette til sin sidste Stund: Mine Børn, elst hverandre.

Han var Johannes hele Veien. Maa jeg sætte ved Siden af ham Jakob, han synes at være den, der gjerne vilde tjene og gjøre noget, og naar Jakob saa senere skulde tale og skrive, saa var det om Arbeidet, og om at gjøre noget. Men jeg finder ikke en eneste Gang, at Jesus søger at omstabe Jakob til Johannes eller Johannes til Jakob. O, om jeg kunde lære det ret, og kunde vi, kjære Søskende, kun paa Veien lære det ret.

Vi er forskellige, vi ser i visse Ting forskjellig, fordi vi ser stykkevis, men vi søger en, og det er Jesus, som er vort Hoved, og derfor skulde vi ogsaa lære af ham og høre hans Ønske om, at vi trods vore Forskeligheder skulde være et, medens vi vandrer her. Jeg kunde tage og nævne nogle Grunde igjen, som kunde gjøre det vanskeligt og saa med Hensyn til Enheden.

Jeg tænker mig, at hvis Disciplene havde begyndt at tale med hverandre om, paa hvilken Maade og paa hvilken Tid de var kommen til Jesus, saa kunde det ogsaa være nok til, at der kunde blive et Skjel mellem dem; men Herren vil, at trods alt, saa skulde der ikke være noget jaadant Skjel, men vi skulde alle være Børn af den samme Fader, og et med ham.

Naar jeg endnu skulde nævne et Navn, saa skulde det være Paulus. Hvor forskjellig synes han i Grunden at være fra hele Flokken. Hvad jeg synes, der er det særegne for Paulus, er den dybe Tænkning, der synes at ville trænge tilbunds ialt, og saa sætte frem de sterke og store Sandheder, som Bæresætninger. Men der er et Ord, som jeg særlig elsker, og det er det som findes i den første Del i det 13de Kap. i Ap. Gj. og i Gal. 2, 9. Det er den Dag da Brødrene i Jerusalem gav Paulus og Barnabas Samfundets høire Haand. Paulus var kommen til fra en anden Rant, og det var en skøn

Dag, da de saaledes rakte Haand til ham og Barnabas og sagde: Kom, fuld Samfundets høire Haand!

Det trænger vi i Sandhed noget af idag. Men nu vil jeg spørge igjen: Hvad gjør denne Enhed, hvorledes er denne Enhed mulig? Jeg har en Følelse af, at jeg ikke har faaet sagt det ganske, som jeg vilde. Jeg vilde gjerne have peget paa Billedet af Discipelskaren, hvor Disciplene skulde have Lov til at være sig selv, men dog indbyrdes være et, og Jesus skulde være den, der stod stor og ophøiet iblandt dem. Og just paa samme Maade skulde Jesus være stor og ophøiet iblandt os. Det vilde have to Følger. Bli- ver Jesus stor iblandt os, saa gjør det os til et med Faderen. Kristus løftet op og gjort stor, det bringer Syndere i Forening med Gud, det er at bringe Skarerne til Gud. Der er intet som kan gjøre os til et med Gud, uden Kristus stor og ophøiet.

Og jeg spørger dig: Hvad Dag var det, at du kjendte dig et med den retfærdige og hellige Gud? Var det ikke den Dag, da Guds Aand fik gjøre Kristus levende for dit Hjerte? Da kjendte du dig et med Faderen, og da kunde du ogsaa bede: Fader, at du maa være et med os. Det var Kristi Grinde paa Jord, det er hans Ønske for os idag.

Og her vilde jeg gjerne sige: Jeg føler for min egen Del Trang til det, og jeg ønsker det for denne Forsamling, at vi maatte komme til at bede om den Aand, der vil gjøre Kristus stor iblandt os. Jeg ved at for den Mand eller for det Folk, som det lykkes at gjøre Kristus stor—der blir der aldrig Tale om at lave Partier iblandt Guds Folk. Jeg har Lust til at tage et Eksempel for at illustrere denne Tanke. Jeg kjender en Mand, som var en saa stærk Personlighed, som vel bare et Menneſke har været og er. Han havde et klart Syn paa bibelske Sandheder, men det, som dog var det mest særegne ved denne Mand, var hans store Syn paa Kristus.

Det var D. V. Moody i Amerika*) De gav ham mange Navne, da han begyndte at

*) Denne berømte Guds Mand er nylig død.

predike og reise, men der var en Ting han var døv for, og det var, hvad Folk sagde.

Men en Ting levede han for og det var, at gjøre Kristus stor og de, som har reist lidt i Amerika, og kjender Tilstanden der i Kirkefamsfundene, de ved lidt om, hvilke Mure der er.

Men naar han holdt Møder og begyndte at male den fælles Kristus for Menneſker, da ſant Folk ned i Tilbedeſe for Herren, ſaaledes at de troende mer end en Gang, juſt der, hvor de havde ſtaaet ſom fiendtlig imod hverandre, bogſtabelig taſt ſaldt i hinandens Arme, ved Tanken om hvor herligt det var, at være Børn af den ſamme Gud, og have en fælles Frelſe i Jeſus Kristus. Hvor vi trænger til det idag—det er det eneſte der kan gjøre os til et. Og der, hvor Jeſus bliver ophøiet mellem Menneſker, der vil det ikke alene bevirke, at de troende bliver et, men der vil ogſaa Syndere komme til at blive et med Gud.

Men ſaa er der nogen, ſom ſiger: Men trods alt dette, ſaa maa du dog indrømme, at der er megen Strid og Partifſhed idag. Og naar jeg nu har ſagt lidt af, hvad jeg ſer, der kan ſøre os ſammen, ſaa vilde jeg ogſaa gjerne ſige lidt om, hvad det er, ſom gjør Partier og Stridigheder iblandt Guds Børn. Og her vil jeg gjerne ſøie til, at jeg venter ikke at alle ſkal ſe det paa ſamme Maade, men nu ſiger jeg det ſaaledes, ſom jeg ſer det fra Guds Ord. Jeg vil nævne dem med tre—fire Navne.

Førſt vil jeg nævne, at der lægges Vægt paa Viſager iſtedetfor paa Hovedſagen. Det vil altid danne Stridigheder og Partier, og hvis du og jeg ønsker dette, ſaa lad os kun holde vore Særmener og Særſyn, ſaa bliver vi med til at opbygge ſaadanne Skranke; men derſom vi ophøier den fælles Frelſe, ſaa bliver vi aldrig en Partimager. Men jeg tænker mig, at der er ſtraks nogen, ſom vil ſpørge: Men hvad kalder du Viſager? Ja, der er det jeg frygter for, at mange vil have en anden Tanke, naar jeg ſiger, at alt andet kalder jeg Viſager i Forhold til Troen paa den Herre Jeſus Kristus.

Hvad var det, ſom er, og ſom var det ſæregne ved Reformationen? Det var Netſærdiggjørelſen ved Troen alene.

Kristus ophøiet—ſe til ham og lev—frelſte for intet af Maade. Var det ikke Grundloven, var det ikke det ſom forud ſamlede og ſom ſamlar. Men ſaa er der andre Ting fra Skriften, hvor vort Syn ikke er ganſke ens, hvor vi paa Grund af vor Opdragelſe og andet, har et forſkjelligt Syn; og paa det Punkt er det netop, at vi kommer til at prøves gjennem Livet, at Kristus er ſtor nok for os, at Kjerligheden er ſterk nok til, at vi virkelig holder ſammen trods de Ting.

Det er ingen Kunſt idag at bygge Gjerder; men jeg mener, at det er en langt vanſkeligere Sag, og ogſaa mere værd at leve for, at løſte vor fælles Frelſe høit op, at alle maatte kunne ſamlas om ham.

En enſidig Forſkyndelſe af Guds Ord kan ogſaa ſkabe Partier iblandt Guds Folk. Jeg kjender mig fri til at tale om de Ting, fordi vi i Aften er ſamlet en Skare af troende ſom ſkal ud og arbeide for Herren, og det er derfor om at gjøre, at vi kan meddele hverandre noget, ſom maatte fremme og hjælpe til Opfyldelſen af denne Bøn, Jeſus har bedt.

Med Henſyn til den enſidige Forſkyndelſe, da er der nogle, ſom ſærſt ilst lægger Vægt paa den ſtore Sandhed: Efterfølg Kristus i hans Liv. Men ſaa predikes der bare denne ene Side af Sagen og ſaa bliver de Folk, der ſtadig hører paa en ſaadan Forſkyndelſe tilſidſt ſaaledes, at hvis de ikke ſtadig hører det ſamme, ſaa er det ikke det rette.

Der trænger vi til at bede, at Herren vil give os Maade til, at give den rette Mad i rette Tid. Saa er der andre igjen ſom lægger den ſtørſte Vægt paa denne, den ſtørſte af de nyteſtamentlige Sandheder, at Jeſus er død for vore Synder; men de lægger en ſaadan Vægt paa Kristi Blod, at derſom der ſiges noget om at leve ſom Kristus, ſaa er det Lov, og det maa ikke døies.

Naar jeg har reist rundt blandt Venner, og gaaet rundt omkring, og ſiddet under de forſkjellige Predikeſtole, ſaa har jeg mange

Gange gaaet bort bedende: Herre, o om du kunde danne os som Arbeidere, saa at vi kunde dese Sandhedens Ord ret, saaledes, at de bibelske Sandheder maatte komme helt frem for Menneſter.

Andre lægger en saadan Bægt paa Hellighed, at de bare med denne Forkyndelse ſtaber en liden Klike. Saa er der endel, som lægger ſærſkilt Bægt paa Anden og Mandens Gaver osv. og det paa en ſaadan Maade, at derſom der ikke ſtadig ſpilles paa dem ene Streng, ſaa er det ikke ret.

Jeg ſiger: Det er en enſidig Forkyndelse af Guds Ord, ſom ſtaber Partier.

Men en alſidig Forkyndelse af Bibelens Ord om Kristus hævet høit, det ſamler Guds Folk.

En tredie Ting ſom kan ſtille og der vil jeg ſige, at det er et Ord ſærſkilt til os ſom prediker Guds Ord, det er, naar Predikanten i ſin Forkyndelse er mere optaget af en Miſſionsgren, ſom han arbeider for, end ſelve Forkyndelse af Frelſen. Det er ikke ſaa ſjældent, at vi kommer til et Møde, hvor der blir læſt et Guds Ord ifra Skriften. Der tales ſaa almindeligt jævnt og godt om Ordet; men ſaa kommer Taleren til den Miſſion han reifer for, og der blir han Fyr og Flamme—ſaa ildnes han op, og førſt der, lærer man ham rigtig at kjende. Jeg ſiger: Den Mand, han er og bliver en Partimand og han ſtaler en liden Flok om ſig, fordi han er optaget af noget andet mere end af Jeſus, fordi der var noget, der bedre end den ſtore Hovedſag, kunde ildne ham, og ſatte ham i brand.

Derfor, hvis vi ønsker Guds Børns Enhed, ſaa lad os bede om at blive optaget af ham og hans Komme til Jorden, for at gjøre os til et. Mange andre Ting kunde jeg nævne ſ. Eſk. dette, at vi kæmper for Bevarelsen af Navn ved Siden af Kristus. Det er noget, der begyndte ganſke tidligt, ſaa det er en gammel Stade. Der var nogen ſom forud ſyntes ſaa godt om Peter, at de kaldte ſig efter ham Keſas, og ſaa var der andre der foretrak Apollos, og ſaa kaldte de ſig efter ham, men ſaa var der igjen andre, ſom holdt paa Paulus.

Der var intet at ſige om diſſe Navn, de var brave Mænd, og tilſidſt ofrede de Livet for den Herre Jeſus Kristus. Men de var dog ikke gode nok til at kalde ſig op efter, og derfor ſiger Paulus, at det ikke var paa Grund af deres Aandelighed, men paa Grund af deres Kjødighed, at de gjorde det, og jeg har nu en Tanke om at heller ikke idag er det paa Grund af Aandelighed at man kæmper for Navne, og jeg vil derfor ſvørge alle og mig ſelv med: Naar vi kjender Lyſt til at kæmpe i den Forſtand, er det da paa Grund af vor Aandelighed, eller hvad?

Men hvorledes ſer vi nu paa Stillingen idag?

Jeg ſvarer, at for min egen Del ſer jeg Lyſt paa denne Sag, og jeg tror, at der er mægtige Magter i Bevægelse for at denne Jeſu Bøn om Enhed ſkal opfyldes, og at Verden ſkal komme til at ſe, at hvad Jeſus bad om, det opfyldes. Det glæder mig at ſige, at der netop er en ſtor Del af Verden, ſom i de ſidſte Tider begynder at ſige: Nu ſer det ud til, at de kristne mødes. Og jeg tilføier: Vær ſikker Verden, du ſkal ſaa det at ſe. Jeg er ſikker paa, at i de Dage der kommer vil Verden erkjende: De kristne er et, et med Jeſus, et med Faderen og et med hverandre.

Lad mig kortelig nævne nogle af de Ting, ſom har været brugt og bruges i den ſidſte Tid. Jeg kan da nævne ſ. Eſk. den kristne Studenterbevægelse Verden rundt. Tænk hvilken Magt det er—hundreder og tusinder af Vandenes bedſte Folk, unge Mænd, kommer ſammen paa det ſælles ſtore Grundlag—Jeſus Kristus. Og Gud har brugt dem og bruger dem, derom ſkal vi ikke tvile.

Nu knude jeg ogſaa lege paa kristelig Forening for unge Mænd og dens Arbeide hele Verden over, hvor vi har den ſamme Grundtone. Jeg har ſelv i Amerika været meget iblandt dem, og jeg ved ikke, at noget har gjort mig bedre at ſe, end at de ſtaar ſamlet Aar efter Aar, og den ene Ting ſom holder dem ſammen, er Bekjendelsen om Jeſus Kristus. Som den tredie Ting vil jeg nævne Miſſionsarbeidet ude paa Hedningemiſſionsmarken. Her kunde være meget at

sige, bare med Hensyn til Konfessionen i Edinburgh. Der er et Aandens Pust, som gaar hen over Missionsmarken og det er: Vi maa staa sammen nu, da det gjælder at staa et Sog samlet for Herren, vi har staaet i Strid altfor længe, lad os mødes og lad os løfte Korsbanneret høit. Men det er trist at de først skulde mødes derude paa Hedningemissionsmarken og at de gamle kristne skulde komme senere. Derfor lad os holde Skridt med dem og lad os, hvor vi end staar, arbejde lige meget for at Herrens Bøn kan blive opfyldt. Derfor er der to Ting som gerne skulde være vort Motto, som kristne idag. Det ene er, at vi skulde søge, hver paa sin Plads, at løfte Kristus høit. Jeg kan ikke tale om her paa hvilken Maade.

Herren give os Raade til at se det. Det andet er, at vi skulde være med til at træde ned Skranterne. Men saa spør nogen: Paa hvilken Maade? Og der vil jeg sige: Lad os begynde med os selv og sige: Hvad er det som gjør, at det er vanskelig for mig, at være sammen med andre Guds Børn, ogsaa indenfor Guds Rige? Hjælp mig, frels mig, giv mig Raade til at gjøre alt, som staar i min Magt, og saa dog at være tro indfor dig. Det har været mit Maal i nogle Aar med Bøn om, at jeg maatte faa Lov til at løfte Kristus høit og at faa være med og træde ned Skranterne, men at begynde hos mig selv, ikke hos; andre—thi begynder du og jeg hos andre, da bygger vi Skranterne op, istedetfor at træde dem ned.

Saa slutter jeg med, at engang saa skal vi igjen paa en anden Maade alle faa Lov til at være et hjemme hos Jesus. Den Tanke greb mig paa en underlig Maade her i Aften, da jeg saa Menneſter strømme ind i Lokalet, og senere da disse forskjellige Venner (d. e. Sangerne som begyndte med Sanggudstjeneste.) kom sammen og stemte i, og allermest, da vi sandt, hvor godt deres Stemmer saldt sammen. Saa tænker jeg ogsaa paa o hvilken salig Dag det bliver, naar Herrens Venner strømmer ind og fylder det store Tempel hjemme i Himlen. Men det vilde være godt, om vi ogsaa her paa Vandringen havde søgt at vænne os til—til-

trods for vore Forskjelligheder, at være samlet om ham—for hjemme hos ham bliver det bare Jesus. Derfor begynd ligesaa godt først som sidst og væn dig til at have nok i ham.

Kredsmøde i Williston.

Mødet blev afholdt den 21—23 Juli. Da Kredsens Formand af visse Grunde ikke ankom til Aabningen af Mødet, predikede Emisær L. Christoff Søndag Formiddag.

Da der heller ingen var som var paalagt at indlede Samtaleemnet, Hebr. 12, 25—29, bestemtes det at Estermiddags-sessionen Søndag skulde benyttes til Bøn- og Vidnemøde, og Gud gav os en god Stund.

Om Aftenen ankom Formanden, Pastor Strand, samt Pastor Stueland og Emisær Blikre. Pastor Strand predikede da om Aftenen. Hans Tekst var Ef. 57, 15—17.

Sessionstiden bestemtes saaledes: Formiddag, Bønne-møde fra Kl. 9½ — 10½. Samtale fra Kl. 10½—12.

Estermiddag fra Kl. 2½—5.

Om Aften Prediken Kl. 8.

Bønne-mødet ledes Mandag Morgen af Blikre. Efter Bønne-mødet indlede Pastor Strand Samtaleemnet.

Og Gud gav os en velsignet Dag om sit velsignede Ord. Der var baade Lov og Raade. Estermiddags-sessionen aabnedes med Andagt af E. Toste. Samtalen førtes med Lyst og Iver.

Om Aftenen predikede Pastor Stueland. Hans Tekst var Joh. 1—35. fl. Onsdags Morgen ledes Bønne-mødet af Emisær Christoff. Brødre og Søstre bad samdrægtig til Gud.

Saa fortsættes Samtalen over Emnet, og Herren aabnede op for os. Estermiddags-sessionen begyndtes med Bøn af Riks Bøge. Gud gav os en alvorlig Estermiddag. Det søstes, at Guds Tale rystede vore Hjerter, saa vi maatte søge hen til det ubægrænsede Rige.

Ja, Gud være Tak for disse Dage, han

gav os i Williston. Vi vil bede, at de aldrig maa glemmes for nogen af os. Og vi siger igien Tak til Brødre og Søstre, som koni. Herren forlene os Naade til at indtage Riget for Jesu Skyld.

Da Kredsiens Sekretær ikke var tilstede, paalagdes undertegnede at indsende til „Budbræderen“ Referat.

Af tilreisende Brødre som deltog var følgende: Pastorerne R. T. Strand og A. L. Stueland. Lægbrødre som deltog var Emisfærerne L. Christof og D. T. Blikre, samt J. N. Steneide og W. Wassvik. Saa velsigne Gud Vidnesbyrdene for Jesu Skyld. Broderligt J. B. Falkanger.

Referat fra Kredsmødet i Bethel Menighed, Turtle Mountain Kreds.

Paa Indbydelse fra Bethels Menighed, Past. Hovlands Kald, afholdt Turtle Mountain Kreds et Møde der fra 15de til 17de Juli. Mødet aabnedes med Salmesang og Bøn, hvorefter Pastor T. J. Oppedahl fra Dawson, Minn. indledede Samtaleemnet Mat. 25, 1—13. Mødet var vel besøgt. Menighedsfolk var særlig flinke til at komme ud og mange tilreisende var tilstede. Saa dette gjorde sit til, at Mødet blev livligt og godt. Særlig stort var det at saa lytte til alle alvorlige Formaninger og den klare Redegjørelse af Tekstens Indhold. Meget blev talt men for Nummets Skyld vil vi blot hiofsøre følgende fra Indledningen og Samtalen.

Dette er et af de alvorligste Guds Ord; thi det griber ind i Menneskelivet paa en særegen Maade. Tekstens Ord begynder med „da“ noget, som forekommer ofte i Jesu Taler. Dette „da“ har en overmaade stor Betydning idet det sigter til den sidste Tid.

Dette „da“ peger tilbage paa det omtalte i det forangaaende Kapitel, hvor Jesus taler om Dommedag og de Tegn, som skal se forud for samme. Dette er derfor en alvorlig Fremstilling af Kirkens Tilstand i den Tid just før og ved Jesu Komme. Himlens Ri-

ge er derfor Guds Naadesrige paa Jorden. Det er som Pontoppidan nævner „De helliges Samsund og Forening i Aanden“, som har i sig to Klasser Mennesker, nemlig Hylere og de sande kristne. Den har to Sider, nemlig synlig og usynlig. Den har ogsaa sine Symboler. Grundet paa Tidens Aar og Synden i Verden træder den frem i mange Former. Livet i sit inderste Væsen er skjult. Her menes ikke at de daarlige er Hedninger og de kloge kristne, men det er kristne af hvilke nogle er blit bevarede i et levende Haab og de andre, de som har sit Element i Verden. Kristendommen har ikke blit for dem en Virkelighed, men de har halset med saaledes i det ydre. Tallet her bør man ikke tage bogstavelig; men Jesus anskueliggjør en Sandhed for Synderes Hjærter. Det er altsaa bekjendende kristne, Jesus her taler om. Disse kalder han Jomfruer! Jomfru er: a.) En der er udvalgt og affondret for sin Brudgom. b.) Ordet betyder ogsaa Renhed og Rydighed; dette indebærer noget, som ikke kan siges om alle, som bærer det kristne Navn. Jesu Ord passer ikke paa alle i den kristne Verden, naar han siger: „Salig er de rene af Hjertet.“

Disse gik ud for at gaa Brudgommen imøde: Ikke alle gjør som de; nogle flyr fra Herren. De haster for at komme bort, vil ud i Syndens fremmede Land: Til Svinehjorden, bort, bort fra Gud. Disse har alle sine Lamper, de var alle religiøse Tilhængere af Jesus. De havde en ren Betjendelse. Der var ogsaa Lys i alles Lamper. Sandelig de var af dem, som var nær Guds Rige. De daarlige siger „Lamperne udslukkes“. De havde ikke været saa forsigtige med sin Gudsdyrkelse, som de skulle være. Hvormed saadant findes ikke her. De kan tale om Tro og Tro og merker paa at man tror, og dog, naar denne skal staa sin Prøve, saa er der ingen Kjerne, kun Skallet tilovers. Folk taler om at sætte Tillid til Gud, som er Faderløses Fader. Men mange i vor Tid kan nok bramme af denne, naar de saar have sine egne Siger med. Det synes lettere at tro paa Gud med en Assurance Policy iommen. Da og først da opfylder man.

Guds Ord at sørge for sine. Man kan bramme af Tro og have det saa travelt, at man har ikke Tid til hverken Bøn eller Sang eller Guds Ord i Hjemmet. Mange tror nok, at de er Jesu sande Børn, medens Hædet og Ufjerligheden har sit Sæde i Hjertet. Tidens Tendens er denne, som paa Noahs Tid, at „æde og drikke, tage til ægte“ osv. Lade Travelskeden i Verden saa beherske en, saa de ikke tænker paa noget andet end at samle for Verden. Maa Gud give, at de kristne vaagner til ikke at ligne de daarlige Jomfruer. De havde engang været Guds Børn, men nu var faldne fra.

Lig Samson legte de med Synden og faldt. En troende trænger ikke at falde i aabenbare Synder heller, men kun at lægge Murene ind, da ender man i en endeløs Jammer.

Her hedder det, at ogsaa de kloge sovned ind. De havde glemt, at Jesus var nær; deres Tro var som den svageste Gnift. Hvor forfærdelig er ikke Apostelens Ord: „Den retfærdige skal neppelig frelses“. Guds Villie er ikke den, at de kristne skal saaledes ligne Verden, men Døjligheden i Verden er omsiggribende. Derfor ikke Brudgommen havde kommet, da havde de kloge ogsaa helt sovnet ind og gaaet fortabt. Ved Basunen blir der en Opvaagnen. De daarlige, hvor skal de hen? Lig en Judas tager de sin Tilflugt til Menneſter. Hvorfor gik det dem saa daarligt? De var ikke tro til Enden. Glemte at vaage. Skibet gaar under, naar Kapteinen sover. De blanded sig med Verden; dette er ogsaa Tidens Tegn—falsk Unionisme. Alt skal forene sig til et hele.

Disse store Bevægelser som vi merker er i Sandhed Tegn. Baade den socialistiske, anarkistiske samt ogsaa den sionistiske Bevægelse alt tyder paa Enden er nær. Mange vil ikke se dette idag, men stopper baade Vinen og Øren for disse efter Guds Ord saa tydelige Tegn. Dette er ogsaa foreſtebet; thi da der raabes Fred, Fred, Fred, og ingen Fare, da er Fordærvelsen nær, og ligeledes naar der raabes her er Kristus og der er Kristus. Ved den Tid stryges Sønnen bort og

alle erkjender sin virkelige Stilling. Før havde de vel brammet af at alt var vel, nu maa de frem i Lyset. De erkjender, at de ikke har noget at møde Gud med. En tom, udrændt Lampe kunde ikke forſlaa. De kloge havde Olje. De havde Livet i Jesus. Lykkelige Menneſter! De kunde opløste sine Dine. Lykkelige Sjele, fik gaa ind—bare neppelig. De havde intet tilovers, men de slap ind. Hvor sande Apostelens Ord: „Der som den retfærdige neppelig frelses“. Det var ikke ret at de slumred. De ſkulde have været vaagne og vækket dem, som sovned uden Olje. Hvor megen Sløvhed findes ikke endog blandt de kristne idag. De er sovende Vægtene paa Bions Mure. Jesus siger vaager, og et andet Sted, vaager og beder. Dette bør ikke ſtilles ad. Det er, som en Forfatter siger, som et aandeligt Tegtepar, som det kan ſiges om: „Hvad Gud har ſammenſiet, ſkal intet Menneſke adſtille“. Det gaar an at bede og ikke vaage, men det gaar aldrig an at vaage uden man beder. Mange alvorlige Sandheder blev lagt paa Hjerterne. Dette at det kunde bli forjent og at det gjelder at vaagne nu, blev alvorlig fremholdt. Det merkes ogsaa, at Guds Aand var mægtig tilſtede, og om det ikke kan ſiges en almindelig Bevægelse blandt de uomvendte, ſaa kan det ſiges, at Basunen havde en tydelig Lyd, at ingen ſaadan kan ſige: „Jeg var ikke indbudet til at komme til Herren“. Et kan vi ſige: Det blev varmt blandt de troende og vi følte, Gud vilde os noget.

Maa han derfor ſaaledes ſaa udført ſin Gjerning blandt os, ſaa at vi blir fundne vaagne og ſærdige. Saa Tak Bethel Menighed, Tak for al Hygge, Tak Paſt. Oppedahl for kært Beſøg og kom ſnart igjen. Saa tilſlut alle Tak for Mødet. Gud give vi alle maa mødes hiſt oppe, hvor Freden er ſom Floden. Det give Gud af Naade.

A. H. M e l o m, Sek.

R o m m e r hid til mig, Alle, ſom arbejde og ere beſværede, og jeg vil give eder Hvile. Matt. 11, 28.

Indremission.

(M. D. Wee.)

Og han bød os at predike for Folket og vidne, at han er den af Gud bestemte Dommer over levende og døde. Denne gibe alle Profeterne det Vidnesbyrd, at hver den, som tror paa ham, skal faa Syndernes Forladelse ved hans Navn. Ap. Gj. 10, 42—43. Men ogsaa I skal vidne; thi I har været med mig fra Begyndelsen af. Joh. 15, 27.

Brødre, dersom nogen iblandt eder er faren vild fra Sandheden, og en omvender ham, han vide, at hvo der omvender en Synder fra hans Veis Vildfarelse, han skal frelse en Sjæl fra Døden og skjule Synders Mangfoldighed. Jakob 5, 19.

Gaar derfor ud paa Veistjellene og byder til Brylluppet saa mange, som I finder! Mat. 22, 9.

Der er den, som strør ud og faar endnu mere; og der er den, som holder tilbage mere, end ret er, og det bliver dog kun Fattigdom. Ordsp. 11, 24.

Thi hver den som har, ham skal gives og han skal have Overskud; men den som ikke har, han skal endog det han har, fratages ham. Mat. 25, 29.

Det staar ikke en sand Kristen frit for, enten han vil gjøre Guds Vilje, eller ei; han maa være lydig mod sin Gud, eller ds.

Det forholder sig ligedan med en Kristen Menighed, og derfor ogsaa med det „Samsfund“, der udgjør Sammenslutningen af kristne Menigheder. Der kan dog desværre forekomme noksaa meget af Sløvhed blandt kristne Folk, ja endog i visse Henseender aabenbar Ulydighed mod Herren. Dette Forhold beror dog aldrig paa Ondskabssuldighed, eller bevidst og villet Mod sættningsforhold overfor Gud og hans Ord; thi, i saafald, udelukker det vedkommende fra Herrens Samsfund.

Derimod kan det bero paa Uklarhed med Hensyn til, hvad Herrens Vilje maatte være i forekommende Tilfælde, ligesom ogsaa det specielle „Kald“ til visse Tider ikke har været tilstede. Man har saaledes bebrejdet den kristne Kirke, at den i høieste

Grad har vist Ulydighed mod Herrens Missionsbefaling. Kaldet har staaet der, klart og tydelig, disse 19 hundrede Aar, men hvormeget er endnu udført? Og, $\frac{2}{3}$ af hvad som virkelig er udført, hører det sidste Aarhundrede til! Ja, saaledes tales der, og denne Tale er jo forsaavidt sand.

Fremforalt gaar Bebrejdelserne udover Reformationstirken med Hensyn til Missionsands.

Medens det ikke kan nægtes, at der har været megen Sløvhed blandt dem, der har bekendt sig til Kristus og hans Kirke med Hensyn til at „gjøre alle Folk til mine Disciple“, saa bør dog heller ikke paa den anden Side glemmes, at der er en vis „Tidens Fylde“, der maa indtræde for de forskellige Folk paa de forskellige Steder forat Kristi Evangelium kan vinde Indgang. Og før dette blir Tilfældet, foreligger heller ikke det specielle Kald. Men den, som er Gud og hans Kald til Arbejde i Vingaarden uldlig, faar høre Ansbaaret og ta Følgerne derfor.

Vor Tid er imidlertid Missiønsens Tid. Der gjøres i vore Dage meget for Missiønen; ikke formeget! Endnu kunde der gøres meget mer. Og Interessen er da ogsaa uden Tvil i stadig Stigning. Og vi priser Gud for det! Det lønner sig godt for Kirken selv. Dog, det er mest Hedningemissionen, som saaledes har bundet frem mellem vort Folk. Der har i lang Tid lydt Klage over, at for den Indremission savnes den fornødne Interesse og at den saaledes i altfor stor Udstrækning forsømmes. Dersom dette virkelig er saa, hvad er Aarsagen dertil? Og hvorledes kan dette Forhold rettes paa?

Wilde det ikke lønne sig om vi søgte at kaste Lys over Opgaver som disse:

1. Indremissionens Ret, som en nødvendig Del af Kirkens Liv.

2. Indremissionens Betydning for Kirken selv, idet den lever sit Liv for Herrens Afsyn i Verden.

3. Hvordan bør og kan Indremission paa bedste Maade drives?

Vor Indremission.

Jaar blev der flere theologiske Kandidater ordineret til Indremissionsprester. De har tilflyttet sin anviste Arbeidsmark og er glad i Gjerningen. Siden Marsmødet er der blit Krav om Betjening fra vort Samfund paa nye Steder, hvor der er Anledning, som vi ikke bør lade gaa fra os. Vi har ogsaa Mænd, som vi tror kan og vil arbejde, og vi vil gjerne sætte dem i Virksomhed. Synoden bevilgede \$13,000 til Indremissionen for det kommende Aar. Dette er fordelt efter Bistrellens bedste Skøn. Men skal vi være istand til at gjøre os Brug af de Mænd, som er stiftet til Arbeidet, og som vi har Plads for, da trænger vi flere Penge. Hvem vil hjælpe os? Hvem vil være med at bygge Guds Kirke paa Missionsmarken? For en Del Aar siden tilbød en Mand i Samfundet sig at betale for en Missionsprest i N. Dak. i to Aar. Det var en god og stor Gjerning, et skønt Eksempel. Du, som læser dette og har Middel, vilde du tænke paa det og maasse gjøre ligedan? Tænk, hvor meget godt, du kan udrette dermed! I Aar er der Udsigter til en god Høst paa de fleste Steder og gode Priser. Mon der ikke er nogen, som vil give en mere end almindelig Gave til Indremissionen som et Takoffer til Herren? Hundrede ti-Dollere vilde blive en god Hjælp o.s.v. Nylig skrev Kassereren, at Kassen er tom, og han havde laant nogle hundrede Dollars forat betale de mest pressende Regninger. I, som vil give til Indremissionen, vil I komme ihu, at „snar Hjælp er dobbelt Hjælp“. Send Pengene til Missionskassereren Rev. A. D. Oppgaard, Madison, Minn. Gud velsigne denne lille Paamindelse.

M. J. Westphal.

Lidt fra Bethesdahjemmet i Chicago.

„En ren og ubesmittet Gudsdyrkelse for Gud og Faderen er at besøge Enker og faderløse i deres Trængsel.“ Jak. 1, 27.

Bethesda Gamlethjem i Chicago havde et kjert Besøg den 8de dennes. Det var Ebenezer Menigheds Kvindeforening, Pastor

Mundahl's Kald, som bærer Hjemmet med sit Besøg. Pastoren samlet os først paa 3die Gulv om et alvorligt og kraftigt Vidnesbyrd af Guds Ord. Siden blev hele „Huset“ indbudt til første Gulv, hvor Kvindeforeningen bevertet med Kaffe og en Overflod af Rager. Sjelden oplivende var de unges muntre Sang. Hjemmets Kasse havde ogsaa godt af Besøget, da de gode Venner bragte med sig en vacker Pengegave. Da denne Menighed hører Sydsiden til, altsaa langt borte, var de fleste fremmede for os; men derfor blev besøget saa meget mere interessant og opmuntrende. Det var en Regnveirsdag, som det i disse Tider er mange af her i Chicago; men vore besøgende kom den lange Vej mellem Skurene og drog afsted i det samme Veir, dog for os ved Bethesda blev Dagen til en blid Solstinsdag. Vi vil ogsaa herved saa sigte Pastor Mundahl og hans Menigheds Kvinder hjertelig Tak for Besøget! „I gjorde vel, at I kom!“

M. R.

En venlig Anmodning til Ungdomsforeningerne.

Kjære unge Venner! Vil de være saa snille og give os en Haandsrækning?

Vi trænger ca. 65 Dollars endnu til den før omtalte Stereopticon. Vi skulde liksom saa godt og faaet den nu engang i Høst. Alt som skal til er, at den enkelte Forening sender fra 1 til 5 Dollars.

Seg vilde ikke at nogen skulde sende over 5. Men saadan en 2—3 Dollars hver, det vilde ikke føles som noget Offer.

Men gjør det snart, og vi skal være hjertelig taknemmelig.

M. D. Wee.

Adresseforandring.

Rev. L. R. Jacobs,
Spicer, Minn.

Kinamissionen.

Fra indfødte Medarbejdere.

„Sen Wen-kao“.

Jeg var født, efter Vestlandets Kalender i 1857, efter Kinas i det 8de Aar, 3die Maaned, 24de Dag af „Hsien Feng.“

Mit Fødested ligger 30 Li (10 Mil) øst for Shen Tengchow. Distriktet heder „Pö Lung-li“, i en liden By, „Sen Kia Chuang“.

Jeg begyndte paa Skole i 9 Aars Alderen. Læreren gav mig da Tilnavnet „Wen-kao“. Som Barn likte jeg at lege. Studerte til i 24 Aars Alderen. Jeg var ofte efterladt og brugte ikke den Flid jeg skulde med Bogen. Da jeg aflod at studere, holdt jeg Skole i flere Aar.

Paa Høsten i 25de Regjeringsaar af „Kwang-hsi“ var her en svær Tørke og Uvækst, saa vore Aar var tomme. Havde intet at spise vore Legemer med. Jeg reiste da til „Hsiao Lung-chi“ i Provinsen „Hupei“ og holdt Skole der. Her traf jeg sammen med Past. Landahl, som var i Taipingtien og predikede Evangeliet. Mit Hjerte blev fuldt af Fryd, og det paafølgende Aar blev indlemmet i Menigheden ved Daab.

Guds Naade var stor mod mig og Past. Landahl sendte mig til „Pö Kia-li“, hvor jeg varetog Evangeliets Interesser i tre Aar. Past. Landahl forbarmede sig nu over mig, da mit Hjerte længtede, og sendte mig tilbage til „Kitan“, en By i Honan, i Nærheden af mit Fødested for at predike og holde Skole.

Jeg er nu 54 Aar gammel. Guds Naade er stor mod mig og leder og bevarer mig. Vi er født i Synd og kan ikke selv opnaa Frelse, men det sker alt ved Guds store Naade.

„Li u Chen-sin“.

Jeg er 55 Aar gammel. Var født i „Shuen Fengs“ 7de Regjeringsaar paa den 9de Dag af første Maaned. Mit Fødested er „Shwant Kiao-li“.

I „In Pengs“ første Regjeringsaar var der Oprør i Syd Kina, „Kanting“, og jeg flyttede ind til Tengchow. Tolv Aar gam-

mel gik jeg ind paa Stolen. Min Lærer hed „Sen U-san“. Sektten Aar gammel gik jeg ind paa Middelskolen. Min Lærer der var „Lin Pao“ (en vis høi Grad), som hed „Chin Ming“. Her læste jeg til jeg var 25 Aar gammel. Jeg var eneste Søn i Familien, og vi var fattige.

Jeg holdt nu Gutteskole i en liden By „Hsiao Ping-chin“, i 7 Aar. Derefter holdt jeg Privatskole hos en Bankør „Li Chen-chang“ i Tengchow. Efter dette holdt jeg Skole hos en Salthandler i 5 Aar; han hed „Uen Tai-chang“.

Jeg flyttede nu over til en anden Gade og holdt Skole der i 3 Aar. Derefter flyttede jeg tilbage til Hovedgaden og holdt fem Aars Skole der.

Forsynet styrede det nu saa at Past. Himle aabnede en Udstation paa „den lille vestre Gade“. Her hørte jeg Evangelist „Li Chen-i“ predike og kom til Troen paa Evangeliet.

I 3die Maaned 16de Dag.....var Past. Rønning i Sineh paa et Stormøde, hvor jeg hørte ham.

Sjette Maaned 22de Dag blev vor Kofportør røvet, og jeg bragte Bud til Sjeliang, hvor Past. Himle opholdt sig under Sommervarmen. Efterat jeg der havde prediket, kom Past. Himle til mig og vilde, at jeg skulde gaa til „Sang Chuang“, 30 Li sydøst for Tengchow for at aabne en Gutteskole og predike Evangeliet. Jeg har nu ved Guds Naade arbejdet her i 8 Aar. Min Hustru og 3 Børn blev døbt for tre Aar siden.

Referatet for 1912.

Referatet af Hauges Synodes Aarsmøde er nu at faa for 25c pr. Eksemplar ved at henvende sig til C. Lilleshun, Red Wing, Minn. Send nu ind saa mange og saa store Ordres som mulig og saa snart som muligt. Det gjælder nemlig at faa solgt alle disse noksaa store Bøger, 260 Sider, som det koster meget at faa istand. Det, som ikke kan sælges af Oplaget, er Synodens Tab. Enkelte Aar er alle Referater solgt paa kort Tid. Hjælp nu til at faa blir Tilfælde ogsaa iaar.

Gra Arbeidsmarken.

Past. A. R. Gaard har resigneret ifra sit Kald i Redfield, S. Dak.

Past. G. D. Wik er nu med sin Familie flyttet til Murray Co., Minn.

Kandidat Jakob Dordal predikede i Kenyon, M. G. Hansons Kald, Søndag.

Past. A. P. Lee, Madison, Wis. har faat Kald ifra Menighederne ved Mt. Horeb, Wis. Han har aflaaet Kaldet.

Kandidat Jacob Dordal har modtaget Kald fra Menighederne ved Mt. Horeb og Perry, Wis.

Mr. Arthur Lawrence holder Møder i Menighederne af Past. Moes Kald. Han skal virke i Mayville Kreds udover ihøst.

Past. R. U. Evienth har nylig i Skrivelse til Formand M. G. Hanson meldt, at han træder ud af Hauges Synode, og at han agter at søge om Optagelse i den norske Synode.

Chicago Kreds kommer til at holde sit Aarsmøde i Vodi, Wis., Past. Elstads Kald, den første Uge i Oktober, om Gud vil. Menigheden i Muskegon, Mich. tænker ogsaa paa at faa et Kredsømøde ihøst.

Past. D. D. Berg h har resigneret fra Ellsborough Menighed, for at denne kunde have frie Hænder til at kalde Past. Wik, som tænker at bo paa sin Farm i Menighedsen.

Past. D. J. Mundahl har faaet Tilladelse af sin Menighed til at flytte ind i Woodstock, Ill. for at fortsætte sine Studier ved "The Chicago Theol. Luth. Seminary" til Høsten.

Stud. Theol. S. R. Chelmen har holdt 2 Aaaneders Religionskole i Bethlehems og Bethania Menigheder, S. J. Bergs Kald. Skolen, der var særdeles vellykket, afsluttedes Søndagen, den 4de Aug. Begge Menigheder paastjønnede sin Lærer med "lidt ekstra" ved Siden af Lønningen.

Korr.

Søndag den 18de Aug. holdtes en vellykket Ungdomsfest i Bethania Menighed, S. J. Bergs Kald. Prof. M. D. Wee var Dagens Taler. Han predikede paa Formiddag og holdt Ungdomsforedrag paa Eftermiddag. Trods det truende Veir var dog Kirken vel fyldt. Vi havde en velsignet Dag. Tak for Besøget!

B.

Den 4de Juli havde vi Missionsfest her ved Hardsø; vi var forsamlet i en Skovlund paa Missionær S. N. Rønninges Land. Festen var godt besøgt, og vi havde det meget hyggeligt. Miss Ida Grøseth var tilstede og talte om Kinas store Nød. Der var ogsaa mange andre tilstede, saa det veksledes med Taler og Sang. Tilslut optoges Offer til Kinamissionen stort \$100.00.

S. S.

Den gode, gamle Skik at holde Katekisation i Kirken med Børnene og Ungdommen, er endnu ikke aldeles afslagt. Søndag 11te Aug. holdtes Katekisation efter Predikenen ved Pastor Berg i Østrander Menighed. Efterpaa optoges Offer til Børnehjemmet, hvor baade smaa og store tog Del. \$25.31 indkom ved Anledningen. Da denne Menighed staar uden Samfundsforbindelse, er det glædeligt at mærke Interesse for Samfundets Gjøremaal, og særlig er det glædeligt at se, at de smaa og unge lægger Interesse for Dagen og er med.

Korr.

Benezers Menighed i Chicago, Past. D. J. Mundahl's Kald, skal nu begynde Opførelsen af sin nye Kirke. Den fik sikret sig to skønne Tomter paa Hjørnet af 71 og Aberdeen Sts. Syd. Der har været delte Meninger inden Menigheden angaaende den nye Kirke; men paa det sidste Menighedsømøde, da Bygningskomiteen tilsammen med Presten fremlagde for Menigheden, hvad som burde gøres, blev det omtrent enstemmigt besluttet at begynde saa snart det lod sig gøre. Det blir ingen let Sag for Menigheden at opføre en saadan Kirke; men i Beslutningen var dog deres største Dyds Enighed.

S k o l e f e s t. Eftermiddag, Søndag den 12te Aug. sidstleden holdtes en meget vellykket Skolefest i Bethlehems Menighed, Wis. Hr. Stud. theol. Johan Arnesen har hver Sommer i 3 paa hinanden følgende Aar holdt Menighedens Religionsstole. Da han næste Aar agter at træde ind i Prestegjerningen, blev denne Fest ikke alene en Afslutningsfest paa dette Aars Religionsstole, men ogsaa en Afskedsfest for Hr. Arnesen. Veiret var pent, en stor Forsamling fyldte Kirkehuset, som for Anledningen var festlig smykket. Et vel udarbejdet Program blev udført af Børnene og Menighedens Sangkor. Paa en hjertelig Maade tog Arnesen Afsked med Børnene og de øvrige i Bethlehems Menighed. Med stor Kjærlighed har han taget sig af Børnenes religiøse Undervisning og til Gjengæld vundet de smaas Tillid og Hviagtelse saavel som Menighedens. Paa Menighedens Vegne udtalte Stedets Prest, D. S. Meland, en Tak til Arnesen for trofast og vel udført Arbejde i Bethlehems Menighed. Et Offer blev optaget til Læreren og alle indbødes saa til Beværtning i Kirkens Bajement. Det er ikke alene tiltalende at være tilstede ved en sliq Fest, men det er trostende og troessigende at høre Børnene med Frimodighed udtale de kristelige Sandheder og bekjende sin Tro. Man skildtes da ogsaa med dette Indtryk: vil man bygge Guds Menighed, saa maa man ikke forsømme Børnenes religiøse Opdragelse. En Deltager.

Bekjendtgjørelser.

Red Wing Seminar.

Undervisningen ved Red Wing Seminar begynder, om Gud vil, i alle Skolens Afdelinger den 10de September næstkommende.

Den theologiske Afdeling.

Ansgning om Optagelse i den theologiske Afdeling maa inden første September indsendes til undertegnede.

Ansgningen maa ledsages af en kort Oversigt over vedkommendes Livsforløb, en Redegjørelse for hans Forhold til Herren, og de Grunde, der bevæger ham til at optage det theologiske Studium, samt Attester fra kristelige Mænd, som kjender Ansgeren.

Det fordres nemlig som Betingelse for Optagelse i denne Afdeling at man a) har gode, paalidelige Vidnesbyrd om levende og alvorlig Kristendom og ubetinget antager den lutheriske Kirkes Lære.

b) I Regelen har gennemgaaet det forberedende Kursus eller har dertil svarende Kundskaber.

Theologiske Studenter, som tilhører Hauges Synode, har Undervisning og Logi i Skolens Dormitory frit, men maa betale for Lys og Varme. De som bor udenfor Skolen maa selv betale for Logi.

De forberedende Afdelinger.

De, som ønsker Optagelse i de forberedende Afdelinger eller agter at fortsætte sine Studier der, bør melde sig til undertegnede inden den 1ste September.

Nye Ansgninger maa være ledsaget af Attester fra en Prest eller en anden kjendt Mand.

Optagelsesbetingelser.

Til Optagelse i de forberedende Afdelinger fordrer: a) At man besidder en vel forberedt Konfirmands Kundskaber.

b) Hver en moralsk Vandel og ubetinget underkaster sig Skolens Regel og Disciplin.

c) I Regelen ikke er under 14 Aars Alderen

Udgifter.

Undervisningen betales i Forstud Semestervis med \$17.50 og \$1.00 Library Fee, som erlægges ved første Semester.

Bærelse, Lys og Varme betales med 60c pr. Uge og nedover. Enteltbærelser betales med 85c pr. Uge.

Indemnity Fee.

En Indemnity Fee af \$2.00 betales af dem, som bor i Bygningerne. Disse Penge tilbagebetalles, naar man forlader Skolen, hvis man har al i den Orden det var, naar man flytter ind.

I Skolens Boardingclub faaes Kost til billig Pris.

Alle Ansgninger om Optagelse, Ordning af Rum osv. sendes til undertegnede.

Skolens Katalog og andre Oplysninger gives paa Forlaugende ved at henvende sig til Undertegnede, Red Wing Seminary, Red Wing, Minn.

Edw. W. Schmidt, Bestyrer.

Direktionsmøde.

Skoledirektionens samtlige Medlemmer indkalderes herved til Møde i Jewell, Iowa ved Skolens Aabning den 10de Sept. Direktionsmødet kalderes til Kl 1 Eftermiddag den Dato. A. D. Mortvedt.

Om Gud vil afholder Nordre Minnesotakreds af H. S. et Ophbyggelsesmøde i Sions Menighed, Past. B. Olsons Rald

fra 24—26 Sept. Samtaleemne er Luk. 15, 11—24. De besjægende gaar til Bagley. Minn., hvor Skjds vil møde den 23de Sept. Herren velsigne Mødet.

J. J. Renda hl.
M. L. Dahle.

Shell Creek Morst Ev. Luth. Menighed, indbyder herved til et kristeligt Samtaleemne at afholdes i Newman Grove, Nebr., fra den 24de til 27de September næstkommende. Samtaleemne: Kol. 3: 1—4. Lutherste kristne, læg og lær, er hjertelig velkomne til Mødet. Paa Menighedens Vegne

J. J. Melom.

Paa Indbydelse fra Stabanger Menighed, Pastor J. J. Knutsens Kald, Garden City, Ia., vil midtre Iowa Indremissionsforening afholde et kristeligt Samtaleemne 17—19 Sept. Samtaleemnet er den 32de Davids Salme. Bestyrrelsen vil være snil og møde frem til dette Møde.

J. J. Luthro, Form.
L. C. Larson, Sekr.

Iowa Kredss afholder Samtaleemne i Nazaret Menighed, Armstrong, Ia., Pastor Edw. Dueas Kald, den 10—12 Sept. Samtaleemne er Lukas 14: 25 ff.

S. A. Heidal, Form.
L. J. Knutson, Sekr.

Syd Dakota Kredss indbydes herved til Ungdomsfestene, til St. Johns Menighed, Sioux City, Iowa, at afholdes fra 15—17 Sept. 1912. Program for Mødet er bestemt som følger:

Aabningsprediken Søndag Formiddag, Prof. M. D. Wee.

Søndag Eftermiddag, 20 Minutters Tale ved følgende, i engelsk: Pastorerne A. R. Gaard, S. Jacobson, i norsk J. J. Melom.

Søndag Aften, frie Vidnesbyrd, indledet ved en kort Prediken af Past. M. B. Lottesmoen.

Mandag Formiddag, Forretningsmøde. Organisation og Valg af Bestyrrelse.

Mandag Eftermiddag, Foredrag over Emnet Martin Luther ved Past. J. J. Skarpsness. Foredrag over Emnet, H. N. Hauge, Past. A. J. Kroghstad.

Mandag Aften, frie Vidnesbyrd eller Diskussion over et bestemt Emne.

Tirsdag Formiddag, Bible study, Rev. J. A. Duello. Fredediskussion.

Tirsdag Eftermiddag, Lecture, Why we believe the Bible, Rev. A. M. Mannes.

Tirsdag Aften, Aftedsmøde.

Alle Ungdomsforeninger inden Kred-

sen burde være repræsenteret, og bedes at ordne dermed. Kirkefor eller Kvartetter bedes venligt om at komme til Mødet, da vi burde danne et Fælleskor.

J. A. Duello.
A. M. Mannes.
J. J. Melom.

Kvitteringer

Fra West Prairie Kbf. af Ibromhjemms Mgd., Pastor Nervigs Kald, Bolin, S. Dak., modtaget \$10.00 til fattige syge i Hospitalet i Minneapolis, Minn.

J. Sether.

Rette lse: J No. 27 er i Kvitteringerne til Hospital. Kina forglemt at kvittere for 1 Quilt fra Mrs. Peter Moen hvilket her ved rettes

A TOKEN OF YOUR BAPTISM.

Et uafmindeligt pent Daabsminde i Bogform. Både Daabsattesten og Omslaget er lithograferet mange Kulører. Billeder, Bibelskeder og Salme-



vers er lithograferet i brunt og sort. 12 Sider og Omslag paa tykt Papir og heftet med fryndset Siltesnor. Det hele er paa engelsk.

Pris pr. Stykke 25 Cents eller \$2.40 pr. Dufin net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Drawer 74, Red Wing, Minn.

„Bægteren“, 427 opbyggelige Sange, gamle og nye. Denne Bog har bundet en stor Udbredelse iblandt det lutheriske Kirkesfolk. Udbredt i over 12,000 Eksemplarer. I mygt Bind og Guldsnit. Pris 80c.

Sendes til Norge for samme Pris.

Hauges Synod Book Dept.,

Drawer 74 Red Wing, Minn.

Konstitution

for Hauges Synodes Ungdoms- forbund

er nu færdig. Den er givet i haade norsk og engelsk Tekst. Den er paa 8 Sider hestet og koster 5 Cents Stykket enkeltvis. 3 Par-
tier sendes den portofrit til følgende Priser:
25 Eksemplarer for \$1.00, 50 for \$1.75 og
100 for \$3.50. Alle Ordres sendes til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Hans Nielsen Hauge og hans Samtid
af
A. Chr. Bang.

Et Tidsskrift fra omkring Aar 1800. Med mange
Billeder og Facsimiler. 512 Sider. Smukt og
godt indbundet. Pris \$2.70

Denne Bog har i flere Aar været udsolgt men
er nu udkommet i nyt Oplag. Den er i det væ-
sentlige uforandret men indeholder en hel Del flere
Billeder.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn

A TOL N OF OUR WEDDING. A beautiful
booklet, containing certificate, oblong shape.
Made up of six heavy cardboard leaves. Rich-
ly illustreret in delicate colors. The certi-
ficate itself occupies the two middle pages and
is preceded and followed by well selected de-
signs, symbols, hymn verses and Scripture
passages. The last page is prettily arranged
for name of guests. Furnished with a pretty
embossed cover and bound with heavy silk
cord. Single copy 25 cents, per doz \$2.40 net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT
RED WING MINN

Fountain-Penne.

Vi har en god Forhning af de velbeskjendte
Moore's Non-Leakable Fountain Penne. De sæl-
ges for \$2.50, 3.00, \$3.50. Dette er ubetinget den
bedste Fountain Pen i Markedet for nærværende.
Hvis en Pen ikke er tilfredsstillende, kan den byt-
tes igen. Døgn, enten der ønskes en fin, grov
eller "stub" Pen.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

"The Lutheran Intelligencer",

et engelsk Kirkeblad med god opbyggende
Læsning og mange kirkelige Efterretninger
haade fra Hauges Synodes Arbejdsmark
og Kirkens Arbejdsmark i Almindelig-
hed. Bladet udkommer en Gang om
Maanedes i Red Wing, Minn., og redigeres
af Prof. Gustav M. Bruce. Det koster 50
Cents pr. Aar, forstudsvis. Agenter ønskes
til at virke for Bladets Udgivelse. Send
for Prøvenumre og Agentskiftaar.

THE LUTHERAN INTELLIGENCER
730 10th str., Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt
paa pene Silkebaand, passende for Bognærter:

"Julehilsen", "Nytårs-hilsen", "Hilsen fra
Amerika", "Venlig Hilsen", "Hilsen til Fader",
"Hilsen til Moder", "Hilsen til Søster", "Hilsen til
Broder", "Hilsen til Onkel", "Hilsen til Tante",
"Til min kjære Søn", "Til min kjære Datter",
"Hjertelig Lyønskning", "Herren er nær", "Uden
Kors ingen Krone", "Barnefang", "Hjertelig Hil-
sen", "Jdag vil jeg prise Herren", "Tro, Haab og
Kjærlighed", "Til kjære Bedstemoder",

"Christmas Greeting"; New Year Greet-
ing"; "A Greeting to Father"; "A Greeting
to Mother"; "A Greeting to Sister"; "A
Greeting to Brother"; Faith, Hope, Charity".

Baanene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til
C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Bede er indret.

Naar vore Menigheder indsender Benge til
Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorløn, Synodestas-
sen, heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og
Revell Luth. College, sendes til Mr. D. A. Ulbin,
906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Indremissionen, Kinamis-
sionen, og andre Bedningemissioner,
sendes til Rev. A. D. Oppegaard, Madison, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes
til Rev. J. A. Quello, Veresford, S. D.

Benge til Church Extension sendes til
Rev. J. N. Effe, Hendricks, Minn., R. 3, B. 6.

"Buddbæreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutheriske Synode i Amerika
Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster
forstudsvis \$1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,
Prætor 74 Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn.
Indbiller og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til
ham.

Entered at the Post Office at Red Wing,
Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Uddrag af en Prediken over
Matt. 24.; 2. Herren styrer eders Hjerte; 3. Kan
en Kristen lade være at gaa paa Bønnemøder; 4.
Kjærlighedsprøve; 5. Missionslæsning; 6. Til
Hvile; 7. Enheden i Kristus; 8. Kredsmøde i Wil-
liston; 9. Referat fra Kredsmødet i Bethel Menig-
hed, Turtle Mt. Kred; 10. Indremission; 11.
Vor Indremission; 12. Bidt fra Bethesdahjemmet
i Chicago; 13. En venlig Anmodning etc; 14. Ki-
namissionen; 15. Fra Arbejdsmarken; 16. Be-
kjendtpresser; 17. Rytteringer.



Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2.

No. 35

Torsdag den 31te August 1912

44de Aarg

Ikke partist.

Gud er ikke partist, men Farisæerne liden og saa af den Skjæbhed og Synd ved Siden af saa mange andre. Træffer du en meget partist Mand, saa gjør du ham ikke saa særdeles stor Uret, om du ogsaa tager ham for en Farisæer.

De gamle Farisæere mente og lærte, at man skulde elske sin Næste og hade sin Fiende. Det var de velvillige man skulde elske, men de vrangvillige skulde man hade.

Om Gud havde handlet saa, hvorledes mon det da havde gaat med alle Farisæere, med alle onde Mennesker?

Men Farisæeren spørger ikke efter, hvorledes Gud gjør, hvad han mener eller siger. Det farisæiske, vrangvillige, ubodfærdige Menneskehjerte vil, hvad det selv vil og ikke noget andet. For det selviste, vantroende Menneske er det saa endetil og selvagt at „hade sin Fiende“. Den, som ingen Næstekjerlighed har forstaar Sagen sli, at man kan ikke gaa hen og elske den onde. Men hvem var det Gud elskede, da han „gav sin Søn“? Var det onde eller gode?

Saa siger Jesus: „Men jeg siger eder: elsker eders Fiender, velsigner dem, som eder forbande, gjører dem godt, som eder hade, og beder for dem, som gjøre eder Skade og forfølger eder, paa det I skulde vorde eders Faders Børn, som er i Himlene!“

Hvad synes alle Farisæere om denne Lære? Det var vist en bitter Pille at tage for en selvgod Farisæer. Men Jesus giver aldrig sin Lære, den aandelige Føde sammen med Slitkerier for at den skal være velsmagende for den kræsnе Verdens Gane. Hvad som er tidsmæssigt for Verden er utidigt for Herren.

Men Farisæer eller ikke Farisæer, Gud vil frelse alle paa den Vej og Maade, som onde, Overtrædere, Fiender kan frelses. Han viser ingen Persons Anseelse, ingen Partisthed. „Thi han lader sin Sol gaa op over onde og gode og lader det regne over retfærdige og uretfærdige.“

Men Gud vil frelse alle uden Persons Anseelse, og om han ikke faar gjøre det formødelst deres Ubodfærdighed og Vantro, saa skal han ogsaa fordømme uden Persons Anseelse. Den, som klæder sig i Purpur og kosteligt Sinfæde og lever hver Dag herligt og i Glæde fordømmes med Stratentrøveren uden Persons Anseelse.

Vor alvorlige Bestræbelse skal være at komme i Besiddelse af og praktisere den Næstekjerlighed, som er af Gud; thi Næstekjerligheden saavel som Kjerlighed til Gud selv har sin Rilde i Guds Kjerlighed og vi maa søge den der.

Det næste er, at vi lader denne Kjerlighed gaa ud til alle Mennesker uden Undtagelse og uden Persons Anseelse.

GTU Library

2400 Ridge Road

Berkeley, CA 94709

For renewals call (510) 649-2500

Endelig skal vi vise denne Kjærlighed uden at søge Nos derfor hos Menneſter.

Lad os ſaa gaa hen og vise i Liv og Omgang med vor Næſte, hvad vi med Munden lærer og beſjender.

En ſand kſtens Sorg.

En Afhandling i en Bog, ſom kaldes:

„Den troendes Kjendeteſen“.

(Indſendt ved E. Gylbertſen.)

De, ſom ſørger over Synden, er ſalige. Salige er de, ſom ſørger; thi de ſkal huſvales, Math. 5, 4. Guds Offer er en ſønderbrudt Aand, et ſønderbrudt Hjerter vil du, o Gud, ikke foragte, Sal. 51, 19. Du ſkal tegne et Tegn paa de Folks Pander, ſom ſukker over alle Vederſtyggeligheder, ſom er gjort i Staden, Ez. 9, 4. Bedre er det at gaa til Sorrigs Huſ end at gaa i Gjeſtebudſ Huſ, fordi i hint er hvert Menneſkes Ende, og den levende lægger ſig dette paa Hjerter. Sørger derfor med de ſørgende; thi derſom et Lem lider, lider alle Lemmer med, 1 Kor. 12, 26. En ſand kſtens Liv er fuldt af Bedrøvelſe, — fiſt over ſine egne Synder. Mit Liv er fortæret af Sorg og mine Ar af Suk, Job. 31, 11. Og jeg havde Livet; thi ond tyktes mig den Gjerning, ſom gjøres under Solen; thi alſammen er Forcængelighed og Higen efter Vind, Pred. 2, 17. Helſt fordi ieg ikke gjør det gode, ſom jeg vilde, men det onde, ſom jeg ikke vilde; thi jeg ſer en Lov i mine Lemmer, ſom ſtrider mod mit Sindſ Lov og tager mig fangen under Syndens Lov, Rom. 7, 19. Jeg elendige Menneſte, hvo ſkal fri mig fra dette Dødens Legeme. For det andet ſørger en ſand kſten over ſin Udlændighed. Be mig, at jeg lever ſom fremmed blandt Meſer, at jeg bor ved Aedars Teſte. Længe nok har min Sjæl boet hos dem, ſom hade Fred, Sal. 120, 5. Thi jeg er daglig bedrøvet i forſkjellige Friſtelſer, 1 Pet. 1, 6. Derfor ſukker jeg i mig ſelv, idet jeg forventer en ſønlig Udkaarelſe, mit Legemes Forløſning, Rom. 8, 23.

Nu en Betragtning af Tekſten.

Her paa Jorden er vor Glæde blandet

med Bedrøvelſe. I ſkal fryde eder, efter at I nu en liden Stund, om ſaa ſkal være, er blevne bedrøvede i forſkjellige Friſtelſer, 1 Pet. 1, 6. Ligeſom der fattedes Vin i Brylluppet i Rana, hvor Kiſtus ſelv var tilſtede, ſaa er der undertiden ingen Trøſt at finde i det Hjerter, hvori Jeſus bor. Men ſom han gjorde Vand til Vin, ſaa ſkal han ogſaa forvandle vor Sorg til Glæde.

Der er fornemmelig tre Aarſager til de troendes Bedrøvelſe. Fiſt dette, at han betænker, hvad han har været; for det andet, hvad han nu er, og for det tredje, hvad han vilde være, men ikke er. Saalænge den ubodſfærdige lever trygt og ſtille i Synden, føler han intet til Byrden, heller ikke til Hævnen, ſom følger paa den. Meget mere glæder han ſig over det, ſom billigen ſkulde volde ham Sorg. Men ſaa ſnart han ſaar ſe ſin Synd, bliver det ham tungt, ſom en ſvær Byrde, og det, han før glædede ſig i, bliver ham til Bedrøvelſe.

Saalænge David ſøgte at ſkjule ſit Horeri med Mord, var der ingen Bekymring i hans Hjerter over denne gruelfige Synd. Dertimod ſendte han Brev til Joab med Befaling om at ſtille Urias der, hvor Striden var farligſt. Og da han ſit Joabs Bud om, at Urias var død, lod han Budet ſige til Joab: Lad ikke denne Gjerning ſynes ond for dine Dine, 2 Sam. 11, 25. Men hvilken Forandring, der foregik med ham, og hvor ondt Synden gjorde ham, da Herren kaldte ham til Omvendelſe, derom vidner den 32te og 51de Salme.

Medens Paulus levede trygt i ſin Egenretſfærdighed forfulgte han med Velbehag de kſtne. Men da Gud oplod hans Dine, vidner han ſelv, hvor bedrøvet han var. Jeg er ikke verb at kaldes en Apſtel, fordi jeg forfulgte Guds Menighed. Naar Gud af Naade frikjender os fra vore Synder, forbinde han os til et beſtandigt Had til Synden. Deraf kommer det, at naar han har borttaget Syndens Skyld, ſaa vil han dog, at den ſkal huſtes og erindres. Thi ligeſom Torne er ſtabelige i en Have, ſaa er Synden hvilt farlig i den aandelige Sejelehave: den forhindrer os i at vokſe og tiltage i Aandens Frugter.

Men ligesom Torne er duelige til Gjærde, hvorved Dyr og onde Mennesker holdes borte fra Haven, saa er de forbigangne Synder forsaavidt nyttige, at naar vi ihukommer dem, da ydmiges vi og vogter os for at synde i Fremtiden. Denne Sorg over de forbigangne Synder, der intet andet er end Gjenfødselsens Smerte, bør ikke gjøre Guds Barn mismodig, de bør meget mere glæde sig derover. Sandelig Herren har det største Velbehag i os, naar vi har mest Mishag til os selv. Vel maatte de bedrøvede ikke staa for Kongen af Persien, hvorfor Mardechai ikke gik ind til Kongens Hus, naar han havde Sæt paa. Men hvo er de, som Herren pleier at trøste? Er det ikke de, der sørger?

Hvem giver han fri Adgang til sig? Sandelig de ydmige og de, som falder ned for ham med et angerfuldt Hjerte. Naar vort Ansigt er vædet med Bodstaarer, behager det Herren bedst, og da er vi ham allermeest velkomne. For det andet er den troende tit bedrøvet, naar han betænker, hvad han er. Medens han er her paa Jorden, er han altid onguiven af Fiender, der virker i hans syndige Kjød for at opegge ham til Synd. Naar Djævelen engang er uddreven, gjør han sig al Umage for at komme ind igjen i det Hus, han maatte forlade. Med et rasende Had forfølger han alle dem, som er forløste, og gjør sig al Flid forat føre dem tilbage til deres forrige Trældom. Dernæst er den gudsfrygtige bedrøvet, naar han betragter de mangfoldige Kors og Trængsler, der ligesom Havsbølger, den ene efter den anden, vælter ind paa ham. Hertil kommer ogsaa hans Sorger over Guds Kirke. Lad være, at hans egen Tilstand er saa god, som den ventes kan. Det volder ham dog Bedrøvelse, naar han ser paa Herrens Menighedens Trængsler og Elendighed.

For det tredie er den troende bedrøvet, naar han tænker paa, hvad han vilde være, men ikke er. En sand Kristen har, omend i megen Uskuddommenhed, en levende Forsmag paa det tilkommende Livs herlige Glæde, og han er bedrøvet over, at han bliver opholdt saa længe paa Reisen til sit rette Hjem. Jo mere han nærmer sig dette, jo mere glæder

han sig. Og det er ganske vist, at den Sjæl, som i sin Livstid ikke har sølt Vængselen efter at skue Herrens Herlighed, stilles aldrig med Glæde fra Legemet. Dersom du ønsker det, som du ikke har, saa sæld Taarer, for at du maa faa det. Hvorledes skal Herren gemme vore Taarer i en Flaske, naar vi ikke udøser dem? Eller hvorledes skal han trøste os, naar vi ikke er bedrøvet?

Et Verdensbarn kan ikke være glad og bedrøvet paa engang, men anderledes forholder det sig med den gudsfrygtige; thi efter den haardeste Bedrøvelse fornemmer han den største Glæde. Ligesom Luften er reneft efter Regnet, saaledes bliver Samvittigheden reneft efter Taareregnet; thi den Bedrøvelse, som er efter Gud, fører altid Trøst med sig,

Vor Trængsel er det Mærke,
Hvorefter Jesus ser,
Naar Torden af den sterke
Guds Domshafune ster,
Da skal vor Trængsel give
Sin fulde Glædens Frugt,
Vor bitre Myrtha blive
En evig Livets Lugt.

Tro over lidet.

Gud kræver ikke af dig, at du skal hverken reformere eller omvende al Verden, men han kræver, at du skal være tro i det Kald, han har sat dig og tro i at aagre med det Pund, han har givet dig. Gud vil heller ikke holde et lidet Kristensamfund ansvarlig for de Millioner Hedninger som dør uden Haab og uden Gud. Men han kræver, at det kristne Samfund skal bede Høstens Herre, at han uddriver Arbeidere i sin store Høst. Og han kræver, at Samfundet, ganske rettere Menigheden, skal arbejde og ofre med Iver og villig Haand efter den Gvne og Anledning, som gives, og da hedder det: „Vel du gode og tro Tjener, du har været tro over lidet, jeg vil sætte dig over meget, gaa ind til din Herres Glæde.“

Ungdomsforbundet

Det himmelske Hjem.

Joh. 14: 2-3; Aab. 21: 1-22: 5.

Det lille Ord „Hjem“ har for mange Mennesker en ligesaa deilig som kjendt Klang. Vi har set Arbeideren træt efter Dagens Strid og Møje, haste hjem for at finde Ro og Hvile. Vi har lagt Mærke til den reisende, hvorledes han træt af Reiselivets mange Omvekslinger, længes hjem for at finde Hygge. Spinnen eller Datteren, der har valgt at frekventere en Skole langt borte, vil dog hjem til Zul for ret at kunne glæde sig. Hvad Stilling vi end indtager i Samfundslivet, saa er Hjemmet det bedste Sted, vi har. „Borte er bra, men hjemme er bedst“, er et kjendt og sandt Ordsprog.

Dette har vi sagt om det jordiske Hjem. Tanken vil først gaa did. Men godt som et jordiskt Hjem ogsaa kan være, saa har dog Guds Børn et Hjem, som er langt bedre. David glædet sig over, at han skulde faa „bo i Herrens Hus gennem lange Tider.“ Vor Frelser talte ofte i Lignelser, fordi han gienem det jordiske og kjendte vil klargjøre for os de himmelske Ting. I vor Bibeltekst taler han om Faderens Hus med de mange Bærelser. Der er det

h i m m e l s k e H j e m.

Nysgjerrigheden vilde gjerne vide alt om det himmelske Hjem, men meget forbliver skjult for Tidens Børn saalænge, de er her tilhuse. Der er dog mange Ting, som vi kan faa Bished om, og nogle af disse vil vi her paapege.

I. Jesus har beredt dette Hjem.

Men dermed har vi ogsaa sagt, at det er Gud som har beredt Hjemmet, thi Skriften vidner om Jesus, at han er den „sande Gud og det evige Liv.“

II. Da er Hjemmet vel beredt.

Kristus var med ved Skabelsen. Alle

Ting er blevene til ved ham. Joh. 1: 3. Alt som Gud skabte var saare godt. 1 Moseb. 1: 31. Om Kristi Gjerninger i hans Kjeds Dage blev der vidnet: „Han har gjort alle Ting vel.“ Mark. 7: 37. Nu har han al Magt i Himmelen og paa Jorden.“ Mark. 28: 18. Han med Villie og Kraft skal berejde en „ny Himmel og en ny Jord“ Aab. 21: 1, hvor Retfærdighed bor. 2 Pet. 3: 13.

III. Alt ondt skal holdes ude fra dette Hjem.

Slangen kom ind i Paradis og bragte Død og Ødelæggelse. 1 Moseb. 3.

I det bedste jordiske Hjem vil Sorg komme, Synd kan faa trænge sig ind og lægge Hjemmets Hygge i Ruiner.

Ikke saa i det himmelske Hjem.

„Intet urent skal komme ind.“ Aab. 21: 27.

„Ingen Taarer, Død, Sorg, Skrig eller Pine“ B. 4.

„Ingen Forbandelse skal være der“ Aab. 22: 3.

„Ingen Nat skal være der“ B. 5.

„Ingen Hunger og Tørst skal være der.“ Aab. 7: 16.

IV. Saligheden og Glæden skal nydes usforstyrret. I det jordiske Hjem er al Glæde, Lykke og Hygge blandet og kortvarig.

I det himmelske Hjem er „Freden som Floden og Retfærdigheden som Havets Bølger.“ „De skulle regjere i al Evighed.“ Aab. 22: 5.

V. Det himmelske Hjem er hos vor Gud.

„Gud skal bo hos dem“ Aab. 21: 3.

„De skulle se hans Afsyn“ Aab. 22: 4.

De skulle se Gud, være hos Gud, nyde Gud,—det bliver det „høieste Gode og den væsentlige Salighed.“

VI. Det himmelske Hjem er beredt for Guds Børn.

„Jeg gaar hjem for at berede e d e r et Sted“, var sagt til Jesu Disciple.

VII. Kristus kommer for at hente sine til det himmelske Hjem.

22. Han kan komme ved Døden. Luk. 16:

22. Han kommer paa den hyderste Dag. 2 Kor. 5. 10.

Slutningstanter: Vort jordiske Hjem er kun et kort Opholdstæd. Lad os vaage og bede, at vi maa være rede til at indtage det himmelske Hjem. „Bereber eder Rejsefødt! Thi om tre Dage skulle I gaa over denne Jordan.“ Josva 1, 11.

J. N. W.

* * *
Sunday, Sept. 1, 1912.

TOPIC: THE TAKING OF LIFE.

Exod. 20: 13; Matt. 5, 21—26.

Our topic deals with the fifth commandment. Like all the other commandments this one has a positive as well as a negative side. The negative side is stated but the positive is also implied in the Old Covenant. In the New Covenant the positive side is clearly brought to light by Christ and also by the apostles. We have been taught that there are two things we should note in each commandment: The evil which is forbidden and the good which is enjoined. We cannot improve on this and we will do well to make these two thoughts our main subdivisions in the study of the

Fifth Commandment.

I. The evil which is forbidden.

1. The taking of our neighbor's life. This sin is so awful, the crime so hideous that we might deem it unnecessary to lay any special emphasis upon this subject. But a little knowledge of present conditions will reveal the fact that the sin is very common, and what is still more alarming, it is very often committed by young men, not always by the sinhardened criminal. The majority of our criminals are young men. They have been brought up in a country dotted with churches, Sunday schools and Christian institutions, but their parents never brought them to church and as they grew older they kept away from all Christian influence. Thousands of our young people do not get a Christian training because of the neglect or carelessness of their parents. Like obnoxious weeds they will choke the growth of the good seed and make the evil influence to be felt in wider circles. We need not be surprised at the present alarming condition. Every day somebody is killed by a murderer's hand. What is the remedy? The Word of God. To get all the children and the young people of our country under the influence of the Gospel is the great problem confronting the workers in the Christian church.

2. The taking of our own life.

This sin is also growing to be very common. We have known several to commit suicide and leaving a note to their relatives or friends stating they are going to heaven,

quoting such scripture passages as John 14: 1—3. Such people must either be mocking in death or they are ignorant of the teachings of the Bible if otherwise they may be said to be in their right mind. God has given us life. He alone has right to take it. To take our own life as well as the life of others is to usurp the right of God over our life. The person who takes his life commits a horrible sin. It must be the folly of ignorance to expect salvation by committing sin.

3. The hating of our neighbor.

This sin is very common not only among the worldly but also among church people and even among those who profess to be Christians. We do not say it is common among those who truly are Christians. Hatred is murder. See second Lesson and also 1 John 3: 15. We are not fit guests at the Lord's table, nor true worshippers in the house of the Lord if our heart is filled with envy and hatred towards our brother. Be ready and willing to forgive. How we need the Love of God in our hearts in order to be able to forgive and forget evil.

4. The leading astray of those who would endeavor to walk in the path of righteousness. Let us be very careful that we do not tempt anyone to commit sin. Sin leads away from God and that means death. If we are guilty of leading others astray we are guilty of their death.

II. The good enjoined.

To befriend and help our neighbor in every bodily need.

1'. As to friends. This we may generally do.

2. As to our enemies. This is equally necessary but very often neglected. Matt. 5: 43—48. See also the lesson of the merciful Samaritan, Luke 10: 23—37.

3. Forgive the faults and the sins of your brother.

4. Forget the evil committed against you by your neighbor. It is common to hear people say: "I will forgive, but I cannot forget." This is wrong.

5. We are to follow the oft repeated admonition of the Apostle John: "Little children, love one another." J. N. W.

* * *
September Topics.

Søndag, 8de September: Kol. 4: 14; 2 Tim. 4: 9—18.

Søndag, 15de September: 2 Mojes. 20: 14; Matt. 5: 8; 23: 25—28.

Søndag, 22de September: Nab. 5: 1—14.

Søndag, 29de September: 2 Mojes. 20: 15; Ej. 38: 13—16. J. N. W.

Personlig Indflydelse.

Der er en Slags skjult Sandhed i, hvad Skriften bærer os om Johannes den Døbers Forhold til sine Disciple, hvilket lidt Forklaring vil bringe frem, og som, naar det er fremdraget, er høist tankevækkende.

Johannes den Døber, husker du, var en stor og indflydelsesrig Prediker. Hans stærke, vækkende Ord bevægede hele Judæa til Opmærksomhed. Til Jordanens Bred, der var hans Predikestol, til Ørkenen, som var hans Helligdom, trængte Folket sig i Skarer. Overalt, i enhver Hjerte, var der en Længsel efter en eller anden stor ny Befrier. Folket troede, at de stod ved Slutningspunktet af Profetien, at nu paa en anden og ny Maade vilde Gud bryde Tausheden og tale til dem ved sin Messias' Mund.

Bevægelser i Ørkenen forårsagede tilsvarende Røre blandt religiøse Ledere i Jerusalem. Maaske kunde denne eiendommelige og hjertevækkende Profet selv være Messias. Synedriet (Raadet) valgte et Gesandtskab til at besøge Johannes, forat de kunde spørge ham og stille sig selv tilfreds. „Dette er Johannes' s Vidnesbyrd, da Jøderne sendte fra Jerusalem Prestes og Levites, at de skulde spørge ham: hvo er du? Han bekjendte og nægtede ikke og bekjendte: jeg er ikke den Kristus. Og de spurgte ham: hvad da? er du Elias? Og han sagde: jeg er det ikke“. Han var egentlig den Profet, som i Tusmørket før Messias' Fremkomst skulde staa i den gamle, grumme, stærke Elias's Sted. Profeten Malakias havde erklæret, at Elias skulde komme lige før Messias. Den Herre Jesus sagde senere tydelig, at Johannes var den af Malakias forud omtalte Elias og med Rette forventet af Folket. Jeg formoder, at den sande Forklaring er, som en anden har antydet, at lig hvilken som helst anden stor, men hdmgy Budbærer fra Gud forstod Johannes den Døber ikke sin egen Karakter og Mission i Forhold til fordums Profeti. Han var mere, end han mente, han var. Det er meget bedre at være mere, end du mener du er, end at mene dig selv mere, end du er. Guds bedste Tjenere er altid dem, som er ligegyldige for store Navne og Pladse for

sig selv—som tænker først og fremst paa at udrette Guds Gjerning og Vilje paa de Steder, han har sat dem. I et af Robert Brownings Digte forestilles Englen Gabriel at tage en fattig Drengs Blads paa Jorden, fordi det var Guds Vilje, han skulde gjøre det. Og paa denne Maade synger Digteren om Englen:

Da til sit Haandværk han sig vendte,
Hvorved til dagligt Brød han tjente;
Han stød sig over Værket høied
Og var paa Jord ei misfornøiet.
Guds Vilje han udretted.
Om paa Solen, om paa Jorden—
Ham var det i sin Orden.

Thi du ser, naar du kommer til rigtig at tænke dig om, at Stedet, som Gud vil, er Himmelen, hvadenten det er herneede eller histoppe.

Derpaa spurgte disse Udsendinge fra Synedriet Johannes den Døber videre: „Er du den Profet? og han svarede nei“. Jøderne forventede en anden Profet end Elias, der skulde gaa forud for Messias, hvilken Forventning grundede sig paa en vis Forudsigelse i femte Mosebog. De tog Feil i deres Fortolkning. Hvor Moses taler om en Profet, som Gud skulde opreise ud af deres Midte, lig Moses, og til hvem de skulde lytte, mente de, at Moses havde Hensyn til en anden Profet end den velsignede Messias selv, hvem Profetien egentlig angik. Naar Profetien er blevet paaset til sin Opfyldelse, da er det let at se, hvor godt de svarer sammen; og som et Bevis paa, at „hellige Mænd fra fordums Dage talede, brevne af den Helligaand“, bliver den opfyldte Profeti et overordentlig stærkt Bevis. Men det er en vanffelig og farlig Ting at sne ind i en uopfyldt Profeti og sige, den betyder nøjagtig dette og det, og den skal saa sin Opfyldelse netop saa og netop da. Lad os vogte os for at gjøre det angaaende Omvæltningerne i vor Verden, angaaende vor Herres andet Komme. Vi bør tro paa vor Herres andet Komme—det hævdes tydelig af uopfyldte Profetier; men nøjagtig hvorledes og netop naar, er det ikke givet os at vide, og det er farligt for os at gjøre nogen Paastand desangaaende.

Nuvel, disse Udsendinge spørger atter

Johannes: „Hvo er du, at vi kunne give dem Svar, som have udsendt os; hvad siger du om dig selv?“ Og da svarer Johannes: „Omtrent alt det, jeg ved om mig selv, er, at jeg paa en eller anden Maade er Opfyldelsen af Esajas's Profeti om en Røst, som skulde komme raabende i Ørkenen: „Jævnør Herrens Vej“. Jeg er sikker paa, der er en Mængde Ting, som burde jævnes for hans Komme. Dette er den, jeg er, og alt, hvad jeg er. Jeg er den Røst, der raaber i Ørkenen: „Jævnør Herrens Vej“. Johannes's Svar var ikke meget tilfredsstillende for disse Folk fra Jerusalem. Maaske Røsten trængte sig temmelig ubehageligt ind i de krogede Steder i deres Liv og bragte dem til at synes, at de vilde have en stor Del Udjævning at gjøre selv, før Messias' Komme kunde være dem en rigtig velkommen Sag.

Jeg undres, om ingen af os har saadan en Følelse angaaende vor Herres Komme til os ved Døden, eller ved hans anden Tilkomme med Jidslue. Jeg undres, om vi ikke har en temmelig stor Udjævningspligt at udføre. Disse Udsendinge gjorde Johannes forskellige Spørgsmaal om hans Daa; men han har ikke meget at sige dem uden angaaende den store, som forbist var ved at komme, og for hvis Ankomst han kun er Forløber. Saaledes vendte de udsendte tilbage til Jerusalem.

Derpaa synes Skriftens Vers her at fortsætte med at berette os om et offentligt Foredrag af Johannes, der predikede for Folket, som trængte sig rundt om ham, Dagen efter det Besøg, Udsendingene fra Synedriet aflagde. Jesus selv kommer henimod ham midt i Trængslen, og da Johannes ser ham, udbryder han: „Se det Guds Lam, som bærer Verdens Synd“. Johannes erkjender denne Jesus som den, der skjønt han kommer efter ham, dog var før ham. Hele denne Johannes's offentlige Tale her til Mængden udmærker sig ved tydelige Ord og ved øm, alvorlig Henvisen til det Guds Lam, som borthæver Verdens Synd, og som stod der synlig blandt Folket. Intet kunde være stærkere, intet kunde være ligefremmere, intet kunde være mere overbevisende end denne Johannes's offentlige Tale om Guds lammet.

Men den Ting, jeg vilde have, I skulde lægge Mærke til i denne Johannes's offentlige Prediken er, at saa langt Beretningen gaar—og lig mangen en klar og sundig Prediken, som er bleven holdt siden hin offentlige Gudstjeneste i Ørkenen—synes Predikenen ikke at have gjort noget somhelst kjendeligt Indtryk. Vi læser ikke, at Predikenen havde til Følge, at nogen da modtog og fulgte Guds Lam. Massen hørte det; saavidt vi ved, hørte de det blot—de handlede ikke derefter. Den offentlige Gudstjeneste syntes at blive til intet. Folket lyttede til, og saa vidt vi kan finde ud, er det alt, hvad de gjorde.

Vi har nu naaet den særskilte Sandhed, hvorpaa jeg vilde I skulde sætte eders Opmærksomhed. Vil I være saa venlige særlig at lægge Mærke til disse Ord: „Atter den anden Dag“—det er, den næste Dag efter denne offentlige Prediken om det Guds Lam, som bærer Verdens Synd—stod Johannes der og to af hans Disciple. Folkestæren var nu helt borte. Der fandt ingen offentlig Prediken Sted. Johannes var netop nu i Ensomhed, og der var kun to af hans Disciple med ham. Og idet han saa paa Jesus, medens han tog sig en Spadsfætur—som en anden antyder, en af de talrige Tilkjendegivelser i Evangeliet, at Kristus var en Ynder af Naturen og vant til at tænke og overveie under Forening med Naturen—efter det guddommelige Forsyns Ordning kommer Jesus, medens Johannes staar alene med to af sine Disciple, netop da gaaende forbi. Og nu optager Johannes sieblittelig Tanken i den offentlige Prediken, han havde holdt Dagen forud, idet han bruger privat og personlig Tale og Indflydelse. Og idet han saa paa Jesus, som gik der, sagde han: „Se det Guds Lam!“ Og hvad den offentlige Prediken ikke syntes at gjøre, det gjorde det private og personlige Ord, fortsættende Predikenen offentlige Undervisning; thi vi læser straks efter, at de to Disciple hørte ham tale, og de fulgte Jesus. Hvad offentlig Bestræbelse ikke syntes at udrette, det gjorde privat Bestræbelse.

Og det er en mærkelig Kjendsgjerning, at dette første Kapitel af Johannes's Evan-

gelium, som i sin sidste Del beretter os om den første Erobring af Mennesker til Kristus, aabenbarer som Baabnet til den Erobring ikke den store og offentlige Sammentkomst og religiøse Møde, men gjennem hele sin Gang en personlig og privat Indflydelses seirrige Arm. Se engang. Disse første Disiple ledes til at følge Kristus, ikke ved en offentlig, almindelig Tale, men ved Johannes den Døbers private, personlige Ord: „En af de to, som havde hørt dette af Johannes og havde fulgt ham, var Andreas, Simon Peters Broder. Denne fandt først sin Broder Simon.“ Simon Peter bringes til Kristus ved sin Broder Andreas's private og personlige Indflydelse. „Den anden Dag vilde Jesus drage hen til Galilæa; og han fandt Filippus og sagde til ham: følg mig.“ Det er Kristi private og personlige Indflydelse, som kalder og knytter Filippus til ham, „Filippus fandt Natanael“. Og saaledes fanger Filippus's private og personlige Indflydelse. Da Arkimedes havde gjort en af sine Udpagelser, for han ud paa Gaden, udbrydende: „Eureka! Eureka! Jeg har fundet det!“ Erkebiskop Trench kalder dette et Kapitel af Eurekaer. Andreas finder Messias, derpaa finder Andreas Simon sin Broder, derpaa finder Jesus Filippus, derefter finder Filippus Natanael. Det er et Kapitel af Fund, og det er helt igjennem en privat og personlig Indflydelses Fund. Dette altsaa er Sandheden, vi kom til: personligt Arbejdes og personlig Indflydelses Værdi og Seir.

Predikanter bør huske dette. Naar den offentlige Prediken synes at faa Feil, lad dem fortsætte den ved den personlige Pastoralgjerning.

Søndagsskolelærere skalde ihukomme dette. Hvad der for andre og i Klasseværelset synes at være mislykket, kan ved det rette, personlige, private Ord forandres til et glimrende Udsald.

Joseph Duea.

En af Joseph Dueas Slægtninge har sendt os et Udsklip af „Roland Record“ om Dueas Liv, Sygdom, Død og Begravelse med Ønske om, vi vilde give et Uddrag af samme i „Budbæreren“. Vi skal villigt efterkomme dette Ønske.

Det er ikke alle Dødsfald som gjør lige stærkt Indtryk paa os og stiller Døden lige alvorlig for vort Sind og Hjerte. Det kommer jo saa meget an paa vore Forbindelser,

saasom Kjendstab, Slægtskab og andre Forholde.

Vi maa tilstaa, at Budstabet om Dueas Død, som vi straks fik, gjorde et underligt Indtryk paa os. Hans og vort Kjendstab gaar tilbage ca. 30 Aar eller lidt mere, da vi en Tid studerede sammen ved vor Skole i Red Wing. Siden var vi en Række af Aar Prest for den Menighed, som han al sin Tid var et trofast Medlem af. Vi har saaledes blandt andet døbt mange af denne Families talrige Børneskole. Nu rullede altsaa op for vort Sind og Tanke det ene Billede efter det andet og det sidste i Rækken, som vi syntes at se, var det ualmindelig store Bifølge, Kristen som indesluttede de jordiske Levninger af en kjer Ven, en elskende og elsket Egtefælle og Fader, Enken og de 13 faderløse Børn! Hvilket Billede!

Undskyld—men lad os faa Lov at minde dig Moder med Luk. 7, 13: „Og da Herren saa hende, syntedes han inderlig over hende og sagde til hende: Gæd ikke!“ Vi kjenner ingen mere lægende Balsam for saarede Hjertes end Ordet om den medfølende Jesus.

Duea var født paa den gamle Duea Farm tæt ved Roland, Ia., den 28de December 1861 og var altsaa ved sin Død 50 Aar, 8 Maanedes og 8 Dage gammel. Hans Forældre var den noksoa vel kjendte Pionerfamilie Jonas og Martha Duea. Moderen døde for mange Aar siden. Vi var tilstede ved hendes Dødsleie. Mellem Smerteangstene udtalte hun flere Gange disse Ord til de omstaaende. „Vandrer varlig“. Viseselig en betimelig Formaning til os alle.

Faderen døde for kun et Aar eller to siden og opnaaede saaledes en høi Alder.

Joseph Duea var en meget vel anset Mand baade i det almindelige Forretnings- og Omgangsliv og i Menigheden. De, som besøgte ham under hans Sygdom udtaler det faab, at han døde i Troen paa sin Frelser. Han efterlader sig foruden sin ovennævnte store Familie tre Brødre og to Søstre. Den ene af Brødrene er Pastor Duea i Blue Earth, Minn. Andre Venner og Slægtninge af den afdøde er flere, end vi kan nævne her. Ved Begravelsen forrettede Menighedens Prest, Pastor Sandven, med Bistand af Pastorerne G. D. Paulsrud og Edw. Duea.

Fred være med hans Støv, velsignet være hans Minde!

Hvad er Livet?

Thi hvad er eders Liv? I er jo en Røg, som viser sig en liden Stund og saa bliver borte! Jak. 4, 14.

Livet er saa kort! Du vil snart være, hvor du ikke mere kan give Almisser til de fattige eller belære de vankundige eller besøge de faderløse og Enker. Du vil ingen Leilighed have til at tale til Menneffene om deres Sjæle og vinde dem for Kristus, naar engang dette styggesfulde Liv er henveiret. Hvor nidkjer burde enhver Arbejder dog være for at gjøre sin Gjerning godt, medens han har Anledning.

Seg er overbevist om, at var vi i Besiddelse af al den Visdom, som Naaden vilde skjænke os, da vilde vi gjøre alt til Menneftenes bedste snarest mulig, med inderlig Bøn, med sandt aandelig Liv og med uforbeholden Tillid til Gud om hans Aands Betsignelse og Bistand.

Er Livet saa kort? Da lad os ikke gjøre saa store Forberedelser for det. At ophobe Guld i det uendelige er et Slags Vanvittighed. Skulde jeg paa en Dags Reise, da vilde jeg ikke tage Levnetsmidler med for tre Aar, det vilde kun thyge Baaden. En Spadsferstok er en god Hjælp, men at bære en Bundt af dem, naar vi gaar paa en Reise, vilde være en Overflødighed og blive os til Besvær. At, hvor mange der belæser sig, som om Livets Reise skulde vare tusind Aar idetmindste! Noget har samlet hundrede tusind Kroner; naar vil de benytte sin Rigdom? De samler mere og mere, og dette optager deres Tid. Vi behøver ikke et Tons Vægt af Talglys, naar vi kun skal sidde oppe nogle saa Minutter. Lad os blive vise nok til at aspasje Forraadet efter Trangen.

Er Tiden saa kort? Da lad os ikke tage os Verdens Modgang og Ubehageligheder saa nær. En Mand er paa Reise og standser paa et Hotel; naar han er kommen til No opdager han, at det er et daarlig Sted med knap Føde og en haard Seng. „Det

gjør intet“, siger han til sig selv. „Jeg reiser straks imorgen tidlig videre.“ Denne Verden er kun et Stoppested; og dersom vi møder Ubahageligheder saa lad os erindre, at vi ikke skal være her bestandig, men kun er Gæster for nogle Dage. Vi er paa Reise og skal drage videre.

„Beskif dit Hus, thi du skal dø og ikke leve“, vil snart lyde til enhver af os. Mange forlader Livets Forretninger i en saadan Tilstand, at de efterlader endeløse Ubahageligheder for sine Familier; Advokater fortærer deres Eiendom og Børnene blir fattige. Se til, at dit Testamente er gjort, din Gjæld betalt, dine Gaver uddelte og alle dine Affærer i Orden. Bring alle Jern i Jlden, brug alle eders Kræfter for Jesus; vær lyshvaagen og vogt nøje paa enhver Anledning og vær snar og hurtig til at gribe den. Beskif dit Hus; det er din Pligt som Borger; din hoiere Pligt som Kristen. Gjør alt, hvad du vil ønske at have gjort, om du skulde dø imorgen.

C. H. S p u r g e o n .

En overvunden.

(En Jødes Omvendelseshistorie, fortalt af ham selv.)

Da jeg var kommet til London, styret jeg min Gang til Whitechapel, de indvandrede Jøders Bydel. Først af alt blev jeg her forundret over at mærke, at baade Mænd og Kvinder her forkyndte Jælsens Evangelium offentlig. Jeg sølte mig især tiltrukket af St. Maria, en Kirke i Whitechapel, som har en Predikestol baade indvendig og udvendig. Paa den sidste bliver der prediket for Jøderne under aaben Himmel. Uagtet jeg ofte var tilstede ved disse Forsamlinger, blev mit Fiendskab mod Jesu Person stadig større og bitrere. Jeg benyttede Tilladelsen til at stille Spørgsmaal, til at fremsøre Spot og Bitterhed mod „Herren og hans salvede“ og opfordrede Jøderne til at forlade Forsamlingen. En Dag forsøgte jeg endog at faste en

Stol i Hovedet paa Taleren i et Missionslokal; men denne ydmyge Guds Tjener blev alligevel ikke vred, men søgte at berolige mig ved venlige Ord, og en anden Missionær talte mig paa russisk og bad mig om dog ikke at forstyrre deres Gudstjeneste. Predikanten selv raabte samtidigt: „Naar denne vor Ben er gaaet saa vidt, er det et Tegn paa, at han snart vil blive frelst ved Guds Søn.“ O, hvor jeg lo ad ham—men Herren var virkelig bestemt paa at frelse mig, lovet være hans Navn! Den næste Gang, jeg atter viste mig, var Langfredag. Predikanten talte fra den udbændige Predikstol over Temaet: Hvorledes vi kan blive frelst ved Guds Søn. Efter Taleren gik vi ind i Kirken, hvor der blev talt meget alvorlig til vore Hjerter. For mig var det, som om Missionæren hele Tiden havde sine Øine fæstet paa mig. Ved Slutningen af Predikenen raabte Predikanten: „Tro ikke fordi jeg siger det, men gaa hellere hen og prøv det selv; jeg beder, prøv det og undersøg det nøie!“ Ord der kommer fra Hjertet gaar til Hjertet og disse naadde ogsaa mig.

Jeg forlod Kirken i stor Forvirring. Der kom Angst over mig, og jeg kunde ikke holde mig den Tanke fra Livet: „Maaske har han ret.“ Mit Hjerte var derfor i stor Uro. Jeg spurgte mig selv, hvad der vel hindrede mig i at tro, og jeg maatte tilstaa for mig selv, at det var mit gamle, indgaaede Had til Jesus. Jeg maatte nu videre spørge: Hvorfor hader du ham da? Hvad ondt har han gjort dig eller andre Jøder? Sagde han ikke, at han gav sit Liv for sine Brødre, og at han tog vore Synder paa sig? Hvorfra kommer da dette Had til ham? Nu kom jeg i Tanker om, at den store, jødiske striftslærde Raschi giver den Forklaring til Ordet om Hadet mellem Esau og Jacob, at den onde ikke kan elske den retfærdige. Saa tænkte jeg ved mig selv, at i mit Fiendskab mod Jesus maatte der jo være en, der var den onde. Skal jeg sige, at Jesus Messias er den onde, og

at jeg som Jøde er den gode? Kan jeg eller nogen anden Jøde med Sandhed kaldes retfærdig? Jeg kom til at tænke paa Jarijæren, der gik op til Templet for at bede, og de Ord, han sagde, og jeg maatte spørge mig selv: Tør jeg træde frem for Gud med Fordring paa at arve det evige Liv, fordi jeg har holdt Sabbaten, givet Almisser, gjort gode Gjerninger og opfyldt de 613 Bud? Var jeg mig alligevel ikke bevidst, at jeg var et uhykeligt Menneſte, uden Fred i Hjertet? Jeg følte, at der ikke var nogen Jøde, som kunde sige, at han har helligholdt Sabbaten, givet Almisser og været villig til at opfylde de 613 Bud. Vi burde træde frem for Gud som store Syndere, græde og sige: „O Gud, tag i din Naade imod et sønderbrudt Hjerte, en blødende Sjæl og et fuldt Taarebæger!“ Men saadan pleier Jøderne ikke at bede, derimod ligner de ganske Jarijæren.

Saaledes kom jeg til den Erkjendelse, at Jesus, der bragte Døret for vore Synder, maatte være den retfærdige, og jeg derimod Synderen. Han, der elskede os og døde for os, kunde ikke være ond. Allerede at tænke det var forfærdeligt, og jeg raabte: O nei, nei! nu tror jeg paa ham, nu indser jeg, hvorfor vi Jøder hader ham!

Saa snart jeg havde set ham i hans Skjønhed, blev jeg hans Discipel, en Mand fuld af Fred og Kjærlighed til mine Brødre. Paaskedag gik jeg igjen til Maria kirken, og medens Jøderne ventede, at jeg igjen skulde tale paa deres Begne ligesom før, traadte jeg hen til Talerstolen og afslagde en aaben Bekjendelse om min Tro paa Jesus, idet jeg raabte ud af mit Hjertes Dyb: „Jeg tror fuldt og fast, at Jesus er Guds Søn, den sande Messias!“ Mine nye Brødre i Kristus var saa glade og lykkelige, at de raabte: „Takker Herren, thi han er god, og hans Miskundhed varer evindelig.“ Fra denne Time af overgav jeg mig ganske til Jesus Messias og tog Kampen op for Herren, ikke med Sværdet, men med den tjenende og lidende Kjærlighed—Kjærlighed til Jesus og til mit Folk.

„Zions Røst“.

Nogle korte Bemærkninger til Pastor Eastvolds Bemærkninger.

Det er sandt at jeg har skrevet ofte i „Buddb.“, og det vilde været underligt om jeg skulde undgaaet al Kritik. Jeg er meget taknemmelig til alle som vil gjøre mig opmærksom paa mine Feil, naar det bare er Rimelighed i Kritiken. For ikke længe siden fik jeg et anonymt Brev indeholdende en meget skarp Kritik over et lidet Stykke jeg skrev „om Ietsfindig Brug af Guds Ord.“ Brevskriveren kalder sig Haugianer, men det er han da vist ikke, en Usling passer vist bedre paa ham. Saavidt jeg ved, saa er saadant en strafbar Handling ogsaa mod den borgerlige Lov. Jeg er da ogsaa meget taknemmelig til Pastor Eastvold for hans Kritik. Jeg tænkte først, at jeg vilde gaa det Hele igjennem, men det vilde tage op alt for meget Rum i „Buddbærreren“, og for det andet fandt jeg ved nærmere Overveielse, at det ikke lod sig gjøre at gaa det Hele igjennem, uden at Resultatet med Nødvendighed vilde faa et mindre fordelagtigt Lys over Pastorens Logik og Konklusioner og Definitioner. Være et par Eksempler. Han siger, at han blev forbauset ved at læse, hvad jeg havde skrevet, og det var jo saa naturligt ifølge det Syn som Pastoren har paa Menigheden, Presten og Lægmandsvirksomheden. Men det er ogsaa sandt, at jeg ogsaa blev forbauset, da jeg læste Deres Bemærkninger. De siger: „Pettersen hævder at Lægmandsvirksomheden maa være fri og kontrollere sig selv. Deri er vi vist enige. En tvungen Lægmandsvirksomhed kunde vist aldrig faa nogen Betydning. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke forstaar dette. Først siger De, at De er enig i, at Lægmandsvirksomheden maa være fri, men De vil ikke, at den skal kontrollere sig selv. Hvori vil da Friheden bestaa? Videre siger De: „Ja, hvad menes saa med at kontrollere sig selv, og hvad menes her med Frihed? Pettersen synes at mene, at da kan der ikke mere være Tale om noget Slags Rald, Opfordring, Samtykke eller Tilsyn fra Menighedens Side. Det skal da bare det til, at en er Lægmand, og han mener,

at han skal ud og predike, saa prediker han hvor han vil, og hvad han vil. Ingen maa kontrollere ham eller have noget Tilsyn med ham. Lægmanden er hævet over al kirkelig Orden og Menigheds Tilsyn.“ Har Pastor Eastvold hørt, at jeg har ført saadan Lære og praktiserer paa sli Maade?

Hertil siger jeg kort og godt: Bevis det! thi Hr. Pastor! Mit Syn paa en ret, sund og sand Lægmandsvirksomhed er sli, som Hauge har fremholdt i sit Testamente til sine Venner. De citerer et langt Stykke af dette Testamente og det ser ud til at De tror, at det er Menighederne som skal øve et saadant Tilsyn, som der læses. Nei, Hr. Pastor! Det er ikke hverken Menighederne eller Presterne som Hauge mente skulde rette sig efter hans Testamente, men det var hans Venner, og da især Lægpredikanterne. Saa apellerer jeg til alle, som har hørt mig tale, om de har hørt, at jeg har lært eller praktiseret sli Galsskab som Eastvold beskylder mig for. Lad mig saa høre fra eder enten gjennem „Buddb.“ eller privat. Saa beder, eller kanske rettere sagt fordrer jeg, at Redaktøren vil ordret lade optrykke i „Buddb.“ en Afhandling just om dette Punkt, som her er Tale om. Det er af Prof. G. Sverdrup og findes i det 2det Bind i Sverdrups samlede Skrifter, begynder paa Side 312. De, som har Anledning til at læse denne Bog vil finde meget om disse Sager. S. Pettersen.

I Anledning baade af ovenstaaende og forrige Artikler af S. Pettersen, dels ogsaa af andre, maa det være os tilladt at gjøre nogle Bemærkninger. Det har, især det sidste Aar, været et noksaa vanskeligt Arbeide at redigere vort kjære Blad, „Buddbærreren.“ At gjøre det rette Udvalg af Stof, at bedømme hvilke Artikler bør optages og hvilke ikke bør optages, er sandelig ikke bare Fornøielse. Dette falder saa naturligt mest vanskeligt under de Tider, da der er rigtig „Brændspøragsmaal“ oppe til Diskussion. Nu i det senere har det, som bekjendt, været Foreningsagen og i Forbindelse med den, det især i vort Samfund altid „brændende Spøragsmaal“, Lægmandsvirksomheden.

Er der ingen Fare for, at man kan holde paa at diskutere Lægmandsvirksomheden i Tale og Skrift indtil at mange, og kanske særlig Ungdommen, blir grundig træet af det hele og gir baade Lægpredikanterne og andre Predikanter og deres Virksomhed en god Dag. Og ikke skal det tjene til Lægmandsvirksomhedens Fremme eller til Guds Riges Opbyggelse i Almindelighed, at der fra visse Hold tales og skrives om vore Prester, af hvilke mange er kaldt til Prestegjeringen udaf Lægpredikanternes Rækker, som om de var rigtig nogen rationalistiske Leiesvende, som de kan stille i Række med de daarligste paa H. N. Hauges Tid. Vi hører og ser jo ofte nok disse Bemærkninger: „De lærde Herrer“, „Disse saakaldte Prester“, „Disse saakaldte ordinerede“, og andre Bemærkninger af lignende Art. Paa saadan Maade kan man nok faa en Røst mellem „Læg og Lærd.“ Og nogen hver burde vide det, at des flere Riser man driver ind i en Røst, des større Abnning blir der. En almindelig Vedhugger ved det. Og de som besatter sig med at tale og skrive om Foreningsagen og Lægmandsvirksomheden kan ogsaa lægge sig paa Minde, at med sit Rislearbeide medvirker de ikke til Forening og Opbyggelse, men til Sønderlemmelse og Nedrivelse.

Det kan nok hende, at vi vilde være i vor fulde Ret og kanske handlede efter de fleste Læsers Ønske, om vi lod flere af disse ubroderlige Stridsartikler „trykke“ ned i Kurven hellere end at lade dem trykke i vort Kirke- og Opbyggelsesblad.

Vi har længe ventet paa, at nogen anden vilde tage Bladet fra Munden og sige fra ligesom disse tapre „Ordsørere“ og Skribenter uanset baade deres Alder og Autoritet, men man finder det for det meste klogest at taale og tie.

Men det vil daarligt tjene en stor og god Sag at lade det gaa som det har gjort og gjør. Noen maa bringe det Offer at slaa til Dyd om en vil faa Bantak til Løn. At modsiges en Prest eller Prester kan faa nogenlunde lade sig gjøre, men røre ved det, som en Lægmand siger eller gjør, er ulige meget vanskeligere blandt os; thi det kan

have noksaar slemme Følger. Men lad os erindre: „Sandheden tro i Kjærlighed“, uanset Personer.

Det er vist ikke mange af os som vil tilbyde sig at tale, skrive og handle broderligere, forsigtigere og klogere end vor Ven og Broder Past. Eastvold, men her holdt heller ikke han Maal. Lægmanden vil imidlertid vise vor Ven, Prest og Professor den Staaelse ikke „at gaa det hele igjennem, uden at Resultatet med Nødvendighed vilde kastet et mindre fordelagtigt Lys over Pastorens Logik og Konklusioner og Definitioner.“

Runde Lægmanden gjort det værre end dette, om han havde skrevet aldrig saameget og brugt aldrig saa store og lærde Ord og Udtryk?

Eastvold har ikke bedt os om at tage sig i Forsvar. Han ved ikke om dette, før han læser det her i Bladet. Vi beder ham undskylde, at vi nævner hans Navn. Vi er os vel bevidst, at han ikke behøver vort Forsvar; thi den Sag greier han bedre selv.

Men hvorfor vi gjør disse Bemærkninger er, fordi vi har den Overbevisning, at noget i denne Retning bør siges; thi faar enkelte iblandt os Lov til, som de synes at have Lykt til, uhindret at bruge sin Dygtighed til at kritisere Presterne og Lærerne og kaste Mistanken Fær ind mellem Folk i Almindelighed, saa kan det nok snart bli tarveligere end det er baade med Lægmandsvirksomheden og Prestevirksomheden.

Bedst af alt var det, om man mere praktiserede den apostoliske Formaning til i Ydmyghed at agte den anden høiere end sig selv.

Vi har ofte undres paa, hvorfor ikke flere af vore bra Mænd kommer med sine Indlæg i de forskjellige Spøragsmaal, som er oppe til Diskussion, men kanske de har den Erkjendelse, at enten maa de smigre for en vis Klasse Menneſker, eller ogsaa blive udsat for de sammes ubroderlige og ofte ugrundede Kritik og Klænder, og saa vælger de heller at tie. Skulde dette være saa, da siger vi: Tal og skriv, hvad som er ret og sandt alligevel.

Den Artikel af Geo. Sverdrup, som S. Petterſon „fordrer“ vi skal optage „ordret“ i

„Budd.“ kan vi godt lade komme for Bladets Læsere, det er for oplyste Haugianere kjendte Sager. Men vi maa faa Lov at give Rum til lidt anden Læsning imellem.
R e d .

Kinamissionen.

Fra Wold.

Kjære Missionsvenner! Guds Naade og Fred tilnættes eder i Jesu Navn!

Nu er det paa syvende Maaned siden vi under Krigen forlod vort Arbeidsfelt.

Det Standpunkt, som vor Regjering har indtaget ligeoverfor den Krise, som nu gielder i Kina, nødte os Amerikanere til at reise til Kysten tiltrods for, at de lokale Forholde var saadanne, at vi personligt, intet havde at frygte. Skulde Landet længe forblive i lovløs Tilstand, vilde det jo være vanskeligt at sige, hvad kunde indtræffe, dog havde det ikke været for Konsulens bestemte Ord, havde vi neppe forladt. Enkelte Missionsærer trodsede Konsulens Ordre og forblev paa sine Stationer, men dette kunde ikke alle have gjort; thi vor Minister var venlig stemt til Missionsarbeidet og søgte paa alle mulige Maader at komme i Kommunikation med Missionsærerne, holde dem ajour med Stillingen i Landet, og for os, som var langt fra Floder, hvor Dampbaade færdedes at faa os til Kysten, medens Veiene endnu var farbare.

Hadde vi vidst, hvorledes Udfaldet skulde blive, havde vel hverken Konsulen ordret os til Kysten, eller vi kommet til at gjøre en saadan Tur, som var alt andet end en Ulyst-reise.

Det stemme med det hele har ogsaa været, at Bøfter fra Konsulen fra Tid til anden hindrede os Mænd fra at reise tilbage til Arbeidet. Vi var bestemte paa at reise tilbage efter det kinesiske Nytaar, i Februar, men Fredsunderhandlingerne, som da resulterede i Yuan Shih K'ai's Valg til President, og Keiserens Abdikation, lovede saa godt, at Konsulen som vi, var af den Formening, at

det var bedre at stanse en to tre Uger og tage Familierne med. Tiden gik, men det var ikke saa stor Forandring skeet. Konsulen troede det var bedst at vente endnu en Stund. Dr. Anderson reiste nu op og fik standse længe deroppe og udførte en hel Del nødvendigt Arbejde. Det var godt gjort af ham og en stor Tjeneste for Missionen, men det var altfor meget for en Mand at udrette, hvad han udrettede. Saa det var vel for Missionen at Pastor Peterson af det svenske Forbund blev syg saa Dr. Anderson maatte følge ham ned. Han havde ikke kommet havde det ikke været for denne Anrsag. Hverken Dr. Anderson eller vi havde nogen Anelse om, hvormegit han trang en Hvile før end han og Pastor Peterson ankom til Hankow i Midten af Mai.

Dr. Anderson fik Tilladelse at reise op, men saa kom Nyhederne om Oprøret i Peking, som fulgtes af lignende i flere større Byer baade i nord og syd. Nu ansaaes Stillingen for mere usikker igjen og Konsulen negtede endog Mænd at reise til Indlandet. Havde det ikke været for at han var reist, naar Nyhederne kom, havde han ikke faat gaa; thi Pastor Rilen kom en Dag senere for at gjøre en Tur til Tsoyang, men fik ikke, og maatte reise tilbage til Shanghai.

Endelig tog vi Sagen i egen Haand, besøgte Konsulen i Hankow og fortalte ham, at saafremt han ikke gjorde vor Tilbagereise en græsbar Handling, var vi bestemt paa at reise tilbage til vort Fjeldt. Han telegraferede til Legationen i Peking angaaende Sagen og nogle Dage senere skrev han til os, at Missionsærer i Sianghang Distrikt, som reiste tilbage, maatte selv bære alt Ansvar om noget skulde indtræffe. Altsaa han nævnte intet om noget direkte Forbud, hvorfor vore Missionsærer, Past. Sandahl med Familie, Past. og Mrs. Stokstad, Past. og Mrs. Adland, Miss Godnefiel, Miss Nelson, Miss Peterson og Miss Carrie Olson, forlod Hankow den 27de Mai og 14 Dage senere ankom de, efter en meget hurtig Reise, til Tancheng, hvor hele Byen med en Masse Soldater var ude for at tage imod dem. Tre Dage senere fik Lan-

dahls og Miss Peterfon en storartet Modtagelse i Taipingtien.

Paa Forstanderskabsmødet den 3die Mai lovede jeg at standse i Hankow indtil Kontrakten for Seminariets Opførelse var afsluttet. Dette lovede jeg i den Tro at dette kunde gøres inden to Uger. Arkitekterne spillede os dog et Puds, som vi ikke havde tænkt os. De fik andet Arbeide, som de udførte først, brød sit Løfte til os, lod bort ligge aldeles urørt, saa naar tre Uger var gaaet og vore Missionærer var ankomne fra Shanghai forat reise tilbage til Fancheng, var Tegningerne saa usærdige, at jeg kunde ikke reise uden at bryde mit Løfte til Forstanderskabet. Vi havde da et lidet Møde i Hankow hvor vi enedes om, at vi skulde forblive herneude til Høsten, for ikke at lægge altfor meget af Fællesarbeidet paa Den forenede Kirkes Missionærer, som har havt det meste med dette at gjøre alligevel. Saaledes kom det, at jeg, som mest havde ibret for at reise op til Fancheng, i sidste Dieblisk ikke blev med. Dr. Anderson ønskede at overvære et medicinsk Kursus, som skal holdes paa Ruling isommer, hvorfor han standsede og reiste med os til Chikungshan. Her har vi leiet et noksaa bekvemt lidet Hus, hvor vi har det meget behageligt.

Her maa vor Mission faa et Hus; thi naar Fællesseminariet kommer igang, maa vor Missionslærer tilbringe Sommeren her. Det vil ikke kunne lade sig gjøre, at han reiser tilbage til Fancheng, Reisen bliver for lang, for besværlig og for kostbar.

Vi har havt flere Brev fra vore Medarbeidere i Fancheng. Ørene for Arbeide er aabne, som aldrig før. Rig og fattig kommer nu forat høre Evangeliet og Stofstad skriver, han haaber, at vi maa faa benytte os af denne gyldne Anledning. Gid vore celdre Missionærer, som nu er hjemme, atter kunde komme ud! Gjerne saa vi nye Kræfter komme, men hvor gode de kan komme til at blive, vil de ikke nu kunne gjøre, hvad de celdre, som er kjendte med Folk og Forhold, som har ledet og som er agtet som Ledere, kan. Dog Herren, som ved alt, har vel en Henfigt med sin Styrelse ogsaa i dette, saa

om vi maa staa undrende og spørge hvorfor? saa tror vi dog, at han gjør, hvad er r e t.

Vore Folk kom hjem just itide til at blive Bidne til det værste Udbrud mellem avindshge Ledere, som har fundet Sted i Fancheng og Sianghang siden Urolighederne brød ud sidste Høst. En hel Nat var de udsat for en Rugleregn, men slap heldigvis fra det uden at blive truffet. Stofstad var saa venlig at sende os et par Breve om Stillingen og om, hvad Folket i Fancheng og Sianghang har havt at udstaa. Sandhed Begivenheder, som heldigvis ikke mange behøver at opleve.

I Fancheng blev tre Soldater stude; i Sianghang 30 og mange saaret. Tilstanden er bedre, dog Folket er opskremte, som ventelig kan være. Vi haaber, at vore Missionærer og indfødte kristne ikke har faaet en saadan Nerverystelse, at de kommer til at have Men af det herefter.

Fællesarbeidet har iaar optaget ikke lidet af min Tid og Tanke. I Mars holdt Forstanderskabet sit første Møde—det Møde som skulde have været holdt i November sidste Høst—, men som maatte udsættes paa Grund af Krigen. Paa dette Møde blev det besluttet at Opførelsen af Bygningerne skulde paabegyndes saa snart det kunde lade sig gjøre. Arkitekter engageredes til at tegne Planer, Priser undersøgtes og en Mand, Mr. J. M. D. Gudal af Den for. Kirkes Mission, som i de sidste tre Aar har været Missionsens Forretningsfører i Hankow, blev ansat til at føre Tilsyn med Byggearbeidet til den 1ste Jannar 1913. Tanken var, at Bygningerne burde blive særdeghygget til den Tid.

De sidste Dage i April og de første Dage i Mai havde Forstanderskabet atter et Møde i Hankow, denne Gang forat fatte Bestemmelse angaaende de af Arkitekterne tegnede Udkast til Seminar og Lærerboliger. Dette blev gjort og saa paalagde man Prof. Dæhlen, Mr. Gudal og mig at afslutte Kontrakt. Grundridsene blev bestemt og Arkitekterne havde at fuldføre Tegningerne efter disse. Dette lovede de at have særdeghet to Uger senere, men som sagt, de holdt ikke Ord, og to Maaneder gik hen førend Tegnin-

gerne blev faauidt færdige at Kontrakt kunde afsluttes. Dette er nu endelig steet i det Mr. Gudal og jeg var ned til Hankow og skrev Kontrakt med Yu Ling sue, som netop er færdig med en stor Bygning for Boone Universitet i Wuchang.—en Institution, som tilhører de amerikanske Episkopaler.

Vor Anstalt vil komme til at koste os følgende Summer:

Seminariet.....	12,900 Tls.
Rjøkken for samme.....	3,000 "
3 Lærerboliger.....	10,000 "
	23,400 "

(3400 Tls. for hver.)

Hertil vil komme en 5,600 Tls. til for Vaas, Hængsler og ekstra Arbeide, som ikke godt kan beregnes og derfor ikke kom ind i Kontrakten. Bygningerne skal være færdige til 15de Februar 1913.

Kontraktøren begyndte med engang at ordre Mursten og Trevirke, saa naar dette læses, vil Arbeidet være i fuld Gang.

Skolebygningen vil blive ganske lig den nye Bygning i Red Wing, kun den Forskiel, at vort Seminar her vil have en Midtfløj med Spisefal paa første Etage og Kapel eller Samlingsfal paa anden.

Bygningens hele Længde vil blive 128 Fod. De to Endefløie bliver 46 Fod med samme Længde for Midtfløien, men denne kommer til at bygges helt bag den store Bygning, da Fronten vil faa en stor Indgang med Spiler i Lighed med Indgangen til Skolebygningen i Red Wing. Bygningen vil ikke faa nogen Kjelderetage men vil have en Grundmur ca. 3 Fod høi over det hele. De to Etager bliver 12 Fod under Loftet, Væggene 18 Tommer tykke, bygget saaledes, at der er Tomrum paa 2½ Tomme i hver af de ydre Mure. Disse bliver opført af Mursten, rød og blaa, den sidste bliver at plastre udbvendig med Cement og Kalk, medens den røde bliver synlig og uplastret.

Rundt hele Bygningen vil der blive en cement Kornis i klassisk Stil. Taget skal være af Jern. Spilerne ved Indgangen bygges af Mursten og plastes med Cement. Traptrinnene, som leder op til Porten, skal være af huggen Granit.

Paa nedre Etage bliver der Klasseværelser i de to Fløie, Kontor for Rektoren og Gæstværrelse paa hver Side af Indgangen. Trappen op til anden Etage begynder i Gangen midt imod Indgangsdøren og fører til begge Sider. Under den, paa hver Side af den første Halvdel af den, bliver der Døre som leder ind til Spisefalen. Ved Siden af Spisefalen, støvende til selve Bygningen, vil der blive et brandfrit Rum, hvis Dør bliver midt imod Døren til Rektorens Kontor; paa den anden Side Spisefalen, ogsaa med Dør ind til Gangen i selve Bygningen, bliver der et Værelse for de indfødte Lærere.

Paa andet Etage bliver Plads for Bibliotheket, Fakultetværelse og Behovsærum for ca. 30 ugifte Studenter. Paa denne Etage bliver ogsaa Kapellet, som vil faa hvelvet Himling, og vil ha Siddeplads for ca. 100 Menneſter.

De tre Lærerboliger vil have seks større Værelser hver foruden Rjøkken, Tjenerum, Plads for Brændsel, Alæderum osv.

Det var vor Hensigt at bygge et dobbelt Hus for de indfødte Lærere, men Midlerne strækker ikke til, heller ikke kan vi nu opføre det Dormitory, som vi har planet for de gifte Studenter. Disse, med andre Bygninger, som vi i en nær Fremtid maa komme til at opføre, faar staa hen for nærværende. Vi har det Haab at den svenske Augustana Mission snart vil tage Del med os. Den Andel, som dette Samfund vil komme til at tage i Fællesarbeidets Udgifter, vil da lettelig kunne skaffe os de Bygninger, vi endnu trænger.

Seminariet skal belyses med Gas. En „plant“ vil installeres stor nok til at belyse baade Skolebygningen og Dormitoriet, naar dette bliver bygget. Vi haaber ogsaa, stor nok til at kunne varme nogle af Klasseværelserne igiennem Vinteren.

Anstalten vil komme til at koste mere end man fra først af har beregnet af to Grunde: den ene fordi Hankows Brand og Byens Opbygning med den øgede Efterspørgsel af Byggematerialer har bevæget Skibskompagnierne til at øge Fragttakterne og handlende til at strue op Priiserne; den anden Grund

er, at Kursen er faldt saa lavt, at vi vil saa flere tusind Taels mindre for den Sum i Gulddollars, som for to Aar siden vilde have kjøbt den Sum i Sølv, vi vil trænge for Fællesseminariet, Dog, naar man betænker Bygningernes Løst og Seminariets Størrelse, er det langt fra dyrt. 3 Dollars vil det se saaledes ud: D. v. i. tilnærmelsesvis: Seminariet Ls. 12900 U. S. G. 9214. Rjøkken 214.30 3 Læreboliger 7285.

\$16,713 30

Dette er dog ikke hele Udlægget; thi her til kommer Løtten, Gjerde rundt det hele, Møbelering af Skolebygningen, Lyzanlægget, med andre Udgifter, som vil beløbe sig til mindst en 5 a 6000 Ls. til. Dette bliver dog endnu ikke mere end det Beløb vi oprindeligt bad om, nemlig $\frac{1}{2}$ Del af Beløbet, Ls. 22,000, som tilstemtes af Synoden, naar Fællesskomiteens Rapport antoges. Vi har søgt at holde os inden denne Grendse. At Anstalten nu kommer til at koste mere i Guldb, skyldes Kursen; at vi ikke saar alle de Bygninger, vi har planlagt for, skyldes de flegne Priser for Arbejde og Materialer.

Tiden for Indvielse er endnu ikke bestemt. Det er dog sandsynligt, at denne Begivenhed, vil blive høitidelig, som ingen anden hidtil i vore skandinaviske lutheriske Missionsers Historie.

Den forenede Kirkes Missionsbestyrelse havde Forslag oppe for Aarsmødet om at sende en Representant ud til at inspicere deres Missionsmark i Kina. Det er sandsynligt at dette Forslag blev tilstemt. Hvis saa, vil de komme til at have en af sine ledende Mænd her for Anledningen.

Det norske Missionselskab ventede Sekretær L. Dahle herud for et Aar siden. Det er muligt, at han nu vil ordne sin Rejse, saa han faar Anledning til at overvære Indvielsesfesten.

Om det finske Missionselskab kommer til at saa nogen Representant hjemme fra, har jeg ikke hørt.

Hvad vil bort Samfund gjøre?

Vi er de ældste i Kina. Burde ikke vor

Mission ogsaa inspiceres? Intet vilde virke saa opmuntrende paa os Missionsærer som dette, og jeg er overbevist om, at det vilde være Missionsmidler vel anvendt for den Betsignelse, som et saadant Besøg vilde have for vore kinesiske Haugianere, nu ca. 1000 og kanske lige saa mange til, som i en snar Fremtid vil blive døbte. Et saadant Besøg vilde virke stimulerende langs hele Kinen. Det vilde blive til stor Betsignelse for Samfundet at saa en upartist Rapport fra eders Missionsmark fra en, som ikke er Missionær om hvad vi gjør, hvad vi behøver forat udføre et effektivt Arbejde, om vore Banstelheder og om vore ubegrensede Muligheder for at saa Ordets Sæd i frugtbar Mark.

Om nogle Aar skal vi fejre 25 Aarsfesten for vor Missionsgrundlæggelse. En saadan Inspektionsreise vilde derfor passe meget vel ind nu, førend denne Fest holdes, og den vilde tjene os, idet vi vilde blive værdigt repræsenteret ved en af de høitideligste Begivenheder i vor Missionshistorie.

Dette maatte blive officielt.

Ved Siden heraf: Kan ikke nogen af vore velstaaende Venner, som har i Sinde at foretage en Europareise, bestemme sig for at komme til Kina istedet? Opholdet paa vor Missionsmark skal ikke koste eder nogen uoverkommelig Sum, og Rejsen er ikke saa svært kostbar. Herom vil man saa al nødvendig Ophævelse igennem Northern Pacific, Great Northern, eller Canadian Pacific Banernes Agenter.

Rom og besøg Missionsstationerne, overvær vore Gudstjenester, besøg vore Udstationer, gjør Gudsbesøg og bliv kjendt med vore kristne. Vi lover eder en interessant Tur med Indtryk og Oplevelser, som I vil komme til at beholde for Livet. Vi tror og saa, at I vil finde en saadan Rejse vil blive meget troestyrkende, mere saa end mange lærde og overbevisende Afhandlinger, som han maatte læse eller høre. Tænk paa dette og kom saa, at I kan overvære Indvielsen paa samme Tid! Hermed en hjertelig Hilsen til alle baade kjendte og ukjendte Venner!

Eders hengivne,

D. H. W o l d.

Chitungshan, Juli, 9, 1912.

Fra Landahl.

Juni 12te, 1912.

Kjære Broder Oppegaard! Fred!

I Fancheng fik vi en herlig Modtagelse af Leu ta-ren (stor Mand). En Militær-Mandarin med et Kompani Soldater mødte os, da vi landede, og i Byen proklamerede han Fred og Beskyttelse for de amerikanske protestantiske Missionærer som nu ankom. Jeg betviler ikke hans Oprigtighed. Han og hans Soldater vil nu være tilbøns med Amerikanerne og forøvrigt alle Udlændinge, men jeg tror, at han ogsaa med dette vilde tirre Katholikerne, som nu er hans Modstandere. En udenlandsk Prest forsøgte at banke en af hans Soldater, men denne blev ham for stærk, hvorfor Presten blev den som fik de fleste Saar. Dette er en kjendelig Historie, men ikke den første.

Den nye Regjering vil ikke taale Katholikernes Indblanden i Statens Anliggender. Den gamle Regjering var ræd dem.

Nu gjælder det, især for de kristne Missionærer, at holde sig til sit Arbejde, og da tror jeg, de faar være i Fred og bli respekteret.

Overalt hører vi Udtalelser fra Folket, saavel som Mandarinerne, at de er glade over, at vi er tilbage. De mener, at det nu maa være Fred i Landet, siden de udenlandske Missionærer har faaet Tilladelse af Konsulterne at vende tilbage til sine respektive Stationer igjen.

Kineerne har faaet en ny Besøgelsestid. Det er en særdeles Anledning for den kristne Mission, som jeg haaber den vil forstaa og gjøre sig Brug af.

Der er mange unge kristne Mænd blandt Leberne og Soldaterne heromkring og mange kommer til vore Gudstjenester. Maa nu Gud gi os særdeles Naade til at lede Bevælgelsen, saa Guds Navn kunde forherliges og hans Rige vinde stor Fremgang.

Vi kom til Fancheng den 15de Dag paa Reisen. I denne Tid er det naturligvis

meget varmt, men vi har dog ikke lidt noget, og Folket har været venlige mod os overalt.

Vore Missionærer i Fancheng vil faa det travelt nu en Tid, maa Gud give dem Styrke og rig Velsignelse.

Vi fortsætter til Taipingtien. Hils fra os. Vi lever vel og er lykkelige i Gjerningen.

Venligst

C. W. Landahl.

Høstfest ved Børnehjemmet i Beresford.

Ogsaa iaar har Bestyrelsen bestemt Høstfest ved Hjemmet. Søndagen den 22de Sept. er Dagen. Vi ønsker stort Fremmøde til denne Fest og derfor indbyder vi herved alle Hjemmets mange Venner i hele vort Samfund. Mange, mange har i aarevis ydet til Børnehjemmet men aldrig besøgt det. Nu er god Anledning.

For at Programmet kan blive saa tiltrækkende som muligt har vi sikret os vor Indremissionssuperintendent L. J. Oppegaard som Dagens Hovedtaler. Vi har ikke sikkert Lov paa Missionær Rønning, men vi venter ham til S. D. som Krebsens Evangelist og da blir naturligvis ogsaa han med. Børnene øver sig allerede i Sang og det er en Lyst at høre dem synge. Velkommen da alle til Festen.

J. A. Quello.

Bog anmeldelse.

Den Tale som Prof. J. E. Olson fra Wisconsin Statsuniversitet holdt ved Rollo Afsløringsfesten i Fargo, N. Dak. den 12te Juli og som har været meget omtalt i mange Aviser, er trykt i Pamfletform og kan faaes for 10 cents pr. Eksemplar hos R. C. Holter Publishing Co., Minneapolis,

Fra Arbeidsmarken.

Send din Søn til Red Wing Seminar.

Past. J. R. Walstead fra Chicago har i August Ferie og tilbringer et par Uger af den sammen med sin Familie ved Dexter, Minn.

Foreningskomiteerne af Den forenede Kirke, Den norske Synode og Hauge's Synode møder i Minneapolis den 4de September.

Prof. Wee talte ved Søndhordlands-lagets Møde i Roland, Thursdag den 22de August sidstleden. Sidste Søndag Formiddag predikede han i Rose Grove og om Aftenen i Jewell, hvor han deltog i et Ungdomsmøde.

Søndag Morgen den 18de Aug. slog Lynet ned i Formand Hansons Hjem i Kenyon, Minn. Det fulgte en wire Klædesnor, som var fæstet til Husvæggen. Fra denne gik det ind i Rjølkenet, hvor det rev et Hul i Væggen og bestadiget Rjølkenovnen, men forøvrigt kom ingen til Skade. Formand Hanson havde forladt Bærelset just nogle Dieblkke før Lynstraalen rammet.

Saa r blev det rigtig god Avling paa de fleste Steder, saa nu maa din Gut saa reise til Stolen i Red Wing. Han skal vel have lidt Hjælp af dig alligevel; maaſte du tænker at efterlade dig en Arv til ham. Kjære giv ham den nu i Form af Skoleuddannelse; det er ogsaa en Arv, som ikke Møl og Røst fortærer og Tyven stjæler. Send ham til Red Wing Seminar.

Frelsesarmeens Stifter og mangeaarige høieste Leder, General Booth, afgik ved Døden den 20de August i en Alder af 83 Aar. Hermed har en Mand der i sin Livstid har udført et enestaaende stort Arbejde til Hjælp baade legemlig og aandelig for mange af de mest forkomne Medlemmer af Menneſteſamfundet snart sagt i hele Verden. Den gamle General har i sit Testamente udnævnt sin Søn Bramwell Booth som sin Eftermand som Armeens Overstbefalende.

Den 15de og 16de August er vistnok Merkedage i den norsk-lutherſke Kirkehistorie i Amerika. Thi da afholdtes et Samtalemøde i Vestre Koshkonong ev. luth. Kirke af N. Synode, Pastor Wieses Kald, hvor Presten fra Hauge's Synode, Den F. Kirke og N. Synode deltog sammen. Samtaleemnerne var: „Tro ret, leve kristeligt, lide tjalmodig, dø salig.“ Mange, om ikke alle, gik hjem fra Mødet med Følelsen af, at det var baade belærende og opbyggeligt.

Immanuel's nye Kirke ved Aspelund, Minn., bliver antagelig fuldsført inden en fire a seks Uger. Under den Tid Kirken bygges har Menigheden ikke noget lestemt Sted at holde sine Gudstjenester. Den har saaledes holdt til paa flere Steder. Holden Menighed af den Forenede Kirke har tilbudt Menigheden at gjøre sig Brug af dens Kirke, naar den ikke selv benytter den. Denne venlige Imødekommenhed har Immanuel's Menighed ogsaa benyttet sig af. Saaledes holdt den Gudstjeneste i Holden Kirke Søndag den 11te August sidstleden.

Flere af Menighedsfolket omkring ønsker at se og vide hvortil de forſtjellige Indremissionsbidrag for dette Aar gaar hen. Vi tro det vilde være i sin Orden om Redaktøren kunde lade Menighederne eller Kvindeforeninger læse herom og ikke blot som hidtil læse om Udgiftsposter et Aar bagefter, da de forſtjellige Bevilgninger allerede nu maa være gjorte. Korr.

Ja, Hr. Korrespondent. Send ind Regnskab og Beretning om disse Sager, saa skal nok „Redaktøren“ lade Folk saa „læse herom.“

Lørdag den 17de Aug. havde vi en vellykket Skolefest i Vor Frelſers Menighed, Stoughton, Wis. Student Knutson afsluttede dermed en 6 Ugers Skoletermin. Omkring 70 Børn frekventerede Stolen, saa det mangler ikke paa „Tidsfordriv“ for Læreren. At han havde arbejdet godt, lagdes for Dagen ved de mange Sange og Stykker, som Børnene havde lært, samt ikke at forglemme den gode Opførelse. Søndag den 18de predi-

kede Student Knutson, og da optoges Offer til Læreren som en Paaskjønnelse af de opbyggelige Timer, vi havde tilbragt sammen paa Vidnemøder, Bønnemøder og Ophyg-gelser.

P r e s t e n s P o s t b o g . Den kan fyldes med mangt og meget, men som oftest er Prestens Post ikke af stort Værdi. Anderledes var Tilfældet for Pastor Barblad forleden Uge, da han fandt en Pакke i sin Post Bog indeholdende den vakre Sum af \$282.00 (to hundrede og to og otti Dollars). Et lidet Brev laa øverst i Pakken, som forklarede Hemmeligheden for den overraskede Modtager. Der lød det blandt andet: „Det-te er et lidet Sammenstud af Lac qui Parle Menighed til Dem. Vi vilde det skulde være et svagt Udtryk for vor Paaskjønnelse af al den Omfjorg og Trostløb, De har udvist i den præstelige Betjening. Herren giv Dem fremdeles Raade til fortsat Virke iblandt os“. Det er selvsagt, at vedkommende Præst føler sig baade ydmyget og hjertelig taknemmelig for en saa storartet overraskelse.

Past. Wangsnes af Den norske Synode, nævnte i sin Afskedsprediken i Story City. Ja, nu da han flyttede til sit nye Kald i Coltan, S. Dak. at mangt pegede mere og mere hen paa Enighed og god Forstaaelse Menighederne imellem. Han nævnte, at han havde netop personlig erfaret dette, idet, da han havde tillyst Afskedsprediken havde baade Pastor Heimark og Past. Paulsrud aflyst Guds-tjeneste i sine Kirker og opmuntret sine Menighedsfolk at gaa og høre Wangsnes. — Han udtalte sin Glæde over denne Venlighed og satte stor Pris derpaa. Pastoren udtalte, at han haabede Tiden, for Story Citys Vedkommende, snart var forhaanden, da der vilde blive dannet en stor samlet norsk-lutherisk Menighed og en engelsk-lutherisk Menighed for de engelsktalende. Han troede at en saadan Ordning vilde virke til megen og varig Betsignelse og Fremvæst for den lutheriske Kirke der paa Stedet.

M i s s L e e skriver fra Bø i Telemar-ken, at hun efter en lykkelig Reise over Ha-vet landet i Kristiania den 1ste Juli. Hun

standse i Hovedstaden i 6 Dage og var en Del af Tiden tilstede ved Kinamissionsfor-bundets Generalforsamling, hvor hun traf mange kjendte fra Kina. Der var 15 Per-soner ved dette Møde, som Miss Lee kjen-der fra Arbeidsmarken i Kina. De glædet sig gjensidigt over at træffes friske og raske paa Fædrelandets Grund. Miss Lee og dem, som blir i hendes Følge agtede at forlade Kristiania den 4de September og St. Peters-burg den 7de og skulde da om alt gik godt være i Peking, Kina den 19de. Der stilles hun fra Martinsons; de fortsætter til sit Be-stemmelsessted og hun vil ved at kjøre paa Kjøerne en Uges Tid naa frem til Fancheng til i Slutten af September, om alt gaar vel. Efter den nævnte Uges Stands i Kristiania gjorde Miss Lee en Tur over „Fjeld og dybe Dale“. Hun nævner Bergen, Odda, Dal-len, Rjukan osv. Hun slutter med disse Ord: „Kom hjem den 13de Juli og har det nu saa inderlig godt hos Far og Søskende. Hjerte-lig Hilsen til alle „Buddbærerens“ Læsere.

Anna Lee.

Fælles Gudstjeneste: De tre norske lutheriske Menigheder i Faribault, Minn., tilhørende den norske Synode, Hau-ges Synode og den Forenede Kirke, var Søndag den 18de Aug. fidsleden samlet til fælles Gudstjeneste. Gudstjenesten holdtes i Anledning det nu paagaende Forenings-arbejde mellem de nævnte Samsund og var nærmest en Takke- og Glædesfest i Anled-ning det Resultat, som saaløngt er naaet i denne Sag. Gudstjenesten blev holdt i den Norske Synodes Kirke paa 3d Street. Trods det noget truende og regnfulde Veir var Kir-ken vel fyldt med Tilhørere fra de forskellige Samsund. Et Sangkor sammensat af Med-lemmer fra de ovenfor nævnte Menigheder ledet Menighedsfanger og gav desforuden nogle Korsange. De tre Menigheders Pre-ster, nemlig: Pastorerne Dreng af Synoden, Larsen af den Forenede Kirke og Hanson af Hauges Synode forrettede alle under Guds-tjenesten. Skriftaffnit oplæstes og forte Taler holdtes af hver af dem. Kirken var for Anledningen prydet med Planter og

Blomster. Efter Formiddags Gudstjenesten indbødtes Forsamlingen ned i Kirkens Baje-ment, hvor Menighedernes Kvinder havde sørget for at den hele Forsamling blev frit bekvæmt. Paa Eftermiddag samledes man igjen oppe i Kirken, hvor et Program bestaaende af Solo Sange, Korsange, Menighedsang og Taler af Pastorerne Dreng og Larsen paahørtes. Past. Hanson maatte nemlig paagrund af andre Bestemmelser rejse paa Eftermiddag. Det var et hyggeligt Møde og en praktisk Maade at vække og styrke det indbyrdes broderlige Forhold.

Miss Ida Grøseth som har været her hjemme en tre Maaneder fra Missionsmarken i Kina er nu paa Vei tilbage til sit Missionsfelt. Det meste af denne sin Ferietid stansede hun i Alberta, Canada. Tilslut gjorde hun en Snartur til S. Dak., hvor hun besøgte Slægt og Venner og sagde Farvel igjen, før hun drager ud til Hedningelandet. Den 21de til 23de Aug. standsede hun i Minneapolis. Torsdag Aften talte hun ved et ganske godt besøgt Møde i St. Pauli Menigheds Kirke, Pastor E. Johnsons Kalb. Som Udgangspunkt for sin Tale om Kina. Kineserne og Arbeidet derborte tog hun Jesu Ord i Luk. 12, 49: Jeg er kommen for at kaste Ild paa Jorden, og hvor gierne vilde jeg, at den allerede var optændt! Efter Taler optoges en Kollekt paa over \$22 til Bibelskolen i Kina. Der er en Forening af Kvinder i Minneapolis, som kalder sig „the helping hand“, som arbejder hovedsagelig for Bibelskolen og til denne Forenings Kasse gik altsaa nævnte Kollekt. Til Fredag Eftermiddag havde denne Forening arrangeret for en „picnic“ i Langford Park, hvortil en hel Del Kvinder og nogle Mænd mødte sammen. Det var det nydeligste Veir, man kunde ønske, og Deltagerne i Friluftsmødet nød det friske Veir, Miss Grøseths Fortællinger om Missionsarbeidet blandt Kvinderne i Kina samt den deilige og særdeles velsmagende „lunch“ med største Velbehag. Samme Aften tog Miss Grøseth paa Trænet vestover til Grand Forks, hvor hun agtede at standse en Dags Tid og saa fortsæt-

te vest og vest til hun om en Maanedes Tid haabede at lande paa Kinas Kyst. Fred og Lykke paa Reisen!

„Røkenpresten“ død. Jansen var en af Norges mest kjendte og skattede Geistlige. Norske Blade beretter om ham: Forhenværende Sogneprest til Røken J. J. Jansen er pludselig afgang ved Døden af Hjertelamselse under et Sommerophold i Ringebu, 68 Aar gammel. Med ham er en af vort Lands mest kjendte og mest skattede Geistlige gaaet bort. Sogneprest Jansen var maaske vort Lands mest fremragende og eiendommelige Predikant, og han har ved sin Forhyndelse øvet stor Indflydelse i vort kirkelige Liv. Saavel i Tale som i Skrift har han ydet en betydningsfuld Indsats i vor Kirkes Historie. Som Predikant er han bleven landskjendt ved sine smaa Predikelsamlinger: „Elleve Hverdagspredikener“, „Personlig Kristendom“, „Liv i Gud“ og „Fra Hjerterets Verden“ m. fl., som er samlet i en Postille. Men Jansens trykte Predikener gav ikke det rette Udtryk af ham som Predikant. Man maatte have hørt ham. Maaske ingen forstod som han at sængle sine Tilhørere. Hans Prediken var en Kunst i Ordets bedste Betydning. Det, som først og fremst gjorde Jansens Predikener til en Begivenhed, var hans Brud med de traditionelle Former for en Prediken. Han steg saa at sige ned fra Predikestolen, gik ned i Menigheden, indlod sig i Samtale med den og forstod at knytte sin Forhyndelse til det let forstaaelige. Paa en egen eiendommelig Maade forstod han at tale i et Sprog, som klang hjemlig og kjendt i Menighedens Øre og kunde finde Vej til Hjerterne. Som Predikant har han haft Indflydelse ikke blot paa sine Tilhørere, men ogsaa blandt Geistligheden. Sine Tanker om Predikekunsten har han fremsat i sin Bog om „Forhyndelsen.“

Er du sat til at styre en Baad, saa gjør din Flid for at styre den, og lad de andre styre sin.

Bekjendtgjørelser.

Red Wing Seminar.

Undervisningen ved Red Wing Seminar begynder, om Gud vil, i alle Skolens Afdelinger den 10de September forstkommende.

Den theologiske Afdeling.

Anfølgning om Optagelse i den theologiske Afdeling maa inden første September indsendes til undertegnede.

Anfølgningen maa ledsages af en kort Oversigt over bedkommendes Livsførelse, en Redegjørelse for hans Forhold til Herren, og de Grunde, der bevæger ham til at optage det theologiske Studium, samt Attester fra kristelige Mænd, som kender Ansøgeren.

Det fordræs nemlig som Betingelse for Optagelse i denne Afdeling at man a) har gode, paalidelige Vidnesbyrd om levende og alvorlig Kristendom og ubetinget antager den lutheriske Kirkes Lære.

b) I Regelen har gennemgaaet det forberedende Kursus eller har dertil svarende Kundskaber. Theologiske Studenter, som tilhører Hauges Synode, har Undervisning og Logi i Skolens Dormitory frit, men maa betale for Lys og Varme. De som bor udenfor Skolen maa selv betale for Logi.

De forberedende Afdelinger.

De, som ønsker Optagelse i de forberedende Afdelinger eller agter at fortsætte sine Studier der, bør melde sig til undertegnede inden den 1ste September.

Alle Ansøgninger maa være ledsaget af Attester fra en Prest eller en anden kjendt Mand.

Optagelsesbetingelser.

Til Optagelse i de forberedende Afdelinger fordræs: a) At man besidder en vel forberedt Konfirmands Kundskaber.

b) Fører en moralsk Vandel og ubetinget underkaster sig Skolens Regel og Disiplin.

c) I Regelen ikke er under 14 Aars Alderen og gifte.

Undervisningen betales i Forskud Semestervis med \$17.50 og \$1.00 Library Fee, som erlægges ved første Semester.

Bærelse, Lys og Varme betales med 60c pr. Uge og nedover. Enkeltbærelser betales med 85c pr. Uge.

Indemnity Fee.

En Indemnity Fee af \$2.00 betales af dem, som bor i Bygningerne. Disse Penge tilbagebetalt, naar man forlader Skolen, hvis man har al i den Orden det var, naar man flyttet ind.

I Skolens Boardingclub faaes Kost til billig Pris.

Alle Ansøgninger om Optagelse, Ordning af Rum osv. sendes til undertegnede.

Skolens Katalog og andre Oplysninger gives paa Forlangende ved at henvende sig til Undertegnede, Red Wing Seminary, Red Wing, Minn.

E d w . W . S c h m i d t , Bestyrer.

Jewell Lutheran College

Jewell, Iowa, begynder om Gud vil, sit 21de Skoleaar den 10de Sept. 1912. Skolen modtager baade Gutter og Piger og tilbyder de følgende Kurser: Et forberedende Kursus for saadanne som ikke har gennemgaaet Commonskolen, et fuldt fire Aars akademisk Kursus, et to Aars Handelskursus, og et to eller tre Aars Musikkursus.

Skoleaaret deles nu i fire Terminer paa 9 Uger hver. Første Wintertermin begynder den 12te November, anden Wintertermin den 28de Januar, og Baarterminen den 1ste April. Det var ønskeligt om alle Studenter kunde være tilstede fra Skolens Aabning og fortsætte gennem hele Aaret, men de, som ikke kan det bør i hvert Fald forsøge at overvære de to Winterterminer fra Begyndelse til Ende. Ekstra Klasser vil da bli oprettet eftersom det viser sig nødvendigt.

I Sommerens Løb er foretaget nogle Forbedringer som ikke er nævnt i Skolens Katalog. Den fornemste af disse er elektrisk Belysning som er indsat i Skolens Bygninger.

Nærmere Oplysninger og Skolens Katalog erholdes ved at tilskrive Skolens President.

R . D . C i t t r e i m .

Jewell, Iowa.

Direktionsmøde.

Skolektionens samtlige Medlemmer indkaldes herved til Møde i Jewell, Iowa ved Skolens Aabning den 10de Sept. Direktionsmødet kaldes til Kl 1 Eftermiddag den Dato.

A . D . M o r t v e d t .

Den nordlige Iowa Indremissionsforening holder Møder i St. Johannes Menighed, Pastor L. D. Wigdahl's Kald i Burt Stolehus den 17de—19de September 1912. Samtaleemnet Math. 13, 44—51 indledes af Pastor J. J. Aftre. De tilreisende møder i Fanton og Cylinder Dagen før Mødet. Ligeledes holder samme Forening Møde i Linden Menighed ved Thompson, Iowa, Pastor T. S. Halvorson's Kald den 24de—26de Sept. 1912. Samtaleemnet Luk. 14, 15—24. Pastor Trefstad indleder. De tilreisende mødes i Thompson Dagen før Mødet.

C . J . C a r l s o n .

A . S h a w .

Om Gud vil afholder Nordre Minnesotakreds af H. S. et Opbyggelsesmøde i Sions Menighed, Past. B. Olsons Kald

fra 24—26 Sept. Samtaleemne er Luk. 15, 11—24. De besøgende gaar til Bagley. Minn., hvor Stads vil møde den 23de Sept. Herren velsigne Mødet.

J. J. Rendahl.
M. E. Dahle.

Shell Creek Norrk Ev. Luth. Menighed, indbyder herved til et kristeligt Samtaleemne at afholdes i Newman Grove, Nebr., fra den 24de til 27de September næstkommande. Samtaleemne: Kol. 3: 1—4. Lutheriske kristne, læg og lærde, er hjertelig velkomne til Mødet. Paa Menighedens Vegne

J. J. Melom.

Paa Indbydelse fra Stavanger Menighed, Pastor J. J. Knutsons Kald, Garden City, Ia., vil midtre Soma Indremissionsforening afholde et kristeligt Samtaleemne 17—19 Sept. Samtaleemnet er den 32de Davids Salme. Bestyrelsen vil være snil og møde frem til dette Møde.

J. J. Luthro, Form.
L. E. Larson, Sekr.

Iowa Kredts afholder Samtaleemne i Nazaret Menighed, Armstrong, Ia., Pastor Edw. Dueas Kald, den 10—12 Sept. Samtaleemne er Lukas 14: 25 flg.

S. A. Heidal, Form.
L. J. Knutson, Sekr.

Syd Dakota Kredts indbydes herved til Ungdomskæpne, til St. Johns Menighed, Sioux City, Iowa, at afholdes fra 15—17 Sept. 1912. Program for Mødet er bestemt som følger:

Aabningsprediken Søndag Formiddag, Prof. M. D. Bee.

Søndag Eftermiddag, 20 Minutters Tale ved følgende, i engelsk: Pastorerne A. R. Gaard, S. Jacobson, i norrk J. J. Melom.

Søndag Aften, frie Vidnesbyrd, indledet ved en kort Prediken af Past. M. B. Lottesmoer.

Mandag Formiddag, Forretningsmøde. Organisation og Valg af Bestyrelse.

Mandag Eftermiddag, Foredrag over Emnet Martin Luther ved Past. J. J. Skarpsnes. Foredrag over Emnet, S. N. Hauge, Past. A. J. Kroghstad.

Mandag Aften, frie Vidnesbyrd eller Diskussion over et bestemt Emne.

Tirsdag Formiddag, Bible study, Rev. J. A. Quello. Freediscussion.

Tirsdag Eftermiddag, Lecture, Why we believe the Bible, Rev. A. M. Mannes.

Tirsdag Aften, Afslutningsmøde.
Alle Ungdomsforeninger inden Kredts

sen burde være repræsenteret, og bedes at ordne dermed. Kirketor eller Kvartetter bedes venligt om at komme til Mødet, da vi burde danne et Fællesskor.

J. A. Quello.
A. M. Mannes.
J. J. Melom.

Kvitteringer

Rocky Mountain Kredts: Ved Pastor M. A. Hall fra Kv. ved Farmington, Mont. 20.00

J. J. Wigen.

Til Bethedda Børnehjem: Privat Gaver til Børnene fra St. Peters Mdb., Pastor S. J. Jacobsens Kald fra følgende: Mrs. A. O. Ohland 1, Mrs. J. B. Jørgen 1, Mrs. J. B. Sletvold 1, Mrs. A. J. Lohre 1, Mrs. Angebrigt Lohre 1, Mrs. J. J. Ault 1, Mrs. John Emerson 1, Mrs. Luba Leer 1, Mrs. Eli Hanson 1, Mrs. Andrew Wigdahl 1, Mathilda Jørgen 1, Marie Wigdahl 1, Mrs. Sena Hanson 50c, Mrs. M. J. Ronnes 50c, Mrs. Andrew Leer 50c, Mrs. Elen Leer 50c, Mathilda Berg 50c, Ubenevnt 50.

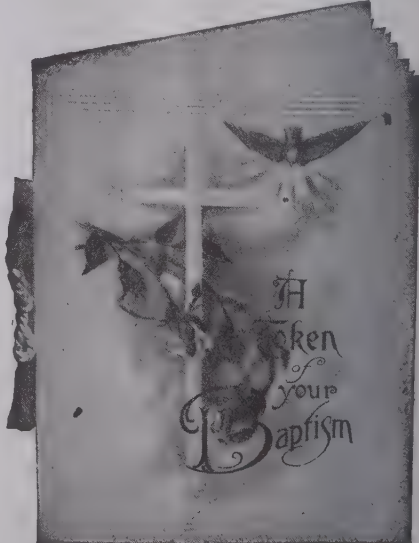
Kette: 3 No. 29 af „Budbæreren“, begyndende med treble Linie fra Begyndelsen. Naar der ved Mabel O. Johnson fra Minnie Johnson, Lina Mattson, Geneva Robinson, Jette Hillard, Rengsbinger Mdb., Pastor Monas Kald, 6 Salte og 6 Fingerbøle for Miss Karen Finietz's Sewing Class at the Orphan's Home, Beresford, S. D. En af Yderne, Ada Finietz's Navn er udeladt.

Hjertelig Tak.

Amanda E. Hendricksen.

A TOKEN OF YOUR BAPTISM.

Et ualmindeligt pent Daabsminde i Bogform. Baa de Daabsattesten og Omklaget er lithograferet mange Kulgrer. Billede, Bibelske og Salme-



vers er lithograferet i brunt og sort. 12 Sider og Omklag paa tykt Papir og heftet med smukt Silkeknop. Det hele er paa engelsk.

Pris pr. Stykke 25 Cents eller \$2.40 pr. Dussin net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Drawer 74, Red Wing, Minn.

Illustreret Bibelhistorie

med Ildt af Kirkens Historie. Af Volrath Vogt. Revideret efter den nye Bibeloversættelse. Trykt paa fint Papir, med et Kart og 53 Illustrationer. I Silf Cloth med sort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til
C. Lilletun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Alterbrød

haves altid paa Vager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

- 3 Væster paa 125 Stykker 30 Cents.
- 3 Væster paa 250 Stykker 50 Cents.
- 3 Væster paa 500 Stykker 80 Cents.
- 3 Væster paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

„Børnenes Harpe“ med Musik

Børnenes Harpe med firstemmig Musik, arrangeret af Kristian Nelsøn. Bogen har 243 Sange og er særdeles stillet for Søndagskolen og Hjemmet og Ungdomsmøder, Mrs. Prof. E. W. Schmidt, Past. D. Juul med flere har anbefalet Bogen. Har du en Søn eller Datter eller Ven, som spiller Orgel, saa køb denne Bog og forær dem.

Indbunden i Skriftsbind 60c.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

History of the Great Reformation in the times of Luther and Calvin. Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy By J. H. Merle D'Aubigne, D. D. 1096 pages. Nicely bound. Price \$2.50.

Hauges Synod Book Dept.,
RE WING, MINN.

Festkriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmærkede Billeder af Stødens Vgtinger, H. M. Sande, Past. D. Hanjon, Andrew Ellington og af alle Bestyrere ved Stølen ligesaa dens Aabning samt en Gruppe af Stødens Direktører. Salt er der 22 bakke Billeder. Festkriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Stølen. Til Præster og Agenter gives almindelig Rabat.

Ordres indsendes til
C. Lilletun, Red Wing, Minn

„Andelige Sange for Lægeskolen“, forfattet og efter Opfordring udgivet af Chr. Dick, Præs. 112 Sange. (Pastor Frohaugs sidste Arbejde.) Pris 30c.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Ennors Familie i Syd Afrika

Af Sofie Norgaard.

En interessant Fortælling om Forfatterindens Oplevelser i det fjerne Land. Bogen er paa 194 Sider, trykt paa godt Papir og forsynet med mange Billeder. Indbundet i Omslag med Titelen trykt paa Siden. Pris 75 Cents. Hauges Synod Book Dept.,

RED WING, MINN.

SUNDAY-SCHOOL CARDS & TICKETS.

CARDS, with beautiful floral designs, Bible picture or landscape in colors and a scripture passage on one side and a hymn or poem printed on the other side. Fancy cut edges. Size, 4x5 in. Price per card 2 cents.

No. 1311. Come unto Me. Fine designs, Pilgrim, Sower, Ruth and Boaz, etc., with Texts in colours. Price per card 3 cents

No. 1595. Peaceful Dwellings. Very fine children designs, with Texts in full colours Price per card 3 cents.

No. 1597. Crowning Mercies. Very fine landscape designs, with selected Texts in full colours. Price per card 3 cents.

TICKETS. SCRIPTURE GEMS

No. 47. Thirty-six tickets. Birds and branches. In book form, 10 cents.

No. 48. Thirty-six tickets. Country and lake scenes. In book form, 10 cents.

No. 49. Fifty-four tickets. Country scenes with flowers. In book form, 10 cts.

No. 50. Ninety-six tickets, floral design, 10c.

No. 51. Seventy-two tickets, floral " 10c.

Søndagskolefort til med Bibelsprog paa norsk til 1c, 3c og 5c pr. Stykke, Nettopris.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Lær mig, Herre, din Vel.

En Bog til Konfirmanter. 72 Sider. Smukt indbunden. Pris 25c.

Send Ordres til C. Lilletun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

BE TRUE

A few words to the confirmed youth of the Ev. Lutheran Church. By Rev. G. T. Cooper-rider, A. M.

Contents: I. Be true to your parents. II. Be true to your church. III. Be true to your Lord. 100 pages. Bound in cloth. Price 25 cents, net.

“FOLLOW ME”

Words of Guidance for the Way of Life. Dedicated to the Lutheran Young People of America. By Benevolus. Prettily bound in heavy paper cover with gilt title and ornament. 48 pages. Price 15 cents, net.

Denne Bog hæves ogsaa paa norsk a 15c.

HAUGES SYNOD BOOK DEP.,

Dr. 74 RED WING, MINN.

Konstitution

for Hauge's Synodes Ungdoms-
forbund

er nu færdig. Den er given i baade norsk og engelsk Tekst. Den er paa 8 Sider heftet og koster 5 Cents Stykket enkeltvis. 3 Partier sendes den portofrit til følgende Priser: 25 Eksemplarer for \$1.00, 50 for \$1.75 og 100 for \$3.50. Alle Ordres sendes til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

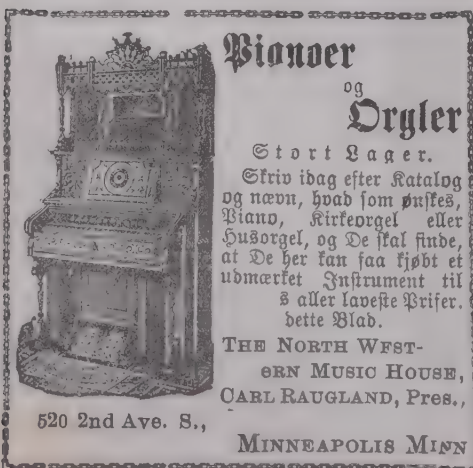
A TOLIN OF OUR WEDDING. A beautiful booklet, containing certificate, oblong shape. Made up of six heavy cardboard leaves. Richly illustrated in delicate colors. The certificate itself occupies the two middle pages and is preceded and followed by well selected designs, symbols, hymn verses and Scripture passages. The last page is prettily arranged for name of guests. Furnished with a pretty embossed cover and bound with a heavy silk cord. Single copy 25 cents, per dozen \$2.40 net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT
REF WING MINN

"The Lutheran Intelligencer",

et engelsk Kirkeblad med god opbyggende
Læsning og mange kirkelige Efterretninger
baade fra Hauge's Synodes Arbeidsmark
og Kirkens Arbeidsmark i Almindelig-
hed. Bladet udkommer en Gang om
Maaneden i Red Wing, Minn., og redigeres
af Prof. Gustav M. Bruce. Det koster 50
Cents pr. Aar, forskudsvis. Agenter ønskes
til at virke for Bladets Udbredelse. Send
or Provenumre og Agentskilte.

THE LUTHERAN INTELLIGENCER
730 10th str., Red Wing, Minn.





Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 36 }

Lørdag den 7de September 1912

{ 44de Aarg

Kilden mod Synd og Urenhed. (Traasbahl.)

Paa den samme Dag skal der være en aabnet Kilde for Davids Hus og for Jerusalems Indbyggere mod Synd og mod Urenhed. Sak. 13, 1.

Der gives mange Sundhedskilder paa Jorden, som er berømte for sine Vandes Kraft til at helbrede fra forskellige Slags Sygdomme. Tusinder af syge strømme hen til disse Kilder. Men ikke alle disse syge finde den forventede Lægedom. Mange dø ved selve Kilderne, og Skarer vende tilbage med en mørk Anelse om, at nok intet paa Jorden formaar at rædde dem den tabte Helse tilbage.

Men der er en Sygdom, som er farligere end Legemet's, det er Syndens Sygdom, en Sygdom, som blev paaført den hele menneskelige Slægt, da Afsundsslangen sprøjtede sin giftige Urenhed ind i Sjelen. Findes der da nogen Sundhedsbrønd med lægende Vand for denne Sjelens Sygdom? Findes der en Kilde, hvori man kan bortta Sjelens Sygdom og Urenhed? Jo, Gud være lovet! Der findes en saadan Kilde, og der findes et Folk, som stadig maa holde sig ved denne Brønd. Den flyder i Zion, og det er Davids Hus og Jerusalems Indbyggere, som nyde godt af dens lægende Vand. De er blevne Indbyggere i den Stad, som er anlagt rundt Kilden; men den er tilgængelig for enhver aandelig syg og elendig Sjæl.

Dens Vand renser fra al Synd og Urenhed. Ingen behøver ligesom hine, der søge jordiske Sundhedsbrønde, at lægge ud store Pengesummer for at faa drikke af dens helbredende Vand. Ingen behøver som den blodfattige Kvinde at give ud hele sin Formue her; nei, Kilden er fri, og enhver, som behøver, har fri Udgang til dens Vand. Ikke en eneste Sjæl behøver heller at forlade den uhjulpen. Det har endnu aldrig hændt, at en Sjæl har drukket af disse Vand og ikke fundet Lægedom. David søgte Hjælp her mod sin sønderbrudte Aand og mod al den Urenhed, som Syndens Bedrag havde tilsmudset ham med, han fandt saadan Lægedom og Renselse, at hans Sjæl fyldtes med Jubel. Peter badede i dens Vand, og hans Sjæl blev gjenfødt til et levende Haab. Og kunde du spørge hver enkelt af den Skare, som ingen kan tælle, og som lyser af Renhed og Hvidhed rundt Lammets Trone, saa skulde de alle pege nedad mod Jord og udbryde i saalig Jubel: Der flyder den Kilde, hvis Vand have renset os.

Og spørger du denne store Skare af lykfelige, salige Sjæle: Hvad er det for en Kilde, hvad er det for et Vand, som saaledes kan rense Sjelen; thi ogsaa jeg ønsker at blive helbredt, da svarer de alle i Kor: „Lammets Blod“. „Jesu Kristi Guds Søns Blod renser fra al Synd“.

Alt Lammets Blod, det dyrebare Blod,
Det gav mig Liv, da jeg ved Korset stod.

GTU Library
2400 Ridge Road
Berkeley, CA 94709
For renewal (415) 649-2500

All items are subject to recall.

„Mod al Synd og Urenhed“. Ja saa staar der virkelig. Kilden er ikke aabnet for hellige og rene, men for syndige og urene. Det er i Grunden din Syndighed og Urenhed, som gjør dig adgangsberettiget til denne Kilde, sagde han ikke selv, han, som lod sit Blod flyde til Vægedom for Syndere: „Jeg er ikke kommen for at kalde retfærdige, men Syndere?“ Og siger han ikke: „Kommer hid til mig, alle I, som lide og er besværede“. Jo, Gud være lovet.

Og over Kilden staar der en heilig Indskrift, som lyder saa: „Om eders Synder være blodrøde, skulle de blive snehvide, og om de være røde som Skarlagnets Farve, skulle de blive som den hvide Uld.“ Ef. 1, 18.

Derfor du har fundet Vægedom i denne Kilde, er du ikke med og berømmer den? Og vil du ikke være med og drage saamange som mulig til den?

O, hvor saa det er, som af Hjertet berømme Vægedommen ved Sammenslutning af Kirkesamfundene, som føle sin Sjæls Sygdom, end vi ane. Kunde vi af levende Erfaring berømme Kilden for dem, skulde mange af dem blive dragne til den.

Om „Lægmandsvirksomheden.“*)

Den store Fælleskomite, som forhandler om Sammenslutning af Kirkesamfundene, behandlede ogsaa „Lægmandsvirksomheden“ ved sit Møde sidste Høst. Resultatet af Arbejdet er fremsat i de to Satser, som det siges blev enstemmig antagne af Repræsentanter fra de forskellige Samfund. Til hver af de to Satser er føjet et eller flere Bibelfsteder eller ogsaa Udtalelser i de lutheriske Betselskabskrifter. Sammenhængen mellem Bibelfstederne og Satserne er dog saa tydelig, at der behøves Udlæggelse for at faa dem til at passe sammen.

Satserne taler heller ikke om „Læg-

mandsvirksomheden“ alene, ikke engang først og fremst. De taler om Menigheden, Naademidlerne, Predikeembedet, Naadegaverne, det almindelige Prestedømme og tilslut kanse om „Lægmandsvirksomheden“. Men skjønt der tales om alle disse Ting, er der dog ingen Forklaring, hverken af hvad der menes med Menigheden eller „Lægmandsvirksomheden“. Ja, vi siger, at der tales kanse om „Lægmandsvirksomheden“; thi den nævnes ikke ved Navn i nogen af Satserne. Egentlig talt gjætter vi os til, at Satz fem taler om „Lægmandsvirksomheden“, fordi der er enkelte Udtryk, som minder noget om denne Sag, og fordi der anvendes saa stor Omhu paa at faa den rigtig kontrolleret.

Satz 5 lyder saaledes:

„Gud vil ogsaa, at de særegne Naadegaver, han maatte have givet visse Personer i Menigheden, og som derfor er Menighedens Gie, skal tages i Brug af Menigheden, saaledes ogsaa særlig den Naadegave at kunne forkynde Guds Ord for en Forsamling. Ifølge Guds Ord skal den, som har faaet denne Naadegave, kaldes til denne Tjeneste i Menigheden ved dens Opfordring eller Samtykke og bruge Gaven under Tilsyn af Menigheden eller dem, som Menigheden har kaldet til at føre Tilsyn med Arbejdet i Menigheden, saaledes som Guds Ord og vor Kirkes Betjendelse siger.“

Intet er sagt om, hvad der menes med Menigheden, hverken i denne eller i nogen af de andre Satser; kun læser vi i Satz 1, at „Gud har givet Menigheden, ogsaa den enkelte Stedmenighed, Naadens Midler“ osv. Antagelig menes derfor med Menigheden den rent udvortes Organisation, som paa hvert Sted bærer Navn af Menighed, enten den nu fortjener Navnet eller ei, enten den er død eller levende, vaagen eller sovende.

Ser vi da paa Satserne med denne Forsætning, saa finder vi følgende Paastande, nogle med og nogle uden Bevidnelse om, at de er „ifølge Guds Ord“:

*) Geo. Sverdrups Skrifter 2 Bind, Side 312. Optaget paa Opfordring af S. Pettersen.

1) Naar visse Personer i Menigheden har faaet en Naadegave, saa er denne derfor „Menighedens Gie“.

2) Naar nogen har faaet „Gave til at forkynde Guds Ord for en Forsamling“, skal han kaldes til denne Tjeneste i Menigheden ved dens Opfordring eller Samtykke.

3) Naar han saaledes er kaldt, skal han bruge Gaven under Tilsyn af Menigheden eller dem, som Menigheden har kaldt til at føre Tilsyn med Arbejdet i Menigheden.

Den første af disse Paastande staar for sit eget Værd; men den anden siges at være „ifølge Guds Ord“; den tredje „saaledes som Guds Ord og vor Kirkes Bekjendelse lærer.“

Vi har ment, at Fællesskomiteen i denne Satz 5 tænker paa „Vægmandsvirksomheden“; thi de Anførselstegn som bruges, maa jo her betegne, at Ordet er taget ud af den almindelige Sprogbrug, som har gjort Ordet saa vel kjendt blandt os; og den blandt os almindelig kjendte „Vægmandsvirksomhed“ kan vel ganske betegnes som „Naadegave til at forkynde Guds Ord i en Forsamling“, uden at vi derved anerkjender, at Forklaringen er nøjagtig eller tilstrækkelig.

Nu ud siges det i Satz 5, at alle Naadegaver, som Gud har givet visse Personer i Menigheden, derfor er Menighedens Gie. Efter det følgende menes dermed, at Menigheden kan og skal bestemme, om disse Gaver skal bruges, og hvorledes de skal bruges, selvfølgelig under Ansvar for Gud, men med saadan Magt og Myndighed, at ingen har Ret til at bruge Gaven—ialfså ikke den til at tale i en Forsamling—uden Menighedens Tilladelse.

Her maa vi spørge: Hvor staar det skrevet, at den enkelte kristens Naadegave er Menighedens Gie? „Alle Ting er eders“, siger Paulus, men det menes da vel om de kristne, ikke om en udbortes Organisation af Menneſker, om hvis Kristendom kun dette kan siges, at de er indskrevne i en Menighedsprotokol? De kristne kan sige, at alt er deres, fordi de

er Kristi og Kristus er Guds; men dermed er da vel ikke sagt, at en udbortes Organisation af kristne og ikkekristne kan raade og byde over alle Ting i Himmelen og paa Jorden og særskilt kan bestemme, om den kristne skal bruge sin Naadegave eller ei? Kan en Menighedsbeslutning tage Ansvaret fra den, som har faaet Gaven, saa han ikke behøver at benytte den, fordi Menigheden ikke opfordrer ham dertil? Guds Ord siger, at den enkelte kristne har Ansvaret for sin Naadegave eller sit Talent. Guds Ord siger, at kun den som har Renter af sit Pund, faar gaa ind til sin Herres Glæde, og at den som ingen Renter har, fordi han har gjemt sit Pund saa vel i Jorden, kastes ud i det yderste Mørke, hvor der er Graad og Tænders Gnidsel. Se, den Tale klinger helt anderledes end Komiteens Satz 5, og den giver ingen Undskyldning for det døgne Kjøb.

Nei, siger man, Komiteen har ikke ment noget saadant undtagen om Gaven til at forkynde Guds Ord i en Forsamling. „Vægmandsvirksomheden“ i den haugianske Betydning altsaa er den eneste Gave, som Menigheden skal anerkjende ved Opfordring eller Samtykke, og den som har faaet den, skal rette sig derefter. Jaar han Opfordring, skal han tale, faar han ikke Opfordring, skal han tie i en Forsamling.

Hvis nu dette er Meningen, gjør det Sagen bedre? Eller staar det nogetsteds skrevet, at den som har faaet denne Gave, er fri sit Ansvar, naar Menigheden ikke opfordrer ham?

Sæt nu da, at Menigheden sover, og Gud i sin Naade sender en raabende Røst til at vække den? Eller sæt, at Menigheden er død, endog den har Navnet af, at den lever; skal da den, som blev sendt til endog at opvække aandeligt døde, tie, indtil de døde opfordrer den levende til at tale?

Nei, hverken den første Paastand, at Naadegaverne er Menighedens Gie, eller den anden Paastand, at ingen maa vidne i en

Forsamling, før han er opfordret af Menighed, holder stik „ifølge Guds Ord“, som meget mere gjør Bidnepligt afhængig ikke af Menighedskald, men simpelthen og bentsrem af det personlige Kristentald. Enten Bidnesbyrdet aflægges for en enkelt eller „i en Forsamling“, gjør ingen Forstjæl efter Skriften. Lad den, som har Gave til at tale til den enkelte, tale til den enkelte, og lad den som har Gave til at tale i en Forsamling, tale i en Forsamling.

Hvad mener man idetheletaget med „en Forsamling“? Væg Merke til, at der staar ikke Menighedens Forsamling eller Menighed; men der staar bare „en Forsamling“. Hvor mange udgjør en Forsamling, hvor og naar maa Folk møde sammen, for at det skal blive en Forsamling? Enhver kan skjønne, at saadanne ubestemte Ord kan bruges af en vrang Menighed eller Prest til at undertrykke Guds Ords Forkyndelse og alt Bidnesbyrd af enkelte kristne i og udenfor Menigheden. Den franske Lov paa Madagaskar bestemmer, at en kristen Evangelist eller Missionær kan udenfor Kirkebygningen tale Guds Ord for to men ikke for tre; thi tre er en Forsamling. Hjemme i Frankrige siger Lov, at en kristen Predikant kan tale Guds Ord udenfor Kirkehuset til nitten men ikke til tyve Personer; thi tyve Personer er en Forsamling. Mon ikke den levende Kristendoms Fiender har samme Art i Amerika som i Frankrige? Og er der ikke mange, mange Menigheder, hvor Majoriteten er imod Lægmandsvirksomheden?

Vi hør ikke indrette vore Regler saa, at Bættelsens Fiender faar saa godt et Tag at holde i som dette. Netop ved saadanne Midler fik man jo i Norge gjort Hauge til en Forbryder, fordi han uden Menneffers Kald talte Guds Ord i Forsamlinger. Skal vi vende tilbage til saadanne Regler, som her i vort Land vel ikke kan bringe en Mand i Bøder og Fængsel, men som dog kan lukke hans Mund, saa han tier, hvor han skulde tale?

Og den sidste Paastand i Satz 5, at Lægmandsvirksomheden skal øves under Tilsyn af Menigheden eller dem, som Menigheden dertil har valgt, gaar aabenbart i samme Retning. Thi dette Tilsyn maa i Sammenhængen mene, at Menighed eller Prest eller Menighedsraad har Ret til atter at negte den, som har Gaven, at bruge den, om de saa vil. Det kommer jo ud paa det samme, at Gud nemlig kan give Gave og Kald, men Menneffene kan, fordi de har dannet en udvortes Menighedsordning, forbyde Gavens Brug.

Til alt dette kan Komiteen sige, at den har en Satz 6, som udtaler, at isaaftald „lider Menigheden Skade“. Men det dækker ikke Sagen; thi Spørgsmaalet er dette: Kan den, som har faaet Gaven, undlade at bruge den af nogensomhelst Grund, uden at han lider Skade? Og det en Skade, som ifølge Guds Ord bestaar deri, at „Hænder og Fødder bindes paa ham, og han kastes ud i det yderste Mørke, hvor der er Graad og Tænders Gnidsel.“

M e n i g h e d e n o g L æ g m a n d s v i r k s o m h e d e n .

I forrige Nummer af „Folkebladet“ maatte vi skrive noget om den Maade, hvorpaa den store Foreningskomite behandlede „Lægmandsvirksomheden“. Det er noksaa ubehageligt at maatte tage fat paa saadanne misvisende Fremstillinger af en dyrebart Sag; og vi skynder os derfor denne Gang at tale mere positivt om Sagen.

Naar vi da vil tale om Menigheden og Lægmandsvirksomheden, saa er det for at sige, at det er venteligt, at det blir nogen Forstjæl ogsaa for Lægmandsvirksomhedens Sag, hvor der blir Menighed.

Ved Menighed mener vi en Samling af arbejdende kristne, som bruger Naademidlerne og Naadegaverne til sin egen og sine Medmenneffers Frelse og Salighed. Hvor der findes en saadan Samling af aktive kristne, blir det ikke Spørgsmaal om at binde og

kontrollere Lægmandsvirksomheden og andre Naadegaver, men meget mere om at give dem Rum og Frihed, Anledning og Tilskyndelse, saa de kan komme til den største Trivsel og virksomste Anvendelse.

Her reiser sig da et Spørgsmaal, som der ikke var Anledning til at tale om i forrige Artikel, nemlig: hvem har denne Gave til at tale i en Forsamling, som jo er en af Betingelserne for Lægmandsvirksomhed? Og hvem skal afgjøre, om en saadan Gave er tilstede? Og hvorledes skal saadan Gave bedst oppves og udvikkles?

Her ligger en Vanskelighed, som alle har følt, der med Interesse og Kjærlighed har tænkt paa Lægmandsvirksomheden og dens Trivsel. Ikke har enhver faaet Gaven, fordi om han indbilder sig, at han har den. Heller ikke faar nogen Gaven derved, at han blir kaldt af en Menighed til at tale i en Forsamling. Det viser sig jo med en Del af Presterne, at de mener sig selv at have Gaven, og de har ogsaa Menighedens Kald, men alligevel synes ikke Naadegaven at være tilstede.

Vi har med Hensyn til denne Sag hørt, at Hauges Venner havde den Skik, at nogle af de gamle, prøvede kristne og Buds Ords Forkyndere øvede den Gjerning at prøve Aander og Gaver, og at nye og yngre Kræfter maatte finde sig i at gjennemgaa en noksaa lang Prøvetid, før de fik en selvstændig Plads i Vidernes Række. Og en lignende Fremgangsaade bør vistnok tilstræbes ogsaa blandt os. Vi siger „lignende“, thi ganske samme Maade er det vel vanskeligt at opnaa.

Det er klart, at hverken Skole eller Eksamen kan frembringe en Lægpredikant; men heller ikke blir nogen en Lægpredikant derved, at han uden videre slutter med andet Arbeidet og gjør det til sit Levebrød at reise omkring og predike. En reisende Evangelist eller Revivalist, som har dette Arbeide til sin eneste Beskjæftigelse og sit Levebrød, er ikke en Lægpredikant i Ordets ældre Betydning.

Vi forstaar ogsaa, at de som gjør Predikegjerningen til sit eneste Arbeide, helst kaldes Emisjærer baade i Norge og her hos os.

Udentvil har en Evangelists Gjerning sin store Betydning. Men det er ikke den haugianste Lægmandsvirksomhed. Vi nedsetter ikke den ene Gjerning, fordi om vi skriver anbefalende om den anden.

En Lægpredikant er en Predikant, som har et Budskab fra Gud at bringe sine Medmennesker, og som ikke uden Utrofast kan tie med det Budskab, Gud har givet ham at frembære, og som derfor baade i Samtale med de enkelte og i større eller mindre Forsamlinger af forskjelligt Slags frembærer dette Budskab. Men han vedbliver at være Lægmand, medens han saaledes prediker, og har ikke sin Levevei af denne Predikegjerning.

De drives til at tale og kan ikke lade det være; de begynder, hvor de har Anledning, i sit Hjem og sin Hjembygd; de vandrer kortere eller længere omkring, og hverken Menighedsbeslutninger eller andre Forbud stænger deres Wei.

Selvølgelig er de afhængige af, hvilken Tillid de vinder, især blandt andre kristne. At give dem Menighedskald er ikke nødvendig og derfor heller ikke ønskeligt; thi da kunde de ikke indrette hverken Tid eller Tale efter sin Evne og Gave; men de maatte prøve at behage dem, i hvis Sold de var. Men dermed er det ikke udelukket, at Menigheden kan opmuntre og tilskynde dem paa saadan Maade, som den selv finder rigtig og nyttig.

Men deres Gave prøves ved Gavnens Brug og bevises ved den Indgang, de vinder. Der er hæderlige og rettskafne Veie, paa hvilke deres Indflydelse kan udvides til større Kredse efterhaanden, om de opnaar det herlige at faa de kristnes Tillid. Men at skaffe sig en hel Del Attester, som kanst give halvt uvilligt, fordi ingen ønsker at fornærme dem ved at negte dem en Attest, er ofte ensbetydende med Mangel paa virkelig Tillid.

Den egentlige Lægpredikant er uafhæn-

gig af Pengegaver. Han har sit timelige Arbejde og sit Livsophold udenom sit kristelige Vidnesbyrd. Derfor er hans Myndighed større og hans Vidnesbyrd ofte mere virksomt blandt mange Mennesker.

Saadanne Mænd staar saa frit og selvstændigt, som det i det hele er forenligt med Kristenstand og Broderskab. Og deri ligger deres Værd for Menigheden i ikke ringe Grad. De hører Menigheden til, og de hører Herren til; de drives af Herrens Aand til at vidne for dem i Menighed og for dem udenfor Menighed. Menigheden kan ikke uden Overgreb byde dem at tie, naar det maa erkjendes, at Gud har givet dem Budskab og Gave; heller ikke kan de fordrø af Menigheden, at den skal opholde dem, naar den ikke har kaldt dem. Men det kan ventes, hvor der er fri og levende Menighed, at der baade blir megen saadan Lægmandsvirksomhed, og at der aabnes den stort Rum og fri Anledning. Thi om ikke mange paa hvert Sted har store Gaver i denne Retning, burde dog mange kristne have Aand og Kraft til at aflægge saadanne Vidnesbyrd, som kunde være dem til Opbyggelse, som hører derpaa.

Vi er aldeles overbevist om, at levende Menigheder vil gjøre vel i at agte paa den apostoliske Regel i 1 Kor. 14:

„Hvad er da at gjøre, Brødre? Naar I kommer sammen, da hør hver af eder en Salme, han har en Lærdom, han har en Tale, han har en Udsættelse; lad alt ske til Opbyggelse!“

Og det er vist ikke formeget at sige, at dersom efter denne apostoliske Regel alle kristne blir Frelsens Vidner ogsaa „i en Forsamling“, vil Lægmandsvirksomheden ogsaa trives bedre. Thi for det første kommer Gaverne i Brug paa den rette kristelige Maade, og for det andet kommer ikke en Lægpredikant til at staa saa alene som et „lone Tree“ paa Prærien, hvilket altid er en farlig og kummerfuld Stilling.

Lad der komme lidt Liv i Arbejdet, og det vil da gaa bedre med os i alle Retninger!

Angdomsforbundet

Søndag, 8de September, 1912.

Lægmissionen.

(Kol. 4, 14). (2 Tim. 4, 9—18.)

Lukas, Lægen, den elstelige, hilser eder og Demas. Kol. 4: 14.

Lukas er alene hos mig. 2 Tim. 4, 11.

Bismanden siger: „Der er slet intet nyt under Solen. Er der noget, hvorom man vilde sige: Se, dette er nyt,—forlænge siden var det i de forrige Tider, som have været før os.“ Bræd. 1: 9—10.

Hedningemissionen har i det sidste hundrede Aar bundet store Fremskridt, Kristenheden har vaagnet op, ser mere klart sit Ansvar, tager mere aktiv Del i Missionsarbejdet og udviser i det hele en stigende Interesse for Missionens store Sag. Det sidste Aar sendte de engelsk-lutheriske Synoder i dette Land, tolv Missionærer til Japan, Indien og Afrika. De norsk-lutheriske Synoder sendte et lignende Antal Missionærer til Sina og Madagaskar. De svenske og tyske har udvist en tilsvarende Interesse paa sine Missionsfelter. Og Frugterne? De viser sig allerede, tusinder er i de senere Aar kommen til Omvendelse og Liv i Gud i Hedningeland. Kirker og Skoler bygges og Arbejdet udvides. Men, — med alt dette, og mere som kunde nævnes, tør vi sige, at vi lægger for Dagen den samme Missionsiver og Interesse, som vi finder paa Pauli Tid og paa Apostlenes Dage?

Det har sig med Guds Riges Komme, som med et Træ: Jo mere det vokser, jo flere Grene. Den Gren, som vi her skal nævne er

Lægmissionen.

Om den vil vi først sige:

I. Den er kjendt fra Apostlenes Dage. Det er altsaa ikke noget nyt begyndt i den senere Tid, som nogle mene.

1. Lukas var Læge og Missionær.

2. Mange kjendte Kristus, som Lægen

fra Nazareth, førend de lærte at kjende ham, som Frelseren fra Gud.

3. Fra den kristne Kirkes tidligste Tider har Vægevirkksomheden fulgt med Ordets Forlyndelse.

II. Den er vel anerkjendt fra Apostlenes Dage.

1. Kristus har i sit Liv og i sin Virksomhed givet os et Eksempel til Efterfølgelse.

2. Lukas blev vel modtagen af Paulus. Var en virksom Følgesvend paa hans Reiser Ap. Gj. 16: 10 og følgende. Se dette ondt og godt sammen. Lukas var med i Fængsel og i Livsfare, Ap. Gj. 27. Under alt dette faar han følgende Vidnesbyrd fra Paulus: „Lukas, Lægen, den elskelige“.

Naar Dødsstunden nærmer sig for Paulus, 2 Tim. 4: 6—7, er Lukas „alene“ hos ham. Nogle havde vendt Paulus Ryggen. Demas nævnes, som en. Andre maatte ud i Virksomheden. Flere nævnes: Prescens, Titus, Tychikus. Ingen kunde være bedre flittet til at være hos Paulus i hans „Vortgangstid“ end Lukas, „Lægen, den elskelige“, — Pauli tro og prøvede Ven og Reisesfælle.

III. Vægemissionen er en nyttig Gren, der bærer velsignede Frugter.

1. Vi kan ikke udregne til hvilken Nytte Lukas var.

a. For Paulus, — som Læge.

b. For de første kristne Menigheder, som en kristen Vægemissionær.

2. Heller ikke kan vi udregne hvilken Velsignelse.

a. Vægemissionen er ude blandt Hedningerne i vor Tid.

b. Kristelig Vægemissionsvirksomhed er i de kristne Lande. Vi tænker her paa kristelig Hospitalsvirksomhed og Sygepleie, som til Eksempel Diaconislegieringen. Vi har kjendt dem, som har søt sig dragne til den katolske Kirke paa Grund af Pleie, som de har uødt i katolske Hospitaler.

3. Vi ønsker at være med, og vi har rigelig Anledning dertil baade

a. Her, blandt vort eget Folk,

b. Ude blandt Hedningerne.

S. N. W.

Send de unge til vore egne Skoler.

Vi har gjentagende fremholdt her i Bladet og ellers, Bigtigheden af at vort Kirkefolk sender sine Børn til vore egne Skoler, men hvor meget vi har bundet med det, ved vi ikke. Der er nok endnu dem, som vil være gode Lutheranere, kanste endog Haugianere, som lader sine egne Børn faa sin Rundstab og „aandelige Næring“ udenom. Her har nu vi synes og sagt ogsaa, at det er rent paa Rangel med Døtrene, hvad Skoleuddannelse angaar, men den Sag synes det for at vort Folk ikke har lagt sig saa alvorligt paa Hjerte endnu.

Nedenfor gjengiver vi en Artikel efter „Lutheraneren“, som baade norske og svenske udtaler sig om, hvor Lutheranerne bør sende sine Børn paa Skole.

„Det er ikke let at forklare, hvorfor kristne Forældre foretrækker at sende sine Børn til kristendomsløse Skoler. At saadanne findes, er imidlertid tilstrækkelig bevis. Og de er ikke saa.

Derfor det kun gjaldt saadanne, der har forladt sine Fædres Kirke og sluttet sig til andre Kirkesamfund, kunde det endda være forklarlig, at de ikke vilde sende sine Børn til lutherske Skoler. Men det viser sig ofte det værre, at gode lutherske kristne, der har været med at bygge op vore egne Skoler forbi-gaar disse, naar det gjelder at skaffe sine egne Børn Undervisning.

Vi trodde, det kunde gavne at pege paa dette netop nu, da Tiden snart kommer, da vore Høiskoler og Colleges atter skal begynde sin Virksomhed. Ingen Far og Mor har Sikkerhed for, at deres Børn skal bli reddet fra alle Farer og Fristelser, der møder dem Livet nedigjennem; men naar de har givet dem en kristelig Opdragelse, har de gjort, hvad de kunde til dette Maals Opnaaelse, og til en kristelig Opdragelse hører kristelig Skole.

Vi vil her giengi, hvad „Augustana“ nylig sa netop med Hensyn til denne Sag, at lutherske kristne bør sende sine Børn til sine egne Skoler:

„Denne Formaning er tidsmæssig nok, og slet ikke overflødig. Af Grunde, som det

ikke er saa let for os at fatte, sender mange af vore Menighedsfolk sine Sønner og Døtre til andre Skoler end sine egne. Men de tror, at deres Børn paa denne Maade skal vinde større Anseelse? Om saa er, saa lar de Hovmodet saa raade paa Forstandens Bekostning. Der er lige stor Uere forbundet med at graduere fra en af vore egne Skoler som fra hvilken som helst anden. Der findes desværre saadanne blandt vort Folk, der ikke har Karakterstyrke nok til at taale økonomisk Fremgang; men disse vinder ikke hæderlige Folks Ugtelse ved at skamme sig over sin egen Uet, ligesom det heller ikke vil lykkes deres Børn bedre at løse Livets Opgaver ved den Omstændighed, at de har faat sin Uddannelse ved „egte“ amerikanske Skoler. Det kommer an paa, hvad Slags Opdragelse de har faat, og hvad de selv duer til. Det har været tilstrækkelig godtgjort, at Graduerter fra vore egne Kirkeskoler ikke paa noget Omraade staar tilbage for Graduerter fra andre Skoler.

Og vi kan trygt erklære, at den Undervisning, som meddeles ved vore egne Skoler, kan stilles paa Høide med, hvad andre Skoler har at by; og hertil kommer, at de unge ved vore egne Skoler kommer under direkte kristelig Paavirkning. Dette burde vel ha nogen Betydning for Forældre, naar de skal vælge Skole for sine Børn. Den kristelige Indflydelse gir Livet dets Retning og blir de unge til ubestridelig stor Velsignelse. Den Undervisning, der paavirker Forstanden alene og ikke berører Sjelelivet, har i saamange Tilfælde vist sig at være af tvilsomt Værd. Og naar nu vor Kirke med stor Opofrelse har bygget sine egne Skoler, der ikke i nogen Henseende staar tilbage for andre, saa bør Kirkens Lemmer støtte disse Skoler. Det burde ikke være saa vanskeligt en Sag at lægge for Dagen kirkelig Patriotisme, al den Stund man samtidig fremmer sine egne Interesser. Og de, som maa regne med Omkostninger, vil finde det til sin Fordel at benytte sig af sine egne Skoler. Og ofte er det saa, at de, som stryder af, hvor store Summer de maa lægge ud for sine Børn ved uirkelige Anstalter, klager mest høilyst over,

hvormeget det koster at opholde Kirkens egne Skoler.

Derfor vil vi tilskynde Forældre, der maa se sig om efter Skole for sine Børn, at patronisere sin egen Kirkes Skoler. Netop nu kundgør disse Skoler et nyt Skoleaars Begyndelse; og vi kan ikke andet end ønske, at Tilstrømningen af Elever maatte bli stor. Grundet paa personlig Undersøgelse kan vi trygt si, at de unge trives ved disse Skoler. Og som Regel forlader de dem med Kjerlighed til sine Fædres Kirke“.

Et frivilligt Tilbud.

Da det nu er den Tid, da mange af vor Ungdom snart forlader sine Hjem for enten at begynde eller at fortsætte sine Studier ved Landets Skoler, saa vil jeg ved disse Linjer saa sagt til dem der tænker paa at komme til Nord Dakota Universitet eller de andre Skoler her i Byen, at det vil være mig og min Hustru en Glæde at kunne saa være til Hjælp og Opmuntring for dem, som kommer her for at søge Undervisning. Er du ukjendt i Byen saa underret os om med hvilket Tog du kommer og vi skal søge at møde dig ved Stationen og gjøre det saa hyggeligt for dig som muligt. Har du været her ved Skolerne før, saa ønsker vi alligevel at blive kjendt, og jeg haaber at vort Kjendskab vil blive til gienfidsig Nytte.

Brester og Forældre, Slegtninge og Venner til studerende bedes om at være mig behjælpelig i dette Forsøg paa at gjøre noget for vor norst lutheriske Ungdom her ved Skolerne.

Eders ringe Tjener,

N. J. Bøhre,
513 Walnut St.,
Grand Forks, N. Dak.

Vi l du ikke eller kan du ikke rydde Stene af din Næstes Vej, saa kan du da i det mindste lade være at kaste Stene i hans Vej.

Betragtning over den 110de Salme.

1. „Herst blandt Fiender“.
2. „Herst blandt Venner“.
3. „Herst i al Evighed“.

1. Hvad skal man tro? Norges største Digter siger: „Det er bare en Drøm. Bibelen er Bedrag, Kristus bare et Menneske; der gives neppe nogen personlig Gud.“ Og han dør paa det. Sveriges største Digter trykker Bibelen til sit Bryst paa sit Dødsleie og siger: „Detta är det enda rätta“. Og han dør paa det forleden Dag og vil have Bibelen med sig i Risten. Hvad skal man saa tro?

Man skal ikke tro paa Digterne; men man skal tro paa Guds Ord, som har forudsagt, at saa vilde ske. Noget til Fald, nogen til Opreisning, og til et Tegn, der modsiges.

Paa den ene Side staar Theologer, der tager sine Moder fra Tykland (ligesom Damerne sine Hatter fra Paris) og fornægter den Kristendom, de er betalte for at forsvare. Paa den anden staar ligesaa kloge og oplyste Forkyndere og siger: dette er det rette; vi har prøvet Sandheden af Bibel og Kristendom, vi ved, „vi er i den Sande“ (1 Joh. 5, 19, 20). Hvad skal et Menneske tro, naar den ene Predikstol slaar den anden ihjel?

Man skal slet ikke tro paa Predikstoler, men man skal lytte for sin Del til den gamle Bogen, som ndrøffelig helt fra den 110de Salmes Tid, har givet Messias's Program i disse Ord: Herst midt blandt dine Fiender!

Seg huffer meget godt, at jeg voksede op med den Opfatning, at Jesus skulde herst i Norge—blandt bare V e n n e r . Naar S a a b æ k eller S b j e n eller G a r b o r g skreg op med en urejspektfuld Mislyd, en fiendtlig Ytring mod Kristendommen, da blev vi lyttende finte i „kirkelige Kredse“. „Hvad er dette for Frækhed?“ sa vi. „I dette Land er vi alle døbt kristne; her er ingen Blads for Fiender af Kristus, ud af Kommunen med dem, ud af Statskassen med den der! Ikke en Digter engang faar Lov at være „ukirkelig“, — ellers saa skal vi!“ Jo, sliq var det virkelig.

Vi er komne forbi denne væsne, overfladiske Tankegang. I Grunden var vist megen „Kirkelighed“

en kaldet Grav for simpel Egenkierlighed og Snevershønhed? Vi forstaar nu, at Messias faar Ordre af sin Fader til at sidde ved selve Majestætens høire Haand, indtil F i e n d e r n e engang blir lagt under hans Skammel. Vi tror slet ikke mere, at Fienderne skal være udelukkede fra Norges gode Embeder og maadelig gode Statskasse. Nei; vil du tro paa Jesus Kristus idag, saa blir det just at tro paa ham—midt blandt F i e n d e r . Saa er P r o g r a m e t for dig, unge Mand, tro paa din velsignede Frelser, erfar hans Naade og Kraft, mens de spotter dig paa Verstedet som Nar og Torst og Pietist og Hykler, mens de spytter paa dig (jo det hændes) i Butiken eller paa Kontoret, mens de brøder sig som — Fiender. Saa er Programet for dig, unge Pige, at „de andre“ gjør dig altsens Fortræd, fordi du vil være helligere end dem og gaa dine egne Veie. Det skal saa være, at diævelske Magter, inspirerede fra selve Helvede, reiser sig med et lurende Had mod den, der vil forkynde og leve det gamle Evangelium; det er ikke efter Jesu Mand, om den troende er alles Ven, agtet af Høi og lav, huden med i alle Dag, dekoreret af Verden. Se, der staar Jesus Kristus, og selve hans Ven, Peter, kan lade sig erobre til Forræder — midt under de kjerligste Dine og den klogeste Hyrdeomsorg! Vi maa bede Gud om

e n a f f l æ d t S a t a n

i dette Land. Svergang noget v i r k e l i g t , ikke bare paa Papiret, skal udrettes for Jesu Menighed, hvergang vor Konge deroppe skal seire og underlægge sig nyt Felt, d a r e i s e r H e l v e d e s i g . Tror du, det var et Fantasisoster, som L u t h e r kastede Blækhuset efter paa W a r t b u r g ? Tror du ikke, Satan forstod Værdien af „Tro uden Gjerninger“ til Frelse? Eller se paa S a n s H a u g e s Tid? Var det rimeligt, at Satan skulde lade Bækkelsen komme dengang uden at prøve at reise Modstand af baade Lensmænd og Prestes? Nei du, det

er „lette Veiløbere,“ som kan tro, at Jesus kan herke blandt sine Venner.

Mærker du det ikke i din egen indre Verden: vil du virkelig jage efter Hellighed, vil du virkelig staa helt paa Jesu Side, da faar du særskilte Ansald og Fristelser, flere end nogen sinde tilforn. Og trængt paa Jesu egne Løfter til Disciplene. De har altid denne Baggrund, ikke blot „Trængsel“, men „Slanger og Skorpioner og hele Mørkets Magt“ (Luk. 10, 19). Saa det faar vi nok ha Dinene aabne for: „Herst blandt dine Fiender“.

II. Men—„herst blandt dine Venner“ er ogsaa i Messias's Program. „Herst fra Zion“ (B. 2). Det skulde synes selvsagt i vort Land. Vi har efter vor Nationalieendommelighed frygtelig vanskelig for den Dyd.

Den disciplinerede, kontrollerede, lovmæssige Orden er forladt.

Maa ikke Disciplene ogsaa beklage sin Mangel paa Disciplin? Vor Ulyst til at underordne os, opgive Selvet, være lydige? Vi elsker Ypperstepresten Jesus; Pris og Lov og Tak for Gethsemane og Golgata og den aabne Grav, Syndernes Forladelse, Frihed. Ja vi takker Gud for det. Takker vi ligemeget for, at vi har en—Konge paa Tronen? At hans Aand vil regjere os, styre os for hvert Skridt, tage vor Villie fangen og lade Guds Villie ste? Og Jesus er dog en Prestekonge efter Melkisedeks Vis. Hele Hebræerbrevet er en eneste udviking af den 110de Salme. Vi skal endog være Prester og Konger med ham. Hør her dette 3di Vers: „Dit Folk (de er dine Venner) møder villig frem paa din Vældes Dag. I hellig Prydelse kommer din Ungdom til dig, som Dug ud af Morgenrødens Skjød“. En Konge maa herke: eller er han ikke Konge. Er vi beherskede? Ikke bare Ungdommen, skjønt Verjet er deres, men vi alle? Er Jesus „vældig“ i vore Tanker?

Alle Dage er hans Vældes Dage, Gud være lovet. Hver Dag er jeg under en

vældig Styre og kan seire i ham. Men har sine særlige „Demonstrations“, som nu er saa paa Moden. Hver eneste Søndag er Herrens særlige Vældesdage. Da monstret han sit Folk, instruerer os, giver Løsenet for Ugen og giver os hver sin Ration. Møder vi villig frem? Na, jeg synes Søndagen er saa herlig en Dag for min Sjæl; jeg kan glæde mig til den som et Barn—ikke forat være „fri Skolen“, men netop fordi da skal vi faa møde op sammen, alle „Barna“ og ret isøre os vor „hellige Prydelse“, vor „Uniform“, som er Jesus selv, hans Retfærdighed, Fred og Glæde; da skal vi ret kjende Duggen fra Himlen; fornyses, forfriskes, og han skal speile sit Ansyn i hver eneste en i en stor, vældig Skare!

Er det saa for dig, unge? Er du glad i at møde „villig“ frem Søndagene? Er det saa for dig, kristne? Ingen Tvang, ingen Opofrelse at holde Søndag med „hans Folk“, bare Glæde?

Der er en Trang hos Guds Folk nu til mere hel Overgivelse til Jesus.

Er der ikke? Alle disse „Endeavor-Societies“ og alle Møder for dybere Aandsliv bærer Vidnesbyrd derom. Mange af os kjender som David, at vi vil „betale Herren vore Løfter“, indvies, helliges til et Eiendomsfolk, hyldt af hans Aand. Være det—figer nogle af os—, at Løfter kan brydes! At om Aanden end er villig, er Kjødet dog strøbeligt. Der var en hellig Leder, der brev meget paa, at man en bestemt Dag, paa et bestemt Sted, i en bestemt Time skulde undertegne, datere et slags Pagt med Gud: „Fra idag overgiver jeg mig med Sjæl og Aand og Kropp til at tjene dig, min Konge.“ En tier ung kristen gjorde saa; forat det skulde være rigtig høitideligt aabnede han en Aare paa sin Arm og undertegnede med sit eget Blod. Men snart brød han sit Løfte. Ifstedetfor at fornøje det, fortvilede han, kom i den største Trældom og sandt først Fred, da han rev hele Løftedokumentet itu og alene vilde stole paa Jesu Løfter. Dertil vil jeg sige, at frivilligt maa Jesu Folk først og sidst være; Trældomsfolk vil han ikke have. Og

Blodet maa rense os hvert Dieblig og være vor Grundpagt med Gud. At, vi trænger jo Blodet til at rense os ikke bare fra Fald, men „fra døde Gjæringer“ og fra Urenheder, som klæber ved de helligste Ting. Fra al falsk Selvtillid, fra al egen Kraft, som vil snige sig ind. Men alligevel tør jeg ikke fraraade nogen at have en høitidelig, privat „Pagt“ med Jesus om, at han skal herste over hele Personen. I den Ulyst, som kan kjendes overfor en hel Overgivelse, tør der ofte være en god Del Kjædelighed, en farlig, beregnet Tanke: dersom jeg ikke lover saameget, er det let ere at — dele mig lidt med Verden og Kjødets af og til. Der findes Guds Børn, som atter og atter fornøyer Herren sine Løfter og har Hjælp af at sige: du ved, at jeg fik en Mandens Fylde og Kraft af dig dengang og dengang; jeg vil i a l t i n g være ofret dig, Jesus; gaar det ikke, saa rens og hel du Saarene, men jeg tager ikke mig selv tilbage. Jeg bliver glad, naar jeg paa Bønnemøderne hører nogen sige: Herre, fra idag er jeg atter ganske dir, fra i aften er jeg ofret dig, osv. Hvad mener vi ellers med at sidde der (som vi idag har gjort) og synge:

„Din, o Jesus, din at være
Er min Lyst og al min Glee,
Din i Liv og din i Død“?

Siel, betal Herren dine Løfter! Mist ikke Modet; han har selv lært os at bede; „Fornøyen stadig Aand i den mig!“ (Sal. 51, 12).

III. Men hvordan det saa blir med haade Fiender og Venner her blandt os, Jesus Kristus hersker og skal herske.

Thi saa er Faderens Program for Tvigthed: Sæt dig ved min høire Haand, indtil —. Din Styrkes Spir skal Herren udrette fra Zion; hersk! Herren har svoret, og han skal ikke angre det: du er Prest evindeligt! Det er den eviges evige Bestemmelse, at den foragtede, bespottede Stikkelse fra Gethsemane og Golgata skal herske. Han med Forbrydermerkerne skal være Kongens Konge og Herrens Herre.

Alles Kne f k a l bøje sig for ham. Verden har set meget „rart“. I forrige Aarhundrede saa den en ringe Sagfører søn Napoleon fra Korsika svinge sin Styrkes Spir over det hele Europa. I vort Aarh. er vi begyndt med at se Telegrammer dale ned gennem Luften uden Traad, og Luftskibe afløse de gamle Fregatter og Korvetter; Fremtidens Krig vil jo blive i Luften, som ogsaa Johs. Aabenb. synes antyde. Men det rareste Naar blir, naar denne vidunderlige Stikkelse, som Arkister og Ungsocialister foragter, naar Manden fra Nazareth kommer i sin Herlighed med alle sine Engle og alle „de smaa“ skal regjere med ham.

Det vil ske — snart!

„Dette är det enda rätta“, som Strindberg sagde. Vi drikker af Bækken idag — og løfter Hovedet høit.

Hvorledes vil det gaa dig, hjemløse Fugl? O, kys Sønnen, medens du er med ham paa Veien! Med for Prestekongen! „Vi har“ en Yppersteprest (Hebr. 4), hav ham ogsaa til Konge. Thi Kongen sidder i ham; vil vi have Presten, maa vi tage Kongen med. Lad ham herske fra Zion blandt Fiender! Amen.

(S. P. i „Missionæren“, Norge.)

Noget for de fleste.

Den skotske Prest Chalmers fortæller om sin Moder, hvorledes en Nabokone en Dag kom til hende og fortalte hende om en slet Handling, som en Kone i Nærheden havde gjort sig skyldig i. Chalmers Moder hørte paa, lige til Historien var til Ende, da sagde hun: „Det er jo skrækkelig. Jeg skal straks tage min Hat paa, lad os begge gaa hen til den stakkels Kone og se, hvorledes vi kan hjælpe hende til at indse sin Feil og angre den.“

Da blev Fortællersten forlegen, hun fremstammede en Undskyldning, og da Fru Chalmers holdt paa, at de burde gaa, tilfød hun, at hun havde hørt Sagen som et uforkert Rygte, og at der maaske slet ikke var noget sandt deri, — og hermed gik hun skamfuld hjem. — Gid alle, der handler usorgsamt med sin Næstes Rygte, vilde gjøre det samme.

Missionær Meyersohn fortæller om en Missionsreise i Østersøprovinserne.

I Begyndelsen af April d. A. tog jeg afsted herfra paa en længere Missionsreise til Østersøprovinserne. Jeg reiste først direkte til min gamle Hjembygd og besøgte der mit Fødested, hvor min ældre Broder bor med sin talrige Familie. Det er omkring 20 Aar siden jeg sidst var sammen med ham, og derfor ønskede jeg nu at besøge ham og maatte for sidste Gang forkynde Frelsens Budskab for ham, da vi begge er naaet en fremskredne Alder. Min Broder er nu i sit 64de Aar og er 2 Aar ældre end jeg. Han heder Salomo; men desværre besidder han ikke sin berømte Navnes Egenstaber, thi i vore Ungdomsaar, som vi tilbragte sammen, kunde jeg ikke mærke nogen Interresse hos ham for guddommelig og menneskelig Visdom som netop var, hvad jeg søgte efter af alle Kræfter, indtil jeg fandt den sande Visdom, Frelse og Fred for Tid og Ewighed i det kjøbblevne Guds Ord. Min kjære Broder derimod har desværre altid elsket Mørket mere end Lyset, og saaledes har han gennem hele sit Liv indtil nu holdt sig fjernt fra det sande guddommelige Lys og det aandelige Liv. Jeg holdt det derfor som min hellige Kristenpligt personlig at advare ham og de mange andre verdsligfjendende Brødre og Søstre fra den evige Fordærvelse forat om mulig nogle af dem i Tide maatte frelses.

Min Broder S. og hele hans Familie glædede sig vistnok over, at de efter saa mange Aars Forløb uventet fik Besøg af mig, og jeg fik en meget venlig Modtagelse. Ja de indbød endog alle vore gamle Bekjendte og Slægtninge til sit Hus under mit Ophold der, og disse glædede sig ogsaa ved at gjense mig. Jeg benyttede naturligvis denne gunstige Anledning til ret indtrængende at raabe dem alle ind i Hjerte og Samvittighed Korsets Ord. Desværre var de kun meget lidet modtagelige for Evangeliets Prediken, da den bedrageriske Mammontjeneste syntes dem vigtigere end den sande Gudstjeneste, overfor hvilken de i Lighed med de fleste

verdslige moderne Mennesker i vor gubløse Tid forholdt sig ganske ligegyldige. Der kom ogsaa mange af mine kristne Bekjendte til mig og bad mig om at predike i den deroverende lille lutheriske Landskyrke, hvilket jeg med Glæde gjorde. Som Tekst for denne Prediken paa mit Fødested valgte jeg Evangeliet om den rige Mand og Lazarus (Luk. 16, 19—31) med Henblik paa de talrige jødiske Tilhørere, der tidligere havde udstødt mig som en forstødt. Predikenen lød som følger:

Vor Tekst skildrer to Mænd hvis Liv og Død var saa forskellige, at der blev et evigt, svælgende Dyb befæstet mellem dem. „Der var en rig Mand“, heder det, „og han klædte sig i Purpur og kosteligt Linskæde og levede hver Dag i Herlighed og Glæde. Men der var en fattig Mand ved Navn Lazarus, som var kastet for hans Dør, fuld af Saar, og hans Uttraa var at faa mætte sig med det som faldt fra den riges Dør; men endog Hundene kom og slikkede hans Saar.“

Hvilken Forstjæl mellem disse to Mænds Liv! Den rige Mand havde i Sandhed levet et meget behageligt Liv, hver Dag de kosteligste Retter, de herligste Klæder, de største Fornøjelser. Han behøvede ikke at bekymre sig om Fremtiden; thi hvad han begjærede stod straks til hans Raadighed. Ganske vist har mange af hans samtidige misundt denne rige Mand der svælgede i jordisk Lykke. Og vilde ikke enhver af os gjerne ønske at være i hans Sted? Men se paa den fattige Lazarus, der laa for hans Dør fuld af Saar, et Syn der maatte vække Medlidenhed. Den rige Mand har formodentlig vendt sig bort fra ham med Bømmelse. Ingen kjærlig Haand pleiede ham i hans tunge Lidelser. Medens den rige Mand levede i Overdaadighed, havde fuldt op af alt, havde den fattige Lazarus under sin Sygdom ikke engang det nødvendige til at stille sin Hunger med. Han kastede længselsfulde Blikke efter de Smuler som faldt fra den riges Dør. Hvilken jammerlig Tilværelse! Hvilken mægtig Forstjæl!

Om nogen blev spurgt: Hvis Livsstjæle af de to vilde du ønske at dele? saa vilde han

ganste vist svare: Nei for et Spørgsmaal! Jeg ønsker dog heller at bo i Slottet end at ligge foran dets Dør. Men „pris ingen lykkelig før hans Død“, siger den græske Vismand, Solon. Det kommer ikke an paa din pieblifikke Lykke, men det er Lykkens Varighed som er afgjørende. Se, hvor snart Lykken vender sig. Om den fattige Lazarus hedder det: „Han døde og blev baaren bort af Engle i Abrahams Stjød!“ Rejsere og Konger bæres til Graven af adelige og høie Standspersoner; men kun de salige bæres til Himmelen af Engle. Ingen Titel ingen Vre, ingen Rigdom kan gjøre Fordring paa saadant Tjenerskab eller forskaffe sig det; kun Guds Børn faar det af sin himmelske Fader, og faar det af Naade uden Betaling.

„Men ogsaa den rige døde og blev begravet. Tilrods for sine Millioner kunde han ikke kjøbe nogen Engel til at bære sin Sjæl til Himmelen. Han havde forsvømt i rette Tid at gjøre sig Venner med den urette Mammon forat de ved hans Død kunde tage imod ham i de evige Boliger (Luk.-16, 9.) I Døden var han derfor en fattig Mand; thi han maatte forlade Guds og Guld, Tittel og Vre, Bekvemmelighed og Vellevnet, fort sagt alt, og han vidste ikke hvor hans arme, udsødelige Sjæl skulde finde et blivende Sted.

Men den fattige Lazarus var rig i Døden; thi han efterlod kun sin Nød og Jammer og vidste at der var beredt ham en himmelsk Herlighed, fordi han var et Guds Barn.

Nu vel, hvis Skjæbne af disse to Mænds ønsker vi at se? Ikke sandt, enhver af os ønsker ganste vist i Døden hellere at være den fattige rige, end den rige fattige! Men, mine kjære Venner, vi kan ikke leve som den ugudelige rige Mand og dø som den fromme, fattige Lazarus. Den der vil dø som Lazarus, han maa ogsaa leve som Lazarus. Derfor tænk paa Enden!

1. Vandrer ikke som den rige Mand efter eders Hjertes Lyst paa den brede Syndevei, der ender i Helvede.

2. Men vandrer som den fattige Lazarus efter Guds Ordts Anvisning paa den sande Troesvei, der fører til Himmelen.

„Og da han slog sine Dine op i Helvede hvor han var i Pine“, heder det i vor Tekst. Dette havde vel den retfærdige, sorgløse, rige Mand ikke ventet. Han havde altid levet i Herlighed og Glæde, og hvilken Bodsprekiant kan male Helvede hedt for et saadant Menneſte? Men hvad ondt var det nu egentlig han havde gjort? spørger I vel alle meget forundret. Her staar jo ikke noget om at han havde været en Tyv eller en Morder, heller ikke siges det at han havde forsvet nogen Skjændſelsdaad eller overhovedet efter menneſkelig Dom levet som en grov Synder.

Mine kjære Venner, da den rige Mand opløſtede sine Dine i Helvede, erkjendte han forſent ſin Bildfarelſe, der deſværre deſes af det ſtore Flertal af vor Tids Føder og Kriſtne. Ah, hvor ubekymret om den evige Salighed de fleſte af eder lever, og hvor gjerne vil ikke ogsaa I leve et Liv i Herlighed og Glæde, om I bare kunde. Alle Herrens Tjeneres Formaninger og Advarſler formaar ikke at lede eder bort fra Fordærvelſens Vei. „Gjør Ret og ſky Ingen!“ heder det. Dette er eders Religion. I mener, at naar I bare ikke har ſlaaet noget ihjel eller beſtjaalet nogen, og ikke er ſaldne i den verdſkelige Øvrigheds Hænder, ſaa ſkal I nok blive ſalige. Ja, bare det var vi, ſom ſkulde give os ſelv Salighedsvidneſbyrd. Men det er de levendes og dødes Dommer der ſkal udtale Dommen, og den hellige og retfærdige Gud dømmes ganſke anderledes end vi ſyndige og uretfærdige Menneſtebørn, der er meget ſkaanſomme med os ſelv. Thi for ham er ingen retfærdig, da han dømmes, ikke efter vor menneſkelige Maaleſtok eller efter de gjældende verdſkelige Anordninger og Love, men ene og alene efter ſit hellige og dyrebare Ordts Retteinor. Han spørger ikke kun efter det onde vi har gjort, men det gode ſom vi har forſømt at gjøre. For ham er den gjerrige, ſom har negtet at give den hungrige Brød, ligesaa ſtrafbar ſom Morderen, der har udgødt ſin Broders Blod, og den efterladne, der har ladet et Medmenneſte ſure frem i ſine Synder uden at advare ham, ligesaa ſtrafbar ſom den, der har forført en

anden til Synd. Hvilken Forstjæl er der efter vor Dom imellem den Mand, der støder den anden i Vandet, og den som rolig ser paa at en, som er falden i Vandet drukner og ikke søger at gjøre noget for at redde ham? En Lærer straffer jo heller ikke bare de Elever som gjør Spetakler, men ligesaa vel de Elever, som driver Tiden bort og ikke læser sine Leksier. Vi maa derfor vogte os at Djevlen ikke skal forblinde os, saa vi ikke agter paa Evighedens Alvor og lig den rige Mand merker vor Bildfarelse først efter at det er forsent. Først da han var i Helvede, slog han Vine op. Hvilket Forfærdelsens Syn det maatte være for den rige Mand! Saa var det altsaa sandt hvad han før ikke havde villet tro, nemlig, at der eksisteret et Helvede og Fordømmelse. Nu kunde han desværre ikke længere bestride det; thi han følte og saa det jo. Sine Lyster og Begjæringer som han saa omhyggelig havde pleiet, og som var blevet saa sterke, at de brændte som flammende Qver, kunde han ikke nu mere ifredsstille, og de pinte ham saa svarlig, at han vansmægtede efter en Drik koldt Vand. Alle Mennesker tager sine Vaner med sig ind i Evigheden. Men i Helvede bliver deres Lidenstaber dem en Pine, der bereder dem de frygteligste Qualer. Hvor saa tænker over, naar de pleier sine Lidenstaber, at de dermed kun hidkalder sine egne Plager, der senere vil blive deres værste Plageaander! Se paa Dranteren, han skjælver og ryster, førend han faar væde sin Tunge med Brændevin. Men hvem skal soale hans Tunge og lindre hans Tørst hinsides Graven? Se paa dem som har for Skik at besøge det lystige Teater eller at gaa paa Bal eller andre verdslige Fornøielser for at leve herlig og i Glæde. Hvem skal skaffe dem saadanne verdslige Forlystelser i Helvede? Se paa den Mand som ofrer alt for sin Vergjerrighed. Vergjerrigheden dør ikke i Døden; men hvem skal give den Føde i Helvede. Ikke bare vore Gjerninger, men ogsaa vore Begjærligheder følger med os ind i Evigheden og bereder os der de skrækkeligste Helvedsqualer.

Men ogsaa en anden Art af Helvedepine

skildrer vor Tekst for os. Den rige Mand kan ogsaa se ind i Himmelen. Han ser Lazarus i Abrahams Stjød, og ved Synet af de salige i den himmelske Herlighed maa vel hans indvortes Kval have steget til det yderste; thi at have foretrukket en forvarig Lykke der ender med evig Pine fremfor evig Salighed er uden Tvivl den største Sjelekal som kan tænkes.

Og hvorledes vil det være for dem som fra Helvede faar Die paa en Skare Slægtninge i Himmelen og dog ved, at de aldrig kan faa trykke sine kjære til sit Hjerte? Hvorledes vil disse ulukkelige Folk evig udholde den kvalefulde Længsel efter sine kjære Paarørende? I stakkels Forældre, hvorledes vil det være for eder at se eders kjære Barn i Himmelen og inderlig ønske at trykke det til eders Hjerter, men kun blive mødt med dette Raab: Aldrig! Aldrig! thi der „er et stort Svælg fæstet mellem os og eder!“ Og du Barn vilde ogsaa gjerne tale, om det kun var nogle faa Ord, med den salige Fader eller Moder og fortælle dem hvorledes det har gaaet med dig, siden de lukkede sine trofaste Øine; men mellem dig og dem er der et Svælg som skiller eder for bestandig. Og hvad vil du sige, som ser din Ven og Nabo ved de saliges Bord, og som faar dette Vidnesbyrd af din egen Samvittighed: „Der kunde du ogsaa siddet, om du bare havde troet Moses og Profeterne og gjort Alvor af at leve derefter. Mangen en vil slaa sig for Brystet og sige: O at jeg har været saa taabelig, at jeg ikke har agtet paa, at der er et Helvede, hvor der er Pine! Alene den Mulighed at jeg kunde gaa fortabt burde dog have foranlediget mig til at tro paa det skrevne og predikede Guds Ord!

Selv om mange møder sine Slegtninge, Venner og Naboer i Helvede og derfor ikke behøver at længes efter dem eller skamme sig for dem, saa er dette dog ingen Trøst, men vil meget mere forøge Helvedsqualen; thi den rige Mand glædede sig dog vel ikke over at hans Brødre vilde komme efter ham til Helvede? O nei! „Saa beder jeg dig Fader, at du sender ham til min Faders Hus; thi jeg har fem Brødre, forat han kan vidne

for dem, saa ikke ogjaa de skal komme til dette Pines Sted!" Med Forsærdelse tænker han paa, at naar de kommer, saa vil de behreide ham og sige til ham: „Du har været vor Forsører, du har gjort os uslykkelige. Om ikke du ved dit flette Eksempel og din ugudelige Tale havde afvendt os fra Troen, saa havde ikke vi behøvet at forsmægte i Helvede“.

I Helvede er al Kjerlighed udsuftet kun Hadet regierer der. Børnene vil der tilraabe sin Fader eller Moder, som har ført dem paa den brede Vej: „Du Ravnefader, eller du Ravnemoder, hvorledes kunde du saa ligegyldig overlade os til vær Skæbne og overgive os til Helvede.“ Og Synet af Børnernes Lidelser i Helvedes Pine vil forøge Forældrenes Kval til det uhorste. Ja i Helvede vil saa mangen en Fader og Moder, saa mangen en Broder og Søster, saa mangen en Mand og Hustru og saa mangen en Ven og Nabo ønske lig den rige Mand, at der maa komme en Bodsprædikant, hvem de, medens de levede i Herlighed og Glæde her paa Jorden, ofte haanede og spottede som en overtroist Nar og herstelsyg Bude, der bestandig søgte at skræmme Folk med Eventyret om Helvede og ikke engang vilde unde Folk at leve rigtig fornøiede“. Men Helvede er ikke det Sted som Gud har bestemt for de her i denne Verden saa foragtede og haardt prøvede Bodsprædikanter: altsaa vil det være ganske forgæves at begjære dem der.

(Mere.)

Gutten og hans Hjem.

Guttens Blads fremforalt er beklagelsesværdig i enkelte Hjem. Der er skrevet meget om Moder og Datter, men meget lidet om Moder og Søn.

Alfor ofte er han behandlet som „Røgting“ der kommer hjem tre Gange daglig til Maaltiderne, og om Kvelden, efterat have byttet Krave og Slip, skal han gaa ud og komme tilbage bare for at sove. Hvad Under da at han finder Adspredelser udenfor Hjemmet med Kortspil eller i Billiardrum.

Han trænger lidt Moro efter Dagens Slid er over. Kanskke intet er gjort hjemme for at underholde ham; han er betragtet som en „for sig selv“, ikke som et Medlem af Familien. Der er gjort liden eller ingen Nøie for at gjøre det tiltrækkende for ham inden Hjemmets Døre. Hvorledes kan han tage Interesse i Hjemmet og hvad der hører til det? Han er meget sjelden raadspurgt om Familiens Gjøremaal, da man tror at han ikke bryr sig. Dette er en stor Feiltagelse. Han vil bry sig, hvis du vil gaa frem paa rette Maade. Gutter kan tænke og føle fuldkommen saa godt som andre Folk.

Naar en Gut—ligegyldig hvor gammel han er—kommer hjem, gjør alt du kan for at gjøre det hyggeligt for ham. Mind han ikke om, at han kom ind i Huset med tilspilede Støvler; overse Smudsset iblandt og besat dig mere med Gutten, og han vil itide selv paa se paa Støvlerne.

Tag Interesse i alle hans Affærer, enten de nu er Leg, Skole eller Arbeide. Tal med ham om Dagens Hændelser, hvad han har lært, Folk, han har mødt, hvilke Ord der blev udvekslet, og saa videre. Alle disse smaa Bemærkninger hjælper til at holde ham nærmere Hjemmet. Spørg hvad han synes om din nye Hat, eller det nye Tapet, eller endog et Maleri, du har kjøbt. Ved at gjøre dette frembringer du det bedste der er i ham. Vær god mod Gutten og han vil være god imod dig.

Hun gjorde, hvad hun kunde.

Der kom engang en Kvinde til Presten Campbell Morgan og spurgte ham, hvorledes hun kunde være med i Arbeidet for Guds Rige. Han svarede hende: „Er du villig til at give Mesteren de 5 Brød og de 2 Fiske?“

„Jeg har intet at give ham“, lød Svaret.

„Kan De synge?“ spurgte Presten.

„Ja, jeg kan, jeg har ogsaa en enkelt Gang sunget ved en Aftenunderholdning.“

„Vil De give Frelseren deres Stemme—lad os sige i den følgende Uge s. Eks.“

Hun sagde ja.

Søndagen derefter bad han hende synge ved et Møde. Efter Mødet kom en Mand hen til Campbell Morgan og spurgte om Raad i sin Salighedsjag. Han fortalte, at det var en ung Dames Sang, der havde rammet hans Hjerte. Denne Mand blev siden gennem en Arrække en af de største Arbejdere i Guds Rige. Hvorledes gik det til? En Kvinde gav Mesteren, hvad hun havde, og i hans Haand blev det til Betsignelse.

Er større end Guvernøren.

For en Del Aar siden var der en ung Mand i Philadelphia, fortæller Dr. Chapman i en af sine Predikener, som tilhørte en af Byens mest aristokratiske Familier. Under Indflydelse af Drik dræbte han en af sine Venner og blev dømt til Døden.

Den unge Mand's Venner forsøgte at bruge al Indflydelse paa Guvernøren for at faa ham til at tilfidesætte Dommen, men alt forgjæves.

Guttens Mor gik da til Guvernøren og sagde: „De ved, at vor Familie er en ærbar Familie. Derfor Gutten min nu dør paa Skafottet, vil det være en evig Skam og Bancer over vor Familie. Vær naadig og forandre Dommen til livsvarig Fængsel“.

Den gamle Guvernør, som var en kristen, sagde: „Jeg er bedrøvet, men det lader sig ikke gjøre. Loven maa gaa sin Gang.“

Moderen besvimelede, og da man bar hende ud, vendte Guvernøren sig til sin Sekretær og sagde: „Der er kun en Ting, jeg kan gjøre. Jeg kan gaa og lære ham at dø ret“. Han gik til Fængslet og satte sig ved den unge Mand's Side uden at sige, hvem han var. Han fortalte ham om Frelsen i Jesus og knælede med ham i Bøn.

Da de reiste sig, sagde Gutten: „Ja, dersom jeg saa maa dø, da er jeg nu ikke længere bange for Døden“.

Guvernøren tog Farvel med ham og den unge Mand stod med Ansigtet op mod

Bitteret og saa efter ham saa længe han kunde. Vogteren kom nu paa sin Rundtur, og Gutten spurgte. „Hvem var din Mand?“ „Kjendte De ikke ham?“ sagde Vogteren: „det var Guvernøren“.

„Min Gud, min Gud!“ raabte Gutten, „Guvernøren var i min Celle, og jeg vidste det ikke. Havde jeg vidst det, skulde jeg have kastet mig rundt hans Hals og ikke sluppet han, før han havde benaadet mig“.

Du i Synden nedslunkne Sjæl, som søger en retfærdig Dom hvile over dig, der er en, som er større end Guvernøren, som nu staar ved din Side og som er baade mægtig og villig til at forlade. Just nu hvisker han til dig: „Søn, Datter! Vær frimodig, dine Synder er dig forladte“. Tag ham paa Ordet og tro ham, just nu.

Det er bare Karl!

En Frue havde to Sønner, paa 7 og 6, Vilhelm og Karl. Vilhelm var hendes Yndling, fordi han af Naturen var rigere udstyret end den yngre, som derfor ofte saa umildt blev tilfidesat af hende. Vilhelm blev forfælet og behandlet med partist Eftergivenhed, hvorfor han ogsaa tilfod sig mange Uhygigheder. Men Karl, som altid blev strengt irettesat, blev tilbageholden og indesluttet.

Saa blev Fruen liggende farlig syg. Jo svagere hun blev, desto mere voksede hendes Længsel efter hendes Yndling, og han skulde altid være tilfiede hos hende i Sygeboerelset, men Vilbasssen likte bedre at streife om ude end at sidde i Moderens Sygeboerelse. Karl derimod blev imidlertid desto trofastere inde hos hende.

Engang vaagnede den syge efter en urolig Slummer og hørte en stille Sullen og Jamren bag Sengens Forhæng. Det var hendes Barn. Moderen blev rørt og sagde:

Kjære Barn, græd ikke, jeg bliver nok snart bedre.

At Moder, sukede Gutten, det er bare Karl.

Til hvem

skal man sende de Bidrag, som er subskriberet til Jødemissionen?

Jeg har nu reist som Emisær for Jødemissionen i snart 10 Aar, og tænkte derfor at Presterne, ialfsald i Hauge's Synode, vidste dette, saa at naar deres Menighedsfolk kom og bad dem sende Penge, der var subskriberet ved mig til Jødemissionen de da vilde sende Bidragene til mig, forat jeg kunde holde lidt Rede paa, hvem der indbetaler og hvem der ikke indbetaler sin Subskription.

Jeg har studeret meget paa, hvad Grunden egentlig kan være til, at en Del Prester kan sende disse Bidrag til snart den ene og snart den anden, men ikke til mig.

Tilfølgdignvis kom jeg paa min Reise til at se i Zions Røst for August, at der var kvitteret for \$100.00 fra Mrs. Anna Moen, Ruffhord, Minn., ved Past. Westphal.

Pastoren vidste altsaa, at jeg havde dette Beløb paa min Subskriptionsliste. Mrs. Moen fortalte ham, at det var subskriberet til mig og bad ham sende det—han vidste ogsaa, at jeg i de sidste 10 Aar har reist omkring og samlet Penge til Jødemissionens Drift,—men alligevel foretrækker han at sende Beløbet til Missionær Heiman i Chicago. Det var for ham mest tilfredsstillende. For dem der gjør saadant, fordi de ikke ved bedre, skal jeg give følgende Dplysning:

Det er „Zionsforeningen for Israel“ der driver med Jødemissionsarbeidet.

Denne Forening har sin Formand, Biseformand, Sekretær, Kassierer, Emisær og to Missionærer, hvoraaf en i Rusland og en i Chicago.

Missionær Heiman i Chicago driver ikke noget eget uafhængigt Jødemissionsarbeide og heller ikke er han Kassierer for Foreningen, men han er kaldt som Missionær af ovennævnte Forening med en bestemt aarlig Løn.

Jeg kan derfor ikke forstaa, hvorledes man kan finde paa at sende Jødemissionsbidrag til ham og derved lægge paa ham unødvendigt Arbeide ved først at kvittere i Zions Røst for, hvad der sendes ham og derefter

oversende Bidragene til Kassierer, som atter kvitterer i Kirkebladene.

Hvorfor ikke bruge den samme Omtanke naar det gjelber Jødemissionen, som naar det gjelber Hedningemissionen?

Eller bruger man kanske at jende indkomne Bidrag til Hedningemissionen direkte til Hedningemissionærerne?

Sender man det ikke til Kassierer for Hedningemissionen, forat han deraf kan udbetale Missionærernes Lønninger? Gjør nu da ogsaa dette for Jødemissionens Vedkommende.

Send alle Subskriptioner til mig, saa jeg kan saa afskrive dem i min Bog som betalte.

Bidrag ellers til Jødemissionen sendes til Hauge's Synodes Missionskassierer, Rev. A. D. Oppegaard, Madison, Minn., som vil kvittere for samme i „Budbæreren“ og oversende alle saadanne Beløb til Zionsforeningens Kassierer

Rev. Lars Lund, Elroy, Wis.

Eders for Israels Frelse

J. J. Breidablikt,

Red Wing, Minn.

En Bemærkning.

Ved at læse i Referatet under Beretninger fra de forskjellige Kredse, findes om Syd Dakota Kreds følgende Udtalelser: „Det kan siges at være trange timelige Aar for nærværende for denne Kreds (Syd Dak.) da de to sidste Aars Avling har faaet Feil!“ Ovenstaaende er en uholdbar Paastand og burde slet ikke have kommet ind her. De sydlige Dele af Syd Dak. havde Avling nok—saa bra, og hvad Mais angaar god Avling,—medens at store Strækninger af andre Stater nord og nordøst herfra var omtrent optørket i de 2 foregaaende Aar! Ved at gennemse Kvitteringerne til de forskjellige Kasser, synes det, som at Syd Dakota Kreds som Kreds hævder sin Rang og har vist baa- ret sine finansielle Byrder til Samfundets Gjøremaal efter Andel fuldt saavel som de

øvrige Kredse i Synoden. De nyere Mis-
sionsstrøg i Udkanterne er vist i trange Kaar,
baade hvad henhører under denne saabelfom-
de øvrige Kredse og støttes af Missionskassen
og det er ret saalangt som Missionsmarkens
Udvidelse og Befæstelse i Fremtiden angaar.
Korr.

Fra Arbejdsmarken.

Student S. Gjerde holdt først i
Sommer 6 Ugers Skole i Grand Forks, N.
Dak. Nu holder han Skole i Past. N. D.
Petersons Menighed ved Deerfield, Wis.
Naar Skolen i Red Wing aabnes den 10de
Sept. agter han atter at være tilbage der.

Vor Frelser's Menighed, Stoughton,
har besluttet at indbyde Chicago Kreds
Ungdomsforbund til Stevne. Tiden blir
sandsynligvis den 18—20 Okt. Lad nu alle
Ungdomsforeninger inden Kredsen slutte sig
til Forbundet, og alle Kor indøve Sang for
Stevnet, samt komme i Flok og Følge til
Mødet. Nærmere Bekjendtgørelse senere.
J. J. Lee.

Søndag den 25de August havde Hau-
ges Menighed her i Rio, Wis. sin aarlige
Missionfest. Den holdtes i en Skov i Nær-
heden af Kirken. Det var deilig Beir og
mange Folk var samlet. Vi havde den Glæ-
de at have Missionær G. W. Trygstad med
os. Han talte først paa Formiddag og en-
gelst paa Eftermiddag. Offer optoges til
Missionen. Det største Offer optaget til
Missionen her \$107.36.

A. J. G.

Past. D. J. Holtan, som for nog-
le Aar siden blev ordineret til Prest i Hau-
ges Synode, men som om kort Tid derefter
gik over til den forenede Kirke og har virket
i 2 a 3 Aar paa dette Samfunds Indremis-
sionsmark i vestlige N. D. afgik ved Døden
den 3die og blev begravet den 7de August
sidstleden. Holtan blev ca. 57 Aar gammel
og efterlader sig Hustru og 6 Børn som
lever. Fire af Børnene er døde før Faderen.

Fra Trefoldighed's Menighed,
Past. A. Lees Rald, Madison, Wis. beret-
tes: Lørdags Aften den 24de August var
Menigheden med Prestefolket samlet til Fest
i Kirkens „parlor“, som var smykket med
mange Blomster. Det skulde være i Anled-
ning af Gjeldens Afbetaling paa Kirkens
Inventar. Student S. Gjerde og Menig-
hedens Prest holdt for Anledningen pas-
sende Taler. Menighedens Kor og en Duet
bidrog meget til Høitideligheden med deres
Sang. Efter Programmet blev Ordet givet
frit, og da traadte Hr. W. Svenson frem og
holdt en kort Tale og paa Menighedens
Vegne overrakte Prestefamilien en anseelig
Pengesum. Paa Søndag predikede Stud.
Gjerde paa Formiddag og Aften. S.

Hvor skal denne Gutten (og Pi-
gen) din hen til Vinteren? Na, de taler om,
at de vil ind til Byen. Nei, hvad skal de
der da. Det er ikke den bedste Plads at til-
bringe Vinteren i Byen. For mangan Ung-
dom er det farligt og kostbart. Sommerind-
tægterne gaar snart der, hvis de ikke er desto
bedre befæstede og yderst forsigtige. Som-
me mener det er saa farligt at sende Gutter
og Piger sammen til en kristelig Lærestanstalt!
Det skulde vel ikke være farligt at sende dem
sammen til Byen, hvor alt som daarlige,
forførfelt og syndigt haves og nydes sammen?
Tal med Gutten din om at faa ham til at
reise til Red Wing Seminar i Vinter. Det
er baade nyttigt og kan bli ham en „Ind-
tægt“, som han vil sætte stor Pris paa i
Fremtiden. At om vi havde haft lig Op-
muntring og Anledning, da vi skulde begyn-
de at ro vor egen Baad, som Rutidens Ung-
dom har, men det havde vi ikke. Kjære Ung-
dom benyt Anledningen.

Fra Miss Grøseth.

Seattle, Aug. 27de, 1912.

Kjære Venner! Nu er jeg ombord Alva Ma-
ru S. S. Vi skal snart løste Anker. Tak
Kjære Venner for Samvær. Tak for alt I
gjorde for mig. Tak for, at I ber for mig.
Lad os vort Møde i Himlen bestemme.
Maaſte paa Jorden vi mødes ei mer. Det
lynes ikke at være mange Passagere. Der

er iallefald to amerikanske Missionærer, saa jeg er ikke aldeles alene. Jeg er nu meget sterkere, end da jeg April 26de forlod Kina. Turen har gjort mig godt. Skal nu forsøge at bruge min Tid til at læse og studere kinesisk. Maa jeg saa være til Velsignelse i det Hjørne af Herrens Vingaard, jeg nu atter drager til. Glem nu ikke at bede Høstens Herre om at uddrive flere Arbeidere i sin Høst; thi Høsten er stor og Arbeiderne faa!

Deres for Kineserne

Jda Grøseth.

Sidste Lørdagsaften holdtes en pen Fest i St. Peters Kirke i Red Wing. Man havde „fundet ud“ at det var 25 Aars siden Past. og Mrs. D. S. Meland blev gifte og Vennerne vilde, som Stik og Brug er hjælpe dem at fejre deres Sølvbryllup. Dette gjordes paa den mest almindelige Maade i Form af en Surprise. Man samlede i Kirken og Prestefamilien som intet vidste om, hvad som foregik hentedes did. Prof. Schmidt ledede Programmet. Prof. Elstad holdt en Tale for Sølvbrudeparret og overrakte dem paa Forsamlingens Vegne et Sølvfad med et hundrede Sølvdollars paa samt en Sølvlysestage. Korte Taler holdtes ogsaa af Professorene Stageberg og Ringstad. Mrs. Stageberg, Mrs. Wee og Miss Halvorsen samt Menighedens Sangkor opvartede med Sang. Past. Meland holdt en meget passende Takktale og den noksaa store Forsamling høedes ned i Kirkens Basement, hvor en deilig „lunch“ blev serveret og man tilbragte, som ved saadanne Anledninger, en hyggelig Aften sammen med Prestefamilien, som nu har betjent denne Menighed i 23 Aar.

Den 20de og 21de August afholdt Story City Jødemissionsforening sit 18de Aarsmøde i den norske Synodes rummelige Kirke i Roland, Ia., Past. G. Smedals Kald. Denne Forening bestaar for det meste af Jødemissionsinteresserede lutheriske kristne i og omkring Story City. Der holdes tolv Møder i Aaret omkring i Settlementet, hvor Jødemissionsagen behandles opbyggeligt og belærende og Offer optages

til denne Mission. Saaledes samler denne flittige Lokalforening i Gjennemsnit en \$500 til \$600 om Aaret til Israelsmissionen. Det nys afholdte Aarsmøde var et enestaaende Møde. Det var usædvanlig godt besøgt; den store Kirke var omtrent fyldt med opmærksomme Tilhørere. For første Gang i Foreningens Historie var Vennerne fra de tre største norsk-lutheriske Samsfund mødt frem til Jødemissionsmøde, hvor Repræsentanter fra disse tre Samsfund deltog i Mødets Program. Past. Birkelo af den norske Synode holdt Aabningsprediken. Past. C. R. Solberg af den Forenede Kirke indledede Samtaleemnet og Past. Breidablik af Hauges Synode holdt Missionsprediken. Af andre som var tilstede og deltog i Samtalen kan nævnes Pastorerne Smedal, R. Malm og H. Solum af den norske Synode. Pastorerne Sandven, Spande og Paulsrud af Hauges Synode og Pastorerne Dalseth og Heimark af den Forenede Kirke. Det er velsignet at samles som lutheriske Troesbrødre i samstemmig og broderlig Samtale og Bøn omkring en sliq fælles Sag, som den altfor meget tilfidesatte Israelsmission.

En Deltager.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norske Landskaber og Nationalbilleder.

Af disse Kort har vi et større Oplag og mange forskellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende:

Juleaften; Nærøbdalen; Bratlandsdalen i Ryghille; Østfjeld; Nordfjord; Verfossen; Paa Stt; Paa Kjelte; Paa Habet i Storm; Paa Habet i Stille; Peer Gynt (4 forskellige Billeder). Gjøterpige. Pige og Gjed. Pige og Hund. 3 Nationaldragter (flere forskellige Billeder). Vinterbilleder (mange forskellige). Juleneg. Spinnere ved Ulsefjord. Vappeleir. Pige i Baad. Seilbaad paa Habet. Paa Jagt om Vinteren. Fra Østfjællene til Holmentollen. Fra Nordland. Kjølen ved Ulsefjord. Svobær. Buarbræen. Rastlind. Fra Hardanger. Torghøtten. Beninder. Hestmandø. Skartien. Geiranger. Digermulen i Vofoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virkelige Pragt-billeder i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. I butikken forretet 50 Cents portofrit.

Endel simplere Kort med Billeder fra Norge, Red Wing og Omegn, Red Wing Sem. osv., — 2 Kort for 5c eller 25c pr. Duzin.

C. Willetun, Red Wing, Minn.

Besjendtgjørelser.

Red Wing Seminar.

Undervisningen ved Red Wing Seminar begynder, om Gud vil, i alle Stolens Afdelinger den 10de September førstkomende.

Den theologiske Afdeling.

Ansøgning om Optagelse i den theologiske Afdeling maa inden første September indsendes til undertegnede.

Ansøgningen maa ledsages af en kort Oversigt over vedkommendes Livsforløb, en Redegjørelse for hans Forhold til Herren, og de Grunde, der bevæger ham til at optage det theologiske Studium, samt Attesten fra kristelige Mænd, som kender Ansøgeren.

Det fordrer nemlig som Betingelse for Optagelse i denne Afdeling at man a) har gode, paalidelige Vidnesbyrd om levende og alvorlig Kristendom og ubetinget antager den lutherske Kirkes Lære.

b) I Regelen har gennemgaaet det forberedende Kursus eller har dertil svarende Kundskaber.

Theologiske Studenter, som tilhører Høges Synode, har Undervisning og Logi i Stolens Dormitory frit, men maa betale for Lys og Varme. De som bor udenfor Skolen maa selv betale for Logi.

De forberedende Afdelinger.

De, som ønsker Optagelse i de forberedende Afdelinger eller agter at fortsætte sine Studier der, bør melde sig til undertegnede inden den 1ste September.

Nye Ansøgninger maa være ledsaget af Attesten fra en Prest eller en anden kendt Mand.

Optagelsesbetingelser.

Til Optagelse i de forberedende Afdelinger fordrer: a) At man besidder en vel forberedt Konfirmants Kundskaber.

b) Fører en moralsk Vandel og ubetinget underkaster sig Stolens Regel og Disciplin.

c) I Regelen ikke er under 14 Aars Alderen

Udgifter.

Undervisningen betales i Forstud Semestervis med \$17.50 og \$1.00 Library Fee, som erlægges ved første Semester.

Bærelse, Lys og Varme betales med 60c pr. Uge og nedover. Enkeltbærelser betales med 85c pr. Uge.

Indemnity Fee.

En Indemnity Fee af \$2.00 betales af dem, som bor i Bygningerne. Disse Penge tilbagebetales, naar man forlader Skolen, hvis man har al i den Orden det var, naar man flyttet ind.

I Stolens Boarbingclub faaes Kost til billig Pris.

Alle Ansøgninger om Optagelse, Ordning af Rum osv. sendes til undertegnede.

Stolens Katalog og andre Oplysninger gives paa Forlaugende ved at henvende sig til Undertegnede, Red Wing Seminary, Red Wing, Minn.

E d w. B. S c h m i d t, Bestyrer.

Jewell Lutheran College

Jewell, Iowa, begynder om Gud vil, sit 21de Skoleaar den 10de Sept. 1912. Skolen modtager haande Gutter og Piger og tilbyder de følgende Kurser: Et forberedende Kursus for saadanne som ikke har gennemgaaet Commonskolen, et fuldt fire Aars akademisk Kursus, et to Aars Handelskursus, og et to eller tre Aars Musikursus.

Skoleaaret deles nu i fire Terminer paa 9 Uger hver. Første Vintertermin begynder den 12te November, anden Vintertermin den 28de Januar, og Vaarterminen den 1ste April. Det var ønskeligt om alle Studenter kunde være tilstede fra Stolens Aabning og fortsætte gennem hele Aaret, men de, som ikke kan det bør i hvert Fald forsøge at overvære de to Vinterterminer fra Begyndelse til Ende. Ekstra Klasser vil da bli oprettet eftersom det viser sig nødvendigt.

I Sommerens Løb er foretaget nogle Forbedringer som ikke er nævnt i Stolens Katalog. Den fornemste af disse er elektrisk Belysning som er indsat i Stolens Bygninger.

Nærmere Oplysninger og Stolens Katalog erholdes ved at tilskrive Stolens Præsident.

R. D. C i t t r e i m.

Jewell, Iowa.

Direktionsmøde.

Skoleledelse og alle Medlemmer indkaldes herved til Møde i Jewell, Iowa ved Stolens Aabning den 10de Sept. Direktionsmødet kaldes til Kl 1 Eftermiddag den Dato.

A. D. M o r t v e d t.

Den nordlige Iowa Indremissionsforening holder Møder i St. Johannes Menighed, Pastor L. D. Wiqdahl's Kald i Burk Stolehus den 17de—19de September 1912. Samtaleemnet Math. 13, 44—51 indledes af Pastor J. J. Akre. De tilreisende møder i Fanton og Cylinder Dagen for Mødet. Ligeledes holder samme Forening Møde i Linden Menighed ved Thompson, Iowa, Pastor C. S. Halvorsens Kald den 24de—26de Sept. 1912. Samtaleemnet Luk. 14, 15—24. Pastor Trelstad indleder. De tilreisende mødes i Thompson Dagen for Mødet.

C. J. C a r l s o n.

A. S h a w.

Om Gud vil afholder Nordre Minnesotakreds af S. E. et Opbyggelsesmøde i Sions Menighed, Past. B. Olsons Kald

fra 24—26 Sept. Samtaleemne er Luth., 15, 11—24. De besøgende gaar til Bagley, Minn., hvor Skyds vil møde den 23de Sept. Herren velsigne Mødet.

J. J. K e n d a h l.
M. L. D a h l e .

Shell Creek Korst Ev. Luth. Menighed, indbyder herved til et kristeligt Samtaleemne at afholdes i Newman Grove, Nebr., fra den 24de til 27de September næstkommande. Samtaleemne: Kol. 3: 1—4. Værste kristne, læg og lærde, er hjertelig velkomne til Mødet. Paa Menighedens Vegne
J. J. M e l o m .

Chicago Kreds af H. S. holder sit Aarsmøde i Lodi, Wis. Past. D. H. Elfrids Rald fra 1—3 Okt. Samtaleemnet er Kol. 3: 1—17. Chicago & N. W. K. R. gaar gennem Lodi.

A. D. M o r t b e d t , Form.
A. J. E v e n s o n , Sekr.

S. D. Kreds af H. S. afholder sit Aarsmøde i Frankes Menighed, J. S. Olsons Rald fra 24de til 26de Sept. 1912. Thema: Ap. Gj. 26, 27—29. De besøgende mødes i Geddes om Aftenen den 23de. Der fortsættes med Møde i Ebenezer Menighed, Past. Lottesmoes Rald 27—29 September. Thema: Rom. 6, 20—23. De besøgende blir mødt i Corsica den 26de.

D. D. B e r g h.
J. S. O l s o n .

Paa Indbydelse fra Stabanger Menighed, Pastor J. J. Knutsons Rald, Garden City, Ia., vil midtre Iowa Indremissionsforening afholde et kristeligt Samtaleemne 17—19 Sept. Samtaleemnet er den 32de Davids Salme. Bestyrelsen vil være snil og møde frem til dette Møde.

J. J. L u t h r o , Form.
L. E. L a r s o n , Sekr.

Iowa Kreds afholder Samtaleemne Nazaret Menighed, Armstrong, Ia., Pastor Edw. Dueas Rald, den 10—12 Sept. Samtaleemne er Lukas 14: 25 flg.

S. A. H e i d a l , Form.
L. J. K n u t s o n , Sekr.

Syd Dakota Kreds indbydes herved til Ungdomsstevne, til St. Johns Menighed, Sioux City, Iowa, at afholdes fra 15—17 Sept. 1912. Program for Mødet er bestemt som følger:

Abningsprediken Søndag Formiddag, Prof. M. D. Wee.

Søndag Eftermiddag, 20 Minutters Tale ved følgende, i engelsk: Pastorerne A. R. Gaard, S. Jacobson, i norsk J. F. Melom.

Søndag Aften, frie Vidnesbyrd, indledet ved en kort Prediken af Past. M. B. Lottesmoes.

Mandag Formiddag, Forretningsmøde. Organisation og Valg af Bestyrelse.

Mandag Eftermiddag, Foredrag over Emnet Martin Luther ved Past. J. J. Skarpnefs. Foredrag over Emnet, H. N. Hauge, Past. A. J. Krogstad.

Mandag Aften, frie Vidnesbyrd eller Diskussion over et bestemt Emne.

Tirsdag Formiddag, Bible study, Rev. J. A. Duello. Free-discussion.

Tirsdag Eftermiddag, Lecture, Why we believe the Bible, Rev. A. M. Mannes.

Tirsdag Aften, Aftedsmøde.

Alle Ungdomsforeninger inden Kredsen burde være repræsenteret, og bedes at ordne dermed. Kirkefor eller Kvartetter bedes venligt om at komme til Mødet, da vi burde danne et Fællesfor.

J. A. D u e l l o .
A. M. M a n n e s .
J. F. M e l o m .

Kvitteringer

Indremissionen: En ubenevnt i Salems Mgd.,	
Roland, Iowa.....	5.00
Bed C G Schanche, Geddes, S. D., fra Morningtide Kv.,	15.00
Mrs. J E Gaugum, Corsica, S. D.....	2.50
Bed S E Jacobson, Wroaua, Wis., fra West Prairie Mgd.	
Mrs. John Aberg 25c, Jacob Aberg 2.50, en ubenevnt 1	3.75
S I Dreane, Franklin Mgd.....	5.00
Bed S Schlanbusch, Roland, Ia., fra Salems Mgd.....	33.32
Bed G Sunderfon, Eagle Bend, Minn., halvt Offer i Kirken.....	4.75
Bed Mrs. Nils Worland, Eagle Grove, Iowa, fra Norway Mgd. 3 Kv.....	26.00
Bed R Betterson fra Mrs. S Jacobson, Chicago.....	2.50
Bed O A Ulvin, Hanges Synodes Kasserer, fra D E Boyum, Administrator af Dødsboet efter Anna Meland, Fillmore Co., Minn. og er isølge hendes Testamente	1531.27
Bed Paul F Beberfon, Roland, Ia., fra Blons Mgd., Gardin Co.....	14.76
Bed J S Olson, Geddes, S. D., fra Frankes Mgd.....	5.00
Bed D I Borgen, Taylor, Wis., Mrs. C J Wallen 2, A Lindaas 1, Mrs. R Korlien 1, Ole Simonson 2, Hans Sether 5, Mrs. I Christianson 5.....	16.00
Bed Mrs. G E Dillerud, Wabococ, N. D., Immanuel's Mgd. 3 Kv.....	20.00
Fra A J Kragerov og Hustru, Satefield, Minn.....	5.00
Bed Johanna Nelson, Christine, N. D., fra Gemmes Mgd. 3 Kv.....	20.00
Bed R I Strand, Rolette, N. D., halvt Offer i Dr Creek Mgd.....	7.50
Bed J S Elstad, Franklin, Minn., fra Mrs. Matha Elstad.....	5.00
Fra I E Johnson, Ellsworth, Ia.....	25.00

Før Kvitteret for 1747.35
1146.66

2894.01

A. D. D b b e g a a r d , K a s j .

Kinamissionen, den almindelige Kasse: Fra Mrs.	
J E Bangum, Corfica, S. D.	2.50
Bed E H Schanche, Geddes, S. D., fra Morningtide Bvf...	10.00
Fra John A Hanlon, Biking, Minn.	5.00
Bed Pastor A M Lunde, Christine, N. Dak., fra afbøde	
Mrs. Almala Johnson	50.00
Fra en ubenevnt i Salems Mgd., Roland, Ia.	5.00
Bed B L Gundersen, Wallingford, Ia., Offer i Nathana-	
el Mgd.	34.25
Bed Prof. G M Bruce, Commission fra Lutheran Intel-	
ligence.	1.60
Bed J J Skarpnes, Centerville, S. D., fra Ellen Skel-	
nes.	3.00
Bed R Petterson fra S Jacobson, Chicago, Ill.	2.50
Bed M H Volkesmoen, Blatte, S. D., Offer i Labor Mgd.	32.75
Bed T J Eganbe, Eagle Grove, Ia., fra Norvay Mgd.s	
Bvf., ved Mrs. M H Gorland.	51.00
Bed C E Doffen, Faribault, Minn., fra Marsters Mgd.s	
Bvf.	10.00
Bed G Gundersen, Eagle Bend, Minn., halvt Offer i Kir-	
ken.	4.80
Bed S C Jacobson, Viroqua, Wis., fra West Prairie Mgd.	
Jacob Aberg 2.50, En ubenevnt S.	5.50
Bed A U Dahl, Ida, Minn., fra Tenny Masland.	1.00
Offer optaget ved en Missionsfest i Barbo, Alta, Can.,	
den 4de Juli.	100.00
Bed M A Dall, Conrad, Mont., fra Bvf. ved Farmington,	
Mont.	10.00
Bed D U Ustin, Hauge's Synodes Kasserer, fra D E	
Wohum, Administrator af Tødsboet efter Anna Me-	1581.25
land, Millmore Co., Minn., ifølge hendes Testamente	
Bed J S Olson, Geddes, S. D., fra Frankes Mgd.	5.00
Fra Mrs. Martha Pederson, Bennock, Minn.	5.00
Bed Lars Nordal, Kaskon, Minn., Mrs. R J Wrick, Gay-	
field, Minn.	10.00
Bed Johanna Nelson, Christine, N. D., fra Gemmes Mgd.s	
Bvf.	20.00
Bed S C Hanlon, Bolin, S. Dak., fra West Prairie Bvf.	
af Thronbjerns Mgd.	75.00
Fra Ole H Olson, Wauji, Alta, Canada.	25.00
Bed Mrs. G E Dillerud, Wadock, N. D., fra Immanuel's	
Mgd.s Bvf.	20.00
Bed D E Borgen, Taylor, Wis., fra Hans Kobakken 2.	
Mrs. T Christianson 5.	7.00
Fra J M Almen, Graston, N. D.	10.00
Fra T E Johnson, Ellsworth, Ia.	25.00
Fra J E Hjererud, White, S. D.	10.00
Bed J E Sklad, Franklin, Minn., fra Mrs. Martha E.	
Skad.	5.00
Bed Mrs. Gust Christianson, Fleming, Minn., fra Nor-	
man Mgd.s Bvf.	15.00
	2692.17
Før Bitteret for	1671.24
	3763.41
Indføjte Arbejdere: Fra A D Daller, Kenyon,	
Minn., til Løn for Evangelist Chas An-bilen i Tjaho...	35.00
Før Bitteret for	294.50
	329.50
Til Børnehjemmene: Ved J J Skarpnes, Cen-	
terville, S. D., fra Ole Hall (Ved Beretningen om ham	
i Budbæreren).	23.75
Bed Carl D Hillebrand, Aneta, N. D., halvt Konf. offer i	
Norvay Mgd.	13.00
	36.75
Før Bitteret for	7.00
	43.75

Hauge Akademik: Fra Ole H Haaland, Clarkfield,
Minn.

50.00
Før Bitteret for 10.00
60.00

The Central China Union Luth. Theol. Sem.:	
Bed D E Borgen, Taylor, Wis., fra Mrs. H Kjøllien	5.00
Før Bitteret for	232.79
	235.75
Til Hødemissionen: Bed John D Erickson,	
Fleming, Minn., fra Norman Mgd.s Mandst.	10.00
Bed Mrs. Nels Gorland, Eagle Grove, Ia., fra Norvay	
Mgd.s Bvf.	25.30
Bed J S Olson, Geddes, S. D., fra Frankes Mgd.	3.68
Bed S C Hanlon, Bolin, S. D., fra West Prairie Bvf. af	
Thronbjerns Mgd.	10.00
	48.88
Før Bitteret for	78.74
	127.62
Til Santa Immissionen: Bed J J Underdahl,	
Elmore, Minn., fra Bethania Mgd.s Bvf. til Løn for en	
af de Udsatte i Santhalikan.	25.00
Før Bitteret for	3.00
	28.00
A. D. Oppengaard, Kask.	

Referatet for 1912.

Referatet af Hauge's Synodes Årsmø-
de er nu at faa for 25c pr. Eksemplar ved
at henvende sig til C. Vilsethun, Red Wing,
Minn. Send nu ind saa mange og saa store
Ordres som mulig og saa snart som muligt.
Det gjælder nemlig at faa solgt alle disse
nok saa store Bøger, 260 Sider, som det to-
ster meget at faa istand. Det, som ikke kan
sælges af Oplaget, er Synodens Tab. En-
kelte Aar er alle Referater solgt paa kort Tid.
Hjælp nu til at faa blir Tilfælde ogsaa iaar.

Harpelegeren med Guitarstole.

Harpelegeren, 110 Sange med Musik og
let udsørgt Guitarakkompagnement og Præk-
tisk Guitarstole til Brug ved Selvstudium i
Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt
indbunden i Skriftingsbind med forgyldt Titel
paa Siden \$1.00. Denne Bøg er den eneste
i sit Slags i det norske Sprag. Begge Bøger
udgør tilsammen 122 store Sider. Bogen er
indbefalet af Fru Walborg Hovind Stub, Proj.
Sven Ofstedal, Pastor L. M. Bjørn m. fl.
Tekstbogen koster bare 25 Cents, Musik og
Akkompagnement arrangeret af Kristian Nels-
son. Guitarstolen er ogsaa ubearbejdet af ham.

Send Ordres til C. Vilsethun, Drawer 74
Red Wing, Minn

Et godt Billede

af Hans Nielsen Hauge. I Kabinets-
Størrelse. Pris 10 Cents.
Hauge's Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Landstads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

U o m m e f o r m a t.

3 almindeligt Skindbind med de 3 Tefstrækker 80c	
do. med forgyldt Kors og Kalk samt	
	sprængt Snit 70c
3m. Morocco med Kors og Kalk samt	
	sprængt Snit 1.00
3 Morocco og Guldsnit, mygt Bind	1.40
3 Morocco og Guldsnit Pragtbind	1.50
3 Kalveffind og Guldsnit, mygt Bind	1.75
3 Kalveffind og Guldsnit, Pragtbind	2.00

Bare Salmerne.

No. 5.	3 almindeligt Stindbind.....	50c
No. 6.	3 almindeligt Stindbind med for- gylbt Kors og Kalf 60c	
No. 7.	3 Morocco, mygt Bind og Gulbfnit 90c	
No. 8.	3 ægte Morocco, Pragtbind....	1.25
No. 9.	3 ægte Morocco og Gulbfnit, mygt Bind med Førfringer 1,40	
	Oxford Indbinding, ægte flexible Mo- rocco, med umspiede Kanter og Gulbfnit og Futral.....	2.50
D.	Indb. i sort præstet Kalvefkind, mygt Budekind, med forgyldt Kors paa Siden og ophspiede Blomster.....	2.25
F.	Indb. i blaåt flexible præstet Kalve- kind med Gulbfnit og Futral....	1.80
G.	Indb. i sort flexible præstet Kalve- kind med Gulbfnit og Futral.....	1.80

Storftilet.

No. 1	I stærkt presset Stindb. med Futeral	1.40
No. 2	" " " med Beslag	1.65
No. 3	" " " med Kors og Kalf og Gulbsnit og Futeral	2.00
No. 4	Do. Do. med Beslag	2.25
No. 5	I ægte Morocco, forgyldte Sider og Ryg, med Gulbsnit og Futeral	3.00
No. 6	Do. Do. med Beslag	3.25
Alle 3 Tefstrækker særskilt, Skirtingsbind		50c
Do. i Morocco og Gulbsnit		80c

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Bishop Bangs

Grindringer.

Indhold: 1. En nordlandst Vettejaga.—2. Nordlandst Fjellsteb.—3. Barndom og Ungdom.—4. Læreaar.—5. Min Kjerlighedshistorie.—6. Prest.—7. Professor.—8. Statsraad.—9. Biskop.

476 Sider. Inbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
RED WING, MINN

FORGET ME NOT.

BIBLE PASSAGES AND VERSES FOR

EVERY DAY IN THE YEAR.

SMALL SIZE. — Texts and hymns nicely printed on one page, the opposite page being blank for entering names, birthdays, etc. The book is illustrated with 6 pictures of flowers executed in finest chromo-lithography, with Scripture text. Bound in cloth with title and forget-me-nots in colors, gilt edges.

Price, bound in cloth, gilt edge,	40 cents.
" " leather "	60 cents.

MEDIUM SIZE.—This book contains carefully selected passages from the Holy Bible and from the best Engl. and American poets, for every day in the year. There are as many blank leaves added for inserting the birthdays of relatives and friends. Twelve floral designs, with different colors, increase the luxurious appearance of the edition. The beautiful cloth cover with golden stars and beams, and many-colored floral decorations, entreats the purchaser to present it to his friends.

Price, bound in cloth, gilt edges 65 cents.

“ “ “ leather, “ \$1.00.

LARGE SIZE.—Links of Love. A book of friendship, containing carefully selected scripture passages, and memorial verses from the best English and American poets. The lower half of each page is left unprinted for insertion of names of relatives and friends under the proper dates, each page having marginal decoration. At the first day of each month a full page landscape scene in colors, headed by scripture passage in large gilt and colored letters, is inserted. Printed on heavy white paper with full gilt edges. On first page of cover a beautiful landscape scene in colors, framed in gilt and floral decoration. Very appropriate as gift for any occasion.

Price \$1.40.

Address: HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

STORIES BY G. W. LOSE.

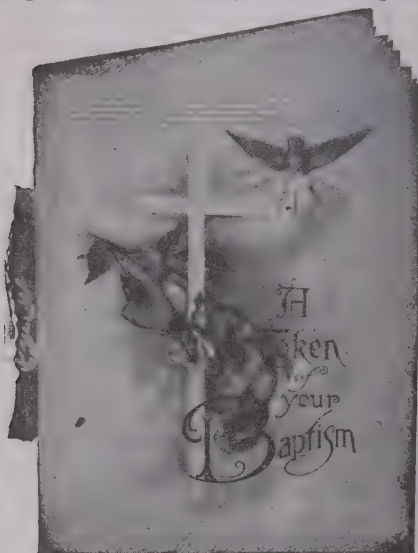
These books contain very interesting stories for old and young. They are nicely bound and beautifully illustrated.

Dorothy	Price 15 cents.
Sowing and Reaping	Price 15 cents.
A Good Investment	Price 15 cents.
Ralph, the Orphan	Price 15 cents.
The Better Way	Price 25 cents.
Promises Fulfilled	Price 25 cents.
Melnore Parish	Price 30 cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74. Red Wing, Minn

A TOKEN OF YOUR BAPTISM.

Et almindeligt pent Daabsminde i Bogsform
 Haade Daabsattesten og Omflaget er lithograferet
 mange Kulprer. Billeder, Bibelfsteder og Salme-



vers er lithograferet i brunt og sort. 12 Sider og
 Omflag paa tykt Papir og heftet med fryndset Sil-
 kesnør. Det hele er paa engelsk.

Pris pr. Stykke 25 Cents eller \$2.40 pr. Dussin net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Drawer 74, Red Wing, Minn.

A TOKEN OF OUR WEDDING. A beautiful
 booklet, containing certificate, oblong shape.
 Made up of six heavy cardboard leaves. Rich-
 ly illustrated in delicate colors. The certi-
 cate itself occupies the two middle pages and
 is preceded and followed by well selected de-
 signs, symbols, hymn verses and Scripture
 passages. The last page is prettily arranged
 for name of guests. Furnished with a pretty
 embossed cover and bound with a heavy silk
 cord. Single copy 25 cents, per doz \$2.40 net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT

RED WING MINN

"The Lutheran Intelligencer",

et engelsk Kirkeblad med god opbyggende
 Læsning og mange kirkelige Efterretninger
 haade fra Hauges Synodes Arbeidsmark
 og Kirkens Arbeidsmark i Almindelig-
 hed. Bladet udkommer en Gang om
 Maaneden i Red Wing, Minn., og redigeres
 af Prof. Gustav M. Bruce. Det koster 50
 Cents pr. Aar, forstudsvis. Agenter ønskes
 til at virke for Bladets Udbredelse. Send
 or Prøvenumre og Agentsvilkaar.

THE LUTHERAN INTELLIGENCER

730 10th str., Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Bogsliste følgende Hilsener trykt
 paa pene Silkebaand, passende for Bognærter:

"Julehilsen", "Nytaarshilsen"; "Hilsen fra
 Amerika"; "Venlig Hilsen"; "Hilsen til Fader";
 "Hilsen til Moder"; "Hilsen til Søster"; "Hilsen til
 Broder"; "Hilsen til Døttel"; "Hilsen til Tante";
 "Til min kjære Søn"; "Til min kjære Datter";
 "Hjertelig Velkomstning"; "Herren er nær"; "Uden
 Kors ingen Krone"; "Barnesang"; "Hjertelig Hil-
 sen"; "Idag vil jeg prise Herren"; "Tro, Haab og
 Kjærlighed"; "Til kjære Bedstemoder";

"Christmas Greeting"; "New Year Greet-
 ing"; "A Greeting to Father"; "A Greeting
 to Mother"; "A Greeting to Sister"; "A
 Greeting to Brother"; Faith, Hope, Charity".

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. L. Lethun,
 Red Wing, Minn.

Bedeæ erindret.

Naar vore Menigheder indsender Benge til
 Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorløn, Synodskas-
 sen, (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og
 Jewell Luth. College) sendes til Mr. D. A. Ulvin,
 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Indremissionen, Rinamis-
 sionen, og andre Hedinngemissioner,
 sendes til Rev. A. D. Oppegaard, Wabison, Minn.

Benge til Betjendsda Børnehjem sendes
 til Rev. J. A. Duell, Veresford, S. D.

Benge til Church Extension sendes til
 Rev. J. F. Effe, Hendricks, Minn., R. 3, B. 6.

"Buddbæreren"

udgives af Hauges nordl. evangelisk lutherske Synode i Amerika
 Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster
 forstudsvis \$1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. L. Lethun,

Drawer 74 Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. E. Holter, Red Wing, Minn.
 Indsendelser og alt bedkommende Bladets Indhold sendes til
 ham.

Entered at the Post Office at Red Wing,
 Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Kilden mod Synd og Uren-
 hed; 2. Om "Ægtemandsvirksomheden"; 3. Ung-
 domsforbundet; 4. Send de unge til vore egne
 Skoler; 5. Et frivilligt Tilbud; 6. Betragtning
 over den 110de Salme; 7. Missionær Møder
 fortæller om en Missionsrejse i Østersøprovinserne;
 8. Gutten og hans Hjem; 9. Er større end Guver-
 nøren; 10. Til hvem; 11. En Bemærkning; 12.
 Fra Arbeidsmarken; 13. Betjentgjævelser; 14.
 Bitteringer.



Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2

No. 37 }

Lørdag den 14de September 1912

{ 44de Aarg

Cedertæerne paa Libanon.

(Ved Pastor Lindeman.)

Cedertæerne paa Libanon—hvilket vak-
kert Syn! De staar der rodfæstede paa
Klippen og med fager Krone op mod Him-
len—ligesom retfærdige og troende er grund-
fæstede i Herren og løfter sine Hoveder yd-
mygt op mod Herlighedens Haab.

Paa den anden Side sammenligner Vi-
belen disse høje og stolte Træer med Stor-
magterne og Verdensrigerne; men her vises,
hvilket Fare og Fristelse Størheden og
Stoltheden kan volde de hovmodige. „In-
gen Høihed, ingen Væ, ingen slig Fuldkom-
menhed kan der under Solen være, at den
fri for Fald sig ved. Ingen sig fordrifte
maa, om han end idag kan staa; thi han
kan imorgen falde, og sig ulykkelig kalde”.
Verdensrigerne dukker op, men synker ned
igjen. Det ene Rige maa vige for det an-
det. Nebukadnezar, Cyrus, Alexander og
Augustus styrter hinanden. Og hvad volder
Romerrigets Fald? Dets Hoimod og
Stolthed, der gaar forud for Snublen og
Fald. Der kommer en „Ubetydelighed” ivei-
en. De snuber mod en „liden Sten”, som de
overser. Den lille Sten har i Tidens Løb
dog vokset sig stor. Den staar endnu som
den Klippe, hvorpaa Guds Menighed er
bygget. Den blev reist op som en Mærke-
sten, en Hjælperens Sten, med Paaskrift:
„Hidindtil har Herren hjulpet!” Og han
hjælper fremdeles—de ydmyge

Grundstenen er Jesus Kristus. Han
blev nok „lagt ned”, medens Verden jublede
i høje Toner; men han blev ogsaa „opreist”
til Fryd for alle Herrens smaa. Og Klip-
pen er Kristus den Dag idag.

Simon Peter var blandt de første, der
„opdaget” Kristus som den levende Guds
Søn. Og denne Troens Opdagelse af Frel-
sens Klippe skaffet ham Navnet: Klippeman-
den, Petrus. Men i Fristelsens Stund
glap det for Simon. Han stolede paa sit
eget Sverd og ikke paa Guds Arm. Da
faldt han og fornægtet sin Herre og Mester,
til stor Ydmygelse for ham som Aandens
Førstemand blandt Jesu Disciple. Dog—et
Blik af Jesus bragte Peter til at „gaa i sig
selv”, han blev atter omvendt til Gud; han
ydmyget sig under Guds vældige Haand; og
Gud ophøjede ham igjen i sin Tid.

Se, derfor har Peters Ord Vægt; han
taler ud af egen dyrekjøbt Erfaring, naar
han idag siger til os og hele Guds Menig-
hed: Ydmyg eder derfor under Guds vældi-
ge Haand; og Gud ophøjede ham igjen i sin
Tid.

Se, derfor har Peters Ord Vægt; han
taler ud af egen dyrekjøbt Erfaring, naar
han idag siger til os og hele Guds Menig-
hed: Ydmyg eder derfor under Guds vældi-
ge Haand! Saa vil han i sin Tid ophøje
eder! Og kast al eders Sorg paa ham; thi
han har Omjorg for eder!

Der er saa mange Fristelser og Farer i
denne Verden. Tiderne er ikke altid gode!
Hvem vil ikke gjerne „slaa sig igjennem” i

Tillid til egen og andres sælles Kraft? I vore Dage glemmer man saa tidt, at „Gud er ataant“; at Gud er den levende, som ser os, og som ikke slipper os ud af sit Forsyns Die. Men naar man styrter frem, uden at tænke paa Gud, da gaar det galt. Hovmod gaar forud for Undergang og stolt Mod foran Fald, siger Salomo; men han fører til, at Herrens Frygt er Tugt til Visdom, og Ydmyghed gaar forud for Være.

Kristendommen sætter ikke for ingen Ting Ydmyghed op paa sin Fane. Alt som har Liv i sig, maa først slaa Rod i det dybe, i det stille, og derfra kan Livet udfolde sig. Den Vei var det Jesus gik. Han fornedret sig selv. Gud ophøjede ham.

Simon Peter anbefaler som gode Midler til at komme frem paa Ydmyghedens Vei, for det første Vedruelighed og dernæst Aarvagenhed. Den som beruser sig—i sine egne store stolte Tanker, hengiver sig til Hovmod, som staar for Fald. Den, der forsømmer Aarvaagenhed og Bøn, ser sig ikke for, snubler og falder. Da Jesus kjæmpede sin store Kamp i Gethsemane, formanede han netop til Aarvaagenhed og Bøn, og paa sine Knæ tilkjæmpede han sig Styrke ved Bønnen: „Ikke som jeg vil, men som du vil!“

„Mærk det, kristen, vaag og bed! Far ei frem foroven! Run til hvem der knæler ned, daler Kraft fra oven!“

Vor Modstander og Bagvaster lignes med en brølende Løve, der ligger paa Lur efter at opsluge os. Staa ham imod! siger Peter; vær fast i Troen! Samme Lidelser har alle Jesu Brødre her i Verden. Men al Naades Gud, som har kaldet os til sin evige Herlighed i Kristus Jesus, efter en kort Tids Lidelser, han skal dygtiggjøre, stadfæste, styrke, grundfæste os, saa den retfærdige af Troen skal vokse som Cedern paa Libanon—for at kundgjøre, at Herren er retvis, han, min Klippe, og at der ikke er Uret i ham; han tilhører Magten i al Evighed!

Amen.

Ved at Løbe godt til en Tid, men ikke holde ud til Enden vindes ingen Krone.

Ungdomsforbundet

Sunday Sept. 15, 1912.

Topic: PURITY OF HEART AND LIFE.

Exodus 20: 14; Matt. 5: 8; 23: 28.

This time our topic deals with the sixth commandment. The keeping of any commandment will bring it's own reward. The influence in either case may very often be more far reaching than we are able to discern. This certainly is true with reference to the sixth commandment. A corrupt individual contaminates the home and it is the home that forms the social unit of the nation. A pure home is a sound and healthy member of the organism. Destroy the purity of the home and you have made it the center of corruption.

God has instituted the home and given it this important position in the community. To insure the temporal and eternal welfare of all concerned He requires

PURITY OF HEART AND LIFE.

One great problem that confronts us is

1. How to obtain and keep this purity.

1. External cleansing will not do.

To this the Pharisees resorted. See third lesson text. But purity is more than an external presentation. It is a condition. A fair surface may hide the evil from men but not from God. "The Lord seeth not as man seeth; for man looketh on the outward appearance, but the Lord looketh on the heart", 1 Sam. 15: 7. Appearances will deceive man, but only for a while. Realities will come to light. Sham jewelry will not stand the wear like solid gold. Impurities within tend to break out upon the surface.

2. The cleansing must begin from within.

God requires a pure heart as well as clean hands. Ps. 24: 4. If the heart is pure the rest will be right. Prov. 4: 23.

Illustrations:

a) The heart is the seat of affections. Matt. 5: 21; 22: 37; 1 Petr. 1: 22. Pure affection can only emanate from a pure heart. "The end of the commandment is charity out of a pure heart" 1 Tim. 1: 5.

b) The heart is the seat of the understanding. Christ declares we "understand with the heart" Matt 13: 15. Through our understanding we form our ideals and our ideals are important factors in determining our sense of purity.

c) The heart is the source of all human

words and actions. "Out of the heart proceed evil thoughts, murders, adulteries, fornications" Matt. 15: 19.

3. God alone can purify the heart.

"Who can say, I have made my heart clean, I am pure from my sin" Prov. 20: 9.

To the end that the heart may be purified

a) David prayed, Ps. 51: 10. b) Christ stands at the door and knocks, Rev. 5: 20. c) God says: "Give Me thine heart", Prov. 23: 26. d) God promises a change of hearts, Ez. 36, 26.

II. Punishment and reward.

1. Christ pronounces a "woe" upon them who "are full of hypocrisy and iniquity". See third lesson text.

2. Christ declares they are "blessed" who "are pure in heart". See second lesson text.

3. Christ promises they "shall see God".

a) We even see him now in faith, John 14: 19. Purity of heart cleanses the mental vision and we see and understand more of the divine grace and love, but impurity blinds the soul.

b) There is a more glorious vision awaiting, when we shall "see Him as He is".

J. N. W.

Ungdommen for Kristus.

(Af Biskop, Dr. A. Chr. Bang.)

Tekst: Joh. Ev. 7, 37—38.

Men paa den sidste, den store Dag i Høitiden stod Jesus og raabte og sagde: Om nogen tørster, han komme til mig og drikke. Den, som tror paa mig, af hans Liv skal der, som Skriften har sagt, rinde Strømme af levende Vand.

De Guds Ord, som vi har hørt, griber lige ind i Hjertet af den Sag, som ligger os alle saa varmt paa Hjerte, og hvorefter vi her er samlede for at opgløde hverandre i vort Arbejde. Det er som et helt Program for Bevægelsen, vi her har for os, udformet af ham, som er Veien og Sandheden og Livet: Kom til mig, grib mig i Troen, saa bliver du fyldt af mit Liv, saa bliver du en levende Arbejder, saa bliver du til Velsignelse for dit Folk og din Kirke og din Menighed; fra Livet i dig, fra Jesu Liv i dig, skal der rinde Strømme af levende Vand. Det er dette, som skal være Sjelen i Christian Endeavor Bevægelsen. Og det er jo paa den Maade,

den fra først af har traadt frem og bundet sine store Seire. Det er saa, det kan ikke være anderledes, og det har aldrig været anderledes i Historien. Det, som er nyt, vækker Betæneligheder, indbyder til Kritik, egger til Modstand. Men den Bevægelse, vi her tænker paa, den har fra første Stund været ledsaget af en mægtig Talsmand, som har overbundet alle Betæneligheder, afvæbnet al Kritik, seiret over al Modstand, og det er dette, at Bevægelsen er kommen som en levende Livsens Strøm til Vækkelse, til Vækt i Helliggjørelse, til Arbejde for alt, som er godt og gavnligt for Tid og Ewigheid.

I vor norske Kirke synger vi i en Zulesalme:

O Jesu dig at finde

Det er vor fulde Agt.

Og det er i samme Mening Christian Endeavor-Bevægelsen raaber ud over hele Verden:

Ungdommen for Kristus.

Ungdommen for Kristus fuldt og helt, med Liv og Sjæl, helstøbte kristelige Personligheder, som ved, paa hvem de tror, og som følger sin Herre og Frelser med glade Hjertelighed og freidigt Mod, med lysende Dine og løftet Bænde—altid frem, frem paa Sandhedens og Renhedens hellige Vej.

Det er det fagreste Syn at se Ungdomsstokken følge Jesus, det klinger som Musik i Sjelen, naar vi hører Ungdomsskarer synge sin Frelser imøde:

„Det er vor højeste Gæde.

Det er vor største Ros,

Din Følgesvein aa være,

Ala vandra i dit Ljos“.

Ungdommen for Kristus—det er Programmet, og det er det, Ungdommen trænger, skal Ungdommen bevares fra det onde og komme frelst igjennem alle de mange far, lige Fristelser. Og det er det, Samsundet trænger, skal der ikke vokse op iblandt os en Ungdom, der synker ned i Gudløshed og ender med at blive som en raadde Pol af Umoral, der truer med at forgifte Fremtiden.

Ungdommen for Kristus! Det er det, vi alle trænger, og det er den Trang, vi søger at imødekomme, naar vi med alt det Al-

vor, vi magter, søger at hjælpe Ungdommen til at komme til Jesus. At „komme til Kristus“, det er at tro paa Kristus, det er at indbringe Livet af Kristus, det er at leve i hans Samsund. Som der staar skrevet: „Den som har Sønnen, har Livet“. Udenfor Kristus er der Død, bare Død, og intet andet end Død. Men i Kristus—der er Livet, og den som har ham, har Livet, det evige Liv, som ei kan dø, det afgrundsdybe Liv, som aldrig udtørres. „Den som tror paa mig, skal aldrig tørste“, har Jesus sagt paa et andet Sted. Thi Jesu Liv—fra ham i os—det indeholder en uendelig Fylde af Kræfter, det er Syndernes Forladelse, det er Fred i Samvittigheden med Gud, det er Glæde i Troen, det er Kjærlighed til ham, som elskede os først, det er Renhed i Sjelen, det er Kraft og Lyft til at stride og Evne til at seire i Kampene mod alle onde Magter, det er Selvfornægtelse, Medlidenskab, Barmhjertighed.

Det er med disse Jesu Livs mange og store og hellige Kræfter, vi bliver fyldt, naar vi kommer til Jesus, det er med denne Fylde af Kræfter Ungdommen bliver fyldt, naar vi faar hjulpet den til at komme til Jesus. Det kan da ikke være anderledes, end hvad Jesus siger i vor Tæst:

„Den som tror paa mig, af hans Liv skal der, som Skriften har sagt, rinde Strømmen „af levende Vand“.

Her staar jeg foran en Side ved Christian-Endeavor-Bevægelsen, som altid har talt mig fra første Stund.

Fra den, som har faaet Liv, skal Livet strømme ud. Det faar begynde smaat, og saa faar det strømme ud i rigere Fylde og med større Styrke og Fuldkommenhed, alt efter som vi vokser i Troen og kommer Jesus nærmere og nærmere og mere fyldes af hans Liv. Det er derfor en velsignet Side ved Bevægelsen, at den søger at hjælpe de unge til kristeligt Arbejde inden den Menighed, de tilhører, hvis Lemmer de skal være, hvis Liv de skal leve. Og, det er med de unge, som med os ældre: vi vokser under Arbejdet. Livskræfterne øges og vokser, samtidig med at de afsætter Frugter. Det er saa med Je-

su Liv: i samme Mon det flyder ud fra os i sine levende Strømme, i samme Grad fylder det vort indre Liv i en stedse større og rigere Fylde. Og derfor er det mit glade Haab, som det er min brændende Bøn, at Jesu Liv mere og mere maa fylde Christian-Endeavor-Bevægelsen, saa den bedre og bedre, altid rigere og rigere, kan blive til Velsignelse rundt omkring paa den vide Jord—en livsfornyende Strøm over hele den evangeliske Verden. A m e n.

Hvad der bør predikes.

(N. Grimelund.)

„Vi prediker den korsfæstede Kristus“, siger Apostelen. Og ikke længe efter: „Jeg agtede mig ikke at vide noget iblandt eder uden Kristus og ham korsfæstet.“ Det hellige Predikeembede i Kristi Kirke er det Embede at predike den korsfæstede Kristus. Er den korsfæstede Kristus enten helt borte deraf eller skudt tilside, saa er Predikens Kjerner borte, saa er Predikenen uapostolisk, hul og uden Evne til at opbygge Kristi Menighed. Dette kommer deraf, at Predikeembedet i Kristi Kirke er Forligelsens Embede: „Lader eder forlige med Gud.“ Derpaa gaar hele Predikenen ud. Og jo mere det faar Fremgang hermed, des bedre fremmes det kristelige Opbyggelsesværk. Jo almindeligere det blir, at Syndere kommer til Opbyggelse og Forlig med sin Gud og Skaber, desto mere levende og varm blir Menigheden i Samsund med Herren, og jo nærmere Menighedslemmerne vokser aandelig sammen med den levende Gud, jo inderligere og fastere de blir forenede med ham som Barnet med sin Fader eller som Grenen med sin Stamme, desto kraftigere sker Menighedens Opbyggelse. Thi at Kristi Menighed opbygges, hvad er det andet, end at den vokser aandeligt i sine Lemmer op til sit Hoved, til sin Herre

og Gud, af hvem den har Liv og Aande og alle Ting?

Men hvorledes kan Synderer med den uhyre daglig voksende Syndegjeld komme til Forlig med sin Herre og Dommer uden den eneste Mægler mellem Gud og Menneſtene, til hvem Faderen viſer alle hen, „det Menneſte Jeſus Kristus?“ Han var Gud i Kjøb, ſom vandt ſig en Mæglers Rang juſt derved, at han udflettede Haandſriften og Anklagen og naglede den med ſin Haand til Forbandeſens Træ. Her paa Korſet og her alene er den Haand, ſom har givet Fiendſkabet Dødsſtødet, idet han ſelv modtog det, da han for vor Skyld led Korſets Død, den retfærdige for uretfærdige, Dommeren i de dødsſtylbiges Sted. Her paa Korſet ſtaar Forliget beſtrevet med Guds Sønns Blod, læſeligt for alle Tider, ligesom her paa Korſet Forligelſen er fuldbragt. „Vi blev forligte med Gud formedelſt hans Sønns Død, der vi var Fiender.“ Derfor maa det Evangelium om den forſfæſtede altid være i den kriſtelige Prediken. I det ſtaar Kriſtendommens Hjerter. Man kan vel ſtyde Korſets Prediken tilſide for al anden Tale og andre Lærdomme med kriſtelig Klang, og man kan maaſte derved komme i Ky ſom „geiſtlig Taler“ og aandelig Predikant, der forſtaar ſin Tid og dens Krav. Men de kriſtne, ſom tror, og ved paa hvem de tror, kan ſelv den ſmukkeſte og aandrigſte Tale og Sang, hvori der ikke er fuldt Rum for Kristus, aldrig tilfredsſtille. De ſavner det Hjerte, ſom brast i Døden og endnu træder frem for dem hos Faderen.—De ſavner Kriſtendommens Hjerter. Og aldrig kan en ſaadan Tale give Sjelen, hvad de trænger, naar de for Alvor begynder og ſpørger efter Forlig med Gud.

Svar til Broder Søren Petterſon.

Da jeg ſkrev mine Bemærkninger i „Budd.“ til Broder S. Petterſons Skrivelse, var det kun med den Tanke en Gang at udtale min Mening deſangaaende. Jeg ſølte mig opfordret dertil baade ſom et ringe Medlem af Haugeſ Synode og paa Grund af den Stilling, ſom jeg har haft ſom Medlem i Foreningskomiteen. Jeg ſyntes det var ret at udtale en Mening ikke alene for vor Skyld, ſom var valgte ſom Repræſentanter for Haugeſ Synode, men ſærligt ligeoverfor de Brødre, ſom arbejdede med os fra andre Samfund. Naar jeg ſer ti bage paa de forſkjellige Stykker, ſom Broder Petterſon har ſkrevet ſiden Foreningsforhandlingerne begyndte, ſaa har han ſkrevet ligefrem haanligt baade om diſſe Mænd og deres Arbejde. Dette ſynes jeg ikke er ret og burde ikke gaa upaa-talt i „Budd.“, ſom er Samfundets Organ. Det kan hændes, at Broder Petterſon har en anden „Definition“ af ſine Udtalelſer; men for mig ſtaar det ſaa. Hvad jeg i mine forrige „Bemærkninger“ hentydede til i denne Retning, hører ogſaa til de Ting, ſom Broder Petterſon ikke vilde nærmere gaa ind paa. Jeg ſkal ikke blive ond paa Redaktøren, om han ikke vil optage nærværende Stykke fra mig, og jeg ſkulde ikke heller begjeret at ſaa ſige mere, end det, jeg allerede har ſkrevet i denne Sag, naar det ikke havde været for den Sag, at jeg afkræves Beviſ for noget af det, jeg ſkrev ſidſt. Det er den ſtørſte Foragt, man kan viſe en Mand, ikke at ſvare ham. Det vil jeg ikke, det ſkal ſaa Udſeende af. Jeg tror, at det er os gavnligt at veſkſe vore Meninger i „Budd.“ i Kjærlighed til hverandre og i Kjærlighed til Guds Sag, ſamt i al broderlig Fordragelighed og derved komme hverandre til Hjælp. Jeg tror ikke, at vi er kommen længer nogen af os, end at vi trænger det. Vi har ogſaa let for at miſforſtaa hv randre. Det kan komme deſs deraf, at vi ikke magter at ſige vor Mening ty-

Hvad kan det hjælpe, at man ved Guds Villie, naar man aldrig ſætter den i Udøvelſe. Tænk i Helvede at „komme ihu“ at have vidſt Guds Villie og aldrig gjort den.

delig nok. Jeg skal villigt nok erkjende min Strøbelighed i saa Henseende. Vi har jo ikke alle lige skarpe Evner til at trænge ind i Anden af de mennefelige Sprog og bruge dem til vor fuldkomne Tjeneste. Undertiden opstaar ogsaa Misforstaaelser paa Grund af vor Mangel paa den samme Evne til at kunne trænge os ind i det, som en anden har sagt eller skrevet. Af den Grund kan det godt hændes, at jeg er skyldig i Misforstaaelser af det, som Broder Pettersen har skrevet. Jeg har imidlertid forsøgt at forstaa hans Mening saa godt, som jeg kunde. Jeg har ogsaa oprigtigt forsøgt at fremstille mine Tanker i samme Sag. Nu synes det saa, at Broderen har opfattet dette som en ond Bestyldning imod ham, hvorfor han aftræder mig Bevis og ikke alene det, men han appellerer til alle, som har hørt ham tale, om at aflægge Vidnesbyrd, om han er skyldig i saadant „Galskab“, som Taftvold bestylder ham for. Her synes jeg, at min Ven tager det forbjærvt. Jeg har nemlig ikke reist nogen Bestyldning imod ham, som han her siger. Jeg har bare sagt, at „Pettersen synes at mene, at da kan der ikke være Tale om noget Slags Rald, Opfordring, Samtykke eller Tilsyn fra 'Menighedens Side' o.s.v.“ Det synes nemlig saa for mig, naar jeg læser det, som Broder Pettersen har skrevet om denne Sag i „Buddæreren“. Det fører mig til den „Konklusion“ eller Slutning. Det har jeg imidlertid ikke godt for at tro, at han virkeligt kan mene det saa, efter det Kendskab, som jeg har til ham personlig. Jeg er næsten tilbøielig til at tro, at heller ikke han har magtet at sige sin Mening fuldkommen. Jeg har ment, at han havde adskillig godt og klart Syn paa Menighed og Kirke. Jeg har betragtet ham som baade en kirkelig og kristelig Mand. Men nu holder jeg mig til det, som han har skrevet, og da synes jeg endnu, at hans Mening maa være den, som jeg har peget paa. Aarsagen til denne Ivedtydighed synes mig ligger deri, at der altid

tænkes paa Norge paa Hauge's Tid, naar her er Tale om Lægmandsvirksomhed. Det er som man skulde mene, at denne Virksomhed med Nødvendighed altid maa staa i samme Forhold til Prestes og Menigheder, som den stod i den Tid. Endog Pettersen synes mig ikke at være fri for at være bjet i denne Retning, uden selv at sanse paa det. Vi maa imidlertid huske paa, at den norske Menighed den Gang laa umyndig under Staten. Den kunde jo intet gjøre. Presterne vare Rationalister. Det passer slet ikke at holde paa med Sammenligningen imellem vore Forholde og Forholdene paa Hauge's Tid i Norge. Jeg citerer ikke fra Hauge's Testamente for at vise, hvad den norske Menighed gjorde; men for at vise, at Hauge vilde have Tilsyn med Lægmandsvirksomheden. Det var da umuligt at henvende sig til de norske Prestes og Menigheder i den Sag paa den Tid. Han maatte henvende sig til sine Venner. Som Menighed var den norske Menighed umyndig og er det for en væsentlig Del endnu. Nu kan jeg ikke tænke, at min gamle Ven Pettersen vil, at ogsaa vore lutheriske Menigheder i Amerika ogsaa skal være umyndige. Hvem skal saa være deres Formyndere? Staten vil ikke være det her. Mener man virkeligt det, at vore Prestes og Menigheder i Amerika ikke skal have Lov eller ret efter Guds Ord at sige noget om, hvorledes det kristelige Arbejde ved Lægfolk skal foregaa i vore Menigheder? Jeg maa sige det, at jeg synes, at Broder Pettersen taler saa. Han siger jo ligefrem: „Det ser ud til, at De tror, at det er Menigheden, som skal øve et saadant Tilsyn, som der læres. Nei, Hr. Pastor! Mener ikke Pastoren da, at Menigheden slet ikke skal ha noget med denne Virksomhed?“ Broder Pettersen fremstiller mit Syn paa „Menigheden, Presten og Lægmandsvirksomheden“ i et mistænkeligt Lys for „Buddæreren's“ Læsere. Jeg er ikke netop et Barn af Hauge's Synode i Amerika. Det er sandt. Mit Grundsyn paa Kristen-

dommen blev lagt for mig i Norge; men jeg har faaet dette Syn udviklet inden Hauge's Synode. Jeg fandt mine Troesbrødre i Hauge's Synode for over 30 Aar siden og har troet mig at staa i aandeligt Fællesskab med dem indtil denne Dag. Pettersen peger mig ud som den, der staar med et fra Lægmandsvennerne særskjelligt MenighedsSyn. Hertil vil jeg kun sige, at jeg ved ikke om, at jeg netop har fremlagt for Offentligheden mit Syn paa „Menigheden, Presten og Lægmandsvirksomheden“, som kunde give nogen nogen Ret til at fælde Dom over mit Syn paa disse Ting. Jeg skal da imidlertid tilsæde mig at sige, at jeg ikke har nogen Opfatning om nogen af disse nævnte Ting, som jeg er ræd for at fremlægge for „Buddæreren"s Læsere. Jeg skal ogsaa sige lidt i denne Forbindelse. Dersom mit Syn er falskt og farligt, saa var det godt, at det blev forstaaet ret snart. Jeg tror, at der er en synlig, kristelig Menighed paa Jorden, som Gud har betroet Forvaltningen af Ordet og Sakramenterne. Saalangt er den en Guds Husholdning. Alle kristne bør derfor respektere den. Menigheden maa forvalte efter Guds Ord. Dersom den ikke gjør det, saa vil Gud tage Husholdningen ifra den. Den norske Menighed handlede imod Guds Ord i sin Optræden imod Hauge. Det gav Hauge Ret til at optræde, som han gjorde. Dersom de norske Menigheder og Prester i Amerika vil indtage et saadant Standpunkt imod den kristelige Lægmandsvirksomhed, som den norske Menighed gjorde paa Hauge's Tid, da er mit Syn saa, at jeg vilde indtage det samme Standpunkt imod disse Prester og Menigheder, saasom Hauge gjorde. Det, som efter min Mening, er Feilen ved det, som Broder Pettersen har skrevet i denne Sag, er det, at han vil lægge ned det „Princip“, at Prester og Menigheder skal aldrig have noget mere at sige om Lægmandsvirksomheden. Paa dette Omraade skal Menigheden altid være umyndig som Menighed. Dens Rald, Op-

fordring, Samtykke eller Misbilligelse af Lægfolks Arbejde skal aldrig tages noget Hensyn til. Paa denne Maade synes det mig, at Broder Pettersen vil, at Lægmandsvirksomheden altid maa være fri. Naadegaverne, som hører Menigheden til, maa vistnok bruges i Menigheden; men Menigheden som saadan og Presten skal ikke have noget med den. Den skal staa saadan for sig selv, som den stod i Norge paa Hauge's Tid. Dette synes mig, at Broder Pettersen vil nedlægge som et Kirkeprincip iblandt os som altid skal besørges enten de kirkelige Forholdene gjør saadant nødvendigt eller ei. Det er langt fra mig at tro, at det var Hauge's Syn. Jeg tror, at han ingen Ting hellere havde ønsket, end at de norske Prester og Menigheder havde staaet op og sagt, at vi vil saa bruge alle de Naadegaver, som den norske Kirke har, til vore Menigheders Opbyggelse. Om de det havde villet, saa skulde han vist ikke have staaet dem iveien og forsøgt paa at tage Ledelsen fra dem. Havde han staaet i Hauge's Synode idag, saa tror jeg, han vilde have formænt Hauge's Synodes Menigheder til at gjøre sig flittigt Brug af Guds Ord. staa sine Sjelesørgere trolig bi i deres ansvarfulde Gjerning, bruge alle stiftede Naadegaver til Menighedens Opbyggelse og se til, at ingen skulde paa egen Haand saa gaa ud og vidne Guds Ord, som ikke dertil havde den nødvendige Klarhed i Guds Ord og den sande Kristendom eller som ellers førte et forargeligt Liv. Jeg tror, han vilde have gjort denne Hensigt i særegen Grad til vore Prester og vore Menigheds Eldeste, som de der vare satte til at være Menighedens Tilsynsmænd. Skulle vel nogen mene, som kjenner noget til den store Guds Mand, Hauge, at han skulde ville have sagt under de kirkelige Forhold, hvorunder vi nu lever i Hauge's Synode og under de frie Forhold, hvorunder vore Menigheder staar, at I maa vogte eder for, at ikke disse Menigheder og Prester faar noget at sige om Lægmands-

virksomheden? Dersom de det faar, da sætter I den paa Spil. Da vil Naadegaven tabes og Menigheden vil synke ned i aandelig Død. Det er min Opfatning, at Naadegaverne hører Menigheden til, og at det er dens hellige Ret at faa benytte sig af dem. Dermed følger ogsaa Retten til at baade kalde, opfordre, give Samtykke til Naadegavernes Brug og ordne Brugen paa den heldigste Maade samt ogsaa at misbillige det urigtige. Vore Menigheder bør vækkes til dybere Forstaaelse af sine Gaver, som Herren har skjænket dem og til Forstaaelsen af sin hellige Ret til at benytte dem. Vore Menigheder kan ikke blive vakt til denne Forstaaelse derved, at vi erklærer den umyndig, og lægger Ledelsen af Naadegaverne i Hænderne paa enkelte Personer her og der, som gjør Krav paa at besidde Dygtighed dertil eller, som ved særegen Dygtighed i en eller anden Retning kommer til at rage over de andre. Det Princip, som Foreningskomiteen puffer at neblægge er det, at Menigheden har en hellig Pligt og en hellig Ret, som den maa vaagne til Bevidsthed om. En Rettighed, som den ikke maa lade nogen tage fra sig ei heller i Letsindighed kaste eller støde fra sig. Paa den Maade mener jeg, at der kan eksistere en levende, fri Lægmandsvirksomhed i vore Menigheder i den skjønneste Harmoni med alt det øvrige Arbejde i Menigheden. Det er godt muligt, at Broder Pettersen ved om mange store Kirkemænd som har et forskjelligt Syn paa disse Ting. Det ved ogsaa jeg om. Her er ogsaa en sterkt Decenteret retning baade i Norge og i Amerika, som aldrig vil høre noget om Menighedsrettigheder. Prester og Menigheder er for saadanne ikke andet end en verdslig Hob, som ikke duer til andet end at oppeholde Søndagsforsamlinger og bygge Kirker og Skoler. Guds Frelsesarbejde i Verden er de selv alene dygtige til at udføre. Det, som Presterne og Menighederne gjør, har lidet eller ingen Betydning i deres Dine til nogen Synders

Frelse. Vi er ikke villige til at følge med disse. Det er min inderlige Bøn til Herren, at alle vore norste Menigheder i Amerika maatte blive velsignet med mere aandeligt Liv, og at en kraftig Virksomhed til Menighedernes aandelige Opvækkelse maatte komme i Gang baade ved Prester og Lægfolk. Det vilde være sørgeligt for vort Folk, om vore troende Lægfolk paa Grund af kirkelige Forholde og Tilstande atter skulde tvinges til at indtage et saadant Standpunkt imod Presterne og Menighederne, som Hauge maatte i sin Tid.

Nu har jeg allerede skrevet mere, end jeg tænkte, jeg skulde. Min Tid er ogsaa knap. Jeg leverer dette just som det kommer fra Haanden. Formen er ufuldkommen. Det haaber jeg, at baade Broder Pettersen og de øvrige af „Budbæreren“s Læsere vil overse. Det er vel ikke det fornemste med Form og „Logik“, „Konklusioner“ og „Definitioner“ naar bare Meningen kan komme frem. Jeg vil haabe, at det ikke vil blive nødvendigt for mig at skrive mere i „Budb.“ om denne Sag. Har jeg opnaaet at gjøre mig forstaaet, saa er det mig nok. Det vil jeg saa sagt, at dersom nogen skulde saa lyst til at komme med personlige Angreb og vil trækkes om Ord, saa er jeg ikke med paa det. Jeg synes ogsaa for Diebliffet, at dette maa være tilstrækkeligt i denne Meningsudveksling imellem mig og Broder Pettersen, hvad mig angaar. Dersom Læserne vil læse disse Stykker fra os begge isammen, saa vil vist Meningen komme klart nok frem. Saa vil jeg sige min gamle Ven Tat for Ordskiftet og ønske Dem Guds Naade og Fred paa Deres gamle Dage!

C. J. Gaistvold.

M e n n e s k e n e skal paa Dommens Dag gjøre Regnskab for hvert utilbørligt Ord, som de har talt, og alle onde Gjerninger. Tænt hvilket Regnskab!

Missionär Meyerjohn fortæller om en
Missionsreise i Østersøprovinserne.

(Slutning.)

II.

Den som vil høre Budspreddikanterne maa derfor lig den fattige Lazarus herne-
de have et aabent Ore og et opladt Hjerte for
Guds Ord og Guds Førelser. Grunden til
at Lazarus blev salig var ikke at han havde
været fattig og havde lidt ondt herne-
de, men ene og alene den, at han havde hørt Moses
og Profeterne. Og den rige Mand blev
heller ikke fordømt, fordi han havde været
rig, men fordi han i sin Rigdom og i sit
Vellebnet ikke havde havt Ore for Moses og
Profeterne. En fattig, der trods Fattig-
dom og Nød ikke hører Guds Ord gaar for-
tabt, og en rig, der bruger sin Rigdom til
Guds Ære og gjør hvad Guds Ord siger,
blir salig.—Fattigdom og Rigdom er kun
Ålæder som det dødelige Menneſke her ifører
sig og ikke kan tage med sig til den anden
Verden. Men Gud ser ikke paa Ålæderne,
men paa Hjertet! Derfor henviser ogsaa
Abraham den rige Mand til Moses og Pro-
feterne, hvem hans stolte Hjerte hidtil har
foragtet: „De har Moses og Profeterne, lad
dem høre dem!“ Dette alvorlige Ord af
Abraham var et bestemt afvisende Svar til
den vantro, hjerteløse rige Mand, der aldrig
havde villet høre paa Moses og Profeterne.
Og det er ogsaa den Dag idag en Fordøm-
melsesdom over alle vantro og haardhjertede
Jøder og Kristne. De vil ikke høre Moses og
Profeterne og gaar derfor heller ikke til
Guds Hus, hvorfor de heller ikke kommer til
Himmelen, men maa gaa fortabt. De ſtam-
mer sig ved at læse Guds Ord, og vil ikke
forbarme sig over de mange fattige og nødli-
dende; derfor vil den barmhjertige og hellige
Gud heller ikke regne dem som sine Børn,
hvorfor de heller ikke kan blive salige, selv
om der efter deres Død læses aldrig saa
mange „Kadesch“ (d. e. Forbønner) og Sje-
emeser over dem.

Derfor hør, I som foragter den sande
Tro og som tviler paa Guds Ord, hør, I

letſindige, forlyſtelſeſyge, egentjerlige Brø-
dre og Søstre, hør, endnu medens der er
Tid, hvad Abraham raaber til eder; thi den
som ikke nu vil høre maa engang føle og ud-
ſtaa den evige Helvedſkaal! Dette er den al-
vorlige Formaning som alle troendes Fader
ogsaa idag lægger eder alle paa Hjertet: Sig
ikke i eders Hjerte ſaa ſom den rige Mand
endnu i Helvede haardnakket paastod: Nei vi
kan ikke tro paa den guddommelige Åben-
baring, der meddeles os i den hellige Skrift;
men om nogen fra de døde kommer til os og
vi nu ſaar ſe Tegn og Undre, ſaa vil vi tro.

Men læg Mærke til at vor Fader Abra-
ham her ſiger os med utvetydige Ord at den-
ne Undſkyldning, ſom ſaa mange bruger, al-
deles ikke vil blive taget for god: „Hører de
ikke Moses og Profeterne, da vil de heller
ikke tro, om nogen ſtaar op fra de døde“. Den
som ikke tror Guds Ord, vil heller ikke
tro Vidnerne fra den anden Verden. Dette
er en uomſtødelig Sandhed ſom har ſtaf-
ſket ſig inden den ſnart 2000 aarige Forkyn-
delse af Evangeliet i denne vantroende og
overtroiffe Verden; thi Kristus er jo opſtan-
det fra de døde og har alvorlig advaret os
for Helvede og Fordømmelſen; men kun ſaa
vil tro paa den opſtandne Frelſers Ådvarſel.

Ogsaa den Dag idag hører I en vældig
Prediken fra Helvede. En Mand ſiger os
af dyrtkjøbt Erfaring: Vi maa gjøre Bod,
d. e. vi maa fatte et andet Sind og blive an-
derledes end vi er af Naturen og leve ander-
ledes end vi lever efter det naturlige, ugen-
fødte, gamle Menneſke. Vil I nu alle tage
denne alvorlige Formaning til Hjertet?
„Idag derſom I hører Herrens Røſt, da for-
hærd ikke eders Hjerte ſaa ſom denne letſin-
dige, ſorgløſe og forlyſtelſeſyge, rige
Mand!“ Saaledes raaber Herren til os
alle gjennem dette Evangelium. Derfor
maa heller ikke I længer leve ſorgløſe og
tilfredſe i denne ſyndige Verden, men om-
vende eder fra den fordærvelige brede Wei,
Verdenslyſtens og Rjødets Wei, og begynde
Vandringeren paa den ſmale Wei, der fører os
ſikkert til Himmelen: Hvilken Vandrings-
mand er ſaa taabelig, at han, naar man
ſiger til ham at han er paa en gal Wei der

ikke fører ham til det ønskede Maal, da svarer: „Jeg vil følge denne Vej nogle faa Dage endnu og saa vende om?“ Nei, hver Dag som han fortsætter, gjør det saa meget vanskeligere for ham at vende om. Derfor: Vend om idag! Vend om i denne Stund! Og ikke af Frygt for Helvede, som den rige Mand, men af Kjærlighed til Gud og vor dyrebare Frelser skal og vil vi, som den fattige Lasarus, vandre paa den majsommelige trange Vej, der fører op til hine høie Bjerge, hvorfra vor sande Frelse kommer. Vor barmhjertige himmelske Fader, der vil at vi alle skal komme til Himmelen, har givet os svage Værn en fast og sikker Stav, nemlig sit Ord og sin Mand, hvorved vi bevares fra at snuble og falde og ledes frem til al Sandhed. Gid vi ikke, som den mætte og stolte rige Mand, maa vise disse Guds Naadegaver bort fra os! Men lad os som den fattige Lasarus med hungrige Sjæle og frelsebegjærlige Hjærter falde ned foran Himmelporten og ydmygelig bede om og længes efter de Brødsmulder som den algode Gud lader falde fra sit rige Bord. Da vil det tilslut hede ogsaa om dig og mig: Se, den arme bodfærdige Synder døde og blev baaren bort af Engle i Abrahams Skjød! Den trofaste Bagtesgud hjælpe ogsaa alle eder, mine elskede Brødre og Søstre af Israhel, til dette af sin Naade! Amen.

Den alvorlige Prediken gjorde et dybt Indtryk paa alle mine kristne og jødiske Tilhørere. De fleste af dem kom til mig i Sakristiet efter Gudstjenesten og takkede mig med bevægede Hjærter for Predikenen, og jeg har det takidsfulde Naab at Ordets Sæd ikke blev udjaaget forjædes her i den hemlige Jordbund, men vil om kortere eller længere Tid bære mangfoldig god Frugt.

Efter at have taget hjertelig Afsked med mine kjære Søskende og de andre jødiske og kristne Venner paa mit landlige Fødested, begav jeg mig med Hesteskud til den nogle faa Mil derfra beliggende lille By F., hvor jeg tidligere saa ofte havde været, og hvor den talrige jødiske Befolkning havde kjendt mig som en meget from og lærd kommende Rabbiner. De modtog mig derfor ogsaa nu

meget ærbødig, endskønt de godt vidste, at jeg ikke var blevet en jødisk Rabbiner, men at jeg for mange Aar siden var blevet en kristen Predikant, var fra en Saulus blevet en Paulus og kunde sige som han at jeg staar i Gjæld baade til Grækere og Barbarer, baade til vise og uoise og er for min Del villig til ogsaa endnu engang at forkynde Evangeliet i min gamle Fædreneby. Jeg havde ofte før sat mig for at besøge disse vildfarende og forførte Venner fra min Ungdomstid, for om muligt at vinde nogen Frugt til evigt Liv ogsaa blandt disse ligesaa vel som blandt saa mange andre af mine forblindeede tidligere Troesfæller. „Thi jeg stammer mig ikke ved Kristi Evangelium; thi det er en Guds Kraft til Frelse for hver den som tror, baade for Jøde først og saa for Græker“, en Sandhed som jeg blandt andre Jøder ofte har faaet erfare til min egen store Glæde. Jeg blev da en hel Uge i F. og fandt rig Anledning til at træffe mange bekendte og Studiekamerater fra Ungdommen og at vidne for dem om den sande Retfærdighed som gjælder for Gud, og som vi faar, ikke ved vore gode Gjærninger, men alene ved Troen paa den Frelser, som skrevet staar i Hab. 2, 4: „Den retfærdige skal leve ved sin Tro“.

Fra F. reiste jeg med Jernbane direkte til den store lavlandske Hovedstad Riga, hvor der bor over 100.000 Jøder, blandt hvilke jeg har mange bekendte, som jeg nu besøgte, og som ogsaa tog meget venlig imod mig. Overhovedet er Jøderne i Østerrøprovinserne mindre fanatiske og mere civiliserede end deres talrige Troesbrødre i det indre af vort store russiske Rige, hvor de endnu for det meste er helt uddannede og store Fanatiker, som fremdeles holder strengt fast ved sine gamle talmudiske Værdomme og Ceremonier, der af disse Rutidens Farisæere ligesaa vel som af Farisæerne forud agtes meget høiere end det aabenbarede Guds Ord i den hellige Skrift.

Her i Riga var det derfor ikke vanskeligt for mig daglig at komme i Berøring med talrige Jøder, og i over to Uger fik jeg rigelig Anledning til at udbrede Evangeliet blandt dem baade ved mundtlig Prediken og ved

Strikuddeling, hvilket ganske vist vil blive dem til Velsignelse.

Den baltiske evangelisk lutheriske Kirke ansatte for kort Tid siden Pastor W. Thumim som Jødemissionær i Riga, men denne lovende Jødemission har desværre lidt en smertelig Afbrudelse ved Pastor Thumims pludselige Død den 1te Januar dette Aar.

Pastor Thumim var en Mand i sine bedste Aar og nytes særlig flittet for den re Virksomhed, da han selv var en Israelit og en ivrig Arbejder, fuld af Kjærlighed til sit Folk og deres talmudiske Striklærdom. Han var ogsaa i Besiddelse af en meget god teologisk Uddannelse og fortrinlige Talegaver, hvilket var af stor Betydning for hans korte, men velsignelsesrige Jødemissionsvirksomhed. I Løbet af kun 1½ Aar vandt han i Riga 13 Israellitter og 13 Israellitinder, ialt 26 Personer, for Herren i Kristus, og Laftet paa de jødiske Daabssøgere steg stadig, og stiger fremdeles næsten daglig, saa der trænges højlig en ny dygtig Jødemissionær. Hidtil har man dog desværre ikke fundet nogen til at fylde den afdødes Blads, uagtet Bederne for den derværende lutheriske Kirke ivrig har anstrengt sig derfor.

Ja. Høsten er stor paa den herværende Jødemissionsmark; men Arbejderne er faa. Vi maa derfor bede Høstens Herre at han maa nddrive Arbejdere i sin Høst (Matt. 9, 37—38).

Riga ligger kun en Times Jernbanereise fra den kurlandske Hovedstad Mitau, hvorhen jeg begav mig for endnu engang at besøge dette for mig saa mindeværdige Sted, hvor jeg for 38 Aar siden i den derværende evangelisk lutherisk Trinitatis blev døbt af Pastor Gurland, og hvor denne fromme og tro Herrens Tjener i flere Aartier virkede som Førsteprest og Missionær til stor Velsignelse. Jeg kunde endnu med Glæde merke velsignelsesrige Frugter af hans utrættelige Virksomhed blandt Jøder og Kristne. Ifølge før blev det bekendt blandt Byens talrige jødiske og kristne Befolkning, at jeg var ankommen til Mitau, før de kom til mig i store Skarer og vilde høre Frelsens Budskab af deres høit agtede aandelige Faders fordoms

Disipel, og i otte samfulde Dage talte jeg næsten uafbrudt Guds Ord til dem. Jeg holdt to Predikener i den gamle ærværdige Trinitatiskirke, der har været et sandt Bethel for saa mange, og ogsaa for mig. Navnlig ved disse Anledninger samlede Kristne og Jøder sig i saa stort Antal, at dette rummelige Guds hus, hvor 2000 Kirkegjængere kan finde bekvem Siddeplads, ikke kunde rumme Tilhørerne. Hundreder og maaske tusinder maatte staa udenfor Kirken og kunde derfor ikke høre stort af Predikenen, hvilket baade de og jeg meget beklagede. Da jeg nu maaske for sidste Gang skulde forlade Mitau, var det for mig meget rørende at saa mange af mine derværende Kristne og jødiske Venner ledsagede mig til Jernbanestationen og med taarefyldte Øine tog Afsked med mig. Vigelom vor Fader Abraham fordem forlod jeg med et tungt Hjerte mit kjære Fædrelands for mig saa usorgemmelige Hovedstad og begav mig nu til Libau, hvor jeg ogsaa vilde forkynde Herrens Navn baade for Jøder og Kristne. Libau er en ganske stor Havneby, hvorfra der udbandrer en Mængde Jøder til Amerika. Blandt saadanne Emigranter uddelte jeg et stort Antal af Nytestamenter og andre kristelige Skrifter i det jødiske og hebraiske Sprog, saavel som ogsaa flere Eksemplarer af den udmerkede Brochure „Det jødiske Spørgsmaal“ af Mr. Green, i det engelske Sprog. De talrige Jøder i Libau var heller ikke fanatiske, og derfor kunde jeg en hel Uge pleie venlig Omgang med dem og ganske uhindret samtale med dem om Evangeliet. Paa min Indbydelse kom ogsaa mange af dem til den derværende Kirke da jeg predikede der en Søndag, og det var ikke saa faa som indfandt sig hos mig i Hotellet og bekendte at de var fuldt overbeviste om den kristelige Sandhed og gierne vilde lade sig døbe, om der bare snart vilde tilbyde sig Anledning til det. Desværre blir fortiden Jødernes Overgang til den evangeliske Kirke i høi Grad vanskeliggjort, saa at mange Israellitter som er komne til Troen paa Kristus, forgæves beder om snart at blive optaget i vor lutheriske Kirke. Dette er en stor Hindring for

bort ellers frugtbare Jødemissionsarbejde her, noget som jeg ofte sammen med mine talrige Daabskandidater smertelig maa beklage. Den barmhjertige Frelser vil ganske vist snart rydde afveien alle de Hindringer som faa længe har afholdt hans gamle Pagtesfolk fra at træde over til den nye Pagt. Vi maa derfor stole fast paa ham og med alle vore Kræfter og Midler fortsætte det vanskelige, men forjættelsesrige Jødemissionsarbejde baade her og overalt. Gjør vi dette, faa vil den Tid sikkert ikke være meget fjern, da vi faar erfare Opfyldelsen af den trøsterige, men hemmelighedsfulde guddommelige Forjættelse som ved Apostelen Paulus er aabenbaret for os i Rom. 11, 25—26.

Dertil velsigne Herren ogsaa denne min sidste Missionsreise til min jordiske Fødeegn, at det maa lykkes for mange af mine jødiske Brødre og Søstre der at møde mig i det himmelske Hjem, hvor vi sammen med alle de salige vil love og takke Herren til evig Tid. Det unde vor barmhjertige Herre og Frelser os alle af Raade! Amen.
Minst den 23de Mai 1912.

I. H. C. Meyer s o n.
Missionær for Biondforeningen for Israel.

Et Bæger koldt Vand.

„Dersom din Fiende tørster giv ham at drikke.“

„Det var om Morgenen efter et blodigt Slag, der endte med en dyrt kjøbt Seier“, fortalte en amerikansk Officer, som havde været med i Krigen mellem Nord og Sydstaterne. „Jeg havde faaet den Opgave at overbringe Armeens Bagtrop en vigtig Despatches; men da jeg skulde afsted, kunde jeg ikke paa nogen Maade drive min udmattede Hest et Skridt fremad.“

Jeg lod en anden Hest hente; men den var saa sty, at det varede flere Minutter, før jeg kunde komme i Sadelen paa den. Den brinskede, slog bagud, vendte og dreiede sig, indtil det endelig lykkedes mig at bryde dens Modstand. Men efter at vi var komne af sted, blev den staaende, hver Gang der var en liden Hindring og begyndte sine Krumspring paany.

Ved Middagstid havde jeg neppe tilbaagelagt det halve af Veien. Luften var tør og gløden, og tætte Støvstøjer reiste sig hvert Dieblis. Jeg følte en brændende Tørst; men min Feltflask var tom, og jeg var dødstræt. Da opdagede jeg lidt fra Veien en Kilde, ved hvilken en Del Soldater holdt Hvile og fyldte sine Flasker. Jeg vilde gjerne have hoppet af Hesten for at gjøre det samme; men min firbenede Plageaand tilfod det ikke. Den gjorde nogle rasende Spring, og foruden alt andet maatte jeg nu ogsaa bære Soldaternes raa Latter og Spot over mit besynderlige Ridt.

Imidlertid havde jeg faaet min Flaske frem, og jeg vendte mig nu til en Soldat, der ikke havde deltaget i Spotten over mig, og bad ham om at fylde Flasken med Vand. Det var en stor Kar med et mørkt Ansigtstryk; men jeg havde dog ikke ventet af hans Mund at høre de i denne Situation umenneskelige Ord: „Fyld selv Flasken din!“

Dette Svar gjorde mig helt sanseløs af Brede. „Glendige Karl“, raabte jeg, hvor jeg ønsker, at jeg en Dag maa træffe dig forsmægtende af Tørst og bedende om et Bæger Vand. Da skal det være mig en Glæde at behandle dig, som du idag har behandlet mig.“ Derpaa sporede jeg min Hest og jog afsted i rasende Galop.

En Miis Wei længere fremme traf jeg paa en medlidende Neger, der skaffede mig Vand baade til mig selv og Hesten. Jeg belønnede ham rigelig derfor; men naar jeg sammenlignede hans Adfærd med min Landsmand og Vaabensfælle, saa rørte det vildeste Had sig i min Sjæl. Den haardhjertede Soldats Ansigtstræk havde præget sig dybt i min Hukommelse, og—Gud tilgav mig det!—jeg svor ved mig selv, at jeg vilde lede efter ham, indtil jeg fandt ham, for at faa en Velighed til at hævne mig. I to Aar anstillede jeg Undersøgelser baade paa Slagmarken og Hospitalerne, og endelig kom Hævners Dag.

Jeg blev saaret og indlagt paa et Hospital i Washington. Inden jeg paany kunde melde mig til Tjenesten, benyttede jeg Tiden til at gaa rundt og hjælpe til med Pasnin-

gen af de andre saarede, som var blevet værre saarede end jeg selv. Hvor det gjorde mig ondt for de stakkels Soldater, naar jeg saa deres sorgelige Tilstand og var Vidne til deres Smerter. Det var ligesom en Sødme for mig at kunne gøre lidt for dem.

Ved samme Leilighed kom jeg til at overvære troende Menneskers Død, og det gjorde et dybt Indtryk paa mig. Jeg begyndte at forstaa, hvilken Magt og Herlighed der ligger i sand Kristentro, og jeg kom til at længtes efter at besidde den selv. Mens alt dette bevægede mit Hjerte, tilgav jeg min Fiende; thi saaledes kaldte jeg altid for mig selv ham, som i sin Tid havde nægtet mig en Drik koldt Vand.

Efter Slaget ved W. blev der igjen bragt mange saarede til Hospitalet, og alle Sale blev fulde. En forferdelig Varme var det, saa i den lumre Luft led de saarede usigelig af Tørst. Fra alle Senge lød uafslægt det bedende Raab: „Vand! Vand!“

Jeg forsynede mig med et Krus med isfaldt, friskt Vand og gik rundt til alle dem, der bad om en Væfledrik. Allerede Jæstumpernes Raalen i Kruset syntes at virke oplivende paa de forsmægtende, og deres Dine blev klarere, naar jeg nærmede mig dem.

Som jeg saaledes skred frem mellem Sengene, reiste en Mand sig pludselig overende i sin Seng og raabte med hæst Røst: „Vand! Vand! Giv mig for Guds Skyld Vand!“

Jeg stod som forstenet. Alt i den store Sal forsvandt for mit Blik. Jeg saa kun ham—ham, som en Gang havde nægtet mig et Væger koldt Vand.

Jeg nærmede mig hans Seng; men han kjendte mig ikke. Udmattet sank han tilbage paa Buden med Ansigtet vendt imod Væggen. Da rørte den gamle Brede sig paanog i min Sjæl, og en Stemme hviskede: „Gaa du hen til ham og lad ham høre Jæstumperne raale i Kruset; gaa forbi ham Gang efter Gang. Giv alle de andre at drikke, kun ikke ham. Nu kan du hævne dig.“

Men der var ogsaa en anden Røst, der talte til mig. Et klet af min Moders Formaninger til mig, og den samstemmede i mit

Hjerte. Til disse forenede Røster lyttede jeg, og de sagde: „Min Ven, nu er den beleilige Dag, Stunden til, at du kan betale ondt med godt. Nu kan du tilgive en anden, som din Frelser tilgav dig. Gaa nu hen og giv din Fiende at drikke.“

Jeg gik hen til hans Seng, lagde min Arm under hans Hoved og satte Kruget til hans brændende Læber. O, hvor han dog drak! Jeg vil aldrig kunne glemme det Udtryk af Bederkærelse, der lagde sig over hans Træk, eller det Blik, som han lod hvile paa mig. Han sagde ikke et Ord; men jeg kunde se, at hans Hjerte var dybt bevæget.

Jeg bad Lægen om Tilladelse til særskilt at pleie denne syge. Han gav mig Lov til med den Bemærkning, at man var nødt til at afsætte hans ene Ven, og at det i hele Taaget var tvivlsomt om han kunde leve. Jeg passede ham nu baade Nat og Dag; men længe var han fuldkommen taus. Saa hændte det en Dag, da jeg vilde fjerne mig fra hans Seng, at han greb mig i Frakken og holdt mig tilbage. Med dømpet Røst sagde han nu:

„Huffer De, at De engang bad mig om at give Dem noget Vand at drikke?“

„Ja, min Ven“, svarede jeg; „men det er jo en gammel Historie nu, som ikke mere har noget at betyde.“

„For mig er det ikke saaledes“, udbrød han. „Jeg ved ikke, hvorledes det var fat med mig hin Dag. Løjtnanten havde gjort mig Uret. Han troede mig ikke, da jeg sagde, jeg havde Feber og ikke kunde vinde med. Det var jeg saa fint over, at jeg var ikke rigtig mig selv. Saa Diebliske efter skammede jeg mig over, hvad jeg havde gjort mod Dem; men da var det jo for sent. I to Aar har jeg søgt efter Dem for at bede Dem om Forladelse. Da jeg gjenkjendte Dem her, tænkte jeg paa deres Ed hin Dag og blev meget bange. Sig mig, vil De tilgive mig?“

Jeg havde søgt efter ham i to Aar for at hævne mig paa ham; han havde søgt mig for at ydmyge sig og bede mig om Tilgivelse! Hvem af os var nu mest i Overensstemmelse med Kristi Aand? Jeg søgte mig dybt beskjæmmet.

„Kort derefter var jeg tilstede, da hans Ven blev sat af, og da jeg mærkede, hvor raskt det gik nedad Vakte med hans Kræfter, kom jeg til at holde af ham som en Broder. Han hørte roligt paa Meddelelsen om, at der intet Haab var om Helbredelse for ham, og derpaa skrev jeg efter hans Diktat et Brev til hans Søster, som jeg lovede at overrække hende tilligemed hans saa Tiendele.

Da bad han om at maatte tale med Felt-presten, en herlig Olding, som talte længe med ham. Mod Slutningen af Samtalen spurgte den døende, om der ikke et Sted i Bibelen stod noget om et Væger kaldt Vand.

„Jeg beder dig“, sagde jeg til ham, „tal ikke mere om det; det gjør mig saa ondt.“

„Men du ved ikke, Kamerat“, saade han mildt, „hvor meget godt du gjorde mig, da du ikke nægtede mig dette Væger Vand.“

„Herren har sagt: Hvo som giver en af disse ringe ikkun et Væger kaldt Vand at drikke, fordi han er en Discipel, sandelig siger jeg eder, han skal ingenlunde miste sin Løn“, læste Feltpresten.

„Og kan jeg da regne med, at jeg er en af disse ringe, som den Herre Jesus regner for sine?“ spurgte den syge.

Derpaa talte han endnu længe om sine Synder, sin Uværdighed, om sin Frelser og hans Gimmerige. Undertiden syntes det, som om han var uklar, men gennem alt det fik jeg en fast Visshed om, at han var paa Vej til Faderhuset med de mange Boliger.

Senimod Aftenen sagde han til mig: „Nu er det for mig som om jeg igjen var Barn og var hjemme hos min Moder. Hun lod mig altid bede, før jeg sov ind. Nu vil jeg ogsaa bede.“

Han lagde sig tilbage paa sin Pude, hans Øine lukkede sig, hans Læber bevægede sig nogle Dieblkke, og saa var han i Evigheden, min Kamerat, som var bleven mig saa kjer.

„Derfor din Fiende hungrer, saa giv ham Mad; dersom han tørster, giv ham drikke; thi naar du gjør dette, samler du gloende Kul paa hans Hoved. Lad dig ikke overvinde af det onde men overvind det onde med det gode.“ „U. B.“

Kinamissionen.

Fra Landahl.

Vi er glad over, at vi har Folkets Tillid og Agtelse. Men det er altid en stor Fare, da Masserne kommer i Bevægelse og begynder at bære en paa Hænderne. Man har da saa let for at bli hovmodig og komme paa farlige Skraaplaner, eller kan det ogsaa gaa som det gik den sidste Uge af Jesu Liv her i Verden. Han fik en uhyrt Modtagelse af Hosianaraab Palmesøndag, men om nogle Dage vendte Folketæmningen og hvad maatte han ikke lide paa den forfærdelige Langfredag.

Det er Verdens Vis at gaa over fra Yderlighed paa den ene Side til den yderligere Yderlighed paa den anden. Først en endeløs Ros og siden endeløs Last. Først at bære paa Hænder, siden at trampe under Fødder.

Ros og Vre er derfor farlige Ting. Ve eder alle naar alle tale vel om eder.

Men derimod: Salige er de, som lide Forsølgelse for Retfærdighedens Skyld og naar Folk „taler allehaande ondt mod eder for min Skyld.“

Dette holder den troende nede i Ydmyghed.

Hvor lidet betyder ikke Verdens Vre og Ophvielse? Den er tom. Den er kortvarig. Giv den dens Værd og saa lad den passere forbi. Men vi Mennesker er saa svage, derfor gjør det saa godt at saa lidt Ros, lidt Vre af og til og det selv om det kommer af tvetydige Bevæggrunde.

Jesus var forstjellig fra os. Vresraabene virkede Bemod i hans rene Sjæl. Det var som tomme Skrig; thi i Guds Helligdom bedrev man Synd. De høre Vresraab formaaede ikke at vende Jesu Syn bort fra den indre Virkelighed. Han maatte afsted for at rense Templet.

Det er mange Ledere i Kirken som paa grund af Folkets Hyldest og Vresraab har tabt Kraften til at udøve den afgjørende Indflydelse. Mange har taget Skade og dødt.

I denne ualmindelige Hyldest fra kristne og Hedninger, ser jeg kun et Udtryk for Menneskets Trang til noget højere—noget der kan glæde Hjertet. Og det stiller vor Op-
gave frem for os med helligt Alvor.

Store Skarer kommer omkring en og siger: Du er vor Hyrde, og vi blir ydmyge, naar vi ser paa hvor uduelige vi er til at vær-
re Guds Tjeneres Tjenere.

Vi bryr os ikke om Geresaaabene fra Folket, men vi glæder os over at baade kri-
stne og Hedninger har Tillid til os; thi det er en Betingelse for Evangeliets Fremgang. Er de ikke glad i os som de ser, saa er det ikke at vente at de kan bli glad i den Gud vi forkynder, som de ikke ser. Det er derfor nu en Anledning til at saa rørt ved den
Streng i Hjertet, der toner ud Syndererkjen-
delse og Trang til at bli Synderhyrden tvit.

Tusinder, ja tusinder har hørt Evan-
geliet. Disse mange Aar vi har forkyndt det omkring paa vort Felt men det er endnu
forholdsvis saa som er gjensødt til et levende
Haab i Kristus Jesus.

Disse forfærdelige Kystelser sidste Vin-
ter og Vaar har skafet op i Hedningerne og
mange har begyndt at tænke alvorligt, og
her er dem som søger efter den sande Hvil-
se for det trætte Hjerte.

Det er en enestaaende Anledning aaben
i Kina nu, som vi maa gjøre Brug af.

Trods al Formaning til at lade være at
ha nogen ekstra Tilstelning for os i Taiping-
tien, havde man alligevel forberedt baade i
Byen og i Landsbyerne.

Dagen før vi kom, havde de „frivillige“
fra en Del Landsbyer samlet sig her for at
give os en venlig Modtagelse og følge til
Station.

De havde faat høre at Baader under
Evangeliets Flag kom nær Byen og man
løb sammen fra alle Hold for at møde os.
Men det var Missionærer af E. J. M. af
vort Frøge fra Hankow, som forlod Fancheng
før os og saaledes kom før os til Taiping-
tien. Dette var da en Støffelse og man
maatte saa gaa hver til sit om Aftenen, for-
uden at møde os, da saa vi for Anker tre Mil
nedenfor Byen.

Vi kom frem til Byen saa tidlig den
næste Dag at Landsbyfolkene ikke fik An-
ledning til at møde frem. Men Byfolket
havde gjort Forberedelser. Seks Bærestole
med fire Mænd til hver Stol blev sendt til
Floden for at møde og bære os til Station.
Foruden disse 24 var der flere som blæste i
Trompeter og de, som slog Chmlerne de gif
foran i Procession, efter dem gif Fanebære-
re og de 8 som har rød: Taabler med guldfor-
gyldte Tegn, saa spadserer de „frivillige“ to
og to, bevæbnede med Gevær, Kniver og
Stænger. Saa følger de seks Stole og efter
de som var Ledere for Paraden, og en Mas-
se Venner og Tilskuere. Ved Floden løste
man 3 vældige Skud, saa Byen skagede, og
da vi kom til Stationen var det et værdvæn-
de Brag af Fyrverkeri. Vi standsede uden-
for Kirkeporten, hvor Klokkerne kumede og alle
samlede sig i Kirken. Der fik vi Anledning
til at tale Guds Ord til dem og takke dem
for den venlige Modtagelse. Vi sa dem, at
det var vort Ønske, at de modtog Jesu Evan-
gelium og ikke bare os; thi de allerbedste
Venner kan svigte dem, men Jesus svigter
dem aldrig!

Det var en fælles Glæde, at vi var her.
Gid nu disse Masser vilde modtage deres
allerbedste Ven, da vilde de saa en varig
Velsignelse og evig Glæde. E. W. L.

* * *

Fra en Indfødt.

Juni 24de, 1912.

Evangelist Cheng skriver om Arbeidet i
Baofang.

„Med Guds Naade og Fred hilses Hau-
ges Synode.

Det er nu over seks Aar siden Ju og
Chu aabnede Arbejde i Baofang. Det har
været adskillig Modstand; thi Menneskets
Hjerte er stenhaardt. Og saa er vi som for-
kynder den sande Lære ikke altid kloge heller.
Vi trænger og at erkjende vore Feil og be-
om Undskyldning.

Vi skal trøste de saa som kommer med
megen Formaning. Gud har jo en god
Veil, hvorved han fresser Syndere. Han
sendte Jesus til Verden for at frelse os. Og

den, som tror paa Jesus og støtter sig til ham skal blive frelst fra alt ondt, og ikke alene timelig Velsignelse opnaaes, men ogsaa evig.

Jesu Evangelium lærer os at elske vore Medmennesker. Her er en Del søgende, og iblandt dem nogle fattige som kommer lang Vej til vore Møder.

Da Revolution brød ud sidste Høst begyndte Røverne at brænde og dræbe. Baa- de gode og onde Mennesker har Sværd. Naar Røverne fik høre at Revolutionens Leder beskyttede Kirken, da sendte ogsaa de ud Ord blandt Folket, at man maatte beskytte Kirken. Overalt var Folket i stor Uengstelse. Gud ske Tak som beskyttede Menighed- den. Jesus fresser fra Lidelser. Ikke en af vore Benner blev smittet.

Past. L. formante uafslædelig Folket i Taipingtien, ikke bare de bra, men ogsaa Rø- verne, og nu er der Fred. Nu Iobpriser alle ham derfor.

Naar jeg kom herop i Begyndelsen af Republikens første Dage, talte man om det forfærdelige, som havde høendt, idet saa man- ge var dræbt overalt, siden talte vi om Mis- sionærerne, hvorledes de led ondt for Ver- den. Vi sagde tak til Gud, fordi de, som tror paa Jesus, ikke gaar bild i Mørket.

Det er flere Lærere som kommer til vo- re Gudstjenester og med stærk Stemme synger Gud Lovsang. Og hver Dag er det dem som Iobpriser Jesu Evangelium som den Magt, hvorpaa den kinesiske Republik kan bygges. Gud hjælpe! Det er nu en sær- deles Anledning til Menighedens Fremgang osv. C h e n g K u a n g H u i hilser.

* * *

Kvindens Stilling i Kina.

(Af Pastor G. M. Trygstad.)

Kvindens Stilling i Kina har før ikke været hæderlig; men foragtet. Meget saa er de, som er naaet frem til nogen Anseelse i Samfundet eller Staten. At de kan blive fremragende og indehave ansvarfulde Stil- linger beviste klart nok den gamle Enkefei- serinde, som vistnok er anerkjendt som en af sin Tids mægtigste Regenter.

Grunden til Kvindens lave Stilling i

Samfundet findes i Hjemmet. Det er Hjem- met, der er Buggen for al Storhed og Frem- skridt.

Allerede ved Fødselen finder vi, at hun ikke er velkommen. Er det derimod en Søn, har man flere store Fester i den Anledning.

Ofteft bliver hun allerede som Barn bortforlovet og er derfor ikke længere For- ældrenes Eiendom. Det er da ogsaa selv- sagt, at hun ikke bliver den Omhu og Kjærlighed bevisst, da det nu kun er et Tidsspørgs- maal, naar hun maa forlade dem. Det gjæl- der jo blot, i de fleste Tilfælde, at se til hvor lidet Pigen kan koste dem til hun skal giftes.

Allerede ved Trearsalderen bindes eller tilsnøres den lilles Fødder saa hun sta- dig maa lide frygtelige Smerter. Naar hun er voksen, er ofte hendes Fødder ikke mere end fire—sem Tommer lange. De siger jo, at des mindre Fødderne er, desto smukkere, og des bedre faar de hende giftet bort. Hun bliver da ogsaa selv indprentet at det er vak- kert og kan med den største Taalmodighed udholde de strækkeligste Pinzler. Ja, hun ser stundom selv paa, at en Del af hendes Tæer falder af paa Grund af den haarde Forbinding.

Yderst saa af Kvinderne i Kina kan læse eller skrive. De er anset for at være saa dumme, at de ikke kan lære noget. De bør luge, sy, samle Brænde, arbejde paa Marken m. m. Skal Sønnerne lære noget mere kan de jo gaa paa Skole om der er nogen saadan paa Stedet, ellers sendes de bort til en Slægtning for en Tid.

Kvindens Stilling i Hjemmet er ofte saa forbitvlet, at Pigerne allerede i en ung Alder ofte indgaar i et Slags Løfte med hinanden om hellere at begaa Selvmord end at giftes med en ukjendt Mand og oftest saa en Svi- germoder, som mishandler hende endog mere end Manden. Tildels bliver hun mere som en Slavinde i Huset end som hun skulde være, en Datter! Derfor hænder det ogsaa saa ofte at vi bliver kaldt ud for at frelse en Kvinde, som har taget Opium eller anden Gift for at ende sine Dage. Spørger vi om Grunden til hendes forfærdelige Handling,

finder vi i de allerfleste Tilfælde, at hun har trættet med sin Svigermoder.

Ikke sjelden har vi hørt Betjendelser fra vore kristne Kvinder, at de i sin hedenste Tilstand har afslivet de fleste af sine spæde Pigebørn. En Moder betjendte, at hun havde fire begravet i sit eget Hus. Intet Under, derfor, at der er Kvinder som i Anger over sit forrige Levnet næsten miste Forstanden. Stakkels Menneſter!

Men er nu dette Kvindens nuværende Stilling i „Blomſternes Rige?“ Ja og nei. Hvor Hjemmet fremdeles er omhyllet af Gædſkabet bældyrke Nat er det fremdeles ſaaledes. Men hvor Evangeliet's klare Lys ſkinner ind er det ganſke forandret og meget forbedret. Døtre hilſes velkommen i Familien ſaavelſom Sønner, da de ved at begge er kjøbt med Jeſu Blod og er udfaarret til ſamme Herlighed hos Gud. Børneforlovelſen hører der med til Fortiden. Pigerne ſendes til kristne Skoler, hvor Fødderne løſes, om de har været bundne, og Forſtanden udvikles ſaa de lærer at læſe, ſynge, ſkrive, og blive gode Mødre og nyttige Medborgere.

Under det nye Styre bliver Stillingen enda bedre. Regjeringen vil aabne Pigekoler ſaavelſom Drengeskoler. Der bliver fuld Religionsfrihed. Fængſlets Døre er engang ſprengte af Kyſets Fyrſte og da er der ingen Magt, ſom kan ſtænge dem mere. Pris din Gud du, ſom har været med at bede og give til denne den ſtørſte Sag i Verden, men ſtands ikke her. Nu er der større og mere gylbne Anledninger end nogenſinde før. Lad os da ogſaa arbejde medens det er Dag. „Vi ſtulde alle hørſte i ſin Tid, om vi ikke trætted.“

Vidnesbyrd fra Miſſionspreſterne.

„Indlagt vil finde \$. . . til Kinamiſtionen fra Kvindeforeningen ved Ligeledes vil De finde Kvittering for de \$50.00, ſom De ſendte mig. Tak for ſamme. Er det muligt, maa De ſende mig mere ſtraks, ellers maa jeg laane.“

„Det er nu omtrent en Uge ſiden jeg kom ud til . . . og alt er og ſer ud at ville gaa bra. Jeg holdt Gudstjeneste her paa Torsdags Aften og ſkulde været nord herifra paa Søndag, men ſaa blev jeg kaldt til at holde Vigtale her igaar, og idag har jeg ogſaa holdt Vigtale. . . . Saa er det det gamle Spørgsmaal for dig tænker jeg, og det er om Penge. Er det muligt ſaa ſend mig en \$. . ſaa ſnart De kan. Om det ikke er muligt, ſaa ſend dem heller to Gange, naar De har dem. Gaaaber, at Gud vil ſaa velſigne vort Arbejde her og at mange kan vindes for Herren.“

„Hjertelig Tak for Brev . . . med indlagte Check ſom Miſſionshjælp fra Indre-miſſionskaſſen . . . Her var Arbejdet aldeles nede . . . , men der kommer ikke ſaa til Møderne, ſaa her er en ſtor Miſſionsmark.

Jeg har ogſaa kaldt til at komme nord fra Jeg har været der flere Gange. Nu har de enſtemmig beſluttet at have Betjening ſammen med Der er en ſtor Miſſionsmark, ſaa ſaar Gud velſigne Arbejdet, tror jeg dette kald vil ſnart være ſelvopholdende.

Pengene De ſendte kom vel med“

„Deres Brev modtaget og jeg ſiger mange Tak. Det var ſaa beſynderligt, at det kom juſt nu. Jeg var pengeløs Jeg har underrettet mine Menigheder om Beſtemmelsen angaaende Underſtøttelsen, og de har lovet, at gjøre alt, de kan, ſaa de kan efterkomme den.“

D i n A b o har ogſaa nogen Dyder, tal ogſaa om dem, ikke bare om hans Dyder.

Vidnesbyrd fra Missionsvenner.

(Indsendt ved Missionskassereren.)

Kjære Broder Oppegaard!

Jeg indlægger femti Dollars til Missionen. En Taffegave for Herrens utallige mange Belgjerninger. Nasser at Pengene bliver brugt til Hjælp for en fattig Elev, der studerer ved den norst lutheriske Høistole, eller til en Bibelsvinde. D. R. S.

Denne Broder i Herren er 81 Aar og hans Hustru er 77 Aar. Han har, saavidt jeg kan erindre, hvert Aar en længere Tid sendt en større Gave til Kinamissionen.

D.

Centerville, S. D., Aug. 20 1912.

Kjære Broder Past. Oppegaard:—

Naade og Fred!

Indlagt vil du finde \$25.75 til Kinamissionen fra en liden Missionær, som nu er i Himlen. Hans Navn er Ole Hall. Han fulgte sin Moder til et Kvindeforeningsmøde, og der lagde han Merke til, at en Kollekt blev optagen. Da han kom hjem, spurgte han sin Moder, hvad disse Penge skulde gaa til. Hun fortalte ham, at de skulde sendes til Kina, saa de smaa Børn der skulde faa høre om Jesus, som er Børnenes Ven. Nu havde han faaet en liden Gris af en Nabo Kvinde. Denne, sagde han, skulde Papa have, til den blev stor, saa skulde den sælges og gives til Missionen, at de smaa der kunde faa høre om Jesus. Smidlertid blev lille Ole syg og led i længere Tid, indtil Herren kaldte denne Missionær hjem til sig den 1ste Nov., 5 Aar gammel. Forældrene glemte ikke lille Oles Dnsfe. Nu en Dag solgte hans Fader, John Hall, Grisen og fik ovennævnte Sum for den.

Tænkte jeg maatte nævne dette, da der vist er mange med større Midler end denne Gut, som ikke gjør saa meget for Missionen.

Med broderlig Hilsen

J. J. Skarpsnes.

Hvor skal vi gjøre af Afholdssagen?

En hel Del af Kirkens Mænd (og Kvinder kanste) siger Afholdssagen er et politisk Spørgsmaal og bør ikke drages ind i Kirken. En hel Del Levebrødspolitikere, Saloonverter og deres Runder siger Afholdssagen er et moralsk Spørgsmaal og hører derfor ikke med i Politiken. Af disse Grunde danner dette Spørgsmaal sig selv: Hvor skal vi gjøre af Afholdssagen?

Begge de nævnte Anstuelser vil vel helst kværte og kvæle den og saa den ud af Verden, saa kan de faa have det, som de har været vant til, skaale med hverandre fra begge Leire, prate om den menneskelige Frihed, og naar de vil være rigtig gudfrygtige, om at naar Mennesket kommer til Omvendelse; saa slutter de at drikke osv.

Men hvorlænge skal der ventes paa disse Omvendelser? Mange har jo pratet og prediket sin lange Livstid og taalt Drifkeriet og foragtet Afholdssagen og Starerne har trampet afsted paa den brede, blodige Drankerbane mod Drankerens Død og Dom, og Storhjulet i Nødens og Elendighedens Verksted drives fremdeles med den stedse øgende Aarestrøm fra fattige og forsvareløse Kvinder og Børn af Menneskesamfundet.

Kan du Prest og Levit sige os, hvor vi skal gjøre af Afholdssagen?

Gamle Drægne hviler.

Solfest J. Drægne, en af Franklin Menigheds gamle Medlemmer afgik ved Døden den 18de og blev begravet paa Franklin Menigheds Gravlund, Vernon Co., Wis. den 20de Juli. Solfest Drægne var født den 5te Juli 1829 i Bysters Prestegjeld, Sogn, Norge, og opnaet altsaa den høje Alder af 83 Aar og 13 Dage. Han blev ægteviet til Martha Kristensdatter Stegene, hvilket Ægtefælle blev velsignet med 3 Sønner og 2 Døtre. De kom til Amerika Aaret 1868 og boede siden i Vernon Co., Wis.

Aldede levede et stille og bramfrit Liv, dog virksomt og frugtbringende. Han var altid levende interesseret i Menighedens og Samfundets mange Gjøremaal. Denne Interesse blev lagt for Dagen i opofrende Arbeide og milde Gaver. Skjønt af ingen stor Formue, kan det dog nævnes at han gav \$500 til Byggefondet i Red Wing, desuden flere Gaver af 25—50—100 Dollars til de forskjellige Misionskasser. Det findes ogsaa nu af hans efterladte Testamente, at han har kommet vort Samfund yderligere ihu med en Gave af \$1000. Næmlig \$500 til Red Wing Seminar, \$100 til Børnehjemmet, \$250 til Indremissionen og \$150 til Rina-missionen.

Men bedst af alt, har vi Grund til at tro, at han gav Gud sit Hjerte, og det kan vi Naade til at gjøre for Guds Kirke den Tid han levede, det blev gjort i Kjærlighed til Gud og Næsten. Gud hengiven, var han glad og fornøiet ved at afslutte sin Færd her paa Jorden, og som Barnet paa Moders Fang, sovnet han rolig ind i Troen paa sin Frelser med Haab om Herlighed hos Gud. Velsignet være hans Minde.

L. L. Jacobson.

Fra Arbeidsmarken.

Naar mødet for Bionsforeningen for Israel vil i Høst blive afholdt i Paft. Tjellers Kirke i Chicago fra 15de til 17de Oktober. Nærmere Bekjendtgjørelse kommer senere.

Hvorledes blev det, kom ikke Gatten din til Skolens Aabning i Red Wing? Ja, saa faar du sende ham alligevel. Han blir ikke vist hjem igjen, om han kommer lidt sent.

Det er opmuntrende at høre fra de fleste Steder, at Folk roser af den rige Grøde. Tak nu Gud for den, og lad Takken viles i Gjærning i rigere Understøttelse af alt vort kirkelige Arbeide. Send ogsaa dine Børn til vort eget Samfunds Skoler.

Paft. R. T. Strand holdt Konfirmation i Dr. Creeks Menighed N. Dak. Søndag den 11te August. Ti unge gjentog sit Daabsløfte. Et Offer paa \$15.00 optoges til ligelig Fordeling mellem Børnehjemmet og Indremissionen. Den 18de August holdtes Konfirmation i Westlunds Menighed, hvor syv unge blev konfirmeret og Offer til Børnehjemmet, stort \$12 85 blev optaget.

Mrs. Prof. C. R. Johnson afgik ganske hastig ved Døden den 28de Aug. i Familiens Sommeropholdssted ved Robel-ton, Wis. og blev begravet fra Seminariet i St. Anthony Park den 31te Aug. Professorerne Stolee og Bockman samt Dr. T. H. Dahl forretede ved Begravelsen. Mrs. Johnson var ved sin Død 50 Aar gammel og havde været noksaa legemlig stærk og ikke laa hun tilfængs, men sad og gik omkring hele Tiden; men søgte nok at Enden nærmet sig; thi skrantet havde hun i det senere; og saa kom Døden og Vandringen og Arbeidet var endt. Professor Johnson og tre voksne Børn, samt en Skare af Venner sørger over Tabet af den hedengangne.

Dr. og Mrs. Hotvedt og deres Datter fra Mustegon, Mich. har været paa en liden Tur i Minnesota. Mrs. Hotvedt og Datteren standset et par Ugers Tid i Minneapolis og Doktoren selv var en Tid i Rochester vel hest i professionelt Grinde. I Slutten af sidste Uge mødtes de i Red Wing, hvor de standset over Søndag og drog paa Mandag hjemover igjen. Mrs. Et, Mrs. Hotvedts Moder, som havde været lige vest til Grand Forks i Besøg hos Paft. og Mrs. Løhre (Mrs. Løhre er ogsaa hendes Datter) kom paa sin Tilbagereise ogsaa indom i Red Wing og slog Følge med Hotvedts østover. Mrs. Hotvedt er nok ikke stærk efter sin lange og prøvesfuld Sygdom, men de er da meget bedre, end det var og kanst med Tiden, at hun kan saa blive stærkere efter hvert.

I det „Budbæreren“ nu Tirsdag gaar i Pressen kan bemærkes, at igaaftes Kl. 6 hørtes den kjendte Lyd fra Semi-

nariets Klokke kalde til „Supper“ for første Gang efter Sommerferien. I dag er Professorerne og en Del ældre og nye Studenter paa Pladsen færdig til at tage sat paa et nyt Skoleaars Arbejde. Af besøgende til Skolens Åbning har vi set Past. Westphal, som Medlem af Andremissionsbestyrelsen har han Grinde hid til Red Wing og saa i den Anledning. Naar det lider ud paa Dagen ventes her flere, men faar nævne mere om Besøgene og andet ved Skolens Åbning i næste Nummer.

Boganmeldelse.

Samlede Skrifter af Dr. D. Olsson III er udkommet og indeholder, Leilighedstaler og Foredrag der udgjør et Bind paa 522 Sider.

Den nu afdøde Herrens Tjener Dr. Olsson var en af den svenske Augustana Synodes mest ledende Mænd og en selvopofrende, varmhjertet kristen, hvilket hans efterladte Skrifter ogsaa bærer Præg af. Olssons Motto er: „Søltunge har jeg ikke, Guldmund ikke heller; jeg har blot et almindeligt Menneſtehjerte. Hvad dette Hjerte længter efter, hvad som gjør dette Hjerte rigt, haabes fuldt og glad, det siger jeg til andre Menneſtehjerner.“

Det er Vidnesbyrd om det, som gjør Menneſtehjertet rigt, haabes fuldt og glad, som de gamles Efterkommere trænger at høre og tage tilfølg. I dette Bind af Dr. Olssons Skrifter findes en hel Del af disse Hjertens Skatte. Derfor „tag og læs.“ Bogen faaes for \$2.00 i Augustana Book Concern, Rock Island, Ill.

Kettelse.

Under Fortegnelsen i „Budb.“ No. 33 af de af Kredens Preſter som var tilstede ved Madison Kreds Ungdomsſtevne, var Past. L. J. Odlands Navn forglemt, hvilket bedes undskyldt.

A. Gaugland.

Bekjendtgjørelser.

Chicago Kreds af H. S. holder sit Årsmøde i Lodi, Wis. Past. D. H. Elstads Kald fra 1—3 Okt. Samtaleemnet er Kol. 3: 1—17. Chicago & N. W. K. Å. gaar gienne Lodi.

A. D. Mortvedt, Form.
A. J. Evenson, Sekr.

Shell Creek Norſt Ev. Luth. Menighed, indbyder herved til et kristeligt Samtalemøde at afholdes i Newman Grove, Nebr., fra den 8de til 10de Oktober næstkommande. Samtaleemne: Kol. 3: 1—4. Lutherſke kristne, læg og lærde, er hjertelig velkomne til Mødet. Paa Menighedens Vegne
J. F. Melom.

Om Gud vil afholder Nordre Minnesotakreds af H. S. et Døbyggelsesmøde i Sions Menighed, Past. B. Olssons Kald fra 24—26 Sept. Samtaleemne er Lut. 15, 11—24. De besøgende gaar til Bagley, Minn., hvor Skids vil møde den 23de Sept. Herren velsigne Mødet.

J. J. Rendahl.
M. A. Dahle.

Lincoln Menighed indbyder herved til et kristeligt Samtalemøde at afholdes i Hurley, Iowa, den 27de—29de September. Kirkeindvielse den 29de. Formand M. G. Hanson har lovet at være tilstede. Samtaleemne: Eſejerne 2: 1—10. Kom mange, og kom med Bøn om Herrens Velsignelse.

Paa Menighedens Vegne
B. D. Wee.

S. D. Kreds af H. S. afholder sit Årsmøde i Franſes Menighed, N. S. Olssons Kald fra 24de til 26de Sept. 1912. Thema: Ap. Gj. 26, 27—29. De besøgende mødes i Geddes om Aftenen den 23de. Der forſættes med Møde i Ebenezer Menighed, Past. Lokkesmoes Kald 27—29 September. Thema: Rom. 6, 20—23. De besøgende blir mødt i Corſico den 26de.

D. D. Bergb.
J. S. Olsson.

Paa Indbydelse fra Stavanger Menighed, Pastor J. J. Knutſons Kald, Garden City, Ia., vil midtre Iowa Andremissionsforening afholde et kristeligt Samtalemøde 17—19 Sept. Samtaleemnet er den 32de Davids Salme. Bestyrelsen vil være snil og møde frem til dette Møde.

J. J. Luthro, Form.
L. E. Larson, Sekr.

Den nordlige Iowa Indremissionsforening holder Møder i St. Johannes Menighed, Pastor L. D. Wigdahl's Kald i Burt Stolehus den 17de—19de September 1912. Samtaleemnet Math. 13, 44—51 indledes af Pastor J. J. Aftre. De tilreisende møder i Fanton og Cylinder Dagen for Mødet. Ligeledes holder samme Forening Møde i Linden Menighed ved Thompson, Iowa, Pastor T. S. Halvorsens Kald den 24de—26de Sept. 1912. Samtaleemnet Luk. 14, 15—24. Pastor Trelstad indleder. De tilreisende mødes i Thompson Dagen for Mødet.
C. J. Carlsson.
A. Schaw.

Program for Høstfesten ved Bethesda Børnehjem, Beresford, S. D.

Søndagen den 22de Sept. 1912.
Formiddagssejsjonen begynder Kl. 10.30.
Fællessang: „Dit Ord o Gud som Dagen tvæger.“

Bøn ved Past. S. L. Jacobson.
Sang: Forsamlingen.
Kollekten og Epistelen ved Past. J. A. Duello.
Festtalen ved Past. T. J. Oppebahl, Dawson, Minn.

Sang.
Bøn ved A. J. Kommereim.
Sang No. 91, Landstads.
Velsignelsen ved Past. J. A. Duello.
Middag.
Afternoon-session.
Song by the children of the „Home.“
Address by Rev. G. O. Mona, Toronto, S. D. Offering.
Song by the children of the „Home.“
Ten-minute addresses by the visiting pastors.
Cantata „The boy Samuel“ by the „Home“ children.

Prayer by Mr. Lökken.

Syd Dakota Kreds indbydes herved til Ungdomsktevne, til St. Johns Menighed, Sioux City, Iowa, at afholdes fra 15—17 Sept. 1912. Program for Mødet er bestemt som følger:

Aabningsprediken Søndag Formiddag, Prof. M. D. Wee.

Søndag Eftermiddag, 20 Minutters Tale ved følgende, i engelsk: Pastorerne A. R. Gaard, S. Jacobson, i norsk J. F. Melom.
Søndag Aften, frie Vidnesbyrd, indledet ved en kort Prediken af Past. M. W. Loffesmo.

Mandag Formiddag, Forretningsmøde.
Organisation og Valg af Bestyrelse.

Mandag Eftermiddag, Foredrag over

Emnet Martin Luther ved Past. J. J. Skarpnefs. Foredrag over Emnet, S. R. Hauge, Past. A. J. Krogstad.

Mandag Aften, frie Vidnesbyrd eller Diskution over et bestemt Emne.

Tirsdag Formiddag, Bible study, Rev. J. A. Duello. Freediscussion.

Tirsdag Eftermiddag, Lecture, Why we believe the Bible, Rev. A. M. Mannes.

Tirsdag Aften, Aftedsmøde.

Alle Ungdomsforeninger inden Kredsen burde være repræsenteret, og bedes at ordne dermed. Kirkefor eller Kvartetter bedes venligt om at komme til Mødet, da vi burde danne et Fælleskor.

J. A. Duello.
A. M. Mannes.
J. F. Melom.

Kvitteringer

Til Chicago Kreds Kasse: Ubenævnt.....	25.00
Balance Offer Ebenezer Mgd., Chicago.....	16.10
Ved Pastor Mortvedt fra Mrs. Wetzeland, Joliet.....	5.00
Ved Do. fra Heenan Peterson, Newark.....	5.00
Do. Offer Blatteville Mgd.....	26.90
Do. Offer Newark Mgd.....	16.50
Do. Hagues Mgd.....	10.40
Do. Mrs. B Olson, Sheridan.....	1.00
	105.90
Før kvitteret for	324.09
	429.99

J. R. Walstead, Kas.

N.B. Paa Grund af Underbalancen fra ijsor trænges der endnu en Køre Sum, skal vi komme paa bort Aarsmøde i Oktober uden Gield. Vi ønsker herved at bede Menighederne inden Kredsen at gjøre, hvad de kan straks. Deres

J. R. Walstead.

Følgende Bidrag modtaget med hjertelig Tak:	
Fra Belmont Mgd., Pastor D. M. D. Wees Kald, ved C C Lindberg, Lakefield, Minn.....	19.00
Fra B D Herreid, Twin Valley, Minn.....	4.50
Ved J B Draxton, Ferguson Falls, Minn.: J B Draxton 5, Ole A Rubb 5, M Rossvold 5, Oliver Utne 5, Fredrik Minge 5, A Bunte 2, J R Lerrold 1, Mrs. B Hørfeth 1, W Natson 1, Olaf Tjøstensen 1, John Nelson 1, Martin Danielson 1.....	33.00

R. Rasmussen.

Konstitution

for Hagues Synodes Ungdomsforbund

er nu færdig. Den er given i baade norsk og engelsk Tæft. Den er paa 8 Sider heftet og koster 5 Cents Stykket enkeltvis. 3 Partier sendes den portofrit til følgende Priser: 25 Eksemplarer for \$1.00, 50 for \$1.75 og 100 for \$3.50. Alle Ordres sendes til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Landskads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

L o m m e f o r m a t .

- I** almindeligt Skindbind med de 3 Tekstrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kalf samt
sprængt Snit 70c
Im. Morocco med Kors og Kalf samt
sprængt Snit 1.00
I Morocco og Guldsnit, mygt Bind.....1.40
I Morocco og Guldsnit Prægtbind.....1.50
I Kalvestind og Guldsnit, mygt Bind.....1.75
I Kalvestind og Guldsnit, Prægtbind 2.00

B a r e S a l m e r n e .

- No. 5.** **I** almindeligt Skindbind.....50c
No. 6. **I** almindeligt Skindbind med for-
gyldt Kors og Kalf 60c
No. 7. **I** Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c
No. 8. **I** ægte Morocco, Prægtbind....1.25
No. 9. **I** ægte Morocco og Guldsnit, mygt
Bind med Førstringer 1.40

- Oxford** Indbinding, ægte flexible Mo-
rocco, med omhyiede Kanter og
Guldsnit og Futeral..... 2.50
D. Indb. i sort præstet Kalvestind, mygt
Budebind, med forgyldt Kors paa
Siden og omhyiede Blomster..... 2.25
F. Indb. i blaat flexible præstet Kalve-
stind med Guldsnit og Futeral.... 1.80
G. Indb. i sort flexible præstet Kalve-
stind med Guldsnit og Futeral.... 1.80

S t o r s t i l e t .

- No. 1** **I** stærkt præstet Skindb. med Futeral 1.40
No. 2 " " " med Beslag 1.65
No. 3 " " " med Kors og
Kalf og Guldsnit og Futeral 2.00
No. 4 Do. Do. med Beslag 2.25
No. 5 **I** ægte Morocco, forgyldte Sider
og Ryg, med Guldsnit og Futeral 3.00
No. 6 Do. Do. med Beslag 3.25

- Alle 3 Tekstrækker særskilt, Skriftingsbind** 50c
Do. i Morocco og Guldsnit.....80c

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Biskop Bangs**Grindringer.**

- Indhold:** 1. En nordlandsk Vettesaga.—2.
Nordlandsk Fjælfeliv.—3. Barndom og Ungdom.
—4. Bærene.—5. Min Kjerlighedshistorie.—
6. Præst.—7. Professore.—8. Statsraad.—9.
Biskop.

476 Sider. Indbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
RED WING, MINN

FORGET ME NOT.

BIBLE PASSAGES AND VERSES FOR

EVERY DAY IN THE YEAR.

SMALL SIZE.—Texts and hymns nicely printed on one page, the opposite page being blank for entering names, birthdays, etc. The book is illustrated with 6 pictures of flowers executed in finest chromo-lithography, with Scripture text. Bound in cloth with title and forget-me-nots in colors, gilt edges.

Price, bound in cloth, gilt edge, 40 cents.

" " leather " 60 cents.

MEDIUM SIZE.—This book contains carefully selected passages from the Holy Bible and from the best Engl. and American poets for every day in the year. There are as many blank leaves added for inserting the birthdays of relatives and friends. Twelve floral cards, with different colors, increase the luxurious appearance of the edition. The beautiful cloth cover with golden stars and beams, with many-colored floral decorations, entreats the purchaser to present it to his friends.

Price, bound in cloth, gilt edges 65 cents.

" " leather, " \$1.00.

LARGE SIZE.—Links of Love. A book of friendship, containing carefully selected scripture passages, and memorial verses from the best English and American poets. The lower half of each page is left unprinted for insertion of names of relatives and friends under the proper dates, each page having marginal decoration. At the first day of each month a full page landscape scene in colors, headed by scripture passage in large gilt and colored letters, is inserted. Printed on heavy white paper with full gilt edges. On first page of cover a beautiful landscape scene in colors, framed in gilt and floral decoration. Very appropriate as gift for any occasion.

Price \$1.40.

Address: HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

STORIES BY G. W. LOSE.

These books contain very interesting stories for old and young. They are nicely bound and beautifully illustrated.

- DorothyPrice 15 cents.
Sowing and Reaping.....Price 15 cents.
A Good Investment.....Price 15 cents.
Ralph, the Orphan.....Price 15 cents.
The Better Way.....Price 25 cents.
Promises Fulfilled.....Price 25 cents.
Melnore ParishPrice 30 cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn

Illustreret Bibelhistorie

med lidt af Kirkens Historie. Af Volrath Vogt. Revideret efter den nye Bibeloversættelse. Trykt paa fint Papir, med et Kort og 53 Illustrationer. I Silt Cloth med sort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til
C. Lilletun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

- 3 Ester paa 125 Stykker 30 Cents.
- 3 Ester paa 250 Stykker 50 Cents.
- 3 Ester paa 500 Stykker 80 Cents.
- 3 Ester paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

„Børnens Harpe“ med Musik

Børnens Harpe med firstemmig Musik, arrangeret af Kristian Nelsøn. Bogen har 243 Sange og er særdeles skiftet for Søndagskolen og Hjemmet og Ungdomsmøder, Mrs. Prof. C. W. Schmidt, Past. D. Juul med flere har anbefalet Bogen. Har du en Søn eller Datter eller Ven, som spiller Orgel, saa køb denne Bog og forar dem.

Indbunden i Skirtingsbind 60c.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

History of the Great Reformation in the times of Luther and Calvin. Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy By J.H. Merle D'Aubigne, D. D. 1096 pages. Nicely bound. Price \$2.50.

Hauges Synod Book Dept.,
RE WING, MINN.

Beskriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmærkede Billeder af Stolens Bysninger, H. M. Sande, Past. P. Hanson, Andrew Ekkingen og af alle Bestyrere ved Stolen ligesaa dens Nabning samt en Gruppe af Stolens Direktører. Ialt er der 22 bafte Billeder. Beskriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Stolen. Til Prester og Agenter gives almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. Lilletun, Red Wing, Minn

„Andelige Sange for Lægsfolket“, forfattet og efter Opfordring udgivet af Chr. Dick, Prest. 112 Sange. (Pastor Brohaughs sidste Arbejde.) Pris 30c.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Ennors Familie i Syd Afrika

Af Sofie Mørgaard.

En interessant Fortælling om Forfatterindens Oplevelser i det fjerne Land. Bogen er paa 194 Sider, trykt paa godt Papir og forsynet med mange Billeder. Indbundet i Omflag med Titelen trykt paa Siden. Pris 75 Cents.

Hauges Synod Book Dpt.,
RED WING, MINN.

SUNDAY-SCHOOL CARDS & TICKETS.

CARDS, with beautiful floral designs, Bible picture or landscape in colors and a scripture passage on one side and a hymn or poem printed on the other side. Fancy cut edges. Size, 4x5 in. Price per card 2 cents.

No. 1311. Come unto Me. Fine designs, Pilgrim, Sower, Ruth and Boaz, etc., with Texts in colours. Price per card 3 cents

No. 1595. Peaceful Dwellings. Very fine children designs, with Texts in full colours. Price per card 3 cents.

No. 1597. Crowning Mercies. Very fine landscape designs, with selected Texts in full colours. Price per card 3 cents.

TICKETS. SCRIPTURE GEMS

No. 47. Thirty-six tickets. Birds and branches. In book form, 10 cents.

No. 48. Thirty-six tickets. Country and lake scenes. In book form, 10 cents.

No. 49. Fifty-four tickets. Country scenes with flowers. In book form, 10 cts.

No. 50. Ninety-six tickets, floral design, 10c.

No. 51. Seventy-two tickets, floral " 10c.

Søndagskolekort med Bibelsprog paa norsk til 1c, 3c og 5c pr. Stykke, Nettopris.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Lær mig, Herre, din Vel.

En Bog til Konfirmanter. 72 Sider. Smukt indbunden. Pris 25c.

Send Ordres til C. Lilletun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

BE TRUE

A few words to the confirmed youth of the Ev. Lutheran Church. By Rev. G. T. Cooper-rider, A. M.

Contents: I. Be true to your parents. II. Be true to your church. III. Be true to your Lord. 100 pages. Bound in cloth. Price 25 cents, net.

“FOLLOW ME”

Words of Guidance for the Way of Life. Dedicated to the Lutheran Young People of America. By Benevolus. Prettily bound in heavy paper cover with gilt title and ornament. 48 pages. Price 15 cents, net.

Denne Bog haves ogsaa paa norsk a 15c.

HAUGES SYNOD BOOK DEP..

Dr. 74 RED WING, MINN.

Referatet for 1912.

Referatet af Hauge's Synodes Årsmøde er nu at faa for 25c pr. Eksemplar ved at henvende sig til C. Villetun, Red Wing, Minn. Send nu ind saa mange og saa store Ordres som mulig og saa snart som muligt. Det gjælder nemlig at faa solgt alle disse nok saa store Bøger, 260 Sider, som det koster meget at faa istand. Det, som ikke kan sælges af Oplaget, er Synodens Tab. Enkelte Aar er alle Referater solgt paa kort Tid. Hjælp nu til at faa blir Tilfælde ogsaa iaar.

Hans Nielsen Hauge og hans Samtid
af
N. Chr. Bang.

Et Tidsbillede fra omkring Aar 1800. Med mange Billede og Facsimiler. 512 Sider. Smukt og godt indbundet. Pris \$2.70

Denne Bog har i flere Aar været udsolgt men er nu udkommet i nyt Oplag. Den er i det væsentlige uforandret men indeholder en hel Del flere Billede.

Hauge's Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

"The Lutheran Intelligencer",

et engelsk Kirkeblad med god opbyggende Læsning og mange kirkelige Efterretninger baade fra Hauge's Synodes Arbeidsmark og Kirkens Arbeidsmark i Almindelighed. Bladet udkommer en Gang om Maaneden i Red Wing, Minn., og redigeres af Prof. Gustav W. Bruce. Det koster 50 Cents pr. Aar, forskudsvis. Agenter ønskes til at virke for Bladets Udbredelse. Send for Provenumre og Agentavistaar.

THE LUTHERAN INTELLIGENCER

Red Wing, Minn.



Pianoer
og
Orgler

Stort Lager.

Skriv idag efter Katalog og navn, hvad som ønskes, Piano, Kirkeorgel eller Husorgel, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et udmærket Instrumnt til 3 aller laveste Priser. Dette Blad.

THE NORTH WEST-
ERN MUSIC HOUSE,
CARL RAUGLAND, Pres.,
MINNEAPOLIS MINN

520 2nd Ave. S.,

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Bogsldede følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bøgmærker:

"Julehilsen", "Nytaarshilsen"; "Hilsen fra Amerika"; "Venlig Hilsen"; "Hilsen til Fader"; "Hilsen til Moder"; "Hilsen til Søster"; "Hilsen til Broder"; "Hilsen til Onkel"; "Hilsen til Tante"; "Til min kjære Søn"; "Til min kjære Datter"; "Hjertelig Hilsning"; "Herren er nær"; "Uden Kors ingen Krone"; "Barnesang"; "Hjertelig Hilsen"; "Idag vil jeg prise Herren"; "Tro, Haab og Kjærlighed"; "Til kjære Bedstemoder";

"Christmas Greeting"; "New Year Greeting"; "A Greeting to Father"; "A Greeting to Mother"; "A Greeting to Sister"; "A Greeting to Brother"; Faith, Hope, Charity".

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Villetun,
Red Wing, Minn.

B e d e s e r i n d r e t .

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn, Synodelassejen, heri indbefattet Stolelæsen, Fondslæsen og Jewell Ruth. College sendes til Mr. D. A. Ulbin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Penge til Indremissionen, Kinamissionen, og andre Hedningemissioner, sendes til Rev. A. D. Oppegaard, Madison, Minn.

Penge til Bethe's da Børnehjem sendes til Rev. J. A. Quello, Veresford, S. D.

Penge til Church Extension sendes til Rev. J. N. Effe, Hendricks, Minn., R. 3, B. 61

,,Buddæreren"

udgives af Hauge's nordl. evangelist. lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis \$1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark \$1.25.

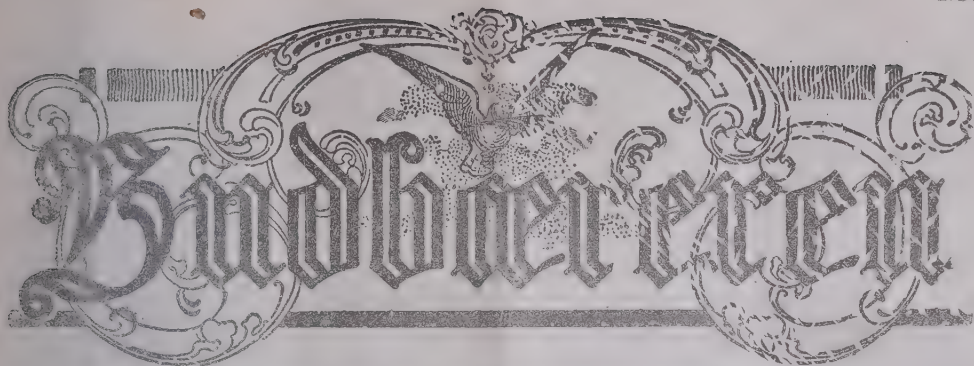
Alle Bestillinger indsendes til

C. Villetun,
Traver 74 Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. E. Solter, Red Wing, Minn. Indmeldelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Tebertæerne paa Libanon; 2. Ungdomsforbundet; 3. Ungdommen for Kristus; 4. Hvad der bør predikes; 5. Svar til Broder Søren Pettersen; 6. Missionær Meyersohn fortæller om en Missionsreise i Østersøprovinserne; 7. Et Bæger købt Vand; 8. Kinamissionen; 9. Vidnesbyrd fra Missionspresterne; 10. Vidnesbyrd fra Missionsbenerne; 11. Gamle Drægne hvieler; 12. Fra Arbeidsmarken; 13. Betjendtgjævelser; 14. Røtteringer.



Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 38 }

Lørdag den 21de September 1912

{ 44de Aarg

Martha og Maria.

Paa et af Jesu Besøg i Bethanien var der en Kvinde, saa beretter Skriften, som modtog ham i sit Hus. Og hun havde en Søster ved Navn Maria, der satte sig ved Jesu Fodder og hørte hans Ord. Men Martha gjorde sig megen Umage med idelig Opvartning. Og omsider kom hun hen til Herren og sagde: „Herre, bekymrer du dig ikke om, at min Søster lader mig opvarte alene? Sig hende dog, at hun hjælper mig“. Da svarede Jesus og sagde til hende: „Martha, Martha, du bekymrer dig og forstyrres ved mange Ting. Men et er fornødent. Men Maria har udvalgt den gode Del, som ikke skal tages fra hende.“

Med disse faa Ord udtaler Herren den store Forskel mellem det h i m m e l s k e Sind og det ved J o r d e n fængslede Sind, mellem Verdens Omsorg og Omsorgen for Guds Rige. Det e n e, s o m e r f o r n ø d e n t, siger Herren, d. e. ikke det eneste, som Mennesket behøver, men det højeste, som staar over alt andet, det for Tid og Evighed afgjørende, skal være Bestræbelsen for at naa det Maal, der gjennem Skabelsen og Gjenløsningen er sat. K v i n d e n er særlig fristet til at glemme dette, dels ved sit Kalb, som hovedsagelig og daglig dreier sig om Omsorgen for dette jordiske. Herren kan derfor ikke nok paaminde Martha om, at et er fornødent.

„Af, jeg ved det vel“

jordiske Omsorger formørker Rivet, at de gjør Hjertet trægt i den tro Udøvelse af de helligste Pligter, at de drager Blikket nedad og er usigelig mættende for Sjæl og Sind, — og dog m a a jeg sørge, sørge for det nærværende, sørge for Fremtiden, sørge for mig og mine.“ Og i denne din Tale istemmer utallige Røster. Pinte af Uro vandrer de omkring, den ene Dag som den anden. Naar Morgenens gryr, og begynder sin straalende Bane, staar for dem ogsaa Bekymringerne op, og naar Aftenen sænker sig ned over dem, og det trætte Legeme vil lægge sig til Hvile, følger Bekymringerne med dem ind i Mattens Mørke for at lægge sig endnu tungere paa Hjertet. Hvor de gaar og staar, følger dette mørke Spøgelse dem i Hølene; det lifter sig endog ind i Hjertets tause Omgjængelse med den kære Fader i Himlen og forstyrrer Bønnen og Andagten.

Viselig har Gud selv lagt saadan Møie paa Menneskets Børn (Brød. 1, 13); thi saa lyder det gamle Dommens Ord over Synden: „Du skal æde dit Brød i dit Ansigts Svød. Forbandet være Jorden for din Skyld; med Bekymring skal du ernære dig paa den alle dine Livs Dage“. Ja, gjennem Sorg, Møie og Arbeide skal Jorden blive os bitter, paa det Længselen efter Himlen skal vaagne og Hjemmet deroppe blive os desto listigere.

Men betænk, kære Sjæl, at du vender op og ned paa Guds Orden, isald de med Livets Møie og Arbeide forener den h e d e n s k e, syndige Sorg. Din Fader i Himlen

2400 Ridge Road

Berkeley, CA 94709

For renewals call (510) 649-2500

ved, hvad du har behov, og Jesus henviser dig til at betragte Blomsterne paa Marken og Fuglene under Himlen for deraf at hente Styrke for din Tro. Og et er fornødent. I Livets Blomstringstid, da du stod for Guds Alter, og han fornødte Daabspagten med dig, da bekjendte du aabenbart for al Verden, at det skulde være et Menneſkes fornemste Omsorg i dette Liv at faa et fast og grundet Haab om evigt Liv og Salighed. Vil du da nu fornægte, hvad du dengang erkjendte for Sandhed? Skulde det være Frugten af dine Erfaringer, den Værdom, du har bundet af Livet? Umuligt! Men hvad du behøver for at vinde Himlen, det er at sidde ved Jesu Fødder, ligesom Maria, hver Dag og hver Time at lytte til hans livgivende Ord.

Har du nogenſinde urolig sørget for Morgendagen, kjære Sjel, da er det vel allermeſt i Sygdommens og Lidelsens Dage, at denne Uro kommer over dig. Men sørg heller ikke da! Ligesom Moderøiet ser skarpest og vaager troest, naar det elskede Barn vaander sig i den brændende Feber, saa vaager din himmelske Faders Øie med den sømmeſte Kjærlighed over dig, naar han har lagt dig i Smeltedigelen for at prøve din Tro og Lydighed og dit Haabs Bestandighed. Hvor ikke du kan drage Omsorg, der sørger han; hvad ikke du kan gjøre, det gjør han, og hvad han gjør, det er vel gjort.

„Marie har udvalgt den gode Del, som ikke skal tages fra hende“, siger Jesus. Ja, af alt, hvad et Menneſke kan udvælge, er Jesus den bedste Del. For Martha havde hendes huslige Gjerning, hendes fornuftige Husholdning endnu noget, ja meget Værd ved Siden af Herren. Med en selvtilfreds Følelse tænkte hun paa sin Gæstfrihed og sin Dygtighed som Husmoder, og saa ned paa sin Søster, der ikke i samme Grad havde disse Gjerninger at opvise. Det er dog ikke Marthas Iver, hendes Opmærksomhed, hendes huslige Flid i og for sig, som Herren dadler, men det overdrevne Værd, om hun selv tillagde alt dette. Imidlertid havde Maria fuldkommen Ret, naar hun just nu agtede alt dette ringere, end en eneste sa-

lig Time i inderlig fortrolig Omgang med Sjælens Frelser, med det evige Livs Fyrste. Maria vidste, at alt har sin Tid, baade at bede og arbeide. Hun tænkte: ingen ved, hvor længe vor Sjeleven tøver hos os, naar han kommer igjen, eller om han nogenſinde kommer igjen. Hun vilde drage Nytte af hvert Salighedens og Naadens Øieblik, saa længe det forundtes hende.

Den Del, Marie havde udvalgt, skulde ikke tages fra hende, siger Jesus. Se, hvad Jorden giver, det tager den ogsaa tilbage. For gi æ n g e l i g h e d e n er den Forvandelse, som klæber ved alt jordiskt. Meget kunde de kommende Dage ogsaa berøve de tvende Søstre i Bethanien. Først blev deres Broder rykket bort fra dem ved Døden, og efterat han ved Herrens Almagtsord var bleven dem gjengiven, maatte de se Herren selv, deres Livs Sol, dø en Misdæders Død paa Korset; og fik de uidentibelt mer end en Gang gjense ham efter hans Opstandelse, saa forsvandt han dog paa Himmelfartsdagen for bestandig fra den synlige Omgjængelse med dem paa Jorden. Maaſke blev de, under de hede Forsølgelser, som kort efter brød løs over Herrens tro Bekjendere, selv drevne fra Hus og Hjem. Opperſtepreſterne havde jo, allerede medens Jesus levede, villet dræbe Lazarus, dette lyſende Vidnesbyrd om Herrens guddommelige Herlighed. Men hvad Maria havde udvalgt, kunde ingen Magt paa Jorden tage fra hende.

Bistnok er huslige Dyder en kostelig Prydelse for enhver Kvinde, og sikkerlig prisede Herren dem ogsaa hos Martha, saa længe de ikke er traadt hindrende iveien for det højeste, som Menneſket har behov. Men det ene fornødne er det ikke. Selv de bedste Kvinder faar i Fare for at lade sig for meget optage af de smaa jordiske Omsorger. Det naturlige Hjerte skjuler sig stadig ved Siden af det gienfødt; man kan indbilde sig at være en Maria og dog endnu være en Martha, — f u n en Martha, med Legeme og Sjel. Derfor er det altid nødvendigt, ofte at trække sig tilbage i Enſomhed fra de mange Omsorger for uforstyrret at tale med Herren og prøve sig selv.

A. S t u d e n m e y e r.

„Tal, Herre, din Tjener hører.“

(Funde.)

O, hvor ofte siger vi ikke: „Din Tjener hører,“ og dog er det saa sjelden sandt. Vi er saa ofte døde ligeoverfor Gud!—Her taler jeg ikke om dem, der endnu aldrig ret levende har følt Trangen til de evige Fornødenheder, som endnu aldrig har erfaret, hvad Bod og Omvendelse er. Nei, nu taler jeg om Menneſker, som kender alt dette af personlig Erfaring, som ogsaa er bibeltroende og „ortodokse“, som hverken kan eller vil leve uden Omgang med Gud, uden Bøn og Guds Ord. Og dog, hvor let bringer ikke vor egen Naagtsomhed og Verdens Indflydelse os til atter at falde tilbage til den gamle aandelige Døvhed, som derpaa efterfølges af Stumhed. Det er paa ingen Maade saa, at vi ikke mere bryder os om de guddommelige Ting eller at vi fører et verdsligt Sprog! O, nei, vi fortsætter vore fromme Øvelser i Aanaans Sprog. Vi taler meget om Kirkelige og gudelige Ting, men vort Liv og vor Kjerlighed mangler Glød. Vi træder frem for Gud, men al, han er et Begreb, et Dogme for os, en god Tilflugt at have, naar alt andet brister, men ikke den Fader, fra hvis Hjerte Kjerlighed og Glæde strømmer os imøde. — Vi holder vor Andagt og læser Guds Ord, men paa hvilken Maade? Egentlig er det kun en pligtmæssig Vibellæsning. Vi er maaſte dobbelt flittige i at arbejde for Guds Rige, dobbelt ivrige i Kampen mod de „vantro“ og i at fordømme dem, „som tror halvt.“ Alt — kun for at skule vor egen indre Tomhed. Netop det fromme Anstrøg, som vort Liv har faaet, er saa farligt, det er Figenbladet, der skjuler vor Nøgenhed. I Virkeligheden staar det daarligt til med vort religiøse Liv. Der kommer intet fra Gud til os. Verden støier inden i os, derfor er vi døde for Gud. Han tier ikke; men det er os, som ikke hører.

O, hvor det holder haardt selv i Guds Hus, selv bag Rønkammerets lukkede Dør, — o, hvor det holder haardt, før vor Sjel virkelig staar stille og bliver stille i Gud! Men det er jo skrækkeligt, siger du, — det er jo

skrækkeligt, at denne Sjel, hvis eneste Livskilde, Udspring, Salighed og Maal er i Gud, at den dog har saa vanskeligt for at blive stille i Gud. Ja, det er skrækkeligt og viser, tydeligere end grove Laster og Forbrydelser, hvor ruineret vort Væsen er. Det er skrækkeligt, men det er saa. Naar du holder et Kompas med stjelvende Hænder, saa vedbliver Magnetnaalen at stjelve. Den faar ikke den faste Retning mod nord, uagtet den hele Tiden stræber did. De tusen Gange begynder vort Hjerte at bede: „Vigsel om en Hjort skriger efter Vandstrømme, saaledes skriger min Sjel til dig, o Gud!“ — men hvor længe varer det ikke ofte, inden dette Suk kommer fra vor egen Barm, før hele vor Sjel hviler deri!

Men umuligt er det ikke. Da den store Døtinger endnu var en liden Gut, skulde han lære Sangen: „Sving dig op til Gud, du bedrøvede Sjel!“ Det var et Straffearbejde, og vi forstaa godt at den saldt Varnet tung. Thi ude sang Fuglene, Baarsolen kysede de Millioner Blomster, og Børnene dansede i Ring paa den grønne Eng. Den lille Gut forstod kun altfor vel, hvad en „bedrøvet Sjel“ var. Men han vidste dog ikke, hvorledes den skulde kunne svinge sig op til Gud. „Da“, fortæller han, „bad jeg enfoldig den store Gud i Himmelen, at han vilde vise mig, hvad det var at svinge sig op til ham. Og se, pludselig havde jeg svunget mig op og nød en uudsigelig Genrykkelse, som jeg ikke kan glemme.“

Den, som holder denne Barnehistorie for Varnagtighed, han maa jo have Lov dertil. Jeg synes, der slumrer en dyb Visdom deri. O, naar vor Sjel først er ganske gennemtrængt af Ansæt om at svinge sig op til Gud, saa vil Vingerne ikke lade vente længe paa sig.

Derfor skulde egentlig al vor Bøn begynde med Bøn om Vønnens Aand.

Har vi først faaet den, saa vil ogsaa den himmelske Ven vise sig for os. Han vil personlig aabenbare sig for vor Sjel. Vi staa ikke saaledes, som han aabenbarede sig for Jesus, Faderens enbaarne Søn. Han hævde sine Dine mod Himmelen, og straks var

han der. Han trængte umiddelbart ind i det guddommelige Faderhjerter Dyb, og Betsignelse udgjød sig i hans Hjerter. Saaledes er det ikke med os. Ikke engang som det var med den lille Døtinger og med alle Børn. Deres Hjerter er endnu enfoldigt og rent. Den indre Himmel er endnu ikke saa overfyldt. „Himmeriges Rige er deres.“ Alle vi voksne kommer i Psalter som fortabte Børn. Vi kommer med urent Hjerter, med blødende Samvittighed. Vi har ofte ikke Mod til at sige: „Fader,“ majsommelig fremstammer vi: „Jeg er ikke værd at kaldes din Søn.“ Bange spørger vi: „Tør jeg komme igjen med den gamle Skyld?“ Og af, vi vilde heller ikke finde noget Svar paa vort bange Spørgsmaal, dersom ikke den hellige i Himmelen, vor ældre Broder, lagde sin Haand paa vor Skulder og hviskede til os: „Vov det paa mit Ord, vov det i mit Navn!“—Og vi vover det, og vi finder den evige Kjærligheds Hjerter. Gud aabenbarer sig for os. Men fordi vi er som vi er, er en Aabenbaring ikke fraks af en trøstelig og saelligjørende Natur. I Reglen maa vi først til Doms. Da lyder det alvorligt og høitideligt (Som i Luk. 7, 40).

Uenighed blandt Troende.

Augustinus skriver: „Gode kristne kunne ikke stride mod hinanden, dersom de vare fuldkomne. Men den, som ivrer efter Forbedring og endnu ikke er fuldkommen kan dette, forsaavidt nemlig, at enhver god kristen kjæmper mod andre netop i det Stykke, hvori han ogsaa kjæmper mod sig selv. I et Menneſte strider dog Kjødets imod Aanden og Aanden imod Kjødets. Den aandelige Lyſt kan derfor stride mod den andens kjødelige, eller den kjødelige Lyſt kan stride mod den andens aandelige.“ Paa dette Sted, siger Johan Gerhards, giver Augustin Opklaringer angaaende Aarsagen til Splittelsen i Kirken. De i Sandhed fromme er endnu ikke fuldkomne fornøiede, men en Rest af Kjødets bliver tilbage i dem. De naa

derfor ikke til nogen fuldkommen Erkjendelse af Troens Hemmeligheder, men snuble og vagle endnu i nogle. Kjødets strider endnu i den Gjenfødt mod Aanden, og det kan derfor let ske, at de, naar de søge at tilfredsstille de kjødelige Tanker, opvække Stridigheder i Kirken. Imidlertid—naar ingen Halstarrighed kommer til, og naar derved ikke Troens Grund bliver omstødt, blive de derfor ikke straks saa let affondrede fra Kirkelegemet. Dette beviser Eksemplerne. Saaledes tviste Brøderne med Petrus, at han havde vovet at predike Evangeliet for Hedningerne. Ap. Gj. 11 1 flg. Paulus modstod Petrus, da han ikke vandrede rettelig efter Evangeliets Sandhed. Gal. 2, 11—14 Saaledes kom ogsaa Paulus og Barnabas skarpt op mod hinanden. Ap. Gj. 15, 39.

I den korinthiske Kirke vare Spaltninger opstaaede, Vanhelligelse af Nadveren havde indsneg sig, man havde bittert stredet om ligegyldige Ting (Abiaphora.) Nogle drage Artiklen om Opstandelsen i Tvivl osv. og dog nægter ikke Paulus den hele Menighed derfor Navn af Kirke, men, da han skriver til den, kalder han den fremdeles en Guds Menighed eller Kirke. 1 Kor. 1, 2. I den galatistiske Menighed var Artiklen om Ketsærbiggjorelsen bleven forvrængt ved falske Apostlers Forfalskninger; imidlertid, fordi de endnu gjorde Omvendelse og nogle endnu holdt fast ved den rette Tro, saa kalder Paulus dog de galatistiske Menigheder for: Menigheder eller Kirker. Gal. 1, 2.

Der er ingen Rose saa vakker, at ikke Frostens vil angribe den, naar den kommer. Der er ingen Ungdom saa ren, saa ubesmittet, saa gudsfrygtig, at ikke Fristelsens fæle Storme vil angribe den. Fristelsen kommer ind i de bedste Familier, udsøger de de ædlestes Ungdomme for at drage samme som sine Offer mod Fordærvelse og Ruin.

O, I Unglinge og I, Piger: Staa paa Vagt!

Rapport fra Foreningskomiteerne.

Hauges Synodes, Den Norske Synodes og Den For. Kirkes Foreningskomiteer afholdt et fælles Møde i Synodens Kirke i Syd Minneapolis 4—5 Sept. 1912.

Komiteerne bestod af følgende Medlemmer: Hauges Synode: Prof. M. D. Wee, Formand M. G. Hanson og Presterne J. L. Lassjeson, L. J. Oppebahl og C. J. Castvold; Den Norske Synode: Formændene H. G. Stub, D. D., J. Norby og D. P. Bangsnes samt Presterne D. C. Jordahl og J. D. Olvisaker; Den For. Kirke: Formand L. H. Dahl, D. D., Presterne Peder Tangjerd og N. E. Brun, Bantør Tollef Sanderson samt Past. S. Gundersen. Alle Medlemmer var tilstede undtagen Pastor Oppebahl af Hauges Synode.

Formand Dahl kaldte Mødet til Orden og aabnede med Andagt.

Mødet organiserede sig ved at vælge de 3 Samsundsformænd, Pastor Hanson, Dr. Stub og Dr. Dahl, til Formænd og Komitesekretærerne, Prof. Wee og Presterne Jordahl og Tangjerd, til Sekretærer.

Besluttet: Formændene leder Mødet hver sin Sæssion efter Tur.

Dr. Dahl ledede første Sæssion. Pastor Castvold valgtes til at fungere som midlertidig Sekretær for Hauges Synode, da Prof. Wee endnu ikke var kommet tilstede.

Sæssionstiden bestemtes til Kl. 9.30—12 og 2.30—5.30.

Forhandlingerne aabnedes med, at de forstjellige Komiteers Mandater refereredes.

Dr. Stub oplyste, at Synoden havde instrueret sin Komite til at forhandle om Sagen i Forbindelse med Foreningsagen, og at dens Foreningskomite skulde træde istedet for den tidligere Voldgiftskomite, hvorfor han havde opsatt Synodens Instruks saa, at dens Komite ikke nu havde at forhandle om aktuel Forening, men om at finde en „modus vivendi“ for Samsfundenes

gjensidige Forhold, indtil Samsfundene ansaa Tiden inde til aktuelle Foreningsforhandlinger.

Dr. Dahl oplyste, at Den For. Kirke havde paalagt sin Komite at forhandle om, hvad der kunde gøres for at opnaa praktiske Resultater af den opnaaede Enighed i Læren, og at det var Samsfundets Ønske og Haab, at Forhandlingerne maatte lede til Forening, hvorfor vor Komite opfattede det som sin Op-gave at arbejde for organisert Forening og straks skride til Forhandling desangaaende.

Pastor Castvold oplyste, at Hauges Synodes Komite var bemyndiget til at fortsætte Foreningsforhandlingerne og arbejde for en Fortsættelse af de begyndte fælles Opbyggelsesmøder med kirkelig Sammenslutning som Maal.

Resten af Formiddagsæssionen anvendtes til Diskussion om, hvorvidt aktuelle Foreningsforhandlinger eller Midler og Veie for midlertidigt Samarbejde og god Forstaaelse skulde være Gjenstand for Mødets Forhandlinger. Mødet hævet.

Onsdag Eftermiddag 4 Sept.

Mødet lededes af Dr. Stub, der aabnede med Andagt.

Diskussionen om, hvorvidt Fællesmødet skulde optage direkte Foreningsforhandlinger eller blot behandle Sager af midlertidig Art, fortsattes.

Besluttet: Der gives Anledning til at udtale sig ongaende den af Synodens Aarsmøder vedtagne „Forklaring“ til § 1 i „Op-gjør“. To af Medlemmerne af Den For. Kirkes tid igere Foreningskomite afgav Erklæringer derom, tilfredsstillende for den anden Part. Mødet hævet.

Torsdag Formiddag 5 Sept.

Mødet lededes af Formand M. G. Hanson, der aabnede med Andagt. Referat fra foregaaende Dag hørtes og antoges.

Diskussionen fra Gaarsdagen fortsattes.

Synodens Komite indleverede følgende Erklæring:

„Da vi, Medlemmer af Foreningskomiteen af Den Norske Synode, ikke anser os berettigede til efter det af Aarsmøderne givne Mandat at optage til Behandling Spørgsmaalet om organisk Sammenslutning, førend Samfundet selv har behandlet det og givet Komiteen Instruks, og da vi heller ikke mener, at det vil gavne den Sag, vi vil fremme, at foregribe Samfundets Afgjørelse af samme, saa vil undertegnede Medlemmer af Komiteen henstille til de øvrige Komiteer at optage til Behandling de praktiske Spørgsmaal, som paa Grund af det nye Forhold, vi er komne i til hverandre, vil melde sig og kræve sin Løsning.

H. G. Stub, J. Nordby, D. P. Bangsnes,
D. C. Jordahl, J. D. Ulvisøker.“

Paa Grundlag af denne Erklæring besluttede Fælleskomiteen:

Da Synodens Komite erklærer, at den ikke har Bemyndigelse til at optage Forhandlinger om direkte Forening af Samfundene under dette Møde, gaar Fælleskomiteen over til at tale om, hvad der overhovedet kan gøres for at fremme et godt Forhold og mulig Forening.

Følgende Punkter antoges:

1. For at fremme den gjenfaldige Forstaaelse og Tillid, som bør være Frugten af den Troensighed, som er opnaaet, anbefaler Komiteen, at Medlemmerne af de respektive Samfund i de forskjellige Kredse kommer sammen til Kredsmøder, Samtalemøder og Missionsmøder, og særlig at Presterne i disse Samfund kommer sammen til Konferencer, og at Presterne i disse Samfund leilighedsvis bytter Predikestole.

2. Komiteen tilraader Menighederne i de respektive Samfund, som Sagerne for nærværende staar, ikke at forandre sine Organisationer, men vedblive at staa i de nu gjældende Samfundsforbindelser.

T h o r s d a g E f t e r m i d d a g 5 S e p t.

Mødet aabnedes med Andagt og leledes af Formand Dahl.

Et par Skrivelser til Fælleskomiteen med Anmodning om Raad med Hensyn til Forening af lokale Menigheder, henvistes til angjældende Samfunds Formænd.

Videre besluttedes:

3. For at forebygge Brydninger paa Missionsmarken anbefaler Komiteen, at ihvorvel de bestaaende Samfund er lige berettigede, bør Arbeidet ordnes saaledes, at det ene Samfund ikke modarbejder det andet, men at man i Handling lader det rette Brodersind raade.

Besluttet: Samfundenes Formænd sammenkalder Fælleskomiteen til nyt Møde, naar de finder dette ønskeligt eller nødvendigt.

Besluttet: Hele Protokollen offentliggøres i Samfundenes Blade, godkjendt og undertegnet af de tre Sekretærer.

Besluttet: Fælleskomiteen udtaler sin Tak til Vor Frelzers Menighed og dens Prest for Brugen af deres Kirke.

M. D. W e e.

D. C. J o r d a h l.

P e d e r T a n g j e r d.

En liden Ferie.

Bethesda Menighed i Racine var saa snil, at den gav os to Ugers Ferie. Disse Dage tilbragte vi til at besøge Broder og Søster M. L. Siqueland i Chicago, samt Slægt og Venner i Plattville, Ill. Søndag den 11te August havde Illinois Indremissionsforening Møde i Br. Mortvedts Menighed i Newark, Ill. Presten indlebede Samtaleemnet i sin Formiddagsprediken og saa fortsattes der med Samtale over Teksten, som ogsaa var Dagens Evangelium, paa Eftermiddag og Aften. Der var samlet Folk fra mange Miles Omkreds. Alvorligt og velsignet løb Ordet baade ved Formiddagsprediken og under Samtalen. Brødrene forsøgte ikke at antaste hverandre men at bestorme Satan og hans Rige.

Det var meget praktist. Alle maatte give Agt paa Prestens Prediken, skulde man have noget Grundlag for Samtalen. Om Presten ikke sagde alt, som de syntes burde have været sagt i sin Prediken, saa kunde de saa Anledning at sige det paa Eftermiddag og Aften. Slige Samtalemdøder sætter Folk til at læse—læse hjemme. Dertil opmuntrede de hverandre ogsaa. Det kunde let forestaaes, at de læste Bibelen, Børnelærdommen, Luther, Traasdahl, Spurgeon og Rosenius.

Der var mange Naadegaver, og de tjente godt. Hvor godt det dog er, hvor Brødre bor og virker sammen. Skulde der ikke kunne stiftes en saadan Forening i Wisconsin? Lad Prester og Lægsfolk overveie det. Jeg tror ikke det er nødvendigt at være avindsyg paa andre, naar vi kan have det ligesaa godt selv om vi bare vil. Lad alle de bekjendende troende kristne af alle norske lutheriske Kirkesamfund stifte en Forening her i søndre Wisconsin.

Dagen efter vi var komne hjem fik vi Bud, at Mr. M. Johnson i Kenosha var afgaaet ved Døden om Natten. Han havde været syg i længere Tid, men ventede stadigt paa at bli frisk. Han havde nu begyndt at doftene hos en tilreisende „Profesor“ Eluin. Han garanterede at kure ham. „Profesoren“ sidder nu fængslet for sine Streger her i Racine. Johnson var ude om Aftenen, kom ind Kl. 11, gik op paa sit Værelse for at lægge sig. Konen beretter, at hun spurgte ham, om de skulde „bede en liden Bøn sammen“, til dette svarede han: „Jeg har mine Tanker for mig selv jeg.“ Kl. 11.30 var han gaaet ind i Evigheden. Nu tog vel Folk Skræk? Ja gjerne det, men jeg har ikke hørt noget. O, du, hvor Verden sover!

Maatte ingen slaa Brag paa Guds alvorlige Paamindelser ved saadanne Tilfælde. Vi venter og ber, at Gud maa saa velfigne baade Familien, som blev rammet og Resten af os ved dette. Skulde det ikke angå os som kristne til Flittighed?

Et Barn var faldt i Vandet. Vandet var baade dybt og koldt. En Mand stod ganske nær. Han saa Barnet, men var bange at hoppe udi. En anden stod længere borte. Han saa ogsaa Barnet, men han ansaa sig ikke saa skyldig, som den der stod nærmest, og den Skylden som vilde komme over hans Samvittighed fik han væltet paa Manden, som stod nærmest, og begyndte at kritisere og skjælde ham ud for ikke at redde Barnet. Hvorledes er det med os Prester, har vi stor Frimodighed? Hvorledes er det med de kristne i Menighederne, føler de noget Ansvar for de mange, som drukner i Synden? Jeg læste et „Digt“ engang om en Mand, at hvor han saa Presten var svag der traadte han til for at hjælpe, og det uden hverken at fryde eller bebrejde, men lod ikke den venstre Haand vide, hvad den høire gjorde. Det gjorde mig godt at høre fra en indesperret Kvinde her om Dagen: „Mrs. J. hun er snil at besøge mig.“ Maa ingen af os tro, at vi er blevne kristne for at staa ledige. Maatte Gud saa hellige sine Gaver i alle sine Børn.

Tak for hyggeligt Samvær under Ferien.
Nels Carlson.

God Tidende fra Alberta, Canada.

Camrose 8de Sept. 1912.

Kjære Broder Holter.

Jeg maa sende dig nogle Linier. Jeg synes nemlig, at naar vor kjære Herre Gud er god mod os, saa vil han vist, at vi skal fortælle det til andre, saa de kan være med os og prise hans Navn.

Vi er nu midt oppe i en alvorlig Bættelse her i Byen. Den griber norster, svensker og Folk af andre Nationer.

Her er en Evangelist fra Nebraska, og det skal siges til Guds Pris, at den Mand farer ikke med Tul og Vaas, som saa ofte er Tilfældet med slige. De Predikener som holdes er alvorlige og sandhedstro grundet

paa Guds Ord. Synden straffes og blottes, som aldrig før her i Camrose. Satan raser og hans Tjenere har truet med at jage Evangelisten ud af Byen, men Gud seirer og nogle lægges paa Kæde for Gud hver Aften. Flere af vore norske Brødre og Søstre er blevet med. Endel af dem, som har overgivet sig vilde være godt kjendt af mange af „Budbæreren“ Læsere, om jeg vilde nævne Navne, men det skal jeg ikke gjøre. Kun vil jeg sige, at du som læser disse Linier, er du en kristen, saa bed med os for det Arbeide, som nu er gjort her. Jeg er mig vel bevidst, at det vanskeligste Arbeide er igjen og hviler paa os som ældre kristne; thi de nybakte skal ledes ind i Sandheden, saa de kan befæstes og vokse i Naaden. Det hænder jo undertiden, at naar Bøffelsestiden er forbi, saa er Kristendommen ogsaa forbi. Det kan ske af to Grunde. Den ene er, at man ikke er kommet gennem til Fred og Frigjørelse og var maaske bare draget med, fordi Strømmen drog dem, og den anden Grund kan være, at vi, som kristne ikke stiller os hjælpende ved deres Side. Derfor siger jeg, bed for os nu i Camrose. Det er en Herrens Gjerning, som gjøres her, som skal bære Frugter til et evigt Liv, om vi som kristne er paa vor Plads. Gud give os Visdom og Forstand at handle ret nu.

Eders for Sagen interesserede,

T. T. Carlson.

De onde elsker Mørket og hader Lyset, elsker Løgn og hader Sandhed. Slige Mennesker udgjør tilsammen „en forvendt Slægt“.

De gode elsker Lyset og hader Mørket, elsker Sandhed og hader Løgn. Slige Mennesker udgjør tilsammen „en udvalgt Slægt“.

Du vil vel som Gud vil, hvis Gud vil, som du vil; men vil ikke Gud, som du vil, da vil ikke du, som Gud vil. Hvis Vilie skal vinde?

Naar Døet brister.

Der var dyb Stilhed over hele Huset. I Bærelset ud mod Haven laa en aldrende Mand i en Ligkiste. Hustruen stod grædende og saa paa den døde.

„Du har været mig en god og kjerlig Ven“, sagde hun sagte, „flittig og opofrende har du arbeidet for os alle baade tidlig og sent. Dig selv har du aldrig taget Hensyn til, bare du kunde glæde og gavne os andre. Nu først forstaar jeg, hvor uendelig meget du var for os. Al, kunde jeg nu bare sige dig det!“

Datteren knælede hulkende ved Siden af.

„Na, hvor han har elsket os alle! Hvor har han ikke fortaget og stræbet for vor Skjeb! Og hvor lidet har vi ikke gjengjældt ham det! Far! Far!—Na, bare du nu kunde høre min Tak!“

I en Krog af Bærelset sad en ung Mand, som ingen af de andre havde tænkt paa. Kjerligheden og Tilliden til ham var borte. Hans letfindige Liv havde stilt ham fra hans Nærmeste. Han havde voldt sin Far mange bekymrede Dage og Nætter.

Da de andre var gaaet ud, traadte ogsaa han hen til Aften.

„Far“, hviskede han, „du har altid været god imod mig, ogsaa da de andre vendte sig fra mig. Na, hvor jeg nu maa bittert angre, at jeg har voldt dig saa megen Bekymring! Men nu lover jeg dig, medens jeg holder din kolde Haand i min, at jeg skal gjøre alt, hvad der staar i min Magt, for at blive et bedre Menneske!“

Men den døde hører ikke mere Egtesælens og Datterens kjerlige Ord eller Sønnens Løfte. Hvor vilde det ikke alt sammen have glædet ham, hvis det var blevet sagt, medens han levede!

Elst dine Medmennesker, medens du kan elske dem! Vis idag din Kjerlighed til dem! Spar den ikke til imorgen. Da kunde det være forsent.

Missionsarbeidet som en Offertjeneste for Herren.

Det er en Lov, som neppe har nogen Undtagelse, at naar noget stort skal udføres, maa der ofres meget paa den ene eller den anden Maade. Der kræves Offervillighed, Forsagelse og Anstrengelse. Det gjælder forresten ogsaa i det smaa. Et Mennefskeliv, som virkelig skal kunne blive til Betsignelse for en selv og andre, kræver Offervillighed, og hele Livet bestaar i en stadig Ofren. Hvad maa ikke for Eksempel en ret Moder ofre for sine Børn, den ene Vgtesfælle for den anden, en god Prest for sin Menighed, en god Borger for Samfundet eller de enkelte osv. Og hvad maa ikke en kristen som saadan ofre af sine naturlige Tilhøieligheder, af sin Mægtighed, af Livets Nydelser og fremfor alt af sin Egenvilje under sin Kamp for Klenodiet og sine Bestræbelser for ogsaa at tjene andre baade i det timelige og det aandelige! Hele Livet bliver en Offertjeneste. Den, som bare vil nyde og intet nyde, bliver et unyttigt Medlem af Familien, Staten, Kommunen og Kirken, kort sagt: af alle større og mindre Samfund, som Gud har stillet ham i Forhold til.

Men jo større og vanskeligere Opgaven er, for hvilken der skal arbeides, desto større bliver ogsaa det Offer, som kræves.

Bore store Opdagelsesreisende for Eksempel, hvad har ikke de maattet ofre for at naa sit Maal! Og det hvad enten de har gennemvandret de tropiske Landes Ørkener under en brændende Sols Straaler eller møjssommelig arbeidet sig frem i Polarlandenes Sne og Is.

Hedningemissionen er et saadant Størverk, som gjør Krav paa store Ofre baade fra Missionærernes og Missionsmenighedens Side.

For det første fra Missionærerne. Disjes Offer maa altid blive det største og tyngste.

Allerede den første og største Hedningemissionær, Apostelen Paulus, taler om sin Gjerning som en Offertjeneste, og det i en dobbelt Betydning. Paa den ene Side føler han sig staaende for Gud som en Offerprest, der frembærer de bundne som et Offer til Gud; og paa den anden Side føler han, hvorledes han selv ofres, idet han opløbes i denne Tjeneste. Men det forringer ikke hans Glæde i Tjenesten. Det er herom, han skriver til Filipenserne: „Om jeg end ofres, medens jeg gjør Altertjeneste og bærer eders Tro frem som Offer, saa glæder jeg mig, ja glæder mig sammen med eder alle“ (Fil. 2, 17.) Og da han følte, at den Tid nærmede sig, da han skulde faa gjøre den sidste store Indsats for sin Gjerning, nemlig selve Livet, skriver han: „Seg ofres allerede, og min Opløsning er forhaanden.“ (2 Tim. 4, 6.)

Alle Tidens Hedningemissionærer har faaet erfare noget af det samme, om end i forskjellig Grad, efter de forskjellige Forholde paa deres Arbeidsmark. At forlade Fædreland, Slægt og Venner og gaa ud til et Hedningeland, ofte med usundt Klimat og høist utrygge Livsforholde og mange Farer, forbedt paa, om Gud saa vil, at ofre Livet for Tjenesten—som faa mange af dem ogsaa har maattet gjøre—er ikke, menneskelig talt, et lidet Offer. Men jo mere begejstrede de er for den Gjerning, de har faaet af Gud, desto mindre føler de det som et Offer, og desto mere staar det for dem som en uforgjævet Naade og en Gjenstand for stadig Glæde og Tak.

Saaledes den berømte Missionær Livingsstone. Han taalte slet ikke høre Tale om, at han og andre Missionærer havde bragt noget Offer. Deres saakaldte Offer for den Gjerning, Frelseren af uforskyldt Naade havde overdraget dem, syntes ham saa ubetydeligt i Forhold til hans Offer for dem, at det aldeles ikke fortjente Offerets Navn.

Sandheden heraf maa selvfølgelig indrømmes. I Forhold til Kristi Offer for os.

bliwer jo alt, hvad vi kan ofre for ham, smaat og intetsigende. Men efter almindelig Sprogbrug har vi dog unegtelig Ret til at sige, at der af Missionærerne bringes et betydningssfuldt Offer, som ikke falder saa let for strøbelige Mennesker. Foruden det allerede nævnte vil vi navnlig faa minde om, hvad det koster at maatte sende fra sig Børnene og ofte ogsaa Egtfællen og ikke se dem igjen paa mange Aar.

Næst Missionærerne har vel deres Forældre og nærmeste Slægtninge maattet bringe det største Offer. Det er ikke saa let at se det ene kjære Barn efter det andet drage ud til Missionsmarken, ofte med lidet Haab om nogensinde at faa se dem igjen herne. Hvad det er for Foder- og Moderhertet, vil vel kun den ret forstaa, som kender det af egen Erfaring.

Men faar Gud Magt over dem, saa bliver de istand til at bringe ogsaa et saadant Offer med Glæde og Tak.

Flere har vist læst om den Mor, som havde ofret Missionen alle sine tre Sønner, der alle satte Livet til i sin Kalbsgjerning. Da hun modtog Efterretningen om den fides Død, græd hun—men ikke fordi hun nu havde mistet ogsaa ham, men fordi hun nu ikke havde flere igjen at ofre!

Det var Offervillighed!

Men ogsaa de almindelige Missionsvener herhjemme maa være villige til at ofre meget for Missionen, om de skal kunne blive rette og virksomme Medarbejdere i den Herrens store Rigsag.

Ogsaa det nye Testamente har sin Offer-tjeneste. Det gamle Testaments blodige Offere blev vistnok affskaffede ved det Sonoffer, som den store Yppersteprest bragte for al Verdens Synd. Men Bønnens og Forbønnens Røgoffer skal altid opstige fra de troendes Alter—det bedende Hjerte.

Og saa har de alle den Forpligtelse at ofre sig selv med alt, hvad de har og formaar, i sin Herres Tjeneste. Det hører

med til den „aandelige Gudstjeneste.“ (Rom. 12, 1.)

Det er herom der spørges, naar der skal indsamles de fornødne Midler til Missionsarbeidet.

Gud ske Lov, at der ogsaa i vort Land er ret mange, som bringer saadanne Offere, og gjør det med Glæde.

Men det maa paa den anden Side visse- lig indrømmes, at der endnu mangler meget i den glade Offervillighed, som sømmer sig Guds Børn.

Vi vil nu ikke tale om de mange, som lidet eller intet ofrer, enten fordi de endnu staar udenfor Samfundet med Gud, eller fordi de endnu ikke har faaet Syn for den store Opgave, som her foreligger. Men selv blandt os, som dog i al Strøbelighed er med, kan det være smaat nok med Offervilligheden. Vi griber visse- lig ikke altid saa dybt i Pungen, som vi kunde og burde; vor Forbøn er svag eller lunkn, og vor Glæde i Offertjenesten er saa altfor liden. Vi føler det kanske ofte nok som „et nødvendigt Onde“, at vi skal maatte stræbe med dette. Vi liker ikke Møien med Arbeidet og Offeret og vilde foretrukket at slippe for det.

Her faar da enhver prøve sig selv. Vi faar spørge os selv alvorligt for Guds Ansigt, om vi virkelig har gjort, hvad vi kunde og burde, og om vi har gjort det med Glæde.

Vi vil i Forbindelse med denne Sag sætte Fingeren paa følgende Spørgsmaal:

1. Staar vore Ydelsler til Missionen i noget rimeligt Forhold til det, som vi anvender paa os selv, og tildels paa saadanne Ting, som vi godt kunde indskrænke eller undvære?

2. Tør vi sige os fri for, at vi selv i vore Missionsmøder ofte tænker mere paa den Opbyggelse, vi selv skal faa af dem, end paa de arme Hedningers Nød? Det er jo ret ofte, man i saadanne Møder lidet faar høre om Hedningernes Nød og Trang og

Arbeidet for at afhjælpe den. De adskiller sig tilbørlig ikke synderlig fra en almindelig Opbyggelse. Er dette rigtigt?

Nu er det selvfølgelig ikke vor Mening, at man ikke skulde søge at gjøre et Missionsmøde opbyggeligt. Men man burde aldrig glemme, at Formaalet for det dog ikke nærmest er at skaffe os selv Opbyggelse, men at afhjælpe Hedningernes store Nød. Vi skal komme der for at hjælpe og ikke for at hjælpe (selv ikke for at faa en aandelig Nydelse).

„Gudsøren“.

Hvad er det værd for Gud?

En døende Hedning beder om Daab.

Der kom Bud fra en gammel syg Mand, som bad om Medicin og om at blive døbt. Allerede samme Dag fik jeg Anledning til at besøge ham.

Jeg liden, skiden Døtte, begjæret af Sod, saa gamle Ramara paa lidt Græs med en Matte over. Han tog straks en Slurk af Medicinen, og saa takkede han, fordi jeg vilde komme og døbe ham.

Hvorfor han vilde blive døbt?

Det var jo saa, Gud vilde det, at vi skulde blive døbt, mente han.

Saa fortsatte jeg at spørge, om han vidste noget om Jesus, om det var noget, han ønskede at faa i Daaben, om Synd og Skyld og Forladelse osv.

„Nei, du maa ikke spørge mig om saadant“, svarede han. „Jeg har jo ikke gaaet paa Skole. Jeg var allerede for gammel til det, da du først kom hid til Midongh med Tilbedelse. Og naar de andre gik i Kirke, saa maatte jo jeg passe Børnene dine.“

„Bleier du bede til Gud?“ Da lo Gamlingen:

„Jeg kan jo knapt reise mig for at spise, saa ussel jeg er. Hvordan skulde vel jeg komme til Kirke?“

At han kunde bede til Gud, mens han laa der paa sit usle Leie, fik jeg ham neppe til at forstå,

Saa læste jeg nogen enfoldige Ord af Jesus for ham og forsøgte at bede med ham og for ham. Men det var saa vanskeligt at finde Tanker og Ord, som han kunde følge med i.

Da jeg gik, takkede han atter, fordi jeg var kommen. Nu havde han det saa godt, sagde han.

En Uge senere fik jeg atter besøge ham. Han var for langt borte, saa jeg kunde ikke naa ham hver Dag.

Hverken han eller jeg nævnte mer om Daab. Det vilde ogsaa været mig umuligt at døbe ham, saa blottet han var for al kristelig Viden og Forstaelse.

Jeg fik det Indtryk af ham, at han nu var rolig, havde ingen Frygt for at dø, siden jeg kom der og talte med ham. Ansvar og Bædelse var dermed lagt over paa mig, og naar jeg fandt det forsvaret ikke at døbe ham, saa var der vel ingen Risiko ved det. Det var paa en Maade mig, han troede paa.

Da jeg 14 Dage senere kom tilbage fra en Reise, var Ramara død, sluknet stille en Nat, mens alle sov.

Søgte Ramara Gud? Havde han Tro nok til at blive frelst?

Efter vor almindelige Opsatning skulde jo Svaret blive benægtende.

Men kanste Gud alligevel maaler og veier anderledes end vi Menneſter?

Jeg fik store Mærke ønskede dog Ramara at gjøre Gud tillids, blive forliget med ham, og det var at blive døbt, troede han. Og siden jeg, Guds Udsending, kom og tog Bædelsen, søgte han sig tryk. At Jesus havde sagt noget, havde ikke synderlig Betydning for ham. Men hvad jeg sagde var for ham udenfor al Tvivl. Kanste her alligevel var et Senepstorn Tro. Herren alene ved det, og engang faar ogsaa vi vide det. Kanste vi da blir glædelig overrasket, endda jeg Menneſte ifølge min Lære og Regler ikke kunde døbe Ramara. Na, hvor jeg ønsker at tro det!

Efter hedsst Maalestok havde Ramara været en bra Mand.

Jeg nogen Aar passede han Børnene vore, og det gjorde han med stor Trost. Da vi

saa flyttede og fik andre Gæstere, mistede vi den ene Ro efter den anden. Nu har jeg ikke saapas som en Ralv igien. Da først saa vi tilgavns, hvor trofast og bra Ramara havde været.

Skulde saa ikke Gud ihukomme ham, at han trods alt dog var tro i det lille?

En Unggut, der vil gjøre noget for Jesus.

Jeg er Søndag Morgen paa Vej til Kirke. Stikker indom en By med mange Menneſter, gaar fra Hus til Hus og søger at saa nogen med mig bort i Kirken.

Midt i Byen møder jeg Zanamino. Han kommer fra den modsatte Kant. Ogsaa han gaar fra Hus til Hus for at saa Folk med sig til Kirken.

Zanamino er en Unggut, der netop er optaget paa min Skole for vordende Menighedsledere.

Der var 14, som vilde ind. Kun de 9 bovede jeg at tage. De andre stod formeget tilbage i Rundskab og Begavelse.

Zanamino holdt jeg ogsaa paa at sende tilhage, da han er noksaa lidet begavet, har vanskeligt for at huske og endda vanskeligere for at forstaa. Men jeg tror, det var de varke og varme Dinene hans, som gjorde, at jeg behøvdte ham. Naar han sidder der i sin Forlegenhed for Svar og ser paa en, er det som der ligger en hel Væn i Blikket.

Og idag gik Zanamino og samlede Folk til Kirke. Det havde han intet Paalæg om eller ydre Opfordring til. Heller ikke vidste han, at jeg skulde komme.

Dette siger min Viden og Forstand mig, at det er stort i Herrens Dine. Og nu sender jeg aldrig Zanamino fra Skolen, om det end gaar smaat for ham.

Men denne fromme Gut, der finder sliG Glæde i at gjøre noget for Herren, hvorfor blev ikke han af sin Skaber udrustet med større Gaver? For et Evangeliets Redskab han da kunde blevet! Mener jeg. Skulde vel Herren mene noget andet?

Missionæren sidder mizmo dig. Hans Tjenere synger Lovsang.

Det var midt i Regntiden, jeg var ude

paa en Reise. Uveiret kom over os med Vold og Vast. Og saa blev vi stoppet af en Flod, som der ingen Raad var at komme over, før Regnet gav sig.

Vi maatte derfor slaa os til i et Par usle Hytter i Stogen.

Bed et Uheld var jeg trods min Olskappe blevet dygtig vaad, og det Bytte, jeg havde i mine Kurve, var ogsaa bleven vaadt. Derfor sad jeg traurig og trist i min fugtige Hytte, hvor det dryppede allevegne. Og jeg blev mørk ihu ved Tanken paa alle de Feberanfald, jeg nu vilde saa.

De indfødte, jeg havde med, gjorde op Ild i sin Hytte, hængte sine vaade Klæder op i Røgen og kofede sig udmærket om Varmen trods Regnet, der øste og drev udenfor, saa Elven sløi skumhvid forbi Døren vor.

Saa begyndte et Par af Folkene at synge. Vakte, kraftige Stemmer, der med Liv og Fryd sang—Salmer. Og jeg, som troede de var Hedninger allesammen! Det var nye Folk, saa jeg kjendte ingen af dem.

Jeg forlod den ophøjede Ensomhed i min dryppende Hytte og ruslede bort til Ilden og Salmefangen. Det dryppede der ogsaa, men det ligesom ikke gjorde noget.

Saa faar jeg vide, at de to Sangere er gamle kjendte. Som halvvoxsne havde de gaaet paa Skole hos mig paa Midongh, og jeg havde døbt dem. Det var nu mange Aar siden. De var blevet voksne og stægget, saa jeg huskede dem ikke iagen. Men kristne var de, og vore Salmer huskede de og var glade i dem, og nu kunde de glæde ogsaa andre med dem trods Uveiret, den elendige Hytten, og at vi næsten ikke havde Mad her i Stogen, langt fra Folk. Endda vi delte broderlig, blev det svært knapt. Vi havde jo beregnet at naa Folk til Aften, saa vi havde ikke større med os.

Men vi hjalp paa med Sang og holdt Humøret oppe og fik en deilig og opbyggelig Aften. Kommen tilsengs laa jeg længe og tænkte paa, hvor underlig Livets Sæd kan gro og bevares, selv der vi Menneſter forlængst har holdt op at vente noget.

Denne Aften var det ikke jeg, Missionæren, som var ovenpaa, men mine forte,

flæde Tjenere, som Gud satte til at præke for mig. Vi skønner alle, hvem der her var den største i Herrens Dine.

Jeg tænkte agsaa paa, at igrunnen er vi ikke saa utaknemmelige heller. Det viser vor store Glæde, hver Gang vi opdager lidt igjen for alt vort Slid og Stræb. Den, der, som Herren, kunde lære at se stort paa det „lille"! Jeg tænker saa ofte paa Jesu Begeistring, da han havde bundet den samaritaniske Kvinde. Var det noget? siger den aandelig nærsynte. Store, modne Marker! siger Herren.

K i r k e o f f e r.

Det var Suledag, og Menigheden ofrede i Kirken.

Den gamle, rige Adelsmand kom op til Kirkebordet med en 5-Krone i Haanden. Han bar den aabent og høit, saa alle skulde se den. Han lægger den høitidelig ned i Pengekaalen og ser sig om. Men han fandt vist, at der ikke var mange nok, som saa, hvormeget han gav. Han tager 5 Kronen op igjen og staar nogle Dieblkke med den i Haanden. Dette var jo en høit usædvanlig Fremgangsmaade, saa hele Kirken saa paa ham i Forbauselse. Da lagde han sit Offer ned i Skaalen igjen og gik sagte og tilfreds tilbage til sin Plads.

Stakkels Mand, tænkte jeg, ofre saa meget, og saa er hans Gave værdisløs for Gud, saa han intet faar igjen for den. Herrens Offer giver ingen Renter, mens Kjærlighedens giver hundrede Fold igjen.

Men da jeg bagefter betalte Presteløn af Kirkens Penger, 5 Kroner til hver Prest, da var han, som fik Adelsmandens hele 5-Krone, ligesaa tilfreds og velholden, som de andre, der fik sit i Smaaprør.

Dette maatte jeg tænke paa og kan til denne Dag ikke rigtig forstaa det. Den „værdisløse" 5-Krone forsvandt ikke af Skaalen, og Presten, som fik den, købte lige meget for den som ellers for 5 Kroner.

I samme Menighed er en Fattigkone, en from Kristen, tror jeg. Hun har lovet Gud, at hun hver Maaned vil give 5 Ore i Takoffer. Og 5 Ore er ikke lidet for hende. Men regelmæssig paa Maanedsdagen har hun 5 Ore at lægge i Offerkaalen, medens

mangen en Velstandsmand og Kone gaar ud af Kirken uden at have givet en Ore. De har simpelthen ikke Penger, siger de.

Denne Fattigkones Offer er stort i Guds Dine, siger vi, og det tror jeg. Men da jeg skulde betale 5 Kroner i Presteløn, maatte jeg tage akkurat 99 andre 5 Oer og lægge til Fattigkonens Offer, medens Adelsmanden greiede sig alene. Hvad var saa alligevel mest?

Eller er det kanske saa, at den „værdisløse" 5-Krone blev tillagt Fattigkonen, saa hun fik Betsignelsen og Takken for den? Og det var alisaa hendes Penger, der dækkede en hel Presteløn, ja hjalp til paa en andens med 5 Ore. Jeg tror helst det sidste og siger: Lykkelige Fattigkone! Du troede, du gav bare 5 Ore, og saa regner Gud det for Kr. 5.05 og med Betsignelse ataat.

E n R o n v o l u t f o r m e g e t.

En af mine Elever kjøber Ronvolutter. I Farten givet jeg ham en formeget. Da han senere opdaget det, kommer han tilbage med den.

Var det noget at snakke om?

Nei, det var saa lidet, at jeg slet ikke tænkte paa det med det samme.

Bagefter slog det mig, at netop fordi det var saa lidet, var det stort.

Han, fattige Gutten, leverer mig, „Rigmanden" tilbage en Ronvolut! Og det er i dette Land, hvor Usandhed og Uærlighed er Folkets Børnelærdom og ellers saa velært som knapt noget og af det vanskelige, vi har at faa ud af denne syndebundne Slægt.

Fra smaa af lærer man jo, at det er dumt, ja ligefrem farligt at være sand og ærlig. Alle Barn kjender Folkeeventyret om „Stakkels Reth". Det fortæller Bedstemor om Kveldene. Det fortæller Børnene hverandre. Og det gror fast i dem, hvor ilde det gik Reth, just fordi han var saa dum at sige Sandheden:

Reth var ude og spadserede. Kommen udpaa Sletten saa han der en Hjernekaf. Han blev forbauset, standse og saa paa den, snudde og dreiede paa den, medens han snakkede med sig selv: „Hvad ondt kan vel du have gjort, at du maa ligge her? Har

du kanste stjaalet eller myrdet eller gjort andet stygt?"

Da svarede Hjernekallen:

"Jeg har hverken stjaalet eller gjort andet stygt. Jeg ønsker bare en Hjernekall til Selskab." Og Hjernekallen sagde dette to Gange.

Da løb Ketsy hjem og fortalte dette til Høvdingen og alle i Byen. Og de fulgte alle med ham udpaa Sletten for at se en Hjernekall, som kunde snakke. Kommen derud sagde man til Ketsy:

"Snak nu med Hjernekallen, saa vi faar høre paa."

Og Ketsy gentog sit tidligere Spørgsmaal til Hjernekallen, men han fik intet Svar: ikke en Lyd kom der fra Hjernekallen.

Ketsy gentog sit Spørgsmaal to-tre Gange, men Hjernekallen forblev saa stum som et afluttet Hode skal være.

Da blev Høvdingen og hele Folket overmaade sint paa Ketsy, der kunde „lyve sig" og holde dem alle for Nar. De vidste jo alle, at en Hjernekalle kunde ikke snakke. Om ikke Ketsy ogsaa vidste det?

Saa dræbte de Ketsy og huggede Hovedet af ham, og hans Hoved trillede borttil Hjernekallen.

Men da talte Hjernekallen:

"Der kan dere bare se! Jeg har hverken stjaalet eller myrdet. Jeg ønsker bare en Hjernekalle til Selskab".

Da angreb Høvdingen og hele Folket overmaade meget, at de havde dræbt Ketsy. Og de graad og beklagede Ketsy, der havde været saa uklog at sige Sandheden, saa det gik ham ilde.

Og det er blevet Mundheld, naar man vil beklage en ensfoldig Sjæl: „Stakkels Ketsy!"

Efter dette saa kanste Gud noterer hin enkle Konvolut med sersifret Tal.

„Helliget vord de dit Navn!"

Et Kristenfolk sender Missionærer her at udbrede Kristi Navn og Lære blandt Hedninger.

Rytter det? Især at stræve blandt disse dybtstumpne, halvvilde Lablandsstammer

paa Madagaskar, det maa vel ansees for spildt Idealisme?

De som ønsker Svaret i Tal, kan læse vore Marsberetninger med sin Statistik.

Men er det ikke et godt Stykke paa Veien, at disse halvvilde, der før flyede for os som for Pesten, nu for enhver Pris vil have os iblandt sig, at de ligesom føler sig forladt og værgeløs—faderløs, naar Missionæren er borte eller flytter fra dem? Naar de møder ham, ser de op med en glad Hilsen og ber ham gjerne ind i sin lille simple Hytte. De gaar ogsaa trygt og gjerne til Missionærens Hus.

Forleden kom en Flok Børn ind paa Kontoret. En af dem skulde kjøbe en Abc. Det var deres hele Grinde. Men paa Kontoret saa de meget rart, der fængslede dem. De gik omkring og kigede allevegne. Tilslut slog hele Flokken sig ned paa Gulvet, som var de hjemme, og snakkede og vasede, som Børn pleier. Det blev længe, før det faldt dem ind at gaa igjen.

Jeg sad og skrev paa noget, skulde tænke og Børnene var mig til stor Plage. Men jeg bogtede mig vel for at bede dem gaa. Børnene blir saa let ræd. Og det var jo grunden saa giildt, at de følte sig hjemme her hos mig.

Paa en Udkantstation som Midongh er jo de fleste, jeg møder, Hedninger. Største Parten af værste Slaget endog. Om de smiler og hilser saa blidt, saa kommer dog de færreste af dem til Kirke og Daabsundervisning—endda. Og da er vel deres Venlighed noksaa værdiløs?

Ja, mon det? Mon ikke Gud skulde se mere i dette end vi med vore nærlynte Øine?

End om dette er begyndende Sprækker i Hedningesjælden, de første Skuffer Jord ned i Lastens Sump, selv om Veien for Kongen endda langt fra er farbar til de fleste af disse Arvinger af Artusinders Hedenstak og Laster.

Disse arme kan bli glad i, saa Tillid til, ja anse som uundværlig den Herrens strøbelige Tjener, de ser iblandt sig. Løber ikke det godt for, hvor glad de vil bli i selve Herren, naar den Helligaand faar opladt deres

Eine, saa de kan se hans Herlighed og forstaa hans hellige Navn?

Jeg tænkte meget paa dette forleden Søndag, jeg for omkring i en Række Smaahyer, hvor vi ikke har Kirke og heller ingen kan faa. Dertil mangler vi baade Benge fra Missionen og Tilladelse fra Riget, der paa vore Ansøgninger har sagt nei. Kolonien fremmes ikke ved Kristi Navn, mener de, og tager saa sørgelig Feil, endda de daglig ser Beviser paa det modsatte.

Overalt var jeg velkommen. Og straks jeg havde sat mig paa en Trappesten, havde jeg mindst halve Byen om mig.

Læse af Bibelen og præke for dem, havde jeg ikke Lov til. Ikke engang en Salme turde vi synge. Vi bare snakkede om Kuerne og Børnene og disse Benge, som det er saa vanskelig at tjene. Imens satte jeg op nogen store Billeder paa en Hyttevæg og fortalte om den barmhjertige Samaritan, den gode Hyrde, om Faderen som havde to Sønner, hvoraf den yngste løb bort osv. Forklarede Billederne og snakkede med denne og hin, alt om hverandre, saa hver en i Byen gjerne kunde aflægge Ed paa, at præke det havde jeg da mindst af alt gjort.

Saa sa jeg farvel og ruslede til næste By og fortsatte at snakke.

Endelig kom Guvernøren, mens jeg sad og snakkede. Har en Mistanke om, at han kom for at holde mig i Ave. Vi hilste svært venlig paa hverandre, og jeg spurgte efter hans yngre Kone, som slet ikke vilde komme sig, og jeg sagde:

„Vi sidder netop her og snakker om, at Folk maa lægge sig mer efter Grisavl, for det er det eneste, de kan tjene Benge paa. Her skulde netop dere Guvernøreren hjælpe Folk med Raad og Opmuntring“.

Jo, han var saa ganske enig i det.

Da der ikke var mer at sige om Griseavl, stak jeg min Billedrul under Armen og reiste mig for at gaa.

„Hvad er det du hører paa?“ spurgte en i Flokken.

„Na, det er bare nogen store Billeder.“

„Kan vi ikke saa se dem?“

„Saa gjerne, hvis dere har Lykt. Jeg har det ikke saa travelt alligevel.“

Saa satte jeg Billederne op paa en Væg og forklarede, hvad det var og fik sagt dem mangt et Herrens Ord, uden at nogen havde Anelse om, at jeg prækede for dem. Og baade Guvernøren og de andre syntes det var storartede Billeder.

Endelig sagde jeg farvel og sad der paa Hestehygen og tænkte paa Herrens Ord om at være snilde som Slanger. Og saa det maa læres. Og kun en Ting har vi Lov til at smugle ind allvegne trods Forbud og Love og Dødsstraf, og det er Guds hellige Navn.

Udpaa Formiddagen øget Solvarmen, saa jeg satte mig paa Skyggesiden, og Folk gjorde ligesaa. Men naar jeg saa skulde sætte op mine Billeder, maatte jeg borti Solvæggen paa den andre Side af Gaden. Det var et ganske drøit Arbejde at staa der i Solstegen, saa Sveden bare fælede af mig, og det smaastrøede opunder Hatten.

Da kom Adam og hviskede: Dette gør du for Kristi Skyld, og jeg blev saa tilfreds med mig selv trods Solen og Heden, der pinte mig.

Men trods Adam, ganske Gud alligevel vil minde mig denne Søndag i Solstegen, der jeg listede hans Navn ind blandt de mange vildfarende Børn, der saa rent har glemt Far, de løb bort fra?

Da jeg Søndagsten red hjem sulten, tørst og træet, da vidste jeg alligevel liden Nytte at pege paa af mit Dagsarbejde, trods alt mit Snak.

Men ganske Gud ved om mer end jeg?

J. C i n r e m.

„N. Missionst.“

V o g t d i g for, hvad du siger om den hinfænde; thi de, som ikke hinfæ, ser du hinfæ mere end han.

H v a d I n t e r e s s e eller Fornøielse kan du have af at tale om Skjæben i din Broders Dø, du som selv har en Bjælke i dit eget Dø?

Hvor Lyffens Blomst findes.

(Af en Husmoder.)

Ja, hvor skal vi finde Lykke? Det er Haabet om at finde Lykke, som gjør Livet saa tiltrækkende her paa Jorden.

Og havde vi ikke Haab om engang at finde den, vilde Livet miste sin største Tiltrækningskraft. Intet Arbejde er for strengt, om vi bare vidste hvordan vi skulde komme i Besiddelse af den. Saadan kan vi ofte tænke, naar vi sidder høiet over vort Arbejde og undres paa, hvor uligt Lykken er uddelt til os her i Verden. Vi kjender vist alle af os til Stunder, da vi føler os nedtrykt og i daarligt Humør. Vi er utilfreds med os selv og med alt og alle, som kommer i vor Nærhed, Livet synes os trist og graat. Især innes vi Husmodre at vi har et opslidende Arbejde, saa vi faar saa liden Tid til Hvile og Ro. Men kjere, lad os ikke herøve os selv vor Lykke paa denne Maade at ræsonnere over Livets Skjægesider og gjøre vort Hjem uhyggeligt og trist for os selv og dem som er rundt os og ødelægge vor egen og andres Stemning. Nei lad os tænke os om før vi udbræder i hitre Beklagelser, lad os forsøge at se paa Livets Lyssider se paa alt det skønne Gud har skabt. Og hvis vi elsker dem som Gud har givet os i Livet til at frede og hygge om, vil det være vor Lykt at glæde dem og gjøre Hjemmet saa tiltrækkende som vel muligt. Men for at udføre dette maa vi ikke lade vort onde Lune løbe af med os. Det er jo ingen Vyrde at have et Hjem; det er ikke alle som har den Lykke i sin Lod. Det er jo Moderen som maa være Uspunktet i Hjemmet baade for Mand og Børn. Det er til Moder de maa gaa, naar de har noget paa Hjertet, og søge Hjælp og Hygge. Derfor maa vi Mødre mere end nogen anden tæmme vort Sind. Vi kan grave en Afgrund saa dyb, at den ikke let vil overstiges, mellem os og Lykken, om vi vil give efter for vort onde Lune, og Lykken er jo noget vi alle saa gjerne vil stabe i vidt Maal for os selv og vore kjere. Ved at øve os i Taalmodighed og Tilfredshed finder vi Lykken i rigt Maal og vi vil forstaa hvor Lyffens

underfulde Blomst findes. Gud er Viisdom og Kjerlighed, og han gjemte den i Menne- stets egen Sjæl. Der skal vi søge den, thi der ipirer Kjerlighedens Tro og der vokser Selvforglemmelse og sætter Blomst. Og vi vil takke Gud i Tilfredshed for de Raar og den Stilling han har givet os. Det er jo Lykke at have nogen at arbejde for, nogen som trænger os, og at der er nogen som vi er uundværlig for. Paa denne Maade kan vi forstaa, hvor vi skal finde Lyffens underfulde Blomst.

„U. B.“

Bæder uden Afsladelse.

En fremstaaende Pianist brugte at sige: „Derimod jeg ikke spiller paa mit Piano en Dag, saa mærker jeg det; om jeg lader det være i to Dage, saa mærker mine Venner det, og om jeg er borte fra det i tre Dage, saa sanjer Publikum det“. Uden Tvil har denne Mand med disse Ord nøie bekræftet sin Erfaring. Det var kun gennem stadig praktisk Øvelse, at han kunde beholde Haandens Færdighed og Myghed.

Du kan være sikker paa, at det er lig ogsaa med Bønnen. Om du endog for bare kort Tid forlømmer denne hellige Øvelse, saa skal du lide et stort personligt Tab. Forrædet med denne Forsømmelse, saa skal dine nærmeste, fortrolige Venner mærke en Forandring i din Tale og i dit Liv, og lidt efter skal din Indflydelse mærkes i videre Kredse. For at blive en Mester i Bonnens hellige Hemmelighed maa vi bede, bestandigt bede, bede ved alle Tider og Tilfælde, lede uden Afsladelse. Bønnen er det troende Menne- skes Vandedræt. Uden Bøn, kan det aandelige Liv aldrig bevares.

C. F. Spurgeon.

Alt være døbt og oplært i den trøstelige Tro og enda gaa fortabt!—Det skal gaa Tyrus og Sidon taaleligere paa Dommens Dag end dig.

Takker Herren; thi han er god.

Naar man i Bladene læser om den usædvanlige store Høst paa mange Steder rundt omkring i vort Land og har paa sine egne hjemlige Trakter Anledning at betragte samme, saa synes det mig, at enhver tænksom Person, maa næsten tvinges af hele sit Hjerte, at udbryde: „Takker Herren; thi han er god og hans Miskundhed varer evindelig“. Vi er alle enige om, at denne rigelige Avling kommer ifra Herren. Vilde det ikke derfor somme sig for os, som kristne Menigheder eller Samsund, at bestemme og afholde en særskilt Takkegudstjeneste ihøst engang efter som de enkelte Menigheder anser Tiden mest beleilig for sig og paa den Maade, som en samlet Menighed, takke Gud for, hvad han i Naade har givet os, haade hvad rigelig Avling og andet angaar. Men ikke bare det, men ogsaa ved samme Anledning optage et Offer til en af vore Missioner eller for andre velgjørende Diemed efter som Bestemmelsen maatte blive af de lokale Menigheder. Jeg ved nok, at vi har en af Øvrigheden bestemt Taksigelsesdag. Godt er det at en Dag blir tilfidsesat for det. Men jeg tror, at vi er alle enige om, at formanges, om ikke alles Vedkommende, saa bestaar Taksigelsen den Dag kun i dette, at man tilbereder et mere end almindeligt kostbart og lækkert Maaltid hjemme eller kjøber det paa et af Byens bedste Hoteller og saa spiser sig næsten halvt eller helt syg. Sandt er det, at tusinder af fattige, især i de store Byer, møttes den Dag af velgjørende og kjerlige Hænder og at Missionen ogsaa ihukommes, men tror dog, at det blir Mindretallet af Landets Befolkning, som gjør dette og kan hænde forholdsvis saa af de kristne Menigheder Landet rundt, vil derfor gjerne saa sige: Lad os efterkomme Øvrighedens Opmuntring og tilbringe Taksigelsesdagen paa en Gud velbehagelig Maade, men ved Siden af det afholde en særskilt Takkegudstjeneste og af Hjertet takke Herren for det ovenfor omtalte. Det skal bringe fornøjet Betsignelse over os; thi Herren elsker og velsigner en glad Giver.

Præster og Menigheder vil undskylde, at

jeg sender ud denne Opmuntring; faar tro at det sker af Kjerlighed til Gud og hans Riges Sag.

Tilslut en venlig Hilsen til alle „Budbærerens“ Læsere.

Broderligt,

A. L. Stueland.

Hensøvet.

Mrs. Margit Langehaug var født den 7de Mars 1865, døbt 2den April 1865, konfirmeret 8de Juni 1880. Egteviet 8de Juni 1885, udvandrede til Amerika den 15de Mai 1889, ankom til Northwood, N. D., 15de Juni samme Aar. Otte Dage efter de ankom til Northwood, døde deres kjære lille Datter Barbo. Den 24de Mai 1890 flytted Familien til Bottineau, N. Dak., og tog sig Hjemsted i Turtle Mountain. De har nu boet der i 22 Aar.

Broder L. O. Langehaug med sine syv Børn, 4 Gutter og 3 Piger, søler Savnet af en kjer og trofast Hustru og Moder.

Mrs. Langehaug maatte underkaste sig en Operation og Mandag den 25de Juni blev i Bottineau, N. Dak. lagt ind paa Hospitalet og der opereret.

Operationen syntes at være vel overstaet og der anedes ikke nogen Fare, men om Onsdag Morgen den 26de Juni Kl. 4:30 døde hun, uden at nogen af hendes Børn eller Slegt var tilstede.

De havde i Familieraad besluttet, at hun skulde gaa til Lægen og blive opereret, og Sagen fattes i Herrens Haand, omend Udfaldet synes at være vanskeligt at igjennemskue, saa var nok hendes Time kommen.

Hendes Liv og Betsjendelse vidnede om, at hun havde Samsund med Herren, idet hun allerede i en ung Alder gav sit Hjerte til Jesus.

Hun har uden Tvivl joynnet ind som et Barn i Jesu Arme.

Derfor er haade den sørgende Egtfælle og Børnene samt den talrige Vennekreds, ikke blot i Nordlands Menighed, som hun tilhørte, men overalt, hvor hun var kjendt, forvisset om, at hun døde i Troen paa Guds Søn.

Lidt ifra Missionsmarken i det vestlige Nord Dakota.

Herren har sin Gjerning ogsaa paa disse Tragter, selv om man er Vidne til megen Verdslighed, saa er der dog ikke saa faa, som har begyndt at søge Gud, af baade gammel og ung.

I Sommer har vi været mindet om, hvor nødvendigt det er, at være beredt; thi to unge Mødre har ombyttet Ti'en med Evigheden. Hvor alvorlige er ikke Jesu Ord, naar han formaner til at vaage og være rede; thi vi ved ikke, hvad Tid Herren vil komme. Han kan komme paa den Tid vi mindst venten, og salig er den Tjener, han finder paa den, naar han kommer! Hvor nødtigt man end vil slippe sine kjære og sige Farvel for aldrig at mødes mere hernede paa Jorden; men naar Herren taler, saa maa man stilles, og ingen kan modstaa, men maa følge med enten man vil eller ei.

Emely Dahl af Bethania Menighed, fik vandre hjem til Herren den 5te Juli efter et længere Sygeleie. Hun døde af Tæring og efterlader sig Hustru og to Børn.

Ligeledes Mrs. Ole Walsvig af Immanuel's Menighed, døde den 16de August, 21 Aar gammel. Hendes Pigenavn var Christine Helland, var opvokset ved Kenyon, Minn., hvor hun blev konfirmeret af Pastor C. C. Holter. Hun var med os i Bønnemøderne og bad til Herren om Raade og Styrke til at vandre som en kristen, og da kan vi sige: Salige er de døde, som dø i Herren.

Saa har Herren velsignet disse Tragter med et godt Aar og Folket har nu mere Mod og vil uden Tvil gjøre det bedre ogsaa i de kirkelige Arbeide. Naar vi tænker paa, at her har været to Aar uden nogen Avling, og næsten alle fattige Folk, saa har det ikke været saa let en Sag at være Prest, naar man ikke saa andet end Nød og Fattigdom; men nu bliver det bedre, Herrens Navn være lovet.

Albert Olson,
Liberty, N. Dak.

Om du fik alt til at gaa, som du vil, saa blev du kanske noget langt andet end et Guds Barn og en Himmels Arving.

Fra Arbeidsmarken.

Past. E. C. Jacobsen har opsaat sine Menigheder ved Wiroqua, Wis., men mere ved ikke vi med Visshed i Forbindelse med denne Opfølgelse endnu.

Prof. M. D. Wee reiste sidste Lørdag aften til Sioux City, Iowa, hvor han vilde være tilstede ved et Møde og være behjælpelig med at organisere S. Dak. Ungdomsforbund.

Sidste Søndag blev Kandidat Jacob Dordal ordineret i Hauge's Kirke i Kenyon, Minn. Udsørlig Beretning om denne Ordinationshandling vil komme i næste Nummer.

Past. J. H. Johanson fra Horace, N. Dak. gjorde i Begyndelsen af denne Maaned Besøg til St. Paul og Kenyon, Minn. Søndag den 8de deltog han i flere Møder sammen med Past. M. G. Hanson i hans Raad.

Hauge's Synode har ikke Raad til at have saa mange Referater af Aarsmødet liggende i Trykkeriet ufulgte. Naar man i samlet Synodemøde bestemmer, at disse Aarsberetninger skal trykkes, saa bør ogsaa enhver hjælpe til at kjøbe dem eller saa dem solgt, saa ikke ogsaa dette skal blive et direkte Tab for Synoden. Ret mange, endog store Presteskab, har endnu ikke indsendt nogen Ordre paa disse Bøger.

Miss Anna Lee skriver fra Kristiania den 4de Sept. at alt da var særdegt og at Skibet skulde seile om en Times Tid. Det lille Rejsefølge er Familien Martinson, Miss Lee og Frøken Rinn. Sidstnævnte er fra Fredrikstad og reiser for det norske Rinasforbund. De er alle glad og Gud og Bennerne taknemmelig for, at de atter faar drage ud paa Missionsmarken. Om alt gaar, som tænkt, vil de naa til Peking den 19de Sept. Miss Lee beretter, at hun har haft en meget hyggelig Tid blandt Slægt og Benner i gamle Norge. Hun hilser saa flittigt til Benner og kjendte her i Amerika.

Efter Bestemmelse og som nævnt allerede i forrige Nummer begyndte det nye Skoleaar ved Red Wing Seminar Tirsdag den 10de Sept. Paa Formiddag var der Indskrivning i de forskjellige Klasser og paa Eftermiddag Kl. 2 en kort Aabningsfest. Man sang: „I Jesu Navn skal al vor Gjærning ske“, hvorpaa Past. Westphal læste et Skreftaffnit og ledet i Bøn samt holdt en kort Tale til Lærere og Studenter. Korte Taaler holdtes paa Anmodning af Skolens Bestyrer ogsaa af Pastorerne Oppegaard, C. C. Holter og Knudsvig. Foruden de her nævnte var ogsaa enten paa Aabningsdagen eller senere i Ugens Løb følgende i Besøg ved Skolen: Pastorerne Mona og L. C. Jacobson. Mrs. Pastor D. H. Elstad fra Morrisonville, Wis., fulgte deres Søn til Skolen. Mr. Grant fra Sherman, S. Dak., bragte en Søn til Skolen. Mr. og Mrs. J. Hoversten og Søn fra Roland, Iowa, havde egen Skibss (Automobil) først til St. Paul og saa til Red Wing, hvor de besøgte kjendte og besaa sig baade paa „Haugen“ og i Dalene.

Den norske Synodes Formand Dr. H. G. Stub feirede Søndag den 8de Sept. 40 Aars Jubilæum for sin Ordination som Prest. Festgudstjeneste holdtes i Vor Frelseres Kirke i Minneapolis. Past. J. W. Preus predikede over Dagens Evangelium og gjorde i Forbindelse dermed passende Bemærkninger om og til Jubilæren angaaende hans lange og betydningsfulde Arbejde baade som Prest og Lærer. Efter Predikenen blev en Række Adresser og Hilsener overrakt Dr. Stub. Prof. Gisèle Bothne overrakte ham en Adresse forsynet med talrige Underskrifter af Prester og andre Personer i alle Dele af Landet. Pastor Preus overrakte Jubilæren en Adresse fra Vor Frelseres Menighed, undertegnet af dens Prester og Embedsmænd. Past. M. D. Sumstad talte anerkjendende Ord og læste en Lykønskingsbrev til Dr. Stub fra en Menighed i San Francisco. Past. R. C. Holter talte over Jubilærens Virke og læste en Skrivelse fra Hauges Synodes Formand,

Pastor M. G. Hanson, og Prof. D. G. Ristad fra Fergus Falls læste en Lykønskingsadresse fra den svenske Augustanashnodes Formand. Dr. Johs. Olvisaker udtalte en Tak og overbragte Lykønskninger fra Luther Seminaris Fakultet. Sagsfører Nils Michélet henbødte ogsaa nogle Ord til Jubilæren. Pastor Preus læste Lykønskingsbrev fra Formanden for den islandske lutherske Synode i Amerika, fra Past. Carl Ravier. fra Konsul Olaf J. Rove i Milwaukee, og fra Menigheder og Farenings paa forskjellige Steder i Amerika. Der var en telegrafisk Hilsen fra Biskop Bockman i Trondhjem. Dr. Stub udtalte i saa men hjertelige Ord sin Tak og Glæde over de mange Brevise paa Kjerlighed. Dr. Stub blev for nogle Aar siden af den norske Regjering udnævnt til Ridder af St. Olavs Ordenen, og nu ved Jubelfesten blev han dekoreret med St. Olavs Ordenens Kommandørkors, hvilket skal være den største Udmærkelse, som den norske Regjering har vist nogen Norsk-Amerikaner.

Besjendtgjørelser.

Chicago Kreds af H. S. holder sit Aarsmøde i Lodi, Wis. Past. D. H. Elstads Kald fra 1—3 Okt. Samtaleemnet er Kol. 3: 1—17. Chicago & N. W. K. R. gaar gennem Lodi.

A. D. Mortvedt, Form.

A. J. Evenson, Sekr.

Shell Creek Norsk Ev. Luth. Menighed, indbyder herved til et fristeligt Samtalemøde at afholdes i Newman Grove, Nebr., fra den 8de til 10de Oktober næstkommende. Samtaleemne: Kol. 3: 1—4. Lutherske kristne, læg og lærde, er hjertelig velkomne til Mødet. Paa Menighedens Vegne

J. F. Melom.

Om Gud vil afholder Nordre Minnesotakreds af H. S. et Opbyggelsesmøde i Sions Menighed, Past. B. Olsons Kald fra 24—26 Sept. Samtaleemne er Luk. 15, 11—24. De besøgende gaar til Wagon, Minn., hvor Skibss vil møde den 23de Sept. Herren velsigne Mødet.

J. J. Rendahl.

M. E. Dahle.

Lincoln Menighed indbyder herved til et kristeligt Samtalemøde at afholdes i Hurley, Iowa, den 27de—29de September. Kirkeindvielse den 29de. Formand W. G. Hanson har lovet at være tilstede. Samtaleemne: Efsejerne 2: 1—10. Kom mange, og kom med Bøn om Herrens Velsignelse.

Paa Menighedens Vegne

P. D. W e e.

S. D. Krebs af H. S. afholder sit Aarsmøde i Frankes Menighed, F. S. Olsons Rald fra 24de til 26de Sept. 1912. Thema: Ap. Ef. 26, 27—29. De besøgende mødes i Geddes om Aftenen den 23de. Der fortsættes med Møde i Ebenezer Menighed, Past. Lottesmoes Rald 27—29 September. Thema: Rom. 6, 20—23. De besøgende blir mødt i Corsico den 26de.

D. D. Bergh.

F. S. Olsson.

Paa Indbydelse fra Bethania Menighed, Spicer, Minn. holder Hauges Synodes Ungdomsforbund Stevne i nævnte Menighed Nov. 8—10. Besøgende mødes med Styds i Willmar Dagen før Mødet. Program senere. Alle interesserede i Ungdomsarbeidet maa komme!

M. D. W e e, Form.

S. C. Simonson, Sek.

S. Dak. fælles Indremissionsforening holder Møde i Garretson, Past. Solums Rald fra 16de til 18de Okt. Samtaleemne: 2 Kor. 6, 1—2. Mødet begynder om Aftenen den 16de.

F. J. Dallanb.

L. A. Badheim.

Norway Menighed, Eagle Grove, Ia. indbyder til et kristeligt Samtalemøde at afholdes 1ste til 3die Okt. Past. Eastvold prediker første Dags Formiddag Kl. 10.30. Indledning af Samtaleemne den 116 Salme paa Eftermiddag. T. J. Spande.

Om Gud vil, blir der afholdt et kristeligt Samtalemøde i Bethania Menighed, Rhame, N. Dak. Mødet begynder den 13de Okt. og holder paa en 3 a 4 Døgn. Søndag Formiddag blir det Grundstenslægning og paa Eftermiddag Kirkeindvielse. Ved denne Anledning vil der bli Anledning til at danne ny Kreds vesten om Missouri, siden Brester og Menigheder har modtaget Indbydelsen dertil af Bethania Menighed. Tilreisende mødes med Styds i Rhame Dagen før Mødet. Vær da alle velkommen med Bøn om et velsignet Møde.

G. A. Carlson.

Iowa Kreds af Hauges Synode vil afholde sit Aarsmøde i Elims Menighed, Randall, Ia. Past. G. D. Paulsunds Rald fra 15de til 17de Okt. Samtaleemne: Ef. 6, 10—20. Past. C. J. Eastvold indleder og Past. D. Andreson aabner Mødet med Prediken.

S. D. Heidal.

T. J. Knutson.

Det 34de Aarsmøde for Zionsforeningen for Israel bliver, om Gud vil, afholdt i Bethel n. luth. Kirke, Pastor Tillers Rald, Humboldt Boulevard og Dickens Ave., Chicago fra 15de til 17de Okt. Centralkomiteen møder paa det n. luth. Diaconiseshjem 1138 Leavitt St. Kl. 10 Formiddag den 15de. Kl. 2 Eftermiddag er den første Session af Mødet i nævnte Kirke, hvor de forskellige Indberetninger vil blive hørt, kanste ogsaa Pastor H. J. Holmans Indledningsforedrag over Samtaleemnet: Ef. 49, 4, 6. Past. J. Mortensen holder Abningsprediken men den henlægges efter Chicagovennernes Ønske til Kl. 8 Aften den første Dag. Missionsprediken vil ogsaa blive holdt under Mødet og Offer optaget til Missionen. Tilreisende bør melde sig senest inden den 12te Oktober til Past. C. S. Wang, Zion Lutheran Church, Potomac & Artesian Ave. Chicago. C. C. Holter, Form.

J. H. Blegen, Sek.

Program for Røstfesten ved Bethesda Børnehjem, Beresford, S. D.

Søndagen den 22de Sept. 1912. Formiddagssessionen begynder Kl. 10.30. Fællessang: „Dit Ord o Gud som Duggen bærer.“

Bøn ved Past. S. L. Jacobson.

Sang: Forsamlingen.

Kollekten og Epistelen ved Past. J. A. Quello.

Festtalen ved Past. T. J. Oppedahl, Dawson, Minn.

Sang.

Bøn ved A. J. Kommereim.

Sang No. 91, Landstads.

Besiguellsen ved Past. J. A. Quello.

Middag.

Afternoon-session.

Song by the children of the „Home.“

Address by Rev. G. O. Mona, Toronto, S. D. Offering.

Song by the children of the „Home.“

Ten-minute addresses by the visiting pastors. Cantata „The boy Samuel“ by the „Home“ children.

Prayer by Mr. Lökken.

Kvitteringer

Til de trængende i mit Kald: Fra C. Stevenson.	
Brookings, S. D.	5.00
Fra Mr. og Mrs. Andrew Baulson, Clermont, Iowa.	10.00
Ved S. C. Hanson fra Thronbjiems Mgd. S. Kv., Pastor i	
Herbygs Kald, Solin, S. Dak.	25.00
Fra samme til Rasmussen.	10.00
Ved O. Ekstas, Plains, Mont.	1.00
Fra D. S. Skotvold, Cottonwood, S. D.	4.00
Til Rasmussen fra samme.	2.80
R. Rasmussen.	

Adresse.

Rev. C. D. Munkvold,
Route 1 Rodaway, Iowa

Referatet for 1912.

Referatet af Hauges Synodes Aarsmøde er nu at faa for 25c pr. Eksemplar ved at henvende sig til C. Lilleshun, Red Wing, Minn. Send nu ind saa mange og saa store Ordres som mulig og saa snart som muligt. Det gjælder nemlig at faa solgt alle disse nok saa store Bøger, 260 Sider, som det koster meget at faa istand. Det, som ikke kan sælges af Oplaget, er Synodens Tab. Enkelte Aar er alle Referater solgt paa kort Tid. Hjælp nu til at faa blir Tilfælde og saa iaar.

Konstitution

for Hauges Synodes Ungdomsforbund

er nu særdiv. Den er given i baade norsk og engelsk Tekst. Den er paa 8 Sider heftet og koster 5 Cents Stykket enkeltvis. 3 Partier sendes den portofrit til følgende Priser: 25 Eksemplarer for \$1.00, 50 for \$1.75 og 100 for \$3.50. Alle Ordres sendes til C. Lilleshun, Red Wing, Minn.

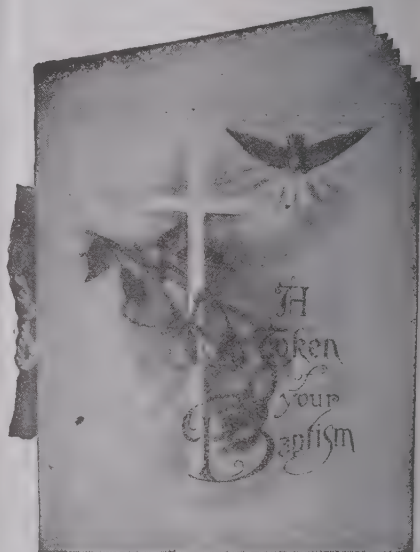
Bibelske Billeder

i mangesfarvet Ojsetryk, passende at sætte i Ramme. 1. Jesus velsigner de imaa Børn; 2. Jesus i Gethsemane; 3. Den tornekrone Bæres; 4. Jesus paa Korset; 5. I Midten den ophængte Frelser og rundt omkring 14 Billeder fra Bibelskehistorien; 6. "Rock of Ages"; 7. "In loving Remembrance". Dette Billede forestiller ogsaa "Rock of Ages", og nedenunder er trykt nogle andre Vers (paa engelsk) til Minde om de afdøde; der er ogsaa trykt Billeder, hvor man kan nedskrive Navn af Størrelsen paa disse Billeder er 19X20 Tommer De sælges for 10c pr. Stykke.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

A TOKEN OF YOUR BAPTISM.

Et ualmindeligt pent Daabsminde i Bogform. Baade Daabsattesten og Omslaget er lithograferet mange Kulører. Billeder, Bibelske og Salme-



vers er lithograferet i brunt og sort. 12 Sider og Omslag paa tykt Papir og heftet med frynset Silkebjørn. Det hele er paa engelsk.

Pris pr. Stykke 25 Cents eller \$2.40 pr. Duzin net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.

Drawer 74, Red Wing, Minn.

A TOKEN OF OUR WEDDING. A beautiful booklet, containing certificate, oblong shape. Made up of six heavy cardboard leaves. Richly illustrated in delicate colors. The certificate itself occupies the two middle pages and is preceded and followed by well selected designs, symbols, hymn verses and Scripture passages. The last page is prettily arranged for name of guests. Furnished with a pretty embossed cover and bound with a heavy silk cord. Single copy 25 cents, per dozen \$2.40 net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.
RED WING, MINN.

"Vægteren", 427 opbyggelige Sange, gamle og nye. Denne Bog har bundet en stor Udbredelse iblandt det lutheriske Kirkefolk. Udbredt i over 12,000 Eksemplarer. I meget Bind og Guldbind, Pris 80c.

Sendes til Norge for samme Pris.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

THE APOSTLE OF ALASKA

The Story of William Duncan of Metlakatla

By JOHN W. ARCTANDER, L. L. D.

Illustrated. 395 pages. Nicely bound.

Price 1.50 net.

Landstads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

L o m m e f o r m a t.

- I almindeligt Stindbind med de 3 Teftrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kalf samt
sprængt Snit 70c
3m. Morocco med Kors og Kalf samt
sprængt Snit 1.00
3 Morocco og Guldsnit, mygt Bind.....1.40
3 Morocco og Guldsnit Pragtbind.....1.50
3 Kalvestind og Guldsnit, mygt Bind.....1.75
3 Kalvestind og Guldsnit, Pragtbind.....2.00

B a r e S a l m e r n e.

- No. 5. I almindeligt Stindbind.....50c
No. 6. I almindeligt Stindbind med for-
gyldt Kors og Kalf 60c
No. 7. I Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c
No. 8. I ægte Morocco, Pragtbind....1.25
No. 9. I ægte Morocco og Guldsnit, mygt
Bind med Forfringer 1.40
Orford Indbinding, ægte flexible Mo-
rocco, med umbøjede Kanter og
Guldsnit og Futeral.....2.50
D. Indb. i sort præstet Kalvestind, mygt
Budebind, med forgyldt Kors paa
Siden og ophøjede Blomster.....2.25
F. Indb. i blaat flexible præstet Kalve-
stind med Guldsnit og Futeral.....1.80
G. Indb. i sort flexible præstet Kalve-
stind med Guldsnit og Futeral.....1.80

S t o r s t i l e t.

- No. 1 I sterkt præstet Stindb. med Futeral 1.40
No. 2 " " " med Beslag 1.65
No. 3 " " " med Kors og
Kalf og Guldsnit og Futeral 2.00
No. 4 Do. Do. med Beslag2.25
No. 5 I ægte Morocco, forgyldte Sider
og Ryg, med Guldsnit og Futeral 3.00
No. 6 Do. Do. med Beslag3.25

- Alle 3 Teftrækker særskilt, Shirtingsbind 50c
Do. i Morocco og Guldsnit.....80c

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Bisshop Bangs

Erindringer.

- Indhold: 1. En nordlandst Vettesaga.—2. Nordlandst Folketiv.—3. Barndom og Ungdom.—4. Bæreaar.—5. Min Hjerlighedshistorie.—6. Prest.—7. Professor.—8. Statsraad.—9. Bisshop.

476 Sider. Indbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
RED WING, MINN

FORGET ME NOT.

BIBLE PASSAGES AND VERSES FOR

EVERY DAY IN THE YEAR.

SMALL SIZE. — Texts and hymns nicely printed on one page, the opposite page being blank for entering names, birthdays, etc. The book is illustrated with 6 pictures of flowers executed in finest chromo-lithography, with Scripture text. Bound in cloth with title and forget-me-nots in colors, gilt edges.

Price, bound in cloth, gilt edge, 40 cents.
" " leather " 60 cents.

MEDIUM SIZE.—This book contains carefully selected passages from the Holy Bible and from the best Engl. and American poets for every day in the year. There are as many blank leaves added for inserting the birthdays of relatives and friends. Twelve floral cards, with different colors, increase the luxurious appearance of the edition. The beautiful cloth cover with golden stars and beams, with many-colored floral decorations, entreats the purchaser to present it to his friends.

Price, bound in cloth, gilt edges 65 cents.
" " " leather, " \$1.00.

LARGE SIZE.—Links of Love. A book of friendship, containing carefully selected scripture passages, and memorial verses from the best English and American poets. The lower half of each page is left unprinted for insertion of names of relatives and friends under the proper dates, each page having marginal decoration. At the first day of each month a full page landscape scene in colors, headed by scripture passage in large gilt and colored letters, is inserted. Printed on heavy white paper with full gilt edges. On first page of cover a beautiful landscape scene in colors, framed in gilt and floral decoration. Very appropriate as gift for any occasion.

Price \$1.40.

Address: HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

STORIES BY G. W. LOSE.

These books contain very interesting stories for old and young. They are nicely bound and beautifully illustrated.

- DorothyPrice 15 cents.
Sowing and Reaping.....Price 15 cents.
A Good Investment.....Price 15 cents.
Ralph, the Orphan.....Price 15 cents.
The Better Way.....Price 25 cents.
Promises Fulfilled.....Price 25 cents.
Melnore ParishPrice 30 cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Drawer 74, Red Wing, Minn

Fimles Bog.

En Beretning om Vægeroprøret og Kristendomsfølgelsen i Kina 1900, samt en Oversigt over de standinaviske Missioner i Kina. Bogen er paa 380 Sider, og har 62 Billeder. I Skirtingsbind koster den \$1.00. Du tjener Missionen ved at købe Bogen. Send Ordres til C. Lilletun, Red Wing, Minn.

Hans Nielsen Gauge og hans Samtid
af
A. Chr. Bang.

Et Tidsskrift fra omkring Aar 1800. Med mange Billeder og Facsimiler. 512 Sider. Smukt og godt indbundet. Pris \$2.70

Denne Bog har i flere Aar været udsolgt men er nu udkommet i nyt Oplag. Den er i det væsentlige uforandret men indeholder en hel Del flere Billeder.

Gauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn

Harpelegeren med Guitarstole.

Harpelegeren, 110 Sange med Musik og let udførligt Guitarakkompagnement og Praktisk Guitarstole til Brug ved Selvstudium i Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt indbundet i Skirtingsbind med forgyldt Titell på Siden \$1.00. Denne Bog er den eneste i sit Slags i det nordste Spørg. Begge Bøger udgjør tilsammen 122 store Sider. Bogen er anbefalet af Fru Walborg Hjovind Stub, Prof. Sven Oftebal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Lærebogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelsøn. Guitarstolen er ogsaa udarbejdet af ham.

Send Ordres til C. Lilletun, Drawer 74 Red Wing, Minn

"The Lutheran Intelligencer",

et engelsk Kirkeblad med god opbyggende Læsning og mange kirkelige Efterretninger baade fra Gauges Synodes Arbeidsmark og Kirkens Arbeidsmark i Almindelighed. Bladet udkommer en Gang om Maanedene i Red Wing, Minn., og redigeres af Prof. Gustav M. Bruce. Det koster 50 Cents pr. Aar, forskudsvis. Agenter ønskes til at virke for Bladets Udbredelse. Send for Prøvenumre og Agentsvilkår.

THE LUTHERAN INTELLIGENCER.
Red Wing., Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Bogselskab følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bognærter:

"Julehilsen", "Nytaarshilsen"; "Hilsen fra Amerika"; "Venlig Hilsen"; "Hilsen til Fader"; "Hilsen til Moder"; "Hilsen til Søster"; "Hilsen til Broder"; "Hilsen til Onkel"; "Hilsen til Tante"; "Til min kjære Søn"; "Til min kjære Datter"; "Hjertelig Blyndskning"; "Herren er nær"; "Uden Kors ingen Krone"; "Barnesang"; "Hjertelig Hilsen"; "Idag vil jeg prise Herren"; "Tro, Haab og Kjerlighed"; "Til kjære Bedstemoder";

"Christmas Greeting"; New Year Greeting"; "A Greeting to Father"; "A Greeting to Mother"; "A Greeting to Sister"; "A Greeting to Brother"; Faith, Hope, Charity".

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Bede er indret.

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorløn, Synodetasker, (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Indremissionen, Kinamissionen, og andre Hedningemissioner, sendes til Rev. A. D. Oppegaard, Madison, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. J. A. Quella, Veresford, S. D.

Benge til Church Extension sendes til Rev. J. N. Ekke, Hendricks, Minn., R. 3, B. 61

"Budbæreren"

udgives af Gauges nordl. evangelist. lutheriske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis \$1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,

Drawer 74 Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. E. Holter, Red Wing, Minn. Indbudsletter og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Marika og Maria; 2. "Tal Herre, din Tjener hører; 3. Uenighed blandt troende; 4. Rapport fra Foreningskomiteerne; 5. En liden Ferie; 6. God Tidende fra Alberta, Canada; 7. Naar Diet brister; 8. Missionsarbejde som en Hjertelighed for Herren; 9. Hvad er det værd for Gud? 10. Hvor Hyttens Blomst findes; 11. Tænk Herren; thi han er god; 12. Genjovet; 13. Dødsfald; 14. Noget iverte; 15. Bist fra Missionsmarken; 16. Fra Arbeidsmarken; 17. Velsignelsesbrev; 18. Bittertinger.

Bibelen

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2.

No. 39 }

Lørdag den 28de September 1912

{ 44de Aar

Hvo sig selv ophøier skal fornedres, og
hvo sig selv fornedrer skal
ophøies.
(Ladse.)

At ville være høi og stor for Gud og
Mennesker, at tykkes vel om sig selv og sy-
nes sig al Værd og Agtelse værd, det er Ve-
ien til Fornedrelse, Ringhed og Foragt.
Gud er den ene store, han maa erkjendes og
æres og dyrkes som saadan, og kjendes han
ret, saa forgaar os vort Hovmod, og vi tyk-
kes os selv intet i Betragtning af hans over-
vættens Storhed; men dette gjør os i Sand-
hed store, er vor rette Ve til Herlighed, idet
vi paa denne Maade sættes i det rette For-
hold til Gud. Alt, hvad der viser sig og vil
være stort mod Gud, maa han nedtrykke.
Denne Lov gjælder paa ethvert Punkt i hans
Rige: Han staar de hoffærdige imod, han styrter de mag-
tige fra deres Trone, han har
de store Dine, de stolte
Hjerters ham en Vederstygg-
gelighed. Lucifer vilde stige op
paa Guds egen Stol, og se, han ligger i
Mørkets Lænker; Adam og Eva vilde
blive som Gud, og de blev som Dievelen;
Folket paa Sinear's Slette
vilde trodse Gud og bygge et Himmeltaarn,
og det blev et Babel; Mirjam, Mose
Søster, reiste sig mod Herren og hans
Tjener, og hun blev spædalt som Sne; Ah-
lon vilde ikke nøie sig med at være Kon-

gens mest elskede Søn, men vilde selv være
Konge og sidde paa Tronen, og han blev
hængende i sit eget Hovedhaar og giennem-
støttet af hvassse Spyd; Absalom og
Senaferib, som spottede Herrens
Magt, fik selv smage denne Spottens Bitter-
hed; Samans Hovmod bragte ham i
hans egen høie Galge; og hvor er det nu,
det stolte Damskud, det store Babel-
lon, det stærke Assur, det befæstede
Tyru's? hvor er de nu, hine veldige,
som reiste sig mod Herren, hine forfæ-
delige, som trodsede paa sin stærke Arm?
Nebukadnezar var rolig i sit Hus og
grønneledes i sit Palads, hans Magt var stor
og rak til Himlen, men for hans Hovmod's
Skyld hed det over ham: Riget er
gaaet fra dig: hug Træet om,
afhug dets Grene, afrib
dets Blade, bortspred dets
Frukt! Agrippa og Bernice
kom med stor Pragt,—hvor er den nu? den
er med dem raadnet i Jorden. Herodes
brystede sig paa sin Kongetrone og lod sin
Røst kalde Guds Røst; straks slog Herrens
Engel ham, han blev fortæret af Orme og
opgav Aanden. Det stolte Rom, Kvinden i
Purpur og Skarlagen, bedækket med Guld
og Edelstene og Perler, med saadan Tale i
sit Hjerte: „Jeg sidder som en Dronning og
er ikke Enke, og Sorg skal jeg ingenlunde
se“, faar den Dom: „Hendes Plager kom-
mer paa en Dag: Død og Sorg og Hunger,
og hun skal brændes med Ild; thi stærk er

00 Entrem

12

den Gud, som dømmer hende". „Naar Hovmodighed kommer, kommer og Forfærdelse", siger Salomon, og atter: „Foran Forstyrrelse er Hovmodighed, og foran Fald en høi Aand". „Thi hver, som er høi i Hjertet, er Herren en Vederstyggelighed; om der end lægges Magt til Magt, skal han dog ikke holdes uskyldig." Men at! vi Menneſter er siden Syndefaldet allesammen af Naturen hovmodige og forføngelige i vort Sind. Det er den giftige Plantes Hjerte-rod, som Satan fik sat i vort Hjerte. Al Verden vil høit, liden og ringe vil ingen være. Hjertelig Nidmyghed og ringe Tanker om os selv kan kun Naadens Aand skabe hos os. Kjender vi det ikke alle tilhøbe, at vi er uogle forføngelige Væſener, elendig indbildſke og ærefyge, ja kjender vi det ikke, ſaa kjender vi ikke os selv, ſaa lukker vor Hovmod vore Øine og gjør os blinde for vor egen Elendighed. Der har en et ſmukt og stærkt Legeme, hvorved han vil trække Folks Øine til ſig og vinde deres Ros; der har en Rigdom og Guds, og ſaa vil han, at man ſkal Bowie ſig for ham; der forſtaar en at klæde ſig ſmagfuldt og vil vinde berømmelig Dmtale for ſin Dygtighed deri; der har en Kunſtſtands og Kunſtgaver, en megen Værdom og mange Kundſkaber, en et ſtort Familienavn, enhver vil være ſtor, vil hædres og jager efter altid at ſtige høiere. Nu, om ſaadan naragtig Hovmod og Forføngelighed vilde viſt og ſaa Farisæerne talet med Foragt, ſagt, det var Daarſkab, og ſeet det ſom et Sind, der lukkede Gud og hans Rige ude. Men ſe, medens de afſondrede ſig fra den ſtore Hob og flyede dens ſelfindighed og Naahed, ſaa de ſig ſelv ſelvbehagelig ſtaaende paa det høiere Trin, ſtuede alle andre over Hovedet og var derved hovmodigere end alle andre. Den barnagtige, dumme Forføngelighed hos dem, ſom træder Religionen under Fødder, er ikke ſaa afſkyelig for Gud, ſaa ſkadelig for Guds Rige ſom den farisæiſke Selvgodhed, der gjør den Herre Jeſus med ſine Syndere frelsende Naade unødvendig for Sjelen. Jeg taler ikke dette for at komme noget Parti, eller hvad man ſkal kalde det, tillivs; Noget vi

maaſte tænke: dette paſſer ſmukt paa den og den; juſt ſaaledes er de; kjere Ven, vogt dig, at det ikke paſſer paa dig! dig vil jeg tillivs og ikke andre, dig, ſom meſtrer andre og glemmer dig ſelv, fordi du ſynes, du er god og ikke behøver nogen Overbeviſning; o, jeg beder, gaa i dig ſelv og kjend, hvor grundig hovmodig du er! Jeg taler, for at hver, ſom har Øren at høre med, maa høre. Man holder ſtrengt paa Budene, man beſlutter ſig paa Fromhed, man taaler ikke, at Loven overtrædes; man gjør meget godt, man giver Almiſſe, man beder, læſer, hører; man er ikke ſom diſſe, der vanhelliger Søndagen med Driſt og Arbeide, nei, ſaadant kunde man dog aldrig gjøre. Men midt i denne ſin Hellighed kan man nok bruge Søndagen ligesaa vel ſom andre Dage til at beſurre den Herre Jeſus,—nu for Tiden ſter det i hans fattige Lemmer,—og ſøge hos dem deres Strøbeligheder, virkelige eller formentlige, og glæde ſig deri, tale haant om anders ledetænkende og ſælde haarde Domme over dem. Derſom man kjendte Lovens rette Mening, vilde man ſaa ganſke andre Tanker og ganſke andet Sind. Alldenſtund vi kun ſer Lovens Bogſtav, kun kjender dens Bud ſom krævende udbortes Fromhed og Stikkeligheſed, kan Loven kun gjøre ſtolte Helgene, egenretfærdige Folk, gjerningshellige Menneſter; thi da kan vi nok ſaa nogenlunde holde Budene. Da er det enſt Hovedſag at ſi grovt Afgudereri, aabenbar Foragt og Miſbrug af Guds Navn, ligesrem Uhydighed mod Forældre og foresatte, Mord med Haanden, det, ſom i Verden kaldes Tyveri, Horeri, Løgn, Mened oſv., og naar man da ſaa nogenlunde overholder dette, ſaa er man tryk og vel, og det var en ſtor Fornærmelſe, om nogen mente, man var en ugudelig Syndet, en Overtræder af Guds Lov! Da lever Hovmoden og Forføngeligheden uforſtyrret, ja, da næres og vokſer den juſt ved den Lov, ſom ſkulde bræbe den. Denne farisæiſke Hovmod viſer ſig nu juſt ikke for menneſtelige Øine i ſin utilhyllende Stikkelſe. Man ſætter ſig ikke øverſt, fordi dette vilde worde enſt Skam; Forføngeligheden gjør nu, ſiden Herren talde vort Evangeliums Ord, nederſt til øverſt,

man vil have den Vre at sidde ydmyg og besejdet, at høre sig om sig: Nei, se dog for et saare ydmygt Menneske!—No, Hovmoden er i os alle af Naturen, den ytre sig nu saa eller saa, paa en grovere eller finere Maade i sin ligesindede Skikkelse eller under Ydmyghedens Maske,—den er der no, og faar den Lov at leve, den føder tilsidst af sig den elendigste Død. De allerede nævnte Ord og Eksempler viser det klart no. Den, som ikke her lærer at bøje sig som en fattig Tigger for vor Herres Jesu Naadetrone, vil hidsæt komme til at ligge med Hylen og Graad i Hjelvedes Afgrund; den, som ikke her vil ydmyge sig under Herrens vældige Haand og modtage for intet Naade som en dødsstykkelig Misdeed, han vil hidsæt saa at modtage Dommen og evig Fornedrelse for sin Hovmodighed; den, som ikke her vil bøje Kne for den engang fornærede og fattige, nu ophøjede Herre Jesus, han faar hidsæt at bøje sig for den herliggjorte Herre og velsagende raabe til Bjerger og høje om Skjul for hans Røst, som sidder paa Tronen. „Mennesket skal nedbøje sig, og en Mand fornære sig, men den Herre Zebaoth skal ophøjedes ved Retten, og den hellige Gud skal helliges ved Retsfærdighed.“

(Fortættes.)

Du, som har faat „et godt knuget og rystet og overflødigt Maal“ af Herrens Besignelse i dit Skjød, bør ikke komme med næsten en tom Haand paa Offerdagen.

L u t h e r fik Besøg af en Mand, som samlede Penge for et godt Formaal. Luther eiede ikke en Dre. Men saa huffede han, at han havde liggende en gammel Joakimsdaler. Han gik lige hen til Skuffen og sagde: „Gvad bestiller du her, Joakim? Ser du ikke, hvor døven du er; ud med dig og gjør Rytte.“—Der ligger mange slige døve Joakimer rundt omkring.

Ungdomsforbundet

Søndag 22de Sept. 1912.

En sand Gudsdyrkelse.

Ab. 5: 1—14.

„Luther League“ har valgt, som Thema for dette Skriftsnit, „Lutherst Tilbedelse“. Vi kan godt have det Thema i Grindring under Behandlingen af dette Kapitel. Det er af stor Betydning for os, at vi kommer ihu, hvad vor Frelser har sagt om denne Sag: „Gud er Aand, og de, som tilbeder ham, bør tilbede i Aand og Sandhed“ Joh. 4: 25. En ret „Lutherst Tilbedelse“ vil svare til Udtalset

En sand Gudsdyrkelse.

I dette Kapitels Fremstilling er Jesus Midtpunktet. Han er „midt imellem Tronen og de fire Livsvæsenere“ Vers 6, og de 24 Ældste, V. 8, og rundt omkring det hele danner Englene en utællig Skare, V. 11. Med de 24 ældste tænker vi paa den sande kristne Menighed,—„De helliges Samsund“.

I. I en sand Gudsdyrkelse er Jesus Midtpunktet for vore Sammenkomster.

1. En søgende Sjæls Længsel er til Jesus. „Vi vil gjerne se Jesus“ Joh. 12: 22.

2. En bedende Sjæls Naab er til Jesus. De fire og tyve ældste faldt ned for Lammet med „Guldstaaler fulde af Røgelse, som er de helliges Bønner“ V. 8.

3. Den kristne Menigheds Lovprisning er til Jesus. V. 9 og 10.

II. I en sand Gudsdyrkelse er Jesus Midtpunktet for Forlyndelsen.

1. Guds Ords Læsning minder om Jesus. Han er Indholdet af de bibelske Sandheder. Joh. 20: 31.

2. Sakramenternes Forvaltning minder om Jesus.

3. Skal Ordets Prediken være en ret Evangelie Forlyndelse, maa den minde om Jesus,

a som vor Yppersteprest.

Han er Lammet, som er slagtet, V. 6 og 9, værdig til at opslukke den forsegledede Bog. V. 1.

b Som vor Profet.

Med de syv Dine tænker vi paa hans fuldkomne Visdom. Han er Aabenbaringen fra Gud. Han oplæder Skrifterne. Luk. 24: 32. Forklarer Profeterne og deres Opfyldelse. Giv Evangeliet sit Indhold. Lærer os Guds Vilje til Salighed og i sin Tid lukker han op for os, saa vi lærer at kjende og forstaa Forsynets underlige Styrelse. (Aabningen af Seglene).

c Som vor Konge.

Med de syv Horn tænker vi paa hans fuldkomne Magt. Math. 28: 18. Den Gjer-ning, som Faderen giver ham at gjøre, udfører han. Han har Døden og Dødsrigets Røgler. Han regjerer i al Evighed.

d Jesus ret og helt forkyndt, malet som korsfæstet iblandt os, fylder den trængende Sjæls Behov. En kjendt reformeret Predikant sagde ved et større Møde i den nylig afholdte Bibelkonferents: En lutherst Prest bover aldrig at bestige en Predikstol uden at predike Evangeliet. Evangeliet er for ham Dagens store og brændende Spørgsmaal.

III. I en sand Gudsdyrkelse vil Bekjendelsesens Indhold søges virkeliggjort i det praktiske Liv. Den kristne trakter efter at være Kristi „egen, som en hynderlig Ting og tjene ham“. Han erkjender at Lammet, som er slagtet, er værdigt til at modtage hans Offer B. 12.

1. Timelige Midler og legemlige Kræfter. „Rigdom—Styrke“. Vi vil anvende vore Midler og bruge vore Kræfter til Guds Ære og Næstens Vel.

2. Intellektuelle Evner.

„Magt—Visdom“. Med Magt tænker vi paa Indflydelse. Vi kan have stor Magt omend liben legemlig Styrke. Med Visdom kan vi tænke paa Kundskab. „Kundskab er en Magt“. Brug den i Herrens Tjeneste.

3. Sjælens Evner benyttes til at dyrke Gud.

„Ære og Pris og Velsignelse“.

Hvad vi er, hvad vi har og hvad vi faar Naade til at udrette skylder vi Jesus. Æren tilkommer ham og ikke os. Derfor bør Prisen stige op til ham. Hans Navn være velsignet!

„Mit selv med Sjæl og Legem
Og hvad mig hører til
Jeg som et helligt Offer
Dig, Jesus, give vil.“

J. M. W.

* * *

Sunday, Sept. 29, 1912.

HONESTY

Scripture Lessons: Exod. 20: 15;

Isa. 33: 13—16.

“Ye shall not steal, neither deal falsely, neither lie to one another”, Lev. 19: 11.

“Stealing” is the subject of which the seventh commandment treats. “Thou shalt not steal” is God’s expressed declaration. Man may steal from God. Mal. 3: 8—10. He may steal from himself. Prov. 23: 21. He may steal from his neighbor. By the term stealing we most generally think of the act of taking away from someone that which rightfully belongs to him. We can readily see how this can be accomplished by various methods. The direct taking of our neighbor’s property is theft. That is subject to punishment in any community. But methods may be pursued through which the neighbor’s property may be acquired indirectly, and the offender escape punishment. The statute-law has been evaded by dishonest means. But the sin is the same in the sight of God. He says: “I have smitten mine hand at thy dishonest gain which thou hast made” Ezekiel 22: 13. He pronounces a woe upon him who “buildeth his house by unrighteousness and his chambers by wrong; that useth his neighbor’s service without wages, and giveth him not for his work”, Jer. 22: 13, The Lord requires

HONESTY.

Honesty is described in our lesson as consisting of six principles by which our walk of life is to be governed. They are not intended to be exhaustive. The prophet has reference to the cherished sins of the time: oppression, injustice and bribery. For these causes the sinners of Zion were afraid and the hypocrites surprised with fearfulness, v. 14, when they realized that they had to meet God. We find the same conditions among the people of today. The same sins are prevalent to an alarming extent. Our people need the same admonitions to uprightness in life. We may briefly I. mention these six principles as:

1. Just conduct: “He that walketh righteously”. Not as the Pharisees of the time of Christ. Render to all their dues. Rom. 13: 7.

2. Righteous speech. Speech is indicative of character. Matt. 12: 34.

3. Despising the gain of oppression. It is unbecoming to a man of honor and positively wrong for a Christian to enrich ones self by placing severe hardships upon his neighbor. We are to support the weak. Acts. 20: 35.

4. Refusing bribes. Selling conviction for gain. A common dishonesty in our time.

5. Closing the ear. So as not to be tempted by murderous suggestions. People are killed for gain,—riches, insurance, etc.

6. Closing the eye. That is often the tempter's avenue to our soul. We first see the riches of other,—then desire to get them,—then plan to obtain them.

II. These principles of a Christian character can only be obtained by:

1. Repentance of sin, a change of heart towards God.

2. Faith in Jesus Christ giving nobleness of character and power to accomplish honest purposes. J. N. W.

TOPICS FOR OCTOBER.

October 6. Exod. 20: 16; 1 Cor. 13: 1—13.

October 13. Eph. 2: 19—22.

October 20. Exod. 20: 17; 1 Kings 1: 5—16.

October 27. Heb. 12: 1—13.

J. N. W.

Fra Indremissionsmarken.

Comreh, Alta, Can., Sep. 3, 1912

Pastor A. D. Oppegaard:—

Guds Naade og Fred! Det glæder mig at kunne skrive til dig og sige hjertelig Tak for Pengene, men den største Glæde er at faa se faa mange samles om Guds Ord. Jeg har tre Steder og vil komme til at faa et Sted til at holde Gudstjeneste. Har bare en organiseret Menighed endnu, men haaber at faa flere til Vinteren. Jeg har haft Begravelse to Gange, og Barnedaab skal der være, om Gud vil, ved næste Møde. Her i Comreh er ikke mange, som beder offentlig, men nord herfra er næsten alle Bønnefolk. Det er godt for Guds Børn at komme sammen. Maatte Gud faa velsigne vort Arbejde her og andre Steder. Jeg ser, at det er nok lidet Penger i Kassen, og jeg skal fordre faa lidet som muligt.

Benligst

C. H oversten.

Presteordination.

Søndag den 15de September holdtes Presteordination Kl. 2:30 Eftermiddag i Sauge Kirke i Kenyon, Minn., idet Kandidat Jacob N. Dordal da blev viet til det hellige Predikeembede.

De Prester som deltog i Ordinationen var foruden Samsfundets Formand, M. G. Hanson, Pastorerne C. C. Holter, L. Dordal og G. M. Bruce samt S. D. Simundson af d. f. K.

Pastor Holter holdt Intimationstalen over Ap. Gj. 13, 1—3, samt læste Kandidatens Biografi.

Hovedtrækkene i denne Tale var, at en ret Prest bør have et dobbelt Kalb, og en ret Prest har et dobbelt Kalb. Han er først og fremst kaldt af den Helligaand, dernæst af Guds Menighed. Den Helligaand har „udtaget“ ham blandt Folkemængden til at være et Evangeliets Sendebud. De troende, eller Menigheden, som har faat opladte Dine for at Høsten er stor og Arbejderne faa beder derfor Høstens Herre, at han maa uddrive Arbejdere i sin Høst. Paa denne Maade kommer Vidnerne frem og de kan og maa da sige som Apostelen: „Kristi Kjerlighed twin-ger mig.“

Det var en alvorlig Gudstjeneste man holdt i hin Tid, da Barnabas og Saulus bleve kaldte, indbiede og udsendte som Ordets Forkyndere. Menigheden fastede, ikke fraad, sode, og bad, ikke for at sees af Menneſker, men for at Guds Villie maatte ske og Syndere frelſes og om at faa flere aandelige Vidner om Frelsen i Kristus Jesus. Naar de faa var blevet bønhoerte og hjulpsne, faa takkede de. Som Menigheden gjorde da, saa gjør den idag, Naar den ser Trangen efter Arbejdere enten det er i Menighederne hjemme eller det er ude paa Missionsmarken, faa beder den Høstens Herre, at han maa sende nogen. Vi har her idag Svar paa saadanne Bønner og Hjælp i saadan Trang i den unge Broder som fremstiller sig iblandt os og paa hvem vi nu vil „lægge vore Hænder og lade ham gaa.“ Gud velsigne ham og hans Gjer-

ning, at han maatte frelses selv og de, som hører ham!

Formanden holdt Ordinationsstalen over Matt. 6, 24—34 og udsørte Ordinationen.

Hans Tale habes heller ikke skreven, men Hovedtrækkene i den var disse:

Tjenesten i Herrens Menighed. Embedets Forvaltning i Guds Menighed er en Tjeneste. Kristus kom ikke for at lade sig tjene, men for at tjene og give sit Liv til en Gjenløsning for alle. Det er en herlig Tjeneste. Der gives intet højere Embede og større Tjeneste end denne, at være en Jesus Kristi og hans Menigheds Tjener.

Men i denne Tjeneste maa man være helt og udeft. Det, som Jesus her siger om Kristnenforholdet i Almindelighed gjelder Herrens Tjenere i Særdeleshed.

Fristsellen til at ville dele Hjertet mellem Gud og Verden ligger saa nær. Men I kunne ikke tjene Gld og Mammon. Hjertet maa helt og holdent tilhøre Gud og hans Sag om Gjerningen skal lykkes og bære de rette Frugter.

Vor Tid og alle vore Evner og Kræfter maa være viet Herren og hans Sag. Vi maa ikke gaa op i de mange andre Ting, hvorved vi svækkes og tilslut udgyttiggjøres til Herrens Tjeneste.

Det maa fremdeles være en Tjeneste i Tro og Tillid til Gud. Man skal ikke gaa med disse unyttige Sorger og Betymringer for, hvad man skal æde og drikke og klæde sig. Saadanne Betymringer er lammende, er hedenste.

Herrens Raad er: Søg først Guds Rige og hans Retfærdighed, saa skal alle disse Ting tillægges eder. Det første vi maa søge efter og sørge for er Guds Vre og Sjelenes Frelse, det øvrige, som vi trænger, lægges da til. Og ikke behøver nogen at søge Tjeneste i Herrens Menighed for at samle jordiske Skatte, for at blive rig, nei, vil man blive rig, saa saar man sandelig søge en anden Livsstilling end at blive Prest.

Og saa endelig maa man ikke sørge for den Dag imorgen, men lade hver Dag have nok i sin Plage. Og vi har sandelig nok med de Plager som hører den nærværende

Dag til, om vi ikke ogsaa skal tage paa os de, som hører Morgendagen til.

Gud give dig Broder og os alle at tjene i Herrens Menighed med Trost og indtil Arbeidsdagen er endt og at vi da maa saa høre fra Herren selv: Vel du gode og tro Tjener, du har været tro over lidet, jeg vil sætte dig over mere, gaa ind til din Herres Glæde!"

Mellem de forskjellige Strikaffinit som blev læste og Taler som holdtes, var der dels Menighedsang og dels Sang af et Kor ledet af Student Morjum.

Ved Gudstjenestens Slutning optoges Misfionsoffer der beløb sig til over \$35.00.

Kandidatens af ham selv skrevne Vita lyder saaledes:

Jeg, Jacob N. Dordal, er født den 22de Oktober 1879 paa Gaarden Dordal i Bamle Prestegjeld, Norge, af Forældrene Nils og Aase Dordal. Blev indpodet i Vintcræet Kristus ved den hellige Daab den 24de November samme Aar. Aflagde Rundskabsprøve den 18de Desember 1892.

Baaren 1893 udvandrede jeg tilsammen med Forældre og Søskende til Amerika. Vi bosatte os nær ved Hurley, Iowa.

Mit Hjem har altid været et Bedehus, hvor Gud og hans Ord er ihukommet og agtet høit og i Vre. Forældrenes Bønner og omsorgsfulde Formaninger, Guds Ords og Aands Magt har øvet en mægtig Indflydelse paa mit Sjæleliv. Men, desværre, jeg lod mig bedaaere og lede af Sjælefienden bort fra Gud og faldt i Synd og Overtrædelse. Men, Gud ske Lov og Tak, Livet i Synden kunde ikke tilfredsstille mig; Verden gav mig ingen Fred. Herren saa mig, der jeg laa i min Rød, og kaldte mig til Frihed og Salighed. Nogen virkelig Overgang fra Døden til Livet blev der dog ikke, før jeg naaede mit 25de Aar. Da frelste Herren min Sjæl, og jeg blev lykkelig og glad ved Troen paa Jesus Kristus. Siden har Jesus været min bedste Del. Hos ham blev Sjælen tilfredsstillet; der fandt den Fred og Hvile.

Som et gjenfødt og levende Guds Barn, der har fundet den kostelige Perle og faaet smage de himmelske Goder, har Gud ved sin

Land ogsaa opvakt en Trang, Lyft og Ræng-
fel i mit Hjerte til at bringe Frelsens Bud-
skab til mine Medmennesker og vejlede Syn-
dere ind paa Salighedsveien. Jeg ved, at
Verden er i Behov af Frelsens Evangelium,
og ved den Naade, som Gud vil forlene mig,
vil jeg være med at indhyde til Kongesøn-
nens Bryllup. Det er mig en Glæde at væ-
re et Herrens Sendebud, gaa hans Erinde.

Med Raad fra Primrose, Berry og Be-
thel norst ev. luth. Menigheder ved Mount
Foreb, Dane County, Wisconsin, er det, at
jeg fremstiller mig for den ærede Hagues
Synode med Begier om at blive ordineret til
det hellige Predikeembede, dersom den finder
mig dertil stiftet.

Benner, bed for mig!

Gæds for Sjæles Frelse medinteresserede
J a c o b R. D o r d a l .

Et par velmente Ord.

Da „Buddæreren“ i længere Tid har
havl mange Artikler for og imod Forenings-
sagen, saa tror jeg, at den Sag nu kunde væ-
re belyst nok indtil nye Forhandlinger kom-
mer.

Den kjære Broder S. Bettersen har jeg
kjendt i mange Aar og mange gode Artikler
er kommet i „Budd.“ fra ham. Jeg har an-
set ham for en af vore bedste Vægsmænd; men
nogle af hans sidste Indlæg om Komitear-
beidet er onde at fordøie. Naar disse tre
Samfund vælger af sine bedste stiftede Mænd
til at forhandle om Være og Praktis og de
gjør sit Arbejde under Bøn til Gud og ofrer
Tid og Penge, maa det være ubehageligt at
læse denne Mistjendelse af sit Arbejde.

Undertegnede har ingen stor Tro paa
Forening. Men vidste jeg Forening var
Guds Villie, vilde jeg ikke være imod. Vi
maa bede, at Guds Villie maa ske.

D. R. S a a l a n d,
Clarkfield, Minn.



Johan E. Avelsgaard

er vandret bort. Han læste „Buddæreren“ i
mange Aar og da han var kjendt blandt bort
Folk, kan et lidet Mindeord have sin Interes-
se for os.

Aldøde var født den 8de November 1834
i Stordalen, Trondhjems Stift, Norge. Aar
1865 reiste han til Amerika. Var flere Aar
i Goodhue Co., Minn. I 1889 kom han til
Nord Dakota, hvor han slog sig ned nord fra
Churchs Ferry. Der var flere Haugianere
deromkring og en Menighed dannedes.
Avelsgaard var ivrig i at støtte Foretagendet,
som han ogsaa var en varm Ven af vort
Samfund og dets Gjøremaal.

Høsten 1904 holdt Sorgen sit Indtog i
hans Hjem, idet hans Hustru, Gertrude, fik
flytte. Siden den Tid var det ofte trist for
ham. Men han var frisk og rask, saa han
kunde reise paa Møder og ellers hvor han
vilde. Saaledes tog han sig en Tur til Nor-
ge et Aar. Ifjor Sommer blev han pludse-
lig syg. Det var et Maveonde, der senere
viste sig at være Kræft. Da han isommer
var med paa et stort Fællesmøde, som holdt-
es i Visbee, og var oppe til sent paa Kveld,
blev det formeget for den 77 aarige Mand.
Han blev svært daarlig. Men Døden kom
dog ikke før nogle Uger senere, den 31te Juli
1912.

Mit Betjendtskab med Avelsgaard var
kort; men et tør jeg frimodig sige, han vilde
have det godt med Gud. Hans Kristendom
var noget tung, syntes jeg, næsten som et
Slags Lovtrældom. Men da han var stille
og indsluttet i sit Væsen, undlod jeg at døm-
me ham. Saadanne indsluttede Mennesker
(og kristne) blir ofte til Skive for utjærlig og
ubarmhjertig Kritik. Men da han laa paa
det sidste, med Evighedens Alvor over sig, da
svandt min Tvil. Hans Vidnesbyrd lød be-
stemt og fortrøstningsfuldt.

Jeg har det faste Haab, at Broder Avels-
gaard har ankre i Fredens Havn. Broder,
Søster, skal vi blive blandt de lykkelige?

Han efterlader sig to Børn, en Søn,

S u b s k r i b e r p a a „Buddæreren“.

Mr. Louis Larson, og en Datter, Mrs. Aug. Stenerson, samt to Brødre.

Freddag, den 2 August, førte vi hans Støbhytte til Graven. Undertegnede talte over „Ewigheidsværdier“ knyttet til 1 Joh. 2, 17.

„Jeg ved en Stund, naar Bud der kommer
Om Hvile efter Dagens Strid,
Da byttes Verdens Vintertid
Med Ewighedens glade Sommer;
Da foldes Blomsterknoppen ud,
Og Rosen blomstrer skønt hos Gud,
Da har den sprængt sit Fængsel“.

H. N. B a t t e .

Gud elsker en glad Giver.

(2 Kor. 9, 7.)

Da den bekendte Pastor. Fliedner fra Madrid, der i mange Aar har staaet og endnu staar som en trofast og ihærdig Forkjæmper for det rene Evangelium i det store katolske Land Spanien, sidste Sommer (1894) var i Stuttgart for at deltage i den Fest, som holdtes der i Anledning af den württemberg-ske „Gustav Adolf Forening“'s halvhundredaarige Bestaaen, fortalte han i en offentlig Forsamling blandt andet ogsaa følgende herlige Erfaring, som det forundtes ham at gjøre i B. for saa Aar siden:

I en Beretning, som han i Kirken af- lagde for en meget stor Tilhørerkreds om det af ham ledede Arbejde for Evangeliets Udbredelse i Spanien, havde han ogsaa omtalt sit Vaisenhus og de store Betsøftninger, som var forbundne med Underholdet af de 42 forældreløse, fattige Børn, som Huset den Gang havde at sørge for.

En kjer liden Pige, — Esther var hendes Navn — der sammen med sin Moder havde været tilstede ved Forsamlingen, var bleven ganste varm om Hjertet ved det, som hun havde hørt, og havde ufravendt havt Blikket fæstet paa Taleren fra Begyndelsen til Enden. Da hun nu efter endt Gudstjeneste trippede afsted paa Veien hjemad ved sin kære Moders Side, stadig endnu hængsanten i

dybe Betragtninger, blev hun pludselig staaende stille, rykkede sin Moder i Kjolen og spurgte: „Mor, har jeg ikke hundrede Francs (?: omtrent 72 Kr.) i Sparekassen?“

„Jo, mit Barn!“ svarede Moderen, temmelig forundret over det uventede Spørgsmaal.

Efter nogle Dieblittes Betænkning vedblev den lille lidt nølende: „Mor, tilhører disse Penge ogsaa virkelig mig, og turde jeg ogsaa hente dem i Sparekassen, dersom jeg havde Brug for dem?“

Moderen begyndte at ane, hvor hendes lille Datter vilde hen, og nu spurgte hun: „Ja, men hvad vilde du saa gjøre med Pengene?“

„Jo, ser du, Mor“, svarede lille Esther nu med større Frimodighed, „den kære Pastor Fliedner maa skaffe Mad til 42 fattige Børn; som ingen Forældre have, og da bliver der nok for det meste ikke noget tilovers for ham selv; derfor er han ogsaa saa mager. Men se, nu har jeg tænkt paa, at jeg vil give ham mine hundrede Francs, forat han i det mindste kan spise sig mæt — ja, det vil da sige, hvis du gir mig Lov dertil“.

Kørt kyskede den lykkelige Moder sit fromme Barn paa Panden og sagde: „Ja, viselig giver jeg dig Lov dertil; og du skal selv imorgen gaa med hen til Pastor Fliedner og give ham dine hundrede Francs“.

Saaledes skede det da ogsaa.

Og Pastor Fliedner, hvem Moderen selv meddelte den ovenfor anførte Samtale, sluttede sin Fortælling herom med disse Ord: „Den Dag takkede jeg min Gud, at han har givet mig et saa magert Udseende, og lærte at forstaa Apostelens Ord i en ny Betydning, at alle Ting maa tjene dem tilgode, som elsker Gud“.

Ved Nicolai Meier.

Hvis alle, som skylder, indbetalte sine Regninger til Samsundets Boghandel, vilde Forretningen gaa langt bedre.

Presteordination i Syd Dakota.

Paa Søndag, den 25de August, havde vi den Glæde, at kunne samles i Irene lutherske Kirke, til denne høitidelige Handling. Kandidat Teologi Edwin O. Munkvold blev da, af Formand M. G. Hanson, indviet til det hellige Prestembede. Ved siden af Formand Hanson, deltog Pastorerne G. O. Vik, L. L. Kervig, S. L. Jacobson, samt Stedets Prest, C. J. Olberg.

Pastor Munkvold er sødt, døbt og konfirmeret i Meldals Menighed af Pastor Kervigs Kald. Der var det ogsaa han fik sin første kristelige Undervisning, i Hjemmet og Menigheds-skolen. Saaledes er han knyttet til denne Menighed med mange flere Minder.

Det var helst i Meldals Kirke han skulde have blet ordineret. Denne Kirke ligger 9 1/2 Mil ifra Irene. Paa Grund af Bekvemmelighed blev det i Irene. Hans Forældre og flere Søskende har nu bosat sig i Irene.

Pastor G. O. Vik talte i Korthed over Matt. 9, 37—38. Høsten er stor, men Arbeiderne er faa. Beder derfor Høstens Herre, at han uddriver Arbeidere i sin Høst.

Frelseren drog omkring i alle Stæder og Byer. Han saa Folkets store Trang til Frelse. Han saa Arbeidets Storhed og Arbeidernes Faatalighed. Dette bragte ham til at udbryde „Høsten er stor men Arbeiderne er faa. Beder derfor osv.“

Han vendte sig til Apostlerne med dette Udraab. Saaledes vender han sig nu til os Aldrig har Herren havt saa stor en Arbeidsstyrke i Marken som nu. Heller aldrig før har der været saa stort Krav paa Arbeide i Hjemmet, i Menigheden, i Rabolaget, i vort Land, ja i den hele Verden, som netop nu.

Derfor lyder det samme til os; „Beder Høstens Herre at han uddriver Arbeidere i sin Høst“. Guds Folk beder. Naar Gud bevæger nogens Hjerte til at ofre sig for denne Gjerning, da er det et Svar paa de troendes Bønner. Han som idag fremstiller sig til Ordination er et Svar paa saadanne Bønner.

Maatte Gud saa vække sit Folk til at se,

at Høsten er stor, se sit store Ansvar og bede. Maatte det heller ikke bli bare med Bøn, men maa der ogsaa blive Offer for Herrens Sag.

Formand Hanson talte til Kandidaten i Særdeleshed, og til Forsamlingen i Almindelighed, over Matt. 26, 42. Han gik atter anden Gang hen, bad og sagde: Min Fader er det ikke muligt at denne Kalk kan gaa fra mig uden at jeg skal drikke den, da ste din Villie.

Som Indledning brugte Taleren særskilt disse Ord, „Kom Jesus Kristus ihu“. Jesus siger: „I Salmernes Bog er det skrevet om mig, jeg er kommen for at gjøre, o Gud, din Villie“. Han siger bedende og tilbedende „ste din Villie.“

Jesus Kristus er det store Idial, det store Mønster for sine Tjenere. Han kom fra Himlen til vor Jord, udførte sit Værk og for til Himlen igjen. Han har lidt for os og efterladt os et Eksempel, forat vi skulde efterfølge hans Fodspor. Han har kaldt enhver kristen til at vidne og arbeide for sig. Saaledes har han paa Jorden en indviet Arbeidsstyrke, der arbeider med og for ham, som et aandelig Prestedømme.

Men Herren kaarer sig ogsaa særskilte Arbeidere, ligesom han forud udvalgte sine tolv Apostle. Til disse særskilte Arbeidere betror han i særegen Forstand Sjælepleien, Sakramenternes Forvaltning o. s. m.

Idet Taleren henvendte sig især til Kandidaten fortsatte han:—

Det skal være dit jordiske Livskald at tjene Gud; med al din Tid, dit Embede, dine Kræfter, det Arbeide Gud lægger for dig — Du bør leve for denne Gjerning, — i denne Gjerning, hele dit Liv skal sigte til denne Gjærnings Udførelse.

En er Tjener i særegen Forstand, nemlig Kristus. Han kom ikke for at lade sig tjene, men for at tjene. Han er det sande Preste idial. Derfor kom Jesus Kristus ihu. Vi mærker hos Frelseren, som vort Idial, først, „hans Kjærlighed til Verden, til Synderen, til os.

Han elskede saa meget, han holdt det ikke for et Rov at være Gud lig. Han forlod sin Himmel og Herlighed—tog en Tjeners Stik-

fælle paa, og blev os lig i alt, — dog uden Synd.

O, Rigdoms Dyb—saa lang, saa dyb, saa bred. Kristi Kjerlighed overgaar al Beskrivelse. Han satte sit Liv til, ikke for Venner, men for os da vi var hans Fiender. „Deri er Kjerligheden fuldkommen, ikke at vi har elsket ham, men at han har elsket os først. Det første og det største for en Guds Tjener, er at være beskjelet af denne Kjerlighed; og kunne sige med Paulus „Kristi Kjerlighed tvinger mig.“

Derfor kom Jesus Kristus ihu“. Vi mærker for det andet hos Jesus, som vort Idial hans „Lydigheid.“ Han sagde: „Sag kom for at gjøre, o Gud, din Villie.“ Kjære Broder, kom Jesus Kristus ihu, naar du idag træder ind i dit Embede, og bed med ham af hele dit Hjerte, „Hjælp mig, o Gud, at gjøre din Villie“.

Jesus gif hen og bad, ikke bare en Gang, men to Gange, ja tre Gange, og sagde hver Gang de samme Ord, „Ske din Villie“. Vi mærker videre hos Jesus som vort Eksempel: „Han bad“.

Ikke bare nu og da, men som Regel. Han bad i Løndom, og bad blandt Folketjenerer. Efter en travel Dag søgte han gjerne hen til et enligt, stille Sted paa Bjerget. Der forblev han Natten over i Bøn.

Vi kan sige hans Tid var delt mellem Arbeide og Bøn.—Bøn og Arbeide. Enhvert Guds Barn søger Trang til Bøn, men især Tjeneren i Guds Rige—en Prest. Det er den Afgang Gud har aabnet os til sig selv. Jesus bad altid. Det fulgte ham til hans sidste. Han bad i Getsemane, og han bad paa Korset. Deri fandt han sin Tilfredsstillelse, ja sin Mad. Hans Mad var at gjøre Faderens Villie, og fuldkomme hans Gjerning.

I samme Forhold vi trænger ind til Gud i Bøn, kommer vi ham nær, og blir udrustet for vor Gjerning. Derved faar vi ogsaa Aandens Darg, som Disciplene fik den, da de var sammen i endrægtig Bøn.

Det fortælles om Luther at der vistes Huller i den Sten, hvor han i Ensomhed knælede i sin Bønnebrua.

Saaledes vilde der ogsaa have vist sig Huller efter Jerserens Knæ om han havde været henvist til et enligt Sted.

D, B r o d e r b e d.

I alt har Jesus sat os et Eksempel med sin Lydigheid. Han var fristet, men forblev tro. Paa din Vel, Broder, vil ogsaa du blive fristet. Kom Jesus Kristus ihu og vær tro.

Saa har Jesus sat os et Eksempel med det Baaben han brugte, nemlig Herrens Ord. Betsæmp Djevelen, Verden, alt med Herrens Ord. Derfor, Broder, gjør dig altid mere bekendt med Herrens Ord. Deri vil du ogsaa finde Føde og Styrke for din egen Sjæl.

V i t a.

Jeg, Edvin D. Munkvold er født i Yankton Co., S. D., den 23de Mai 1884; blev døbt den 29de Juni samme Aar.

I fjorten Aars Alderen blev jeg konfirmeret af Pastor C. J. Olberg. Jeg gav mit Konfirmationsløfte i al Oprigtighed, og med Bøn til Gud at blive tro, men at beklage, Verdens Tillokkelser blev mig for stærk og der hengik en Tid jeg levede uden Fred.

I mit attende Aar blev jeg vakt, kom i Syndensd, men fik ogsaa tro mine Synders Forladelse for Jesu Skyld. Med Trang til videre Skoleuddannelse optog jeg Arbeide som Student ved Red Wing Seminarium Høsten 1904, og graduerede om Vaaren 1909 fra den forberedende Afdeling. Næste Høst blev jeg optaget i den theologiske Afdeling, hvorfra jeg graduerede den 24de Mai, 1912, nemlig sidste Aar. Den første Januar 1912 indgik jeg i Ægteskab med Sara Charlotte Olson fra Esdaile, Pierce Co., Wisconsin.

Med Rald fra Strands Menighed, Adams Co., Iowa, fremstiller jeg mig her ved for den ærede Hauge's Synode til Ordination, om jeg dertil findes stiftet.

Efter Indvielsen sang Koret en Sang skrevet for Anledningen, af undertegnede, og tilfegnet Pastor Munkvold. Den lyder som følger:

(Mel. Hjem, Hjem, mit kjære Hjem.)

Beslign, O Gud, din Tjener,
Som for dit Afsyn staar,

Du kaldte ham til Virke,
Og han nu gierne gaar.
Hjælp ham i Tro at sprede,
Det glade Budskab ud,
At tale og at kvæde,
Helst om dig kjære Gud.

Ror:— Følg, led ham altid frem,
At sine Reg med Glæde,
Til sidst han bringer hjem.

Farvel vor kjære Broder,
Farvel, ja far i Fred,
Om andre stundom spotter
Arbeid kun du—og bed,
Glæd dig i Herrens Vøster
Og store Kjærlighed,
Og tænk i tunge Stunder,
Paa Himlens Herlighed.

Ror:— Farvel, i Herrens Navn,
Vær tro indtil du lander,
I Himlens trygge Havn.

Bliv ei forlagt i Kampen,
Om stundom den er haard,
Huff at din hulde Frelser,
I Striden med dig gaar,
Han aldrig dig forsager,
Naar hannem tro du blir,
Han dig ved Haanden tager,
Og daglig Kræfter gir.

Ror.— Farvel i Herrens Navn,
Vær tro indtil du lander.
I Himlens trygge Havn.

Paa Eftermiddag talte Pastorerne Vit, Jacobson og Hanson, meget varmt og godt om „Den aabne Dør.“ Ab. 3, 8. Der er en aaben Dør sat for enhver, som vil gaa ind ad den til Naadens Rige, til Tjeneste i Guds Rige paa Jord, og endelig til Herlighedens Rige hijsket, for enhver som blir Gud tro til det sidste.

Om Aftenen talte Pastor Munkvold paa engelsk og Pastor Vit paa norsk.

Saa var da ogsaa denne Høitidsdag tilende. Vi takker Gud for al den Hygge og Velsignelse vi nød.

Vi beder og tror, at ogsaa denne Dag maa sætte Mærker i Fremtiden, til Guds Riges Fremme og Sjæles Vel.

A. D. Løf ten.

Hospitalerne.

Naar en som jeg er kommet hjem fra Hospitalet, og Tanken vender tilbage paa den Tid, jeg tilbragte der, saa er det ikke rart, om man føler sig opmuntret til at skrive lidt om det, selv om det er saa som med mig, at det ikke blev til Helbredelse. Jeg har besøgt mange Hospitaler; men at besøge dem og det at bo og ligge der som Patient er ingenlunde det samme. Ikke alle Hospitaler er i den Stilling, at alle som virker og arbejder der drives af Kristi Kjærlighed; men at de, som behandlede mig, var saadanne fra den yngste Diaconisse til den ældste Bror, min elskede Pastor Sæther, det har jeg erfaret og følt i de ca. 4 Uger, jeg laa paa Det Norske Diaconisse Hospital. Derfor hjertens Tak allesammen. Herren skal lønne eder alle; vær sikker paa det. Særlig synes jeg det er et stort og herligt Arbeide, vor elskede Pastor Sæther faar udføre, ikke bare paa Diaconisse Hospitalet men ogsaa i de andre Hospitaler i Minneapolis. Lørdag var vor Dag, og naar Dagen kom, begyndte vi Patienter, som va saa bra, at længes efter denne trofaste og kjærlighedsfulde, medlidende Jesu Underhjørde, der af egen Erfaring ved, hvad det er at lide, og derfor kan føle med de syge og fattige, fordi han har oplevet det samme selv.—Huffer godt den første Gang, han kom til mig der. Han var klar over Stillingen. Sagte men tydelig hvistede han Trøstens og Husvælsens Sandheder ind i mit Øre, og eg synes endnu jeg ser hans Blik vendt først opad medens hans Brøder bevægede sig og siden til de sørgende der omgav mig, og i min Sjæl lød det høit: „Sandelig der er en Israelit i hvem der ikke er Svig. Sandheden af dette Vidnesbyrd fik jeg erfare, naar jeg blev saapas at jeg kom op og ind til mine Medlidende, de som laa paa tredje Gulv. Der var norske, danske og svenske sammen med Amerikanere, men alle kjendte Pastor Sæther. De svenske kaldte ham sin Far, de danske en Guds Mand, som de ikke havde fundet Mage til. Naar jeg da kunde sige til dem: „Hvorledes har I faaet Pastor Sæther saa kjer?“ kunde de se med store Øine,

som jeg antager Lukas og Kleofas gjorde paa Veien til Emmaus, som de vilde sige: „Er du alene fremmed i dette Hospital og ikke ved, hvad Sether udretter iblandt os? Ved du ikke, at han bringer os Livets Evangelium, og kæmper mod Satan for at faa vor arme Sjæl frelst. Har du aldrig hørt denne Mand tale med Herren som med sin personlige Far, som han stod lys levende for ham? Kjender Dere ikke Pastor Sether? Han er ikke en af de Prester, som bare har søde Ord. Men tænk, han har hjulpet ogsaa min nødlidende Familie“.—En saadan Prest er Sether og saa, har Taarer prediket resten.—Ja, jeg kjender ham ogsaa fra før, han begyndte sin Hospitalgjerning, men nu har jeg erfaret, at „Far“ ogsaa her har faaet ham paa rette Gylde, saa vi har rette Manden paa rette Pladsen. Synes her jeg sidder og skriver dette, at jeg ser ham sidste Søndag, jeg var der paa Hospitalet, hvor hans blege og lidende Ansigt lyfte mig imøde, da han kom ind og jeg mødte ham med: „Ja, det er ikke rart, du er træt, saa som du holder paa“. Da havde jeg hørt ham fra Ward til Ward tale, bede og synge, men han maatte ogsaa lade mig faa nogen aandelig Føde, selv om han saa ud, og var, dødsstræt,—og fra mig til næste Rum har det. Skulde nogen tænke dette er formeget for Sether, saa lad mig minde dig om, at der var en som sa: „Er dit Die ondt, fordi jeg er god?“ Se Mat. 20. Og har jeg talt ilde bevis det. Sagen er, at den Del kan Broder Sether gjøre uden din særlige Hjælp. Han kan tale og bede med de syge, men hjælpe dem i deres legemlige Nød og Trængsel, formaar han ikke, fordi han er en ubemidlet Mand og dog har han mangen Gang hjulpet af sin lille Indkomme.

Mine Venner, her er saa mange som trænger, og her har „Far“ sendt os en Mand med sin Mand og en Del af hans Hjertelag—istandsat ham til at kunne bringe Hjælpen, hvor den trænges. Derfor, Guds Folk og Venner, I maa absolut være med og hjælpe ham at gjøre den anden Del af Gjerningen; naar han ser sin Bror lide Mangel, at han kan faa hjælpe ham ud af denne pinlige Stilling, og faa tørre Sorgens Taare bort og

lade, som jeg har seet Taknemmelighedens Taarer faa flyde istedet.

Søstende, vil I ikke være med og lindre Brøder for Fædre der ligger der paa Hospitalerne og tænker paa Hospital- og Doktorregninger, og hvad der skal til for Familien.

Eller paa stakkels faldne Kvinder med Barn, som en af eders Gaver kunde bringe til Estertante, og hun kunde faa se deri Kristi Kjerlighed og prise ham som Synderinden. Derfor vedbliv I, som har hjulpet denne trofaste Bror til at gjøre sin store Gjerning, men vær ogsaa I med, som endnu ikke har sent ham noget.

Hvorfor jeg har skrevet, som jeg har gjort om Pastor Sether er udelukkende fordi, at I skal forstaa, at naar I sender eders Gaver til Hjælp for de mange fattige syge, som kommer til Minneapolis Hospitaler, saa sender I det til rette Manden og da kommer Gaverne paa rette Stedet, udrettende det, de er sent til. Glem saa endelig ikke at bede Herren velsigne det baade for dig, for ham som leverer det, og for den, som faar det.

Kom ihu at dette lille Opraab er skrevet af en, som ved, hvad Lidelse, Fattigdom og Nød er.

Bed at læse Broder Sethers Abartalsberetning jer jeg til min Sorg, at hans Hjælpekasse ikke alene er tom, men i stor Underbalance, idet han har laant Penge for at skaffe de syge, nødlidende Hjælp. Dette viser, at det er vor kjære Bror om at gjøre at faa lindre noget af den Nød og Smerte, som kun han blir vidne til, som taler med den enkelte af de mange lidende og faar Rede paa, hvad som trykker og piner hindrende dem i at takke og prise Herren, fordi alt er sort i sort.

Derfor kjære Venner, som „Far“ har givet noget af jordist Guds, kom ihu at den der forbarmer sig over den trængende laaner Herren og han, Herren, skal giengjelde ham hans Belgjerninger. Ords. 19, 17. Derfor glæd ham og de trængende syge og saa mange som nedbeder Herrens Velsignelse over eder.

Pastor J. Sethers Adresse er 815 East Franklin Ave., Minneapolis, Minnesota.

Venligst, eders syge Bror,

R. Rasmussen, Cox, S. Dak.

Gud elsker Missionen.

Det er nu omtrent 80 Aar siden, at den berømte Dr. Brown fra Edinburgh holdt et Foredrag i Glasgow om „Den kristne Kirkes Pligt overfor Hedningerne“. Dengang var Hedningemissionen ikke ret meget kjendt, og selv i England var der Mæsser baade i By og paa Land, som ikke bekymret sig om de Millioner Hedninger, som levet i Mørke og Elendighed. Dr. Brown søgte at vække sine Tilhøreres Interesse for Arbeidet iblandt dem; tilsidst sa han, at nogle troende Menneſter havde forenet sig om at bringe Hedningerne Evangeliet, og ethvert Bidrag, selv det mindste, modtoges med Tak. En Missionsbøsse blev stillet frem ved Siden af Taleren.

Da han var særdig med sin Tale, indtraadte en trykſkende Tausshed; ikke en sa noget eller gjorde Mine til at sige noget.

Da pludselig var der en, som reiste sig nede i et Hjørne i Salen. Folk gjorde Plads, og en ung, nærmest fattigt klædt Mand gik halvt undselig med Huen i Haanden op til Talerstolen, la et 5 Dollars Guldstykke i Bøssen og fiernet sig igjen.

Dette Guldstykke var den første Missionsgave, som blev ydet i Glasgow. Nu gik der aarligt fra denne By henimod \$125,000 til Hedningemissionen.

Denne unge Mand, som havde sat det gode Eksempel, hed James Young. Han var Kontormand ved en stor Fabrik.

Efter at være kommen hjem overveiet han det, han havde hørt, og hvad han havde gjort.

Han havde gik et Guldstykke, for at nogle Sjele kunde reddes blandt Hedningerne. Men hvor lidet var ikke udrettet dermed! Han sa til sig selv: „Jeg har en Søn paa henved \$400, dertil \$40, som min Principaf forærer mig hvert Aar. Det er mere, end jeg behøver til at leve.—Frelseren er død for mig og har tilgivet mig alle mine Synder. Det kan jeg aldrig fuldtakke ham for; derfor skal det herefter tilhøre ham, hvad jeg har. Alt hvad jeg ikke rent ud har nødig til mit Livsophold, skal være viet Herren og anvendes til at bringe Hedningerne Evangeliet.“

Young gjorde et Overslag over sine Indtægter og Udgifter og fandt, at han hvert Aar fik \$40 tilovers. Hans Beslutning var fattet; disse Penge skulde gaa til Hedningemissionen.

Nu begyndte James Young med fordeel at spare og arbejde. Hans overordnede la Merke dertil og stænkede ham sin Tillid; han steg fra Trin til Trin.

Efter flere Aars Forløb stod han i Spidsen for et stort Handelsſus, var gift og Familiefar. Hans personlige Udgifter var vokset betydelig, men hans Indtægter i endnu højere Grad. Hver Gang han ved Aarets Slutning gjorde Status op, la han tilside til Herrens Sag saa meget, som han kunde undvære. Nu var det ikke længer \$5, men \$5,000, som han paa en Gang indbetalte i Missionskassen. Desuden pleiet han at fordele ca. \$5,000 eller \$6,000 til andre kristelige Virksomheder.

I mange Aar havde han nærret det inderlige Ønske selv en Gang at faa Lov til at besøge Hedningerne, for hvem han bragte saa store Ofre. Men hans Forretninger havde hidtil hindret ham.

Endelig, to Aar før hans Død, skulde dette Ønske bli opfyldt. Den skotske Kirke ønskede at sende en Mand ud til Vestindien for at besøge de nydannede Hedningemenheder blandt Negerne der. James Young tilbød sin Tjeneste og begav sig trods sin høje Alder paa den lange Rejse.

Med ubestrikelig Glæde saa han nu med egne Øine mange omvendte Hedninger. Hørte dem synge Herrens Lov og Pris og nød sammen med dem den hellige Nadver. Da han kom hjem til Skotland, var han utrættelig i at fortælle om, hvor store Ting Herren havde gjort ogsaa blandt Negrene.

Han døde i 1870, temmelig pludselig, just som han kom fra et Bestyrelsesmøde i Missionsſelskabet.

Det paafaldende Held, som fulgte hans Foretagende og den store Velstand, som kom til hans Hus, tilskrev han altid den gennemførte Beslutning, at gi alt, hvad han kunde faa tilovers, til Guds Rige, og Herren gav sin Velsignelse dertil. „Lutheraneren.“

Lidt fra en Lægpredikant.

Jeg vil bede om Blads for nogle Tankter eller Ord i vor kjære „Buddæderen.“ I Joh. 5, 36, findes disse Ord. Selv disse Gjerninger, som jeg gjør, de vidner om mig.

Disse herlige Ord af Jesu Tale til Folket hin Gang vil jeg tage som Udgangspunkt for, hvad jeg vil have sagt. Naar jeg har læst og fulgt med, hvad som „Buddæderen“ har berettet angaaende Lægmandsvirksomhed, da synes jeg at det ikke harmonerer med Praksisen, som vi har i Hauges Synode. Min Erfaring er den, i disse sidste 2 Aar, som jeg har reist iblant vort Folk, at vi som Lægfolk og Emissærer har ikke noget at badle vore Prester. I denne Sag, synes jeg for min Del, det er Gjerningerne som vidner, som Jesus siger om sig selv. Det er vel Reglen for enhver Kristen, Lægmand og Prest, og det burde vel hjælpe meget ogsaa her, naar det er Tale om Lægmandsvirksomheden.

Da jeg for 7 Aar siden kom til Jowa, kom jeg til Rose Grove, som det kaldes, en af Pastor Castvolds Menigheder. Der var et Samtalemøde i tre Dage, og der kom Pastor Castvold og sagde til mig, at jeg maatte love ham at være i hans Kald en Maaned. Jeg blev glad og takkede baade Gud og Presten for Indbydelsen.

Jeg blev der, og Presten reiste til Vestkysten, og var borte næsten en Maaned. Da han kom tilbage, tænkte jeg, at jeg fik rejse til næste Pastor, som havde indbudt mig. Men nei, sagde Past. Castvold, nu maa du være en Stund til, og jeg var. Saa blev jeg i det Prestekald to Maaneder og en Uge. Gud gav os en velsignet Tid sammen. For to Aar siden var jeg i Jowa i flere Maaneder, og da skrev Past. Castvold til mig og bad mig komme og virke en Tid. Jeg kom og var i hans Kald i tre Uger. Og Presten og hans Folk gjorde alt de kunde for mig og Høderne, og jeg sølte virkelig Broderskabets Aand, da vi skiltes.

Slig er jeg bleven mødt over alt, hvor jeg har færdes i H. S. og Frikirken og den

Forenede Kirke, saa jeg synes, at vore Prester er saa venligsindet imod os Lægpredikanter, at det er at undres over; for Sandheden er den, det er ikke saa rart med os Lægpredikanter heller. U lærde, uerfarne, selvkløge, tænker store Tankter om sig selv, Feil og Mangler af mange Slags, baade hvad Sprog og Gramatik angaar. Somme af os Lægpredikanter bruger Tobak, saa at det lugter af os, saa Folket kjender Tobaklugten førend de ser os. Andre synes at de kan gaa meget slasket klædt, ja endog skidden klædt, og endel Lægpredikanter synes at det sømmer sig Lægfolk, som taler Guds Ord, at være lidt skidden og slasket klædt. Nei, Brødre, det sømmer sig bedst for os at være ren og net klædt, vi som taler Guds Ord til Opbyggelse.

Jeg synes at Lægpredikantens Blads er fælles med Menighedens Prest at arbejde i Menigheden, til Opbyggelse baade for Prest og Menighed, og være underordnet Guds Ord, Presten og Menighedens Ordning. Og slig har jeg virket og fundet, at Gud har velsignet Virksomheden storlig hans Navn være Tak og Lov. Til Slut en broderlig Hilsen til Redaktør og alle Benner som læser „Buddæderen.“

H. A. Hanson.

Grafton, N. D.

Spørgsmaal og Svar.

En spørger om Pastor J. Sæther atter har sluttet sig til Hauges Synode.

Hvad Spørgeren figter til med sit Spørgsmaal, er ikke saa godt at fatte, men noget har han vel i Tanker enten i en god Mening eller som Kritik. Vi vil kun bemærke, at hvis alle som udgiver sig for at gaa Mesterens Grinde paa Jorden gjorde saa mange Sygebesøg og gjorde dem paa den Maade, som Sæther gjør dem, og gjorde saamange andre Barmhjertighedsgjerninger i Aaret, som han gjør, saa skulde langt flere saa kristelig Tilsyn, Trøst og Hjælp end som Tilfældet er, og saa kan Sæther forresten tilhøre hvilket „Samfund“, han vil.

Kinamissionen.

Fra Landahl.

Saiskan 22de Juli, 1912.

Kjære gamle Broder! Guds Fred!

Nu venter vi saa paa at saa høre fra Narsmødet. Men det maa blive gjennem Breve fra Bestyrelsen, hjemmeværende Missionærer eller nogen anden som i Farten straks efter Synodemødet kommer paa at sende os nogle Ord. Thi „Skandinaven“ har vi ikke iaar og „Budbæreren“ faar vi ikke.

Selv om vi er Missionærer blandt Hedningerne, saa er vi alligevel meget interesserede i Guds Rigets Udvikling hjemme i Amerika; ja Verden rundt for den Sag! Det er derfor et smerteligt Savn, en stor ekstra Lidelse, at vi det sidste Aar saaledes har været affaaet fra Modermenigheden hjemme.

Vi herude maa absolut følge med Kirkens Gang i Kristenheden eller saa bliver vi nogle Røinger, som helst passede i et Kloster i den katolske Verden.

Man fortæller at herinde blandt Fjeldene bor der en katolsk Prest som aldrig har seet en Jernbane. Han kom hertilands som ung Mand og nu er han gammel. Hans Verden er ikke svært stor, og jeg maa rigtig undres, hvorledes hans aandelige Udvikling er?

At være isoleret i længere Tid i hedenst Atmosfære er Landsnedbrydende. Dette er jo Aarsagen til at Missionærerne bør reise hjem paa Ferie af og til for at blive opfrisket i Aand og Legeme.

Hvad en Missionær, som optager Menighedsarbejde, lider paa Grund af at han ikke har kristelig Omgivelse, maa han saa erstattet desmere ved kristelige Blade, Tidsskrifter og god Literatur. Bedst af al Væsentning er flittig Brug af Bøgernes Bog.

Det er mange kjære Troessøfkende som ikke kan forstaa, at der skal findes Landsnedbrydelse blandt os som ikke har noget andet at gjøre end at læse og predike.

Tro mig! en stadig hedenst Omgivelse tærer som Døden paa en. Vi har derfor ikke bare Strid mod Kjød og Blod. Disse pinlige Forholde tærer ikke bare paa vore Nerver, men ogsaa paa vor Aand.

Vi savner vore kjære Troessøfkende meget, og dobbelt smerteligt føles det, naar man ikke længere faar høre fra dem gjennem Breve og vort Samsunds Organ. Jeg har hørt Venner sige: „Budbæreren“ er en kjær Gjest, og kommer den ikke hver Uge, saa føler vi det som en stor Støffelse. Saa regelmæssig er det umuligt at saa den herud, da Postforbindelsen er meget usikker. Men naar otte Maanedes gaar forbi foruden et Nummer af „Budbæreren“ til mig, da føler jeg mig saa tilfidsadt, saa modløs som en der har tabt en Stat.

Hvor Høst under Urolighederne da gif vor Post i alle Retninger. Da vi fik vore Breve og Blade var de sorte og udslidte og gamle, men naturligvis lige kjære for det. Det var reddet som igjennem Ild og vi læste det mange Gange.

Vi har svært liden Rede paa, hvad I har talt og skrevet, bestemt og udarbejdet siden sidste Narsmøde. Us det er et frygteligt Aar! Vi har hørt saa meget om Krig og Oprør. Vi har seet saa mange forfærdelige Handlinger. Dersom jeg bare fortalte en af dem, vilde I gys.

Det er ikke at forundre sig over, at vi bliver saa opvarmet og styrket ved et godt Brev eller en god Artikel. Savnet af de troendes Samsund hjemme er Missionærens største Lidelse. De andre er ikke værdt at nævne. Dette bliver ogsaa bedre eftersom de troende herude vokser op i Sandheden. Jevnaldrende forstaa hinanden bedst.

Forøvrigt staar det vel til. Vi er alle taalig friske og inderlig glade over at saa være med i dette store Arbejde. Gud velsigne baade eder og os.

E. W. Landahl.

* * *

En fattig Stakkel er den, som ikke eier Synernes Forlæelse, om han ellers har aldrig saa meget Guds og Guld.

En opsigtsvækkende Begivenhed.

„Kineseren“ beretter følgende: En opsigtsvækkende Begivenhed har nylig fundet Sted i Kina.

I Provinsen Kiangsi paa Syd siden af Yangtsesløden er et Fjeld, som hedder Lung-hu-Shan, d. v. s. „Drage- og Tigerfjeldet“. I et Tempel paa Toppen af de te Fjeld residerer indtil for ganske kort Tid siden en af Kinas mægtigste Mænd, nemlig den saakaldte „Taoistpave“, hvis kinesiske Navn og Titel er Chang Tao Ling eller Chang T'en Sz, d. v. s. Chang, den himmelske Lærer. „Taoismen“ er en af Kinas 3 Religioner, — eller „bar“ — for vi maa vel nu snart begynde at „tale i fortid“ om Kinas Hedenstabs, ser det ud til! Og denne Mand har været Hovedet for Taoismen — en Mand, som haade Keiser og Folk har høiet sig for og æret.

Denne aandelige Herskerstilling har gaat i Arv i Changfamilien ligesaa det første Aarhundrede efter Kristus, da den første Chang blev født i Aaret 34. Denne første Changs Ry for Dygtighed i magiske Kunster spredte sig vidt og bredt i Kina og naadde lige til Hovedstaden, hvortil to Keisere indbød ham at komme, uden at han dog fandt det stemmende med sin Værdighed at ta imod Indbydelsen. Til sidst lavet han en „Udødelighedsspille“ og siges saa at være stæget ind i Udødeligheden fra det ovenfor nævnte Fjeld.

Paa dette Fjeld har lige til det sidste foregaaet en storartet Fabrikation af „Udødelighedshjaller“. Taoistpaven antoges desuden at ha fuld Kontrol over alle onde Aander, og fra alle Kanter af Riget pleiet man at sende Bud til ham, naar det gjaldt om at sætte Stopper for en eller anden ond Mand, som forfulgte en Familie. Men det maatte være Rigfolk, som kunde søge sig kostbar Assistance. For han gjorde det nok ikke for ingenting, den Kæren!

Men nu er det pludselig blit en Ende paa hele Herligheden. En fremtrædende Dyrighedsperson i Kiangsi har git Ordre til, at man skal ta ifra Changfamilien alt, hvad den eier, — Jordegods, Segl og alle Slags Tryklemidler. I Tidens Løb har de natur-

ligvis samlet op uhyre Rigdomme, — og nu mener den nye Tids Mænd, at disse Rigdomme bør bruges paa en for Samfundet mere nyttig Maade. Kinesiske Aviser fortæller, at Ordren er blit udført efter Bogstaben, og nu har Taoismen ikke længer nogen „Pave“!

I det fornemste Tempel paa „Taoistfjeldet“ var der en Masse Verkrutter“ og i disse Krutter var onde Aander „sat i Arrest“, i det Aabningen var forsvaret med et eller andet Tryklemiddel. Somme af disse Aander antoges at være saa mægtige, at bare de slap ud, saa kunde de forstyrre og ødelægge hele Landet i Løbet af nogen saa Dage. Og med dette pleiet „Taoistpaven“ at true Keiser og Dyrighed, naar han ikke kunde faa sin Vilje frem paa anden Maade. Nu er vel alle disse Aander kommet paa Frifod, og rimeligt er det, at mangen gammeldagstænkende Kineser med en vis Frygt spør, hvordan det nu skal gaa Land og Folk!

En anden Ryhed af lignende Art fortjener at bli kjendt.

I Nanchang, Hovedstaden i Kiangsi, blev der smaat om Robber da man holdt paa at mynte ud Smaapenge. Man tænker da at smelte op tre Robberkroner, som fandtes der. Men saa var der en, som kom paa, at i Byen Yoh Ching Sz var der et stort Gudebillede af Robber, som veiet flere tusen Kilo. Vedkommende Dyrighed blev da anmodet om at gi Tilladelse til, at man kunde ta et Stykke ud af Ryggen paa Guden for at faa Rede paa, hvad Slags Mynt en kunde faa ud af hom! Tilladelsen blev git, Robberet viste sig at være af første Sort, — og nu er hele Historien gaat i Myntfabrieket!

„Lutheraneren“.

* * *

H v e m er i Ordets bedste Betydning „Storfolk“? Det er dem, om hvem Petefiger: „I er en udvalgt Slægt, et kongeligt Presteskab, et helligt Folk, et Folk til Gien- dom, forat I skulle forkynde hans Dyder, som kaldte eder fra Mødet til sit underfulde Bys. 1 Pet. 2, 9.

Et Spørgsmaal til „Budbæreren“.

J „Budbæreren“ No. 36 Sept 7, 1912 finder vi atter en lang Afhandling om „Lægmandsvirksomheden“ efter Geo. Sverdrups Skrifter, andet Bind, Side 312, optaget paa Opfordring af S. Petterson. Nu tror ikke jeg, at hele dette Stykke er af Sverdrup, men jeg tror, at den første og største Del er af Pettersons for „Budbæreren“ Læsere saa vel kjendte Produkter, imens den sidste Del er formodentlig af Sverdrup. Men min Nabo tror, det hele er af Sverdrup. Hvem har saa ret?

Jeg skal ved samme Leilighed tillade mig at saa sige et hjertelig Tak til Redaktøren for Bemerkningerne han gjorde til Pettersons sidste Indlæg mod Pastor Eastvold. Skulde ønske om Redaktøren for „Vidnesbyrd fra Broderkredsen“ vilde ogsaa gjøre Bemærkninger til Broder F. J. Omland fra Irene, S. Dak.; thi jeg tror ikke, at han skulde anvende dette Guds Ord, nemlig 1 Kongernes Bog 22de Kap., paa dem, som ikke kan dele Pettersons Syn paa ovenfor nævnte Sag. Men det kan muligens være, at jeg ikke forstaar mig paa dette.

Derfor vilde jeg høre fra andre Troesbrødre, som jeg ved har større Øjs i Guds Ord, end jeg har. Jeg mener at hjertelig elste mine Lægbrødre fra fjernt og nær, og jeg mener ogsaa at elste vore Prester og Sjelesørgere, derfor gjør det mig ondt, at her er blit en saadan Kløft i vort Samfund imellem Presterne og en Del Lægfolk, og jo snarere dette „Kjæb“ blir bilagt jo bedre.

Eders i Kristo forbundne

F. S. L. Johnson.

* * * Den onspurgte Afhandling er Ord til andet, som den findes paa angivne Sted i nævnte Bog, saa Naboen har nok Ret. Men den, som har samlet disse Afhandlinger og Foredrag af Sverdrup angiver som Rilde til denne her omhandlede Afhandling: „Redaktionsartikler i „Folkbladet“ for 3die og 10de April 1907.“

Saa, som Broder Johnson antyder, kunde der nok være flere Artikler, som der burde

gjøres Bemærkninger til eller rettere ganske modsiges; thi det kan da ikke være af Kjærlighed eller til Opbyggelse, hvad en Del kan saa sig til at sige og skrive. Og er det for det første galt at gjøre en urigtig Anvendelse af Guds Ord og ubroderlig omtale sin Næste, enten han er Prest eller Lægmand, saa kan det være ligesaa galt at lade saadant gaa upaataalt eller ustraffet hen. R e d.

Hilsen fra Himle.

Santa Rosa 26de August 1912.

Kjære Pastor Oppegaard:—

Guds Naade og Fred! Mange Tak for Brev med femti Dollars som Afbetaling paa min Løn for 1912.

Gud være Tak, vi er saa bra friske alle sammen og søger saa bedst vi formaar at være vor lille Menighed til Tjeneste. Mamma er fremdeles Leder for Søndagskolen og gjør sit Arbeide meget tilfredsstillende. Jeg har ogsaa en Klasse i Søndagskolen. Jeg har ogsaa holdt lidt Religionsstole i Ugedagene. Før jeg forsøger med noget Arbeide udenom, vil jeg gjøre, hvad jeg kan, for at oparbeide Menigheden her i Byen. Vi har begyndt med engelske Aftengudstjenester. Saa nu prediker jeg engelsk hver Søndagsaften. Ved Guds Hjælp gaar det over Forventning. De fleste af Ungdommen er ogsaa nu med os, saa det ser lidt lysere ud. Nylig havde vi ogsaa den store Glæde at se en ung Mand tage Standpunkt for Jesus. Det er opmuntrende. Og saa har to Familier begieret Optagelse i Menigheden.

Saa, saa har Søstrene Groseth og Lee draget afsted igjen. Det var bra. Skulde nok ogsaa likt at drage afsted, men vi faar finde os i det, som det er.

Brer med Familie hjertelig hilset fra os alle.

Broderligt

T h. H i m l e.

R i ø b dine Bøger i dit eget Samfunds Boghandel.

Til Kinamissionens Venner.

Jewell, Iowa, 19de Sep. 1912.

Kinamissionskassen er i trange Kaar. Vi har allerede laant flere Tusind Dollars, og nu fik vi ved Telegram direkte fra Kina Begier om at sende pr. Telegram igjen \$5000.00. Kassen er tom; men vi kan ikke lade vore Missionærer staa derude foruden Penge. Vi maa sende Penge, enten Kassen er tom eller ei. Vil nu de mange kjere Venner af Kinamissionen sende eders Gaver til vor Kasserer, Pastor A. D. Oppegaard, Madison, Minn., saa er I snil. Det trænges saa snart nu. I glemmer vist ikke bort, at vi har Bygging af Stolen derude nu. Det er et stort Arbejde og kræver ekstra Udlegg. Herren har givet os en rig Høst dette Aar. Nu maa vi ikke lade denne Kasse være i Underbalance.

Send eders Gaver snart!

C. J. Eastvold.

Nu maa jeg skrive for at give Oplysning.

Den 12te September modtog jeg følgende de Telegram fra Formanden:

„Following cable received from Hankow:
Wire five thousand. Attend to this at once.
C. J. Eastvold.

Jeg havde vel \$1000 i Banken og maatte laane Resten. Noget laante jeg paa femten Dage i Haab om at Penge skulle komme ind.

Jeg har gaaet til Banken to Gange hver Dag med Haab, men jeg har haabet forgæves. Jeg tog alt jeg havde i Indremissionskassen, men saa kom der Krav paa den, saa maatte jeg laane igjen.

I dag fik jeg Brev fra Wold, hvori han siger, at de maa bestemt saa den lovede Sum til bestemt Tid.

Kjære Venner, kom mig til Hjælp. Jeg ved I vil gjøre det, naar I faar vide Tilstanden.

Broderligt

A. D. Oppegaard.

Haandskriften.

„Vi har en sikker Fordring paa Gud, fordi han har givet os sine Forjættelser, der er vort Haabs Grund. Sandelig vi kan foreholde ham hans Forpligtelser og sige: „Jeg forelægger dig din Haandskrift, o Herre.“

Mand og Mand imellem siger vi: „Vi har det sort paa hvidt; han kan ikke komme bort fra det; Mandens Haandskrift binder ham.“ Nu, vi kan være sikker paa, at Herren aldrig nægter sin Haandskrift eller vil unddrage sig en Forpligtelse, som han har givet med Haand og Segl. Enhver Forjættelse i Skriften er en Skrivelse fra Gud, der kan gøres gjældende for ham med den billige Bøn: „Gjør, som du har sagt!“ Skaberen vil ikke bedrage sin Skabning, som forlader sig paa hans Sandhed; og endnu mindre: den himmelske Fader vil ikke bryde sit Ord mod sit eget Varn. „Kom ihu Ordet til din Tjener, efterdi du har ladet mig haabe!“ (Salme 119, 49), er en meget mægtig Bøn. Den indeholder et dobbelt Argument; det er dit Ord, vil du ikke holde det? Hvorfor har du sagt det, hvis du ikke vil staa ved det? Du har ladet mig haabe paa det, vil du lade mit Haab stufes, du, som selv har virket det i mig?

Hvor sikre er dine Forjættelser, o min Gud! Tilgiv mig, at jeg stundom tviler derpaa, og giv mig mere Tro, forat jeg virkelig kan bruge dem som de Goder, de giver fuld Sikkerhed for, ligesom Menneffene lader Papirer gaa fra Haand til Haand, som om de var de Penge, de lyder paa.

(Indrem.)

Naar Ungdommen undslader at komme til Kirken, saa blir det langsomt der. Nogle saa gamle, modløse siddende spredt omkring. Ved en saadan Kirke eller Menighed er der en stor Mangel. Der er noget galt nogetsteds. Dette, som er galt, bør rettes. Kirken er og bør være rummelig nok for baade gamle og unge.

Fra Arbeidsmarken.

Past. Mortvedt sender en Draft paa \$39.06 hvilket er et Offer fra Plattville Menighed af hans Kald til dem, som mistede sin Abling ved Hagl i Past. R. Rasmusens Menighed. Vi sender Draften videre til Past. Rasmussen og han vil vist kvittere for samme i „Budbæreren.“

Past. D. M. D. Wee afslagde Betsda Menighed i Duluth et kort Besøg paa en Gjennemreise til Bemidji og Red Lake Falls og talte ved et Ungdomsmøde her Søndagsaften den 15de dennes. Han brugte som Tekst: „Hvorfor bør vor Ungdom være en kristelig Ungdom“, og med sin sædvanlige Kraft og Begeistring tolkede han Tekstens Betydning baade for de yngre saavel som ældre og paapegte med Klarhed den kristelige Ungdoms Indflydelse i Menighedsarbeidet. Paa Formiddag talte Pastor Wee i Normanna Menighed. Pastoren har mange Venner her, der takker ham for Besøget og Vidnesbyrderne han afslagde. L. M. S.

Rettelse.

I Pastor Castvolds Artikel i No. 37, Side 870, nederst i 2den Spalte er en noget meningsforstyrrende Feil, som herved rettes. Sætningen lyder saaledes: „Det ser ud til, at De tror, at det er Menigheden, som skal øve et saadant Tilshyn, som der læres. Nei, Hr. Pastor! Mener ikke Pastoren da, at Menigheden slet ikke skal have noget med denne Virksomhed?“

Sætningen skal lyde saaledes: „Det ser ud til, at De tror, at det er Menigheden, som skal øve et saadant Tilshyn, som der læres. Nei, Hr. Pastor!“ Mener ikke Pastoren da, at Menigheden slet ikke skal have noget med denne Virksomhed?

Adresseforandring.

A. M. Danielson,
Langford, S. D.

Bogaanmeldelse.

„I Tvende Verden. Et Livsbillede af Past. Rudolf Hermann Gurland.“ Dette er en ny Bog paa 400 Sider af den bekendte Jødemissionær Past. Gurland. Sele denne store Bog er inddelt i korte Kapitler med meget forskielligartet Indhold, som et Livsbillede af en saadan Størrelse af en Missionær naturligt maatte blive. Bogen er let at læse, er lærerig og meget interessant. Hvert lidet Afsnit har en egen kort og grei Overskrift og et Bibelford indleder hvert Stykke. Bogen har ogsaa en Del Billeder af Gurland, hans Familie og andre Jøder. Maa denne Bog faa en stor Udbredelse og blive et kraftigt Fremstød for Jødemissionen. Den sælges udelukkende til Indtægt for Zionsforeningens Jødemission i Chicago. Bogen faaes for \$2.00 ved at henvende sig til Pastor E. R. Heimann, 1466 Carmen Ave., Chicago.

* * *

Gabriel Fedde.

Bemærkninger til Sverdrups forkortede Udgave af Pontoppidans Forklaring.

Bogen er copyrightet 1912 af Augsburg Publishing House, Minneapolis Minn. Den er 375 Sider med klare, pene Tryk paa godt, tyndt Papir, indbundet i godt Læbind med Ordene i Guldsnit paa Ryggen:

„Gabriel Fedde. Bemærkninger.“

Naar man slaar Bogen op, faar man straks det behagelige Indtryk, at den ligger der aaben for en uden at luffe sig selv igjen, som de fleste nye Bøger gjør. Jeg har gjennemlæst Bogen fra Perm til Perm, idet jeg i de stille Aftenstunder læste nogle af disse Bemærkninger, dog ikke mere end jeg vel kunde overbeie spør jeg anbefalede mig i Herrens Varetægt for Natten.

Under disse Betragtninger over Bemærkninger fik jeg følgende Indtryk. Bogens Titel synes jeg var noget underlig. Der staar nemlig:

„Bemærkninger tilegnet Pastor M. S. Hegg“ som Grindring om: Gjenfaldig Fortsættelse, Broderlig Tillid og Fortrolighed, fælles Interesse, enigt Samarbejde, inderlig Deltagelse, fordelt Belysning og Kamp. Jeg foreskifter mig at Fedde betragter denne Brest som en god Engel. Det kan ikke negtes, at Herren undertiden sender os saadanne. Disse bør vi paaafjonne. Desuden faar man heraf det Indtryk, at Fedde bed at tilegne Hegg Bemærkningerne vilde sige som saa: „Stil mig Herre! dit Navn ste Vre.“

Gabriel Fedde, Doktor Feddes Fader lever i Brooklyn, N. Y. Han er en af Kristiansands dygtigste Seminarister, ligesom jeg har kjendt ham or de sidste 50 Aar som en alvorlig Broder i Herren.

Det var almindelig bekjendt i Norge, at vor Lærer Feragen kunde katekisere smaa Børn og faa dem til at svare som vare de halvvoksne. Ja ligesom kunde udmane af dem Sandheder, de intet vidste om. Jeg har aldrig hørt hans Nage til at tale med Børn.

Fedde har arbejdet noget af Feragens Dygtighed heri. Hans „Bemærkninger aander af Trang til at gjøre de smaa til Herrens Disciple, ligesom der heltigjennem gaar den røde Traad: „Gud vil ingen Synders Død, men at alle maa omvende sig og leve.“ Bogen vil være en stor Hjælp for Presten og Læreren ved Katekisationer, da den gir saa mange praktiske Vink, som vil sætte dem istand til i kort Tid at sige meget og derved udjaa saa megen god Sæd i de unges Hjerter, som senere vil bære Frugt til det evige Liv. Enhver Prest burde have Bogen i sin Haandsæk. Der har man Katekismen, Forklaringen og Bemærkninger alt som i et Nøddeskal. Der vil vist ingen angre paa, at han gav ud en Daler for den Bog. Den faaes i Augsburg Publishing House, Minneapolis, Minn. for en Dollar.

J. C.

Bekjendtgjørelser.

Chicago Kreds af S. S. holder sit Aarsmøde i Lodi, Wis. Past. D. H. Elstad Rald fra 1—3 Okt. Samtaleemnet er Kol. 3: 1—17. Chicago & N. W. K. R. gaar gjennem Lodi.

A. D. Mortvedt, Form.

A. J. Evenson, Sekr.

Shell Creek Morst Ev. Luth. Menighed, indbyder herved til et kristeligt Samtalemøde at afholdes i Newman Grove, Nebr., fra den 8de til 10de Oktober næstkommande. Samtaleemne: Kol. 3: 1—4. Lutheriske Kristne, læg og lærd, er hjertelig velkomne til Mødet. Paa Menighedens Vegne

J. F. Melom.

S. Dak. fælles Indremission vil ha Møde i James River Menighed, Past. D. H. Braadlands Rald, 8—10 Okt. 1912. Tema Ef. 55, 6—11. Styds vil møde i Minne Dagen før.

J. J. Dafland.
L. A. Badheim.

Paa Indbydelse fra Riverside Menighed, Dawson, Minn. afholdes et Indremissionsmøde paa nævnte Sted fra 8—10 Okt. 1912. Mødet begynder med Prediken Tirsdag Formiddag Kl. 10. Samtaleemne: Ap. Ef. 13: 1—3. Menigheden ønsker et godt besøgt Møde. Alle velkomne! Maa Herren velsigne Mødet!

E. J. Castvold, Form.

J. J. Hendahl, Sekr.

Vor Frelseres Menighed, Muskegon, Mich., Past. Brestes Rald, indbyder Chicago Kreds til et Møde fra 15de til 17de Okt. Det af Menigheden valgte Tema er Lukas 14: 16—24. Dampbaaden afgaar fra Chicago Mandagsaften. Gaar bare anden hver Dag i Oktober. Menigheden ønsker et velbesøgt og velsignet Møde.

A. D. Mortvedt, Form.

A. J. Evenson, Sekr.

Paa Indbydelse fra Bethania Menighed, Spicer, Minn. holder Hauges Synodes Ungdomsforbund Stevne i nævnte Menighed Nov. 8—10. Besøgende mødes med Styds i Willmar Dagen før Mødet. Program senere. Alle interesserede i Ungdomsarbejdet maa komme!

M. D. Wee, Form.

S. E. Simonson, Sekr.

S. Dak. fælles Indremissionsforening holder Møde i Garretson, Past. Solums Rald fra 16de til 18de Okt. Samtaleemne: 2 Kor. 6, 1—2. Mødet begynder om Aftenen den 16de.

J. J. Dafland.

L. A. Badheim.

Norway Menighed, Eagle Grove, Ia. indbyder til et kristeligt Samtalemøde at afholdes 1ste til 3die Okt. Past. Castvold prediker første Dags Formiddag Kl. 10.30. Indledning af Samtaleemne den 116 Salme paa Eftermiddag. L. J. Spande.

Om Gud vil, blir der afholdt et kristeligt Samtalemøde i Bethania Menighed, Rhame, N. Dak. Mødet begynder den 13de Okt. og holder paa en 3 a 4 Døgn. Søndag Formiddag blir det Grundstenslægning og paa Eftermiddag Kirkeindvielse. Ved denne Anledning vil der bli Anledning til at danne ny Kreds vesten om Missouri, siden Presten og Menigheder har modtaget Indbydelsen dertil af Bethania Menighed. Tilreisende mødes med Styds i Rhame Dagen før Mødet. Vær da alle velkommen med Bøn om et velsignet Møde.

G. A. Carlson.

Joma Areds af Hauges Synode vil afholde sit Aarsmøde i Elims Menighed, Randall, Ia. Past. G. D. Paulsruds Rald fra 15de til 17de Okt. Samtaleemne: Ef. 6, 10—20. Past. C. J. Eastvold indleder og Past. D. Andreson aabner Mødet med Prediken.
S. D. Heidal.
T. J. Knutson.

Det 34te Aarsmøde for Zionsforeningen for Israel bliver, om Gud vil, afholdt i Bethel n. luth. Kirke, Pastor Tillers Rald, Humboldt Boulevard og Dickens Ave., Chicago fra 15de til 17de Okt. Centralkomiteen møder paa det n. luth. Diaconisehjem 1138 Leavitt St. Kl. 10 Formiddag den 15de. Kl. 2 Eftermiddag er den første Sessjon af Mødet i nævnte Kirke, hvor de forskjellige Indberetninger vil blive hørte, kanste ogsaa Pastor H. J. Holmans Indledningsforedrag over Samtaleemnet: Ef. 4, 6. Past. J. Mortensen holder Aabningsprediken men den henlægges efter Chicago-bennernes Ønske til Kl. 8 Aften den første Dag. Missionsprediken vil ogsaa blive holdt under Mødet og Offer optaget til Missionen. Tilreisende bør melde sig senest inden den 12te Oktober til Past. C. S. Wang, Zion Lutheran Church, Potomac & Artesian Ave. Chicago. C. C. Holter, Form.
J. H. Blegen, Sek.

Kvitteringer

Fra Stavanger Mgd. T J Knutsons Rald, Car-	
den City, Ia., til Pastor Rasmussen og de fattige i	
Bodgevold Mgd. af Rasmussens Rald, indsendt ved E	
B Thsbal, Hubbard, Ia.: Lars Knudsen.....	10.00
John Male.....	5.00
A Stole.....	10.00
T D Tungland.....	20.00
D M Stogerboe.....	5.00
John Christianson.....	5.00
S Foslo.....	5.00
John Foslo.....	5.00
F Sivertse.....	5.00
T Tjelte.....	5.00
J U Johnson.....	10.00
John Walter.....	5.00
Tom Anestad.....	5.00
G Nelson.....	5.00
A Barla.....	3.00
A Knudsen.....	1.00
A Harestad.....	5.00
Tom Brown.....	5.00
D A Hendrickson.....	5.00
C Steie.....	25.00
Teodore Olson.....	5.00
Mrs Carrie Wg.....	5.00
Iver J Wallem.....	10.00
C B Thsbal.....	5.00
	170.00

R. Rasmussen.

Norge.

73 vakre Billeber fra de mest kjendte og vakreste Turisttrakter fra Norge. Det er Sommerbilleber og Trykningen er sjelden godt udført. Indbundet i vakker komponeret Bind. Størrelse 9½x12 Tommer. Pris... .. 1.75

Vinterliv i Norge

32 helfides og 14 halvfides, samt 38 mindre Vinterbilleber fra Norge. De er fra de vakreste Strøg og Trykken er brilliant udført efter Fotografer af A. B. Ilse. Det er nylig der er taget en syn til den henrivende vakre norske Vinter og Billeberne maa sees for at paastjønnes. De er indbundne til en Bog 9½x12 Tommer med en Indledning af Rosenkrantz Johnson. Pris... .. 1.50

Norges Byer.

Billeber fra Norges Byer. Kunsttryk af Fotografer paa dertil særtilt forarbejdet Papir. Sjelden vakre. Størrelse 8½x12. Helfides Billeber 6½x9 Tommer. Billeber fra følgende Byer: Kristiania: Karl Johans Gade, Udsigt fra Slottet, Nationaltheateret og Alershus; Drøbak, Moss 3 Billeber; Fredrikstad 7 Billeber; Sarpsborg, 3 Billeber; Fredrikshald, Fredrikstens Fæstning; Samar 2 Billeber; Gjovik, Lillehammer, Røgsvinger u Nørø, Drammen, Kongsborg, Holmefstrand, Hønefoss, Horten, Tonsberg, Sandefjord, Larvik 4 Billeber; Borsgrund, Skien, Brevik, Langevund, Kragerø, Risør, Lyngør, Tvedestrand, Arendal, Grimstad, Villesand, Christiansand S., Flekkefjord, Mandal, Farvund, Egersund, Sandnefs, Stabanger, Haugevund, Bergen, Fiskeforbet, Florø, Alesund, Molde, Christianvund N., Levanger, Stenker, Trondhjem, Trondhjems Domkirke, Romsjø, Bodø, Mosjøen, Kabelbaag, Harstad, Trondenes Kirke, Narvik, Tromsø, Hammerfest, Bardø og Vadsø. Indbundet i vakker komponeret Bind, \$1.75. Send Ordres til
C. Lilletun, Red Wing, Minn.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norske Landskaber og Nationalbilleber.

Af disse Kort har vi et større Dplag og mange forskjellige Sorter, hvortaf kan nævnes følgende:

Fuleasten; Nørødalen; Bratlandsdalen i Ryfylke; Sjøfjeld; Nordfjord; Perfosjen; Paa Sti; Paa Kjelte; Paa Habet i Storm; Paa Habet i Stille; Peer Gynt (4 forskjellige Billeber); Gæterpige. Pige og Gjed. Hage og Hund. 3 Nationaldragter (flere forskjellige Bilde). Vinterbilleber (mange forskellige). Julenag. Sjøfinner ved Ulsefjord. Vappeleir. Pige i Vaad. Seilbaad paa Habet. Paa Jagt om Vinteren. Fra Optjæresen til Holmentollen. Fra Nordland. Højen ved Ulsefjord. Svolvær. Quarbræen. Raftslind. Fra Hardanger. Torghætten. Beninder. Hestmandø. Svartisen. Geiranger. Digermulen i Vofsten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virkelige Bragtbilleber i mange forskjellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. 3 dusinvis forræret 50Cents portofrit.

C. Lilletun, Red Wing, Minn.

Landstads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

L o m m e f o r m a t .

I almindeligt Stindbind med de 3 Tefstrækker 60c	
do. med forgyldt Kors og Kalk samt	
sprængt Snit 70c	
Im. Morocco med Kors og Kalk samt	
sprængt Snit 1.00	
I Morocco og Guldsnit, mygt Bind.....	1.40
I Morocco og Guldsnit Pragtbind.....	1.50
I Kalvestind og Guldsnit, mygt Bind.....	1.75
I Kalvestind og Guldsnit, Pragtbind.....	2.00

B a r e S a l m e r n e .

No. 5. I almindeligt Stindbind.....	50c
No. 6. I almindeligt Stindbind med for-	
gyldt Kors og Kalk 60c	
No. 7. I Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c	
No. 8. I ægte Morocco, Pragtbind....	1.25
No. 9. I ægte Morocco og Guldsnit, mygt	
Bind med Færstinger 1.40	
Oxford Indbinding, ægte flexible Mo-	
rocco, med omhyggelige Kanter og	
Guldsnit og Futeral.....	2.50
D. Indb. i sort præstet Kalvestind, mygt	
Budebind, med forgyldt Kors paa	
Siden og omhyggelige Blomster.....	2.25
F. Indb. i blaat flexible præstet Kalve-	
stind med Guldsnit og Futeral....	1.80
G. Indb. i sort flexible præstet Kalve-	
stind med Guldsnit og Futeral....	1.80

S t o r s t i l e t .

No. 1 I stærkt præstet Stindb. med Futeral	1.40
No. 2 " " " med Beslag	1.65
No. 3 " " " med Kors og	
Kalk og Guldsnit og Futeral	2.00
No. 4 Do. Do. med Beslag	2.25
No. 5 I ægte Morocco, forgyldte Sider	
og Ryg, med Guldsnit og Futeral	3.00
No. 6 Do. Do. med Beslag	3.25

Alle 3 Tefstrækker særskilt, Skirtingsbind	50c
Do. i Morocco og Guldsnit.....	80c

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Bisop Bangs Erindringer.

Indhold: 1. En nordlandsk Vttestige.—2. Nordlandsk Folkeliv.—3. Barndom og Ungdom.—4. Væremær.—5. Min Kjerlighedshistorie.—6. Præst.—7. Professor.—8. Statsraad.—9. Bisop.

476 Sider. Indbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
RED WING, MINN

FORGET ME NOT.

BIBLE PASSAGES AND VERSES FOR

EVERY DAY IN THE YEAR.

SMALL SIZE.—Texts and hymns nicely printed on one page, the opposite page being blank for entering names, birthdays, etc. The book is illustrated with 6 pictures of flowers executed in finest chromo-lithography, with Scripture text. Bound in cloth with title and forget-me-nots in colors, gilt edges.

Price, bound in cloth, gilt edge, 40 cents.

" " leather " 60 cents.

MEDIUM SIZE.—This book contains carefully selected passages from the Holy Bible and from the best Engl. and American poets for every day in the year. There are as many blank leaves added for inserting the birthdays of relatives and friends. Twelve floral cards, with different colors, increase the luxurious appearance of the edition. The beautiful cloth cover with golden stars and beams, with many-colored floral decorations, entreats the purchaser to present it to his friends.

Price, bound in cloth, gilt edges 65 cents.

" " " leather, " \$1.00.

LARGE SIZE.—Links of Love. A book of friendship, containing carefully selected scripture passages, and memorial verses from the best English and American poets. The lower half of each page is left unprinted for insertion of names of relatives and friends under the proper dates, each page having marginal decoration. At the first day of each month a full page landscape scene in colors, headed by scripture passage in large gilt and colored letters, is inserted. Printed on heavy white paper with full gilt edges. On first page of cover a beautiful landscape scene in colors, framed in gilt and floral decoration. Very appropriate as gift for any occasion.

Price \$1.40.

Address: HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

STORIES BY G. W. LOSE.

These books contain very interesting stories for old and young. They are nicely bound and beautifully illustrated.

Dorothy	Price 15 cents.
Sowing and Reaping.....	Price 15 cents.
A Good Investment.....	Price 15 cents.
Ralph, the Orphan.....	Price 15 cents.
The Better Way.....	Price 25 cents.
Promises Fulfilled.....	Price 25 cents.
Melmore Parish	Price 30 cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn

Illustreret Bibelhistorie

med lidt af Kirkens Historie. Af Volrath Vogt. Revideret efter den nye Bibeloversættelse. Trykt paa fint Papir, med et Kort og 53 Illustrationer. I Silf Cloth med sort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. Lillethun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Alterbrød

haves altid paa Vager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

3 Ester paa 125 Stykker 30 Cents.

3 Ester paa 250 Stykker 50 Cents.

3 Ester paa 500 Stykker 80 Cents.

3 Ester paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

„Børnenes Harpe“ med Musik

Børnenes Harpe med firstemmig Musik, arrangeret af Kristian Nelsøn. Bogen har 243 Sange og er særdeles skiftet for Søn- og Døtterskolen og Hjemmet og Ungdomsøder, Mrs. Prof. E. W. Schmidt, Past. D. Juul med flere har anbefalet Bogen. Har du en Søn eller Datter eller Ven, som spiller Orgel, saa kjøb denne Bog og forær dem.

Indbundet i Skirtingsbind 60c.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

History of the Great Reformation in the times of Luther and Calvin. Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy By J.H. Merle D'Aubigne, D. D. 1096 pages. Nicely bound. Price \$2.50.

Hauges Synod Book Dept.,
RE WING, MINN.

Festkriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmerkede Billeder af Stolens Bygninger, S. M. Sande, Past. D. Hanson, Andrew Ekington og af alle Bestyrere ved Stolen ligesaa dens Aabning samt en Gruppe af Stolens Direktører. Salt er der 22 andre Billeder. Festkriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Stolen. Til Brefter og Agenter gives almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. Lillethun, Red Wing, Minn

„Aandelige Sange for Lægeskolen“, forfattet og efter Opfordring udgivet af Chr. Dietz, Prest. 112 Sange. (Pastor Brohaughs sidste Arbejde.) Pris 30c.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Ennorskt Familie i Syd Afrika

Af Sofie Mørgaard.

En interessant Fortælling om Forfatterindens Oplevelser i det fjerne Land. Bogen er paa 194 Sider, trykt paa godt Papir og forsynet med mange Billeder. Indbundet i Omflag med Titelen trykt paa Siden. Pris 75 Cents.

Hauges Synod Book Dpt.,
RED WING, MINN.

SUNDAY-SCHOOL CARDS & TICKETS.

CARDS, with beautiful floral designs, Bible picture or landscape in colors and a scripture passage on one side and a hymn or poem printed on the other side. Fancy cut edges. Size, 4x5 in. Price per card 2 cents.

No. 1311. Come unto Me. Fine designs, Pilgrim, Sower, Ruth and Boaz, etc., with Texts in colours. Price per card 3 cents

* No. 1595. Peaceful Dwellings. Very fine children designs, with Texts in full colours Price per card 3 cents.

No. 1597. Crowning Mercies. Very fine landscape designs, with selected Texts in full colours. Price per card 3 cents.

TICKETS. SCRIPTURE GEMS

No. 47. Thirty-six tickets. Birds and branches. In book form, 10 cents.

No. 48. Thirty-six tickets. Country and lake scenes. In book form, 10 cents.

No. 49. Fifty-four tickets. Country scenes with flowers. In book form, 10 cts.

No. 50. Ninety-six tickets, floral design, 10c.

No. 51. Seventy-two tickets, floral " 10c.

Søndagskolefort med Bibelsprog paa norsk til 1c, 3c og 5c pr. Stykke, Nettopris.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Lær mig, Herre, din Vel.

En Bog til Konfirmanter. 72 Sider. Smukt indbundet. Pris 25c.

Send Ordres til C. Lillethun,

Drawer 74 Red Wing, Minn.

BE TRUE

A few words to the confirmed youth of the Ev. Lutheran Church. By Rev. G. T. Cooper-rider, A. M.

Contents: I. Be true to your parents. II. Be true to your church. III. Be true to your Lord. 100 pages. Bound in cloth. Price 25 cents, net.

“FOLLOW ME”

Words of Guidance for the Way of Life. Dedicated to the Lutheran Young People of America. By Benevolus. Prettily bound in heavy paper cover with gilt title and ornament. 48 pages. Price 15 cents, net.

Denne Bog Haves ogsaa paa norsk a 15c.

HAUGES SYNOD BOOK DEP..

Dr. 74 RED WING, MINN..

Referatet for 1912.

Referatet af Hauge's Synodes Årsmøde er nu at faa for 25c pr. Eksemplar ved at henvende sig til C. Lilletun, Red Wing, Minn. Send nu ind saa mange og saa store Ordres som mulig og saa snart som muligt. Det gjælder nemlig at faa solgt alle disse ogsaa store Bøger, 260 Sider, som det koster meget at faa istand. Det, som ikke kan sælges af Oplaget, er Synodens Tab. Enkelte År er alle Referater solgt paa kort Tid. Hjælp nu til at faa bliv Tilfælde ogsaa iaar.

Konstitution

for Hauge's Synodes Ungdomsforbund

er nu færdig. Den er givet i baade norsk og engelsk Tekst. Den er paa 8 Sider heftet og koster 5 Cents Stykket enkeltvis. 3 Partier sendes den portofrit til følgende Priser: 25 Eksemplarer for \$1.00, 50 for \$1.75 og 100 for \$3.50. Alle Ordres sendes til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

"The Lutheran Intelligencer",

et engelsk Kirkeblad med god opbyggende Læsning og mange kirkelige Efterretninger baade fra Hauge's Synodes Arbeidsmark og Kirkens Arbeidsmark i Almindelighed. Bladet udkommer en Gang om Maanedes i Red Wing, Minn., og redigeres af Prof. Gustav W. Bruce. Det koster 50 Cents pr. År, forsendt. Agenter ønskes til at virke for Bladets Udbredelse. Send for Prøvenumre og Agentvilkår.

THE LUTHERAN INTELLIGENCER.

Red Wing, Minn.



**Pianor
og
Orgler**

Stort Lager.

Skriv idag efter Katalog og navn, hvad som ønskes, Piano, Kirkeorgel eller Husorgel, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et udmærket Instrument til de aller laveste Priser. Dette Blad.

THE NORTH WEST-ERN MUSIC HOUSE,
CARL RAUGLAND, Pres.,
520 2nd Ave. S.,
MINNEAPOLIS MINN

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Bogselske følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bøgmærker:

"Gulehilsen", "Nytaarshilsen"; "Hilsen fra Amerika"; "Venlig Hilsen"; "Hilsen til Fader"; "Hilsen til Moder"; "Hilsen til Søster"; "Hilsen til Broder"; "Hilsen til Onkel"; "Hilsen til Tante"; "Til min kjære Søn"; "Til min kjære Datter"; "Gjertelig Blyndstning"; "Herren er nær"; "Uden Kors ingen Krone"; "Barnesang"; "Gjertelig Hilsen"; "Idag vil jeg prise Herren"; "Tro, Haab og Kjerlighed"; "Til kjære Bedstemoder";

"Christmas Greeting"; "New Year Greeting"; "A Greeting to Father"; "A Greeting to Mother"; "A Greeting to Sister"; "A Greeting to Brother"; Faith, Hope, Charity".

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Bede er indret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn, Synodelæsen, (heri indbefattet Stolelæsen, Søndagslæsen og Jewell Ruth. College) sendes til Mr. D. A. Ulbin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Penge til Indremissionen, Kinamissionen, og andre Hedningemissioner, sendes til Rev. A. D. Oppegaard, Madison, Minn.

Penge til Betjends Børnehjem sendes til Rev. J. A. Duello, Veresford, S. D.

Penge til Church Extension sendes til Rev. J. R. Ekke, Hendricks, Minn., R. 3, B. 6.

"Budbæreren"

udgives af Hauge's norske evangeliske lutheriske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forsendt \$1.00 om Året. Til Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,

Drawer 74 Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. E. Holter, Red Wing, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Hvo sig selv ophører skal fornedres, osv; 2. Ungdomsforbundet; 3. Fra Indremissionsmarken; 4. Presteorination; 5. Et par velmente Ord; 6. Johan L. Avelsgaard; 7. Gud elsker en glad Giver; 8. Presteorination i S. D.; 9. Hospitalet; 10. Gud elsker Misionen; 11. Vidt fra en Lægebrevant; 12. Spørgsmaal og Svar; 13. Kinamissionen; 14. Et Spørgsmaal til "Budd"; 15. Hilsen fra Himle; 16. Til Kinamissionens Venner; 17. Nu maa jeg skrive osv.; 18. Haandkriften; 19. Fra Arbeidsmarken; 20. Bøgnmeldelse; 21. Betjendtgjævelser; 22. Kvitteringer.



Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet 1 Kor. 2. 2.

No. 44 }

Lørdag den 2den November 1912

{ 44de Aarg.

Den store, hvide Flok.

Den store, hvide Flok vi se,
Som tusind Bierge fuld af Sne,
Med Skov omkring
Af Balmesving,
For Thronen. Hvo er de?
Det er den Heltefare, som
Af hin den store Trængsel kom,
Og har sig to'd
I Sammets Blod,
Til Himlens Helligdom.
Der holde de nu Kirkegang
Med uophørlig Jubelklang,
I høie Ror,
Hvor Gud han bor,
Blandt alle Engles Sang.

Her gik de under stor Foragt,
Men se dem nu i deres Pragt,
For Thronen staar,
De Slagtesaar,
I Himlens Prestedragt.
Sandt er det, i saa mangen Nød
Tit Taarestrøm paa Rinden flød;
Men Gud har dem,
Straks de kom hjem,
Altørret paa sit Skjød.
Nu holde de, og har til bedst
Hos ham en evig Løvsalsfest,
Og Sammet selv
Bed Livets Elv
Er baade Bært og Gjest.

Til Lykke, Kjæmpesamling, ja,
O tusindfold til Lykke da,
At du var her
Saa tro især,
Og slap saa vel herfra!
Du har foragtet Verdens Trøst,
Saa lev nu evig vel, og høst,
Hvad du har saad
Med Suk og Graad,
I tusind Englelyst!
Ophøi din Røst, slaa Palmetaat;
Og syng af Himmelskraft og Magt:
Pris være dig
Evindelig
Vor Gud og Sammet sagt.
B r o r s o n.

Reformationshistoriens Slutningsord.

Endelig Seier.

Gud kunde dog ikke ganske lade sin Sag
falde!

Zion klager med stor Smerte,
Zion, Guds udvalgte Stad,
Den, som ligger ham paa Hjerte,
Men dog under Verdens Had.
Al, hoi haver Du, min Gud!
Siger hun, foralemt din Brud,
Hvi lar Du mig saa fortrykkes
Og min Fiendes Anslag lykkes.

Saa saa hed det, da den første Forticem,
per for den evangeliske Kirke blødende laa
paa Lochauer Feden, og da Keiser Karl tri-

00 Eftreim
12

umferende var dragen ind i Wittenberg, Reformationens Bugge og saa fremdeles. Men Zion! sødeste Veninde!

Saadant Svar gav Herrens Mund,

Jeg ser vel dit Hjerte rinde

Al beklemte Hjertegrund.

Men giv dig igjen tilfreds.

Hvor er vel paa Jordens Kredss

Saadan Moder, som kan have

Barnet sit og det forlade?

Han sørge de endnu for sit dyrebare Barn. Han havde ikke forglempt eller forladt sin Kirke. Han vilde kun vise den, — og dette var vistnok ogsaa en Aarsag til den Ulykke, hvori den for Dieblicket befandt sig, — at dens Mure ikke hvilede paa mennefselige Grundpiller, end ikke de stærkeste og bedste, men at han alene støttede, beskyttede og hjalp den, og at han endog kunde bruge dem, som havde medvirket til dens Nederlag, som Redskaber til igjen at bringe den paa Fode.

I mange Aar maatte bore Troesfædre værge sig mod Intermet, som af dem krævede, at de skulde fornegte deres Tro. De maatte, paa Grund af deres Vægning ved at antage det, udstaa megen jordist Trængsel, og paa de Steder, hvor Reiserens Befalinger trængte igjennem, lide haard Tvang ved deres Gudstjeneste. Til at forsøge deres Rød tjente ogsaa Reiserens indtrængende Opfordring til, at de skulde sende Afsendinge til det Tridentinske Koncil, hvilken Fordring de under de nærværende Forhold ikke mere vidste at unddrage sig, medens de dog ikke havde den ringeste Udsigt til der at sætte igjennem deres Troesbetjendelse, ved hvilken de dog vilde leve og dø. Da blev der med et Slag gjort en Ende paa al deres Sorg, al deres Kamp, al deres Rød. Og hvem førte dette Slag? Moritz, den trolose, og Medhjælperen til sin egen Kirkes Fordærvelse.

Moritz maatte vel føle Samvittighedsnag over, at han havde angrebet sin egen Kirke saa haardt, at man kunde frygte for, at den ganske vilde gaa til Grunde; og saa vilde han da for Gud og Mennesker gjøre den Synd god igjen. Derhos smertede og forbitrede det ham, at hans Svigerfader, Philip

af Hesse, til Stam for det Løfte, som Moritz havde givet ham, og trods alle hans Forstillinger, dog slet ikke blev frigivet, men meget mere holdt i et meget strengt Fangenskab. Endelig frygtede han vel ogsaa for, at Reiseren ganske skulde undertrykke Tysklands allerede temmeligt sterkt indskrænkede verbsslige Rettigheder. Moritz havde just i Reiserens Navn fuldbyrdet Rigsakten paa det evangeliske Magdeburg og havde beleiret og indtaget denne Stad. Tilsyneladende for at udføre dette, men i Virkeligheden i et ganske andet Diemed, havde han samlet en meget stor Hær. Denne forstærkede han nu ogsaa med Magdeburgs Besætning. Derpaa forbandt han sig i Hast med nogle andre evangeliske Magter, og i Marts 1552 brød han op, — for at føre Krig mod Reiseren. Tillige sendte han Breve rundt om i det hele Rige, hvori han forsvarede sit Foretagende og fremsførte haarde Klager imod Reiseren over de Misgreb, som denne saavel i religiøs som politisk Henseende havde begaaet.

Hvilken en bitter og nagende Smerte maatte det ei være for Karl, at erfare saadant af denne hans Hjertes Yndling, som han selv havde ophøiet saa høit! Og i hvilken sørgelig og ængstelig Stilling befandt han sig ei, da han modtog Efterretning om dette saa aldeles uventede Foretagende. Reiseren opholdt sig dengang i Junsbruck i Tyrol. Han var mismodig over, at det ikke vilde lykkes ham at bilægge Religionsuenigheden, og forlegen med, hvorledes han skulde saa bragt Fred istand, og desuden selv gigtvag og havde hverken Tropper eller Penge til at hverbe dem for. Træt paa Legem og Siel vilde han underhandle med Moritz og lod derfor en Fyrstebag sammentale i Passau. Dog Moritz vilde kun underhandle med den fangne Keiser. Han trængte derfor hurtigt ind i Tyrol, stormede Passet ved Ehrenburg, Indgangen til dette Bjergland, og havde næraet sin Hensigt, hvilket dog Gud ei vilde tilstede. Moritz naaede Junsbruck samme Morgen, som den syge Keiser om Ratten havde forladt Staden, og baaret i en Bære-

stol var flyttet over de høie, steile Alper til Villach i Kärnthén.

Ser dog heraf, hvorledes Menneskets Skjæbne kan omstiftes! Denne mægtige Keiser, den største Herre i Europa og Amerika, han som havde udtalt Dødsdommen over en Kurfyrste af Sachsen og som nu, idet han endnu staaende hans Liv, førte ham med sig som en stakkels, af sin jordiske Herlighed berøvet Fange, han bliver nu af en anden, af ham selv skabt Kurfyrste arm, syg og elendig jaget hen i en affidesliggende Bjergvraa! Og de paveliges Glæde og Jubel over, at den evangeliske Kirke allerede var falden sammen i Ruiner, den forvandler sig nu til Grømmelse og Tønderstjæren over den faste Bygning, hvori den nu atter pludselig staar der!

Den stadselige Moritz ved nemlig brytende sig af sin Seier fra Innsbruck til Fyrstemødet i Passau, hvor han nu beherskede de derværende Fyrster. Den 2den August 1552 blev Forliget i Passau sluttet. Ved dette blev det foreløbigt bestemt, at enhver Friendtlighed mellem begge Partier og enhver Krænkelse mod de evangeliske og deres Gudstjeneste skulde være forbudt, indtil alt kunde blive nøie og formeligt bestemt paa en Rigsdag, som snarest muligt skulde holdes. Akten over Medlemmerne af det Schmattdiske Forbund blev ophævet. Philip vendte tilbage til sit Hessenland og Johan Friedrich til sine skønne Thüringer Enge, de eneste, han endnu havde tilbage af sin Fædrenerve—tilbage til sit af Lykke grædende og jublende Folk.

Moritz oplevede ikke Rigsdagen, hvis Afholdelse paa Grund af forskellige Aarsager blev opsat. Han faldt det næste Aar, 1555, kun 32 Aar gammel, idet han i Slaget, 1553 ved Seiershausen besejrede en af sine Egentyrer!

Rigsdagen blev holdt i Aaret 1555 og atter i Augsburg, 1555 denne ædle nu af en dobbelt Gudsnaade straalende Stad, og her blev da omsider afsluttet den saakaldte Augsburgske Religionsfred. Det blev her paa det høitideligste fastsat: „At de evangeliske skulde have fuldkommen lige Rettigheder og

Frihed med de katolske, og at denne Fred skulde holdes ubrødeligt, indtil et kristeligt, venligt og endeligt Forlig i Religions- og Troessagerne blev indgaaet. Imidlertid holdt Katholikerne paa det „geistlige Forbehold“, det vil sige, at naar katolske Prælater (Erkebiskopper, Biskopper etc.) vilde gaa over til den evangeliske Bekjendelse, saa skulde de vel for deres egen Person have fri Raadighed dertil, men de skulde være forpligtede til i saa Tilfælde at udlevere deres Skrifter, hvilke skulde vedblive at tilhøre den katolske Kirke. Omendstjønt nu en Protest af de evangeliske mod dette Forbehold blev optagen i Rigsdagsaffæden, saa var der dog ved samme sat visse Grændser for den videre Udbredelse af den evangeliske Tro. Den evangeliske Kirke forsaavidt den allerede bestod, var imidlertid nu sikret. Herren, dens Gud, havde hjulpet den og det i Sandhed paa en underfuld Maade. Nu var det de evangelikes Tid at fryde og glæde sig, at juble og synge Halleluja, og de gjorde det ogsaa redeligen.

Min kjære, evangeliske Læser! vi er nu ved Slutningen, og vi ville endnu kun gjøre en kort og nyttig Anvendelse af det læste. Den saaledes befæstede Reformations høie, guddommelige Velgjerning straalere os klar og stærk og herlig imøde af selve dens Historie! O! saa takker da ogsaa virkelig den barmhjertige Gud derfor, og lover hans herlige, underfulde Navn. Jo gjører dette af Hjertets Grund. Evangeliet er fra Fædrene kommet til os, ja ogsaa til dig; saa „hold fast, hvad du har, at ingen skaftage din Krone fra dig!“ Tro paa Lyset, som saa klart og trøsteligt skinner dig imøde af det guddommelige, evige Ord. Men vandre ogsaa i Lyset. Gjør ikke det evangeliske Navn tilskamme ved at vandre i Mørket. Misbrug ikke Guds Børns ædle Frihed. Vord Luthers Efterfølger i Tro og Levnet, ligesom han var Pauli og navnlig Kristi Efterfølger. Og Herren, som er vor Retfærdighed, han den Fredens Gud, han vil være med dig!

Saa han være med hver af os og med hele den kjære, hellige Kirke fra nu af og i al Evighed! Amen.

Et Forbillede.

(Af B. Anderson.)

(Fortsættelse.)

Men hvor er jeg kommen hen? langt bort ifra det jeg oprindeligt havde for Øie.

Hvad var det virkelige store, som sammenbandt de første kristne, som et Hjerter og en Sjel? Som før nævnt, det var Faderens og Sønnens evige Frelserkjerlighed, Sønnens Forsøningsbød og den Helligaand, som gjorde dette saa stort, magtigt, klart og levende i deres Hjerter, saa delte Meninger, Skrøbeligheder, Brøst og Feil blev bare Smaating, som ikke kunde volde Uenighed til Adskillelse i stridende Partier. Var de ligeqvaldige om de smaa Synder, Skrupler og Brøst, da de vistnok var komne til den Erkjendelse, at den allermindste Synd, eller syndige Begjer, er stor nok til at fordømme Mennesket, lig Aldergnistens som kan forvolde en stor Ildbrand, hvis den ikke sluktes itide? Nei vist ikke. De op og afgjorde dette imellem hverandre i Nymghed og Fordragelighed i en sagtnodig Aand, saaledes, var de hverandres Læger. Guds Kjerlighed udøst i Hjertet ved den Helligaand til at elske Gud over alt og hverandre, som sig selv og i Nymghed agte hverandre høiere end sig selv. De levede Broderkjerlighedens Liv, som det afmales i 1 Kor. 13. 4—7. Hvilket Kristnili og Broderfind i Guds Kjerlighed, som raadede blandt de første kristne? Kan vi forstaa dette anderledes, naar der staa skrevet: „Men hele den troendes Mængde havde et Hjerter og en Sjel“. Hvilket Eksempel for Kristenkirken til alle Tider? „Hvor deilig skal Guds Kirke staa, Da i hans Afsyn Ynde staa, Naar alle Hjerter knyttet er Udi et Sind og en Begjer“ osv.

Nu har vi seet, at de første kristne var saa helt optagne af det virkelige store, fremfor alt og over alt, hvorfor det var let at overvinde delte Meninger, Skrupler og Feil og hvilke Midler de anvendte til Opgjør iblandt hverandre og det gik godt fordi: „De vare alle et i Gud, Og fulgte Kjerlighedens Bud“. Anderledes blev det senere i Tiden, da det, som var Smaating for de første kristne; blev til uoverstigelige Kløfter og Bjerge, som

stilte de kristne ad, til mod hverandre striden de Varter. Vi taler ikke her om dem, som er hildet i Branglære og med djævelst Haardnakkenhed holder fast derved, uagtet broderkjerlig og alvorlig Advarsel, Tilrettevisning og Veiledning, men forhærdet lukker sit Øre for al Sandhed. Disse faar da paa eget Ansvar gaa sin egen Vej. Og de, som er og vedbliver at være Sandheden tro i Kjerlighed, og bekjender den aabent, baade i Liv og Døde og forfølges derfor af en salden verbålssgjort Kirke, som for Eksempel Pavekirken, fordi de adlyde Gud mere end Menneskene og naar Løkken eller Trudsel ikke kunde afvende dem fra Sandheden, saa blev de til Advarsel for andre udraabt som farlige Sekter og Rjættære, ja som Forbrydere som uden Staaansel maatte udryddes. Hvormeget sandt Kristnili har ikke Pavedømmet paa sin Samvittighed? Disse forfulgte kristne, som blev Sandheden tro, er Guds sande Uenighed og har baade Ret og Pligt at staa som et egte Samfund.

Efter disse Bemærkninger, hvor de virkelige Skilsmisseaarstager er nævnt, som uundgaaelig, saa spør vi os selv, (gød alle ville gjøre det samme), hvad er Aarsagen til, at for Eks. vor lutherske Kirke herover er delt i mange Samfund, store og smaa? Ja, mange Aarsager kan man anføre, som ikke behøves nævnt her, de kendes bedst i ethvert Samfund. Dette mangt og meget anføres som gode, begtige Grunde for Adskillelser i egne Samfund; men er det den virkelige Aarsag, som den og bærer Skylden for? Nei og atter nei. Hvad er da Aarsagen? At det virkelige store over alt i Himlen og paa Jorden, ikke er saa stort for os, som det i Sandhed bør og kunde være, nemlig den „treenige Gud“ som Fader, Frelser og Helligaand. Fik han være i os, for os og med os, som Naader, Læder og Styrere i alt, saa skulle vi bli saa helt indtagne og optagne af hans Fader og Frelserkjerlighed. Tænk, hvad vor Frelse har kostet ham for os, som af Naturen er Fjender og Oprørere mod Gud. O ubegribelige Guds Kjerlighed! Fik han, som han vil, fylde Hjerterne med sin Kjerlighed, saa skulle nok Stenene som før ikke tillod Fore-

ning, ganske let ruller af Beien, han er stærk i sine svage Børn. Dette er et stort, herligt og ønskeligt Maal at naa for Samfundene.

Hvad bør først gøres og gribes til?

Først et Opgjør med Gud, sand, alvorlig Syndsbekjendelse, oprigtig Hjerlebøn om Syndernes Forladelse, og om at Gud maa forbarme sig over vor Kirke og vort Folk. Ja ja, det er noget de uomvendte bør gjøre, de trænger det da vist? Nei, det gjør aldrig de uomvendte, saalænge de er aandelig døde, beder de hverken for sig selv eller andre. Hvem skylder da at gjøre det, og at være Foretrædere i et Opgjør med Gud, Synds- bekjendelse, endrægtig Bøn osv.? De sande troende Guds Børn af lærde og læge som findes inden Samfundene, og derpaa har vi herlige Forbilleder baade i det gamle og nu Testamente. Se for Eksempel den Guds- mand Moses, da Herren truede med at ødelægge sit Vagts Folk for deres Afgudsdyrkelses søle Synd m. m., hvorved de forkastede den sande Gud, som ved store Undere havde ført Israels ud fra Ægyptens Trældom, gennem det røde Hav helt til Sinai, hvor de atter saa Guds store Undere, hvor de stod bævende for hans Røst, og lovede Trofasthed, nu var det glemt, de danser om Guldkalven som sin Gud. Na du arme faldne Menneſte, hvor let du boies hid og did som et for Vinden svaierende Rør! Snart derefter fik de eftertræffelig føle og se Følgerne af, at de havde forkastet sin naadige barmhjertige Vagts Gud, som i hellig Retfærdighed er en fortærende Ild imod Synden i alle Tider og i Ewigheden.

Endnu lidt om Forhandlingen mellem Gud og Moses. Naar Gud truer med at udslætte dette Folk, hvoraf Moses var Medlem, og af de Vøster han gav Abraham vil han gjøre Moses til et stort Folk. Saaledes prøvede Gud sin Tjener, som stod som Midler og Mægler imellem Gud og Folket, nu skulde det ligesom komme an paa Moses med Hensyn til Folkets Stjæbne; modtager han det for Riødet saa smigrende, loffende, fristende Tilbud, saa er hans Folk forkastet. Men Moses modtog ikke Tilbudet, han tænkte ikke som saa: „Vad gaa, jeg ved alle-

rede af Erfaring hvad, det vil sige, at være Styrrer og Leder af dette Folk, jeg har allerede faaet mere end nok af dem; thi bare i den korte Tid fra vi drog fra det røde Hav, glade og frimodige over Herrens Frelse, er det ikke mindre end tre Gange de har knurret, og gjort Oprør mod Gud og hans Tjener, førend vi naaede Sinai, (Se 2 Mos. 17 4.) Da raabte Moses til Herren og sagde: „Hvad skal jeg gjøre med dette Folk? Der fattes kun lidet i, at de stene mig“. Og nu atter ved Sinai paa den mest afstyvækkende Maade, og hvad kan man vente af dette Folk i Fremtiden? osv. Hvem vilde ikke med Glæde ombytte en saa vanskelig, ja forefuld Lederstilling, end mere med et saa ærefuldt Tilbud som Moses fik, men han vøtier ikke, han forlader ikke sit faldne Folk, og nu fremtræder han for Gud med brændende Bøn fra Hjertedybet, dernæst fremholder han den ene Grund og Aarsag efter den anden, som synes gjøre det umuligt for Gud at forkaste sit Folk, og ligesom binder Gud til Bønshørelse, og Gud bønshørte ham. (Hvilket Eksempel for Guds Børn til alle Tider?) Endelig slutter Moses denne Afhandling med disse Ord: „Og nu dersom du vilde forlade dem deres Synd (om det paa nogen Maade er muligt!) Men hvis ikke, da udslæt mig af din Vog, som du har frebet“. (Bemærkninger hertil senere.) Her ser vi den Guds Mand Mos., som vilde leve og dø iblandt sit Folk og dele dets Stjæbne, hvilken Opoffrelse? Vi ser en stærk, helstøbt Menneſte- karakter, dannet og helliget i Guds Skole, med Tro og Myndighed i Bønnen, naar han træder frem for Gud, mens han stod i sit Leder- og Midler-Embedet? Og saa hans dybe Erkjendelse af Synd. Se Salmen 90.

Saa nævner vi Profeten Daniel, som faar det Vidnesbyrd: „Du er saare elsket“, der er et stort Rald og store Abenbaringer betroet. Se, hvor han ligger i Støvet for Gud og sønderknust bekjender sin Synd og sit Folks Synd, bedende af Hjertedybet om Naade og Forbarmelse over det Folk, som havde forjænt Herrens Straf.

Saa har vi en mærkelig Mand Nehemi- as, en Troens, Bønnens, og Handlingens

Mand, som selofornegtende trodsede alle Savn, Nød, Trængsel og Spot fra Fienderne, da de med Baaben i Haand arbejdede Nat og Dag paa at istandsætte de sønderrevne Mure. Desuden var han baade Bøds-predikant og Trøster blandt sit Folk, en sand Reformator.

I det nye Testamente skal vi blot nævne Apostlen Paulus, den største Evangelist, Tolk og Hedningemissionær. Hvilken Om-sorg, Taarer og Bønner Nat og Dag for Menighederne iblandt Hedningerne, og for at vinde dem for Kristus, og hvad sølte han for sit eget Folk, hvoraf saamange stod ham efter Livet? Lad ham selv sige os det: „Jeg siger Sandhed i Kristus, jeg lyver ikke, idet min Samvittighed vidner med mig i den Helligaand, at jeg har en stor Bedrøvelse og en uafsladelig Sorg i mit Hjerte. Thi jeg ønskede selv at være en fra Kristus forbandet Ting for mine Brødre, mine Frænder efter Kjødet.“ (Rom. 9, 1—3.) Vidunderlige Kjerlighed! „Om Maalet og Graden af Kjerligheden hos Moses og Paulus er det ikke let at fælde en Dom. Vore Forstandstankers bitte lille Maal fatter den ikke.“ (Wengel.) „En utrolig Kjerlighed, som kan gaa saa vidt i sin Opofrelse, at den ikke alene elsker andre som sig selv, men stiger i den Grad, at en vover sit Liv og sin Salighed for dem. Dog blev Moses Tilbud tilbagesendt, det var en anden forbeholdt at bringe det guldige Offer.“ (Krummacher.)

Ja, vist og sandt! Kun Frelseren Jesus har bragt det evige ajslende Offer for hele den faldne Verden, for Moses, Paulus og alle store hellige med, og har ingen iøstet Kristi Offer bedre end Paulus, han levede i Kristus, og Kristus i ham, det var hans et og alt, i Liv og Død, og med Prediken og Ben at forkynde den korsfæstede Jesus som Bjel, Veien, Livet og Sandheden, og at der ikke er Frelse i nogen anden.

Dette kunde Satan med sit rasende Had ved Jøder og Hedninger som Forsølgere med grusomme Mishandlinger, Fængsler, Lidelser osv. Men Martyrlivet i Kristi Tjeneste, tro til Døden, derfra kunde Satan med alle Helvedes Hæere ikke fornaa at røkke ham,

eller stoppe hans Mund og Ben. Her fandt Satan sin Overmand i en som betjender: „Jeg er intet i og af mig selv“, men formaar alt i Kristus“. O, hvilket Eksempel paa: „Gvad Kristi Kraft formaar“, ikke bare i de store hellige Guds Røemper, men i alle sande troende, enhver i Forhold til det betroede Bund, saasandt de opgiver alt sit „eget“ og vedbliver tro i Forsagelsen, saa er nok den tiere Gud og Frelser mægtig i de svage. Derpaa har vi mange herlige, troesstyrkende følgeværdige Eksempler. „Den Grund hvorpaa jeg bygger er Kristus og hans Død“ osv.

Fortrættes.

Ungdomsstevnet ved Spicer.

Ungdomsbevægelsen i vort Samfund har i det senere skudt stærkt og stadig fremover.

Dette er glædeligt.

Den Række af Stevner, der har været afholdt giennem Sommeren, har ikke blot været vel besøgt, men de har bragt stor Vel-signelse med sig.

Jeg nærede i nogen Tid Frygt for, at Chicago Kredts vilde ha noget vanskelig for helt hjertelig at slutte sig til, men denne min Frygt svandt fuldstændig under Stevnet i Stoughton, Wis. Det er til stor Opmuntring for os at merke Begeistning blandt Presten og Menighedsfolk for de store Opgaver, der ligger for os. Det har den Gvne at tænke an.

. Der er dog endnu noget, som mangler i vort Ungdomsarbejde. Jeg vil kalde det Samfundsaand.

Arbeidet i Kredtene er endnu altfor isoleret. Vi maa dra sammen! Arbeidet bør saavidt mulig følge de samme Linjer. Men skal det ske, da maa vi komme sammen, drøfte Spørgsmaal og faa te Bestemmelser. Mødet ved Spicer har dette Formaal.

Vi har nogenlunde Sikkerhed for, at Red Wing, Chicago, S. Dak., Madison og nordre Minnesota Kredse vil bli repræsenteret; men ønskede ogsaa at faa nogen fra Mayville

og Turtle Mountain Kredse! Kjere hufst paa det og kom!

Baade Prof. Bergh og Prof. Abrahamson vil bli tilstede, saa vi haaber at faa Kor-fangen paa god Glib. Vi kommer ogsaa til at fatte Beslutninger angaaende næste Aars-møde. Indbydelse til Forbundet om Afhol-delse af større Stevner, vil bli modtaget med Tak og behandlet.

Er der forenksten nogen, enten Forening eller enkelt Person, der har nogen Ting at bringe frem i Ungdomslagets Interesse, da vil man behage at indsende dette til mig under Mødets Afholdelse. Kun nok vil der bli for alle! Menigheden, som har indbudt, er forberedt paa at modtage mange. Seg har ogsaa faaet den Forstaaelse, at der er godt Hjertum. De unge som kommer, og som er vant med at synge i Kor, burde melde dette til Prof. Bergh, saa de kunde delta-ge i Fælleskoret.

Et godt Program er arrangeret for Mødet. Glem ikke at melde dit Komme til Stedets Prest, Pastor Johanson.

Vel mødt da ved Spicer 8—10 Nov. forstkommende!

Lad os møde med Bøn og med Sang!

Ederes for Ungdomslagen

M. D. Wee.

Kredsmøde i S. D.

S. D. Kreds af Hauges Synode havde Møde i Ebenezer Menighed, M. B. Løftesmoe's Kald 27de til 29de Sept. Mødet aabnedes med Prediken af Pastor Gaard.

Stedets Prest ønskede de besøgende velkommen. D. F. Johnson indledede Rom. 6, 20—23.

Som Hovedtante blev der dvælet ved. De to Herrer, Gud eller Synden, eller Gudstjenesten og Syndens Tjeneste.

Gud har Ret til vor Tjeneste; thi han har sat os i Verden, gjenløst og opholdt os. Tjenestetiden er fra Buggen til Graven.

Djevelen slaar heller ikke af, ogsaa han vil have Menneskets hele Tid. Gudstjenesten

opbygger, Syndens Tjeneste nedriver. Den troende er til Betsignelse for sin Samtid. Den som tjener Synden er til ingen Nytte.

Gudstjenesten er respekteret. Den blir aldrig angret. Den har Samvittighedens Medhold. Den Tjeneste som gjøres i Kjerlighed er let.

Gudstjenesten bringer Livet med sig alle vegne. Dette Liv er et Liv i Kjerlighed; thi Gud er Kjerlighed.

Den som staar i Gudstjenesten er i Forbindelse med Gud. Den som har Gud med sig lider aldrig Nederlag. Syndens Løn er Adskillelse fra Gud. Syndens Art, den bringer Død over alt den kommer i Bersring med.

Mødet var baade opbyggende og belærende og havde synlig Frugt.

Den 27de om Aften talte Gaard og Johnson i det engelske Sprog. Søndag Formiddag predikede Pastor Bergh. Søndags Aften Aftedsfest.

Følgende Prester var tilstede hele Mødet: Bergh, Norbeck og Løftesmoe. En Del af Mødei: Johnson, Gaard og undertegnede.

J. S. D I S o n , Sek.

Fälles Opbyggelsesmøde

for Hauges Synode, Forenede Kirke og Den Norske Synode holdtes i Trefoldighed og Victor Menigheder, S. Dak., Pastorerne Adolph Egge og A. M. Mannes Kald fra 15—17 Oktober. Mødet begyndte Tirsdag Form. Kl. 10½ med Prediken af Pastor M. B. Løftesmoe fra Platte, S. D.

Sesjonen for Møderne blev saaledes bestemte: Form. 10—12; Efterm. 2—4½ og Aften 8—9½.

Samtaleemnet, som blev indledet af Pastor A. N. Brudvig fra Mitchell, S. D., var 1 Joh. 3, 1—3. Guds Kjerlighed var her den store Hovedtante:—at Gud fra Ewigheid har elsket Verden saa høit, at han til dens Frelse udsendte sin enbaarne Søn Jesus Kristus,—at denne Kjerlighed indbefatter alle Mennesker, dog i Særdeleshed Guds Børn. Ud fra dette fortsattes Samtalen: Storheden i at kaldes Guds Børn—Midlerne hvormed

vi kan blive det, og Forpligtelser der paahvi-
ler dem, der kaldes ved dette Navn. Sam-
talen førtes med Liv og Kraft, og disse Guds
Ords Sandheder bleve lagte os alvorlig paa
Hjerte.

Følgende Præster var tilstede: Fra Hau-
ges Synode: M. B. Vokkesmoe og Stedets
Præst A. M. Mannes. Fra Forenede Kirke:
P. P. Hagen, P. E. Moen og Stedets
Præst Adolph Egge. Fra Den Norske Syno-
de: A. N. Brudvig og undertegnede. For-
uden disse, deltog Lægsfolket ganske bra.
Blandt de mange som deltog kan nævnes
Homerland fra Mt. Vernon, Lars Thsdal
fra Artesian, Moe fra Woonsocket og en Lar-
son fra Platte, alle fra S. D. Disse Møder,
som vorte i tre Dage, var i alle Maader me-
get vellykkede, og alle syntes at være vel for-
nøiet over at kunde have faat Anledning til
at overvære dem.

Herren velsigne da det Ord som her blev
talt, hans Navn til Vre og udødelige Sjæle
til Rytte og evig Salighed. Det er vor Bøn
i Jesu Navn.

Jeg er forvisset om, at jeg udtaler alle
besøgendes Ønske, naar jeg herigennem
frembringer vore Benner i Tref. og Victor
Menigheder en hjertelig Tak for al Kierlig-
hed og store Gjestfrihed udbist os under Mø-
det. Hjertelig Tak alle sammen!

Woonsocket, S. D., 25de Oct., 1912.

D. D. R o l f s e n.

Hvor skal vi gjøre af Afholdsagen?

Hvor skal vi gjøre af Afholdsagen, var
Overskriften paa et Stykke i „Budd.“ for en
Tid siden. Dette var et godt Ord i rette
Tid, saaløse enhver Omtale og Drøftelse af
denne Sag er betimelig og paafrævet og da
især i vore Kirkeblade.

Jeg tror, at i Betragtning af at Druk-
kenskab er en Last der paa det strengeste
fordømmes af Guds Ord og da maadehol-
dent Brug af berusende Drikke i mange Til-
fælde leder til Drukkenskab, maa Totalaf-
hold betragtes som det eneste rette. Afholds-
sagen bliver derfor at betragte som et moralsk

Spørgsmaal, og vi som Kirkefolk burde gjø-
re, hvad vi kunde, for at fremme denne Sag,
og da især vogte os for, at vi ikke ved vort
Eksempel leder nogen ind i Lasten.

Da Drifketrafikken ikke kan eksistere
uden ved Tilladelse af Regjeringen i Land
og Stat og Øvrigheden som bemyndiges til
at give denne Tilladelse indsættes af Folket
bliver der ogsaa en politisk Side af Sagen,
og der gives os som Vælgere politiske Rel-
tigheder ogsaa i denne Sag og med disse
Retigheder følger ogsaa Ansvar, som det
bør os at overveie.

Uden at nævne nogen politiske Partier
vil jeg papege, at dersom Kirkefolket stemmer
den samme Seddel som Saloonverterne og
Bryggerne, saa bliver Kirkefolket narret og
man bliver Parthaver i Drifketraffikkens Be-
staaen med alle dens skrækelige Følger.

Man kan ogsaa stemme saaledes, at man
ved sin Stemme nedlægger en Protest mod
det eksisterende Drikkeonde og om man maa-
ske ikke opnaar, hvad man i Almindelighed
kalder politisk Seier, seirer man dog altid i
Bevidstheden om at have gjort sin Pligt paa
en saadan Maade, at man kan forsvare det
baade for Gud og Menneker. Det er godt
at tage Samvittigheden paa Raad endog paa
Valgdagen.

Som Næhed kan jeg berette, at vor lille
Menighed her i Berry ved Menighedsbeslut-
ning har bestemt, at en Søndag i Aaret ude-
lykkende skal benyttes til Afholdsagens
Fremme. Forleden Søndag havde vi vor
anden aarlige Afholdsfest. Pastor A. P.
Lee fra Madison talte norst Formiddag og
engelsk Eftermiddag og han fremholdt Nød-
vendigheden af Afhold og Kirkefolkets Plig-
ter og Ansvar ligeoverfor denne Sag paa en
grei og overbevisende Maade. Et Offer paa
\$25 25 optoges til Afholdsforbundet.

Med venlig Hilsen

H. R. G l æ d e n.

Man skal gaa ud fra sig selv i alle
Ting, hvori han finder og tror sig selv, i Tid
og Evighed, derved vinder han en sand Til-
vækst.

„Hvem er din Gud?“

Læser, du har en Gud, hvad enten du er vidende om den Kjendsgjerning eller ei. Du kan fornægje Bibelsens Gud og spotte dem der tror paa ham. Ja, du siger maaske endog i dit Hjerte: „der er ingen Gud.“ Men det nytter ikke; der er nogen eller noget som er en Gud for dig.

Det er en Nødvendighed for vor Natur at have noget der er Gjenstand for vor Tilbedelse. De laveste Folkeslag i Verden har til alle Tider haft sine Guder. I Kensington-museet i London er der en umaadelig stor Kobberfigur i siddende Stilling med Benene overførs. Denne Figur er ubetvivlet bleven tilbedt som Gud, og Billeder af lignende Slags bliver tilbedte i Templer i mange Dele af Verden af Millioner af Mænd og Kvinder.

I Indien er der utallige Guder. Der er Guder for Jorden, for Luften, for Floderne; og Menneffene falder ned og tilbeder Brama, Siva og Vishnu, mens andre beder til udskaaene Træbilleder af Kobraen og Brilleflangen. Kineserne har ogsaa mange Afguder, og deres Lærer og Lovgiver Konfucius har de endogsaa ophjævet til en Gud; Araberne tilbeder en stor sort Sten, som stod nær ved en Brønd i Mekka, og som skal være falden ned fra Himlen i Abrahams Tid; og det er ikke længe siden, at Beboerne af Sydhavssøerne ofrede sine Børn for et afsthyeligt Afguds billede af Træ.

Vel maa vi udbryde: „Hvor sørgeligt! hvilken rædsom Afgudsdyrkelse!“ Men er det aldrig faldt dig ind at tænke over, hvad der egentlig forståes ved en Afgud—en falsk Gud? Er det ikke i Virkeligheden hvadsomhelst man hengiver sit Hjerte til? Er det ikke hvad der fylder ens Sind og Tankter? Er det ikke alt hvad der er Gjenstand for vor Tilbedelse?

En liget ung Mand har staaet sig paa Drik; hans eneste Attraa er Bægeret; hans Løst efter Spiritus vil fortære ham; hvilke end Følgerne bliver, han maa og skal have det. Han er afmægtig overfor Dæmonen—Drik. Er ikke Spiritus hans Afgud?

Der gaar en ivrig Teatergjænger. Han

har kastet sin Kjerlighed paa Skuespil og alle de Tillokkelser der følger dermed. Teatret har hans Hjerte—det er hans Gud.

Saa er der Spilleren. Hans Tanker er kun optagne af Beregninger over Gevinst og Tab; han sætter alt ind paa et Terningkast. Er det ikke let at se, hvad han tilbeder?

Hvis der nu ikke var en Gud til, intet evigt Liv, kunde det jo endda gaa an at følge sit Hjertes Tilbøielighed. Men Gud er. Der kommer et Regnskab; der kommer en Dom; der kommer en Tid da du skal dø; Døden kan du ikke undgaa, kjære Læser. Hør! „Det er Menneffene bestemt engang at dø og derefter Dommen.“ Du vil engang blive syg til Døden; du vil kaste dig fra den ene Side til den anden paa dit Smertens Leie. Da vil Tanken paa Evigheden staa for dig. Vil du da kalde din Gud til Hjælp? Vil du bede de falske Guder du har tilbedt, om at frelse dig? Hvad Tilflugt kan du nu søge hos Vinglasset? Vil Skuespil nu være dig en Trøst? Vil Bankøren hjælpe den døende Spiller? Raab du høit; ingen vil høre dig; nu gjælder det.

Bort da med al falsk Tillid, og vend dig til den levende og sande Gud, mens der er Tid. Rald paa Gud, Jesu Kristi Fader, den Gud der gav sin Søn hen til at dø for Syndere—den Gud der giver Tilgivelse, Fred, Renhed og et evigt Liv. „Rald paa mig paa Nødens Dag“, siger Herren. Rald paa ham; „for den der kalder paa Herrens Navn, skal blive frelst“. „Thi dersom du bekiender den Herre Jesus med din Mund og tror i dit Hjerte, at Gud opreiste ham fra de døde, da skal du blive salig“.

Gid du maa kunne sige: „Hvem har jeg i Himlene? og lige med dig har jeg ikke Lyft til noget paa Jorden. Forsmægter end mit Kjøb og mit Hjerte, saa er Gud mit Hjertes Klippe og min Del evindeligt“.

Og hvilken salig Udsigt er der saa for dig; thi „I elskelige! nu er vi Guds Børn, og det er endnu ikke aabenbaret, hvad vi skal vorde; men vi ved, at naar han aabenbares, skal vi vorde ham lige; thi vi skal se ham som han er“ (1 Joh. 3, 2). Og saa vil det være dit stadige Maa! at rense dig selv, som han er ren.—Amin. „Bymisd.“ „Ev. L. R.“

Hvad Slags Prediken ønsker Lægfolket?

Enkelte Svar som en metodistisk Biskop har erholdt fra et Antal af fremragende Medlemmer inden sin Kirke, giver Fingerpeg.

En Bankør skrev: „Vel forberedte evangeliske Predikener af en Mand som beder meget, og for hvem Sjelenes Frelse er en Hjertesag.“

En Advokat skrev: „De Predikener som behager mig, og som jeg trænger til, er saadanne som udlægger Guds Ord.“

En Pensionsagent skrev: „Jeg synes bedst om de enkle, praktiske, evangeliske Predikener. Jeg ønsker, at Synd og Naade med alt Alvor bliver betonet, og at Syndere bliver opfordrede til at gribe Naaden. Predikener som er saa bredsporede, at det gamle Evangelium's Hovedsandskheder knapt kommer tilsyne, huer mig ikke.“

En Kjøbmand skrev: „En Predikant som virkelig har et Kald til det hellige Embede, erkjender det som sin Pligt at predike Evangeliet. Mig forekommer det, at han ikke burde være istand til at tilfredsstille sin Samvittighed, medmindre han gjorde alt hvad der stod i hans Magt. Foredrag eller Taler over frivole Ting eller Emner som søger at tilfredsstille Nygjerrigheden, holdes sædvanligvis for at trække Folk. En Prest som gør dette, taber sin Selvagtelse, og taber snart tillige Menigheden.“

En Fabrikherre skriver: „Predikener som anslaar den rette Tone i Overensstemmelse med Skriftens Ord, er nødvendige, bydende nødvendige paa vore Dages Predikestole. Mænd som holder saadanne Predikener, prediker med Frugt, og er en Hjælp for Lægfolket. Predikener af en anden Art, som befatter sig med den saakaldte nye Teologi, vinder ingen Lægfolk, og frelser ingen Sjæle.“

En anden Advokat skriver: „Lægfolk trænger og ønsker snarere evangeliske Predikener, Predikener af Prester som gjør det til en Hovedsag for sig at faa Folk til at vende sig bort fra sine Synder. Naar vi vil have et literært Foredrag eller en Bog over

videnskabelige Ting, da kan Bogladerne tilfredsstille vor Trang. Vi gaar til Kirke for at blive belærte om Guds Vilje og Veien til Salighed af Mænd om hvem man tør antage, at de dertil er særlig stikke. Vor Tids Predikanter forgylder og polerer for meget. De synes at glemme, at der kommer en Dommens Dag.“

„D. Luth.“
„Ev. L. Kirket.“

Hvorledes skal vi bevare Børnenes Interesse for og i Søndagskolen?*)

Naar vi nævner Søndagskolen, da tænker man nærmest det er kun Børn, som kommer tilfammen og skal undervises i visse Dele af Guds Ord og faa Rundskab om de Ting som et Menneſte bør vide for at blive frelst og komme til Himlen. Men det er ikke blot for Børn, men for alle Aldre, ja op til 100 Aar og længere, om man lever.

Vi kunde først spørge: Hvad forstaaes ved Søndagskolen, og hvad er dens Opgave? Søndagskolen er ikke Stedfortræder for Hjemmet, den er ikke Stedfortræder for Predikestolen, den er ikke Stedfortræder for nogen andre Møder i Kirken. Søndagskolen er en Afdeling af Kristi Menighed, hvor Guds Ord læres med de Formaal for Die at bringe Sjelen, og særlig de unge til Kristus og opbygge dem i ham. Søndagskolen er en Skole, hvis Opgave er mere at lære, end at predike, omend den ogsaa gjør det sidste; Søndagskolen er en Bibel-skole. Derfor er Søndagskolen et Sted for baade gamle og unge. Dens sande Motto er ikke blot: „Røgt mine Lam“ men „Røgt mine Lam, og røgt mine Faar“, d. v. s: Søndagskolen i Kirken, og Kirken i Søndagskolen.

Søndagskolen er ingen gammel Organisation i Kirken, endstjønt vi finder ganske tidlig i Bibelen's Viade, at der var givne Regler til Forældre med Hensyn til at Guds

*) Denne Afhandling om et af vor Tids vigtigste Emner, Søndagskolen, er taget fra „Den kristelige Talsmand.“ Alle for Søndagskolearbejde interesserede, læs den. „Bubb.“ Red.

Bud og Anordninger skulde blive fortalt til Børn og Ungdom.

Den Del, som vi kalder Søndagskolen i Kristi Kirke, fik sin Begyndelse i 1780 Aarene i England, og er siden spredt ud iblandt alle kristne Nationer, saa endog kun i vort Land, Amerika, samles der ca. 20 Millioner fro Søndag til Søndag. Neppe anede Robert Ricks, som er kaldt Søndagskolen's Grundlægger, der han gif i Gloucesters Udkant og saa med Sorg paa Børnenes forkomne Tilstand, at de Forsøg, han af Gud blev ledet til at gjøre for sin egen Bys Børn, skulde resultere i saa stor en Fremtidsgjerning, hvis Frugter med Tak til Gud erkjendes overalt, hvor Kristi Evangelium er naaet; men saadan er det med den, som er villig til at gaa, naar Gud kalder, og lyde, naar Guds Aand hyder. Søndagskolen er ved Guds forunderlige Naade blevet et fremtrædende Led i det Arbejde, som Jesus gav Befaling om at gaa ud og udføre.

Enhver Lærer og Lærerinde bør betragte sig selv som en af den store Skare, som er med og vinder Verden for Kristus. Lad denne Tanke opmuntre og inspirere os til trofast hengivent Arbejde. Nu er vor korte Arbejdsdag. Lad os bruge den under Bøn til Gud, og den skal ikke være forgæves.

Saa langt har vi betragtet i Northed, hvad Søndagskolens Betydning og Opgaave er, saavel som lidt af dens Historie, men vil nu fremdeles betragte vort Emne fra en anden Side. Som bemærket før, er Søndagskolen ikke Stedfortræder for Hjemmet. Forældre har et stort Ansvar. Naar vi læser det gamle Testamente, finder vi mange Slags Bud og Forskrifter til Israels Børn, som var Guds udkaarede Folk i den gamle Tid. 3 Ste Mosebog, 6te Kap. 6—9, kan vi læse følgende, som er paabudt Forældre at iagttage: „Og disse Ord, som jeg hyder dig idag, skulde være paa dit Hjerte, og du skal indsticærpe dine Børn dem, og du skal tale om dem, naar du sidder i dit Hus, og naar du gaar paa Veien, og naar du lægger dig, og naar du staar op. Du skal binde dem som et Tegn paa din Haand, og de skal

være til en Tanke mellem dine Dine, og du skal skrive dem paa Dørstolperne af dit Hus og i dine Porte.“ Ved at betragte disse Ord, forstaar vi, der hviler Pligter og Ansvar paa Forældre ligeoverfor sine Børn med Hensyn til at undervise dem om Herrens Bud og Vilje. Vi finder ogsaa i det nye Testamente Paabud til Forældre at opdrage sine Børn i Herrens Frygt og Formaning. Hvis Gud paalagde Forældre under den gamle Pagt og Tid, at hans Befalinger skulde blive iagttagne, hvor meget mere lyder det ikke ogsaa nu? Eller mon Fædre og Mødre idag er løst fra denne Forpligtelse? Der klages idelig over liden Religionskundskab blandt Børn og Ungdom; men hvem har Skylden? Enhver kristen Fader og Moder lover høitidelig, naar de bringer sine smaa til Gud i Daaben, at de skal oplære dem i Bibelens vigtigste Lærdomme og Sandheder. Guds Mishag og Straf maa ubetinget ramme saadanne, som forsømmer denne hellige Pligt. Paa den anden Side, hvilken mægtig Støtte og Hjælp i Livets Kamp mod alt, som vil lede Ungdommen paa Afveje, er det ikke at have været Gjenstand for en troende Mors Bønner og Fars Formaninger, at have vokset op under Indflydelsen af deres hellige Liv og rene Vandel. Altsaa er Søndagskolen ikke Stedfortræder for Forældre og Hjemmet. Søndagskolen kommer Hjemmet til Hjælp med Hensyn til Barnets religiøse og aandelige Udvikling.

Barnets Fremtid er for en stor Del afhængig af dets Opdragelse og Undervisning, det modtager. Evangeliet's Sandheder bør tidlig indprentes i Sjelen. Børnene bør lære passende Skriftsteder udenad, der bør lægges stor Vægt herpaa i Undervisningen i Hjemmet og Søndagskolen. De Indtryk, der gjøres paa Barnejselen, er ofte uudslætelige. Med Hensyn til Børneopdragelse vil jeg henvise til Methodismens Historie, og læse om Mrs. Susanne Wesley, John Wesley's Moder, som havde 19 Børn, og der er sagt om Wesley, at det var hans Moder, der bragte ham til, hvad han blev for Vælden i sit Liv.

Vi vil nu gjengive, hvad John Wesley siger selv angaaende Børns Undervisning og Opdragelse: „Undervis Børn tidlig, tydelig, ofte med Taalmodighed; begynd at undervise dem saasnart man kan forstaa, at Forstandens Lys har begyndt at skinne. Sandheden kan mangen Gang begynde at oplyse Sindet, længe før vi er tilbøjelige til at antage den, og dem, som giver Agt paa Forstandens første Opladelse, kan lidt efter lidt forlyne den med passende Stof til at arbejde med. Man kan paa den Tid lede Sjælens Veie hen til gode saavel som til daarlige Ting. Naar et Barn begynder at tale, da vær forvisset om, at dets Forstand begynder at arbejde. Jeg ved ingen Grund, hvorfor Forældre ikke paa den Tid bør begynde at tale med Barnet om de bedste Ting, de Ting, som staar i Forbindelse med Gud, og fra den Tid af bør man ikke lade nogen Anledning gaa fra sig, men indprente alle de Sandheder i Barnets sind, som det er istand til at modtage.“

Disse Bemærkninger fra vor Kirkefader er værd at iagttage. Vi har nu faaet lidt Begreb om, hvad der forventes af kristne Forældre med Hensyn til at lægge Grundlaget for Barnets religiøse og aandelige Vel. Men vi maa gaa over til den anden Side—Søndagskolen. Hvilken Hjælp for Barnets mere Udvikling. Jeg læste et Stykke i et af mine Søndagskoleblade, hvorfra jeg vil gjengive følgende: „Hvorledes skal Søndagskolen kunne udvikles til en større Grad af Fuldkommenhed for at kraftigere end hidtil kunne løse sin Opgave at føre Børnene til Herren og hans Menighed?“ Dette er et Spørgsmaal, som paa det inderligste berører vort Arbejde, men neppe saa let kan besvares. For det første behøver vi gode, begavede Lærere, som eier Evner til at øve Indflydelse paa Børnene. Vi behøver kundskabsrige, varmtfølelsende og sympatetiske Lærere, som elsker Børnene og kunde samle dem om sig; ikke enhver kristen har de Forudsætninger som maa til for at være Lærere for Børn. Uden disse Forudsætninger vil deres Arbejde blive uden Resultat. Dertil behøver de lidt Evne til at meddele sig og undervise.

Vigtigt er det, at selve Anden og Tonen i Skolen er saadan, at Børnene kjender, at de har noget at lære der, at det er godt at være der, og at alle har deres aandelige Gode for sig. Hvis ikke dette er, vil Børnenes Interesse kjølne, og de lærer kun lidt af Værd for det kommende Liv. Skolen maa præges af aandelig Varme, kristelig Glæde og fast Forvisning; der bør hvile et Pust af Hjem over den; men dette sker kun i samme Grad som Læreren vaagner op til sit vigtige Ansvar og sine store Fordelse. Hvilket dyrebart Materiale de arbejder med! De faar haandhæve Guds Bog, de faar møde mange kundskabstørstige, ukunstlede Barneshjerner. De faar ud en ædel Sæd i den mest forhaabningsfulde Jordbund. De faar være Herrens Medarbejdere. Al Tid, Øvelse og Spørgsmaal bør have til Hensigt at lede Børn til at bestemme sig for Jesu Tjeneste. Vinder vi Børnene i de unge Aar for Herren, da har vi bundet alt; men om vi forsømmer os og udfører Arbejde ligegyldigt, da har vi tabt de heldige Tilfælde. Gjenem Bøn og hel Opofrelse til Herren skal vi erholde de fornødne Kræfter.

Vi har nu betragtet Forældrenes eller Hjemmets Ansvar for Børnene, saavel som hvad der kan ventes fra Søndagskolen til Hjælp for Barnets Udvikling. Vi vil ogsaa nu betragte nærmest Hovedtanken i Spørgsmaalet, nemlig „Barnet selv.“ En engelsk Filosof har sagt: „Vi er født med Evner og Kræfter; de er stikede næsten for alt, saadanne som i det mindste vil bringe os længere frem, end det med Lethed kan forestilles. Men det er kun Øvelse af disse Evner, som giver os Dygtighed og leder os frem til Fuldkommenhed.“ I disse Ord finder vi en stor Mands Opfattelse, en Mand, hvis dybe Studium af Menneskets Sind har gjort ham til noget af en Autoritet, og vi er overbevist om, at en Søndagskolelærer, som har studeret sine Børns aandelige Evner, vil ytre sig paa samme Maade. I Ledetraad for Søndagskolelærere læser vi følgende: „Et Barn har ogsaa et Sind med Evner til at tænke; det er vor Gjerning, som Lærere at udvikle og danne disse Evner og derved

vor Lærdom er af den rette Slags, saa vil det snart vise, at der hos dem findes Aands-
evner, saasom Sagtagelse, Opfatning, Hu-
kommelse, Forestilling, Tankeforbindelse,
Dømmekraft og Forstand. Heraf forstaa vi
klart, at Barnet er i Besiddelse af Gvner,
som skal udvikles lidt ad Gangen. Det er
vor alvise Stabers Regel. Og som han
gjør i den naturlige Verden, saa gjør han
ogsaa i Sindets Verden. Udviklingen mer-
kes ved smaa og sagte Trin. En hel Del
mere kunde endnu siges angaaende Børns
Gvner og Udvikling; men vi maa haste over
til den sidste Tanke: Hvorledes skal vi be-
vare Børnenes Interesse i Søndagsskolen?

Opmærksomheden er Grundvolden for
al Fremgang i Kundskab, og en stadig An-
vendelse af den i Livets Gjerning er en Føl-
ge af Opmærksomhedens tidlige Dannelse.
Opmærksomheden betyder en stor Sindets
Befræbelse, der er i Virksomhed med sit
Omme og forglemmer alle andre i den Tid,
den er optagen med det ene. Det er Lære-
rens Gjerning at benytte ethvert Middel, der
staar til hans Raadighed, for at sikre sig Op-
mærksomhed og bevare den. Denne Gvne
var meget udviklet hos Apostelen Paulus,
hans Valgsprog var: „En Ting gjør jeg“,
og dette gjorde ham først til en bitter For-
følger og siden til et trofast Vidne for Kri-
stus endog indtil Lænter og Døden. For
at saa Eleverne til at være opmærksomme,
maa Læreren selv være opmærksom, og hvis
Læreren er det, saa vil han ikke have stor
Banskelighed i at saa Børnene til at blive det.

Nogle Tanter tilslut, der kunde være til
Overveielse af, hvorledes vi kan bevare Bør-
nenes Interesse for og i Søndagsskolen.
Der bør være Disciplin baade i Hjemmet og
i Søndagsskolen. Hvad forstaa vi ved Di-
sciplin? Det indbefatter alle de Midler og
Handlinger, hvorved Orden frembringes og
bevares. Børn maa opmuntres i Hjemmet
til at modtage alt det gode, som Søndags-
skolen kan give dem. Børn maa indstijer-
pes fra Hjemmet til at forstaa, naar de kom-
mer til Søndagsskolen i Herrens Hus, da er
ikke det et Sted man skal lege og have Moro,
men i Stedet Respekt for det Sted, som er

tilfidesat for Gudsdyrkelse og Tilbedelse, saa
Vesfrugt er i Barnets Sind, hver Gang det
nærmer sig Herrens Tempel. Guds Ord,
som behandles i Søndagsskolen bør behand-
les med Værbødighed og uden Vetsindighed.
Søndagsskolelærere bør elske sine Elever og
føle Ansvarer ligesaa fuldt som en Pastor af
en Forsamling. Søndagsskolen og Hjemmet
bør arbejde i Harmoni og gjenfidiq for en
fælles Opgave, at hjælpe Barnet til at er-
holde det mest mulige gode for deres Karak-
ters Grundlag. Søndagsskolelærere bør
forsøge at vinde Børnenes Fortrolighed, at
de kan føle, der er ingen, som tager saa me-
gen Interesse i dem, som Lærere og Foræld-
dre, da bliver Søndagsskolen en kjær Plads
for Barnet at komme til, og da vil de vise
baade Interesse for og i Søndagsskolen.

Mange flere Tanter kunde endnu frem-
bringes, som kunde tjene til Hjælp og Wei-
ledning for at vinde Børns Interesse for re-
ligiøse og aandelige Ting, som kunde tjene
dem til Rytte for det Liv, som nu er og det
tilkommende; men jeg maa afslutte. Søn-
dagsskolegjerningen er en af de vigtigste
Grene i den kristne Kirke i vor Tid, og der
kan ikke lægges nok Vægt paa Nødvendighe-
den af, at Forældre opdrager fine Børn i
Herrens Frygt og Formaning, saavel som at
andre, som er med at undervise Barnet i de
guddommelige Sandheder, maa forstaa, at
Barnet kan vindes for Gud og Himlen.
Noget absolut afgjørende Svar paa Spørgs-
maalet er jeg ikke kompetent til at give; men
lad os forsøge at benytte os af de Ting og
Midler, der kan bevirke den mest mulige Wei-
ledning for de unges Sind og Hjerter, da vil
ikke Interessen for og i Søndagsskolen ude-
blive.

S a r m a n e n r e n S a m v i t t i g h e d , s a a
h o r m a n o g s a a b a a d e G l æ d e o g F r e d .

M a n g e k r i s t n e e r p a a e n M a a d e l i g
e t U h r , d e g a a r h e l e T i d e n , m e n k o m m e r i n -
g e n W e i , u d e n n o g e n b æ r e r d e m .

Kinamissionen.

Hvad skal det blive af Hauges Synodes Kinamission?

I.

Under vort Ophold i Amerika for tre Aar siden sagde en Prest i vort Samsund ved en vis Anledning om Afdelingen i „Buddbæreren“ for Kinamissionen: „Den læser jeg aldrig“.

Mange af de troende blandt Lægfolket derimod mødte os meget ofte med en Udtalelse som denne: „Det første, vi ser efter, naar „Buddbæreren“ kommer, er, om der er nogen Nyhed fra Kina.“

Desværre, Presten, som ikke læste Kinamissionsnyhederne, havde nok altfor god Grund for at forbigaa den Afdeling, thi Læsestoffet der har ikke været af den Bestaffenhed, at man kan vente, at det skulde interessere Folk med literær Smag, — det vil sige den Del af Læsningen, som vi paa Missionsmarken har været ansvarlig for. — Ondt er det ogsaa, at saa mange af vore virkelige Venner, som i mange, mange Aar har trofast staaet os bi med Forbøn og Midler, saa ofte maa aabne Bladet og se forgyebes efter Nyheder fra det Arbejde, som de har saa højt. De har velvilligt læst vore Breve uden at kritisere deres literære Mangler eller føle sig stødt over det altfor ofte tarvelige Indhold. Vi er os fuldt bevidst, at hvad der kommer fra vor Missionsmark burde være bedre skrevet baade hvad Form og Indhold betræffer, og der burde være meget mere af det. Men midt op i det daglige Stræb er det ikke saa greit at skrive, især naar man sidder med den Bevidsthed, at man fører en tungvindt Pen, og at det, som bliver skrevet, skal ind i „Bladet“. Vi ønske dog at sige vore kjære Venner, kjendte og ukjendte, rundt om i vort Samsund et hjerteligt Tak! Vi har mangen Gang takket Gud for eder og nedbedet Guds Velsignelse over eder og Samsundet for, at I staaer os trefast bi trods Feil og Mangler.

Spørgsmaalet, som jeg har sat til Overskrift for dette Stykke, har vi herude tænkt

ikke lidet paa i det senere, men før jeg tager fat paa det, ønske jeg at faa citere lidt Statistisk efter Sjørg. Edd. Nilssens „Anvisning til daglig Bøn for Missionen“. Jeg skal ikke gjengive alt, han der har, men gjøre et Uddrag for Sammenlignings Skyld.

Skandinaviske Missionærer i Kina:

I.

„Finska Missionssekskapet“.

Stiftet 1859, begyndte Missionsvirksomhed i Kina 1901, første Udsending i 1902. Missionærer: 9 Mænd, 8 ugifte Kvinder, 3 gifte Kvinder, 1 Børn, ialt 20. Stationer, 3.

Felt, nordvestlige Del af Hunan.

23 Bistationer,

373 døbte kristne.

1 Høiskole.

12 Primer Skoler.

318 Elever.

II.

Svenska Missionsförbundet.

Stiftet 1877, begyndte Missionsvirksomhed i Kina 1890.

Felt, Hupeh Provins efter Yangtsesløden.

36 Missionærer, 16 Mænd, 12 Hustruer, 8 ugifte Kvinder.

7 Hovedstationer.

27 Udstationer.

900 Menighedslemmer.

66 Medarbejdere (indsøgte).

1 theologisk Seminar og Lærerskole sammen med

III.

Svenska evangeliska Missionsförbundet i Amerika.

Har arbeidet i Kina siden 1890.

Felt, Hupeh med Udgangspunkt fra Fancheng.

19 Missionærer, 7 Mænd, en af dem er Børn, 6 Hustruer, 6 ugifte Kvinder,

5 Hovedstationer.

21 Udstationer.

659 kristne.

60 indsøgte Medarbejdere.

IV.

Den forenede Kirkes Mission.

Overtog Selskabets Arbejde i 1905.

Selskabet har dog virket siden 1890 da deres første Udsending ankom til Kina.

Felt, efter Peking-Hankow Jernbanelinien i Honan Provins.

28 Missionærer, 11 Mænd—en Læge—,

9 Missionærhustruer, 8 ugifte Kvinder.

5 Hovedstationer.

28 Bistationer.

422 Menighedslemmer. (Denne Menighed har byttet Felt. Efter 1900 kun har de samlet de fleste af disse).

50 indfødte Medarbejdere.

6 Dagsskoler, 150 Elever, 1 Lærer og Evangelistskole, 1 Hospital, 1 Skole for Uddannelse af Lærere og Bibelskvinder.

V.

Augustanasynodens Kinamission.

Begyndte Arbejde 1905.

Felt, nordre Honan Provins.

8 Missionærer, 2 Præster, 1 Læge, 3 Hustruer, 2 Sygepleierster.

9 kristne.

4 Stationer.

1 Bistation.

9 indfødte Medarbejdere.

1 Skole, 14 Elever.

2 Poliklinikker.

VI.

Brodersamfundets Mission.

Begyndte Arbejde i 1902.

Felt, Hupeh og Honan.

14 Missionærer, 6 Mænd, 4 Hustruer, 4 ugifte Kvinder:

60 kristne.

16 Lærere og Evangelister.

12 Pigeskoler, 220 Elever, 1 Poliklinik.

VII.

Det norske lutheriske Kinamissionsforbund.

Stiftet 1891. Første Udsending udsendt 1891.

Feldt: Hupeh og Honan med Laohotow som Udgangspunkt.

34 Missionærer, 16 Mænd—1 Læge—,

12 Missionærhustruer, 6 ugifte Kvinder.

470 kristne.

40 Medarbejdere.

Dagsskoler, Kostskoler og vidregaaende Skoler (intet Tal givet) 147 Elever.

VIII.

Det norske Missionselskabs Kinamission.

Begyndt Arbejde 1902.

28 Missionærer, 11 Mænd—2 Læger, 9 Missionærhustruer.

8 ugifte kvindelige Arbejdere.

540 døbte siden Missionens Begyndelse.

30 Evangelister, 8 Diakoner, 5 Prædikanter, 7 Kolportører, 6 Bibelskvinder.

5 Hovedstationer.

30 Bistationer.

21 Lærere i 17 Skoler og 4 Lærereinder.

1 Evangelistskole 22 Elever.

1 Middelstole 26 Elever, 6 Lærere.

2 Hospitaler med Poliklinik.

Hauges Synodes Kinamission.

Første Udsendinge udsendt 1891.

23 udenlandske Missionærer, 9 Mænd—2 Læger—, 14 kvindelige Arbejdere af hvilke 6 er ugifte. Rønnings, Simles, Holvedts har været hjemme i flere Aar, 4 Hovedstationer.

30 Bistationer.

863 døbte, (nu over ni hundre) hvoraf 12 er døde.

70 indfødte Medarbejdere, 54 Mænd, 16 Kvinder.

24 Smaaskoler for Gutter og Piger, 600 Elever.

3 Pigeskoler, 45 Elever.

1 Høiskole, Hauge Academy, 6 Lærere, 40 Studenter.

1 Høiskole for Piger, 10 Lærere, to udenlandske, 65 Elever.

1 Barnehem for Piger i Tszho, Børnene er nu ved Pigeskolen i Fancheng.

1 Barnehem for Gutter i Fancheng nu sammen med Hauge Academy.

1 Hospital, 1 Læge, en udenlandst Sygepleierster, 3 Assistentter.

1 Klasse i Theologi, 1 Lærer, 10 Studenter.

Underholder to Piger, Graduerter fra vor egen Pigeskole, ved „Womens Christian College“, Peking. Vordende Lærere for vor Skole; 3 Studenter ved Presbyterianer.

nes Skole i Shantung, Weihlien College, hvor de tager fuldt College Kurs efter at have gradueret fra bort Academy; 2 studerer Englepleien ved Wesleyanernes Hospital i Hankow; en af vore Høiskolegradnenter studerer Medicin ved Londonernes medicinske Skole i Hankow. Alle underholdes af Missionen, Bigerne er alle Barnehjemsbørn og 5 af Gutterne har tilhørt Guttehjemmet. Disse har alle godt Vidnesbyrd fra Lærerne ved Skolerne, hvor de nu studerer, og vi sætter store Forhaabninger til dem for fremtidigt Arbeide i vor Mission. Hertil kommer Fællesarbeide i det theologiske Seminar som nu er under Opførelse ved Shekow nær Hankow.

Ved at sammenligne disse Tal vil man se, at tiltrods for at vor Mission har den mindste udenlandske Arbeidsstyrke har vi næsten ligesaa mange friske som den Mission, som har de fleste. Den er den ældste og har virket uafbrudt paa samme Sted siden sin Begyndelse. Vi har flere Udstationer end nogen af de andre naar undtagen „Det norske Missionselskab. Vi har flere indfødte Arbeidere, og jeg tør lægge til bedre end de fleste andre Missioner, og vore Skoler er længere kommen, og vi har flere af vore egne unge Mænd og Kvinder som uddannes for fremtidige Lærere, Prestes, osv. end nogen anden af de skandinaviske og lutheriske Missioner.

Dette kommer delvis af, at vor Mission har sat sig et andet Maal end de fleste andre Missioner, dog endel af disse arbeider ogsaa nu meget efter samme Principer. Vi har nemlig troet, at vi burde faa de indfødte til at udføre Arbeidet med Evangeliet's Udbredelse saa meget som muligt. Derfor har vi lagt Vægt paa at samle om os saadanne, som har været anseet stiftet for Ansættelse og indøve disse saa meget som Tid og Omstændigheder har tilladt, hellere end at selv benytte af vor Tid til at udføre Evangelistens Arbeide. Vi tror fremdeles, at dette er den bedste Maade at arbejde paa og at man ved at arbejde paa den Maade kan opnaa større Resultater med langt mindre Midler end paa nogen anden Maade. Bort Princip forud-

sætter dog en vis Del Institutionsarbeide og for at drive disse formaalstjenligt trænger vi nogle flere Mænd og mere Midler, end vi nu raader over. Jeg skal derfor søge at give en Oversigt over, hvad vi Missionærer har stillet os som Maal, samt et lidet Review over vore Stationer og Anstalter for at vore Venner kan faa Anledning til at sætte sig bedre ind i vor Stilling herude.

For dem som mulig ikke forstaar, hvad vi mener med Forskjellen i Arbeidsmaaden ovenfor hentydet til vil jeg faa forklare mig lidt nærmere.

Missioner som „China Indlands Missionen“ og „Det norske Forbunds Mission“ gaar ud fra at Missionæren bør selv udføre det væsentligste af Predikenen. De aabner derfor ikke, som Regel, flere Udstationer end Missionæren selv kan besørge Gudstjenester for.

I vor Mission har vi fulgt mere Skrefserud's Methode paa hans Missionsmark i Santalistan med den forskjel, at vi benytter det Navn som er mest brugt i Kina nemlig „Evangelist“ istedet for Navnet „Eldste“ som de benævner sine indfødte Medarbeidere for. Ifølge denne Methode overlades det meste af det preliminare Arbeidere, som til Eksempel, at faa Folk interesseret i at høre Guds Ord, gaa rundt til de forskjellige Landsbyer og tale baade offentlig og privat med Folk, sælge og uddele Skrifter, tale med Folk paa Thehusene, møde og underholde Gæster som kommer og gaar ved Stationen, osv. Disse udfører ingen ministrelle Forretninger men er, hvad Navnet betegner, „Evangelister“— Forkyndere af Evangeliet.

En udenlandsk Missionærs Løn vilde være fuldkommen tilstrækkelig til at lønne ti indfødte Evangelister og vor Paastand er, at naar de indfødte faar det tilbørlige Tilsyn, saa at de virkelig er troende Mænd og Kvinder som er „stiftet til at lære andre“ kan disse udføre meget mere for sit eget Folk end en Missionær. Vi har derfor ikke haft Tro for at Missionærmidlerne skulde anvendes fornemmelig til at lønne udenlandske Arbeidere. Naar vi har nok af disse til at føre tilstrækkelig Tilsyn med Stationer og Anstalter, øns-

sker vi at de øvrige Midler anvendes til at udbetale og udnytte Raadegaverne inden Missionhederne paa Missionærmarken.

(Mere.)

Hvad Betydning har din Stemme?

„Retfærdighed ophøier et Folk, men Synden er Folkenes Stjændsel“. Ordsp. 14, 34.

„Alkohol kræver 66.000 Ofre i de Forenede Stater hvert Aar.“

Dødeligheden blandt Mænd, som nyder Alkohol er til visse Tider omtrent 50 Procent større end blandt Afholdsmænd.

Ovenstaaende kom for mit Die medens jeg saa i en politisk Avis her om Dagen, skrevet af Dr. Edward Bunnell Phelps og Dr. Jacques Bernillon.

Saa begyndte jeg at tænke: Hvor er det? Er det ikke i et kristent Land, som sen er Missionærer til Hedningelande Verden rundt?

Medens jeg var paa Reise i Colo. kom en Kvinde af „W.C.T.U.“ til mig og bad om Oplysning angaaende Afholdsarbeidet i Kina: „Hvor mange Afholdstalere tror du vi burde sende til Kina for at ophjse Kineserne? De har vel „licenzed“ Salooner der ogsaa?“ Nei, sa jeg, ikke flere end vort Folk holder paa at aabne. Hvad vi trænger gjøre er at formaa vor Regjering til ikke at sende berusende Drikke til disse Lande. I Kina har man før næsten ikke seet en beruset Mand. Nu derimod sender man Vognladninger med berusende Drikke paa samme Stib som man sender Missionærer. „Mine Brødre, dette bør ikke saa være. Kan en Kilde af det samme Væld udgyde sødt og bittert Vand? Kan et Figentræ, mine Brødre, bære Oliven, eller et Vintre Figen? Saaledes kan ingen Kilde give salt og sødt Vand.“ Jak. 3, 10.

Men hvem tillader da at saadant sker? Er det Kineserne vi maa skyde paa? Da England tvang Opium paa Kina var der et Ramasfrig baade blandt Hedningerne og andre Folk. Nu har endelig det stakkels Folk drevet det derhen, at det har omtrent kastet det Aig af sig. Tænk, et hedensk Folk, det

største paa Jord ikke bare bundet men med Fødderne i Støtten i det indre af Fængslet, har ved Guds Hjælp blevet løsladt, saa hele den kristne Verden staar og ser med Forundring. Kunde da ikke et kristent Folk som de forenede Stater kaste af sig Alkoholaaget? Hvad staar da Kirken for?— Thi hvad Fællesskab har Retfærdighed med Uretfærdighed? Og hvad Samfund har Lys med Mørke? Og hvad Overensstemmelse er der mellem Kristus og Belial? Eller hvad Delagtighed har en troende med en vantro? Derfor gaar ud fra dem og frastiller eder siger Herren og „rører ikke noget urent, og jeg vil annamme eder.“

Men hvad har da dette med min Stemme at gjøre, siger du. Maa jeg da ikke stemme som god Republikaner eller Demokrat, nu som før? Men har du da noie betænkt, om du ikke dermed er med og sender mange af disse 66 000 Ofre her ind i en evig Fortabelse, eller ogsaa at sende den arge Fiende, Alkohol til de stakkels Hedninger? Er der da ikke noget bedre, noget, der vilde sætte Foden paa Rakken af denne Menneskehedens Livsfiende?—

I ere Jordens Salt, men dersom Saltet mister sin Kraft, hvormed skal det saltes? I ere Verdens Lys! En Stad som ligger paa et Bjerg kan ikke skjules. Lader saa eders Lys skinne for Menneskene, at de maa se eders gode Gjerninger og ære eders Fader, som er i Himlene! Broderligt

G. M. Trygstad.

Tro.

Og fandtes ei andet Liv efter dette, Den skulde dog leve, som gjør det rette; Det gode Eksempel vil stedse staa Som Grunden de næste skal bygge paa. Det gode er Maalet, som Guddommen satte, Det onde blev til, for at vi kan fatte: At vil vi det første, vi kæmpe maa Og Kampen skal da mod det sidste staa. Og derfor se vi af Slægternes Ræd Det blive tilbage, som ene har Været; Det onde kan trives en stakket Stund, Men egner sig ikke til Byggegrund!

fra Arbeidsmarken.

Rand. Theol. L. J. Alvestad studerer for nærværende ved Chicago Theol. Luth. Seminary i Maywood, Ill.

Past. D. C. Farseth af den Forenede Kirke, som betjener en Menighed i Fargo, N. Dak., har overtaget Religionsundervisningen ved Concordia College i Moorhead, Minn.

Past. L. H. Haugan, Cottonwood, Minn., har antaget Kald fra den Forenede Kirkes Menighed i Northfield, Minn., og Kal tiltræde Kaldet den 1ste Januar 1913. Haugan blir altsaa Past. N. G. Petersons Eftermand i Menigheden i Northfield.

Under Samtale mødet i Bethania Menighed, G. Carlsons Kald, dannedes den 14de Oktober Missouri Slope Kreds af Hauges Synode. Past. L. Gundersen fra Hettinger valgtes til Formand, og til Sekretær valgtes Past. G. Carlson fra Rhame.

Den norske Synode har sendt Pastor J. R. Birkelund til Kina for at vælge Missionsmark og gjøre andre Forberedelser til den Missionsvirksomhed, som Synoden paa sine Møder i Sommer besluttede at optage i det store Hedningeland. Birkelund er allerede paa Vej til Kina.

Søndag den 20de Oktober holdtes Konfirmation i Sions Menighed, Nervig Kald, hvorved 17 unge gjentog Daabsløftet om at forlade det onde og tro paa Gud. Et Offer optoges til Kina mission, hvorved \$52 kom ind til den Mission. Paa Eftermiddag Kl. 4 holdtes Nadvergang for Konfirmanter og andre. L. L. N.

Prof. Wm. M. Peterson som en lang Tid var Lærer ved Augsburg Seminar men som i det senere har arbeidet i „Stanadinaven“, blev den 7de Oktober ordineret i Bethel Kirke, Chicago. Ordinationen udførtes af den Forenede Kirkes Formand, L. H. Dahl. Peterson har Kald fra den første norske Luth. Menighed i Portland, Maine.

Referat fra Augustana Synodens Aarsmøde afholdt i Chicago 12—18 Juni er udkommet. Det er en stor og velordnet Bog om dette Mødes Forhandlinger og om denne store Synode iheletaget. Efter den summariske Oversigt har dette Samfund 646 Prester og Professore, 1157 Menigheder med et Sjeleantal af 258.002, 1007 Kirker og har 528 Presteboliger. Eiendomsværdi \$9,719,= 488, Gjæld \$1,220,217.

„Budbærerens“ Abonnenter

vilde gjøre os en stor Tjeneste og udføre en Pligt, som de skylder sig selv, om de snarest muligt fra nu af og udover Høsten vilde begynde at indsende Kontingenten, som de refterer for indeværende Aar samt Forskud for kommende Aar. Der er endnu hundreder af Abonnenter, som skylder for 1912 og en Del ogsaa for 1911. Disse forventer vi særlig at høre fra med det første. Sommer-tiden er den haardeste Tid af Aaret for Bladudgivere og ofte faar de i Aagens Løb ikke ind mere end omtrent nok til at betale Postporto paa Bladene. Denne maa nemlig altid betales i Forskud. Har man saa ikke —som Tilfældet er og har været for vort Samfunds Trykkeris Vedkommende—noget Fond at støtte sig til, saa maa saavel Redaktør som andre Arbeidere smukt vente, til vore Abonnenter finder for godt at sende os noget. Og i Sommertiden har vore Abonnenter, som for Størstedelen er Farmere, hverken Tid at skrive eller Penge at spare, før Aarets nye Avling er indhøstet. Men nu er de lange Høstastener komne, saa der er nok af Tid at saa skrive, Avlingen er næsten overalt rig og for det meste tørstet og i Hus. Prisene er gennemgaaende gode og saa forventer vi, at man vil give os vor retmæssige Del af de Betsignelser og Gaver, som Herren saa rigelig iaar har tilbød vore Farmere.

Og vi trænger virkelig for nærværende en hjælpende Haand for at sættes istand til at kunne møde de store Forpligtelser og Regninger, som i Sommerens magre Tid har hobet sig op omkring os. Vi beder ikke om

nogen Almisse, men vi beder om med det allerførste at blive tilsendt, hvad os tilkommer, nemlig forfalden Kontingent paa Bladene for de forløbne Aar og Forstudsbetaling for kommende Aar. Det er jo Synodens egen Bestemmelse, at vore Blade, „Buddærerer“, „Børnevennen“ og „The Childrens Companion“, skal betales i Forstud; dette er ogsaa Postlovens Fordring og Bestemmelse, og kunde vi ved denne venlige men inderlige Henvendelse til vore Læsere saa medvirke til, at baade Kirkens og den verdslige Dyrigheds Lov blev mere efterfulgt, vilde Hensigten være naaet. Samtidig havde vi ogsaa dermed naaet et andet Maas—og det er i grunden for os ikke det uvæsentligste—at saa ind en Del Penge til at betale vor Gjæld med.

Tallet paa Adresselappen viser for— ikke til—hvilket Aar Bladet er betalt. Kjære, send nu Kontingenten snarest muligt til

E. L i l l e t h u n ,

Red Wing, Minn.

Bekjendtgjørelser.

Østlige Minnesota Indremissionsforening holder Møde i Pastor G. Østedahls Kald i Northfield; Minn., den 10de, 11te og 12te Nov. Samtaleemne: Aab. 3, 7—14. Kom med Bøn om Guds Betsignelse.

G. S. G r e s e t h , Form.

D. H. D a c e , Sekr.

Vor Frelser's Menighed i Mustegon, Mich., Pastor S. J. Bretkes Kald, indbyder Chicago Kreds til Møde Tirsdag, Onsdag og Thursdag 5te—7de November. Tema for Samtalen: Lukas 14, 16—24. Menigheden ønsker et godt betalt Møde.

J. R. W a l s t e a d , Form.

A. C. D i s t a d , Sekr.

Om Gud vil afholder Mayville Kreds af Hauget Synode sit Aarsmøde i Stavanget Menighed, Buxton, N. D. (Past. J. S. Halvorsens Kald) den 7de til 10de Nov. Thema for Samtalen er: Rom. 6, 16—23. Et godt repræsenteret Møde ønskes. Kom mange og kom med Bøn om Betsignelse.

S. L a n g e h a u g , Form.

H. M o e , Sekr.

Paa Indbydelse fra Bethania Menighed, Spicer, Minn., holder Hauget Synodes Ungdomsforbund Stevne i nævnte Menighed Nov. 8—10. Besøgende mødes med Skids i Willmar Dagen før Mødet. Program senere. Alle interesserede i Ungdomsarbeidet maa komme!

M. D. W e e , Form.

S. C. S i m o n s o n , Sekr.

Program

for Ungdomsstevenet ved Spicer, Minn. Nov. 8—10.

Tirsdag 8 Nov. Kl. 10.30 Prediken ved Past. E.

G. Holter.

„ „ „ Kl. 2 Bibellæsning ved Past.

M. Norstad.

„ „ „ Kl. 7.30 Bidneudsø.

Torsdag 9de Nov. Kl. 10 Bibellæsning ved Past.

N. Østerlund.

„ „ „ Kl. 11 Forretning.

„ „ „ Kl. 2. Hvad skilber Samfundet sin Ungdom? Foredrag ved Past. E. J. Oppebahl.

til „ „ „ Kl. 3, Ungdommens Forhold til Prest og Menighed, Past. Øffesmoen.

„ „ „ Kl. 7.30 Sangaudstjeneste ledet af Prof. Bergh.

Spøndag 10de Nov. Kl. 10.30 Prediken.

„ „ „ „ Kl. 3 Nadbergudstjeneste.

„ „ „ „ Kl. 7.30 Afftætningsfest med forte Taler og Sang.

Nordre Minnesota Kreds af H. S. afholder sit Aarsmøde i Ten Mile Lake Menighed, Dalton, Minn., Past. J. R. Verohls Kald 13, 14 og 15 Nov. Samtaleemne: Kol. 3, 1—17. De besøgende gaar til Dalton, hvor Skids vil møde op. Herren give os et velsignet Møde

J. J. K e n d a h l .

W. L. D a h l e .

Paa Indbydelse fra Bethel Menighed, Past. Falkangers Kald afholder Turtle Mt. Kreds Møde der fra 19de til og med 21de Nov. Skids møder de tilreisende i Powers Lake Dagen før Mødet. Samtaleemnet er Joh. 3: 16. Kom mange, kom bedende om Herrens Betsignelse.

A. T. S t r a n d , Form.

A. H. M e l o m , Sekr.

Paa Indbydelse fra Wheelock Menighed, Wheelock, N. Dak., Past. A. L. Stuehlands Kald afholder Turtle Mountain Kreds sit Aarsmøde der fra 14—17 November. Mødet begynder med Prediken Kl. 11 Formiddag den 14de. Samtaleemnet Luk. 14,

15—24, indledes af Past. Theo. Lund. Alle Kredsenes Præster anmodes venligt at bivaare Mødet. Alle hjertelig velkommen.

T. R. Strand, Form.

A. H. Melom, Sek.

Alberta Kreds af H. S. afholder sit Aarsmøde, om Gud vil, i Bethesda Menighed, New Norway, undertegnedes Kald, fra den 3die til og med den 6te Nov. Alle Kredsenes Præster bedes om at være tilstede ved Mødet. Det religiøse Samtaleemne er: 1 Pet. 2, 1—10. Kom mange med Bøn om Strømme af Naade.

T. T. Carlson, Form.

B. B. Anderson, Sek.

Følge Indbydelse fra Salems Menighed, Heron Lake, Past. D. M. D. Wees Kald vil den indveftlige Winn. sættes luth. Indremissionsforening afholde et Møde der om Gud vil, fra 1ste til 3die November. Samtaleemnet er Joh. Ab. 3, 14 følgende. Maa Herren velsigne Mødet! Paa Foreningens Vegne.

Andrew Johnson, Form.

Jakob S. Vil, Sekr.

Nordvestens Indremissionsforening afholder efter Indbydelse følgende Samtale-møder: 3 Pastor D. Emenfons Kald, Carpio, N. Dak. Møde i Nazareth Menighed den 17—18 og 19 November. Emne: Joh. Evang. 6 37—40 3 Des Væcs Menighed 20, 21 og 22de November. Emne: Math. 9, 18—26. 3 Bethel Menighed, Fogholm, den 23 og 24de Nov. Emne: Matt. 25, 1—13. Tilreisende mødes Dagen før første Møde i Grano og Carpio, Soo R. R. Møde i Belden Menighed, Pastor D. T. Nelsons Kald, Stanley. N. D. den 26, 27 og 28de Nov. Paa Foreningens Vegne S. G. Haugen.

D. B. Nordfletten.

Golden West Menighed, Past. Halls Kald, indbyder herved Rocky Mountain Kreds af Hauge's Synode til et Kredsmøde. Mødet begynder den 28de Nov og slutter 1ste Dec. Hvis ikke noget er til Hinder vil Kredsenes Anliggender blive ordnet under dette Møde. Samtaleemne: Luf. 5, 1—11. Skuds møder de tilreisende i Conrad, Montana Dagen før Mødet. Maa Herren velsigne Mødet. J. J. Adriansen, Form. A. H. Trygstad, Sek.

S. Dak. Indremissionsforening agter, om Gud vil, at holde Møder som følger:

3 Colman. Past. C. J. Moens Kald, 6te til 8de Nov. Thema: Luf. 12, 35. 40.

3 Klondreau Prairie, samme Kald, 9de og 10de Nov. Thema: Math. 16 24, 28.

3 Oldham, Past. Andersens Kald, 15de til 17de Nov. Thema: Sal. 32, 1. 5.

3 St. Ansgar, Past. Geo. Wiadahl's Kald, 19de til 21de Nov. Thema: Joh. 5, 1. 14.

James River Mad., Past. D. H. Brodlands Kald, 5te til 8de Dec. Thema: Ap. Gj. 10. 42. 43

Paa Foreningens Vegne

J. J. Oakland.

L. A. Badheim.

Bog anmeldelse.

Ny Predikenssamling „Synod og Naade“, Predikener over tredje Række af Kirkearets Evangelistekster af Dr. J. N. Kildahl, Præsident for St. Olaf College.

Kildahl er saa vel kjendt som Predikant baade i det Samfund han tilhører og andre, at det er overflødigt at give hans Predikener en Anbefaling; thi de har anbefalet sig selv overalt for længe siden. Predikenerne er korte og gode og udgjør en Bog paa 360 Sider, og er udgivet af Augsburg Publishing House, hvor den er tilsalgs, men kan ogsaa faaes gjennem Hauge's Synodes Boghandel i Red Wing. Bogen koster \$1.50.

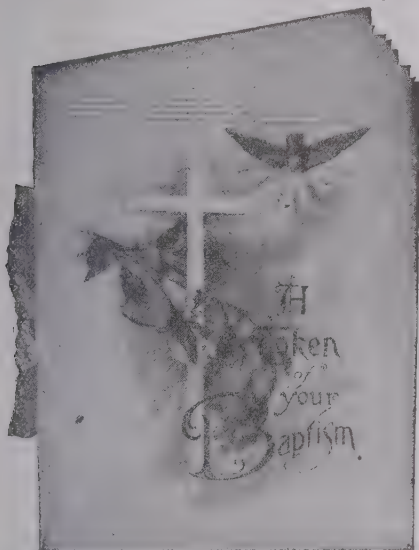
Harpelegeren med Guitarstole.

Harpelegeren, 110 Sarge med Musik og et udførligt Guitarakkompagnement og Præstet Guitarstole til Brug ved Selvforsøg i Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt indbundet i Skriftsbind med forgyldt Titul saa Siden \$1.00. Denne Bog er den eneste af Slags i det nordre Spilog. Begge Bøger afgjør tilsammen 122 store Sider. Bogen er anbefalet af fru Walborg Hovind Stub, Prof. Sven Østedal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Tekstbogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelson. Guitarstolen er ogsaa udført af ham.

Send Ordres til C. Rillethun, Drawer 74 Wing, Minn

A TOKEN OF YOUR BAPTISM.

Et ualmindeligt pent Daabsminde i Bogform. Daabe Daabsattesten og Omslaget er lithograferet i mange Kulører. Billeder, Bibelssteder og Salme-



vers er lithograferet i brunt og sort. 12 Sider og Omslag paa tykt Papir og heftet med fryndset Silkebinder. Det hele er paa engelsk.

Pris pr. Stykke 25 Cents eller \$2.40 pr. Dussin net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Drawer 74, Red Wing, Minn.

A TOKEN OF OUR WEDDING. A beautiful booklet, containing certificate, oblong shape. Made up of six heavy cardboard leaves. Richly illustrated in delicate colors. The certificate itself occupies the two middle pages and is preceded and followed by well selected designs, symbols, hymn verses and Scripture passages. The last page is prettily arranged for name of guests. Furnished with a pretty embossed cover and bound with a heavy silk cord. Single copy 25 cents, per 100 \$2.40 net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.

RED WING, MINN

Livet efter Døden og
Gudsrigets Fremtid
af Pastor L. Dahle.

Forord af Biskop J. C. Heuch.

496 Sider. Heftet \$1.90.

Indbunden \$2.25.

Send Ordres til

C. Lillethun,

Drawer 74 Red Wing, Minn

„Bakteren“, 427 opbyggelige Sange, gamle og nye. Denne Bog har bundet en stor Udbredelse blandt det lutheriske Kirkefolk. Udbredt i over 12,000 Eksemplarer. I mygt Bind og Guldsmit, Pris 80c.

Sendes til Norge for samme Pris.

Hauges Synod Book Dept.,

Drawer 74 Red Wing, Minn.

Hans Nielsen Hauge og hans Samtid

af

A. Chr. Bang.

Et Tidsskrift fra omkring Aar 1800. Med mange Billeder og Facsimiler. 512 Sider. Smukt og godt indbunden. Pris \$2.70

Denne Bog har i flere Aar været udsolgt men er nu udkommet i nyt Oplag. Den er i det væsentlige uforandret men indeholder en hel Del flere Billeder.

Hauges Synod Book Dept.,

Red Wing, Minn

Fimles Bog.

En Beretning om Vexeroprøvet og Kristensforfølgelsen i Kina 1900, samt en Oversigt over de skandinaviske Missioner i Kina. Bogen er paa 380 Sider, og har 62 Billeder. I Skirtingebind koster den \$1.00. Du tjener Missionen ved at købe Bogen. Send Ordres til

C. Lillethun,

Red Wing, Minn.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norske Landstaber og Nationalbilleder.

Af disse Kort har vi et større Oplag og mange forskellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende: Juleaften; Nærpdalen; Bratlandsdalen i Rhytke; Højsleb; Nordfjord; Verjosen; Paa Sti; Paa Kjelte; Paa Habet i Storm; Paa Habet i Stille; Peer Gynt (4 forskellige Billeder). Gjæstergilde. Pige og Gjed. Pige og Hund. I Nationaldragter (flere forskellige Billeder). Binterbilleder (mange forskellige). Juleneg. Sjøfinner ved Ulsefjord. Lappeleir. Pige i Daad. Seilbaad paa Habet. Paa Jagt om Vinteren. Fra Optjørelsen til Holmentollen. Fra Nordland. Fjosen ved Ulsefjord. Ebbelær. Quarbræen. Rastelind. Fra Hardanger. Torghætten. Beninder. Hestmands. Svartien. Geiranger. Digermulen i Lofoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virkelig Pragt-billeder i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. I buksavis forretter 50Cents portofrit.

C. Lillethun Red Wing, Minn.

Fountain-Penne.

Vi har en god Forskning af de velbetjendte Moore's Non-Resorbable Fountain Penne. De sælges for \$2.50, 3.00, \$3.50. Dette er ubetinget den bedste Fountain Pen i Markedet for nærværende. Hvis en Pen ikke er tilfredsstillende, kan den byttes igjen. Dggiv, enten der ønskes en fin, god eller „rub“ Pen.

Hauges Synod Book Dept.,

Red Wing, Minn.

Kandids Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

K o m m e f o r m a t .

3 almindeligt Stindbind med de 3 Tefstrækker 60c	
do. med forgyldt Kors og Kalf samt	
sprængt Snit 70c	
3m. Morocco med Kors og Kalf samt	
sprængt Snit 1.00	
3 Morocco og Guldsnit, mygt Bind	1.40
3 Morocco og Guldsnit Pragtbind	1.50
3 Kalvestind og Guldsnit, mygt Bind	1.75
3 Kalvestind og Guldsnit, Pragtbind	2.00

B a r e S a l m e r n e .

No. 5. 3 almindeligt Stindbind	50c
No. 6. 3 almindeligt Stindbind med for-	
gyldt Kors og Kalf 60c	
No. 7. 3 Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c	
No. 8. 3 ægte Morocco, Pragtbind	1.25
No. 9. 3 ægte Morocco og Guldsnit, mygt	
Bind med Færffringer 1.40	
Orford Indbinding, ægte flexible Mo-	
rocco, med ombøiede Kanter og	
Guldsnit og Futeral	2.50
D. Indb. i sort presjet Kalvestind, mygt	
Budebind, med forgyldt Kors paa	
Siden og opbhøiede Blomster	2.25
F. Indb. i blaat flexible presjet Kalve-	
stind med Guldsnit og Futeral	1.80
G. Indb. i sort flexible presjet Kalve-	
stind med Guldsnit og Futeral	1.80

S t o r s t i l e t .

No. 1 3 stærkt presjet Stindb. med Futeral	1.40
No. 2 " " " med Beslag	1.65
No. 3 " " " med Kors og	
Kalf og Guldsnit og Futeral	2.00
No. 4 Do. Do. med Beslag	2.25
No. 5 3 ægte Morocco, forgyldte Sider	
og Ryg, med Guldsnit og Futeral	3.00
No. 6 Do. Do. med Beslag	3.25
Alle 3 Tefstrækker særskilt, Skirtingsbind	50c
Do. i Morocco og Guldsnit	80c

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Biskop Bangs**Grindringer.**

Indhold: 1. En nordlandst Vettefaga.—2. Nordlandst Fokkelib.—3. Barnom og Ungdom.—4. Bæreaar.—5. Min Kjerlighedshistorie.—6. Preft.—7. Profesfor.—8. Statsraad.—9. Biskop.

476 Sider. Indbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
RED WING, MINN

FORGET ME NOT.

BIBLE PASSAGES AND VERSES FOR

EVERY DAY IN THE YEAR.

SMALL SIZE.—Texts and hymns nicely printed on one page, the opposite page being blank for entering names, birthdays, etc. The book is illustrated with 6 pictures of flowers executed in finest chromo-lithography, with Scripture text. Bound in cloth with title and forget-me-nots in colors, gilt edges.

Price, bound in cloth, gilt edge, 40 cents.

" " leather " 60 cents.

MEDIUM SIZE.—This book contains carefully selected passages from the Holy Bible and from the best Engl. and American poets for every day in the year. There are as many blank leaves added for inserting the birthdays of relatives and friends. Twelve floral cards, with different colors, increase the luxurious appearance of the edition. The beautiful cloth cover with golden stars and beams, with many-colored floral decorations, entreats the purchaser to present it to his friends.

Price, bound in cloth, gilt edges 65 cents.

" " " leather, " \$1.00.

LARGE SIZE.—Links of Love. A book of friendship, containing carefully selected scripture passages, and memorial verses from the best English and American poets. The lower half of each page is left unprinted for insertion of names of relatives and friends under the proper dates, each page having marginal decoration. At the first day of each month a full page landscape scene in colors, headed by scripture passage in large gilt and colored letters, is inserted. Printed on heavy white paper with full gilt edges. On first page of cover a beautiful landscape scene in colors, framed in gilt and floral decoration. Very appropriate as gift on any occasion.

Price \$1.40.

Address: HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

STORIES BY G. W. LOSE.

These books contain very interesting stories for old and young. They are nicely bound and beautifully illustrated.

Dorothy	Price 15 cents.
Sowing and Reaping	Price 15 cents.
A Good Investment	Price 15 cents.
Ralph, the Orphan	Price 15 cents.
The Better Way	Price 25 cents.
Promises Fulfilled	Price 25 cents.
Melmore Parish	Price 30 cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Drawer 74, Red Wing, Minn

Illustreret Bibelhistorie

med lidt af Kirkens Historie. Af Volrath Vogt. Revideret efter den nye Bibeloversættelse. Trykt paa fint Papir, med et Kart og 53 Illustrationer. I Silt Cloth med sort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til
C. Lilletun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

A l t e r b r o d

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

- 3 Væfter paa 125 Stykker 30 Cents.
- 3 Væfter paa 250 Stykker 50 Cents.
- 3 Væfter paa 500 Stykker 80 Cents.
- 3 Væfter paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

„Børnenes Harpe“ med Musik

„Børnenes Harpe med firstemmig Musik, arrangeret af Kristian Nelsøn. Bogen har 248 Sange og er særdeles stikket for Søn- og Datterskolen og Hjemmet og Ungdomsmøder. Mrs. Prof. C. W. Schmidt, Past. D. Juul med flere har anbefalet Bogen. Har du en Søn eller Datter eller Ven, som spiller Orgel, saa køb denne Bog og forær dem.

Indbunden i Skirlingsbind 60c.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

History of the Great Reformation in the times of Luther and Calvin. Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy By J. H. Merle D'Aubigne, D. D. 1096 pages. Nicely bound. Price \$2.50.

Hauges Synod Book Dept.,
RED WING, MINN.

F æ s t s k r i f t e t.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmærkede Billeder af Stolens Bygninger, S. M. Sande, Past. O. Hanjøn, Andrew Eklingson og af alle Bestyrere ved Stolen ligesaa dens Aabning samt en Gruppe af Stolens Direktører. Sælt er der 22 andre Billeder. Fæstskriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Stolen. Til Prestes og Agenter gives almindelig Rabat.

Ordres indsendes til
C. Lilletun, Red Wing, Minn.

„Andelige Sange for Bøgsolket“, forfattet og efter Opfordring udgivet af Chr. Dick, Prest. 112 Sange. (Pastor Brohaug's sidste Arbejde.) Pris 30c.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

En norsk Familie i Syd Afrika

Af Sofie Mørgaard.

En interessant Fortælling om Forfatterindens Oplevelser i det fjerne Land. Bogen er paa 194 Sider, trykt paa godt Papir og forsynet med mange Billeder. Indbundet i Omflag med Titelen trykt paa Siden. Pris 75 Cents.

Hauges Synod Book Dept.,
RED WING, MINN.

SUNDAY-SCHOOL CARDS & TICKETS.

CARDS, with beautiful floral designs, Bible-picture or landscape in colors and a scripture-passage on one side and a hymn or poem printed on the other side. Fancy cut edges. Size, 4x5 in. Price per card 2 cents.

No. 1311. Come unto Me. Fine designs, Pilgrim, Sower, Ruth and Boaz, etc., with Texts in colours. Price per card 3 cents

No. 1595. Peaceful Dwellings. Very fine-children designs, with Texts in full colours Price per card 3 cents.

No. 1597. Crowning Mercies. Very fine landscape designs, with selected Texts in full colours. Price per card 3 cents.

TICKETS. SCRIPTURE GEMS

No. 47. Thirty-six tickets. Birds and branches. In book form, 10 cents.

No. 48. Thirty-six tickets. Country and lake-scenes. In book form, 10 cents.

No. 49. Fifty-four tickets. Country scenes-with flowers. In book form, 10 cts.

No. 50. Ninety-six tickets, floral design, 10c.

No. 51. Seventy-two tickets, floral " 10c.

Søndagskoleforti med Bibelsprog paa norsk til 1c, 3c og 5c pr. Stykke, Nettpris.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

L æ r m i g, H e r r e, d i n V e l.

En Bog til Konfirmanter. 72 Sider. Smukt indbunden. Pris 25c.

Send Ordres til C. Lilletun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

B E T R U E

A few words to the confirmed youth of the Ev. Lutheran Church. By Rev. G. T. Cooper rider, A. M.

Contents: I. Be true to your parents. II. Be true to your church. III. Be true to your Lord. 100 pages. Bound in cloth. Price 25 cents, net.

“FOLLOW ME”

Words of Guidance for the Way of Life. Dedicated to the Lutheran Young People of America. By Benevolus. Prettily bound in heavy paper cover with gilt title and ornament. 48 pages. Price 15 cents, net.

Denne Bog findes ogsaa paa norsk a 15c.

HAUGES SYNOD BOOK DEP..

Dr. 74 RED WING, MINN.

Referatet for 1912.

Referatet af Haaues Synodes Årsmøde er nu at faa for 25c pr. Eksemplar ved at henvende sig til C. Villetun, Red Wing, Minn. Send nu ind saa mange og saa store Ordres som mulig og faa snart som muligt. Det gjælder nemlig at faa solgt alle disse noksaa store Bøger, 260 Sider, som det koster meget at faa istand. Det, som ikke kan sælges af Oplaaget, er Synodens Tab. En fæltet Åar er alle Referater solgt paa kort Tid. Hjælp nu til at faa bliv Tilfælde ogsaa iaar.

Konstitution

og Haaues Synodes Ungdoms
forbund

er nu færdig. Den er givet i baade norsk og engelsk Tekst. Den er paa 8 Sider befestet og koster 5 Cents Stykket enkeltvis. 3 Partier sendes den portofrit til følgende Priser: 25 Eksemplarer for \$1.00, 50 for \$1.75 og 100 for \$3.50. Alle Ordres sendes til C. Villetun, Red Wing, Minn.

Bibelske Billedeer

i mangesfarvet Ojetryk, passende at sætte i Ramme. 1. Jesus velsigner de smaa Børn; 2. Jesus i Bethsemane; 3. Den tornekronebne Frelser; 4. Jesus paa Korset; 5. I Midten den ophængte Frelser og rundt omkring 14 Billeder fra Bibelskehistorien; 6. "Rock of Ages"; 7. "In Living Remembrance". Dette Billede forestiller ogsaa "Rock of Ages", og nebenunder er trykt nogle andre Vers (paa engelsk) til Minde om de afdøde; der er ogsaa trykt Billeder, hvor man kan nedskrive Navn paa Størrelsen paa disse Billeder er 19X20 Tommer De sælges for 10c pr. Stykke.

Haaues Synod B. of Dept,
Red Wing, Minn.

"The Lutheran Intelligencer",

et engelsk Kirkeblad med god opbyggende Læsning og mange kirkelige Efterretninger baade fra Haaues Synodes Arbeidsmark og Kirkens Arbeidsmark i Almindelighed. Bladet udkommer en Gang om Maanedes i Red Wing, Minn., og redigeres af Prof. Gustav W. Bruce. Det koster 50 Cents pr. Åar, forskudsvis. Agenter ønskes til at virke for Bladets Udbredelse. Send for Broenumre og Agentbilfaar

THE LUTHERAN INTELLIGENCER
Red Wing, Minn.

Adresseforandring.

Rev. Arthur Sothen,
37 5th Str., N. W.,
So. Edmonton, Alta, Canada.

Det hellige Land i Fugleperpektiv

Et meget vakkert Billede, passende at sætte i Ramme. Pris 30c.

Ordres indsendes til

C. Villetun, Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bogmærker:

"Julehilsen", "Nytaarshilsen"; "Hilsen fra Amerika"; "Venlig Hilsen"; "Hilsen til Fader"; "Hilsen til Moder"; "Hilsen til Søster"; "Hilsen til Broder"; "Hilsen til Onkel"; "Hilsen til Tante"; "Til min fære Søn"; "Til min fære Datter"; "Hjertelig Blyndning"; "Herren er nær"; "Uden Kors ingen Krone"; "Barnesang"; "Hjertelig Hilsen"; "Idag vil jeg prise Herren"; "Tro. Haab og Kjærlighed"; "Til fære Bedstemoder";

"Christmas Greeting"; "New Year Greeting"; "A Greeting to Father"; "A Greeting to Mother"; "A Greeting to Sister"; "A Greeting to Brother"; Faith. Hope. Charity".

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Villetun,
Red Wing, Minn.

Bedes erindret.

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorien, Synodestas sen, heri indbefattet Stolelæsen, Fondstaster og Jewell Luth. College sendes til Mr. O. A. Olson, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Indremissionen, Kinamissionen, og andre Hedningemissioner, sendes til Rev. A. D. Oppegaard, Madison, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. J. A. Quello, Beresford, S. D.

Benge til Church Extension sendes til Rev. J. R. Ekle, Hendricks, Minn., R. 3, B. 6.

„Budbæreren“

udgives af Haaues norsk evangelisk lutheriske Synode i Amerika Bl. det udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis \$1.00 om Året. Til Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Villetun,
Trauer 74 Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor E. C. Selter, Red Wing, Minn. Indbeneder og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Den store, hvide Flot; 2. Reformationshistoriens Slutningsord; 3. Et Fortællende; 4. Ungdomsleven ved Spicer; 5. Kredsmøde i S. D.; 6. Fælles Opbyggelsesmøde; 7. Hvor skal vi gjøre af Alholosagen? 8. "Hvem er din Gud?" 9. Hvad Slags Prediken ønsker Folket? 10. Hvorledes skal vi bevare Børnenes Interesse for og i Søndagsskolen? 11. Kinamissionen; 12. Hvad Betydning har din Stemme? 13. Tro; 14. Fra Arbeidsmarken; 15. Betsjendtgjørelser; 16. Kvitteringer.



Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 45 }

Lørdag den 9de November 1912

{ 44de Aarg.

Det er Hjertelaget, det kommer an paa.

Der var mange rige, som lagde meget i Tempeltøsten, men det ansaa Frelseren for lidet. Og saa var der en fattig Enke, som lagde ganske lidet i Tøsten, og det ansaa han for meget.

Den pligtmæssige Tvangsgiven til Guds Riges Sag er ikke den rette. Ikke heller den at give for menneskelig Ære eller Ros. Og at give lidt af sin Overflod staar heller ikke høit i Mesterens Betragtning.

Det var det virkelig gavmilde, kjerlige og hjælpsomme Hjertelag, som manglede hine rige og som fattes mange rige endnu idag. Man har ikke Øyst til at lægge et virkeligt Offer. Man vil vel give lidt, men ikke saa det skal kjendes eller savnes. Det skal være kun af Overfloden, altsaa det, som man godt kan hjælpe sig foruden. Man vil ofre, men saaledes, at man er sikker paa, at man har nok igjen.

Den fattige Enke var af et andet Hjertelag, hun lagde et virkeligt Offer; thi hun lagde alt, hvad hun havde, hele sin Formue. Det var ingen særdeles stor Sum; thi hun var fattig, men Herren siger, hun lagde mere end alle de andre. Det var dette opofrende, hjælpsomme, troende Hjertelag, som fandtes hos hende og som Herren priser.

Enken ofrede smaa Skillinger, fordi hun ikke eiet nogen større, og saa er dette Offer bleven kaldt „Enkestjerv“. Naar nu de, som har baade store og smaa Skillinger, of-

rer en liden og kalder det „Enkestjerv“, da er ikke det rigtig. Man maa merke sig, at hun havde ikke meget, men „lagde alt det hun havde“. Velstaaende Folk vil meget skjelden, om nogen Gang, bove det at give alt, de har.

Det er ganske ikke nødvendigt heller eller strængt taget krævet, at de rige skulde give alt, de har. Men det baade behøves, ventes og kræves, at de skulde give meget mere, end de i Almindelighed gjør. Thi den, som meget er givet, af ham kræves meget.

Tænk hvor vore Skoler og Missioner vilde staa sig godt, om de velstaaende og rige vilde være lidt mere rundhaandet. Om de i Almindelighed gav forholdsvis, som de mindre bemidlede gjør, saa skulde det ikke behøves at tale og skrive saameget om tomme Kasser.

Mennesket vil saa gjerne give saa lidt som muligt, medens det altid burde sætte sig fore, at give saa meget som muligt til Guds Riges Sag i Verden.

Alle Givere bør erindre, at Herren sidder ved Tempeltøsten og ser efter, hvor smaa eller store Skillinge de ofrende bærer frem og med hvilket Hjertelag de lægges.

Gud give os alle det rette Hjertelag.

„Lad min Munds Tale og mit Hjertes Betænkning være til Behag for dit Ansigt, Herre, min Klippe og min Gjenløser.“

Mere end der behøves:

— — —
 Nylig var der i et Nummer af „Budbæreren“ et Stykke med ovenstaaende Over-
 skrift. Og jeg kom til at tænke paa dette
 „mere end der behøves“. Hvor mange af
 os er det ikke, som for hvert Aar faar mere
 end der behøves af Guds gode Gaver. Der
 er mange, som den timelige Velsignelse fly-
 der indpaa, saa Formuen vokser med tusin-
 der for hvert Aar; men mon der ofres til
 Herrens Gjerning i Forhold dertil? Jeg
 tror det ikke. Jeg er bange for, at Gjerrig-
 hedsdjevelen holder paa at binde Sjelen med
 Sølv og Guldlænker for at drage den ned
 til den rige Mandes Bolig. Det staar om
 ham, at han vaagnede, der han var i Pinen,
 eller kanske det er ikke farligt at bli rig.
 Kanske det ikke er vanskeligt at være Hushol-
 der over meget Guds og mange Penge.
 Augustin kalder det nok en besværlig Over-
 flod og en overflødig Armod. Hvis alle
 Rigsmænd var af hans Mening og havde
 saadant Syn paa Sagen, vilde det ikke falde
 saa tungt at ofre noget; men nu siger Jesus
 at de rige har vanskeligt for at komme til
 Guds Rige. Det er lettere at en Kamel
 gaar igjennem et Naaløie, end at en rig kom-
 mer ind i Guds Rige. Mat. 19, 23—24.

Og Paulus. Men de, som ville vorde
 rige falde i Fristelse og Snarer og mange
 daarlige og skadelige Begjæringer, som ned-
 sænke Menneskene i Ødelæggelse og For-
 dærvelse; thi Pengegjerrighed er en Rod til
 alt ondt, af Vist til den er nogle farne vild
 fra Troen og have gennemstunget sig selv
 med mange Smerter. 1 Tim. 6, 9—10.

Thi Solen gik op med Hede og gjorde
 Græsset visent og dets Blomst faldt af, dets
 deilige Skikkelse blev fordærvet. Saaledes
 skal og den rige visne paa sine Veie. Jakob
 16, 11.

Troesslivet visner vel bort da, naar
 Hjertet indtages af Rigdommen. Udmyg-
 heden visner, Kjærligheden til Brødrene tøj-
 ner bort og Omsorgen for Sjæles Frelse,
 Guds Navns Forherligelse og Kirkens Op-
 bygelse er i aftagende eller ganske tabt.

Dog kan de her paa Jorden vokse i Vel-

magt; men de er sat paa slibrige Steder. Du
 lod dem falde, saa de bleve til Ruiner. De
 gik under og tog Ende med Forsærbelse.
 Sal. 70, 18—19.

Det gjælder derfor at være ædrue og
 vaage; thi Modstanderen Djevelen søger
 baade med List og Vold at ødelægge Kirken
 og den enkelte. Gud hjælpe det betrængte
 Sion.

Thi Synet af den blinde Skare,
 Som sifter lever Tiden hen,
 Og fangen er i Satans Snare,
 Og som har Verden til sin Ven,
 Er mig en Smerte at betragte,
 Og trykke vil mit svage Mod,
 Fordi den intet Raad vil agte
 Til sand Omvendelse og Bod.

Men det har endda mer at sige til Mod-
 løshed ved Synet af,

Den Plante i Guds Naaderige,
 Som Skade faar paa Verdens Hav,
 Som tapper stod i Troens Krige,
 I Brøder og Ansægtninger,
 Begynder maalt igjen at vige,
 For smaa og ringe Fristelser.

S.

— — —
 En Missionær i Indien traf paa
 en af sine Reiser i en kristelig Forsamling en
 meget tarvelig klædt Kvinde. Han spurgte
 hende om Grunden til hendes Armod.
 „Herre“, svarede hun, „jeg er en fattig
 Kvinde og har kun denne eneste Klædning.“
 „Har du da altid været saa fattig?“ spurgte
 Missionæren. „O nei“, sagde hun, „jeg
 eiede Guld og Juveler, men for et Aar siden
 kom Røvere og tog alt mit Gods. De sagde
 til mig, at dersom jeg atter vilde vende til-
 bage til Hedenskabets, skulde alt blive mig
 tilbagegivet.“ „Nu“, sagde Missionæren,
 „hvorfor har du ikke fulgt det Raad? Nu
 er du en fattig Kristen.“ „O, Herre“, svare-
 de Konen, jeg vil heller være en fattig kri-
 sten end en rig Hedning. Nu kan jeg sige
 om min røvede Eiendom: Herren gav, og
 Herren tog; Herrens Navn være lovet!“

Kommer nu alle.

(Indsendt ved P. S. Olsson.)

Kommer nu alle til Himlen at gaa,
Jesús er Veien at vandre hen paa;
Hvo sig ombender, tror og erkjender
Og Synden ender, han Naade skal faa.

Kommer nu alle, thi alt er beredt,
Lammet er slagtet og Offeret flet.
Synden begræder, Offeret æder,
Saa er det Glæde i Himlen, du ved.

Hvo sig af Hjertet ombender til Gud,
Tror paa Jesum, den bliver hans Brud,
Naar han saa siden er ydmyg og liden,
Vaagen i Striden, til han føres ud.

Veien i Jesús er Ydmygheds Gang,
Derfor den bliver Naturen saa trang.
Fornuftens Strikke vil sig ei stikke
Ei heller ligge i Udydigheds Stand.

Her er da Strid for hver, der vil frem,
Som er i Kristus et levende Lem,
Han giver sine tit Kors og Pine,
For de skal trine til Himmelen hjem.

Havde ei Jesús sit Kors taget paa,
Hvo skulde troet, at Veien var saa,
Alt at fornegte og paa ham slægte
I Ringhed ægte paa Veien at gaa.

De hidsjet hvide med Palmer i Haand,
Som i hans Blod er renset fra Synd,
De her har stridt, de her har lidt;
Thi det saa siges, af Trængsel de kom.

Derfor til Korset med Sjæl og med Krop
Alt at opofre, saa bliver det godt,
Villien forcere, Udydighed lære,
Og Korset bære med Himmelsens Trop.

Gud giver sine igjensødte her
Naade, saa Aget taalmodig de bær,
Nanden at trøste, Haab om at høste
Ved Livets Fyrste blandt Himmelsens Hær.

Bær vi hans himmelske Billede her
I Kors og Trængsel og meget Besvær.
Vi skal da hidsjet blive forbisjet,
At Faderriiset har føret os der.

Bær vi ved Troen hans Billede saa,
I Strid mod Satan og Rjødets Attraa,
Det skal os være evig til Ære,
Naar vi ret lære i Troen at staa.

Bær vi hans Billede paa Jord'rig her,
Saa skal vi høre det herlige der.
Her er det Trængsel blandt Haab og Længsel
Og som et Fængsel af Fristelser her.

Giv os Gud Fader af Naade at faa
Livet i Kristus og faste at staa,
Vad Ordets Være Sjelen regiere,
Og Nanden være Besegling derpaa.

Kommer dog alle, thi Veien er lagt,
Jesús er Veien, han selv det har sagt,
Nanden os føde Synden at døde,
Indtil vi møde i Frelserens Dragt.

Løvfaldstid.

Stemningssbillede—skrevet tidlig
en Høstmorgen just som Solen stiger op i
Østerlunde og sender sine væbre Straaler ind
mellem de gule, faldende Blade:

Nu rasler Løvet i Skoven
Og falder saa stille ned,
Og Solen skinner fraoven,
Og Løvet hvisner i Fred.

Morgensol fra Østerlunde
Den drysser sin Farvepragt,
Og sender de straalende blide
Paa Skogens gulnede Dragt.

Stille, stille, Løvet falder
Og forandres til Støv.
Det har naaet „Støvet's Alder“,
Det vakre, gulnende Løv.

Naar i Livets Løvfaldstid
Vi bøies skal mod Støvet,
Haabets Morgenstraaler blide
De leger og blandt Løvet.

Morgenglands drysser over
Støvet, som i Graven hviler.
„Han er ei død, men sover“;—
Livshaab det til os smiler.
Gau Claire, Wis., Okt. 25de 1912.
F. L. Trønsdal.

Pastor R. Rasmussen hensovet.

Past. Rasmussen afgik ved Døden efter en lang og tilbøds meget smertefuld Sygdom i sit Hjem ved Cox, S. Dak. den 29de Okt. og blev begravet Lørdag den 2den November. Dødsbudskabet bragtes straks ved Telegram til Prof. Schmidt i Red Wing og Past. Oplegaard i Madison, kaffe ogsaa til andre.

Sønnen E. Rasmussen som studerer i Red Wing og Datteren Ruth, som bor i Minneapolis, blev et par Uger siden kaldt hjem paa Grund af Faderens tiltagende Sygdom. Dagen før han døde skrev (digte- ret) han sit sidste Brev med en hjertelig Tak og en kjerlig Hilsen. Dette Brev og denne Hilsen fra Dødsleiet synes vi, det er bedst, at vore Læsere faar i sin Helhed; ligesaa ogsaa Sønnens Brev skrevet lige efter at Faderen var hensovet. Brevene lyder saaledes:

Cox, S. Dak. 28de Okt. 1912.

Min elskelige Broder Holter!

Guds Fred fylde din Aand!

Da jeg nu ikke kan holde hjerter Ben eller Blyant mere, vil jeg lade min kære Elias meddele dig, at jeg ofres allerede og at min Forløsning stunder til; lykkelig paa Blodets Regning at have stridt Troens gode Strid og fuldkommet Løbet.

Derfor er det mig en inderlig Trang at sige dig mit sidste Hjertens Tak for, hvad du har været for mig og mine i det store Arbejde med Hensyn til Kvitteringerne osv. Ligesaa om du vil være saa snil gennem „Budbæreren“ at sende min Hjertens Tak fra Familien og mig til andre Venner, fordi de har gjort det mulig for os at komme igennem herude i vilde Vesten. Herren skal lønne eder for eders gode Gjerninger. Det er ikke alene Hjælpen de har bragt os, som har bragt Velsignelse, men de har hjulpet min Sjæl til større Tillid til Gud, saa jeg nu med Frimodighed kan overgive den i min trofaste Faders Hænder. Jeg er nu grundfikker paa, at en retfærdigs Sæd ikke skal bli forladt eller hans Børn mangle Brød.

Tro at denne Velsignelse gjør bedre end Bantbog, Assurance eller Pension. Og det

er derfor jeg føler en Hjertens Trang til at sige eder alle sammen tusindfold Tak for det, I har været for mig, fra den Dag I indviiede mig til det hellige. Embede blandt Fokkene herude. Vær venlig og hils vor kære Formand baade i Synoden og i Missionen, samt andre Embedsbrødre. Guds Aand driver mig stadig til at komme eder ihu og jeg vil byde eder velkommen i det herlige Paradis. Din taknemmelige Broder

R. Rasmussen.

Tirsdag Okt. 29, 1912.

Dette Brev diktede Papa til mig igaar- aften. Idag mens Kloken slog 12 udgav han Aanden og fejrer Glædesfest idag i Paradis. Salig og fredfuld var hans Død. Efter Nadvernhydsen 1½ Uge siden har hans Fred været som en Flod. Dette Brev var det sidste paa Jorden, forunderlig at han havde Kraft at diktere det saa klart. Han graat medens jeg skrev det. Lykkelige Papa! Gid vi alle kunde komme saa saligt hjem til Herligheden. Lidelsesfuldt og tungt var hans Liv, men hvis de frelst, vundne Sjæle blir Stjerner i Kronen derhjemme, saa vil rigtig mange straaale i hans, for han fik vinde mange Sjæle for Kristus. Salig er de døde som dø i Herren. Kærlig for Herren er hans helliges Død! Hjertelig Hilsen fra alle derhjemme. Om en Uge eller to kommer jeg til Skolen.

Broderligt,

Elias Rasmussen.

Dette er alt vi har at berette om den hjemgangne Arbejder just nu. Vi haaber imidlertid, at nogen indsender en udførligere Beretning senere.

Døden er Alvor.

En meget berømt Skuespillerinde skrev saa Dage før sin Død til sin Søster: „Du ved, hvor godt jeg forstod at dø paa Theatret; men nu skal jeg selv dø, og—kan det ikke.“ Døden tager alt med Alvor. „Gud være lovet, som giver Seier formedelst Jesus Kristus.“ Luth. Sendebud.

Endnu nogle Ord til Hr. S. Pettersen.

Først tænkte jeg ikke at svare mere paa Broder Pettersens Henvendelse til mig. Det er nemlig min Mening, at hans stærke Paastand om, at jeg absolut ikke har givet ham Svar, er urigtig. Det, at mit Svar til ham ikke er, som han vil ha det, kan jeg selvfølgelig ikke hjælpe. Til hans sidste Henvendelse til mig i „Budd.“ No. 41 dette Aar vilde jeg i al Ærbødighed og Oprigtighed endnu sige følgende, da han saa bestemt forbrer at høre ifra mig igjen. Det falder mig ikke underligt, at Pettersen kom til at tænke paa det 8de Bud og vil minde om det. Uvendelsen ligger dog ikke altid saa greit for os skrøbelige Menneſker. Vi trænger imidlertid at cerligt forsøge paa at prøve os selv. Hvad selve Sagen betræffer, saa vil jeg atter gjentage, at jeg slet ikke har ført Beshyldninger imod Broder Pettersen. Pettersen i h n e s a t m e n e , at da kan der ikke være Tale om noget Slags Raad, Opfordring, Samtykke eller Tilſyn fra Menighedens Side. En saa oplyst Mand som Pettersen maa kunne skjæln imellem dette og en Beshyldning. Det efterfølgende er kun Konsekvenser, som jeg har draget fra en saadan Synsmaade. Jeg har ogsaa før sagt, at jeg tror neppe, at Pettersen mener saa; men ud ifra det, han har skrevet, saa maa jeg komme til den Slutning. Læserne vil merke, at Sagen her ikke dreier sig om Lægmandsvirksomhedens Berettighed ikke heller om dens Forhold til Kirkesamfundet og til Presterne; men om dens Forhold til den lokale Menighed. Jeg har opfattet Pettersen saa, at han mener, at den lokale Menighed ingen Myndighed har over Lægmandens kristelige Virksomhed. Jeg har høvedet Menighedens Rettighed ligeoverfor den og pegt paa, at der er dens normale Hiem, samt lagt Bægt paa, at Menigheden maa forvalte sin Husholdning efter Guds Ord. Derſom den gjør det, saa bliver der altid Plads for Lægmandsvirksomheden. (Se mit forrige „Svar til Broder S. Pettersen“ i „Budd.“ No. 37, Side 871 og 872.) Med Hensyn

til Pettersens Referenser til afdøde Prof. G. Sverdrup, som han holder saa høit, at han siger, at mange af os Preſter er bare som „Pygmeer“ imod ham, saa vil jeg kun bemerke, at der ſkal meget til at kunne hævde Menighedens Frihed og Rettighed mere end han.

Pettersens Artikel i „Buddæreren“ har givet mig den Forſtaaelse, at han beſtrider Menighedens Rettighed paa det her omhandlede Punkt, og derfor er han radikalt imod Foreningskomiteens Punkt 5. Derſom det ikke er hans Mening, saa har jeg misforſtaaet ham, og da ved jeg ſandelig ikke, hvad Sagen ellers kan gielde. At vi vil ha Lægmandsvirksomhed og ønsker den i et endnu mere rigt Maal, end vi har, det føler jeg mig forviſet om, at Pettersen og jeg er fuldstændig enige i.

Spørgsmaalet, som jeg opfatter det, er af en betydelig Art. Det gjælder Menigheden og Menigheds Principet. Sagen ſeet ifra det Hold tør jeg ikke nu ſaa beſtemt ſige at det ſkal være mit ſidſte Ord i „Budd.“ om den Sag. Men dette ſaar være nok for denne Gang. Jeg vil kun tilſlut ſaa udtrykke det Ønſke, at vore Menigheder maatte ſaa mere af Aandens Kraft og Liv og vaagne op til mere Bevidſthed om ſit ſtore og hellige Raad og forvalte ſin herlige Husholdning med Troſtab efter Herrens Ord.

Det give os Gud i Raade for Jeſu Skyld!
C. J. Caſt v o l d.

Kredsmødet

i Stavanger Menighed ved Oſſian holdtes 22—24 Oktober. Herren gav os godt Veir, og en ſtor, opmærksom Forſamling mødte frem. Af Preſter var Heidal, G. Olſon, S. Hanſon og Berg ſamt nogle Benner fra Cheſter, Decorah og Biroqua deltog med Bidneſbyrd, Bøn og Sang. Den anden Dag havde vi den Glæde at have Paſtor Kr. Kvamme af Synoden og Paſt. Burseth Den Forenede med os. Det var for mange her en Høitidsſtund, da Preſter fra 3 Samfund vidnede om vor fælles Frelſer. Det hører!

Past. Hanson aabnede med Prediken og Pastor Berg talte om Aften. Onsdag Eftermiddag havde vi en velsignet Nadverftund, hvor Past. Heidal holdt Skriftetalen. Et Offer af vel \$55.00 blev ydet.

Onsdag Aften havde vi et godt Ungdomsmøde med Sang og Musik. Pastorerne Heidal og Berg talte paa norsk og Hanson paa engelsk. Det var en god Stund. Sidste Aften deltog flere.

Past. Heidal indlede 2 Kor. 5, 17—21. Han gav som Ledetraad for Samtalen: Forsoningen, Forligelssens Tjeneste og Frugten. Bakkert og varmt lød Ordet om Guds store Kjærlighed til en fortabt Slægt. Det store Offerlam, hvorved Gud er en forsonet Gud, blev malet for vore Dine. Og dette er for alle. Denne Rilde giver Trøst, Kraft og Haab i Liv og Død. Og saa her blev det sandt, at Disciplene blev glade, da de saa Herren. Og ikke mindre alvorligt og indtrængende lød Raldet ud fra Forligelssens Tjeneste, at den enkelte uforligte Synder nu maatte forlige sig med Gud. Herren kalder ved sin Aand, og Ord og rækker sin Haand ud til Forlig. Lad os gribe den nu, for det er farligt at være uforlig med ham. Og den, som ved Guds Naade trænger gennem Hindringerne og gaar efter Guds Ord, skal han ikke støde ud. Det er en salig Veie at gaa, om det koster for Kjød og Blod. Da faar han den herlige Frugt, at hans Synd tilgives og Kristus bliver hans Retfærdighed. Og han bliver en ny Skabning (Gjensfødselen,) der viser sig i hans forandrede Forhold til Synden og Kjærlighed til Gud og Brødrene.

Fra en Fiende er han bleven en Guds Ven, som stiller sig ind i Arbeidet for sin personlige Helliggjørelse og andres Frelse. Frigjort af Guds Naade, tjener han Herren med sønlig Frygt. Han maa vogte sig for Afveiene og den falske Aandelighed. Men Kraften maa han altid paany øse af Forsoningens Naade. Da bliver Kristenstanden en lykkelig Vandring i Jesu Fodspor, der ender i det nye Jerusalem, som Past. Heidal sluttede Mødet med den sidste Aften.

D. A.

Kinamissionsmøde.

Paa Indbydelse fra Riverside Menighed, Dawson, Minn., afholdtes der et Kinamissionsmøde fra 8de til 10de Okt. 1912.

De kjære Menighedsfolk i den vakre trievelige By gjorde alt, de kunde, forat de besøgende kunde faa det bekvemt og hyggeligt. Vi mødtes med et „Velkommen“, og stiles med Følelsen af, at Gud velsignede os i Fællesskab. Han gav os et godt og opbyggeligt Møde. Maa det ogsaa bære ham Frugter for Evigheden baade herhjemme og derude paa Missionsmarken.

Foruden Stedets Prest, T. J. Oppedahl, og Kinamissionens Formand, Pastor C. J. Gaftvold, var følgende Prester ved Mødet: C. C. Holter, A. O. Oppegaard, B. R. Barstad, J. M. Wick, A. O. Ness, S. O. Rondestvedt af Den for. Kirke og J. J. Røndahl, samt Lægpredikanterne M. T. Wold og S. A. Hanson.

Pastor C. C. Holter predikede ved Mødets Begyndelse over Fil. 2, 5—11. Vi blev inderligt og alvorligt lagt paa Hjerte Sindelaget, vi bør have som Jesu Efterfølgere. Derved førtes vi allerede fra Begyndelsen af ind i de Spor, vore Hjerter og Tanker skulde bevæge sig under hele Mødet.

Stedets Prest bød derpaa de besøgende velkommen.

Samtaleemnet, Menigheden havde opstillet, var Ap. Gi. 13, 1—3. Det indledes af Sekretæren, der gav følgende Punkter som Ledetraad for Samtalen:

En Aandskyldt Menighed er en missionsnærende Menighed.

1. Guds Aand dygtiggjør den ved at skjænke den Arbeidere og Naadegaver i rigt Maal.

2. Drebet af Kristi Kjærlighed udfolder den en rig og kraftig Virksomhed baade hjemme og ude.

3. Den er lydig mod Aandens Rald og udsender de af Gud udvalgte Redskaber paa den store Høstmark.

4. Den indeslutter sine Udsendinge i sine Bønner og ledsager dem med legemlig og aandelig Velsignelse.

Ifølge Mødets Beslutning om at nedtage et summarisk Referat af Samtalen gien gives her for „Budbæreren“ nogle af de fremholdte Tanker.

Det var godt i Menigheden i Antiochia. Den lod Guds Ord saa Magt over sine Hjerter. Deri bør vi søge at ligne denne Menighed. Det er godt at have saadanne Raadgaver i Menigheden, som der her berettes om. En saadan Menighed har en Fremtid for sig. Den er arbejdsdygtig og vil og maa være til Velsignelse med sit Arbejde. Fra en aandsfyldt Menighed udgaar der Missionsarbejde, det er vist. Med Aandens Liv følger der Kjerlighed alt rundt. Hvordan kan vi saa saadanne aandsfyldte Menigheder? Vi maa bede om den Helligaand. Gjør vi det, da opvarmer han de troende i Menigheden; de bliver aandsfyldte; men naar han saaledes hører vore Bønner, da maa ogsaa vi lytte til hans Tale og saa være villig at adlyde, at ofre.

Menigheden i Antiochia holdt Gudstjeneste, fastede og bad. Fik den nogenting? Ja, den fik den Helligaand. Ham er det ogsaa, vi beder om, naar vi synger: „Aand over Aander, kom ned fra det høie“ og „Helligaand, du største Gave“. Dernæst fik den Guds Kjerlighed udøst i Hjerterne ved den Helligaand. Deres Forhold til Gud, til hverandre og alle blev et inderligt Forhold. Dette er en Gave, vi alle trænger. Men vi kan ikke tvinge os til den. Den inderlige Kjerlighed kommer ikke paa Kommando, den er en Guds Gave og følger paa Syndernes Forladelse. Naar Synderen i hjertelig Tillid lægger ned sin Syndebyrde ved Kristi Kors, da kommer Kjerligheden til Gud, dernæst Broderkjerlighed, og i Broderkjerligheden Kjerlighed til alle. Da slutter de troende sig tæt sammen; der bliver et inderligt Samfund; Aandens Ild brænder i Hjerterne, den tænder den ganske Menighed an, og — Troen bliver „virkelig ved Kjerlighed“ baade hjemme og ude. Men da kommer ogsaa Offervilligheden tilsyne. Kristi Kjerlighed er den tvingende Magt ogsaa i denne Henseende. Saadan var det i Menigheden i Antiochia.

Men det ser ikke saa haabesfuldt ud paa mange Steder hos os. Kijølnes de troende af og kommer fra hverandre, saa bliver det ikke saa rart. Det er saa ofte, at der opkommer saa mange Ting mellem Profeterne og Lærerne, som lægger sig dræbende over Menigheden. At tale ilde om hverandre, sierner ogsaa de troende fra hverandre. Her har Guds Aand et vigtigt Arbejde, at — rense Grenene, at de maa bære mere Frugt, samt at — forene dem til et Hjerter og en Sjæl. Da bliver Menigheden aandsfyldt, da kan den ved den samme Aand drage baade unge og gamle Syndere ind til Gud, da vokser den baade en indre og ydre Bekæmpelse og den bliver en — missionerende Menighed.

Antiochia-Menigheden havde en vigtig Sag fore. Den var især med at kalde og udsende Arbejdere til Missionsmarken. De søgte for det ene sin egen Udygtighed, og for det andet, at det var Herrens Sag, hvorfor han burde have baade det første og sidste Ord i Valget af sine egne Missionsærere. Saa holdt de Gudstjeneste, bad og fastede. Hos os kan det nok blive meget andet end faste. Aandløse Fester og Tilstelninger, som er meget verdslige, det er vistnok vor Tids Tilbøjelighed. Antiochia-Menigheden gjorde det anderledes, og vi gjorde vel i at komme mere ind i deres Spor, naar vi staar i Begreb med at kalde, enten det nu er Prest eller Missionær. Naar vi beder, sætter vi Sagen i Herrens Haand, og der er den trygge. Lad ham være Formand. Tro paa Gud; læg saa Sagen frem i Bøn og Faste, da følger et godt Resultat. Lad os sætte vor Lid til Gud, da vil vi ogsaa arbejde i Forhold til vor Tro, og Gud vil velsigne vort Foretagende i Forhold til vor Tro, ja endog meget mere end det.

Men tiltrods for at Sagen er først og fremst Herrens, saa tager han ikke destomindre sit Folk med ligesom paa Raad for at faa dem interesseret i Gjerningen. Han kunde have udsendt disse Mænd uden Menigheden; men han siger: „Udtag mig dog Barnabas og Paulus til den Gjerning, som jeg har kaldt dem til.“ Herren vilde have Menigheden med ved sin første Udsendelse. Han vil

have Menigheden med nu, ja til alle Tider. Det er en stor Gæde for os at kaldes med som Herrens Medarbejdere. Det er Naade, at han har taget saa megen Hensyn til os. Derfor skulde vi bede om en villig Mand og saa takke Gud for Anledningen.

Gud bad Menigheden i Antiochia om to unge Mænd, og han fik dem. Men han ikke har lignende Begier til vore Menigheder. Markerne er jo hvide til Høsten og Arbejderne er saa. Mange af vore Menigheder kunde vist financielt evne et ligesaagodt som den i Antiochia. Det vilde være et praktisk Missionsarbejde, der vilde sætte mere Fart i Gjerningen og tillige tjene som et folgebærbigt Eksempel for andre. Ved at Høstens Herre vil finde sig en ung Mand eller Kvinde i den Menighed du tilhører. Han kan finde de rette Redskaber; vi er ikke istand til det. Men om vi ikke magter at udbælte dem, en Ting kan dog Forældre gjøre. De kunde tilhyde Gud sin Søn eller Datter og vi kunde begynde tidlig at give de unge Interesse for Herrens Sag. Ofte begyndes der i seneste Aaret. Naar skulde der saa begyndes? Da naar en ny Indvaaner kommer til Hjemmet. Barnet paa Moders Sang skulde helliges Herren og tilhydes ham og bedes for, at om han finder det skikket, da berede det til Tjenesten.

Men naar saa Herren opfylder vore Bønner og skjenker os Arbejdere, da bør vi være trofast med at bære Madskurven. Vi her hjemme skal bære de finansielle Byrder forbundet med Missionsgjerningen; det er Guds Vilje. Og vi maa ikke give bare af vor Overflod, bare det vi ikke kan rumme i vor egenomme, skjønt den kan holde en god Del; nei, men vi maa o f r e. Her vil vore Gaver og Offervillighed være en Maalestok for den Tro og Ajerlighed vi har til Gud samt til hans og vor Mission blandt Folkene. Det ligger nok saa nær os at ville samle for os selv og nyde selv, hvad Gud har skænket os. At forsage og fornægte os selv til Fordel for andre, det ligger os fjernere. Vi vil nok se Hedningerne frelste; men det maa ikke koste os for meget. Vi vil slippe fra det saa billigt som mulig. Saar saadanne Tanker

Rum til at holde Hus hos os, bliver Hjertet trangt og Haanden kneben. Da er det vel for os at tænke paa Jesus. Var han saaledes findet mod os? Nei, han ofrede alt for os; nedlagde endog sit Liv for at frelse os.

For Kinamission er forholdsvis ny, og dog kan ikke nogen klage, at vore Offer og Arbejde der borte har været spildt møie. Net tværtimod! Herren har opfyldt sit Løfte: „Ederes Arbejde er ikke forgjæves i Herren“. Se hvorledes Ørene er opladte. Hedningerne strømmer i store Skarer til Kapellerne og Gudshusene, mere endog end Folk her hjemme. Missionen lønner sig, om ikke i Dollars og Cents; det vil vise sig paa den store Dag, at den har bragt stor Vøn.

Men lad os ikke glemme os selv. Tænk om vi skulde være med at kalde andre ind i Guds Rige og saa selv blive udenfor. Denne Mulighed maa vi ikke overse under vort Missionsarbejde for andre. Lad os komme til en sand Erkendelse af vor egen Trang, da bliver der Sagen efter Frelse for os selv og vi skal finde Døren aaben. Det største, som kan ske baade for Hjemme- og Udremissionen, er at vi selv bliver en sprudlende Kilde, da bliver der en rig og kraftig Missionsvirksomhed.

Et klækkeligt Offer til Kinamission indkom under Mødet.

J. J. Kenda hl.

En engelsk Kaptein traf hos Missionær Britchard paa en af Sydhavsøerne en af de indfødte kristne, med hvem han kom i Samtale om den afdøde Missionær Williams. Kapteinen spurgte da den indfødte, om han troede, at han paa Opstandelsens Dag vilde gjenkjennde den kjære Williams. Efter at den indfødte havde anført flere Skriftsteder til Støtte herfor, især 1 Tes. 4, 13—18, spurgte Kapteinen videre: „Du har endnu aldrig seet Frelseren, end skjønt du elsker ham; tror du, at du paa hin Dag vil kjennde ham?“ Da svarede den brune kristen med glædestraalende Mine: „Hans Herlighed vil paa hin Dag fylde Himmel og Jord, saa vi maa kjennde ham“.

Et Forbillede.

(Af B. Anderson.)

(Fortsættelse.)

Vi har nævnt nogle af disse største mest fremtrædende Herrens Vidner, disse Kjæmpesjele, de har i Sandhed været vældige Bønnens og Forbønnens Mænd. Som Redskaber i Guds Haand har han paa deres Tro og Bøn ladet store Undere ske med vidtrækkende Følger. Og det er ikke bare disse nævnte Bønnemænd, men enige med dem har alle Guds hellige været. Profeter, Apostler og hellige kristne har i sand Tro øvet Bøn og Forbøn, og derved hentet Kraft for sit Troesliv og sin Virksomhed. Den kiære Gud gjør sig helt afhængig af sine Børns Bønner, vi vil mærke os vel, at dette Slags Tiggerfolk er altid kjerkomne til Naadens Trone. Saa vil vi merke os, hvad Jesus siger i (Joh. 7, 38.) „Hvo som tror paa mig, af hans Liv skal som Skriften siger, „flyde levende Vandstrømme“. De sande kristne og Bønnensfolk har drukket Livets Vand af Kilden mod Synd og Urenhed, og flyder atter ud til Velsignelse blandt dem selv, og for Verden. „Verden skulde betænke, at den vil styrte sammen i det Dieblis, den sidste saadan Brønd eller Kilde hentørres fra Jorden. Thi for disse Riiders Skyld bliver Verden sparet og opholdt.“ (Vesler.) Og saa ved vi da, at næst Gud, har vi disse Troens og Bønnens Folk at takke for, at vi har det vi har, Guds Ord og Sakramenter purret og rent. Alt Guds Naad til vor Frelse. O, hvilken Naadens Gave! Og denne Livsstrøm har flydt igjennem alle Tider lige til nu og den flyder iblandt os, det maa vi befende til Guds Pris, om end ikke i den Grad vi ønsker det, og det er ikke Guds Skyld, men at der er for faa tørstende og bedende. Saa er vist alle sande troende i alle vore Samfund, lærde og læg enige om at bede om en Oversvømmelse af Livskilden, som kunde drukne al Vanekristendom, som er saa ligestiftet med Verden, saa man kunde saa se en Stare Opstandelse fra aandelig Søvn og Død til et nyt og sandt Kristensliv. Vil ikke Gud at dette skulle ske? Jo, saa sandt han

er Kjærlighed, vil han ingen Synders Død, men at han skal omvende sig, og leve; dog truer han ingen med Magt mod hans Villie; men han gaar paa med Kjærlighedens Naaden, vil da Synderen forfaste Naadens Tilbud, saa bærer han hele Ansvar. O, I troende! Vi vil synge og bede alle som en: „Aand over Aander kom ned af det høie“ os! Og saa erindrer vi Skarer fra gamle Tider, som ved Guds Kraft var sterke i Troen og Bønnen, og slog intet af paa Sandhedens Forkyndelse, med Marterdøden for Die, som og blev mangfoldiges Lod, men Kristi Kirke tabte intet derved, den seirede, herlige manende Eksempler. Men Satan er den samme, han ville vist helst udrydde Kristi Kirke med Vold. Nu kan han det ikke, da de humane Love beskytter os, men mon Tiden derfor er mindre farlig for sand Kristendom? Vi lever, som sagt under Lovens Værn, i en Forstand en gylden Tid, som skulde benyttes med dobbelt Flid til at arbejde mens det er Dag for Guds Riges store Sag. Satan forsover sig ikke, det han ikke faar frem med Vold, forsøger han med List, han vil verdsliggjøre Kirken, og det huer haade Verden og Kjødets, som han og har i sin Tjeneste. Til Nød kan nok Satan taale ren Bekjendelse, naar bare de kristnes Liv blir ligestiftet med Verden, saa naar han sit Maal, for det første, hans Mgt er at naa længere frem. Det viser Tidens Tegn os. Verden agter ikke paa en god Bekjendelse, men paa de kristnes Liv. Finder den Livet liget sit eget, da er Verden fornøiet, da kan de holde godt Selskab paa Veien. Mon ikke Kirkens Verdsliggjørelse er en af Nutidens største Farer? Der er saameget af alle Slags i vor Tid som bidrager dertil, man maa følge med Tiden, som det hedder. Dette er et vidt Fælt for Betragtning og Bemærkninger, men nu er dette Skribleri meget, meget for langt, som det er, og hvad jeg her mener, forstaar Brødrene bedre end jeg. „Alt dette ved Forsarenhed hos alle Guds udvalgte, Jesus raaber: Vaag og bed, om du ei vil falde!

Efter Aarsmøderne sees det tydere ud til Forening, saa ledende Mænd udtaler sig med

Glæde over, at man snarere end tænkt har naaet saalangt. Godt saa langt det rækker.

De anbefalede og nu begyndte Fællesmøder, hvor lærd og læg af de forskellige Samfund kommer sammen til fælles Betragtning over Guds Ord, og deri finder sig enige i Forstaaelsen til fælles Opbyggelse og fælles Bønner og betjender: „Her var det godt at være“, ja udtaler sig begejstret derom. Dette er godt Foreningsarbejde, som efter hvert vil brække ned noget af Skillemurene, hvis det faar Fremgang som Hjertefag, og vi ønsker og beder, at de som stiller sig paa Afstand herifra, ville for Guds Afsyn betænke, hvad de gjør, om de handler med eller mod Guds Vilje, om de fremmer eller hemmer Guds Riges Sag, og saa komme og være med, enten de er lærd eller læg, og i Jesu Navn, Sind og Aand række hverandre Broderhaand, ydmyge, selvfornægtende under Fjædsfyrstens Banner i Striden mod det onde under alle Skikkelser. Dette er vist alle jande kristne enige om, at saa burde det være.

De ovennævnte begyndte Fællesmøder, er ikke andet end Indremissionens Lægemandsvirksomhed i en ny Udgave, tagerde m re Sigte paa selve Foreningsfagen, og hvad der er adskillende, medens Lægevirkomheden helst virker til Bækkelse og sandt Kristn liv, og det skal aaent betjendes, den har vundet mange til Venner og Brødre i alle vore Inthørste Samfund og har mange kjere Prestebrodre helt paa sin Side, og burde støttes og opmuntres fra alle Hold i Samfundene, saa sandt den er Sandheden tro.

Jeg ser det dømmes som Synd, at man staar adskilt i flere Samfund, og det er nok sandt, at de er i Veien for hverandre til Forrød og Splittelse i Smaadele, med 2 eller 3 Prester i et Raboffab, hvor en kunde klare det alene osv. Og det synes, som om nogle ikke ser noget i Veien for en, saa at sige, vie blikkelig Sammenlutning, som den hele Bod som behøves. Men det tør være lidt forhastet og overfladisk tænkt. Er det Synd at staa adskilt, saa er det vel Synden som er den oprindelige Aarsag til Adskillelsen. Her er en Baggrund som ikke er at spøge med.

Skulde man uden et sandt Dpgjør efter Guds Ord, uden videre slumpe sammen til et i ydre Henseender stort og mægtigt Samfund, mon det skulde blive til ligesaa stor Vinding for Guds Rige som er Synderes Frelse; thi det er efter Guds Vilje og Ordning at: „Kirken er til Moder kaaret“ som skal føde ham aandelige Børn, det er dens Kald og Hovedopgave fra først til sidst. Paa Aabenbarelsens Dag spør ikke Jesus efter, om du har været stor og mægtig, havt Glans og Anseelse i Verden, eller om du var liden og ubetydelig, men: „Hvad har du (i Forhold til din Evne) gjort for mig.“ Tænk at saa høre: „Velkommen du gode og tro Tjener! Du har været tro over lidet, jeg vil sætte dig over mere, gik ind til din Herres evige Glæde“. Vi vil heller ikke glemme den modsatte vensfre Side, hvor saa mange selvbedragne med sit store Arbejde og uførtroede Virk omhed vandt Berømmelse i Verden, og ventede den ikke mindre i Regnskabsmødet med Herren, som vil sige til ham paa hin Dag: „Herre! Have vi ikke profeteret ved dit Navn, og have vi ikke uddrevet Djele ved dit Navn, og have vi ikke gjort mange kraftige Gjerninger ved dit Navn? Men Hjertekjenderen svarer: „Jeg kjendte eder aldrig, (som mine) viger hørt fra mig osv. (Matt. 7, 22, 23.) Hvorfor gif disse store Arbeidere fortabt? Forklaringen finder vi i Guds Ord. Hvor gripende alvorligt! Et andet Eksempel er Menighedens Engel med Menigheden i Efejus. Hvem kan fortjene større Ros for sine Gjerninger, Arbejde, Taalmodighed, Ridtjerhed mod de onde, mod falsk Lære osv. og var ikke bleven træet. De var saa helt optagne af det ydre Stræb, saa de glemte den første Kjerlighed, Livssamfundet med Herren til daglig Ernæring for Sjælelivet, og hvis de ikke omvendte sig, gif de fortabt, og det med vidtrækkende Følger. Alvorlig, dyrebare Lærdom!

Et stort, enigt og mægtigt Kirkesamfund, som ikke mangler Goner og Midler til sin store udstrakte Virksomhed, det maa siges, er et stort gode, og har stor Betydning, naar da bare Kristi Kjerlighed faar fylde Hjærterne med sin salige, alt overvindende

Dvang, faar være Drivesjæren i Sjelevederarbeidet. Stort Ansvar, tungt og betydningsfuldt, men herligt, stort og lykkeligt at faa være Herrens Budbærer til Frelse for fortabte. Og om Naade, Lyk og Kraft sutter og beder alle sande kristne med og for Ordets Tjenere, selv den hellige Paulus beder om de kristnes Forbøn.

Saa var det Foreningssagen igjen. Det er ikke bare de smaa Samfund som trænger at forenes med de store; men de store Samfund trænger ligesaa vist at forenes med de smaa, saa sandt vi alle er Syndere og bærer vor gamle Adam i Varmen, og naar dette sandt erkjendes, saa findes der Skyld til Splittelsen hos de store Samfund, saavel som hos de smaa. Dette er den nævnte Baggrund som ikke er at spøge med. Der turde være adskilligt som burde op og afgjøres først; gaar man dette forbi, saa spaar det ikke godt for Fremtiden. Nei, de kristne har en Leder i Guds Bog, den vil de følge. „Ydmyger eder derfor under Guds vældige Haand, for at han maa ophøre eder i sin Tid“. (1 Pet. 5, 6). Beskjender Overtrædelserne for hverandre og beder for hverandre, forat I kunne læges! En retfærdigs Bøn formaar meget, naar den er alvorlig“. (Jak. 5, 16)

Altjaa et Dpgjør, først med Gud. Der til opfordrer han os paa mange Steder i sit Ord. Vi nævner blot Ef. 1, 18. Kommer dog og lader os gaa i rette med hverandre“. Hvorledes kommer Synderen ifra et Dpgjør med Gud? Ved en oprigtig, hel og dyb Synderes Erkjendelse og Bektjendelse, Hjertets inderlige dybe Bønneraab om Synderens Forladelse, af idel Naade. Paa en saadan ærlig uforbeholden Bektjendelse svarer Gud: „Om du var den største Synder, hvis Synd betegnes med Purpur og Skarlagen, saa skal den være evig udsløttet, min store Lyk er til (at frelse) Menneskens Børn“, og Jesus siger: „Hvo som (saaledes) kommer til mig, støder jeg ikke ud“. Enhver sand kristen lærer eller læg inden disse Samfund, som af egen levende Erfaring kjender til et saadant Dpgjør med Gud, kanstke med en Følelse, som den største Synder, afslædt,

nøgen, blottet for alt, fortabt, fordømt af Guds Lov, og saaledes fuldførte Guds Mand den underfulde Gjerning; fra Døden til Livet, de faar tro Naaden og Frelsen i Kristus, de faar Fred med Gud, de faar smage at Herren er god. Levende Erfaring om at— „Gud er Kjærlighed, og hvo der bliver i Kjærlighed, bliver i Gud og Gud i ham“. Nu har han nogle Draaber af Jesu Kjærlige Sindelag i sit Hjerte, „Forlader, saa skal eder forlades“. I alt har Jesus efterladt os et Eksempel til Efterfølgelse. „Bliver i min (Jesu) Kjærlighed“. Nu vil han af Hjertet forlade enhver Broders Feil og Brøst, som han selv trænger saa høilig deres Forladelse. Ja han elsker og sine Fiender, og beder for dem, og vil gjøre alt, ved Guds Naade, muligt til deres Omvendelse, som Jesus paa Korset bad for den haanende og spottende Morderflokk, og dermed for al den Gudfiendste oprørste Verden. „Fader, forlad dem; thi de ved ikke, hvad de gjøre“. Og som det Jesuvidne Stefannus paa Renc med høi Røst bad for sine Mordere: „Herre, tilregn dem ikke denne Synd! Men denne Troens Hjertebøn blev uden Frugt? Jeg tænker især paa Paulus. Nu har disse to Helteffikkelser i Herrens Hær længe sammen lovsyngnet sin Jesus paa Tronen.

Som ovenfor nævnt er Jakobs Ord sande: „Den retfærdiges Bøn formaar meget“ osv. Forunderlige Liv i Gud især Kraft fra det høie! Hvem kan holde Taarerne tilbage baade af Beundring og Taksigelse. De sande troende er med Jesus, naar han græder over det forhærdede Jerusalem som ikke kjendte sin Besøgsfestid og sin Frelser som stod midt iblandt dem. De glæder sig med ham, naar han træt og udmattet, hungrig og tørstig ved Jakobs Brønd, fanger og vinder til Omvendelse en usædelig Kvinde, og i Glæden derover glemte han Træthed, Hunger og Tørst; thi hans Mod var at gjøre Faderens Vilje. Se Jesus og Synderinden i Simeons Hus, i Dommen over Synden er hun sønderknust, og over Naaden fyldt med himmelsk Kjærlighed. „Den meget er forladt, den elsker meget“. Altjaa: „I Jesus, med Jesus, for Jesus,

Ja der, er Liv som er værd til at leve". Livet i Jesus er Betingelsen for, at vi kan være med ham, og for ham idlandt hverandre og paa Virkefeltet i Verden.

Og da: „Men for eder, som frygte mit Navn, skal Retfærdigheds Sol opgaa med Lægehed under sine Binger, og I skulle gaa ud og hoppe som gjødede Kalve". (Mal. 4, 2.) Glade i Troen og Haabet, og i Arbeidet i Herrens Binaard, selv om det ikke altid ser saa let og lyst ud, saa skal det gaa fremad: „Formedelft vor Guds underlige Barmhertighed, ved hvilken Lyset fra det høie har besøgt os". (Luk. 1, 78.) „Fremad! det er Vilkaaret for Herrens Stridehær. Fremad! om du er saaret. Se Jesus Lægen er".

„Glæder eder i Herren! Den være eders Styrke, Herren er nær. (Fil. 4, 4, 5.) Saaledes er der store Muligheder for Guds Kirke i Verden, især naar der blev mere Enighed, Fortrolighed og Broderkærlighed i Samvirket for Gudsrigets Vækst af levende bedende Medlemmer. Nærmest har vi her vort Folk og vore lutheriske Samfund for Øie. I Herrens Bog ser vi, hvor afhængig han er af sine Børns Hjertebønner, det han lover er stort og forunderligt. Lad os i Troen prøve ham.

„Derfor I blive i mig, og mine Ord blive i eder, da beder om, hvad somhelst I vilde, og det skal vedsaares eder". (Joh. 15, 7.) „Sandelig, sandelig siger jeg eder, at hvad som helst I bede Faderen om i mit Navn, skal han give eder". (Joh. 16, 23.) Saa herlige Løfter giver Herren sine sande Børn, som beder om at Guds Vilje maaske i dem, blandt dem og ved dem som Redskaber i hans Haand til hans Riges Udbredelse. Opfordringer og Forjættelser er mangfoldige i Guds Bog. Skal blot tilføie Ef. 45, 22. „Vender om til mig og vorder frelst alle Jordens Ende!" Dette er en lys vidtomfattende Profeti, som bekræftes med en Ed af Gud selv i (W. 23). Det er Opfordring til alle Jordens Folk at omvende sig, hvortil store Forjættelser er knyttet. Hvilken Arbeidsmark for Guds Kirke; men i de sidste Tider er der ogsaa glædelige Fremskridt.

(Fortættets.)

En husvild Sag.

Hvor skal vi gjøre af Afholdssagen?

(„Bubb." 14de Sept. 1912.)

Paa Beien fra Jerusalem
Til Jeriko jeg faldt
Blandt Røvere, som lod mig ligge
Halvdød, lam og halt.
Og Presten kom den samme Beien
Kotsaa stiv og stram,
Og ligervis Leviten straks i
Hælene paa ham.
Der ligger jeg i deres Bei,
Jeg stønner og jeg sproeller;
Men Presten har ei Brug for mig
Og ei Leviten heller.
Men Manden fra Samaria,
Han kom og tog sig af mig,
Forbandt mit Saar og tog mig hjem
Og Pas og Pleie gav mig.

Snart blev jeg lægt og stævned nu
Trods dyrekøbt Erfaring
Til Prestens Hus og sagde: Du
Jaar give en Forklaring.
Jeg hører til dit Prestekald
Med baade Krav og Pligter;
Men naar jeg lider Overfald,
Da er det du, som svigter.
Nei, gaa din Bei! fik jeg til Svar,
Du hører ei til Kirken.
Du hører Verden til, du Far!
Og verdslig er din Birken.
Skald du lider Overlast,
Saa klag din Rød for Futen,
Og drar du ei afsted i Hast,
Saa faar du en paa Snuten!

Saa hintet jeg med tunge Skridt
Fra Presten nedad Gaden
Og viste Futen fort paa hvidt
For Borgerrædet i Staden.
Han bladet i sin Røgebog
Af politiske Retter
Og fandt, at den, jeg foreslog,
Man ei paa Bordet sætter.
„Du er en Moralpredikant,
Moralst er al din Birken,
Her handles ei med saadan Tant,
Sligt hører under Kirken".

Hvor skal jeg hen, jeg usle Skarn?

Giv mig et Tuten Eller!

Thi ikke er jeg Kirkens Barn

Og ikke Statens heller.

A d o l p h S a g e n .

(Trykfeil for Afholdelsagen.)

Kredsmøde.

S. Dal. Kreds af Hauges Synode afholdt sit Aarsmøde i Frankes Menighed, J. S. Olsons Kald, 24de—26de Sept. 1912.

Mødet aabnedes med Prediken af C. J. Olberg. Tekst: „Et er fornødent“.

Sessions tid, Bønnemøde 9.30—10. Forhandling 10—12 Formiddag og 2—4.30 Eftermiddag.

R. L. Nervig valgtes til Viceformand, J. S. Olson Sek. og C. J. Olberg Kassierer. To Medlemmer i Bestyrelsen: G. Norbeck og H. Mahlum. Revisions Kom. R. Løfken og Ben Lov. Bestyrelsen havde Møde om Aften den 24de og fremla for Mødet sin Indstilling Onsdag Formiddag. Komiteens Rapport antoges i sin Helhed.

K o m i t e e n s R a p p o r t .

1. J. B. Langbeck og Martin Rud virker i S. L. Jacobsens og J. A. Quellos Kald.

2. C. J. Skillingstad og H. Mahlum virker i D. J. Lundhs Kald.

3. Ole Larson og T. Ostrem virker i Nervigs og Olbergs Kald.

4. R. Løfken og D. Klanderud virker i D. F. Johnsons Kald.

5. J. M. Ytternes og Ole Mork virker i G. D. Wiks og Skarpness Kald.

6. Ben Lov og A. Grudt virker i Løfkesmøes og J. S. Olsons Kald.

7. J. Snøen og A. Wigdahl virker i Krogstads og J. Melums Kald.

8. Carl Wit og C. M. Svern virker i Berghs, Evensons og Mannes Kald.

9. Rev. D. D. Bergh virker 2 Uger i Oscar Olsons Kald.

10. J. A. Quello virker 1 Uge i Gaards Kald.

11. Rev. Norbeck opmuntres, at rejse i Kredsen, eftersom hans Kræfter tillader det, og at han faar sine Reiseudgifter.

12. Kredsen fornyer sit Kald til H. R. Rønning, som Kredsens Evangelist, og ønsker, at han maa se sig istand, at antage samme.

Kredsformanden bevilgedes \$100.00 i Løn for kommende Aar. Besluttet, at Kas. koitterer i „Budbæreren“ kun en Gang om Aaret, nemlig, straks før Kredsens Aarsmøde.

En Komite af 4 Medlemmer blev nedsat at ordne med at faa istand et Møde, hvor Prestes og Lægebrødre kunde komme sammen, at drøfte praktiske Spørgsmaal med Hensyn til den bedste Maade at drive kristeligt Arbejde paa.

Denne Kom. blev: Bergh, Norbeck, Quello og Ole Larson.

Foreslaaet at denne Kom. ogsaa tar op Spørgsmaalet, om Kvindens Stemmeret i vore Møder.

Onsdag Eftermiddag Klokken 4 optoges Offer til Kredsen og derefter Nadvergudstjeneste. Skarpness holdt Skriftetalen.

Thorsdag fra 11.30—12.00 talte Skarpness og Quello Børnehjemssagen. Offer optoges til Børnehjemmet, \$42.56.

Følgende Prestes var ved Mødet, Bergh, Nervig, Quello, Skarpness, D. F. Johnson, Gaard, Lundh, Løfkesmøe, Norbeck, Olberg, Olson, og P. T. Hagen af den Forenede Kirke.

Det opstillede Samtaleemne Ap. Gj. 26, 27—29 blev indledet af J. A. Quello.

I Samtalen dvælte man ved de 2 Karakterer: Paulus og Agrippa eller de 2 Sjælstilstande.

Den som skal overtale andre til at blive kristne, maa have Aandens Salvelse.

Mange er nær Guds Rig. Et fattes og dette ene, er det vigtigste.

Man kunde merke i Forsamlingen dem, som med Agrippa vilde sige: Det fattes lidet. Maatte haade disse og andre komme helt over paa Herrens Side.

J. S. O l s o n .

Referat fra Ungdomsstevnet i Rolette,
N. Dak. Pastor Strands Kald,
fra 7de til 10de Juli, 1912.*)

Mødet aabnedes med Afhyngelsen af Salmen 537 i Landstads Salmebog. Skriftlæsning og Bøn ved Norraberg. Derpaa benyttedes en halv Time til fælles Bøn, hvilket blev iagttaget ogsaa de følgende Dage før man tog fat paa andre Forhandlinger.

Aabningsprediken holdtes af Pastor Hovland over Dagens Evangelium.

Efter Prediken Velkomsthilsen ved Stedets Prest.

Eftermiddagssessionen aabnedes med Afhyngelsen af 706 i Landstads, og Bøn ved Student Wee. Sang ved Haabets Sangkor.

Derpaa fulgte et meget interessant og belærende Foredrag ved Pastor Bakke.

„En kritisk Periode i vor Kirke“.

I. Frafaldet—Overgangen.

II. Aarsagerne.

III. Botemidler.

8de Juli.

Mødet aabnedes med Afhyngelsen af de to første Vers af Salmen 310.

Skriftlæsning og Bøn ved Pastor Hovland.

Konstitution for Hauges Synodes Ungdomsforbund oplæstes ved Pastor Bakke, foreslaaet og tilfremt, at Konstitution antages i sin Helhed. Formiddagssessionen afsluttedes med Sang og Herrens Bøn.

Eftermiddagssessionen aabnedes med Andagt af Anton Blomberg Sang ved Haabets Sangkor. Følgende Embedsmænd blev valgt.

Formand, Pastor H. H. Bakke

Næstformand, Pastor J. Krogstad.

Sekretær Emma Randgaard.

Kassierer Olaf Strand.

Litatur Direktør Pastor D. L. Næss.

Musik Direktør Pastor Edw. S. Hovland.

Musik Komite.

Pastor H. A. Melom.

Paul Krogstad.

Josephine Petterson.

Program Komite.

Martin Stageberg.

Pastor H. A. Melom.

Pastor Edw. S. Hovland.

9de Juli.

Formiddagssessionen aabnedes med en halv Times Bønnemøde.

Konstitution for Turtle Mountain Kredssforbund drøftedes og punktvis antoges.

Eftermiddagsmødet aabnedes med Andagt af Ludvik Kriestock. Sang ved Emanuels Menigheds Sangkor. Missionsforedrag ved Søren Petterson.

En Sang ved Haabets Sangkor. Tale ved Pastor D. L. Næss. Sang, „Guds Ord det er vort Arvegods.“

Musik ved Emanuels Menigheds Orkestra. Sang ved Fælleskoret.

Eftermiddagssessionen afsluttedes med Bøn ved Louis Larsen, samt et Salmevers.

Aften gudstjenesten aabnedes med Sangen 106 i Frydetoner, Skriftlæsning og Bøn ved Pastor Hovland, Sang ved fem Mænd. Prediken paa engelsk ved Pastor Bakke. Tilslut Sang No. 49 i Frydetoner.

10de Juli.

Formiddagssessionen aabnedes med at Samtaleemnet Titus 2, 11—14 blev oplæst af Pastor Bakke. Dette Emne indlevedes af Pastor Hovland. En Sang ved Fælleskoret. Nogle Trøstens Ord til de ældre ved Pastor Bakke. Bøn ved Norraberg.

Eftermiddagssessionen aabnedes med Salmesang, samt Skriftlæsning og Bøn ved Ludvig Christock. Sang ved et Kor, „Her er Redrons Hytte“. Emnet oplæstes ved Pastor Strand. Tale ved Pastor Oppedahl.

Sang ved et Kor: „Kjære Sjel som bor“ te iler, kom igjen.“

Nogle Ord ved Stedets Prest. En Sang ved Pastor Oppedahl. Et Offer optoges til Kredssens Ungdomsforbunds Kasse.

Aftenmødet aabnedes med et Musikstykke ved et Orkester. Salmen 701 første fire

*) Dette Referat modtog vi den 22de Oktober.

Vers. Bøn ved J. H. Lunder. Sang ved et Mandstør. Tale ved Pastor Nefs over Titus 2, 11—14. En Sang ved et Kor. Tale ved Pastor Coach paa engelsk. Sang ved Fællesskoret. Tale ved Pastor Oppedahl, en meget interessant og belærende Tale.

En Sang ved Emmauvs Kor, „Kirfens Sang.“ Tale ved Pastor Melom. Tilslut takkede han for alt godt her paa Mødet.

Pastor Strand takkede for Mødet, takkede særlig Pastor Lypedahl, for han kom og var med og tog Del. Tak I Sangkor. Sanggaven er en Gave, som Gud har givet. Herren velsigne eder, saa I altid maa synge til Guds Ære og Pris. Tilslut bad man Herrens Bøn i Kor.

Sidste Aften havde vi et udmærket godt Møde. Mange unge tog da Standpunkt og vilde leve for sin Herre og Messer. Bort fælles Bøn og Ønske er, at den Sæd som blev udsaaet i disse Dage vil bære megen Frugt til mange Sjæles Omvendelse og Frelse.

Emma Randgaard Sek.

Et godt Svar.

En Protestant og en Katholik sad sammen i et Værtshus, drak Brændevin og pludrede om Religionen. Protestanten paa fod, at hans Religion var den sande og bedste; Katholiken derimod vilde, at hans Religion skulde have Fortrinet. Medens de saaledes pludrede, strede og fivedes, tømte de det ene Glas Brændevin efter det andet, indtil de bleve ganske drukne. I denne Tilstand henvendte Protestanten sig til den imidlertid indtraadte fromme Prest Nefs med disse Ord: „Ikke sandt, Hr. Pastor, vor Religion er den bedste?“ Nefs svarede: „I kjere Folk have I ret i at være kommen i saadan Riv; thi I synes at have en og samme Religion; I ere begge Brændevinsdrankere.“

Prøver paa, hvad som nu kommer.

Det kom mig i Tanken at skrive nogle faa Linjer, med Henblik paa disse Stykker, som har været skrevet af vore kjære Brødre, Gaftvold og S. Betterton. Det kan hende nogen opfatter disse Stykker, som en Strid dem imellem, saaledes at det skal være om at gjøre at saa sin Mening igjennem, men det er vist ikke Hensigten. Men det er saa let at misforstaa hverandre. Jeg tror ikke at disse Skrivelser har virket til at fjærne disse Brødre fra hverandre, men kan hende mere til at lære at forstaa og kjende hverandre. Naar min Broder B. har opfattet Gaftvold der hen, at han ikke stod i Harmoni med den rette Lægmandsvirksomhed, da har han misforstaaet ham, og kan hende ikke S. er blit forstaaet ret. Det er derfor glædeligt at erfare i sidste No. af „Budbæreren“ at han beder om Forladelse for nogle Udtryk. Vi Mennesker er udsatte for at være lidt selvkløge. Jeg tror, at disse Brødre kommer ihu Josephs Formaning til sine Brødre, da de drog hjem til Kanaan igjen. „Brødre kives ikke paa Veien“. At tilgive, naar vi synes at være forurettet, er ikke saa let.

Det var da kun disse velmente Ord jeg vilde have sagt, at om nogen skulde se paa disse Stykker og tænke, at her er det om at gjøre at have Ret; men naar det kommer til Stykke, da er det uvæsentlig. Haver inderlig Kjærlighed til hverandre, saa I fordrage hverandre, dette er den store Apostels Formaning og naar det nu har været sagt fra begge Sider, at det er det sidste Indlæg eller Ord i den Sag, saa er det bra. Disse mine Linjer er af liden Betydning og bør ikke opfattes som noget Indlæg i Striden Brødrene imellem.

Deres J. Simonsen.

* * *
Mit sidste Ord.

Det var med ublandet Glæde jeg læste i „Budd“. at han „Søren“ har jagt sit sidste Ord til Past. Gaftvold, at Lægmandsvirksomheden er stor! Var det nu bare saavel, at det sidste Ord var sagt til alle, at Lægmanden er stor!

Men den Guldalder er vist nok endnu i det fjerne. Dagspressen, Storbladene behøver endnu meget Spaltespild og kan saaledes give Afsløb for mangt og meget.

Jeg er ikke istand til at indse, at dette Skrig om Lægmandsstorhed, nemlig, at være hævet over al Kritik og Kontrol kan have gavnnet en eneste en af „Buddbærerens“ Læsere. Vi kjender jo Lægmandsvirksomheden ud og ind, ind og ud, dens Lys- og Skyggesider, har kjendt den fra Norge, har kjendt den her i Landet, har elsket den, understøttet den osv.

Hedningerne i Ejesus var da mere nøjsomme. De brugte vel to Timer til at skrive: „Stor er de Ejesers Diana“, men han „Søren“ synes aldrig at bli træt af at skrive: „Stor er Lægmanden“. Ingen maa lægge noget i hans Vej.

Jeg er ikke istand til at bare mig for den Tanke, at der maa være noget andet som ogsaa er stort, dette, at være indsvøbt i Stand og Embede.

Og nu dette „Slagord“ Haugianer—ægte Haugianer osv. Der forekommer ofte et æreløst Misbrug af dette ærbørdige Navn. Saaledes skrev en, for mange Aar siden, i „Buddbæreren“, at han var født Haugianer, opdragen Haugianer, osv. Der fattedes da kun dette, at være døbt til Hauge for at Vildfarelsen kunde være fuldkommen.

Pastor Castvold har jeg kjendt fra Studenterdagene. Blandt ægte Haugianere staar han blandt de øverste paa Listen. Men selv denne Stilling maa vel kaldes „bæsteden“ imod, hvad en Nord Dakota Mand sagde om han Søren: „Han er bare Aand!“

Og iøvrigt, hvad kan det vel gavne vor Kirketid at anprise en Virksomhed som var og ikke er mere. Den ædle, rene og bekedne Predikevirksomhed som Hauge og hans Venner udfoldede, er jo for længe siden gravlagt. Den haugianske Lægmandsvirksomhed var isandhed stor, men det Kontraktarbejde som i vor Kirketid er traadt i Stedet, er i Sandhed lidet. For min egen Del ønsker jeg hellere at være i Selvfab med Haugianeren Pastor Castvold end at være i Selvfab

med den lærde og begavede Tænkere Sverdrup. Han Søren og jeg gaar hver vor Vej.

Venlig Hilsen til „Buddbæreren“s Læsere.

Andrew Jensen.

P. S. Han „Søren“ og jeg mødes kan ske senere i et af Storbladene. „Buddbæreren“ maa under ingen Omstændighed staa til Tjeneste for nogen af Parterne.

*

*

*

Nogle Ord om S. Bettersens Indlæg angaaende Fælleskomiteens Udbredning af Lægmandsvirksomheden til Guds Riges Fremme. De er oplysende og belærende, da der er forskellige Opfattelser om Form og Fremgangsmaade i mange Tilfælde under en streng Menighedskontrol. Det er i sin Orden hvis Menigheden svarer til sit Navn, hvis ikke kunde Raadegaverne faa samme Skjæbne som Amos i Bethel. Amos 7, 10—15. Det synes klart at fr. mgaa, at det ikke er Personer men selve Sagen Indlæggene gjelder. Han fortjener Tak for ihærdige Bestræbelser i at hjælpe Sagen.

Ole Simonsen, Martin B. Olsen
G. G. Walen, Lars E. Tjernagel.

*

*

Moe, S. Dak., Oct. 13, 1912.

Kjære Ven, Søren Betterson.

Jeg har læst Deres Artikler i „Buddbæreren“. De synes at være af den Art og Aand, at de vækker Bæmd og Bedrøvelse, saa kjære slut med Deres Bladskrivning, thi dette kan vist ikke komme fra Guds Aand..

Venligst R. Dahle.

*

*

*

Ovenstaaende er altsaa Brøver paa, hvad som nu indsendes til „Buddbæreren“ med Krav paa at blive optaget i Bladet. Men vi kan ikke indse, at det kan tjene til noget godt at holde paa at trykke og sende ud blandt Folk mere af dette Slags, saa man vil nu undskyldte, om vi siger stop, indtil vi faar noget, som er af mere saglig Værdi i de omhandlede Spørgsmaal. Vi har før udtalt vor Mening og vort Syn paa de Spørgsmaal, som her hentydes til og ved endnu ikke stort hverken at tage fra eller lægge til og saa vil vi dermed lade det her for nærværende.

R. E. b.

Kinamissionen.

Hvad skal det blive af Hauges Synodes
Kinamission?

II.

I Forhold til kommuniserende Medlemmer har Hauges Synode indtaget en ledende Stilling blandt de lutheriske Samsund, hvad Bidrag til Hedningemissionen betreffen. I vort sidste Brev søgte vi ogsaa at paavise, at hvad Resultaterne paa Missionsmarken angaar, har vort Samsund heller ikke noget at skamme sig over, det tiltrøde for at vort Arbejde herude ikke har gaaet frem i den Grad, som man kunde have ventet, og som det vilde have gjort, om vi ikke havde lidt saameget paa Grund af Sygdom og Hjemreisen af ældre Missionærer, som har ladet ældre og større Arbeidsgrene ganske uden Tilsyn lange Tider ad Gangen.

Som det nu ser ud for os vil vi snart blive tilbage. Andre Missioner har større Udsigt til at faa Bidrag, deres Arbejde herude vil faa bedre Tilsyn, thi de har flere Arbejdere og med Forholdene nogenlunde de samme for dem, som for os, vil de have større Betingelser for Udvikling og Vækst end vi. Hjemme begynder ogsaa flere Samsund og Selskaber at drive Missionsarbejdet mere systematisk. De overlader ikke Bestyrelsen af Hedningemissionen udelukkende til Mænd, som har Hænderne mere end fulde med andre Gjøremaal. De har realiseret mere og mere, at bedre Resultater og mange Besparselser kan opnaaes ved at ansætte en Mand paa Bestyrelsen som anvender hele sin Tid til at studere Missionsinteresser, baade paa Marken og Hjemme og som holder sig fuldt a jour med Udviklingen, saa at Bennerne hjemme kan sætte fuldt Tid til ham og Missionærerne vide bestemt, hvad de fra Tid til anden har at vente og hvilket Arbejde bliver at lægge Vægt paa fra Tid til anden.

Det norske Missionselskabs Bestyrelse har maaske bedre Rede paa den virkelige Stilling paa sine Missionsmarker end nogen anden Bestyrelse vi ved om, naar undtages

de større og ældre amerikanske Missionselskaber, som har saadanne Mænd i Bestyrelserne, som J. C. White, R. Speer, A. J. Brown og andre. Denne Bestyrelses Maade at behandle Missionens Anliggender paa i det de har bestemte Aftener hele Aaret gennem, naar de igiennemgaar Konferensrapporter—uhvire lange Dokumenter indeholdende ikke alene Bestemmelserne fattet, men Uddrag af Samtalerne som ledede op til disse,—og andre Henvendelser, Punkt for Punkt. Dette involverer mere Arbejde end travle Amerikanere har Tid til at anvende paa saadanne Sager, dog ønskeligt vilde det være, om Missionens Anliggender kunde behandles med mere Dispatch end nu er tilfælde.

Et stort Spørgsmaal for Missionens Fremtid er, om den skal faa vokse en naturlig Vækst eller ikke. Skal den faa udvikles og følge Kravene herude, hvor Indtegterne stige Aar for Aar, flere Arbejdere udsendes, flere Bygninger for de forskellige Anstalter nødvendiggjøres og Driftskapitalen maa selvstændig øges. Vil vort Samsund taale dette? Det vil vist taale en Forøgelse til, om Prester og Menigheder har den fornødne Interesse, men at dømme ud fra, hvad gennemsnitlig Bidrag per voksent Medlem har beløbet sig til, og hvad Mænd som har studeret Missionernes Financer anser for at være den rimelige Grænsel, under nuværende Forhold, kan vi ikke vente nogen svært stor Forøgelse i Samsundets Bidrag til Hedningemissionen, om den ikke begynder mere at udsende Missionærer, som underholdes helt eller for en stor Del af enkelte Menigheder. Dette Princip har bundet ikke liden Indgang i nogle Samsund, som til Eksempel Det svenske Amerikanske Missionsforbund, som arbejder Side om Side med os herude. Dette Samsund er ikke et af de stærkeste i Amerika og har heller ikke saa store Menigheder, som mange andre og dog er omtrent alle Missionærer, nogle og tyve, i Kina, underholdt af enkelte Menigheder. (De driver ogsaa en Mission iblandt Indianerne i Alaska.) Hvad skulde der være veien for at nogle af Menighederne i Hauges Synode paatog sig at gjøre det samme? Det vilde give os en Anledning til Vækst, som vi

ikke nu tør tænke paa i vore Planer for Missionsens Fremtid.

For halvandet Aar siden nedsatte Konferentsen en Komite til at udarbejde en Plan for vor Missionsvirksomhed. Vi kunde ikke komme bort fra en Følelse af, at vi havde paabegyndt et „Taarn“ uden fuldt at have beregnet i Dollars, hvad det vil komme til at koste. Vi har lagt vor Grundvold for stor, hvorfor vi har søgt at se til, hvorledes vi bedst, med de Kræfter og Midler til vor Raadighed, kan tilfredsstillende udføre en Del af Opsørelsen. Denne Rapport er sendt Bestyrelsen, men da vi ikke faar „Budbæreren“ nu, ved vi ikke, om den er kommet for Offentligheden eller ikke. I denne paapegedes, at vi sætter os som Maal at drive fem Stationer med udenlandske Arbeidere paa, to paa vestre Feldt, Taipingtien og Tszho, Fancheng midt i Feldtet og to paa østre Feldt Sinveh og Tanghsien.

De fleste Missionærer ansætter to mandlige Arbeidere paa hver Station. Vi har ikke anseet dette for nødvendigt, men anser det absolut paatrævet, at der er seks ordnede Mænd til at varetage disse fem, en Stationsholder for hver, og to ansat i Fancheng, en til at vikariere, naar nogen af de regulerede Arbeidere er hjemme paa Ferie eller paa Grund af Sygdom er hindret fra at udføre sit Arbejde. Dette er Maalet. For nærværende har vi fire Stationer, hvoraf kun en er ordentlig besat, nemlig Taipingtien og der er Missionærernes Ferietid indløbet. Vi haaber Pastor og Mrs. Landahl standser til Trygstads kommer ud igen og til den Tid vil Uadlands være kommet saapas ind i Sproget, at de kan helt overtage en Station til, dog vil endnu to Stationer blive staaende tomme i mindst to Aar til om ikke nogen af de ældre Missionærer nu hjemme kommer ud. Dette er uforvarsligt og burde ikke være saa, langt mindre fortsætte saaledes. (Fortsættes.)

Man skal ganske og aldeles forlade sig paa Gud, saa at Gud i os kan virke sine Gjerninger, hvilke man dog ikke skal tilskrive sig selv, men stæbe anse sig altsor ubetydelig dertil.

Ju Arbeidsmarken.

Denne Uge har Past. C. J. Eastvold været i Stoughton, Wis. og deltaget i en Række Opbyggelsesmøder i Past. J. J. Lees Menighed.

Søndag den 27de Oktober holdtes Konfirmation i Meldals Menighed af Nervigs Kald hvorved 11 unge blev konfirmeret. Et Offer optoges hvorved \$49 21 blev lagt paa Alteret til Kinamissionen. Paa Eftermiddag holdtes Nadvergang, hvor Konfirmanter og flere andre tog Del. L. M.

Den 8de til 10de Oktober holdtes et Kredsmøde af Søndre Sioux Falls Kreds, „Den norske Synode“, hvortil Past. J. Thompson af Den forenede Kirke og Nerviig af Hauges Synode blev indbudt samt deres Menighedsfolk til at komme og deltage i deres Forhandlinger. De var der en Del af Tiden, og det var hyggeligt og opbyggeligt. Samtaleemnet var Fil. 1, 9—10 og som Hovedblanke: „En retskaffen Gudsfrugt.“ Et andet Tema var: „Et kristeligt Hjem.“ Saadanne Møder vil virke til stor Belsigelse, hvor de forskellige Samfundsfolk er sammen og samtaler om det som hører til Gudsfrugt og evigt Liv. Korr.

Sacred Heart, Minn., Okt. 22, 1912.

Jeg vil bede om Plads for nogle faa Ord. Jeg har været i Pastor A. D. Nesss Kald en Maaned, en Uge i Echo og en Uge i Krogfosses Menighed og 2 Uger i Sacred Heart Menighed. Folket var meget slynke til at besøge Møderne og det er opmuntrende. Ja jeg syntes, at det var meget hyggeligt iblandt dette Folk. Jeg vil herved faa sige dem alle et hjerteligt Tak for Samværet med dem. Den 19de Okt. om Eftermiddagen var det en Festsstand for Krogfosses Menighed og Menigheden i Sacred Heart og andre der ikke hørte til Menigheden. De samlede sig hos Prestefolkene og hylde Huset til Trængsel, Mænd, Kvinder og Ungdom. Hvad vilde de der, vil vel nogen spørge? Jo, de var kommen sammen med sine kjære Prestefolk Past. Ness og Sustru for at have

en hyggelig Eftermiddagstime sammen med dem. Ja, det var en underlig Stund især for Presten at blive overrasket med et saa uventet Besøg. Menighedsfolket havde med sig baade Mad og Drikke, saasom Kaffe og Cafe. Undertegnede overrakte Presten en Pengegave fra Forsamlingen paa \$122.50 som tolfede Menighedens Hjertelag til sin Sjælsørger. Det var i Sandhed en Glædesstund for Prest og Menighed.

J. A. Hanson.

Besjendtgjørelser.

Vestlige Minnesota Indremissionsforening holder Møde i Pastor G. Østedahls Kald i Northfield; Minn., den 10de, 11te og 12te Nov. Samtaleemne: Ab. 3, 7—14. Kom med Bøn om Guds Velsignelse.

G. S. Ørfeth, Form.
D. H. Dace, Sekr.

Nordre Minnesota Kredts af G. S. afholder sit Aarsmøde i Ten Mile Lake Menighed, Dalton, Minn., Past. J. A. Lerohls Kald 13 14 og 15 Nov. Samtaleemne: Kol. 3, 1—17. De besøgende gaar til Dalton, hvor Skuds vil møde op. Herren give os et velsignet Møde

J. J. Rendahl.
W. L. Dahle.

Paa Indbydelse fra Bethel Menighed, Past. Falkangers Kald afholder Turtle Mt. Kredts Møde der fra 19de til og med 21de Nov. Skuds møder de tilreisende i Powers Lake Dagen før Mødet. Samtaleemnet er Joh. 3: 16. Kom mange, kom bedende om Herrens Velsignelse.

A. T. Strand, Form.
A. S. Melom, Sekr.

Paa Indbydelse fra Wheelock Menighed, Wheelock, N. Dak., Past. A. L. Stue-lands Kald afholder Turtle Mountain Kredts sit Aarsmøde der fra 14—17 November. Mødet begynder med Prediken Kl. 11 Formiddag den 14de. Samtaleemnet Luk. 14, 15—24, indledes af Past. Theo. Lund. Alle Kredtsens Prester anmodes venligst at bivaare Mødet. Alle hjertelig velkommen.

A. R. Strand, Form.
A. S. Melom, Sekr.

Hauges Menighed, Cambridge, Wis., indbyder til et kristeligt Samtalemøde fra 19—21 November. Samtaleemne: Ef. 5, 1—7. N. D. Peterson.

Følge Indbydelse afholder Red Riverdalens Indremissionsforening Samtalemøder i Zion Menighed, Past. R. D. Gildahls Kald, Fosston, Minn., fra 17—20 Nov. Thema: Mark. 10, 17—22. Skuds møder i Fosston Lørdag den 16de, og i Ringo Menighed, Past. B. Steens Kald, Fosston Minn., fra 22—24 Nov.

R. J. Castvold.
B. B. Rornes.

Golden West Menighed, Past. Halls Kald, indbyder herved Rocky Mountain Kredts af Hauges Synode til et Kredtsmøde. Mødet begynder den 28de Nov. og slutter 1ste Dec. Hvis ikke noget er til Hinder vil Kredtsens Anliggender blive ordnet under dette Møde. Samtaleemne: Luk. 5, 1—11. Skuds møder de tilreisende i Conrad, Montana Dagen før Mødet. Maa Herren velsigne Mødet. J. J. Adriansen, Form.
A. S. Trygstad, Sekr.

Nordvestens Indremissionsforening afholder efter Indbydelse følgende Samtalemøder: I Pastor O. Swenisons Kald, Carpio, N. Dak. Møde i Nazareth Menighed den 17—18 og 19 November. Emne: Joh. Evang. 6, 37—40. I Des Lacs Menighed 20, 21 og 22de November. Emne: Math. 9, 18—26. I Bethel Menighed, Forholm, den 23 og 24de Nov. Emne: Matt. 25, 1—13. Tilreisende mødes Dagen før første Møde i Grano og Carpio, Soo R. R. Møde i Belden Menighed, Pastor O. T. Nelsons Kald, Stanley, N. D. den 26, 27 og 28de Nov. Paa Foreningens Begne
S. G. Haugen.
D. B. Nordsetten.

Den historiske Udvikling af Lærebegrebet om For-
søningen.

I 3 Foredrag. Af G. H. Bergsland,
Prof.

Denne Bog er paa 100 Sider og koster heftet i godt og stærkt Omflag 35c. Et meget vakkert Billede af Prof. Bergsland pryder Bogen.—Enhver Prest og ellers enhver anden, der ønsker et klart Indblik i det vigtige Spørgsmaal, som Bogen behandler, gjør vel i at forskaffe sig dette Prof. Bergslands sidste Arbejde.

Faaes i Hauges Synod Book Dept.
Box 74 Red Wing, Minn.

Kvitteringer

Indremissionen: Ved Bist. P. S. Stenerfson, Pierpont, S. D., fra C. Knudson.....		6.65
Ved Mrs. J. L. Ramsdahl, Clarissa, Minn., fra Clarissa Kbf., Pastor M. L. Dahles Kald.....		35.00
Fra Karen Olson, Toronto, S. Dal.....		1.00
Fra Reier Thompson, Beach, N. Dal.....		10.00
Fra Dan Erickson, Minnoka, Ill.....		10.00
Ved Pastor J. A. Duello, Veresford, S. Dal.: Fra Romsdahl Mgd.s nordre Kbf.....		35.00
Die J. Stene, Veresford, S. Dal.....		15.00
Fra Miss Jorbet, Veresford, S. Dal.....		3.00
Ved Mrs. S. S. Jorbet, Sacred Heart, Minn., fra Dabahl Mgd.s Kbf.....		20.00
Ved Gerhard Flom, Milton, N. Dal., fra Broderbaandets Ungdomsf.....		15.00
Ved Pastor J. J. Etse, Hendricks, Minn., fra D. B. Løvre og Gustu.....		10.00
Ved Pastor J. C. Hjelmerbit, Osseo, Wis., halvt Konf., offer i Evangeler Mgd.....		16.00
Ved Bist. C. D. Munkbo, Modawab, Ia., fra D. Knudsen, Strands Mgd., Adams Co., Ia.....		10.00
Ved Pastor J. S. Halvorson, Buxton, N. Dal., fra Mrs. P. Alsheim.....		2.00
Ved Pastor D. H. Elstad, Morrisonville, Wis., fra Peter Mattson.....		5.00
Fra Mrs. N. D. Sando, Portland, N. Dal.....		5.00
Fra Anna Sando, Portland, N. Dal.....		1.00
Ved Paul J. Pederson, Roland, Ia., halvt Konf., offer i Rions Mgd., Hardin Co., Iowa.....		20.00
Ved Mrs. Ole Male, Malta, Ill., fra Norf. ev. Mgd.s Kbf., ved Creston, Ill.....		75.00
Fra L. T. Thompson, Red Wing, Minn.....		5.00
Ved Elida Seje, Radcliffe, Iowa, fra „The Young Ladies Aid Society of Stabanger Church“, Garden City, Iowa.....		125.00
Fra O. S. Haugen, Wanamingo, Minn.....		5.00
Ved Nathan Jacobson, Pelican Rapids, Minn., fra Norwegian Grove Mgd.s Bigel.....		25.00
Fra Mrs. J. H. Johanson, Grace, N. Dal.....		3.00
Ved Pastor A. D. Johnson, Rothsay, Minn., offer i Bethania Mgd.....		12.30
Fra Nels Vas 10, Mrs. Nels Vas 2.50.....		12.50
Ved J. Westby, Fairdale, N. Dal., Konf., offer i Silberfla Mgd.....		9.00
Ved Pastor A. D. Mortvedt, Newark, Ill., fra Newark Mgd.s Kbf.....		35.00
Ved Helge Foske, Garden City, Iowa, fra Stabanger Mgd.s Kbf., Garden City, Ia.....		225.00
Ved John M. Hall, Williams, Iowa, fra Tabitha Mgd., Pastor C. J. Castholds Kald.....		100.00

Før Kvitteret for 851 45

3380 79

4232 24

A. D. Obbegaard, Kask.

Kinnamissionen, den almindelige Kasse: Miss Emma Fore, Madison, Minn.....		10.00
M. J. Truggeth.....		5.00
Ved Pastor A. A. Dahl, Ida, Minn., fra Mr. Robinsons Søndagskole, Berley, Minn.....		5.34
Ved Pastor P. S. Stenerfson, Pierpont, S. D., fra C. Knudson.....		6.65
Ved J. H. Iverson, Chicago, Ill., fra Sauges Luther League, Pastor L. Nessvigs Kald.....		4.25
Fra Karen, Toronto, S. Dal., ved Pastor J. M. Wic.....		1.00
Fra Marit Worsgaard, Garfield, Minn.....		5.00
Fra J. Overton, Humboldt, Iowa.....		5.00
L. A. Skrem, Radcliffe, Iowa.....		25.00
Ved Pastor J. A. Duello, Veresford, S. Dal., fra Immamuel Mgd.s Kbf.....		30.00
Fra Mrs. Lomine Torgeson, Veresford, S. D.....		10.00

Fra Reier Thompson, Beach, N. D.....	10.00
Fra Peter Obgaard, Clearbrook, Minn.....	20.00
Fra Ole Hendrickson, Sacred Heart, Minn.....	10.00
Fra Dan Erickson, Minnoka, Ill.....	10.00
Ved Pastor J. J. Etse, Hendricks, Minn., halvt Konf., offer i Singsaas Mgd.....	29.75
Ved Pastor S. J. Jacobson, Veresford, S. Dal., fra Romsdahl Mgd.s Østre Kbf.....	35.00
Ved Pastor L. J. Obland, Wallace, S. Dal., fra Mrs. Anna Bergeson, Bristol, S. Dal.....	12.55
Fra Mrs. P. B. Binge, Chicago, Ill.....	5.00
Ved Pastor J. A. Duello, Veresford, S. D., fra Romsdahl Mgd.s nordre Kbf.....	35.00
Fra Ole Stene, Veresford, S. Dal.....	15.00
Ved Stella Casthold, Veresford, S. Dal.....	3.00
Fra Miss Jorbet, Veresford, S. D.....	3.00
Fra M. P. Stene, Sioux City, Iowa.....	1.00
Fra J. C. Johnson, Sioux City, Iowa.....	5.00
Mødtaget efter afskede Jacob Agrimison, indsendt ved hans Sønner Jørgen Agrimison, Whalan, Minn.....	100.00
Ved Mrs. S. S. Jorbet, Sacred Heart, Minn., fra Dabahl Mgd.s Kbf.....	20.00
Ved Gerhard Flom, Milton, N. D., fra Broderbaandets Ungdomsf.....	15.00
Ved Pastor A. D. Obbegaard, Offer i Høve Mgd., Pastor A. Hauglands Kald.....	17.25
Fra Anders Olson, Good Hope Mgd.....	10.00
Ved Bist. A. D. Obbegaard, fra Ole Lindland, Good Hope Mgd.....	25.00
Offer i Carl Center Mgd., Pastor A. Hauglands Kald.....	37.75
Offer i Carl Mgd., Pastor A. Hauglands Kald.....	15.35
Fra S. B. Halvorsen, Nels Mgd., Madison, Minn.....	10.00
Ved Pastor J. J. Etse, fra D. B. Boure, Hendricks, Minn.....	10.00
Ved Pastor Hjelmerbit, Osseo, Wis., halvt Konf., offer i Evangeler Mgd.....	16.00
Fra D. A. Duam, Albion, Wis.....	65.00
Offer ved Missionsmødet i Dawson, Minn.....	133.61
Christoffer Hanson, Dawson, Minn.....	5.00
Mrs. Christoffer Hanson, do.....	3.00
Ole Goltan, Dawson, Minn.....	10.00
Ved Bist. C. J. Casthold fra Gilbert Knudson, Jewell, Ia.....	10.00
Ved Pastor C. D. Munkbo, Robabab, Ia., Missionsoffer i Strands Mgd., Adams Co., Iowa.....	17.71
Ved Pastor S. S. Halvorson, Buxton, N. D., fra Mrs. P. Alsheim 5, J. S. Halvorson 2.....	7.00
Ved Pastor A. D. Osterlund, Frost, Minn., fra Jher Ringdahlen, Kate, Iowa.....	50.00
Ved Pastor D. H. Elstad, Morrisonville, fra Peter Mattson.....	5.00
Fra Mrs. N. D. Sando, Portland, N. D.....	5.00
Anna Sando, Portland, N. D.....	1.00
Ved Paul J. Pederson, Roland, Ia., halvt Konf., offer i Rions Mgd., Pastor Sandvæns Kald.....	20.00
Lewis Gebald, Odham, S. Dal.....	10.00
Ubemæbt, Plantington, S. Dal.....	10.00
Ved Pastor A. D. Mortvedt, Newark, Ill., fra Plattville Mgd.s Kbf., Plattville, Ill.....	25.00
Ubemæbt, Veresford, S. D.....	5.00
Mrs. Olaf Elvig, Pierpont, S. D.....	5.00
Ved S. B. Hanson, Randall, Ia., Offer i Elms Mgd., Pastor C. D. Baulbruds Kald.....	62.66
Fra en ringe Søster, Petersburg, Neb.....	10.00
Ved Mrs. Hans D. Regbold, Frost, Minn., from The Ladies Aid of Bethania Congregation, Pastor A. Osterlund Kald.....	50.00
Ved Mrs. Ole Male, Malta, Ill., fra Norf. Evangeliste Mgd., ved Creston, Ill.....	90.00
Fra S. L. Thompson, Red Wing, Minn.....	19.00
Fra Hans A. Olson, Hill Hall, Canada.....	5.00
Ved Josephine S. Peterson: from The Ladies Aid Society, Wisner, Neb.....	10.00
S. R. Groth, Thor, Ia.....	10.00
Christ Cran, Bettineau, N. D.....	5.00
B. D. Olson og Gustu, Jackson, Minn.....	30.00

Bed Elida Skjeie, Rabelisse, Ia.: From The Young Ladies Aid Society, Stavanger Mgd., Garden City, Ia.,	
Pastor T J Knutsons Kald	125.00
Emma Kessell, Esterville, Ia.	16.00
Bed Mrs. C E Monion, Portland, N. Dal., fra Trefald. Mgd.s Kvf., Roseville, N. Dal.	25.00
Bed Pastor S J Jacobson, Beresford, S. Dal., fra St. Peters Mgd.s Kvf.	50.00
J J Franze, Battle Lake, Minn.	25.00
D S Gaugen, Wanamingo, Minn.	5.00
D S Gaugen, Wanamingo, Minn.	5.00
Bed Mrs. M Uring, Webster, Minn., fra Solør Mgd.s Kvf.	11.00
Konf.offert i Solør Mgd.	21.00
Bed Mrs. S D Stalbert, Sacred Heart, Minn., fra Hoff Mgd.s Kvf.	55.00
Bed Pastor S E Westby, Edinburg, N. Dal., fra Svibeskj Mgd.s Pigef.	36.72
Bed Pastor G D Paulsen, Randall, Ia., Ivar Gia 25, Ole Williams 5, Ubenævnt 5.	35.00
Bed Mrs. M G Pearson, McCallsburg, Ia., fra Bethania Mgd.s Kvf.	30.00
Annie Marland, Rabelisse, Ia.	10.00
Bed Pastor S J Berg, Østlander, Minn., fra C D Spgaarden	5.00
Bed Pastor J N Sandven, Roland, Ia., Konf.offert i Salems Mgd.	93.21
Olaus Tangeland, Roland, Ia.	10.00
Mrs. A Spjeth, Wheeler, Wis.	5.00
Mrs. J S Johanson, Horace, N. Dal.	3.00
Tore's Goltvet, Eagle Grove, Ia.	10.00
Mrs. Simon Martinson, Eagle Grove, Ia.	5.00
R T Christmanon, Blair, Wis.	10.00
Bed Pastor E J Ølberg, Irene, S. Dal., halvt Konf.offert i Immanuel Mgd.	7.36
E Peterson, Anette, N. Dal.	10.00
L Langehaug, Sharon, N. Dal.	5.00
Ed. Winge og Hustru, Fergus Falls, Minn.	25.00
J B Draxten, Fergus Falls, Minn.	20.00
Bed Pastor U D Johnson, Rothsay, Minn., fra Nels Vaa 10, Mrs. Nels Vaa 2.50, Henry Vaa 50c, Anna Sogn 50c	13.50
Bed Pastor U D Johnson, Rothsay, Minn., Offer i Bethania Mgd.	12.30
Bed Mrs. Lars Kleppe, Østlan, Ia., fra Stavanger Mgd.s nordre Kvf., O Andreassen Kald	25.00
Bed Peter J Westby, Fairbale, N. Dal., Konf.offert i Silvestra Mgd.	9.65
Bed Pastor A D Mortvedt, Newarf, Ill., fra Newarf Mgd.s Kvf.	60.00
Bed Helge Foslie, Garden City, Ia., fra Stavanger Mgd.s Kvf., Garden City, Ia.	225.00
Bed John M Hall, Williams, Ia., fra Tabitha Mgd.s Kvf.	110.00
Fra en Familie, Eagle Bend, Minn.	5.00
Bed Mr. A Stenbig, Beresford, S. Dal., fra Roleni Mgd.s vestre Kvf.	25.00
Bed Pastor B S Stenerion, Pierpont, S. D., fra Salems Mgd., Pierpont.	36.75
Mrs. S Johnson, Bangjord, S. Dal.	4.75
Bed Mrs. A L Torgesen, Beresford, S. Dal., fra en ubenævnt	30.00
J J Vofstad, Norwich, N. Dal.	20.00
Mrs. J E Dahl, Bironqua, Wis.	2.00
Fra en ubenævnt, Ellsworth, Ia.	5.00
Bed Past. A D Øvvegaard, Offer Echo Mgd., Echo, Minn.	24.05
	2513.46
Før tvitteret for	4555.75
	7049.21

J E Carlson, Sacrosie, Wash.	100.00
Alfred Carlson, Sacrosie, Wash.	10.00
Tore Knudson, Edinburg, N. Dal.	10.00
Offer optaget i Kirken i Eagle Bend, Minn.	17.60
	158.60
Før tvitteret for	237.75
	396.35
Jndfyldte Arbeidere: Peter Øbegaard, Clearbrook, Minn. til „Shao Mi-tang“	30.00
J A Hougum, Hegate, Mont. til „Lei Hsieh-chen“	25.90
Amanda Hendrickson, Beresford, S. Dal. til „Si Si-niang“	15.00
Fra Ungdomsfor. Robt. Wis. til „Si Chi-u“	50.00
	120.00
Før tvitteret for	416.50
	536.50
Til Bibelkolen: Fra Nellie Spjeth, Bowell, S. D	5.00
Hospital i Kina: Bed E W Knudson, Jewell, Ia., fra Missionsfor. ved Jewell, luth. College.	79.28
Bed Pastor J N Walstead, Chicago, Ill., fra Immanuel Mgd.s Søndagskole	40.00
	119.28
Før tvitteret for	20.00
	139.28
Sauge Akadem: Bed E W Knudson, Jewell, Ia., fra Missionsfor. ved Jewell, luth. College.	923.97
Før tvitteret for	60.00
	983.97
Til Nødemissionen: Dan Erickson, Winooka, Ill.	5.00
Mrs. B Asheim, Burton, N. D.	1.00
Iver Ringdalen, Rafe, Iowa	50.00
Mrs. N D Sando, Portland, N. Dal.	5.00
Anna Sando, Portland, N. D.	1.00
Bed Elida Steie, Rabelisse, Iowa: From The Young Ladies Aid Society, Stavanger Mgd., Pastor T J Knutsons Kald.	50.00
Bed Nathan Jacobson, Pelican Rapids, Minn., fra Norwegian Grove Mgd.s Kvf.	16.00
Bed Pastor S S Hanson, Joliet, Ill., Offer fra Den første norske luth. Mgd., Joliet, Ill.	6.00
Bed Helge Foslie, Garden City, Ia., fra Stavanger Mgd.s Kvf., Garden City, Ia.	50.00
Bed John M Hall, Williams, Ia., fra Tabitha Mgd.s Kvf.	50.00
	233.00
Før tvitteret for	203.62
	436.62
Til Santalmissionen: Fra Norwegian Grove Mgd.s Kvf., Pastor U D Johnsons Kald	11.30
Fra Stavanger Mgd.s Kvf., Garden City, Ia.	26.50
Fra Tabitha Mgd.s Kvf., Pastor E J Sakbois Kald	25.00
	62.80
Før tvitteret for	38.00
	100.80
A. D. Øvvegaard, Kald,	
Til Madison Kredss: Halvt Konf.offert Sac qui Parle Mgd.	42.42
Fra Singaas Mgd.	17.65
	60.07
A. L. Øve, Kaldjerer.	

The Central China Union Luth. Theol. Sem.:
Fra Mrs. Karen Wigdahl, Burbank, S. Dal. 10.00
Fra Miss Maria Letten, Windom, Minn., som hun har tjent ved at samle Abonnenter paa Ungdommens Ven 11.00

Samlet ved Mr. og Mrs. E Gushy til de nødlidende i Dodgeville Mgd. og Omeag: Kleber, Eldo og Lvi. Mrs. S Gerbranson, Mrs. G Sultrulid, Mrs. R Dable, Mrs. D Hegness, Mrs. D S DeRemer, Miss Thora Botten, Mrs. D Thor-

modsgaard, Mrs. E Kittelson, Mrs. M Nelson, Mrs. E Cathre, Mrs. E Ruken, Mrs. E Gubbrud, Mrs. B Alnefs, Mrs. Ida Lien, Miss Sofie Eneboe, Mrs. B Gubbrud, Mrs. T Hove, Mrs. Mathilde Newberg, Mrs. E Odgaard, Mrs. O Sullistad, Mrs. E Gubbu, Mrs. M T Eneboe, Mrs. Ed. Linde, Mrs. Laura Asper, Miss Gretha Hegnefs, Mrs. J E Johnson.

Benget samlet ved Mr. og Mrs. E Gubbu til de naldende i Lodgepole Mgd. og Omegn: E N Kirke-

land	1.00
J M Nelson	1.00
M M Saugstad	1.00
Halvor Ragnefs	1.00
Carl Leraas	1.00
Mrs. J E Johnson	1.00
Mrs. J B Ytternefs	1.00
Mrs. Laura Asper	1.00
Mrs. B Alnefs	1.00
Mrs. E Kittelson	1.00
Mrs. M Nelson	1.00
Mrs. T Hove	1.00
Mrs. O Nelson	50
Mrs. W Solem	50
Mrs. E Gubbrud	25
Mrs. E Olson, Garville, C. D.	2.50
Til Rasmusen fra samme	2.50

Fragaa til Fragt paa Klæderne

Norman Mgd., Pastor E E Gjerkstads Kalb, Offer	17.35
Pastor B Olson, Bethania Mgd.	13.25
Pastor S F Berg, Ostrander, Minn., fra Bethlehems Mgd Chelster, Ia.	11.15
Pastor B R Varblad fra Sac qui Parle Mgd., til Pastor Rasmusen og Lodgepole	42.42

R a s m u s e n .

Harpelegeren med Guitarstole.

Harpelegeren, 110 Sange med Musik og let udførligt Guitarakkompagnement og Præstetisk Guitarstole til Brug ved Selvstudium i Guitaraspil, i et Bind, stort Format og smukt indbundet i Skirtingsbind med forgyldt Titel paa Siden \$1.00. Denne Bog er den eneste i sit Slags i det norske Sprag. Begge Bøger udgjør tilsammen 122 store Sider. Bogen er anbefalet af fru Walborg Hovind Stub, Brof Sven Oftebal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Tekstbogen koster bare 25 Cents, Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelson. Guitarstolen er ogsaa udarbejdet af ham.

Send Ordres til E. Lilletun, Drawer 74 Red Wing, Minn

Et godt Billede

af Hans Rielsen Hauge. 3 Rabine, Størrelse. Pris 10 Cents.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

THE APOSTLE OF ALASKA

The Story of William Duncan of Metlakatla
By JOHN W. ARCTANDR, L. L. D.
Illustrated. 395 pages. Nicely bound.
Price 1.50 net.

Norge.

73 vakre Billeder fra de mest kjendte og vakreste Turisttrakter i Norge. Det er Sommerbilleder og Trykningen er sjelden godt udført. Indbundet i bakkert komponeret Bind. Størrelse 9x12 Tommer. Pris... 1.75

Vinterliv i Norge

32 helfides og 14 halvfides, samt 38 mindre Vinterbilleder fra Norge. De er fra de vakreste Strøg og Trykken er brilliant udført efter Fotografier af M. H. ilse. Deres nylig der er taget en iyn til den henrivende vakre norske Vinter og Billederne maa sees for at paakjønnes. De er indbundet til en Bog 9x12 Tommer med en Indledning af Rosenkrantz Johnson. Pris... 1.50

Norges Byer.

Billeder fra Norges Byer. Kunsttryk af Fotografier paa dertil særskilt forarbejdet Papir. Sjelden vakre. Størrelse 8x12. Helfides Billeder: 6x9 Tommer. Billeder fra følgende Byer: Kristiania: Karl Johans Gade, Udsigt fra Slottet, Nationaltheateret og Aershus; Trondheim, Mojs 3 Billeder; Fredrikstad 7 Billeder; Sarpsborg, 3 Billeder; Fredrikshald, Fredrikstens Fæstning; Aamar 2 Billeder; Gjøvik, Lillehammer, Røgsvinger u Røros, Drammen, Røgsberg, Holmestrand, Hønefoss, Horten, Tønsberg, Sandefjord, Larvik 4 Billeder; Borsgrund, Eken, Brevik, Langevund, Kragerø, Risør, Lyngør, Tvedestrand, Arendal, Grimstad, Vælleland, Christiania 2 C., Flettefjord, Mandal, Garsund, Egersund, Sandnefs, Stabanger, Haugevund, Bergen, Fiskeforvet, Florø, Vælleland, Molde, Christiania 2 C., Leikanger, Stenaker, Trondhjem, Trondhjem's Domkirke, Romsås, Bodø, Moijien, Kabelvaag, Harstad, Trondenes Kirke, Narvik, Tromsø, Hammerfest, Bardø og Raddø. Indbundet i bakkert komponeret Bind, \$1.75. Send Ordres til E. Lilletun, Red Wing, Minn.

THE LIFE OF Dr. MARTIN LUTHER.

Represented in 48 historical engravings. By Gustav König. 100 pages. Nicely bound, cloth back. Colored cover, with portrait of Dr. M. Luther reproduced from the famous painting by Lucas Cranach.

Price per copy 25 cents.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

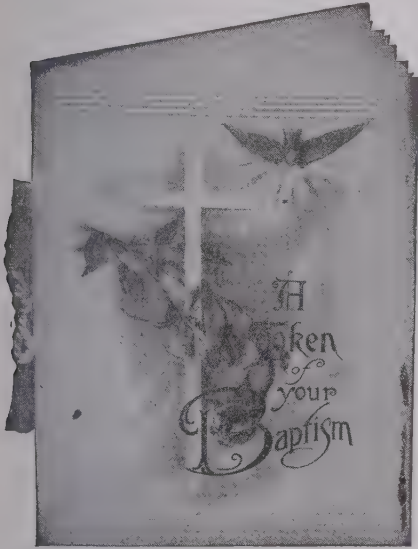
Dette er en ved Augsburgs Publ. House udkommet engelsk Udgave af Johan Goszners Statistiske. Denne Bog er af vort norske Kirke- og Kristensfolk saa vel kjendt og elsket, at nogen Ubefaling Bogen er neppe paatrævet. Vi glæder os nu over at Augsburgs Publ. House har vist den Foretagelse at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre iblandt os vil være glade ved at saa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Skirtingsbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents. Bestillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn

A TOKEN OF YOUR BAPTISM.

Et ualmindeligt pent Daabsminde i Bogform. Både Daabsattesten og Omslaget er lithograferet i mange Kulører. Billede, Bibelssteder og Salme-



vers er lithograferet i brunt og sort. 12 Sider og Omslag paa tykt Papir og heftet med fryndset Silkefnor. Det hele er paa engelsk.

Pris pr. Stykke 25 Cents eller \$2.40 pr. Dussin net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

A TOKEN OF OUR WEDDING. A beautiful booklet, containing certificate, oblong shape. Made up of six heavy cardboard leaves. Richly illustrated in delicate colors. The certificate itself occupies the two middle pages and is preceded and followed by well selected designs, symbols, hymn verses and Scripture passages. The last page is prettily arranged for name of guests. Furnished with a pretty embossed cover and bound with a heavy silk cord. Single copy 25 cents, per dozen \$2.40 net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT
RED WING, MINN

Livet efter Døden og
Gudsrigets Fremtid
af Pastor L. Dahle.

Forord af Biskop J. C. Heuch.

496 Sider. Hæftet \$1.90.

Indbunden \$2.25.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Drawer 74 Red Wing, Minn

„Dagteren“, 427 opbyggelige Sange, gamle og nye. Denne Bog har bundet en stor Udbredelse blandt det lutheriske Kirkefolk. Udbredt i over 12,000 Eksemplarer. I meget Bind og Guldsnit, Pris 80c.

Sendes til Norge for samme Pris.
Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Hans Nielsen Hauge og hans Samtid
af

A. Chr. Bang.

Et Tidsskrift fra omkring Aar 1800. Med mange Billeder og Facimiler. 512 Sider. Smukt og godt indbunden. Pris \$2.70

Denne Bog har i flere Aar været udsolgt men er nu udkommet i nyt Dplag. Den er i det væsentlige uforandret men indeholder en hel Del flere Billeder.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn

Fimles Bog.

En Beretning om Bøxeroprøret og Kristensforfølgelsen i Kina 1900, samt en Oversigt over de skandinaviske Missioner i Kina. Bogen er paa 380 Sider, og har 62 Billeder. I Shirtingsbind koster den \$1.00. Du tjener Missionen ved at købe Bogen. Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norske Landskaber og Nationalbilleder.

Af disse Kort har vi et større Dplag og mange forskellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende: Juleaften; Nærødal; Bratlandsdalen i Ryfylke; Østfjeld; Nordfjord; Verfosjen; Paa Sti; Paa Kjelde; Paa Habet i Storm; Paa Habet i Stille; Peer Gynt (4 forskellige Billeder). Gjøterpige. Pige og Gjed. Inge og Hund. I Nationaldragter (flere forskellige Billeder). Vinterbilleder (mange forskellige). Julenæg. Sjøfinner ved Ulsefjord. Rappeltr. Pige i Baad. Seilbaad paa Habet. Paa Jagt om Vinteren. Fra Døtjølven til Holmentollen. Fra Nordland. Kjøsen ved Ulsefjord. Esvøder. Buarvæen. Raftslind. Fra Harbanger. Torghætten. Beninber. Hestmands. Svartisen. Geiranger. Digermulen i Fosoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virkelig Prægtbilleder i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. I dusinvis forræet 50 Cents porto frit.

C. Lilletun Red Wing, Minn.

Fountain-Penne.

Vi har en god Forskning af de velbekendte Moore's Non-Leafable Fountain Penne. De sælges for \$2.50, 3.00, \$3.50. Dette er ubetinget den bedste Fountain Pen i Markedet for nærværende. Hvis en Pen ikke er tilfredsstillende, kan den byttes igen. Dødb, enten der ønskes en fin, grov eller „stubb“ Pen.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Referatet for 1912.

Referatet af Hagues Synodes Aarsmøde er nu at faa for 25c pr. Eksemplar ved at henvende sig til C. Lilletun, Red Wing, Minn. Send nu ind faa mange og faa store Ordres som mulig og faa snart som muligt. Det gjælder nemlig at faa solgt alle disse noksaa store Bøger, 260 Sider, som det koster meget at faa istand. Det, som ikke kan sælges af Oplaget, er Synodens Tab. Enkelte Aar er alle Referater solgt paa kort Tid. Hjælp nu til at faa blir Tilfælde ogsaa iaar.

Konstitution

for Hagues Synodes Ungdoms forbund

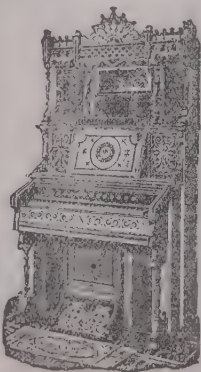
er nu færdig. Den er givet i baade norsk og engelsk Tekst. Den er paa 8 Sider heftet og koster 5 Cents Stykket enkeltvis. 3 Partier sendes den portofrit til følgende Priser: 25 Eksemplarer for \$1.00, 50 for \$1.75 og 100 for \$3.50. Alle Ordres sendes til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

"The Lutheran Intelligencer",

et engelsk Kirkeblad med god opbyggende Læsning og mange kirkelige Erretrættninger baade fra Hagues Synodes Arbeidsmark og Kirkens Arbeidsmark i Almindelighed. Bladet udkommer en Gang om Maanedes i Red Wing, Minn., og redigeres af Prof. Gustav W. Bruce. Det koster 50 Cents pr. Aar, forskudsvis. Agenter ønskes til at virke for Bladets Udbredelse. Send for Prøvenumre og Agentens vilkaar.

THE LUTHERAN INTELLIGENCER
Red Wing., Minn.



Pioner

og
Orgler

Stort Lager.

Skriv idag efter Katalog og navn, hvad som ønskes, Piano, Kirkeorgel eller Husorgel, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et udmærket Instrument til 5 aller laveste Priser. Dette Blad.

THE NORTH WEST-ERN MUSIC HOUSE,
CARL RAUGLAND, Pres.

620 2nd Ave. S.,

MINNEAPOLIS MINN.

Det hellige Land i Fugleperspektiv

Et meget vakkert Billede, passende at sætte i Ramme. Pris 30c.

Ordres indsendes til

C. Lilletun, Red Wing, Minn

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bogmærker:

"Julehilsen", "Nytaarshilsen"; "Hilsen fra Amerika"; "Venlig Hilsen"; "Hilsen til Fader"; "Hilsen til Moder"; "Hilsen til Søster"; "Hilsen til Broder"; "Hilsen til Onkel"; "Hilsen til Tante"; "Til min kjære Søn"; "Til min kjære Datter"; "Hjertelig Blyndstning"; "Herren er nær"; "Uden Kors ingen Krone"; "Barnefang"; "Hjertelig Hilsen"; "Idag vil jeg prise Herren"; "Tro, Haab og Kjærlighed"; "Til kjære Bedstemoder";

"Christmas Greeting"; "New Year Greeting"; "A Greeting to Father"; "A Greeting to Mother"; "A Greeting to Sister"; "A Greeting to Brother"; Faith, Hope, Charity".

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Bede-érindret.

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorens, Synodelassens, heri indbefattet Skoleklassen, Fondsklassen og Jewell Luth. College sendes til Mr. D. A. Ulbin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Indremissionen, Kinamissionen, og andre Hedningemissioner, sendes til Rev. A. O. Oppegaard, Madison, Minn.

Benge til Betjendelsen af Børne hjem sendes til Rev. J. A. Duello, Veresford, S. D.

Benge til Church Extension sendes til Rev. J. A. Ekse, Hendricks, Minn., R. 3, B. 6.

„Buddbæreren“

udgives af Hagues norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis \$1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,

Drawer 74 Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. E. Solter, Red Wing, Minn.

Indsendelser og alt bekomme Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Det er Hjertelaget, det kommer an paa; 2. Mere end der behøves; 3. Kommer alle; 4. Opfødsstid; 5. Past. R. Rasmussen henjovet; 6. Endnu nogle Ord til Dr. S. Petersen; 7. Kredsamtet; 8. Kinamissionsamtet; 9. Et Forbillede; 10. En husvild Sag; 11. Kredsamtet; 12. Referat fra Ungdomsforbundet i Rolette, N. D. Past. Strands kald, etc; 13. Prøver paa, hvad som nu kommer; 14. Kinamissionen; 15. Fra Arbeidsmarken; 16. Betjentgjællere; 17. Rytteringer.



Alt saa vilde ikke, endda blandt eller uden Jesus Kristus og ham forskædet 1 Kor. 2 1

Ar. 46 }

Torsdag den 16de November 1912

{ 44de Aars.

Ligesom vi har baaet den jordiske
Billede, saa skal vi og bære den
himmelskes Billede.

(1 Kor. 15, 49.)

(Kojenius.)

Der er nu en Forbundelse, ved hvilken vi vel maa bede Gud om Naade til Tro og aarue Sandser. Hør! „Ligesom vi har baaet den jordiske Billede, saa skal vi og bære den himmelske“. Tror du det? Alt vi bærer den jordiske (Adams) Billede, det følger vi i alle vore Lemmer og Sandser, mer end os Hjert er. Men tror du ogsaa ligesaa vist, at vi en Dag skal bære den himmelskes Billede, vi, som er forenede med ham? Tror du dette, at Adam og Kristus var, den ene ligesaa vist som den anden, Stamfædre og Brødemennener, efter hvilke vi skal dannes—at de er ligesom de toende store Modeller, efter hvilke vore toende ulige Tidsstifter skal formes: det ene Tidsstifte, nemlig Jordlivets, efter Adam, til den jordiske Billede; det andet Tidsstifte, nemlig Evigheds, efter Kristus, til den himmelskes Billede—at, ligesaa vist som vi i Tiden har baaet den jordiske Billede med al den Elendighed, som dertil hører, vi og, saa en Gang skal bære Kristi Billede med al den Herlighed, som dertil hører? Tror du dette, at for alle, som er i Kristus, følger dette ligesaa vist i sin Tid som en bestemt Naturens Orden, som Dagen følger paa Natten, eller den milde Sommer følger paa den kolde Vinter? D; er dette sandt? Ja,

lovat og priset være Herrens Navn, det er sandt!

Hvad det vil sige, at vi bærer den jordiske Billede, det mærker vi i hele vort Væsen. „Adam arvede Børn i sin Signelse, efter sit Billede.“ Her taler dog Apostelen egentlig om Legemerne. Med Hensyn til Legemet bærer vi Adams Billede i de Egenskaber, som Apostelen forud (42—45) har opregnet, saasom at det er i Vancere, Skrubelighed, Fortræffelighed, forneligen: en naturligt Legeme, som maa underholdes med jordiske Næringsmidler, af Plante- og Dyreverket, og tilsidst selv worde Jord. Men dernæst hører ogsaa til den jordiske Billede en Rjæde af al Jammer, Synd og Rød, Synd og Sorg—al Slags Gjenfordighed. Hele vort Væsen er ligesom sammensat af Synder, saasom: Gudsforagt, Afguderi, Sikkerhed, Haardhed, Egentjærlighed, Hovmod, Hykleri, Løgnagtighed, Brede, Had, Avind, onde Mistanke, urene Lust, Gjerrighed, Egennytte og andet lignende, som Jesus siger: „Indvortesra af Menneskenes Hjert er udgaar onde Tanker, Hor, Stjorlevnet, Mord, Tyverier, Gjerrighed, Ondskab, Ewig, Uterlighed, ondt Die, Gudsbespottelse, Hovmod, Uforstandighed.“ Se, dette er Adams Billede, hvad Synden angaar. Men deraf følger saa al Forbundelse og Jammer paa Jorden; et uroligt Hjerte, en syg Samvittighed, Sorg, Forargelser, Belymninger, Utryghed, Rædsel, Mistanke, Sygelighed, Smertel, Fattigdom, Satans gloende Pile og omfider Døden og Forgjæveligheden. Enten man vil eller ikke, saa

GTU Library

2100 N. Road

4 01709

1440.2510

maa man dog gaa ligesom omklædt med disse Adams Efterladenskaber, gaa ligesom gennem en trang Torneskov, hvor man bestandig saares og bløder. O, trættes ikke, Guds Barn! Bliv ikke utaalmodig! Dette er blot et tungt Veistykke, der kommer en anden Tid siden, saa sandt Gud ikke har skabt Mennesket blot til Lidelse. „Ligesom vi har baaret den jordiske Billede“ — og „den himmelske Billede“ er i alt Modfætningen til den jordiske. Til Kristi Billedes Lighed hører først et „aandeligt Legeme“, liget Kristi forklarede Legeme: istedet for Vancere en evig og himmelsk Være og Herlighed; istedetfor Stræbelighed Svagthed, Sygdelighed, en evig Sundhed, Styrke og Velbefindende; istedetfor Sorg, Rædsel, Kval og Utryghed en evig Glæde, Salighed og Tryghed, „Livsalighed ved Guds høire Haand evindelig“, en uendelig Række af hvide himmelske Forlystelser; og fremfor alt andet; istedetfor vor uendelige, plagende Syndighed en evig uroftelig Hellighed, Kjærlighed og Renhed—at vi der skal kunne elske Gud saa helt, fuldkomment og brændende og med en saadan Lyfsalighed, som vi aldrig i vor nærværende Tilstand kan fatte. Ja, den, som nogen Stund, f. Eks. i den første Trolovelsøstid med sin Frelser, har smagt noget af den tilkommende Verdens Kraft, smagt noget af Herrens overstrømmende Lyslighed, turde istemme deri at, om blot denne Erfaring var bleven evig, saa havde der allerede været Himmel og Salighed. Se, i denne fuldkomne Kjærlighed til Gud, som var Summen af Kristi Billede, er ogsaa den allerhøieste Salighed. Og tænk saa: i alle Henseender at være fri fra alt ondt, at føle sig ganske hellig og ren, som en Guds Engel, fuldkommen at være alt, hvad vi her vilde og hungrede efter, men aldrig opnaaede, og aldrig mere behøve at ræddes for noget ondt eller farligt, men at have en evig Tryghed og Ro i den forklarede Frelser's Selstaa og under en bestandig og uendelig Stigen i Kys over Guds underbare Hemmelighed—o, til et saadant Liv er det underlige Væsen, Mennesket, egentlig skabt. Ja, det kunde man ogsaa tænke sig om Gud, naar

han skabte en Slægt, som skulde være hans Billede lig — hans, som er al Saligheds Gud, og som ligesaa let kunde skabe uendelig Salighed, som han skabte det umaadelige Hav's Vandmasser.

Med Jesus Salighedens Vei er fundet.
Da Himmelarven han til mig har bundet.
Naar jeg indsovner, han mig omfavner,
Og paa hans Arme jeg i Himlen haaner.

Som Fuglen fri ved lyse Dag sig glæder,
Saa glad i Vists Rige jeg indtræder.
Ved Englesangen og Harpeklangen
Jeg stuer Evighedens Dag opgangen.

En indfødt paa Den Samoa i Sydhavet vilde gjerne have sig en Bibel; for ham var det den højeste Lykke, den største Skat paa Jorden. Men hvorledes skulde han forstaae sig en? Han fandt snart en Udvei. Han indgjærder et lidet Stykke Land, der tilhører ham, planter Arrowrod, og da den er blevet moden, fylder han sin Kurb dermed og reiser afsted til Nis onestationen. Havet er roligt, en svag Vind fører ham henimod Kysten; allerede ser han Maalet for sin Reise; hans Dine straal'er af Fryd; endelig skal han komme i Besiddelse af den Bog, som allerede i Maaned' har været Gjenstanden for hans Ønsker. Men et Vindstød—og alle hans Forhaabninger er omkastede samtidig med hans lette Fartoi. Arrowrodbundterne gaar tilbunds, og han kan ikke saa længe nærde Ønsket opfyldt. Han stod nemlig i den Formning, at han selv under disse sjældne Omstændigheder ikke kunde saa nogen Bibel hos Missionæren uden Betaling. Han bringer sin Baad paa ret Kjel, stiger op i den og reiser bedrøvet, men ikke modsøs, tilbage til sit Hiem, dyrker atter sit lille Jordstykke, venter taalmodig til Frugten atter bliver moden, reiser paany, men denne Gang heliere, afsted med sin Baad over Havet til Missionæren og anser sig rigelig betalt for alt sit Stræb med det Næste (næste) haabende han glad vender tilbage til sin Hytte.

Til Pastor R. Rasmussens Minde.

I Pastor Rasmussen har Gauges Syn-
ode tabt en af dens dygtigste og mest energi-
fulde Missionsprester. Han sparede aldrig sig
selv. Fra Barnsben var han vant med Ar-
bejde, Strabadser og Farer. Siden han
blev ombendt til Gud lagde han sin store
Kraft og Begavelse ind i at fange Sjæle og
drage dem til Herren. Det siges, at Ras-
mussen var et udvalgt Redskab til mange
Sjæles Frelse. I Forhøvelsen var han klar
og grei. Det gjorde godt at høre hans Vid-
nesbyrd. De saag Aar, han var Prest, ar-
bejdede han paa Frontierne i Nord Dakota,
hvor han delte Fattigdom og Savn med sit
Folk, hvis tro og hengivne Tjener han var.
Disse vil have mange velsignede Minder om
ham. Maa Gud trøste og styrke den efter-
ladte Hustru og Børn med den specielle
Forjættelse, som er givet dem: „Han er En-
fers Forsvar og de faderløses Fader.“

M. J. West p h a l.

Fra Ungdomsstevnet i Stoughton, Wisconsin.

Ungdommen i Chicago Kreds holdt
Stevne i Stoughton, Wis. fra 18de til 20de
Okt. 1912. Torsdags Aften den 17de var
der ganske mange, som havde fundet Veien
til Vor Frelses Kirke i Stoughton, hvor der
skulde holdes Modtagelsesfest. Der blev
sungen, bedet og talt. Formanden i den lo-
kale Forening, bød alle velkomne i deres
Midie. Den lokale Forening havde ogsaa
indbudt deres forrige Prest Pastor Johan-
son og Foreningens Formand udpeget ham
som „Toastmaster“ og saa blev alle indbudt
til at omringe Bordene og der serveredes
Kaffe og Kage, og Aaler holdtes af flere
Medlemmer af den lokale Forening.

Fredags Formiddag samledes man til
Bønnemøde kl. 10.00 Pastor A. J. Ewen-
son holdt Abningspredikenen. Tekst, Matt.

16, 26. Paa Eftermiddag indledede Pastor
J. N. Walstead Emnet, „Hvorledes skal man
studere Bibelen?“ og Pastor A. E. Distad
talte videre om samme Sag. Fredags Aften
samledes man til Samtale over 1 Joh. 2:
12—17. Indledet af Pastor Nels Carlson.
Følgende deltog: Pastorerne Johanson,
A. P. Lee og L. M. Sagen. Pastor Hegge
af den forenede Kirke var tilstede og optoges
som raadgivende Medlem, han deltog ogsaa i
Samtalen.

Lørdags Formiddag blev Bønnemødet
ledet af Pastor A. P. Lee. Resten af For-
middagen optoges med Forreininger. Hr.
Wm. Geist fra Milwaukee blev valgt til at
repræsentere Forbundet ved Synodens Stev-
ne i Spicer, Minn. Eftermiddag holdt
Pastor L. M. Sagen en Tale paa engelsk
om „The open door in China.“ Derefter
hørte man Rapporten fra Ungdomsforenin-
ger om, hvorledes de havde det paa sine Mø-
der. Guds Ord havde den fornemste Plads.

Om Aftenen talte Pastor R. D. Peter-
son paa engelsk om „Socials“. Derefter
indledet Pastor D. H. Elstad Emnet, „Hvor-
ledes kan en bevares i sin Daabspagt“. Fle-
re deltog i denne Samtale.

Søndags Formiddag samledes man til
Guds tjeneste og Altergang. Pastor Johan-
son fra Spicer, Minn, Menighedens forrige
Prest predikede over Dagens Evangelium.
Pastor D. H. Elstad holdt Skrifttaalen. Et
Offer til Udgifter optoges. Omtrent \$90 00
kom ind.

Eftermiddag samledes man til Sang-
fest. Flere Kor sang nogle Nummere, saa
var der flere Sange af et Fællesskor paa om-
trent 60. Dette ledes af Hr. Rasmussen
fra Chicago. Vi havde ogsaa den Glæde at
have et Mandskor fra Chicago med os og det
var opløstende at høre deres Sang.

Om Aftenen samledes man til Afteds-
fest. Prof. M. D. Bee holdt først en Tale
om „Hvorledes skal en blive klar over sin
Livssituation.“ Derefter førte Vidnesbyrd af
de besøgende.

Det var et godt Møde og gjorde meget
for at hjælpe frem Ungdomslagen i denne
Kreds. Der var mange fremmede i Stough-

ton, men Menigheden fandt Blads for alle sammen, og de var vist alle enige om, at de havde nydt meget godt i Stoughton baade til Legem og Sjæl. Pastor J. J. Lee Stebets Prest havde det travelt under hele Mødet, da han ogsaa er Formand for Forbundet. Han takkede alle besøgende for, at de kom og hjalp til at vi fik have et godt Stevne. Af Kredsens Prester var følgende tilstede en Del eller hele Mødet: J. J. Lee, L. M. Sagen, Nels Carlson, D. H. Elstad, N. D. Peterson, A. P. Lee, A. E. Distad, J. N. Walstead, M. L. Kævig og A. J. Eversen.

E.

Missionsmøde paa Spring Prairie, Wis.

Et Missionsmøde afholdtes paa Spring Prairie, Wis., fra 22de til 24de Okt. Mødet aabnedes med Prediken af Pastor A. J. Eversen. Læst Fil. 3, 14. Derpaa hød Menighedens Prest, Pastor D. H. Elstad de besøgende velkomne til Mødet. Middag serveredes hver Dag i Kirkens „Basement“. Paa Eftermiddag indledede Pastor A. P. Lee Samtaleemnet Ap. Gj. 8, 26—40. Han opstillede som Tema: Rammersvenden fra Etiopien. 1. En søgende Sjæl. 2. Hvorledes veiledet. 3. Glæde fylder Sjelen.

Denne Rammersvend søgte noget, han selv ikke havde. Han læste Guds Ord. Der kan man finde det, som kan tilfredsstille Sjæletrangen. Han søgte med det Øys, han havde, og Herren tog Vare paa ham og sendte en til at vejlede. Herren er den samme idag, han vil hjælpe enhver oprigtig søgende Sjæl. Herren sendte sin Tjener Phillip til at vejlede ham. En, som skal vise andre Veien, maa selv være paa Veien. Maa selv have Kjendskab til Maaden at komme der ellers kan han ikke lede nogen ind paa den. „Naar en blind leder en blind, falder de begge i Graven.“ At vejlede Sjele er en alvorlig Sag, og der følger et stort Ansvar med den Gjerning, men naar Gud har kaldt en til at være en Veileder, saa vil Gud velsigne den Gjerning og tilbageholde Velsignelsen, om

man negter at være lydig. Naar en har fundet sin Frelser, saa er han glad, ja Glæde fylder Sjelen, og han gaar sin Vej i Fred. Det var et godt Møde. Pastor J. J. Breidablik var paa Besøg paa Spring Prairie og var med os paa Mødet og deltog i Samtalen. Onsdag Aften holdt han Jødemissionsforedrag. Pastor Reque af den Norske Synode, Prest paa Spring Prairie, var paa Mødet en Eftermiddag og optoges som raadgivende Medlem; han deltog ogsaa i Samtalen. Af Kredsens Prester var der tilstede foruden Menighedens Prest, Pastor Elstad, Pastorerne A. P. Lee, J. J. Lee, L. M. Sagen, N. D. Peterson og A. J. Eversen. Offer optoges til den ydre og indre Mission.

A. J. E.

Kirkeindvielse og Samtalemøde.

Søndag den 27de Oktober var en Høitidsdag for Roseni Menighed, S. L. Jacobsons Kald. Var der vemodige Tanker og Tørelser, da de for vel et Aar siden saa sin gamle Kirke i Aske, saa var der Feststemning paa nævnte Søndag, da de igjen fik sit prægtige nye Kirkehus indviet. Kirken er rummelig, vel udstyret og opført til et Kostende af omtrent \$10,000. Den har et prægtigt „Basement“, hvor Menighedens Kvinder serverede Middag til den store Forsamling alle tre Dage af Mødet.

Den høitidelige Handling begyndte Klokken 10:30 Søndags Morgen. Pastor G. D. Wit holdt Intimationsstalen. Synodens Formand, Pastor M. G. Hanson udførte Indvielsen med Bistand af Pastorerne J. A. Duello, C. J. Olberg, P. J. Reinertson, (f. R.) J. J. Melom, G. M. Trygstad, M. B. Løftesmoe, samt Stebets Prest Past. Jacobson. Paa Eftermiddag talte Missionær Trygstad. Pastorerne Hanson og Wit sagde nogle Ord til Afsted, da de maatte forlade Mødet allerede samme Aften. Søndags Aften holdtes engelsk Prediken ved Pastor

Melom, samt Nadværgudstjeneste. Det opstillede Samtaleemne, Aab. 3, 20, indlevedes Mandags Morgen ved Pastor Duello. Samtalen blev fortsat i Endrægtighed og med Alvor.

Kirken var nu indviet og nu gjaldt det, at Hjerterne kunde indvies. Jesus staar for Kirkens Dør og banker. Aabiseamenigheden begyndte godt, men Udviklingen førte bidhen, at Jesus udestængtes. En Lunkenhed foraarjaget ved Stolthed, Selvforøgelse og Høffærdighed drev Jesus ud. Slig er ofte desværre Tilstanden iblandt os ogsaa. Jesus tvinges ud formedelst Kristnunkens Bemmeligheid. Han staar dog ved Døren. Hans Kjerlighed holder ham der. Ja, se ham ogsaa ved Hjertets Dør, Herren kommer til Hjertet og banker paa. Længere kan han ikke komme om Menneftet ikke vil lade ham lukke op. Han tvinger sig ikke ind, men han vil heller ikke trætte med Menneftet evindeligt. Det gjælder derfor, at man hører paa Røsten. Maa Herren faa velsigne baade den enkelte og Menigheden slig, at Jesus faar komme ind og holde Nadværb.

Foruden de før nævnte Prestier var ogsaa Pastor A. J. Krogstad tilstede de to sidste Dage af Mødet. Flere Bægbrødre var fremmødt og tog aktiv Del i Samtalen. Missionær Trygstad blev givet en halv Times Tid Mandags Eftermiddag til at tale Missionsjagen. Offer optoges til vor Kinamission. Tirsdags Aften var Slutningsfest. Vi havde en velsignet Tid. Maa Herrens Velsignelse faa hvile over Stedet og Folket.

M. B. Løkke smoe, Sek.

Lyssglimt mit Die ser
Straalende venligt hærned.
Skinnende Himmels—
Naturmørkets Kuldeghs
Flygter, naar du bryder frem!
—Hjertet det higer, ja—
Freidigt det stiger da
Op mod sit evige Hjem.—V. B.

Fra Madison Kreds Aarsmøde.

Madison Kreds af Hauges Synode holdt sit Aarsmøde fra 29de til 30te Oktober i Næs Menighed, Madison, Minn., Pastor J. M. Wicks Kald.

Efter Mødets Beslutning gives herved et Uddrag af Forhandlingerne.

Pastor J. J. Etse fra Hendricks, Minn. holdt Aabningsprediken og havde som Tekst: Luk. 13, 22 flg. Inderligt og overbevisende blev det lagt os paa Hjerte, at Salighedsjagen maa faa være Hovedsag, om det skal gaa os vel.

Paa Kredens og Menighedens Begne blev Forsamlingen hjilet hjertelig velkommen af Pastor J. M. Wiek i Tilknætnings ti Ap. Gj. 10, 33. Han betone de Alvoret og Velsignelsen af at være sig bevidst, indfor Guds Aahyn, baade for den som taler og den som hører.

Man enedes om følgende Tid for Mødet: Bønnemøde om Morgen en fra Kl. 9.30 til 10. Sessionstid fra 10 til 12 og 2 til 4, og Prediken om Aften enerne. Formanden indleveret sin Rapport, som blev besluttet trykt i „Buddærer en“.

Tirsdag Eftermiddag: Samtaleemnet, Aab. 3, 14—22 indlevedes af Pastor A. Haugland, Clark, S. D. Indlederen dvælede særlig ved: 1. At Gud aabenbarer, hvad de var. 2. Hvad Gud vilde gjøre med dem. 3. Hvad Gud havde bestemt dem til. 4. Den selvprøvende Anvendelse.

Tirsdag Aften predikede G. O. Mona over Herrens Ord i 2 Krønikebog 16, 9. Onsdag Formiddag blev følgende Embedsmænd valgt: Næstformand, J. M. Wiek; Sec. G. O. Mona; Kæs. T. T. Bæ. Til to Medlemmer af Bestyrelsen valgtes R. Kloster og P. Sagmo.

Besluttet: at fortætte Samtalen og jaa Onsdag Aften. At hver Taler faar 10 Minuters Tid. At have Nadværgudstjeneste den sidste Time af Eftermiddags sessionen Torsdag. At Offer optages til Kredsen iust før Nadværgudstjenesten. Det e Offer blev vist noget over \$60 00.

Under Mødet fik Past. T. J. Oppedagh

Telegram om at Broder R. Rasmussen havde faaet Hiemlov. Besluttet at Sekretæren sender Mrs. R. Rasmussen og Familie en Sympatistkrivelse. Den sendtes næste Morgen; men Sek. nævnte, at han trodde de sørgende vilde forstaa vor Sympati bedre ved at sende dem lidt Hjælp: Paa Forslag af G. Paulson blev det besluttet at optage en Kollekt, og denne Hattetollekt beløb sig til \$52.93. Dette sendtes næste Dag. Han som er Enfers Forsvar og faderløses Fader, glemmer ikke sine Døfter.

Torsdag Eftermiddag behandlede Bestyrelsens Indberetning og følgende Punkter vedtoges:

1. Madison Kreds udtaler sin Tak til Gud for hans Velsignelse over Virksomheden ogsaa i det fubndne Aar.

2. Menighederne opmuntres at indbyde til flere Kredsmøder.

3. At vi har 7 Maaneders Emissær-virksomhed i Kredsen det kommende Aar. Dette Punkt diskuteredes. Pastor Oppegaard var imod denne embedsmæssige Virksomhed og ivrede for at faa opstillet den gamle Haugianske frie Lægmandsvirksomhed. Punktet antoges dog: Oppegaard begjærede sit Navn tilføjet Referatet, som den der stemmede imod alle Beslutningerne angaaende Emissærvirksomheden.

4. At vi vælger fire Emissærer, med en Godtgjørelse af \$30.00 per Maaned og frie Reiseudgifter.

5. Følgende Emissærer valgtes: Past. T. R. Jacobs at virke 2 Maaneder i Pastorerne Eastvolds, Barstad, Wicks og Bøes Kald. R. Klofter at virke 6 Uger i Past. Ekkes og Monas Kald, og 2 Uger i T. Hansons Kald næste Aar. R. Rygh at virke 6 Uger i Past. Stenersen, Haugland og Odlands Kald. M. Hanson at virke 6 Uger i Past. Johansons og Ræis Kald. Som Supleanter valgtes C. Appelvig, Ole Aarestad og C. Dahl.

6. Formanden godtgjøres med \$50.00 for det kommende Aar for sit Visitarbejde og frie Reiseudgifter.

7. Medlemmerne af Vigningskomiteen

faar sine Reiseudgifter. Kassereeren rapporterede en Kassebeholdning paa vel \$155.00.

Besluttet at støtte Pastor T. T. Bøe med \$50.00 i hans Arbejde ogsaa det kommende Aar.

Revisionskomiteen rapporterte Regnskaberne i Orden.

Vigningskomiteens Sekretær, som er Kredsens Finanssekretær, anmodes om at sætte sig i Forbindelse med og indhente Oplysninger fra de Menigheder, som ikke har betalt sin ilignede Del til Synoden.

Besluttet, at Vigningskomiteen sammen med Bestyrelsen ser til, hvorledes Kredsen paa bedste Maade kan faa betalt sin Gjæld til Synoden.

Som Svar paa en Skrivelse fra den forenede Kirkes Kredsmøde blev det besluttet at nedsætte en Komite for at sammen med en Komite fra den forenede Kirke og norske Synode at ordne med et fælles Samtalemøde i Kredsen. Videre blev det overdraget til samme Komite at ordne med Afholdelsen af et fælles Søndagsstolemøde.

Til denne Komite valgtes: Pastorerne B. R. Barstad, J. M. Wick og G. D. Mona.

Torsdagsaften var det en Afstedstund, og mange aflagde korte og hjertelige Vidnesbyrd.

Alle Kredsens Prester undtagen Stenersen og Johanson var tilstede.

Herrens Ord lagde et helligt Alvor over Hjerterne under Mødet. Jesus, som er det trofaste og sandrue Vidne, vidner nu alvorligt for os, at han ikke paa Dommens Dag maa vidne i mod os.

Ogsaa vore mest trofaste Venner siger os de tungeste og alvorligste Sandheder. Lunkenhed og Hykleri er de mest umulige Hjertetilstande. Paodicæa, den sidste af de 7 asiatiske Menigheder, er et Billede paa Kirkens sidste Tid, — Navnet betyder Folkevælde. Og det passer paa den Menigheds Tilstand, — ydre Velstand med indre Død, Skin uden Kraft. Folkevælde er just vor Tids Motto. Hvad Folk vil have, maa de faa, fra Barnet til Oldingen, uanset enten det er ret i Guds Vane eller ei. Folkevældet har allerede et frygteligt Tag i Guds Menighed og hvor

det faar raade, maa Guds Aand med sin Barmhe ud.

Men Jesus staar endnu for Døren og banker. Derfor, alle Brødre og Søstre, paa Dæk med Bøn og Vidnesbyrd!

Den, som feirer, skal faa sidde med ham paa Tronen.

G. D. M o n a, Sekr.

Noget til Eftertanke.

Det er noget, jeg har gaaet og tænkt paa i længere Tid, og nu vil jeg sætte det paa prent, om „Buddøreren“s Redaktør anser det for værdigt Stof i vort Kirkeblad. Det er nemlig noget, som angaar 1914 det store Jubelaar i Norges Land, da der skal holdes Udstilling og Hundredeaarsfest.

Her er uidentvil en stor Hær af norske Mænd og Kvinder, som den Sommer vil besøge Norge, og kunde det ikke da gaa an, at man sluttede sig sammen og reiste ilag over „Blaamyren“ baade til og fra Norge.

Planen, hvorpaa dette kunde realiseres, er som følger: Man gaar sammen og hyrer et Skib for sig selv, og ingen andre faar Lov at være med der, end dem, som tilhører en norsk lutherisk Menighed. Dette Skib hyrer man sli, at det bliver liggende i Kristiania en Uges Tid, saa alle Passagere kunde faa god Anledning til at se sig om. Derefter seiler dette Skib langs Norges Kyst og besøger forskjellige Steder og saa siden drager over Blaamyren tilbage til Amerika. Jeg formoder, at der vil blive saa mange fra hvert Samfund, at hvert Samfund for sig kunde have et ekstra Skib. Dersom det var Tilfældet, saa kunde man sætte Samfundets Banner og Korsets Mærke paa disse Skibe, og det vilde uidentvil vække Respekt for den norsk amerikanse Kirke, om man kom sli ind over Kristianiafjorden til den norske Hundredeaarsudstilling. Jeg tror ikke, det

vil koste mere, end en almindelig Billet, og saa havde man den Fordel, at man var for sig selv, og havde sit Logis medens man var i Kristiania, og det er ikke saa lidet; thi det vil blive vanskeligt for Logis i de Dage.

Jeg har ikke undersøgt saa nøje endnu, men jeg har faaet lidt Rundskab om, at denne Plan kan realiseres.

Det er mange, som jeg har nævnt denne Plan til, som har sagt, at kunde den realiseres, saa vilde de og være med.

Jeg tænker der vil blive maaste 1500 eller 2000 Haugianere, som den Sommer kommer til at besøge Norge, og hvorfor reise en her og en der, hvorfor ikke slutte sig sammen og faa et eget Skib, saa man kunde faa have det som hjemme. Paa denne Maade kunde vi have vore Opbyggelsesmøder hver Dag og vore Sangkonserter, og det hele vilde blive som en stor Fest fra vi drog hjemmefra indtil vi kom tilbage.

Jeg har nu kastet Tanken ud, og jeg skalde ønske om flere af „Buddøreren“s Læsere vilde udtale sig desangaaende. Jeg har ikke gaaet ind i de enkelte Ting, som man maatte ordne med forat saa Sagen realiseret, men bare kastet ud Tanken, saa den muligt kunde blive diskuteret, og de, som har mere Forstand paa sli Ting kunde give os nogen gode Vink.

Eders for Sagen interesserede

L. L. C a r l s o n.

E n s t o r H æ r .

Der er nu 7 Millioner Kvinder, der tjener sit eget Brød i de forenede Stater. Der var 5 Millioner i 1908, men alligevel er de for svage til at gjøre et Kryds paa en Papirlappe paa Valgdagen.

Bevares vel, det er ikke kvindeligt! Men at slide Nat og Dag for en Drukkenbøst og saa lidet Mad og en hel Del Bank, det er kvindeligt, og somme siger kristeligt ogsaa.

„Det Hvide Baand“.

Vækkelse.

Indsendt ved Mrs. Christoff.

For nogen Tid siden traf jeg en gammel Prest, der fortalte mig følgende fra sit eget Liv:

„Jeg blev efter min Studietid sendt ud for at tage et Arbejde op i et fjernt, forsvømt Landdistrikt.

Der havde ikke været nogen Vækkelse, intet Aandens Veir i disse Egne i mange Aar.

Jeg samlet da nogen troende Menneſter hver Fredag Aften for at bede om Vækkelse. Vi vedblev dermed i 15 Maaneder, men Himlen var lukket som med en Kobberport over os.

En Dag bestemte jeg saa, at vi skulde have et almindeligt Bønnemøde.

Mit Hjerte jublet, da jeg saa Bønderne med deres Familie komne og Skolestuens bag Kapellet blev fyldt.

Jeg forklarte at vi havde samlet os for at bede om Vækkelse.

Vi sang vore Salmer og bad og Ordet blev derpaa givet frit.

En Dødsstilhed la sig over Forsamlingen. Endelig reiste en anset, gammel Mand af Menighedsraadet sig og sa:

„Sr. Pastor, jeg tror ikke, at der kommer Vækkelse her, saalænge Broder J. og jeg ikke kan tale venlig med hinanden. Han forlod sin Stol og gik hen over Gulvet til J. og sa: „Broder J! Du og jeg har ikke ret talt sammen i fem Aar. Lad os slutte Forsig. Her er min Haand!“

Den gamle vendte tilbage til sin Plads og satte sig. En Hukten brød frem fra Forsamlingen og saa blev der Stilhed igjen.

Saa reiste en anden sig og sa: „Sr. Pastor! Der blir ingen Vækkelse her, saalænge jeg siger Dem behagelige Ting mens De hører derpaa, og slemme Ting om Dem, naar De vender Ryggen til. Vil De tilgive mig?“

Vi tilgav hinanden, og der blev stille igjen,

Og Presten fortalte mig, at saa blev

han Vidne til et af de mærkeligste Optrin i sit Liv. I ti Minutter gik Mænd og Kvinder lydløst om i Børrelset og jævnet gamle Uenigheder ud, og saa begyndte Herren at besøge Menigheden.

Arbejderne i en Fabrik i Nærheden hørte, hvad der foregik i Skolehuset og ved Mellemmadstid kom de til i et saa stort Antal, at man maatte gaa over i Kirken. Presten predikete da for dem det ensfoldige Evangelium og knapt fem Minutter efter bad fire af Ansøjerne i Ondskab og Splid i dette Samfund Gud om Naade.

En Vækkeise brød frem, der gik over Egnen i hele to Aar.

Jeg fortalte denne Historie i Wandsworth i England. Da jeg saa Uger efter predikete for en Forsamling af Prester i London, fortalte jeg den igjen og en Prestebroder reiste sig og sa at en Mand i Wandsworth der havde hørt min Historie, og som skulde ham fem og tyve Dollars, gik hen til ham ved Mødets Slutning, tog ham i Haand og sa: „Tilgiv mig, at jeg ikke har betalt de Penge før. De skal saa dem imorgen“.

Saaledes maa vi gaa tilbage til den dybeste Grund. Vi kommer kun til at staa i et ret Forhold til Gud nsigtig i samme Grad, som vi staa i et ret Forhold til Menneſter omkring os. Lad os derefter prøve os selv, ikke efter, hvad vi er om Søndagen i Kirken, men efter hvad vi er overfor de Menneſter vi holder mindst af.

Det er den sande Maalestok. Er I kristne Menneſter rede til at udjævne gamle Stridigheder? At opgi Ting i deres Forretning, som I ved ikke stemmer overens med Kristi Bud osv.

Lad Guds Kjærlighed udgyde sig i eders Sjel, og Glæden vil komme. Men sørend du kan saa det bedste af Gud, maa du lade ham undersøge din Sjel og vise dig de urene Ting, der gik ind i dig maaste for flere Aar siden.

„Hyrden.“

Vi l man ha Held med sig i Livet, skal man ikke lære noget om alt muligt, men alt muligt om en speciel Ting.

Et Forbillede.

(Af B. Anderson.)

(Slutning.)

Ogsaa i vor Kirke herover har vi en Skare som arbejder i Tro og Bøn og sukker tungt over den langt større Skare som lever sikre og trygge, uden Syndserkjendelse, uden Sorg over Synden, uden Betsmring for egen og andres Frelse. Skal og kan det ikke blive anderledes? Hvad vil Kirkens Herre? Hvad er Betingelsen for at han faar gjøre, hvad han vil, langt over hvad vi bede og forstaar? Betingelsen; et Dvgjør med Gud og hverandre inden alle disse Samfund, som flere Gange er nævnt. Derfom enhver troende inden alle disse Samfund vilde gjøre, som Luther siger: „Gribe i sin egen Varm, saa vil han finde, at han har Rjød og Blod“, saa vil han finde meget og mangeartet Tornekraat som skulde oprykkes. Vi har alle Arvesynd, (Den gamle Adams „Feg“ med sine Retsfordringer) deraf følger Gjerningsynd og Samfundsynder, man kan forsøgte og forsvare ren Være, -eller hvadsomhelst andet man tror er ret, forsvares med Midfjerhed og Dvgtighed, godt saalangt, bare dette altid var det samme som at: „Være Sandheden tro i Kjerlighed.“ Paulus fremstiller for os en Prøve derpaa, og den er tanketung og alvorlig: „Om jeg taler med Menneffers og Englers Tungemaal, men ikke har Kjerlighed, da er ieg en lødende Malm eller en klingende Bjælde.“ 1 Kor. 13, 1—13.

Vi skylder af Hjertet at takke Gud for en Skare af troende, bedende og forbedende iblandt vort Folk som saar Sæden med Taarer, og med Bemod ser paa de langt større Skarer, som sover tilfreds med sin Verdenskristendom, (som før nok er nævnt), saa det kan nok passe som Biskop Laache siger: Blandt de kristnede „Folk“ er der gjerne saa sande Disiple, Hveden er der, men Klinten er mongfoldigst. „Kristus har mange Bekjendere, men saa Efterfølgere.“ Lad dette bedrøve os, og lader os opfylde Kristi Bud, ved at tage vort Samfunds Synder paa os, afbede dem, som han bad, og som

Paulus, Daniel, Nehemias, Moses og alle hellige Mænd, søle os et med vort Folk.“ O, vort Folk, vort Folk! haade i vor Kirke og udenfor.

Dg nu kjere troende, bedende Brødre, lærd og læg i hvert Samfund, lad os alle af Hjertet bede vor Gud og Frelser som er Kjerlighed; udgjd ved din Aand din Kjerlighed i vore Hjerter. Kjerligheden! Kjer-
nen i Kristenlivet, Driivkraften i al vor Virken, saa blive vi ydmyge og smaa i os selv, de store jevnes med de smaa, og de smaa med de store, som stene i Guds Kirkebygning, den sande Kjerlighed og Ydmyghed er en Magt som overvinder Djevelen, Verden og Rjød, og trofser alle Helvedes Hære, den har nedbrudt mange Skillemere og stormet Satans Befæstninger, og den skal gjøre det iblandt vort Folk, den har bundet mange herlige Seire i Guds Rige, og den skal gjøre det iblandt vort Folk, den har forliget de uenige saa de blev Hjertebrødre, og den skal gjøre det iblandt vort Folk. Hvori har saadan Kjerlighed og Ydmyghed sin Rod og Magt? I Livsamtundet med Jesus. Jeg formaar alt i Kristus som gjør mig sterk.“ (Paulus.) Dg saa syng vi til Selvprøvelse og Opmuntring: „I Herrens Udvalgte som Hellighed øve, Hvor staar det med Kjerligheds vigtige Prøve? osv. No. 638, Landstad og „Kjerlighed er Lysets Rilde.“ No. 227 m. fl.

Saa ser vi atter paa Skaren iblandt vort Folk, som hverken kjender Gud eller sig selv, som blot elfter Verdenslivet, det være i sin eller grov Stikkelse, uden Tanker paa Mødet med Gud, da gribes vi af Sorg og Medynk; thi alle er lige dyrefjæle, ligemeget elskede til Frelse, han vil inden Sunders Fortabelse, hvad man da og hans Børn og Budbærere, med Erfaring om Synd og Raade, søle, naar de ser saamange af sit kjere Folk, som enten sætter en blind Tillid til sin udbortes Banegudsdyrkelse, og bedrager sig og andre som helt sløv og ligegyldig om alt, sløver og døver mer og mer Samvittighedens Stemme om et Møde med Gud, Død og Dom, og fanges i grove, ja gudsfornegettende Wildfarelser. O, hvor tungt at se!

Da beder og klager vi, klager og beder som Brorson: *Alt Fader lad dit Ord og Aand Dog ret fra Overhaand! osv.* Og saa tage vi den næstfølgende af den alvorlige Pontoppidan med. Lad os ikke tabe Modet om det ser mørkt ud med disse Skarer paa den brede Vej, vi vil adlyde Herrens Befaling, og stole paa hans Naadestøtter. O, kunde vi ret og fast tro, skulde vi se hans Herlighed, vi skulde i Troen, fuldtroede, bede om fornøjet Liv for hverandre med Lys og Kraft fra det høie, og paa saadan fælles Hjertebøn og Forkyndelse af hele Sandheden, vil Herren svare med aandelige Opvækkelser fra Død til Liv. Er det ikke det, hvorom vi sukker og beder, tilmed at vort eget, og alle troendes Liv, Lærd og læg, maa blive bevaret helt i Herren, og vokse i hans Naade og Rundskaab. Vore Kirkesamfund arbejder vist med Trofast og Glid hver for sig, men efter min enfoldige Mening, (og det er jeg vist ikke alene om) er der noget som disse Samfund netop nu, først burde gjøre, som vilde have stor vidtrækkende Betydning. Være, bare vi nu ikke stiller os Hindrene i Veien for, at Guds Vilje faar stik med Hensyn til vor Kirke og vort Folk.

Nu for Tiden dannes der mange Foreninger inden Kirken, som virker i kristelige velgjørende Diemed, og jeg har ikke seet nogen kirkelig, kristelig interesseret har sagt: „Disse Foreninger er stridende mod Guds Ord.“ Var Kristentlivet almindelig saa varmt, aandsfyldt og selvopofrende, som det burde være, saa blev disse Foreninger overflødige, men ikke før. Skulde nu en sand Bønnens og Forbønnens Forening af troende, lærd og læg, inden disse Samfund være mere stridende mod Guds Ord? Vist ikke. Var nu vi og vor Kirkes troende, læg og lærd, i vore Samfund saa aandsfyldt, med „et Hjerte og en Sjæl“, som den apostoliske Modermerighed, saa var den et Bønnens og Forbønnens Samfund uden særegen Stiftelse. Derfor maa en Bønneforening være god, sand, oprigtig, hjertelig, alvorlig, uden Persons og Samfunds Anseelse, det er Guds Vilje, og da skal en saadan Bønneforening komme os til Hjælp i vor Skrøbe-

lighed i Foreningsarbeidet, og Gud skal velsigne det med gode Frugter. De bedende i hvert Samfund, beder og virker for Guds Riges Uddredelse blandt Jøder og Hedninger, det er ret og godt. Beder først og sidst for sig selv, som enhver bør, og for sit Samfund, at det maa have Trivsel og Fremgang, (maaske det har hændt, at man ivrig for sit Samfund gif andre fornær, blev Strid og Krangel). Men beder man ogsaa ret hjertelig om, at de gamle Saar maa læges, og dertil behøves, at man ikke undrager sig en Operation; thi Staden sidder dybt, og er ellers uhelbredelig uden et sandt Opgjør med Gud og hverandre i en ydmyg Selvteknelse og broderkierlig Aand, saa man blot har Guds Vilje for Dø; thi dette vil Gud. Slig maa Grundvolden lægges til sand Forening. Ster ikke dette, saa bygger man paa Sand med Hø og Straa, og hvad vil Følgen blive? Gud hjælp os og vort Folk til at overvinde det onde, og vælge det gode! Da vil og kan han udøse Strømme af Naade, Velsignelser over os og vort Folk.

Brødrene kender vel til, hvad Herren siger: „Stat op, bliv lys! Thi dit Lys kommer, og Herrens Herlighed opgaar over dig.“ Gæt. 60, 1. Det lønner sig at staa op. „Thi Gud, som sagde, at Lyset skulde skinne frem af Mørket, er den, som har ladet det skinne i vore Hjærter til Oplysning i Rundskaaben om Guds Herlighed i Jesu Kristi Aarsyn.“ 1 Kor. 4, 6. Herlige Liv!

Alle Troende, som før sagt, ønsker vist større Vækkelser i alle Samfund, men skal Gud saa gjøre, hvad han vil, og lade en Pintsevind blæse i et større Maal iblandt vort Folk, saa maa først Hindringerne ryddes af Veien paa den Naade som før paapeget, det er det vor kjære Gud, rig paa Naade og Miskundhed, venter paa. Derfor: først ned med Skillefrankerne i alle Samfund, da ingen kan sige: Jeg er uden Skyld for Gud og Mennesker.“ Derfor vil alle troende med dyb Erkjendelse og Bæjendelse for Gud, enige og af sit hele Hjerte vedblivende i Bønnen, og uden at tvile paa Guds Forjættelser bestormer Naadetrønen, som paa Bønne-mødet i Jerusalem, saa skal vort Folk opleve

en stor, dyb og sund Bækkelse. Gud vil det, og kan det; thi hans Arm er ikke forkortet og hans Kjærlighed ikke formindsket. Han er den samme idag som igaar. Dette er jeg, som ellers famler i saa mangt, fuldt ud sikker paa.

Saa, vist og sandt: „En Aandsdaab det trænger vor Kirke—just nu med aandsfyldte Bidaer, o kom det ihu, fuldtentig for Tronen at træde!

Det synes for mig, i min Enfoldighed, som vi har naaet et Tidspunkt i vor Kirke, da det gjælder noget, over det sædvanlige, rigtig stort og herligt at vinde, saa man fik je vor Kirke i større Maal som Staden paa Bjerget, som Lyset paa Stagen og Saltet mod Forraadnellen. Men ogsaa et skrækkeligt Tab om den besejrede Tid forsømmes ved Efterladenhed, eller Træghed. Hvem med patriotisk Sind vil undrage sig, naar en Fiende som Kjøber vil trænge ind i Landet. Hvad vil Satan med sine Hære gjøre mod Herrens Kirke? „Op I kristne, samler Kræfter, Fatter Mod i Barm og Bryst, Ret at følge Jesus efter, osv. Ja det er Foreningsveien, thi naar vi har faaet aabent Syn for det virkelige store, som Herren vil stænke sit Folk, da spares ikke det gamle Tornekraat, som længe nok har voldt Skade, da faar man Kraft og Mod enhver for sig, og alle som en, sættes at rive det op med Rod, saa gjør man Veien rydig, og saa vil man som en sluttet Hær, stille sig under Korsets Banner, hvor den seirende Færste for Herrens Hær er Anfører, og den Helligaand som Kommandant og Leder, „Han skal lære eder alle Ting“. Saa blæses der i Trompeten og lynges Krigssange, saasom: „Op I kristne, rusten eder. Kristi Lemmer, ud paa Vagt! Satan sig til Strid bereder, Og vil bruge al sin Magt. Op enhver! Draager Sværd! Fienden traadser Herrens Hær osv. Hele Sangen, 689 Landstad.

De kjære Brødre ved saa vel, at oven nævnte er, og maa være alvorlig. Her duer det ikke at lappe det gamle med nyt Klæde, saasom med en ny Stik, ny Form og Banevæsen, hvor af der er mere end nok i den kristnede Verden, hvorved Hællerne kunde

bli værre og værre, eller ogsaa, at indvortes Stade skules med en udvortes Fernis. Nei Brødrene ved, hvad Herren forlanger, og hvad der behager ham. „Et sønderbrudt og sønderknuist Hjerter vil du o Gud ikke foragte.“ Sal. 51, 19. „De som saa med Graad, skulle høste med Frydemaal.“ Sal. 126, 5, 6. Af det Dybe kalder jeg paa dig Herre! Sal. 130. Disse Sandheder stadfæstes mangfoldig i Guds Ord for alle Naade-søgende til Liv og Virken. Og skulde dette da med ovenstaaende ikke være det første, største og nødvendige i Foreningsagen? Jo sikkert og vist! Saa vil vi af Hjertet bede: „Se o Gud din Vilje! Hvær Hjerterne til Sand, dyb Erkjendelse, Bekjendelse, vedholdende i inderlige Bønner, Forbønner for os selv, vor Kirke, vort Folk! O himmelske Kilde lad Strømmene flyde paa dette dit Land, Alt Blomster og Frugter din Have maa pryde, og sætte i Stand! Og der skal alle Naadeunderer iblandt vort Folk, i større Udstrækning end hidindtil. Gud vil det: „Gid mit Folk vilde høre mig!

Skulde nu Brødrene finde, at et saadant Dypgjør med Gud og hverandre i Aand og Sandhed som det første og vigtigste i Foreningsagen, og i den Henseende de paaagtede Bønnemøder i Forening, har Grund i Skriften og være til Velsignelse i en saa stor og vigtig Sag, saa vil Brødrene ordne dette paa bedste Maade.

Siden i Juni 1878 har jeg været et ringe Medlem af Hauges Samsund og Synode, og da Synoden i den Tid havde Mangel paa Arbeidere, saa modtog jeg Kaldet, fuldt overbevist om min Udygtighed og Ustikkethed, som en Nødhjælp indtil videre, og hvor jeg er skyldig at takke Gud, som har hjulpet en sliq Usling hidindtil, tilmed de kjære Brødre for Overbærenhed og Velvilje. Jeg har elsket Hauges Samsund, og jeg elsker det ikke mindre idag, ikke som noget fuldkomment uden Feil og Mangler. (Hvor findes det Samsund eller Menighed som ikke har Brøst og Skrøbeligheder nok, naar man begynder i sin egen Barm, det er noget andet end vort „eget“ det vi kan bestaa med for Gud.) Aldrig har jeg fundet, jeg burde

gaa ud af Samfundet, som holder fast paa Guds Ord som Regel og Rettesnor for Tro, Lære og Liv, Sakramenterne, Børnelærdom men, kort sagt, den Bibelske lutheriske Lære og Kirke hengivne, tilmed den apostoliske Lære om de kristnes Bidnepligt i broderlig Enhed og Samvirken mellem Lærd og Læg, Kjønt Strøbelighed og Mangler altid hænger ved os. Hvorfor skulde jeg da gaa ud af Samfundet, saalænge det staar som et eget Samfund, end og naar jeg udenfra var fristet dertil. Vore andre nyere startede Samfund (jeg kalder dem vore, fordi det er vort Folk) har vel heller ikke noget fuldkommere, end lige fuldkomment at rose sig af i ovennævnte Henseender. Maa den kjære Gud ved sin Aand saa styre og lede os alle den rette Vej!

Hvad det aandelige Prestedømmes Ret, Pligt og Virksomhed angaar, som absolut nødvendig i Guds Kirke paa Jorden, har ikke alle Tider, og allesteds været anerkjendt og øvet, som det burde været, til stor Skade for Kristn livet, derom vidner Historiens sørgelige Følger. Om de kristnes Fællessvirksomhed i en hdmgy broderkelig Aand, med hver sit betroede Pund og „er hverandre underdanige i Guds frygt“, og opbygger hverandre med Guds Ord. Dette ser alle som læser Skriften, her peges kun paa nogle saa apostoliske Bidnesbyrd: 1 Pet. 2, 9. 1 Kor. 14, 26; Fil. 4, 8; Kol. 3, 16, 17 og 1 Tes. 5, 11. „Formaner derfor hverandre og opbygger den ene den anden, ligesom I og gjøre! Dette erkjender den troende Prest, og det troende Lægfolk, de række hinanden Haanden til broderligt Samvirke; thi de trænger hinanden, dog maa alt gaa i den Orden, som Gud i sit Ord foreskriver, kun da gaar det godt, men ikke anderledes. „Saa bærer de Byrden med hverandre, og opfylder „Kristi Lov“ og lig en Aron og Hur holder Hænderne oppe paa den, som mest er betroet, og føler det o saa tungt! Dersom I vide dette, ere I salige, om I gjøre det.“ Joh. 13, 11.

Jeg ønsker at disse Sandheder maa blive ret levende erkjendt og praktiseret af lærd og læg blandt alt vort Folk, og Kirkens

Herre skal velsigne det med herlige Frugter. Lader os alle bede.

Nogen kan maaske synes, jeg har været for nærgaaende, og hensynsløs med det jeg har skrevet, ja hvis det befindes stridende mod Skriften, saa beder jeg om Tilgivelse. Min Vilje er dog, at Skriften maa være min, og alles Veder. Mange kan og maaske synes, at det jeg nu har skrevet om Foreningsagen, om hvad først bør gøres, og den Vej man bør gaa, er ensfoldigt, barnagtigt og taabeligt og det indrømmer jeg fuldt ud, jeg har ikke ment at undervise dem, som forstaar det bedre, men kun som enhver anden at sige min Mening. Jeg ved det er simpelt skrevet, men en Ting tør jeg paasta, for Guds Aahyn, at det er oprigtigt og alvorligt ment, at saaledes er mit ringe Syn paa Foreningsarbejdet, at der kan bli en saadan Forberedelse, som Gud vil, og Hjerterne trænger. Tænk om det i Sandhed saar herde: „Om Aftenen var der (Vod)s Graad, om Morgenen Frydesang; thi Herren har med stor Naade besøgt sit Folk.“ Og saa vil de kjære Brødre undskyldte en gammel Usling, staaende ved Evighedens Porte, som lig et Barn udtaler sine Barnetanker, lig Drømme og Syner om Fortid og Fremtid for vor Kirke. O det er gribende underligt at staa ved Grænsespælsen, man har andre Følelser og Syner end forhen, og det tror jeg er Grunden til disse ensfoldige skrevne Blade. Og nu kjære Brødre sjernt boende, jeg kommer ikke til at se eder før paa hin Side Floden. Maa vi da samles i den triumferende Kirke! Og at ogsaa jeg gamle Syndeusling saar være med, af Guds store forunderlige Naade. O, hvor stort, hvor stort! Og saa glemmer vi ikke hverandre for Naadetrønen. Ja bed for mig Brødre!

Man skal ikke lade sig bedrage af nogen Stabnings Udseende eller af noget falskt Lys; men han skal med Godhed og Kjærlighed lade alle Ting staa ved sit Værd og udbringe det bedste af alle Ting, som forbedres deraf og ikke paa nogen Naade forværres; thi det er et sikkert Tegn paa den Helligaands Nærværelse.

Du kan ikke.

Derfom du er gjensødt til et levende Haab ved Troen paa Jesus og nyder Freden som flyder af Bevidstheden om Fredsamsfundet med Gud, da er du kommen ind paa den trange Vej i Kristi Efterfølgelse. Der kræves Lydighed paa denne Vej. Du faar ikke maale dig selv med andre, heller ikke faar du altid følge andre kristne. Det vil nemlig med Nødvendighed forekomme dig, at Gud tillader andre kristne meget, som du maa afholde dig fra.

Andre, haade Prestes og Vægfolk, som synes at tage det meget alvorligt med sin Kristendom og som udfører store og vigtige Tjenester i Kirken, kan paa en kjendelig Maade gjøre sig selv gjældende, kanstø be nytte sig af kirkepolitiske Aneb forat fremme sine Planer og naa sine Maal. Dette kan ikke du. Og derfom du engang vovede et saadant Eksperiment, vilde det hele ganske mislykkes for dig og dertil faa føle Herrens alvorlige Tugt til Udmyggelse.

Andre kan fremhæve og rose sig selv, sine Bedrifter og sin Fremgang, men derfom du vilde gjøre Forsøg i den Retning fik du snart nogle smertelige Slag i Samvittigheden, som bevirkede, at du maatte foragte dig selv og alle dine store Bedrifter.

Andre faar Ære og Berømmelse, blir populære, medens du sidder gjemt og forglemt. Du taaler ikke meget af det Slags Solskin; thi Herren vil i dig frembringe en Frugt, til hvis Vækst og Trivsel, der trænges mere Skygge end Solskin.

Andre blir store og indflydelsesrige, du forbliver liden og upaaagtet. Andre udfører et Virke og vinder Anerkjendelse derfor, medens du maa tage endnu tyngre Tag, men ingen synes vide noget derom. Kanstø det endog hænder, at du faar Naade til at udføre en haade vigtig og vanskelig Tjeneste, men en anden høfter haade Æren og Belønningen deraf. Din Belønning kommer senere.

Du tugtes af Aanden for Ord, Følelser og Handlinger, som andre ikke synes at be-

svære sig noget over. Er du misfornøiet med den strenge Disiplin? Derfom du vil følge i Jesu Fodspor, maa du, ja du er villig til at indrømme din Mester Retten til at binde dine Hænder og Fødder, til at sætte væbnet Vagt over dit Hjerte og din Mund, forat du kan behage ham som har taget dig i Sold.
Bet h a.

De visne Løv.

Paa Træets Grene vi fik engang,
Den Plads, hvor vi skulde staa.
Saa frisk og saa grøn vi frem da sprang,
Vor Fremtid da for os laa.
Vi frydede os i Vaarens Stjød,
Det syntes, som alting var Liv,
Af Solens Varme vi alle nød
Ja ned til det mindste Liv.

Saa godt vi kunde vi søgte nu,
At fylde den Plads, som vi fik.
Dog altid vi maatte komme ihu,
En Sommer—hvor hastig den gik.
Dog snart vi lærte at Livet var
Ei altid Solskin og Vaar,
Men at det ogsaa i sig bar
Sorger og trange Aar.

Saa kom der en Tid saa kold og graa,
Da Stormerne fused frem,
Og før vi det vidste, vi alle laa.
Løskrevne fra vore Hjem.
Vi førtes da frem uden Raft eller Ro,
Ifølge med al Slags Støv.
Ei nogen Steds der fandtes Bo,
Vi var kun et visjant Løv.

Hvad vi skal lære af disse Løv,
Er: Tiden hernede er kort!
At Legemet atter skal bli til Støv,
Hvoraf det engang var gjort.
Saa vi maa bruge den kostbare Tid,
Som vi af Guds Naade faar,
At søge vor Frelser med Alvor og Flid,
Saa engang vi Maallet naar.

A d o l p h J a c o b s e n .

Hvorledes en Høvding i Siam fandt Kristus.

En Missionær, der i tredive Aar har reist rundt og arbeidet med Evangeliet i Bagindien, kom for nogle Aar siden til en Egn, hvor han aldrig før havde været, og han blev meget overrasket ved at høre, at Høvdingen over det Distrikt troede paa Kristus. Han spurgte, om der før havde været nogen Missionærer, men det havde der ikke, kun havde der været en, som solgte Bøger, og Høvdingen havde kjøbt en. Da nu Missionæren skjønnte, at denne Bog maatte have et lignende Indhold som hans egen Prediksen, udtalte han Ønsket om at se Høvdingen; og man sagde ham, at her allerede var gaaet Bud til ham om den fremmedes Ankomst. Og snart kom der Anmodning tilbage om at besøge Paladset, hvilket Missionæren da ogsaa gjorde, ledsaget af sin Hustru.

Som de nu betraadte det smukke Landstæb omkring Paladset, saa de gennem Træerne en gammel Mand med graat Skjæg, klædt i hvidt, der stod paa Husets Veranda, og ved hans Side stod hans Hustru, ogsaa klædt i hvidt. Da de fik Øie paa Gæsterne, udbroød de: „Hosianna! Hosianna!“ Da de nu alle sad paa Verandaen, fortalte den gamle Mand om deres merkelige Oplevelser.

For tredive Aar siden, da han og hans Hustru istandsatte nogle af deres Afguder, der var gaaet istykker, standiede han pludselig og henlede Hustruens Opmerksomhed paa den menneskelige Haand, der var istand til at udføre saa mange Ting. Han sagde da, at hans Haand var noget større end disse livløse Billeder, som de reparerede. Derpaa erklærede han, at menneskelige Væsener, begavede med Fornuft og skabende Gæbe, var større end disse Stykker Træ og Sten, som de formede til Billeder og tilbad. „Hvor taabeligt er det ikke, at vi tilbeder disse døde Ting, som om de kunde gjøre noget for os!“ udbroød han. Hans Hustru var enig med ham og sagde, at hun ofte havde tænkt det samme. De besluttede da, at de ikke mere vilde tilbede deres egne Hænders Værk, men ødelægge dem. Dette gjorde de; og da de vendte til-

bage til det tomme Værelse, hvorfra de havde taget Afgudsbillederne bort, undrede de sig over, hvad de nu vel skulde tilbede. Da sagde Høvdingen til sin Hustru: „Der maa være et Væsen, større end Mennesket, som har skabt Mennesket og Jorden og Stjernerne. Vi vil tilbede ham, det største Væsen i Universet.“ I tredive Aar var de nu gaaet ind i det tomme Værelse og havde sammenbøiet sig for deres Gud, „om de dog kunde føle og finde ham“ (Ap. Gj. 17, 27,) som Paulus sagde til Athenierne. Det var et slaaende Eksempel paa Sandheden af Apostlenes Ord i Rom. 1, at ogsaa de tænksomme Hedninger ledes til at tro paa et stort Væsen, hvis Forstand og Kraft aabenbares i Naturen.

Gjennem alle disse Aar havde nu disse to Guds Børn opløst deres Hjerter til ham i Tilbedelse, stræbende efter at adlyde den Lov, som han havde indskrevet i deres Hjerter. Men de trængte til mere Lys og spejdede længselsfuldt efter, at det skulde komme. Da havde Høvdingen en Dag hørt, at der var en Mand i hans Distrikt, der solgte en Bog. Han fik straks en Indskydelse i sit Hjerte, at det var Bogen, han saalænge havde ventet paa. Skyndsomt sendte han Bud efter Manden og spurgte om Bogen. Manden sagde: „Dette er den Bog, der fortæller om det højeste Væsen i Universet“. Med skjælvende Haand tog Høvdingen den. Det var et Eksempel af den h. Aige Skrift, oversat i hans eget Sprog.

Som han læste det gamle Testamente, forekom Skildringerne ham saa hjemlige; det var ganske som Livet i hans eget Land. Da Høvdingen og hans Hustru kom til Paulus's Tale i Athen, hvor han talte om dem, der tilbad „den ukjendte Gud“, sagde han: „Rom! vi har levet i Athen i tredive Aar.“

Gjennem dette Guds Ord alene, uden en menneskelig Stemme til at vejlede den, oplært af Sandhedens Aand, kom de til at kjende den sande Gud og Jesus Kristus, som han har sendt.

Da Høvdingen var hørt op med at dyrke Afguder, havde han talt til sit Folk om sin Overbevisning og sin Fremgangsmaade,

men han kunde ikke fortælle dem meget om noget andet religiøst Liv. Men da han lærte Bibelen at kjende, var han istand til at undervise dem og hjælpe dem til at kjende Sandheden og adlyde den. Folket havde bedt ham om en Fremføttelse af hans Tro; og han fortalte Missionæren, at tilidst havde han skrevet den ned. Idet han gik hen til en liden Vifte, tog han sin Troesbekjendelse frem og læste den høit. Med spændt Forventning lyttede Missionæren for at høre, hvorledes et Menneske, der var oplært af Gud alene, vilde formulere sin Tro. Det begyndte saaledes: „Jeg tror paa Gud Fader, som skabte alle Ting. Jeg tror paa Jesus Kristus, Guds Søn, som min Frelser. Jeg tror paa den Helligaand som min Trøstermand og Lærer“. Og derefter fremsattes Grundføttninger, saaledes som de findes i den evangeliske kristne Kirke, uden Tilføttning af falske Anføttelser. Missionæren bød det alderklegne Gæstpar Farvel, idet han meddelte dem, at han rimeligvis snart reiste hjem til Amerika for at besøge sine Forældre. Høvdingen saa venlig paa sin nye fundne Kristenbroder og sagde:

„Missionær, jeg er en gammel Mand og lever maaske ikke, til du kommer igjen. Naar jeg dør, vil jeg gaa til Himlen; men jeg vil komme til at staa langt tilbage blandt de uværdige; thi jeg har været en Afgudsdyrker og har gjort saa lidet for min Herre. Men du vil komme tæt op til Tronen; thi du har tjent ham gennem et langt Liv. Vil du ikke love mig at sige til Jesus, at jeg saa gjerne vilde have Lov til blot en Gang at komme nær hen til ham, at jeg kan se hans Herlighed.“

Denne gamle Høvding var den eneste i Distriktet, der havde Ret til at fremstille nogen af Folket for deres Konge, og han havde ikke opfattet Forstjælleren mellem Jordens Riger og det himmelske Rige i saa Henseende. Som et lidet Barn troede han paa sin Herre og elskede ham, og i sin Ydmyghed anslog han sig selv for en af dem, der vilde komme til at sidde langt nede ved den store Rådverf.

De skiftes med Glædestaaerer. Det tog mere end et Aar, inden Missionæren kom

tilbage igjen, til dette Sted. Da var Høvdingen gaaet bort at beskue Kongen i hans Skjønhed og erfare, at han ikke behøvede at venete paa at blive forestillet af et andet Menneske. Hans Hustru levede endnu og underviste Folket i Sandheden, som den er i Jesus.

Dette er et flaaende Eksempel blandt adskillige andre paa, at den hellige Skrift alene kan vejlede Siæle til Lyset og forklare dem Frelsens ensfoldige Wei. „Kirkefl.“

Hvorledes kan vi faa trofaste Venner og godt Nabolag?

Svar: Afholde os fra Løgn og tale Sandhed hver med sin Næste. Jag Spotteren bort, saa følger Trætten med, Riv og Forsmædelse hører op, Ordsp. 22, 10. Ved Kjerlighed og Trofasthed udføres Misgjeringer, og ved Herrens Frygt viger man fra det onde, Ordsp. 16, 6.

Tungen er et lidet Lem, men puffet storlig. Tungen er en Ild, en Verden af Uretfærdighed. Den besmitter det hele Legeme og optænder Livets Løb og er optændt af Helvede, et ustyrligt Onde og fuld af dødelig Gift, Jak. 3.

Forstaa, at det er Tungen, som udtaler Hjertets Sag, og fordi Hjertet er ondt, saa blir Tungens Tale ond. Men det værste er, at Mennesket ikke kjender dens Ondskab. Vi vil nu betragte det ottende Bud. Thi dette lærer os om Maaden, vi kan saa godt Nabolag. Det ottende Bud: Du skal ikke sige falsk Vidnesbyrd mod din Næste. Vi skulle frygte og elske Gud, saa vi ikke falskeligen besøre andre, ikke forraade andre, ikke bagtale andre, men undskyldte dem, mene og tale vel om dem og tage alt i den bedste Mening. Hvad ondt forbydes i det ottende Bud? At sige falsk Vidnesbyrd imod sin Næste. Hvad er falsk Vidnesbyrd? At usandsfærdig og ukierlig Tale om Næsten i eller udenfor Retten. Hvorledes siges falsk Vidnesbyrd udenfor Rettergang? Naar vi sætter vor Næste en Løgn paa og fører ham ind i et ondt Rygte. Lad dig ikke kalbes en Dretu-

der og forraad ingen med din Tunge. Du skal ikke gaa omkring blandt dit Folk som en Bagvasker. Du skal ikke staa din Næste efter Livet, jeg er Herren. 3 Moseb. 19, 16.

Falske Læber er Herren en Vederstyggelighed, men den, som taler Sandhed, er ham behagelig. Ordsp. 12, 22.

En forvendt Mand volder Trætte, og en Dretuder stiller Ben fra Ben, Ordsp. 16, 28.

Vi har nu set, at Bagvaskelse er det værste Onde i Nabolaget, og at den er forbandet af Herren. Men alligevel hører vi, at den ene Kvinde taler i Dret paa den anden og siger: Har du hørt, hvad Folk siger om den og de? Og saa bliver der en lang Lektse af forskjelligt Indhold. Tilslidst saa siges der: Ja, det er et stygt Menneske. Men du maa ikke sige, at jeg har sagt det. Nei, det maa du ikke gjøre. Thi da bliver de ond paa mig. O, du søle Tanke, hvorfor har du væltet dig ind i Menneskers Hjerter og dækket Jorden med Fattighed. Du er en Dretuder. Og den som agter paa dig finder ikke No ei heller saar han bo i Fred. Thi Bagvaskelse, Hor og Mord er et og det samme i Herrens Øine. Hør nu, hvad Kristus siger: Dersom en Broder synder imod dig, saa gaa hen og irettesæt ham mellem dig og ham alene; hører han dig, da har du vundet din Broder. Matt. 18, 15. Hør nu alle dere som hoister i Ørene paa hverandre. Du skulde gaaet til den som du dadler for Ufømmelighed og talt med ham, saa gjorde du en god Gjerning. Men ved at tale om de og det til andre Folk bliver vi Bagvaskere. Men gaar vi til dem, som vi mener begaar Ufømmeligheder i et eller andet, saa kan vi finde ud, at det hele Snak om den Ufømmelighed er kun Mistanke og Sladder. Men er du for svag til at gaa til den feilende og tale med ham om hans Forseelse, saa tier du som en Mur, siger Luther. Thi det som vi vil, at andre skal gjøre mod os, det samme skal vi gjøre mod dem. Nu er der ingen af os som liker at blive bagvasket eller ført i et ondt Rygte. Nu vel, saa saar heller ikke vi tale ilde om vor Næste, men mene vel, tale vel og tage alt i den bedste Mening. Saa

bliver der gode Venner, Fred og Hygge i Nabolaget.

Bontoppidan siger: I, som elsker Herren, hader det onde. Vort Hjerte mangler af Naturen al hellig Kierlighed. Derimod er det opfyldt med et syndigt Had, som er et saa forfærdeligt onde, at det er Gud, vor Næste og os selv til Skade.

Imod dette onde skal vi bruge den Heltegaands Raad. Bliver I brede, da synder ikke, Solen gaa ikke ned over eders Fortørrelse Ef. 4, 26. Thi dersom Had bliver styrket og æret saa søder det meget onde Børn, nemlig Løgn, Bagtalelse og Mord. Ved Løgn paafører et hadefuldt Menneske sin Næste det onde, han er fri for, og ved Bagtalelse fratager vi Næsten den Ære, som tilkommer ham. Derfor kaider Apostelen Had og Mord Tvillingen. Thi naar Avind har avlet Hadet, saa søder Had Løgn og Bagtalelse, og endelig, saakemt Gud ikke forhindrer det, et virkeligt Mord. Ja, ligesom Basiliken dræber et Menneske og man ved ikke hvorledes, saa dræber ogsaa et hadefuldt Menneske sin Broder endstjønt ingen mærker det. Dette af Bontoppidan. Vi ser altsaa, det er Avind som frembringer Løgn og Bagtalelse og disse Synder er Dødsjunder ligesaameget som virkeligt Mord. Men hvor grusomt er det ikke at se, at Folk neppe agter Bagvaskelse for Synd.

E. Gilbert Jon.

Den bedste Tid til at omvende sig.

M. Eleazar pleiede at sige: Omvend dig, idetmindste en Dag førend din Død. Men da hans Tilhørere engang spurgte ham, hvorledes man kunde vælge en saadan Tid, idet jo Dødstunden var uvis, gav han dem til Svar: Just derfor skal man omvende sig idag, at man ikke maaste imorgen skulde dø i sine Synder og blive evig fortabt. Thi ligesom den, der gaar ombord i et Skib og ikke forud har forsynet sig med Mad og andre Livsfornödenheder paa Land, sidenesther paa Vandet ikke kan erholde saadant, saaledes forholder det sig ogsaa med dem som ikke omvender sig i dette Liv.

Kinamissionen.

Hvad skal det blive af Rauges Synodes
Kinamission?

(Fortsettelse.)

Et Prestekald hjemme uden Prest har langt flere Betingelser for at vokse og opbygges, thi de troende i det har mere Kjenndskab til Guds Ord, har en større Realisation af Nødvendigheden af at samles til Gudstjeneste, dog er det vist en Kjendsgjerning, at disse ledige Kald under endog de gunstige Omstændigheder, skjelden vokser, men meget ofte gaar tilbage.

Singeh Station har været tilseet fra Tszho, Taipingtien og Fancheng i flere Aar og det er et Under, at Arbeidet der har gaaet frem og ikke tilbage.

Tszho har været tilseet fra Taipingtien og maa indtil videre tilsees derfra, men det er ikke tilfredsstillende for Arbeidets Skyld. Dette Sted bør faa sin egen Missionær.

Den store Menighed i Fancheng med en Masse Udstationer tilsees af Pastor Stokstad, som har Hænderne mere end fulde med at bestyre en stor Høiskole.

Om to Aar reiser Pastor Stokstad hjem for Ferie—hans første Tjenestetid, fem Aar, er alt udløbet, men under Omstændighederne haaber vi, at han standser til den regulære Tid til Ferie er inde, men skal vi ikke udjætte os for at gjøre ham hjælpeløs, bør han da faa frit for det haarde Arbeide han nu udfører, men hvem skal faa tage hans Plads? Vi venter Trngstads ud næste Høst, men saa reiser Vandahls hjem; naar Vandahls kommer tilbage, reiser Stokstads hjem, og naar de kommer tilbage, vil det ikke være mere end et Aar eller to til Adlands reiser hjem. Om vi, som nu er paa Marken, kunde fortsætte uden Afbrydelse, vilde det alligevel ikke strække til. Der bør være en Udlænding stationeret paa hver af de fire aabnede Stationer. Vi haaber snart at faa megen Hjælp af de indfødte Prester, men deres Tal vil ikke blive stort til en Begyndelse, thi vi er bange for at samle om os Mænd, som vistnok vil

have de nødvendige Betingelser, hvad Rundskab betræffer, men som muligens vil mangle den fornødne Modenhed. Vi er rædde for at faa afstedigede og ubrugelige Prester rundt os. Af det Kuld, som nu studerer, kanse vi kan ordinere et par, de øvrige bør følge med til Shekow forat fortsætte der en Tid. Gjerne saa vi, at flere af vore ældre Studenter var med ned, om ikke for andet, saa forat være behjælpelig med at give Retning til den nye Anstalt. Det er at haabe, at flere af de bedste og mest aandelige unge Mænd, vil komme fra flere Missioner, saa at Skolen fra Begyndelsen af, maa blive besjelet af en kristelig Grundtone, som kan forplante sig og blive en Del af det nye Seminar. For at opnaa dette, maa vi ogsaa ofre noget. De indfødte Prester bør dog have ved sin Side den denlandske, og da disse ikke kan bo hvor somhelst, vil det være bedst, at Stationerne isthres af Udlændinger og at Udstationer oparbejdes til Kald for de Indfødte.

Gaaende ud fra at Pastorene Vandahl, Trngstad og Adland for fortsætte, trænger vi uden Ophold tre ordinerede Mænd til, som kan overtage Stationerne. Helt saa vi, at de ældre Arbeidere kom ud, thi de er kjendt med Folk og Forhold og har Folkets Tillid; men kan de ikke komme tilbage, bør vi uden Ophold faa nye Mænd til at tage deres Plads.

Saa meget for Stationerne.

H a u g e A c a d e m y.

Vort fremtidige Arbeides heldige Udfald vil komme til at bero meget paa vort Held med denne Skole. Til den maa vi sende vore vordende Skolelærere og fra den, maa vi faa vore theologiske Studenter. For nærværende er der intet, vi faa mangler, som dygtige, kristelige Skolelærere for vore Smaaskoler. Af de Kuld, som nu er ved Skolen, vil vi ikke faa mange, og har faa, om nogen, som kan sendes til Seminariet. Det er derfor absolut en Livsbetingelse for os, at denne Skole bliver udvidet og drevet formaalstjenligt, hvad den nu ikke er.

Alle som elskede Kinamissionen blev glade, naar de fik høre, at Professor Stokstad

havde modtaget Kaldet til at reise ud og overtage Høiskolen i Fancheng. At han var særdeles stiftet for den Stilling, var deres Mening, som kjendte ham da, og det samme er vor Mening, som har lært at kjende ham her og været ved hans Side, efter hans Ankomst til Kina. I ham har vi en Skolemand med den fornødne Dannelse og det nødvendige Udbytn til at plane og grundlægge en Anstalt, som Missionen og Stedet vil have Nytte og Gode af.

Hauge Academy har stadig gaaet frem. Vi er bleven mere og mere glad i Skolen og har med større og større Frimodighed kunnet tilraade vore kristne og andre Venner at sende sine Sønner til den. Den mangler dog meget paa at være, hvad den burde være, og den vil vedblive at mangle det væsentligste, indtil Pastor Stokstad faar Anledning til at ofre hele sin Tid til den alene.

Skolen har nu flere dygtige Lærere. I Chang Chu chai fra Shantung har vi en meget bra Mand, som vi har fuld Tillid til i alle Maader. Sidste Vinter i Shanghai blev han budt større Løn af Superintendenten for Søndagsskolekomiteen for Kina for at være ham behjælpelig med Oversættelses- og andet literært Arbejde, men Chang foretrak at følge os tilbage til Fancheng, hvilket glædede os overmaade meget; thi det vilde have blevet haardt for os at faa en Mand, som kunde fylde hans Plads tilfredsstillende.

I Tung Hua-thu har vi en særdeles dygtig og begavet Lærer. Sidste Vinter fulgte han med til Shanghai og reiste derfra til Weihstien College for at gienneengaa et specielt Kurzus, medens vor Skole i Fancheng stod stille. Vi har netop faaet høre, at han ved Vaareksamen dersteds opnaaede de højeste Merker, som gives i de Fag, han studerede. Begge disse Mænd vil vedblive ved Hauge Academy og i dem har vi Mænd, som vilde være en Gode, for hvilken som helst Skole. Vi har isandhed Grund til at takke Gud for disse Mænd. Ved Siden af dem har vi nu to meget begavede unge Mænd, som studerer i Weihstien, saa hvad indspødt Kræfter betræffer, vil vi ikke trænge stort mere for det første. Skolens store Mangel nu er den

personlige Indflydelse, som kun kan faaes fra en kristelig Personlighed, som vil gjøre Skolen til en kristelig Skole og ikke bare ret og slet en Lærestanstalt. Professor Stokstad er særskilt stiftet for at øve en saadan Indflydelse, men skal han faa øve den, maa han nødvendigvis fries fra Menighedsarbeidet.

Var det muligt, at Pastor Rønning kunde komme tilbage og overtage Stationsarbeidet i Fancheng, vilde dette være i de bedste Hænder, som kunde faaes hertil, og det vilde give Stokstad Anledning til helt at ofre sig for Skolen.

En Ting til i denne Forbindelse, som bør vel overveies, er, om ikke nu en Skolemand til burde sendes ud med det første, saa at han kunde lære Sproget og blive kjendt med Skolens Drift og Arbejde, før Stokstad reiser hjem. Denne Skole er af saadan Betydning for Missionen, at man burde ikke spare noget, som vilde hjælpe til, at den kan udføre et effektivt Arbejde.

Fortsettes.

Lidt om anonyme Breve.

For længere Tid siden, jeg tror det var i Juni d. A. modtog jeg et saadant Brev med en nok saa skarpt Kritik over et lidet Stykke jeg havde skrevet i „Budd.“ Nu har jeg igjen faaet et saadant. Dette er rigtignok understrevet P. J. men med disse Bogstaver som Forbogsstav kan man jo faa til hvad som helst. Dette Brev er da lagt i Bosten i Red Wing, men hvem er denne P. J. i Red Wing? Kom frem for Dyset Mand! Men det er jo klart, at alle de, som finder det nødvendigt at skjule sig bag Anonymitetens Skjærmbrædt, de giver derved stiltiende tilkjende at de har sagt noget ondt og derfor har en ond Samvittighed.

S. Pettersen.

Dette burde naturligvis ogsaa gaa i Kurven sammen med meget andet saadant, men der gjøres saa sterkt Krav paa, at sligt skal i Bladet og man blir helt fornærmet, naar man ikke faar se sine Produkter „paa

Prent." Sæt at vi skulle ta Hensyn til alt anonymt og meget andet rart, som vi faar, jo da skulde det bli Breier. Red.

fra Arbeidsmarken.

Past. M. Norstad har antaget det til ham stillede Kald fra Menighederne i og rundt Jewell, Iowa.

Past. R. C. Holter holdt Afskedsprebiken i Solør Menighed, Rice Co. Minn. Søndag den 3de November. Han havde da betjent denne Menighed i 13 Aar.

Søndag den 3die Nov. holdt Past. Rendahl Konfirmation i Bangs Menighed ved Fergus Falls, Minn. 10 unge gjentog da sit Daabsløfte i Nærværelse af en stor Forsamling. Maa de unge blive bevaret i Pagten med sin Barndoms Gud.

Fra Grantsburg, Wis., berettes, at man i Past. J. J. Dahles Kald nylig har haft Besøg af Missionær G. D. Bøen, Past. B. Reitan og Hr. Ole Olson fra Black River Falls. De havde flere Møder baade i Bøen og ude paa Landet. Møderne var til Velsignelse.

Søndag den 5te November holdt Past. A. J. Evenson Konfirmation paa Bonnett Prairie Wis. Det var fire unge, som gjentog sit Daabsløfte, af disse læste de to engelsk og de andre to norsk. Ved denne Gudstjeneste optoges et Offer paa \$29.85 til Børnehjemmet i Veresford, S. Dak.

Past. G. Østedah fra Minneapolis var paa Besøg i Red Wing Mandag Aften den 4de Nov. og holdt en anslaaende Tale ved et vel besøgt Afholdsmøde i Past. Holters Hjem. Ved samme Møde var der forte Taler ogsaa af et par andre, samt delig Sang og Musik. Ved Mødets Slutning serveredes Kaffe og „doughnuts“ til hele Forsamlingen. Tirsdag Morgen ledet Østedah Andagten ved Seminariet samt holdt en kort men hjertelig Tale til Studenterne.

Den 1ste Sept. konfirmerede Past. Falkanger fire unge i Bloom Creek Menighed og den 20de Okt. fem i Beauty Valley Menighed. Paa begge Steder optoges Offer til Indremission. Beauty Valley Menighed havde nylig en Tilvækst af elleve voksne Personer. Falkanger har foruden de 6 Menigheder han før har haft ogsaa optaget kirkeligt Arbeide i Bainville, Mont. ca. 35 Mil vest fra Williston, hvor han bor, saa han har nu ialt syv Steder at betjene.

Fælles Reformationssfest af den norske Synodes, den forenede Kirkes og Hauges Synodes Menigheder i Minneapolis afholdtes Søndag Eftermiddag den 3die Nov. i det svenske Tabernakel, hvor ca. 2000 Menneſter var tilstede. Taler holdtes af Past. Th. Eggen, Prof. M. D. Wee og Prof. L. M. Gimmeſtaad. 90 theologiske Studenter ledet af Prof. John Dahle sang i Kor. Organist var Prof. John Sether. Andre Deltagere i Festen var Pastorerne Sumstad, Ed. Johnson og Solberg. Offret som optoges deltes ligt mellem den norske Synodes, den forenede Kirkes og Lutheran Hospice Bymission. Det var en særdeles god Reformationssfest.

Torsdag Aften den 31te Okt. holdtes der i Fergus Falls, Minn. fælles Reformationssfest af Zions Menighed af Hauges Synode og Vor Frelſers Menighed af Den forenede Kirke. Man samlede i sidstnævnte Menigheds Kirke, hvor begge Menigheders Prestes, T. Norstad og J. J. Rendahl, talte i Anledning Dagen. Menighedernes Sangkor sang baade i Fællesſkab og hver for sig flere for Anledningen passende Sange. Begge Menigheder gik hjem med Følelsen af, at de havde anvendt Aftenen vel ved at samles om en for dem alle saa dyrebar kirkelig Begivenhed, der af Lutheranere erkjendes for at være af største Betydning og Værd for Tro, Lære og Liv.

Forandret Adresse.

Rev. G. M. Trygstad,
Frene, S. Dak.

Besjendtgjørelser.

Paa Indbydelse fra Bethel Menighed, Past. Faltangers Kald afholder Turtle Mt. Kredss Møde der fra 19de til og med 21de Nov. Skyds møder de tilreisende i Powers Lake Dagen før Mødet. Samtaleemnet er Joh. 3: 16. Kom mange, kom bedende om Herrens Velsignelse.

R. T. Strand, Form.

A. S. Melom, Sek.

Hauges Menighed, Cambridge, Wis., indbyder til et kristeligt Samtalemøde fra 19—21 November. Samtaleemne: Ef. 55, 1—7.

N. D. Peterson.

Et Kinamisjonsmøde vil blive afholdt i Tabitha Menighed, Rose Grove, Ia. fra 17de til 19de Dec. Mødet begynder med Prediken Tirsdag Form. Kl. 11. Samtaleemne: Ef. 55. Besøgende til Mødet vil faa Skyds til Rose Grove Dagen forud fra Jewell, Ellsworth eller Williams. Haaber at mange vil komme til Mødet. Alle velkomne!

C. J. Castvold.

S. J. Rendahl.

Følge Indbydelse afholder Red Riverdalens Indremisjonsforening Samtalemøder i Zion Menighed, Past. R. O. Hildahl's Kald, Fosston/ Minn., fra 17—20 Nov. Thema; Mark. 10, 17—22. Skyds møder i Fosston Lørdag den 16de, og i Ringo Menighed, Past. B. Steens Kald, Fosston Minn., fra 22—24 Nov.

S. J. Castvold.

B. B. Rornes.

Golden West Menighed, Past. Halls Kald, indbyder herved Rocky Mountain Kredss af Hauges Synode til et Kredsmøde. Mødet begynder den 28de Nov. og slutter 1ste Dec. Hvis ikke noget er til Hinder vil Kredsens Anliggender blive ordnet under dette Møde. Samtaleemne: Luk. 5, 1—11. Skyds møder de tilreisende i Conrad, Montana Dagen før Mødet. Maa Herren velsigne Mødet.

S. J. Adriansen, Form.

A. S. Trygstad, Sek.

Nordvestens Indremisjonsforening afholder efter Indbydelse følgende Samtalemøder: 3 Pastor D. Svensons Kald, Carpio, N. Dak. Møde i Nazareth Menighed den 17—18 og 19 November. Emne: Joh. Evang. 6, 37—40. 3 Des Lacs Menighed 20, 21 og 22de November. Emne: Math. 9, 18—26. 3 Bethel Menighed, Forholm, den 23 og 24de Nov. Emne: Matt. 25,

1—13. Tilreisende mødes Dagen før første Møde i Grano og Carpio, Soo N. K. Møde i Belden Menighed, Pastor D. T. Nelsons Kald, Stanley, N. D. den 26, 27 og 28de Nov. Paa Foreningens Begne

S. G. Haugen.

D. B. Nordfletten.

Det aarlige Fællesmøde for Indremisjonsforeningerne afholdes, om Gud vil, i Elims Menighed, Past. Vatnes Kald, ved Olatia, Minn., fra 30de til 6te December, 4 Dage. Olatia ligger ved Great Northern N. K. og Skyds møder tilreisende den 30de December. Som Forhandlingsgjenstand foreslaaes 1 Petr. 1, 13—25, men selvfølgelig staar det Mødet frit for selv at vælge, hvad det vil. Det er at haabe at paa et for alle Foreninger saa centralt Sted vil mange komme. Gud ledsage os med sin Aand!

S. J. Nummedal.

G. D. Nordmarken.

Indbydelse til fælles Samtale mellem Medlemmer af Hauges Synode Den norske Synode og Den forenede Kirke offentliggøres herved. Mødet holdes i Den Forenede norsk lutheriske Menigheds Kirke, Lake Mills, Iowa, 19de, 20de og 21de Nov. Samtaleemne: De tre sidste Led i den tredje Artikel: „Jeg tror Syndernes Forladelse, Rådets Opstandelse og det evige Liv“, indledes ved Past. A. J. Lee; 2 Mat. 11, 28, indledes ved Past. Joh. Granfau.

G. D. Olson.

H. Ingebritson.

M. Brun.

Kanawha Menighed, Kanawha, Ia., Past. H. C. Holms Kald, indbyder Midtre Iowa Indremisjonsforening til et 3 Dages Møde, fra Dec. 3—5. Past. Holm ønsker mange baade Prester og Lægebødre til dette Møde. Samtaleemnet er Math. 22, 1—14. Kom Brødre, med Bøn om Strømme af Naade.

S. J. Luthro, Form.

R. D. Roe, Sekr.

Den nordlige Iowa og den sydlige Minn. Indremisjonsforening vil holde et 3 Dages Møde i Betania Menighed ved Frost, Minn., Past. Osterlunds Kald den 3—5 Dec. 1912. Der samtales over den 23de Davids Salme. Skyds møder i Kale, Bricelyn og Frost Dagen før Mødet.

C. J. Carlisen.

A. Shaw.

Etter Tail Indremissionsforening holder, om Gud vil, Møde i Fevnager Menighed, Pastor G. C. Gjerstads Kald, fra 27de til 29de Nov. førstkommande. Skjds vil møde de Besøgende i Felton og Ulm, i Ulm den 26de og i Felton om Morgen den 27de. Samtaleemnet: Math. 25, 1—13. Gud velsigne Mødet. Baa Foreningens Vegne G. D. Nordmarken, Form. D. G. Wolden, Sekr.

Baa Indbydelse fra bestre Belmont Menighed, Past. D. M. D. Wees Kald vil den syddøstlige Minn. sælles luth. Indremissionsforening afholde et Møde der om Gud vil, den 24de til 26de Nov. Samtaleemnet er Luk. 15, 11—24.

Baa Indbydelse fra østre Belmont Menighed, Past. Simon E. Hansons Kald vil samme Forening afholde et Møde der om Gud vil den 27de til 29de Nov. Samtaleemnet er Matt. 7, 13, 14 og Luk. 13, 23, 29. Der vil være Skjds i Lakefield, Jackson og Windom Dagen før Mødet.

Andrew Johnson, Form.
Jakob S. Wit, Sek.

Kvitteringer

Til Indemissionen: Fra Missionsvenner i Gauges Sknede ved Pastor U D Obvegaard 148.00

Lars Lund.
Bionst. Kasserer.

Til Bethlehems Børnehjem: Ved Mrs. Bohelm fra Mrs. Beberlon, Chicago 1.00
Ved Jacob Nygaard solgt af Farmen 1.80
Ved D U Ulbin. Kasserer, fra D C Bohum Executor of Estate of Anna Maland, Fillmore Co., Minn. 1531.26
Ved Pastor S J Berg fra Strander Mgd. 25.31
Ved Past. R T Strand fra Dr Creel Mgd., Nolette, N. D. 7.50
Ved Mrs. G E Bollerud fra Immanuel's Mgd.s Kvf., Pastor J Krogtads Kald 20.00
Ved Pastor R Oerlund fra Andrew Maland, Bricehn, Minn. 6.00
Ved Johanna Nelson fra Hemnes Mgd.s Kvf., Pastor J S Johansons Kald 5.00
Ved Pastor V R Varkad fra Mrs. Ingeborg Holtan 2.00
Fra Jens Holst, Kadoka, S. Dak. 10.00
Ved Pastor U R Skogerbo fra Gustaf Adolph Mgd., Strathcona, Minn. 8.80
Ved Dorothy Halland fra Grant Mgd.s Ungdomsfl., Thompson, Ia. 31.55
Ved U E Hendrickson fra D C Johnson, Veresford, S. D. 10.00
Ved Jacob Nygaard fra Mrs. Ole Underlon, Minneapolis, Minn. 15.00
Ved Jacob Nygaard solgt af Farmen 7.75
Ved Pastor R T Strand fra Vestlands Mgd. 12.85
Ved R V Gullikson, testamentarisk Gave fra afbøde Siri Gullikson, Sioux Falls, S. Dak. 100.00
Ved Mrs. Belle Peterson fra Ladies Aid, Wisner, Neb. 5.00
Ved Alma Eidem fra Boar Mgd.s Bigef., Marietta, Minn. 16.00
Ved Clara B Larson, Offer ved Skolefest i Pastor T J Spannes Kald 19.75

Fra Swan Oversee, Fargo, N. Dak. 2.80
Fra Skistefen ved Børnehjemmet Søn. den 22de Sept. 208.80
Fra S. Dak. Kreds i Møde i Karmen Mgd., J S Olsons Kald 42.56
Ved Pastor D D Berg fra S N Sveen 5, S N Sveen 2, Mrs. J Mortenson, Platte, S. Dak. 2. 9.00
Ved T S Jordet fra Mrs. Ora, Sacred Heart, Minn. 1.80
Ved Jacob Nygaard solgt af Farmen 8.80, fra Mrs. Peter Erickson, Koleni Kvf. 5, fra Catrum Bros. refund on Sisa Doors 7. 20.80
Ved Miss Thea Gaugen fra nordre Romsdals Kvf., J A Quellos Kald. 35.00
Fra Jens Holst, Kadoka, S. Dak. 10.00
Fra ubenævnt i Koleni Mgd., S. Dak. 1.00
Fra Elias Peterson, Grand Forks, N. Dak. 30.00
Fra ubenævnt, Veresford, S. Dak. 5.00
Ved Mrs. Rasmus Olson fra Mrs. J S Johnson, Lakefield, Minn. 2.00
Fra Dan Erickson, Minnola, Ia. 10.00
Ved Pastor U D Mortbedt fra Platteville Mgd.s Kvf. 25, Ubenævnt, Newark, Ill. 5. 30.00
Fra Mrs. R D Sando, Portland, N. Dak. 5, Miss Anna Sando 2. 7.00
Fra ubenævnt, Veresford, S. Dak. 5.00
Ved Pastor J A Johnson fra Mrs. C E Eddinsen, Creston, Ia. 5.00
Fra J Thompson, Red Wing, Minn. 10.00
Ved Mrs. Ole Male fra Kvf. i norsk luth. Mgd. ved Creston, Ill. 50.00
Ved Miss Elba Skeie fra Young Ladies Aid Soc., Stabanger Mgd., Garden City, Ia. 50.00
Ved Mrs. J E Sinclair, Veresford, S. D., Geburtsdagsgave fra hendes Smaagutter. 12.00
Mrs. Steffen Olson, Gayville, S. Dak. 5.00
Ved C S Sether fra Gauges Mgd., Jackson, Minn. 38.15
Ved Nathan Jacobson fra Kvf. i Norwegian Grove Mgd. 15, fra Bigef. do. Mgd. 25. 40.00
Ved S B Hanson fra Elms Mgd., Randall, Ia. 51.96
Ved Pastor C J Elberg fra halvt Konf. offer Immanuel's Mgd. 7.36
Fra Mrs. Reb. J S Johanson, Horace, N. Dak. 3.00
Ved Past. J J Odland fra Bethania Mgd. 16.65
Ved Pastor U D Mortbedt fra Newark Mgd.s Kvf. 16.00
Ved Helge Josie fra Stabanger Mgd., Garden City, Ia. 75.00
Ved Pastor B Olson fra Konf. offer i Bethania Mgd., Convent, Minn. 10.00
Ved J R Gunderlon fra Nathanael Mgd., Wallingford, Iowa. 58.85
Ved John M Hall fra Tabitha Mgd.s Kvf., Hamilton Co. Iowa. 40.00
Fra Nellie Johnson, Pierpont, S. D. 10.00
Ved Mrs. Beber Larson fra Bethlehems Mgd.s Kvf., Holmes, Ia. 5.00
Ved Miss Anna Flaten fra Selving Sand af Zion Mgd., Fergus Falls, Minn. 15.00
Ved S B Selvig fra Petri Mgd., Radcliffe, Ia. 20.02
Ved Mrs. D S Hober fra St. Paul's Mgd.s Kvf., Cureta, Kansas. 15.00
Ved Pastor W M Manne fra Victor Mgd. i Sanbet. 20.91
Ved John S Johnson fra Kongsvinger Mgd., N J Løbres Kald. 17.25
Ved J J Emerison fra Selbu Mgd.s Kvf., Lacrose, Wash. 50.00

2898.68

Før kvitteret for 420.99

3319.67

J. A. Quellos, Kasi.

THE APOSTLE OF ALASKA

The Story of William Duncan of Metlakatla
By JOHN W. ARCTAND, L. L. D.
Illustrated. 395 pages. Nicely bound.
Price 1.50 net.

Kandkads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

K o m m e f o r m a t .

- 3 almindeligt Stindbind med de 3 Testrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kalf samt
sprængt Snit 70c
3m. Morocco med Kors og Kalf samt
sprængt Snit 1.00
3 Morocco og Guldsnit, mygt Bind.....1.40
3 Morocco og Guldsnit Pragtbind.....1.50
3 Kalvestind og Guldsnit, mygt Bind.....1.75
3 Kalvestind og Guldsnit, Pragtbind.....2.00

B a r e S a l m e r n e

- No. 5 3 almindeligt Stindbind.....50c
No. 6 3 almindeligt Stindbind med for-
gyldt Kors og Kalf 60c
No. 7 3 Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c
No. 8 3 ægte Morocco, Pragtbind....1.25
No. 9 3 ægte Morocco og Guldsnit, mygt
Bind med Kærfringer 1.40

Orford Indbinding, ægte flexible Mo-
rocco, med omhyøiede Kanter og
Guldsnit og Futeral.....2.50

D. Indb. i sort presset Kalvestind, mygt
Budebind, med forgyldt Kors paa
Siden og omhyøiede Blomster.....2.25

E. Indb. i blaat flexible presset Kalve-
stind med Guldsnit og Futeral....1.80

G. Indb. i sort flexible presset Kalve-
stind med Guldsnit og Futeral....1.80

S t o r s t i l e t .

- No. 1 3 stærkt presset Stindb. med Futeral 1.40
No. 2 " " " med Beslag 1.65
No. 3 " " " " med Kors og
Kalf og Guldsnit og Futeral 2.00
No. 4 Do Do med Beslag2.25
No. 5 3 ægte Morocco, forgyldte Sider
og Ryg, med Guldsnit og Futeral 3.00
No. 6 Do Do med Beslag3.25

Alle 3 Testrækker lækkert, Shirtingsbind 50c
Do. i Morocco og Guldsnit.....80c

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Biskop Bangs**Grindringer.**

Indhold: 1. En nordlandsk Vettefaga.—2.
Nordlandsk Koffelid.—3. Barndom og Ungdom.
—4. Bæreaar.—5. Min Kjerlighedshistorie.—
6. Breft.—7. Professor.—8. Statsraad.—9.
Biskop.

476 Sider. Indbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
RED WING, MINN

FORGET ME NOT.

BIBLE PASSAGES AND VERSES FOR

EVERY DAY IN THE YEAR.

SMALL SIZE.—Texts and hymns nicely printed on one page, the opposite page being blank for entering names, birthdays, etc. The book is illustrated with 6 pictures of flowers executed in finest chromo-lithography, with Scripture text. Bound in cloth with title and forget-me-nots in colors, gilt edges.

Price, bound in cloth, gilt edge, 40 cents.

" " leather " 60 cents.

MEDIUM SIZE.—This book contains carefully selected passages from the Holy Bible and from the best Engl. and American poets for every day in the year. There are as many blank leaves added for inserting the birthdays of relatives and friends. Twelve floral cards, with different colors, increase the luxurious appearance of the edition. The beautiful cloth cover with golden stars and beams, with many-colored floral decorations, entreats the purchaser to present it to his friends.

Price, bound in cloth, gilt edges 65 cents.

" " " leather, " \$1.00.

LARGE SIZE.—Links of Love. A book of friendship, containing carefully selected scripture passages, and memorial verses from the best English and American poets. The lower half of each page is left unprinted for insertion of names of relatives and friends under the proper dates, each page having marginal decoration. At the first day of each month a full page landscape scene in colors, headed by scripture passage in large gilt and colored letters, is inserted. Printed on heavy white paper with full gilt edges. On first page of cover a beautiful landscape scene in colors, framed in gilt and floral decoration. Very appropriate as gift for any occasion.

Price \$1.40.

Address: HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

STORIES BY G. W. LOSE.

These books contain very interesting stories for old and young. They are nicely bound and beautifully illustrated.

Dorothy Price 15 cents.

Sowing and Reaping.....Price 15 cents.

A Good Investment.....Price 15 cents.

Ralph, the Orphan.....Price 15 cents.

The Better Way.....Price 25 cents.

Promises Fulfilled.....Price 25 cents.

Melnore ParishPrice 30 cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Drawer 74, Red Wing, Minn

Illustreret Bibelhistorie

med lidt af Kirkens Historie. Af Volrath Vogt. Revideret efter den nye Bibeloversættelse. Trykt paa fint Papir, med et Kart og 53 Illustrationer. I Silt Cloth med sort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. Lillethun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghan del til følgende Priser, portofrit tilsendt:

3 Væster paa 125 Stykker 30 Cents.

3 Væster paa 250 Stykker 50 Cents.

3 Væster paa 500 Stykker 80 Cents.

3 Væster paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

„Børnenes Harpe“ med Musik

Børnenes Harpe med førstestemmig Musik, arrangeret af Kristian Nelsøn. Bogen har 243 Sange og er særdeles stiftet for Søn bogsstolen og Hjemmet og Ungdomsmøder, Mrs Prof. F. W. Schmidt, Past. O. Juul med flere har anbefalet Bogen. Har du en Søn eller Datter eller Ven, som spiller Orgel, så køb denne Bog og forær dem.

Indbunden i Skriftsbind 60c.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

History of the Great Reformation in the times of Luther and Calvin. Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy By J. H. Merle D'Aubigne, D. D. 1096 pages. Nicely bound. Price \$2.50.

Hauges Synod Book Dept.,
RE WING, MINN.

Festkriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmerkede Billeder af Stølsens Bygninger, S. M. Sande, Past. O. Hanson, Andrew Ellington og af alle Bestyrere ved Stølen lige fra dens Aabning samt en Gruppe af Stølsens Direktører. Sælt er der 22 vakre Billeder. Festkriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og jølges til Indtægt for Stølen. Til Prester og Agenter gives almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. Lillethun, Red Wing, Minn

„Andelige Sange for Sælsøstet“, forfattet og efter Opfordring udgivet af Chr. Nicol. Prest. 112 Sange. (Pastor Prohaugh's sidste Arbejde.) Pris 30c.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

En norsk Familie i Syd Afrika

Af Sofie Mørgaard.

En interessant Fortælling om Forfatterindens Oplevelser i det fjerne Land. Bogen er paa 194 Sider, trykt paa godt Papir og forsynet med mange Billeder. Indbundet i Omslag med Titelen trykt paa Siden. Pris 75 Cents. Hauges Synod Book Dept.,

RED WING, MINN.

SUNDAY-SCHOOL CARDS & TICKETS.

CARDS, with beautiful floral designs, Bible picture or landscape in colors and a scripture passage on one side and a hymn or poem printed on the other side. Fancy cut edges. Size, 4x5 in. Price per card 2 cents.

No. 1311. Come unto Me. Fine designs, Pilgrim, Sower, Ruth and Boaz, etc., with Texts in colours. Price per card 3 cents

No. 1595. Peaceful Dwellings. Very fine children designs, with Texts in full colours. Price per card 3 cents.

No. 1597. Crowning Mercies. Very fine landscape designs, with selected Texts in full colours. Price per card 3 cents.

TICKETS. SCRIPTURE GEMS

No. 47. Thirty-six tickets. Birds and branches. In book form, 10 cents.

No. 48. Thirty-six tickets. Country and lake scenes. In book form, 10 cents.

No. 49. Fifty-four tickets. Country scenes with flowers. In book form, 10 cts.

No. 50. Ninety-six tickets, floral design, 10c.

No. 51. Seventy-two tickets, floral " 10c.

Søndagskolefort med Bibelsprog paa norsk til 1c, 3c og 5c pr. Stykke, Nettopris.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Lær mig, Herre, din Vei.

En Bog til Konfirmanter. 72 Sider. Smukt indbunden. Pris 25c.

Send Ordres til C. Lillethun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

BE TRUE

A few words to the confirmed youth of the Lutheran Church. By Rev. G. T. Cooper rider, A. M.

Contents: I. Be true to your parents. II. Be true to your church. III. Be true to your Lord. 100 pages. Bound in cloth. Price 25 cents, net.

“FOLLOW ME”

Words of Guidance for the Way of Life. Dedicated to the Lutheran Young People of America. By Benevolus. Prettily bound in heavy paper cover with gilt title and ornament. 48 pages. Price 15 cents, net.

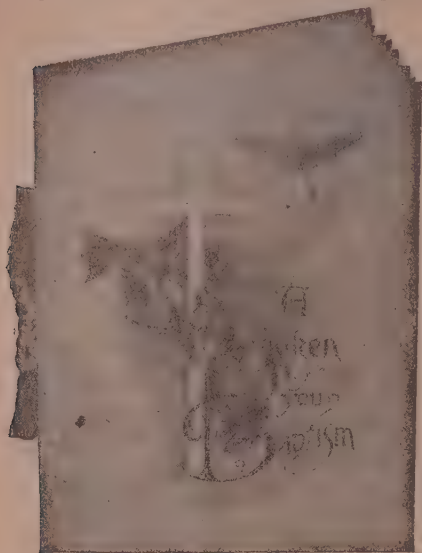
Denne Bog habes ogsaa paa norsk a 15c.

HAUGES SYNOD BOOK DEP.

Dr. 74 RED WING, MINN.

A TOKEN OF YOUR BAPTISM.

Et ualmindeligt pent Daabsminde i Bogform
 Haade Daabsattesten og Omslaget er lithograferet
 i mange Kulsrør. Billede, Bibelsteder og Salme-



vers er lithograferet i brunt og sort. 12 Sider og
 Omilag paa tykt Papir og heftet med frunget Sil-
 tesnor. Det hele er paa engelsk.

Pris pr. Stykke 25 Cents eller \$2.40 pr. Duzin net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Drawer 74, Red Wing, Minn.

Konstitution

for Hauges Synodes Ungdoms
 forbund

er nu færdig. Den er givet i haade norsk
 og engelsk Tekst. Den er paa 8 Sider heftet
 og koster 5 Cents Stykket enkeltvis. 3 Par-
 tier sendes den portofrit til følgende Priser:
 25 Eksemplarer for \$1.00, 50 for \$1.75 og
 100 for \$3.50. Alle Ordres sendes til

C. Lilletun,
 Red Wing, Minn.

"The Lutheran Intelligencer",

et engelsk Kirkeblad med god opbyggende
 Læsning og mange kirkelige Efterretninger
 haade fra Hauges Synodes Arbeidsmark
 og Kirkens Arbeidsmark i Almindelig-
 hed. Bladet udkommer en Gang om
 Maanedet i Red Wing, Minn., og redigeres
 af Prof. Gustav M. Bruce. Det koster 50
 Cents pr. Aar, forsludsviis. Agenter søttes
 il at virke for Bladets Udkredelse. Send
 os Prøvenumre og Agentvilkår.

THE LUTHERAN INTELLIGENCER
 Red Wing, Minn.

Det hellige Land i Juleperspektiv

Et meget værdt Billede, passende at sætte i
 Ramme. Pris 30c.

Ordres indsendes til

C. Lilletun, Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener
 paa vane Silkebaand, passende for Bogmærker:

"Julehilsen", "Nytaarshilsen"; "Hilsen fra
 Amerika"; "Venlig Hilsen"; "Hilsen til Fader";
 "Hilsen til Moder"; "Hilsen til Søster"; "Hilsen til
 Broder"; "Hilsen til Onkel"; "Hilsen til Løner";
 "Til min kjære Søn"; "Til min kjære Datter";
 "Hjertelig Velkomning"; "Herren er nær"; "Uden
 Kors ingen Krone"; "Farensang"; "Hjertelig Hil-
 sen"; "Idag vil jeg prise Herren"; "Tro, Haab og
 Kjerlighed"; "Til kjære Bedstemoder";

"Christmas Greeting"; "New Year Greet-
 ing"; "A Greeting to Father"; "A Greeting
 to Mother"; "A Greeting to Sister"; "A
 Greeting to Brother"; Faith, Hope, Charity".

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lilletun,
 Red Wing, Minn.

Bedeer erindret.

Naar vore Menigheder indsender Benge til
 Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorens, Synodelas-
 sen, heri indbefattet Erkelassen Fondkassen og
 Newell Luth. College sendes til Rev. D. A. Ubbin,
 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Indremissionen, Kinamisa-
 sionen, og andre Hedningemissioner,
 sendes til Rev. A. O. Oppegaard, Madison, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes
 til Rev. A. A. Quello, Beresford, S. D.

Benge til Church Extension sendes til
 Rev. J. A. Elfe, Hendricks, Minn., R. 3, B. 6.

„Budbæreren“

udgives af Hauges norsk evangelisk lutheriske Synode i Amerika
 Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster
 forsludsviis \$1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,

Drawer 74 Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. E. Solter, Red Wing, Minn.
 Indsendelser og alle bedkommende Bladets Indhold sendes til
 ham.

Entered at the Post Office at Red Wing,
 Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Rigdom vi har haaret den
 jordfæstes Billede, saa skal vi og bære den himmel-
 skes Billede; 2. Fra Ungdomsheimet i Stoughton,
 Wis.; 3. Til Pastor A. Rasmussens Minde; 4. Mis-
 sionsmøde paa Spring Prairie, Wis.; 5. Kirkeind-
 vielse og Sanktalemøde; 6. Fra Madison Kreds
 Aarsmøde; 7. Noget til Eftertanke; 8. Bættelse;
 9. Et Forbillede; 10. En tan ikke; 12. De visne
 Løv; 13. Hvorledes en Spydning i Siam fandt Kris-
 tus; 14. Hvorledes tan vi saa trofaste Venner og
 godt Nabolag; 15. Kinamissionen; 16. Vidt om
 anonyme Breve; 17. Fra Arbeidsmarken; 18. Be-
 kjendtgørelser; 19. Bitteringer.

Brudbrevet

100 Entered

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 47 }

Lørdag den 23de November 1912

{ 44de Aarg.

Da.

Dette er et lidet men saare betydningsfuldt Ord i den Forbindelse, som det bruges i Mat. 25, 1.

Da, naar? Jo naar Menneffens Søn kommer, skal Himmeriges Rige lignedes ved ti Jomfruer, som toge sine Lamper og gik Brudgommen imøde. Da vil Himmeriges Riges Borgere være lig en flig Flok Jomfruer, hvoraf fem er kloge og fem daarlige. Da, men da er det forsent, vil mange finde ud, at de har været daarlige Jomfruer iblandt de kloge, en Hykler iblandt de sande troende.

Da skal det aabenbares, at Skin uden Kraften er Kirkenes største Bæst.

Da begynder man at bede: giver os af eders Olje; thi vore Lamper udslukkes! Hvorfor ikke bede itide, bede før, bede medens der er Olje at faa?

Syndesforladelsens og Naadens Ojelilse er tilsuttet, naar Brudgommen kommer for at hente sine hjem. Det er i den Forstand ikke Markedstid længer da. Da skal de, som er beredte, gaa ind med ham til Brylluppet og Døren blir lukket.

Den Helligaands Ildflamme skal ikke længere brænde, lyse og søge at antænde det kolde, mørke og vantrende Hjerte da.

Da hjælper ikke dette: Herre, Herre, luk op for os!

Herren vilde lukke op sin Dør, men da vilde Synderen hest

være udenom. Der var sat foran dig „en aaben Dør“, men du daarlige Jomfru vilde ikke gaa ind.

Nu, naar du ser dig bedragen, stuffet, fortabt, da vilde du have en aaben Dør, men da heder det: Jeg kjender eder ikke!

Skulde ikke disse Frelserens Ord alvorligen mane enhver til at prøve sig selv, hvorledes det staar til med Hjerteforholdet til den himmelske Brudgom.

Du har vel Lampe? Vel og bra. Men hvad gavner en Lampe, om den er aldrig saa blank, hvis der ikke er Olje og Ild.

Du har Bekjendelsen, vel og bra. Men hvad gavner Bekjendelsen, om den er aldrig saa ret og rigtig, hvis der ikke er et tilsvarende Troesliv i din Sjæl. Du har da en slutt Lampe og en tom Oliekanne, og Brudgommen er i Anmars! Stakkels Sjæl!

Hvorfor vidnes der i Menighederne om disse Ting? Jo for at ikke du, som hører Vidnesbyrdet idag skal komme ud for det forfærdelige, evige Sjelebedrag ikke at være beredt, naar Anstriget lyder: Se Brudgommen kommer.

Til de daarlige Jomfruer:

Anstriget lyder: Se, Brudgommen kommer! Da er ei Tid at betænke sig paa.

Naaden har Ende, og Tiden er omme, Sovende Synder paa brænnende Straa, Vil du ei vaage før Døden dig kalder?

Vil du da aldrigen redde din Sjæl?

Nu, saa Farvel; men for Dommen du falder, Bliver i Evighed Djevelens Træl.

Berkeley, CA 94709

For renewals call (510) 649-2500

All items are subject to recall

Til de kloge Jomfruer:

Trefseren smiler og vinker fra Tronen,
Bruden sig nærmer, o salige Gang,
Tegnet blir givet, og nu faar hun Kronen,
Alle sig tabe i Glæde og Sang.
Tolv Gang tolv tusind med Harper i Haanden
Synge om Lammet og Salighed stor.
„Amen! Halleluja! Seiren er bunden!“
Toner der rundtom i Himmels Ror.

Kredsformandens Indberetning. *)

Til Madison Kreds af Housges Synode.

Kjære Brødre: Guds Fred!

Jeg er vel steldig at give en Slags Rapport til dette Møde om Virksomheden inden Kredsen. Det er forresten ikke meget at rapportere om; thi det er svært lidet, jeg har gjort i Kredsen dette Aar.

I sin Almindelighed saa er det nok gaaet ganske stille i Kredsen siden ifjor, altfor stille. Der høres ikke om nogen større Vækkelse og aandelig Bevægelse fra nogen Menighed, ialfald ikke mig bekendt. Presterne virker flittigt hver i sit Kald, med Ordets Tjeneste. Det skulde dog ha været glædeligt, at høre om manges Omvendelse; thi endnu er der mange, som trænger at vaagne op og fatte et nyt Sind. Der er nok nogle her og der, som her og samler sig til Opbyggelser og Bønnemøder, og det er glædeligt, men der burde ikke findes en Menighed i Kredsen, hvor der ingen Bønnemøder er.

Vi har meget at takke de flittige Kvinder for i deres Virksomhed ved Kvindeforeningsarbejde i Menighederne. Det er en stor Støtte, baade for Menigheden og særlig for Missionen. Godt vilde det være, om Mændene ogsaa tog sig noget særskilt for og fik større Interesse for Kirken og det aandelige Arbejde.

Der synes at være den almindelige Mening blandt de troende, at Sløvhedens Aand ligger som en Mare over vort Folk og gjør

Menighedsarbeidet trykkende. Er det saa, da maa vi manes til mere Bøn og Iver i vor Forhyndelse.

De Gmisfærer Kredsen satte i Virksomhed ved Aarsmødet ifjor, har saavidt mig bekendt, alle tjent til Gavn og Opbyggelse blandt vort Folk. Vi vil gjerne atter minde om, hvor godt det vilde være, om flere Brødre i Kredsen, gennem Vinterens Løb tog sig ud til Nabomenigheder, selv om de ikke fik nogen særskilt Opfordring af Kredsen. Vi trænger alle Raadegavers Brug i denne Tid til at lægge sit Pund ind i at bygge Guds Kirke paa Jord.

Et større Ungdomsstævne har Kredsen holdt, nemlig hos Past. Efte i Singasaas Menighed. Selv blev jeg forhindret at blive paa det, men der berettes om et godt og hyggeligt Stævne. Vi maa gjøre alt vi kan, Brødre forat vække Interesse for Kirken blandt Ungdommen i vor Kreds og drage den til Kristus.

Et lidet Samtalemøde i Echo, Pastor Neis Kald, 24—26 Sept., har været afholdt, ligeledes et Missionsmøde i Dawson, Riverside Menighed den 8de til 10de Oktober.

Al Kredsømøder har det været uhyre smaat i Aarets Løb. Der er ikke et eneste Kredsømøde holdt siden Aarsmødet i Sacred Heart. Hvoraf det kommer sig er jeg ikke ganske klar over. Vi har da altid haft gode Kredsømøder i Madison Kreds, den Tid jeg har været i Kredsen. Skulde det være et sandt Merke paa liden aandelig Sands for saadanne Møder, da er det meget bedrøveligt. Er det derimod, fordi Menighederne tvier sig for den lille Udgift i Forbindelse med et Kredsømøde i en Menighed, da er visselig Mammonsaanden kommen i Højsædet og bør drives ud derfra, jo før jo bedre. Maafe er dette ingen af Grundene, men det traf sig sliq dette Aar, at ingen begjæret et Kredsømøde. Vi trænger disse Kredsømøder for vor egen Del.

Et Tillæg til Kredsen har vi faaet i Past. G. D. Mona, som antog mit forrige Kald i Toronto, da jeg overtog denne Menighed, da Past. Lund flyttede til Minot, N. Dak. Vi ønsker Past. G. D. Mona hjertelig velkommen til Madison Kreds.

*) Denne Indberetning kom forsent til at blive optaget sammen med Beretningen fra Madison Kreds Aarsmøde i forrige No. R e d.

Om en Tid vil vi faa nok et Tillæg til Kredsens Prester i Bøst. Eastvold, som har antaget Damsfontaldet, som Bøst. Oppedahls Eftermand.

Kredsen har ved dette Møde at tage Beslutning om at bevilge et passende Beløb til Kredsforsmanden, saa han kan faa den fornødne Hjælp i sit Kald, naar han besøger Kredsens Menigheder i Visitationsarbejde. Dette er efter Samfundets Beslutning.

Saa vil jeg takke for Tilstiden i Kredsen og idet jeg aftræder og overlader Forsandsjædet til Bøst. Barstad ønskes Guds Fred over Kredsen og Brødrene.

J. M. Wict.

Beretning fra Samtalemødet i Newman Grove, Neb.

Mødet aabnedes den 8de Okt. 1912, med Prediken af Pastor S. C. Simonson fra St. Paul. Hans Læst var Math. 5, 13—16, „Saltet og Lyset.“

Pastor D. J. Mundahl fra Chicago indledede Samtalen over det opstillede Emne Kol. 3, 1—4.

Indledningen og Samtalen dreiede sig om følgende af Indlederen opstillede Punkter:

L i v e t i G u d.

1. Hvorledes opnaar vi Livet i Gud?
2. Hvorledes bør vi leve Livet i Gud?
3. Hvad bringer Livet i Gud os, naar det aabenbares?

Der blev drøjet nok saa udførligt ved det første Punkt, om hvorledes Opreisningen sker, og i hvilken uhyggelig Tilstand Menneſket er, før det bliver opreist med Kristus.

Den egentlige Opreisning skede da Jesus døde for vore Synder og opstod til vor Retfærdighed; men trods det, saa er endnu mange døde i Overtrædelser og Synder, og til dem lyder det: Vaagn op du, som sover, og staa op fra de døde og Kristus skal lyse for dig. For at vi kan opreises igjen, maa vi med Bøn og Bød søge, og i Troen modtage og ankomme Kristus som vor Frelser.

2. For den som har modtaget Kristus og er opreist med ham, lyder Apostelens Formaning; Tragter efter det, som er oven-til, ikke efter det, som er paa Jorden! En Kristen maa i alle Ting søge Guds Være; tragte efter Hellighed uden hvilken ingen skal se Herren, leve retfærdig i al sin Vandel og Handel og i Guds Ord søge efter de Statter, som Gud der har nedlagt, og Sjelen derved indforlives i Gud og hans Naade.

Der blev ikke meget Tid til at behandle det sidste Punkt.

As fremmede Prester var Krogstad, Simonson og Mundahl tilstede ved Mødet.

Ikke faa Lægebredre tog ogsaa Del i Samtalen.

Den sidste Aften blev benyttet til korte Vidnesbyrd til Afsted. Vi følte, at Gud var med og velsignet Mødet.

J. P. S.

Narsmødet for Red Wing Kreds.

Det 18de Narsmøde for Red Wing Kreds blev afholdt i Stordals Menighed, Bøst. M. G. Hansons Kald, den 23de til 25de Okt. 1912.

Bøst. J. W. Carlson holdt Aabningsprediken over Joh. 1: 29—36. Stedets Prest, Bøst. M. G. Hanion hilste Forsamlingen velkommen og mindet om, hvad Herren har lovet sit Folk, at hvor to eller tre er forsamlet i hans Navn, der vil han være midt iblandt og velsigne. Kredsens Formand takket paa egne og Forsamlingens Begne for den hjertelige Velkomsthilfen.

Sessionsstiden blev saa bestemt: Form. fra Kl. 10 til 12. Efterm. fra Kl. 1:30—3:30. Aftenmøderne blev overladt til Menighedens Prest at bestemme.

Paa Forslag blev det besluttet, at udsætte med Forretningssessionen til senere hen i Mødet.

F o r r e t n i n g e r.

1. Rapporter.
1. Kredsens Formand læste sin Indberetning.

Formanden klagede over i sin Indberetning, at der er altfor liden Interesse iblandt os for fælles Virksomhed i Kredsen. Her synes ikke at være den Trang, som der burde være, hverken for Samtalemøder eller Emis-særvirksomhed. Et Ungdomsforbund blev stiftet i Red Wing Kreds for et Aar siden. Og saa det kunde have flere Møder, om de bare havde noget Sted at holde Møder. Derfor vilde Formanden særlig minde Aars-mødet om at tage under Overveielse, hvad som bør gøres for at vække mere Interesse for Kredsaktiviteten. Tanken om at kalde en Evangelist, blev fremholdt. Et andet stort Spørgsmaal er dette: Hvordan kan vi redde vor Ungdom for vor Kirke? Dette bringer os tilbage til det ofte behandlede Emne: Børnenes og Ungdommens religiøse Under-visning. Særlig trænges der meget Arbejde blandt Børn og Ungdom i vor Kreds Stor-byer. Hvor god Søndagskolen end er, saa bliver det overmaade magert med Religions-undervisningen, der, hvor man kun er hen-bist til den.

Past. Eidnes har fraskyttet Kredsen og Past. Sandeno har taget hans Plads. Past. Edw. Johnson er tilflyttet Kredsen, som Past. Norstads Eftermand.

En Komite bestaaende af J. C. Hjelmervik, Edw. Johnson og undertegnede, blev valgt for at gennemgaa Formandens Indbe-retning og komme med Forslag til dette Møde.

b) Sekretærens Rapport blev læst og antaget.

c) Kassereens Rapport blev læst og an-taget.

Indtægter i Aarets Løb.....	\$145.40
Udgifter i samme Tid.....	\$145.40
Ubetalte Forpligtelser.....	\$81.11
Underbalanse.....	\$81.11

d) Revisionskomiteens Rapport blev læst og antaget.

e) Komiteen, som blev valgt til at gien-nemgaa Formandens Indberetning, rappor-terede og følgende Punkter blev antaget:

1. Aarsmødet anbefaler for at fremme Kredsaktiviteten, at Rabomenigheder faar istand Samtalemøder i de forskellige Dele af Kredsen.

2. Menigheder, som maatte have Bæg-trækter i sin Midte veksler Virksomhed med andre Menigheder.

3. Punktet angaaende Raldelse af en Evangelist for Kredsen, blev henlagt til næste Møde.

4. At Kredsen opmuntrer sine Prester og Menigheder at tage sig alvorlig af Børnenes og Ungdommens Religionsundervisning med Søndagskoler, Hverdagsreligionskoler, og at der, hvor man ikke kan holde Hverdags-religionskole, at faa istand Hverdagsreligi-onskole.

5. At Kredsen opmuntrer sine Prester til iblandt at møde med Børnene til Katekisa-tion ved Gudstjenesterne i sine respektive Me-nigheder.

6. At Kredsens Formand opmuntres til at møde med Børnene til Katekisation, naar han visiterer de enkelte Menigheder.

b) At han i sin Indberetning til Kredsens Aarsmøde, giver Oplysning med Hensyn til Religionsundervisningen i Kredsen.

Valg af Bestyrelse.

1. Viseformand, Past. C. C. Holter.
2. Sekretær, undertegnede.
3. Kassierer, Past. J. C. Hjelmervik.
4. To Medlemmer i Bestyrelsen, Hr. Agrimson og G. S. Grefseth.
5. Finance Sekr., Past. D. L. Borgen.

En Skrivelse fra M. T. A. S. blev læst for Aarsmødet.

En Komite, bestaaende af to Medlemmer, blev valgt forat fatte en Resolution i Anled-ning af denne Skrivelse.

Resolution.

Aarsmødet for Red Wing Kreds op-muntrer Prester og Menigheder i Kredsen, at søge faa istand 2 eller 3 Dages Samtale-møde om Afholdelsagen, hvor denne for vort Land og Kirke saa vigtige Sag kan behandles.

M. J. Westphal,

G. S. Grefseth.

Indstilling fra Bestyrelsen.

1. Hr. G. S. Grefseth kaldes til at virke i Pastorerne L. C. Jacobsons, D. L. Borgen's J. C. Hjelmervik's og M. J. Westphals Kald.

2. At Tiden for Emisær Grefseths Virke

omhed overlades til de lokale Menigheder at bestemme.

3. Ansættelse af Gmispær for Pastorerne L. Dordals, M. G. Hansons og D. S. Melands Rald overlades til Bestyrelsen.

4. At Pastor B. Reitan kaldes paa en Tid af en Maaned til at virke i Pastor Sandenos Rald og ved Grantsburg, Wis.

5. At Hr. D. H. Dace kaldes for at virke i Pastor Austads Rald og ved Cornell, Minn.

6. Pastor B. Reitan ogsaa dette Aar støttes med \$50.00 for sit Arbeide.

7. At alle Penge som maatte komme ind ved Gmispærernes Virksomhed sendes til Kredskassen.

8. At Gmispærernes Løn bliver \$30.00 per Maaned og frie Reiseudgifter.

9. At det overlades til Bestyrelsen i Samraad med Pastorerne Edw. Johnson, S. C. Simonson og J. W. Carlson at ansætte Gmispær for Minneapolis og St. Paul.

10. Kassereren paalægges gennem Budb. at minde Kredsens Menigheder om Kassens Stilling.

Pastor Edw. Johnson indledede Samtalen over det valgte Guds Ord, Ef. 4, 1—16, og opstillede følgende Punkter til Ledetraad for Samtalen:

Thema: De kristnes hellige Rald, deres Rustning og Maal.

1. Forudsætninger,
2. Hvorledes de er sammenføjet i dette Rald.

3. Deres Rustning til Udførelsen af dette Rald.

4. Det Maal, som de har i dette Rald.
Nogle Tanker fra Indledningen og Samtalen.

Den troende Menighed har Gud kaldt; og det, som han har kaldt den til, er at være hans Børn.

O hvilken Ære, for Tanken alt for stor.
Hans Barn at være, som i det høie hor!
Naar man er bleven til Herren ret omvendt,
Fra Verden reben, Med Jesus ret bekjendt,
I Himlen skreven med Sammens røde Brent!

Man sætter Pris paa at være Barn af denne eller hin berømte Mand i Verden; men det største af alt er dog dette, at være Barn af Far i Himlen. Luther siger: „Om det

virkelig gik op for os, hvad det er, at være et Guds Barn, da vilde man ikke kunne holde ud af Glæde.

Hvad skal disse Børnene faa? De skal faa arbeide med Jesus. Opsører eders derfor saaledes som hans Børn. Staa sammenknyttet i Enhedens og Kjerlighedens Baand. De kristne maa have en fælles Krigsplan, om de skal kunne naa frem til Seier. Og det, som de maa lægge sig efter, er disse Kristendommens Dyder, Ydmyghed, Sagtmodighed osv.

Det gaar ikke an at faa frem Aandens Enhed om der ikke er Ydmyghed og Sagtmodighed.

Den, som er i Besiddelse af disse Egenskaber, han taaler ogsaa andre ved Siden af sig. Det, som Livet gaar ud paa er, at der skal blive Personligheder af os. Paulus minder os om dette i vor Tekst, hvori han taler om Kristi Gjerning efter sin Opstandelse: „Han gav nogle til at blive Apostle, nogle til Profeter, nogle til Hyrder og Lærere“.

Henfigten med al denne given af guddommelig udrustede Tjenere, var de helliges Beredelse, til vi naar den voksne aldersfulde Maal. Det er med dette Maal for Die, vi skal læse Skriften. Den holder stadig frem for os Jesu Kristi Liv, som var Guds Aabenbarelse.

En anden Side af de troendes Virksomhed er at opøve os i Tjenestens Gjerning. At arbejde for Guds Riges Fremme er det samme som at tjene, Vi skal lære altid at gjøre godt. Der er altid menneskelig Trang og Sorg omkring os, og en Del af vor Op-gave i denne Verden er at være Hjælpere i Nød, Trøstere i Sorg. Ingen naar frem til den voksne Alders fulde Maal, uden at han bliver stedse medlidende overfor al menneskelig Elendighed, og mere hjælpsom overfor alle, som er svage eller trængende. Det har stor Betydning, at de kristne saaledes ofrer sig i Kjerlighedens Tjeneste for sine Medmennesker. Ja, det har ofte større Betydning og bringer ofte større Frugter end vor Prediken. Om vi ved Guds Naade kunde naa op til Kristi Fuldes fulde Maal, da skulde vi blive Prestes for Gud

hver eneste en af os. Men her er Usfuldkommenhed, Feil og Strøbeligheder med alt hvad vi foretager os. Der var en Tid, da vi tænkte, fik jeg tro mig frelst, saa var alle Banfeligheder over.

Men der kom nye Spørgsmaal. Vi fandt ud, at vi var ikke naaet frem. Vi fandt ud, at vi var daarlige Soldater. Derfor maa der blive daglig Erkjendelse af Synd og Naade. Maatte vi, som Jesus, der altid havde et stadigt Die for sit Kalb, følge ham efter. Det er sandt, hvad Brorson synger:

„Af døtte brimler Stad og Land,
Men hvor er Troens Brand?“

Mange dyrebare Bidnesbyrd blev afslagt og Gud var med og velsignet Sandheden.

Hver Aften var der Dphbyggelse paa forskjellige Steder.

Pastor Meland, som maatte gaa hjem før Mødet var slut, holdt en Prediken ved Sessionens Aabning den anden Dag. Hans Tekst var Ef. 1: 15—23, og afslagde et klart og inderligt Bidnesbyrd om den store Omforg, som Ap. Paulus havde for de troende i Jesus. Et Offer til Kredskassen blev optaget efter Prediken.

G. S. Grefeth takket paa Menighedens Begne de tilreisende Brødre og forøvrigt hele Forsamlingen, for de glade Stunder vi havde haft om Guds Ord. Vi undres ikke paa, at Peter ikke vilde ned af Bjerget, da han havde været med Jesus deroppe. Det har været saa godt for mig, at være her i disse Dage, ikke alene fordi, det kjæreste jeg har haft i Livet ligger herude; men særlig fordi Jesus har været her og velsignet os. Saa hjertelig Tak Brødre at I kom!

Kredsens Formand, Past. L. C. Jacobson, takket paa Kredsens Begne for al den Hygge og Velsignelse, som vi havde været Gienstand for i disse Dage.

Følgende af Kredsens Prester var tilstede og deltog i Samtalen: Menighedens Prest M. G. Hanson, Simonson, Jacobson, Westphal, Edw. Johanson, Carlson, Reitan, Borgen, Dordal, Hjelmervik, Meland, Frøiland af den forenede Kirke, Kisløv af Fritirken og undertegnede.

J. J. Dahle, Sekr.

Fra Kredsmødet i Musfegon.

Chicago Kreds afholdt et Møde i Vor Frelser's Menighed, Pastor Brekkes Kalb, Musfegon, Mich. fra 5te til 7de Nov.

Mødet aabnedes med en kort Prediken af Past. Distad, hvorefter fortsattes med Bøn til Middag.

Samtaleemnet Luk. 14, 15—24 indledes af Past. Sagen. Under Themaet „Den store Madvære“ opstillede han følgende Punkter:

1. Forberedelsen.
2. Indbydelsen.
3. Modtagelsen.

Det kostede usigelig meget fra Evighedsraadet indtil Fuldbbyrdelsen paa Golgata at saa denne Festen istand. Men saa er det og en Fest uden lige, og den er baade fuldkommen og tilstrækkelig. Gud selv indbyder gjennem sine Tjenere Menneker af alle Slags—selv den dybest sjunkne. Vilkaarene er lige for alle (Ef. 55, 1 flg.) Men end idag er man „enig“ om at undskyldte sig. Hvilken Daarskab! Og hvor tomme er ikke Undskyldningerne! Men Tjenerne maa holde paa at indbyde, ja nøde Folk at tage imod, indtil Huset blir fuldt og Herren lukker Døren. Og hvilken Fest, her og hijsket for dem, som kommer! Men hvor frygtelig at være udenfor her og hijsket! Der var nogle som under Mødet besluttede at antage Kalbet, som vi had sammen med, og som siden sa, de var glade og havde faat Fred. Guds Aand var kraftig tilstede.

Maatte Menigheden høste et rigt og varigt Udbytte af Mødet. Walstead og Sagen kom Onsdags Morgen. Steffen Jon af den forenede Kirke var ogsaa med en Del af Tiden. Menighedsfolket, baade Mænd og Kvinder tog flittig Del.

Vi siger Gud og Menigheden Tak for Mødet.

A. E. D.

En har sagt, at Forsynet er Tilfældets Dønavn; dertil vil en troende svare, at Tilfældet er Forsynets Øgenavn.

Chamfort.

Ungdomsstævnet i Long Lake, Spicer, Minn.

Første Dag.

Ungdomsmødet aabnedes den 8de Nov. i „Long Lake“ Kirke med Salmesang af Forsamlingen, hvorefter undertegnede ledede Forsamlingen i Bøn. Efterat en Sang af Stedets Sangkor blev afslunget, predikede Past. C. C. Holter over Heb. 11, 23—26. Derefter blev de to sidste Vers af Ro. 23 afslunget, hvorefter Pastor J. A. Johanson, som er Stedets Prest, bød Delegater og Forsamlingen velkommen.

Formiddagssessionen afsluttedes med nogle Bemærkninger af Prof. M. D. Wee.

Eftermiddagssessionen begyndte Kl. 2 med Salmesang, No. 444 i Landstads, hvorefter Student J. M. Johnson ledede i Skriftlæsning og Bøn. Derefter blev Salmeverset 25 slunget. Stud. R. S. Chelmen valgtes til Sekretær.

Prof. Wee erklærede Mødet aabnet, samt takkede Menigheden og dens Prest, forat vi fik have Mødet der og udtalte Ønske om, at Mødet maatte blive til Velsignelse for alle. Et historisk Øverblik over Ungdomsbevægelsen blev givet. Der havde i Aar været afholdt 9 slige Ungdomsstævner. Der blev paapeget, hvorledes de unge og de gamle skulde samarbejde; nævnte ogsaa lidt om Ungdomshyrrigheden som Menigheden trænger og det store Arbejde for Ungdommen, som i det heletaget var at gjøre.

Norway Lake Sangkor sang derpaa en Sang, hvorefter Pastor Lofkesmoe indledede Emnet „Ungdommens Forhold til Prest og Menighed“. Et kort Øverblik blev givet over det norske Folk og den Fædrenerav, som vi har faaet; dvælede noget ved de kirkelige Forholde derover før, under og efter Reformationen og dens Virkning. Som Redskab til Liv og Vækkelse blev Hans Nilsen Hauge nævnt. Taleren paapegte de kirkelige Forholde herover, henlede Tanken paa Daaben og Børnelærdommen, som indeholder Grundprinciper; paapegede den Forsømmelse man gjør sig skyldig i, ved ikke at indprente disse Grundsandheder som findes i Børnelærdommen.

Især var der tre Ting, som Ungdommen skulde iagttage, nemlig:

1 at indtage et lærvilligt Forhold til Menighed og Prest.

2 At Ungdommen skulde indtage et arbejdende Forhold til Menigheden, (Religionskolen, Søndagskolen, Afholdsarbeidet og Missionsarbeidet.)

3 Ungdommen skulde indtage et indspirende Forhold til Menigheden.

Dernæst talte Student Chelmen om de tre ovennævnte Punkter. Sessionen afsluttedes med Læsningen af „Fadervor“ i Kor.

Om Aftenen afholdtes Vidnemøde af de tilstedeværende Prester, Studenter og Delegater.

Anden Dag.

Mødet begyndte Kl. 10 med et kort Bønnemøde til Kl. 10:30. Da Mødets Sekretær R. S. Chelmen blev hjemkaldt paa Grund af sin Søsters Død, blev undertegnede valgt til Sekretær for Resten af Mødet. Dernæst indledede Pastor Nordlie af den F. R. Bibellæsningen i Tilfnyttning til 2 Tim. 3, 14—17. Paulus opmuntrede Timotheus til at være frimodig og at se hen til Kronen og Kranjen. Timotheus skulde blive i det han havde lært. Han skulde hufte paa fra hvem, han havde faaet sin Lærdom. Paulus pegede paa Lærdommens Indhold og Nytte. Taleren fremsatte derpaa Spørgsmaalet: Hvad skal studeres? og fremhævede at Religionen skulde være det fremtrædende i Undervisningen. Salmeverset No. 44 blev afslunget. Derefter skred man over til nogle Forretningsanliggender.

Delegater til Mødet var fra følgende Steder: Miss Gina Nilsen, Dawson, Minn., Miss Thea Engan, Jackson, Minn., Stud. R. S. Chelmen, og J. M. Johnson, Red Wing Seminary, Mr. Walter Geist, Milwaukee, Wis., Mr. L. Lassefson, Thief River Falls, Minn., samt undertegnede.

Prester tilstede ved Mødet: J. A. Johanson, Stedets Prest; Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn., Past. M. B. Lofkesmo, Platte, S. Dak., Prof. M. D. Wee, Red Wing, Minn., Past. D. M. Nordlie, Atwater, Minn., Past. R. Oerlund, Frost, Minn. og Prof. Abrahamson, Jewell, Ia.

Joreflaaet og understøttet at Ungdomsforbundets Aarsmøde afholdes i Slutningen af næstkommende Juni. Antaget.

At Referatet af dette Ungdomstævne sendtes til „Budbæreren“, „The Lutheran Intelligencer“ og „Hennica“.

At Stævnet udtrykker sin Sympathi, ved igjennem Sekretæren, at sende en „Condolance“ til Stud. R. S. Chelmen i Anledning af hans Søsters Død.

At Forbundet udgiver en Sangbog af lige mange norske og engelske Sange til Brug ved sine Stævner og Møder, og at Melodierne tages fra „The Lutheran Hymnary“ og „Lindeman“, samt at det overlades til Komiteen med Hensyn til Udgivelsen.

At der trykkes 5000 af disse Sangbøger. En Komite af tre blev valgt til at udarbejde en Plan med Hensyn til „Bible Topics“ og reportere til næste Aarsmøde.

Alle disse Forslag blev antaget. Der næst valgtes Past. Oerlund, Frost, Minn., Past. J. J. Lee, Stoughton, Wis., C. J. Eastvold, Jewell, Iowa til denne Komite.

Derefter sang Mr. L. Lassefson en Solo, hvorefter Past. Oerlund indledede Bibellæsningen i Tilføjning til Heb. 11, 23—26. Det var om at gjøre at saa de unge med paa Troens Vej; betonede ogsaa Vigtigheden af et ret Valg. Der er Valg som kræver et bestemt „ja“ og „nei“. Moses valgte ikke i sin egen Kraft. De unge skulde huske at Syndens Rydelse er kortvarig; paapegede hvorledes Syndens Rydelse vil krybe ind i Ungdomsmøderne og Menighederne. Moses sagde nei til Egyptens Skatte og hellere valgte at lide med Guds Folk og saa hen til en herligere Belønning. Derfor fik han Kraft og Visdom til at føre sit Folk ud af Egypten og igjennem Ørkenen.

Derefter sang en Oktet en Sang, hvorefter Prof. Wee og Past. Johanson afsluttede med nogle Bemærkninger, samt Bekjendtgjørelse for Søndagen.

Lørdags Aften holdtes der Bidnemøde i Kirken, hvor flere deltog med Taler og Sang. Koret sang flere Sange.

Søndag Formiddag predikede Prof. Wee over Fil. 2, 5—11. Tekstens Indhold var at

bøie Knæ for Gud. Predikenen var gripende og alvorlig, haade for unge og gamle, da Teksten passede for begge. Efter Predikenen blev et Offer optaget til Ungdomsforbundet.

Om Eftermiddagen Kl. 2 samledes man til Allergang. Pastor C. C. Holter holdt Skriftetalen. Derefter holdtes der Sanggudstjeneste, hvori blandt flere korte Farveltaler holdtes af Prester og Delegater.

Det maa isandhed siges at Herrens Mand var tilstede og virkede kraftigt, haade ved Sang og Taler. Gud give, at vi alle maatte høre Guds Ord og bevare det. En hjertelig Tak til Menigheden og dens Prest for hyggeligt Samvær. En hjertelig Tak til Delegater og andre fremmede for Bekjendtskabet. Gud give, at vi alle kunde samles hos Jesus, hvor vi aldrig skal skilles. Hermed en hjertelig Hilsen til alle unge i Menigheden, til Delegater og andre interesserede for Ungdomsagen.

O l a f H a n s o n, Sekretær.

Gud giver Våkst.

Den bekjendte Predikant Dr. Lyman Beecher blev engang en Vinterjøndag anmodet om at predike for en syg Landsbypprest. Sneen laa høit, og Kulden var saa sterk, at da Dr. Beecher gik paa Predikestolen, var der kun et eneste Menneske at se i hele Kirken. Han mente imidlertid, at det var hans Pligt som den syge Sogneprests Stedfortræder at forrette Gudstjenesten fuldt og helt, og saa holdt han da sin Prediken for denne ene Mand i de ellers tomme Kirkestole. Saasnart Gudstjenesten var forbi, forsvandt „Menigheden“ skyndsomt, saa at Presten ikke engang fik Leilighed til at veksle et Ord med sin eneste Tilhører.

Da Pastor Beecher en Sned Aar efter var paa en Rundreise i Ohio, kom en fremmed mand til ham og fortalte, at han var hin enlige Tilhører i de længst forbundne Dage. „Den Prediken, De holdt“, sagde han, „bragte mig Evangeliet og gjorde mig til Kristen, ja mere end det, den gjorde mig til Prest. Her i Mahoninget ligger min Kirke, og forresten vil De—jeg tør nok sige det—over hele Ohio kunne finde spredte Frugter af den Prediken, som De hin Dag holdt for mig som Deres eneste Tilhører“.

(„Søndagsbl.“)

Zionsforenings Aarsmøde.

Zionsforeningen for Israael holdt sit 34te Aarsmøde i Bethel Menigheds Kirke, Pastor C. C. Tiffers Kald, Chicago, Ill., den 15de, 16de og 17de Oktober 1912.

Klokken 2 Tirsdag Eftermiddag den 15de Oktober, aabnedes Mødet med Andagt og en kort Indledningstale af Zionsforeningens Formand, Pastor C. C. Holter, hvorefter Pastor Tisser ønskede de tilreisende hjerterlig velkomne paa Menighedens og Chicago Lokalforenings Vegne, særlig fremhævede han, at det var Lokalforeningen som fortjente Tak for at Zionsforeningen blev indbudt til at holde sit Aarsmøde i Chicago.

Nærværende Lokalforening er en liden Jødemissionsforening af Kvinder. Den har bestaaet i 18 Aar og er en af de faa Lokalforeninger, der har holdt ud i Arbeidet for Jødemissionen saa lang Tid uden at gaa træt. Siden Zionsforeningen fik egen Missionsstation i Chicago, har den været en kraftig Støtte for vor Jødemissionær og hans Virksomhed der og fortjener Zionsforeningens Tak derfor. Diafonisse Ingeborg Sponland er fortiden Lokalforeningens Formand, og i hende har Foreningen en aktiv og missionsinteresset Leder. Da det i en travl Storby som Chicago er vanskeligt at samle mange Folk til Gudstjeneste midt paa Eftermiddagen, holdtes den egentlige Aabningsprediken først om Aftenen af Pastor J. Mortensen over Joh. 3, 17.

Om Eftermiddagen hørtes først Rapporter og Indberetninger fra Zionsforeningens Embedsmænd og Missionærer og derefter holdt Pastor H. J. Holman et Indledningsforedrag over det opstillede Samtaleemne, Ef 49. 4—6.

Al Indberetningerne fremgik at Arbeidet paa vore Missionsmarker bærer velsignet Frugt. Siden sidste Aarsmøde var der fra Missionær Meyersohn modtaget Underretning om at et samlet Antal af ikke mindre end 42 Jøder og Jødinder var blevet døbt paa vor Missionsmark i Rusland i de sidste 18 Maanedes, og et langt større Antal havde begjæret Daabsundervisning. Der var en

hurtig voksende Daabsbevægelse blandt Ruslands Jøder.

Vor Chicago-Mission havde 16 Jøder og 2 Jødinder meldt sig til Daabsundervisning, og 3 Jøder var døbt i Aarets Løb. En af disse, en lovende ung Mand ved Navn Wittenberg, har faaet Betsjæftigelse ved Diafonisseshospitalet, og det var en Glæde for Centralkomiteens Medlemmer at der gaves dem Anledning til at stifte Bekendtskab med ham der, idet Komiteen hver Morgen holdt Komitemøde paa Diafonisseshuset og flere af Medlemmerne desuden blev indlogerede der som Gjæster. Maa det lykkes denne unge Profelyt at blive tro mod det Svar han en Morgen gav paa Spørgsmaalet, om han havde fattet nogen Plan med Hensyn til sin fremtidige Virksomhed. Hans Svar var: „Jeg vil tjene Herren“.

Der var i Aarets Løb gjort en Begyndelse til en Udvidelse af Jødemissionsarbeidet i Chicago, idet Diafonisse Minnie Ryborg paa Kald fra Komiteen havde virket blandt jødiske Kvinder og Børn siden 4de Juni. Hun rapporterede at hun havde anvendt en Del af sin Tid til Dispensary Virksomhed, hvorved hun fik Anledning til at tale med et stort Antal af jødiske Kvinder og Børn, der kom for at faa Hjælp i legemlig Nød. Men herved banedes der da ogsaa Veie til at faa Udgang til deres Hjem. Det havde været en Vanskelighed for Diafonissen, at hun ikke kunde tale med dem paa deres eget Sprog; men hun havde begyndt at modtage Undervisning i tyll af Missionæren med det Formaal at afhjælpe denne Vanskelighed. Ved Besøg i jødiske Hjem havde Jøderne overalt modtaget hende med Venlighed.

Al Kassererens Rapport fremgik at der i Aarets Løb var indkommet til Jødemissionen \$10,370.55, hvoraf \$4,530.76 var indsamlet ved Zionsforeningens Emisær, Pastor J. J. Breidablik. Der var desuden en ikke ubetydelig Kassebeholdning fra forrige Aar. Udgifterne beløb sig til \$5,619.60. Hvis det vedblir at gaa saa bra med Indsamlingen af Jødemissionsbidrag, er der god Udsigt til at Zionsforeningen i en nær

Fremtid kan udvide sin Virksomhed ved at ansætte flere Jødemissionærer og kanske ogsaa blive istand til at opføre en ny tidsmæssig Bygning i Chicago istedetfor det nuværende Missionslokalet, der jo kun er en gammel brøstfældig Brakke af en Bygning.

Onsdag Formiddag blev der givet Centralkomiteens Medlemmer og andre Gæster Anledning til paa en særdeles behagelig Maade at gennemreise store Strøg af Byen, idet Lokalforeningen havde sørget for at arrangere en Automobiltur for dem. Da Centralkomiteen ved Klokken 9 Tiden afsluttede sit Morgenmøde, stod der fem Automobiler udenfor Diaconiskehospitalet og ventede paa Medlemmerne. Saa bar det aften, først gennem en Række af Byens største og vakreste Parke, og dernæst gennem det travleste Forretningsstrøg, saa at Deltagerne ganske vist fik et levende Indtryk af, at Chicago ikke alene er en ualmindelig livlig Forretningsby med al den Trængsel, Raftløshed og Larm som dermed følger, men ogsaa en meget vakker By med storartede Parkanlæg, brede cementerede Bulevarde og prægtige Residenser, hvor det er forholdsvis stille og fredeligt. Ved 12 Tiden stansede Automobilerne foran Jødemissionslokalet, hvor Lokalforeningens Kvinder havde anrettet Middag for hele Følget. Ved Maaltidets Slutning holdtes korte Tale af flere, blandt andet af tre af Lokalforeningens Kvinder, nemlig Mrs. Nils Johnson, Miss Rigstad og Diaconiske Ingeborg Sponland der alle udtalte gode Ønsker og Forhaabninger for vor Jødemission.

Baade Automobilturen og dette Besøg i Missionslokalet var til stor Glæde for Gæsterne og de vil sent glemme den Venlighed som bevises dem ved dette Arrangement.

Onsdag Eftermiddag anvendtes til at afgjøre de nødvendige Forretningsager. Der foretoges Bglg paa Centralkomiteemedlemmer og Embedsmænd med følgende Udsalb:

Til Centralkomiteemedlemmer paa tre Aar valgtes Pastor C. C. Holter, Pastor C. R. Solberg og Pastor J. A. Quello.

Pastor Holter bad Mødet om at freitag

ham, men det var Mødet ikke villig til, og saa lovede han at tjene som Komitemedlem paa Betingelse af at man valgte en anden Formand.

Til Formand for Jionsforeningen valgtes saa Pastor C. R. Solberg, til Viceformand Pastor J. Mortensen, til Kassierer Pastor L. Lund og til Sekretær J. H. Blegen.

Paa Indstilling fra Centralkomiteen vedtoges de nødvendige Bevilgninger til løbende Udgifter for kommende Aar. Det tør maaske være af mindre Interesse her at meddele en detaljeret Beretning om disse Bevilgninger. Kun skal i denne Forbindelse nævnes, at Mødet besluttede, at Miss Minnie Ryborgs Arbejde i Forbindelse med vor Jødemission i Chicago skal fortsættes, og at der i den Anledning blev bevilget \$500 til Døpenarvirksomhed. Dette er for vor Jødemissions Vedkommende et nyt Forsøg, hvortil Bestyrelsen nykter det Haab, at det vil vise sig at være til Gavn for Missionsgjerningen.

Onsdag Aften holdtes Jødemissionsprediken ved underteegnede, og Offer optoges til Jødemissionen. Offeret beløb sig til \$67.83.

Torsdag Formiddag besøgte Centralkomiteen, ledsaget af Diaconiske Ingeborg Sponland, først en liden Kindergarten, som Diaconiskehjemmet har sat igang i et af Byens fattigstrøg, og siden besøgte den Bethesda Gammelhjem, der ligger tæt ved Diaconiskehospitalet.

Det Værelse, som benyttedes til Kindergarten, var et lidet Bagværelse i det Redningshus, hvor den bekjendte Mrs. Ulrika Bruun driver sin energiske og selvopofrende Virksomhed for at redde forkomne Drankere. I det lille tarvelige Rum sad der 22 bitte smaa Boder rundt to lave Bord, nogle rene og pene i pyntelige Klæder, og nogle slidne med uredt Haar og udslidte, revne Klæder, just som man den Dag havde samlet dem ind fra Gaden eller fra Drankeres Hjem, men alle saa inderlig fornøiede over det, som de nu havde for sig. Under Lærerindens Ledelse sang de en Del Barnefange og udførte nogle Barnelege, vistnok til gjensidig Glæde baade for Gæsterne og for Børnene selv.

I Bethesda Gamlehjem var det en Fornøielse at følge Husmoderen, Miss Rigstad, fra Børrelse til Børrelse og hilse paa de gamle og se, hvor koselig man havde indrettet det for dem, og hvor tilfreds de syntes at være over, at de her havde fundet et Hjem i sin Alderdom.

Torsdag Eftermiddag anvendtes til Samtale over det Samtaleemne, der indledebdes den første Dag. Otte Talere deltog i Samtalen med varme Indlæg til Fordel for Jødemissionen, og man havde en særlig interessant og opbyggelig Stund. Hjerterne opvarmedes for denne Gren af Guds Riges Sag, og nye Forsætter fattedes om ivrigere og kraftigere Virke. Det vil imidlertid være os for langt her at gengive Referat af Samtalen.

Torsdag Aften holdtes Afslutningsfest i Kirken med Program indtil Klokken 9. For at give Rum til saa mange Talere som muligt blev Tiden indskrænket til fem Minutter for hver Taler. Mellem Talerne afveksledes med Solosange og Korsange. Denne Anledning benyttedes da dels til at sige hverandre Tak for hyggeligt Samvær, men dels ogsaa til atter at opmuntre og formanre til fortsat Virke for Jødefolkets Frelse.

Efter Programmets Slutning bæntedes Forsamlingen ved en Række af dækkede Borde i Kirkens Basement, hvor Bethel Menighedens Kvindeforening og Kvinderne af Chicago Jødemissions Lokalforening serverede Forfriskninger.

Ved Afstedden var det ganske vist en almindelig Følelse, at vi havde haft et meget hyggeligt Aarsmøde. Veiret havde jo ogsaa været glimrende alle tre Dage. Man kunde nok ønsket, at Forsamlingen havde været større, især paa Eftermiddagene. Men naar man ved, hvor travelt Folk har det og hvor spredt de bor i Chicago, saa vilde man kanske heller ikke i denne Henseende ventet det stort bedre.

Otte Medlemmer af Centralkomiteen var tilstede, nemlig Presterne C. C. Sulter, Lars Lund, A. S. Gjevre, J. Mortenson, C. D. Solberg, Chr. S. Bang, Fr. A. D. Severeide fra Story City, Iowa, og J. H.

Blegen. Af andre, der blev optaget som stemmeberettigede Medlemmer af Mødet, kan nævnes Presterne R. Lunde, L. Maasted, A. J. Holman, Chr. Munson, C. E. Tiller, C. R. Heimann, J. J. Breidablik, J. R. Walstad, S. A. Hanson, J. H. Meyer, A. Desfledal og D. G. U. Siljan, samt Hr. D. D. Shesveland fra Story City, Iowa, Mikkel Monson fra Badger, Iowa, og Olaus Olsen, Immanuel Andersen, S. J. Hansen, D. Nøvig, Nils Johnson og Jacob Conrad fra Chicago.

Nærværende Beretning er ganske kortfattet, men dog maaske allerede længere end de fleste Blade liker. Det vil maaske senere ved Bladernes velvillige Imødekommenhed blive Anledning til at høre mere fra dette Møde, da det blev besluttet at offentliggjøre baade Indledningsforedraget og Missionsærrernes Indberetninger.

Maas Mødet bære velsignede Frugter til vor Jødemissions Fremgang!

J. H. Blegen,
Zionsforeningens Sekretær.

B o o l d, B i s k o p i Sierra Leon:
Best Afrika, var i sin Ungdom et letsin digt Menneske. Han drog til Amerika for at bosætte sig der. Men her fandt Guds Haand ham. Han blev omvendt og ilede nu tilbage til England for at forberede sig til Kirkens Tjeneste; thi han fandt ikke Ro i sin hidtil havte Sysselsættelse. En rig Onkel havde ikke Behag i dette hans Foretagende og truede med at gjøre ham arveløs, hvis han irraadte ind i den geistlige Stand. Men Boold valkede ikke. Han blev Landsprest. Efter noget Tid dør Onkelen. Boold kommer fra sit Prestegjæld for ved Bearbejlsen at vise sin Slægtning den sidste Væge, men vender ikke fra Kirkegaarden tilbage til Sørgehølet, fordi han vidste, han var ikke velset der, men begiver sig straks paa Siemveien. Da faar han næste Dag ved et Bud Underretning om, at Testamentet er bleven aabnet, og at han er indsat til Universalarving. Hvad skal han nu gjøre med den store Formue? Han tilbyder Missionssekskabet sin Tjeneste, at sende ham, hvor det finder tjenligt og vil selv bestude alle Omkostninger ved sin Udsendelse og sit Ophold paa Missionsmarken. Allerede havde Sekskabet bestemt ham for Billeafien, da den engelske Regjering udnævnte han til Biskop i Sierra Leones Distrikt.

Vidnesbyrd af Biskop Bang.

Biskop N. Chr. Bangs Vidnesbyrd om at ordne den frie Lægmandsvirksomhed indunder det geistlige Embede, og om Kontrol- len over nævnte Virksomhed.

Biskop Bang siger: „Der er ofte blevet talt om at ordne Lægmandsvirksomheden. Derfor man ved denne Ordning mener at omskabe den frie Virksomhed til en Embeds- gjerning og en bunden Tjeneste, da vil jeg sige:—og jeg ved jeg taler i Hans Nilson Hauges Aand—i samme Dieblif det sker, i samme Dieblif er det forbi med Lægmands- virksomheden, i samme Dieblif er dens Livs- nerve overfåaret. Vi trænger Prester, lad os ikke omgjøre dem til Lægmand, vi træ- nger Lægmand, lad os ikke omgjøre dem til Prester. Men lad dem alle virke sammen i Aandens Enighed, som i Apostlenes Dage.

Den var en Ordning, hvorpaa Hans Nilson Hauge og hans Benner lagde den al- lerførste Vegt og som de gennemførte med ubarmhertig Strengheid, og det var den Ordning, der er forefæret af Apostelen Pau- lus i disse Ord: „Profeters Aander skal være Profeter underdanige.“ Eller med an- dre Ord: Lægmandsvirksomheden skal kon- trolere sig selv. Brødre skal kontrolere sin Broder. Denne igangsatte indbyrdes Kon- trol er et fremspringende Træk i Haugianer- nes Historie, og derfor skal den ogsaa ihu- kommes af os. De gamle Haugianere var forsigtige og alvorlige Menneſter; de aab- nede ikke sine Huse for den første den bedste, der kom og vilde holde Opbyggelse, uden at være kjendt eller medbringe Vidnesbyrd fra kjendte Brødre. Der var en Tid, da det var absolut umuligt for en fremmed Mand at opdrive Hus til at holde Opbyggelse i paa den lange Strækning mellem Stavanger og Kristiansand, hvis han ikke var forsynet med Anbefaling af gamle John Haugvalstad. De unge ildfyldte Begyndere fik den Hjælp de krængte. De bleve holdte nede i Ydmyghed

og blev bevaret fra at opløses i et kjedeligt Sind. De ældre fik den Tugt de krængte. Man revsede dem, om de vare lunke, men irettesatte dem, om de vare komne ind paa Afveie og Ensidighed.

Denne indbyrdes Brodertugt—det var Lægmandsvirksomhedens Kontrol i det hau- gianste Tidrum, og den er en Arv fra Læg- mandsvirksomhedens Fader til os i vore Da- ge. Skal vi lade denne Arv efter Høns Nil- sen Hauge ligge uden at bruge den? Skal vi ikke heller løfte Armen høit, skal vi ikke hel- ler vende om til at følge de gamles Fodspor saa Tugtens hellige Aand kan være med os, og Lægmandsvirksomheden blive bevaret fra at blive fordervet og afløst af Tugtløshed og falsk Frihed?”

Læs forresten den lille Bog „Alle Mand paa Dæk.“ Paa Side 121 og 122 staar disse citerede Ord af Norges største og kla- rest Kirkehistoriker.

Naar man sammenholder disse Biskop Bangs Ord om Kontrollen af Lægmands- virksomheden med den rigtig i „Budbæreren“ førte Meningsubveksling om samme Sag, da synes det, at Pastor Eastvold og Lægmanden S. Pettersen har nogen Ret hver.

Thi det er aldeles sandt, at de gamle Hauges Benner i Norge øvede en streng bi- belsk Kontrol over Lægpredikanterne, medens de fleste Prester intet foretog i den Retning. At det tildels løb uheldigt af, naar en Prest paa egen Haand fandt sig bespiet til at være med i dette Kontrolarbejde viser følgende fak- tiske Tildragelser.

For flere Aar tilbage kom der fra Sve- rige flere Lægpredikanter til Norges Best- land og der gav sig ud for „Evangelister“, som hjemme i sit Fædreland vare blevne for- fulgte for Kristi Skjld, men drevne af Guds Aand nu vilde virke i Broderlandet o.s.v. Disse fremmede Predikanter fandt for en kort Tid Tilslutning og Skarer af Menne- ster løb til for at høre dem. Ogsaa en ung, varm troende Prest var Tilhører og ytrede

sin Tilfredshed med Vidnesbyrdet. Dette bevægede den fremmede Predikant til at bede Stedets Prest at give ham Skudsmaa's-attest. Dette gjorde Presten uden Betænkelighed, og med dennes Attest iommen fortsatte Predikanten sin tilsyneladende storlagne Virksomhed. Men inden kort Tid opda-ge nogen Rægsfolk, at den svenske Broder intet andet var, end en slu Hykler, og Enden blev, at han øieblikkeligt fandt det klogest at gjøre sig usynlig.

Et andet Sted kom der reisende en Amerikaner, der gav sig ud for at være Mis-sionær, og havde som saadan virket ude i Hedenstabet, men imidlertid var sendt om-kring af det amerikanske Bibelselskabs Besty-relse for at sælge Bibler og predike Guds Ord blandt Folk, hvor han kom.

2 Prester, 1 af 2 særskilte ev. luth. Kir-kesamfund, blev enige om at lade denne „Missionær“ virke i deres respektive Kald; thi som Amerikaner maatte denne Mand være dygtig til at predike i det engelske Sprog og derved vel skiftet til at trække vor Ungdom ind i Kirken og til Jesus osv. Paa disse Presters Foranstaltning holdt da „Missionæren“ flere Predikener omkring i Kirkerne. Og det var sandt han optraadte med fuld „Steam“ ret paa fuld amerikansk, reformert, metodistisk Vis, hvad Gestikula-tioner angik. Hans Stemme kunde høres klart ½ Mil borte, og somme fik Hovedpine af hans Skraal og Skrig. Og under sin Pre-diken sprang han ned af Predikestolen og rundt Alatteringen og saa op paa Stolen igjen i samme Farten. Og det hed sig af ufor-standige og blinde Menneſter, at den Man-den var det værdt at ofre til og kjøbe Bibler af og dertil kom den Sikkerhed, at han var sendt af 2 kjendte og kiære Prester.

Men inden føie Tid forandrede Vinden sig derhen, at Presterne maatte image den sure Draabe i offentlig Avis at bekjendtgjøre, at de var blevne narret: „Missionæren“ var en—Løgner.

Al lige Tildragelser kunde anføres fle-

re, men det meddelte er faktisk og kan være nok.

At troende Prester kan og bør være med troende, oplyste og erfarne Rægsfolk i at holde kristelig Bakt og Tugt og ifølge den apo-stoliske Formaning „prøve Anderne om de er af Gud“.

Derimod den Tendens, som paa visse Hold aabenbarer sig ved at staa til Lyd for en „bunden“. Rægsmandsvirksomhed synes ikke at staa det Syn og den Aandsret-ning saa overbettes fjernt, der for 168 Aar siden paa Slottet i „Kongens Kjøbenhavn“ gav sig Lust i Udtalelsen af den bekjendte Konventikkelsplakat af 1741, og ifølge hvilken Lov Hans Nilsen Hauge blev, som dens Forbryder, kastet i Fængsel.

Jens Stueland.

Den dragende Magt i Predikestolen.

Ja, hvad er det? Er det Prestens fine Personlighed? Tilbels. Er det hans Belta-lenhed? Til en vis Grad. Er det hans klare og greie Fortolkning af Guds Ord? Den er en nødvendig Betingelse. Er det hans store Over og Nidkjerhed? Uden dem vil hans Magt være liden. Men er der noget vist, uden hvil-ket alt andet vil staa feil? Ja, og dette visse er K r i s t i K o r s . Tag det ud af en Mand's Prediken, og alle de andre Betingelser vil li-det eller intet udrette i Retning af Anger, Rod, sand Omvendelse, levende Tro paa Kristus og Herlighed i Liv og Vandel. Sæt dig for at studere Prestens Prediken for en kort Tid og læg Merke til, hvor meget af Kristi Kors, den finder i den. Hvis du opdager, at Kri-stus og hans Kors er Hovedpunktet i næsten enhver Prediken, se da efter, om ikke mange af Medlemmerne i Menigheden er saa for-sømmelige og ukristelige i sit Liv, at de derved tilintetgjør Magten, som udgaar fra Predikestolen. Thi hvis Presten prediker Kristus, men Medlemmerne i sit Liv fornæg-ter ham, da vil den uomvendte haane baade Preſt og Menighed i Stedet for at omvende sig og tro Jesus til Frelse og Salsghed.

Kinamissionen.

Hvad skal det blive af Hauges Synodes
Kinamission?

III.

Pigeskolen ved Chientu.

Er det nødvendigt at uddanne vore
Gutter, saa er det ikke mindre nødvendigt at
vore Piger bliver uddannet.

Enten det er os medfødt eller om det er
en Mangel paa Syn for Nødvendigheden af
Kvindens Uddannelse, eller om det er, fordi
Manden som Forsørgeren ansees at være
mere afhængig af Uddannelse, ved jeg ikke,
men der synes være en almindelig Tilbøie-
lighed til at overse og tilfidsætte Pigerne,
naar det gjælder højere Uddannelse.

Vi har ikke været aldeles fri denne Synd
herude heller. I vor Mission har vi dog
faaet vore Dine aabnet lidt om send for, et
stol vore Lærere, Evangelister og Præster
blive arbejdsdygtige, saa maa de i sine Hjem
være omgivne af en kristelig Atmosfære.

Mændene har kommet til Evangelist-
kurser, større Møder og Konferentier og ble-
vet sat i Fyr og Flamme, men ved at komme
hjem, hvor Hustruen mangler alle Betingel-
ser for at sympatisere med Manden, er
urenslig, verdslig, hengiven til Sladder,
kommer i Trætte med Naboerne og paadra-
ger sig disses Ubilje og Fiendskab, skjælder
paa Børnene i Kinesernes lidderlige Stjænd-
sprog, hvorledes kan man vente, at Man-
dens Bør skal kunne vedvare? Bliver ikke
Hjemmet helt omdannet, kan vi ikke vente
noget helt Resultat.

Med Miss Lees Tilbagekomst vil vi for
det første ikke mangle nogen udenlandsk Læ-
rerhjælp i denne Skole. Snart vil vi ogsaa
faa dygtig indfødt Hjælp, saa i saamaade er
denne Anstalt vel besørget. Hvad den træn-
ger og med det allerførste er nye Bygninger.
Det gamle Hus som har gjort Tjeneste siden
Netherlands Dage har i mange Aar været fal-
desærdig og har fra Tid til anden stræmt
baade Udlændinger og Kinesere som har
boet der. Skal denne Skole fortsætte, vil

det være en af de første Ting som maa tages
fat paa at staffe Hus for Lærereinderne og de
nødvendige Skolerum og Bygninger for
Børnene.

Her har været ikke liden Tale om Mu-
ligheden for Samarbejde baade i Gutte og
Pigeskolen saavel som i Hospitalet. Udsig-
terne for Forening med andre Missioner om
Hauge Academy er ikke lyse. Denne Skole
bliver vi nok nødsagen til at opretholde
alene. Udsigterne til Forening med Det
svenste amerikanske Missionsforbund i Ho-
spital og Pigeskole synes derimod være ly-
sere, da denne Missions Aarsmøde i Sommer
tilstømte Samarbejde med os i disse to Gre-
ne. Vi har endnu ikke hørt Betingelserne,
men det er sandsynligt, at disse er dens Kon-
ferences Forslag, som gik ud paa at Hospita-
let bygges af Det svenste amerikanske Mis-
sionsforbund og at Pigeskolen bygges af vor
Mission. Hver Mission vil da eie disse
Bygninger, saa i Tilfælde af, at man senere
hen vilde optage selvstændigt Arbejde igjen,
at der da ikke skulde blive nogen Banstelig-
hed med Deling af Eiendommen. Efter nog-
le Aars Arbejde, hvis man fandt en mere
fast Forening ønskelig, vil der jo ikke være
noget i Veien for at slutte en saadan.

Vi har jo vort Hospital færdigt, men
vi maa bygge, og det inart, baade for Hau-
ge Academy og for Pigeskolen ved Chientu.
Hvis Hospitalet kunde benyttes enten til Pi-
gestolen eller for Hauge Academy, som vi
haaber, vil det spare os en hel Anstalt idet vi
da kun vilde behøve en ny Lægebolig, som da
mulig maatte opføres paa den anden Side
Floden i Sianghang ved Siden af det sven-
ste Missionshospital. Siden disse to Mis-
sioner arbejder saaledes Side om Side, kun
Hansfloden skiller os, vilde vi ikke tabe no-
get, men vinde meget hvad effektivt Arbejde
betræffer, bringe os større Resultat end vi
paa egen Haand vilde kunne haabe at opnaa
paa mange Aar, om nogenfinde.

I Pigeskolen trænger vi mindre Hjælp,
da den nu er saapas vel forsynet, at den
kunde drives i flere Aar uden nye Lærere-
træf-ter, men det burde lette adskilligt paa de lø-
bende Udgifter og muliggjøre en Forhøjelse

af Standarden af Skolen meget tidligere end vi ellers vilde have magtet. Vor Beshyrelse har endnu ikke tilstemt Samarbejde i disse to Grene; thi vi har ikke fremlagt for den noget Forslag desangaaende; thi sidst vi kom med Forslag og bad om Lov til at samarbejde med denne Mission, som vi ogsaa fik, blev samme Forslag nedstemt af Det svenske am. Mis. Forbunds Aarsmøde, hvorfor vi denne Gang vilde være sikker paa, at vi ikke for anden Gang skulde uleilighede vor Beshyrelse og Synode til ingen Nytte. Siden vort Samfund engang har tilstemt Samarbejde har vi dog den Tro, at naar nu Sagen snart kan fremlægges paa ordentlig Maade, at det da atter vil blive sanktioneret og Forening i disse to vigtige Arbeidsgrene muliggjøres.

IV. Hospitalet.

Vort Hospitalsarbejde har ikke hidtil været, hvad vore Læger har ønsket, at det skulde være.

Siden Himle gjorde sit første Forsøg paa dette Omraade, har vi haabet, at denne Gren af Missionsvirksomheden snart maatte vokse sig stor og sterk. Saa kom Dr. Hotvedt. Vi havde al Grund til at vente os meget af ham og heri blev vi heller ikke skuffet; thi han udførte et godt Arbejde den Tid han var her. At han ikke fik gjøre mere var ikke hans Skuld. Sproget var han paa god Vej til at faa som faa andre, og havde ikke Sygdom i hans Familie hindret, vilde han sikkerlig udført meget blandt Folket. Hospitalbygningen stansede selvfølgelig andet Arbejde, medens det stod paa, og det sidste Aar, han var her, var han optaget med dette. I Dr. Anderson fik han en værdig Eftermand, men han maatte lære Sproget som har taget sin Tid. Sidste Høst efter en hel Del med forberedende Arbejde og Istandsaetelse af Hospitalet med Andledning osv. var han kommen saa langt, at han havde taget ind nogle Patienter men saa brød Krigens ud og alt blev saa usikkert, at han ikke burde tage imod de syge, da ingen vidste hvad Dag vi selv maatte tage paa Flugt.

Her er dog en anden Aarsag hvorfor vor Hospitalvirksomhed ikke er saa udviklet, som

den vilde have været, om Forholdene havde været mere gunstige, nemlig den Kjendsgjerning, at siden Dr. Hotvedt først kom ud, var han, og senere Dr. Anderson, meget søgt af Missionærerne videnom. Indtil ganske nylig var der ingen Læge i Det norske Forbunds Mission. Manges Gang kom der Bud fra langt bortliggende Stationer om, at nogen var syg, og at Lægen maatte komme uden Ophold. Mere end engang har vi sympathiseret med Lægerne, naar de har maattet tage ud paa lang Tur sent om Natten eller mod ruffet Veir, men altid har de været færdige til at forlade sin egen Hjemby og gaa, naar Pligten kaldte. Og manges Gang har de ogsaa været Midde i Guds Haand til at redde Liv, baade voksne og Børns. Denne Virksomhed kommer ikke ind i Aarsrapportene, men det er dog en Virksomhed som har sin store Betydning og siden det har faldt i vor Missions Lod at udføre dette Slags Arbejde, kan vi ikke andet end tro, at det var Herrens Vilje, at vi skulde tjene Broder og Søsterkaren, Missionerne i andre Missioner, paa denne Maade. De Missioner, som har søgt Lægehjælp fra os, er Det norske Forbunds Mission, Brodersamfundets Mission og Det svenske amerikanske Missionsforbund. Foruden disse har Missionærer af Den skandinaviske Alliancemission og China Indlandsmissionen haft Tilflykt under Sygdom af vore Læger.

Som sagt før, Hospitalet er nu saavidt færdigt, at Virksomheden i dette kan paabegyndes, saa snart Arbejdet kan optages ihøst.

Som et Resultat af et Møde, hvor man drøftede Samarbejdets Muligheder paa Haisan Sommeren 1911, kom Muligheden af Samarbejde med Det svenske am. Missionsforbund atter paa Tale, og da de var især med at bygge et stort Hospital paa den anden Side Floden, med vort færdigbygget, var det ikke frit for, at der var dem af os, som syntes, at dette ikke var den bedst mulige Udnyttelse af Missionsmidler og Kræfter. En Læge kan vissefelig gjøre meget i et Hospital, om han faar være frisk, og de øvrige Missionærer rundt om er friske, saa at han kan

uforskyrret fortsætte sit Arbejde. Der er dog saa mange Ting, som kan komme ind og staa Streg over Beregninger her, at man kan ikke andet end holde paa, at der bør være mindst to Læger paa et Sted for at kunne være nogenlunde sikker paa ikke at revidere at maatte forlade et Hospital fuldt af syge uden Tilsyn eller at negte at gaa i Sygebesøg til et langt bortliggende Sted.

Det vilde jo have været naturligt, at det Hospital, som nu er færdigbygget toges i Brug, men her var Omstændigheder inden Det 10. am. Missionsforbund, som ikke tillod dette, hvorfor Muligheden for at benytte vor Hospitalbygning til et andet Niemed blev det eneste Alternativ. I en Forstand vil det ikke betyde saa meget for vor Missions Vedkommende, enten Hospitalet er i Fancheng eller i Siangghang, da disse Steder er godt som en By. Helt havde vi jo seet, at denne Anstalt havde været nær vor Kirke, saaledes som den nu er, men vi tror, at vort Tab bliver mere end opveiet af de Fordelse Foreningen vil bringe. Vi faar to Læger, og da man har flere Sygepleierster i deres Mission vil ikke staa fast naar vore Læger reiser hjem paa Ferie. Det vil give os Fordelen af to Læger, begge dygtige i Sproget og kjendte med Arbejdet, som vil forbygge, at alt lægges ned naar vor Læge gjør sin Feriereise.

Fortætttes.

* * *

Fra Aadland.

Sinyeh, Honan, Kina, Sept. 28, 1912.
Kjære Missionsvenner!

Det er vel paatide, at I faar høre lidt fra Sinyeh Station igjen. Mange Maanedere er nu gaaet hen siden I fik høre direkte herifra. Vi er nu for en Tid siden kommen tilbage til Sinyeh. I kan tro, det føltes godt at komme tilbage efter saa lang Tids Fravær, og efter de mange Reiser, som vi har taget, siden sidst vi var her.

Jeg undres ikke over Salmisten, naar han i den 126de Salme udbryder med følgende Ord: „Da Herren lod Zions Fanger vende tilbage, vare vi som drømmende; da

fyldtes vor Mund med Vatter og vor Tunge med Jubel“ o.s.v.

Vi er ogsaa som drømmende, naar vi ser tilbage paa disse Maanedere, og lægger Merke til, hvorledes Herren i sin Misfunds- heder har bevaret os saa vel i alle Vanskeligheder, og med en stød Haand ført os tilbage til dette Sted igjen. Og skjønt Hedningerne har larmet omkring os, saa er dog, saa at sige, ikke et Haar af vort Hoved gaaet tabt. Herren er god og hans Misfunds- heder varer evindeligt.

Det har vel taget lidt paa vore Nerver gennem disse Maanedere, men intet er for dyrbart for ham, som gav sit Hjerte- blod for at frelse os fra Synden og redde os fra Døden. Maatte vi ret saa leve ham til Gode ogsaa herude blandt dette Folk.

Ved Stationen her, fandt vi alle Ting omtrent ligedan, som de var, da vi forlod dem i fjorhøst, med Undtagelse af endel Murer og Vægge, som er faldt ned. Dette skyldes dog ikke Revolutionen, men de havde rigtigt haardt Styrtregn her ude paa Honan- fletterne sidste Sommer, hvorved hundreder af kinesiske Huse blev nedvasket og mange Mure ødelagt. Missionsens Eiendom led ogsaa lidt. Jeg har holdt paa og reparere en Del ved Stationen, siden vi kom herop, men har endel igjen.

De kristne her ved Stationen var meget glade, naar vi kom tilbage. De synes at føle lidt tryggere, naar vi er her; thi de tror da, at der er Fred i Landet.

Søndagsmøderne er nok saa godt besøgte, naar vi tager i Betragtning, at Indhøstningstiden nu er inde. Naar den travle Tid er over, haaber vi, at her kommer endnu flere.

Folkene heromkring er meget venlige og snille mod os. Alt synes at være fredeligt udover Landet. Haaber, at Stillingen vedbliver at være sliq, at vi kan saa være, hver paa sine Stationer i vinter.

Venner, kom os og Gjerningen herude ofte ihu i eders Bønner.

Eders for Kineserne ærbødigst

R. J. Aadland.

Fra Miss Anna Lee.

Fancheng 8de Okt. 1912.

Jeg ankom til Fancheng den 27de Sept. efter en meget vellykket Rejse. Det tog 24 Dage fra Kristiania til Fancheng. Jeg besøgte vore Skolepiger i Peking. Det gaar dem vel i Skolearbeidet. I Hovedstaden fik jeg Anledning til at høre General Haung, han talte i en stor Kirke, hvor der var tusinder af Tilhørere. Dr. Shen havde ogsaa nylig været i Hovedstaden. Han samlede alle de kristne og Tilhængere af den kristne Tro for at klargjøre for dem deres Ansvar og Anledning for Landets Vel.

At være tilbage paa Arbeidsfeltet føles meget kjert.

Vor Glæde blev dog noget overskygget de første Dage; thi Prof. Wold blev syg paa Baaden op fra Hankow. Det var Kervefærdig, og vi blev alle meget ængstelige. Men Gud være Lov, han er nu bedre, saa vi haaber, Faren er over.

Evangelistiskolen for Mænd og Bibelskolen for Kvinder begynder den 14de Oktober. Maa Gud rigtig saa velsigne Arbeidet. Anledningerne er nu bedre end nogen Gang før, men Arbejderne er saa saa. Missionsvennerne er alle hjertelig hilset.

A n n a L e e .

Træk af Arbeidet ved Hospitalerne i Minneapolis

fra 1ste Juli til 30te Sept. 1912.

Jeg vil vende deres Sorg til Fryd.

Ser. 31, 13.

Naar man Dag for Dag gaar i Hospitalerne og er Vidne til al den Sygdom og Død, da opstaar ofte det Spørgsmaal: Men hvorfor al den Synd og Elendighed? Ja, paa dette kan der vel være flere Svar, og dog er og blir der kun et Svar paa dette: „For om mulig at enhver kan lære Herren inderlig nær at kjende.“ Betænke vi, at Herren har kjøbt hvert enkelt Menneske med sin Søns Blod til Frelse og Salighed, saa forstaar vi, at den samme Kjærlighed sparer

ikke paa noget Middel, skal det end ske ved Sygdom og Død, for at bringe den dyrt kjøbte Synder til Erkjendelse af sin Synd, og udaf sin egen Hjælpeløshed begynde at bede og paakalde hans Navn; thi „han vil vende deres Sorg til Fryd“. Der staar ingensteds i Guds Ord: Salig er den, som tænker paa Herren, men: „beder, og I skulle saa“. Det tør hælde, at hverken den syge, der ligger paa Hospitalet, eller nogen der i Hjemmet før har bedt til Gud. Men da Far eller Mor blev liggende farlig syg der i Hospitalet, saa gaar en af Børnene hen og beder: „Kjære Gud, vil du ikke lade Papa eller Mama blive frisk igjen og komme hjem til os!“ Og en vis Dag saa kommer der Bud fra Hospitalet: Mama eller Papa staar til at redde og blive frisk igjen. Og hvilken Baarsol med belivende Lys og Glædesstraaler var ikke dette Budskab for dem der i Hjemmet, maaske saar nu Herren gjøre dette Ord levende for deres Hjertel: „Jeg vil vende deres Sorg til Fryd.“

Eller kan hælde det er nu ikke bare Leget, som er syg hos den syge der paa Hospitalet, men Sygdom og Død har maaske faat været Middel til at vække Sind og Sjæl til Erkjendelse af sin Synd og Fortabthed, og der er blevet Mørke og Død derinde i Hjertet. Alt synes nu umuligt.

En Dag, jeg kom ind paa et Hospital, saa en Moder og græd saa saart. Jeg spurgte om Aarsagen, og hun sagde: Jeg er saa uren, jeg kan ikke tro. Jafaa. Men du er jo Moder. Naar nu det lille Barn har smudset sig sælt ud i sine Klæder, hvad sa du saa? Fy, nu kan du ikke være Barnet mit, og saa la du det bort. Nei, det kunde jeg vel ikke gjøre. Men blev det rent ved, at det sparket, græd og stræbel? Nei, det blev alene rent paa den Maade, at Mor vasket det fra Top til Taa; Barnet var stille, og Mor gjorde alt: og saa gav Mor det lille Barn Kys og var saa glad, som havde hun faat en stor Gave. Men du døde jo ikke for at rense dit Barn; men det gjorde Jesus for at rense dig i sit Blod fra al Synd. Og Herren siger: „Som en, hvem hans Moder trøster, saaledes vil jeg trøste eder“, Ef. 66, 13. „Og jeg vil

vende deres Sorg til Fryd", Jer. 31, 13. En Væsftraale fra Naadens Sol fik nu skinne ind i hendes Hjerte og loffet Glædens Smil frem mellem Taarer. Hun blev glad og takket Gud.

Som jeg en Dag kom ind paa Thomas Hospital, gif jeg først ind i Officen og betalte Regningen for en ung Pige, som havde ligget der en Tid. Da jeg saa kom op til de syge, laa den unge Pige og græd. Jeg gif bort til hende og spurgte: Er du meget syg nu, Mary? Nei, jeg er ikke saa syg, men jeg faar vel ikke være her længer nu. Har dem sagt det da? Nei, men jeg frykter saa mange Penge, og jeg har intet at betale med. Vel, Mary, du skal bare æde og drikke og være glad over, at du gaar frem; jeg kan fortælle dig, at dit Ophold her er betalt til idag. Na nei, er det sandt? Ja, det er saa sandt, som jeg holder denne Kvittering i min Haand. Den stakkels Pige blev saa glad, hun laa og foldede sine Hænder. Nu forvandledes ogsaa hendes Sorg til Fryd. Ja, mere end en Gang har de flere Vennegaver forvandlet Mørke tillys og Sorg til Glæde for de stakkels fattige syge.

Foruden daglige Smaaudgifter har jeg af større Udbetalinger i dette Kvartal udbetalt paa Thomas Hospital for to unge Kvinder og to unge Mænd, tilsammen \$200.81. Desuden har jeg betalt paa det Svenske Hospital for en fattig Prest \$75.00, og for en anden paa Diaconisehospitalet \$60.00.

Har besøgt 337 syge med 829 Sygebesøg og bortgivet 400 Bøger til de syge, og sendt i Bosten til dem, som har sendt mig Gaver til fattige syge, 405 Bøger, tilsammen 805 Bøger samt 2622 Smaasrifter, og haaber jeg, Gud faar velsigne denne lille Udsæd blandt syge og friske.

Alle, som sender mig Gaver til fattige syge, vil saa den lille Bog „Se paa Jesus" eller en anden, om de har den første før; anmerk om I vil have den paa engelsk.

Skriv eders Navn og Adresse tydelig. Haaber de kjære Venner fremdeles vil støtte Gjerningen blandt fattige og syge. Vinteren staar for Døren, og mangen fattig mangler Klæder, Mad, Kul og Ved. Og der er li-

den Trøst og Glæde i at gaa og forman^e saadanne Stakler til at søge Gud og saa intet gjøre for deres timelige Nød og Trang. Derfor Tak og atter Tak for Hjælpen, som de mange har sendt. Maa Gud saa velsigne eder alle.

Eders ringe Tjener i Herren

J. S e t h e r.

Adresse: 815 E. Franklin Ave.,
Minneapolis, Minn.

Valgurnen.

Hellig! hellig! du er hellig!
Lille Urne eller Kasse!
Er dit Indhold end forskjellig,
Bør den være første, første Klasse.
Hid til dig idag blev baaret
Livets Frugt fra hele Aaret!

Hellig med et Hul i Toppen
Er du lille, rare Kasse!
Baade Sjelen sin og Kroppen
Solgte her en Vælgermasse!
Tænk! hvor mangen Løgn har rullet
Gjennem dette lille Hullet!

Hellig er du saasom Kirken,
Lille simple Vælgerkasse!
Frugten af min Tro og Virken
Gjennem dette Hul skal passe,
Derfor er det ganske vigtig,
At man handler her forsigtig!

Rundstabsstreets Frugt mig lærte
Mellem godt og ondt at stille.
Nu jeg lægger mig paa Hjerte
Dig paa Prøve her at stille:
Hvis jeg alt det onde hader,
Stemmer jeg mod alt, som skader.

Som et Offer paa Guds Alter
Oftrer jeg idag min Stemme.
Hvis jeg er en ret Forvalter,
Bør med den Guds Søg jeg fremme.
Altsaa er da Hovedsagen,
At jeg handler ret den Dagen!

D. S. S n e v e.

Silvana, Wash. 5te Nov. 1912.

Tre Spørgsmaal og Svar.

Jeg skal være saa fri at bede om Plads i „Buddæreren“ for nedenstaaende.

J gamle Landet var det ofte, at de sagde, at alle gode Ting var tre, saa forekom det mig at komme med tre Spørgsmaal, som jeg har laant af Erik Pontoppidan, som han selv svarer paa. 1. Er det nok, at vi ved alle disse Ting om Kristo og holder dem for sande? Nei, ikke uden den Helligaand ved en levende Tro forklarer Kristus for bore Hjertes og saaledes helliggjør os i Sandhed. 2. Er en Prest ikke sat til at trøste alle Menneſter? Nei, ikkun de bødſærdige. For de ſitre er Trøſten en Sjeleforgift. Naar jeg ſiger til den ugudelige, du ſkal viſelig dø, og du ikke paaminde ham, da ſkal den ugudelige dø i ſin Miſgjerning, men jeg vil kræve hans Blod af din Haand. Men naar du har advaret ham, har du reddet din Sjel. 3. Hvilke er de falſke Profeter iblandt Lærerne, ſom man ſkal vogte ſig for? Næſt mange andre, ſom ei kan opregnes, er fornemmelig efter Frelſerens Ord de, ſom gjør Himmelenſ Bei bred og bedrager Sjælene med Salighedſhaab, indtil de vaagner i Helvede. Den Port er ſnæver og den Bei er trang, ſom fører til Livet, og de er ſaa, ſom finder den. Men vogter eder for de falſke Profeter, ſom kommer til eder i Faareklæder, men er indvortes glubende Ulve. Af deres Frugter ſkal I kende dem. Mit Folk, de, ſom priſe dig ſalig, de forføre dig.

Det kan ikke negtes, at de gjør Beien bred i Liv og Nære i vor Tid. Nu kan de troende og Verden følges ad. Jeg tror, at Sandhed til Gudſrøgtighed burde ſtudereſ mere i hver Mandſ Hus.

En kjerlig Hiſſen til Redaktør og Bladets Læſere.

T. L. O p p e d a l .

Man ſkal hverken modtage Kjerlighed eller Lidelſe af nogen Skabning, men alene af Gud, og hvorvel Gud ofte virker ved Skabningen, ſkal han dog ikke modtage det anderledes end fra Gud.

Fra Arbeidsmarken.

Past. A. P. Lee fra Madison, Wis. har en Tid været Past. Sagen behjælpelig med Ophbyggelsesmøder i Amble, Mich.

Det eneste Kirkeblad ſom før Balget bragte Artikler til Fordel for Prohibitionspartiet var „Buddæreren“, Haugeſ Synodes Organ. „Reform.“

Emiſſær J. Brekke fra Ferndale, Waſh. ventes ſtøttere for at virke, hvor det maatte ønskes i C. Daſ. Kredſ af Haugeſ Synode.

Past. J. R. Walſtead har reſigneret fra Immanuelſ Menighed i Chicago og antaget det til ham ſtillede Rald fra Menighederne ved Roſe Grove, Iowa.

Søndag den 3die Nov. holdt Past. J. A. Johnson Konfirmation i Creſton Menighed, Creſton Ill. 11 unge gjentog da ſit Daabſløfte i Nærværelſe af en ſtor Forſamling. Maatte vi ſtaa de unge bi, ſaa de kunde blive ſit Daabſløfte tro. Hele Klaſſen læſte paa engeliſk. J.

Paa enſtemmig Anmodning fra en af de Menigheder jeg betjente i 8 Aar, gjorde jeg en Snartur dertil og overvar et Kredsmøde der og lagde Grundſteinen til Kirken ſamt predikede Søndag Formiddag ved ſamme Anledning den 3die Nov. Denne Hædersbeviſning blev vel nærmefſt beviſt, fordi jeg organiserede Menigheden og led under Nybyggerlivets Strabadſer i flere Aar og betjente ſom dens første Prest. Det er nokſaa ſøſomt at træffes med ſine gamle Menighedslemmer og at blive mødt med Venlighed og Kjerlighed igjen efter flere Aars Fravær. Om Søndagsaften ſamledes en hel Flok af ældre og yngre i det Hus, hvor jeg da ſtanſede, og naar alle var kommen ind ſtod en af de ledende Mænd op og holdt en liden Tale og overrakte mig en betydelig Gave ſom en Grindring fra dem, hvorpaa jeg ogſaa ſvarede og takkede med dyb Følelſe for deres Kjerligheds og Væresbeviſning imod mig. Ja jeg er ringere end

af den Miskundhed, som du har bevist imod din Tjener!

L. L. Mervig.

Bekjendtgjørelser.

Et Kinamissionsmøde vil blive afholdt i Tabitha Menighed, Rose Grove, Ia. fra 17de til 19de Dec. Mødet begynder med Prediken Tirsdag Form. Kl. $\frac{1}{2}$ 11. Samtaleemne: Ef. 55. Besøgende til Mødet vil faa Skyds til Rose Grove Dagen forud fra Jewell, Ellsworth eller Williams. Haaber at mange vil komme til Mødet. Alle velkomne!

C. F. Eastvold.

J. J. Rendahl.

Golden West Menighed, Past. Halls Rald, indbyder herved Rocky Mountain Kredts af Hauges Synode til et Kredsmøde. Mødet begynder den 28de Nov. og slutter 1ste Dec. Hvis ikke noget er til Hinder vil Kredtsens Anliggender blive ordnet under dette Møde. Samtaleemne: Luk. 5, 1—11. Skyds møder de tilreisende i Conrad, Montana Dagen før Mødet. Maa Herren velsigne Mødet. J. J. Adriansen, Form. A. H. Trygstad, Sek.

Det aarlige Fællesmøde for Indremissionsforeningerne afholdes, om Gud vil, i Elims Menighed, Past. Varnes Rald, ved Osakis, Minn., fra 3die til 6te December, 4 Dage. Osakis ligger ved Great Northern R. R. og Skyds møder tilreisende den 3die December. Som Forhandlingsgjenstand foreslaaes 1 Petr. 1, 13—25, men selvstændig staar det Mødet frit for selv at vælge, hvad det vil. Det er at haabe at paa et for alle Foreninger saa centralt Sted vil mange komme. Gud ledsage os med sin Aand!

Tilreisende underretter Hr. S. T. Sampson, Route 2, Osakis, Minn. om sit Komme.

S. J. Nummedal.

G. D. Nordmarken.

Den nordlige Iowa og den sydlige Minn. Indremissionsforening vil holde et 3 Dages Møde i Betania Menighed ved Frost, Minn., Past. Oerlunds Rald den 3—5 Dec. 1912. Der samtales over den 23de Davids Salme. Skyds møder i Rafe, Bricelyn og Frost Dagen før Mødet.

C. F. Carlén.

A. Cham.

Etter Tail Indremissionsforening holder, om Gud vil, Møde i Jeunager Menighed, Pastor G. C. Gjerstads Rald, fra 27de

til 29de Nov. førstkommande. Skyds vil møde de Besøgende i Felton og Ulm, i Ulm den 26de og i Felton om Morgen den 27de. Samtaleemnet: Math. 25, 1—13. Gud velsigne Mødet. Paa Foreningens Vegne G. D. Nordmarken, Form. D. G. Walden, Sekr.

Paa Indbydelse fra vestre Belmont Menighed, Past. D. M. D. Wees Rald vil den sydbestlige Minn. fælles luth. Indremissionsforening afholde et Møde der om Gud vil, den 24de til 26de Nov. Samtaleemnet er Luk. 15, 11—24.

Paa Indbydelse fra østre Belmont Menighed, Past. Simon E. Hansons Rald vil samme Forening afholde et Møde der om Gud vil den 27de til 29de Nov. Samtaleemnet er Matt. 7, 13, 14 og Luk. 13, 23, 29. Der vil være Skyds i Lakesfield, Jackson og Windom Dagen før Mødet.

Andrew Johnson, Form.

Jakob S. Wit, Sek.

Østre Minnesota Indremissionsforening holder Møde i Christiania Menighed, nær Farmington, Pastor G. Østeds Rald, den 8de, 9de og 10de Dec. Samtaleemne: Ap. Gj. 3die Kapitel. G. S. Grejeth.

D. H. Dace.

Følge Indbydelse afholder Red Riverdalens Indremissionsforening Samtalemøde i Bethlehems Menighed, Past. T. A. Haagens Rald, Hallock, Minn., fra 26de til 28de Nov. Tema: Ef. 55, 1—5. Skyds vil møde i Bronson og Hallock for dem som skriver til S. J. Boraas. Hallock, Minn.

S. J. Eastvold.

B. B. Rornes.

Følge Indbydelse afholder Red Riverdalens og Ottertail Indremissionsforening et fælles Samtalemøde i Ronasvinger Menighed, Past. N. J. Løhres Rald, fra 12te til 15de Dec. Tema: Ef. 2, 1—10. Skyds vil møde i Oslo og Esbarad Onsdag den 11te Dec.

S. J. Eastvold.

B. B. Rornes.

Paa Indbydelse fra Past. A. S. Meloms Rald afholder Turtle Mountain Kredts Møder som følger: North Prairie Mø. fra 28de Nov. til 1ste Dec. Samtaleemne den 32de Salme. Skyds møder de tilreisende Dagen før Mødet i Simcoe. A. Velba Menighed fra 1ste Dec. om Aftenen til 3die.

Sos Nordstrom seks Mil syd fra Belva 4de og 5te Dec. i South Prairie Menighed den 7de og 8de Dec. og i Ruso 10de til 12te Dec. Kom mange, kom bedende. Om I ikke kan komme til alle Steder saa kom til nogle.

R. T. Strand Form.
A. S. Melom Sekr.

Goose River Indremissionsforening vil, ifølge Indbydelse, afholde et kristeligt Samtalemøde i Stordal Menighed, Past. D. J. Maltewicks Kald, Galesburg, N. Dak., den 25de til og med 27de November førstkomende. Kom og hjælp os! D. J. M.

Ifølge Indbydelse fra Bethlehems og Holmes Menigheder, Rev. L. J. Spandes og Rev. L. D. Thorjons Kald, vil Mitre Iowa Indremissionsforening afholde et tre Dages Møde der fra 11te til 13de December 1912. Samtaleemne: Ef. 40, 1—11.

John J. Luthro, Form.
R. D. Roe, Sekr.

Nordvestens Indremissionsforening afholder et Samtalemøde i Dy Creek Menighed, Past. R. T. Strands Kald fra 3die til 5te Dec. Samtaleemne: Luk. 13, 22—30. Ligesaa holdes Møde i Vestlands Menighed, samme Kald fra 6te til 8de Dec. Samtaleemne: Efes. 2, 1—10. Tilreisende mødes i Kolette. Maa Gud velsigne Møderne. Paa Foreningens Vegne

S. G. Haugen.
D. B. Nordfletten.

Den nordlige Iowa Indremissionsforening vil holde et Møde i østre Immanuel's Menighed ved Gruver, Iowa i Past. L. J. Sivertjens Kald den 10de og 11te December. Samtaleemnet bliver Esaias 57, 12—21.

E. J. Carlson.
A. Shaw.

Mayville Kreds af Hauges Synode afholder Kreds møder i Hastings og Vichville, N. D., E. G. Eidnes Kald, Dec. 6—9. Thema for Samtalen i Spring Creek Menighed, Hastings, 1 Kor. 3, 10—15, og i Immanuel's Menighed, Vichville, Ordsp. 23, 26. Det vil blive 2 Dage paa hver Plads. Kom mange og vær med. Gud vil velsigne. Paa Kredens Vegne

L. Langehaug, Form.
S. Moe, Sekr.

Mayville Kreds af Hauges Synode afholder Møde i Grafton, N. D., Past. J. J. Jacobsens Kald, den 30te Nov. til 3die Dec. Thema for Samtalen: 2 Kor. 5, 17—21.

L. Langehaug, Form.
S. Moe, Sekr.

Kvitteringer

Til Chicago Kreds Klasse: Ved Past. N. O. Peter- terson fra Hauges Mgd., Deerfield, Wis.....	12.60
Hauges Mgd., Cambridge, Wis.....	9.21
	21.81
Før kvitteret for	429.99
	451.80

J. N. Walstead, Kas.

N. B. Penge til Chicago Kreds Kasse sendes nu til Rev. A. F. Ebenfon, Rio, Wis.

Til Bismarck Line for Red Wing Seminar fra Etter 3.10
Gjættelig Tak!
M. O. Wee.

Til Bethesda Børnehjem fra Pastor R. J. Søhre, Grand Forks, N. D. 5 Bøger; Fra Mrs. Anna Bergman, Misses Esther & Christina Thompson, Oscar W. Hendrickson, og ubenævnt i Kongsvinger Mgd., Pastor Sørenes Kald, 1 „Bedroom Rug & Door Mat“; Ved Miss Hannah Sørbet fra Bekkemor Mrs. Marit S. Sørbet, Sacred Heart, Minn., 1 Quilt; Ved Mrs. Ed. Queland fra en liden Kof. nær Ells, worth, Ja. 2 Oberalls, 5 Blusser, 9 Skjorter, 15 Kjoler, 8 Forklæder, 4 Quilts; Fra Hendricks, Minn., Mrs. Guri Trosien 3 par Strømper og et par Pantser; Mrs. Nels Trosien 2 par Strømper og to par Pantser, Mrs. S. Digre 3 par Strømper, 1 Skjort og 1 Kjole; Fra Hauges Ladies Aid, Mayville, N. D. 1 Quilt, Mrs. Anna Østland 1 Quilt; From St. Paul's Horn, Luth. Aid Soc., Lakefield, Minn., Mrs. C. B. Johnson 6 qts. Fruit, Mrs. Emelie Erickson 2 qts., Mrs. John Røstved 1 qt., Mrs. Berg 1 qt., Mrs. S. P. Rasmussen 2 qts., Mrs. A. Anderson 2 qts., Mrs. R. Olson 2 qts., Mrs. J. D. Østland 1 qt. Bells, Mrs. Harry Johnson 2 qts. Butter, Mrs. D. M. O. Wee 1 qt. Fruit, Mrs. John Teig 1 qt., Mrs. R. A. Johnson 2 qts., Mrs. Oscar Østland 2 qts., Mrs. Julia Aare 1 qt., Mrs. R. E. Østland 2 qts., Mrs. C. D. Østland 1 qt., Mrs. J. S. Vil 3 qts., Mrs. G. S. Johnson 2 qts., Mrs. J. Erickson 2 qts., Mrs. Carl Teig 2 qts., Mrs. Emma Pederson 2 Skirts, Mrs. Oscar Østland 2 par Stockings, Mrs. John Røstved 4 par Stockings, Mrs. G. S. Johnson 4 par, Mrs. R. Olson 2 par, Mrs. Tom Anfinson 2 par, Mrs. D. M. O. Wee 2 par, Mrs. J. E. Anderson 4 yds. Calico, Mrs. J. Erickson 3 yds. Dutingflannel, Mrs. C. D. Østland 1 Dress & 1 Skirt, Mrs. Harry Johnson 5 yds. Dutingflannel, Mrs. J. D. Østland 2 yds. Danish Cloth & 3 yds. Dutingflannel, Mrs. Marie Munson 4 yds. Gingham, Mrs. J. Aare 1 Towel, Mrs. R. E. Østland 4 yds. Flannelette, Mrs. Carl Teig 1 Suit Underwear, Mrs. Martin Godnefeld 2 Skirts, Mrs. G. S. Berthnes 2 Dresses, 2 Aprons, Mrs. A. Anderson 1 Dress, 1 Skirt, Mrs. R. A. Johnson 1 Stocking Cap, Mrs. Marie Munson 2 qts. Fruit, Mrs. J. E. Anderson 1 qt., Mrs. Emma Pederson 2 qts.

Kettefse: I Kvitteringen for Gaberne fra Salems Mgd., Roland, Ia., No. 29 af „Budbærceren“, er to Rabne udeladt, nemlig: Mrs. John Handeland og Miss Gula Berge. Det vilde være mere tilfredsstillende om de som sender Gaber til Gjemmet vilde skrive Rabnene paa Giberne paa et Stykke Papir eller flere om det trængtes, og sende samme i Brev, da Kasserne ofte liden en haard Medfart paa Reisen og Rabnene kommer løs af de forfællelige Klædningsstykker. Glem heller ikke at skrive Afsenderens Navn og Adresse paa Kassen saa vi kan vide hvorfra Kassen kommer.

Amanda E. Hendricksen.

Anmeldelse.

Lutherst Bokmission, Bergen, Norge, uddeler gratis Andagtsbøger, kristelige Fortællinger og Sange. Salt uddelt 1½ Million. Vær med og delta i Arbeidet.

Landstads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

L o m m e f o r m a t .

3 almindeeligt Stindbind med de 3 Leksfrækker 60c	
do. med forgyldt Kors og Kalf samt	
sprængt Snit 70c	
3m. Morocco med Kors og Kalf samt	
sprængt Snit 1.00	
3 Morocco og Guldsnit, mygt Bind.....	1.40
3 Morocco og Guldsnit Pragtbind.....	1.50
3 Kalvestind og Guldsnit, mygt Bind.....	1.75
3 Kalvestind og Guldsnit, Pragtbind	2.00

B a r e S a l m e r n e .

No. 5. 3 almindeeligt Stindbind.....	50c
No 6 3 almindeeligt Stindbind med for-	
gyldt Kors og Kalf 60c	
No. 7 3 Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c	
No. 8. 3 ægte Morocco, Pragtbind....	1.25
No. 9. 3 ægte Morocco og Guldsnit, mygt	
Bind med Færstinger 1.40	
Oxford Indbinding, ægte flexible Mo-	
rocco, med omhyiede Kanter og	
Guldsnit og Futeral.....	2.50
D. Indb. i sort præstet Kalvestind, mygt	
Budebind, med forgyldt Kors paa	
Siden og omhyiede Blomster.....	2.25
F. Indb. i blaat flexible præstet Kalve-	
stind med Guldsnit og Futeral... .	1.80
G Indb. i sort flexible præstet Kalve-	
stind med Guldsnit og Futeral....	1.80

S t o r s t i l e t .

No. 1 3 stærkt præstet Stindb. med Futeral	1.40
No. 2 " " " med Beslag	1.65
No. 3 " " " med Kors og	
Kalf og Guldsnit og Futeral	2.00
No. 4 Do. Do. med Beslag	2.25.
No. 5 3 ægte Morocco, forgyldte Sider	
og Ryg, med Guldsnit og Futeral	3.00
No. 6 Do. Do. med Beslag	3.25

Alle 3 Leksfrækker særskilt, Skirtingebind	50c
Do. i Morocco og Guldsnit.....	80c

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Bislop Bangs

G r i n d r i n g e r .

Indhold: 1. En nordlandst Vettefaga.—2. Nordlandst Folkeliv.—3. Barndom og Ungdom.—4. Væereaar.—5. Min Kjerlighedshistorie.—6. Præft.—7. Profesfor.—8. Statsraad.—9. Bislop.

476 Sider. Indbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
RED WING, MINN

FORGET ME NOT.

BIBLE PASSAGES AND VERSES FOR

EVERY DAY IN THE YEAR.

SMALL SIZE.—Texts and hymns nicely printed on one page, the opposite page being blank for entering names, birthdays, etc. The book is illustrated with 6 pictures of flowers executed in finest chromo-lithography, with Scripture text. Bound in cloth with title and forget-me-nots in colors, gilt edges.

Price, bound in cloth, gilt edge, 40 cents.

" " leather " 60 cents.

MEDIUM SIZE.—This book contains carefully selected passages from the Holy Bible and from the best Engl. and American poets for every day in the year. There are as many blank leaves added for inserting the birthdays of relatives and friends. Twelve floral cards, with different colors, increase the luxurious appearance of the edition. The beautiful cloth cover with golden stars and beams, with many-colored floral decorations, entreats the purchaser to present it to his friends.

Price, bound in cloth, gilt edges 65 cents.

" " " leather, " \$1.00.

LARGE SIZE.—Links of Love. A book of friendship, containing carefully selected scripture passages, and memorial verses from the best English and American poets. The lower half of each page is left unprinted for insertion of names of relatives and friends under the proper dates, each page having marginal decoration. At the first day of each month a full page landscape scene in colors, headed by scripture passage in large gilt and colored letters, is inserted. Printed on heavy white paper with full gilt edges. On first page of cover a beautiful landscape scene in colors, framed in gilt and floral decoration Very appropriate as gift for any occasion.

Price \$1.40.

Address: HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

STORIES BY G. W. LOSE.

These books contain very interesting stories for old and young. They are nicely bound and beautifully illustrated.

Dorothy	Price 15 cents.
Sowing and Reaping.....	Price 15 cents.
A Good Investment.....	Price 15 cents.
Ralph, the Orphan.....	Price 15 cents.
The Better Way.....	Price 25 cents.
Promises Fulfilled.....	Price 25 cents.
Melnore Parish	Price 30 cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn

Illustreret Bibelhistorie

med lidt af Kirkens Historie. Af Volcrath Vogt. Revideret efter den nye Bibeloversættelse. Trykt paa fint Papir, med et Kart og 53 Illustrationer. I Silf Cloth med sort Titel paa sørguldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. Lilletun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghan del til følgende Priser, portofrit tilsendt:

3 Ester paa 125 Stykker 30 Cents.

3 Ester paa 250 Stykker 50 Cents.

3 Ester paa 500 Stykker 80 Cents.

3 Ester paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

„Børnens Harpe“ med Musik

Børnens Harpe med firstemmig Musik, arrangeret af Kristian Nelsøn. Bogen har 243 Sange og er særdeles stillet for Søn bagsskolen og Hjemmet og Ungdomsmøder. Mrs. Prof. E. W. Schmidt, Past. D. Juul med flere har anbefalet Bogen. Har du en Søn eller Datter eller Ven, som spiller Orgel, faa kjøb denne Bog og forær dem.

Indbunden i Schirtingsbind 60c.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

History of the Great Reformation in the times of Luther and Calvin. Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy By J.H. Merle D'Aubigne, D. D. 1006 pages. Nicely bound. Price \$2.50.

Hauges Synod Book Dept.,
RE WING, MINN.

Festkriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmærkede Billeder af Stødens Bygninger, S. M. Sande, Past. D. Hanjon, Andrew Ellingson og af alle Bestyrere ved Stølen ligesaa dens Nabning samt en Gruppe af Stødens Direktører. Salt er der 22 andre Billeder. Festkriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Stølen. Til Præster og Agenter gives almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. Lilletun, Red Wing, Minn

„Andelige Sange for Bægskøtte“, forfattet og efter Opfordring udgivet af Chr. Diet. Præs. 112 Sange. (Pastor Brohaughs sidste Arbeide.) Pris 30c.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

En norsk Familie i Syd Afrika

Af Sofie Mørgaard.

En interessant Fortælling om Forfatterindens Oplevelser i det fjerne Land. Bogen er paa 194 Sider, trykt paa godt Papir og forsynet med mange Billeder. Indbundet i Omflag med Titelen trykt paa Siden. Pris 75 Cents.

Hauges Synod Book Dept.,
RED WING, MINN.

SUNDAY-SCHOOL CARDS & TICKETS.

CARDS, with beautiful floral designs, Bible picture or landscape in colors and a scripture passage on one side and a hymn or poem printed on the other side. Fancy cut edges. Size, 4x5 in. Price per card 2 cents.

No. 1311. Come unto Me. Fine designs, Pilgrim, Sower, Ruth and Boaz, etc., with Texts in colours. Price per card 3 cents

No. 1595. Peaceful Dwellings. Very fine children designs, with Texts in full colours Price per card 3 cents.

No. 1597. Crowning Mercies. Very fine landscape designs, with selected Texts in full colours. Price per card 3 cents.

TICKETS. SCRIPTURE GEMS

No. 47. Thirty-six tickets. Birds and branches. In book form, 10 cents.

No. 48. Thirty-six tickets. Country and lake scenes. In book form, 10 cents.

No. 49. Fifty-four tickets. Country scenes with flowers. In book form, 10 cts.

No. 50. Ninety-six tickets, floral design, 10c.

No. 51. Seventy-two tickets, floral " 10c.

Søndagskolekort med Bibelsprog paa norsk til 1c, 3c og 5c pr. Stykke, Nettopris.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Lær mig, Herre, din Vel.

En Bog til Konfirmanter. 72 Sider. Smukt indbunden. Pris 25c.

Send Ordres til C. Lilletun,

Drawer 74 Red Wing, Minn.

BE TRUE

A few words to the confirmed youth of the Ev. Lutheran Church. By Rev. G. T. Cooper, A. M.

Contents: I. Be true to your parents. II. Be true to your church. III. Be true to your Lord. 100 pages. Bound in cloth. Price 25 cents, net.

“FOLLOW ME”

Words of Guidance for the Way of Life. Dedicated to the Lutheran Young People of America. By Benevolus. Prettily bound in heavy paper cover with gilt title and ornament. 48 pages. Price 15 cents, net.

Denne Bog habes ogsaa paa norsk a 15c.

HAUGES SYNOD BOOK DEP.

Dr. 74 RED WING, MINN.

Referatet for 1912.

Referatet af Haauges Synodes Årsmøde er nu at faa for 25c pr. Eksemplar ved at henvende sig til C. Lilletun, Red Wing, Minn. Send nu ind saa mange og saa store Ordres som mulig og saa snart som muligt. Det gjælder nemlig at faa solgt alle disse nok saa store Bøger, 260 Sider, som det koster meget at faa istand. Det, som ikke kan sælges af Oplaget, er Synodens Tab. Enkelte Åar er alle Referater solgt paa kort Tid. Hjælp nu til at faa blir Tilfælde ogsaa iaar.

Konstitution

for Haauges Synodes Ungdoms forbund
er nu færdig. Den er given i baade norsk og engelsk Tekst. Den er paa 8 Sider heftet og koster 5 Cents Stykket enkeltvis. 3 Partier sendes den portofrit til følgende Priser: 25 Eksemplarer for \$1.00, 50 for \$1.75 og 100 for \$3.50. Alle Ordres sendes til
C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

"The Lutheran Intelligencer",

et engelsk Kirkeblad med god opbyggende Læsning og mange kirkelige Efterretninger baade fra Haauges Synodes Arbeidsmark og Kirkens Arbeidsmark i Almindelighed. Bladet udkommer en Gang om Maaneden i Red Wing, Minn., og redigeres af Prof. Gustav W. Bruce. Det koster 50 Cents pr. Åar, forskudsvis. Agenter ønskes il at virke for Bladets Udbredelse. Send or Prøvenumre og Agentøvilkaar.

THE LUTHERAN INTELLIGENCER
Red Wing, Minn.



Pianoer
og
Orgler
Stort Lager.
Strio idag efter Katalog og navn, hvad som ønskes, Piano, Kirkeorgel eller Husorgel, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et ubrækket Instrument til Dagens aller laveste Priser. Nævn dette Blad.
THE NORTH WEST-ERN MUSIC HOUSE,
CARL RAUGLAND, Pres.
520 2nd Ave. S.,
MINNEAPOLIS MINN.

Det hellige Land i Fugleperspektiv

Et meget billedt Billede, passende at sætte i Ramme. Pris 30c.

Ordres indsendes til

C. Lilletun, Red Wing, Minn

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bogmærker:

"Hulehilsen", "Nytaarshilsen"; "Hilsen fra Amerika"; "Venlig Hilsen"; "Hilsen til Fader"; "Hilsen til Moder"; "Hilsen til Søster"; "Hilsen til Broder"; "Hilsen til Onkel"; "Hilsen til tante"; "Til min kjære Søn"; "Til min kjære Datter"; "Kjærtelig Bystønstning"; "Herren er nær"; "Uden Kors ingen Krone"; "Barnefang"; "Kjærtelig Hilsen"; "Idag vil jeg prise Herren"; "Tro, Haab og Kjærlighed"; "Til kjære Bedstemoder";

"Christmas Greeting"; "New Year Greeting"; "A Greeting to Father"; "A Greeting to Mother"; "A Greeting to Sister"; "A Greeting to Brother"; Faith, Hope, Charity".

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Bede er indret.

Naar bore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorløn, Synodelassen, (heri indbefattet Stoleklassen, Fondsklassen og Jewell Luth. College) sendes til Mr. D. A. Ulbin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Indremissionen, Kinamissionen, og andre Hedningemissioner, sendes til Rev. A. D. Oppegaard, Madison, Minn.

Benge til Betjendsbørnehjem sendes til Rev. J. A. Duello, Veresford, S. D.

Benge til Church Extension sendes til Rev. J. F. Etse, Hendricks, Minn., R. 3, B. 6.

„Budbæreren“

udgives af Haauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis \$1.00 om Åaret. Til Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

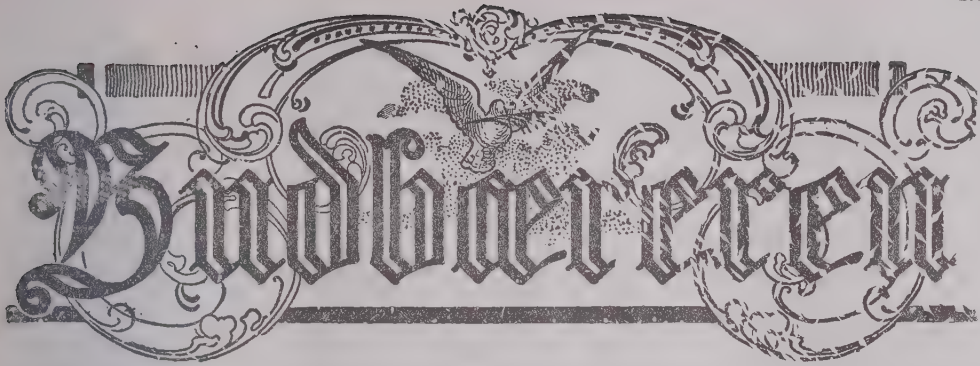
C. Lilletun.

Drawer 74 Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Solter, Red Wing, Minn. Indsendelser og alt bedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Da; 2. Kredsformandens Indberetning; 3. Beretning fra Samtalemedet i Newman Grove, Neb.; 4. Årsmødet for Red Wing Kreds; 5. Fra Kredsmedet i Mustegon; 6. Ungdomsfejebnet i Long Lake, Spicer, Minn.; 7. Gud giver Bæst; 8. Bionsforeningens Årsmøde; 9. Vidnesbyrd af Bispep Bang; 10. Kinamissionen; 11. Træl af Arbeidet ved Hospitalet i Minneapolis; 12. Valgurnen; 13. Tre Spørgsmaal og Svar; 14. Fra Arbeidsmarken; 15. Beskjendtgjørelser; 16. Bitteringer.



Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet 1 Kor. 2. 2.

No. 48

Torsdag den 30te November 1912

44de Aarg.

Første Søndag i Advent.

(Af Pastor F. S. Skarpsnes.)

Tænk! Et Naadeaar fra Gud for Syndere paa Jord. Hvordan faa vi det? Vor Tekst vil svare: Luk. 4, 16—22.

„Dg Jesus kom til Nazaret, hvor han var opfødt, og gik efter Sædvane paa Sabbatsdagen ind i Synagogen og stod op for at forelæse. Da gav de ham Profeten Esaiass's Bog, og da han slog Bogen op, fandt han det Sted, hvor der var skrevet: Herrens Aand er over mig, thi han har salvet mig til at kundgjøre Evangeliet for de fattige; han har sendt mig til at helbrede dem, som have et sønderknust Hjerte, at forkynde de fangne, at de skulde løslades og de blinde skulde faa sit Syn, at sætte de plagede i Frihed, at forkynde Herrens behagelige Aar. Dg han lukkede Bogen og gav Tjeneren den og satte sig, og alles Dine i Synagogen stirrede paa ham. Men han begyndte at sige til dem: Idag er denne Skrift gaaet i Opsyldelse for eders Øren. Dg de gav ham alle Berømmelse og forundrede sig over de livsalige Ord, som udgik af hans Mund, og de sagde: Er ikke denne Josef's Søn?“

Vi begynde idag et nyt Kirkeaar med disse herlige Løfter fra vor dyre Frelser, Jesus Kristus. Mange gaar idag ind i det sidste Kirkeaar paa Jorden. En Del anede det maaste paa Grund af sin høje Alder—

de stunder maaste paa Freløsningens Dag. For dem maa det da særlig være kjært at faa nedfænte sig i disse Herrens herlige Ord, om Jesu store Ord—faa det sidste Aar kunde blive det rigeste og herligste paa Naade for dem. Men mange som neppe tænke Enden er nær, har alt begyndt sit sidste Naadeaar; derfor bør enhver prøve sit Forhold til Gud. Dg selv om vi skulde faa leve aldrig saa længe her, faa er da intet bedre og af saa stor Betydning som at faa Naade hos Gud.

Det er forunderligt naadefuldt af Gud, at vi faar begynde Kirkeaaaret med Betragtningen af Guds Frelsesplan.

Det er Frelseren selv som sig stiller sig for vort Hjerte og tilbyder sit evige Naades Bæld: til Renselse fra Synden, til Samfundsliv i Gud og til Kraft i ham at seire over Synd, Død—og indtage den evige Herlighed.

Slig kom han til Nazaret, den By, hvor han var opfødt. Der valgte han selv denne Tekst, som klarlig beviser, hvordan hans Hjerte brændte i hellig Kjærlighed efter at kunne faa redde, frelse og berige disse Folk i Guds saliggjørende Naade. Guds Forjættelse, som faa herlig Løb ved Profeten Esaiass, var i ham opfyldt for dem.

Tænk! hvilken salig Dag de kunde faaet, hvilken Opreisning fra Synd, hvilken Fryd og Fred i Gud, hvilket Liv i Haab, Kraft og Seier. Kjære Sjæl, glem ikke, at det samme

gjælder dig idag. Du kan, som hine, saa let bortvise Jesus og dermed frarøbe dig selv Guds Velsignelse her og Saligheden hidsæt. Vi kan med fuld Ret sige til dig som endnu ikke eier Syndernes Forladelse og Naade i Gud: „At, hvilken salig Dag du fik, om du begyndte nu i dette Dieblif“ at søge din Frelser i Erkjendelse af Synd og Bøn om den Naade han tilbyder dig.

Gud vil i sin evige Kjærlighed give Naade og Naadesaar; men han maa tilbedes, annammes og troes. Det Menneſte, som lever i Synd og Ugudelighed borte fra Gud, kan ikke i Sandhed siges at have Naadeaar. De er endnu i Naadetiden, men deres tilbagelagte Liv i Synden og Satans Tjeneste, maa med rette kaldes Syndaar. Derfor trænger du at stille dig ſlig til Gud, at du kan ſaa et Naades Aar. Begynd og lev et Liv i Guds Naade. Det er det eneste Liv værd at leve. Al anden levevis er bare et Liv til Døden og Fordømmelsen.

Det er ſom Folk ſomme Tider undrer ſig over, at Guds Taalmodighed har baaret dem ſaa længe. Men endnu vender man ikke om til Gud.

Ogſaa Folket i Nazaret forundrede ſig over Jeſu livſalige og naadefulde Ord. Men ikke deſto mindre ſtængte de ſit Hjerte for ham. Og Satan fyldte dem med Harme og Brede mod ham, ſaa de endog vilde tage hans Liv. Ser du, hvor farligt det er at bortvise Naaden og Frelſen det Dieblif den tilbydes?—Jeg er ræd for, at mange af vore Menighedsfolk, ſom ofte ſidder og hører Guds Kjærligheds Kald, og forundrer ſig paa, hvad Gud har gjort—tilſlut gaar evig fortabt—fordi de ikke modtager Guds Naade til Omvendelſe, Frelſe og Liv i Gud.

Diſſe Folk borte i Nazaret havde glemt, at Herren havde forordnet et Jubelaar, naar den fattige, ſtylbige og gjælbundne ſkulde blive fri og komme tilbage til ſin Ret. (3 Moſ. 25, 10).

Tænk endnu idag, trods al Rundſkab og

Dplyſning, er det endnu ſkjult for mange og dunkelt for en Del, at vi i Kristus har Ret til at være fri fra Syndens og Satans Tyrani. Og at Sjelen ſkal have Jubelaar i Samfund med vor Saligheds Gud.

En Del tror, at juble er at ſtrige og ſkraale i Syndens Raſeri. Det har da Gud aldrig kaldt Jubel. Nei, Jublen vælber ud fra det Hjerte, ſom har fundet Liv i Guds Kjærligheds Dyb. Naar Herrens Aand ſaar forklare Kristus og hans Gjerning for os, da blir der Jubel og Pris til ham, ſom kom med Naade. Naar Herrens Naade og Frelſe var bleven ſtor for Salmiſten, da vilde han juble for Guds Naſyn. Og Guds Aand virker det ſamme idag hos den ſom modtager Guds Gave.

Tilſlut et Spørgſmaal til dem, ſom har ſmagt, at Herren er god:

ſkal dette Aar blive et behageligt Aar for Guds Naadebørn? Ja ſaa er den treenige Guds Vilje. Men ſkal vi voſſe en ſand aandelig Veſt velbehagelig for Herren, da maa ikke Hjerte, Sjæl og Sind altid være optaget med diſſe jordiske og forgjængelige Ting.

Det er et overmaade ſtort Spørgſmaal i vore Dage at blive rig og erhverve. Vi merke med Sorg, at den Tændens ikke alene griber Verdens Børn; men river endog mange af Guds Børn med ſig, ſaa deres Opgave ſlet ikke er, altid at ſtaa faſt i Troen, rige i Guds Naade, fyldte af Guds Aand, nidkjer for at fremme Guds Sag. Maaſte der er hundreder af jordiske Spørgſmaal og Rigdomsforførelſer ſom gaar gjennem Hjerte og Sind for hver en Tanke paa Sjælens Vel og Guds Sag, ſom finder Rum i Hjertet. Nei, hvad ſiger jeg, deſværre Gudſtanken ſaar ikke Rum i Hjertet. Og døg merker man ikke, at man ſtaaer i Fare for at fortabe ſin Sjæl.

Kjære Ven, ſom læſer diſſe Ord og merker denne Tændens hos dig, har du glemt Jeſu Ord: „Hvad gavner det et Menneſte

om han vinder den ganske Verden, naar man tager Skade paa sin Sjæl?" O Ven! Lad ikke din Sjæl drukne i Verden og Mammons-trældom. Tag Tid at stille dit Hjerte ind for Gud. Glem ikke Læsningen og Betragtningen af Guds Ord—og fremforalt Bønnens inderlige Omgang med Gud. Saa skal din Sjæl faa et Raadeaar. Et Aar som skal berede dig for den evige Herlighed i Himlen. Og du skal faa erfare, at Herrens Velbehag og Guds Raades Velb er stort og rigt over dig paa Jord. Er det ikke bedre at have det sliq end at rive sin Sjæl bort fra Gud?

En Paamindelse.

Efterat det sidste afholdte Aarsmøde havde fattet Beslutning om at henvise Spørgsmaalet angaaende Coeducation ved Red Wing Seminar til Menighedernes Afgjørelse, blev det mig paalagt at minde Menighederne herom henimod den Tid, da deres Aarsmøder almindelig holdes. Det er mig en Glæde at efterkomme dette Paalæg, da jeg har været og er fremdeles meget interesseret i dette Spørgsmaal, og er det mig haab, at de respektive Menigheder i vort Samfund ikke vil forglemme at behandle denne Sag, eller behandle den tankeløst og letfindigt, men give den den alvorlige og indgaaende Overveielse og Behandling, som dens Bigtighed kræver. Naar denne Sag af Synodens Aarsmøde er blevet betragtet at være af saadan Betydning haabe for vort Samfund og Skole, at den for anden Gang henvises til Menighedernes Overveielse, da vilde Menighederne i Sandhed handle meget letfindig, om de ikke paa sine Menigheds-møder optog den til Behandling og fattet Beslutninger i Anledning af den.

Harde denne Sag kun saa Venner, da den tre Aar siden blev fremholdt paa Synodens Aarsmøde, saa viste det sig i Sommer, at den i den senere Tid har vundet mange Venner, og det er at haabe, at den vil vinde endda flere, ja, saa mange, at man allerede

ved Begyndelsen af det næste Skoleaar kan indføre Coeducation ved Seminariet.

Tanken om Afgang for unge Kvinder ved Red Wing Seminar er ingenslunde en splinter ny Ide, som nogle af os yngre og mindre forstandige Haugianere er fremkommet med. Allerede for over atten Aar siden blev Spørgsmaalet bragt paa Bane, men blev, som saa mangt andet der vilde have havt Betydning for vort Samfunds Vælfærd og Trivsel, givet en uhæderlig Begravelse. I „Buddæreren“ af 4de August, 1894, skriver Pastor C. C. Holter, som ogsaa den Gang var Bladets Redaktør, og Pastor N. G. Peterson, blandt andet ogsaa følgende: „I Hauges Synode har ofte Spørgsmaalet om en Høiskole for Piger kommet frem, men uden noget Resultat. Mange har ønsket, at der kunde gives Anledning for vore Piger, saavelsom for Gutter, ved Red Wing Seminarium, men denne Tanke er endnu ikke bleven almindelig. Den eneste Udvei, som synes at have været aaben for vore unge Kvinder, har været den, at ty til vore Statsnormalskoler, men der er jo al Anledning til at uddanne sig for Lærerinder i vore Menigheds-skoler afslaaet“. Som Bladets Læsere vistnok er blevet gjort opmærksom paa, har Pastor Holter i disse atten Aar, som er henvundne siden det anførte blev skrevet, ikke havt Aarsag til at forandre Mening om denne Sag, men har fremdeles det Syn at Coeducation bør indføres ved vor Skole i Red Wing.

Men, vil nogen indvende, Sagen stiller sig anderledes nu, da vi har en Lærestalt, hvor unge Kvinder har Afgang, nemlig Jewell College. Dette maa jo tildeels indrømmes, men dermed er ikke Sagen afgjort. Jewell College, eller rettere Jewell Academy, er kun en forberedende Skole, og meddeler hverken Gutter eller Piger en College-uddannelse, hvorimod Red Wing Seminar, ved Siden af at indbefatte en forberedende Afdeling, ogsaa har en fuldstændig Collegeafdeling, der meddeles den almindelige akademiske Grad, Bachelor of Arts. Handler man ret og forsvarligt overfor de unge Kvinder i Samfundet, naar man siger til dem,

som Synode, „De skal faa Anledning til at bekomme en forberedende Uddannelse, men nogen høiere Uddannelse vil vi ikke give eder Anledning til at faa ved vore egne Skoler; vil I have høiere Uddannelse, saa, naar I søge andetsteds hen?" Spørgsmaalet er ikke som mange synes at mene, om det er ret, gavnligt, betimeligt, hensigtsmæssigt og paarekvet at tillade den efter Rundskab og Uddannelse tørstende Kvinde at søge denne Trang og Tørst tilfredsstillet ved at frekventere en høiere Læreanstalt. Heller ikke gjælder Spørgsmaalet Sagen, om Kvindens Emancipation. Thi de Kvinder der ønsker sig en høiere Uddannelse har utallige Anledninger til at erhverve sig en saadan ved en eller flere af dette Lands mangfoldige og prægtige Læreanstalter, Statskoler, Kirkeskoler og Privatskoler. Om end mange Forældres indskrænkede og mangelfulde Syn for Betydningen af deres Døtres Uddannelse vistnok afholder mangen en ung, begavet Kvinde fra at tilfredsstille en dyb og brændende Rundskabstørst, saa hindrer et saadant Syn dog ikke alle. Resultatet er at saadanne Kvinder søger hen til Anstalter udenom deres eget Samfund, og i Almindelighed gaar tabt for Hjem, Menighed og Samfund. Det som Spørgsmaalet gjælder, derimod er, hvorvidt vi som et Kirkesamfund vil give vore unge Kvinder Anledning til at erhverve sig en høiere Uddannelse ved vor egen Skole eller ei. Det er denne Sag, der kræver en Løsning, det er dette Spørgsmaal, som fordrer Svar. Hvad skal Synodens Svar blive? Det er det, som er henvist til Menighedernes Afgjørelse, og paa de samtlige Menigheders Afgjørelse beror Synodens Løve.

En anden Side af Sagen, som har sin store Betydning baade for Skolen og Samfundet, er den finansielle Side. Naar vore unge Kvinder Afgang, vil Søgningen ogsaa uidentivl forøges, og dermed ogsaa Skolens Indtægter. Noget væsentlig Forøgelse af Udgifterne vilde et saadant Skridt ikke med Nødvendighed medføre, da Pigerne kan lovere ved Skolen og passende Logi findes for Gutterne i Familiehjem, paa samme Maade, som der nu gøres i Jewell. Ekstra Musik-

undervisning vilde blive nødvendig, men de dermed forbundne Udgifter vilde bæres af Pigerne selv. En Matrone maatte engageres, og i Valget af en saadan kunde man sørge for at faa en Kvinde der ogsaa var stikket til at varetage en Del af Undervisningen, og derved lette Arbejdet for vore nuværende Lærerkrefter især hvad de lavere Fag angaar.

Hermed være da denne Sag Menighedernes anbefalet.

Ærbødigt

Gustav M. Bruce.

*

*

*

Et lidet Tillæg til ovenstaaende.

Ja det er nok saasom i ovenstaaende antydet, at vi mindst i 18 Aar har haft den Anstufelse, at vore Døtre burde være os lige kjære som vore Sønner, og at vi burde sørge ogsaa for deres Opdragelse og Uddannelse ved vore egne Skoler og under Indskyldelse af vor egen Tro og Bekjendelse. Men det er dette, som vort Samfundsfolk endnu ikke har villet gaa med paa. Følgen har været, at vore egne kjære Døtre har maattet søge hen til Skoler af anden Bekjendelse, ingen Bekjendelse eller al Religion modstridende. Og naar de har faaet sin Uddannelse ved saadanne Læreanstalter, saa skal det nok være vanskeligt at faa dem tilbage som „gode Lutheranere“, langt mindre som „ægte Haugeaner“.

Nu er det ikke i egen Interesse, at vi taler for, at Pigerne bør faa Afgang til Red Wing Sem.; thi vore har som saa mangfoldige andre maattet faa sin Uddannelse udenom Hauge's Synode, og det skal nu ikke være Faderens Skyld, men heller det Samfund han har tjent i al sin Tid.

Sidtil har Spørgsmaalet om Coeducation ved vor Skole i Red Wing været nedstemt med triumferende Tilfredshed og det blir det kanske fremdeles, og saa kan Hauge'nerne holde paa at sende sine Døtre til Coeducationsanstalterne udover Landet, saa gaar man da iallesald ikke imod „Fædrenes oprindelige Plan.“

Vi skal tage mere Hensyn til de henseende end til den „Ungdomsfare som i Fare

tumler om paa Verdens Hav". De te tiltrøds for at vi har tomme Rum ved Skolen og Klasseværelser saa store, at de kunde rumme fire Gange saa mange, som benytter dem nu. Hertil har vi et fuldtalligt Fakultet af dygtige, erfarne, kristelige Lærere, som søger at gjøre alt, som staar i deres Magt til bedste baade for Tid og Evighed for den Ungdom, som Samfundets Menigheder sender til Skolen.

Ja, men der blir ekstra Omkostninger, siger nogen. Kanste, og kanste ikke. Men hvilken Tanke og Mening, den er næsten opværende. Spare Skillingerne og lade Ungdommen (Sjelen) fare!

Man vil venligst undskyld, at vi udtaler os, saa det kan være lidt Haab om at blive hørt; thi det skal meget til at blive hørt og kanste enda mere til at blive forstaaet endog i de aller vigtigste Sager i vore Dage. Vi kommer kanste ikke til at tage stor Del i denne Diskussion herester, saa det kan være en liden Vettelse at vente isaamaade for dem, som vil holde det gaaende, „som vi har været vant til.“

Red.

Long Lake, Green Lake, Norway Lake.

Det er mange „Lakes“ i Minnesota. Her har vi Navnet paa tre af dem, og disse har vi haft adskillig Kjendskab til, siden vi taltes blandt Smaagutter.

Kædslerne efter Indianerkrigen var i frist Grindring, da vi i 67 og 68 Aarene kom derud. Siden var der ogsaa mange andre Aarsager til Kædsler, saasom de dødbringende Vinterstorme, Insekter og Fattigdom.

Men kanste vi heldst skulde „rose os af Trængslerne“, og komme ihu, at „det er nyttigt, at have baaret Nag i sin Ungdom“.

Noget inspirerende og heltemodigt er det dog ogsaa at have været med „Banebryderne“ i Rybhgget. At have været i Kampens Hede (eller Kulde med fra 30 til 50 under Kul), været antastet af Myriader (ufhyrlig Mængde) blodtørstige Smaabæsnere (Mosquitos osv.) og andre Rybhggerlivets Følgesvende og — seiret!

Hvad savner man mest i saadanne Tider? Vi ved ikke, hvad andre vilde svare paa et saadant Spørgsmaal, men vi er ganske klar over, hvad vi savnet mest; thi det saar vi bæ-
re Mærker af tilføls. Det var en god Skoleuddannelse.

Hvilke Anledninger Forældre og Børn har nutildags imod vi havde! Mon de sætter Pris paa dem og benytter dem, som de burde og skulde?

Rundt disse Lakes kom der efterhaanden flere og flere norske og lidt kirkeligt Arbeide blev begyndt. Vi som saa at sigte var født til at være Hugianere holdt os til dem, som havde „samme Syn“ og sig er det blevet hele Tiden siden, trods de mange „Chancer“ til at blive noget andet. Men nu skal ikke du saa vide alt, hvad vi tænker og mener om slige Ting. Om du det fik, saa kanste du ogsaa fik „Trang til at udtale dig“ og det kan være til en anden Gang.

Vi drev lidt med Skisport ogsaa i de Dage, men det blev aldrig nogen Premie at saa. Det kom sig vel af, at Aviserne ikke nævnte os og ikke deltog vi i store Stevner, hvor man bryder af Skier og tidels Arme og Ben. At vi kunde været dygtige nok baade til at strige og til at stryde og rende i Bakkerne, det tror vi da idetmindste selv, at vi kunde været. Det var „business before pleasure“ seks Dage i Ugen i den Tid og om Søndag spendte vi for (eller under) og kjørte paa Ski til „Midten“ snart i Øst og snart i Vest og det saa langt, at mange nu vilde kvie sig for at rejse saa langt til Kirke i de mest moderne Røregreier. Na ja, Tiden forandres og vi med.

Som sagt der blev begyndt kirkeligt Arbeide og vor første anjatte Prest var H. O. Ruftad. Vi havde den Ære at være hans første Konfirmant, eller han havde den Ære at konfirmere os. Dette kan enhver vende, som han vil, bare det ikke blir Uenighed og Strid om det.

Tiden gik, og vi baade gik og sprang, men kom ikke saa langt, og saa kom „utallige Græshopper“ og „alt grønt blev fortæret“. Vi søgte da hen til andre Tragter, hvor vi kunde tjene lidt til Livsophold. Dette er nu

adskilligt over 30 Aar siden, saa mange Forandringer er indtraadt paa den Tid. Og de, som holdt ud i „de syv mavere Aar“ sidder nu noksaa trygt hver paa sin Tue. Og at „the land of the many lakes“ er et særdeles naturstjont Landskab, kan ingen nægte. Det er af den Grund, og andre, ogsaa mange fjære Minder knyttet til denne vor Barnheds Hjemtragt. Men i al denne Tid er det givet os Anledning kun et par Gange som aller inarest at se disse Steder igjen. Naar derfor Prof. Wee for en Tid siden spurgte, om vi kunde og vilde være med til Ungdomsfestnet ved Long Lake den 8—10 Nov. sagde vi Ja trods al Travelhed og andre Møder i samme Maaned.

Fra dette Stævne har Sekretæren givet Beretning i No. 47, saa vi gaar det forbi her; thi at „sige som forrige Taler“ kan vel ikke være nødvendigt.

Men da vi var ved dette Møde, blev vi nødt til at love at komme igjen om en Uge, men hvad det skulde betyde har vi studset lidt paa. Enten maa vi ha gjort det saa daarligt, at det var nødvendigt at komme tilbage saa snart for om muligt at formilde Stemningen lidt; eller vi skulde ha gjort det saa bra (men mon det kan være muligt?) at man ønskede mere saa snart det lod sig gjøre. Men ogsaa dette kan staa uafgjort saalænge. Det kunde nok være et vigtigt Emne at saa op en Diskussion om, men der er gjerne andre Emner, som er vigtigere.

Altjaa tidlig Lørdag Morgen den 16de har det afsked til Spicer via St. Paul, St. Cloud, Cold Springs, Baynesville og New London. Alt saa kjendte Navne fra Nybyggerlivets Dage. Spicer er en liden By lige paa Strandbredden af den deilige Green Lake. Før vi kom os vel af Toget blev vi „angrebet“ af en Nordlænding, Past. Johansen, og han reiste med „Suit case“, Vels og Eiermand. 3 Prestegarden ventet en „varm Middag“, som Presten havde lovet en Uge i Forveien. Hvilken deilig ferie! Fiske! Nordlændingen forstaaer sig paa at fiske, Han havde Vykken med sig ogsaa, saa de havde nok til sig selv, til mange besøgende og en Del Raboer, Ja endog et par Familier

i Red Wing har i flere Dage nydt godt af Fiskebrættet i Green Lake.

Lørdag Aften var der et vel besøgt og vellykket Missionsmøde i Kapellet lige ved Kirken. Det var en Smaapige forening, som skulde afhænde sine Varer. Ved Hjælp af de ældre fik de denne Aften en Storfest. Der solgtes Mad og Kaffe samt de forarbejdede Varer til en Sum af noget over \$140.00 hvilket ansaaes for serdeles vel gjort af de smaa Arbejdere. Et Sangkor sang flere Sange og korte Taler holdtes.

Søndag oprandt med det nydeligste Veir. Det bar da sammen med Stedets Prest til Green Lake Menigheds Kirke paa Formiddag. Denne Menighed har nu en stor og vakker Kirke og mange opmærksomme Tilhørere var tilstede. Predikenen skal vi af gode Grunde ikke udtale os om. Maatte bare den gode Sæd falde i god Jord, saa faar det være, som det kan, med det øvrige.

Klokken tre Efterm. havde vi Møde i Kirken i Spicer og ganske mange var samlet ogsaa der. Taler da skulde være ligesom en Fortættelse af eller i Sammenhæng med Mødet Lørdags Aften paa samme Sted.

Klokken 7:30 om Aften skulde vi være i Kirken ved Norway Lake. Nu kom det vel med, at Automobilten er kommet ibrug. Det er jo 16 Mil mellem disse Steder, men med dette Befordringsmiddel var det snart gjort. Vi mindes godt den Tid da Predikanterne som andre maatte lade sig nøie med Økseskyds. Du, hvilken Forskiel!

Ja, vi kom til Kirken i Mannestad Menighed i god Behold og til ret Tid, men hvad fik vi se i Maanestinnen? Automobiler og Kjørerestskaber saa det vrimlet over alt og Folk stod i Trappen, i Gangen og inde var det vist Hjerterum, men det var rigtig smaat om Husrum. De, som var bedre kjendt sagde, det var skjelden om nogen Gang før, at der havde været saa mange Folk samlet ved den Kirke paa en Gang. Og nu var det tredje Gang den noget lidte Predikant skulde tale den Dag, saa det kunde vel ikke være saa underligt om Spørgsmaalet: „Hvad skal det bli til saamange“ gjøre sig gjeldende. Men den Rilde, som vi skal øse af blir, Gud ske

Lov, aldrig tom. Et Sangkor var ogsaa der tilstede og hjalp til at gjøre det festligt.

Pastor Jordahl af den norske Synode som var tilstede og var traengt indpaa Alteret for at faa sidde reiste sig paa Anmodning af Menighedens Prest og holdt en anerkjendende og vakker Tale efter Prediken. Han sagde blandt andet, at Summen af den hørte Prediken var, at Menneskehjertet finder ikke Hvile, førend det hviler i Gud. Derneft nævnte han, at vi maatte tælles blandt Pioneererne paa disse Tragter, og at vort Familienavn lever fremdeles i dette Settlement skjønt den hele Slægt er flyttet derfra for længe siden; som Bevis herpaa sagde han, at denne Kirke endnu kaldes „Holterkirken“. Denne Vre tilkommer ikke os saameget som vor Broder (og Brødre) der var med at bygge den og var Prest der i mange Aar.

Sa det var en interessant Aveldstund ved Norway Lake. Nogle af Vennerne syntes vi burde have standset nogle Dage, men det lod sig ikke gjøre. Vi tog med samme Hurtigheds tilbage til Spicer samme Aften. Da vi havde lagt os, syntes vi som Sengen vilde føre længer med os, men tilslut faldt vi i Søvn. Mandag Formiddag tilbragte vi for det meste i Stilhed hos vore venlige Værtssfolk Past. Johansen og Familie. Modtag nu herved, allesammen, vor hjerteligste Tak for Venskab, Broderskab, Husly, Mad og Drikke, Forbønner, Støds, Rejsestillinger og alt. Kl. 1:30 tog vi paa Hjemvei og Kl. 9 Aften var vi hjemme og kunde gaa ikast med en Næve Breve og Manuskript.

Ilden skal prøve dit Verk.

„Da skal enhver's Verk blive aabenbar; thi Dagen skal vise det; thi den aabenbares ved Tid.“ 1 Kor. 3, 13.

En Mand fortalte engang følgende: „Jeg var omtrent 15 Aar gammel, da jeg oplevede, hvad jeg nu vil fortælle. Det var paa en af vort Fædrelandsfest- og Mindedage, og paa Torvet i vor By skulde der afholdes en Pa- rade. Jeg var staaet meget tidlig op om Morgenen for at bli hurtig færdig med mit

Havearbejde, som min Far havde paalagt mig at udføre for den Dag; og alt trodde jeg at være fri, saa jeg kunde gaa afsted for at se paa det militære Skuespil, — da kaldte min Far paa mig og gav mig en liden Pose fuld af Bønner, som jeg først skulde lægge. Mismodig gif jeg til Arbeidet. Snart hørte jeg paa Afstand Musikens Toner, og paa Gaden løb Folk afsted til Torvet. Hvor jeg ønskede, at der aldrig havde været staaet noget i Verden, som kaldtes Bønner! Bludselig fik jeg en Ide: jeg tog Posen og gif bort i en Krog af Haven, hvor der laa en stor Sten. Denne løstede jeg op, gravet et Hul paa dens Blads og tømte Posens hele Indhold ned i Hullet. Efterat jeg igien havde lagt Stenen paa dens Blads, var jeg med et Sprang ude af Haven og løb afsted forat se Soldaterne og træffe mine Venner!

Jeg havde dog bare liden Fornøjelse af Festen; thi jeg var adspredt og maatte hele Dagen tænke paa Bønnerne og paa, hvad jeg skulde sige til min Far. Denne undlod heller ikke om Avelden at spørge mig, om jeg havde sat Bønnerne, og jeg svarede: „Ja, jeg har lagt dem alle i Jorden.“

Dette var en Løgn; men han havde ingen Mistanke. Efterat imidlertid flere Uger var gaat, sa han en Dag til mig: „Det var dog mærkeligt, at Bønnerne ikke kommer op; du har vel sat dem?“

„Nu, saa maa de vel være gamle og ikke mere have nogen Spirekraft i sig.“

Andre Tanker gjorde han ikke den Dag om Sagen. Derfor troede jeg, at alt nu var godt, og at Spørgsmaalet om Bønnerne nu var ude af Verden. Men nogen Tid derefter saa min Far, da han færdedes i den omtalte Krog af Haven, at der rundt om den store Sten voksede en tæt Skog af prægtige Bønner. I Dieblisset sagde han intet, men ved Avelsbordet spurgte han mig: „Du har vel lagt Bønnerne i dette Bed, som jeg viste dig?“

Denne Gang kunde jeg ikke lye; jeg blev blodrød, begyndte at graate, fortalte ham derpaa alt og bad ham inderligen at tilgi mig. Han gjorde det ogsaa, tilgav mig og glemte min Uret. Men jeg har indtil denne Dag endnu ikke glemt disse Bønner,

som jeg trodde var saa godt skjult, men som desuagtet kom for Dagens Lys.

Netop sliq er det med enhver anden Brøde, vi har begaaet, thi Gud siger: „Ederes Synd skal finde eder.“ (4 Mos. 32, 23).

Din Synd finder dig alt nu. Din Samvittighed taler til dig. Der gives Ting, om hvilke du ikke gjerne hører Tale og som sætter dig i en mismodig Stemning. Du vil gjerne kvæle denne Røst, men den lar sig dog bestandig paany høre. Du kan hos andre vække et falskt Skin, men for dig selv kan du ikke skjule Sandheden.

Din Synd kan finde dig i din Dødsstund. Der gives maaske Menneſker, som hele Livet igjennem kan skjule deres Synder og paalægge deres Samvittighed Tausked; men Døden vil rive ethvert Dække bort; for Evighedens Port for Guds Trone vil dine Synder møde dig igjen for at anklage dig.

Din Synd vil finde dig paa Dommens Dag. Paa den Dag vil din Samvittighed knuge dig til Jorden og igjen dømme og for-dømme dig med saa stor Retfærdighed og Strengbed som den.

Din Synd skal finde dig i H e l v e d e. For ikke længe siden gjorde en Fange Ende paa sin Skam, idet han berøved sig selv Livet. Men du kan ikke undgaa din Samvittigheds Skrig, selv om du griber til dette skrækkelige Middel; uafsladelig vil i Evigheden den syndige og derfor sørgelige Fortid staa for dig, uden at du kan vende Dinene bort derfra. Uden Ophør vil du gjenſe de forſømte gode Leiligheder, de foragtede gode Naad, de mange med let Samvittighed begaaede Synder. Det er vistnok Helvedes værste Pine: en ſkyldbetyngt Samvittighed, hvis Røst ikke lar sig kvæle. Der er ingen Fester og ingen Morſtaber til at bedøve den med, der er intet mere, som kun for et Diebtlik vilde kunne bringe den til Tausked. Uophørlig vil din Samvittighed pine dig.

Der er kun et Sted, hvor vore Synder ikke vil finde os og anklage os,—det er under Jesu Kristi Kors. Al derhjem, du ſkyldbetyngede Synder, saa er du evig frelst og fri!

Bed Nicolai Meier.

Fra Indremissionsmarken.

Bardo, Alta, Nov. 4de, 1912.

Pastor A. O. Oppegaard,
Madison, Minn.

Kjære Pastor! Deres ærede Skrivelse af 16de Sept. modtog jeg paa „Grand Prairie“ ca. 400 Mil nordvest for Bardo. Har været borte over 6 Uger, saa jeg først nu faar Anledning at ſige Dem og Missionsbestyrelsen Tak for den Tillid, som I har vist mig ved at ville stille Kald til mig som Missionsprest her i Alberta.

Siden jeg ikke kom til at gaa tilbage til Kina, saa har jeg følt Trang og Pligt at være med i Arbeidet for Sjeles Frelse her hjemme, og da især blandt de af vore egne kjære norske Folk, som ingen Anledning har til at høre Guds Ord.

Det var ogsaa Aarsagen, at jeg gjorde denne lange Rejse lige til „Peace River“ for at undersøge Forholdene der, hvor nu den største Indvandring af vort Folk foregaar. Herom kan jeg nu ſkrive en lang Beretning; men har just nu ikke Tid.

Jeg blev altsaa den første n. l. Prest som reiste over dette saa store og lovende Missionsfelt.

Den første n. l. Gudstjeneste blev holdt hos Mr. & Mrs. Ingebrigt Forseth ved „Bear Lake“, Grande Prairie, Søndag den 29de Sept. 1912.

Paa de 6 Uger vi var borte overnatte- de vi bare 1 Nat i et Voghus ellers sov vi i Vognen hver Nat. Det var en meget interessant Rejse. Herrens Navn være lovet!

Heraf ser du kjære Broder, at jeg alt er i fuld Virksomhed som Missionsprest og vil med Glæde tage imod eders Kald for en Tid. Ved Guds Naade og Kraft skal det være min inderligste Trang og høieste Ønske at saa være stittig og tro i Tjenesten, til eders Tilfredshed og Gud til Ære og Pris.

Broderligt

H. N. Rønning.

Narsmødet i Randall, Iowa.

Iowa Kreds af Hauges Synode afholdt sit Narsmøde i Elims Menighed, Randall, Iowa, Pastor G. D. Paulsruuds Kald fra den 15de til og med den 17de Oktober 1912.

Pastor N. Oterlund holdt Aabningsprediken over Lukas 10, 42. Besluttet at have Bønnemøde fra Kl. 9.30—10. Samtale fra 10 til 12 og fra 2 til 4. Prediken Kl. 7.30 Aften.

Formanden udnævnte følgende Arbeidskomite: T. J. Knutson, T. J. Spande og Edw. Duea.

Eftermiddagssessionen aabnedes med Andagt af Hr. A. Støle. Pastor Paulsrud ønskede Forsamlingen velkommen. Pastor J. N. Sandven blev valgt til midlertidig Næstformand. Formanden gav derpaa sin Indberetning. Det forrige Narsmødes Referat blev læst og antaget. Efter Afhyggelsen af det 1ste Vers af No. 19 gav Pastor G. J. Gaftvold sit Indledningsforedrag over Efeserne 6, 10—20. Han opstillede følgende Punkter som Ledetræd for Samtalen:

De kristnes Kampliv paa Jorden.

I. De troendes Fiender træder op for at ødelægge: Fienden er 1. Snedig. 2. Mægtig. 3. En vel organiseret Hær. 4. Er os altid paa nært Hold.

II. Kampen er uundgaaelig og uafslædelig. Forlig er umulig.

III. Den troende maa gaa vel rustet i Kampen.

1. Han maa være i personlig Forening med Herren.

2. Ført Sandhed, Retfærdighed, Frelsens Evangelium, Troens Skjold, Saliggjorelsens Hjelme, Aandens Sværd.

IV. Seiren er sikret af Gud.

Staa efter at have overvundet alt.

Tirsdag Aften Prediken af Pastor T. J. Spande.

Onsdag Formiddag benyttedes som Forretnings-session. Arbeidskomiteens Indstilling behandledes punktvis.

1. Kredsen udtaler sin Tak til Gud for Naaden til at virke ogsaa dette Aar med

Naademidlernes Forvaltning til Guds Børns Opbyggelse og Synderes Frelse.

2. At Kredsen tilskynder de troende til mere flittig Brug af Nadverdens Sakramente.

3. At Bestyrelsen sørger for Afholdelsen af et Møde inden Kredsen dette Aar for at behandle den kristelige Undervisning blandt Børnene baade i Hjem og Skole.

4. Kredsen udtaler sin Glæde over den Interesse i Arbeidet for Guds Riges Fremme, som vore Kvindeforeninger lægger for Dagen.

5. Kredsen opmuntrer sine Menigheder til at afholde Opbyggelsesmøder; men at demaa se til, at disse ikke kommer i Konflikt med Kreds-møderne.

6. Kredsen paalægger sine Prester saavidt muligt at bivaane Kredsens tre regulære Møder.

7. Kredsen paalægger sin Bestyrelse at ordne med at faa Foredrag over følgende Emner: Daab, Nadvær, Menighed, Mission og Samfundets Skoler.

8. Kredsen antager Pastor Gaftvolds Resignation som Medlem af Komiteen, der skulde behandle Ungdomsagen, og at Pastor B. D. Wee vælges i Gaftvolds Sted, og at de andre to Medlemmer, Paulsrud og Duea tjener ogsaa dette Aar.

9. Kredsen tilskynder de Prester, der betjener Menigheder, som staar til Rest med Samfundsgjelden, at indbetale det resterende saa snart som muligt.

10. Kredsen udtaler sin Tak til Pastorerne G. J. Gaftvold og T. R. Jacobs for troværdigt Arbejde og hyggeligt Samvær i Kredsen og ønsker dem Herrens rige Naade for Fremtiden.

11. Kredsen ønsker Pastor G. D. Munkvold velkommen.

12. At Kredsen ogsaa iaar faar 10 Maanedes Emissærvirksomhed og at Bestyrelsen ordner dermed.

13. At følgende Embedsmænd vælges: Næstformand, Pastor N. Oterlund; Sekretær, B. D. Wee; Kassierer, Hr. E. Schlanbusch. To andre Medlemmer: Martin Teigland og Hr. Martin Monson.

14. At Formandens Indberetning vedfjæres Referatet. Indbydelsen fra Nazaret Menighed Pastor L. J. Knutsons Rald om at afholde Kredens Missionsmøde der antoges.

Sessjonen afsluttedes med Sang og Bøn.

Bød Eftermiddagssessjonen fortsattes Samtalen.

Pastor Borgen af Red Wing Kreds var tilstede og blev optagen som raadgivende Medlem, han tog Del i Samtalen.

Onsdag Aften engelsk Prediken ved undertegnede. Baade Formiddags og Eftermiddagssessjonen Thorsteds benyttedes til Samtale.

Samtalen var baade selvprøvende, belærende og opmuntrende.

Veiret var skjeldent vakkert, og den rummelige, pent dekorerede Kirke var fyldt til Trængsel fra første Sessjons Aabning til Mødets Slutning.

Offer blev optaget til Kredskassen, stort \$63.56. Formand Heidal talte Menigheden for hyggeligt Samvær, og Stedets Prest, Pastor Paulsrud, talte for Hjert Besøg. Han mindede os om at have som vort Feltraab i Kampen disse Ord: „Kom Jesus Kristus ihu.“

Saa sang vi tilslut Salmen 94, og Formanden nedbad over Forsamlingen Herrens Velsignelsen.

Følgende Prester var tilstede: Heidal, Paulsrud, Castvold, Sandven, Knutson, Spande, Osterlund, Duea Borgen, Eitrem fra Jewell College og andre Professore og Studenter fra Skolen, samt mange Lægmænd.

B. D. W e e, Sekretær.

* * *

Indberetning til Iowa Kreds Høstmøde.

(Af Kredsforsmand Past. Heidal.)

Naade og Fred!

Vi vil ved denne Anledning minde Jesus Ord Joh. 9, 4. „Jeg maa gjøre hans Gjerning, som har udsendt mig, saalænge det er Dag. Natten kommer, da ingen kan arbejde.“ Dette var Jesu Program, da han

var her i Verden. Som et kristent Folk burde det ogsaa være passende for os.

Jesus sparede ingen Møje, intet Arbejde. Intet Offer var ham for stort, naar han blot fik være sin himmelske Fader til Gode og Syndere til Frelse. Han var tro i sit Arbejde indtil Enden—ja han var tro i dybeste Betydning. Endog i Dødens bitter Lidelser var hans Omhu lige stor idet han siger til sin Hustru: „Idag skal du være med mig i Paradis“. Dette var en stjern Afslutning paa Jesu Virksomhed. En Afslutning som sømmed ham vor store Øpperstepræst og Talsmand.

Ogsaa vi som et kristent Folk af Iowa Kreds har faaet vor Opgave. Det første og fornemste i Guds Vane er, at vi i Troen ankomme den forhyrvervede Frelse, saa som Jesus sagde til hine Jøder: „Dette er Guds Gjerning, at I skal tro paa den han udsendte“ Joh. 6, 29.

Sker nu dette, saa vil og bør det ogsaa komme tilsyne mer og mer i al vor Færd i denne Verden. Maa det blive en alt inderligere Lyst og Trang hos os at faa fremme Guds Gode og vore Medmennekers sande Vel; thi ogsaa os gjælder det: „Natten kommer, da ingen kan arbejde“. Her er mange Gjøremaal ogsaa i vort Kredsarbejde. For Presten ved Prediken, Sakramenternes Forvaltning, Ungdommens Undervisning, ved at opøge de vildfarende Lam og Faar paa Syndens Vej. Ved privat Sjælesorg, ved Sygebesøgen, ved Bighaaren og i Sorgens Hjem.

Men ikke Presten alene har stort Ansvar. Ogsaa troende Brødre og Søstre i Almindelighed staar ovenfor sine hellige Pligter i Livet. I sine Hjem i Menigheden og Samfundet, hvor I saa faare trænges med eders Forbønner, Advarsler, Trøst og Formaning. I trænges ogsaa for at være med at hde af eders timelige Midler. Disse Midler maa til, hvis vi skal kunne fremme Guds Riges Arbejde i Verden. Lad os erindre, at Herren elsker en glad Giver. Vor Livsaften og Dødens Nat kommer snart, da vi intet mere kan gjøre. Vi vil

følge Jesus for at arbeide medens det er Dag.

Tiden iler hurtig og uformærket hen, atter er et Aar henrundet siden vi var samlet til vort aarlige Møde i Bethania Menighed ved Frost, Minn. Sorger og Glæder, Med- og Modgang har vokset ogsaa i denne Tid.

Arbeidet i vor Kreds har ogsaa dette Aar gaaet sin glæevne Gang. Vi har Grund til at takke Gud, at han har sparet os for særskilte Ulykker timelig og aandelig, men tvertimod gennem Ord og Sakramenter traadt os nær med sin rige Velsignelse.

Presterne er i en stadig travel Virksomhed. Arbeidet for de flestes Bedkommende er, mer end Tid og Kræfter kan strække til. Synbar Frugt af Arbeidet viser sig mer og mindre paa forskjelligte Steder. Alt Arbeide udført i Tro skal bæere Frugt: „Eder's Arbeide i Herren skal ikke være forgæves“.

Kredsemissærarbeidet har ogsaa været drevet. Omtrent 10 Maaneders Virksomhed har været nedlagt i Aarets Løb.

Hr. Martin Monsen, Nils Berge, Alval Stole, John Fosha, Knut Osterhus, Ole Risvold og undertegnede har været Deltagere i Arbeidet. Hvorvidt dette Arbeide for Fremtiden skal fortsætte bliver da for dette Møde at bestemme.

Det aandelige Livs Tilstand i Menighederne er jo ikke altid saa let at bedømme. I de 23 Menigheder, som jeg har besøgt og søgt at arbeide i, har jeg faat Indtryk af, at Kristenslivet paa enkelte Steder har pulseret noksaa varmt, medens andre Steder bærer Mærker paa megen aandelig Død.

Kirkesøgningen har været ganske bra, ja paa sine Steder rosværdig. Alterens Sakramente er ikke benyttet saa ofte som tilhører liget er. Vi vil vistnok ikke tilskynde vantro, ubodfærdige Folk at nyde Nadverden. Det er sandt, som vor Børnelærdom siger, at det er langt værre at gaa uværdig og uberebt til Nadverden, end slet ikke at søge den. Men de, som er kommet ind i Samfund med Gud, har faaet det aandelig Liv, disse burde flittig søge Næring ogsaa i dette Akademidde- til Bestyrkelse i Kampen mod den onde Sjæl leviende, og til indbyrdes broderlig Sam-

drægtighed ved Betragtningen af Jesu Lidel- se og Død.

Det er med dybt Bæmød, at man paa mange Steder finder en betydelig Brist i dette Broderskabets Vaand iblandt betjen- nende kristne til stor Skade for dem selv og dem, som er udenfor.

Med Hensyn til Børnenes religiøse Undervisning saa staar det ofte daarlign til. Dette har jo ofte været pegt paa og det med rette. Vi vil gjerne ogsaa denne Gang sige til enhver Far og Mor, som vi kan række: Kjere gjør, hvad du kan for at faa indprentet Guds Ords Sandhed i dine Børns Hjertes. Dette er dog den største Arv, du kan give dem med ud i den kolde gudløse Verden.

Lægmandsophbyggelsen og Bønnemøder drives med mer og mindre Held. En Prestebroder fortalte mig nogen Tid siden, at ofte var det bare ham selv og hans Hustru tilstede ved Bønnemøde. Atter andre Steder er disse Møder godt besøgte og synes at være til stor Velsignelse. Bønnemøderne trives ikke der, hvor der ikke er sand Kristendom, og der, hvor den levende Kristendom er i aftagende er ogsaa Bønnemøderne i aftagende.

Kvindeforeningerne arbeider flittig og ufortrødent og er paa mange Steder til megen Støtte for vort kirkelige Arbeide. Gud velsigne dem fremdeles at de, om mulig, alle kunde faa gjøre sin Gjerning med Tro, saa skal de faa en tro Tjeners Løn.

Vor forrige Kredsforsamling, omtalte i sin Indberetning nogen Tid siden, at det vilde være ønskeligt om der kunde blive afholdt Foredrag ved vore Kredsmøder over Emner som for Eksempel Daaben, Nadverden, Menigheden, Missionen, Samfundets Skoler, Børneopdragelsen osv. Forsøg har været gjort i denne Retning. Disse Forsøg bør fortsættes.

Ungdomsagen vedrørende vor Kreds burde ved dette Møde komme under Behandling. Om man anser det nyttigt i Lighed med flere andre Kredse af vort Samfund at organisere et Forbund.

Al Presteforskytters dette Aar kan nævnes Past. T. K. Jacobs, Strand, Ja., har

oplagt sit Kald, og har saavidt vides ikke endnu antaget noget andet Kald. Som hans Eftermand er Past. E. O. Munkvold kaldet og har allerede tilflyttet og optaget Arbeidet paa nævnte Sted. Past. E. J. Eastvold har efter 16 Aars Virksomhed i Jewell og Omegn oplaaet sit Kald og har antaget Kald fra Dawson, Minn. Hvorvidt disse vakante Menigheder har faaet Løfte paa Prest for Fremtiden vides ikke.

Angaaende Samsunds Gjæld vedrørende vor Kreds, saa staar vi ikke saa lidet tilbage. Med Glæde kan vi sige, at mange Menigheder i Kredsen har gjort store Opoffelser og har indbetalt den ilignede Sum fuldt ud, men atter andre Menigheder staar meget tilbage.

Vor Kreds som et hele har været flittig til at yde til vort Samsunds mange Gjøremaal ogsaa dette Aar. Dette er vi glade og taknemmelige for. Imidlertid vil det blive nødvendigt for os end ydermere at gjøre Alvor af at saa indsamlet den udestaaende Gjæld.

Det heldigste vilde maasse være om Presterne kunde have Tid til at tage sig af Sagen.

Maa Gud saa velsigne os og vor Gjerning rigelig sit Navn til Pris!

Eders forh.

S. O. H e i d a l.

Salt i Vandet.

(1 Kong. 2; 19—22.)

Det er en mærkelig Fortælling vi læser her. Og den har store Lærdomme at meddele os.

Her fortælles om en By som havde en god Veligheden og var godt stelt i saa mange Maader. Men der var en væsentlig Mangel. Den havde slet Drikkevand.

Vandet fremkaldte Død og andre Ulykker.

Saa klager Indbyggerne sin Nød for Profeten Elisa og han kaster Salt i Vandet og det blev sundt.

Vi vil bare minde om en Ting.

Kristendommen var „indsørt“ i vort Land. (Udtrykket indført er forresten en meget daarlig Betegnelse). Vort Land laa altsaa godt til, men det led af en væsentlig Mangel: det havde slet Drikkevand.

Forkyndelsen fra de fleste af Landets Prækestole var rationalistisk. Det var daarligt Drikkevand for Sjelen. Og Følgerne var mange. Landet laa nede i mange Maader, og Folkets Moral var det ikke saa rart med.

Men saa reiser der sig en Profeten Elisa med Saltstaalen—Hans Nissen Hauge.

Han kaster Salt i Vandet.

Og det friske Vandet begyndte at vælde frem gennem en hel, klar Forkyndelse af Guds Ord. Ordet om Synd og Naade løb for Syndere, og de vaskes og kom til Liv.

En ny Tid oprandt for vort Land og Folk; thi der var kaster Salt i Vandet.

Dette er fremdeles Indremissionens Opgave:

Salt i Vandet. En hel og fuld Forkyndelse af Guds Ord til Vækkelse og Frigjørelse for Syndere og til Helliggjørelse.

Og med Forkyndelsen maa saa følge den kristelige Kierligheds Arbejde—Gjærningsmission.

Lad os være tro mod Herrens Ord og tro mod den Arv, Indremissionens Fader i vort Land har efterladt os.

Det trænges ogsaa nu, at der kastes Salt i Vandet. „Kristeligt Folkeblad“.

I „Luteraneren“ for 30te Oktober finder vi følgende: „Bladet „Augustana“ siger: „Ingen bør vælges som Diakon eller Trustee i Menigheden, som ikke holder og læser sit Samsunds Blad.“ Vi vil tilføje: Ingen bør sendes som Delegat til sit Samsunds Aarsmøde, som ikke læser sit Samsunds Blad. Hvorledes kan en Mand ha Rede paa sit Samsunds Anliggender, dersom han ikke vil holde og læse det eneste Blad, der gir ham Oplysning om disse Ting?

Kinamissionen.

Hvad skal det blive af Hauges Synodes
Kinamission?

(Slutning.)

V. Barnehemmene.

Vi har to Hjem, et i Fancheng for Gutter, og et i Tszho for Piger. Guttehjemmet i Fancheng har hele tiden været benyttet til Høiskolelokale, da disse to Anstalter har gaaet under et hidtil. Det kan de ikke i Længden. Guttebarnehjemmet bør være under Stationen i Fancheng, som oprindelig tænkt, og ikke i Forbindelse med Hauge Academi. Pigebarnehjemmet bør være i Tszho, og ikke sammen med Høiskolen for Piger ved Chienku, som nu. Disse Anstalters Formaal er saa forskellige, at de hverken kan eller bør være under samme Tag.

Barnehjemstanken er ikke ny i vor Mission. Det er nu mange Aar siden den første Pige, Lydia, fandtes paa Flodbredden i Fancheng og siden Midler begyndte at komme ind til forældreløse smaa. Mange har været meget ibrig for Barnehjem i China, delvis fordi disse har været en Aarsag til Fare og Rygter, da en af de staaende Beskyldninger mod Missionærerne i Kina har været, at de benytter Børn til at lave Medicin af, og delvis fordi, at de bringer forholdsvis smaa Resultater til Arbeidets Fremme og da andre Arbeidsgrene er saa meget mere nyttige for dettes Udvikling.

Hadde ikke denne Gren af Missionsarbeidet været paabegyndt vilde vi ikke have anbefalet dens Paabegyndelse nu, dog vi har stor Tro for Sagen og vilde absolut have haft det som et Maal at optage dette Arbeide, saasnart Kræfter og Landets Forhold vilde tillade det. Nu er dette Arbeide allerede optaget, og vi vil bede baade vore Medarbeidere og Missionsvennerne om ikke at være for inare til at nedlægge eller forsumme dette Arbeide.

Det bliver vanskeligt om vore Hjem paa mange Aar kan tage imod mange Børn, en-

dog om vi havde Kræfter og Midler dertil; thi saalænge Landets Regjeringsform er saa løs, som den nu er, vil det ikke være raadeligt at udsætte en hel Del forsvarsløse smaa for Fare ved at samle dem i Anstalter, hvor de kan blive en Fare baade for sig selv og andre, men Arbeidet burde ikke nedlægges og saasnart Forholdene bliver saapas rolige, at det ansaaes sikkert at Anstaltene da fik Anledning til at vokse sin naturlige Vægt. Vor Mission er den eneste, som har paabegyndt Barnehjem i Provindierne Hupeh og Honan. Det norske Missionselskab har et i Hunan. De har Tro for Sagen. Vi har to Hjem, et for Piger og et for Gutter, som vil kunne tjene i mange Aar uden større Pengedrag. I lang Tid vil de ogsaa kunne drives med Lethed i Forbindelse med Stationerne, hvor de nu er, og vi tror, naar den Tid kommer, at de maa udvides og Arbeidsstyrken øges at Herren da vil sørge for disse.

At denne Gjerning har en stor Plads i Missionsvennernes Hjertes, derom vidner den Kjendsgjerning, at denne er den eneste Kasse som altid har haft et Overflud paa Haand ved Aarets Ende.

Maatte nogen være villig til at komme ud og overtage Tszho Station og Pigebarnehjemmet der, ligeledes Stationen og Guttehjemmet i Fancheng!

VI. Fællesseminariet i Shekow.

Dette er det sidste Tillæg til Missionsens Gjøremaal. En Skolebygning, 126X46 to Etager høi, med Klasseværelser, Bibliothek, Kontor for Rektoren, Gæsteværelse, Fakultetrum og Dormitory Værelser for ca. 30 Studenter, Spisesal og Kjøkken, og en Samlingsal med Siddeplads for 100 Personer, 4 Lærerboliger, hver paa seks Værelser med Kjøkken og Tjenerboliger opføres nu. Skolen bygges meget lig den nye Bygning i Red Wing og vil blive en Anstalt som Lutheranerne i Central Kina vil have Gode af. Naar man kommer ihu, at det hele Anlæg med Grundtjeb, Indhegning, Udvikning af Grund, Veianlæg, Møblering af hele Anstalten osv., kun beløber sig til mindre end 35,000 Taels, ca. 25,000 Dollars Guld,

hvoraf en Fjerdedel vil falde paa os kan man ikke klage. Vi har Haab om at Augustana Synodens Mission om ikke ret længe vil forene sig med os i denne Gjerning. Hvis dette Haab realiseres, vil den Andel de maatte lægge ind i Arbeidet forstærke den Dormitorybygning vi endnu trænger, og betale for Opspørellen af Boliger for de indfødte Lærere som maatte behøves i Fremtiden. Vi har bedt om en Budget paa 1000 Dollars for næste Aar, eller \$250, fra vor Mission. Her-til vil komme Udgifterne med Stadenternes Kost, Bøger osv., men saa faar vi ogsaa Fordelen af at kunne saa vore vordende Prester uddannet ved en Anstalt, som i alle Maader burde kunne stilles ligt med vore Presteskoler hjemme, og det for et nominelt Udlæg imod, hvad det vilde have blevet, om vi paa egen Haand skulde forsøgt at udføre dette Arbeide.

Følgende Mænd vil tjene paa Fakultetet: Past. Hannes Sjøblom af Det fjerde Missionssekskab, ankom til Kina i 1902, er dette Selskabs første Missioner til Kina. Han kommer til at undervise i Kirkehistorie, og Pastor Erik Søvik af Den forenede Kirkes Mission, Graduent fra St. Olaf College og Den forenede Kirkes Presteskole, er nu hjemme paa sin første Ferie, som han har benyttet til Studium i Tyskland. Han vil ankomme til Kina engang i November dette Aar. Han vil undervise i Gamle Testamente Exegese. Pastor Karl Ludvig Reichelt af Det norske Missionssekskabs Mission, fra Missionskolon i Stavanger, nu hjemme paa sin første Ferie og Studium forberedende sig for Stillingen som Lærer. Han vil komme til Kina i Løbet af de to første Maaneder af næste Aar i Tid til Skolens Åbning i første af Mars. Han vil undervise i Ny Testamente Exegese og Homiletik.

Undertegnede vil tjene som Hauges Synodes Repræsentant.

Skoletiden for næste Aar bestemtes nu paa sidste Forstanderskabs Møde fra Førstningen af Mars til Midten af Juni, fra Midten af Sept. til Midten af Decbr. Forstanderskabet vil holde Møde i Sidsten af Januar eller Førstningen af Februar næste

Aar. Fakultetet vil da ogsaa søge at have et Møde samtidigt for at ordne med mangt og meget, som maa afgjøres før Skolen aabnes.

Ligeledes besluttedes det at fejre Åbningsfest i Sidsten af Oktbr. 1913 og at indbyde til denne Venner baade i Hjemlandene og fra andre Steder i Kina forat gjøre Begivenheden saa mindeværdig som mulig for vore kinesiske kristne, som vi haaber vil blive vel repræsenteret der. Vi haaber, at de Samfund og Selskaber som er med i dette Foreningsarbeide, vil sende ud Repræsentanter og at andre, som er interesseret i Hedningemissionen ogsaa vil komme og fejre med os en af de epokgjørende Begivenheder i den lutheriske Kirkes Missionshistorie.

Hermed har vi taget et Blik paa vor Virksomhed og søgt paapege de Ting, som vi mest trænger for nærværende forat gjøre vort Arbeide saa effektivt som mulig, og for at gjentage er dette tre ordnede Mænd til at optage Stationsarbeide og en Skolemand til, Bygninger for Gutte eller Pige Skolen om der bliver Samarbeide, og for begge, om dette ikke realiseres. Her er endnu en Sag, som strengt taget ikke hører med til ovenstaaende, men som er af den Betydning for Missionærene, at hvis den ikke bliver ordnet tilfredsstillende, vil den gjøre det vanskeligt for Missionærer med Barn i Skolealder at fortsætte paa Missionsmarken, og det er den Sag, som saa ofte har været nævnt ved Synodemøder og for Bestyrelsen nemlig:

Skolen for Missionæ- nes Børn.

Hidtil har denne virksomhed været igang, men de forskellige Forsøg, som har været gjort for at saa den til en permanent Del af Missionen har ikke blevet til Virkelighed. Slemme har dette været for de Børn, hvis Skolegang har lidt paa Grund af en vel udstyret Skole, dog for Missionen som et hele, har det været gavnligt, at den ikke er bleven en Sag bare for en Mission at bekoste og opholde.

Det er kun i de senere Aar, at man har begyndt at tænke paa Skole for flere Børn end som tilhører en Mission. Kina Ind-

landsmissionen har vistnok en gammel og god Skole i Shifoo, Shantung, hvortil deres Missionærer sender sine Børn. Udenforstaaende faar ogsaa sende Børn did, men Skolen er saa kostbar, at for Forældre, som har mere end et eller to vilde det blive altfor kostbart at sende dem did. Den Uddannelse Børnene faar der, er heller ikke, hvad vi Amerikanere ønsker for vore Børn, da den er helt ud engelsk. For Børn, som naar de bliver voksne, kommer til at opholde sig, ikke i England, men mest sansynligt i Amerika, er det selvsagt, at en amerikansk Uddannelse er mere formaalsstjenlig.

Nogle Forsøg har i det senere været gjort af de større amerikanske Missionærer paa at oprette flere amerikanske Smaaskoler, — Planen har været for fire, en i syb, en i nord og to i central Kina. — Vi skulde ikke have noget imod at arbejde sammen med disse, om det lod sig gjøre, thi kan vi sende vore Børn til de offentlige Skoler hjemme, saa maatte vi ogsaa finde os i at sende dem til en Fællesskole for Missionærers Børn enten denne blev i Shanghai eller paa Fjeldet Kuling. Vansteligheden med at gaa med i dette Samarbejde er atter den, at Udgifterne forbundet med det stenger os ude. De har sat som Betingelse en stor Indtædelsessum, og siden skal Forældrene betale \$100.00 for hvert Barn for Aaret, foruden Klæder, Reiseudgifter og andre uundgaelige Udlegg. Enhver vil forstaa, at for Familier med en fire fem Børn i Skolealder vil det koste mere, end man har Raad til, hvorfor vi har maattet opgive Tanken paa at arbejde sammen med disse.

Vi har derimod talt om og søgt Samarbejde med andre amerikanske Missionærer i central Kina, heldst da Det svenske amerikanske Forbund, Brodersamfundet, Den forenede Kirkes Mission og Augustana Synodens Kina-mission. Har ogsaa talt meget om at arbejde sammen med Det norske Forbund, men da dette er helt ud norsk og om end nogle af deres Missionærer er villig til, at deres Børn faar en amerikansk Uddannelse, er der dog Fare for, at de fleste, naar det kommer til Stykket, nok helst ønsker norsk, som vil vanskeliggjøre et helt Fællesarbejde. Sagen har

endnu ikke været nok diskuteret til, at vi kan fremlægge nogen Planer. Vansteligt bliver det mulig ogsaa at kunne gjøre dette de første par Aar, thi Kravene er saa forskellige. I Brodersamfundets Mission var der sidste Vinter et Skolebarn i Skolealder, men det reisste hjem med sin Moder sidste Vaar. Om et eller to Aar vil denne Mission atter faa et Barn i Skolealder, men til den Tid er Missionærerne ikke saa ivrige for at faa nogen Skole oprettet. Det svenske amerikanske Forbund har tilstemt Samarbejde paa deres Missionskonferents og af sidste Aarsmøde. Vi kan altsaa gjøre Regning paa dem.

Den forenede Kirkes Mission har nu en Lærerinde og en Skole gaaende. Side om Side med denne Mission arbejder Den svenske Augustana Synodens Missionærer. Disse to Missionærer vil med Tiden faa mange Missionærer, men just nu har de forholdsvis saa Børn i Skolealder. Spørgsmaalet er derfor for dem heller ikke akut just nu. For os derimod er det om at gjøre, at denne Skole kommer igang saa snart som mulig, thi vore Børn — vi har otte i Skolealder nu — er alt saa gamle, at ved den Tid, at Børnene i de andre Missioner vokser til, maa vore sendes hjem. Sagen er dog af den Art, at personlige Hensyn ikke her burde spille nogen Rolle, thi Missionernes Personel forandres — nogle Aar kan Missionen have mange Børn i Skolealder og til andre Tider saa og ingen. Man kan derfor ikke gaa efter Børnenes Tal, thi Skolen bør være der saa saa Børn kan gives Anledning til Uddannelse saavel som de mange.

Var det ikke fordi Skolen maa blive en Kostskole med Matrone og Dormitory, vilde Spørgsmaalet være enklere. Vansteligt er det ogsaa, at enes om Stedet for den. Et Komitemøde sidste Vinter førte ikke til noget Resultat helst paa Grund af forskellige Meninger om Stedet for Skolen. Missionærerne efter Hansloden var ikke villig til at henlægge Skolen paa Den forenede Kirkes Felt. Det var helst Missionærerne fra Det norske Forbund, som holdt fast paa ikke at gaa bort fra Fancheng. Det er muligt, at denne Mening kan forandres, og for Sagens Skyld,

maa vi nok opgive Tanken paa at beholde Skolen i Fancheng. Den forenedes Kirkes Missionsfelt enten Skolen bliver paa Sommeropholdsstedet, Chitungshan, eller i Rio-shan, hvor deres Hospital er, er disse de Steder mest tilgængelige for alle og det kan heller ikke negtes, at Klimatet i Honan er meget sundere end efter Hanfloden. Begge Seder er ogsaa paa Jernbanen saa man kan komme til dem paa nogle Timer fra Hankow. Kan vi opnaa Fællesarbejde i en saadan Skole paa Bekostningen af, at vi opgiver vort Krav paa, at den skal være i Fancheng, bør vi finde os i det, synes jeg, thi der er meget mere som taler for at Skolen bør være i Honan end i Hupeh. Vi haaber, at Herren vil hjælpe os over ogsaa denne Vanskelighed til almen Tilfredsstillelse. Vi lægger vore Planer og gjør vore Beregninger, og det tror vi er ret, men i Herrens Haand er denne og de øvrige Sager forbundet med vort Arbejde. Af og til paaskynder han en eller anden Sag, saa vi opnaar meget mere, end vi havde Mod til at tænke os; til andre men ofte synes vi, det tager saa længe, førend vi faar vore Planer realiseret. Erfaringen har dog lært os ikke at være altfor utaalmodige, naar det gaar i Langdrag med en eller anden Sag, thi vi har fundet, at Ventetiden har bragt os mange Fordele, ikke stieldent Fordele af den Art, at vi vilde have anseet det for en stor Skade, om vore første Planer var blevet gennemførte. Det sikreste i alt, er at søge sætte sig ind i de foreliggende Sager saa meget som vi kan, at se dem fra saa mange Sider som mulig og saa handle, om Handling kræves, men være villig til under alle Omstændigheder at vente og bede om Herrens Ledelse. Hermed overlades ovennævnte Sager til ham, som er Kirkens Hoved og Herre og anbefales til Bennernes velvillige Overveielse.

Med megen Agtelse,

D. R. W o l d.

Spaakvinden.

Nogle unge Mænd, som ved Moodys Prediken var bleven omvendt til Kristus,

vilde bevise sin Tro ved at drage andre Sjæle til Frelseren, som de nu selv havde fundet. I denne Hensigt foranstaltede de Sammenkomster, hvorved de tog sig for at læse i den hellige Skrift samt formane Folk til Omvendelse. Nu hændte det sig, at en Zigeunerbande streifede om i Egnen i denne Tid, og at en Aften en Kvinde, som tilhørte dette Selskab var nærværende ved en saadan Sammenkomst. Hun fik der for første Gang i sit Liv høre, hvad Bibelen lærer om Opstandelsen. Gud velsignede Ordet paa hendes Sjæl, saa at hun lærte at kjende sin Frelser, og denne Tro lærte hende senere, hvorledes hun skulde leve.

Ikke lang Tid derefter hændte det sig, at nogle letfindige unge Mænd, som gjerne vilde have noget rigtig muntert for sig, besluttede at gjøre et Besøg i Zigeunerleieren.

Nu traf det sig saa, at de kom netop ind til den Kvinde, som var bleven en Kristen, og tilspurgte hende, om hun kuune forudsige dem deres Fremtidsstjæbne. Hun svarede Ja til deres Spørgsmaal, og indbød dem til at komme ind i Teltet; „thi“, sagde hun, „derinde har jeg den bedste 'Bog' som findes i Verden.“ De antog, at det var en Spaa-bog, men hun fremtog af et Skrin et Nye Testament. slog op det tredje Kapitel af Johanne's Evangelium og oplæste med alvorlig Røst: „Hvo der tror paa Sønnen, har et evigt Liv; men hvo der ikke tror Sønnen, skal ikke se Livet, men Guds Brede bliver over ham.“

„Se, mine Benner“, tilføjede hun, „det er hvad Gud siger om eders Fremtidsstjæbne, og I kan være forvisset om, at et hvert Ord er Sandhed.“

De unge Mænd var ude af sig selv af Forundring. At saa høre en saadan Spaadom havde de ikke gjort Regning paa. De slugtede saa hurtig de kunde fra Zigeunerteltet, men de kunde ikke slip bort fra Virkningen af Guds Ord, som var bleven læst for dem. Det blev en Guds Kraft til deres Sjæles Frelse. Fra at være tøilesløse, letfindige, unge Mænd, blev de ydmyge, alvorlige kristne. („Ungd. Ben.“)

En Hilsen.

Da der er saa mange jeg gjerne vilde skrive til, ønsker jeg at saa gjøre det giennem „Buddærceren“.

Reisen var vellykket og „Empress of England“ er et elegant Skib, hvor vi blev behandlet som „gentlemen“. En Søreise er at anbefale for nervøse Menneſter, og lidt Søhyge ſtader ikke, for det ſtandſer de mange unødvendige Grublerier, ſom ſaadanne ofteſt har paa Lager. Turen gjorde mig godt.

Onsdag Eftermiddag den 30te Okt. var jeg hjemme i Hjemmet, ſom for alle har ſaa deilig en Klang og for mig ſaa mange ufor-glemmelige Minder ſom et godt Hjem med troende Forældre altid er rigt paa.

Paa Reien kom der jo mange Spørgs-maal: „Hvorfor dette nu? Saa lod Svaret hver Gang: „Hvad jeg gjør, forſtaar du ikke nu, men du ſkal forſtaa det herefter“.

Mrs. Prof. Wee havde udrustet mig med Riſte, ſom kun den kan labe, ſom ſelv har gjort en lignende Reife, deriblandt var ogsaa noget, ſom hun kaldte „Iron Drops.“ Det var udvalgte Vers og Bibelfteder. Hvert enkelt paſſede juſt for den Stilling jeg var i og blev mig til uſigelig Hjælp. Gud velfigne Prof. og Mrs. Wee for al den Hjælp, de ydet mig. Jeg fik ogsaa en troende Kaptein fra Vorøen i Selfab, og vi havde Andagt ſammen Morgen og Aften. Søndag var der Vidnemøde paa Formiddag og Kl. 4 Prediken, om Aftenen Vidnemøde igjen. Fredag Aften gav endel af Opverterne en Koncert til Indtægt for et Barnehjem.

Da jeg kom til Stavanger var det Markedsdag. Aftenbladet opluſte, at der ſkulde være Møder hver Aften den Uge i Kinamiſionshuſet, og det var aldeles fuldpakket af opmerkſomme Tilhørere begge Aftenerne, jeg var der. Jeg forſtod de gaar ikke efter Kloſten her, men holder paa til de er færdisge. De havde tre Talere hver Aften. Den anden ſkulde være Hovedtaleren. Nogle var meget dygtige, ſom Talere. Det blev holdt Offerugen, og det viſte ſig, at mange var rundhaandet. Dette var alſaa Forbunds folket. Senere ſkal jeg muligens ſkrive lidt

om Forholdene i det kirkelige her paa Veſtlandet.

Maa nu afbryde og ſaa ſaa Lov med det ſamme at bede dem, ſom venter at høre fra mig, at anſe dette ſom et privat Brev.

Med beſte Hilsener

Ederſ Severin Gjerde.

Tyſvær per Stavanger.

1—11—1912.

En liden kirkelig Nyhed.

Forleden Søndag var en Høitidsdag i mere end en Henſeende for vor Menighed her i Gamroſe. For det første, ſaa havde vi et kjert Beſøg af Paſtor Rønning, ſom predikede Formiddag i Nazaret Menighed ca. 16 Mil herfra og om Aftenen predikede Paſtoren her i Byen for en ſtor Forſamling. Strafs efter Predikenen holdtes Skriftetale og Nadvergang. 37 Nadvergjeſter deltog. Det, ſom var det meſt gribende var, at mange af diſſe Nadvergjeſter, deltog i dette hel-lige Maaltid for første Gang paa lange Ti-der. Der var nemlig mange af de nyvakte, ſom var med. Ja, Brødre, vi trænger Bæk-kelſe, og ſaar vi den ikke, ſaa gaar det os galt. Vi har havt og fremdeles har herlige Tider her i Gamroſe i Sommer. Gud være priſet og takket derfor. Det tredie, ſom gjorde det høitideligt og gribende var, at man den Aften havde beſtemt, at Paſtoren paa Menighedens Vegne ſkulde ønske de i den ſidſte Tid ved Indmeldelſe optagne Medlemmer i Menigheden velkomne. Der er ialt optaget ved Indmeldelſe 33 Sjæle. De fleſte vokſne af diſſe deltager i offentlig Bøn. Ja, paa nogle ſaa Undtagelſer nær, ſaa del-tager alle vokſne her i denne Menighed i Bøn til Gud. Denne Menighed har vokſet meget i Sommer, og vi haaber, at den frem-deles vil vokſe. Gud give, at den kunde bli-et Salt og Lys i denne mørke Verden. O Brødre! Vi trænger Bækkelſe. Kan det ikke gaa an, at vi ſaar en Virksomhed iſtand i

vort Samfund, som haver det som sin Op-gave, at arbejde udelukkende for Bættelse. Jeg tror, at Gud vil, vi skal arbejde for denne Sag, og naar vi begynder at komme paa ret Kjøl i denne saa vigtige Sag, saa kommer ogsaa Bættelsen. Jeg havde næsten Lykt til at skrive en hel Artikel om denne Sag, som jeg nu brænder i mit Hjerte for mere end nogen Gang før, men da „Buddbæreren“ er saa overlæsset med Stof, saa skal jeg lade det bero med disse saa Vinjer.

Ederis for Sagen interesserede

L. L. Carlson.

Dødsanmeldelse.

Mrs. Anna Olnefs, født Kvam — var født i Hvitestrånd, Savslo Prestegjæld, Sogn, Norge, i Nov. 1821. Hun blev gift med Ole Nelson Olnefs med hvem hun havde levet tyve Aar, da han døde. I dette Ægteskab blev der født fire Børn: Nels, Lars, Martha, nu Mrs. Mundahl, som bor i Wisconsin, samt Anna, der blev gift med Nels Runice. Hun er død. Mrs. Olnefs blev senere gift med Tollef Bottelsen Olnefs med hvem hun levede i tyve Aar og fik en Søn, Ole. For 39 Aar siden kom Familien til Amerika. Mrs. Olnefs var af ualmindelig god Helbred, indtil de sidste Maaneder af hendes Liv. I Juni Maaned begyndte hun at skramte og de sidste fire Uger holdt hun Sengen. Den 9de August døde hun i Sønens, Oles Hjem. Hun blev omtrent 90 Aar gammel. Den 12te Aug. blev hun begravet fra Arendahl Menigheds Kirke. Den Menighed tilhørte hun, siden hun kom til Amerika.

Hendes Efterkommere er foruden 5 Børn, 34 Børnebørn og 32 Børnebørnsbørn. Tolv er døde og 54 overlever hende.

Gamle Nor var meget glad i Fædrenes Skrifter. Bertha Ranutte Narflaat læste hun gierne. Hun var glad i dem som vilde tale om det ene nødvendige. Vi har det Haab, at hun fik dø i Herren.

Paa Familiens Vegne,

M. J. Westphal.

Fra Arbeidsmarken.

Past. J. J. Dahle fra Grantsburg, Wis. var i Mora, Minn. og holdt Gudstjeneste der Søndag den 17de Nov.

Ved Skolen i Jewell gaar alt bra. Der er mange flere Studenter, end der har været ved nogen Høsttermin paa mange Aar, siges der.

Past. J. N. Dordahl blev Søndag den 20de Oktober indsat i Primrose, Hauges og Bethel Menigheder i og ved Mt. Horeb, Wis.

Past. A. G. Distad holdt Missionsprediken i Hauges Menighed, Perry, Wis., Søndag den 20de Okt. Offeret beløb sig til henved \$50.00.

Past. A. S. Trøgstad er flyttet til Minot, N. D. Han er af Turtle Mt. Kreds af Hauges Synode kaldt til at virke i to Maaneder i Ambros og Omegn.

Past. J. F. Adrianson indleverede sin Resignation som Prest for St. Peters Menighed i Moscow efter Gudstjenesten Søndag den 17de Nov.

Past. Jøthen skriver fra Edmonton den 11te Nov. blandt andet, at han havde netop været paa Kredsens Aarsmøde i New Norway, Alta, hvor de havde et godt og velsignet Møde.

Past. B. Reitan har i det senere organiseret en Menighed ved Bock, ca. 13 Mil sydvest fra Mora, Minn. Menigheden er ikke stor til at begynde med, men flere ventes at slutte sig til i Fremtiden.

Miss Magdalene Holter og Dr. Clarence Maland blev Tirsdag Aften den 12te November ægteviede i Brudens Forældres, Past. og Mrs. R. C. Holters Hjem i Minneapolis. Brudens Fader forrettede Vielsen. „Buddb.“ gratulerer.

Past. J. N. Walstead har paa Immanuel's Menigheds Anmodning tilbagekaldt sin Resignation og kommer til at forblive i Chicago. Det var ikke ganske rigtig,

som vi var bleven underrettet, og som vi meddelte i forrige No. at han havde antaget Kalbet fra Rose Grove, Iowa.

Benazer Menighed i Chicago vil snart have sin nye Kirke færdig. Kirken er beliggende paa Hjørnet af Aberdeen og 71de Streets. Hjørnestenen blev lagt Søndag den 13de Okt. af Chicago Kredsforsmand assisteret af Pastorerne H. A. Hanson, Lunde, Ellingson og Menighedens Prest, D. S. Munday.

Past. C. Hovrsten skriver fra Comrey, Alta, Can. at det tegner til at gaa bra med Arbeidet, de staar sig godt med Hilsen, man fik en god Aftning over Trakterne der i Høst osv. Paa Søndag holder han almindelig Gudstjeneste to Gange. Han holder ogsaa paa at forberede til Menighedens Organisation og ønster og haaber, at alt maa faa et godt og Gud velbehageligt Udfald.

Past. J. Dordal i Mt. Horeb, Wis. fik den 19de dennes Besøg af sin Menighed der i Byen, samt en Del Venner af d. s. Kirke. Med Pastor Møstrom i Spidsen kom de saadan „ubed.“ Møstrom overrakte Dordal paa Forsamlingens Begne et Gulvtæppe. Senere paa Aftenen fik han af Menigheden en Pengegave der overrattes ham af en af Menighedens Kvinder. De Besøgende bragte ogsaa med sig til Bevertning for alle. Sammentkomsten afsluttedes med en Bønnefærd.

En af vore Embedsbrødre havde lovet os lidt for „Budd.“ til Takfælgelsesdagen og vi ventet lige til at Bladet skulde gaa i Pressen og saa fik vi et Kort med følgende Indhold: „At saa travelt. Det blev saa knapt om Tid til en Afhandling til Takfælgelsesdagen. Du maa endelig vise Broderlighed og undskyld.“ Ja, vi kan nok undskyldes, men hvad de mange tusinde Læsere vil, det er ikke saa godt at vide, og vi fik ikke bare „knap Tid“, men vi fik ingen Tid til at skrive. Franklin sagde: „If you want business done, go yourself, if not, send another.“

Past. A. B. Lee fra Madison, Wis. holdt som før omtalt en Række Morgen og Aftenmøder i Betania Menighed, Amble, Mich. Past. L. M. Sagens Kalb, fra 13de til 17de Nov. Møderne var vel besøgte. Bidnesbyrdet lød kraftigt og indtrængende baade gennem Tale og Sang. Basunen lød klart. Ingen blev ledet ind i eller bestrykt i sit Selvedrag. Den Helligaand var virksom. Det var en Besøggæstens Tid. Herren var nær! Sæden skal bære Frugt. Men vi sukker og spør, O, Gud, hvad skal Høsten bli? S.

Past. E. L. Lundy og Hustru i Eureka, Kansas staar sig godt og liker sig bra. Folket derne liker sig ogsaa dem, dette grunder vi paa, at vi har hørt, at da Pastorens Geburtsdag indtraf her forleden, saa kom St. Pauls Menighed med velholdte Madkurve og en Del Penge og vilde være med at fejre Prestens Fødselsdag. Paa Forhaand havde de sendt til Prestens Hjem et vakkert rundt Spisebord og nu dækkede de Bordet og nød tilsammen en god Middag og tilbragte ellers en hyggelig Stund sammen. Da de gik, saa lod de baade Bordet og Pengene være igjen hos Prestefolkene.

Past. og Mrs. Olberg har haft „en frygtelig Automobilfjæretur.“ Med en Fart af 45 Mil i Timen blev 5 Personer kastet ud af Maskinen. Mrs. Olberg led værst Skade; thi foruden andre Stød brækkedes tre Ribben. Men det er jo næsten et Under, at de ikke alle kom alvorligt tilskade eller satte Livet til. Saadan halsbrækkende Kjøring henover vore ikke altid saa jævne Landeveie maa mildest talt være uvores. Hvad er det som haster mon? Tre af os i vor Familie har paa en Gang været slynget med stor Fart og Voldsomhed ud af en saadan Maskine engang, saa vi ved, hvad det betyder. Man burde praktisere efter det gamle Ordsprog: „Kjør sagte, saa kommer du frem.“

Past. C. J. Eastbold fra Jewell, Ia. har i disse Dage holdt en Række Møder (den 5te til 13de Nov.) i vor Frelser

Kirke, Stoughton. Det var velsignede Møder. Aandsfyldt og alvorlig lød Vidnesbyrdet. Søndag holdtes Missionsgudstjeneste, Past. Eastvold predikede over den store Missionsbefaling: „Gaar ud i al Verden osv. At der ikke havde været talt for-gjæves lagdes for Dagen, naar Offeret blev modtaget. Ved Tællingen viste der at være \$332. Siden kom der ind saa det beløb sig til \$347.58 som deles ligelig mellem Hauges Synodes Kina og Indremission. (Til Rejseudgifter fragaar \$25. Det er det største Missionsoffer i Menighedens Historie. Naar man betænker, at de fleste Medlemmer er almindelige Arbejdsfolk, saa maa vi vel sige, det var snildt gjort. Vi siger ikke dette som nogen Selvsos. Herren skal først og fremst have Eren. At de mere bemidlede var ogsaa med viste sig ved, at der var en \$100 Seddel. Ja tænk om vor Herre kunde saa bevæge de mere bemidlede til at være med efter Evne, ja en Del er det nok, men om der blev mere, saa vilde de selv have mere Velsignelse og andre med. J.

Fælles Reformationssfest holdtes Allhelgenssøndag i Første Lutheriske Kirke, Stoughton, Wis., af Den forenede Kirke. De tre nordlutheriske Menigheder var samlede. Kristus Menigheden R. S., Første Lutheriske Menighed, D. F. K. og Vor Frelvers Menighed. Disse Menigheders Præster var sammen nemlig Pastorerne J. A. D. Stub, M. H. Hegge og J. J. Lee. Et stort Fælleskor bestaaende af de tre Menigheders Sangkor sang to vakre Sange under den dygtige Ledelse af Hr. Wit. Pastorerne Hegge ledet i Skriftelesning og Bøn, J. J. Lee talte paa norsk over Martin Luther, hvori han søgte at vise frem de aandelige Brydninger og Kampen Luther maatte gennemgaa for at blive frelst ved Troen paa Jesus Kristus.

Pastor Stub talte derpaa over: „The hammerknocks that were heard the world around.“ Han paaviste hvilken uberegnelig Indflydelse Reformationen havde i hele den civiliserede Verden. Blandt andet at John Wesley blev ledet til Troen paa Kristus ved

at læse Luthers Forord til Romerbrevet og Hugenoterne og Puritanerne vare grebne af den samme Sandhed, forfulgte søgte til dette Land samt at de havde megen Indflydelse paa vort Lands Grundlov osv. Omkring 1000 a 1200 Mennesker samlede og mange fandt ikke Rum i Kirken den Dag.

J.

Oplysning fra Missionskassereren.

Madison, Minn., Nov. 18, 1912.

Begge Kasser er i en saadan Forfatning, at jeg ikke kan møde vore Forpligtelser.

Dertil kommer at Indremissionen har en Gjæld paa \$750.00 og Kinamissionen en Gjæld paa \$4,600. Denne Gjæld drager i Renter hver Dag 92 cents, hver Maaned \$26.75, og for et Aar \$521.00. Er dette nødvendigt?

Shvad skal jeg nu gjøre? Skal jeg være nødt til at laane mere, eller vil Menighederne komme mig til Hjælp?

Dersom De vil studere Kvitteringerne i „Bubb.“, overveie Bevilgningerne og betragte Regnskaberne for Synodal Aarene 1910—1911 og 1911—1912, saa vil De let sætte eder ind i Situationen.

Eders ringe Tjener
A. D. Oppegaard.

Folketalenderen for 1913

er nu færdig.

Da vi tror, at den vil bli i gesaa let at sælge iaar, som før, vilde vi gjerne anbefale, at man ordrede saa mange som mulig med engang. Derved spares bade Arbejde og Postporto.

Send Bestillinger til Hauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Forandret Adresse.

Rev. A. S. Trygstad,
427 Mary St., Minot, N. Dak.

Bekjendtgjørelser.

Direktionsmøde.

Skolledirektionen indkaldes til Møde i Red Wing den 3de og 4de Dec. Mødet begynder Tirsdag den 3die Kl. 1.

A. D. Mortvedt. Sekr.

Østre Minnesota Indremissionsforening holder Møde i Christiania Menighed, nær Farmington, Pastor G. Østeds Rald, den 8de, 9de og 10de Dec. Samtaleemne: Ap. Gj. 3die Kapitel. G. S. Grefseth. D. H. Dace.

Ifølge Indbydelse fra Bethlehems og Holmes Menigheder, Rev. L. J. Spandex og Rev. L. D. Thorjons Rald, vil Mitre Iowa Indremissionsforening afholde et tre Dages Møde der fra 11te til 13de December 1912. Samtaleemne: Gj. 40, 1—11.

John J. Luthro, Form.
A. D. Roe, Sekr.

Kanawha Menighed, Kanawha, Ia., Past. H. C. Holms Rald, indbyder Midtre Iowa Indremissionsforening til et 3 Dages Møde, fra Dec. 3—5. Past. Holm ønsker mange baade Prester og Lægbrødre til dette Møde. Samtaleemnet er Math. 22, 1—14. Kom Brødre, med Bøn om Strømme af Naade.

J. J. Luthro, Form.
A. D. Roe, Sekr.

Et Kinamissionsmøde vil blive afholdt i Tabitha Menighed, Rose Grove, Ia. fra 17de til 19de Dec. Mødet begynder med Prediken Tirsdag Form. Kl. 11. Samtaleemne: Gj. 55. Besøgende til Mødet vil faa Skyds til Rose Grove Dagen forud fra Jewell, Ellsworth eller Williams. Haaber at mange vil komme til Mødet. Alle velkomne!

G. J. Eastvold.
J. J. Hendahl.

Nordvestens Indremissionsforening afholder et Samtalemøde i Dr Creek Menighed, Past. R. T. Strands Rald fra 3die til 5te Dec. Samtaleemne: Luth. 13, 22—30. Ligesaa holdes Møde i Vestlands Menighed, samme Rald fra 6te til 8de Dec. Samtaleemne: Efes. 2, 1—10. Tilreisende mødes i Rolette. Maa Gud velsigne Møderne. Paa Foreningens Vegne

G. H. Haugen.
D. B. Nordfletten.

Den nordlige Iowa og den sydlige Minn. Indremissionsforening vil holde et 3 Dages Møde i Betania Menighed ved Frost, Minn., Past. Østerlunds Rald den 3—5 Dec. 1912. Der samtales over den 23de Davids Salme. Skyds møder i Kate, Bricelyn og Frost Dagen før Mødet.

G. J. Carl sen.
A. Shaw.

Den nordlige Iowa Indremissionsforening vil holde et Møde i østre Immanuel's Menighed ved Gruver, Iowa i Past. L. J. Sivertsen's Rald den 10de og 11te December. Samtaleemnet bliver Esajas 57, 12—21.

G. J. Carl son.
A. Shaw.

Mayville Kreds af Hauge's Synode afholder Kredsmoder i Hastings og Litchville, N. D., G. G. Eidnes Rald, Dec. 6—9. Thema for Samtalen i Spring Creek Menighed, Hastings, 1 Kor. 3, 10—15, og i Immanuel's Menighed, Litchville, Ordsp. 23, 26. Det vil blive 2 Dage paa hver Plads. Kom mange og vær med. Gud vil velsigne. Paa Kredens Vegne

L. Langehaug, Form.
H. Moe, Sekr.

Ifølge Indbydelse afholder Red Riverdalens og Ottetail Indremissionsforeninger et fælles Samtalemøde i Rongsvinger Menighed, Past. R. J. Lohres Rald, fra 12te til 15de Dec. Tema: Efeserne 2, 1—10. Skyds vil møde i Oslo og Elvarad Onsdag den 11te Dec. De som kommer fra syd vil blive mødt med Skyds i Grand Forks, N. Dak. dersom de underretter Nels Hillard, R. F. D., East Grand Forks, Minn. om hvad Tog de kommer paa.

J. J. Eastvold.
B. B. Korne s.

Det aarlige Fællesmøde for Indremissionsforeningerne afholdes, om Gud vil, i Elims Menighed, Past. Vatnes Rald, ved Osakis, Minn., fra 3die til 6te December, 4 Dage. Osakis ligger ved Great Northern R. R. og Skyds møder tilreisende den 3die December. Som Forhøndsaggenstand foreslaaes 1 Petr. 1, 13—25, men selvfølgelig staar det Mødet frit for selv at vælge, hvad det vil. Det er at haabe at paa et for alle Foreninger saa centralt Sted vil mange komme. Gud ledsage os med sin Aand!

Tilreisende underretter Hr. S. T. Sampson, Route 2, Osakis, Minn. om sit Komme. G. J. Kummedal.
G. D. Nordmarken.

Landstads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

Y o m m e f o r m a t .

- 3 almindeligt Stindbind med de 3 Tekstrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kalf samt
sprængt Snit 70c
3m. Morocco med Kors og Kalf samt
sprængt Snit 1.00
3 Morocco og Guldfnit, mægt Bind..... 1.40
3 Morocco og Guldfnit Prægtbind..... 1.50
3 Kalvestind og Guldfnit, mægt Bind..... 1.75
3 Kalvestind og Guldfnit, Prægtbind..... 2.00

Bare Salmerne.

- No. 5. 3 almindeligt Stindbind..... 50c
No. 6. 3 almindeligt Stindbind med for-
gyldt Kors og Kalf 60c
No. 7. 3 Morocco, mægt Bind og Guldfnit 90c
No. 8. 3 ægte Morocco, Prægtbind.... 1.25
No. 9. 3 ægte Morocco og Guldfnit, mægt
Bind med Fjerstringer 1.40

Oxford Indbinding, ægte flexible Mo-
rocco, med omhængende Ranter og
Guldfnit og Futeral..... 2.50

D. Indb. i sort præstet Kalvestind, mægt
Budebind, med forgyldt Kors paa
Siden og omhængende Blomster..... 2.25

F. Indb. i blaat flexible præstet Kalve-
stind med Guldfnit og Futeral.... 1.80

G. Indb. i sort flexible præstet Kalve-
stind med Guldfnit og Futeral.... 1.80

Storstile.

- No. 1 3 stærkt præstet Stindb. med Futeral 1.40
No. 2 " " " med Beslag 1.65
No. 3 " " " med Kors og
Kalf og Guldfnit og Futeral 2.00
No. 4 Do. Do. med Beslag 2.25
No. 5 3 ægte Morocco, forgyldte Sider
og Ryg, med Guldfnit og Futeral 3.00
No. 6 Do. Do. med Beslag 3.25

Alle 3 Tekstrækker særskilt, Skriftingsbind 50c
Do. i Morocco og Guldfnit..... 80c

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Biskop Bangs**Grindringer.**

Indhold: 1. En nordlandsk Ettesaga.—2.
Nordlandsk Folkeliv.—3. Barnet og Ungdom.
—4. Bæreaar.—5. Min Kjærlighedshistorie.—
6. Præst.—7. Professor.—8. Statsraad.—9.
Biskop.

476 Sider. Indbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
RED WING, MINN

FORGET ME NOT.

BIBLE PASSAGES AND VERSES FOR

EVERY DAY IN THE YEAR.

SMALL SIZE. — Texts and hymns nicely
printed on one page, the opposite page being
blank for entering names, birthdays, etc.
The book is illustrated with 6 pictures of
flowers executed in finest chromo-lithography,
with Scripture text. Bound in cloth with
title and forget-me-nots in colors, gilt edges.

Price, bound in cloth, gilt edge, 40 cents.

" " leather " 60 cents.

MEDIUM SIZE.—This book contains care-
fully selected passages from the Holy Bible
and from the best Engl. and American poets
for every day in the year. There are as ma-
ny blank leaves added for inserting the birth-
days of relatives and friends. Twelve floral
cards, with different colors, increase the luxu-
rious appearance of the edition. The beau-
tiful cloth cover with golden stars and beams,
with many-colored floral decorations, entreats
the purchaser to present it to his friends.

Price, bound in cloth, gilt edges 65 cents.

" " " leather, " \$1.00.

LARGE SIZE.—Links of Love. A book of
friendship, containing carefully selected
scripture passages, and memorial verses from
the best English and American poets. The
lower half of each page is left unprinted for
insertion of names of relatives and friends
under the proper dates, each page having
marginal decoration. At the first day of each
month a full page landscape scene in colors,
headed by scripture passage in large gilt and
colored letters, is inserted. Printed on heavy
white paper with full gilt edges. On first
page of cover a beautiful landscape scene in
colors, framed in gilt and floral decoration
Very appropriate as gift for any occasion.

Price \$1.40.

Address: HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

STORIES BY G. W. LOSE.

These books contain very interesting sto-
ries for old and young. They are nicely bound
and beautifully illustrated.

Dorothy Price 15 cents.
Sowing and Reaping..... Price 15 cents.
A Good Investment..... Price 15 cents.
Ralph, the Orphan..... Price 15 cents.
The Better Way..... Price 25 cents.
Promises Fulfilled..... Price 25 cents.
Melnore Parish Price 30 cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Drawer 74, Red Wing, Minn

Illustreret Bibelhistorie

med Ildt af Kirkens Historie. Af Volrath Vogt. Revideret efter den nye Bibeloversættelse. Trykt paa fint Papir, med et Kart og 53 Illustrationer. I Silk Cloth med sort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. Lillethun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

- 3 Væster paa 125 Stykker 30 Cents.
- 3 Væster paa 250 Stykker 50 Cents.
- 3 Væster paa 500 Stykker 80 Cents.
- 3 Væster paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

„Børnens Harpe“ med Musik

Børnens Harpe med firstemmig Musik, arrangeret af Kristian Nelsøn. Bogen har 243 Sange og er særdeles stillet for Søndagskolen og Hjemmet og Ungdomsmøder, Mrs. Prof. G. W. Schmidt, Past. D. Juul med flere har anbefalet Bogen. Har du en Søn eller Datter eller Ven, som spiller Orgel, saa køb denne Bog og forær dem.

Indbunden i Skirtingsbind 60c.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

History of the Great Reformation in the times of Luther and Calvin. Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy By J.H. Merle D'Aubigne, D. D. 1096 pages. Nicely bound. Price \$2.50.

Hauges Synod Book Dept.,
RED WING, MINN.

Festkriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmærkede Billeder af Stolens Bygninger, H. M. Sande, Past. D. Hanjon, Andrew Ellingson og af alle Bestyrere ved Stolen ligesaa dens Aabning samt en Gruppe af Stolens Direktører. Ialt er der 22 andre Billeder. Festkriftet er smukt udtrykt og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Stolen. Til Præster og Agenter gives almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. Lillethun, Red Wing, Minn

„Andelige Sange for Lægsfester“, forfattet og efter Opfordring udgivet af Chr. Dick, Præs. 112 Sange. (Pastor Brohaugs sidste Arbejde.) Pris 30c.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

En norsk Familie i Syd Afrika

Af Sofie Norgaard.

En interessant Fortælling om Forfatterindens Oplevelser i det fjerne Land. Bogen er paa 194 Sider, trykt paa godt Papir og forsynet med mange Billeder. Indbundet i Omflag med Titelen trykt paa Siden. Pris 50 Cents.

Hauges Synod Book Dept.,
RED WING, MINN.

SUNDAY-SCHOOL CARDS & TICKETS.

CARDS, with beautiful floral designs, Bible picture or landscape in colors and a scripture passage on one side and a hymn or poem printed on the other side. Fancy cut edges. Size, 4x5 in. Price per card 2 cents.

No. 1311. Come unto Me. Fine designs, Pilgrim, Sower, Ruth and Boaz, etc., with Texts in colours. Price per card 3 cents

No. 1595. Peaceful Dwellings. Very fine children designs, with Texts in full colours Price per card 3 cents.

No. 1597. Crowning Mercies. Very fine landscape designs, with selected Texts in full colours. Price per card 3 cents.

TICKETS. SCRIPTURE GEMS

No. 47. Thirty-six tickets. Birds and branches. In book form, 10 cents.

No. 48. Thirty-six tickets. Country and lake scenes. In book form, 10 cents.

No. 49. Fifty-four tickets. Country scenes with flowers. In book form, 10 cts.

No. 50. Ninety-six tickets, floral design, 10c.

No. 51. Seventy-two tickets, floral " 10c.

Søndagskolefort til Bibelsprog paa norsk til 1c, 3c og 5c pr. Stykke, Nettopris.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Lær mig, Herre, din Vel.

En Bog til Konfirmanter. 72 Sider. Smukt indbunden. Pris 25c.

Send Ordres til C. Lillethun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

BE TRUE

A few words to the confirmed youth of the Ev. Lutheran Church. By Rev. G. T. Cooper, A. M.

Contents: I. Be true to your parents. II. Be true to your church. III. Be true to your Lord. 100 pages. Bound in cloth. Price 25 cents, net.

“FOLLOW ME”

Words of Guidance for the Way of Life. Dedicated to the Lutheran Young People of America. By Benevolus. Prettily bound in heavy paper cover with gilt title and ornament. 48 pages. Price 15 cents, net.

Denne Bog habes ogsaa paa norsk a 15c.

HAUGES SYNOD BOOK DEP..

Dr. 74 RED WING, MINN.

**Livet efter Døden og
Gudsrigets Fremtid
af Pastor L. Dahle.**

Forord af Biskop J. C. Heuch.

496 Sider. Hæftet \$1.90.

Indbunden \$2.25.

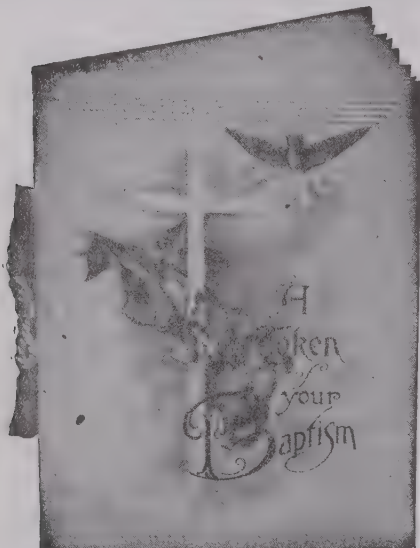
Send Ordres til

C. Lilletun,

Drawer 74 Red Wing, Minn.

A TOKEN OF YOUR BAPTISM.

Et ualmindeligt pent Daabsminde i Bogform
baade Daabsattesten og Dmslaget er lithograferet
i mange Kulører. Billeder, Bibelske og Salme-



vers er lithograferet i brunt og sort. 12 Sider og
Omslag paa tykt Papir og hæftet med fryndset Sil-
tejnør. Det hele er paa engelsk.

Pris pr. Stykke 25 Cents eller \$2.40 pr. Dussin net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Drawer 74, Red Wing, Minn.

"The Lutheran Intelligencer",

et engelsk Kirkeblad med god opbyggende
Læsning og mange kirkelige Efterretninger
baade fra Hauges Synodes Arbeidsmark
og Kirkens Arbeidsmark i Almindelig-
hed. Bladet udkommer en Gang om
Maanedes i Red Wing, Minn., og redigeres
af Prof. Gustav M. Bruce. Det koster 50
Cents pr. Aar, forstudsviis. Agenter ønskes
il at virke for Bladets Udbredelse. Send
or Prøvenumre og Agentøvilkaar.

THE LUTHERAN INTELLIGENCER.

Red Wing, Minn.

Det hellige Vand i Fugleperspektiv
Et meget vakkert Billede, passende at sætte i
Ramme. Pris 30c.

Ordres indsendes til

C. Lilletun, Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt
paa pene Silkebaand, passende for Bogmærker:

"Julehilsen", "Nytaarshilsen"; "Hilsen fra
Amerika"; "Venlig Hilsen"; "Hilsen til Fader";
"Hilsen til Moder"; "Hilsen til Søster"; "Hilsen til
Broder"; "Hilsen til Onkel"; "Hilsen til Tante";
"Til min kjære Søn"; "Til min kjære Datter";
"Hjertelig Blyndstning"; "Herren er nær"; "Uden
Kors ingen Krone"; "Barnefang"; "Hjertelig Hil-
sen"; "Idag vil jeg prise Herren"; "Tro, Haab og
Kjerlighed"; "Til kjære Bedstemoder";

"Christmas Greeting"; "New Year Greet-
ing"; "A Greeting to Father"; "A Greeting
to Mother"; "A Greeting to Sister"; "A
Greeting to Brother"; Faith, Hope, Charity".

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Bede s er indret.

Naar vore Menigheder indsender Benge til
Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorløn, Synodelas-
sen, heri indbefattet Skoleklassen, Fondsklassen og
Fevell Luth. College, sendes til Mr. D. A. Ulvin,
906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Indremissionen, Kinamis-
sionen, og andre Hedningemissioner,
sendes til Rev. A. D. Oppegaard, Madison, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes
til Rev. J. A. Quello, Beresford, S. D.

Benge til Church Extension sendes til
Rev. J. K. Effe, Hendricks, Minn., R. 3, B. 6.

"Buddæreren"

udgives af Hauges nordl. evangelisk lutheriske Synode i Amerika
Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster
forstudsviis \$1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,

Drawer 74 Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Solter, Red Wing, Minn.
Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til
ham.

Entered at the Post Office at Red Wing,
Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Første Spndag i Advent; 2.
En Baamdelse; 3. Long Lake, Green Lake, Nor-
way Lake; 4. Ilden skal prøve dit Verk; 5. Fra
Indremissionsmarken; 6. Narsmødet i Randall,
Iowa; 7. Galt i Vandet; 8. Kinamissionen; 9.
Spaafvinden; 10. En Hilsen; 10. En liden kirk-
lig Nyhed; 11. Dødsanmeldelse; 12. Fra Arbeids-
marken; 13. Betjentgjørelser; 14. Røtteringer.

No. 49 }

Lørdag den 7de December 1912

{ 44de Marg.

Anden Söndag i Advent.

(Af East. S. M. West.)

(Lut: 12. 35—40.)

Vente fin Ferre.

Adventstiden skal særlig minde os om, at Jesus kommer igjen til Verden. Jo mindre vi lever i den Bevidsthed, des farligere. Det er gjerne dem, som sætter hans andet Komme langt i den fjerne Fremtid. Det var iltte saa med de første Kristne.

Vi lever i Ventetiden og Brudgommen
kan bryde op, hvad Tid som helst, fra sin
Himmelfste Brudbudsfest, for atter at samle
ind til Ewighedsfesten alle sine Gjester.
Men Ventetiden har noget daarende ved sig,
særlig naar den blir lang.

Man blir t r æ t og man blir f ø v n i g. Vi har lagt Mærke til, hvorledes Menneſter fordriver Tiden, naar de maa vente paa forſinkede Tog. Nogle lægger ſig til at f ø v e Tiden bort; andre beſtjæftiger ſig med D i f t u t i o n, og, atter andre tager ſig fore ganſke unyttige Ting. Kanſke det gaar ſlig, aandelig ſeet, med mange ogſaa i Ventetiden. De øder bort ſin dyre Naadetid, og ret ſom det er høres Himlens Baſun lyde, „Brudgommen kommer“, men de er ikke færdig til at møde Ham. Hvilken Stufſeſe.

En stærkt Hjælp til at holde Hjertet løst fra alt, men aabent for Nesteren er at f o r b e n t e sin Herre. Guds Folt skal være et ventende Folt; thi „deres Borgerskab er i Himlene“. I Guds Børns Dagttjeneste er

der intet som hedder Sovetid. Sovner de, saa slukkes ogsaa Lyset. Det er vistnok ban-
skeligt at opdage hos andre, naar deres
Lampe slukner. Dog er det noget, vi har
lagt Mærke til, naar en Lampe holder paa
at slukke. Hvad er saa det? Jo, det er den
ofende, stinkende og ubehagelig
Lugt, som møder os. Dette røber Lam-
pens Tilstand, og kanske det kunde røbe ogsaa
nogen Kristens Tilstand.

Billedet af Husbonden, som vilde vaage, hvis han kjendte Tiden for Thyens Rvme, siger til Guds Børn, at de maa vaage altid. At Verdens Børn ræddes for den Tanke, at Jesus kommer, det er nok forstaaeligt; thi de frygter for, at han skal borttage deres Lyst, Glæde og Herlighed, som de lever i. Men Guds Folk skal altid være saadan findet, at de er rede til med Glæde at lukke op, straks han banker paa.

Hvad skal vi gjøre i Ventetiden?
 Derpaa svarer den Herre Jesus ganske tydelig i denne Tekst, og vi maa give Aft derpaa: „Lad eders Bænder være ombundne“. Se til at være i Tøiet og ha det godt fæstet til eder. Billedet, som Jesus bruger er jo hentet fra Østens Klæde- dragt. Disse Østens Folk brugte lange og løse Klæder. Skulde de løbe eller kjæmpe, maatte Klæderne bindes godt til med Belte eller Remmer, forat ingen Flig skulde hindre deres Løb. Under dette Billede sigter Jesus paa et Menneskes Sind og Hjerte. Det er Fare for, at du kan være noget ganske løst der.

GTU Library
2400 Ridge Road
Berkeley, CA 94709
For renewals call (510) 649-2500

Der kan blive løse Tanker om Synd. Hvordan er vor Tid i saa Henseende? Tager den det let med Synden? Den leger og lefler med Synden som var den en ringe Ting. „Synden danser med sin Slave“. Er dit Hjerte og Sind ræd Synden? Den som ikke er ræd Synd, har ikke Jesu Sind. De løse Tanker om Synd trænger til at faa et dybere Alvor. Vor Tid udarmes sig i N y d e l s e s s y n d e n, men Sjelen blir tom og udarmet. Fordi der er løse Tanker om Synden blir der ogsaa løse Tanker om Naaden. Naadens Virkelighed og Naadens Storhed. En Ting er meget farlig, det er at fortsætte og lynde mod Samvittighedens tydelige Stemme og saa trøste sig med Naaden og Forladelsen. Vi maa v i l l e stilles med Synden forat eie Naaden.

Der kan ogsaa bli noget løst i Sindet om Gud og hans Faderomsorg. Tabes Tilliden til Guds Faderomsorg saa gribes man af Madstræb og Næringsomsorg. Vi maa jo ha Mad og Klæder, siger man. Ja, vist maa vi det, men har ikke Gud lovet det? Det er Fare for, at man i Bentetiden gaar op i Madstræbet, saa man glemmer sin Herre. „Ingen som gaar i Strid indvifler sig i Livets Syaler, at han kan behage ham som tog ham i Tjeneste“, saa vidner Herren selv for os. Menneskesjelen kan ikke leve af det som vokser paa Jorden, det er for Begemets Tribsel alt Jorden frembringer. Sjelen er en Aand i os og dens Mad maa være af aandelig Art. Jesus er Sjelens Mad; ham maa vi optage i vort Menneskevæsen for ret at leve, ellers blir Mennesket Dødens Bytte. Den eneste Naade hvorpaa Jesus kan optages og gøres til Sjelens Indhold er Troen. Men skal Troen ta fat i Jesus med nogen Mening, maa Hjertet og Sindet ombindes med den Sandhed, som frigjør fra alle hemmende Stranker. Ikke en Flig af Hjerte og Sind maa hænge ved Synden og Verden. Ind i Herrens fulde Rustning Ven, saa du er særberdig til Handling.

Det andet, som Jesus vil, du skal gjøre er at ha Lysen brændende. „Og eders Lys brændende“. Mot et Vilsede fra Datiden.

Det var smaa Lamper, de brugte den Gang. Skal Lysen brænde, saa forstaar vi, det maa ha noget at brænde af. Havde Jesus levet nu, havde han gjerne fundet Nutidens Belysningsmaade som Billede for sin Tale. Hovedsagen er at ha Lys i sig. Saa som vore elektriske Lys faar sin Kraft til at lyse fra en Kraftstation, saa skal vort Liv lyse ved at staa i Forbindelse med den aandelige Kraftstation Jesus, som er Verdens Lys. Hver liden Lampe i dig maa faa sin Lyskraft fra den Naadestol, som er oprettet i Kristus Jesus.

Hvordan er det med disse Lamper? Hvordan er det med din Samvittigheds Lampe? Holder du den brændende? Ved den skal du skjelne klart mellem Ret og Uret, Sandhed og Løgn, Aandelighed og Verdslighed, Guds Værk og Satans Værk. Faar din Samvittighed sit Lys fra ham, som altid holder klar Linje mellem det som er fra Gud og efter Sandhed, og det som er fra Satan, Kjødet og Verden?

Der er Troens Lampe. Er der en levende Traad mellem din Trang til daglig Forladelse og Jesus, eller har du en lysløs Lampe med en død Traad som Forbindelse? Dit daglige Forhold til Guds Ord afgjør dit Forhold til Herren selv. Skal der vedbli at blive en hellig Flamme i Menneskehjertet, maa der en levende Tro til. Jesu Brud skal ha „brændende“ Blus, og staa i denne vantro og mørke Verden som levende Breve og Bevis for, hvad Jesus kan gjøre.

Der er den klare og lysende Belysning i Ord og i Liv. Det er nødvendigt at ha ogsaa Belysningslampe. Det er nødvendigt for den troende selv. Derom har Jesus selv sagt: „hver den som kjendes ved mig for Menneskene, ham skal ogsaa jeg kjendes ved for min Fader i Himmelen“.

Menneskefrugt vil helst forstumme Belysningen. Da blir Troen svag og Haabet mat, og Samvittigheden faares. Trangen til at vidne om Jesus tvæles. Men Ord og Liv maa stemme overens. Riber du ned i dit Liv, hvad du bekjender i Ord, da er ikke dit Lys brændende, nei, det er et Tr-

Ihø. Bektjendelsens Kraft beror paa den Sandhed der er i den.

Der har du K j e r l i g h e d e n s L a m p e . Er den i aandelig Slægtsskab med Jesu Kjerlighed? Det er Prøvestenen. Da er du glad i de helliges Samsund, og du har endyb og inderlig Medynk med de vantro. Din Kjerlighed er nok ikke Grunden til din Naadestand, nei det er hans evige Kjerlighed til dig som er Grunden. Din Kjerlighed til Jesus, Guds Børn og Medmenneker er en Følge af din Tro paa Jesus. Han elsker dig først, derfor elsker du ham igjen. Han gav sig hen for dig, derfor gir du dig hen til ham som et levende og helligt Offer. Kristendom uden Kjerlighed er lig den falske Mynt, den synes at være Penge, men er uden Værdi. Vil du være Herrens ventende Brud, saa lad da aldrig Verden faa det Indtryk af dig, at du hører den til. Ha Lys hos dig og i dig; thi „derjom det Lys som er i dig er Mørke, hvor stort blir da ikke Mørket?”

Hvad skal den lysende og vaagende Brud faa? Den skal faa være „salig” siger Jesus. „Salig er de Tjenere, som Herren finder vaagne. Hvad lægger Skriften i det Ord at være „salig? Ja det er at være f o r e n e t med Gud, n y d e Gud, ha sit L i v og sin L y s t i Gud. Det er og har Synds Forlæbelse og Barnetaar hos Gud.

Han skal „lætte dem tilbords”. Du vil gjerne være med der i den Bordsætning. Du vil kanske gjenkjende nogen der. Enten smaa eller store, nogen som var dig kjer. Det er Livets Lyst det at være sammen med dem man har kjer. Herren har villet det, at alle Guds Børn skal engang faa være sammen. Derfor maa enhver Sjæl gjøre, hvad den ved Guds Naade kan, forat dem du har kjer kan evigt være sammen med dig.

Han skal gaa frem og „tjene dem”. Jeg synes, jeg ser denne Jesu Lys, ren, kjerlig og mild, hans Ansigt som Solen, hans Klæder som Sne, anviser sine „Tjenere” som vaaget, de lyse Rum i sin Faders mange Værelser. Her har de ventende, en liden Tid, om end i Strøbelighed, søgt at ære ham, nu gir han dem en evig Vre. De har

tjent ham her i hans Naaderige, nu tjener han dem i sit Herligheds Rige. De har gjort hans Navn, Naade og Sandhed kjendt her i Verden, nu gjør han sine kjendt med sin Fader og hans Engle. Hvilket helligt Selsskab ved denne Borttjeneste. Der er Troens Rjæmper, Patriarkerne og Profeterne. Der er mange som vaaged gennem Nød og Trængsel af mange Slags, men jo mere de led des mere modnedes de for Herligheden og des mere stunded de efter alle Tings Gjenoprettelse. Somme mistede sine Lemmer her og blev legemlig lemlæstede Menneker, men de er hel der. Der er de smaa livlige og glade Barneansigter, hvis Livsdag paa Jord var kort, dog er de fuldkomne Menneker der.

Gjennem Nattevagterne har mange ventet og vaaget med Vængsel efter Herrens Dag. Gjennem den anden og tredie Nattevagt, den mørke Midnat, da det kostet mest at vaage, og da mange sov saa tungt, da gennemlevet de alt og holdt sit Sind og Hjerte ubesmittet af Tidsaadens Smitte,

Herrens Herlighed oplyser den hele Himmelsal, og med fuldkommen Tilfredshed skal de gjenløste bade sig i Guds evige Kjerlighed.

Har du Udkomme til at miste Festen? Tør du vove dig til at sælge den for Tilfredsstillelsen af en syndig Lyst?

Vel den som har Lys og er ombunden, og ikke lader nogen Thy bryde ind i sin Sjæls Hus. Vel den som venter sin Herre hele Tiden. Amen.

Fra Osfian, Ja.

Stavanger Settlementet er jo noget gammelt og godt kjendt, og Stavanger Menighed er vel en af de ældste i vort Samsund. Endnu staar det gamle, historiske Boghus, hvor man den første Tid holdt Gudstjenester og større kirkelige Møder, da Pastor Bohum i sine yngre Aar betjente Menigheden. En Sammenligning mellem hin Tid og nu vil være interessant.

Man har i Aarenes Løb havt sin Del af de Hindringer, som altid følger med at bygge Menighed; men Herren har—trods Feilgreb—vedkjendt sig Arbeidet, saa Menigheden lever og er i enig Virksomhed for sin indre og ydre Velf. Og den har ved Aaarens Midler og den levende, virksomme Agerne været et lidet Saltkorn og Lys, hvor Sjæle blev aandelig velsignede og sandt Hvile ved Herrens Altare.

I Sommer har Menigheden havt Besøg af Studenterne Tungseth og Espelien samt Emisfar Ryg, der hver holdt nogen Religionskole. Og ikke bare tog de sig af Børnene med Duelighed og Forstaaelse, men deltog flittig i den opbyggelige Virksomhed—til Velsignelse for alle. Og saa ønsket vi det ogsaa. Da Religionsundervisningen er den kristne Menigheds Livsnerve, maa man glæde sig over ethvert Træk af Oftervillighed for den. Men der er ikke vundet frem til egentlig Menighedsskole, det ideale for en Menighed. Thi er der nogen Gren af den kristelige Virksomhed, hvorfor en Menighed er Menighed og burde staa samlet, da er det viselig Børnernes kristelige Undervisning. At forstaa sit Kalb og gjøre sin Pligt her, det bringer gode Renter og sikrer mere end noget andet en Menigheds Velsignelse og Fremtid. Men Hindringerne for Barnefølen kommer ogsaa udenfra, da Folkeskolen nu ogsaa paa Landet indtager saa bred Plads, at Religionskolen maa lide sig omkring for at finde Rum.

Der maa altid ventes delte Meninger og Interesser for Samfundets Arbeidsgrene. Det er jo bare til det gode, naar den syndige Kæmpeskrud holdes nede, da derved enhver Gren faar sine Arbeidere og Bidrag samt en Plads i den kristnes Forbøn. Det kommer her an paa Kjendskab til Arbeidet og om det ledes og drives sli, at det skaber Tillid og Oftervillighed. Nu er der altid en Del Feilfindere, hvem intet er tillids, og alle burde og kunde ha' mere Kjendskab til ethvert Kir-

vens Arbeide; men den almindelige Menighedsmand tænker ud fra sine egne Aar, at der er en menneskelig Begrænsning i vort Arbeide, som selv ikke den stærkeste Tro kan overse. Og det kristne Folk har ikke liden Evne til at stille det falske fra det ægte, og de ser mere efter det kristeligt tjenlige, end paa det glimrende i Verden.

Det har vakt Opmærksomhed og Vængstelse, at de aarlige Udgifter er stigende. Gjelden er nær greiet med megen Villighed; men nu spørger endog de mest interesserede: Hvorledes skal dette ende? Andre fristes til at trække Haanden tilbage og lade Skuden seile sin egen Sø. Staar da en Menighed alene om alt sit kirkelige Arbeide, vil ofte Byrderne blive for tunge paa den Del, som gjerne vil ha' Menigheden i alle Arbeider op til Maalet. Og her gaar det ikke efter, hvad man kan og burde, men hvad man i Frihed vil. Og maatte nu ikke den Frivillighedens Aand, som altid i Længden er den hørende Magt i frie, selvstændige Menigheders Forhold til Samfundet væles og slaa om i Mismod og Uvilje. Det trænger alle i vor Tid at vogte sig vel for. Nu, hvorom alt er, vi maa tage Smaatag og Stortag igjen, saa det monar, og det er vel indtil videre Løsningen paa det hele.

Menigheden har nylig taget et godt Løst for sin Kirke og Prestegaards Reparation, som koster over \$800.00. Man har malet Kirken indvendig og papiret den, kastet de gamle Døne ud og sat ind en god Furnace. Og et godt og koseligt Basement er lavet under hele Kirken. Den praktiske Nytte af det viste sig under sidste Kredsens Møde, da flere hundrede samlede der hver Dag til Middag, som Menighedens flinke Kvinder serverede frit til alle. Kvinderne har ogsaa ydet et stort Bidrag til Kirkens Reparation, som dog ikke er taget af Kvindeforeningernes Missionspenge, men vundet ind ved andre Anledninger. Nu kan man ikke skjønne, hvorledes vi under Forholdene kunde være Vase-

mentet foruden. Men trods dette og meget andet, jeg her ikke skal nævne, har Menigheden ikke glemt sine Prestefolk. Her ihøst fik de over \$100.00. Det var vakkert gjort og baade en Hjælp og Opmuntring.

Aa ja, der er Stræb med at ha' Menighed og drive Samfundsarbejde, men det er vort Kald paa Jord som kristne. Og de timelige Midler, som Herren ogsaa giver os, er her „det lille“. Mange af de gamle Rydningsmænd er nu vandret bort og andre staar ved Afslutningen af sit Dagværk, men Herren har kaldt ind nye Kræfter, som tog deres Plads. Og ingen Gjerning er større og har rigere Løfter end den: At bede og arbejde og bære Byrder for Herrens Menighed, at den mere maa svare til sit Navn og Kald, saa hver enkelt maatte blive en levende Sten i Herrens store Tempelbygning og Guds Rige ved Menighederne bæres ud til Folkene.

Korr.

Red Wing Seminar.

Siden sidst I hørte gennem „Buddbæreren“s Spalter fra Seminariet, har Antallet af Studenter forøget sig betydeligt. Her er nu omkring 130 ialt. Hvorfor mange af „Gutterne“ kom saa sent ihøst, grunder sig vistnok paa det forsinkede Indhøstningsarbejde i Nordvesten. Arbeidet gaar saa almindeligt; alle er friske og derfor har vi meget at takke ham, som giver os noget at gjøre og bertil Sundhed og Helbred.

Omtrent en Uges Tid siden havde Prof. J. A. Bergh, som er Musiklærer ved vor Skole, Besøg af sine Brødre Pastor A. B. Bergh fra Hettinger, N. D. og Hr. E. D. Bergh med Frue fra Bowman, S. D. Den sidstnævnte er nylig gift og kom saaledes herom paa sin „Honeymoon Trip“.

Hr. Jakob Ljøstveit, som er paa Vej til Norge, var opom „Haugen“ den 24de og 25de dennes for at aflægge et Besøg hos sin

Broder, Peder Ljøstveit, førend han seiler over „Blaamyra“.

Hr. Lewis Læssesen fra Thief River Falls var i Red Wing over Søndagen den 24de i Besøg hos Venner. Søndags Aften var han tilstede ved Gudstjenesten i St. Peters Kirke og sang et par vakre Soloer.

Hr. Nels Klungtveit, som studerer ved den akademiske Afdeling, havde nylig Besøg af sin Søster Gunhild. Frøken Klungtveit er paa Vej til Norge for at se sine Forældre og da især sin Moder som er syg.

Korr.

Fra Lac qui Parle.

Et lidet Samtalemøde af Madison Kredss af Hagues Synode blev afholdt i Lac qui Parle Menighed den 12te til 14de Nov. sidstleden.

Da Sekretæren ikke var tilstede, blev undertegnede paalagt at sende nogle Ord til „Buddbæreren“. Af tilreisende Predikanter var følgende tilstede: Pastorerne L. J. Oppedahl og J. M. Wick samt Emisær J. A. Hanson fra Grafton, N. Dak. Sidstnævnte holdt Abningsprediken over det 10de Kap. af Daniels Bog. Særligt mindet han os om den store Sandhed, at Gud altid hører sine Børns Bønner, selv om Mørkhedens Magter til en Tid kan hindre Bønghørelsen i at naa frem. Se B. 12 og 13.

Samtaleemnet var Joh. 3, 14—21. Past. J. M. Wick indledet. Baade i Indledningen og under Samtalen blev det kraftigt fremholdt, at Guds Kjerlighed i Kristus er vor Frelses Grund og at alle, som vil blive frelst, maa komme til ham ved Omvendelse og Tro. Den, som ikke gjør det, er under Dommen: „Den, som ikke tror, er allerede dømt“. Maa Gud give at ogsaa disse Sandheder maa saa virke til Liv og Frelse for mange Sjæle.

Paa Mødets Begne

B. K. B a r s t a d.

Brev fra Rønning.

Barbo, Alta., Nov. 13de 1912.

Efter en overmaade interessant Reise til „Verdens Ende“, The Peace River District, den sidste Ende paa Nordvesten, er vi atter i bedste Velgaaende tilbage til Barbo.

Vi reiste ca. 1200 Mil hvoraf over 800 i vor egen Teltvogn. I over 6 Uger sov vi kun en Nat inde i Hus. Paa Hjemveien fik vi Vinterveir, saa vi nogle Gange fik Anledning til at sprede Sengklæderne og Vorddugen paa den bløde, hvide Sne. I saadanne Tilfælde kommer det vel med at være i Slægt med de gamle hærbede Virkebeiner.

Vi var 5 i Følge. Olaf Horte, John Johnson, Ole Forseth, min Hustru og jeg. Det var mange flere som var bestemt paa at gaaet med; men de fæle Rygter om de forfærdelige Veie skræmte de fleste. Fra Barbo til Edson, 175 Mil, reiste vi med „Grand Trunk R'y.“ Fra Edson til Grande Prairie er 250 Mil.

Dette er den nye og korteste Bei til G. P. Under Regntiden i Sommer var den næsten ufremkommelig. Nu bliver den meget bedre. I 2 Aar har over 60 Mænd været i stadigt Arbeide. Dette har kostet Regjeringen herimod en Million Dollars. Med Læs burde man kun reise om Vinteren. Vi kom vel frem til „Grande Prairie“ paa 10 Dage. Nogle havde været 2-3 Maaneder. Delagte Vogner, døde Heste og Okser laa i Veien og ved Veikanten overalt.

Trods Hindringer og store Lidelser bryder Folkestrømmingen sig gennem alt. Bladene paastaar, at henimod 8,000 Mennesker er reist til Peace River i de 3 sidste Aar. Deriblandt ganske mange Skandinaver.

Peace River Distrikt har en stor Fremtid med mange værdifulde Muligheder.

Ikke mindre end 6 Jernbanekompagnier lægger Planer for at gaa hid. C. N. R. og C. D. B. C. er alt langt paa Veien.

Af flere Grunde gjorde jeg denne Un-

dersøgelsesreise, dog nærmest i Missionens Interesse.

En stor Indvandring fra alle Verdens Kanter gaar hid. Den norske lutheriske Kirke burde være med fra Begyndelsen. I Bea-verlodge paa G. P. besøgte jeg en norsk Familie fra Bø, Telemarken. Troende Folk. Båret der i 4 Aar. Den norske luth. Kirke har intet gjort for dem. Nu tilhører de Methodistene.

Det er forgalt, at vi lader vort Folk spredes hid og did ved egennyttige Agenter-øste til daarlige Steder. Langt om længe sendes og lønnes en fattig Missionsprest, der maa gjøre lange besværlige Reiser til nogle Familier her og der, som altid maa faa lidt Hjælp af Indremissionskassen. Hvis vi derimod kunde faa samle vort flere norske Folk i større Settlementer vilde det i mange Henseender blive til stor timelig og aandelig Betsignelse.

Hans Rilsen Hauge var en Mand som havde det rette praktiske Syn baade paa de jordiske og paa de aandelige Ting.

Siden min Helbred og andre Omstændigheder gjorde, at jeg ikke kom til at gaa tilbage til Kina, blev det en indre Trang for mig til at gaa til vort Folk herhjemme som ikke har nogen anden at samle dem om Guds Ord og Sakramenterne.

Jeg vil ikke paatage mig noget Ansvar ved at opfordre nogen til at flytte hid til Nordvesten som har et bra Hjem før, men da saa mange kommer hid skal det være mig en Glæde gennem „Budd.“ eller privat at give Oplysninger om Landet, Forholdene og Fremtidsudsigter. Vi har selv taget Land deroppe og agter at flytte hid i Februar Maaned, om Gud vil. Muligens i Marts bliver noget meget godt Land aabnet nord for os. Vi har ca. 30 ganske gode Billeder fra Turen. Har ikke Tid til mere idag.

Eders hengivne

H. N. Rønning.

Utter en Husfader vandret bort.

„Salige er de døde, som dø i Herren“,
Joh. Aab. 14, 13.

Hans Johnson Helgeland afgik ved Døden efter et kort Sygeleie den 29de September i en Alder af 63 Aar. Han blev begravet den 3die Okt. under stor Deltagelse. Han efterlader sig Hustru og 8 Børn, som føler et dybt Savn af en kjer Egtefælle og Fader.

Han blev født den 1ste Juni 1849 paa Gaarden Helgeland i Sandeid, Staoanger Amt, Norge. I 21 Aarsalderen udvandrede han til Amerika og boede først i Wisconsin og siden i Illinois. Han blev ægteviet til Inger Sandeno i Aaret 1874.

I Aaret 1883 flyttede han med Familie til Marshall Co., S. Dak., hvor han boede, indtil han for 6 Aar siden flyttede til Pierpont, S. Dak.

Det kan med Rette siges, at vi har i Johnson tabt ikke bare en kjer Fader og en trofast Egtefælle, men en oprigtig og varm kristen. Han var ogsaa en varm Missionsven. Ikke bare den ydre men ogsaa den indre Mission. Det er ingen Overdrivelse, om vi siger: Han gjorde, hvad han kunde.

Han var glad altid at faa være med at gjøre noget for Guds Sag. Det gjorde ham ofte ondt at høre, at saa mange af de troende var saa knap, naar det gjaldt at gjøre noget for at fremme Guds Rige iblandt os. Han stod altid særddig med sin Gave.

Han var elsket af alle og vil blive savnet ikke bare af Slegtninger, men ogsaa i Menigheden.

Paa Begravelsesdagen viste det sig, at afdøde havde mange Venner; thi mange mødte da frem for at følge ham til sit sidste Hvilested.

Past. Danielson holdt Andagt i Sørgehuset, Undertegnede og Past. Haugland talte i Kirken. Undertegnede talte ogsaa paa engelsk og forrettede ved Graven.

To af Børnene kunde ikke komme til Begravelsen nemlig Mrs. Past. Halvorson og Mrs. Past. Haugland.

Savnet og Sorgen er stor, men vi søger ikke, som de, der ikke har Haab.

Fred med Støvet! Velsignet være Minde!

Med Graad vi hans Legem begrave,
Hans Sjæl Gud i Himmelen have!
Han kan den alene hushvæle,
Der Graad følger Døden i Dale.

Vi tro paa Guds Øster og mindes,
Det stunder til Dagen, vi findes,
Naar Herren af Himlen er kommen,
Og vi skulle stande for Dommen.

Farvel da, o kjereste Broder,
Der sørger Guds Kirke din Moder,
I Himlen hun Palmen dig byder,
Hvor saliges Seiersang lyder.

Gud hjælp os alle at vandre
I Troen til Gud med hverandre,
Og stilles saa herfra vi træde
For Herren at stande med Glæde!

B. S. Stenersen.

Smuk Gave.

Fra tre Medlemmer i Pastor Johansens Kald ved Spicer, Minn., er sendt en smuk og værdifuld Gave til vort Seminar i Red Wing. Gaven bestaar af tre solide Pulle af Eg for de teologiske Klasseoværelser ved Skolen. Giverne er Mrs. Engen, Enken efter Johannes Engen ved Norway Lake, Henry Bergh ved Green Lake og Carolinus Hendrikson ved Long Lake.

Det var vistnok Past. Johansen, som satte dette paa glid og fik gennemført det til Værelse for Giverne og til Gavn for Skolen. Rette bedkommende vil nok vide i sin Tid at udtale Skolens eller Samfundets Tak til de gode Givere for den værdifulde Gave.

Men hvad vi tænker paa i denne Forbindelse er, hvormegit saadant der kunde gøres til Forbedring ved vore Skoler, naar nogen flere havde Mod og Villie til at opmuntre til det og vilde lede saadanne Foretagender.

Der er Gymnastiklokalet til Eksempel. Der staar det, som det har gjort i mange Aar saa tomt, som det altid har været. Og hvad er et saadant Lokale til, naar der ikke haves de nødvendige Apparater. Vel har denne Sag været behandlet paa Aarsmøderne især det sidst afholdte, men nu ved alle, hvilke Besværigheder og Vanskeligheder der følger med vore Bevilgninger og Pengeaffæ-

rer under Aarsmøderne. Det, som derfor paa noget Vis kan forbigaaes eller udsættes blir gjerne forbigaaet og udsat.

Og at nogen skal komme og hyde sig til at give en Gave eller en Gjenstand kan man nesten ikke vente. Nu er der mange velstaaende, og, som vi haaber, velgjørende Folk i Samfundet, og naar nogen kommer til dem paa den rette Maade og her om Understøttelse eller om en nødvendig Ting til vore felles Institutioner, saa er det slet ikke umuligt at faa det, hvilket sees af ovenfor omtalte Gave.

Her har vi en Mangfoldighed af Ungdomsforeninger; hvor let kunde ikke de samle lidt hver til at istandsætte Gymnastiklokalet osv. Jo, naar nogen bare taler en Sag og oparbejder den, saa pleier det at gaa, naar Folk bare forstaar at det er nyttigt og nødvendigt og de faar lidt Opmuntring til at gjøre noget.

At der bevilges store aarlige Summer til Missionerne og mange sender store personlige Gaver, det er aldeles som det bør være, og i Almindelighed tager jo Folk det ogsaa for givet, at disse Udlæg maa vi være forberedt paa kommer igjen Aar for Aar. Det skulde da vel ikke være underligere om der trænges lidt hele Tiden ogsaa herhjemme om ikke selve Driuhjulet skal blive ubrugbart.

Fra Kreditsmødet i Buxton.

Mayville Kreds af Hauge's Synode holdt sit Aarsmøde i Ny Stavanger Menighed, Buxton, N. D., Pastor J. S. Halvorsens Kald, den 7de til 10de November 1912.

Følgende Prester var tilstede: J. S. Halvorsen, L. Langehaug, S. S. Westby, J. H. Johansen, R. J. Løhre, J. J. Jacobsen, D. J. Malkewick, C. G. Eidness, D. J. Nesheim, D. S. Haugen og H. Moe.

Flere Lægbrødre var ogsaa der og afslagde Vidnesbyrd.

Offeret til Kredskassen beløb sig til \$57.10. Det var en gammel Mand, som bemærkede, at han syntes der var altfor mange Ticenter. Vi bemærkede, at vi syntes, det var et stort Offer.

To Foredrag holdtes. Et ved Pastor Løhre „Til de gamle til Fordel for Ungdommen“. Han lagde den opmærksomme Forsamling Nødvendigheden paa Hjerte til at gjøre særskilt Arbeide for de unge i Menigheden. Han sagde, at der som Regel var mere Børn og Ungdom i Menigheden, men at Arbeidet helst var anlagt for at opbygge de gamle Folk.

Det andet Foredrag ved D. J. Nesheim var om Børneundervisningen. Han betone- de stærkt, at man skulde faa istand en systematisk Ordning, saa at det nødvendige Resultat kunde opnaaes.

Kreditsens Emisærvirksomhed blev diskutert en del. Det viste sig, at alle var enige om Storheden i, at vi kan have en saadan Virksomhed i vor Kreds. Der blev bestemt 12 Maaneders Lægmandsvirksomhed. Det er jo ikke meget. Dersom det skulde være alt, da vilde man have Grund til at sige, det er smaat med Lægmandsvirksomheden. Men det er ikke alt. Ved Siden af Kreditsens Virksomhed har man Foreningsvirksomhed, samt ogsaa den mere frie og mindre officielle Lægmandsvirksomhed. Den sidstnævnte er den mest betydelige omend mindre aabenbare Lægmandsvirksomhed.

Den kristelige Samtale var meget baade lærerig og opbyggelig. Baade læg og lærd deltog flittig. Mange gode og kraftige Vidnesbyrd blev afslagt. Og da hver Taler fik tale 10 Minutter ad Gangen, blev der Anledning for alle at tale flere Gange. Det var noksaa heldig ved en Anledning som denne, at enhver maatte fatte sig kort. Hvis ikke maatte flere tiet stille.

Saa ønsker vi Guds rige Velsignelse over Forhandlingerne og Folket. Ny Stavanger Menighed i Buxton er saa heldig stillet, at der er mange Guds Børn. Det var derfor hyggeligt at være der. Det er underlig at se de gamle ærværdige kæmpe for Guds Riges Sager. De har kæmpet længe og tro for det som ret og godt er. Kan hende de ikke faar se saa meget Frugt af sit Arbeide; men derfor er de ikke forlagte; thi de ved, at Guds Løfter om Velsignelse skal ikke udeblive.

Det var et godt Møde.

Paa Kreditsens Vegne

H. Moe.

25 Mars Fest for Bethesda norsk dansk evangelisk luthersk Menighed i Jewell, Iowa.

Søndag den 4de August, 1912, var det 25 Aar siden denne Menigheds Begyndelse. I denne Anledning holdt Menigheden Fest paa nævnte Søndag, og de to foregaaende Dage benyttedes til et kristeligt Samtalemøde.

Mødet aabnedes Fredags Formiddag med Prediken af Pastor P. O. Wee.

Pastor. G. O. Paulsrud blev valgt til Formand for Mødet og undertegnede til Sekretær. Det blev bestemt at et sammen-
trengt Referat af Mødets Forhandlinger sendes til „Budbæreren“ og til „Bisergutten“.

Som Tekst for Samtalen havde Menigheden valgt Ef. 2; 19—22. Formand M. G. Hanson, som havde lovet at indlede Samtalen blev paa Grund af et Dødsfald i hans Menighed forhindret fra at være tilstede ved Mødets Aabning, men han havde sendt følgende skrevne Indledning som blev oplæst af Stedets Prest, C. J. Eastvold.

Indledningsforedrag.

(Af Pastor M. G. Hanson.)

Menigheden, Guds Kirke.

Brevet til Gjeferne er af almindelig Rækkefølge. Det er sandsynligt, at Brevet er en Fællesskrivelse til alle de forskellige Menigheder, der stod i Forbindelse med Menigheden i Gjesus som sin Modernemighed.

Brevet falder i to Afsnit: en belærende og en formanende Del, foruden Indgang og Slutning. Det kan dog ikke siges, at Brevet er belærende i samme Forstand som andre af Apostelens Breve. Det er mere en Lovprisning af Guds Naade end en Udvisning.

I store almindelige Hovedtræk skildrer Apostelen den Guds Naade, som var bleven Brevets Modtagere tildele, idet Gud havde udvalgt dem til sine Børn, kundgjort dem sin Villie og stænk dem Anden som Pant paa deres Arv. Da de var døde i Overtræ-

delser og Synder gjorde Gud dem levende og opreiste dem til et nyt Liv i Jesus Kristus.

Han minder dem ogsaa om deres elendige Tilstand under Hedenstabet, da de var uden Gud, uden Haab og udefattede fra Borgerret med Guds Folk. Jesus Kristus har nedbrudt Adskilligheds Mellemvæg, og de er nu blevene delagtiggjorte i Israels Rettigheder.

Jesus Kristus har forliget dem begge, Jøder og Hedninger, og skabt Fred, og gien- nem Evangeliet forkyndt dem Fred, Fred med Gud. De er saaledes nu ikke længere Gjefter og fremmede, men de hører Guds Menighed til, er en Sten i den store Bygning, som er opført paa Jesus Kristus som Hovedhjørnesten.

I vort Afnit, Kap. 2, 19—22 skildrer Apostelen i herlig Fremstilling denne Guds Menighed og taler om dens Væsen, dens Grundvold, dens indbyrdes Forhold, dens Opbyggelse og Væst, dens Opgave og endelige Maal.

„Saa er I da ikke mere fremmede og Udlændige, men de helliges Medborgere og Guds Husfolk“.

Apostelen sammenligner her de kristnes nuværende Tilstand med deres forrige, og han gjør det paa en saadan Maade, at det ikke kan andet end opmuntre og glæde deres Hjertes. Han siger dem ikke blot, hvad de nu er, men tillige i det følgende, hvad de alt mere og mere skal blive.

Grunden og Aarsagen for dette, for denne de kristnes nye Tilstand og dette deres herlige Haab, henter Apostelen ikke fra Guds Værk i dem, men fra Kristi Værk for dem, hvilket det første Ord i Vers 19, nemlig Ordet „saa“ viser. Ordet „saa“ tilkjendegiver at det, Apostelen nu vil sige, er en Følge af, hvad han i det foregaaende har sagt, nemlig Vers 13—18. Hvad de kristne tilforn har været, særlig de Hedningekristne, udtrykker Apostelen med Ordene: „Fremmede og Udlændinge“. Disse Udtryk betegner i det gamle Testamente Hedningernes Forhold til Jøderne. Udtrykkene her viser tilbage til Vers 12, men de er ikke blot en Gjentagelse. I Vers 12 talte Apostelen om det gamle Te-

stamentes Brevilegier, der tilhørte Israel, som Guds Pagtes Folk; men her taler han om Guds Rige, som dette er kommet i og ved Jesus Kristus. I Forhold til dette Rige havde de været „fremmede“ udenom det „Borgerskab“, og „Udlendinge“, uden noget Sted, uden noget „Hjemsted“ og uden nogen Ret i dette Rige.

„Er I da ikke mere“, fortsætter Apostelen. Forkyndelsen af Jesu Kristi Fred, (B. 17) har forandret dette. Kristi Forsøningsgjerning har ophævet dette Forhold og gjort „Et af begge“ (B. 16).

Et nyt Forhold er kommet istand. Dette betegner Apostelen med Ordene: „Men de helliges Medborgere“. De hellige er de udvalgte til alle Tider: sm. Hebr. 12, 22. Her tænkes ikke egentlig paa de gammel Testamentes hellige; men fornemmelig Kristi Riges hellige. Det er den samme Tanke som i Kol. 1, 12, hvor det hedder: „Takken de Faderen, som har gjort os dygtige til de helliges Arvedel i Huset“. Med de hellige, det sande Guds Folk, har Hedningerne faaet samme Ret og Afgang. I Kristi Rige er der nu ingen Forstjæl; thi de er alle ved Troen paa Jesus, formidlet ved den Helligaand, bleven „hellige“ og har ved Kristus i en Aand Afgang til Faderen sm. B. 18.

„Og Guds Husfolk“, siger Apostelen videre. Sm. Gal. 6, 10. Billedet forandres her fra et Rige til en Familie. I de foregaaende Ord: „de helliges Medborgere“ har Apostelen skildret de troendes Samfund med andre troende Menneſker. Her derimod taler han om deres Samfund med Gud selv. Det ene kan ikke være uden det andet. I det første Billede i Fremstillingen er der Tale om et Rige, hvor Guds troende er Borgere; her nu et Hus eller en Familie, hvor de samme Borgere er Medlemmer af Familien eller Børn i Huset, hvor Gud selv er Husfader. Dette er altsaa en Stigning i Tanken, en Fremadskriden; det betegner et nærmere Forhold til Gud og større og herligere Retigheder. De er Husfolk, Børn; Guds Husfolk, Guds Børn. Ikke Trælle, heller ikke besøgende blot; men selve Husfolltet, Guds egen,—Huset tilhørende Familie.

Her er ikke Tale om Herligheden i Himlen, men om den bevidste, personlige Forening med Gud,—det erfaringsmæssige Troes-livs-samsund med Gud.

Bidere siger vor Tekst: „Og opbyggede paa Apostlernes og Profeternes Grundvold, idet Jesus Kristus selv er Hovedhjørnesten“. Sm. Kol. 2, 7; 1 Petr. 2, 5. Atter fliser Billedet fra en Husholdning, en Familie til et Hus af hvilket de troende er levende Dele.

Dette Hus er opbygget paa Apostlernes og Profeternes Grundvold. Blandt Fortolkere hersker der en Del Meningsforstjæl med Hensyn til, hvorvidt her tales om gamle Testamentes eller nye Testamentes Profeter. Den almindelig Opfattelse, at „Profeter“ her betegner de gamle Testamentes har ingen væsentlig Indflydelse paa selve Stedets Forstaaelse, eller hvad Grundvolden er; thi det gamle Testamentes Profeter bygger paa den samme Grundvold som det nye Testamente vidner. Kristus er den profetiske Forkyndelses Indhold ligesaa vel som den evangeliske. Men af Versets Sammenhæng synes det her at være Tale om det nye Testamentes Personer; altsaa nye Testamentes Profeter.

Det kan jo godt være, at de to Navne gjælder de samme Personer, saaledes, at Apostlerne ogsaa har været Profeter. Apostlerne var de første og saaledes de eneste Grundlæggere af den nye Testamentes Menighed. De var udsat hertil af Frelseren selv og havde været med ham fra Begyndelsen af hans Virksomhed, samt annammet den Helligaand i særegent Maal paa den første Pintsedag. Hos dem var de nye Testamentes Gaver forenede ligesom de gamle Testamentes var hos Moses ved Begyndelsen af det gamle Testamentes Husholdning. Men ligesom Herren tog af Aanden, som var over Moses og gav de 70 Mænd, saa de profeterede (4 Mosb. 11, 25), saaledes fordeles ogsaa de apostoliske Gaver efterhvert som Behovet krævede det, som til Eks. over de 7 Fattigforstandere ved Apostlernes Haandspaalæggelse.

Derfor vare Apostlerne ogsaa Profeter som vi kan se af vort Brev, Kap. 3, 5. Se-

nere blev Profetiens Gave meddelt til særstilte Personer. Se Kap. 4, 11.

Altfaa „Apostle og Profeter“ kan være de samme Personer, men det kan ogsaa være forskellige Personer. Apostelembedet var det altomfattende Embede.

Apostel betyder Sendebud og indbefatter i almindelig Kaldelsen til at vidne om Kristus. Dette var mundtlig, personligt, først og fremst Apostlernes Gjerning. Mange har ment at Udtrykket „Profeter“ ved Siden af Udtrykket „Apostle“ peger paa deres særstilte Kald til skrifteligt at vidne og saaledes paa denne Maade opfylde det Kald at gaa ud i den ganste Verden.

En Profet er en saadan, som drives af Guds Aand, som paa en umiddelbar Maade modtager fra Herren det, han skal kundgøre; en hvem det bliver indgivet, hvad han skal meddele.

Ikke blot de hellige Forfattere i det gamle Testamente kaldes i Almindelighed Profeter; men med samme Ret og Grund tillægges Forfatterne af det nye Testaments Kanon, det samme Navn.

„Idet Jesus Kristus selv er Hovedhjørnen“. I første Kor. 3, 11 kaldes Kristus Grundvolden. Billedet er et andet her. Kristus er ikke alene Grundvolden, men han er ogsaa „Hovedhjørnen“. Dette Billede har sin særegne Betydning. Hovedhjørnen bestemmer hvorledes Bygningens Vægge skal sammenføres, ja den hele Bygnings Opførelse. Saaledes er Kristus det bestemmende Princip, som bestemmer, afjører, hvorledes alle Dese i og af hans Hus passende skal føies sammen. Velysende kan vi her smk. Udtrykket: „Hoved“, Kap. 1, 22; Sal. 118, 22. Kristus er ikke alene Menighedens, Kirkens Ophav, Grundvold og Støtte, men han er ogsaa den, som giver den dens Stikfelse og Form; han bestemmer Sted og Gjøremaal for hve enkelt Sten; han giver Liv og danner Karakteren hos et hvert Medlem. Hovedhjørnen er den hele Grundvold. Vi kunne smk. hertil Joh. 38, 6; Ef. 28, 16; Math. 21, 42.

Vers 20 begynder med Ordene: „Opbyggede paa.“ Her er det Tale om det Hus,

som opbygges paa denne Grundvold, denne Hovedhjørnen. Det er de Hedningekristne, de kristne til hvilke Apostelen skriver, som er opbyggede paa denne Grundvold. Dette skeede ved Troens Delagtighed i Kristi Forsoningsnaade. Se B. 17—18.

Apostelen fremstiller her denne Opbyggen som allerede steet; men i Vers 22 stedse fortsættende. Det er af Betydning at merke sig dette, at merke sig denne Forskjel. Her tales det om at være opbygget paa Grundvolden; i det sidste Vers hedder det egentlig: „Opbygges i ham“. Begge Dese maa ste i den her nævnte Orden: Først maa vi opbygges paa Kristus, Grundvolden, derved, at vi som fortable Syndere vender os til ham, som annammer Syndere og, som er bleven alle dem, som tro en Aarsag til evig Salighed. Troen maa hvile alene paa denne Grund. Det andet forklæres nærmere i de to følgende og sidste Vers af vor Tekst.

I Vers 21 hedder det: „I hvem den hele Bygning bliver sammenspiet og vokser til et helligt Tempel i Herren“.

„I hvem“, siger Apostelen: (Jesus Kristus. Vi erindrer fra det foregaaende, at Kristus er sin Menigheds Grundvold og dermed ogsaa dens Hjørnen, der støtter, sammenbinder og beskytter det hele. Naar Apostelen fremstiller Menighedens Forhold til Kristus, som Grundvold og Hjørnen, bruger han Ordet: „paa“ (B. 20). I dette Vers benytter Apostelen Ordet: „i“ og betegner dermed et nyt Forhold mellem Menigheden og Kristus, hvorved det første dog ikke ophører. Betydningen af dette nye Forhold vil blive os klarere, idet vi nærmere betragte de øvrige Udtryk i Verset. „Den hele Bygning“ fortsætter Ap. Et Hus opføres af forskellige Materiale og bestaar af forskellige Dese; saaledes ogsaa denne Bygning: Guds Hus, det hellige Tempel. Hos Profeten Ef. tales der om dyrebare Stene, Murtinder, Porte, Ringmur osv. Kap. 54, 11—12. Det hele forklæres nærmere i Vers 13 af samme Kap., hvor det hedder: „Og alle dine Børn skulle være lærte af Herren“. Det vil sige: af ham udrustes med forskellige Gaver til Tjenesten i Menigheden og pas-

tes ind i dens Gjerning, ligesom de forskellige Dele i et Hus. Sml. Aab. 21. Den samme Tanke finder Udtryk i det af Paulus benyttede Billede af et Legeme med de mange forskellige Lemmer 1 Kor. 12.

„Bliver sammenføjet“, fortsætter Ap. Vort „sammenføjet“ hedder egentlig: „sammenleddet“. Tvende Billeder af Guds Menighed har Ap. for Die eller rettere i sit Sind: Det ene af en Bygning og det andet af et levende Legeme. Dog er Bygningen Hovedbilledet.

„Sammenføjet“, eller, som allerede nævnt: „sammenleddet“ betyder i Grundordene Ledføining. Stedet hvor, og Midlet, hvorved det ene Led eller Lem i Legemet hænger ved og holdes sammen med de andre gienem og ved disse Føininger af Led til Led, Lem til Lem, faar Legemet et Udseende af en Helhed, Skjønhed og Liv og Kraft til Virksomhed, som det ellers aldeles vilde savne. Sættes denne Sammenføining, Ledføining, selv om ikke Sammenhængen med Legemet's øvrige Dele aldeles afstjæres, saa er dog Lemmet saa godt som dødt, kan idetmindste intet udrette og hele Legemet lider deraf. Tænk, hvilken Advarsel mod Legemet's Sønderrivelse.

Hvori bestaar saa denne Sammenføining? Hvad er det, som saaledes fører det ene Lem til det andet, Led i Led? Det viser os Versets første Ord: „I ham“, Kristus. De, som tro paa ham er derved ogsaa forenede med ham, ja, ene i ham, som Grenen i Træet. Ligesom Træets Livskraft gennemtrænger Træets Grene og levendegjør dem og behøver dem som Dele paa sig selv—saaledes gennemtrænger ogsaa Kristus sine troende med sin Kjærlighed, levendegjør dem, binder dem til sig selv og holder dem derved i det rette Forhold til hverandre indbyrdes.

Saaledes gjør denne Sammenføining i Kristus, at Lemmerne saa sin tilbørlige Plads, bliver til hverandres Støtte og Hjælp, saa at en og hver af dem kan udføre sin Del, —sin Kaldelse—og alle, som et hele, alt mer og mer blive, hvad Gud har bestemt dem til.

Denne fortsatte Vorden udtrykker Apostelen med Ordet: „Vokser“. Udtrykket be-

tegner Livsudvikling. Altsaa, som en levende Tilværelse vokser det, dette sammenføiede Legeme nemlig.

Under Overveelsen af denne Vækst bør vi merke os de af Ap. tilforn nævnte Betingelser for den samme. Disse Betingelser er tvende: Først og fremst maa Menigheden være opbygget paa Kristus, som sin eneste Grundbold, eller, som Ap. med et andet kraftigt Udtryk betegner den samme Sag: „være rodfæstet i Kristus“. Og, for det andet, maa Lemmerne være sammenføjet med de andre Lemmer i Kristus. Uden dette kan ingen Vækst finde Sted. En fra Stammen skilt Gren kan vel en Tid vise nogen Livskraft, men er dog inden kort Tid hjemfalden til den visse Død.

Hvor disse to Betingelser findes, der vokser Menigheden. Væksten sker baade indad og udad. Indad ved at vokse i Naaden og vor Herres og Frelses, Jesu Kristi Rundskab. Ap. Peter siger 2 Pet. 3, 18: „Men vokser i vor Herres og Frelses Jesu Kristi Naade og Rundskab“. Ap. Paulus siger i vort Brev, Kap. 4, 15: „I alle Naader opvokse til ham, som er Hovedet, til Kristus“.

Udad—gjennem og ved Menighedens Missionsvirksomhed; ved Evangeliets Forkyndelse samle ind de, som er udenfor og saaledes forsøge den Flok, som tror paa Jesus, idet der daglig lægges dem til Menigheden, som frelses. Stundom kan den ene eller anden Vækst mere komme tilsyne; snart den indre mere og snart den ydre mere; og stundom kan det se ud som om der ingen saadan var. Men sikkert er det dog, at Bygningen vokser. Naar Ap. taler herom, taler han ikke om noget forbigaaende, ei heller om noget tilkommende, men om en nærværende, en fortsarende Vækst; vi kunde gjerne sige: Tilvækst.

For menneskelige Dine kan det se ud som at den har standset; Forsald og Død kan endog indbryde og true Menighedens Liv; men det maa se ud som det vil, Huset vokser dog tiltrods for alt. Med profetisk Blik ser Ap. denne herlige Bygning i uophørlig Tilvækst. Hvilken Trøst for Guds

Folk. Sml. Luk. 12, 32 hvor Jesus siger: „Frygt ikke, du lille Hjord. Thi det er eders Fader behageligt at give eder Riget“. I Guds Rige bør derfor ingen være forlagt. Menighedens og Kirkens Herre har lovet: „Se, jeg er med eder, alle Dage, indtil Verdens Ende“.

Men derfor bør der heller ikke findes noget Ophold eller Stands i Guds Riges Bygearbejde, førend Huset er færdigt.

„Til et helligt Tempel“, siger vor Tekst. Med Ordet „til“ betegner Ap. saavel Fremstridtet, eller rettere den stadige Fremadstriden, som han ogsaa peger paa det endelige Maal, hvilket er, at Menigheden bliver „et Tempel“. Tempel er et Hus, hvor Gud møder med sit Folk,—et Hus, hvor Gud bor. Et saadant Hus maa være et herligt og dyrebart Hus. Himlen kaldes saaledes et Tempel. Se Aab. 11, 19; 7, 15. Johannes siger (1 Joh. 3, 2) at de troende skal blive Kristus lig, naar de faa ham at se. som han er. Paulus siger (2 Thes. 1, 11) at naar Kristus kommer, skal han herliggøres i sine hellige og beundres i alle dem, som tro.

Templets Herlighed betegner Ap. med det ene lille Ord: „helligt“. Allerede under selve Opførelsen, Bygearbejdet, er Huset helligt formedelsk det hellige og helliggjørende Ord og den gennem dette virkende Helligaand. Men ved Enden, Fulddannelsen, skal denne Hellighed gennemtrænge hele Huset og opfylde det som et klart Lys, ja,—som Lynet. Da skal alt vanhelligt være affondret og Skilsmisken fra alt ondt være fuldkommen, og den indre Herlighed skal lyse frem i al sin Glans og Fylde.

„I Herren“ tilføjer Ap. Hermed vil han have udtalt, at Helligheden ikke er de troendes egen Hellighed, en Hellighed i og ved deres egen Kraft, en Hellighed, som de have forhvervet sig ved Lovens Holdelse; men at det er Kristi Hellighed, som ved Troen er bleven deres,—deres ikke blot ved Tilregnelsen, men ogsaa formedelsk deres personlige Helliggjørelse, hvorved de er blevene dannede til Lighed med Kristus, til det samme Sind som han, og til at vandre som han vandrede. En kristen staar fra det første

Troespieblit helt iført Kristus og er som saadan uden Plet og Rynke, men han maa ogsaa daglig „isøre sig den Herre Jesus Kristus“. Naar Kristus har bundet sin Skitelse og er kommen til sin sande Ret i Menigheden, naar alt inden den er Kristus underlagt, naar han er „alt i alle“,—da er den et Tempel, helligt i den Herre Kristus.

Ap. afflutter denne Fremstilling med Ordene: „I hvem ogsaa I blive medopbyggede til en Guds Bolig i Aanden“.

„I hvem“, nemlig Kristus. „Ogsaa I“, her Gheserne til hvem han skrev. Andre, saavel enkelte Personer som hele Menigheder vare tilforn opbyggede paa og vokste fremdeles, vedblivende ind i Kristus. Luren var ogsaa kommen til de troende i Gjesus. Saaledes lægges den ene efter den anden, den ene Menighed efter den anden, til den Skare, som allerede er samlet,—føies ind som et Lem i Kristi Legeme og sammen med de øvrige Lemmer vokser til et stort helligt hele.

Denne Sammenspielse og Vækst betegner Ap. med Udtrykket: „Medopbyggede“. Ordet indbefatter og betegner en Virksomhed, hvis Formaal er en Bygnings Opførelse, en fortsat Virksomhed, indtil Bygningen er fuldført,—færdig.

Den Virksomhed, som kaldes at opbygge, indbefatter det hele Hus med alle dets Dele. At opføre en Sidemur eller reise op en Støtte, vilde ikke være at opbygge, eller bygge uden forsaavidt det udførtes i Forbindelse med alt det øvrige til Huset Opførelse.

Dette Billede overføres paa flere Steder i Bibelen paa aandelige Forholde. Allerede i det gamle Testamente forekommer Brugen af dette Billede og dette Ordudtryk. Det brugtes vel nærmest i Betydning af en almindelig timelig Betsignelse; men det forekom ogsaa i en dybere Betydning. Sml. Jer. 12, 16. I dette Tilfælde menes der vistnok ogsaa en aandelig, idet der tales om en Opbyggelse midt iblandt Israels.

I det nye Testamente bruges Ordet ofte og paa mange Maader, især forekommer det ofte i 1 Kor. 14. Udtrykket „opbyggede“ og

„Opbyggelse betegner saaledes en Virksomhed, som indbefatter det hele. Vi finder at ogsaa det enkelte Guds Barn stundom benævnes „et Tempel“ (1 Kor. 6. 19), hvorfor Udtrykket kan betegne det enkelte Menneske, se 1 Kor. 14. 4; men selv da betegner det den hele aandelige Livsudvikling, saa at Opbyggelsen af særskildte Gaver blot, som til Eksempel Rundskabsgaven, Talegaven og Undergaven, ikke sker til „Opbyggelse“, hvis derved andre Gaver forsømmes og tilintetgøres.

Ordet bruges imidlertid i det Nye Testamente næsten udelukkende om Menigheden som et hele. Her skal den enkelte og særskilte Gave blive til Gavn og Betsignelse, idet den især ved den fælles Gudstjeneste lægges til og samvirker med de andres Gaver.

Apostelen forbyder endog det, som blot tjener til den enkeltes Opbyggelse ved den fælles Gudstjeneste. Se 1 Kor. 14. 4. Hvad nu Udtrykket i vort Vers angaar, saa har det en stor og vidtrækkende Betydning. Vi se, at det skulde tjene de kristne i Kristus til Opbyggelse, at de bleve forenede med de andre kristne paa alle Steder i det store, voksende Hus. Vi se videre, at ogsaa de øvrige Menigheder skulde opbygges formedelsk den esefiste Menigheds Sammenføielse med dem, samt ogsaa at de alle derved skulde fremdeles opbygges—just ved deres indbyrdes Forening med hverandre.

Ordet „medopbyggede“ viser, at Opbyggelsen var begyndt, at den nu fortsættes og fremdeles skal fortsættes. Men Apostelen har ikke i Ordet udtrykt eller sagt, hvem der er virksom i og udsjærer denne Opbyggelse. I Skriften tillægges det stundom Gud og stundom de kristne selv; her tør det helst indbefatte begge. I Math. 16. 18 tillægger Frelseren sig selv den opbyggende Virksomhed. I Acta 20. 32 tillægger Paulus Gud den; men meget ofte formænes Menneskene til at drive denne Virksomhed. Sml. Rom. 14. 19; 1 Kor. 14. 4; Juda Brev, Vers 20.

Man bør dog klart skjelne mellem den guddommelige og den menneskelige Virksomhed i Opbyggelsen, efterdi Guds Ord gjør

det; men paa samme Tid merke sig, at disse to ikke ere saaledes adskilte, at den menneskelige Virksomhed nogen Gang eller i noget Møn ved egen Kraft er opbyggende, hvilket ogsaa Apostelen med Eftertryk gjør opmærksom paa 1 Kor. 12. 11, hvor han siger: „Men alt dette virker kraftigt den ene og samme Aand, som uddeler til enhver for sig, efter som han vil.“

Det følgende Ord i Teksten, nemlig „til“ peger hen paa Maalet, hvortil Opbyggelsen tilsidst skulde føre.

„En Guds Bolig“. I det foregaaende Vers stod Tempel, hvilket synes at være det højeste,—største, der vel kan siges om Menigheden. Dog udtaler Ordet „Bolig“ endnu noget mere, nemlig, at Gud tager Templet i Besiddelse og bor i det, en Iboen, der ikke blot indskrænker sig til Raadetiden, sml. 2 Kor. 6. 16; Joh. 14. 2. 3. 23.

„I Aanden“; Den Helligaand. Han er den Sphere og det Element i hvilken og hvilket de troende bliver „Guds Bolig“; de beredes ved Aanden hertil, bevares som saadan ved ham og ere ved Aandens Iboen en Guds Bolig. Alle Guds Raadvirkninger, hans Raades Gjerning, udføres i os ved den Helligaand og naar denne Aand bliver i os, bliver ogsaa vi i ham. Sml. Rom. 8. 9; 1 Kor. 3. 16.

Templets Overførelse til en Guds Bolig sker da, naar Kristus bliver alt i alle (Kap. 1. 23), „naar vi alle ere naaede til Enhed i Guds Søns Tro og Erkjendelse, til Aands Modenhed, til Kristi Fyldes Alders Maal“ (Kap. 4. 13), naar Menigheden er toet i Kristi Blod saa den er aldeles ren, „alle rene“ og fuldt iført Kristus og prydet som en Brud for sin Brudgom med alle Aandens Gaver, saa at Aandens Gjerning i den enkelte og i det hele er fuldkommet (Filip. 1. 6), da er Tiden kommet.

Hele Treenigheden, som her nævnes i Slutningsverset, drager da ind i sin Bolig, som da vissefelig bliver det „Allerhelligste“, og aabenbarer sin Herlighed i dem.

Menigheden, Guds Kirke:

1. Hvad den er:

a) Ikke fremmede og Ublændinge

- b) Guds Husfolk.
2. Dens Grundvold:
 - a) Apostlernes og Profeternes.
 - b) Jesus Kristus.
3. Dens indbyrdes Forhold:
 - a) Sammenføiet.
 - b) I Kristus.
4. Dens Opbyggelse og Vækst:
 - a) Som Grene paa Træet, næres og styrkes de i Jesu Samfund.
 - b) Den enkelte og alle tylder sin Plads og alt mere og mere bliver, hvad Gud har bestemt dem til.
5. Dens Opgave:
 - a) Bølge indad, ved at styrkes i Naaden.
 - b) Bølge udad, ved Evangeliets Missionsvirksomhed.
 - c) Styrkes ved fælles Forening, „Med-opbygges“.
- 6) Dens Maal:
 - a) Til et helligt Tempel.
 - b) En Guds Bolig i Anden.

(Fortætttes.)

En af de flemmeste Feil, som Ungdommen begaar, er at udsætte sig for Fristelse eller gaa did, hvor Fristelsen absolut vil møde dem. Et Selskab arrangeres af tvivlsom Karakter, der kommer en indtrængende Anmodning at deltage ledsaget af Forsikring om, at alt skal gaa ordentligt til — Bevidstheden om grundet Frygt for det modsatte nødvendiggjør denne Forsigtighedsregel, — og Spørgsmaalet blir: Skal jeg deltage eller ikke deltage? Her er Svar: Har man fuld Tillid til dem, som er toneangivende og ledende ved Sammenkomsten? Har man i dem nogen Garanti for, at Verdensaanden ikke skal blive raadende? Derjom det er Tilfælde, saa gaa; hvis ikke, saa hold dig borte. Mange natlige Dag og Fester gjør paa sine Steder meget til at ruinere Ungdommen. Kjere Ungdom, gaa ikke ind i Farer med den forføngelige Tanke, at du nok kan modstaa. Gud vil bevare dig i den farligste Fristelse, som du ikke kan undgaa, men har ikke givet nogen Forættelse om Bevarelse for dem, som med Forsæt eller Tankeløshed gaar did, hvor Gudløshedens Almossære ved Slaphed og Søvn forbereder dem til Fristelse og Fald.

K i n a m i s s i o n e n .

Fra Miss Groseth.

Han Floden, Oct. 7, 1912.

Menneffene optænker sig en Vei, men Herren stadfæster deres Gang! Det var min oprindelige Mening at reise i Stol fra Jernbanen til Fancheng. Missionærerne i Hankow advarede mig paa det bestemteste imod at reise Overland. Dagen før vor Ankomst blev en Missionærfamilie i Honan røvet og ilde medhandlet. Jeg adløb deres Raad. Reiste straks op i Hanflodmundingen for at leie en Baad. Iblandt de hundreder af Baade styrede Herren det saa, at jeg straks stødte paa Prof. og Mrs. Lio fra Shang Yang. De havde med sig sine to Døtre, to Sønner og sine Sønnehjstuer. Mrs. Lio — Yang san tsi — er en af vore første kristne. Det var Thea som først fandt hende i et Skur. Hun var syg og forladt af sine. Thea pleiede hende til hun blev frisk. Hun vandt hendes Tillid. For fire Aar siden blev hun gift med Prof. Lio af den svenske Mission. Til vor store Glæde blev det arrangeret saa, at jeg fik Plads paa samme Skude. Vor Baad er 66 Fod lang, 11 Fod bred. Der er fire Afdelinger for Passagere, to Døre, ingen Vinduer. For at faa Lys og Luft tar vi om Dagen ud en Del af Væggen. Baaden er vel lastet med Fragt. Lios bor i de to fremste Afdelinger, jeg i den tredje og Mr. Yang, en Handelsmand fra Fancheng, i den fjerde. Vagenom er Kjøkken, hvor Kaptein og Hustru koger og jober. Paa Forstavnen kastes nogle Matter over nogle Stænger og derunder sover de syv Mænd som stagger og drager vor Skude. Mit Værelse er 5 Fod bredt og 4 Fod høit, Straamatter tjener som Skillevægge. Vi har det noksaa primitivt. Gulvet tjener som Stol, Bord og Seng. En Pude, en Matte og et Teppe udgjør vort Leie. Vi spiser med Baadfolkene. En Skaal Ris, en par Sorter Grønsgager kryderet med

Rødpepper er vor Frokost og Middagskost. Til Aftens spiser vi Deigstrimler. Ved Siden har jeg lidt Riste fra Mor. Vi benytter Tiden til at tale og læse kinesisk. Mrs. Lio er min Lærerinde. Prof. Lio læser med sine Døtre. Deres ældste Søn læser noksaa bra engelsk. Hver Aften knæler Familien og ber til Gud. De underholder en Evangelist og en Bibelskvinde. Mrs. Lio vil arbejde som Bibelskvinde uden Løn. Hun fortalte mig, at det har været dem meget om at gjøre at samle Rigdom paa Jorden. Men nu har det gaaet op for dem, at det gjelder at samle Skatte i Himlen. Lio sa igaar aften: O, at mine Børn vilde frygte Herren, da var det det samme om de blev aldrig saa fattige.

Vi er nu 180 Mil fra Fancheng. Vi længes at naa frem. Maa Herren saa dygtiggjøre os for Tjenesten.

*

*

Okt. 15*, 1912.

Jeg kom frem til Fancheng igaar aften. De sidste 55 Mil reiste jeg over Land. Soldaterne havde rensset Landet for Heste. Maatte saaledes tage tilfods. Fik tilslut hyret et Asen. Det var velsignet at komme til Fancheng og saa Natteherberge hos Ev. Di af den svenske Mission. Du, hvor jeg var træt. Havde gaaet 16 Mil tilfods og redet 9 Mil paa et Asen. Igaar var jeg heldig og fik Bærestol. Bibelskurstet for Bibelskvinde og Arbeidernes Hustruer begyndte igaar. Saa nu er det at gaa ret til Arbeidet. Maa ogsaa jeg saa kaste ud nogle Saafrø for Jesus!

Alt synes at være fredeligt herrundt. Maa nu bare vi saa Kristus og hans Evangelium forkyndt for disse Folk. Ved for os!

Ederes Tjenerinde

S d a G r o s e t h.

*

*

Fra Landahl.

Okt. 10, 1912.

Br. Holter! Fred!

En Officer besøgte mig for nogle Dage siden. Vi er gamle Venner fra Man-

chudynastiet. Han var engang Mandarin i Taipingtien. Siden Revolution brød ud har han været Leder for de frivillige nær Honangrændsen—en 80 Mil herfra.

Idet han lo høit og fremholdt Haanden for at bekræfte sin Tale, sa han: Noget over 580 Røvere har dødt under min Haand siden ifjor. Naar vi faar dræbt de daarlige Mennesker, saa blir Kina et godt Land.

Man har nylig haft et Slag nær Kuen Cheo, hvor Røverne tabte aldeles. For rigtig at hevne sig paa disse onde Røverhøvdinge star man dem op tog ud Hjerte og Lever som man stegte og spiste. Det er frygtelig, hvorledes Hedningerne kan hade og hevne sig. Disse Ting er naturligvis for hedenske Folk.

De ærede Folk som mener, at Konfuzianismen og Daoismen kan løfte et Folk ligesom Kristendommen, burde ha levet iblandt Kineserne de forbigangne 12 Maaneder.

Jeg er bange for, man vilde ha pakket sammen og forladt den hedenske Civilisation saa fort som mulig og søgt at komme der, hvor Kristendommens Velsignelser har sat Retfærdighedens, Kjærlighedens og Sandhedens Præg paa Folk og Land.

Vi som lever iblandt Hedningerne maa ofte sukke over al den uretfærdighed og Grusomhed som følger med Hedenskab. At, hvad skal ikke vor algode Gud føle for sin Skabning!

Maatte Retfærdighedens Sol snart opvinde over Kinas Folk.

Lad os gjøre, hvad vi kan for at gjøre Livet lysere og bedre for dem og bringe dem Evighedsshaab.

Kineserne freljes ikke derved, at de daarlige iblandt dem dræbes ud, men derved, at de omvender sig til Gud og lever.

Vi har nu organiseret de frivillige i de 36 Landsbyer heromkring, akkurat som sidste Høst. Røverbanden er stærkere nu end nogenfinde forud. Folket frygter. Jeg har sagt dem, at de skal stole paa Gud og holde sammen mod de onde Magter.—Missionærerne lever vel.

L a n d a h l.

Smaapluf.

En Broder skriver: „Her vil du finde \$50.00, som du benytter til Kinamissionen. Der arbeides meget for Misionen, og man samler ind Penger, men det meste gaar med til at reparere og pynte op Kirkerne. O, maatte de troende indse, at man ikke kan be-
drage Gud i saa Henseende“.

En anden Broder skriver: „Her er nogle faa Familier rundt „B.“ som er kommen fra Iowa. Tre eller fire af disse Kvinder begyndte en liden Kvindeforening. Nu har disse Kvinder arbeidet op en hel Del, som blev folgt til noksaa gode Priiser, hvoraf \$60.00 blev bestemt skulde gaa til Kinamissionen. Maa Guds Belsignelse følge Gaven.“

En Søster skriver: „Indlagt vær saa snil at finde \$. . . til Indremissionen af Gauges Synode. Her, hvor vi er, er ingen Gauges Menighed; men vi skulde gjerne ønske det var saa vel.“

Pastor S. S. Westby skrev til mig, for nogen Tid siden, og bad mig sende ham en Del Indsamlingskort, som han vilde benytte i sine Menigheder i Misionens Interesse.

Sidste Lørdag modtog jeg Brev fra ham med \$137.00. I dette Brev siger han: „Gif subskriberet til Kinamissionen i Hvidessø Menighed efter Prediken forleden Søndag \$106. Vil gennemføre Planen i alle Menigheder. Send mig flere Indsamlingskort. Har De ikke, saa saa optrykt en Del. Vi maa samle systematisk og planmæssigt, om det skal blive noget af det.“

En gammel kjendt Søster skriver: „Vil idag sende en Del af min Tjende. Gud er saa god, at han giver mig tilstrækkelig; ikke alene til min Sjæls sande Næring i sin Søn, men som han har sagt: Han vil give os alle Ting med ham.“

Lær ikke bede om mere Plads i Bladet denne Gang. Broderligt

A. D. O p p e g a a r b.

fra Arbeidsmarken.

Prof. Bruce var Takfigelsesdagen og 1ste Søndag i Advent i Besøg til Pastorerne A. B. Lee i Madison og J. Dordal i Mt. Foreb, Wis. og predikede i deres Menigheder.

Missionær Trygstad holdt et Kinamissionsforedrag nu Søndag den 24de Nov. i Trondhjems Kirke og fik Offer til Kinamissionen. Medens han bor i Irene, vil han være Past. Olbergs Kapelan en Del af Tiden. Kor.

Prof. M. D. Wee har været noget sygelig af og til i det senere, saa han iblandt har maattet holde sig i Ro hjemme. Den sidste Efterretning lød paa, at han var adskillig bedre, saa det er at haabe, at han snart vil blive bra igjen.

Morrisonville Menigheds Bige-forening af Past. O. Elstads Kald havde for nylig „Supper“ og Salg paa forskellige Sager forarbejdet igennem Aaret. Det hele beløb sig til \$100 18, der blev ligeligt delt mellem Menigheden og den indre og ydre Mision. E.

Nu maa du hjælpe til at saa nogle Abonnenter paa „Budb.“ Vi fik her om Dagen seks nye Abonnenter i en gamle Menighed tilhørende vort Samfund, og disse fik vi paa omtrent en halv Time. Nu maa du prøve ogsaa. Det er et af de fælles Gjøremaal, som enhver Prest, Lærer, Emis-
sær og andre burde tage Del i.

Vi læser i Bladet, at de forskellige Kredse eller Missionsforeninger lover saameget i Løn samt ogsaa Reiseudgifter til sine Udsendinge, — nu hvad menes med de saakaldte Reiseudgifter? Menes det blot Jernbanebillet eller menes det baade Jernbanebillet og Opholdet medens man er paa Reisen og i Tjenesten? Kor.

Spørgeren beder Redaktøren svare paa dette, men det faar nok Kredsmøderne og Missionsforeningerne selv svare paa.

Red.

Past. T. J. Knutson fra Radcliffe, Iowa har holdt to Ugers Møder i St. Johns Menighed, Sioux City. Past. J. A. Quello var ogsaa med et par Dage. Vidnesbyrdene lød alvorligt, kraftigt og klart. Syndere gik i sig selv. En Del gamle tog Standpunkt for Jesus. Møderne var godt besøgt især af ældre Folk. De troende var noksaa flittige til at ta Del. Vaagner de troende, saa blir det som Regel noksaa varmt for den uomvendte.

R.

De nogle hundrede Referater som endnu ligger usolgte i vor Boghandel blir altsaa Synodens Tab. Og saa ved vi, at der er temmelig mange i Samsundet, som intet har tjøbt. Vi ved ogsaa og kunde give Navnet paa mange, som burde tage Referater og andre Bøger og udbyde i Menighederne som ikke gjør det. Tænk, naar alle tog Del i de sælles Gjøremaal i Samsundet, saa som en Del gjør, da skulde det gaa langt bedre og ikke falde saa tungt paa de villige Arbeidere.

Past. A. J. Evenson af H. S. og Past. Sundby af den norske Synode ved Rio, Wis. holdt sælles Talsfjellesgudstjeneste i Hauges Kirke paa Landet paa Formiddag, hvor Evenson talte paa norsk og Sundby paa engelsk; om Aftenen i Synodens Kirke i Byen, hvor Sundby talte paa norsk og Evenson paa engelsk. Et Offer paa \$62.14 blev optaget; som deltes ligeligt mellem de to Samsunds Børnehjem. Offret tænkes helst at skulle anvendes til Gulegaver for Børnene. Det lyser!

Konfirmationsklassen i Lincoln Menighed, Past. P. O. Wees kaldte iaar vor den største i Menighedens Historie, 22, tretten Gutter og ni Piger. Alle læste i det norske Sprog. Klassen blev delt i to, idet 12 blev konfirmeret i Huxley den 17de Nov. Offer til Børnehjemmet blev optaget, det beløb sig til \$31.00. Ti blev konfirmeret i Slater den 24de Nov. Offer blev optaget til Kinamissionen, det beløb sig til \$50.00. Vi havde vakkert Veir ved begge Anledninger.

W.

Søndag den 24de Nov. holdt Past. N. O. Peterson ifra Deerfield Missionsprediken i Lodi Menighed, Past. Elstads Kald og Offer optoges til Missionen, der beløb sig til \$64.00. Ugen forud havde Kvindeforeningen sit aarlige Møde. Den havde i Aarets Løb samlet \$213.29, der deltes imellem Menighedens og Synodens forskellige Gjøremaal. Ungdomsforeningen i denne Menighed har ogsaa været i Virksomhed hele Aaret. Den understøtter blandt andet en indfødt Evangelist i Kina med \$50.00 Aaret.

E.

Der var nævnt i „Budd.“ af en Indsender, at vi ingen Lægmandsvirksomhed har? Allesteder hvor der er aandeligt Liv, kryder det sig i en kristelig Færd og Bekjendelse, Bøn og Sang. De troende har altid Trang til at samles om Guds Ord og vidne om Synd og Naade! Og dersom Stedets Prest er slig at han har Forstand paa at lede frem og udnytte Naadegaverne i sin Midte der blir der Lægmandsvirksomhed og den praktiseres ogsaa hjemme saavel som borte i Rabomenighederne. Enten Lægmand reiser fra Sted til Sted, eller de virker hjemme, enten de reiser frit eller som Gmiskærderieringen forstfel. Sagen og Virksomheden er akkurat den samme og Maalet det samme. Korrekt.

Mandag Aften den 25de Nov. var Lærerne ved Red Wing Seminar med sine Hustruere samt en Del andre Venner samlet til Fæst hos Skolens Bestyrer Prof. og Mrs. Edw. W. Schmidt. Det var i Anledning deres 20de Bryllupsdag. Selv havde de vist ikke tænkt at fejre Dagen med nogen speciel Tilstelling; thi Manden var endog borte og kom ikke hjem for en Times Tid efter at de selvbudne Gæster var samlet i hans Hus. Gæsterne bragte med sig til et udmerkt Aftensmaal. Desuden opvartedes der med Musik og Sang og en hel Række med Lykønskings- og Gratulationstaler. Prof. Bruce talte og overrakte paa de forsamledes Begne Hædersparret et val-

fert „Set Dishes.“ Schmidt talte paa egne og Familiens Vegne og takkede for den hyggelige Festsund de besøgende havde beredt dem og for Gaven. De 3 a 4 Timer man tilbragte sammen gik fort forbi under den glædelige og venstabelige Stemning, som altid synes at præge saadanne Sammenkomster.

I B e t h l e h e m s Menighed, Wis. Past. D. S. Melands Rald feiredes Takfigelsedagen paa en meget festlig Maade. Menighedens Prest, „Budbæreren“ Redaktør samt syv Studenter fra Seminariet drog derover. Paa Formiddag var der Takkegudstjeneste. Middag serveredes i Kirkens Basement til hele Forsamlingen. Paa Eftermiddag var der Udsalg af Pigeforeningens Varer. Om Aftenen var der atter Møde i Kirken, hvor der veksledes med Sang og Musik og Taler dels paa engelsk og dels paa norsk. Det var da mere i Form af et Samtalemøde og Emnet som behandledes var den 103 Salme. Fredag holdtes ogsaa tre Sessioner. Studenterne spillede og sang meget vakker samt tog flittig Del i Samtalen. Lørdag og Søndag kunde ingen af Presterne være med, men Studenterne fortsatte med Møder ogsaa de to Dage. En af Marsagerne til denne Festlighed var, at Menigheden just nu havde betalt de sidste 6 a 7 hundrede Dollars af sin Kirkegjæld og havde endog over et hundrede Dollars i Kassen. Menigheden har altsaa nu en vakker, ny og betalt Kirke.

Dødsanmeldelse.

Efter et Lokalblad i Langford, S. Dak. er vi nylig anmodet om at betjendtgjøre, at Severt Boe afgik efter et kort Sygeleie ved Døden den 13de Mai sidstleden. Afbøde var født i Valdres, Norge den 6te Juni 1851. I 1881 kom han til Amerika og boede for det første i Wisconsin. Senere flyttede han til Illinois, hvor han en Tid holdt norsk Religionskole. I 1884 kom han til S. Dak. I 1892 blev han gift med Ellen M. Sether. De havde ingen Børn. Boe

esterlader sig foruden sin Hustru tre Brødre og tre Søstre. Ved Begravelsen forrettede Past. Stenerson, som talte baade paa norsk og engelsk over Ordene: „Besik dit Hus; thi du skal dø og ikke leve.“

Betjendtgjørelser.

Østre Minnesota Indremissionsforening holder Møde i Christiania Menighed, nær Farmington, Pastor G. Østeds Rald, den 8de, 9de og 10de Dec. Samtaleemne: Ap. Gj. 3die Kapitel. G. S. Grefseth.
D. H. Dace.

Ifølge Indbydelse fra Bethlehems og Holmes Menigheder, Rev. T. J. Spandes og Rev. L. O. Thorsens Rald, vil Mitre Jowa Indremissionsforening afholde et tre Dages Møde der fra 11te til 13de December 1912. Samtaleemne: Ef. 40, 1—11.

Joh n J. L u t h r o, Form.
R. D. R o e, Sefr.

Et Kinamissionsmøde vil blive afholdt i Tabitha Menighed, Rose Grove, Ia. fra 17de til 19de Dec. Mødet begynder med Prediken Tirsdag Form. Kl. $\frac{1}{2}$ 11. Samtaleemne: Ef. 55. Besøgende til Mødet vil faa Skyds til Rose Grove Dagen forud fra Jewell, Ellsworth eller Williams. Haaber at mange vil komme til Mødet. Alle velkomne!
C. J. Castvold.
J. J. Rendahl.

Den nordlige Jowa Indremissionsforening vil holde et Møde i Østre Immanuel's Menighed ved Gruver, Jowa i Past. T. J. Sivertsens Rald den 10de og 11te December. Samtaleemnet bliver Esajas 57, 12—21.

C. J. Carlson.
A. Shaw.

Ifølge Indbydelse afholder Red Riverdalens og Ottertail Indremissionsforeninger et fælles Samtalemøde i Kongsvinger Menighed, Past. N. J. Lohres Rald, fra 12te til 15de Dec. Tema: Efeserne 2, 1—10. Skyds vil møde i Oslo og Elvarad Onsdag den 11te Dec. De som kommer fr Syd vil blive mødt med Skyds i Grand Forks, N. Dak. dersom de underretter Rels Hillard, R. F. D., East Grand Forks, Minn. om hvad Tog de kommer paa.

J. J. Castvold.
B. B. Mørnes.

Kvitteringer

Samfundets La sse: Professorenløn og løbende Udgifter:

Før kvitteret for.....	3182.94
Bed Eben Norrjor, Badger, Minn., Dobbel Mgd.....	6.00
Bed R U Pederson, Niabrara, Neb., Niabrara Mgd., Pa- stor Sundb.....	26.00
Bed Pastor M B Lofkesmoe, Platte, S. D., Ebenezer Mgd.....	38.00
Bed M J Rud, Centerville, S. D., Melhus Mgd., Pastor Skarpnæs.....	7.25
Bed Past. J C Jacobson, Viroqua, Wis., Franklin Mgd.....	30.00
Fra Swan Overlee, Fargo, N. D.....	1.00
Bed Helge Bræthhus, Flaming, Minn., Norman Mgd., Pastor Gjertstad.....	32.00
Bed Alher D Næssby, Jackson, Minn., Des Moines Valley Mgd., Pastor S Hanlon.....	63.00
Bed Prof. S H Elstad, Red Wing, Minn., fra Mrs. Ma- thea Elstad, Toronto, S. D.....	5.00
Bed Sunder Bagley, Lake Wilson, Minn., Ellsborough Mgd., Pastor Bergh.....	50.00
Bed Pastor S R Walke, Canby, N. D., fra Knut Østrem, Leeds, N. D.....	2.00
Bed D P Engen, Volin, S. D., Zions Mgd., Pastor J J Nervig.....	30.00
Bed Past. A D Mortvedt, Newark, Ill., Mattevill Mgd., Matteville, Ill.....	40.00
Newark Mgd., Newark, Ill.....	45.00
Gauges Mgd., Norwab, Ill.....	30.00
Bed Geny Friction, Fairfax, Minn., Excelsior Ungdomsf., Mgd.....	33.00
Bed Past. J J See, Stoughton, Wis., Vor Frelles Mgd.....	32.00
Bed E C Lindberg, Lakefield, Minn., Belmont Mgd., Pa- stor D M D Wee.....	5.00
Bed Otto C Kane, Minneapolis, Minn., St. Pauli Mgd., Pastor E Johnson.....	4.00
Bed Pastor S J Bretté, Mustang, Mich., Vor Frelles Mgd.....	15.00
Bed Pastor P D Wee, Slater, Iowa, Bethesda Mgd.....	138.49
Bed B B Gjertstad, Kaslon, Minn., Søndre Zumbro Mgd., Pastor S Dordal.....	6.50
Bed T J Hagen, Grand Forks, N. D., True Mgd., Past. S Moe.....	3837.18

Betalte Ligning til Samfundets Gield:

Før kvitteret for.....	2051.70
Bed R Betterton, Chicago, Ill., Gauges Mgd.....	100.00
Bed Herman Hanson, Milwaukee, Wis., Emanuel's Mgd.....	120.00
Bed Alma Langaas, Decorah, Iowa, Gauges Mgd.s Ungdomsf.....	25.00
Bed R A Hofto, Grand Forks, N. D., Bangs Mgd., Past. Wyberg.....	25.75
Bed Past. T E Wee, Marietta, Minn., Solør Mgd.....	50.00
Bed Pastor A D Mortvedt, Newark, Ill., Newark Mgd.....	25.00
Bed Pastor D T Borgen, Taylor, Wis., Trempealeau Valley Mgd.....	77.00
Bed Martin J Barjon, Sioux City, Ia., St. Johns Church.....	147.00
Bed E C Dokken, Faribault, Minn., Markers Mgd.s Kvf.....	5.00
Bed R Betterton Chicago, Ill., Gauges Mgd., „in full“.....	104.00
Bed Mrs. Ole Male, Creston, Ill., n. L. Cong. Ladies Aid, Pastor Johnson.....	20.00
Bed J A Stangeland, Osian, Iowa, Stavanger Mgd., Pastor Andreassen.....	31.50
Bed D C Wafen, Volin, S. D., Thondhjems Frimgh., Volin.....	250.00
Bed Pastor A D Mortvedt, Newark, Ill., Newark Mgd.....	50.00

Betalte Notes: Før kvitteret for.....	80.00
Mrs. Ole Torgerlon, Seattle, Wash.....	5.00

Gaber, Renter, o.s.v.: Før kvitteret for.....	82.15
Paul Knapiund, Int.....	1.13
R Betterton, Chicago, Ill., Gauges Mgd., Int.....	7.60
Mrs. Ole Torgerlon, Seattle, Wash., Int.....	1.00
	91.28

D. A. H I b i n, Kasserer.

Indremissionen: Bed Iver Godniefeld, Madcliffe, Ia., fra Nazareth Mgd., Pastor T J Knutsons Kald.....	48.00
Fra Mrs. J C Dahl, Viroqua, Wis.....	2.00
Mrs. D C Hoken, Aneta, N. D.....	10.00
Bed Pastor J M Wick, Madison, Minn., fra en udenbønt i Høyd, Minn.....	10.00
Bed Pastor G D Mona, Toronto, S. D., Offer i Estelline, S. Dak.....	17.33
Bed Mrs. Peter Larson, Clarion, Ia., fra Bethlehems Mgd.s Kvf., Holmes, Ia.....	6.83
Bed Pastor J J Skarpnæs, en Del af et Offer optaget under et Samtalemdø i Scandia Mgd.....	6.35
En Del af et Offer ved Samtalemdøet i Zions Mgd.....	19.18
Fra Bevi Johnson, Mt. Goreb, Wis.....	4.00
Bed Pastor D S Elstad, Missionsoffer fra Spring Prairie Mgd.....	15.86
Fra B Schandahl, Slater, Ia.....	10.00
Bed Pastor J B Falkanger, fra Bloom Creek Mgd.....	13.10
Fra Beauty Valley Mgd.....	12.80
Fra Mrs. B Hogen, Madison, Minn., for Søndagsæg.....	6.00
Bed J C Emmerlon, La Crosse, Wash., fra Selbu Mgd.....	25.00
Bed Geny Friction, Fairfax, Minn., fra Excelsior Ung- domsf.....	20.00
Fra Mrs. Salvebold, Alfsh, Minn.....	3.08
Bed Pastor U D Johnson fra Søndre Friberg Mgd.....	10.05
Fra Mrs. G L Graven, Santa Rosa, Cal.....	5.00
Bed Ole C Eggen, McGregor, Ia., Offer fra McGregor Mgd.....	5.00
Bed Mrs. T D Hjertestrands, Madcliffe, Ia., fra Bethania Mgd.s Kvf., Pastor T J Knutsons Kald.....	25.00
Bed N T Teigen, Minnevauston, N. D., fra St. Petri Mgd.s Kvf.....	28.92
Bed Mrs. Otto Peterson, Rollette, N. D., fra Dr Creek Mgd.s Kvf.....	10.00
Bed Pastor M B Lofkesmoe, Platte, S. Dak., fra Mrs. Dina Hegg.....	2.00
Fra Ole J Eljei, Madison, Minn.....	10.00
Bed Pastor A D Mortvedt fra Gauges Mgd.s Kvf.....	14.00
Bed Past. S J Berg fra Bethania Mgd.s Kvf. bed Beroy, Minn.....	25.00
Fra Mrs. C Ekenson, Sherman, S. D.....	5.00
Bed D B Olsson fra Betbel Mgd., Story City, Ia., Past. Paulsruds Kald.....	18.73
Fra Mrs. J C Underlon, Hawley, Minn.....	5.00
Fra Karl Nelson og Hustru, Fullerton, N. D.....	5.00
Fra Mrs. Ole J Bratsberg, Hubbard, Ore.....	2.00
Fra John J See, Gayfield, Minn.....	25.00
Bed Pastor S C Westby, Edinburg, N. Dak., fra St. Peters Mgd.s Kvf.....	20.00
Bed Pastor S L Nervig fra J M Johnson, Thondhjems Mgd.....	10.00

Før kvitteret for.....	455.15
	4232.24
	4687.39

Til Bethesda Børnehjem: Fra Mrs. M Salve-
bold, Alfsh, Minn.....

A. D. Dvbegaard, Kasi,

Til Madison Kreds: Bed Madison Kreds Mars-
møde Offer.....

T. E. Bøe, Kasserer.

Forandret Adresse.
Rev. Ludb. Ellingson
3830 N. Troy St.,
Chicago, Ill.

Folketalenderen for 1913

er nu færdig.

Da vi tror, at den vil bli i gesaa let at sælge iaar, som før, vilde vi gjerne anbefale, at man ordrede saa mange som mulig med engang. Derved spares både Arbeide og Postporto.

Send Bestillinger til Hauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Synd og Naade

Præfener over tredje Række af Kirkeaarets Evangelietekster af Dr. J. N. Kildahl, Præsident for St. Olaf College. 361 Sider. Godt indbunden. Pris \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Jul i Vesterheimen 1912.

Pris 50 Cents.

I n d h o l d .

Færbetrukt Omflag. Efter Tegning

Af August Kaiser.

Fra en Visitationreise til Bykle i Setersdalen

Af Biskop B. Schjelderup.

Nordmarken.....Af Theodor Caspari

Knut Brændingen.....Af D. L. Kirkeberg.

Stemninger fra Prærien.....Af Paaal Mørk.

Taarnuret.....Af D. L. Kirkeberg.

Julefortælling.....Af B. Astebo.

Christmas on the Prairies.....By G. M. Bruce.

Some Experiences of a Newcomer

By N. N. Rønning.

A Day on the Boulevards of Paris

By Nils Flaten.

Close to Nature.....By Tollef B. Thompson.

Bilag. En ung Mor. (Interiør fra en Bondestue i Telemarken) Efter Originalmaleri.....Af Herbjørn Gausta.

Udgivet af Augsburg Publishing House,
Minneapolis, Minn.

Faaes ogsaa gennem Hauges Synodes Boghandel, Red Wing, Minn.

Julen er kommen. No. 11.

(Med Helge Høverstad og L. P. Thorkveen.)

Sange og Recitationer for Søndagskolen
Julefest. Norst og engelsk Udgave. Pris 5c.

Af denne haues ogsaa endel igjen af No. 10.

Med Jul-træet. No. 6

(Af Paa. Helge Høverstad.)

Sange og Recitationer for Søndagskolen
Julefest. Norst Udgave. Pris 5c.

BY THE CHRISTMAS TREE. No. 6.

(By L. P. Thorkveen.)

Songs and Recitations for Christmas
Programs. Price 5c.

Programhjælp

for Barnefejer, Ungdomsmøder, etc. Dialoger,
Digte og Prosastrykker, ved Helge Høverstad. 278
Sider. Indbunden. Pris 65c.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

„Med Juletid“. „Juleklokker“. „Solstreif“.

Julebog for Barn. Dette er meget pene
Julebøger med vakre Fortællinger og prægtige
Billeder. Bøgerne er paa 64 Sider. Smukt ind-
bundne. Pris pr. Stykke 15c.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Harpelegeren med Guitarstole.

Harpelegeren, 110 Sange med Musik og
et udførligt Guitarakkompagnement og Præ-
tist Guitarstole til Brug ved Selvfundium i
Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt
indbunden i Skriftbind med forgylt Titel
paa Siden \$1.00. Denne Bog er den eneste
i sit Slags i det norske Sprag. Begge Bøger
udgjør tilfammen 122 store Sider. Bogen er
anbefalet af Fru Walborg Hovind Stub, Proj.
Sven Østebal, Pastor L. M. Bjørn m. fl.
Tekstbogen koster bare 25 Cents. Musik og
Akompagnement arrangeret af Kristian Nels-
son. Guitarstolen er ogsaa udarbejdet af ham.

Send Ordre til E. Silseth, Drawer 74
Red Wing, Minn

THE LIFE OF Dr. MARTIN LUTHER.

Represented in 48 historical engravings.
By Gustav König. 100 pages. Nicely bound,
cloth back. Colored cover, with portrait of
Dr. M. Luther reproduced from the famous
painting by Lucas Cranach.

Price per copy 25 cents.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Landstads Salmebog

båves for Salg i følgende Indbindinger:

L o m m e f o r m a t .

3 almindeligt Stindbind med de 3 Lestskræfter 60c	
do. med forgyldt Kors og Kalf samt	
sprængt Snit 70c	
3m. Morocco med Kors og Kalf samt	
sprængt Snit 1.00	
3 Morocco og Guldfnit, mygt Bind.....	1.40
3 Morocco og Guldfnit Pragtbind.....	1.50
3 Kalvestind og Guldfnit, mygt Bind....	1.75
3 Kalvestind og Guldfnit, Pragtbind.....	2.00

B a r e S a l m e r n e .

No. 5. 3 almindeligt Stindbind.....	50c
No. 6. 3 almindeligt Stindbind med for-	
gyldt Kors og Kalf 60c	
No. 7. 3 Morocco, mygt Bind og Guldfnit 90c	
No. 8. 3 ægte Morocco, Pragtbind....	1.25
No. 9. 3 ægte Morocco og Guldfnit, mygt	
Bind med Færstinger 1.40	
Oxford Indbinding, ægte flexible Mo-	
rocco, med omstiede Ranter og	
Guldfnit og Futeral.....	2.50
D. Indb. i sort præstet Kalvestind, mygt	
Budebind, med forgyldt Kors paa	
Siden og omstiede Blomster.....	2.25
F. Indb. i blaat flexible præstet Kalve-	
stind med Guldfnit og Futeral....	1.80
G. Indb. i sort flexible præstet Kalve-	
stind med Guldfnit og Futeral....	1.80

S t o r s t i l e t .

No. 1 3 stærkt præstet Stindb. med Futeral	1.40
No. 2 " " " med Beslag	1.65
No. 3 " " " med Kors og	
Kalf og Guldfnit og Futeral	2.00
No. 4 Do. Do. med Beslag	2.25
No. 5 3 ægte Morocco, forgyldte Sider	
og Ryg, med Guldfnit og Futeral	3.00
No. 6 Do. Do. med Beslag	3.25

Alle 3 Lestskræfter særskilt, Shirtingsbind	50c
Do. i Morocco og Guldfnit.....	80c

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Bisfop Bangs

E r i n d r i n g e r .

Indhold: 1. En nordlandst Vettesaga.—2. Nordlandst Folkeliv.—3. Barndom og Ungdom.—4. Væreaar.—5. Min Kjerlighedshistorie.—6. Brest.—7. Professor.—8. Statsraad.—9. Bisfop.

476 Sider. Indbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
RED WING, MINN

FORGET ME NOT.

BIBLE PASSAGES AND VERSES FOR

EVERY DAY IN THE YEAR.

SMALL SIZE. — Texts and hymns nicely printed on one page, the opposite page being blank for entering names, birthdays, etc. The book is illustrated with 6 pictures of flowers executed in finest chromo-lithography, with Scripture text. Bound in cloth with title and forget-me-nots in colors, gilt edges.

Price, bound in cloth, gilt edge, 40 cents.

" " leather " 60 cents.

MEDIUM SIZE.—This book contains carefully selected passages from the Holy Bible and from the best Engl. and American poets for every day in the year. There are as many blank leaves added for inserting the birthdays of relatives and friends. Twelve floral cards, with different colors, increase the luxurious appearance of the edition. The beautiful cloth cover with golden stars and beams, with many-colored floral decorations, entreats the purchaser to present it to his friends.

Price, bound in cloth, gilt edges 65 cents.

" " " leather, " \$1.00.

LARGE SIZE.—Links of Love. A book of friendship, containing carefully selected scripture passages, and memorial verses from the best English and American poets. The lower half of each page is left unprinted for insertion of names of relatives and friends under the proper dates, each page having marginal decoration. At the first day of each month a full page landscape scene in colors, headed by scripture passage in large gilt and colored letters, is inserted. Printed on heavy white paper with full gilt edges. On first page of cover a beautiful landscape scene in colors, framed in gilt and floral decoration. Very appropriate as gift for any occasion.

Price \$1.40.

Address: HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

STORIES BY G. W. LOSE.

These books contain very interesting stories for old and young. They are nicely bound and beautifully illustrated.

Dorothy.....Price 15 cents.

Sowing and Reaping.....Price 15 cents.

A Good Investment.....Price 15 cents.

Ralph, the Orphan.....Price 15 cents.

The Better Way.....Price 25 cents.

Promises Fulfilled.....Price 25 cents.

Melnore ParishPrice 30 cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Drawer 74, Red Wing, Minn

Illustreret Bibelhistorie

med lidt af Kirkenes Historie. Af Volrath Vogt. Revideret efter den nye Bibeloversættelse. Trykt paa fint Papir, med et Kart og 53 Illustrationer. I Silf Cloth med sort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til
C. Lilletun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

3 Ester paa 125 Stykker 30 Cents.
3 Ester paa 250 Stykker 50 Cents.
3 Ester paa 500 Stykker 80 Cents.
3 Ester paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

„Børnenes Harpe“ med Musik

Børnenes Harpe med firstemmig Musik, arrangeret af Kristian Nelsøn. Bogen har 243 Sange og er særdeles stillet for Søn dagsskolen og Hjemmet og Ungdomsmøder, Mrs. Prof. E. W. Schmidt, Past. D. Juul med flere har anbefalet Bogen. Har du en Søn eller Datter eller Ven, som spiller Orgel, saa køb denne Bogen og forær dem.

Indbunden i Shirlingsbind 60c.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

History of the Great Reformation in the times of Luther and Calvin. Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy By J. H. Merle D'Aubigne, D. D. 1096 pages. Nicely bound. Price \$2.50.

Hauges Synod Book Dept.,
RE W I N G, MINN.

Tæstkriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmærkede Billeder af Stolens Bygninger, H. M. Sande, Past. P. Hanson, Andrew Ekington og af alle Tæstkrere ved Stolen ligesaa dens Aabning samt en Gruppe af Stolens Direktører. Sælt er der 22 vakre Billeder. Tæstkriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Stolen. Til Prester og Agenter gives almindelig Rabat.

Ordres indsendes til
C. Lilletun, Red Wing, Minn

„Andelige Sange for Lægsfallet“, forfattet og efter Opfordring udgivet af Chr. Dick, Prest. 112 Sange. (Pastor Brohaugs sidste Arbejde.) Pris 30c.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

En norsk Familie i Syd Afrika

Af Sofie Norgaard.

En interessant Fortælling om Forfatterindens Oplevelser i det fjerne Land. Bogen er paa 194 Sider, trykt paa godt Papir og forsynet med mange Billeder. Indbundet i Omflag med Titelen trykt paa Siden. Pris 50 Cents.

Hauges Synod Book Dept.,
RED WING, MINN.

SUNDAY-SCHOOL CARDS & TICKETS.

CARDS, with beautiful floral designs, Bible picture or landscape in colors and a scripture passage on one side and a hymn or poem printed on the other side. Fancy cut edges. Size, 4x5 in. Price per card 2 cents.

No. 1311. Come unto Me. Fine designs, Pilgrim, Sower, Ruth and Boaz, etc., with Texts in colours. Price per card 3 cents

No. 1595. Peaceful Dwellings. Very fine children designs, with Texts in full colours Price per card 3 cents.

No. 1597. Crowning Mercies. Very fine landscape designs, with selected Texts in full colours. Price per card 3 cents.

TICKETS. SCRIPTURE GEMS

No. 47. Thirty-six tickets. Birds and branches. In book form, 10 cents.

No. 48. Thirty-six tickets. Country and lake scenes. In book form, 10 cents.

No. 49. Fifty-four tickets. Country scenes with flowers. In book form, 10 cts.

No. 50. Ninety-six tickets, floral design, 10c.

No. 51. Seventy-two tickets, floral " 10c.

Søndagskolekort med Bibelsprog paa norsk til 1c, 3c og 5c pr. Stykke, Rettopris.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Lær mig, Herre, din Vei.

En Bog til Konfirmanter. 72 Sider. Smukt indbunden. Pris 25c.

Send Ordres til C. Lilletun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

BE TRUE

A few words to the confirmec youth of the Ev. Lutheran Church. By Rev. G. T. Cooper rider, A. M.

Contents: I. Be true to your parents. II. Be true to your church. III. Be true to your Lord. 100 pages. Bound in cloth. Price 25 cents, net.

“FOLLOW ME”

Words of Guidance for the Way of Life. Dedicated to the Lutheran Young People of America. By Benevolus. Prettily bound in heavy paper cover with gilt title and ornament. 48 pages. Price 15 cents, net.

Denne Bog haves ogsaa paa norsk a 15c.

HAUGES SYNOD BOOK DEP..

Dr. 74 RED WING, MINN.

Livet efter Døden og Gudsrigets Fremtid af Pastor L. Dahle.

Forord af Biskop J. C. Heuch.

496 Sider. Hæftet \$1.90.

Indbunden \$2.25.

Send Ordres til

C. Lilletun,

Drawer 74 Red Wing, Minn.

Konstitution

for Hauges Synodes Ungdoms forbund

er nu færdig. Den er given i baade norsk og engelsk Tekst. Den er paa 8 Sider hæftet og koster 5 Cents Stykket enkeltvis. 3 Parter sendes den portofrit til følgende Priser: 25 Eksemplarer for \$1.00, 50 for \$1.75 og 100 for \$3.50. Alle Ordres sendes til

C. Lilletun,

Red Wing, Minn.

"The Lutheran Intelligencer",

et engelsk Kirkeblad med god opbyggende Læsning og mange kirkelige Efterretninger baade fra Hauges Synodes Arbejdsmark og Kirkens Arbejdsmark i Almindelighed. Bladet udkommer en Gang om Maanedes i Red Wing, Minn., og redigeres af Prof. Gustav W. Bruce. Det koster 50 Cents pr. Aar, forstudsvis. Agenter ønskes til at virke for Bladets Udbredelse. Send for Prøvenumre og Agentvilkår.

THE LUTHERAN INTELLIGENCER

Red Wing., Minn.



Pianoer

og

Orgler

Stort Lager.

Skriv idag efter Katalog og navn, hvad som ønskes, Piano, Kirkeorgel eller Husorgel, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et udmærket Instrument til Dagens aller laveste Priser. Navn dette Blad.

THE NORTH WEST-
ERN MUSIC HOUSE,
CARL RAUGLAND, Pres.

520 2nd Ave. S.,

MINNEAPOLIS MINN.

Det hellige Land i Fugleperspektiv

Et meget vækkert Billede, passende at sætte i Ramme. Pris 30c.

Ordres indsendes til

C. Lilletun, Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bognærter:

"Julehilsen", "Nytaarshilsen"; "Hilsen fra Amerika"; "Venlig Hilsen"; "Hilsen til Fader"; "Hilsen til Moder"; "Hilsen til Søster"; "Hilsen til Broder"; "Hilsen til Onkel"; "Hilsen til Tante"; "Til min kjære Søn"; "Til min kjære Datter"; "Hjertelig Blyndstning"; "Herren er nær"; "Uden Kors ingen Krone"; "Barnesang"; "Hjertelig Hilsen"; "Idag vil jeg prise Herren"; "Tro, Haab og Kjærlighed"; "Til kjære Bedstemoder";

"Christmas Greeting"; "New Year Greeting"; "A Greeting to Father"; "A Greeting to Mother"; "A Greeting to Sister"; "A Greeting to Brother"; "Faith, Hope, Charity".

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lilletun,

Red Wing, Minn.

Bedes erindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorens, Synodelasse, (heri indbefattet Stolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Mr. D. A. Albin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Penge til Indremissionen, Kinamissionen, og andre Hjernemissioner, sendes til Rev. A. O. Oppegaard, Madison, Minn.

Penge til Betjendsda Værnehjem sendes til Rev. J. A. Quello, Veresford, S. D.

Penge til Church Extension sendes til Rev. J. J. Effe, Hendricks, Minn., R. 3, B. 6.

"Budbæreren"

udgives af Hauges norsk evangeliske lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forstudsvis \$1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun.

Drawer 74 Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Anden Søndag i Advent; 2. Fra Assian, Iowa; 3. Red Wing Seminar; 4. Fra Lac qui Parle; 5. Brev fra Rønning; 6. Atter en Husfader vandret bort; 7. Smut Gave; 8. Fra Kredamødet i Burton; 9. 25 Mars Fæst for Betjendsda norsk dansk ev. luth. Menighed i Jewell, Ia.; 10. Kinamissionen; 11. Smøglut; 12. Fra Arbejdsmarkten; 13. Betjendtgjærelser; 14. Røtteringer.



00 Bittrein

12

Thi jeg vilde ikke vide noget blandt eder uden Jesus Kristus og ham forstaaet. 1 Kor. 2. 2

No. 50

Torsdag den 14de December 1912

44de Aarg.

Credie Søndag i Advent.

(Af Past. T. R. Jacobs.)

(Matt. 11 11—15.)

Vort Evangelium er en Del af en Tale Jesus holdt til Folket om Døberen Johannes. Johannes havde nu afsluttet sin Virksomhed, idet Herodes havde kastet ham i Fængsel.

Bed Johannes Optræden blev der en stor Vækkelse i Israel. Man strømmede ud til Jordans Flod i store Starer for at høre denne mærkelige Profet, som predikede Bod baade i Ord og Gjerning, Mad og Klæde dragt.

Som almindelig ser man, hvor der er store Vækkelser, at endog de, som i Virkelig heden ikke vil have noget med Gud at gøre ogsaa blir dragne med eller delvis paavirkede, saa de slutter sig til. Dog bare for et Syns Skyld eller fordi det synes at være paa Mode, saaledes ogsaa her. Det var ikke bare ædle Bevegggrunde, som bragte alle disse ud til Manden i Ørkenen. Men de kunde ikke bedrage Profeten. Nei hans skarpe Øie opdager snart at der var andre Ting, som var med i Spillet, og derfor raaber han ogsaa ud til enhver at det gjælder at anvende hans Ord i det praktiske, i deres daglige Liv.

Kydet om Johannes Optræden kom ogsaa snart Kongen og Dronningen for Øre. Sa denne mærkelige Mand vilde ogsaa de høre. Og Profeten, ja, han vilde vel synes

om at blive æret paa den Vis, at han skulde faa Lov at komme til Kongen og tale for ham og hans høie Herrer. Det vilde blive noget andet end at staa derude ved Jordan og tale for de simple Folk der kom ud til ham.

Herodes sendte altsaa efter Døberen, som ogsaa imodtog Indbydelsen; og saa siden han med sine Hoffolk og Dronningen ved sin Side i purpur og Skarlagen, forventningsfuld paa at høre, hvad Profeten har at sige. Han venter selvsølgelig en hel Del Smiger. Dog denne Gang bliver han skuffet; thi Døberen var intet Rør, som lod sig føre af Folkegunst eller Trudslar. Nei, han var sendt af Gud for at predike Bod; og hvor krævedes dette mere end netop her? Derfor taler han, saaledes som Paulus senere for Felix om Retfærdighed og Dom, saa det skar i Hjertærødderne. Men dette kunde ikke taales. Skulde dette gaa ustraffet, at Profeten, saaledes skulde i alles Paahør tale saaledes til Kongen og Dronningen; det var jo en Skam. Og Herodias svor paa, at hun nok skulde hævne dette. Hun fik da ogsaa Kongen til at kaste Profeten i Fængsel, for saa siden igjen at afsente et beleiligt Dieblis, for at saa ham henrettet. Her er det altsaa Johannes sidder medens Jesus taler disse Ord, som vi har i vor Tekst.

Men Johannes var ogsaa Barn af sin Tid, han havde ogsaa sine svage Sider. „Alene Gud er fuldkommen“. Dog finder vi mange, som fremholder, at Johannes var løftet over de mennekelige Svagheder.

GTU Library
400 Ridge Road

Naar vi ser paa Jesu Disciple, saa ser vi, at ogsaa de gik og ventede paa at Jesus skulde oprette et Rige i Pragt og Herlighed. Det var først efter Pinsesfesten, at de fik Klarhed over, at det Rige, som Jesus kom for at oprette ikke var af denne Verden.

Som Johannes sidder der i Fængslet og tænker, saa kommer der mange Slags Tanker frem for ham. Han kan ikke fatte eller gennemskue Stillingen. Var han ikke kaldet til at berede Veien for Messias. Havde han ikke ogsaa seet Tegnet og vidnet, at Jesus var Messias. Men hvorledes kunde han da lade ham saaledes sidde der i Fængslet, og hvorledes blev det saa med det Rige, han kom for at oprette? Vi kan ikke tvivle paa, at Satan saaledes holdt paa at fæste Tvivl og Mørke ind i Johannes Hjerte. Dog medens Johannes sidder saaledes i Tvivl og Mørke, udtaler Jesus disse Ord: „Sandelig siger jeg eder: Iblandt dem, som er fødte af Kvinder, er der ikke opreist nogen større end Johannes den Døber“. Hvorfor bestod saa Storheden hos Johannes? Han var ikke stor i Verdens Dine. Nei! Der sidder Herodes og Herodias i Pragt omgivet af Leksus og Tjenere, der paa mindste Vint staar til deres Tjeneste, hvorimod Johannes maa sidde indesluttet af Fængslets Mure. Dog Jesus siger, at han er større end Kongen i al sin Pragt og Magt. Jesus maaler altsaa med et andet Maal end Verden. Men naar vi ser tilbage paa den gamle Pagt, saa møder vi der mange store Mænd, som var store i Verdens Dine og som ogsaa var store i Guds Dine. Der har vi David Manden efter Guds Hjerte; der har vi Elias den store Troeshelt og ikke at glemme Abraham, de troendes Fader og Manden Moses med hvem Herren talte Ansigt til Ansigt. Saaledes kunde vi regne op den ene efter den anden som har delvis været stor i Verdens Betragtning, men som ogsaa har været store i Guds Dine. Men Jesus siger her, at Johannes er større end alle disse ihvorvel ogsaa de var store Mænd. Naar vi saaledes betragter disse, da maa vi uvilkaarlig spørge: Hvorledes maaler Jesus et Menneskes Storhed? Her maa vi først merke os, at Je-

sus ikke maaler efter, hvad et Menneske har i sig selv. Nei, han maaler efter, hvad man har faaet af Gud. Alle de hellige Mænd i den gamle Pagt længedes efter at faa se den nye Pagtsdag, men det var Nat i saa Henseende for dem. De saa Messias og Frelsens Bæst langt fremme i den ukjendte Fremtid. Johannes derimod ser den grønde Dag. Han fik Raade til at se Morgendæmringen. Han er, som han fortæller os, Brudgommens Ven, eller den som sidder nærmest op til Brudgommen Jesus. Vi ser de verdslige Regenter ogsaa bruger samme Beregning af ens Storhed i det verdslige. Den, som er mest æret faar Lov at sidde ved Kongens Side. Om samme Person kan have været et noksaa daarligt Menneske, saa blir han dog betragtet som stor af andre, fordi Kongen ærer ham, og sætter ham nærmest sig.

Heri bestod ogsaa for en Del den Storhed, som Jesus søgte at fremhæve hos Johannes. Jo nærmere Jesus vi lever, desto større er vi altsaa i Guds Dine og des lykkeligere og tilfreds vil vi ogsaa føle os selv. Men Johannes Storhed bestod ogsaa deri, at han havde Tillid til Jesus. Da Tvivl trængte sig ind paa ham, sender han Bud til Jesus. Han stolede paa Jesus, da han fik Bæstet tilbage, derfor kunde han rolig se Fremtiden imøde, endstjønt han ikke kunde fatte Herrens Veie. Ja, kunde ogsaa vi i dette Stykke ligne Johannes. Gaa til Jesus med vore Besværligheder og Tvivl, og saa det løsende Ord fra ham. Men hvad ser vi ikke; istedetfor at gaa til Jesus, bær man paa sine Besværligheder og Tvivl. Og hvor saligt at faa lægge alt ned for Jesus og hvile i Tillid til at han vil løse de Besværligheder, som vi ikke fatter eller forstaar. Erkjende vor Tvivl og Kamp for ham som Johannes.

Fremdeles bestaar Johannes Storhed deri, at han er villig at indtage den laveste Stilling, og arbejde, for at ophøje Jesus, om end han derved skal blive forringet og nedsat og miste sin Magt og Anseelse. Hans Disciple syntes endog det gik for vidt, naar Jesus drog Folket fra Johannes til sig og de kom til Johannes og klagede derover; men

Johannes sagde til dem, at dette ikke var noget at sørge over, nei tværtimod han glædede sig derover; thi Folket var Bruden; men han var Brudgommens Ven. Vi ved hvorledes det er med den menneskelige Natur. Vi er svære til at reise os, naar nogen træder os fornær. Vi vil helst have Vren selv og vil ikke forringes. Ja, hvor ofte er det ikke, at man ser mere paa sig selv og paa sin Vre end paa Gud og hans Sag. Vi har derfor her en stor Lektie at lære af Johannes, dersom vi skal faa en Del af den ægte Størhed.

Johannes var ogsaa tro imod sin Overbevisning. Da han stod inde for Herodes og hans Hoffolk, vidste han meget vel, at Herodes ventede at blive smigret. Og ved lidt Smiger kunde han have beredt sig selv en lys Fremtid og faaet Vre af Kongen. Men, nei, som Luther da han stod paa Rigsdagen i Worms og fortalte Keiseren og de høje Herrer, at han ikke kunde eller vilde handle imod sin Samvittighed, saa ogsaa Johannes ved denne Anledning. Men hvorledes ser vi ikke mange, og det endog saadanne, som vil gjælde for kristne, kan neblade sig til den laveste Sniger, bare for at høste en liden Fordel deraf for sin Person for denne Tid. Og saa glemmer man, at man taber den Størhed, som er stor i Guds Øine.

Fremdeles bestaar Johannes Størhed deri, at han havde sat dette som Maal for sit Arbejde at faa Syndere til at følge Jesus. Vi ser at ogsaa dette sit Ønske fik han se delvis gaa i Opfyldelse. Da han først den ene Dag peger paa Jesus og fortæller, at han er det Guds Lam, som bærer Verdens Synd. Da han ikke ser nogen Frugt deraf, saa gjentager han det den følgende, og faar da ogsaa den Glæde at se, at to af hans Disciple følger Jesus. Saaledes skulde ogsaa vi blive ved at pege paa Jesus, og om vi ikke saa nogen Frugt straks, ikke tage Modet, men pege atter og atter igjen paa ham, som den der bærer Verdens Synd.

Men nu kommer vi til det vansteligste Udtryk af vor Tekst, som har voldt meget Bryderi og som har faaet mange forskjellige Fortolkninger (B. 11.) Kan det være mu-

ligt, at Jesus mener, at den mindste i den nye Pakt er større end den største i den gamle Pakt og endog større end Johannes. Lad os nu for det første se paa, hvorfor Johannes var saa stor. Jo, det var fordi han var blevet begunstiget med den Naade at faa se den gryende Dag. Han saa Dæmringen; men der var mange Ting, som han ikke kunde fatte og forstaa i Frelsingsværket. Hvorledes Jesus skulde ofres og give sig selv til en Forløsnings Betaling. Disse Ting var uopklarede Hemmeligheder for ham. Ordsproget siger: „En Dverg paa en Bjerg ser længer end en Ræmpe i en Dal.“ Den nye Pakts Guds Børn er Bruden og Bruden er mere æret og større end Brudgommens Ven. Det er altsaa dette Jesus ser paa, naar han taler om Størheden af den mindste i den nye Pakt. Vi som lever i den nye Pakt er bleven bevisst større Naade end Johannes i det hele Frelsens Værk ligger for os som en oplagen Bog. Vi behøver ikke at se det afbildet i Symboler og Tegn; men vi lever i det fulde Dagslys. Jesus maaler ikke et Mennekses Størhed efter, hvad det har i sig selv; men efter den Naade, hvormed det er bleven benaadet.

Men med Oplysning følger Ansvar. Da vi har saa klar Oversigt over Frelsen i Kristus, da gjælder det ogsaa, at vi river Frelsen til os. Dette kræver vel Kamp, som Lindrot synger: „Jugen finder frem til den evige Ro, som sig ei vældig fremtrænger. Sjelen maa udstaa en Kamp for den Tro, hvorfra vor Salighed hænger“ osv. Dog vor Tekst indeholder ogsaa en herlig Forjættelse. Den lover os en sikker Seier, dog paa den Betingelse, at vi optager Kampen for Alvor. Hvor stort vilde ikke en Konge synes det vilde være, om han kunde have en saadan Visshed, naar han gik i Krig med en anden Nation. Eller Soldaterne, naar de stod færdige at gaa i Slag. Hvilket Opmuntring og Glæde i Kampen med den fulde Forsikring, at de skulde seire. Dog saaledes kan en Herrens Stridsmand gaa ind i Kampen imod Mørkets Hær, stolende paa, at Herren staar ved hans Side. Eller i Kampen imod ens eget Rjød og onde Til-

bøieligheder, om Kampen ofte kan blive haard, saa skal man tilslut blive Seie herre. Dog her gjelder det ogsaa at blive ved. Ikke blive ligegyldig og sløv; thi vi maa føre Kampen tilende.

„Begyndt er ikke endt, det maa du vide, som har din Jesus kjendt, bliv ved at stride“, synger Brorson. Man sover sig ikke ind i Guds Rige og heller ikke er det nok om du engang var en tro Kristi Stridsmand. Brorson siger fremdeles, „Hvor ligger man gen evig fangen, som paa Veien var. O, ve saa fremt det bliver glemt, hvor du o Jesus var beklemt.“

Derfor hør Herrens Ord til dig, læg merke til, hvorledes han raaber. Sæt dig ned ved Jesu Fødder, saa han faar lære dig baade at kæmpe og at høre vel efter hans Ord, saa skal du engang saa staa frelst paa den salige Strand.

Prediken paa tredie Søndag i Advent. (Af Past. J. J. Dahle)

Bøn: Vi bærer os for dit alseende Ansyn, treenige Gud, og beklender vor store Uværdighed til at vidne om Frelsen, som du o Jesus, har forhvervet ved dit Blod; men vi bede: Gode Frelser, kan jeg taale Kraften af en Guddomsstraale, O, saa send den oven ned! At vi kan se dig du Guds Lam, som den der bar vor Synd, og som din Tjener Johannes, at vise Syndere hen til dig. Lad det lykkes, at ogsaa dette ringe Vidnesbyrd om din Frelse, maatte blive nogen Sjel til Velsignelse. Amen.

Evangelium: Luk. 3: 1—6.

I Anledning af dette Evangelium vil vi nu i Herrens Navn betragte,

Herrens Kald til Johannes.

1. At bebude hans Komme.
2. At berede hans Vej.
3. At aabenbare hans Frelse.

I. Gjentagende havde Gud ved sine Profeter mindet om Messias Komme til Verden. Ja, han havde ikke blot lovet, at han vilde sende sin Søn, men med sit af Guds Aand

oplyste Die, fik de ogsaa se ham, som han i Tidens Fylde aabenbarede sig.

Men hvor lang blev vel ikke Ventetiden for det troende Israel. Mange vare ogsaa de, som ikke agtede paa Forjættelserne om hans Komme, men som luskede sit Die derfor og lod sig indhylle mere og mere i det aandelige Mørke. Med Sorg maatte de, der havde et vaagent Die for den aandelige Situation, se paa, at Mørket tiltog mere paa den aandelige Himmel, blandt dem, som vare Guds eget Pagtes Folk. Ikke underligt, som den hellige Digter siger:

Kædrene saa snart har stundet,
Stirret paa Guds Vøsters Ord.
Fire Tusind Aar gik hen,
Ventende Velsignelsen;
At, hvad Sum mon Verden skulde,
Da han kom i Tidens Fylde?

Som Morgenstjernen, der altid gaar forud den opstigende Sol, der med sit Lys og Varme bringer til nyt Liv den slumrende Natur, saa den langt her igere „Kælskærdighedens Sol“, der kom med Lys til den af Synden formørkede Verden, med Lægedom til den saarede Sjel, med Trøst til de bedrøvede, havde Gud i sin Visdom forordnet det saa, at en Forløber skulde bebude hans Komme. Til denne Forløbergiering havde han selv udvalgt og udrustet med sin Aand, en Johannes.

Baade gennem Engle og Profeters Mund havde Gud talt om hans høie Kald og hans guddommelige Beredelse til samme. Han repræsenterer, derfor, da han fremtraadte blandt sit Folk, et Liv og en Karakter, som ingen anden i Israel. Iblandt dem, som er ført af Kvinder, er der ikke opreist nogen større end Johannes den Døber, Matt. 11, 11. Denne hans Storhed kommer i Særdeleshed frem i hans Liv og Vidnesbyrd, som Jesu Forløber. Fornegtende sig alt, som for Kød og Blod er behageligt, vælger han, som en Paulus, Orkenlivet, for desto mere i uforstyrret Fred, at blive opdragen under Aandens Ledelse.

Derfor kunde han, som ingen anden i Israel, udpege det Offerlam, som af Gud var sendt til Verden for at sone for vor Synd

og proklamere for den døende Verden, hans Komme.

Paa samme Tid, som det var til Glæde for nogle saa bragte det Skræk og Beundring til de fleste; og alle droges af en usynlig og uimodstaalig Magt hen til denne Orkenpredikant. Men han lader sig ikke blænde af disse Skarer der kom forat hylde ham. Nei, ikke engang den straalende Budskare af Prestes og Levites, der med sit Spørgsmaal gaa ham Væge som Kristus og lagde det fristende nær for ham, at gjøre sig selv til Messias, magtet ei, at saa ham til at vafle, men bekiender, som senere for Herodes Antipas og negter ikke sin Herre og Frelser. Med den dybeste Erkjendelse af sin egen Ringhed og Uværdighed var det om at gjøre for Johannes, at berede Veie for ham, hvis Komme han havde bebudet; og det gjør han med sin kraftige Bodsprediken.

II. Væger derfor Omvendelsens værdige Frugter, og begunder ikke at sige ved eder I: Vi have Abraham til Fader! Thi jeg siger eder, at Gud kan opvække Abraham Børn af disse Stene. Luk. 3, 8 Dette er det første, mørke, uforgivelige, hjerteknusende Skridt paa den forberedende Veie, som Døberen fører sine Tilhørere ind paa.

Bevidstheden om, at man maa blive staaende alene med Herren. Al Tanke paa eller Fortrøstning til noget, som heder menneskeligt, er forkasteligt, naar det gjælder for Herren, at saa frelse vor Sjæl. Alt som heder menneskeligt, det kun stænger og hindrer Guds Værk i vor Sjæl. Nei, din Sjæls Frelse er en Sag mellem dig og din Gud alene. Her kunde vi pege paa mange Ting, som giver Anslag til, at saa mange bliver staaende netop paa dette Punkt og ikke kom mer længere i sit Kristenhed. Det andet Skridt paa denne Veie, som Johannes vil føre sine Tilhørere er, at den, som bliver staaende alene med Gud, blottet for al Fortrøstning til menneskelig Hjælp og Afhængighed, er at aabne hans Øren for dette tunge og gjennemtrængende Ord i hans Budsprediken: „Omvend eder“. Her bliver lagt til Bevidstheden om Enligheden med Gud ogsaa Følelsen af Synd og Skam. Det er

en tung og for Kjød og Blod, en haard Veie Orkenpredikanten fører sine Tilhørere ind paa. Da naar Synderen bliver staaende alene med Gud og maa erkjende sin Synd og Skam for ham, da sitter og skjælver den sterke og den stolte høies. Men der er en Opgave at løse. Væger Omvendelsens værdige Frugter.“

Du er alene, du er syndefuld, du maa arbejde, er de tre Skridt paa den Veie, som Johannes stulde berede for den kommende Messias.

Den Synder, som ved Johannes Prediken bliver ført ind paa denne Veie, har vist ogsaa saa erfare, at her er høie Fjælde og dybe Dale der stænger Veien for en Synder. Men da er det godt at vide, at det som Johannes ikke magtet med sin Bodsprediken, det gjorde Jesus, da han gav sit Liv i Døden. Lovens Fjeld og Syndens Dyb skal alt jævnes, saa det skal blive, Profeten siger: En banet Veie Det er en smal Veie, og derfor passer den for saadanne som ingen Oppakning har af Dyder og gode Gjerninger at bære paa. Den passer for arme, fattige Syndere. Den er fremdeles af den Veskaffenhed, at den sikkert fører Vandringens manden til hans Bestemmelsessted. Har man først fundet Veien og saa forbliver paa den til Enden, kan man være vis paa at naa Maalet.

Derfor var det for Johannes ikke blot at bebude Frelserens Komme og berede hans Veie, men størst af alt, at aabenbare for sine Tilhørere den Frelse, han var kommen til Verden med.

III. „Se, det Guds Lam!“ Dette er de Ord, som Johannes i hellig Glæde udraaber, da han fik se Jesus komme Dette er det store Kjernesprog om Kristi Frelsergjerning paa Jorden. Med Udtrykket: Det Guds Lam, vil Johannes sikkert minde om alle de Lam, som i den forbilledlige Guds-tjeneste var ofre i Israel, blandt hvilke Baafelammene var det fornemste.

Men, som Apostelen siger, de kunde aldrig borttage Synder. Men her er et langt herligere og fuldkommere Offer, som bringes os af Gud i Himmelen til at sone for vore

Synder. Har vi faat det rette Syn paa det-
te Offerlam, da har vi den rette Betingelse
for at eie den rette Fred i Hjerter. Men har
dii Die været lukket for ham, da er det med
dig, som der fortælles om hin Hindu, der
spurgte sin hedenste Prest, hvad han maatte
gjøre for at faa Fred i sin Sjæl. „Du maa“,
svarede Presten, „vaske dig i den hellige
Flod“ (Ganges.) Han gjorde det men
blev ikke lettere tilmode, Syndens Forban-
delse trykkede hans Sjæl ganske til Jorden.
Da blev en Valfart til et Afgudstempel paa-
lagt ham. Han vandrede 75 Mil gennem
brændende Sand, men sølte sig ligesaa be-
tynget af Forbandelse som før. Derpaa be-
der han endnu en Gang sin Prest om Raad.
Denne svarede: Du skal blive hjulpen. Hin-
duen lover alt. Da bliver det ham paalagt,
at han skal slaa spidse Nagler gennem sine
Saaler, tage en tung Byrde paa sine Skul-
dre og saaledes gaa 25 Mil. Han paalagde
sig denne tunge Bodsøvelse. Allerede har
han gaaet 10 Mil under de forfærdeligste
Kvaler. Da kommer han til en Landsby og
ser en stor Forsamling af Menneſker, for
hvem en prediker. Det var en Missionær.
Han siger til sine hedenste Brødre: Se det
Guds Lam, som bærer Verdens Synd!
John 1, 29 og forkyndte dem, at Frelseren
giver alle dem, som tror paa ham, Fred
Den Bestemte kastede Byrden af sig, trakke
sine piggede Saaler af og raabte midt i For-
samlingen: „Ham er det, som jeg søger; ham
er det, som kan hjælpe mig! Paa ham vil
jeg tro. Ham vil jeg følge!“ Derfor, o,
kjære Sjæl, du, som har begyndt, at se bort
fra dig selv, og alt det, som er i Verden, ef-
ter Frelse. Se mere paa Jesus. Vi kan
aldrig fordybe os nok i det store Under af
Kjerlighed han havde til os, at han vilde
bære vor Synd og Skam. Og du, som ikke
har begyndt, at se paa ham, stans for dette
Verdens største Under af Kjerlighed. Regt
ikke din Sjæl den store Glæde, at faa se Je-
sus, som din Frelser.

Pastor R. Rasmussen død.

Det har behaget Herren i sin Visdom at
talde Pastor R. Rasmussen hjem til Herlig-
heden hinsides, som er tilbage for Guds
Folk. Dødsbudskabet kom ikke uventende,
thi han led i længere Tid af Mavekræft og
havde store Smerter, saa store at den engang
stærke Biting nu sitrede som et Løv. Trods
Smerterne havde han Bevidstheden til det
sidste og talte med sine Omgivelser om Gien-
syn paa Opstandelsens Morgen. Kort før
sin Død blundede han og imens drømte han,
at han talte for en Forsamling og dertil sang
med fulde Kræfter sidste Vers af Salmen 77
i Landstads Salmebog. Da han vaagnede,
sagde han: „Jeg hjalp Forsamlingen at syn-
ge!“ Han døde i Troen paa sin Frelser den
29de Oktober 1912 og stedtes til Hvile paa
Nataniel Gravlund, en Mil fra hans Home-
steadhjem ved Cog, S. Dak., under stor Del-
tagelse. Hans stiftede Menigheder med Und-
tagelse af to var repræsenterede med mange
fra hver, og seks af hans trofaste Venner fra
fire af hans Menigheder: Mamre, Lodge-
pole, Nataniel og Bethania, bar hans afste-
lede Legeme til sit sidste Hvilested. Wed
Bemod blev han sænket ned i Graven, fordi
man havde lært at elske ham som en tro
Guds Mand, selvopofrende for Sjeles Frel-
se.

Dødsfald havde indtruffet hos to af de
nærmeste Prester i Kredsen, saa de blev hin-
drede fra at komme saaat hans egen Søn,
Student Elias Rasmussen, talte ved sin Fa-
ders Vaare. Han tog som Lekt Sal. 116
15: „Det er kosteligt i Herrens Dine, naar
hans fromme dør“. Han lagde alle paa
Minde, hvad det kostede Gud at forløse Ver-
den, og hvor saligt det da blir for den om-
vndte og ligesaa i Herrens Dine, naar hans
fromme dør. Derefter talte et par af Pasto-
rens Menighedsdisciple nogle kjerlige Ord til
Afsted.

A f b ø d e s L i v o g V i r k e.

G l a d H j e r t e gjør muntert Afsyn,
men ved Hjertesorg bliver Modet nedslaaet.

Man kan sige, han var født Predikant;
men som saamange gjør, brugte han sin med-
fødte Gave til syndige, latterlige og spndige
Udtalelser til stor Moro for sine ugudelige

Tilhørere, indtil han en Aften blev bragt til Omvendelse ved Sang og Guds Ords Bredt i sit 23de Aar paa New Zealand paa En af sine Sjøreiser. Han var nemlig Sjømand fra Børn af, og fire Gange har han seilet Jorden rundt, to Gange omvendt og to Gange omvendt til Gud. Han sagde ofte til Medskriveren af disse Linjer, som vi særdeleshed sammen paa Prærien i Frelserens

Efter sin Omvendelse paa denne Reise fik han Trang at gjøre noget for Sjømænd, saa han stiftede Sjømandsmissionen i Bergen, Norge. En Stund reiste han som Indremissionær i Norge paa Kald fra Bestyrelsen dersteds, hvilket var til stor Velsignelse, og i mange Bygdelag har Ordets Sæd fra hans Mund været til mange Sjæles Frelse. Men hans Kjærlighed var stor til Sjø-



Tjeneste: Jeg haanede Frelserens Bud, fornægtede Kristus som Gud; jeg spottede ham, som for Syndere kom, skjønt Hjertet var nær ved at brikke, nei det var der ingen som vidste; „men“, sagde han, „tilslut blev mig Herren for stærkt; jeg kan ei forklare hans herlige Værk. Men en Ting jeg ved, nu eier jeg Fred, en Fred, som blir ved til det sidste og varer, naar Dødt skal brikke“.

mandsmissionen, og knapt om Midler besluttede han at søge Hyre med „Biking“ i 1893, som sluttede til Verdensudstillingen i Chicago. Han var Vaadsmand med samme. Samme Aar reiste han her i Landet og holdt Taler og samlede Bidrag til Støtte for Sjømandsmissionen i Bergen til stor Velsignelse for Folket paa begge Sider af Havet. Saa dygtig han var som Taler, var han ligesaa

begavet som Digter og Forfatter. Han har skrevet flere Bøger, nogle om sit Liv, andre om Oplevelser og Hændelser. Flere af hans Sangudgaver holdes som Eneret hos Bogbinder Beyer, Bergen, Norge, tilligemed flere andre Bønne- og Oplevelsesbøger. Bøger, som er mere bekendt hertilands, er „Nordnæsugutten“, „Sjømand paa Hav og i Havn“ samt „Vikingen“.

I 1893 havde han fem Prestekald fra Menigheder her i Amerika; men han sagde: „Jeg har aldrig tragtet efter Ordination, vilde helst virke som Lægmand“. Reiste saa tilbage til Norge og opholdt sig der til 1905, da han med Familie besluttede at flytte til Amerika midlertidigt eller for bestandigt. Resignerede fra Sjømandsmissionen i Bergen og modtog Kald fra Den Forenede Kirke i Amerika som Bestyrer for Bethesda Missionen i Brooklyn, N. Y., eller reisende Emisær for samme. Ogsaa Kald som Bestyrer for Home and Hospice i Minneapolis, Minn. Han modtog Kaldet for Slummissionen og som reisende Emisær blev han snart hjemme i dette Arbejde. Som saadan blev han godt kjendt blandt det norske Folk, samlende Midler og Bidrag til Missionens Fremgang. I 1908 blev han kaldt af Den Forenede Kirkes Indremissionsbestyrelse til at virke som Hjelpepredikant hos Past. E. S. Gidesviik, Indremissionsprest i Vestre Syd og Nord Dakota. Han blev da henvisst til at sætte sig ned paa en Homestead, som senere har faaet Navnet Cog. S. Dak., efter en gammel Rancher. Sent og tidlig var han ude, og som Sjømand var han ude i alsteds Veir; ofte førte han ude Elve og Bækkedrag, saa han og Hester maatte svømme tillands. Dette var ingenting for Vittingen, bare han kunde saa gjøre noget for sin Frelser. Saa blev han spurgt en Dag, om han ikke vilde lade sig ordinere som Prest. Han svarede bestemt nei. Men det blev lagt frem for ham, at han jo ikke kunde gjøre en fuld Missionsgjerning; thi han kunde jo ikke forrette Barnebaab, ikke Begravelse, saasom Jordpaaastælse, og slet ikke, om det krævedes, Brudevielse.

Den 24de Mai 1909 saaledes Mamre

Menighed (ved Haley, Bowman County, N. Dak.) til Menighedsmøde og besluttede enstemmig at kalde Emisær R. Rasmussen til Prest og Sjelesørger samt underrettede Formand E. H. Dahl om Beslutningerne og indstændig anmodede Emisæren om at reise til Den Forenede Kirkes Aarsmøde, som holdtes i Des Moines, Iowa, og underkaste sig Prestordination. Han bestod Prøven i 4 Timers Examination og sluttede med, at han kunde blevet ordineret. Men saa var der kommet Rygter om, at han havde tilvendt sig dette Kald paa andres Betøstning; og saa snart dette var greiet, skulde han blive ordineret, om ikke før saa ved Prestekonferensen i Minneapolis i September samme Aar. Imidlertid fattede Mamre Menighed paa lovligt Menighedsmøde den 28de Juni 1909 følgende Beslutning: „Mamre Menighed er kjender og bekjender, at Emisær R. Rasmussen har intet gjort (andet end at predike Guds Ord offentlig ved Gudstjenester) for at faa dette Kald, ei heller paavirket nogen enkel Person for at øve Indflydelse for at faa Kaldet. Imidlertid var Stedets Prest og Indremissionssuperintendent mod hans Ordination af Egeninteresse. Senere sendte Menighederne Repræsentanter til Minneapolis for at konferere om hans Ordination, og Resultatet var, at han ikke blev ordineret. Da dette blev meddelt Menighederne, blev det den 12te September 1909 af Mamre Menighed besluttet enstemmig at sende Kaldsbrevet tilbage til Rasmussen med den Forsikkel, at Lønnen forhøiedes fra 50 til 100 Dollars pr. Aar, samt søge Hauges Synode om Ordination. Den 9de November 1909 blev han ordineret til det hellige Prestembede af Hauges Synode og saaledes søgte da senere Prest og fem Menigheder Optagelse i nævnte Samfund. Han er virkelig savnet af Menighederne og Folket i samme. Fred med hans Støv. Velsignet er hans Minde.“

Aldøde efterlader sig Enke og seks Børn, som begræder Tabet af en kjer Egtesælle og Fader. To af Døtrene er gifte; Ingeborg, nu Mrs. Moses Næsse, Reeder, N. Dak.; Ruth, nu Mrs. G. Otterness, Minneapolis, Minn.; Elias studerer ved Seminariet i Red Wing, Minn.; Johannes, Halsdan og Maadalene er hjemme.

Scranton, N. Dak. J. M. S a b e.

Former er Middel, Livet er Maal.

Indsendt ved P. S. Kirkvold.

Maat. 2, 18—28.

Det er om Formernes Plads i Religionen, altsaa ogsaa i Kristendommen Jesus taler her.

Former maa til. Som Vinen holdtes paa Verflaster, maa Livet ha sine Former. Men Formen er Middel, Livet er Maal! Ingen maa bytte de to Ting om. Gjøres Formen til Maal, kan den ikke bruge Livet. Men da gaar den selv tilgrunde, for Livet lar sig ikke binde, det sprænger Formen, og derved kan let Livet selv stades.

Formerne maa forandres, ændres efter Livets voksende, voksende Krav. Lad os merke os det.

For bedre at forstaa det, lad os se paa nogen praktiske Forhold, som vi lever op i nu.

Lad os ta som første Omraade: Kristentlivet som Arbejde udad!

Der var en Tid, den er ikke saa forfærdelig fjern, da det stred mod alle Former at Kristentlivet skulde vise sig i Arbejde. Kristentliv skulde være Betragtning og Overveelse. Til Arbejdet var der faste, bestiftede Tjenere.

Nu har Livet sprængt de Former. Alle kristne ved vi nu skal arbejde, og vi har de mange Opgaver liggende foran os i Indremission og Indremission, i Forkyndelse, Opdragelse, Diaconi, i al Tjenestens Gjerning.

I den sidste Tid har man slaat kraftig til Vhd for at de kristne skal arbejde for Kirken. Den har en ringe, betrygget og meget trælbunden Stilling iblandt os. Vi opfordres til at arbejde for at faa Forholdet forandret. Men saa reises de gamle Indvendinger: „Dette er da ikke vor Sag. Det er Politik, og al Politik, selv om det er Kirkspolitik, er Sjelefordærven og ødelæggende.“ Som om det var andet end den ene Side af Sagen, og som om det gaar an for os kristne at lade Opgaver ligge, fordi om de kan medføre Farer. Kræver vort Kristentkald af os, at vi skal være med at skabe

de bedste Raar for Guds Riges Sag i vort Land, da har vi ikke Lov til at søge Dæling bag den gamle Form, de kristne maa ikke befatte sig med „verdslige Ting“. Den gamle Form sprænges, og Livet som kunde været bevaret, ødes til ubodelig Skade kænghænde.

Paa Indremissionsarbejdets Omraade møder os nye Fremgangsmaader, som kræver at bli prøvet. Der har vi Vækkelsesmøder, Bønnemøder, Estermøder og meget andet. Vi havde ikke saadant før. Skal vi saa bare afvise, hvad der ikke passer med tilvante Former? Tænk, hvor megen Skade paa Livet det har voldt at man har holdt ubønhørlig fast paa gamle Former! En anden Sag er den, at man ikke forkaster, hvad man har af Former og gir sig det nye ibold, uprøvet. Nei, men lad os kun prøve, men lad os ikke stænge til. Det er dog altfammen Former, Metoder.

Et andet Omraade af Kristentlivet, det er Følelsesside.

Fromme Israellitter satte meget Fasten. Den var for dem blit noget væsentlig i deres Religion.

Jesus afsøiser dette. Ikke at han foragter Fasten, den kan være et godt Middel. Men Maal maa den ikke være; kan Gud findes, og kan man leve i Gud uden den, skal der ikke gjøres Væsen af en Form.

Der var en Tid, da man her i Landet kaldte de kristne for Hængehoder. Kanstemed nogen Grund. De saa meget paa Kristentlivets Alvor, forstod ikke i lige Grad, hvor god Grund vi kristne har til at være glade. Jeg har jo selv som ganske ung været tilstede i et Vennelag, hvor man diskuterte, om kristne kunde være glade.

Vist skal en kristen være glad. Han er da Bryllupsgjæst. Brudgommen tas ikke fra os. Vil nogen bringe mit Kristentliv ind under Fastens Form som nødvendig, da svarer jeg nei.

En anden Sag er det at vi skal forstaa dem som føler mest Alvoret ved at være en kristen. Og forstaa dem som kræver en Selvfornægtelse ogsaa i det hdre Liv (som Fasten.) I Aristides Apologi, et gammelt

Skrist, fortælles der at kristne, fattige fastede for at hjælpe dem som var i bitrere Nød. Saa ja. Og at man faster for Menighedens, Kirkens Skyld, det er stort. Og at man ogsaa faster for sin egen Skyld, for at Anden skal faa mere Magt over Hjertet, det er der stort Gavn i. Bare ikke Midlet blir Maal!

Et tredje Omraade: Kristnens Livets Begyndelse.

Er der ikke ogsaa Forsøg nok paa at presse den ind i Former?

Jeg tænker paa dem der træver, at saa og saa stærk Syndensød maa en komme i, lig og lig maa man kjende og ha det, før man kommer til Kristus.

Hvad siger Kristus selv: Kom til mig alle som træver og har det tungt! Trætte Sjæl, du som trænger en Frelser, du skal faa komme, saadan som du er og har det. Vent ikke paa at opleve, hvad andre har oplevet. Kom du med dit og paa din Maade. Vort Hjerte er fordærvet, helt elendig; ikke kan vi faa det anderledes, før vi omvender os og gaar til Jesus. Men hver for os, saadan som det er naturligt for os. Ingen Former, ingen Metoder hvor velmente de kan være, hjælper. Former er Midler, Livet er Maal.

D. C. F. i Kr. Ugeblad.

Et vaagent Lægfolk.

Det har ofte været sagt om Indremission i Danmark, at den har sin Styrke i Lægfolket. Det vil sige, den har ikke blot forstaaet at faa Mennesker med ind i Guds Rige, men ogsaa at gjøre dem til selvstændigt arbejdende kristelige Personligheder. Og det er sandt. Indre Missions bedste Lægfolk lever ikke blot paa, hvad de hører af Presterne; men de læser deres Bibel og tænker selvstændigt over de Ting, som hører Guds Rige til. Og de nøies ikke med det Arbejde for Guds Rige, som Presterne gjør, men de forstaar, at ikke blot forlanger Herren det, men det er en aandelig Livsbestignelse for hvert enkelt troende Menneske at være med i det Arbejde direkte, ved personligt Vidnesbyrd og i alvorlig Bøn og ikke

bare indirekte ved timelig Støtte og anden udbortes Hjælp. Det er Indremissionsstyrke, det er det, der har gjort, at dens Vidnesbyrd har naaet saa langt ud i Folket og har faaet saa dybe Rødder, og det er den store Betsignelse, som den har tilført dansk Kirkeliv, at den har skabt et vaagent Lægfolk.

Derfor træffer man i de Kredse saa hyppigt paa Mennesker, som vel paa andre Omraader er meget lidt med, men som, saa snart Tiden kommer ind paa Guds Riges Anliggender, er i Besiddelse af stor aandelig Klarhed og en betydelig Tankeevne. Det er Mennesker, som kan tage imod, hvad han har at give af aandelige Værdier, og som han kan tale med ogsaa om de Ting, som rører sig i ham, fordi de kan ikke blot tage imod men ogsaa meddele. Man har saaledes mange Eksempler paa, at en Prest uden aandeligt Liv i en Kreds af saadanne Folk, som med Kjærlighedens Forstaaelse søgte at hjælpe ham, blev hjulpen til at kjende Herren i Aand og Sandhed. De lod sig ikke imponere af Lærdommen eller Betsaligheden med de mange skjønne rørende Ord og de mange gode Tanker. Nei, i Stedet for vilde de sige saa stille til hinanden: „Vor Prest prediker jo godt efter Guds Ord; men der mangler alligevel noget.“ Og saa vilde de i Stedet for at blive hjemme fra Kirke komme saa meget mere trofast, og i Stedet for at tale hjerteligt og kritisere om Presten til Mennesker, vilde de tale til Gud om ham. De vilde saa ogsaa nok ved Leilighed røre ved ham med et eller andet Ord, indtil det en skøn Dag faldt sammen for ham, og det blev dem der fik Lov at tale og ham, der lyttede til. Jeg mener naturligvis langt fra, at det er alle Steder, at de troende har forstaaet at tage saaledes paa en uomvendt Prest; nei! desværre der har ofte været syndet haardt i det Stykke, men der er alligevel mange Eksempler paa, at de har forstaaet det. Og der er sikkert mangen en Prest derhjemme, som vel havde Livet i Gud, men umodent og udbittet, som i de Kredse har faaet den afgjørende Hjælp i sin aandelige Vækst og Udvikling. Der er nemlig det ved Indre Mis-

fions Lægfolk: De er saa overordentlig fint-hørende og har en underlig Evne til at høre, om Livets friste Tone klinger igjennem Ordet. Gaar Presten aandeligt i Staa, begynder at sløje af og marchere paa Stedet i sin Forkyndelse, vil de mærke det og de vil lade ham forstaa, at de mærker det og at de ønsker frist Føde. Men paa den anden Side, hvor kan de være overbærende og taknemmelige, selv hvor der staar en Prest, som kun har lidt at byde, hvad Tanker og Betsalighed angaar, bare de kan mærke Gribetheden hos ham. Det siger sig selv, at det maa blive til Velsignelse for en Prest at have en saadan Flok om sig.

Og som de er aarvaagne overfor Forkyndelsen, saaledes er de det ogsaa med Hensyn til deres Ansvar overfor de vantro Menneſter, de færdes med. De tager det nøie med dette ikke at stikke sig lige med Verden, og de er vaagne med deres Vidnesbyrd. Det ved vantro Menneſter overalt i Danmark, at kommer de sammen med Missionsfolk, saa maa de være forberedte paa at blive sølt paa Tænderne. Og hvor de træffer Folk, som kalder sig Missionsfolk, som ikke taler til dem om deres Sjæls Frelse, der vil de sige: De er ikke ægte.

Ligeledes er de vaagne overfor hverandre; man finder meget af dette at „give Agt paa hverandre og formane hverandre“ ikke for at ophøje sig selv men „med Kjærligheds og Sagtmodigheds Aand!“

Og forbausende er det at se, hvor diſe ofte faare uudviklede Menneſter forstaa at være Sjælsørgere, forstaa at tage paa en Synder, som trænger til Hjælp. De behøver ikke, saa snart der er lidt, der rører sig hos et Menneſte, at have dem hen til Presten. De er ikke bange for selv at tage fat som Sjælsørgere, for de kjender Veien, og de vandrer selv hver Dag paa den.

Nu iblandt os herover i det underlige Amerika, der paa alle andre Omraader formaar at lære Menneſter at staa paa deres egne Ben, her venter man uvilkaarligt ogsaa at finde et i ſærlig Grad ſelvſtændigt og vaagent, troende Lægfolk. Men det er ikke saaledes i det ſtore og hele. Ganſte viſt

træffer man tiſſyneladende mere ſelvſtændighed, idet den gammellands Reſpekt for Embedet for en ſtor Del er forſvunden. Man udtaler ſig frit, har ſin egen Mening og er ikke bange for at ſætte ſin egen Mening lige paatværs af Preſtens. Man ſtyrer ſine egne Sager og behøver ikke at have ham til at ſige, hvorledes det ſkal være. Men ved Siden af denne ſelvſtændighed, ſom man finder, ſaa lang Tid det er de udvortes Ting, det dreier ſig om, finder man ofte ſtor a a n d e l i g ſelvſtændighed.

Denne Betragtningſmaaade er ſaa almindelig: Kriſtendom, og hvad dertil hører, det er noget, Preſten forſtaar ſig paa, og det ſkal han paſſe. Alle de andre Ting i Menigheden, ſom har en mere udvortes Karakter, dem ſkal vi nok paſſe. Det er den gamle ſelvſtændighed overfor Embedet, ſom er bevaret paa et Omraade og kaſtet bort paa et andet. Følgen er, at i aandelige Ting ſer Folk hen til Preſten alene. Af hans Forkyndelse og Virkſomhed venter man ſig alt eller intet til det aandelige Livs Fremvælt og Trivſel.

Heri har man nok Forklaringen til, at der læſes ſaa lidt i Bibelen af vort troende Lægfolk. Man er ofte meget ivrig i at høre; men ſkal man endelig læſe, ſaa tager man heller en Andagtsbog end Bibelen. Det ſelv at gaa ind i ſin Bibel og gjennem et vedholdende Arbejde finde ſig hjemme der og ſøge derind med alle Spørgſmaal, ſom kommer op for en og prøve paa ſelv at finde Løsningen iſtedet for at ſaa den fuldt færdig fra Preſten ſom ſkaaret Smørrebrød, det er der kun faare ſaa, der gjør. Og dog er det den eneſte Maade, paa hvilken der kan dannes ſelvſtændige og vaagne kriſtne Perſonligheder.

Vi har ogsaa i denne Venten alt af Preſten Forklaringen til, at der gjøres ſaa meget Arbejde iblandt os men der ſer ſaa lidt. Det er ikke Herrens Mening, at Preſten ſkal gjøre det aandelige Arbejde i Menigheden. Det er Herrens Mening, at han ſkal være L e d e r i dette Arbejde. Men der er alt for lidt iblandt os af et aandeligt arbejdende Lægfolk. Derfor forlanger man Møder og

Møder, og Presten skal tale i det uendelige. Men hvad sker der, og hvad kan man vente, at der skal ske paa denne Maade? Hvad vilde man vente, at der skulde ske, om en General, selv om det var den allerbedste General, Verden har set, ene gik imod Fienden og kjæmpede tappert, medens hans Soldater laa i Ro og Mag og maaske frydede sig ved at se hans Tapperhed, men intet gjorde?

Og endelig har man heri Forklaringen til denne ædle Prestedyrkelse, som der findes saa meget af iblandt os. I hver eneste Menighed findes der smaa Flokke, som dyrker hver sin af de foregaaende Prester, og i Regelen er ogsaa en Flok, der dyrker ham, der er der. Og naar saa den Prest, man dyrker er gaaet, ja saa synes man, at det kan ikke blive til noget mere. Saa gaar man og sukker efter svundne Dages Herlighed, og saa kritiserer man den Prest, man nu har og intet af hvad der gøres er til Pas. Den Slags Folk er imidlertid som ufrugtbare Træer, de gjør ikke noget Arbeide for Guds Rige. Var man aandeligt selvstændig, forstod man, Afgang til Guds Ord staar os aaben: Bønnens Vej staar os aaben og Ansvar for vore egne og andres Frelse ligger paa os ligesaa vel som paa Presten, og det Arbeide skal vi stikke ham i, saa vilde man samtidig med, at man kunde takke Herren for de velstikkede Arbeidere, med saa meget større Iver tage fat, hvor der maaske var en mindre vel stikket, eller hvor man syntes, der ikke blev gjort det, der burde gøres. Nei, her gjælder det sandelig at lægge sig Ordet paa Siden: „Vorder ikke Menneffers Trælle.“ (1 Kor. 7, 23.) Denne U selvstændighed har nemlig sine stemme følger ogsaa for det personlige Liv. Man gjør sig afhængig af en Prest, og Følgen er, at alt hvad han siger eller gjør, det finde man rigtigt, selv om det er pistende gøst i Stedet for at følge Apostelens Formaning: „Prøver alt, beholder det gode“ (1 Thess. 5, 21.) Gid hver Prest, naar han staar paa Predikestolen eller ellers gaar i sin Gjerning, kunde have den Bevidsthed: Jeg staar iblandt en lille Flok, som i Kjærlighed og Tillid venter at saa noget, der ikke blot ser ud, som det duer, men

som der virkelig er Kjerne og Krumme i, og de vil ikke tage imod andet, end hvad der duer. Dersom der er noget, der kan drive en Prest hen til Livets Kilde og bevare ham der, saa er det det, at han ved, at der er kjærlige og aandeligt vaagne Dine, der ser hen til ham i Forventning om, hvad der kan nære deres Sjæle.

Tro nu endelig ikke det er det, jeg er efter, at man skal blive mere kritiserende overfor Presterne Forkyndelse eller se mindre i dem, end man gjør. Nei, det er lige det modsatte. Man skulde se paa Presten som den, der ikke er Menneffers Tjener, men Kristi Tjener, og som intet er eller kan uden, hvad Kristus virker igjennem ham, selv om hans naturlige Evner er aldrig saa store. Man skulde se paa ham som den, der er sat til at føde Herrens Gjord. Ser man saaledes paa ham, saa ser man Kristus i ham, og det giver den rette Erhødhed men saa venter man ogsaa at mærke Kristi Kraft i det han giver, venter, at hvad han giver skal ikke være tomme Talemaaders Avner men Ord med Livets Brød i. Se, det er paa denne Maade, man skal være kritisk overfor Forkyndelsen. Men denne Kritik kan man ikke øve dersom man er aandeligt kræsen og ikke aandeligt sulten. Den kræse vrager den simple Mad, selv om den er god og kraftig. Den sultne tager for sig af det, det duer til Spise, enten det saa er fint eller grovt. Men aandeligt sulten er kun den, der er en aandelig Arbeider. Men jo mindre man arbejder, des mere kræsen bliver man.

Derfor, lad mig have Lob til at sige til alt vort troende Lægsfolk: Husk paa, at det aandelige Arbeide i Menigheden er eders ligesaa vel som Prestens. I skal være med i Ordets Forkyndelse saavel som han, først ved at I beder for ham og dem der skal høre, og uden det kan I ikke vente, at Forkyndelsen skal udrette noget, men dernæst ogsaa ved at I hver paa sin Plads og Maade lader Vidnesbyrdet lyde, et Vidnesbyrd, som I henter fra en daglig dyb og personlig Tilgængelse af Guds Ord. For det er en given Ting, at gaar I ikke selv daglig ind i Guds Ords Rustkammer, saa vil eders Vaaben

ikke bide. Jeg ved, at vi Prester har vor gode Part af Skylden for, at det ikke staar anderledes til iblandt os, end det gjør, men jeg er overbevist om, at dersom det troende Lægfolk vaagnede op til at se sine Opgaver, sit Ansvar og sit Behov saa vel som de Muligheder i Retning af Arbeide for Guds Rige, der ligger for det, saa vilde det blive som en mægtig Bølge, der vilde bære Presterne over mange Skjær i deres personlige Liv og i deres Arbeide, og det vilde give Guds Rige et mægtigt Stød fremad. Det bliver aldrig Besøggelsens og Bederkøggelsens Tider iblandt os, før det troende Lægfolk reiser sig til Kamp og Arbeide iført Herrens Kraft.

S. C. E r i k s e n.

„Danst luth. Kirkebl.“

25 Aars Fest for Bethesda norsk dansk evangelisk lutherisk Menighed, Jewell, Iowa.

(Slutning.)

Samtalen, som blev ført efter det opstillede Udkast, var opbyggelig og belærende, saa det tør haabes, at alle, som var tilstede, kunde høste Trøst og Betsignelse deraf. Af Prester og Lægmand, som var tilstede og tog mer eller mindre Del i Samtalen, kan følgende nævnes: Pastorerne G. D. Pauls-rud, N. G. Peterson, L. J. Oppedahl, J. N. Sandven, L. J. Knutson, B. D. Wee, Missinoner Trygstad, L. J. Spande og C. J. Eastvold. Lægmand: Joseph Johnson, J. Overson, Shesveland, Martin Larson, Helge Prestegaard og Øvrebø.

Freddagsaften holdt Pastor B. D. Wee en Prediken paa engelsk. Han tog sin Tekst fra 1 Kong. 17 og talte om Profeten Elias.

Søndag var den „store Dag i Høitiden“. Den festlige Anledning, det deilige Høstveir, de gode Veie og Befordringsmidler — alt bidrog til, at en stor Skare af Folk samledes. Den rummelige Kirke blev for liden, saa mange Folk maatte staa udenfor.

Formand Hanson predikede paa Formiddag over Dagens Evangelium, Luk. 12,

42. 48. Som Indledning benyttede han Jakobs Ord i 1 Moseb. 32, 10. Jeg er ringere end al den Mistundhed og al den Trofasthed, som du har bevist din Tjener; thi med min Stav gif jeg over denne Jordan, og nu er jeg bleven til to Leire. Meget smukt anvendte han den indeholdte Tanke paa Menigheden, idet den ser tilbage paa sin 25 Aars Historie. Evangeliet blev anvendt paa Menigheden som Guds Husholdning paa Jorden. Den blev oprettet af Apostlerne som hans første Husholdere. Til Menigheden har Gud givet sit Ord, sine Sakramenter og sine Raadegaver. Menigheden skal vaage over, benytte og forvalte disse og give hans Tjende sin beskikkede Del i rette Tid. Det er en herlig men ogsaa ansvarsfuld Opgave. Gud kræver ifølge det, han har givet Forjættelsen er stor til den, som findes tro, men Dommen er ogsaa streng mod den, som findes utro, naar han kommer. Han kommer snart. Det passer for dig, Menighed, at ha en sliq Regnskabsdag. Hvorledes har du holdt Hus i disse 25 Aar?

Herligt og klart lød Guds Ord, stemmende Hjertet til festlig Glæde, men ogsaa til alvorlig Selvprøvelse.

Om Eftermiddagen Kl. 2:30 samledes man igjen, og Pastor N. G. Peterson, som var Menighedens første Prest, holdt Fests-talen. Han havde valgt som Tekst Dagens Epistel 1 Kor. 10, 1—13, hvilket var den samme Tekst, som han talte over ved den første Gudstjeneste her just 26 Aar siden denne Søndag. Han mindede om Guds store Kjærlighed til os, idet han kom til os gennem sit Raademiddel og regnede os med, uden at vi vidste det. Ved sit Ord vækker han en Trang i Hjertet, saa at, naar der spørges: „Vil du gjerne blive lykkelig paa Jorden og salig i Himlen?“ saa svarer vi: „Ja, om jeg bare kunde blive det.“ Det store Spørgsmaal er: S k a l v i n a a M a a l e t?

Skal vi naa Maalet, da maa vi kjende Farerne og bruge Midlerne.

Farerne: 1. Det verdslige Liv, — Syndelivet, som Verden ligger i. Afgudsdyrkelsen, den grove, men endnu mer farlig for os,

den fine. Kirkefolket staar sælles med det raa Verdensfolk, saa der neppe kan sees nogen Forskjel paa dem. 2. Den fine Egenret^s færdighed. Man kan komme til himmeligen at bygge paa erfaren Naade. Man mener sig at staa, ophøier sig selv, knurrer mod Herren og hans Tjener og vil vælge sig en anden Fører. 3. Forsagthedens Fare. Det synes ikke at nytte, der sees ikke Frugter af Arbeidet. Fristelserne saa store, osv.

Midlerne: 1. Narvaagenhed. „Vaager og beder, at I ikke falde i Fristelse“. 2. Guds Ord. Det skal læses og høres hjemme og i Guds Hus. Det er Livsens Brød. 3. Tillid til Gud alene. Han er trofast, som ikke skal lade eder fristes over Evne, men gjøre baade Fristelsen og dens Udgang saa, I kan taale den.

Pastoren havde i Tjer og taknemmelig Grindring Stifterne af Menigheden, som, endstjønt de var komne fra forskellige Kirkesamfund, holdt sammen og stiftede kun en Menighed. Saaledes burde det være.

Pastor Peterson, som betjente Menigheden otte Aar, er altid en velkommen Gjest, og hans Tale hørtes med spændt Opmærksomhed.

Mrs. D. D. Stageberg gav et Sangnummer tilbedste, hvorefter B. L. Vellefen oplæste en lang Historie af Menigheden. Et Uddrag af samme tilføies her.

Den 9de Søndag efter Trefoldighed 1887 om Eftermiddagen holdt Peterson sin første Prediken her paa Kaldsbrev undertegnet af 9 Mænd, nemlig: John Stueland, L. J. Thompson, H. C. Westre, B. D. Sege, C. P. Solberg, Jørgen Oppebahl, Swain Thompson, Edward Olson og B. L. Vellefen. Samlingsstedet var et gammelt Skolehus syd fra Stuelands Hjem, og det var fyldt til Trængsel. Det første Menighedsmøde afholdtes hos Stueland den 16de Aug. 1887. Ved dette Møde blev en Konstitution lovlig antaget, og Menighedens Navn blev „Jewell Rorist Evangelist Lutherist Menighed“. Et fortsat Møde holdtes den 31te Aug., ved hvilket Embedsmænd valgtes. Nu var altsaa Menigheden formelt organiseret. Pastor

Petersons Tid var saa optaget, at han kunde ikke gi Løfte paa noget vist Antal Søndagsgudstjenester, men han lovede at betjene den saa ofte som muligt. Angaaende Presteløn blev det paalagt Trusteeserne at gaa rundt og samle, hvad de kunde, til dette Niemed. \$40.00 blev subskriberet for det første Aar. Aarsmøder holdtes til bestemt Tid i Januar hvert Aar. I 1889 kom det paa Tale om Kirkebygning, men ingen Bestemmelse blev fattet endnu. Ved dette Aarsmøde blev Menighedens Navn forandret til „Bethesda R. Ev. Luth. Menighed“. Paa et Ekstramøde den 18de Juli 1889 blev det bestemt at bygge Kirke, saasnart der var subskriberet 1200 a 1400 Dollars dertil. 605 Dollars blev tegnet der paa Mødet. Menighedens Navn blev igjen forandret, dennegang til „Bethesda Scandinavisk Ev. Luth. Menighed“. Paa Møde den 8de Jan. 1890 fik Menigheden endelig sit nuværende Navn. Da den fornødne Sum Penge var subskriberet til Kirkebygning, blev Arbeidet begyndt Vaaren 1890. Den næste Aar var den færdig og betalt, og den 5te Søndag efter Paaske blev den indviat af Pastor Chr. D. Brohaugh med Bistand af Pastorerne M. G. Hanson, Berg, C. C. Holter, Missionær Rønning, J. B. A. Dale, L. Harrisville og M. G. Peterson. Menigheden havde nu en Trediedel af Betjeningen. I 1894 resignerede Pastor Peterson fra dette Kald og antog Kald i Chicago. Sammen med Nazareth og Rose Grove Menigheder blev Kald tilsendt Pastor M. G. Hanson, men han kunde ikke antage det. Kaldsforbindelse med Nazareth Menighed blev nu opløst, og sammen med Rose Grove kaldtes Pastor C. J. Eastvold, men ogsaa han afsløg. Nu blev Pastor B. B. Haugan kaldt, men ogsaa det var forgjeves. Sammen med to Menigheder ved Eagle Grove og Zoar Menighed vask fra Jewell kaldte Menigheden igjen Pastor Eastvold. Denne Gang antog han det, men kunde ikke tilflytte Kaldet før til følgende Høst. I Benetiden besøgte han Menigheden nu og da, og Pastor Heidal og Student Wing hjalp til med Betjeningen. Siden den Tid har Past. Eastvold betjent Menigheden, og den har

stadig gaaet frem. To Gange har den maattet udvide sin Kirke ved Tilbygning.

Menighedens Kvindeforening har lige fra dens Begyndelse været en af dens kraftigste Støtter. Menighedens Ungdom har givet og indsat et Vibeorgel til et Koster af ca. 1200.00. Efter den sidste Paabygning af Kirken holdtes en Indvielsesfest. Sjeleantal 350. Døbte 470, konfirmerede 345, døde 70.

Pastor T. J. Oppedahl, hvis Ungdomshjem var paa disse Trakter, talte tilslut om de første Forsøg paa kirkeligt Arbejde i Jewell før denne Menigheds Begyndelse. Som almindelig havde han noget interessant at sige, men Tiden var langt fremstreden, og Folket begyndte at bli urolige, saa at han var nødt til at fatte sig altfor kort.

Om Aftenen havde man igjen en festlig Stund sammen i Kirken. Mange af de før nævnte Prestes og Lægmænd samt Prof. D. D. Stageberg, som nu var ankommen, afslagde korte og gode Vidnesbyrd.

Saa var Jubilæet tilende, og man skiltes med Følelsen af, at Herren havde været nær i sit Ord og med sin Aand. Maatte vi alle om muligt saa være med og fejre Eviighedsfest i den triumferende Kirke!

R. D. Gittreim, Sek.

Nu rustes Verdens Trælle sig med alt det nødvendige for storartede Juleforanstaltninger. Nu bestemmes Danse, nu arrangeres Driftelag, nu tinges Lokaler, nu kjøbes — Gud hjælpe os, man kalder det — Julebrændevin, nu lægges skumle Planer at forlede, forføre og fordærve Ungdommen nu skal ogsaa Døden og Fordærvelsen holde Høitid! Og er det Tilfældet, saa maa ogsaa Prestes, Menigheder, ja, alle kristne Venner være paa Post. Vi maa i Herren Zebaoths Navn erklære Krig mod Synd, Last og Ugudelighed, som gaar isvang iblandt os, ikke bare udenfor Menighederne, men ogsaa indenfor deres Grænser. Derfor vi blev enig om dette, saa vilde Satan og Verden maatte opgive mange af de fjere Unge i denne Julehøitid, hvilke de før har røvet ifra os. Gud velsigne os i Kampen og give en herlig Seier.

„Jeg søgte iblandt dem en Mand,

som vilde mure op en Mur, og stille sig i Gabet for mit Nafn til Værn for Landet, forat jeg ikke skulde ødelægge det; men jeg fandt ingen.“ (Es. 22, 30).

Hvor underligt, at Gud, den almægtige, søgte efter en Mand til at hjælpe sig. Men saaledes er det den Dag idag, at hans Gjerning kan ikke ske paa Jorden, uden at der er Mennekter der stiller sig i hans Tjeneste.

Fordum fandt han ingen. Folket var fordærvet, og Jerusalem fuldt af Synd og Uretfærdighed, ligesom nu det moderne Samfund mange Steder, ikke mindst i de store Byer, er som Sodom og Gomorra. Der var ingen af Profeterne (B. 25) eller af Presterne (B. 26) som stillede sig paa Herrens Side; tvertimod vanhelligede de hans Tempel, gjorde ingen Forskjel paa rent og urent. Der var ingen som kunde eller vilde stille sig ind paa de Steder, hvor Muren var falden ned, for at stanse Fienden, indtil Muren kunde blive muret op.

Den Fiende som her er Tale om, er Guds Brede. Thi samtidig med, at Gud er Kjerlighed og elsker Synderen, er dog hans Brede over enhver som gjør det onde. Al Synd drager Straf efter sig. Den der bliver i Synden, bliver i Bredden. Men nu kan vi takke og prise Gud for, at han i sin Kjerlighed sendte sin Søn ned til Jorden for at opmure den nedfaldne Mur. Og kan vi nogensinde blive færdige med at takke Jesus, fordi han stillede sig i Gabet for de fortabte Syndere for at afvende Guds Brede fra os? Enhver som nu dækker sig bagved Jesus, er frelst. Syndens Straf er borttagen; hans Sjæl er gjenløst. Men enhver som ikke tror paa Guds Søn, over ham bliver Guds Brede (Joh. 3, 36). Det er den sande, frelsende Tro: at holde Jesus som Troens Skjold foran sig. Her er Hjertet rent og Samvittigheden god; og her dækkes man mod alle den ondes gloende Pile (Efes. 6, 16).

Er du, fjere Væser, en af de sande tro-

ende? Er din Tro bygget paa Jesus og paa ham alene? Saa skal Huset staa fast-trods Storme og Regnskyl. Ransag og prøv dig selv; thi manges Tro er vaklende og svag, fordi den ikke er bygget paa den rette Grund. Byg ikke paa dig selv, hvad du er, hvad du har gjort, hvad du har oplevet, hvad du føler, men byg paa Jesus! Byg ikke paa andre Menneſker, ikke paa din Kirke, dit Samfund, din Prest, din rene Være eller lignende, men byg paa Jesus, saa har Hjertet Fred, og Sjelen Kraft! Byg alene paa, hvad Jesus gjorde for dig, da han tog din Synd og Pine og Straf paa sig, og paa Korſet afvendte Dommen fra dit ſkyldige Hoved. Byg paa ham, ſom nu er din Talsmand hos Faderen.

Men nu gaar vi videre. Trods Jesus fuldbragte Verk kan nemlig Guds Gjerning ikke gaa frem paa Jorden, uden der er nogen af de troende ſom ſtiller ſig i Gabet for de andre. Herren ſøger iblandt ſit Folk efter ſaadanne. Fordum i Profeten Ezekiels Tid var der ingen; men nu er der dog en Flok paa Jorden ſom kan ſige: „Kristi Kjærlighed tvinger mig.“ Vi er en Del ſom virkelig ønsker at gjøre Guds Vilje, ſaa vidt ſom vi har forſtaaet den. Vi ſtræber efter Hellighed; det er vort Hjertes inderſte Begjer at vandre Gud velbehagelig.

Men har vi forſtaaet det Kald, ſom her udgaar til os? Det er ikke et Kald til Himlen, men et Kald til en beſtemt Gjerning paa Jorden, før vi tages bort. Det er ikke os ſelv det dreier ſig om, men de andre. Hvad er det da at ſtille ſig i Gabet? I Salme 106, 23 ſiges det, at Herren fordum vilde have ødelagt Folket, derſom ikke Moſes havde ſtillet ſig i Gabet for hans Aſyn for at afvende hans Brede fra dem. Det var den-gang de havde ſtøbt ſig en Guldkalv (2 Moſ. 32, 4) og i ſin Daarſtab ſagde: „Dette er din Gud, Iſrael, ſom har ført dig op fra Egyptens Land.“ Herren ſagde da til Moſes oppe paa Bjerget: „Dit Folk har for-

dærvet ſin Bei. De er haſtig afvegne fra den Bei jeg hød dem; de har gjort ſig en ſtøbt Kalv, de har tilbedt den og ofret til den. . . . Det er et haardnaffet Folk. Og lad mig nu være, forat min Brede kan op-tændes imod dem, og jeg kan ødelægge dem; ſaa vil jeg gjøre dig til et ſtort Folk.“

Hvilket friftende Tilbud Moſes her fik! Det var viſt en Prøve Herren ſatte ham paa. Han kunde ſlippe for Beſværet og Anſvaret med det gjenſtribdige Folk og overgive dem til at ſtraffes for deres Synder; og ſaa ſkulde al Beſignellſen ſom var forjættet Folket, komme over ham og hans Slægt. Men Moſes ſtillede ſig i Gabet for ſit Folk, og bøn-faldt Herren om at ſtaaene dem. Ja, han gjorde ſig til et med dem i den Grad, at han ſagde (B. 32): „Derſom du vilde forlade dem deres Synd! Men hvis ikke, da udflet mig af din Bog, du har ſkrevet.“

Nogle ſaa Guds Børn ſad en Aften og talte om, hvad det var der manglede, forat Bidneſhyrket kunde trænge ind i Hjernerne paa de uomvendte, ſom kom og hørte Guds Ord. Der blev peget paa forſtjellige Hin-dringer. Men ſaa ſagde en: „Nød for Sjele!“ og dette Svar blev afgjørende. Hvad Gud vil os ſom ſelv er frelſte, er alſaa dette: at det ſamme Sindelag ſkal være i os ſom var i Kristus Jesus (Fil. 2, 5), ſaa vi ikke ſøger vort eget, men er rede til at ofre os ſelv for at ſøge de andres Bedſte; at vi ligeſom Moſes ikke er tilfredſe med ſelv at være frelſte, ſelv om ogſaa alle Forjættelſerne kunde opfyldes paa os, men at vi gjør de andres Sag til vor Sag, ligeſom ogſaa Jesus kom og gjorde vor Sag til ſin Sag; at vi lader Guds Helligaand fremkalde i vore Hjarter et Nødraab, et Nødſkrig for de andres Skyld; at vi gaar ind i Kristi Vidneſers Samfund, ſaa der i vore Hjarter kommer Nød for deres Sjele.

Vil du, kjære Broder og Søſter i Herren, melde dig til den Tjenefte at ſtaa i Gabet for de andre?

Efter „Akebl.“ i „Ev. L. K.“

Kinamissionen.

Fra Landabl.

Fancheng, 12te Okt. 1912.

Frede Red. Holter. Guds Fred!

Næste Mandag den 14de Okt. begynder vi Bibelfkurs for vore ind fødte Medarbejdere. Alle som arbejder i Missionens Tjeneste maa møde frem. Der vil ogsaa komme en Del kristne søgende, især fra Udkanterne af vort Felt for ved denne Anledning at samle sig mere Bibelfundskab.

Mange har allerede ankommet. Flere venter vi. Maa Herren nu være med og gi os et velsignet Samvær.

En Aarsag hvorfor vi bestemte os paa at ha Bibelfkursuset ihøst var den, at vi vilde benytte os af Wolds Hjælp før de flytter ned til Hankow for at opta Arbeidet ved vort fælles Seminar der. Men da han er sug af en haarnakket Feber, saa kan ikke han delta i Undervisningen. Dette er en stor Skuffelse for os! Om han kommer over det snart, vil han maaske holde nogen Taler og Foredrag for Klassen.

Undervisningen blandt Mændene deler Stokstad og jeg mellem os. Maaske Student Chang vil undervise en Time daglig. Jeg antar, at her vil komme over et halvt hundre Mænd og næsten ligesaa mange Kvinder. Fem af vore kvindelige Missionærer vil bli optaget med Undervisningen blandt Kvinderne.

Det vil ha Betydning for Arbeidet udover vort Felt, at vi kan samle vore Kræfter her, undervise, opmuntre og hjælpe dem med Vink og Raad og siden sende dem ud igjen med Livets Ord blandt sine Landsmænd. Det sidste Aar har været en trang Tid for vore flere ind fødte Medarbejdere. De behøver lidt Opmuntring, Studium i Guds Ord vil styrke deres Tro. De har mange og store Fristelser. Ved at være sammen en Stund i Granstning af Guds Ord vil deres Hjertes bli større for Gud og hans Sag. Naar Kjerligheden i Missionsarbeidet aftager, da blir det daarligt bevændt med

Arbeidet. Og vi Menneſter, det være nu Kinesere eller Udlændinger, er nu engang ſaadanne, at vi har intet at give uden det Gud først gir os. I Bibelen er Guds Rigdomme! Derfor ønsker vi, at vore Medarbejdere blir grundfæstet i Sandheden, ſaa at de kan være Lærere for dem ſom søger Sandheden. Venligt C. W. Landahl.

*

Fancheng 14—10—1912.

Miss Lee ankom hidtil via Nanhang og Sinhe Honan for noget over en Uge ſiden. I dag ankom Miss Grøseth. Hun gik med Baad fra Hankow. Men da Vinden var stærkt imod og Baaden tungt laſtet tog hun overland de ſidſte 150 Li.

Fer en har været dem til legemlig og aandelig Velsignelse. De er alad og prifer Gud, fordi han har ført dem vel frem til det flere Arbejde igjen.

Tak for Hilsen Venner! Tak for Opmuntringerne! Tak for at I beder og arbejder for at Guds Navn kan bli kjendt blandt dem ſom bor i Hedenskabets Mørke! Tak Venner for I er med for at redde dem ſom hentes til Døden. Maa Herren til Gjengjæld velsigne eder Venner med al timestig og aandelig Velsignelse. Vi har jo intet at give uden det han først giver os. Maatte vi altid være villige til at give „Gud det Guds er.“ Venligt C. W. L.

*

Fancheng 15—10—1912.

Missionærerne i Fancheng er alle i bedste Velgaaende. De har det travelt hver med ſit. Skolerne er i fuld Gang. I Hospitalet driver man med at gjøre Livet lettere for de syge—for den ſom lider. De taler Livets Ord til Patienterne. Søgningen til Møderne er god. Til vore Bibelfklasser har der allerede kommet flere end vi havde ventet.

Det er nu meget fredelig heromkring. En hypperlig Anledning at faſte ud Evangeliet's Fiſtegarn. En herlig Gjærning!

Prof. Wold har været meget syg af feber, men er nu i Forbedring. Tak ſte Gud! Adlands er i Sinhe. De lever vel.

Maa nu Gud ſaa gennemføre ſin Gjærning baade i os og ved os. C. W. L.

Til Nybyggerne i nordvestre Del af Nord Dakota.

Da jeg er kaldt af Turtle Mountain Kreds af Hauges Synode til at virke som Missionsprest i nordvestre Del af N. D. en par Maaneders Tid, for at samle de Folk, som er interesseret for Hauges Synodes Virksomhed, saa vilde man gjøre Sagen en stor Tjeneste om de, som ikke jeg har kommet i Berøring med, vil lade mig saa vide, at de ønsker Besøg, saa skal jeg se at efterkomme Opfordringerne, det bedste jeg kan.

Maa vi være flittige Bedere om at Gudsriget maa komme og hans Vilje ske, til mange Sjæles Frelse.

En kjerlig Hilsen til alle „Buddbæreren's" Læsere.

Ederes for Guds Sags Fremme.

A. S. T r y g s t a d.

427 Mary St., Minot, N. D.

Tilbage til N. Dak.

Da vi forlod Flatheaddalen, lovede jeg at sætte nogle Linjer i vor kære „Buddbæreren“, saa Vennerne fik se, at vi kom vel frem.

Jo, vi kom vel frem til N. D., og har nu slaat os ned i Minot, før Vinteren.

J skal ha hjertelig Tak for alt J gjorde for os de fire Aar, vi var blandt eder. Maa Gud rigelig betale eder igjen for eders Gudhed imod os.

Tak for Overraskelsen J gav os før vi reiste, hvorved J la eders Kjerlighed for Dagen.

Maa Herren saa bevare eder i den Frihed, hvorved Kristus har frelst eder. Staa altid faste i Sandheden og i Kristi Frihed.

Vær ikke bange at arbejde for sand Haugeianisme. Vi har for lidet af den Aand Hauge havde. „Gud være med os til vi sees igjen.“

Kjerlig Hilsen til eder alle. Vær tro til Døden og saa Livsens Krone.

Deres til Forbøn trængende

A. S. T r y g s t a d.

Døden kommer.

Dette bør mane os til at gaa i os selv og spørge os, om vi er færdig til at møde den. Thi den kommer før eller senere til hver enkelt af os. Da er det godt at være beredt. Denne Gang var det en af vore Familiefædre i Hill River Menighed, som fik flytte hjem til Gud; for alle saadanne er Døden en Binding. Gud har aldrig lovet sine noget Paradis her paa Jorden, her er vi fremmede, Gæster og Ublændinger, som alle vore Fædre.

Karl Eliassen havde i længere Tid haaret paa et svagt Legeme, hans Helbred var nedbrudt, men forleden Sommer tog Sygdommen til i den Grad, at man maatte søge Lægehjælp. Det vidste sig da, at der var lidet Haab om Redning selv om det skundom kan se lidt lysere ud. Det gik dog noksaa fort nedad tilslut. Ja salige er de døde, som dør i Herren.

Karl Eliassen blev født den 7de August, 1860 i Bergen, Norge. Han kom til Amerika i Aaret 1884. Indgik i Ægteskab med Johanna Anderson den 14de Dec. 1889 i Town of King, Polk Co., Minn. Har siden boet paa sin Farm 6 Mil nordøst fra McIntosh, hvor han døde i Troen paa sin Frelser, Tirsdag den 12te Nov., Kl. 11:40 Formiddag. Han efterlader sig Hustru og 12 Børn, som dygt føler Savnet af en kjer Fader og trofast Ægtefælle. Men glem ikke: at Gud er Enters Forsvar og faderløses Fader. Og da siger vi: Fred med Støbet, velsignet være Mindet.

Han blev 52 Aar, 3 Maanedes og 12 Dage gammel.

B. D.

Hans Nielsen Hauge og hans Samtid af

A. Chr. Bang.

Et Tidsskrift fra omkring Aar 1800. Med mange Billeder og Facsimiler. 512 Sider. Smukt og godt indbundet. Pris \$2.70

Denne Bog har i flere Aar været udsolgt men er nu udkommet i nyt Oplag. Den er i det væsentlige uforandret men indeholder en hel Del flere Billeder.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn

fra Arbeidsmarken.

Denne Uge flyttes Hauge's Synodes Trykkeri og Boghandel fra Seminariets Bygninger og ned i Forretningsbyen. Past. L. C. Jacobson er ankommen og har overtagen Bestyrelsen.

Menighederne i Past. Westbys Kald har nylig forhøiet sin Prests Løn med \$260.00. Dette er meget pent gjort af disse Menigheder og kan tjene til et selgeverdigt Eksempel for andre.

I Bethesda Menighed Jewell, Ja. var der ogsaa Feste Taksigelsesdagen. Kvindeforeningen solgte sine Varer, hvorved kom ind \$1147.42. Den paafølgende Søndag holdtes Konfirmation i Menigheden ved hvilken Anledning der optoges Offer til Mission. Ofret beløb sig til \$96.42.

Pastor Edward Johnson af St. Pauli Menighed, Minneapolis, blev Fredag Aften overrasket af sin Menighed med Benner, som havde faaet istand et Selskab for ham i Kirken. Pastoren blev ved Pastor Martin Norstad overrakt en større Pengegave. Taler holdtes af Pastor R. C. Holter og Advokat Elias Rachie.

„Minneapolis Tidende“.

Et Besøg hos Presten. Det var Hvidese Menighed af Westbys Kald, som i Flok og Følge, unge og gamle, gjorde sig en Tur til Presteboligen. Hensigten med Besøget var snart tolket af Broder R. Rafin, som paa Menighedens Vegne overrakte Presten og Familie en anseelig Pengegave. Prestens Hester var heller ikke glemt; thi to Læs af Havre fulgte ogsaa med.

Søndag den 17de Nov. var en Høitidsdag for St. Pauls Menighed i Edinburgh. N. D. Past. Westbys Kald. Det var Gudstjeneste med Konfirmation, Nadoergang, Barnedaab, samt Indremissionsoffer stort \$25.95. Kirken var fuldt til Trængsel af andægtige Tilhørere. Seks unge gjentog sit Løfte, om at være Gud tro. Maatte Gud faa vejlede disse til sit Navns Forherligelse og deres Sjæle til Frelse.

Missionsuprintendent Past. Oppedahl var tilstede ved Kredsmodet i Bethel Menighed, Past. Falkangers Kald den 20de Nov. Han deltog i dette Møde i to Dage. Siden var han sammen med Stedets Prest rundt til de øvrige Menigheder i Kaldet og talte en Gang i hver. I Byen Williston predikede han to Aftener. Det var det deiligste Veir man kunde ønske sig. Bennerne dervest glædede sig meget over Oppedahls Besøg.

Vi giver i dette Nummer to korte Predikener til 3die Søndag i Advent. At saa ster grunder sig paa, at den ene havde vi bedt om at faa, og den anden traf til at komme alligevel, og vi ligte ikke at udelade nogen af dem. Som man ser, er de skrevne til to forskjellige Tekster nemlig anden og tredie Række og vil derfor være forskellige hvad Indhold angaar og vil ogsaa kunne læses med Interesse og til Gavn og Opbyggelse.

Bangs Menighed ved Fergus Falls, Minn. var samlet Taksigelsesdagen til Missionsfest og Salg af Kvindeforeningens Missionsvarer. Ved Eftermiddags-sessionens Begyndelse blev Past. J. J. Rendaal overrasket med en anseelig Pengegave, som Menighedens unge og gamle, samt en Del udenforstaaende havde stuet sammen. Menighedens Viceformand Hr. D. D. Haugen holdt for Anledningen en meget anslaaende Tale og overrakte derpaa Pengegaven til den snart fratrædende Prest.

I Toronto, C. D. A. holdt Pastor Mona Gudstjeneste paa Taksigelsesdagen og et Offer paa \$32.00 optoges til Børnehjemmet. Pigeforeningen solgte Middag og en Del Varer, som de havde oparbejdet. Da Salget var over, besøgte Prestefolket et par gamle, men hvad de andre havde fore imedens vidste de ikke. De blev hentet hjem og fandt da Huset fuldt af Folk, der havde mødt sammen for at lægge sin gode Villie for Presten og hans Familie for Dagen. De efterlod sig en Pengegave paa \$151.25 og fra de to gamle som Presten netop havde besøgt

var sendt en ny pen Kobe. Bresten talte og takkede for uventet men tiert Besøg. Kvinderne opvartede med lunch

Læg vel Mærke til dette!

Som jeg Dags Dato afslutter min Gjering som Bestyrer for Housæs Synodes Trykkeri og Boghandel bedes alle Bestillinger paa Bøger og Indbetaling af Kontingent paa Bladene herester indsendt til Rev. L. C. Jacobson, Dr. mer 74 Red Wing, Minn.

Og hermed Tak til alle Venner for 41aariet Samarbejde i Housæs Synode Red Wing, Minn., 10de December 1912
C. Lilletun.

Spørgsmaal.

Er det rigtigt eller urigtigt at Kvindeforeninger og Ungdomsforeninger har sit Udvalg i Kirken, Guds Hus, og efter Salget ser deres Mad som paa en Resturant?

Jeg tror ikke Gud kan se med Velbehag paa saadant men muligens jeg er for snever synet.

Benligst
D. P.

Hvem vil svare?

Red.

Boganmeldelse.

„Programhjælp“ kaldes en ny Bog af Past. Helge Høverstad. Bogen indeholder 228 større og mindre Stykker, Digte, Dialoger og Prosa-stykker særdeles egnet til Op-læring ved Bar efester, Ungdomsmøder etc. Næsten et hundrede handler om Julen. Videre handler de om Nystaar, Baafte, Pnsse, Skole, Hjem, Kirke, Baaren, Naturen. Afholdelsagen, Missionen o. s. v. Bogen er paa 278 Sider, Format som er almindelig Bibel-historie, godt og pent indbunden og faaes i Boghandelen for 65c.

Synodalberetning fra Den norske Synodes Distriktsmøder sidste Sommer udgjør tilfammen en Bog paa mange hundrede Sider.

Vi har et Eksemplar for os og har i det mindste set det igennem og finder Ordningen af Stoffer, Papir, Tryk og Bind alt sammen pent og godt. Indholdet af en saadan Bog kan en derimod ikke godt kunne udtale sig noget om i en Anmeldelse. Da er det bedre at sige: „Tag og læs“. Bogen faaes i Lutheran Pub ishing House, Decorah Ia.

Bekjendtgjørelier

Et Kinamissionsmøde vil blive afholdt i Tabitha Menighed, Rose Grove, Ia fra 17de til 19de Dec Mødet begynder med Prediken Tirsdag Form Kl 11. Samtaleemne: Ef 55. Besøgende til Mødet vil faa Styks til Rose Grove Dagen forud fra Rev H. Ellsworth eller Williams. Haaber at mange vil komme til Mødet. Alle velkomne!
C F Castvold.
A. J. Rendahl.

Kvitteringer

Kinamissionen, den almindelige Kasse: Ved J M	
Wick fra en ubenævnt i Wood, Minn	10.00
Ved Pastor J F Nelom fra Jens Brandt, Newman Grove, Nebr.	1.00
Fra S J Johnson, Newman Grove, Nebr.	4.00
En Del af et Offer ved et Samtalemøde i Shell Creek Mgd.	6.75
Ved Pastor C F Castvold fra Mrs. Ole Hanson, Stanhope, Ia	15.00
C E Anderson, Sioux City, Ia	5.00
Ved Pastor J S Halvorson fra Johan J Knudsvig, Burston W. Dal	5.00
Fra John Hoglund S. Oen Hauge S. Burton, W. D.	10.00
Nellie Johnson, Biermont, S. Dal	15.00
Ved Pastor G D Mona Offer i Bloomprairie Mgd., Toronto, S. Dal	43.65
Ved Mrs. Beber Larson, Clarion, Ia., fra Beth. Mgd. S. Kvi., Holmes, Ia.	6.83
Ved Pastor A H Dahl fra Missionsvenner ved Dorud, Minn	20.00
Ved Miss Anna Platen, Fergus Falls, Minn. fra Helping Hands of Bions Congregation	10.00
Miss Christine Castvold, Cando, N. Dal	2.00
Mrs. S Thompson, Rome, N. Dal	5.00
Ved Pastor M Oerlund, fra Bethlehems Mgd. S. Kvi., Bricehn, Minn.	45.00
Reier Meierion, Taopi, Minn.	100.00
Ved O B Engen, Solin, S. Dal., Konf. offer i Bions Mgd.	
Pastor J J Nervig's Kald	54.70
Rasmus Dal, Irene, S. Dal	9.25
Levi Johnson, Mt. Gresh, Wis.	6.00
Ved Pastor O Andriessen, En Del af Offeret ved Kredsmødet i Stabanger Mgd.	32.80
Ved Past. O S Elstad, Offer fra Spring Prairie Mgd.	15.86
Ved Pastor J J Nervig Konf. offer i Mel Dahl Mgd.	49.21
Ved Pastor S J Berg fra Beth. Mgd. ved Giesler, Minn.	20.66
Ved Pastor G D Mona fra Mrs. A Kolberg, Toronto, S. Dal	5.00

Bed Pastor J K Perotti fra Swan Lake Mgd.	18.15
Bed J C Emmerison, LaCrosse, Wash. fra Selbu Mgd.	80.00
Bed Past. J S Halvorson fra D Ashheim og Duktru, Dur-	
ton, N. Dak.	5.00
Mrs. Theoline Olson, Grand Rapids, Mich.	3.00
En ubenævnt 1, Pastor J M Sagen, Grand Rapids,	
Mich. 1	2.00
Bed Pastor D I Vorgen Offer i Curran Valley Mgd.	28.75
C B Hanson, Sergeant, Minn.	10.00
Mrs. M Salvebold, Vibby, Minn.	3.00
Bed Pastor U D Johnson fra Søndre Friboerg Mgd.	10.00
J B Strøm og Duktru, McIntosh, Minn.	25.00
Bed Rver Jacobson, Rome, N. Dak. Offer fra Salbbetm	
Mgd.	43.50
Mrs. G S Graven, Santa Rosa, Cal.	5.00
Bed N T Leigen, Minnewautan, N. D. fra St Petri	
Mgd.s Kbf.	28.93
Bed Silba Peterson fra The Good Hope Society of Hau-	
ges Church, Chicago, Ill.	15.00
Bed Mrs. I O Bjertstrand, Radcliffe, Ia., fra Bethania	
Mgd.s Kbf.	35.00
Bed Mrs. I O Homme, Echo, Minn. fra Echo Evgar. Luth.	
Ladies Aid.	5.00
Mrs. Dina Hegg, Blatte, S. Dak.	2.00
Ole J Eftei, Madison Minn.	10.00
Bed U D Opvegaard Offer i Hoff Mgd. 29. 6; Offer i Op-	
dahl Mgd. 5 45, Mrs. H B Selgeson 5, Sacred Heart,	
Minn., Pastor U O Refs Kald.	39.51
Bed Alfred Evenson, Volga, S. Dak. fra The Volga Be-	
thania Young Peoples Soc.	20.00
Bed Pastor S J Berg fra Bethania Mgd.s Kbf. ved Le	
Kob, Minn.	25.00
Bed Past. R O Peterson fra Hanges Mgd., Deerfield, Wis.	34.25
Mrs. C Anderson 1, Miss Lillian Kingland 25c	1.25
Bed A Schlanbusch fra C Ebelvig og Duktru, Roland, Ia.	25.00
Mrs. C Eftenson, Sherman, S. D.	5.00
Mrs. B Granting, Sioux City, Iowa.	5.00
C S Wing og Duktru, Canby, Minn.	5.00
Fra Mrs. J C Anderson, Hawley, Minn.	5.00
Mrs. J Tungevig, Storch City, Ia.	10.00
Bed Pastor O J Nesheim, fra Karl Nelson og Duktru, Kul-	
erton, N. D.	5.00
Mrs. B Peterson 2, C T Lundby 1, Cureta, Kan.	3.00
R U Solem og Duktru, Storch City, Ia.	25.00
Bed Pastor U Raugehaug fra Norway Mgd.s Kbf., Nelson	
Co., N. D.	10.00
G O Nordmarken 20, Mrs. G O Nordmarken 10, Fergus	
Falls, Minn.	30.00
Fra John J Lee, Gayfield, Minn.	25.00
Bed Pastor C S Westby, fra Hvidebø Mgd., R K Rolles-	
flad 10, R C Lerud 5, Ole Rinde 10, Gregor Halvorson	
2, Mrs. G Halvorson 3, Mrs. O Rinde 2, Clarence Le-	
rud 1, T Knudsen 1, Lars Eftad 2, Andrew Larson 2, R	
K Rollesflad 2, Ole Gjerve 5, Mrs. Molly Gjerve 3, Mrs.	
Magret Gjerve 1, U A Gjerve 5, Mrs. U Gjerve 2, Miss	
Norah Nye 1, Miss Olga Fredrickson 1, Carl Fredrickson	
1, Miss Esther Fredrickson 1, Benjamin Larson 5, Mrs.	
U Larson 2.	67.00
Bed Past. Muntbois fra Gudmund Hendrickson, Strand	
Mgd.	10.00
Bed J B Bold, Twin Valley, Minn. fra Seberine Lar-	
sons Property	445.25
M J Holman, Frontier, Minn.	5.00
Bed C H Nordby fra den lille Kbf. ved Butterfield, Minn.	60.10
Bed John D Erickson, Flaming, Minn. fra Mandstør. i	
Norman Mgd.	7.00
Bed D B Olson fra Bethel Mgd., Storch City, Ia., Past.	
Paulsbruds Kald.	29.30
Bed Pastor S C Westby fra St. Peters Mgd.s Kbf.	20.00
Ven B Jermstad, Taylor, Wis. 3, Julie Nelson, St.	
Paul 5.	8.00

Før kvitteret for 1751.60
7049 21
8800.81

The Central China Union Luth. Theol. Sem.	
Samlst Subskription ved Pastor Th. Himle og indsendt	
ved Geo J Wigen St., La Crosse, Wash.	
C Herbig	100.00
John Aune	100.00
En ubenævnt	100.00
J O Aune	5.00
Halvor Herbil	5.00
Sebert Emmerison	5.00
Geo. J Wigen Jr.	10.00
C J Carlsson	25.00
J J Emmerison	25.00
D J Walda	10.00
Ole Kroghad	5.00
Better Stoffe	25.00
J J Wigen	15.00
J R Wigen	10.00
John D Rjøsneis	5.00
Henry Herbil	10.00
Brown Emmerison	5.00
H Garberg	15.00
John Emmerison	20.00
500.50	
Samlst Subskription ved Pastor Th. Himle og indsendt	
ved J J Wigen, Moscow, Idaho:	
J J Wigen	100.00
Hans Egeland	30.00
C R Lee	15.00
Pastor J F Adrianson	10.00
J D Gill	10.00
R J Myklebust	10.00
R U Myklebust	10.00
T U Myklebust	5.00
U Grönsdahl	5.00
Martin Efeland	5.00
Carl Grönsdahl	5.00
205.00	
Miss Alma Hagen, Edinburg, N. Dak.	5.00
U A Gjerve, Hvidebø Mgd., C S Westbys Kald	5.00
Bed Edw. Baldon, Bertha, Minn., fra Soar Mgd.	6.00

721.50
Før kvitteret for 396.35
1117.85

Til Børnehjemmet i Kina: Ved Miss Anna	
Flaten, Fergus Falls, Minn., fra Helving Sands of	
Sions Congregation, J J Rendsbøis Kald.	15.00
Bed Past. Edw. Duea fra Nazareth Mgd. ved Armstrong,	
Iowa	11.00

26.00
Før kvitteret for 43.75
69.75

Pigeskolen ved Chiengo: Ved Pastor Hjel-	
merbil fra The Kings Servants til Xi Feng-wa	15.00
From Helving Sands of Sions Congregation, Fergus	
Falls, Minn.	10.00

25.00
Før kvitteret for 88.00
113.00

Indfødte Arbeidere: Ved J C Emmerison, La	
Crosse, Wash., fra Selbu Mgd. til en Evang.	35.00
Fra Geo. J Wigen, La Crosse, Wash. til Liu Tuan-fu	35.00
Bed Pastor U O Mortvedt, Newark, Ill., fra Hanges	
Mgd.s Kbf. til en Evang.	25.00
Bed Pastor J J Rendsbøis fra Refs Haagenen, Fergus	
Falls, til en Evang.	40.00
C Knutson og Wm. Hednefield til Liu Cheng-chih	30.00
Bed Pastor C S Westby fra St. Peters Mgd.s Kbf. og	
Vigef til Vibekto. Kbf.	25.00

190.00
Før kvitteret for 636.50
726.50

Hospital i Kina: Fra Mrs. Die S Sjei, Madison, Minn.....	5.00
Før bittet for	139.28
	144.28
Til Jødemissionen: Ved Mrs. Beder Larson, Clarion, Ia., Beth. Mgd.s Kvf., Holmes, Iowa.....	5.00
Mrs. Carl Hegna, Madison, Minn.....	5.00
Ved Pastor S S Hanson, Joliet, Ill., fra Missionsk. i Norge, Olla.....	10.00
Ved L E Emmerison, La Crosse, Wash. fra Selbu Mgd.....	25.00
Ved Pastor Edw. Duea fra Nazareth Mgd., ved Armstrong, Ia.....	10.00
Mrs. M Salvebold, Alhby, Minn.....	1.00
Ved Mrs. I D Bjerkstrand, Radcliffe, Ia., fra Bethania Mgd.s Kvf., Pastor E S Knutsons Kald.....	15.00
Ved Mrs. Otto Peterson fra Dy Creel Mgd.s Kvf., Rosette, N. D.....	15.00
Mrs. Die S Sjei, Madison, Minn.....	5.00
M S Kirkebold, Hendricks, Minn.....	1.00
Ved L Schlanbusch fra Salems Mgd., Roland, Ia.....	21.30
	113.80
Før bittet for	436.62
	550.42

Til Santalmmissionen: Ved Mrs. I D Bjerkstrand, Radcliffe, Ia., fra Bethania Mgd.s Kvf.....	15.00
Ved L E Emmerison, La Crosse, Wash. fra Selbu Mgd.....	25.00
Mrs. M Salvebold, Alhby, Minn.....	1.00
Ved L Schlanbusch fra Salems Mgd., Roland, Ia.....	21.30
	62.30
Før bittet for	100.80
	163.10

Til Madagaskarmissionen: Ved L E Emmerison, La Crosse, Wash., fra Selbu Mgd.....	25.00
Ved Mrs. I D Homme, Echo, Minn., fra Echo Evang. Luth. Ladies Aid.....	5.00
	30.00
Før bittet for	5.00
	40.00

U. D. Opvegaard, Kask.

Jødemissionen: Fra Missionsbrenner i Hauges Synode ved Pastor U D Opvegaard.....	171.00
Lars Lund, Bionstorf, Kask.	

Julen er kommen. No. 11.

(Ved Helge Høverstad og L. P. Thorkveen.)

Sange og Recitationer for Søndagskolens Julefest. Nork Udgave. Pris 5c.

Uf denne habes ogsaa endel igjen af No. 10.

Ved Juletræet. No. 6.

(Uf Past. Helge Høverstad.)

Sange og Recitationer for Søndagskolens Julefest. Nork Udgave. Pris 5c.

BY THE CHRISTMAS TREE. No. 6.

(By L. P. Thorkveen.)

Songs and Recitations for Christmas Programs. Price 5c.

Programhjælp

for Barnefejer, Ungdomsmøder, etc. Dialoger, Digte og Prosafykker, ved Helge Høverstad. 278 Sider. Indbunden. Pris 65c.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

„Ved Juletid“. „Julelotter“. „Solfreij“.

Julebog for Barn. Dette er meget pene Julebøger med vakre Fortællinger og prægtige Billeder. Bøgerne er paa 64 Sider. Smukt indbundne. Pris pr. Stykke 15c.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Synd og Naade

Præfener over tredje Række af Kirkearets Evangelietekster af Dr. J. N. Kildahl, Præsident for St. Olaf College. 361 Sider. Godt indbunden. Pris \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Jul i Vesterheimen 1912.

Pris 50 Cents.

Indhold.

Færbetrukt Omflag. Efter Tegning

Uf August Kaiser.

Fra en Visitationreise til Bykle i Sætersdalen

Uf Biskop B. Schjelderup.

Nordmarken.....Uf Theodor Caspari

Knut Brændingen.....Uf D. L. Kirkeberg.

Stemninger fra Prærien.....Uf Paal Mørk.

Taarnuret.....Uf D. L. Kirkeberg.

Julefortælling.....Uf B. Aftveold.

Christmas on the Prairies.....By G. M. Bruce.

Some Experiences of a Newcomer

By N. N. Rønning.

A Day on the Boulevards of Paris

By Nils Flaten.

Close to Nature.....By Tollef B. Thompson.

Bilag. En ung Mor. (Interiør fra en Bondestue i Telemarken) Efter Originalmaleri.....Uf Herbjørn Gausta.

Udgivet af Augsburg Publishing House,
Minneapolis, Minn.

Faaes ogsaa gennem Hauges Synodes Boghandel, Red Wing, Minn.

„Bågeren“, 427 opbyggelige Sange, gamle og nye. Denne Bog har bundet en stor Udbredelse iblandt det lutheriske Kirkefolk. Udbredt i over 12,000 Eksemplarer. I mygt Bind og Guldsnit, Pris 80c.

Sendes til Norge for samme Pris.

Hauges Synod Book Dept.,
Dravner 74 Red Wing, Minn.

Landstads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

Commeformat.

- J almindeligt Stindbind med de 3 Tefstrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kalf samt
sprængt Snit 70c
Jm. Morocco med Kors og Kalf samt
sprængt Snit 1.00
J Morocco og Guldsnit, mygt Bind.....1.40
J Morocco og Guldsnit Pragtbind.....1.50
J Kalvestind og Guldsnit, mygt Bind....1.75
J Kalvestind og Guldsnit, Pragtbind.....2.00

Bare Salmerne.

- No. 5. J almindeligt Stindbind.....50c
No. 6. J almindeligt Stindbind med for-
gyldt Kors og Kalf 60c
No. 7. J Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c
No. 8. J ægte Morocco, Pragtbind....1.25
No. 9. J ægte Morocco og Guldsnit, mygt
Bind med Hørstringer 1.40

Oxford Indbinding, ægte flexible Mo-
rocco, med ombøjede Kanter og
Guldsnit og Futeral.....2.50

D. Indb. i fort præstet Kalvestind, mygt
Budebind, med forgyldt Kors paa
Siden og ophøjede Blomster.....2.25

F. Indb. i blaat flexible præstet Kalve-
stind med Guldsnit og Futeral....1.80

G. Indb. i fort flexible præstet Kalve-
stind med Guldsnit og Futeral....1.86

Størstilet.

- No. 1 J stærkt præstet Stindb. med Futeral 1.40
No. 2 " " " med Beslag 1.65
No. 3 " " " med Kors og
Kalf og Guldsnit og Futeral 2.00
No. 4 Do. Do. med Beslag2.25
No. 5 J ægte Morocco, forgyldte Sider
og Ryg, med Guldsnit og Futeral 3.00
No. 6 Do. Do. med Beslag3.25

Alle 3 Tefstrækker særstilt, Skirtingsbind 50c
Do. i Morocco og Guldsnit.....80c

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Biskop Bangs

Grindringer.

Indhold: 1. En nordlandst Vettesaga.—2.
Norblandst Folketiv.—3. Barndom og Ungdom.
—4. Vereaar.—5. Min Kjerlighedshistorie.—
6. Præst.—7. Professor.—8. Statsraad.—9.
Biskop.

476 Sider. Indbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
RED WING, MINN

FORGET ME NOT

BIBLE PASSAGES AND VERSES FOR

EVERY DAY IN THE YEAR.

SMALL SIZE.—Texts and hymns nicely
printed on one page, the opposite page being
blank for entering names, birthdays, etc.
The book is illustrated with 6 pictures of
flowers executed in finest chromo-lithography,
with Scripture text. Bound in cloth with
title and forget-me-nots in colors, gilt edges.

Price, bound in cloth, gilt edge, 40 cents.
" " leather " 60 cents.

MEDIUM SIZE.—This book contains care-
fully selected passages from the Holy Bible
and from the best Engl. and American poets
for every day in the year. There are as ma-
ny blank leaves added for inserting the birth-
days of relatives and friends. Twelve floral
cards, with different colors, increase the luxu-
rious appearance of the edition. The beau-
tiful cloth cover with golden stars and beams,
with many-colored floral decorations, entreats
the purchaser to present it to his friends.

Price, bound in cloth, gilt edges 65 cents.
" " " leather, " \$1.00.

LARGE SIZE.—Links of Love. A book of
friendship, containing carefully selected
scripture passages, and memorial verses from
the best English and American poets. The
lower half of each page is left unprinted for
insertion of names of relatives and friends
under the proper dates, each page having
marginal decoration. At the first day of each
month a full page landscape scene in colors,
headed by scripture passage in large gilt and
colored letters, is inserted. Printed on heavy
white paper with full gilt edges. On first
page of cover a beautiful landscape scene in
colors, framed in gilt and floral decoration
Very appropriate as gift for any occasion.

Price \$1.40.

Address: HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

STORIES BY G. W. LOSE.

These books contain very interesting sto-
ries for old and young. They are nicely bound
and beautifully illustrated.

DorothyPrice 15 cents.
Sowing and Reaping.....Price 15 cents.
A Good Investment.....Price 15 cents.
Ralph, the Orphan.....Price 15 cents.
The Better Way.....Price 25 cents.
Promises Fulfilled.....Price 25 cents.
Melnore ParishPrice 30 cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn

Folketalenderen for 1913

er nu færdig.

Da vi tror, at den vil bli i gesaa let at sælge iaar, som før, vilde vi gjerne anbefale, at man ordrede saa mange som mulig med engang. Dermed spares både Arbejde og Postporto.

Send Bestillinger til Hauge's Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Konstitution

for Hauge's Synodes Ungdoms forbund

er nu færdig. Den er givet i baade norsk og engelsk Tekst. Den er paa 8 Sider heftet og koster 5 Cents Stykket enkeltvis. 3 Partier sendes den porto frit til følgende Priser: 25 Eksemplarer for \$1.00, 50 for \$1.75 og 100 for \$3.50. Alle Ordres sendes til

C. Lillithun,
Red Wing, Minn.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norske Landstaber og Nationalbilleder.

Af disse Kort har vi et større Oplag og mange forskellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende: Juleaften; Nærøydalen; Bratlandsdalen i Ryghole; Højsleb; Nordfjord; Verfosien. Paa Stik; Paa Kjelte; Paa Habet i Storm; Paa Habet i Stille; Peer Gynt (4 forskellige Billede). Gjæterpige. Pige og Gjed. Pige og Hund. 3 Nationaldragter (flere forskellige Billeder). Vinterbillede (mange forskellige). Juleneg. Sjofinner ved Ulsefjord. Gællefir. Pige i Baad. Seilbaad paa Habet. Paa Jagt om Vinteren. Fra Optjørelsen til Holmenkollen. Fra Nordland. Højen ved Ulsefjord. Svobør. Vuarbrøen. Rafting. Fra Hardanger. Forghættien. Veninder. Hestmandø. Svartisen. Geiranger. Digermulen i Lofoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virkelige Prægtbillede i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. 3 dusinvis forteret 50 Cents porto frit.

C. Lillithun Red Wing, Minn

"The Lutheran Intelligencer",

et engelsk Kirkeblad med god opbyggende Læsning og mange kirkelige Efterretninger baade fra Hauge's Synodes Arbeidsmark og Kirkens Arbeidsmark i Almindelighed. Bladet udkommer en Gang om Maanedene i Red Wing, Minn., og redigeres af Prof. Gustav M. Bruce. Det koster 50 Cents pr. Aar, forstudavis. Agenter ønskes til at virke for Bladets Udbredelse. Send for Prøvenumre og Agentvilkår

THE LUTHERAN INTELLIGENCER
Red Wing, Minn.

Det hellige Land i Fugleperspektiv

Et meget vakker Billede, passende at sætte i Ramme. Pris 30c.

Ordres indsendes til

C. Lillithun, Red Wing, Minn

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa vane Silkebaand, passende for Bogmærker

„Julehilsen“, „Nytaarshilsen“, „Hilsen til Amerika“, „Venlig Hilsen“, „Hilsen til Fader“, „Hilsen til Moder“, „Hilsen til Søster“, „Hilsen til Broder“, „Hilsen til Onkel“, „Hilsen til tante“, „Til min kjære Søn“, „Til min kjære Datter“, „Hjertelig Lytønsning“, „Herren er nær“, „Uder Kors ingen Krone“, „Farensang“, „Hjertelig Hilsen“, „Idag vil jeg prise Herren“, „Tro Haab og Kjærlighed“, „Til kjære Bedstemoder“;

„Christmas Greeting“, New Year Greeting, „A Greeting to Father“, „A Greeting to Mother“, „A Greeting to Sister“, „A Greeting to Brother“, Faith, Hope Charity

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lillithun,
Red Wing, Minn.

Hendes erindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende

Penge til Professorløn, Synodetasken, heri indbetalt i Skolekassen, Kondasker og Jewell Luth. College sendes til Mr. C. A. Ulbin, 906 East Ave., Red Wing, Minn

Penge til Indremissionen, Kinamissionen, og andre Hedningemissioner, sendes til Rev. A. D. Oppegaard, Madison, Minn.

Penge til Bethesda Færnehem sendes til Rev. J. A. Quello, Veresford, S. D.

Penge til Church Extension sendes til Rev. J. K. Ekke, Hendricks, Minn., R. 3, B. 6.

„Buddbæreren“

udgives af Hauge's norsk evangelisk lutheriske Synode i Amerika Bl. det udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster afslutningsvis \$1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillithun,

Traver 74 Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. E. Holter, Red Wing, Minn. Indsendelser og alt vedkomende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Trede Søndag i Advent; 2. Brebitten paa tredje Søndag i Advent; 3. Pakt. R. Rasmussen død; 4. Kinamissionen; 5. Til Nybyggere i nordvestre Del af N. D.; 6. Tilbage til N. D.; 7. Døden kommer; 8. Fra Arbeidsmarken; 9. Bekjendtgørelser; 10. Kvitteringer.



90 Rittelm
12

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 51. Lørdag den 21de December 1912. 44de Aarg.

Zulesang

„Thi eder er idag en Frelser født.“

Du Klokkerne ringer Zulen ind,
Lyt til dens deilige Klang.
Løft imod Himlen dit bange Sind,
Og hør, hvad Englene sang;
Fred over Jorden, Budskabet saa sød,
Idag er en Frelser fød!

Du, som derude paa Syndens Hav,
Dumles af Lysternes Strøm,
Finder at Glæden, som Verden gav,
Svinder i Hast, som en Drøm;
Ogsaa til dig lyder Budskabet sød,
Idag er en Frelser fød!

Du, som lever i Ungdommens Aar,
Der hjemme hos Far og Mor,
Og som til Skole og Kirke gaar,
Lytter til Frelserens Ord;
Atter til dig lyder Budskabet sød,
Idag er en Frelser fød!

Du, som er fængslet til Leiet ned,
Trykket af Sygdom og Rød,
Synes at du ingen Redning ved,
Frygter maaske for din Død;
Ogsaa til dig lyder Budskabet sød,
Idag er en Frelser fød!

Du Unge, som ud fra Hjemmet drog,
Sagde de kjære Farvel,
Sidder maaske i en ensom Krog,
Og tænker paa Zuleveld;
Ogsaa til dig lyder Budskabet sød,
Idag er en Frelser fød!

Og du Guds Barn, som saa mangen Gang,
Ungstes af Døvl og Frygt,
Finder Veien saa ensom og trang,
Og Hjertet ofte saa lygt;
Ogsaa til dig lyder Budskabet sød,
Idag er en Frelser fød!

Adolph Jacobsen.



GTU Library
2400 Ridge Road
Seattle, WA 98109
For renewals call 206-643-2500

Julebetragtning.

(Af Pastor S. S. Rendsbøll.)

Være være Gud i det høieste og Fred paa Jorden, i Menneffene en Velbehagelighed.—Luk. 2, 14.

Der er ingen Narstid saa rig paa Glæde og Hygge som Juletiden. Den jhylder baade unge og gamle med Forbentning. Gaar vi tilbage i vor Erindring lige til Barndommen og Barndomshjemmet, som kanke for mange af os nu er fjernt fra os, saa vil vi finde, at Juleminderne er de lyseste og glædeste af alt, vi har med os fra de fboundne Dage. Julen bliver aldrig Kjedsomlig; thi den har noget eget ved sig. Velvilje gives og Velvilje modtages. Det er godt at leve i en saadan Atmosfære; det er som en himmelff Luftning, og den bringer Fæststemning med sig.

Men hvorfra kommen saa alt dette? Hvor er Kilden til det? Hvem har sat denne Stemning ind i Verden sli, at den aldrig skal lægge sig, igjen, men stadig tiltage og udbrede sig indtil den har fyldt Jorden med sin Duft som Marias Naadssalve fyldte Huset med Bellugt? Venner, vi ved det, vi som har faaet det salige Juleevangelium. Vi har en Fader i Himlen, som elsker os, som derfor har tænkt paa os og haft Fredstanker med os. Han er Kilden til al sand Glæde; fra ham er den kommet til os. Han har længe holdt paa med Forberedelsen. Til sidst var det færdigt, Tidens Tylde kommet. Da sendte han sin Gave, en kostbar Juelgave, fra sit eget Skjød. Og saa glæder han sig, og glæder sig som en jordiff Fader, ja enda mer, naar han med sine Gaver rigtig har fyldt Barnehjernerne med Fryd. O, at vi maatte kjende Faderhertet, som oplader sig saa kjærligt for os. Han har nemlig et Folk herne i et fremmed Land, under et fremmed Herredømme. Han vil saa gjerne saa vinde det tilbage igjen. Det var jo oprindelig hans, men blev bebraget og ført bort fra ham. For nu at saa det tilbage igjen sender han det sin egen

Kjære Søn, og saa glæder han sig i—Gaab og Forbentning.

Men det er ikke bare Faderen som glæder sig over Julegaven. Himlen og Jorden, Engle og Menneffer, sættes i Glædesbevægelse over det store Kjærlighedsunder. Englene glæder sig og Lovsyrger Gud fordi en Frelser er født os Menneffer. De har netop glædet Bethlehems Hyrder, saa deres Hjarter er fulde af Fryd og Forbentning. Englene ser det, ser hvorledes Budstabet formaar at fordrive Angst og Frygt. De forstaar, hvad dette Budskab vil komme til at udrette under sin Gang gennem Verden for de Frygtende, Syndbetyngede og Sulkende Sjæle. I Fryd herover iftemmer en Himmelff Hærskares Mangfoldighed den første og mest Stemningsfulde Julefang: „Være være Gud i det Høieste og Fred paa Jorden, i Menneffene en Velbehagelighed!“ Den kommer fra Himlen; men den har stemt Hjertestrengene hos Jordens Børn sli, at Lønerne bæres tilbage til Himlen med Lov og Tak til Gud. Og de bæres ud over Jorden og tiltager i Styrke efterhvert som Roret vokser; de trænger sig frem igennem den Aandelige Rats Mørke alt længer og længer, og de skjænker Lys af Trøst og Gaab.

Være være Gud i det Høieste. Alle Guds Gjerninger er til hans Være; men Frelsen i Jesus Kristus giver ham Være og Forherligelse over alt andet. Guds Engle havde været Vidner til mange store Gjerninger af Gud; men da han sendte sin Søn til en falden Verden, da saa de noget hos Gud, som de aldrig før havde seet. Dette nye var ikke hans Almagt, Visdom eller Kjærlighed. Nei, alt dette havde de erfaret før; men nu ser de Gud fuld af Selvfornægtelse og Selvbopofrelse for en syndig, falden Slægt. Hvor maa ikke Englene have forundret sig over, at Faderen kan og vil hengive sin Enbaarne Søn for og til Menneffeheden. Over dette Under udbryder de i Lovprisning: „Være være Gud i det Høieste.“ Kjære Læser, dette Under angaar ikke Englene først og fremst; men os, dig og mig. „Hvo kan

saadant Under fatte; Synderen nu komme maa; Gimmeriges største Skatte kan de frit, af Naade faa." Har du erfaret noget af dette Under paa din Sjæl, da vil ogsaa du synge dit Være være Gud i det Høieste for, at han har hengivet sin Søn for dig.

Fred. paa Jorden. Virkelig Fred? Ja, thi Fredshyrsten er kommen, og han stifter Fred. Der havde ikke været Fred paa Jorden siden Faldet, men Ulfred, Had og Strid, indvortes og udvortes. Menneffet var i Krig med sig selv og i Krig med sin Næste; men derfor kan en Kain slaa sin Bror ihjæl. Men værst af alt, Menneffet var i Krig mod sin Gud. Følgen heraf, Hjertet ligt det oprørte Hov. Men saa kom Fredstilbudet fra ham, mod hvem vi stred. Tegnet paa Freden fra Gud var at se og finde i et lidet Barn i Bethlehems Krybbe. Der blev Fredserklæringen givet, Ef. 2: 14, 17, 18. Føler du ikke Sjæl, at Kristi Evangelium er et Fredens Budskab? Kristendom er i en Sum Fredens Evangelium. Hør det, du Fredløse Menneftsbarn, din Himmelske Fader tilbyder dig Fred, og Tegnet derpaa er hans egen Søn. Som du sidder og tænker, gaar din Tanke tilbage et lidet maasse. Du tænker paa, hvor mangen Sul du har oplevet; men du har det endnu ikke godt med din Gud. Du sukker: O naar, sig mig, naar skal mit Hjerte finde Ro? O hvor, sig mig, hvor findes Fredens trygge Havn? Hør, Guds Svar til dig: Seg ved de tænker og tænker angaaende eder, Fredstanter og ikke til Ulfke, at give eder Fremtid og Haab, Jer. 49: 11. Altaa i Gud er din Fred, og denne Gud er blevet Smanuel, det er, Gud med os. Alt dette er virkeliggjort og indesluttet i Jesubarnet som Gud har givet og anbetret dig. Vil du anbetre dig til ham, da skal din Fred blive som Floden og din Retfærdighed som Havets Bølger.

Og du, som synes, du har ikke den Fred nu, som da du blev et Guds Barn, søg den ikke hos dig selv men i Jesus Kristus; thi han er vor Fred. Og Guds Fred som overgaar al Forstand skal bevare eders Hjærter og eders Tanke i Kristus Jesus. Jil. 4: 7.

I Menneffene en Velbehagelighed. Nu er Menneffeheden Gjenstand for Guds gode Vilje og Velbehag. Til os oplader han sit gode Hjertelag. Han har sit Velbehag i at gjøre godt mod os. Alle de Goder vi nyder, og alt det vi haaber at faa, skylder vi Guds gode Vilje til os. Et Guds Barn er sig dette levende Bevist. At han for Barnets Skyld, som blev lagt i Krybben, forlader os Synden, giver os Liv for Død, Trøst i al Sorg og Nød, naar vi vender os til ham, det skylder vi hans gode Vilje til os. Har du endnu ikke modtaget din Faders Gave til dig, stel dig sig, at du og kan faa erfare Faderens Velbehag til dig. Om du vil, skal den Helligaand give dig at kjende din Trang til den sendte Tresser og føre dig ind til ham.

Men Frugten af Guds Velbehag til os den hør vi vise i god Vilje til hverandre indbyrdes. Som Gud har Velbehag i os, saa hør vi have Velvilje og lade den komme til syne Menneffe og Menneffe imellem. Gud har aldrig vist Uvilje til nogen, endikke til sine Fiender. Dersom Kristus er i os og vi i ham, da er Guds Kjærlighed udøst i vore Hjærter ved den Helligaand, som er os given, og da vil vi igjen elske vore Medmenneffer og have god Vilje til alle. Med modtagelsen og Forvisningen om Guds gode Vilje til os og med vor glade Vilje til vore Medmenneffer eier vi Betingelsen for en varig og sand Hjertefred. Virkelig Fred gives ikke uden disse tvende Forudsætninger. Med disse vil al Krig, Strid og Ulfred ophøre.

Maa saa Lovsangen, Være være Gud i det Høieste, fremdeles tone til os fra Himlen, Norden gjenslyder af Fred, og vi eie Guds Velbehag.

Saa faar vi en glædelig Sul i Jesu Navn.

Religionen skal ikke have andet Formaal end sia selv; benyttes den som Middel, ophører al dens Virkning. Alene for dem, som i den søge den evige Sandheds Stier, virkeliggjøres de Forjættelser, som den giver for det nærværende Liv.

Fru Recker de Sausure.

4de Søndag i Aldvent.

(Af Pastor A. Haugland.)

Skriftrandsagnug og Hjerterandsagnug.

„J randsager Skrifterne, fordi J tænker, at J i dem har et evigt Liv, og disse er det som vidne om mig. Joh. 5: 39.“

Jesus mener ikke at det er galt eller overflødigt at studere Skrifterne. Vor Herre har givet os sit Ord, for at vi skal bruge det, og jo mere og flittigere des bedre. Endog de Troende bruger Guds Ord alt for lidet. Ordet er Lyset og Lygten paa Stien og det gjælder at benytte os af dette Lys, ellers kunde vi fare Vild. I den første Davids Salme læser vi:

„Salig er den Mand, som har sin Lyft i Herrens Lob og grunder paa hans Lob Dag og Nat.“ Dette Ord indbefatter baade et grundigt og flittigt Studium af Herrens Ord.

Det, som Herren badler hos de Folk, han ved denne Leilighed talte til var, at de uagtet sit flittige Skriftstudium ikke kjendte Jesus. Jesus er jo Kernen af hele Bibelen. Herrens Ord er ikke alene Gudsaaenbaring men ogsaa Frelsesaaenbaring. Dette gjælder ikke bare det Nye Testamente men ogsaa det Gamle—den Del, Jøderne havde.

De havde nok læst og hørt om, at Messias skulde komme. Og de ventede paa ham. Men deres Messiasstanke var ikke overensstemmende med Skriftens Messiaslære. Uagtet al deres Studium af Skriftens Bogstav, var de fremmed for Skriftens Aand. De var lig en Mand, som havde en god Nød i sin Haand, og efterat Nødden var knust, kastet han Kernen bort og beholdt Skallet.

Om man kunde tage Vidnesbyrdet om Jesus, som var Stedfortræder og Forsoner ud af Skrifterne, hvad havde man saa igjen? Det vilde da ifandhed være Skal uden Kjerne.

Jøderne studerte Skrifterne og mente i dem at have et evigt Liv, siger Jesus. Men selve Livet, som Skrifterne aabenbarede, var de fremmed for. Og Martsagen kjendte han,

som ser ind i Hjerterne. Han siger ved en anden Anledning: „De Rarste har ikke Læge behov, men de, som har ondt.“ Math. 8: 12. Ligesaa klart, som det er at Lægen er for den, som er syg, ligesaa indlysende er det, at Frelseren er for dem, som er i Nød. Det er jo klart, at alle som er uden Jesus, er i Nød. Men Nøden maa kendes. Syndens Virkelighed maa erfares i Hjertet. Det var Guds Genfigt med Johannes, Døberens Sendelse. Han sendte ham for ved sit kraftige Vidnesbyrd at vække Folket til Bevidsthed om Synd og Nød. Det var paa den Maade, at Veien skulde beredes til Folkenes Hjerter den Gang. Og det er paa den Maade, at der bliver Bei for Jesus til Hjerterne blandt os; thi der, hvor der er Syndserkjendelse og Anger, der er Bei for Jesus.

Skriftrandsagelsen maa altsaa være forenet med Hjerterandsagelse. Det er nødvendigt at vende Straalerne af Lovens Er-ray Modstråle mod Hjertet for da vil man ogsaa ved Skriftrandsagelsen i Evangeliet finde den Læge, som sikkert kan hjælpe.

Det var nok ikke alene hine Jøder paa Kristi Tid, som læste Skrifterne uden at finde Jesus. Det gjentager sig nok ogsaa i vore Dage. En Del læser og lærer Herrens Ord med den Tanke, at naar man gjør det og saa lever nogenlunde moralsk, saa faar man det evige Liv. Andre læser Skrifterne for at kritisere den. De sætter sig som Dommere over Gud og hans Ord. Som en Skolelærer kritiserer og retter en Skoleguts Stil, saaledes vil man kritisere og forandre Herrens Ord. At man ikke kan finde Kristus og evigt Liv ved et saadant Skriftstudium siger sig selv. Nei, skal vort Skriftstudium blive til Frelse og evigt Liv for os, saa maa vi finde Skriftens Kjerne, Jesus. Ikke bare høre og læse om ham som om Moses, og David, uden at han faar mere Betydning for vort Hjerter end disse. Men vi maa møde ham som den levende Frelser. Som de, der er fortabte i os selv, maa vi møde ham, som er kommen for at søge og frelse de Fortabte. Vi maa møde ham som Simeon, Peter og Paulus mødte ham, om ikke synlig saa dog

personlig. Da skal vi blive salige ved vor Skriftstudium.

Nu holder Folk paa med at berede sig til Zulen. Zulen er en stor og herlig Fæst og mangt skal renses og pyntes til Zul. Men hvor ofte glemmes ikke det vigtigste. Hvorledes er det med Hjertet, er det pyntet til Zul? Jeg kan nok ikke gjøre det selv, siger Du. Nei, det er sandt, men har Du seet dets Urenhed? Er det blevet om at gjøre for dig, at faa det renset og pyntet? Har Johannes Vidnesbyrdet faaet Magt i dit Hjerte? Da kan du faa en glædelig Zul; thi Jesus vil komme ind i det urent, som det er. Han vil bringe Lys for at fordrive Mørket. Han vil rense det og gjøre det til en Bolig for sig. Da først bliver det rigtig Zul. Ikke en Fæst, som varer bare nogle Dage, men der bliver altid Fæst med Jesus i Hjertet. Du ved, han har sagt: „Jeg vil komme ind og holde Nadvær med dig og Du med mig.“ Nadvær med Jesus, ja, det er sand Zuleglæde.

„O Menneſſe bereder

Nu Hjertet med Forſtand,

At Kriſt, ſom Treffer heder,

Du ſtore Undermand,

Som Gud af Faderſind,

Og Naade os har givet,

Som Lyſet er og Livet,

Han gaa til Eder ind.“

Amen.

Nogle Ord om Fællesundervisning ved Red Wing Seminarium.*)

Formodentlig er det nu alle Synodens Menigheders bekendt, at det igjen er henstillet til dem at afaføre, hvorvidt Fællesundervisning skal indføres ved Red Wing Seminarium eller ei. Efter den drøftede Naade, hvorpaa denne Sag blev afgjort for to Aar siden, kan man ikke andet end forbauses over, at den efter saa kort Tid atter kommer op. Der synes at være blot en Forklaring herpaa, den nemlig, at vor Synodes Folk ro-

ligt har lænkt Sagen over og har faa draget den Slutning, at Afgjørelsen for to Aar siden er utilfredsstillende. Ikke saa saa har forandret sin Mening mere eller mindre siden den Tid, lig at flere af dem, som for to Aar siden var imod Fællesundervisning, nu er paa den anden Side. For paa ret Vis at kunne stemme over Spørgsmaalet om Fællesundervisning ved Red Wing bør man tage i Betragtning Sagerens virkelige Tilstand, være sig disse Kjendsgjerninger klart bevidst og forstaa, hvad Spørgsmaalet egentlig gjælder. Da kan man stemme lig som man tror det er ret, for først da kan man have en virkelig Mening om Sagen.

Det første Spørgsmaal, som har med dette at gjøre, er af almindelig Art: Skal de unge Kvinder inden vor Synode overhovedet gives nogen Anledning til at uddannes ved vore egne Skoler? Herom er delte Meninger. Nogle mener, at Kvinder trænger ingen Uddannelse, medens andre synes, at ingen Skade er fæet, om unge Kvinder, der ønsker en Uddannelse, gives Anledning til at faa den. Dertilmod, mange anser det som sin kristne Pligt at gjøre alt, hvad de kan for at hibringe Pigerne en ligesaa god, kristelig Uddannelse som Gutterne.

Hvilket Svar har saa Høuges Synode givet paa Spørgsmaalet? Den har sagt: Fællesundervisning ved Jewell Lutheran College! Men dermed er aabnet Udgang til Undervisning i Middelskolefag (Academy) og Musik alene. Det næste Spørgsmaal bliver derfor: Skal vi gaa et Skridt videre og give de unge Kvinder Udgang til vort eget College? Vi har allerede sagt „A.“ Skal vi ikke ogsaa sige „B.“

Skal Skridtet tages, hvorledes kan det saa gøres paa bedste Maade? Bagenfor alt dette ligger Spørgsmaalet, om vi fuldt ud har gjort vor Pligt, naar Talen er om vore unge Kvinders Uddannelse. Har vi gjort det, kan naturligvis alt være, som det er. Men har vi ikke, bør vi se til at faa gjort, hvad vi skylder os selv, vore Medmenesker, Samfundet som et hele og vor Gud.

Har vi nu gjort vor Pligt? I flere Aar har vore unge Damer søgt høiere Ud-

*) Oversat af Prof. S. Jørgensen.

dannelse ved fremmede Læreanstalter. Og som Aarene gaar, bliver der et stadigt stigende Antal af slige Tilfælde. Vor Synode vilde sikkerlig ikke gjøre sig naangjæten ved at forbyde sine unge Kvinder at frekventere College. Og hvorfor ikke? Af den simple Grund, at vi umulig kan nekte vore Folk noget, som de har fuld Ret til at gjøre, om de ønske. En slig Handlemaade vilde jo være høist ulutherisk, for ikke at sige mere. Siden vor Synode for Tiden ikke har noget College med Udgang for Kvinder og heller ikke har havt det har den eneste Udvei for vore lærlystne unge Damer været den at gaa til fremmede Skoler. Vi ser saaledes, at der virkelig er et Krav inden Synoden efter noget, som vi har forsøgt at møde som ovenfor nævnt. Men er nu dette den rette Maade at tilfredsstille Kravet paa? Naar vore unge Kvinder fremsætter dette Krav, tilfredsstiller vi det saa og gjør vi vor Pligt mod dem, ved at stænge dem ude fra det eneste College vi har? Er det bedre at lade dem saa sin Collegeuddannelse, hvem ved hvor?

Hvad bør vi saa gjøre? Man kan vel se et af to: enten oprette en Pigeskole (Ladies Seminary) eller antage Fællesundervisning. Men at bygge et særskilt College for Piger synes langt fra praktisk under de nærværende Forholde. Det vilde medføre to Skoleeiendomme med tilhørende Bygninger og Ekviperering, to Bibliotheker, to Fakulteter. Under de bedste Omstændigheder vil den ene Ordning betyde stor Udgift for Synoden. Og det vil jo særlig nu være høist ufordelagtigt.

Hvad saa? Følge min Mening, har vi her selve Brændpunktet i Spørgsmaalet. Her har vi det egentlige Problem, som Menighederne skal løse. Paa deres Løsning afhænger den Kurs, som Synoden under de nærværende Forholde vil følge som den rette. Tre Partier vil komme at stemme i den Sag. Først, de som slet ikke tror paa Uddannelse for Kvinder. Ud en Tvil er de i Minoritet. Næst, de som vistnok tror paa Kvinders Uddannelse, men foretrækker sær-

skilte Skoler for de to Køn. Endelig, de som vil have Fællesundervisning. Det er meget mulig, at det andet Partis Stemme vil spille en vigtig Rolle i det endelige Udfald. For dem stiller Sagen sig vistnok saaledes: Er det ret for os som en Synode at fortsætte som hidtil og dermed lade særteriske eller religionsløse Skoler bibringe vore unge Kvinder deres høiere Uddannelse, uanset hvad Følgerne bliver. Eller er det bedre netop nu at give Kvinder Udgang til det College vi allerede har, noget som vistnok ikke stemmer med vort Ideal, men som alligevel kan være det næst bedste for Tiden. Dette kan jo ogsaa gøres uden nogen nærværdig Øgning i Udgifterne. (Det finansielle Spørgsmaal er naturligvis ikke det fornemste i Afgjørelsen; men dersom man ellers er sig dette bevidst, maa man indrømme, at den finansielle Side har sin Betydning, særlig nu.)

Med andre Ord: om vi nu indrømmer, at særskilte Skoler for Gutter og Piger er den ideale Løsning, men ogsaa at en slig Ordning for nærværende er umulig, er det da ikke bedre at have Fællesundervisning ved Red Wing som en Nødhjælp end at have slet intet? Ofte udvikler der sig Forholde i Livet, hvor praktiske Hensyn og andre Vanskeligheder bliver vigtigere Faktorer i vore endelige Bestemmelser end vore Theorier om ideale Tilstande. Følge dette Princip handler alle forstandige Mænd. Og det er jo ogsaa dette Princip, som vore Folk nu følger, naar de sender sine Døtre til fremmede Skoler. De vil, at ogsaa Døtrene skal have høiere Uddannelse; men naar nu Hauge's Synode ikke giver dem en Anledning, er det jo ikke andet at gjøre end at sende dem til andre Skoler. Det egentlige Spørgsmaal for os bliver saaledes: Skal vi ingenting gjøre, eller skal vi gjøre ialfald noget for at forbedre Tingenes Tilstand, selv om det ikke kan blive saa meget, som vi gjerne vilde? Lad nu enhver tænke Sagen alvorlig over og opgjøre for sig selv, om det ikke er værre at gjøre intet end at gjøre idetmindste noget for at forbedre Tilstanden og bevare hvad vi kan!

Dette staar for mig som det afgjørende Spørgsmaal for Synoden. Til sine Tider har vi delvis sagt „E“ ved at tillade kvindelige Missionærer at være tilstede ved de theologiske Forsamlinger. Hvorfor? Fordi det under Omstændighederne var baade det kloge og det mest økonomiske. Vi har jo ogsaa sagt „A“ ved at have Fællesundervisning ved Sewell College. Skal vi ikke ogsaa sige „B“? Eller er det ret at fortsætte som før? Lad os huske, at vi behandler Spørgsmaalet paa en meget tvivlsom Maade ved at forsømme vore unge Kvinder!

„Paulus lærer, at Børn skulde opdrages i Herrens Tugt og Formaning; det er, at de skulde undervises i det, som burde læres. Se derfor til, at du over alle Ting lærer dine Børn blive lært de guddommelige Sandheder, og at du gør dem kjendt med Gud først og dernæst med verdslige Bestillinger. Dersom Ungdommen forsømmes, vil den kristne Kirke blive lig en Høve, som forsømmes om Baaren.“ (Luther.)

Oplysning og Uddannelse er af høiere Værdi end Skjønhed eller skjulte Skatte. At forsømme Børnenes Opdragelse er at lade de bedste Planter i Guds Have vanstjortes.

E d w. W m. S c h m i d t.

Hjælp trænges.

Til hvad? Til Chicago Kreds Indremission. Vil du være med? Det trænges og trænges snart, da vi er i en stor Underbalance. Hvoraf kommer det? Der er to Aarsager. Den ene er at Kravene om Hjælp blev store, og den anden er, at der er flere Menigheder som intet har givet til Indremissionsarbejdet i Kredsen paa flere Aar.

Jeg har de Haab, at naar Folket faar Oplysning om Tilstanden, saa vil de være med. Vi er med og giver til Indremissionsarbejdet i Nordvesten og det er bra og som det skulde være. Vi giver til Hedningemissionen og det er ogsaa i Orden. Men lad os ikke glemme vore egne som lever os nærmere og som trænger Hjælp.

Som Kredsbestyrelse, saa har vi ingen Ret eller Myndighed til at laane Penge og betale det, som Kredsens Aarsmøder bestemmer. Alle Menigheder har samme Ret til at være repræsenterede ved disse Møder og bestemme med Hensyn til Bevillingerne. Hvilke Menigheder er det som begjærer Hjælp og hvormeget? Menigheden i Grand Rapids, Mich. begjærede to Aar siden \$300 af Kredsen for at optage Arbejdet som en Stund blev nedlagt. Det var en stor Bevillning, men de vilde prøve at optage Arbejdet endnu engang. Et Aar siden begjærede de \$200 og nu sidste Aar \$150 saa vi ser, at det har gaaet fremad og kanske der er Haab om at dette Kald snart kan blive selvopholdende. I Racine, Wis. begjærer de \$100 og i Kenosha, Wis. \$50. Skulde man negte at hjælpe her saa maatte Arbejdet nedlægges; thi en Prest kan ikke leve paa \$450 om Aare i en Storbj. I Joliet, Ill. begjærer de \$100 for et Aar saa der er Haab om, at der ikke behøves mere fra Kredsen paa det Sted. Dette tilsammen er \$400. Saa har vi Omisjærver virksomhed og til dette trænges ogsaa noget og dertil kommer Rejsedgifter osv. Naar man saa har en stor Underbalance fra før, saa vil man se, at det nu gjælder at tage dygtig fat og det snart.

Vilde det ikke gaa an, at hver Menighed med det første optog et Offer og sendte ind. Saa maa Kvindeforeninger og andre Foreninger huske paa denne Gren af Arbejdet, naar de deler ud det de har samlet. Vi vil gjerne ogsaa opmuntre de enkelte som har noget at give til Missionen at huske paa Missionen inden Kredsen. Med Glæde skal vi ogsaa tage imod en Hjælp siden eller stor der kommer til os fra andre Kredse i Synoden. Vi trænger Hjælp for dette Aar, men haaber der ikke skal trænges saa meget for næste Aar. Om vi fik 25c fra hver Medlem af Kredsen saa vilde vi have nok til at dække Underbalancen fra sidste Aar og for det som iaar er bevilget. Saa kjære send ind, hvad I kan straks. Paa Kredsens Begne, A. J. E v e n s o n, Kassierer.

Rio, Wis.

Ungdomsforbundet

Jeg skal foreløbig, indtil en mer stabil Ordning kommer istand, skrive lidt til Veiledning under Studium over Salmerne. Læg Mærke til dette: Det er Selvstudium og Selvtænkning vi vil prøve at fremelske. De Foreninger, der ønsker dette paa engelsk, vil let kunne faa det overfat. Selv har jeg hverken den fornødne Tid eller Kraft dertil just nu.

Som det forholder sig med ethvert Skrift eller endog Udsnit af samme, saaledes ogsaa med Salmerne: Indholdets Aand og Tanke forstaaes kun i sin rette Sammenhæng. Dette indbefatter ikke blot det, at kjende det forangaaende og efterfølgende, men fremforalt at sætte sig vel ind i den Situation, der danner Beretningens Baggrund.

Saaledes forholder det sig ikke mindst, naar det gjælder ret at forstaa Salmerne i Bibelen.

Intet Skrift i det gamle Testamente har været saa meget brugt til Opbyggelse nedigjennem Tiderne, som Salteret. Og dog, hvorledes har det været brugt? En Salme her og en der—løstrevet og isoleret—har været læst. Derved kan Salmens sande Skjønhed ikke faa komme frem og meget af Indholdets Herlighed tabes.

En har sagt: „Salmernes aandelige Bærd ligger i den beundringsværdige Dybde og Livfuldhed, hvormed Troen har bevidst sig i de tungeste Livsstillinger. So klarere vi kan erkjende Situationen, ud af hvilken Salmen er født, jo mere gennemfigtig blir, ikke alene dens poetiske Skjønhed, men ogsaa dens frugtbare Anvendelse. Det sandt og fuldt løste Problem af et personlig oplevet Moment, aabner et udtømmelig Væld af Salmens Anvendelighed for deres Forhold, som lever i Gud.“

Salmerne's Bog er delt i fem Dele:

Sal. 2—41, samlet af David. 42—72, samlet af Salomo. Denne Samling slutter med en Sal. af Salomo, og Sal. 1 er sand-

synligvis nu sat foran det hele. 73—89, samlet enten af Rehoboam eller Josafat.

90—106 (muligens til 118) af Geseias.

107 (eller muligens 119) fra Geseias Tid, samlet og fuldbragt ved Geseias og Rehemoas.

Skjøndt der forekom Poesi før David, betegnes dog denne som Salmedigtningens Fader i Israel. Han havde haft en hyppig Uddannelse for sin Livsgjerning: Gietergut hjemme ved Bethlehem; Grindsgut til Israels Slagorden under Filisterkrigen; i Kamp med Filisterkjæmpen Goliath; Harpespiller ved Sauls Hof; Hærsfører for Sauls Livvagter osv.

Men nu møder han Misundelsens mørke Dæmon. Hadet i Kongens Hjerte modnes!—Forsærdelsens Nat er oprunden: David er belejret af Mordere i sit Hus i Gibeon.

Huset skal nøie bevogtes Natten igjennem, og om Morgenens skal han dræbes. Men den samme Nat fødes den davidiske Salmedigtning. „Han, som aldrig mer skulde synge for Saul, blev nu Israels liflige Sanger og begynder den Nat at synge, ikke blot for Israel, men for al Verden. (Se herom 1 Sam. Kap. 16—19, 18). Under denne Situation brast Sal. 59 ud af Davids Hjerte.

B. 1 er Overkrift, „Fordærv ikke“, betegner sansynligvis Melodien.

Salmen deles i to Dele, hver med to Strofer: 2—6, 7—11; 12—14, 15—18. I første og tredje beder Digteren; i anden og fjerde udtaler han tillidsfuld Forvisning med Henblik paa Gud.

1. M i k t o m betegner: „Det som skal slaas fast.“ Hvad dette er finder vi i B. 10 og 18:

2. M æ r k Bønnens Indhold—især i B. 12 a 14 b.

(Hvad maa altsaa Digteren mene med: „Støt dem ned.....gør Ende paa dem? Det kan ikke være: som Menneſter, men som Fiender, Mordere).)

3. M æ r k Troesforvisningen i B. 17. B.

Indledningsforedrag
over Samtaleemnet. Es. 49, 4-6, ved Zions-
foreningens 34te Aarsmøde i Bethel
Airke, Chicago.
(Af S. S. Holman.)

Det er en stor tanke, at hele jorden skal fyldes med Herrens herlighed. En tanke saa stor, at vi ikke engang aner rækkevidden af den. Hvem har tænkt denne tanke? Det er Herren hærfarernes Gud. Han som siger: „Thi mine tanker er ikke eders tanker, og eders veie er ikke mine veie; thi som himmelen er høiere end jorden, saaledes er mine veie høiere end eders veie, og mine tanker høiere end eders tanker.“ Den tanke, at han vil bli forehrliget paa jorden er ikke en skjult tanke, thi han har aabenbaret den som en fast beslutning, en bestemt plan.

Er vel dette en praktisk tanke, eller er den kun teoretisk, idealistisk, som ikke kan realiseres?

For os mennekter synes det umuligt, men ikke for Gud. Han har magt til at sætte sin plan gennem. Det er faafængt at stride mod Gud.

At han vil gennemføre, hvad han har planlagt, det borger hans ære for; thi han er faare nidkjær for sin ære.

I.

Herrens forhold til sin tjener.

Det er med henblik paa denne store guddommelige plan, at fylde jorden med sin herlighed, at han har en tjener behov. En tjener, paa hvem han kan aabenbare sin herlighed.

Men grænser det ikke til Gudsbespottelse at si, at den almægtige himmelens og jordens skaber har en tjener behov. Siger ikke salmisten, idet han staar en stjerneklar aften, med blikket himmelvendt: „Simlene fortælle Guds ære, og den udstrakte befæstning forkynder hans pris“? Men her bemærker vi, at himlene endog profeterer kun stykkevis om hans herlighed. De er tause, naar det gjælder at aabenbare hans inderste væsen,

som er kjærlighed. Skabningen vidner om Guds almagt, men det er ingen fuldkommen Guds aabenbarelse.

Kundskaben om Guds magt uden tilsvarende kjendskab til hans hjertelag vil kun indjage frygt og angst hos jordens beboere. Ingen har nogeninde set Gud, som ikke har set ind i hans store hjerte, hvor han ser i en afgrund af idel barmhjertighed. Da først ser man Herrens herlighed.

Derfor, naar Gud vil aabenbare sit hjerte, trænger han en enestaaende tjener. En, der kan si: „Den, som har set mig, har set Faderen; thi Faderen og jeg er et.“

Dette er ifandhed en mærkelig tjener; derfor er hans navn „under.“ Det er en sevedig personlighed; derfor har mange baade konger og profeter begjæret at se ham, men har ikke set ham, som er Faderens afglans og hans væsens udtrykte billede. De, som saa ham, blev alle slagne af forundring, og naar de skulde tolke, hvad de saa, da siger de: Vi saa hans herlighed, en herlighed, som den enbaarnes, fuld af naade og sandhed. I ham bor hele guddommens fylde legemlig, vore øine har set Herren.

Paulus saa ham og siger: Hvad der var mig en vinding, det har jeg for hans skyld agtet for tab. Sa, jeg agter ifandhed alt for skarn, at være mod hypperligheden af kundskaben om den Herre Jesus Kristus. For du faat et glimt af ham, da slukner alle dine begjær i det ene, at saa skue mere af hans liflighed og at saa andre til at se ham.

Gedningekristne, som har set Messias, siger med Paulus: Jeg har en stor, uafsladelig smerte, over at Israel endnu er fremmed for ham. Det er Zions skade, at det ikke kjender Herrens tjener, Messias.

Hans forhold til Herren.

1. Han staar i tjenerforhold. At er hans kald. Dertil har Herren kaldet ham fra moders liv af. Han sig trolig indenfor dette sit kalds at Ingen lidelse, ingen skuffelse, ingen kunde bevæge ham til at spare sig for tjene. Han var sig altid dette bevidst, det

fa han til sine disciple engang, naar de trættede om hvem der skulde være den største blandt dem: „Seg er ikke kommen for at lade mig tjene, men for at tjene.“ Han, som, da han var i Guds stikkelse, ikke holdt det for et rob at være Gud lig, men fornædrede sig selv, idet han tog en tjeners stikkelse paa, blev menneske lig, og fandtes i stikkelse som et menneske; han fornædrede sig selv, saa han blev lydig indtil døden, ja døds døds. Derfor har og Gud høit ophøiet ham og skjænket ham et navn, som er over alt navn, forat i Jesu navn hvert knæ skal bøje sig, deres i himmelen og paa jorden og under jorden, og hver tunge skal bekjende, at Jesus Kristus er Herre til Gud Faders ære.“

2. Han var lydig indtil døden. Han stillet sig helt under Faderens vilje. Han søgte ikke sin egen vilje, men hans, som havde udsendt ham. Det var hans mad at gjøre Faderens vilje. Ingen lidelse, ingen stikkelse, ingen fristelse kunde bevæge ham til at bige af fra Faderens vilje. Han var beredt til at lide, og derefter vandret han med sit ansigt vendt mod Jerusalem. Det var Faderens vilje, at han skulde lide og dø for verdens synd.

Dette ser vi endog da, naar han ligger i Getsemane have under Guds strænge bredest dom. Da, naar hans sjæl er bedrøvet indtil døden. Da, naar dødens rædsler havde grebet ham, da raaber han: „Fader, er det muligt, da tag denne kalk fra mig. Dog ikke som jeg vil, men som du vil.“

3. Han er Herrens udvalgte tjener—udkaaret og affondret fra alle andre; thi Herrens sjæl har velbehag i ham.

„Denne er Sønnen, hvem han har sat til en arving over alle ting, ved hvem han og har gjort verden, som, efterdi han er hans Herligheds afglans og hans væsens udtrykte billede og bærer alle ting ved sit frakts ord, har ved sig selv gjort vore synders renelse og sat sig hos majestæten høire haand i det høie og er bleven saa meget hyppeligere end englene, som han har arvet et herligere navn fremfor dem. Thi, til hvilken engel har han

nogen tid sagt: Du er min Søn, jeg har født dig idag?“

4. Han er udrustet af Herren. Herren har talt mange gange og paa mange maader til fædrene ved profeterne. Men de var ufuldkomne redskab. De profeterer stykkevis og forstod stykkevis. Derfor har han udvalgt sig et fuldkomment redskab, som kunne tale som Gud vilde ha talt. Derfor talte han som intet menneske før har talt. Fordi han skulde være saa, har Herren gjort hans mund som et skarpt sværd. Thi hans ord er levende og skarpere end noget tveegget sværd (Heb. 4, 12), der skal gennemtrænge hjerterne. Ved hans ord sker det. „Mangen syn-der modet brast, naar det ord ham slog med hast.“ Det er han, som fører det store ord i Verden. Det ord, for hvilket hver mund blir tilstoppet, og al verden skyldig for Guds dom. „Men den sorg for synden høier, født det trøster og ophøier.“

5. Han er udrustet med myndighed. Han er ingen umyndig tjener. Han er sat over hele Guds husholdning. Herom siger han selv: Mig er givet al magt baade i himmelen og paa jorden. Al myndighed. Ingen myndighed tilbage. Fuldmagt til at skalte og valte over liv og død. Thi han har faat magt over alt fjød. Intet under, at han talte, som den der har myndighed. Intet under, at ingen har haft magt til at tilbagekalde hans vidner i verden. Alle fyrster i verden kunde ikke lukke munden paa Peter og Paulus, som adlød Gud mere end mennesker.

6. Han er bleven en Herre til Gud Faders ære. Det er Messias kald at forherlige Faderen i verden, dertil er han født, kaldt og udrustet. Det er hans store opgave, at fylde jorden med Faderens herlighed, saa at alle jordens ender skal vende sig til ham for at vorde frelst. Men dette er det kolossale verk. Et verk, der bestrides af Satan, som er Guds svorne modstander, som har valgt den opgave at vanære Gud og berøbe ham æren.

Satan staar tværtimod Herrens tjener. Med hele ondskabens aandelige hær. Han

har fyldt jorden med vanhelligelse af Herrens navn og vanære. Synden er vanære for Gud. Modstanderen raser imod Herrens tjener; thi har han fremgang ved Guds haand, da ser Satan sin dommedag baade over sig selv og sit rige. Det maa derfor bli en endelig og afgjørende kamp mellem Herrens tjener og Guds modstander. Saafængt, forgjæves blir Satans modstand; thi Herren støtter sin udbalgte tjener. Det endelige og afgjørende resultat af denne kamp er ikke tvilsomt. Du feirer vist, du høie Krist! Herren vil bli helliggjort paa jorden. Han vil aabenbare sin herlighed for alle folks aasyn. Det er hans vilje. Det er hans uforanderlige maal. Her nytter ingen modstand, han knuser med sit jernspir alle, som gjør modstand. Thi hvo skal staa imod ham, naar han aabenbarer sig paa sin vøldes dag! Er enten eller. Enten at lade sig forlige med Gud eller gaa tilgrunde.

Men, spør vi saa, i hvilken hensigt vil han aabenbare sin herlighed paa jorden? Saa er svaret, at han stiler paa menneskenes frelse. Det er folkene paa jorden, som er gjenstand for hans ære; thi han har sit velbehag i menneskene. Han elsker verden saa høit, at han har sendt sin søn, den enbaarne. Derfor blotter han sine hellige arme og strækker dem ud til frelse for folkene, som er stedt i jammer, synd og vanære. Han har set sit folks elendighed og hørt sukket. Det suk, som gjennem verden gaar. Han har ikke glemt Zion, som er stedt i den allerdybeste jammer og smerte. Zion sagde: „Herren har forladt mig.“ Men Herren gir gjenvar: „Glemmer vel en, kvinde sit diende barn, saa hun ikke forbarmer sig over sit livs søn?—Om end de glemmer, saa glemmer jeg dog ikke dig. Se, i begge mine hænder har jeg tegnet dig, dine mure staa altid for mig.“ Ef. 49, 14—16. Skulde han kunne glemme det folk, om hvilket der er sagt: „Da den Eldeste gav folkene arv, da han adskilte menneskenes børn, satte han folkenes landmerker, idet han saa hen til Israels børns tal. Thi Herrens del er hans folk, Jacob er hans arvelod.“ 5 Mos. 32, 8—9. Dette

er Herrens eget pagtes folk. Det er hans eiendoms folk. Det folk, som er udkaaret til at forkynde hans pris paa jorden.

II.

Herrens tjeners forhold til dette folk Israel.

1. Han er udsendt til de fortabte faar af Israels hus. Han kom til dette folk, thi de skulde først saa se Herrens herlighed. Indenfor Israel skulde han arbejde i sine kjøds dage. De har forrang fremfor alle andre jordens folk. „Thi naadegaberne og sit kald færdighder Gud ikke.“

2. De var i en ynkelig forfatning. Jacobs stammer var faldne. Israel var adspredt, som faar, der ingen hyrde havde. Et folk over hvem Herren klager, naar han siger: „Værn har jeg opjød og opfostrer; men de er faldne fra mig.“ „De det syndige folk, det folk med svar misgjerning, den yngel af idgjerningsmænd, de fordærvede børn!“ Et folk, hvem Herrens brede havde adspredt, et haardt straffet folk, men dog ikke glemt.

3. Hvad Herrens tjener skal gjøre med Israel. Han skal føre Jacob tilbage, og samle Israel. Dette folk, som idag er adspredt blandt alle jordens folk og vandrer fredløst omkring, uden at dets fod finder nogen hvile. Uttrættelig gif han omkring i bj og paa land efter det fortabte faar. Sa ligesom en høne forsamler sine kyllinger under sine vinger, saa vilde han samle den ind under sine naadevinger. Men de vilde ikke. Ja, saa stor var deres uvilje mod ham, at de forøget, hadet og mishandlet ham. De vilde ikke tro ham, de vilde ikke modta ham. Overalt mødte han rasende modstand.

Et tungt værk var det at opreise Jacob og føre Israel tilbage. Ja, det syntes endog for Herrens tjener at være over ebne. Et saafængt og forgjæves arbejde. Ingen frugt saa han af sit arbejde den ganste dag. Om sin virksomhed blandt Israel, med dens kolde, verdslige, mammonshge hjerter og det udtørrede aandsliv siger han selv: „Og jeg, jeg sagde: „Forgjæves har jeg arbejdet mig træt, og til ingen nytte har jeg foræret min kraft.“ Messias blev skuffet. Dette er

dit folk med svar misgjerning; thi det har sluffet Herrens tjener.

Det er Israels skarlagenrøde synd, at det har sluffet Herren, der han vilde aabenbare sin herlighed for dem. Skal da Herrens plan, at frelse Israel, mislykkes? Nei, det være langt fra. Israel har ved gjenstridighed forhalet tiden, men Herren vil atter aabenbare sin herlighed for dem, naar hedningernes fylde er gaaet ind. Da skal Israel frelses, da skal de se hen til ham som de har gjennemstunget. De skal da begræde sin daarlighed, da skal Herren gi dem ombendelse til salighed.

Er Herrens tjener mismodig over Israel? Vel græd han over Jerusalem, men med hensyn til Israels endelige frelse er han frimodig.

Ret fit han ikke blandt dem i sine tjøds dage, blev ikke æret, men vanæret. Men derover fortvibler han ikke, thi han ved: „Min ret er hos Herren, og min løn hos min Gud.“

Israel siger: Messias er en skuffelse. Han hadde intet udseende, ingen stikkelse, saa vi kunde ha lyst til ham (Ef. 53, 3.) Hvad har han udrettet i verden? Siger han dette ikke selv, at han har arbeidet forgjæves? Hvad siger han selv, da han stod ved enden af sit frelserværk? „Fader, jeg har herliggjort dig paa jorden, idet jeg har gjort den gjerning du gab mig at gjøre.“

Faderen selv godkjender hans tjeneste. Han giver ham løn, thi han er æret i Herrens øine. Ja, saa tro har han været, saa lykkelig har han udført sit værk blandt Israel, at Herren ophøier ham til at være verdens frelser.

III.

Hans forhold til hedningerne.

„Det er for ringe,“ siger Herren i 6te vers, „at du er mig en tjener for at opreise Jacobs stammed og føre de bevarede af Israel tilbage; saa vil jeg da gjøre dig til hedningernes lys, forat min frelse maa være indtil Jordens ende.“

Her er løn for hans bitre lidelse, forat han udtømte sin sjæl indtil døden. Han var tro over det mindre, derfor skal han sættes over det større. Han var tro i sin fornedrelse, derfor er han høit ophøiet og skjænket et navn, som er over alle navne.

Men kan det vel være nogen trøst for Israel, at han er bleven hedningernes lys? Ja, det er Israels trøst; thi han skal fylde jorden med Herrens frelse. Hedninger skal se den og straa af glæde, og derom skal Israel vækkes til nidkjærhed, saa de skal komme til hans lys og vorde frelst.

Da fuldbyrdes den uforanderlige plan, at hele jorden blir fuld af hans herlighed, da skal alle jordens ender vende sig til ham og vorde frelst. Herrens ære borger for, at Israel skal frelses. Amen.

Referat fra Narsmødet for Turtle Mountain Kreds, 1912.

Turtle Mountain Kreds mødte til Narsmøde i Wheelock, N. Dak., Pastor A. E. Stue-lands Kald, fra 14de til og med den 17de November.

Mødet aabnedes med Salmen 209 i Lands- og en kort Prediken af Pastor Frogstad over Luk. 19, 41—44. Serfjilt lagdes Bægt paa Ordene: fordi du ikke kjendte din Besøggelses Tid. Derpaa et kort Bønnemøde, hvor flere deltog. Tilslut Salmen 209, Vers 6 og 7. Stedets Prest ønskede derpaa de tilreisende velkommen. Han og Menigheden havde glædet sig til Mødet, og ventet paa det; nu saa det ud til, at han ikke kunde saa være med. Hans Hustru og Søster var nemlig saa uventet afgaaet ved Døden; han og Hustru var derfor kaldt til Begravelsen. Han udbad sig Brøddres og Søstres Raad i denne Sag.

Saa sattes Sessionstiden som følger: Bønnemøde fra Kl. 9:30—10 Form.; Forhandlinger fra 10:00—12:00; Middag fra 12:00—2:00, og Forhandlinger fra 2:00—4:30. Paa Forslag af Pastor D. E. Nelson undskyldtes Pastor Stueland, saa han sammen

med sin Guftru kunde reise til den ovennævnte Begravelse.

Eftermiddagsfessionen den første Dag.

Formanden, Pastor R. L. Strand, var ikke kommen, saa Sessjonen abnedes med Salmen 726, 1—3, og læsning af den første Davids Salme og Bøn af Biseformanden, Pastor Hobland. Derpaa takkede han Prest og Menighed for Indbydelsen at afholde Aarsmødet hos og iblandt dem og ønskede at Gud vilde give dem rigelig Erstatning for deres Strøb.

Saa optoges Forretning. Kasseren op læste sin Indberetning, hvoraf det fremgik, at Indtægterne i Aarets Løb havde været \$384.19, Udgifterne \$327.34. Ballanse i Kassen \$56.85.

Besluttet at Rapporten modtages og overgives til en Revisionskomite.

Paa Forslag optoges Pastor Trygstad og ønskedes velkommen til Kredsen igjen. Han takkede for den broderlige Imødekommelse og haabede, at han maatte haade saa bli vel signet og saa være til Velsignelse inden Kredsen. Valg paa Revisionskomite havde følgende Udfald:

Pastorerne A. G. Trygstad og O. L. Nelson samt Mr. S. S. Erffjord.

Finanssekretæren rapporterede, at han intet havde hørt angaaende Kredsens Finanser i det forløbne Aar.

Før der freedes til Valg af Embedsmænd for Kredsen udnævnte Formanden følgende Tellingskomite: Pastorerne Berntson og Galsanger og Mr. S. S. Erffjord.

Valget havde følgende udfald:

Biseformand, Pastor Th. Lund.

Sekretær, undertegnede.

Kasserer, Pastor A. L. Stueland.

Finanssekretær, Pastor Edm. Hobland.

Til to Medlemmer af Bestyrelsen; Mr. S. S. Erffjord og Mr. Ole Hestekind.

Besluttet at Kredsen henstiller til Gauges Synode om at faa repræsentativt Aarsmøde for Kredsen.

Besluttet at den Tid som var igjen af denne session benyttes til Opbyggelse, og Pastor O. L. Nelson begynder. Tiden blev vel be-

nyttet med Bidnesbyrd og Sang af flere.

kl. 7:30 samledes vi igjen i Kirken for at høre Indledningsforedraget over det af Menigheden opstillede Emne, Luk. 14, 15—24.

Mødet aabnedes med Salmen 18 i Landstad, læsning af Kol. 4, 13 følgende, af Emisjer Chrislof. Pastor Th. Lund indledede. Serfilte Punkter blev ikke opfatte, men det blev af Indlederen nævnt at det var ferlig god Anledning at tale over:

1. Guds Råd.

2. Menneffets Svar, og

3. Følgerne af Svaret den enkelte gir Gud.

Saa sang vi af Salmen 646, Vers 4 og 5, hvorpaa den fungerende Formand, Pastor Hobland, sluttede med nogle Formaninger og Bøn. Tilslut Salmen 26 og den apostoliske Velsignelse.

Anden Dags Formiddagsfession.

Det blev opløst at Pastor Krogstad ved Aftenbordet Dagen forud, fik Telegram, som kaldte ham hjem til Begravelse efter vor gamle Ven og Broder, Ole Norem. Han afreisste derfor ufortøvet til Rah, hvorfra han tog første Tog østover.

Men nu var Formanden som havde udgjent ankommen og efter Bønnemødet indgav og oplæste han sin Rapport.

Bønnemødet aabnedes med de tre første Vers af Salmen 175 i Landstad, skriftlæsning og Bøn af Mr. Sivert Dien.

Den nu aftrædende Forman, Pastor R. L. Strand, takkede, idet han havde oplest sin Indberetning, for godt og fortroligt Samarbeide.

Indberetningen modtoges til Gjennemgaaelse og overgaves til den valgte Indstillingskomite, som bestod af Pastorerne Hobland, Melom, og Varud.

Da Pastor Krogstad altsaa ikke var med os længere, og saaledes ikke kunde indta Pladsen som Formand under dette Møde, blev det overladt til den nyvalgte Biseformand at lede Mødet.

Det blev besluttet at Komiteen paa Formandens Indberetning træder tilside og ar-

beider for at kunne bli ferdig og komme med Indstilling.

Revisjonskomiteen rapporterede at Regnskabet var i orden. Kassererens Rapport godkjendtes derpaa.

Paa Opfordring gav Pastor Verntson en Oversigt over Arbeidet i McKinzie County.

Arbeidsmarken i og omkring Ambrose og Crosby drøftedes.

Pastor D. T. Nelson fremla den Tanke, at Kredsen burde se til, at naar der blev bestemt Kredsmøder, maatte der ogsaa sørges for at nogen af Kredsens Prester maatte hivaane hvert saadant Møde.

Besluttet derfor at Kredsens Formand paalægges at se til, at mindst to af Kredsens Prester ved Siden af Stedets Prest møder op til hvert af Kredsen bestemte Møder.

Indstillingskomiteen paa Formandens Indberetning var nu ferdig til at rapportere.

Indstillingen.

1 a) Kredsen opsender i Ydmyghed sin Tak til Gud, for den Naade og Kjærlighed han har bevist den i det forløbne Aar. Antaget.

b) At han har bedkjendt sig Missionsarbeidet saa det har baaret Frugt baade i Menighederne og paa Missionsmarken og i Ydmyghed beder Gud, at han fremdeles ved sin Nåde vil lede os i dette vigtige Arbeide til sit Riges Fremme iblandt os. Antaget.

2) Som et Taknemmelighedsoffer for stor Belsignelse i det henrundne Aar, anbefaler Kredsen, at hver Menighed inden Kredsen kommer sit vidstrakte Arbeide ihu, ferlig med Gaver i det kommende Aar. Antaget.

3) Videre udtaler Kredsen sin Tak til Formanden for trofast og belsignet Arbeide i de Aar han har tjent som Formand for Kredsen. Antaget ved Reisning.

4) Kredsen ønskede de nyankomne Brødre, Pastorerne Lund og Trygstad, velkomne til Kredsen, og ønsker dem Guds rige Naade og Belsignelse. Antaget ved Reisning.

5) Med Hensyn til Arbeidet ved Ambrose og i McKinzie County, saa anbefaler Komiteen, at Aarsmødet optar dette til Behand-

ling. For dette Punkt blev tilfredsstillende diskuteret var det Middag. Sessionen afsluttedes med Herrens Bøn.

Anden Dags Eftermiddagssession
aabnedes med Salmen 8 i Landstad og Til. 2, 1—11, samt Bøn af Pastor Strand. Punkt 5 optoges igjen til Behandling.

Foreslaaet at Kredsen kalder Pastor Trygstad for en Tid af 2 Maaneder med en Løn af \$50.00 pr. Maaned, for at undersøge Arbeidsmarken i og omkring Ambrose og Crosby og rapporterer til Kredsbestyrelsen, som da sammen med Indremissionsbestyrelsen bestemmer, hvad som nærmere kan og bør gøres i denne Sag og med nævnte Arbeidsmark. Antaget.

6 a) Kredsen beklager, at der er Sløvhed og Ligegyldighed inden Menighederne med Bønemøder og Selbopbyggelse.

b) Den anbefaler at Diaconer og andre Kredster, som er inden Menighederne, tager mere aktiv Del i de lokale Menighedsopbyggelse, for mere at opflamme Ilden paa Herrens Alter i vor Midte. Antaget.

c) Da det maa betragtes som Kjødets Gjærninger, er det baade sørgeligt saa vel som beklageligt, at Herrens Dag misbruges til at udføre verdslige Gjærninger, saasom at harveste og træffe. Dette bør absolut forebygges inden vore Menigheder. Antaget.

Her afbrødes Forretningerne for den Dag, og man gik over til Behandlingen af det opstillede bibelske Emne, efter at de to første Vers af Salmen 460 var fjunget. Formanden aabnede Samtalen med nogle indledende Bemærkninger, hvorefter Samtalen optoges, hvori følgende deltog den Eftermiddag: Pastorerne Aune, Trygstad, Gøbeland, Barud, Nelson samt Broder S. Dien.

Besluttet at forlænge Sessionstiden indtil vi faar ordne med Valg af Bestyrelse for Kredsen.

Foreslaaet: Da Mr. Ole Hestekin som blev valgt som Medlem af Kredsbestyrelsen ikke er paa Mødet, rekonfigureres hans Valg. Antaget.

Besluttet at suspendere Reglerne og vælge ved Affamation et Medlem paa Bestyrelsen

istedetfod Ole Hestetin. S. Dien valgtes enstemmig.

Sessjonen afluttedes med Bøn af S. S. Erffjord.

Aftensessjonen benyttedes til Samtale. Den aabnedes med Salmen 443 og Andagt ved Emissjer Chrislock. Pastor D. T. Nelson begyndte og Pastor Melom fortsatte. Med Salmen 571 og Bøn af Formanden afluttedes Sessjonen.

Tredie Dags Formiddagsessjon.

Bønne mødet leedes af Pastor Trygstad. Derefter Forretning.

1. Indstilling fra Kredsbestyrelsen.

2. Indstilling No. 2 fra Formandens Indberetning.

Besluttet at Kredsbestyrelsens Indstilling optages først til Behandling.

1) Da Kredsbestyrelsen er kommen til Rundstab om, at \$50.00 pr. Maaned ikke strækker til til Dphold for Pastor Trygstad og Familie, foreslaar Bestyrelsen, at hans Løn forhøies til \$65.00 pr. Maaned og Reiseudgifter. Paa samme Tid opfordres Pastor Trygstad at samle Midler til Kredskassen i de Strøg han virker, ved Offer og Kollekt, hvor det findes passende. Punkt 1 antoges.

2) Emissjervirksomhed.

At Kredsen har 10½ Maaneders Emissjervirksomhed fordelt paa 7 Emissjerer saaledes:

Emissjer. Tid Prestekalb.

G. Rybeck—4 Uger—M. S. Meloms.

G. Rybeck—4 Uger—Th. Lunds.

G. Rybeck—2 Uger—D. S. Varuds.

P. Klogstad—3 Uger—D. P. Evingens.

P. Klogstad—1 Uge—G. M. Raffles.

S. Abjalonson—2 Uger—A. L. Strands.

S. Petersen—3 Uger—Edw. Hoblands.

S. Petersen—3 Uger.—J. L. Krogstads.

L. Chrislock—4 Uger—M. L. Stuelands.

L. Chrislock—1 Uge—D. L. Nelsons.

L. Chrislock—1 Uge—J. B. Jalkangers.

Quistad—4 Uger—M. Munes.

D. L. Blifre virker 3 Maaneder fordelt paa Verntsons og Jalkangers Kald. Antaget.

3) At Emissjererne Lønnes med \$25.00 pr. Maaned og Reiseudgifter. Antaget.

4) Som medreisende Emissjer overlades til den enkelte valgte Emissjer at ta med sig den Broder han selv ønsker. Kredsen betaler dennes Reiseudgifter. Antaget.

5 Emissjeren fer til at der optages Offer til Kredskassen ved Afslutningen af hans Virksomhed i hver Menighed. Antaget.

6) Emissjererne paalægges at indgive en Detalieret Rapport over deres Virksomhed i Menighederne til Kredsens Formand. Kredsens Sekreter udarbejder et schema og sender til hver Emissjer for at udfylde. Antaget.

Indstilling No. 2 paa Formandens Indberetning.

7) Kredsen anbefaler at to eller flere som har Raadegaver til at arbeide for Bættelse i Menighederne opmuntres til dette Arbeide. Antaget.

8) Kredsen glæder sig over det allerede paabegyndte Ungdomsarbeide i sin Midte og opmuntrer Menighederne at opelske og støtte dette saa vigtige Arbeide med Raad og Daad, samt omfatte det med Velvilje og Nærlighed. Antaget.

Besluttet at Kredsens Formand og Sekreter paalægges at sende Pastor Evingen en Hilsen paa Kredsmødets Vegne.

Sessjonen sluttede med „Skriv dig Jesus paa mit Hjerte,” og Bøn of Sekreteren.

Tredie Dags Eftermiddagsessjon

aabnedes med de fire første Vers of Salmen 701 og Bøn af Formanden. I Samtalen over det bibelske Emne deltog følgende den Eftermiddag: Verntsen, Jalkanger, Strand, Bakke, samt Emissjererne Chrislock og Erffjord.

Sluttedes med Salmen 109 og Bøn af Pastor Melom.

Pastor Trygstad oplyste, at han antog det til ham stillede Kald af Kredsen.

Følgende Hilsen sendtes til Pastor Evingen:

Pastor D. P. Evingen,

Bottineau, N. Daf.

Kjære Broder i Herren! Megen Fred fra Gud!

Kredsmødet sender Dem hermed sin hjertelige Gilsen med Sympathi i Deres Sygdom og Lidelse. Han, som har sagt: „Som dine Dage er skal din Styrke være,“ vil ogjaa styrke Dem, Broder, i Troen og Laalmodighed indtil Døden. Derom ville vi forenet bede.

Om Aftenen predikede Pastor Vasse paa engelsk over Luf. 5, 4. Han la særlig Vægt paa, hvorledes det gjælder, at behandle Guds Ord, og de Ting som angaar Saligheden; ikke overfladiske, men fare ud paa Dybet. Pastor Melom holdt derpaa en kort Prediken over den forlorne Søn, ligeledes paa engelsk.

Søndag, Mødets sidste Dag,

begyndte med Bønnemøde fra Kl. 10—11. Pastor Th. Lund predikede over Dagens Evangelium. Hovedtanken var Opstandelsen, eller de Kristnes Haab. Det var et vægtigt og alvorligt Vidnesbyrd som lagdes os paa Hjerte. Offer \$34.48 optoges til Kredskassen. Kl. 2:15 fortjattes Samtalen over Emnet. Sessionen affluttedes med Nadvorgang. Pastor D. S. Barud forrettede Naade ved Formiddagsgudstjenesten saavel som Eftermiddag var den rummelige Kirke vel fyldt. Paa Grund af den travle Tid og den sene Høst herude var Mødet de øvrige Dage helst daarligt besøgt.

Søndagsaften.

Da var der, som almindeligt ved saadanne Møder, afflutningsfest, med hjertevarme Vidnesbyrd og Sange. Broder- og Søsterkjerlighedens Aand følte kraftig tilstedeværelse og vi stildes opvarmet og opfrisket af Samværet.

Herren give os Naade til at ioverkætte og realisere, hvad vi saa inderlig ønsker og fornødvendigheden af, særlig i slike Stunder, det nemlig, at lægge hele vore Sjæls og Be-

gemskrefter ind paa at vinde Syndere for Kristus.

Prest og Menighed takkes for alt godt be-
vist os.

Naar undtages Svingen var alle Kredsens Prester tilstede; en Del dog kun en kortere Tid.

J. B. Falkanger.

Det uforsonlige Sind.

Der fortælles om den store italienske Kunstmaler Leonardo da Vinci, at da han maalt sit berømte Billede af Nadværen kom han pludselig paa den Tanke at fremstille Judas i Stikkelse af en Uven han havde. Med Byst og Iver gik han til Arbeidet, og snart var Judas maalt paa Billedet med Uvennens forhadte Træk.

Saa skulde Kunstneren igang med Kristusstikkelsen. Men hver Gang han søgte at samle sig om Arbeidet og tænke paa Frelseren, kom hans Fiendes Træk imellen. Længe arbejdede han forgjæves; saa maatte han erkende, at saalænge han hujet Nag og Fiendskab i sit Hjerte vilde han ikke kunne se Guds Herlighed, og endnu mindre ebne at gjengive den paa Bærredet. Han bad da Gud om Tilgivelse, forsonet sig med sin Fiende og slettet hans Træk ud af Billedet, og da fik han Fred og Kraft til at fuldføre Maleriet og malet den Kristusstikkelse hvis Skønhed og Elskelighed endnu den Dag idag glæder Mennesker som faar Anledning til at se det.

(„Samleren.“)

Det gaar med den sande Kjerlighed som med Spøgelse. Alverden taler derom, men kun saa have seet dem.

Man skal ikke lade sig undertrykke af nogen Modgang eller Ulykke og ikke deraf lade sig drive til at stille sig fra Sandheden, men blive fast og standhaftig ved den.

Alt leve er ikke blot at aande; det er at handle, det er at gjøre Brug af vore Organer, Sanser og Evner—alle de Dele af os selv, som give os Følelse og Tilværelse.

Endnu lidt fra Vestkysten.

(Af Th. Himle.)

Som jeg i Bellingham sad paa Stationen og ventet paa Toget til Ferndale, kom en Avisgut ind. Han kunde være saa en 16—17 Aar gammel, saa noksaa opvakt ud, men var stævn og halt og meget lesp, saa en vanskelig kunde forstaa ham, naar han talte sin Vare. Hans Blad kostet to Cents. Jeg købte et; men som Gutten gik ud, tænkte jeg: Stakkels Gut, hvormange Blade maa han ikke sælge for at ha lidt til Føde og Klæder, gik ud efter ham, gav mig i Samtale med ham og stak til ham nogle Cents. Hans hjertelige Tak og venlige Blik var mange Gange værd de saa Cents.

„Det maa være besværlig for dig at komme rundt, skrøbelig som du er“, sa jeg.

„Na ja, men jeg er bra nu, mod hvad jeg har været“.

„Har du længe været lig?“

„Alt siden jeg var en liden Gut. Men jeg er meget bedre nu, end jeg var den Gang. Da kunde jeg bare gaa nogle Skridt, saa faldt jeg, og nogen maatte hjælpe mig op igjen“.

„Giv Jesus dit Hjerte, du min Ven, saa skal du se, det gaar dig vel, og naar dit Strævn her er endt, faar du komme hjem der, hvor ingen Sygdom eller Skrøbelighe der mere er. Er du kanske en Kristen? spøiet jeg til.“

„Ja, det er jeg“, var hans frimodige Svar.

„Lykkelig er du min Ven, hold kun ved“.

„Om Forlabelse, hvad er dit Navn,“ henvendte jeg.

„N. N. er mit Navn“.

„Er du altsaa af Skandinaviisk Herkomst da?“

„Ja, min Mor var svensk og min Far var dansk“.

„Er du den Missionær, som kom hid igaar?“ spøiede han til.

„Du maa komme til vort Møde da i Aften Kl. 7.30 oppe i Pastor Moens Kirke“.

„Er det paa norsk?“

„Ja da, det er det.“

„Jeg skulde likt at være der, men jeg forstaa desværre ikke norsk“.

„Ja, Missionen er en god Gjerning“, fortsatte han.

„Skal et Folk bli oplyst og gaa frem i Civilisation og Kultur, maa det saa Kristendommen. Hvad er det som gjør, at vort Land har gaaet frem i Oplysning, Kultur og Velstand, som intet andet Land paa Jorden?“

Det er Kristendommen. Vort Lands Grundlov blev bygget paa Kristendommens Sandhed. Tag Kristendommen bort, og inden seks Maaneder vil vi ha bare Hunde og Katte i dette Land“.

Min lille Ven talte noksaa høit, og en hel liden Flok havde samlet sig om os og lyttet med spændt Opmerksomhed. Hvilken somhelst Taler kunde prise sig lykkelig, om han havde ligesaa opmerksomme Tilhørere, som den lille Avisgut i Bellingham. Guttens Væspthed bidrog muligens sit til at drage Opmerksomheden.

Toget kom, og jeg maatte ofsted, men Guttens Tale fulgte mig ikke bare til Ferndale, den følger mig fremdeles. Gaaber flere end jeg husker denne syndige, lille Præken.

Ja, saa var jeg færdig blandt Frikirkel Folket. Naar man erindrer, at Hauge's Synode og Frikirken for nogle Aar siden besluttede at samarbeide i Missionen, har man Grunden, hvorfor jeg særlig besøgte Frikirkens Menigheder paa Kysten. Paa Indbydelse besøgte jeg jo ogsaa etpar Prestekald af Den Forenebe Kirke.

Jeg blev vel modtaget, hvor jeg kom. Mange Tak skal Vennerne ha for Hjertelaget de la for Dagen for Kinamissionen og for den Broderkjerlighed, der blev mig personlig beviist. Det tjener Foreningsagen at pr æ t i s e r e lidt mere Foreningsarbeide. Vi lærer mere at kjende hverandre, forstaa hverandre og elske hverandre.

„Church Extension Fund“—Kirke- kassen.

Følgende midlertidige Regler blev antaget af Bestyrelsen:

1. Bestyrelsen skal samle Midler til et Church Extension Fond helst ved Skrivelser i Samsfundets Organ „Budd“ og personlig Opmuntring.

2. Dette Fond skal anvendes til Laan for fattige Menigheder især paa Missionsmarken.

3. Laan gjøres som følger: a) Menigheden giver „first Mortgage“ Sikkerhed i sin Kirkeeiendom. b) Laan gives ikke mere end en Trediedel af Eiendommens Værdi. c) Dette Laan bærer en Procent Rente pr. Aar.

4. Denne Bestyrelse skal hjælpe fattige Menigheder til at faa Laan fra bemidlede Mænd, der er villige til at udlåne paa en lav Rente osv.

Undertegnede har modtaget Ansøgning om Laan af dette Fond af mange tusind Dollars fra fattige Missionsmenigheder; men har maattet svare: har endnu ikke faaet noget nævneværdigt i Kassen at låne af. Om ikke jeg erindrer Feil, saa blev der en gang fattet en saadan Beslutning ved et af vore Aarsmøder, at det henstilles til alle selvhjulpne Menigheder i Samsundet at optage et aarligt Offer til „Church Extension Fund.“ Vil i de fattige Menigheders Navn bede: Kjere Menigheder efterkom nu denne Samsfundets Beslutning. Kvindeforeninger, Pigeforeninger og Ungdomsföreninger, naar I har eders Aarsmøder og lader Pengene af eders Kasser regne ud over vort Samsunds øvrige Gjøremaal, saa kjere lad nogen Draaber falde til bedste for C. E. Fund, saa vil I glæde mange med eders Gaver, som nu er i Sorg paa Grund af liden Udsigt til at faa sig op et Kirkehus. Eders for Church E. Fund interesserede. J. J. E f s e.

Norgebrev.

Stavanger, 14de Nov. 1912.

En Hilsen og Tak til den kjere „Budbaerereren“ som altid kommer som en Solstraale paa en skyfuld Dag. En særlig Tak til den ukjendte Søster eller Broder som hvert Aar betaler Bladet for os. Gud velsigne eder rigeligen igjen og give eder det bedste han har: sin Fred.

Vor Erfaring er, at den, som haaber paa Herren blir aldrig besejret. Han har ført os gennem Ilden og den har ikke fortæret os, og gennem Vandet og det har ikke overskyldet os. Og i Dødsfælgens Dal vil han og være med os, og trøste os.

Kjere medlidende Raadesøstende, lad os minde den store Helgenstare som her gif under stor Foragt, fordi de levede gudeligen i Kristo Jesu. Vi maa ikke tabe Modet, om vi end er med dem, som Herren har udvalgt i Elendighedsovnene; thi en saadan har særegne Forjættelser.

De helliges Taalmodighed og Tro har stort Værd i Guds Rige. Og snart er vi indenfor Jerusalems Porte, og for nede det som intet Die har set, eller noget Øre hørt; thi det er Gud, som har beredt sine dette. Derfor vil vi takke og prise vor Gud, som har udvalgt os til den største Lykke og Vre.

En gammel Guds Mand siger: „Agt Lidelsen høiere end Rydelsen, Sorgen høiere end Glæden, Armoden høiere end Overfloden, Foragten høiere end Vren; Døden høiere end Livet. Dette er en Jesu Discipels Kjendetegn“.

En glædelig Jul ønskes alle „Budbaererens“ Læsere!

Hilsen med 2 Kor. 4de Kapitel.

Elen og Oline Morsige,

Selsagate 39 anden Etage,

Stavanger, Norge

Red Wing Seminar.

Igjennem Tattigelsesferien var en Del af Studenterne ude i de forstjellige Prestekald for at være behjælpelige med Opbyggelsesarbeidet.

Saaledes var Olaf Hanson hos Pastor Simon Hanson, Jackson, Minn., R. S. Chelmen hos Pastor H. J. Berg, Ostrander, Minn., Johan Arnesen var i en af Pastorer D. S. Melands Menigheder i Wis. Sammen med Student Arnesen var ogsaa en Selskabet, som bestod af følgende Studenter fra den forberedende Afdeling: D. Stensland, Joseph Hamre, Edw. Brne, S. Knutson, L. Hanson og Joseph Rud.

Elias Rasmussen og L. Ræsvig var i Minneapolis i Besøg hos Hr. og Fru Otterness, og paa samme Tid fik de Anledning at overvære en Del Møder, som holdtes iust da af den berømte Evangelist, Torry. J. M. Johnson tilbragte sin Ferie hos Slægt og Venner i Waseca, Minn. Søndagen den første December var B. Løvseth i Kenyon Minn. og talte baade Formiddag og Aften. Prof. M. D. Wee har været fraværende fra sine Klasser en Uges Tid paa Grund af Sygdom.

Den 3die Dec. havde vi Besøg af Hon. E. E. Løbeck. Han ledet ved Andagten i Kapelet og holdt derpaa en meget passende Tale i Tilfjnhytning til de oplæste Skriftsted, 2 Kong. 2, 19—22. Blandt andet paapegte han, hvor nødvendigt det er at leve ret og handle ret med det som er os betroet af Gud. Vor By og vor Stat lider af urene Rilder (Bryggerierne og Salonen) som giver „slet Vand“. Disse Rilder burde renses med det „Salt“, vi har som Borgere til vor Raadighed, nemlig Stemmen. Naar man handler som man beder, vil man ikke være saa ufærdig og ræd, naar Guds Klokker ringer til „Solfald og Kvælsfred“ i Livets Aften, men glad afklædes Rustningen og gaa ind til Hvile.

Den 3die og 4de dennes var følgende Medlemmer af Skoledirektion paa Seminariet: J. N. Sandven, A. D. Mortvedt, A. M. Mannes og O. Andresen.

Tirsdag Aften predikete Pastor A. M. Mannes, i Kapelet, paa engelsk. Hans Tema var: „You are not your own“ baseret paa 1 Kor. 6, 19—20. Inderlig og varmt lagde han os paa Hjerte, hvor nødvendigt det er at leve et rent Liv i Hengivelse til ham, som saa dyrt har os kjøbt.

Pastor Sandven var ogsaa tilstede og talte en kort Stund om „Det kraftige Guds Ord“.

Onsdags Morgen ledet Pastor A. D. Mortvedt ved Andagten i Kapelet. Om Aftenen samledes man igjen i Kapelet; denne Gang talte Pastorerne Mortvedt og O. Andresen. Pastor Mortvedt talte paa engelsk over Joh. 12, 21 følgende og tog som Tema, „We would see Jesus“.

Pastor Andresen talte over Rom. 1, 16. „Jeg skammer mig ikke ved Kristi Evangelium“.

Torsdag Morgen ledet Pastor Andresen ved den almindelige Andagt. Det var opmuntrende at have disse Prester iblandt os nogle Dage; Ordet som blev talt lød klart og kraftigt.

Det ville vist ikke være ud af Orden om Presterne i Almindelighed gjorde sig en Tur til Red Wing Seminar, nu og da. Jeg er forvisset om, at saadanne Besøg vilde have sin Betydning baade for Skole og Samfund.
Korr.

Du, som er ung, som er kjæf, som er freidig
tilmode,

Flygt ei til Skoven, drag Sværdet og kjæmp
for det gode!

Tilgiv din Næste, naar du kun fornærmet er
vorden,

Men vær den Nedriges Rædsel, en Hævner
paa Jorden!

Luften er kvalm,

Bortvinser Blomsten til Halm;

Da kommer lutrende, rensende Synild og
Torden,

D h e n s c h l æ g e r.

Fra Arbeidsmarken

Vi fik mere Stof end vi fandt Rum for i dette Nummer, saa man vil undskyldte, om noget blir liggende over til næste Uge.

Menigheden i Santa Rosa, Pastor Gimlez, har sidste Sommer faaet et Tillæg af 18 Sjæle. Gimle har ogsaa gjort nogle Ture til Sacramento i Missionens Interesse.

Past. H. Moe, Dales, N. Dak., har paa Grund af en Vækst inde i Halsen, maattet underkaste sig en Operation, og har i flere Maaneder ikke kunnet predike. Der er dog godt Haab om, at han nu inden kort Tid vil gjenvinde sin Stemmes fulde Brug.

M.

Ved et Samtalemøde afholdt i Blanchard, N. Dak., Past. Makkewicks kald den 22de til 24de Nov. var følgende Brødre behjælpelige i, at gjøre Mødet opbyggeligt og belærende: Pastor D. H. Haugen, Iver Finseth og Ole Tystad. Mange Tak for Hjælpen.

M.

Et stort pent norsk Flag har Professor og Mrs. M. D. Wee skænket Red Wing Seminar. Det viste sig i sin ægte Norsthed i Skolens Kapel ved en „Reception“ som sidste Fredagsaften, var foranstaltet af Studenterne for Skolens Fakultet og en Del andre indbudte Venner.

En Prest skriver: „Jeg har sendt efter 90 Folkekalender. De gaar fort væk. Den er udmærket, kanke bedre end nogenfinde før. Den er blevet en Husven her. Folk venter paa den ved denne Tid. Vil de ikke kjøbe den, saa giver jeg den bort, dog de aller fleste kjøber den og betaler gerne for den“.

J. J. Brekke fra Ferndale, Wash. har holdt tre Ugers Møder i sin Brors Kald i Muskegon, Mich. Det var velsignede Mø-

der. Sjæle kom til Fred, Guds Folk blev opviknet. De ældre i Menigheden og udenomsstaaende var rigtig flinke at komme ud og holdt ved. Møderne skal være til mere Velsignelse end vi nu kan se—Guds Ord kommer jo aldrig tomt tilbage.

Det var nok ganske slemt, at du ikke kom til at subscribere paa „Budbæreren“ for din Ven og Slegtning der udi Vesten eller i Norge, saa de kunde faa den til Jul, men forsømt er forsømt, dog det lar sig gjøre at rette paa det for en Vel. Subskriber for dem nu straks saa skal de faa Bladet fra første Januar 1913. Du kan tro de glæder sig, naar de faar Besøg af „Budbæreren“ 52 Gange i Aaret.

Pastor A. Haugland, Clark, S. Dak. blev en Dag nylig lidt forstyrret i sit almindelige Arbeide idet „en stor Folkemasse strømmede ind i Presteboligen“. Det var Clark Center Menighed som ventet og ubedt besøgte sine kjære Prestefolk. Denne lille „Forstyrrelse“ voldte imidlertid ingen Ulempe, men det hele blev betragtet som et „kjært Besøg“, og da Vennerne forlod efter et hyggeligt Samvær, var Presten \$110.00 rigere end før de kom.

Samtalemødet i Størdal Menighed, Galesburg, N. Dak., under Goose River Indremissionsforenings Ledelse den 25de—27de Nov. blev for os et godt og velsignelsesrigt Møde. Følgende fremmede Brødre var tilstede og tog Del i Samtalen. Past. D. H. Haugen, Chr. Lyhne, Sven Hestlin, B. S. Kiveland og Thor Pedersen. Herren velsigne Sæden, som blev faaet; Sædemændene som faaede og Grunden hvorpaa den blev faaet til Guds Ære og Pris!

M.

En liden Oplysning til Stykket i „Budbæreren“ No. 49;—der siges nemlig at „Missionær Trygstad vil, medens han bor i Irene, være Past. Olbergs Kape- lan en Del af Tiden“. Missionæren bor i Irene for Bekvemmeligheds Skyld, da han reiser meget i Missionens Interesse, og han er ikke Past. Olbergs Kape-

I a n f o r S ø n, mere end nogen andens Kapelan; men naar Anledning gives aflægger han frivillig et Vidnesbyrd til Opbyggelse. Dette for at undgaa Misforstaaelse.

Korr.

Vær derfor nøie med at det, som siges og skrives er sandt og ret fra Begyndelsen, saa slipper man kanske at faa Ubehageligheder af det efterpaa. Red.

S ø n d a g d e n 3 d i e N o v. holdt Past. Oerlund Konfirmation i Bethania Menighed ved Frost, Minn. Der var 18 Konfirmanter. Et Offer paa \$60.00 optoges til Børnehjemmet i Beresford. Paa Takfelligesdagen var Menigheden atter samlet. Missionær Trygstad var da tilstede og talte om Missionsarbeidet i Kina. Kvindernes opvartede hele Forjæmningen med en prægtig Middag i Kirkens Basement. Efter Middag holdtes Auktion over Kvindeforeningens Varer. Salget beløb sig til \$200.00. Missionær Trygstad standset til Søndag den 1ste December og holdt da Missionsprediken og et Offer som beløb sig til \$90.00 optoges. Naar Guds Aand faar komme Hjertene nær med sin opvarmende og livgivende Naade, da efter man ikke alene i Ord, „men i Gjerning og Sandhed“.

Det var Lørdags Aften. Ebenezer Menighed, Chicago, havde bestemt at samles i sin Kirke til et socialt Møde. Menighedens Prest, Past. O. J. Mundahl stoder ved Seminariet i Maywood og har det ganske travelt; der var derfor en liden Frygt for at maaste ikke Presten kunde finde Tid til at være tilstede. Endstjønt Menigheden baade ønsker og glæder sig i at have Presten iblandt sig ved alle sine Møder var den særskilt interesseret i hans Tilstedeværen den Aften. Et kort Program blev udført, bestaaende af Sang og Musik. Derpaa fulgte en kort Tale knyttet til Sal. 6, 9, efter hvilken Taleren paa Menighedens Vegne overraktet deres Prest med en Gave paa \$50.00 som en Paastrjønnelse for godt Arbeide. Nu begyndte Presten at blive flog paa, hvorfor han havde blevet spurgt saa ofte, om han kunde være tilstede den Aften. Menighe-

dens Kvinder serverede Cafe og Kaffe. Det var ifandhed en hyggelig Stund. A.

Ønskes.

En kristeligfindet Tjenestepige ønskes med det første ved Børnehjemmet i Beresford, S. Dak. Man henvende sig til Betheida Børnehjem, Beresford, S. Dak.

Bekjendtgjørelser.

Den nordlige Iowa Indremissionsforening vil holde Møde i Både, Ia. Past. S. D. Sandes Kald, om Gud vil fra den 29de til 31te December 1912. Samtaleemne: Mark. 4, 1—9. C. J. Carlsen. A. Shaw.

Et Kinamissionsmøde vil blive afholdt i Tabitha Menighed, Rose Grove, Ia. fra 17de til 19de Dec. Mødet begynder med Prediken Tirsdag Form. Kl. 11. Samtaleemne: Ef. 55. Besøgende til Mødet vil faa Skyds til Rose Grove Dagen forud fra Jewell, Ellsworth eller Williams. Haaber at mange vil komme til Mødet. Alle velkomne! C. J. Eastbold. S. J. Rendahl.

Kvitteringer

Herved kvitteres for Bidrag til Floodwood Skan. Ev. Luth. Menighed ved Ole H. Gjora fra Lac qui Parle Menighed, Pastor B. K. Barstads Kald:

Ole Holtan	\$ 5.00
Arnt I. Kvaal	1.50
A. M. Hanson	1.00
J. T. Sigedahl	1.00
Peder H. Vollan	1.00
Haagan Moen	1.00
Robert Christianson	1.00
Peter Greseth	1.00
Clement Christianson	2.00
N. A. Bolstad	5.00
T. O. Melde	1.00
Henry Winge	1.00
S. Stoland	1.00
Iver S. Kvaal	4.00
Ole Ritland	1.00
Gustav Sandboe	5.00
Martin Simonson	2.00
Henrik Johnson	5.00
T. A. Thoreson	1.00
Hans Bjørnlie	1.50
Jacob Farman	3.00
L. H. Graven	2.00
G. A. Bolstad	1.00
J. O. Hoyum	1.00
Ole Krugerud	1.00
S. H. Hofseth	2.00

Fra Riverside Menighed, Pastor Oppedahls Kald:	
Hans Johnson	5.00
P. G. Dale	1.00
J. O. Skotterud	1.00
R. O. Skotterud	2.00
J. B. Thoreby	2.00
C. O. Holtan	2.00
L. J. Stratmoen	5.00
P. O. Skotterud	1.00
J. A. Stratte	1.00
E. J. Stratmoen	1.50

Kollekt i Riverside Menigheds Kirke i Dawson, \$23.97. Fra Næs Menighed, Pastor Wicks Kald:

O. L. Finstad	3.00
John N. Hegland	1.00
C. B. Sather50
Road Lee	2.00
Past. A. O. Oppegaard	1.00
Peter Peterson, Jr.	2.00
R. A. J. Ryg, Clarkfield, Minn.	1.00

Paa Menighedens Vegne siger vi hjertelig Tak.

John E. Gothberg,
Ole Haagenen,
Theo. Anderson,
Board of Trustees.
Cox, S. Dak., Dec. 4, 1912.

A. F. Retzlöff	1.00
Marie Lavanger	1.00
A. Lavanger50
Thea Lavanger	1.00
N. N. Lavanger50
C. D. Hillesland50
Ole O. Solberg	2.00
Lars O. Solberg	3.00
Henry O. Solberg	5.00
G. Gudmundson	2.00
K. Eilon	1.00
Ole J. Vig	2.00
A. E. Anderson	1.00
John A. Kloster	1.00
Henry Peterson50
Lars Snortland	1.00
James Simpson50
Martin Kloster	1.00
M. G. McLeod25
Melus Kadsdamo	1.00
R. C. Duea	1.00
Baar Dröen	1.00

\$78.32

En Gave modtaget af Eling Nelson, Pastor Langehaugs Kald, til trængende i Pastor R. Rasmusens Kald. Siger saa hjertelig Tak, paa de trængendes Vegne.

Mrs. R. Rasmusen.

Ligeledes takkes for Klæder modtaget ved E. Nelson, Pastor Langehaugs Kald til trængende i Pastor Rasmusens Kald, og til Afbetaling for Fragt paa samme fratrækkes \$3.32, altsaa \$78.32—\$3.32—\$75.00.

Mrs. R. Rasmusen.

Elling Nelson	10.00
Albert Nelson50
Adolph Nelson25
William Nelson25
Mrs. Elling Nelson50
Emil Nelson	1.00
C. C. Simonson	1.00
N. C. Björklund35
M. Flyrm50
Herbert Miller50
Joe Blick25
Snes Jum50
O. C. A. Fosse	1.00
O. M. Larson	1.00
A. H. Dronen	2.00
Simond H. Snorthland	1.00
Nils E. Nilson	1.00
James Curry	1.00
C. J. Skogger50
B. O. C. Curry	1.00
P. H. Gilbertson	1.00
A. Siverson	1.00
N. M. Crea	1.00
A. D. Torfin50
N. C. Besserer25
James McKomer22
M. C. Duea	1.00
Sigurd Hallan50
Chr. Elingson50
Ole Rasmussen50
J. C. Duea	1.00
Sven Kilen50
D. B. Olsen	1.00
O. N. Grefshelm	1.00
Jakob J. Vig50
Bernet Strand50
Jan Vik	5.00
Halvar Snyrteland	1.00
Leonard Syverson	1.00
J. E. Duea	1.00
Ole S. Bergh	1.00
Sven Drageland50
Maans Bjørål50
Lars H. Midstoke	1.00
P. J. Hanson	1.00
N. A. Kloster	1.00
Larson, Ringli & Co.	1.00
H. Kustol50
H. P. Bros	1.00

Julen er kommen. No. 11.

(Bed Helge Høverstad og E. P. Thorkveen.)

Sange og Recitationer for Søndagsskolens Julefest. Norst og engelsk Udgave. Pris 5c.

Af denne havees ogsaa endel igjen af No. 10.

Bed Juletræet. No. 6.

(Af Past. Helge Høverstad.)

Sange og Recitationer for Søndagsskolens Julefest. Norst Udgave. Pris 5c.

BY THE CHRISTMAS TREE. No. 6.

(By L. P. Thorkveen.)

Songs and Recitations for Christmas Programs. Price 5c.

Programhjælp

for Barnefester, Ungdomsmøder, etc. Dialoger, Digte og Brojafthfter, ved Helge Høverstad. 278 Sider. Indbunden. Pris 65c.

Gauges Synod Book Dept.,

Red Wing, Minn.

„Bed Juletid“. „Julekluffer“. „Solfrejs“.

Julebog for Barn. Dette er meget pene Julebøger med vakkre Fortællinger og prægtige Billeder. Bøgerne er paa 64 Sider. Smukt indbundne. Pris pr. Stykke 15c.

Gauges Synod Book Dept.,

Red Wing, Minn.

Landkads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

L o m e f o r m a t.

I almindeligt Stindbind med de 3 Teftrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kalf samt
sprængt Snit 70c

Im. Morocco med Kors og Kalf samt
sprængt Snit 1.00

I Morocco og Guldsnit, mygt Bind.....1.40

I Morocco og Guldsnit Pragtbind.....1.50

I Kalvestind og Guldsnit, mygt Bind....1.75

I Kalvestind og Guldsnit, Pragtbind.....2.00

Bare Salmerne.

No. 5. I almindeligt Stindbind.....50c

No. 6. I almindeligt Stindbind med for-
gyldt Kors og Kalf 60c

No. 7. I Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c

No. 8. I ægte Morocco, Pragtbind....1.25

No. 9. I ægte Morocco og Guldsnit, mygt
Bind med Forskringer 1.40

Orford Indbinding, ægte flexible Mo-
rocco, med omhyiede Kanter og
Guldsnit og Futeral.....2.50

D. Indb. i fort præstet Kalvestind, mygt
Budebind, med forgyldt Kors paa
Siden og omhyiede Blomster.....2.25

F. Indb. i blaat flexible præstet Kalve-
stind med Guldsnit og Futeral....1.80

G. Indb. i fort flexible præstet Kalve-
stind med Guldsnit og Futeral....1.80
Storstilet.

No. 1. I sterkt præstet Stindb. med Futeral 1.40

No. 2. " " " med Beslag 1.65

No. 3. " " " med Kors og
Kalf og Guldsnit og Futeral 2.00

No. 4. Do. Do. med Beslag2.25

No. 5. I ægte Morocco, forgyldte Sider
og Ryg, med Guldsnit og Futeral 3.00

No. 6. Do. Do. med Beslag3.25

Alle 3 Teftrækker særskilt, Skirtingsbind 50c
Do. i Morocco og Guldsnit.....80c

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Hans Nielsen Hauge og hans Samtid

af

N. Chr. Bang.

Et Tidsskrift fra omkring Aar 1800. Med mange
Billeber og Facimiler. 512 Sider. Smukt og
godt indbunden. Pris \$2.70

Denne Bog har i flere Aar været udsolgt men
er nu udkommet i nyt Dplag. Den er i det væ-
sentlige uforandret men indeholder en hel Del flere
Billeber.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn

Synd og Naade

Præfener over tredje Række af Kirkeaaets
Evangelietekster af Dr. J. N. Kildahl, Pre-
sident for St. Olaf College. 361 Sider.
Godt indbunden. Pris \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Jul i Vesterheimen 1912.

Pris 50 Cents.

I n d h o l d.

Farvetrykt Omflag. Efter Tegning

Af August Kaiser.

Fra en Visitationreise til Bykle i Sætersdalen

Af Biskop B. Schjelderup.

Nordmarken.....Af Theodor Caspari

Knut Brændingen.....Af D. L. Kirkeberg.

Stemninger fra Prærien.....Af Paal Mørck.

Taarnuret.....Af D. L. Kirkeberg.

Julefortælling.....Af B. Astevoold.

Christmas on the Prairies.....By G. M. Bruce.

Some Experiences of a Newcomer

By N. N. Rønning.

A Day on the Boulevards of Paris

By Nils Flaten.

Close to Nature.....By Tollef B. Thompson.

Bilag. En ung Mor. (Interiør fra en
Bondestue i Telemarken) Efter Original-

maleri.....Af Herbjørn Gaufta.

Udgivet af Augsburg Publishing House,
Minneapolis, Minn.

Faaes ogsaa gennem Hauges Synodes
Boghandel, Red Wing, Minn.

„Bægteren“, 427 opbyggelige Sange, gamle og
nye. Denne Bog har bundet en stor Udbredelse
iblandt det lutheriske Kirkefolk. Udbredt i over
12,000 Eksemplarer. I mygt Bind og Guldsnit,
Pris 80c.

Sendes til Norge for samme Pris.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.



Pioner
og
Orgler

Stort Lager.

Skriv idag efter Katalog
og navn, hvad som ønskes.
Piano, Kirkeorgel eller
Husorgel, og De skal finde,
at De her kan faa kjøbt et
udmærket Instrument til
Dagens aller laeste Priser.
Nævn dette Blad.

THE NORTH WEST-
ERN MUSIC HOUSE,
CARL RAUGLAND, Pres.

520 2nd Ave. S,
MINNEAPOLIS MINN.

Folkkalenderen for 1913

er nu færdig.

Da vi tror, at den vil bli i gesaa let at sælge iaar, som før, vilde vi gjerne anbefale, at man ordrede saa mange som mulig med engang. Derved spares både Arbeide og Postporto.

Send Bestillinger til Hauge's Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Konstitution

for Hauge's Synodes Ungdoms forbund

er nu færdig. Den er given i baade norsk og engelsk Tekst. Den er paa 8 Sider heftet og koster 5 Cents Stykket enkeltvis. 3 Partier sendes den portofrit til følgende Priser: 25 Eksemplarer for \$1.00, 50 for \$1.75 og 100 for \$3.50. Alle Ordres sendes til

Hauge's Synod Book Dept.,

Red Wing, Minn.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norske Landskaber og Nationalbilleder.

Af disse Kort har vi et større Oplag og mange forskellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende: Zuleasten; Nærødalens; Bratlandsdalen i Rhyllke; Høstfeld; Nordfjord; Verfoßen; Paa Sti; Paa Kjelte; Paa Habet i Storm; Paa Habet i Stille; Peer Gynt (4 forskellige Billeder). Gjøterpige. Pige og Gjed. Pige og Hund. 3 Nationaldragter (flere forskellige Billeder). Vinterbilleder (mange forskellige). Zuleneg. Sjofinner ved Ulsefjord. Rappelleir. Pige i Baad. Seilbaad paa Habet. Paa Jagt om Vinteren. Fra Opførelsen til Holmentollen. Fra Nordland. Rosen ved Ulsefjord. Esvolvær. Quarbræen. Rastind. Fra Hardanger. Torghætten. Beninder. Hestmands. Svartisen. Geiranger. Digermulen i Vofoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virkelige Pragt-billeder i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. 3 budstavis forerret 50 Cents portofrit.

Hauge's Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

"The Lutheran Intelligencer".

et engelsk Kirkeblad med god opbyggende Læsning og mange kirkelige Efterretninger baade fra Hauge's Synodes Arbeidsmark og Kirkens Arbeidsmark i Almindelighed. Bladet udkommer en Gang om Maanedn i Red Wing, Minn., og redigeres af Prof. Gustav M. Bruce. Det koster 50 Cents pr. Aar, forskudsvis. Agenter ønskes til at virke for Bladets Udbredelse. Send for Prøvenumre og Agentsvilkår.

THE LUTHERAN INTELLIGENCER

Red Wing., Minn.

Det hellige Land i Fugleperspektiv

Et meget vakkert Billede, passende at sætte Ramme. Pris 30c.

Ordres indsendes til

Hauge's Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bøgmærker:

"Zulehilsen"; "Nytaarshilsen"; "Hilsen fra Amerika"; "Venlig Hilsen"; "Hilsen til Fader"; "Hilsen til Moder"; "Hilsen til Søster"; "Hilsen til Broder"; "Hilsen til Onkel"; "Hilsen til Tante"; "Til min kjære Søn"; "Til min kjære Datter"; "Hjertelig Velsigning"; "Herren er nær"; "Uden Kors ingen Krone"; "Barnesang"; "Hjertelig Hilsen"; "Idag vil jeg prise Herren"; "Tro, Haab og Kjerlighed"; "Til kjære Bedstemoder";

"Christmas Greeting"; "New Year Greeting"; "A Greeting to Father"; "A Greeting to Mother"; "A Greeting to Sister"; "A Greeting to Brother"; Faith, Hope, Charity".

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

Hauge's Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Bede erindret.

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorens, Synodelassens, heri indbefattet Stolekassen, Fondstassens og Jewell Luth. College sendes til Mr. D. A. Ulbin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Indremissionen, Kinamissionen, og andre Hædningsmissioner, sendes til Rev. A. D. Oppegaard, Madison, Minn.

Benge til Betjeneskab og Børnehjem sendes til Rev. J. A. Quello, Veresfjord, S. D.

Benge til Church Extension sendes til Rev. J. K. Ekke, Hendricks, Minn., R. 3, B. 6.

„Budbæreren“

udgives af Hauge's norske evangeliske lutherske Synode i Amerika Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis \$1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

G. Silletun.

Drawer 74 Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Solter, Red Wing, Minn.

Indsendelser og alt bedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Zulesang; 2. Zulebetragtning; 3. 4de Søndag i Advent; 4. Nogle Ord om Fællesundervisning ved Red Wing Seminar; 5. Hjælp trænges; 6. Ungdomsforbundet; 7. Indledningsforedrag; 8. Referat fra Næringsrådet for Turtle Mt. Kred; 9. Endnu lidt fra Besklyften; 10. Church Extension Fund; 11. Norgebrev; 12. Fra Arbeidsmarken; 13. Betjentgjørelser; 14. Bitteringer.



00 Eithrein
12

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham forsfæjet. 1 Kor. 12.

No. 52.

Lørdag den 28de December 1912.

44de Aarg.

Nytaarsaften

Til Ende Naret haster,
Min Gud, har jeg det brugt?
Har jeg forfaget Laster
Og agtet Raadens Tugt?
Er jeg, som blev bedaget
I Tidens Skolegang,
Til bedre Liv opdraget,
Og gaar en Himmelgang?

Har Kors og Modgang bjet
Mig efter Herrens Sind?
Blev jeg i Gud fornøjet,
Hans Vilje ogfaa min?
Gaar jeg kun, hvor han kalder,
Tiltager jeg hvert Tjed
I Visdom som i Alder
Med Syn for Evighed?

Guds Misfærdighed har undet
Mig Livet, Fred og Sans;
Men har den mig og bundet,
Saa Hjertet kun blev hans?
O fulgte jeg ham efter,
Som bød at elske hver,
Og brugtes mine Kræfter
Til Gavn for Mennesker?

O Gud, hvo er jeg Arme,
Du førte hidindtil?
I Raade dig forbarme,
Og vier mig Synder mild!
Tilgiv de spildte Tider
I de fremfarne Aar,
O hjælp, at vel jeg skrider
Det Løb, som forestaar.

Gud lever mangan Synder,
Som spildte Raadens Tid,
Som ender og begynder
Med Naret syndig Id.
O Daarer, I, som dvæle
At søge Raadens Skat,
Nu kræves eders Sjæle
Maasse i denne Nat!

Om Tid er end tilbage,
Kun Tidens Herre ser,
Han tæller vore Dage,
Og ordner, hvad der sker.
Sig derfor ei: I Morgen!
O Synder, kom ihu,
Du har for den ei Borgen,
Du eier kun et Nu.

GTU Library

1000 College Road

Berkeley, CA 94709

Phone call (510) 649-2500

„Eder er idag en frelser født“.

Nu lyder atter det velsignede Budskab, som det lød til Hyrderne paa Betlehems Marker i deres Ensomhed. Det er et Budskab med Trøst og Glæde for de bedrøvede. Hyrderne var skilt fra den almindelige Menneffemasse, men de var aabenbare for Herren; han kjendte deres Trang og Længsel. Ja Gud være lobet, han kjender sine. Dette, eder er idag en Frelser født, skal ogsaa nu være naadegjæende Sjæle til Trøst og Opmuntring. Og det er ikke blot en Gang i Mæret heller, at de saa og ofte forfremte Guds Børn skal have en sliq Trøst, men hele Mæret, saasom de hele Tiden er omgivne af Fiender og Færter. Og mod vore Saligheds Fiender kan vi ikke selv forsvare os en eneste Gang. Det er derfor saa godt at kjende og vide om den dyrebare Frelser, saa vi kan tage vor Tilflugt til ham.

Og denne Frelse, Glæde og Trøst kunne alle saa, om de blot vilde omvende sig til Herren før Naadens Tid er omme. Men saamange vil kun leve og glæde sig i Synden og med Leg og Latter gaa Døden og Dømmen imøde.

3 Guds Børns „glædelig Jul!“ ligger denne Mening: Ombend dig til Jesus din Frelser og tro paa ham, saa har du Liv og evig Salighed.

Men hvor sørgeligt det er, at saa mange forfalder Zuleglæden med saamange Ting saasom Drik og Dans og anden verdslig Glæde og Fornøielse, som det i Zulen skulde være en særskilt Tid, da man mere end ellers endog, kan tage sig al saadan Frihed.

Mange er mere optagne med at give og modtage Zulegaver fra hverandre, end de er med at modtage selve Zulegaven, Jesus. Og naar man ikke har Jesus, saa har man heller ikke Fred og Glæde i den Helligaand.

Jeg lever nu omtrent som hine Hyrder ude paa øde Marker og har liden Anledning til Omgang med andre Guds Børn, men saa har jeg Guds Ord i fuldt Maal i mit eget Hus, og derfra samler jeg Smuler som hin kananæiske Kvinde. Og saa har jeg Refera-

ter fra Møder, som har været holdt, og meget andet godt.

Jeg har idag, den anden Søndag i Advent, læst Prediken i „Budbæreren“ af Pastor Wick, og den var til Selbprøvelse og Opmuntring. „Budbæreren“ naar ofte ikke frem til Montana til Søndag, men denne Gang kom den.

Saa „Budbæreren“ bringer mange alvorlige Sandheder om Fald og Opreisning. Og det kan ikke andet end bli til Velsignelse iallefald for nogen, naar Lov og Evangelium saar gaa Haand i Haand. Thi den, som vil unddrage sig fra at høre Loben, faar aldrig Brug for Evangelium. Men den, som vil sin Sjæls Frelse, vil nok høre Loben ogsaa, ja om det var muligt, holde den. Det er ogsaa Guds Kjærlighed, som aabenbarer far os vor lyndige Tilstand, og ved Loben kommer Syndens Erkjendelse, saa vi flyr fra Jordærbelsen og søger Gud om Naade og Syndernes Forladelse, medens Bønner høres, og Naade kan faaes.

O kjære Sjæl, om du blot forstod, hvad Gud vil, naar han lader sin hellige Lov forkynde, saa vilde du takke ham ogsaa derfor; thi han vil ikke nogen Synders Død, men at Synderen skal omvende sig og leve. Men dør du i din uventede Tilstand, saa gaar du evig fortabt; thi saa lærer Herrens Ord. Men følger du Guds Råd og modtager Jesus som din Frelser, saa har han selv sagt: Den som kommer til mig vil jeg ingenlunde støde ud. Og her er det ingen Forskjel hvad Slags Synder en har bærret henlagt til, er Synden bekjendt og Forladelse faat, saa er alt forladt. Herren være lobet og takket, som annammer Syndere og æder med dem.

Saa kjære Sjæl, hvo du end er, som opgiver din Modstand mod Guds Råd og modtager Frelsen, som dig tilbødes, du skal saa erfare en Zuleglæde som aldrig før. Ja derover skal der ogsaa bli Glæde i Himlen og blandt Guds Børn paa Jorden. Gud give os alle en saadan Zuleglæde!

J. Hauglum.

Et godt Ord i rette Tid for den trätte og bange Sjæl

Herre, møet os aarle med din Miskundhed, saa ville vi hnge med Fryd og være glade alle vore Dage. Amen.

Glæder Eder i Herren altid! Atter siger jeg: Glæder Eder! Eders Sagtmodighed vorde bitterlig for alle Menneſter! Herren er nær. Bærer ikke bekymrede for noget, men lader i alle Ting Eders Begjæringer fremjæres for Gud i Naakaldelse og Bøn med Takſigelse! Og den Guds Fred, som overgaar al Forſtand, ſkal bevare Eders Hjerter og Eders Tanter i Kriſtus Jeſus. Fil. 4: 4—7.

Svarledes kan Paulus ſige, at de Troende altid ſkal glæde ſig i Herren? Han havde jo ſelv „en uafſigelig Smerte i ſit Indreſte og led ſaa af Djevlelens Ræveſlag, at han klager: „Seg elendige Menneſte, hvo ſkal fri mig fra dette Dødens Legeme?“ So, herpaa har vi hans eget Svar: „Vi øver ſtor Taalmodighed-i Trængſler, i Nød, i Anger; vi er ſom bedrøvede, dog altid glade.“ Men hvorledes kan dette gaa an? So Herren er nær. De troendes megen Bedrøvelſe opløſer ſig derfor i Glæde, deres Sorg i Bøn, deres Strid i den Guds Fred, ſom overgaar al Forſtand. Herren er nær, nær i Ordet, nær i Døden, nær i Dommen.—Herren er nær; i enhver Betydning gjælder det dig: Og i hvilken Mening du tager dette Ord: „Herren er nær,“ altid vil det kunne aabne dit Øre for den apoſtoliffe Formaning, ſom her gaar foran og følger efter.

Snart flyder ingen Taare mere af dit Øie, ſnart ſtiger intet Suk mer op fra dit Hjerter. Du nyder evig Fred! Er ikke dette Grund til Glæde? Lad dig opmuntre, du kjære troende Bror og Søſter i Kriſtus Jeſus til midt i din Bedrøvelſe at være glad, glad idag og imorgen, glad i Frydens Tid og glad i Smertens Aar.

Du har at glæde dig over. Gud elſter os og har givet os ſin Søn, der altid er hos os. I ham er du Guds Barn og Salighedens Arving. Du er vel nu i Fornedrelſe,

men det er Veien til Herlighed. Meget falder dig nu tungt; men alt ſkal tjene dig til Bedſte. „Vær ikke bekymret for Noget,“ ikke for nogetſomhelſt! Intet er ſaa galt, at jo Jeſus ved Raad.

„So værre det gaar til,
So mere ſkal du vinde,
So ſtørre Kraft befinde,
Naar du kun kjæmpe vil.“

„Lad i alle Ting dine Begjæringer fremjæres for Gud i Naakaldelse og Bøn med Takſigelse.“ Tal med Gud om alt; hvadſomhelſt der trykker dig, læg det frem for ham, ſaa er det ikke dit mere, men da er Sorgen og al Sagen Herrens. Og tak ham, at han tager det paa ſig. Gjør juſt, ſom Paulus her ſiger; det er Gud ſelv, ſom taler ved ham og hyder os denne Glæde. Ved og tak, lad endelig Takſigelse følge Bønnen; høi dig for dette Guds Bud, du har allerede faaet Naade dertil. Gjør, hvad Gud ſelv ſiger, ſaa ſkal hans Fred ſeire i dig. Altid og alleſteds hen til Gud med Alt! Tager han ikke den udbortes Trængſel bort med engang, tager han endikke Hjerterets Sorg og Lidelſe bort med engang, ſaa giver han dog Seier derinde, ſaa at du kan takke for Trængſelen. Alſaa: Glæder Eder i Herren altid! Atter ſiger jeg: Glæder Eder! Eders Sagtmodighed vorde bitterlig for alle Menneſter! Herren er nær!

I Hjemmet er det godt at ſaa ſmage Guds Naade og Fred, under Dagens Vyrde og Hede, under de mange Stræb og Bekymringer. I Miſſionsarbeidet i By og paa Land er det ſaaere kjert at ſaa ſmage den Guds Fred, ſom overgaar al Forſtand, og det iſer paa enkelte Steder. I Ørkenens golde og øde Egne, lærer man at ſette Pris paa de „ſkjønne Græsgange og—de ſtillerindende Bænde.“ Det ſmager godt for den tørſtige at ſaa ſette ſig ned ved den friſke Kilde og ſaa flukke ſin Tørſt. Saaledes har jeg faaet erfare ogſaa denne Vinter paa min Reife haade paa min Reife i Paſtor Odlands Kald, og ikke mindſt i Menigheden i og rundt Langſord i Paſtor Stenerſons Kald i Syd Dakota. Vi havde beſignede Stunder

der, og ifjor de tre sidste Dage under Samtale-mødet i Langford. Den 32te Salme af David var Samtaleemnet. De fjere Troesbrødre baade af Frikirken, den forenede Kirke og af Hauges Synode lagde os Guds Ord alvorligt paa Hjerte baade om Synd og Naade, og baade Mænd og Kvinder gjorde sit til at gjøre det baade hyggeligt og opbyggeligt med de meget opbyggelige Sange, som blev sjunget under Mødet.

Na, hvor saligt det er at faa annamme Synsforladelsens Naadegabe, ved Troen paa Gud formedelst Jesus Kristus vor Herre og Frelser. Og faa det som følger af Forsynen med Synernes Forladelse—„Rivet og den evige Salighed.“ Jo, sandeligen det gjør en fattig Synder glad og rig; ja evig rig.

Men nu maa jeg slutte. Det blev jo mere, end jeg tænkte, da jeg begyndte. Men kan det hele faa Plads i „Budbæreren“ faa var det godt. Til Slutning vil jeg ønske baade Redaktøren med Familie, samt alle fjere og kjendte, Slegt og Venner, en glædelig Jul med Barnet Jesus. Ved meget for mig, eders ringe Broder i Herren.

A. A. J. Ryg.

Pierpont, S. D., Dec. 17de 1912.

Kom Jesus Kristus ihu.

Nu naar atter Julen skal høitideligholdes er Spørgsmaalet om vi kommer Jesus Kristus ihu. Det kunde tænkes, at dette var et unødbendigt Spørgsmaal, da det jo netop er ham, vi fejrer for. Derjom ikke han var kommen, faa havde vi jo ingen Jul havt. Men jeg tror ligesuldt, at dette er et Spørgsmaal, som er nødvendigt at minde om og faa i Julen, da Julen for faa mange er gaaen over til udbortes Fest, kjødelig eller rettere til Nydelse i Mad og Drikke. Jeg tror at disse timelige Ting saasam Klæder, Sko, Mad og Drikke spiller en altfor vigtig Rolle i Julen, faa den egentlige Zulelsede gaar tabt for mange Menneffer. Hvis vi ikke fer noget andet i Julen end disse timelige Ting, faa gaar vi jo i et Mørke, om vi

er med at synge Zulesalmer, hjælper det os intet, vi er ligesuldt i Mørke, dersom ikke Hjertet er med, dersom ikke Jesus Kristus har Bolig i Hjertet.

Det lille Barn i Betlehem kommer ogjaa iaar og vil ha Rum i Hjerterne, han minder atter om dette glade Budskab: „eder er idag en Frelser født, den Herre Jesus i Davids Stad.“ Men Tegnet som hin Nat skulde lede Hyrderne paa Spor, det samme Tegn gjelder for os, fjere Væser, vi skal finde et Barn svøbt og liggende i en Krybbe. Dette er for den Bantroende en ulselig Gaade og havde været Hyrderne til ingen Nytte, hvis ikke de havde troet det Budskab, de hørte. Skal vi, som iaar fejrer Jul, stænge den rene sande ude med den Bemærkning, at vi ikke har Rum for ham, ikke har Rygt til ham? Skal vi lade Bantroen og de kjødelige Nyfister raade, faa Jesubarnet bliver udestængt og intet Hjerterum faar? Nei og atter nei, det vil vi ikke, vi vil iaar feste og takke Herren for Frelsen, for det glade Budskab. Vi vil iaar raabe til Herren om Hjelp til at faa en Glædelig Jul, en Jul faa Evangeliet faar Indgang i Hjerterne. At det nye Liv, som hin Nat blev os givet, maa faa Rum i mit og dit Hjerter indsvøbt i en ren og sand Tro. Da skal vi faa erfare, at Julen med sit glade Budskab bliver os det vigtigste og til en Betsignelse. Ligeledes vil vi blive optaget med at faa dette nye Liv til at vokse og udvikles. Vi vil erfare, at der i os og udenom os er mange Fiender af dette Barn, som ftaar det efter Livet.

Maatte denne Jul blive os en aandelig Fest, en Renhedens og Sandhedens Fest, at vi fik Naade til at tage til os af de Marvfulde Retter med en hjertelig Trang i vor Sjæl og med en dybfølt Tak til ham, som i sin usigelige Naade og Godhed lod sit Evangelium lyde til os med sin talende og fressende Røst.

Skal Julen mig til Glæde blive,
Skal Hjertet rigtig borde stemt,
Med Hyrderne jeg da maa skride
I Tro, i Haab til det, jeg fandt.
I Ordet er det hele lagt,

Min Gud o lad os slutte Pagt.
En glædelig Jul og et velsignet Nyaar
ønskes „Budbæreren“'s Læsere.

J. M. Grotte,
Blabon, N. Dak.

Fra Dawson, Minn.

Søndag den 8de December var en mindeværdig Dag for RIVERSIDE Menighed; thi paa den Dag maatte den tage Afsked med sin kjære Brest, Pastor OPPEDAHL. I de syv Aar han har gaaet ind og ud iblandt os, har vi lært at elske ham, som en alvorlig Herrens Tjener, og som vilde kun dette ene, at faa vinde Sjæle for sin Herre og Messias. Der kunde siges meget om hans Birkfømhed, si den han kom til os, men dette er det bedste, som kan siges om noget Menneske. Gud give, at det kunde siges med Sandhed om os alle, at Guds Vre og vore Medmenneskers fande Gavn er vor største Opgave i Livet.

Vi samledes til Søndagsskole som sædvanligt, og en stor Skare var mødt frem for at høre det sidste Formaningens Ord af sin Sjelesørger. Broder D. RETRUM læste den 84de Salme og talte nogle Ord og takkede Pastoren for hans trofaste Arbejde i Søndagsskolen, samt ønskede ham Herrens rige Velsignelse i hans fremtidige Arbejde. OPPEDAHL læste Matt. 28, 18, 20 og kaldte det Jesu Afstedstale til sine Disciple, og han trode det ogsaa kunde passe her. De unges Velfærd havde ligget ham alvorligt paa Hjerte, og ikke mindst faa nu, som han skulde stilles fra dem. Han ønskede inderlig, at faa samles med dem engang i Himlens glade Land.

Søndagsskolen vilde nu faa vise sin afholdte Sjelesørger sin Kjerlighed og Agtelse og gav ham et godt Offer som et lidet Minde og til Opmuntring.

Kirken blev vel paffet, som den ellers altid pleier at være ved vore Gudstjenester og det viser, at Folket har Trang til at høre Herrens Ord; derfor vil vi ogsaa give Gud Væren. Hvor Sæden saaes er der ogsaa Haab om Høst

Vi fik nu atter høre en alvorlig Prediken til Selvprøvelse. Pastoren tog til Læst Mat. 7, 9—17: Klart og alvorligt skildrede han Kirkens Aar her i Verden. Det er den stridende Kirke eller, som den ogsaa kaldes, Jesu Brud. De Farer og Snarer som vil hindre den at naa sit Maal blev skildret, og med Hyrdeomsorg blev vi formanet til at vaage og bede, og til at iføre os Guds fulde Rustning, faa vi ikke skulle lide Nederlag og blive liggende igjen paa Veien. Til Opmuntring blev vi mindet om, at tænke paa den triumferende Kirke, lig som Johannes saa den, naar den var iført Seiersdragten, hvor dens Sang lyder som mange Vandes Brusen. Skal vi faa møde hverandre der? Vor Sjelesørgers Afstedønske var, at vi alle maatte mødes for Lammets Trone. O, Gud lad det ske!

Menigheden som mange andre vilde nu faa udtrykke sin Kjerlighed og Tak ved at give den aftrædende Sjelesørger et Afstedoffer og derved efterkomme Apostelens Ord: Væder os ikke elske med Ord alene men i Gjerning og Sandhed.

Om Aftenen var der Ungdomsmøde, og en stor Forjamling af baade unge og gamle var atter fremmødt. Det er som det skal være, at gamle og unge møder sammen for at lære af hverandre og være hverandre til gjenfærdig Opmuntring og Glæde.

Efter Sang, Skriftlæsning og Bøn talte igjen Pastor OPPEDAHL. Han betonedes især Velsignelsen af at drive Ungdomsarbejde, og han appellerede indtrængende til de unge, at de maatte være med og gjøre, hvad de kunde, i denne Gjerning. Alvorligt blev det fremholdt, hvor nødvendigt det var, og hvilken Velsignelse det vilde være i Herrens Menighed, naar de unge overgiver sig til Herren og i hans Tjeneste.

Derfor unge Venner, lad disse en Sjelesørgers Afstedord gaa eder til Hjerte. Du, som maaste er borte fra Faderhøuset, du har det ikke godt; du har ingen Fred og ingen Lykke eller Glæde. Hør derfor, naar Herren, ved sine Tjenere, kalder paa dig og indbyder dig til at komme og modtage Fred, Lykke og Salighed

Et er dog sikkert og det er, at Ungdommen altid vil have Pastor Oppedahl i kjær Grindring.

Formanden for Ungdomsforeningen oplæste et af ham selv forfattet Digt tilegnet Past. Oppedahl.

Se Aftedstunden er oprunden,
 For denne Gang vi stilles maa,
 En Vennekreds med dig forbunden,
 Med Sorg vi se dig fra os gaa.
 Vi fandt hos dig et Hjerdeherte,
 Du har opvækket Herrens Folk.
 Og delte med dem Fryd og Smerte
 Og altid gik som Herrens Tolk.
 Som Ungdomsflot Farvel vi sige,
 Hav Tak for hver en kjærliq Stund,
 For Vidnesbyrd om Kristi Rige,
 Om Jesus Frelsens Klippegrund.
 Maa Enhedsbaand os sammenbinde
 Som Kirkenes Vemmer Dag for Dag,
 Om Ordets Trøst hverandre minde;
 Thi Kamp det er for hver en Dag.
 Vi stilles vel, men dog et Møde
 Vi sammen har med Gud i Bøn.
 Os daglig nærer Ordets Føde,
 Og sammen med os gaar Guds Søn.
 Slip ei vo Haand, hjælp os at følge
 Dig Jesus af vort ganske Sind,
 Saa naar vi frem trods Storm og Vølge,
 Af Raade, Jesus, tag os ind.
 Og nu al Lykke vi dig ønske
 I dit Arbeid' blandt vort Folk
 Maa Herrens Sag og Herrens Kirke
 I dig faa ha sin Sandheds Tolk,
 Og nu Farvel og Tak for alt.
 Du har den fulde Sandhed talt,
 At vi kan finde Veien frem
 Til evig Ro i Fredens Hjem.
 I l l U n g d o m m e n
 O Ungdom lad os efterfølge
 De Sandheds Ord, som vi har hørt,
 Og ikke følge Bantrosbølge
 Som fører did, hvor det er mørkt,
 Men altid elste Herrens Ord
 Og ei foragte Far og Mor,
 Saa har vi Lykke, Fryd og Fred
 Og hiøstet evig Salighed.

D. B. R.

Et venligt Ord til S. Pettersen.

Kjære gamle Ven, S. Pettersen!

Det forundrer mig ikke, om Du blev oprørt, da Du saa denne Punkt 5 som Foreningskomiteen blev enig om. Det samme var Tilfældet med mig og mange flere. Jeg blev virkelig bedrøvet derved og syntes som Du siger, at Lægmandsvirksomheden blir umulig. Men saa kom jeg til at tænke og spørge mig selv: Er Lægmandsvirksomheden en Menigheds Sag eller ikke? Har Menigheden ingen Ting med den Sag at gjøre, eller hvad gjør den? Det første Menigheden gjør, naar den kommer paa sine Marsmøder er at vælge Embedsmænd og først af disse er Eldste eller Diaconer. Disse har det højeste og vigtigste Rald i Menigheden efter Presten. Og dersom der er den mindste kristelige Sands i en Menighed, saa vælger de den, som de tror er bedst stillet til dette Embede, en bekjendende kristen, om de har nogen, eller den, som mest bruger Guds Ord og mest fører en kristelig Vandel. Hans Rald er at bistaa Presten i hans Embedsgjerning og at lede Menighedens Opbyggelsesarbejde. Det blir altsaa de samme Mænd, som har Guds Rald i Menighedens Rald, Bliqter og Ansvar baade for Gud og Menigheden. Enhver Diacon maatte lægge sig dette paa Hjertet. Fra denne Side betragtet er ikke denne Sats saa færdig, som den fra først af syntes at være. Men Satsen er noget uklar, det kan ikke negtes, men det kommer vel deraf, at de var Menneffer, og det vi gjør blir oftest mangelfuldt. Vi faar ofte brange Meninger af Stjævn. Saa er vi og omgibne af Løgnagtige Mænd, som kan indskyde ufsærlige Domme over andres Handlinger og saa istand Mistanke. Strid og Splid, bed derfor, at vi fare saft! Og paa os selv gir nye Agt.

Dersom det kunde komme til noget med den nu saa meget omhandlede Forening, som jeg for min Part hjertelig ønsker, saa tror jeg det er nødvendigt at saa det fremsat klart, hvad vi mener med Lægmandsvirksomhed, og hvad den er, ellers kan de, som ikke vil have den saa den bort i ingen Ting eller i mange

Ting. Det er jo nesten det ene væsentlige, som maa komme frem før her kan bli forening. Prestekjolen og andre høifirkelige Skikke liker vi ikke, men de burde dog ikke holde os adskilte. Saa maa vi og tage os i vare for alt farisæisk Væsen: De er ikke saa gode som vi, derfor vil vi ikke Forening med dem. Jeg tror det er farligt. Og naar vi vil forsegte Lægmandsvirksomheden, kan vi let skade vor egen Sag, naar vi fremholder den som om hele Kristendommen bestaar deri eller vi setter det som Salighedsbetingelse, at kunne staa frem i en Forsamling at bede og bekjende, vi kan gaa til Nderlighed nesten i enhver Ting.

Mit Ønske og Bøn er til Gud, at han maa faa udgaa mere af sin Kjærligheds Hylde i vore Sjæter, saa vil vi faa Trang at komme hinanden nærmere. Omidertid maa vi være glade og takke Gud for alt det gode han har gjort mod os til denne Dag.

Hermed en hjertelig Hilsen til „Budbaererens“ Læsere samt Kjære og Kjendte forøvrigt, jeg kan gjerne sige Farvel: thi Kræfterne vinder fort hen, saa jeg blir ikke længe her nu. Har naaet en Alder af 83 Aar og venter ved Guds store Naade og Barmhjertighed saligt at skilles herfra.

John Godnefjeld,
Radeliffe, Iowa.

Kredsmøde i Sollid, Montana

Fra den 28de November til og med den 1ste December var Rocky Mountain Kreds af Hauges Synode samlet til Kredsmøde i Golden West Menighed, Sollid, Montana, undertegnedes Rald.

Mødet aabnedes paa Formiddag den 28de med Andagt og en kort Tale af John Michaelson, hvorefter undertegnede blev valgt til midlertidig Sekretær og Sessjonstiden bestemt.

Paa Eftermiddag indledede Kredsformanden, Pastor R. F. Abrianson, Samtaleemnet, Luk. 5: 1—11. Følgende er Sovedtankeerne af Indledningen: Der var blevet Bækkelse i Israel og som følge deraf, havde der ogsaa

blevet Trang til at høre Guds Ord. Til disse som „trængte sig ind paa ham“ havde Jesus et Ord til enhver efter deres Trang, som han altid har til søgende Sjæle. Tanken ogsaa med dette Møde er at tale Guds Ord til at vække Trang til Jesus. Dette Guds Ord vækker Syndserkjendelse, som det gjorde hos Peter og gjør paa alle, som det finder Indgang hos, men paa samme Tid viser det Synderen hen til Jesus. Som en frelst Synder faar han ogsaa se, at han har faaet en stor og ansvarsfuld Opgave at løse, nemlig, at være en Menneskefæfker. Denne Gjærning maa udføres i Jesu Navn, i Bøn og ved Brug af Guds Ord.

Om Aftenen den første Dag, som var Taksigelsesdagen, havde vi Taksigelsesfest og mindte hverandre om Guds Godhed og opmuntrede hverandre til at give Gud Tak og Ære for alt, det gode, vi dagligen modtager af hans milde Faderhaand.

De følgende to Dage dvælet vi ved Taleemnet og megen Bægt blev laagt paa Betydningen af Guds Ord og Nødvendigheden af at lytte til samme, naar Herren taler.

Paa Søndag Formiddag prædikede Pastor Abrianson og om Aftenen var vi samlet til Næstet. Vi skildtes med Høfligheds af, at vi havde haft et velsignet Møde.

Dette var det første Kredsmøde, vi har haft i denne lille Menighed. Maa Gud faa velsigne Ordets Sæd, som blev faaet paa dette Sted ogsaa disse Dage, til Sjæles Frelse og Salighed.

M. A. Hall.

\$75,000.

Der har været frebet og talt om i 1914 vil man leie et Skib for en Reise til Norge. Sagkyndige siger, at ovennævnte Sum vil det koste. Meget mulig at et par Tusinde Mennestoffer af Hauges Synode tænker paa at reise til Norge nævnte Aar, og det vilde blive bare \$73.50 for hver, altsaa meget billigt, og saa skal vi tage bare en lille Sum af \$100, Ekstraudgifter for Reisen for hver Person. (Det vil vel koste 2 a 3 hundrede for de fleste) men lad os bare sige et hundrede, som

vil beløbe sig til den pene Sum, \$200,000.

Men disse Udgifter er nok ikke større, end man kan overkomme det, bare man har Interesse for Sagen.

Vi har nylig af vor Missionskasserer blevet mindet om den store Underballance i Missionskasserne, og vi har ofte Beretninger fra Missionsmarkerne baade hjemme og ude i Hedningelandene om den store Nød paa Grund af Mangel paa Livets Brød. Vi selv erfarer, hvor belfignet det er, at gaa som til et dækket Bord, og Sjælen sanker Nøde, og dog skal Missionskasserne være i saa stor Underballance.

Hvorledes vilde det være om Norgesreisen opgives og disse \$75,000 gives til Missionen? Bare \$37.50 paa hver, dog alt ifanmen, hvilken en stor Sum og til hvilken en Belfignelse kunde det ikke blive?

Nogen vil maasse tænke: Jeg har Raad til at give nævnte Sum til Missionen og rejse til Norge atpaa. Ja, ja, til den vil jeg bare sige, glem ikke Missionen. Og en Ting er aldeles sikker, er Missionsinteressen saa stor som Norgesreisen, saa vil der snart være Overballance i Missionskasserne.

Hermed overlades denne Plan til „Budbæreren“s Læseres alvorlige Overveelse.

M. S. Agrimfon.

Hvad er levende Kristendom?

Jo, siger Mange, det er at være Bøtt og bekjende, læse Guds Ord, gaa til Bønnemøde, til Kirke paa Søndag og til Herrens Bord.

Er dette bibelsk Kristendom? Tænk vel over. Skulde vel ikke mangle det Bigtigste, som gjør den levende og hvorledes skal man komme i Besiddelse af Livet? Her gjælder det intet mindre end at Gud faar styre og gjøre dette Naadens Under og gjensfælde vor Sjæl. En hel Del Menneffer tror, at naar de bare er vakte og saa kan naa saalangt, de kan erkjende offentlig, er de selvsikre til Himlen. Her, hvad Jesus siger: Uden at nogen bliver født paany, kan han ikke se Guds Rige. Nu hvorledes er det, at naar man er vakt, har man en egen Mening om Omvendelsen, og saa tar man ind paa Egen-

retferdighedens Vej, og Guds Aand blir standset med sit fortsættende Arbejde. Her Gang den vil overbevise os om bort Hjertes Jordærvæelse og som Paulus siger, at gjøre Synden levende, undskylder vi den. Der er Feilen. Kan vi faa en tilstoppet Mund paa den Maade? Nei, aldrig. Heller ikke blir man trængende til Naaden, saalænge man klarer sig selv. Den er Overflødig. Hermed stemmer Guds Ord og Erfaring.

Den derimod som Gud faar styre med sin Aand og der blir Liv i Synden, saa Tanker blir som Gjæringer, naar det gjælder Synden indfor Gud, da maa man udenfor sig selv efter Hellighed og da forklarer den Helligaand Kristus for Hjertet og det blir en hjertelig velkommen Gave, og Jesus er jo Veien, Sandheden og Livet. Her er Roden til levende Kristendom. Da faar Klokken en anden Klang. Da hviler man i Forsoningsbærket paa Golgatas Høi, som Salighedsgrund og Guds Naade ophøies og prises. Svaren er sønder, og Fuglen er fri. Da følger den nye Sang af sig selv, og Guds Ord siger, den skal fortjæntes i Evigheden. Sjælen spiser og mættes af det Brød, som kom fra Himlen ned for at give Verden Liv. Alt religiøst blir da ikke lige godt, det maa altid være dette samme Brød.

Naante Sager som religiøse Talemaader og aandeligt Sprog er her meget af i vor Tid, og det levendegjorte Guds Barn blir aldeles hyg om Hjertet. Men et Sprog er det glad i, det rette Aanaans Sprog, som blot de igjensfødte kan, og som giver sig klart tilkjende i Skrift, Tale, Bekjendelse og Bøn.

Maatte vi ikke tage det letfindig med vor Salighedsflag, men bede Gud om Afs, saa Evangeliets Hemmelighed maatte opgaar for os. Vil ikke nogen anden udtale sig om levende Kristendom. Jeg tror det trænges i vor Tid.

D Tænk engang da blir der mange Lærere Tænk komme der og Tro, at alt er vel Og saa saa se, at en sig selv har daaret, Men det kun ser forient den tabte Sjæl.

Mrs. M. S. Solbrack,

Roland, Roma.

Beretning om Missionsvirksomheden for Israel i Chicago Aaret 1911—12.

(Jødemissionær E. N. Heimann.)

„Herren er god og retvis; derfor underviser han Syndere om Veien.“ Sal. 25, 8.

Ja, Herren er god. Det har vi ogsaa i det sidste Aar erfaret faabel i vort personlige Liv som under Missionsarbeidet blandt Israel. Han har givet os Liv og Helbred, Mod og Kraft til at drive Arbeidet.

Herren er god og retvis. Han lægger nok en Byrde paa; men saa hjælper han ogsaa til at bære Byrden med et villigt Hjerte.

Herren er god og retvis. Han har ikke Behag i nogen Synners Død, men at han omvender sig og lever. Derfor underviser han Syndere om Livets Veie; og naar han i dette Arbeide lader os faa Andel i de nødvendige Bestræbelser for at det kan ske, saa er vi glade og taknemlige og priser hans store Godhed og Barmhjertighed.

Guds Godhed og Retvished, hans Kjærlighed og Naade, saaledes som den er aabenbaret i Kristus Jesus, er det væsentlige af Jødemissionens Teologi, som vi ogsaa i vor Virksomhed blandt Israel prøver at besølg. Og paa Anledninger til at gjøre dette har det heller ikke, Gud bære lobet, manglet os i vort Arbeide i det sidste Aar.

Læseværket

har været godt besøgt. Søderne holder af at kalde sig „Am Sophar:“ et Bøgernes Folk, d. v. s., et boglæsende Folk. Og det er de ogsaa i Sandhed. Den, der en Vinteraften vil se indom i vort varme og veloplyste Læseværkelse i Missionslokalet og lægge merke til de begjærlig læsende unge jødiske Folk, som sidder ved Læsebordet, vil med Beredvillighed indrømme, at Søderne er et læsende Folk. I Almindelighed vil det kunne siges, især om den jødiske Ungdom, at den ikke bare læser, men at den formelig sluger alt, som er trykt, og da er det ikke underligt om denne videnbegjærlige Ungdom i sin Fjer forat skaffe sig Kundskaber gennem Læsning ogsaa i Farten

sluger meget, som er uforstaaeligt og ufordøieligt.

Det er især glædeligt at lægge Merke til, at altid flere og flere af de besøgende i Læseværket bestræfter sig med Læsningen af den hellige Skrift, og vi har den Forgjættelse af Gud, at hans Ord ikke skal vende tomt tilbage.

En seks og tyve aarig ung Jøde, B. W., kom en Tid daglig i Læseværket. Da vi ikke holder tykke Aviser af den Grund, at der sjelden kommer en tykklæsende Jøde ind, som ikke ogsaa kan læse noget „Yiddish“ eller Hebraisk, tog han hver Gang ud af sinomme en tyk Avis og læste. Jeg spurgte en Dag om han kunde læse noget andet, og han svarte, at han ogsaa kunde læse „Yiddish.“ og Hebraisk, men at tyk var hans Morsmaal, og at han bedst forstod dette. Jeg lod ham da vide, at der ogsaa gaves andre Ting paa tyk, som var værd at læse. Paa samme Tid som jeg selvfølgelig intet havde imod, at han hver Dag i timevis fordybt sig i en tyk Avis, saa vilde jeg gjerne vide, om han ogsaa med lige saa stor Flid havde læst Bibelen. Dertil svarte den unge Mand noget truffen, at det havde han gjort,—han havde studeret Tenach, d. v. s., det gamle Testamente.

„Det er jo rigtig bra,“ sa jeg, „men det er ikke den hele Bibel.“

„Ah,“ sagde han, „De mener ogsaa det nye Testamente!“

„Ja,“ svarede jeg, „det mener jeg ganske vist.“

„Nei,“ sagde han, „en saadan Bibel har jeg aldrig haft i mine Hænder.“

„Da er de i samme Stilling som en, der har kastet bort den søde Kjerne i en Nød og i Steden prøver at bederkræve sig med det haarde, bitre Skal. Her har De et Nye Testamente paa Deres kjære tykke Morsmaal, vær saa snil, at læs!“

Og han læste og læste Nye Testamentet hver Dag istedenfor sin tykke Avis. Saa kom vi i Samtale, som han selv indledet. Han besøgte flittig Forsamlingerne og begjærte senere

Undervisning i Kristendommen, som blev ham meddelt med Glæde.

Saa sagde han en Dag til mig: „Se nu her, Hr. Pastor: jeg har fire hundrede Dollars i kontante Penge. Det er min hele Formue, og den giver jeg med Glæde, hvis De bare vil gjøre mig til en Ordets Forkyndler.“

„Gvad vil De da prædike?“ spurgte jeg.

„Det, som De nu lærer mig. Det er saa fjænt, saa fjænt!“

Bore Forsamlinger

om Vordagsaftnerne og Søndagene har ogsaa i det sidste Aar regelmæssigt været holdt, og vort lille Kapel, som har omtrent seksti Sidspladse, har flere Gange været temmelig overfyldt. I saadanne Tilfælde kommer vort Læseværk vel med.

Herren har i Sandhed vært meget god, det har vi i det sidste Aar atter og atter erfaret. Ingen Vorden har forstyrret Guds Ords Forkyndelse for os. Søderne er, Gud være lovet, ikke et uforbederligt Folk. Men vil man have Forstyrrelse, saa gaar det jo an at faa det istand,—og saa blandt ikke-Søder. Tilhørerne har ved alle bore Sammenkomster opført sig sømmelig og med en vis Værfrygt, og fra deres spændte Opmærksomhed tør vi slutte os til en indre Interesse. Det hændte ogsaa ofte, at mange, efter at Mødet var over, udbad sig et Nystamente eller en Bibel, mens en og anden ogsaa bad om en personlig Samtale. Det er ingen Tvil om, at Herren har sit Arbejde blandt Israel i disse Dage. Hans Ord er, som paa Jeremias' Tid, saa ogsaa idag, som en AId og som en Hammer, der sønderflaar Klipper, og mangen en vil dog tilslut finde det haardt at stampe mod Braadden.

Undervisning.

Seksten Søder og to Søvinder har i det sidste Aar begjæret Undervisning. De to Søvinder sluttet imidlertid efter seks Ugers Deltagelse. Det blev lidt for alvorlig for dem, og Undervisningen trak for længe ud; men de ved ialfald nu, hvad Kristendom egentlig er. Paa lignende Maade gif det

efter længere eller kortere Tid ogsaa med flere af Mændene. En vilde blive døbt, „saa snart som mulig,“ og det lovet jeg ham ogsaa; men efter to Maanedes Klaget han over, at det varede for længe. Jeg maatte da minde ham om mit Løfte om at døbe ham „saa snart som mulig.“ Paa denne Mulighed har jeg selv ventet med Vængsel; men denne er desværre endnu ikke for Gaanden. Den gode Hyrde, om hvis søgende Kjærlighed de saa ofte har hørt, vil bedblive at lede efter dette og andre af de endnu vildfarende Faar af Israels Hus, indtil han endelig finder dem, og de ogsaa ham.

Tre af Katekumenerne har siden vi skrev sidste Marsberetning efter længere Tids Undervisning kunnet lægges til Herrens Menighed i den hellige Daab. Saaledes blev Joseph Paul Wittenberg døbt i Bethel Kirken den 4de December 1911, Abraham Krall den 21de April 1912, døbt i Zions Kirken, og Louis Friedrich Fröhlich den 28de April 1912, døbt i Bethlehem Kirken, i alle tre Tilfælde under stor Deltagelse af bedkommende Menighed. Jeg kan ikke undlade at udtale min hjertelige Tak faabel til de kjære Embedsbrødre som til deres Menigheder for deres venlige Smødefkommenhed. Maa Israels sande Hyrde, som ikke sover og ikke slumrer, i sin Naade voage ogsaa over disse unge Brødre i Kristus!

Bekyndelsen til en Udvidelse af vort Arbejde i Chicago

er nu skeet ved at kalde en Diafonisse til at arbejde blandt de jødiske Kvinder og Børn i nær Forbindelse med vort Arbejde paa Halsted Street.

Den 4de Juni dette Aar begyndte Diafonisse Minnie Nyborg fra det Norff Lutherske Diafonissehjem dette Arbejde, og hun er efter en fireuges Ferie atter den 15de August kommet tilbage til sin Post.

Missionsarbejde blandt de jødiske Kvinder og Børn er for os en ny Sag mens det i andre Sjødemissioner, især i Europa, allerede har været drevet i længere Tid. For os blir

der endnu under Arbeidets Gang meget at lære.

Vor kjære Diaconisfjes Virksomhed har selbsagt kun hidtil kunnet være af forberedende Art, idet hun har maattet gjøre sig bekendt med det jødiske Sprog og det jødiske Folk. Det første har jeg selv maattet skaffe hende ved Undervisning, det andet har vor Diaconisse selv i nogen Grad maattet skaffe sig selv ved daglig at aflægge Besøg i det frie „Dispensary“ i „Garch Home,“ som ligger to Kvartaler fra vor Mission, og hvor daglig mange jødiske Kvinder søger Lægehjælp for sig selv eller for sine Børn.

Men vor Diaconisfjesøster maa snart prøve ved eget direkte Arbeide at virke for vor Mission i nær Forbindelse med Missionen paa Halfed Street. For at fremme denne Gren af vort Missionsarbeide, vil det blive nødvendigt, at vi opretter et eget frit Missions „Dispensary.“ Bistnok er vort Lokale meget indskrænket og vil bankeeliggjøre en saadan Institution; men noget kan dog gøres til en Begyndelse, selv om dette skulde blive aldrig saa beskedent. Dr. C. E. Henderson, med hvem jeg ganske nylig har talt om denne Sag med Hensyn til Lokalet, er enig i dette. Udgifterne for de smaa Forandringer og Indredninger, som et saadant „Dispensary“ vil gjøre nødvendig, vil maasse beløbe sig til 250 eller 300 Dollars, og denne Sum vil vi gjerne udbede os i ovennævnte Hensigt.

Siden Herren har velsignet vor Mission, saa vi har faaet vort eget Missionslokale, trænges der for at kunne drive et kraftigere Missionsarbeide en Hjælpemissionær, som i paakommende Tilfælde ogsaa kan være Missionærens Stedfortræder og bistaa ham i hans Arbeide, og dette Krav er blevet mere og mere pressende. Deri var, saavidt jeg kunde forstaa, alle enige; men der fattedes os en passende Mand til at fylde en saadan Stilling. Nu er der i nogen Tid kommet en ung jødisk Konvertit hid til vore Forsamlinger hver Søndag. Han synes at være i Besiddelse af baade det moralske Mod, og det Kjenndskab til jødiske Forholde, som er nødvendig, forat han kan samtale med Jøderne om

det ene Fornødne, og han er villig til at træde ind i vor Missionstjeneste og udføre Arbeide i Forbindelse med den. Han er endnu ung, men villig at lære. Da han ønsker at blive ved den kristelige Skole, hvor han siden Aarets Begyndelse har studeret, til Aarets Udløb, saa har Subkomiteen først i den sidste Uge midlertidig ansat ham til at gjøre en Del af Arbeidet. Herom maa da Centralkomiteen ogsaa træffe videre Forsøininger og Bestemmelser.

„Zions Røst.“

Det er snart tre Aar, siden jeg med Centralkomiteens Tilladelse forsøgte at virke for Israels Sag blandt vore lutheriske Krijne ved Udgivelsen af et Maanedssblad, „Zions Røst“ og dette Kjærlighedsarbeide har da ogsaa, Herren være lobet, bragt Anerkjendelse for Israels Mission her og der. Mangen en kjær Broder saabel blandt Prestere som Lægsfolk og mangen en kjær kristelig Søster har gjentagne Gange udtalt sin hjerteligste Glæde over den „Zionsstemme“ som fra Maaned til Maaned bad om kristelig Kjærlighed for Israel. Dette vil Udgiferen af „Zions Røst“ ikke glemme. Denne Glæde, som de kjære Venner af Guds Riges Arbeide blandt Israel har udtalt, har stedse været mig til Trøst og indgivet mig nyt Mod til at fortsætte Arbeidet.

Men saa har desværre ikke alle Læsere af „Zions Røst“ gjort. Mange synes at tro, at de paa en eller anden Maade viser Udgiferen en personlig Tjeneste naar de idetheletaget læser Bladet. Derimod synes de ikke at have tænkt paa at Udgivelsen af et Blad bringer maanedlige Udgifter, og disse Udgifter maa blive betalt af nogen, og at denne „nogen“ netop ikke er nogen anden end selve Bladets Udgiver, som nu snart i tre Aar har maattet bestride Udgifterne forbundet med Bladets Udgivelse paa sin Familjes Bekostning. Alle Forsøg paa at faa denne Læsernes Tankeløshed rettet paa ved Opfordringer og hyppig tilsendte Regninger har været ganske forgæves.

Under saadanne Omstændigheder er Udgi-

velfen af „Zions Røst“ blevet mig altid vanskeligere og nu tilfjeldt ganske umulig. Det smelter mig at maatte gjøre denne Tilftaaelse; men jeg kan og tør ikke holde den tilbage.

Jeg haaber, at vor kjære Zionsforening vil se sig istand til nu, da det første og tyngste Arbejde er blevet gjodt, at gjøre „Zions Røst“ til sit eget Organ og sørge for dets fortsatte Udgivelse paa saadan Maade, som den maatte finde mest tjenlig for Sagen.

„Herren er god og retvis, derfor underviser han Syndere om Veien.“ Han har ogsaa været god og retvis mod os i vort Arbejde. Sam tilkommer Vren!

E. M. Heimann,

Zionsforeningens Synemissionær i Chicago.

Lad det gaa videre.

Begyndelsen til denne lille Beretning foregik paa Jernbanestationen i Lund i Maret 1896.

To Tog holdt inde paa Stationen; det ene var Hurtigtoget fra Stockholm til Malmø, det andet et saakaldt „blandet Tog.“

En Herre kom med hurtige Skridt ud fra en anden Klasses Ventesal for at gaa in i Hurtigtoget. Men da han passerte Perronen saa han noget, som fik ham til at standse. Noget Bærende fra Byens Sygehus kom med en Baare, hvorpaa laa et Menneske tildækket, og denne Baare blev sat in i en Godsbogvogn i det „blandede Tog.“ Efter Baaren gik en ung Mand øiensynlig dybt bedrøvet.

Skjønt det var nær Afgangstiden for Hurtigtoget, standsede som nævnt den fremmede Herre, og henvendt til Bærerne spurgte han: „Er det en død som ligger paa Baaren?“ „Nei,“ blev der svaret, „det er en syg Kvinde, der netop er blit opereret og som nu skal reise hjem.“

„Hjem,“ gjentog den Fremmede. Hun er jo syg. Skal hun da føres hjem, inden hun er helbredt?“

Da traadte den unge Mand frem til den fremmede og sagde: „Det er min Hustru. Det blir for dyrt for os om hun skal ligge længer

paa Sygehuset; thi vi er fattige, og Lægen siger, at vi nok kan passe hende hjemme, naar vi bare vel har kommen saa langt.“

„Og skal hun kjøre i Godsbogvognen?“ spurgte den fremmede atter. „Ja,“ svarede den unge Mand, „vi er nødt dertil, vi har ingen Penger til Billetter; men Stationsforstanderen har været saa velvillig at lade os rejse frit i Godsbogvognen.“

Den fremmede svarede intet, men henvendt til Konduktøren sagde han: „Lad disse to faa en anden Klasses Kupe; jeg skal løse Billet til dem, de maa ikke rejse med Godsbogvognen.“

Han spurgte den unge Mand om Stationens Navn, ved hvilken de skulde standse, og i Hast skyndte han sig til Billetkontoret og kjøbte to Billetter til den opgivne Station. Snart var den syge og hendes Mand ført ind i en anden Klasses Kupe. Konduktøren havde faaet Billetterne, og den unge Mand greb den fremmedes Haand og sagde: „Hvorledes skal jeg kunne takke Dem?“ Da svarede den fremmede: „Lad det gaa videre!“ Og men Ønsket om snarlig Helbredelse for den syge forsvandt han ind i Hurtigtoget.

Snart sad han lunt indpakket i Reisetæppet i et Hjørne af Kuppen, han lukket sine Øine, og hans Tanker gik omtrent fjorten Aar tilbage i Tiden. Han mindtes, hvorledes han var kommen med sin syge Hustru fra en Almindelig hos en af Landets Læger. Selv befandt han sig da i samme trykkende Omstændigheder som denne Mand han nylig havde hjulpet. Rejsen foregik med Damper over en af Sveriges store Indsjøer. Paa Fordækket laa den syge Hustru paa en Træbaare, og lige ved hendes Side stod hendes Mand,—han selv—og da et medbragt Teppe ikke formaaede at holde Kulden ude, havde han taget sin tynde, slidte Overfrakke af og kjøbt den om hende. I dette Øieblik kom Kapteinen for at se Billetterne eller sælge til dem, der endnu ikke havde. Han standset en Stund ved det bedrøvelige Syn paa Dækket, saa skarpt paa Manden og sagde: „Hvad feiler denne Kvinde?“ „Hun er syg,“ lød Svaret. „Er De hendes Mand?“ „Synes De, at det er Plads

for et hygt Menneſte, hvorfor tar De ikke en Rahyt?"

„Det kan jeg ikke. Vi kommer fra et Sygeophold, og vi har ikke flere Penger end netop til Dødsplads.“ „Sün ſkal ha Skibets bedste Rahyt,“ ſagde Kapteinen. Han kaldte nu paa Rahytsjomfruēn og befalede at gjøre en Rahyt iſtand og opvarme den godt.

Da tog Manden ſin Pengepung op af Lommen, og idet han heldte hele Indholdet ud i Haanden, ſagde han: „Gr. Kaptein, tag diſſe Penger, det er alt hvad jeg har, mere har jeg ikke.“

„Behold deres Penger,“ ſvarede Kapteinen. „De har ſelv haardt Brug for dem. Men ſkulde De engang komme i bedre Omſtændigheder, og De møder en fattig Staffel paa Deres Wei, ſaa betal ham for denne Reife,—lad det gaa videre—“

Snart laa den Syge in en god Røi i den varme Rahyt. Lidt efter kom Rahytsjomfruēn med varm Rjødſuppe og ſkulde hilſe fra Kapteinen, at den var betalt. Dagen efter var Reifen endt og med megen Laffigheſe forlod diſſe to Menneſter Skibet og den venlige Kaptein.

Alt dette paſſerte forbi den fremmedes Tanker, da han ſad med Luſtede Pine i Puppeens Sofahjørne; han tilbagekaldte i Tankerne alle Enfeltheder fra denne Reife, og fra Reifens mange Minder gik de bort til en liden Landsby og dens—Kirkegaard. Han ſaa en liden Grabhøi, beplantet med Blomſter, og under denne Høi hvilte Støvet af hans Huſtru, ſom nu havde gjort ſin ſidſte Reife her paa Jorden.

Han mindtes hendes ſalige og lykkelige Vortgang til Faderhuſet, hvor ingen Synd, Sorg, Sygdom eller Død mere ſkal være, han huſſet hendes Afſtedsord, og han mindtes og ſaa, at hun havde ſagt til ham: „Glem aldrig Dampſkibsreife!“

Han ſyntes, at han i dette Dieblif kunde ſe hendes ſmilende Anſigt og høre hende ſige: „Tak fordi du kom Reife in ihu.“ Men bag hende ſyntes han at ſe et andet Anſigt, hvem var det? Mon det ikke var Jeſu Anſigt? Jo—thi han hørte ham ſige: „Hvad

J har gjort imod en af mine mindſte Brødre, det har J gjort mod mig.“ (Math. 25, 40.)“

Og nu, Brødre og Søſtre i Herren, hvorledes ſtaar det til iblandt os? Vi ſom har modtaget ſaa meget godt af Herren haade timelig og aandelig, lader vi det gaa videre?

Hvor meget af Jeſu Kriſti Sind (Filip. 2, 4, 5) findes der hos os, mon ikke mange iblandt os tænker paa ſig ſelv og ikke paa andres Bedſte? Hvorledes efterkommes Ordet i Gal. 6, 10: Efterſom vi har Zeilighed lader os gjøre det gode imod alle, men meſt mod Troens egne?“ Det er ikke Zeiligheden, der mangler, men meget mere Sindet til at gjøre godt. O, maatte den Kjærlighed, ſom er givet i bore Hjerter ved den Helligaand, aldrig bli kold. Herrens Ord taler om, at dette kan ſke. Han ſelv i Naade bevare os derfra. Lad os tage hans Ord til Hjerte og bede ham om for Jeſu Skyld at give os mere af hans Sind.

(„Vennehilſen.“)

Fra Miſſionär Meyerſohn.

Minſt den 15de Sept. 1912.

J det henrundne Halvaar var der igjen meldt ſig talrige Iſraeliter hos mig til Daabsunderviſning. Af diſſe har allerede 8 Iſraeliter, 1 Iſraelitinde og 2 Børn, altſaa i det hele 11 Perſoner, modtaget den hellige Daab.

J Januar døbtes forſt den jødiſke Rjebmand B. E. fra Kiew. J denne gamle Reſidentſtad beſidder han en ſtor Agenturforretning og er en meget velſtaaende Mand. Han har ogſaa tilegnet ſig en god Uddannelse og er Herre over flere Sprog, ſom han formodentlig har tilegnet ſig paa ſine mange Reiſer baade indenlands og udenlands. Paa ſine Reiſer har han ogſaa ofte haft Anledning til at ſtifte nærmere Bekjendſkab med den evangeliſke Kriſtenhed. Det nye Teſtamente ſom han engang havde kjøbt af en Rolportør i Tyſkland, havde han ogſaa flere Gange grundig gjennemlæſt, men ſom han ſelv nu har fortalt mig, væſentlig kun

for at blive bedre kjendt med det tyske Sprog, da han ikke endnu interesserede sig for Religion.

Men ved atter og atter at læse i Nye Testamentet og ved hyppig Berøring med troende evangeliske kristne vaktes den religiøse Interesse hos ham og blev stærkere og stærkere med hver Tid, saa at han tilslut blev ganske overbøiet af den mægtige Guds Kraft i Evangeliet og maatte med den forhen for blinde, men ombvendte Sauls bekjende: „Jeg stammer mig ikke ved Kristi Evangelium, thi det er en Guds Kraft til Frelse for hver den som tror, baade for Jøde først og saa for Græker.“ Ved en Forretningsreise til Winst benyttede han derfor Anledningen til at modtage nærmere kristelig Undervisning af mig, og efter en længere grundig Undervisning i den kristelige Frelseslære kunde han da med et glad Hjerte blive optaget i den evangeliske Kirke ved den hellige Daab. Maa nu Evangeliets Kraft saa virke mægtigere og mægtigere i ham, at Daabens Sakramente maa blive ham til sand Frelse og evig Salighed.

I Februar døbtes et jødisk Ægtepar, som ogsaa stammer fra Guvernementet Kiew, hvor Manden er Ingeniør i en stor Sukkerfabrik. Denne 35 Aar gamle W. G. og hans 30 Aar gamle Hustru er ogsaa meget dannede og ganske velstaaende Folk, der ikke har traadt over til den evangeliske Kirke af udvortes materielle Hensyn, men under Tilskyndelse af sand indvortes Overbevisning. Bistnok var ogsaa disse i Vighed med de fleste verdslig dannede og velhavende Israellitter ligegehlidige for enhver Religion, og det saa meget mere af den Grund at de i sin Ungdom næsten ingen Religionsundervisning havde modtaget. Medens de frekventerede Gymnasiet fik de dog gennem Verdenshistorieundervisningen noget Kjendskab til Jødedommen og Kristendommen. Og da den unge Mand studerede i Tyskland blev han end mere bekjendt med den udvortes evangeliske Kristendom og følte sig ganske meget tilfaldt af den, da den ikke har saa mange Ceremonier som den ortodokse Jødedom og den

katoliske Kristendom. Men han følte ikke dengang nogen Længsel efter at lære at kjende den evangeliske Kristendoms Aand, da hans Sind var fremmed for en dybere Forstaaelse af den sande saliggjørende kraftige Tro. Men saa skede det engang at han ved Guds Førelse kom ind i en kristelig Forsamling, hvor en Jødemissionær netop traf til at holde en længere Tale. Denne Tale gjorde et dybt Indtryk paa ham, og han opsoegte siden Jødemissionæren og fik da høre en udførligere Udlæggelse af Evangeliet og modtog ogsaa et Nye Testamente, som han flere Gange gennemleste med megen Opmærksomhed og blev derved lidt efter lidt oplyst af Guds Aand, saa at han blev greben af en indvortes Overbevisning om Evangeliets saliggjørende Sandhed,

Ved de udvortes Omstændigheder blev han imidlertid tvungen til endnu i flere Aar at afholde sig fra offentlig at træde over til den kristne Kirke, indtil det endelig blev muligt for ham at komme hid til Winst sammen med sin Hustru, som han imidlertid ogsaa ved Guds Hjælp havde vundet for Evangeliet. Efter flere Maanedes udførlig Undervisning kunde de da endelig i Fællesskab bekjende sig til den evangeliske Kirke ved at lade sig døbe.

Ogsaa en anden jødisk Ingeniør, G. K. fra Odessa, blev døbt i Mars dette Aar. Denne Mand var 29 Aar gammel og ugift. Ogsaa han havde studeret i Tyskland og havde der faaet Kjendskab til den evangeliske Kirke. Da han vendte tilbage til Rusland blev han i Odessa bekjendt med den derværende Jødemissionær, nemlig Pastor R. Gurland, som dengang endnu virkede der, og som gjorde et dybt Indtryk paa ham. Men der gik flere Aar hen, før denne unge Mand fattede en fast Beslutning om helt at forlade Verdens Lyst og tage Kristi Kors op. Først som Følge af en alvorlig Sygdom der bragte ham til Gravens Rand begyndte han at tænke paa Evighedens Alvor. Efter sin Helbredelse fattede han saa den alvorlige Beslutning ganske at opgive de verdslige Fornøielser og timelige Bekvemmelighe-

der og straks ved den hellige Daab blive optaget i Samsund og Bakt med Herren, hvem han nu troelig vilde følge gennem hele sit Liv. Af forskellige Grunde kunde han imidlertid ikke træde over til den kristne Kirke i sin egen By og kom derfor hid til Minst, hvor han i nogle Maanedes blev undervist af mig og blev den 7de Mars døbt i Wilna af den derværende reformerte Pastor.

I April og Mai blev to ældre Israéliter paa 50 og 60 Aar og to Børn paa 10 og 12 Aar døbte. De hører begge til de intelligente og rige Jøder her, idet L. K. og Cier af et stort Apotek i Moskau, og G. F. endog besidder et stort Landgods i Guvernmentet Wilna.

Allerede i sine yngre Aar havde de Anledning til i kristelige Skoler haade at høre og læse Evangeliet, hvilket til nogen Grad interesserede dem naagtet de dengang kun lidt bekymrede sig om religiøse Ting og kun af Nysgjerrighed var med og hørte paa at deres Kamerater blev underviste i Religion. Men det Evangelium som de havde hørt og læst i sin Ungdom beviiste sig i deres senere Liv som en Guds Kraft de ikke længer kunde modstaa. Saa har de da nu paa sine gamle Dage besluttet at forlade den jødiske Synagoge, som de længe blot tilhørte paa udvortes Maade, og offentlig træde over til den evangeliske Kirke, til hvilken de længe havde følt en indre Dragelse.

I Bøbet af Juni Maaned blev 3 jødiske Studenter fra St. Petersburg og Kiew døbte i en Alder af 21—28 Aar.

Student R. K. var allerede for nogle Aar siden hos mig i Daabsundervisning, men kunde dengang ikke være her saa længe at vi kunde saa den nødvendige ministerielle Tilladelse til at døbe ham. Han reiste da tilbage til St. Petersburg og tænkte snart at komme hid igjen og modtage Daaben af mig. Dette blev dog ikke muligt for ham, da han var fattig og ikke kunde spare Penge nok til at betale for den lange Rejse. Men nu har jeg givet ham Midler til Reisen og bekostet hans Ophold her indtil han fuldendte sin kri-

stelige Undervisning og blev døbt i vor lutherske Kirke.

Ogsaa de to andre Studenter, E. J. og S. J., var meget flittige, saa jeg har maattet sørge ogsaa for dem haade legemlig og aandelig gennem hele Undervisningstiden og desuden betalt ogsaa deres Rejseudgifter, da det ellers ikke syntes muligt for dem at modtage Daaben og naa sit Maal.

Maa den naadige Frelser os til Glæde og dem til Lov og Tak rigelig velsigne alle disse fattige og dog rige Israels Børn, som i dette Halvaar er optaget i hans Samsund ved den hellige Daab, og som har lagt for Dagen en oprigtig Længsel efter Frelse.

Anbefalende mig og mit vanskelige Missionsarbejde for Israel til eders Forbøn tegner jeg mig med broderlig Hilsen til alle sande Zionsvenner.

I h. E. Meyer s o h n.

Missionær for Zionsforeningen for Israel,

Marsmøde.

Nordre Minn. Kreds af H. S. afholdt sit 7de Marsmøde i Ten Mile Lake Menighed, Past. J. R. Verohls Raad fra 13de til 15de Nov. 1912. Abningsprediken ved Past. A. A. Dahl over Es. 8: 21—24.

Past. Verohl bød Forsamlingen velkommen i Jesu Navn.

Sessionsstiden bestemtes Formiddag Kl. 10—12. Eftermiddag 1.30 til 4. Bønne-møde om Morgenens 10 til 10. Prediken hver Aften Kl. 8. Ved Mødets 2den Session rapporterede Kredsformand Past. J. J. Rendahl.

Tre regulære Møder var afholdt i Aarets Løb ved Siden af flere mindre Møder. Desuden var der i afvigte Aar afholdt et større Ungdomstevne inden Kredsen. Dette var særlig vellykket og anbefalede at fortsætte. Rapporten antoges. Kasseren rapporterede:

Indtægter.....	\$273.66.
Udgifter.....	\$218.33.

Balance	\$55.33.
---------	----------

Revisionskomiteen rapporterede Kassererens Regnskaber at være i Orden. Kassererens Rapport antoges.

Valg: Viceformand Past. G. C. Gjerstad.

Sekretær Past. M. L. Dahle.

Kasserer Past. J. K. Lerohl.

Andre Medlemmer af Bestyrelsen, M. H. Stang og D. C. Utne.

Revisionskomite, Hr. J. B. Drøsten, Past. A. A. Dahle og Past. B. Olsson.

Finanssekretær Hr. M. H. Stang.

Past. Lerohl resignerede som Kasserer, men Mødet antog ikke hans Resignation. Sekretæren resignerede. Mødet anmodede ham om at tage sin Resignation tilbage.

Resolutionskomite, Pastorerne J. K. Lerohl og J. J. Rendahl.

Forrige Aars Beslutning angaaende at der ved hvert regulære Kredsmøde skulde holdes Altergang ved Mødets Begyndelse, blev forandret did hen at Altergangen henlægges til Begyndelsen af 2den Dags Aften-session.

Past. J. J. Rendahl aftraadte som Kredsforsmand og overlod Sædet til Past. J. L. Lassefson. J. L. Lassefson indledede det opstillede Samtaletema, Helliggjørelsen knyttet til Kol. 3: 1—17.

Den nye Kredsbestyrelse indbragte følgende Indstilling for Mødet. Denne Indstilling behandledes ved 2den Formiddags-session.

1. Kredsmødet udtaler sin Tak til Gud for det Arbejde, han har anbetruet os til Udførelse gennem det sundne Aar.

2. Bestyrelsen foreslaar 7 Maaneders Emisjærvirksomhed fordelt som følger paa følgende Kald og Emisjærer.

Past. Lassefsons Kald, 2 Uger, Emisjærer J. J. Gaftvold.

Past. Stogerboes Kald, 4 Uger, Emisjærer J. J. Gaftvold.

Past. B. Olssons Kald, 5 Uger, Emisjærer L. Knudsvig, 2 Uger, M. Aas, 3 Uger.

Past. Gjerstads Kald, 2 Uger, Emisjærer L. P. Strøm.

Past. Dahls Kald, 3 Uger, Emisjærer A. Mølstre.

Past. U. D. Johnsons Kald, 4 Uger, Emisjærer H. D. Lee.

Past. J. J. Rendahls Kald, 2 Uger, Emisjærer H. D. Lee.

Past. J. K. Lerohls Kald, 3 Uger, Emisjærer J. J. Gaftvold.

Past. M. L. Dahles Kald, 4 Uger, L. Husvik.

3. Bestyrelsen anbefaler følgende andre Emisjærer for Kredsen: Hr. J. A. Hanson, og Hr. Arne Snobek.

4. Bestyrelsen foreslaar en Løn af \$25.00 pr. Maaned samt frie Reiseudgifter.

5. Bestyrelsen foreslaar at Kredsmødet paa det indstændigste anmoder Kredsens Præster om at paase, at de udlignede løbende Udgifter blir indkasseret for dette Aar.

6. Med Hensyn til Samfundsgjælden foreslaar Bestyrelsen, at de Menigheder som staar tilkøbt med sin Andel af Gjælden, anmodes om at gjøre hvad de kan snarest muligt, enten ved Kontanter eller Note.

Da Past. Rendahl nu har aftraadt som Formand i Kredsen saa foreslaar Bestyrelsen for Aarsmødet, at det ved Reising udtaler sin Anerkjendelse af, og tak for det trofaste og samvittighedsfulde Arbejde han har nedlagt inden Kredsen, som Kredsforsmand og Præst.

Denne Indstilling blev vedtaget i sin Helhed.

Under Samtalen over Emnet blev der især lagt Vægt paa, hvad Verden bør faa læse i den kristnes Liv, den eneste Bog den læser. Dernæst hvilke Muligheder Opvekslingen med Kristus stiller for os. Var den kristne mere agtpaagiven i sit Liv, blev flere vundne for Herren. Arbejdet tog mere Fart. De Gjøremaal som ligger vanskeliggjort blev sat i god Gang. Endog finansielt blev det da bedre. Særligt er det, at Arbejdet skal gaa saa fløbende. Det er nok sandt at Gjærighed er Rod til alt ondt.

Samtalen var tung og varslende til de kristne. Det kan ikke feile at dette Møde vil bringe rige Velsignelser. Meget lunde siges om disse Ting her; men for Rummets Skyld laar dette være alt.

Eders forbundne
M. L. Dahle, Sekr.

Indholdsregister for 1912.

Side	
Nabensbæringen, 1, 1—10	357, 361
Nabningsprediken	603
Narsmødet for Red Wing Kredts	1107
Narsmøde	1239
Narsmødet i Randall, Iowa	1137
Nifholdsagen	83
„Af Storm og Uveir drevet om“	219
Aldeles enig	392
Alt i Refus	1009
Anden Søndag i Advent	1153
Arbeidet blandt fuge i Minneapolis Hospi- taler	11
Atter en af de gamle vandret bort	296
Atter en Husfader vandret bort	1159
Bare et par Ord	977
Bemærkninger til E. Gilbertsons Artikel i No. 43, Okt. 28de, 1911	104
Beretning	105
Beretning fra Samtalemødet i Newman Grove, Neb.	1107
Beretning om Missionsvirksomheden for Israel i Chicago for Aaret 1911—12 ..	1233
Besluttninger	229
Betragtning af Biskop Laache	9
Betragtning over den 110de Salme	849
Bibelen	734
Billeder fra Kina	2
Biskop Bockman prediker for en Forsamling paa over 3,000 i Storch City, Iowa....	681
Biskop Griffen og Ordinationerne	55
Blandt de fuge	777
Brev	56, 170, 280, 569, 584
Brev fra J. Kroghstad	30, 174
Brev fra Mrs. P. B. Anderson	272
Brev fra O. L. Nelson	392
Brev fra Pastor H. Rasmussen	738
Brev fra Pastor Svingen	941
Brev fra Mønning	401, 1158
Brev til „Budbæreren“	150
Bridgdommen kommer	245
„Budbæreren“	642, 751
Bmissionsjonen i Minneapolis	228
Bønnens Magt	472
Børn=Arb	778
Bør Presten have Ferie?	750
Cedertærerne paa Libanon	865
Chicago Kredts 18de Narsmøde	991
Church Extension Fund	1218
Co-education	328
Då	1106
Dans i Kirke og Skole	131
De gamle	224
Den antitrinitelike Retning	329
Den grundige Frelse	129
Den kongelige Lob	649
Den rige Arving	200
Den rige Bonde	529
Den rigeste Mand i Menigheden	542
Den sande Tro	193
Den store, hvide Flok	1033
Der skal bygges,—og der skal rives	676
De, som lever i Anden, skal vandre i Anden	266
Det blev Snestorm	31
Det er fuldbragt	193
Det er godt at takke Herren	941
Det uforsonlige Sind	1216
Det er Hjertelaget, det kommer an paa....	1057
Det nye „Tidskrift for Kirke og Sam- fund“	103
Det opbyggelige i Prekenen	386, 409
Det sidste Karvel	686
„Det bar mig!“	471
Det bar Veien	39
Det visne Løb	1093
Dømmedag	513
Dommen over Jigentræet	73
Du har kæmpet med Gud og med Menne- sker, og du har faaet Overhaand	962
Du kan ikke	1093
Dødsanmeldelse	494
„Dødsengelen kalder, og da maa vi gaa ind igjennem Egheds Port“	630
Dødsfald	221, 906
Eders Himmelske Fader ved at I har alle disse Ting behov	516
„Eder er idag en Frelser født“	1226
Elffer hverbandre	583
En anden Pioner død	1016
En Bautaften	365
En Bemærkning	857
Enden nærmer sig	225
Endnu en liden Stund er Lyset hos eder..	121
Endnu nogle Ord til Hr. S. Pettersen....	1061
Endnu lidt fra Vestfyken	1217
En Drøm	224
En er vor Veileder Kristus	449
En forloren Søn	656
En god Væffel	990
Enteden i Kristus	801
En Gilsen	1145
En Gilsen fra Chicago	247
En Gilsen fra Platte, S. Dak.	779
En Husfader kaldet bort	606

En Husbild Sag	1068	Jewell, Iowa	1161, 1189
Enfens Søn	1020	Fjerde Søndag i Advent	1204
En Korsets Helt	966	Forbund af norsk lutherisk Ungdom i Ameri-	
En Kristens Afstedsang og Testament ...	508	ta og Norge	389
En leifindig og barnagtig Leg med det hel-		Foredrag om Børnenes og Ungdommens	
lige	302	religiøse Undervisning holdt ved Red	
En liden Ferie	894	Wing Kreds Missionsmøde i Mars 1912	433
En liden kirkelig Ryhed	1145	Foreløbige Bemærkninger til Pastor East-	
En liden Sang	520	bolds Kritik	689
En mindre ved bort Børnehjem	730	Foreningsagen ..326, 354, 401, 420, 425, 533	
En mærkelig Drøm	341	Foreningsagen og lidt Andet	491
En Ordinationstale af Biskop Laache.....	466	Foreningsagen,—Spørgsmaal	508
En overbunden	825	For evigt	705
En Paamindelse	1131	Normer er Middel, Livet er Maa!	1185
En Rettelse	617	Forfølg bare	568
En sand Kristens Bedrøvelse paagrund af		Kra N. A. Dahls Virkefelt	175
en bethymret Samvittighed	945	Kra Marsmødet i Turtle Mountain Kreds	
En sand Kristens Sang	818	179, 201
En Sang	219, 314, 489, 625	Kra Arbeidsmarken, 18, 41, 65, 89, 113,	
En Snartur til Mullen, Neb.	4	137, 161, 185, 209, 234, 258, 283,	
En Synder frelst af Naade	469	307, 351, 356, 377, 402, 427, 450, 474,	
En Tur til Madison, Minn.	151	497, 521, 546, 569, 593, 618, 643,	
En ung Sjæl flytter hjem	127	667, 693, 715, 739, 762, 787, 812,	
En venlig Anmodning til Ungdomsforenin-		834, 858, 883, 907, 931, 955, 977,	
gerne	810	1001, 1026, 1074, 1099, 1123, 1146,	
En venlig Henvendelse til Lægsfolket osv..	293	1169,	1195
Er ikke en Opbættelse nødvendig?	154	Kra Arbeidsmarken i S. Dak.	245
Er større end Gubernøren	856	Kra Barnehjemmet i Chicago	271
Et Mars Læsning i Bibelen	231	Kra Camrose, Alta.	652
Et Besøg til Redfield	355	Kra Chicago, Ill.	124, 348
Et Brev	556	Kra Dawson, Minn.	1229
Et Bæger holdt Vand	876	Kra en Moder	1026
Et eneitaende Tilfælde	444	Kra et Samtalemøde i Beiten	608
Et Forbillede ... 987, 1011, 1036, 1065, 1089		Kra Eureka, Kansas	398
Et frivilligt Tilbud	848	Krafalende, hvor er J idag?	711
Et Huges Minde ved Red Wing	390	Kra Frost, Minn.	5, 512
Et lidet Eftermæle	968	Kra Fællesmødet i Bisbee	780
Et lidet Vidnesbyrd	510	Kra Fællesmødet i Romsdals og Lands Me-	
Et Liv i Øgn	949	nigheder, S. D.	558
Et Ord til Koralbre	942	Kra Indremissionsmarken	917, 1136
Et Ord til bore Prestes	762	Kra Jewell College	173
Et godt Ord i rette Tid for den trætte og		Kra Kreds-mødet i Burton	1160
hange Sjæl	1227	Kra Kreds-mødet i Muskegon	1110
Et par Ord om Børnenes Undervisning i		Kra Lac qui Parle	1157
Religion	84	Kra Landahl	8
Et par Ord om Børneopdragelse	965	Kra Madison Kreds Marsmøde	1085
Et par velmente Ord	919	Kra Missionær Meherfohn	1237
Et Spørgsmaal	233	Kra Mødet i Beauty Ballen Menighed ...	246
Et Spørgsmaal til „alle Haugianere“	540	Kra Mødet i Clear Lake og Ellsworth Me-	
Et Spørgsmaal til „Budbæreren“	929	nighed	204
Et uforglemmeligt Ord	691	Kra Norge	321, 375, 465, 969
Et baagent Lægsfolk	1186	Kra Oshtan, Iowa	1155
Et venligt Ord til S. Peterson	1230	Kra Red Wing Seminary	172, 270
Et Vble formeget	1016	Kra Santa Rosa, California	38, 54, 510
Karvelsang	206	Kra S. Dak. Kreds-møde	634
Kemogthye Mars Fæst for Bethesda norsk-		Kra Teltmøderne i Chicago	974
danisk evangelisk lutherisk Menighed i		Kra Ungdomsfestnet	413

Fra Ungdomstebnet i Creston, Ill.	560	Hvad der engang hendte en Farmer paa	
Fra Ungdomstebnet i Sioux City, Ia.	973	Veien til en Missionsfest	835
Fra Ungdomstebnet i Stoughton, Wis.	1088	Hvad er levende Kristendom?	1232
Fra Vestkysten	3, 124, 317, 397, 511	Hvad der nu bør gøres til Forening mellem	
Fra Williston	316	Hauges Synode og den forenede Kirke..	441
Frelst	341	Hvad er det som især hindrer Fremkomsten	
Frihed fra Lænkerne	942	af nye Vækkelser og nyt Liv?	657
Frimodighed	177	Hvad er dette for en ny Lære?	49
From Dr. Anderson	496	Hvad er det bærd for Gud?	899
Frigt ikke	57	Hvad er Libet?	825
Fædrelandsfang	944	Hvad er Missionen?	274
Fællessmødet i Storch City 3die til 5te Mars		Hvad kan og bør der gøres for at faa	
1912	345, 369	bore Arbeidsmarker en rasere Tilførsel	
Fælles Opbyggelsesmøde	1039	af Missionærer?	996
Fælles Rapport fra Synodens og den fore-		Hvad Lærten sang	565
nede Kirkes foreningskomiteer	297	Hvad Slags Prediken puffer Vægfolkene?	1042
Første Søndag i Advent	1129	Hvad vilde I gjøre?	149
Gaaet ind til den evige Hvile	607	Hvem er din Gud?	1041
Gamle Dragene hviler	882	Hvem er Jøde eller Israels Folk?	417
Gibes der et Helbede?	995	Hvem og hvad beder du for?	777
God tidende for Alberta, Canada	6, 895	Hvile	690
Gud elffer en glad Giver	920	Hvilkken Ret har jeg som en Synder at for-	
Gud elffer Missionen	925	lade mig paa Jesus Kristus?	701
Gud giver Bæst	1112	Hvi søger I ikke Herrens Hus?	754
Gutten og hans Hjem	855	Hvorfor Iarme Bedningerne?	323
		Hvorledes en Hødding i Siam fandt Kri-	
		stus	1044
Håndfrifter	930	Hvorledes kan vi faa trofaste Venner og godt	
Halgrim Larsen død	632	Nabolag?	1095
Halvor Ulvenes har forladt os	152	Hvorledes man bliver en Kristen	975
Han saa ham og gif forbi	291	Hvorledes predikes Kristi Evgangelium i vor	
Hans Syn paa Sagen	6	Lid?	33
Hastigt Dødsfald	257	Hvorledes skal vi hebare Børnernes Interesfe	
Hauges Synodes Alderdomshjem	1025	for og i Søndagskolen?	1042
Hauges Synodes Missions Gravlund	78	Hvorledes staar det til med bore Missionærer? ..	55
Haugianisme	489	Hvorledes Troen prøves	1023
Helbedes Biskop	513	Hvor Uffens Blomst findes	904
Hellig, hellig, hellig er Herren, Hærskarers		Hvor Menigheden staar	692
nes Gud	1009	Hvor skal vi gjøre af Afholdtsagen?..	882, 1040
Hendes Mening	221	Hvo sig selv ophøier skal fornedres, og hvo	
Denjobet	543, 905	sig selv forneder skal ophøies ..	913, 937
Herren sitre eders Hjerter	794	Hvuggelig Skolefest	667
Hilsen	617, 775		
Hilsen fra Himle	929	Idag	146
Hilsen fra J. J. Daaland	219	Idræt	487
Hilsen fra Norge	150	Idræt ved bore Stoler	367, 416
Hilsen fra Vesten	637	I en tung Stund	583
Hilsen til Venner	544	I Jesu Arme	661
Hjælp trænges	776	Ikke dødt	233
Hjemlov	425	Ikke praktisk	817
Hjælp trænges	1207	Iden skal prøve dit Verf	1135
H. N. Hauges Bauta i Red Wing	30	Indremissionen	617, 809
Home Finding Societh	714	Indremissionsforeningensmøde	633
Hospitalet	923	Indremissionsmøde	199
Hr. W. R. Johnson om Foreningsagen	222	Indremissionsprediken	673
Hvad belagtighed har en troende med en		Indledningsforedrag	1209
vantro?	97	I. E. Anderson	14
Hvad der bør predikes	868	Jeg siger det til Gud	195

„Jeg søgte iblandt dem en Mand,“	1191	Lidt fra Immanuel's Menighed i Milwaukee	247
Jesús er min	701	Lidt fra Jndremissionsmarken	13
Jesús og den Blindfødte	961	Lidt fra Missionsmarken i det vestlige Nord Dakota	907
John L. Uelsgaard	919	Lidt fra nordre Minnesota Arbeidsmark ..	220
Joh. 9, 1	986	Lidt fra Presteforeningen i Grand Forks ..	344
Johnson svarer Stueland	350	Lidt Kritik	151
Jubelfest	300	Lidt mere om Ydmøghed	273
Judastræet	81	Lidt mere om Foreningsagen	82
Julefang	1201	Lidt om Anden	514
Julebetragtning	1202	Lidt om anonyme Breve	1098
Kamptanker	753	Lidt om en Missionsstur	81
Kan en kristen lade være at gaa paa Bønne- møder?	795	Lidt om Foreningsagen	53
Kan vi betale bort Samfund's Gæld?	703	Lidt om min første Rejse som Emisær	541
Kaster al eders Sorg paa Herren	130	Lidt om Religionsstolen	225
Katolisken, Overtroen og Missionen ...	1000	Ligesom vi har haaret den jordifies Billede, saa skal vi og bære den himmelftes Bil- lede	1081
Kilden mod Nærd og Urenhed	841	Long Lake, Green Lake, Norway Lake	1133
Kinamissionen, 15, 60, 85, 109, 136, 155, 181, 206, 232, 254, 281, 303, 352, 366, 400, 448, 495, 517, 545, 592, 614, 638, 662, 687, 712, 736, 760, 785, 811, 829, 878, 927, 951, 1023, 1046, 1073, 1097, 1118, 1141, 1167	1193	Lobet være Herren Dag for Dag	939
Kinamissionsmøde	1062	Lægmand Hans Nilsen Hauge og Presten Hans Nilsen Hauge	650
Kirkeindvielse og Samtalemede	1084	Lægmandsbivirkomheden, — Foreningsagen, Retteiser	463
Kirkelig Udsending til Amerika	79	Lægmandsbivirkomheden—„Evangelium“ ...	683
Kjære Venner hjælp vor Jndremissionskase	247	Løbsalstid	1059
Kjærlighedsprøve	796	Martha Maria Missionen	56
Kommer nu alle	1039	Martha og Maria	889
Kom Jesus Kristus ihu	1228	Menighedens Opgave	721
„Kom og se,“	625	Men Jesus elsker I dog vel endnu?	993
Kort Referat	632	Mere end der behøves	976, 1058
Kostbar i Herrens Vine er hans frommes Død	782	Meherjohn fortæller om vor Jndemissions Frengang i Rusland i Aaret 1911 ..	253, 276
Kraften af og Kjendskab til Jesu Lidelses- samfund	241	Minde om Mor	557
Kredsformandens Jndberetning	1106	Min hvile er i Gud	444
Kredsmøde, 57, 98, 203, 590, 613, 731, 781, 1061	1069	Missionen	376
Kredsmøde i S. D.	1039	Missionsarbeidet som en Offertjeneste for Herren	897
Kredsmøde i Williston	806	Missionslæsning	798
Kredsmøde i Solliid, Montana	1231	Missionsmøde paa Spring Prairie, Wis. ..	1084
Kristeligt Hælsesmøde i Sanleh Falls	609	Missionsfang	557
Kristendom	678	Missionær Meherjohn fortæller om en Missionsreise i Østersøprovinserne, 852, 873	
Kristenlivet som en ny Stabning	748	Mit sidste Ord i „Budbæreren“ til Pastor Castvold	972
Kunde man ikke hvile lidt?	635	Møden	943
Kvinden i Japan	756	Møden!—„Budbæreren“ No. 40	1025
Lad det gaa videre	1236	Møder vandret hjem	198
Lad Løvet brænde	266	Mrs. Amalia Johnson hviler	776
Lidt fra Veksehshjemmet i Chicago	810	Mrs. Andrina Nyre	727
Lidt fra Canada	77	Mrs. Anna Maria Tide død	642
Lidt fra en af Emisærerne i Red Wing Kreds	84	Mrs. E. M. Berg død	783
Lidt fra en Hometeadhytte	653	Mrs. Henry Hanson død	80
Lidt fra en Lægpredikant	926	Mrs. S. P. Hansen	493
Lidt fra Himle	270	Mrs. Ingeborg Haarstad død	205
		Mrs. Karen Rinfeth stedd til Hvile	330
		Mrs. Methe N. Stab død	282

Mrs. Ole Lundbø, Østrander, Minn., død..	497	Paastemorgen	313
Maade og Sandhed	564	Paastefang	313
Naar vor sidste Time kommer	568	Pastor Nchim stødte til Hvile	460
Naar Diet brister	596	Pastor Evienss Foredrag	248
Nannie og den lyse Side	735	Pastor N. Lundes Forklaring	953
Nitodemus	505	Pastor N. Rasmussen død	1182
Noget om Ydmghed	128	Pastor N. Rasmussen hensovet	1060
Noget til Eftertanke	1087	Personlig Indflydelse	822
Nogle Bemærkninger	487, 626	Pinsedag	481
Nogle Bemærkninger til en Stribelse i „Budbæreren“ No. 13 undertegnet af nogle Mænd i tre af de lutheriske Sam- fund	391	Populære Predikanter	28, 204
Nogle Foreningstatter	562	Prediken paa 10de Søndag efter Trinitatis	745
Nogle korte Bemærkninger til Pastor East- bolds Bemærkninger	827	Prediken paa 3die Søndag i Advent	1180
Nogle Ord med i Foreningsagen	679	Presteordination	917
Nogle Ord om Gjelden	641	Presteordination i Syd Dakota	921
Nogle Ord om „The Lutheran Intelligencer“	641	Prestedannelse	697
Nogle Ord til Forklaring	450	Præder eder med Ydmghed	250
Nogle Ord til Overbeelse for L. M. Sagen	29	Præder paa, hvad som nu kommer	1071
Nogle spredte Tanter	442	Rapport fra Foreningskomiteerne	893
Nogle Spørgsmaal	487	Red Wing Kreds Missionsmøde	393
Nogle Ord om Fællesundervisning	1205	Red Wing Seminar	1157
Nogle Tanter	279	Red Wing Seminars nye Katalog	774
Nogle Vidnesbyrd	713	Red Wing Seminarh, 316, 387, 412, 464, 507	1219
Nordre Minnefota Kreds Ungdomsforening af Hauge's Synode	172	Referat	530
Norgebrev	294, 1218	Referat af Ungdomsfebet i Fergus Falls Minn.	772
Norik i Skolerne	123	Referat fra Kredsmdet i Bethel Menighed, Turtle Mountain Kreds	807
Norik og Engell	122	Referat fra „Missionsbuen“ 12te Aarsmdde	707
Nu maa jeg skrive for at give Oplysning..	955	Referat fra Mdet i Mah, N. D.	268
Nye Abonnenter	738	Referat fra S. Dat. Kredsmdde	532
Nytaarsaften	1225	Referat fra to Mder, et i „Vor Frelser Menighed,“ Crafton, og et i Kongsvinger Menighed i Polk County, Minn.	325
Nytaarsbøn	1	Referat fra Aarsmdet i Turtle Moun- tain Kreds	1212
Nytaarshilfen	108	Referat fra Ungdomsfebet ved Hooraa, .. N. D.	737
Nytaarsfange	1	Reformationshistoriens Slutningsord	1033
Ogsaa en Foreningstank	537	Religiøs Overtro	133
Ogsaa en Sag at merke sig	593	Ret og Uret	999
Ogsaa lidt om, Foreningsagen	509	Reuben S. Hæstvedt	727
Ole Olson død	551	Rønning	102
Om at ombende sig	50	Røster fra Indremissionsmarken	786
Om at tjene hverandre	230	Salig	170
Om Foreningsagen	175” 561	Salige ere de døde som dø i Herren	330
Om Hauge's Synodes 67de Aarsmdde, 553, 577	601	Salt i Vandet	1140
Om Kjærlighed til Gud	457	Samtalemdde i jels Dage	614
Om „Ægmandsvirksomheden“	842	Sang	273, 481
Om Mdet og Kirkeindvielse i Hurley, Pa.	990	Selvsprøvelse	278
Om Pastor Svingens Befindende	282	Send de unge til vore egne Skoler	847
Om to Dødsfald	544	Seneste Efterretninger fra Rina	100
Oplysning — Ungdomsforbundet	1001	Sjælesjgeren og Gudsjgeren mødes	999
Obervinde det onde med det onde	146	Skatten, Perlen	985
Paa Reise	349, 398	Skolefest og Ungdomsfeft	774
Paastedag	313	Smaaplut	1169

Smaa Synder	470	Træk af Arbeidet ved Hospitalerne i Minne-	
Smaating	655	apolis for Aaret 1911	134
Smaavint — Opbyggelsesarbeidet	399	Træk af Arbeidet ved Hospitalerne i Minne-	
Smeden som blev Ebangelist	563	apolis fra 1ste Jan. til 31te Mars 1912	491
Smul Gave	1159	Træk af Arbeidet ved Hospitalerne i Minne-	
Spar dig selv	169	apolis fra 1ste April til 30te Juni 1912	729
Speilet	567	Træk af Arbeidet ved Hospitalerne i Minne-	
Sport eller Jdræt	488	apolis fra 1ste Juli til 30te Sept. 1912	1121
Sproget	473	Trældom og Frihed	217
Spørgsmaal	127	Tank paa dette	559
Spørgsmaal og Svar	613, 926	Uddrag af den fidsite Marsberetning fra San-	
Spørgsmaal til Pastor J. N. Sandben	353	talmissionen	1017
Spørgsmaal til S. Pettersen	195	Uddrag af en Jndberetning	654
Staar vi i Fare for Raabvirkning af den		Uddrag af en Prediken ober Matt. 24	795
moderne Rationalisme?	349	Uenighed blandt Troende	892
Statue af Hauge	77	Ungdommen for Kristus	867
Stedt til Hvile	176	Ungdom og Morgenrøbe er Forfængelighed. 198	
Stork City Jødemissionsforenings 17de		Ungdomsforbundet, 27, 54, 76, 99, 122,	
Marsmøde	153	147, 171, 196, 218, 244, 267, 292,	
Svar paa Angreb	439	315, 340, 364, 388, 413, 438, 486,	
Svar til Broder Søren Pettersen	869	506, 605, 728, 771, 820, 866, 915,	
Svar til Pastor D. E. Vorgen	353	940, 846, 989, 1015,	1208
Sung og læs	26	Ungdoms Spørgsmaalet	197
Syttende Maifest	585	Ungdomsang	9
Spøger du Gud?	994	Ungdomsstedne	773
Selv-brud	76, 126	Ungdomsstednet i Long Lake, Spicer, Minn. 1111	
Taarer og Arbeide	446	Ungdomsstednet ved Spicer	1038
Tag imod og giv!	946	Vaagn op, du, som sover	562
Tak	5, 689	Valgurnen	1122
Tak for Bladet	257	Vandret bort	296
Takke Herren; thi han er god	905	Ved Jakobs Brønd	25
Tak til Gud	40	Ved Jesu Føder	729
„Tak, Herre, din Tjener hører“	391	Verdens Brug og Misbrug	373
The Thomas Hospital	666	Verdslig Jorndielse	779
Tidens Tegn	418	Vidnesbyrd af Biskop Bang	1116
Til „Budbæreren“	64, 472	Vidnesbyrd fra Missionspresterne	881
Til den ærede Hauges Synode	581	Vidnesbyrd fra Missionsvenner	882
Til K. L. Trønsdal	591	Vi underkøfter	147
Til Hr. Trønsdal	784	Vor Gjenløser	339
Til hvem?	857	Vor Jndremission	810
Til Hvile	126, 800	Vor fagtmobige Konge	289
Til Kamp	369	Vækkelse	1088
Til Kinamissionens Venner	930	Vækkelsesmøder	306
Til Avindforeninger	368	Være med Herren	145
Til Pastor N. Rasmussens Minde	1083	Vær en Mand	32
Til Pastor Winther	257	What Language?	106
Til Madcliffe	251	Zionsforeningens Marsmøde	1113
Til Sekretarerne	928	\$75,000	1231
To Dødsfald	101		
Toldere og Skjøger gaar før eder ind i			
Guds Rige	769		
Trange Tider langsomt skrider	257		
Tredie Søndag i Advent	1177		
Tre slags Vækkelsesmetoder	318		
Tre Spørgsmaal og Svar	1123		
Troens Vækkelse	753		

Red Wing Seminar.

Fredag Aften den 13de Dec. gav Studenterne en Reception for Skolens Fakultet hvoriblandt Prof. og Mrs. Bergh, som er nyligste, var Gæstgjester. Et kort Program bestaaende af en Pianofolo af Miss Monson, Velkomsttale af Morris Batten, en Klarinetfelo af Fred. Schmidt, humoristisk Skildring af E. Rasmussen samt en Pianofolo af Miss Holter blev givet. Derefter serveredes Forfriskninger bestaaende af flere gode Sager og Ice Cream. Man samledes i Kapelet efter paa, hvor der fortættedes med korte Taler og Musik. Da det led henimod Kl. 11 skiftes man efterat have tilbragt en hyggelig Aftenstund sammen med Venner og kjendte.

Søndagseftermiddag afholdtes et Missionsprogram i Kapelet Kl. 3. Mødet aabnedes med Salmefang, hvorefter Stud. Olaf Hanson ledede Forsamlingen i Skriftlæsning og Bøn. Derefter Sang Mrs. Prof. Bee og Stud. Rholl en Duet. Pastor Holter talte over Matt 9, 35, 38. En Kvartet bestaaende af Studenterne H. Gitreim, J. M. Johnson, R. S. Chelmen og Olaf Hanson, sang en Sang, hvorefter Prof. Schmidt talte. Mødets Leder, Peder Løvseth, gjorde nogle Bemærkninger, hvorefter Mødet sluttede med Salmefang. Naar dette læses er atter en vellykket Skoletermin slut, og de fleste af Studenterne og mange af Lærerne spredt i alle Retninger for at fejre den største og vigtigste af alle Feste, Frelserens Fødselsfest.

Svar.

Paa Spørgsmaal i „Budbæreren“ for 14de December svarer J. S. „Det er efter min Mening ikke ret at holde Kvindeforeningsauktion i Kirken, især naar Presten er Auktionsmester. Lad os faa høre ogsaa fra andre, dog er det ikke min Mening, at dette bør lede til nogen ubehagelig Diskussion.“

J. S.

Fra Arbeidsmarken

Formand M. O. Hanson fra Kenyon, Minn. aflagde et kort Besøg i Red Wing forleden Torsdag. Det gjaldt helst nogen private Forretninger i vor Boghandel og i Byen, saa hun stanset bare mellem To-gene.

Pastor M. Norstad fra St. Paul ventes til Sioux City for at deltage i Opbyggelsesarbeidet i St. Johns Menighed, A. J. Krogstads Kald, i Bønneugen fra 13de til 21de Januar. Pastor J. A. Quello ventes ogsaa did samtidig.

En Delegation af de protestantiske Prester i Minneapolis ledet af Pastor E. R. Solberg af den forenede Kirke mødte forleden for „the Board of Education“ med en Protest mod, at Dans indføres i Byens „public Schools“. Protesten blev læst, men henlagt til et senere Møde.

Santhalmmissionsmøde. Santhalmmissionskomiteen i Amerika holdt i Torsdags Aarsmøde i Minneapolis. Forretningsmødet holdtes om Eftermiddagen hos Past. R. C. Holter paa Elliot Avenue, og om Aftenen holdtes et Missionsmøde i St. Pauli Kirke af Hauges Synode. Af Komiteens Medlemmer var følgende tilstede ved Aarsmødet: Pastorerne A. J. Gulteng, Grand Forks, N. D., og E. Jaastad, Rushford, Minn., Den Forenede Kirke; Pastorerne D. S. Meland, Red Wing, og R. C. Holter, Minneapolis, af Hauges Synode, og Prof. J. H. Blegen og D. M. Anderson, Minneapolis, af Frikirken. Den gamle Bestyrelse gjenvalgees: Past. Gulteng, Formand; Past. Jaastad, Viceformand, og Prof. Blegen, Sekretær og Kassierer. Prof. Blegen gjenvalgtes til Redaktør for „Santhalmmissionsøren“. Til Eksekutivkomite valgtes Prof. A. Helland og Past. Holter.

Folketalenderen for 1913

er nu færdig.

Da vi tror, at den vil bli i gesaa let at sælge iaar, som før, vilde vi gjerne anbefale, at man ordrede saa mange som mulig med engang. Derved spares bade Arbejde og Postporto.

Send Bestillinger til Hagues Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Konstitution

for Hagues Synodes Ungdoms forbund

er nu færdig. Den er given i baade norsk og engelsk Tekst. Den er paa 8 Sider heftet og koster 5 Cents Stykket enkeltvis. 3 Partier sendes den portofrit til følgende Priser: 25 Eksemplarer for \$1.00, 50 for \$1.75 og 100 for \$3.50. Alle Ordres sendes til Hagues Synod Book Dept.,

Red Wing, Minn.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norske Landskaber og Nationalbilleder.

Af disse Kort har vi et større Oplag og mange forskellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende: Juleaften; Nærøyaalen; Brattlandsdaalen i Nyfjelle; Højsjæld; Nordfjord; Verfossen; Paa Ski; Paa Kjelte; Paa Habet i Storm; Paa Habet i Stille; Peer Gynt (4 forskellige Billeder); Gjæterpige. Pige og Gjed. Hage og Hund. 3 Nationaldragter (flere forskellige Billeder). Vinterbilleder (mange forskellige). Julenæg. Sjøfinner ved Ulsefjord. Vappeleir. Pige i Vaad. Seilbaad paa Habet. Paa Jagt om Vinteren. Fra Opførelsen til Holmentollen. Fra Nordland. Kjølen ved Ulsefjord. Svulber. Buarbreven. Raftling. Fra Hardanger. Torghætten. Beninder. Hestmandø. Svartfien. Geiranger. Digermulen i Lofoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virkelig Pragt-billeder i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. 3 businvis sorteret 50Cents portofrit.

Hagues Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

"The Lutheran Intelligencer",

et engelsk Kirkeblad med god opbyggende Læsning og mange forskellige Efterretninger baade fra Hagues Synodes Arbeidsmark og Kirkens Arbeidsmark i Almindelighed. Bladet udkommer en Gang om Maaneden i Red Wing, Minn., og redigeres af Prof Gustav M. Bruce. Det koster 50 Cents pr. Aar, forskudsvis. Agenter ønskes til at virke for Bladets Udbredelse. Send for Prøvenumre og Agentskilkaar.

THE LUTHERAN INTELLIGENCER.

Red Wing, Minn.

Ønskes.

En kristeligsinde Tjenestepige ønskes med det første ved Børnehjemmet i Beresford, S. Dak. Man henvende sig til Betsda Børnehjem, Beresford, S. Dak.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener til paa vore Silkebaand, passende for Bogmærker

"Julehilsen", "Nyttaarshilsen", "Hilsen til Amerita", "Venlig Hilsen", "Hilsen til Fader", "Hilsen til Moder", "Hilsen til Søster", "Hilsen til Broder", "Hilsen til Onkel", "Hilsen til Tante", "Til min kjære Søn", "Til min kjære Datter", "Hjertelig Dyktstning", "Herren er nær", "Uden Kors ingen Krone", "Barnefang", "Hjertelig Hilsen", "Idag vil jeg prise Herren", "Tro. Haab og Kjerlighed", "Til kjære Bestemoder".

"Christmas Greeting", "New Year Greeting", "A Greeting to Father", "A Greeting to Mother", "A Greeting to Sister", "A Greeting to Brother", "Faith, Hope Charity".

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

Hagues Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Bedes erindret.

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorien, Synodetasken, heri indbefattet Skoleklassen, Fondsklassen og Jewell Luth. College sendes til Mr. D. A. Ulbin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Indremissionen, Kinamissionen, og andre Hedningemissioner, sendes til Rev. A. D. Oppegaard, Madison, Minn.

Benge til Betsda Børnehjem sendes til Rev. J. A. Duello, Beresford, S. D.

Benge til Church Extension sendes til Rev. J. F. Ekke, Hendricks, Minn., R. 3, B. 6.

„Budbæreren“

udgives af Hagues norske evangeliske lutherske Synode i Amerika Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis \$1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

Hagues Synod Book Dept.,
Traver 74 Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor G. E. Solter, Red Wing, Minn. Indsendelser og alt bedkommende Bladets Indhold sendes til sam.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Nyttaarsaften; 2. Eder er idag en Jæveler født; 3. Et Ord i rette Tid for den trætte og bange Sjæl; 4. Kom Jesus Kristus ihu; 5. Fra Dawson, Minn.; 6. Et venligt Ord til S. Pettrijon; 7. Kredsmpødet i Solld, Mont.; 8. Hvad er levende Kristendom? 9. Beretning om Missionsvirksomheden etc; 10. Lad det gaa videre; 11. Fra Missionær Meyerjohn; 12. Aarsmøde; 13. Indholdsregister; 14. Fra Arbeidsmarken; 15. Red Wing Seminar.